

Transskriberingen omfatter følgende:

DAISY-betegnelse:

1175. Koloniernes centralbestyrelse, Kolonialkontoret. 1878 – 1879. Oprøret 1878.

<https://www.sa.dk/ap-soegesider/da/dilekviser?epid=1620141&off=294815,60053,67>

Koloniernes Centralbestyrelse

Vestindisk Kontor

Oprøret 1878

Microsoft Office-bruger

Transskriberet af Jens Villumsen 2018-19

[Opslag 4]

GOUVERNEMENTET FOR DE DANSK VESTINDISKE ØER

St. Thomas, den 2^{den} November 1883.

Fortroligt

Nº 311.

Ved hoslagt at tilstille Ministeriet en fortrolig Beretning om Militairets, Politiets og de Frivilliges Anvendelse til at dæmpe Negeropstanden paa St. Croix i October 1878 bemærkes, at den er udarbejdet i Anledning af, at Hans Excellence Finantsministeren forinden min Udreise paalagde mig at undersøge Oprørssagen og eventuelt indgive Beretning om samme.

Ved at gennemgaa de i Gouvernementarchivet beroende Acter henhørende til denne Sag har jeg fundet, at en Beretning som den heromhandlede manglede, for at Sagen kunde siges at foreligge tilstrækkeligt oplyst saavel for Gouvernementet som for Ministeriet; men for at tilveiebringe saadan Beretning har det været nødvendigt at samle nye Oplysninger fra en Del af Deltagerne i og Vidnerne til Begivenhederne [Opslag 5] i October 1878; disse Oplysninger, som for e(n) Del maatte afgives efter Hukommelsen har d(et der)efter været nødvendigt at sammenholde med d(e tid)ligere Acter, forinden den medfølgende Beretning kunde udarbejdes, og heri maa Grunden søges (til) at den fremkommer saa sent.

Jeg tillader mig at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa de Bemærkninger, som findes i Beretningen om Kingshills Betydning og at bede dem samm(en)holdte med Gouvernementets Forslag i Skrivelse Nº 297 af 22de f: M: til dette Punkts fremtid(ige) Benyttelse.

C. H. Arendrup

Til Finantsministeriet.

[Opslag 6]

Fortroligt

En Fremstilling

af Militairets, Politiets og de Frivilliges Anvendelse til at dæmpe Negeropstanden paa St. Croix i October 1878.

[Opslag 7, Folio 1]

I. Aarsagen til Oprøret.

Om Aarsagerne til den Negeropstand, som udbrød den 1ste October 1878 i Frederiksted paa St. Croix og derfra i Løbet af 3 dage udbredte sig over den største og rigeste Del af Øen, medførende Ødelæggelse af Værker og Bygninger paa de fleste Plantager og bibringende Øen et stort økonomisk Tab, der af den Kongelige Commission i Bilag Nº 4 til dens Betænkning af 1ste Mai 1879 er anslaaet til \$ 830382 og endnu ikke kan siges at være fuldstændigt forvundet, er der gjort udførlig og vistnok fuldstændigt rigtig Rede i den Kongelige Commissions ovennævnte Betænkning. – Opstanden skyldtes derefter ikke nogen særlig ydre Grund, den var ikke forud forberedt og overtænkt, men kom tilfældigt til Udbrud som et Udtryk for en længe ulmende Misfornøielse mellem Arbejderne over de Baand, hvori Arbejderforholdene vare lagte (Anordning af 26de Januar 1849). Disse Baand vare saameget mere forhadte, som de overfor en mindre Del af Arbejderne ikke længer overholdtes og Uretfærdigheden derfor syntes saa meget mere iøjnefaldende for Flertallet, som ikke ogsaa kunde faa Lov til at frigjøre sig for dem. -

[Opslag 7, Folio 2]

II. Opstandens Udbrud og Forløb:

Opstanden begyndte som bekjendt med et Opløb i Frederiksted Tirsdag Eftermiddag den 1ste October, paa hvilken Dag der, da det var en Skiftedag, var et stort Antal Landarbeidere forsamlede i Byen. Nogle af disse kom i Conflict med Politiet, og da dette vilde arrestere en drukken Arbeider, tog Mængdens hans Parti. Politimesterens Tilstedekomst nyttede ikke, han og hans Betjente bleve angrebne med Stenkast og tvungne til at trække sig tilbage til Politistationen i Fortet, hvor de holdtes beleirede hele Natten og maatte afslaa gjentagne Angreb, indtil militair Undsætning ankom den 2den om Morgenen fra Christiansted. Urostifterne havde i Løbet af Natten stukket Ild paa Byen og ødelagt en stor Del af den ved Brand og Plyndring.

Efterat der var kommet Militair tilstede blev Byen strax rensed for Oprørerne, og et vist Antal af dem blev arresteret; men den store Mængde, som forjagedes fra Byen, holdt sig dels i Omegnen og truede Adgangene til Byen hele Onsdagen den 2den October, dels afgav den Bestanddelene til en Mordbrænderbande, som om Morgenen samme Dag paa Carlton overfaldt og dræbte 2 Soldater, der vare efterladte her med det mili- [Opslag 8, Folio 3] taire Kjøretøi, der havde bragt Undsætningen til Frederiksted. Samme Bande paabegyndte derpaa Ødelæggelsestoget gennem Landet.

Først kastede den sig over Plantagerne Whim, Concordia og Wheel of Fortune tæt Øst for Frederiksted, der bleve plyndrede og afbrændte, dernæst trængte den Frem i Terrainet langs med og Nord for Centerlinien, hvor den i Løbet af Dagen og Aftenen plyndrede og brændte Plantagerne Mountain, Allandale, St. George, Grove Place, River, Big Fountain, Upper Love, Jealousy, Mt. Pleasant, Mon Bijou, Fredensborg og Slob. Paa samme Tid havde nogle Negre, som skilte sig fra den store Bande ved Grove Place i Plessens' Negerby, samlet en lille Bande, der plyndrede Lower Love og nedbrændte Vaaningshuset paa Castle. – Om Aftenen den 2den October var Ødelæggelsestoget altsaa naet halvvei til Christiansted, der var endnu i Hovedsagen kun een Mordbrænderbande, eller, om der var flere, arbeidede de i hvert Fald sammen og fulgte samme Retning; den hærgede Del af Øen var endnu temmelig begrændset og omfattede, som ovenfor omtalt, Plantagerne langs Nordsiden af Øens Hovedcommunicationslinie mellem Frederiksted og Kingshill; den nordligste af de ødelagte Plantager var Mt. Pleasant c: 4200 Alen Nord for Centerlinien; men Befolk- [Opslag 8, Folio 4] ningen paa de brændte Plantager og i hele Nabolavet var stærkt ophidset og ifærd med at følge det givne Exempel. Klokken kan vel have været mellem 11 og 12 Aften, da Oprørerne naaede Slob ved Foden af Kingshill; her standsede de foreløbigt, og en stærk Afgang fandt Sted mellem dem. Grunden hertil har dels været Træthed, dels utvivlsomt Efterretningen om, at der var Militair paa Kingshill, til hvilket Punkt Lieutenant Waage med en Commando paa 24 Mand var ankommen Kl. 8 Aften. Men da Soldaterne ikke angreb og endogsaa efter Midnat forlod Kingshill og trak sig tilbage til Christiansted, fattede Oprørerne nyt Mod, fik Forstærkning og nye Ledere fra Egnen Øst for Kingshill, og kastede sig over Cliftonhill, hvorfra de da i stor Skynding for at naa Christiansted før Dag gik over Barren Spot, Strawberryhill, Diamond and Ruby, Castle Coakley, Peter's Rest og Work & Rest, der alle ødelagdes, til Anna's Hope c: 4300 Alen Vest for Christiansted, hvor de da den 3die Kl: 9 – 10 Formiddag bleve angrebne og adsplittede af Soldaterne fra Christiansted under Gouverneur Garde.

Bevægelsen havde imidlertid nu opnaaet en høi Grad af Udbredelse, paa denne Dag, Torsdagen den 3die October, var der overalt [Opslag 9, Folio 5] opstaaet nye Mordbrænderbander, som toge sig for hver at ødelægge sit Kvarter.

Banderne udgik for største Delen fra Plantager, som laa i den hærgede Del af Øen. Syd for Centerlinien gik Ødelæggelserne for sig paa følgende Maade:

Paa Høgensborg dannedes en Bande, som ødelagde hele den østlige Sydside, indtil den paa Carlton blev sprængt af Soldaterne under Gouverneur Garde.

Fra Castle, Lower Love og Diamond udgik Bander, som brændte Golden Grove, Negrobay, Adventure, Paradise og Betty's Hope. Ved Manningsbay samledes disse Hobe og gik ved Middagstid i en sluttet Bande, formodentlig den største, der har været dannet, løs paa Anguilla og derfra til Kingshill Station, som nedbrændtes en halv Times Tid, efterat Tropperne under Gouverneur Garde havde forladt den.

Nord for Centerlinien arbeidede samtidigt andre Bander.

Mount Pleasant's Arbeidere faldt over Hermitage, Little Fountain, Libanon Hill, Canaan, La Vallée og Rust up Twist.

Paa Windsor dannedes en Bande, som efter om Morgenen (3die October) at have brændt Montpellier, Morningstar, Concordia, [*Opslag 9, Folio 6*] Windsor og Glyn Station paa Glyn blev Angreben og adsplittet af en Trop beredne Plantere under Overveimester Hattensens Commando.

Paa West End Nordside dannedes først ved Middagstid (3die October) den Bande, som i Løbet af Dagen og Natten til den 4de October ødelagde Orange Grove, Mt. Pellier, Two Friends, Mt. Stewart, Annally, Mt. Victory og Punch.

Bevægelsen var nu imidlertid ifærd med at uddø. Om Fredagen den 4de October skete den sidste Reisning, idet en Bande fra Lower Love og Castle drog til den alt ødelagte Plantage Mt Pleasant, hvor nogle Bygninger og Karrer, der endnu vare sparede, ødelagdes; derefter drog Banden til River, men her blev den angreben og sprængt af den ovennævnte Trop beredne Plantere.

At Oprøret standsede nu, var ganske naturligt; der var ikke stort mere tilbage at ødelægge undtagen i Christiansted, og imod denne By havde Oprørerne erfaret, at de Intet formaaede; i det Hele taget begyndte de at føle, at de havde indladt sig paa en ulige Kamp, og at Øvrigheden efterhaanden havde faaet saadanne Kræfter til sin Raadighed, at de maatte underkaste sig. [*Opslag 10, Folio 7*]

I det Følgende vil det blive paavist, hvorledes dette heldige Resultat var blevet hidført.

III. Politi og Militairstyrke ved Oprørets Udbrud den 1ste October 1878.

Den 1ste October 1878 fandtes der følgende Politi og Militairstyrke paa de dansk vestindiske Øer:

Paa St. Croix:

En Politistyrke bestaaende af

1 Politimester, 1 Assistent og 9 Betjente i Frederiksted

1 d^o, 1 d^o, 1 Fuldmægtig og 10 Betjente i Christiansted.

En Militairstyrke i Christiansted bestaaende af

2 Officerer, 7 Underofficerer, 60 Undercorporaler og Menige

deraf syge: 2 d^o og 1 d^o

Til activ Tjeneste altsaa

2 Officerer, 5 Underofficerer, 59 Menige, med 13 Heste.

Heraf var der i Frederiksted 3 beredne Ordonnantser til Disposition for Politimesteren sammesteds.

Paa St. Thomas:

En Politistyrke bestaaende af

1 Politimester, 1 Assistent, 1 Overbetjent og 30 Betjente

En Militairstyrke bestaaenden af [*Opslag 10, Folio 8*]

2 Officerer, 8 Underofficerer, 74 Undercorporaler og Menige

deraf syge: 2 d^o og 8 d^o

Til activ Tjeneste altsaa

2 Officerer, 6 Underofficerer, 66 Undercorporaler og Menige.

Begivenhederne den 1ste October fra Kl. 3½ E. M. til den 2den October Kl. 6 F. M.

Da Spektaklerne begyndte Kl 3½ à 4 Eftermiddag i Frederiksted, havde Politimesteren altsaa kun 12 Mand til sin Raadighed; de 3 Soldater vare bevæbnede med Carabiner; til Politibetjentenes Bevæbning havdes 8 Miniérifler; Ammunitionsforsyningen var knap. Med denne ringe Styrke gjorde han, da han efter gjentagne Forsøg saa, at han ikke kunde adsplitte Oprørerne, det eneste, der var at gjøre for ham: han trak sig ind i Fortet og forsvarede sig der, til Undsætning ankom. Angaaende Detaillerne ved Oprørets Udbrud i Fre-

deriksted og Angrebet paa Fortet sammesteds henvises til Politimester Petersens Indberetning af 17de October 1878 til Gouverneuren; her fremhæves kun Hovedtrækkene.

Kl. 5¼ Eftermiddag afsendte Politimesteren med sin Kudsk ad Nordsideveien den første Melding til Vicegouverneuren i Christiansted med Anmodning om Forstærkning af mindst 20 – 25 Mand Militair; denne Melding ankom først Kl 1 om Natten [*Opslag 11, Folio 9*] til sit Bestemmelsessted, idet Budet blev forfulgt af Oprørerne og maatte ad Nordsideveien gaa til Plantagen Punch, hvorfra et nyt Bud bragte Meldingen til Plantagen Mon Bijou; først herfra lykkedes det et tredie Bud at naa Christiansted. Kl 1½ afgik Lieutenant Ostermann med 6 Ryttere og 13 Mand Fodfolk paa Militair-Vognen og en privat Vogn til Frederiksted med Ordre til at undsætte Fortet; de medbragte 20 skarpe Patroner pr Mand. – Fra Fortet i Frederiksted, hvor Politimesteren imidlertid vedvarende var indesluttet og havde at afslaa gjentagne Angreb, afsendtes Kl 2½ Morgen den 2den October en ny Melding med indtrængende Anmodning om Hjælp; denne Melding modtoges i Christiansted Kl 5 Morgen, og en tredie Melding, som afsendtes samme Dag omtrent Kl 9 Morgen med Underretning om Lieutenant Ostermanns Ankomst, modtoges i Christiansted Kl. 12-10.

Lieutenant Ostermann marscherede ad Centerlinien saa hurtigt Omstændighederne tillode, men Seletøiet gik oftere itu, og op ad Bakke maatte han lade Mandskabet staa af Vognene; han mødte ingen Oprørere underveis, kun nogle faa Negre viste sig ved [*Opslag 11, Folio 10*] Høgensborg, men de forsvandt hurtigt i Sukkerstykkerne. Kl. 4½ Morgen ankom han til Concordia, hvor han lod Mandskabet staa af Vognene; disse sendte han til Carlton med Ordre til at afvente nærmere Ordre, og selv marscherede han Øst om den brændende By over Vandløbet ved Wheel of Fortune ad en Markvei over Lagunen henimod Store La Grange til Nordsideveien. Han marscherede med Rytterne spredte foran paa Veien som Blækere; Fodfolket fulgte samlet bagefter. Da han var ankommen paa Nordsideveien, begyndte det at blive lyst; han satte nu Fodfolket foran beredt til at skyde, Rytterne bagefter beredte til at hugge ind efter Skydningen. Der stod en Del Negre langs Veien, men de forsvandt hurtigt ind i Markerne, og Fortet naaedes uden Modstand lidt før Kl. 6 Morgen.

Begivenhederne den 2den October fra Kl. 6 Morgen.

Frederiksted.

Strax efterat Fortet var undsat, lod Politimesteren Flaget heise, og da Negrene begyndte at samle sig udenfor, rykkede han og Lieutenant Ostermann med 20 Mand strax ud og rensede Fortets Omgivelser samt Byens Gader ved Salver samt arresterede 34 mistænkte Personer. 5 dræbte Oprørere fandtes og begravedes, 13 saarede vare indbragte paa Hospitalet. [*Opslag 12, Folio 11*]

Paa denne Maade blev Byen snart rensat, men der vedblev hele Dagen at vise sig talrige Hobe af Landarbeidere ud for de forskjellige Tilgange til Byen, hvorfor Militairet gjentagne Gange maatte forjage dem ved Salver. Henad Aften forsvandt de, og da Lieutenant Ostermann om Aftenen gjorde en Patrouillering med Rytteri, et ½ Mil ud af hver af Adgangene til Byen, saaes Ingen flere. Alt var roligt. I Løbet af Dagen var der af frivillige, bevæbnede med hvad de kunde forskaaffe sig af Vaaben, oprettet forskjellige Vagtposter i Byens Omkreds, saa at der stadigt om Natten var Patrouillering i gang af Militaire, Politi og Frivillige langs hele Byens Omkreds. En militair Vagt var selvfølgelig oprettet i Fortet, og nogle gamle Kanoner, som fandtes der, og hvortil der ligeledes havdes nogen ammunition, monteredes paa Fortet. Byen vedblev at brænde. Slukningsforsøgene kunde ikke faa Overhaand med Ilden.

Christiansted.

Vicegouverneuren, som om Natten havde modtaget Melding fra Politimesteren i Frederiksted og strax beordret Militair afsendt, forsøgte ligeledes strax at telegraphere til St. Thomas, men da der ingen Nattetjeneste var paa Telegraphstationen, og da der heller ikke var noget Middel, hvorved en saadan kunde blive eta- [*Opslag 12, Folio 12*] blet, kunde Meddelelse først afsendes Kl. 7 Morgen.

Efter Afsendelsen af Lieutenant Ostermanns Commando havdes endnu i Christiansted Compagnichefen med 40 Underofficeret og Menige foruden Politiet.

Om Morgenen uddelte Vaaben paa Politikamret, og der samledes et frivilligt Corps paa noget over 60 Mand, forsynede med Skydevaaben, der stilledes under Toldforvalter Capitain Boye's samt Hospitalsforstander Lieutenant Johansens Commando. Corpset samledes ved engelsk Kirke, der ligger ved den vestlige Indkjørsel til Byen; der opplantedes tillige her ved Udkanten af Byen 3 Feltkanoner, tildels med militairt Betjeningsmandskab.

I Løbet af Formiddagen strømmede, som det var at vente, Folk ind til Christiansted fra Landet, medbringende mange alarmerende Efterretninger om Oprørets Udbredelse og Oprørernes Antal. En Politibetjent, som var udsendt tidligt om Morgenen, havde i Nærheden af Plantagen Vest for Kingshill truffet paa støiende Negerhobe, hvorfor han vendte om, og det berettedes i Christiansted, at Plantagerne brændte omkring Frederiksted, og at Fortet var nedbrændt der.

Kl. 3½ E. M. gav Vicegouverneuren Fri- [*Opslag 13, Folio 13*] villige Lieutenant Vaage, som havde meldt sig til Tjeneste, Ordre til at marschere med 1 Underofficer og 24 Mand samt 1 Ordonnants til Kingshill, hvortil han, da han marscherede tilfods, først ankom Kl 8 Aften i en vistnok noget udmattet Tilstand og næppe istand til at udrette Noget i de første Timer. – Tilbage var da i Christiansted Compagnichefen og 14 Underofficerer og Menige.

St. Thomas.

Gouverneuren modtog den første Meddelelse om Oprøret den 2den October Kl. 7½ Morgen og traf strax Forberedelser til at undsætte St. Croix. Af Superintendenten for Royal Mail Steam Packet Company i St. Thomas fik han Damperen Arno stillet til Raadighed; den kunde Kl. 12½ Middag være færdig til at afgaa, og Gouverneuren beordrede Premierlieutenant Baron Eggers, fungerende Compagnichef, til at gjøre sig klar med den hele disponible Styrke af 2det Compagni og at indskibe sig Kl. 12 Middag i Arno.

Gouverneuren forberedte Afsendelsen af en Depeche til Regjeringen i Kjøbenhavn, overdrog Gouvernementssecretair Hattensen at varetage de løbende Forretninger under hans Fraværelse paa St. Croix, og indskibede sig Kl 12½ Middag paa Arno, ledsaget af Politimester [*Opslag 13, Folio 14*] Fischer fra St. Thomas, som modtog 2 – 3 Mand af Politistyrken; endvidere medfulgte nogle Privatpersoner, der ønskede at gjøre Tjeneste som Frivillige. Den indskibede Militairstyrke bestod foruden af Compagnichefen af Lieutenant Ditlevsen, der tillige fungerede som Adjutant, Commandersergent Erbe, 3 Underofficerer og 49 Undercorporaler og Menige, hvorhos Dr. Pontoppidan medfulgte som Læge.

Tilbage i St. Thomas forblev saaledes 2 Underofficerer og 17 Menige foruden Politiet, hvis Chef dog som ovenfor omtalt var medtaget af Gouverneuren.

Umiddelbart før Dampskibet forlod St. Thomas, modtog Gouverneuren Telegram fra Præsidenten, meddelende foruroligende Rygter om Oprørets Udbredelse og udtalende Frygt for, at Christiansted ikke kunde holdes uden Hjælp.

Dampskibet Arno afgik Kl. 1 E. M. Gouverneuren var ikke ved sin Afgang fra St. Thomas fuldstændigt paa det Rene med, hvorhen han skulde begive sig, om til Frederiksted eller til Christiansted; han var nemlig ikke underrettet om Frederiksteds Undsætning af Lieutenat Ostermann og satte derfor i Begyndelsen Coursen efter den- [*Opslag 14, Folio 15*] ne By, men han bestemte sig heldigvis under Overfarten for at gaa til Christiansted, bevæget hertil dels ved Præsidentens ovennævnte telegraphiske Meddelelse, dels ved Synet af flere Ildebrande paa St. Croix Vest for Kingshill, samt ved de Efterretninger, som han fik underveis fra en Skonnert fra Frederiksted, der meldte, at Byen alt var afbrændt.

Arno ankom Kl 5½ E. M. udfor Christiansted, hvor Lodsens kom ombord uden at medbringe bestemte Efterretninger, som kunde veilede Gouverneuren med Hensyn til, om han endnu skulde gaa til Frederiksted eller ikke. Efter forgjæves at have ventet noget paa en saadan Melding, gik Gouverneuren tilsidst med Arno ind i Havnen, satte en Underofficer og 15 Mand iland til Forstærkning af Garnisonen, og sendte Bud efter Præsidenten og Compagnichefen, som derefter kom ombord. – Først nu modtog Gouverneuren Underretning om Lieutenant Ostermanns Ankomst til Frederiksted og Lieutenant Vaages Expedition til Kingshill; iøvrigt

fik han ingensomhelst paalidelige Underretninger om Oprørernes Fremgang; et Par Plantere kom ombord for paa en Del i Christiansted forsamlede Planteres Vegne at anmode Gouverneuren om strax at sende Tropper ud i Landet.

Resultatet af den Confrence, som [Opslag 14, Folio 16] derefter afholdtes mellem Gouverneuren, Vice-gouverneuren, Capitain Baron Rosenkrantz, Chef for 1ste Compagni, Premierlieutenant Baron Eggers, Chef for 2det Compagni, Politimester Fischer og de 2 Plantere, var, at det bestemtes paa Premierlieutenant Baron Eggers' Forslag, at han med en Del af sit Compagni skulde rykke ud i Landet ad Nordsideveien og gaa frem indtil Kingshill, hvor han da skulde forene sig med Lieutenant Vaage og der afvente Gouverneurens Ankomst næste Morgen. – Gouverneuren gav kun modstræbende sit Minde til denne Expedition, paa den Betingelse, at Premierlieutenant Baron Eggers ingensinde maatte tabe Chrstiansteds Sikkerhed af Sigte og navnlig ikke maatte lade sig afskjære derfra. Det overdroges Politimester Fischer at sætte sig i Forbindelse med den fungerende Politimester i Christiansted, Kongelig Fuldmægtig Nyssum, for ved hans Hjælp at faa en under Overreisen udfærdiget Proclamation om Beleiringstilstand publiceret, at faa samlet Befordringsmidler til Premierlieutenant Baron Eggers Expedition og at sende en Vogn med Levnetsmidler til Kingshill. – Efter disse Beslutningers Vedtagelse gik Gouverneuren iland om- [Opslag 15, Folio 17] trent Kl. 7, og Militairstyrken blev landsat Kl 8 – 9 Aften.

Beleiringstilstanden var imidlertid bleven proclameret ved Trommeslag og Oplæsning i Byens Gader, og det var lykkedes Politimesteren ved Præsidentskabssecretairen Justitsraad van Brakle's Hjælp at faa samlet Vogne til Baron Eggers' Expedition.

Omtrent Kl. 9 var Baron Eggers færdig til Afmarsch; hans Expedition bestod foruden af Dr. Pontoppidan af 1 Underofficer og 20 Menige paa Vogne samt 2 beredne Politibetjente (Politiskriver Neumann og 1 Betjente); med Expeditionen fulgte som Frivillig den amerikanske Consul paa St. Thomas, Herr Smith. Ved Udkanten af Byen sendtes de 2 beredne Politibetjente forud som Forspids; derefter kom Baron Eggers og Consul Smith, ligeledes til Hest, og umiddelbart derefter Soldaterne paa Vognene. Lidt før Colonnen passerede Plantagen Golden Rock, faldt der et Skud, tilsyneladende i Udkanten af en Sukkermark sydlig for Veien, hvilket gav Anledning til, at Folkene beordredes ud af Vognene. Da det ikke kunde opdages, hvorfra Skuddet hidrørte, ligesom man ikke heller paa Grund af Rørenes Tæthed og Mørket kunde komme til Vished¹ om [Opslag 15, Folio 18] der fandtes Negre i Sukkermarken, fortsatte Commandoet sin Vei tilfods, idet dog Marschordenen forandrede saaledes, at der udsendtes en Forspids af Infanteri, derefter kom Resten af Mandskabet, og de tomme Vogne sluttede Colonnen. Saaledes fortsattes Veien indtil Plantagen St. Johns, c: 4000 Alen fra Golden Rock, hvor Mandskabet, da Marschen ikke paa nogen Maade var bleven forstyrret, atter beordredes i Vognene. – Omtrent Kl 11² antages Commandoet at være ankommet til Plantagen "Montpellier", hvor Baron Eggers, da Folkene ved Marschen paa den af Regn op- [Opslag 16, Folio 19] blødte Landevei vare blevne noget medtagne, besluttede foreløbig at gjøre Holdt.

Ved Ankomsten til Montpellier bemærkedes midt i Landet, altsaa endnu i betydelig Afstand, et Par Ildebrande (sandsynligvis var Mon Bijou en af dem) Herom sendtes strax med en af Negerkudskene en skriftlig Melding til Gouverneur Garde i Christiansted og derefter udstilledes de nødvendige Poster til Observation og Sikring. Lidt senere indtraf fra Christiansted 8 Frivillige paa Mulekarrer, og der udstilledes endnu en Dobbeltpost.

¹ Det er senere blevet sagt, at Skuddet hidrørte fra Politibetjentens Pistol, som tilfældigt gik af, men dette Punct er aldrig blevet oplyst.

² Ved hvilket Klokkeslæt Commandoet er ankommet til Montpellier, kan ikke nøie angives. Baron Eggers nævner selv i sin Beretning henad Kl 12, men flere andre Angivelser stemme overens i at være 10½ som den omtrentlige Ankomsttid; naar man erindrer den gjentagne Forsinkelse, Marschen led, er det sandsynligt, at Klokken har været henad 11 og maaske lidt over.

Omtrent Kl. 1 meldte en af Posterne, at der hørtes Støi nede paa Plantagen Morning Star, der ligger paa Bakkeskraaning c: 1200 Alen vest for Montpellier, og at man løb med Lys og blæste i Skallen der; samtidig meldtes fra Posten paa Landeveien, at en Neger var kommen ridende op ad Bakken, men ved Synet af Soldaterne strax havde gjort omkring og var jaget bort igjen.

Efterat have overbevist sig om, at der virkelig syntes at være en Bande samlet paa Morning Star, traf Baron Eggers Forberedelser til at imødegaa et Angreb, og sendte samtidigt Politiskriver Neumann med Melding til Gouverneur Grade sigende: "At en Bande [*Opslag 16, Folio 20*] Negere øiensynligt rykkede frem, og at han vilde standse den paa Montpellier.", tillige bad han Gouverneuren om noget Forstærkning af Frivillige, som det, efter hvad han senere forklarede, var hans Agt at efterlade som Besætning paa Montpellier, naar han selv næste Morgen ved Daggry marscherede videre frem.

Klokken henad 2 kom Politiskriver Neumann tilbage, medbringende fra Gouverneur Garde, der dels af Meldingen og dels af, at Politiskriveren berettede paa Veien til Byen at have seet truende Skikkelser komme frem af Sukkermarkerne og nærme sig Vognen, maatte slutte, at en videre Fremrykning var utilraadelig, skriftlig Ordre gaaende ud paa, at Baron Eggers skulde standse Negrene, hvis han kunde, men forøvrigt ikke maatte lade sig afskjære fra Christiansted og i fornødent Fald hellere trække sig tilbage for at hjælpe til at forsvare Byen; Frivillige kunde ikke sendes af Mangel paa Vogne.

Imidlertid syntes Negerbanden at have forladt Morning Star, og da der kort efter viste sig Ildebrande mod Syd, sluttede Baron Eggers deraf, at Lieutenant Vaage havde forladt Kingshill, og at der saaledes var Fare for, at Negrene endnu i Løbet af Natten kunde trænge frem ad Cen- [*Opslag 17, Folio 21*] terlinien og angribe Christiansted; han besluttede sig derfor i Henhold til Gouverneur Gardes Ordre til at trække sig tilbage til Christiansted, hvor han ankom henad Kl. 3 Morgen.

Lieutenant Vaage, der som ovenanført efter omtrent 5 Timers Marsch Kl 8 var ankommen til Kingshill, modtog her henad Kl. 10 den af Baron Eggers med en ridende Ordonnants afsendte Ordre til at blive paa Kingshill, indtil han, Baron Eggers, kom til ham; ligeledes modtog han rigtigt den med Levnetsmidler afsendte Vogn.

Da Baron Eggers imidlertid endnu Kl. 1 ikke var ankommen, og da der ved de brændende Plantager ved Foden af Kingshill Bakke var samlet en Mængde Negre, ansaa Lieutenant Vaage det for rettest i Betragtning af sin ringe Styrke at trække sig tilbage til Sion Farm, hvor han gjorde Holdt og afsendte Melding til Gouverneur Garde om sin Tilbagegang. Denne Melding bevirkede, at Lieutenant Vaage fik Ordre til at trække sig helt ind til Byen, hvor han ankom mellem Kl. 3 og 4 Morgen.

I Byen var om Natten Kasernen, der ikke egner sig til Forsvar, bleven evacueret og tillukket, og de Tropper, som endnu havdes tilbage af 1ste og 2det Compagni, ialt 5 Underofficerer og 36 Menige, samledes under Lieute- [*Opslag 17, Folio 22*] nant Ditlevsens Commando i Fortet.

Herfra og fra Engelsk Kirke, hvor de Frivillige som omtalt holdt Vagt, udsendtes af og til Patrouiller i Byen. Iøvrigt forefaldt der i Løbet af Natten Intet af Betydning.

Den 3die October.

Kort efter at Baron Eggers omtrent Kl. 3 Morgen var kommen tilbage til Byen, fik Lieutenant Ditlevsen Ordre til med det ham underlagte Commando at overtage Vagtholdet ved Engelsk Kirke istedetfor de Frivillige, som havde meldt Gouverneur Garde, at de vare trætte og vaade og derfor ønskede at afløses.

Gouverneur Garde havde imidlertid besluttet om Morgenen den 3die October med hele den disponible militaire Styrke at foretage en samlet Marsch gennem Øen og angribe Oprørerne, hvor han traf dem. I Henhold dertil var der samlet Befordringsmidler og truffet de fornødne Forberedelser, og mellem Kl. 8 og 9 Formiddag rykkede han ud fra Christiansted med en Styrke, der, da Lieutenant Ditlevsen med sine Folk fik Ordre til at følge med, bragtes op til 2 Officerer, 3 Underofficerer og 49 Menige, som alle befordrede paa Vogne. Premierlieutenant Baron Eggers commanderede Styrken. [*Opslag 18, Folio 23*]

Vagten ved Engelsk Kirke overtoges nu atter af de 60 Frivillige under Capitain Boye, der etablerede 2 nye Vagter, deraf 1 i den sydlige Udkant af Byen. Fra Vagterne udstilledes Vedetposter, saa at hele Byens Omkreds var bevogtet. Christiansværnsfort holdtes besat af Lieutenant Vaage, 4 Underofficerer og 41 Menige af 1ste Compagni under Capitain, Baron Rosenkrantz' Commando.

Forinden Gouverneur Garde var rykket ud, havde han overdraget til en Commission, bestaaende af Overdommer Rosenstand, Præsidentskabssecretair van Brakle, Planter Elliott og Politimester Fischer, at virke hen til, at de allerede i betydelig Mængde tilstedeværende Plantere og Forvaltere sluttede sig til Militairet for at yde den Bistand, der i saa Henseende maatte trænges til. Forsaavidt Planterne skulde være uvillige til at slutte sig til Militairstyrken, skulde de opfordres til at samle sig under en enkelt Fører og følge hans Raad og Anvisning, men afholde sig fra Voldsomheder, medmindre Forholdene nødvendiggjorde saadanne.

Commissionen, der ikke havde faaet noget skriftligt Mandat og var bleven nedsat paa staaende Fod paa Kongeværftet, røgtede sit [*Opslag 18, Folio 24*] Hverv saa godt som den formaaede, og talte til hver enkelt af de tilstedeværende Plantere og Forvaltere. Resultatet var, at omtrent 50 beredne Frivillige sluttede sig til Gouverneur Garde, da han drog ud, og fulgte ham foreløbigt.

Da Vogntoget kom op ad Bakken ved Beeston Hill, saaes Magasstakkene ved Anna's Hope i Brand, og da der tillige viste sig enkelte Negere i Udkanten af Sukkermarkerne, blev Toget standset og Soldaterne commanderedes ud, hvorpaa Lieutenant Ditlevsen, der var forrest i Vogncolonnen, formerede en Kjæde med de ham nærmest værende Soldater for at rense Sukkerstykkerne. Det viste sig imidlertid umuligt for Soldaterne at trænge igjennem de mandshøie Sukkerrør, og han kaldtes derfor tilbage af Baron Eggers. Imidlertid vare alle Folkene komne ud af Vognene, og nu gik det i Løb ad Veien mod Anna's Hope. Under Løbet blev der saavel af Soldaterne som af de Frivillige skudt efter de igjennem Sukkermarkerne flygtende Negre. Paa Grund af denne Skyden og Vanskeligheden ved i Hurtighed at faa Folkene samlede fra den lange Vogncolonne var kun 1 Section egentlig formeret ved Ankomsten til Anna's Hope. Her var en Flok Negre ifærd med at stikke Ild [*Opslag 19, Folio 25*] paa Magashusene og med at plyndre Forvalterboligen og Forraadskjælderen. Ved de første Skud flygtede Negrene uden at gjøre Forsøg paa Modstand; nogle enkelte bleve skudte, nogle fangedes, medens Resten undslap over Work & Rest til Sydsiden af Øen. Fangerne førtes af Frivillige til Christiansted. Medens dette stod paa, vare de frivillige beredne Plantere, som saa Peter's Rest Saftstaion brænde, redne forbi Anna's Hope og ned til Stationen, hvor Branden ved deres Hjælp slukkedes.

Fra Anna's Hope rykkedes mod Work & Rest, der endnu brændte, og hvor et Par Efternølere bleve nedskudte. Ved Peter's Rest Station samledes hele Styrken igjen, og efter en kort Raadslagning mellem Gouverneur Garde, Officererne og Planterne besluttede Gouverneuren sig til med den samlede Styrke at gaa videre ad Centerlinien til Frederiksted. Forinden Afmarschen sendtes Ordre til Christiansted om at lade "Arno" afgaa til Frederiksted med Ammunition og Fødemidler til Indvaanerne og Soldaterne der. Soldaterne beordredes derpaa atter i Vognene, de beredne Frivillige fik Teten, og Marschen fortsattes i denne Orden uden videre Hændelser, indtil Toget ankom ud for Plantagen La Reine, hvor Planterne imod Gouverneurens Ordre forlode ham og rede ad Nordsiden til over Plantagen Bonne Espe- [*Opslag 19, Folio 26*] rance. Denne egenmægtige Beslutning af Planterne viste sig imidlertid heldig i sine Følger, idet de netop ankom saa betids til Nordsiden, at de ved Glyn kunde adsplitte en Negerbande, som havde stukket Ild paa Saftstationen dersteds.

Tropperne rykkede imidlertid alene videre op af Kingshill Bakke, paa hvis Top der gjordes et kort Holdt. Medens Toget paa Veien fra Anna's Hope hertil ingen Oprørsbander havde mødt, idet denne Strækning øiensynligt var hiemsøgt i Nattens Løb, formodentligt af de ved Anna's Hope adsplittede Oprørere, saaes der fra Kingshill talrige Tegn paa andre Banders Virksomhed. Foran laa Centerlinien indhyldet i sorte Røgskyer, saa at det ikke engang kunde afgjøres, hvilke af de langs Veien liggende Plantager der brændte, og paa Nordsiden saaes flere Plantager at brænde og andre at blive antændte.

Paa Grund heraf paaskyndedes Marschen videre ad Centerlinien saameget som muligt.

Omtrent en halv Time, efterat Toget havde passeret Kingshill, antændtes de derværende Bygninger af en Bande, der kom fra Sydsiden af Øen.

Ankomme ud for Plantagen Carlton, hvor en stor Bande var ifærd med at stikke [Opslag 20, Folio 27] Værkerne i Brand, saaes i Veigrøften Ligene af de 2 Mand, som Lieutenant Ostermann om Morgen den 2den havde sendt til Carlton med Militairvognen. De vare blevne myrdede nogle Timer efter deres Ankomst af Negre, der, fordrevne fra Frederiksted, havde samlet sig med Høgensborg, hvorfra de, da det rygtedes, at 2 Soldater vare efterladte alene paa Carlton, begave sig derhen, dreve Soldaterne frem af deres Skjul og jagede dem rundt i Gaarden, overvældende dem med Stenkast og Stokkeslag, indtil de døende segnede om. Her ved Carlton tog det kun forholdsvis kort Tid at faa Folkene samlede fra Vognene, og Compagniet gik i god Orden frem til Angreb. Ligesom ved Anna's Hope flygtede Negrene strax uden Modstand, en Del af dem blev skudt under Flugten, medens andre, som vare tyede ind i Negerhusene, bleve trukne frem i Gaarden og skudte af Soldaterne, der vare blevne ophidsede ved Synet af deres dræbte Kammerater.

Uden videre Hændelser fortsattes Marschen derpaa til Frederiksted, hvor Toget ankom omtrent Kl. 2½ E. M. Her havde Lieutenant Ostermann i Løbet af Dagen gjentagne Gange maattet rykke ud, idet Landarbejderne allerede tidligt om Morgen samlede sig ved Plantagen [Opslag 20, Folio 28] Two Brothers og herfra søgte at trænge ind i Byen. Saa ofte Militairet viste sig, flygtede imidlertid Banden eller skjulte sig i Negerhusene, og Lieutenant Ostermann havde derfor tilsidst ladet hvert enkelt Hus i Arbejderbyen gennemsøge. Efterat Gouverneur Garde var ankommen til Byen, henvendte Lieutenant Ostermann sig til ham for at faa Tilladelse til med sine Ryttere at foretage en større Patrouillering ud i Landet, men hertil næstede Gouvernøren sit Minde, navnlig fordi det var hans Hensigt endnu samme Eftermiddag med Soldaterne at vende tilbage til Christiansted i Arno, og han ikke turde blotte Frederiksted for militair Besætning. Arno ankom ikke til Frederiksted før ved Mørkets Frembrud omtrent Kl. 7 Aften; Soldaterne bleve nu indskibede med Undtagelse af 15 Mand, som efterlodes til Forstærkning af Lieutenat Ostermanns Commando, der herved fik en Styrke af 1 Officer, 4 Underofficerer og 33 Menige.

Arnos Fører erklærede nu, at han paa Grund af Mørket ikke kunde gaa tilbage til Christiansted før Dag gry, og Gouverneuren naaede saaledes ikke sin Hensigt: at være i Christiansted om Natten. Oprørsbanderne vare i- [Opslag 21, Folio 29] midlertid i fuld Virksomhed ude i Landet, og fra Arno saaes om Natten Plantagerne paa Nordsiden at blive antændte.

Den 4de October

Kl. 4 Morgen afgik Arno til Christiansted, men gik først ind i Havnen efter under Buck Island at have overskibet en Del Flygtninge fra Frederiksted i den franske Damper "Desirade", der bragte dem til St. Thomas, Tropperne bleve som Følge heraf først landsatte i Christiansted Kl. 10 Formiddag.

Natten var i Christiansted forløben fuldstændigt roligt, og om Morgen den 4de October vare de beredne Frivillige, som efter Expeditionen til Nordsiden den foregaaende Dag var vendte tilbage til Byen, atter i samlet Trop under Commando af Overveimester Hattensen redne ud i Landet for at indbringe Mordbrændere. Ved River traf de en Bande ifærd med at brænde Plantagen; den blev adsplittet og en Del af Oprørerne bleve skudte.

Dagen den 4de anvendtes til Hvile for Tropperne og Rensning af Armatur og Mundering. Samme Dag ankom til Christiansted den franske Orlogsmænd La Bourdonnais. [Opslag 21, Folio 30] Capitaine de Frégate H. Mayet, der efter Anmodning senere paa Dagen gik til Frederiksted, hvorfra den imidlertid næste dag vendte tilbage med Brev til Gouverneuren fra Capitain Dennistown af den engelske Dampkorvet Tourmaline der var ankommen til Frederiksted. Den saavel af den engelske Chef tilbødte Assistance af Tropper fra deres Skibe blev ikke modtagen af Gouverneuren; ligesaa lidt modtog han et Tilbud, som Gouverneuren paa Puerto Rico gjorde om Afsendelse af spanske Hjælpetropper, der med anerkjendelsesværdig Beredvillighed stilledes til Disposition.

Om Aftenen Kl. 7 overtoges Vagterne i Byens Udkanter af Baron Eggers med 3 Underofficerer og 22 Menige samt 29 Frivillige, hvoraf 4 beredne Patrouiller udsendtes til Forbindelse mellem Vagterne, og de 4 beredne Frivillige sendtes ud ad Veiene indtil Factoriet, Orange Grove og Beeston Hill. Øst for Byen patrouilleredes indtil Altona, og herfra indbragtes 2 mistænkelige Personer, som indsattes i Fortet.

Ellers passerede i Løbet af Natten til den 5te October Intet af Betydning. [*Opslag 22, Folio 31*]

Fra Frederiksted rykkede Lieutenant Ostermann den 4de med en Styrke af Soldater og Frivillige til Plantagen Carlton for at afhente Ligene af de 2 dræbte Soldater. De bleve begravne i Fortshaven om Eftermiddagen med militair Honneur. Fra Carlton indbragtes ved denne Leilighed 8 Fanger, hvoraf 2, saarede under Angrebet paa Plantagen den 3die, bleve indlagte paa Hospitalet.

Om Morgenen lod Politimesteren de i Fortet indsatte Fanger under Bevogtning hjælpe med fuldstændigt at slukke Ildebranden i Byen, der havde brændt hele den 2den og 3die October, uden at man havde kunnet faa Magt med den, da den strakte sig over et meget stort Areal, og en Del af Brandfolkene anvendtes til at holde Vagt i Udkanten af Byen.

Om Formiddagen den 4de blev Bekjendtgjørelsen om Beleiringstilstanden publiceret ved Trommeslag i Byens Gader. Samme Dag vare som ovenanført den engelske Corvet Tourmaline ankommen paa Rheden, og fra dennes Chef laante Politimesteren 12 Martini Henry Carabiner, hvormed 12 af de Frivillige bevæbnedes. [*Opslag 22, Folio 32*]

Den 5te October.

Den 5te October udstedte Gouverneur Garde fra Christiansted en Proclamation, hvor i det befaledes Landarbejderne at forblive paa de Plantager, hvor de hørte hjemme, og, hvis de havde forladt dem, da at vende tilbage til dem igjen. Endvidere nedsattes en Standret, bestaaende af Overdommer Rosenstand, Justitsraad Forsberg og den constituerede Politimester i Christiansted, Fuldmægtig Nyssum; den begyndte dog først sin Virksomhed den 7de October.

Da der var kommet Melding om, at en Baad med 18 Oprørere var seilet bort fra en af Sydsideplantagerne, udsendtes Lieutenant Ditlevsen med 6 Mand i Arno for om muligt at opsnappe Baaden. Expeditionen var imidlertid frugtesløs; Oprørerne landede paa Tortola, med hvis Overøvrighed der senere uden Resultat er ført Underhandlinger om deres Udlevering.

Samtidigt med, at Lieutenant Ditlevsen gik ud med Arno, udsendtes Commandersergent Erbe med 6 Menige til Plantagen Rust up Twist, hvor de gjordes beredne af Eieren, under hvis Ledelse de derefter afpatrouillerede Nordsiden. Herved fangedes og indbragtes til Byen 3 af de værste Forbrydere. [*Opslag 23, Folio 33*]

Om Eftermiddagen afreiste Gouverneur Garde i Arno til Frederiksted for at forhandle med Capitain Dennistown paa Tourmaline. Med Gouverneuren fulgte Politimester Fischer og Baron Eggers, den første for sammen med Politimester Rübner Petersen at undersøge, om der i de i Frederiksted optagne Politiforhører var tilstrækkeligt Materiale for Standretten til at begynde sit Arbeide, den sidste, fordi Gouverneuren agtede at træffe Aftale med ham og Lieutenant Ostermann om en større fra begge Byer udgaaende Expedition, hvis Opgave det skulde være at rense Nordøstsiden af Øen. – Gouverneuren gik samme Aften i Arno tilbage til Christiansted, hvor han med sine Ledsagere indtraf ud paa Natten.

Fra Frederiksted var der den 5te af Lieutenant Ostermann blevet udsendt en Patrouille til Plantagen Butlers Bay, der sagdes at brænde. Rygtet viste sig imidlertid falskt, og efterat have undersøgt Arbejderbefolkningen, som fandtes i Orden, vendte Patrouillen tilbage. 17 Oprørere anholdtes den Dag.

Ved de talrige Anholdelser, som nu hver Dag fandt Sted, blev Politiet og Militairet i høi Grad assisteret af Plantere og Forvaltere og tillige Arbejderne, som for at frigjøre [*Opslag 23, Folio 34*] sig selv ofte anmeldte Lederne for Opstanden. Der blev herved ofte gaaet frem med stor Strenghed, og saasart en Fange forsøgte at undløbe, blev der skudt efter ham.

Den 6te October.

Den 6te October udsendtes Baron Eggers med en større Patrouille Infanteri paa Vegne (Styrken er ikke angivet) af Nordsideveien over Glyn til Clifton Hill og ad Centerlinien hjem. Paa hver Plantage, der passeredes, sammenkaldtes Arbejderne, dels for at undersøge, om der mellem Folkene fandtes Nogen, som havde taget fremtrædende Del i Oprøret, dels for at oplæse den Dagen forud udstedte Proclamation. Endel Fanger indbragtes (Antallet er ikke nævnt).

Samme Dag rykkede Lieutenant Ostermann med en Patrouille Rytteri og Fodfolk ud fra Frederiksted og undersøgte Arbejderne paa Plantagerne Bethlehem, Castle og Grove Place; Proclamationen oplæstes, 8 Fanger indbragtes, og 1 Neger, der angaves at være Hovedmanden for Mordet paa Soldaterne, blev, da han forsøgte at undløbe, skudt. Ialt indsattes den Dag i Fortet 20 Fanger. 10 ældre Fanger løslades paa Grund af er- [*Opslag 24, Folio 35*] holdte tilfredsstillende Oplysninger. – Politimester Fischer var denne Dag vendt tilbage fra St. Thomas.

Den 7de October.

Den 7de fandt ingen Udrykning af Militaeret Sted, men fra Frederiksted udsendtes en Politibetjent med en Escorte af Frivillige, for at publicere Gouvernementets Resolution af 5te October. 8 Fanger indbragtes, 4 relaxerede og 2 Saarede indlagdes paa Hospitalet.

Samme Dag begyndte Standretten sin Virksomhed i Christiansted, hvor der i Dagene den 7de, 8de og 9de afsagdes og fuldbyrdedes ved Skydning 6 Domme.

Den 8de October.

Den 8de, som var den Dag, der var bestemt til den samlede Expedition til Nordsiden, rykkede Baron Eggers ud fra Christiansted Kl. 7 Morgen med en Styrke af 1 Officer, (Lieutenant Ditlevsen) 42 Infanterister paa Mulekarrer og nogle faa beredne Frivillige. Centerlinien fulgtes indtil Grove Place, hvor der gjordes Holdt for at skifte Mulerne. Proclamationen oplæstes og 1 Forbryder fangedes. Derpaa marscheredes videre [*Opslag 24, Folio 36*] over Plantagerne Two Friends og Montpellier til Annaly, hvor Patrouillen traf Lieutenant Ostermann, der Kl. 9 Morgen med en Styrke af 25 Mand, dels Ryttere, dels Fodfolk paa Karrer, var rykket fra Frederiksted, paa Veien eftersøgende Plantagerne Lille La Grange, Punch og Mount Victory.

Begge Patrouillers Rytteri undersøgte nu Plantagerne Rose Hill og Springgarden, hvor Alt fandtes roligt. Ved Afmarschen fra Annally skiltes de to Patrouiller igjen, idet Baron Eggers med sit Commando tog Veien ned om Mount Victroy, Crequs, Sprathall, Prosperity og La Grange til Frederiksted, medens Lieutenant Ostermann gik hjem over Planatgen Orange Grove, hvorfra 7 Fanger indbragtes til Byen.

Den 9de October

Den 9de Kl. 7 Morgen forlod Baron Eggers med sit Commando Frederiksted, efterfulgt af Lieutenant Ostermann med en Rytterpatrouille paa 10 Mand samt Politibetjent Lindholm. Sammen undersøgte disse to Commandoer Arbejderbefolkningen paa Plantagerne Carlton, Cane, Høgensborg, St. George og Mount Pleasant ved Center- [*Opslag 25, Folio 37*] linien. Proclamationen oplæstes, og flere Fanger indbragtes. Paa Mount Pleasant skiltes de to Patrouiller ad. Lieutenant Ostermann gik til Plantagerne Castle og Bethlehem, hvor det blandt andre Fanger lykkedes at paagribe Fruentimmeret Agnes, som erkjendte at være meddelagtig i Soldaternes Mord. Baron Eggers gik Syd paa til Diamond, hvor Negeren Charles Brown, som i Oprørets første Dage ved Hug med en Sukkerøxe havde lemlæstet Planter Flemings halvvoxne og noget idiotiske Søn, blev skudt. Fra Diamond marscheredes over Betty's Hope, Anguilla, Hope, Jerusalem, Castle Coakley og Anna's Hope til Christiansted. Proclamationen oplæstes overalt, og en Del Fanger indbragtes til Byen, heriblandt

Negern Peter Thomas, Hovedmanden for Anguilla's Brand. Den 9de blev ialt til Frederiksfort indbragt 41 Fanger, og 2 løslodes.

Den 10de October.

Den 10de foretoges ingen Patrouillering af Militairet fra Christiansted. Gouverneur Garde seilede ledsaget af de to Medlemmer af Standretten, Overdommer Rosenstand og Justitsraad Forsberg, i Arno til Frederiksted, hvor Stand- [Opslag 25, Folio 37] retten begyndte sit Arbeide samme Dag med Politimester Rübner Petersen som Medlem i Fuldmægtig Nyssums Sted. Der blev den Dag dømt og skudt 2 Fanger.

Lieutenant Ostermann undersøgte med en Rytterpatrouille paa 6 Mand Arbeiderbefolkningen paa Plantagerne Enfieldgreen, William's Delight, Good Hope og Camphorico.

1 Arrestant indbragtes. Politibetjentene Glasgow og Larsen med Escorte af Frivillige udsendtes til Nordsiden, hvor de flere Steder traf Folkene ved Arbeidet paa Marken. 8 Arrestanter indbragtes, 1 løslodes.

Samme Dag overtoges Intendanturforretningerne for Militairet i Frederiksted, som hidtil var blevne besørgede af Politimesteren, af Toldforvalter Richter, der frivilligt besørgede Forretningerne indtil den 1ste April i 1879, da der fra Hærstyrkens 1ste Compagni etableredes en fast Vagtstyrke i Frederiksfort.

Den 11te October.

Den 11te udsendtes fra Christiansted Lieutenant Ditlevsen med en Patrouille af 16 Infanterister paa Vogne til Kingshill og Bethlehem. Patrouillen fandt alt roligt. – I Frederiksted bleve 2 Forbry- [Opslag 26, Folio 39] dere skudte ved Standretsdom. Betjentene Glasgow og Anker med Escorte af Frivillige udsendtes til Plantagerne Diamond, Adventure og Lower Love. Paa sidstnævnte Sted anholdtes 3 mistænkelige Personer.

Om Aftenene gik Lieutenant Ostermann med en Rytterpatrouille til Plantagerne Concordia, Whim, Carlton og Høgensborg. Alt fandtes roligt.

Den 12te October.

Den 12te October gjordes i Christiansted 8 Soldater beredne ved Requisition af private Heste, og med denne Styrke og nogle faa Frivillige afpatrouillerede Baron Eggers hele Østenden, hvor der sagdes endnu at opholde sig Smaabander af Oprørere. Patrouillen opdagede imidlertid Intet.

Denne Dag exeqveredes de 2 sidste Standretsdomme, hvorefter Rettens Virksomhed indskrænkedes til Optagelse af enkelte Forhører.

Samme Dag afsøgte alle Nordsideplantagerne af Lieutenant Ostermann med en blandet Patrouille af Rytteri og Fodfolk paa Vogne. Alt fandtes roligt. Ingen Arrestanter indbragtes af Patrouillen.

Den 13de October.

Den 13de udsendtes om Dagen nogle [Opslag 26, Folio 40] smaa Patrouiller Fodfolk i Frederiksteds Gader, da der var ventet en Del Landnegere til Kirke den Dag. Der kom dog kun ganske faa ind til Byen.

Den 14de October.

Da Forholdene nu syntes at være nogenlunde rolige paa St. Croix, beordredes Baron Eggers til den 14de October med 2 Underofficerer og 25 Mand af 2det Compagni at afgaa i Arno til St. Thomas, der i de forløbne 14 Dage kun havde haft en militair Besætning af 2 Underofficerer og 17 Menige, hvoraf 7 vare syge. Tilbage paa St. Croix til Tjeneste ved 1ste Compagni efterlodes Lieutenant Ditlevsen og 20 Mand.

Samme Dag udsendtes fra Gouvernementet et Circulaire til Plantageeiere, Administratorer, Forvaltere og Underforvaltere paa St. Croix, hvori de takkede for den af dem ydede Assistance, men paalagdes ikke at gjøre Brug af Vaaben til Andet end Selvforsvar.

Efter den Tid fortsattes stadigt Patrouilleringen af Militairet omkring paa Landet, og mistænkte Personer anholdtes, men der saaes ingen sammenløbne Hobe mere, og Arbeidet blev efterhaanden optaget paa alle Plantager.

Den 19de førtes i den engelske Corvet Tour- [Opslag 27, Folio 41] maline 127 Fanger fra Frederiksted til Christiansted for at indsættes i Richmond Fængsel.

Den 28de October ophævedes Standretten og samtidig nedsattes i Henhold til Kongelig Resolution af 25de October en Undersøgelsescommission bestaaende af Overdommer Rosenstand, Byfoged Justitsraad Sarauw og Justitsraad Forsberg til Undersøgelse af de under Oprøret begaaede Forbrydelser.

Den 30te October ankom Fregatten Sjælland paa Frederiksted Rhed, og den 31te ophævedes Beleirings-tilstanden.

IV. Forholdene paa St. Thomas i Oprørsdagene.

Paa St. Thomas havde, som det var at vente, navnlig de første Dage efter Gouverneurens Afreise været meget bevægede.

Negerbefolkningen var ophidset ved Efterretningerne fra St. Croix, og Borgerne nærede Frygt for, at der skulde opstaa Uroligheder, til hvis Undertrykkelse den forhaandenværende Politi- og Militairstyrke næppe vilde være tilstrækkelig.

Politimesteren var nemlig borte, og af Militair havdes kun tilbage 2 Underofficerer og 17 Menige, hvoraf flere vare syge. – Der blev derfor efter Overenskomst mellem Gouvernementet og [Opslag 27, Folio 42] Colonialraadet nedsat en Commission til Udskrivning af midlertidige Constabler blandt Borgerne; der indkjøbtes Vaaben, særligt Revolvere, til deres og Politiets Bevæbning, og ved Hjælp deraf blev der indrettet en Sikkerhedstjeneste til Byens Bevogtning Dag og Nat.

Enkelte Stemmer reiste sig endogsaa for Hidkaldelse af fremmed Hjælp. Da Urolighederne imidlertid heldigvis udeblev, og der snart kom mere beroligende Efterretninger fra St. Croix, lagde Bevægelsen sig i Løbet af nogle Dage. Politimesteren vendte tilbage fra St. Croix den 6te October og Capitain Baron Eggers vendte som tidligere omtalt tilbage med en Del af Compagniet den 14de October.

V. Afsluttende Bemærkninger.

Den givne Fremstilling udviser, hvad der ogsaa er bekjendt nok, at om end Negeropstanden paa St. Croix i 1878 slutteligt blev undertrykt uden fremmed Hjælp, saa skete dette dog først, efterat den havde faaet Lov til at udvikle sig temmelig uforstyrret, og at de Ødelæggelser, som den anrettede, derfor ogsaa naaede et [Opslag 28, Folio 43] beklageligt Omfang. Hovedaarsagen hertil vare vistnok Oprørets uventede Udbrud og den paa St. Croix strax tilstedeværende Militairstyrkes Utilstrækkelighed, men ved Siden deraf fremtræde visse Omstændigheder som medvirkende Aarsager, og for Fremtidens Skyld er det ikke uden Betydning at fremhæve dem.

Saaledes som Øprøret udviklede sig, er det klart, at da der ikke i Frederiksted havdes tilstrækkelig Styrke til strax at kvæle det, stod denne By ikke til at redde; Politimesteren der gjorde Alt, hvad han med sine svage Kræfter kunde gjøre, og hans haardnakkede Forsvar af Fortet fortjener al Anerkjendelse.

Den militaire Undsætning fra Christiansted blev af Vicegouverneuren afsendt saa hurtigt, som det overhovedet var muligt efter Meldingens sene Ankomst, der skyldtes Omstændigheder, hvorover man ikke var Herre.

Premierlieutenant Ostermann udførte sit Hverv at undsætte Fortet i Frederiksted hurtigt, energisk og tilfredsstillende; det var beklageligt, at han ikke strax fra Concordia sendte de 2 Soldater med det militaire Kjøretøi tilbage til Christiansted; de vilde utvivlsomt paa Kingshill have kunnet udhvile sig i Sikkerhed og vilde saaledes have undgaaet deres [Opslag 28, Folio 44] sørgelige Skjæbne.

Det kunde ikke ventes, at Vicegouverneuren strax skulde have afsendt en større Militairstyrke end forlangt af Politimesteren; han afsendte hvad der i Øieblikket havdes Befordringsmidler til, og hvad der altsaa kunde afsendes uden Ophold. Eiheller kan det bestemt bebreides ham, at han ikke hurtigt lod Premierlieutenant Ostermanns Expedition efterfølge af Resten af Compagniet, 40 Mand under Compagnichefen, hvad der rigtignok sandsynligvis fuldstændigt vilde have kvalt Oprøret, men han kunde ikke blotte Christiansted for Militair, saalænge han ikke vidste, om han kunde faa Hjælp fra St. Thomas. Til St. Thomas kunde han imidlertid, som tidligere omtalt, ikke telegraphere før om Morgenens Kl. 7, fordi der ingen Nattet eneste er paa Telegraphstationen. Dette var et stort Uheld; thi det vilde have været af stor Betydning, om Gouverneuren var ankommet til St. Croix nogle Timer tidligere. – Da der altsaa nødvendigvis maatte hengaa nogen Tid, forinden Gouverneuren kunde bringe Hjælp, var Autoriteterne i Christiansted saalænge henviste til deres egne Kræfter, og det kan ikke nægtes, at de her udviste en beklagelig Mangel paa Omsigt. [*Opslag 29, Folio 45*]

Der blev vel strax om Morgenens uddelt Vaaben fra Politikamret til unge Mennesker og Borgere i Byen, som meldte sig frivilligt, og paa denne Maade blev der altsaa truffet nogle Forholdsregler til Sikring af Christiansted; men hvad der var lige saa vigtigt var at skaffe paalidelige Efterretninger om Oprørernes Færd og at skaffe Befordringsmidler for hurtigt at kunne dirigere Tropper imod dem, om ikke før, saa naar Gouverneuren ankom. – I begge disse Henseender blev der Intet gjort.

Tidligt om Morgenens blev der vel udsendt en bereden Politibetjent, som berettede, at der var støiende Negerhobe ved Adventure, 5000 Alen Vest for Kingshill, men hertil synes man at have indskrænket sig med Hensyn til at organisere et paalideligt Efterretningsvæsen; iøvrigt leve man i Christiansted paa Rygter, som bragtes til Byen af Landboerne, og som alle vare mere eller mindre overdrevne; og det var tildels saadanne Rygter, som Vicegouverneuren telegrapherede til Gouverneuren.

Der havdes dog i Christiansted flere beredne Politibetjente, og det vilde have været let at skaffe flere paalidelige beredne Frivillige, saaledes at [*Opslag 29, Folio 46*] der ingen Vanskeligheder kunde have været ved idetmindste hver anden Time at udsende Ryttere ad de 3 Hovedveie imod Vest for at hente paalidelige Efterretninger om Oprørernes Organisation, Bevæbning og Fremgang.

Kingshill var et fast Punkt, hvorfra der havdes en fortrinlig Oversigt imod Vest og Nord, altsaa netop over det Terrain, som Oprørerne bevægede sig paa; det burde snarest muligt have været besat af en stærk militair Patrouille, som var sikker nok der, og som fra dette Punkt kunde have holdt Øie med Oprørerne og idetmindste suppleret Efterretningerne paa en meget nyttig Maade, selv om den ikke havde angrebet Oprørerne, hvad den vilde kunne have gjort uden al Fare og med fortrinlig Virkning.

Den Expedition paa 1 Underofficer og 24 Mand, som under Frivillig Lieutenant Vaage afsendtes Kl. 3½ E. M. til Kingshill, var et Skridt i denne Retning, men den afsendtes for sent, og hvad der var værre, den marscherede tilfods; som Følge deraf ankom den først Kl. 8, da det var mørkt, og i udmattet Tilstand til Kingshill. Heri maa Grunden utvivlsomt søges til, at denne Expedition, som kunde have gjort saa god en Virkning, fik et [*Opslag 30, Folio 47*] saa bedrøveligt Udfald.

Det var uheldigt, at Gouverneuren ikke, før han forlod St. Thomas, havde faaet Underretning om Frederiksteds Undsætning; Meldingen herom naadede Christiansted Kl. 12,10, og Arno forlod først St. Thomas Kl. 1; der synes altsaa at have været Tid til at telegraphere til Gouverneuren, hvorfor dette ikke skete, vides ikke.

Dersom Gouverneuren havde faaet en saadan Underretning, vilde han sandsynligvis strax have været paa det Rene med, at han skulde gaa lige til Christiansted og vilde kunne have sendt Instructioner til Vicegouverneuren desangaaende. Tropperne kunde da have været landsatte i Christiansted mellem Kl. 5 og 6 E. M.

Under den forhaandenværende Mangel paa paalidelige Efterretninger og Forberedelser spildtes den Tid, og de Forholdsregler, der toges, bare Præg af Usikkerhed.

Dersom Gouverneuren ved sin Ankomst havde forefundet paalidelige Efterretninger, og han altsaa havde vidst, at der endnu kun var en ubevæbnet og uordentlig Mordbrænderbande, som arbejdede i Terrainet tæt Nord for Centerlinien Vest for Kingshill, og dersom [*Opslag 30, Folio 48*] man havde havt Befordringsmidler paa rede Haand, vilde han utvivlsomt strax have afsendt ad korteste Vei saa stor en militair Styrke som muligt med bestemt Ordre til at angribe og adsplitte Oprørerne, hvor de fandtes, og hele Egnen Øst for Kingshill vilde være bleven reddet fra Ødelæggelse; men som Forholdene forefandtes af ham, var det naturligt, at han kun modstræbende gav sit Minde til Expeditionen under Baron Eggers, og at han medgav denne saadanne Instructioner om at udvise Forsigtighed, at der fra første Færd var størst Sandsynlighed for, at Expeditionen maatte mislykkes.

Det var saaledes utvivlsomt paa Grund af disse Instructioners Character, at Baron Eggers, da han troede, at der fandtes en Bande Oprørere paa Morningstar, traf Forberedelser til at modtage et Angreb, istedetfor selv at gaa frem imod den, hvad der i militair Henseende vilde have været rigtigere. Dersom han havde gjort det, vilde han hurtigt have faaet Erfaring om, at der ingen Modstand vilde blive gjort, han vilde have indjaget Negerbefolkningen en gavnlig Skræk, og han havde ikke behøvet at sende en alarmerende Efterretning til Gouverneuren.

Det er iøvrigt en bekjendt Sag, at alle nat- [*Opslag 31, Folio 49*] lige Expeditioner af den Art, som ikke foretages paa Basis af paalidelige Efterretninger og med et bestemt Maal for Øie, der for enhver Pris skal naaes, i høi Grad ere udsatte for at mislykkes, og Expeditionen til Montpellier er forsaavidt kun en ny Be-kræftelse paa en gammel Regel.

Det Togt igjennem Øen fra Christiansted til Frederiksted, som Gouverneuren foretog den 3die October, gjorde Gavn, idet Oprørerne bleve angrebne og sprængte paa tre Punkter, ved Anna's Hope og Carlton af Soldaterne og ved Glyn af Planterne. – Det vilde have været ønskeligt, om der kunde være rykket samtidigt frem paa Nordsideveien, Centerlinien og Sydsideveien, altsaa med 3 Colonner, men det maa indrømmes, at den Styrke, Gouverneuren førte med sig, var for ringe til saaledes at deles, og Planterne, som kunde have gjort mest Gavn, fordi de vare tilhest, vare vistnok baade slet bevæbnede og uden Fører. – Det synes ikke, som om Kingshill Bakke er bleven tilstrækkeligt afsøgt af Militairet; thi hvis det var blevet gjort, kunde det næppe være undgaet, at den store Bande, der kom fra Sydsiden og tændte Ild paa Kingshill Station kort efter at Gouverneuren havde passeret den, var bleven [*Opslag 31, Folio 50*] opdaget og standset.

Ankomsten til Frederiksted vilde det vistnok have været rigtigt, om Gouverneuren havde givet Lieutenant Ostermann den begjærede Tilladelse til med sine Ryttere at rykke ud om Eftermiddagen den 3die October; derved vilde en Del af Plantagerne i den nordvestlige Del af Øen sikkert være blevne reddede; men i det Hele taget var jo nu Oprøret brudt, og Gouverneuren havde forsaavidt opnaaet et Øiemed, og de Foranstaltninger, som i de paafølgende Dage toges for at berolige Landet og igjen hidføre ordnede Tilstande, var i det Hele taget hensigtsmæssige og udviste, at der var en bestemt Villie i Spidsen for Administrationen, som forstod at gjøre sig gjældende.

At der under saa uregelmæssige Forhold som de heromhandlede, hvor som helst de findes, altid vil blive begaaet mange Overgreb og udøvet Voldsomheder, endog Grusomheder, ikke blot af Oprørerne med ogsaa af Ordenspartiet, er i og for sig naturligt. Det bør derfor ikke vække for megen Forundring, at saadant ogsaa har været Tilfældet under Oprøret paa St. Croix, hvor der vistnok af de bevæbnede Plantere og Forvaltere, der som Frivillige deltog i Bestræbelserne for at gjenoprette Ordenen, uden Nødvendighed er [*Opslag 32, Folio 51*] skudt adskillige Negre. – Der findes i Gouverneurens Archiv detaillerede Oplysninger om 5 Tilfælde af denne Art, hvorved 4 Negres voldsomme Død foranlediges; disse Tilfælde have alle været Gjenstand for Undersøgelse; men ogsaa af den regulære bevæbnede Magt er der begaaet idetmindste et enkelt Overgreb af denne Art, Negeren Charles Broom, der den 9de October blev skudt paa Diamond.

Det havde ved de stedfundne Begivenheder tydeligt vist sig, at den paa St. Croix tilstedeværende Militairstyrke, reduceret som den var bleven i Henhold til Anordning af 20de Marts 1877, var for ringe, og som

bekjendt blev den ogsaa strax efter Oprøret forøget i Henhold til den Kongelige Commissions Forslag af 12te Februar 1879. Styrken blev senere nedsat med 15 Mand, da Vagten inddroges fra Richmond Fængsel, og er derefter vedligeholdt i følgende Styrke af Combattanter:

1 Capitain, 2 Premierlieutenanter, 1 Secondlieutenant, 7 Underofficerer af Sergentklassen, 4 Corporaler, 140 Spillemand, Undercorporaler og Menige,

der er disloceret saaledes paa Øen, at der i Frederiksted haves en Vagtstyrke af

1 Officer, 4 Underofficerer, 1 Spillamand, 10 Ryt- [Opslag 32, Folio 52] tere, 20 Infanterister,

der afløses hver Løverdags, medens resten garnisonerer i Christiansted

Der er derved vistnok tilstrækkeligt sørget for Ordenens Opretholdelse i Byerne, og ved Anordning af 5te November 1880 om Tilveiebringelse under extraordinaire Forhold af Ride- og Trækdyr til Militairet er der anvist Midler til i paakommende Tilfælde hurtigt at befordre Militairet fra Sted til andet.

Dette er ogsaa i høi Grad nødvendigt; det viste sig tilstrækkeligt under Oprøret, at den Vaabenart, som i Særdeleshed er brugelig i saa varmt et Clima, der umuliggjør lange Marscher til Fods, er Rytteri; Fodfolk er, naar det ikke kan beføres til Vogns, kun brugeligt til Garnison i en By eller til Besætning af et fast Punkt, og transporteret paa de her almindelige Vogne, der ere smaa og kun have Plads til et Par Mand, er det uhandeligt og let udsat for at blive alarmeret.

Af Hensyn hertil vil det være ønskeligt, paa kommende Tilfælde at kunne raade over et større Antal Ryttere end normeret i Fredstid; der haves ved Compagniet paa St. Croix 30 Heste til Ride- og Kjørebrug, men under lignende Forhold som i 1878 vilde et An- [Opslag 33, Folio 53] tal af 160 Ryttere ikke være formeget, da man for at kunne optræde hurtigt og med Kraft paa flere Punkter maa have det i sin Magt samtidigt at sende stærke Rytterpatrouiller ud paa de forskjellige Veie; desuden maa man have Ryttere til Ordonnants-tjeneste m. m.

Dette Krav har Gouvernementet bestræbt sig for at kunne opfylde uden større Hestebestand i Fredstid end den nu normerede ved at sørge for altid at have 60 indøvede Ryttere ved Compagniet samt dertil det fornødne Antal Rideeqvipager; under extraordinaire Forhold udskrives da det manglende Antal Rideheste.

Kingshills Betydning som Militair- og Politistation er almindelig bekjendt, og det er derfor beklageligt, at den er bleven nedlagt, og at Bygningerne dér nu ligger i Ruiner. Hvorledes den kunde have været benyttet i 1878, er omtalt, og det er sikker, at dersom lignende Begivenheder skulde indtræde igjen, vil en lille Besætning der af Fodfolk og et Par lette riflede Kanoner kunne beherske og beskytte hele Midtpartiet af Øen, hvor de rigeste og bedste Eiendomme findes.

Forberedelser til at muliggjøre en saadan Benyttelse bør utvivlsomt træffes i Fredstid, og Stationen bør derfor repareres og vedligeholdes i en saadan Stand, at den kan benyttes og forsvares [Opslag 33, Folio 54] af en lille Styrke som omtalt.

En Besætning behøver dog ikke at være permanent tilstede; paa omtrent $\frac{5}{4}$ Time kan der fra Garnisonen i Christiansted sendes en tilstrækkelig Styrke Fodfolk og Artilleri derop, og det gjælder derfor kun om at faa Underretning betids om Ønskeligheden af at besætte den, hvad der formentligt vil kunne opnaaes ved at gjøre den til Station for nogle Politibetjente, en Forholdsregel, der ogsaa af Hensyn til hele Retssikkerheden paa Landet er i høi Grad ønskelig.

Hvor uheldigt det var, at Vicegouverneuren ikke kunde telegraphere til St. Thomas Kl. 1 om Natten, er fremhævet tidligere. Det vil imidlertid være let at afhjælpe denne Mangel i Telegraphforbindelsen. Da der nemlig i hver af Byerne Christiansted og St. Thomas haves en Politivagt, som holdes besat Dag og Nat, vil det være muligt i Vagtlocalerne at anbringe electricke Vækkeapparater, der ere i Forbindelse med Telegraphstationerne, og at indrette det saaledes, at den ene Politistation til enhver Tid, naar Telegraphstationerne ere forladte, kan kalde paa den anden. Derved haves da Midlet til i Løbet af $\frac{1}{2}$ Timestid at faa Telegraphforbindelsen etableret ogsaa om Natten.

Det er Gouvernementets Hensigt at faa [*Opslag 34, Folio 55*] denne Forandring i Telegraphforbindelsen mellem de 2 Øer iværksat saasnart som muligt, og Underhandlinger desangaaende ere indledede med West India & Panama Telegraphcompagniet.

Det er i det Hele taget klart, at de Hjælpekilder, hvorover der nu raades paa St. Croix, i Forening med den Telegraphforbindelse, der snart vil være tilveiebragt mellem Byerne Christiansted og Frederiksted, og navnlig naar dertil kommer en Politistation paa Kingshill, som sættes i telefonisk Forbindelse med Politistationerne i Byerne, ville gjøre det lettere nu at forebygge eller eventuelt at standse Uroligheder, end det var muligt i 1878.

Gouvernementet, St. Thomas, 1ste November 1883.

C. H. Arendrup

Lettelser for Eierne af de under Opstanden paa St. Croix i Oktober Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til disses Gjenopførelse og Istandsættelse.

Vedtaget af Kolonialraadet for St. Croix ved 3die Behandling den 26de Mai 1879.

§ 1.

Alle Materialier, der fra 1ste Oktober 1878 at regne og inden 31te Marts 1880 indføres til St. Croix, og som bevisligt anvendes til Gjenopførelsen af de under Opstanden i Oktober Maaned 1878 ødelagte Bygninger i Byen Frederiksted og paa Landet samt til Istandsættelsen af de ved samme Lejlighed beskadigede Værker og Indretninger samt Brugsgjenstande m. m., bestemte til Tilvirkning af Sukker og dettes Biprodukter, ere fritagne for den ved Lov angaaende Handel og Skibsfart paa St. Croix af 30te Juni 1850 § 6 foreskrevne Indførselstold, saaledes at denne godtgjøres vedkommende Eiendomsbesidder under saadanne nærmere Bestemmelser med Hensyn til Kontrollen, som blive at fastsætte af Gouvernementet. For de i nævnte Øiemed alt tidligere indførte Materialier vil den erlagte Indførselstold kunne tilbagebetales, naar de fornødne Bevisligheder for Anvendelsen ere tilstede.

§ 2.

Alle Gjældsfor skrivelser, der i ovennævnte Tidsrum udstædes for Pengeforstrækninger til Gjenopførelsen og Istandsættelsen af de som nævnt i § 1 ødelagte Bygninger og Værker, ere fritagne for Brugen af stemplet Papir. Forsaavidt de allerede forinden denne Anordnings Kundgjørelse maatte være udstedte, er den, der har bestridt Udgiften, berettiget til at erholde den godtgjort af Kolonialkassen.

[Opslag 38]

GOUVERNEMENTET for DE DANSK VESTINDISKE ØER
St. Thomas den 14de Juli 1879. N° 200.

(Bilage i Bilagspakke)
Ankomne den 5 August.

Under Henvisning til Gouvernementets Indberetning af 31te December f: A: N° 381 m. m. skulde Gouvernementet hermed tjenstligt fremsende:

1, Gjenpart af Præsidentskabets Skrivelse af 9de December 1878 N° 1797 med Afskrift af samme Udkast til "Anordning om at yde Ejerne af de under Opstanden paa St: Croix i Oktober 1878 ødelagte Bygninger og Værker Lettelser til sammes Gjenopførelse og Istandsættelse";

2, Afskrift af Gouvernementets Overdommer tilstillede Udkast til foreløbig Anordning om samme Gjenstand;

3, Overdommerens Betænkning af 20de December 1878 over Udkastet, ligeledes i Gjenpart;

4, 2 Aftryk af den foreløbige Anordning, dateret 24de December 1878; samt

5, St: Croix Kolonialraads originale Udfærdigelser paa Dansk og Engelsk af "Anordning om Lettelser for Ejerne af de under Opstanden paa St: Croix i Oktober Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til disse Gjenopførelse og Istandsættelse", saaledes som vedtaget ved 3^{die} [Opslag 39] Behandling i Kolonialraadets Møde den 26de Maj d: A;:

(tilføjet i margen:) 1ste Beh. 3 Marts, 2^{den} Beh. 24 f. M.

og skulde man derhos i Henhold til det Fremsendte og under Henvisning til St: Croix Kolonialraads Forhandlinger pg. 180-181, pg 188 samt St: Croix Avis af 11te Juni d: A: N° 47, hvor henholdsvis 1ste, 2^{den} og 3^{die} Behandling i Kolonialraadet af Anordningen findes, anholde om Ministeriets gunstige Medvirkning til, at Anordningen opnaar Allerhøjeste Stadfæstelse.

Aug Garde

Til Finantsministeriet

Foreløbig Anordning

om Lettelser for Eierne af de under Opstanden paa St. Croix i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til disse Gjenopførelse og Istandsættelse.

Provisional Ordinance

whereby certain facilities are granted to owners of such buildings and sugar works in St. Croix as were destroyed during the rebellion in October 1878, with a view of promoting the rebuilding of said buildings and works.

Den 24de December 1878.

ST. CROIX

Trykt i St. Croix Bogtrykkeri af A. Paludan Müller.

[Opslag 40]

Janus August Garde,

Gouverneur for de dansk vestindiske Øer,
Kammerherre,

Commandeur af Danebrog og Danebrogsmand.

GJØR VITTERLIGT: Da det er anseet for nødvendigt, at der uden Ophold træffes Bestemmelse om Lettelser for Eierne af de under Opstanden paa St Croix i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til disse Gjenopførelse og Istandsættelse, saa bliver herved i Kraft af den mig ved Coloniallovens § 4 overdragne Myndighed, foreløbigen fastsat og anordnet som følger.

§ 1,

Alle Materialer, der fra 1ste October 1878 at regne og indtil 31te Marts 1880 indføres til St. Croix og som beviisligt anvendes til Gjenopførelsen af de under Opstanden i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger i Byen Frederiksted og paa Landet samt til Istandsættelsen af de ved samme Leilighed beskadigede Værker og Indretninger samt Brugsgjenstande m.m., bestemte til Tilvirkning af Sukker og dettes Biproducter, ere fritagne for den ved Lov angaaende Handel og Skibsfart paa St. Croix af 30te Juni 1850 § 6 foreskrevne Indførselstold, saaledes at denne godtgjøres vedkommende Eiendomsbesidder, under saadanne nærmere Bestemmelser med Hensyn til Controllen, som blive at fastsætte af Gouvernementet. For de i nævnte Øiemed alt tidligere indførte Materialer vil den erlagte Indførselstold kunne tilbagebetales, naar de fornødne Beviisligheder for Anvendelsen ere tilstede.

§ 2

Alle Gjældsforbrevninger der i ovennævnte Tidsrum udstædes for Pengeforstrækninger til Gjenopførelsen og Istandsættelsen af de som nævnt i § 1 ødelagte Bygninger og Værker, ere fritagne for Brugen af stemplet Papir. Forsaavidt de allerede forinden denne Anordnings Kundgjørelse maatte være udstedte, er den, der har bestridt Udgiften, berettiget til at erholde den godtgjort ved Colonialkassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer,
St. Thomas den 24de December 1878.
Under min Haand og Gouvernementets Segl.

AUG GARDE.

(L. S.)

/ Carl Hattensen.

Janus August Garde,

Governor of the Danish West Indies Islands,
Chamberlain,

Commander of Danebrog and Danebrogsmand.

MAKE KNOWN: Whereas it is found necessary without delay to make provisions whereby certain facilities are granted to owners of such buildings and sugar works in St. Croix as were destroyed during the rebellion in October 1878 with a view of promoting the rebuilding of said buildings and works. I do hereby in virtue of § 4 of the Colonial Law, provisionally enact and ordain as follows:

§ 1.

All materials imported to St. Croix on and from the 1ste October 1878 and not later than the 31st March 1880, and proved to be used in the rebuilding of such buildings in the town of Frederiksted and in the country districts as were destroyed during the rebellion in October 1878 and in the repairing of the works and appliances intended for the manufacture of sugar and concomitant produce and damaged on the said occasion are exemp^t from payment of the Import Duty enacted by law of 30th June 1850 concerning Trade and Navigation in St. Croix § 6, in such a manner that the said duty be made good to the owner concerned, subject to such detailed rules in regard to control as shall be fixed by Government. For such materials, imported anterior to the data of this Ordinance and used for the purpose aforesaid, the already paid Import Duty may be repaid on production of needful proof in regard to the application of the materials.

§ 2.

All bonds, issued during the aforesaid period for advances of funds used in the rebuilding and repairs of the buildings and works destroyed, in the manner set forth in § 1, are exempt from the use of stamped paper. In so far as such bonds have been issued before the promulgation of the present Ordinance, the party, who has defrayed the cost of the stamped paper, is entitled to have such cost refunded out of the colonial treasury.

To which alle concerned have to conform.

The Government of the Danish West India Islands,

St. Thomas, 24th December 1878

Under my Hand and Seal of Government,

AUG. GARDE.

(L. S.)

/ Carl Hattensen.

[Opslag 41]

Gjenpart

/ Ved hoslagt at tilbagesende det mig med Gouvernementets behagelige Skrivelse af 14de dennes N° 1853 til min Betænkning tilsendte Udkast til "Foreløbig Anordning om Lettelser for Eierne af de under Opstanden paa St: Croix i Oktober Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til disse Gjenopførelse og Istandsættelse" har jeg, idet jeg maa ansee de foreslaede Lettelser grundede i Billighed og saaledes maa tiltræde Udkastets Indhold i det Hele, kun et Par Bemærkninger ved Enkeltheder at fremsætte: Ad § 1. Det forekommer mig, at naar der, selv om det kun er eksempelvis, forsøges en Opregning af de forskjellige Bygningsmaterialer, denne da maatte være noget mere fuldstændig, og saaledes til Exempel Cement og Fliser nævnes ved Mursteen ligesaa vel som Søm og Spiger ved Jern, men det synes mig at maatte være nok, naar der i Almindelighed brugtes Udtrykket alt Materiale, der anvendes til Gjenopførelse og Istandsættelse osv.: – Istedetfor Betegnelsen "Maskindele" vilde jeg, dels fordi Maskindele jo allerede indgaae toldfrit, og dels for at være mere i Overensstemmelse med Anordningens Titel og Udtrykkene i § 2, foretrække Betegnelsen Værker, maaske med Tilføielse af Indretninger.

Af Bestemmelsen om, at Tolden godtgjøres vedkommende Eiendomsbesidder, maa jeg slutte, at den altid tænkes først erlagt til Importeuren /: Kjøbmanden :/, uden at jeg dog, da jeg ikke kjender de Kontrol-Bestemmelser, der tænkes tagne af Gouvernementet, kan danne mig nogen ret Mening om Hensigtsmæssigheden af denne Fremgangsmaade.

Ad § 2. Skjønt det vel ikke, som Forholdene ere, er rimeligt, at andre offentlige Instituter end St: Croix Colonialkasse vil give Penge-Forstrækninger i det paagjæl- [Opslag 42] dende Øiemed, synes det mig dog ikke rigtigt at udelukke dem, og der er formentlig ingen Nødvendighed for at udpege de eventuelle Creditorer, saa at Ordene "St: Croix Colonialkasse eller Private" maatte kunne udgaae. – Da der tillægges Anordningen tilbagevirkende Kraft fra 1ste Oktober, burde der i Paragrafens sidste Punktum vistnok hellere nævnes Anordningens Kundgjørelse end den Ikrafttræden. –

/2 Bilagene følge tilbage. –

Den Kongelige Vestindiske Landsoverret.

St: Croix den 20de December 1878.

Ph. Rosenstand. / Rigtig Gjenpart.

Til Gouvernementet for de Dansk Vestindiske Øer.

Afskrift

Præsidentskabet for St. Croix Den 9de December 1878 N° 1797

Præsidentskabet har herved den Ære at fremsende det i Henhold til det høie Gouvernements Paalæg udarbejdede Udkast til Anordning om at yde Eierne af de under Opstanden paa St Croix i October 1878 ødelagte Bygninger og Værker Lettelser til sammes Gjenopførelse og Istandsættelse, tilligemed Anmærkninger til samme.

Med Hensyn til den i § 1 omhandlede Control af Overøvrigheden, skal Man tillade sig efterat den derom med Toldforvalteren førende Forhandling er tilendebragt og Man er kommet til et Resultat i saa Henseende at meddele sin Formening om den hensigtsmæssigste Ordning.

J A. Stakemann

/ van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Rigtig Afskrift.

[Opslag 43]

Gjenpart.

Udkast

til Anordning om at yde Eierne af de under Opstanden paa St. Croix i October 1878 ødelagte Bygninger, og Værker, Lettelser til sammes Gjenopførelse og Istandsættelse.

§ 1. Alle Bygningsmaterialier, saasom Tømmer af al Slags, Søm og Jern m: m: der anvendes ved Gjenopførelsen af de under Opstanden paa St. Croix i October 1878 ødelagte Bygninger i Byen Frederiksted og paa Landet samt til Istandsættelsen af de ved samme Leilighed beskadigede Maskindele og Brugsgjenstande m: m:, bestemte til Tilvirkning af Sukker og dettes Biprodukter, ere fra 1ste October 1878 fritagne for Told, under saadanne nærmere Bestemmelser med Hensyn til Controllen, som af Overøvrigheden maatte foreskrives.

§ 2. Alle Gjeldsbeviser, der udstedes for Pengeforstrækninger fra St: Croix Colonialkasse til Gjenopførelsen og Istandsættelsen af de som nævnt i § 1 ødelagte Bygninger og Værker, ere fra 1ste October d: A: fritagne fra Brugen af stemplet Papiir; forsaavidt de allerede forinden denne Anordnings Ikrafttræden maatte være udstedte, er den, der har bestridt Udgivten berettiget til at erholde den godtgjort af Colonialkassen.

Anmærkninger

Under Forhandlingerne i det den 25de November d: A: i Nærværelse af Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer afholdte Møde af Colonialraadet, blev [Opslag 44] det erkjendt hensigtsmæssigt, at de Bygningsmaterialer, der allerede vare eller derefter maatte blive anvendte til Gjenopførelsen af de under Opstanden i October 1878 ødelagte Bygninger skulde være fritagne for Indførselstold, samt at de Gjeldsbeviser, der maatte blive at udstede for Forstrækninger eller Laan fra Colonialkassen med Forpligtelse til udelukkende anvendelse i samme Hensigt, skulde fritages for Brugen af stemplet Papiir.

I Overensstemmelse hermed fremlægges nærværende Udkast.

Ifølge Lov af 30te Juni 1850 § 6 l c er Jern i Stænger, Ruller, Barrer eller Plader, saavelsof Trælast af ethvert Slags undtagen Staver, Bundstykker og Tøndebaand, underkastet en Indførselstold af 5 p. C^t af Værdien. Vel er nu Jern og Tømmer af Forskjelligt Slags og Gjenstande, som fornemmelig ville komme til Anvendelse ved Gjenopførelsen af de afbrændte Bygninger og Istandsættelsen af den Værkerne paa Plantagen tilføiede Beskadigelse, og de ere derfor udtrykkeligen udhævede i Udkastet, men Udtrykket Bygningsmaterialier er dog Ampel nok til ogsaa at indbefatte andre Gjenstande, der kunde komme til Anvendelse i det tilsigtede Øiemed.

Rigtig Gjenpart [Opslag 45]

Afskrift.

Udkast

til foreløbig Anordning om Lettelse for Eierne af de under Opstanden paa St. Croix i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til disses Gjenopførelse og Istandsættelse.

§ 1. Alle Bygningsmaterialier saasom Tømmer og Trælast af al Slags, Mursten, Jern, Søm, Spiger o. l. der fra 1° October 1878 at regne og inden 31te Marts 1880 indføres til St Croix og som bevisligt anvendes til Gjenopførelse af de under Opstanden i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger i Byen Frederiksted og

paa Landet samt til Istandsættelsen af de ved samme Leilighed beskadigede Maskindele og Brugs-
gjenstande m: m:, bestemte til Tilvirkning af Sukker og dettes Biprodukter, ere undtagne for den ved Lov
angaaende Handel og Skibsfart paa St Croix, af 30' Juni 1850 § 6 foreskrevne Indførselstold, saaledes at
denne godtgjøres vedkommende Eiendomsbesidder, under saadanne nærmere Bestemmelser med
Hensyn til Controllen, som bliver at fastsætte af Gouvernementet. For de i nævnte Øiemed alt indførte
Bygningsmaterialier vil den erlagte Indførselstold kunde tilbagebetales, naar de fornødne Bevisligheder
for Anvendelsen ere tilstede.

§ 2.

Alle Gjældsfor skrivninger, der i ovennævnte Tidsrum udstedes for Pengeforstrækninger fra St: Croix Co-
lonialkassen eller fra Private til Gjenopførelsen og Istandsættelsen af de som nævnt i § 1 ødelagte Bygninger
og Værker ere fritagne fra Brugen af stemplet Papir. Forsaavidt de allerede forinden denne Anordnings
Ikrafttræden maatte være udstedte, er den, der har bestridt Udgiften, berettiget til at erholde den godtgjort
af Colonialkassen.

Anmærkninger

Ovenstaaende Udkast fremlægges i Overensstemmelse med de i St. Croix Colonialraads Møde den 25de f:
M: fremkomne Henstillinger om, at de omhandlede Lettelser maatte kunne blive tilstaaede til Hjælp ved
Gjenopførelsen af de under Op- [Opslag 46] (standen) ødelagte Bygninger, Værker etc. Det er imidlertid
fundet nødvendigt at begrænde Tilstaaelsen af de nævnte Lettelser til et bestemt Tidsrum, da de eller ville
faa en vedvarende Character, som det ikke kan være Hensigten at tillægge dem. Ifølge Loven af 30 Juni 1850
§ 6 skal der ved Indførselen af de omhandlede Bygningsmaterialier etc., med Undtagelse af de enkelte i Loven
omhandlede Materialier, bestemte til Sukkerkogning og Romtilvirkning, der indgaa toldfrit, svares en Told af
5% af Værdien – det er altsaa denne, der foreslaaes midlertidigt afskaffet i Udkastet.

Med Hensyn til Stempelpapirsafgiften for Gjeldsbeviser bemærkes, at da disse i Regelen ere rentebæ-
rende, udfordres der Stempelpapir af første Klasse, hvorved Afgiften bliver forholdsvis byrdefuld og en mid-
lertidig Ophævelse af samme derfor synes billig.

Rigtig Afskrift.

[Opslag 47] (tom)

[Opslag 48]

Ordinance

whereby certain facilities are granted to owners of such buildings and sugar works in St Croix as were de-
stroyed during the rebellion in October 1878, with a view of promoting the rebuilding of said buildings and
works.

§ 1.

All materials imported to St Croix on and from the 1st October 1878 and not later than the 31st March
1880 and proved to be used in the rebuilding of such buildings in the town of Frederiksted and in the country
districts, as were destroyed during the rebellion in October 1878 and in the repairing of the works and
appliances intended for the manufacture of sugar and concomitant produce, and damaged on the said oc-
casión, are exempt from payment of the Import Duty enacted by law of 30th June 1850 concerning Trade
and Navigation in St Croix § 6, in such a manner that the said duty be made good to the owner concerned,
subject to such, detailed rules in regard to control as shall be fixed by Government. For such Materials, im-
ported anterior to the date of this Ordinance and used for the purpose aforesaid, the already paid Import
Duty may be repaid on production of needful proof in regard to the application of [Opslag 49] the material.

§ 2.

All bonds, issued during the aforesaid period for advances of funds used in the rebuilding and repairs of
the buildings and works destroyed in the manner set forth in § 1, are exempt from the use of stamped paper.

Insofar as such bonds have been issued before the promulgation of the present Ordinance, the party who has defrayed the cost of the stamped paper, is entitled to have such cost refunded out of the Colonial Treasury.

Saaledes vedtaget ved 3^{die} Behandling i Colonialraadets Møde den 26de Mai 1879.

Colonialraadet, St. Croix den 31^r Mai 1879.

Ph. Rosenstand, Formand

L. Faber, Secretair

Foreløbig Anordning

om Lettelser for Eierne af de under Opstanden paa St. Croix i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til disse Gjenopførelse og Istandsættelse.

Provisional Ordinance

whereby certain facilities are granted to owners of such buildings and sugar works in St. Croix as were destroyed during the rebellion in October 1878, with a view of promoting the rebuilding of said buildings and works.

Den 24de December 1878.

ST. CROIX

Trykt i St. Croix Bogtrykkeri af A. Paludan Müller.

[Opslag 50]

Janus August Garde,

Gouverneur for de dansk vestindiske Øer,

Kammerherre,

Commandeur af Danebrog og Danebrogsmand.

GJØR VITTERLIGT: Da det er anseet for nødvendigt, at der uden Ophold træffes Bestemmelse om Lettelser for Eierne af de under Opstanden paa St Croix i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til disses Gjenopførelse og Istandsættelse, saa bliver herved i Kraft af den mig ved Coloniallovens § 4 overdragne Myndighed, foreløbigen fastsat og anordnet som følger.

§ 1,

Alle Materialer, der fra 1ste October 1878 at regne og indtil 31te Marts 1880 indføres til St. Croix og som beviisligt anvendes til Gjenopførelsen af de under Opstanden i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger i Byen Frederiksted og paa Landet samt til Istandsættelsen af de ved samme Leilighed beskadigede Værker og Indretninger samt Brugsgjenstande m.m., bestemte til Tilvirkning af Sukker og dettes Biproducter, ere fritagne for den ved Lov angaaende Handel og Skibsfart paa St. Croix af 30te Juni 1850 § 6 foreskrevne Indførselstold, saaledes at denne godtgjøres vedkommende Eiendomsbesidder, under saadanne nærmere Bestemmelser med Hensyn til Controllen, som blive at fastsætte af Gouvernementet. For de i nævnte Øiemed alt tidligere indførte Materialer vil den erlagte Indførselstold kunne tilbagebetales, naar de fornødne Beviisligheder for Anvendelsen ere tilstede.

§ 2

Alle Gjældsforbrevninger der i ovennævnte Tidsrum udstædes for Pengeforstrækninger til Gjenførelsen og Istandsættelsen af de som nævnt i § 1 ødelagte Bygninger og Værker, ere fritagne for Brugen af stemplet Papir. Forsaavidt de allerede forinden denne Anordnings Kundgjørelse maatte være udstedte, er den, der har bestridt Udgiften, berettiget til at erholde den godtgjort ved Colonialkassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer,

St. Thomas den 24de December 1878.

Under min Haand og Gouvernementets Segl.

AUG GARDE.

(L. S.)

/ Carl Hattensen.

Janus August Garde,

Governor of the Danish West Indies Islands,

Chamberlain,

Commander of Danebrog and Danebrogsmand.

MAKE KNOWN: Whereas it is found necessary without delay to make provisions whereby certain facilities are granted to owners of such buildings and sugar works in St. Croix as were destroyed during the rebellion in October 1878 with a view of promoting the rebuilding of said buildings and works. I do hereby in virtue of § 4 of the Colonial Law, provisionally enact and ordain as follows:

§ 1.

All materials imported to St. Croix on and from the 1ste October 1878 and not later than the 31st March 1880, and proved to be used in the rebuilding of such buildings in the town of Frederiksted and in the country districts as were destroyed during the rebellion in October 1878 and in the repairing of the works and appliances intended for the manufacture of sugar and concomitant produce and damaged on the said occasion are exempt from payment of the Import Duty enacted by law of 30th June 1850 concerning Trade and Navigation in St. Croix § 6, in such a manner that the said duty be made good to the owner concerned, subject to such detailed rules in regard to control as shall be fixed by Government. For such materials, imported anterior to the date of this Ordinance and used for the purpose aforesaid, the already paid Import Duty may be repaid on production of needful proof in regard to the application of the materials.

§ 2.

All bonds, issued during the aforesaid period for advances of funds used in the rebuilding and repairs of the buildings and works destroyed, in the manner set forth in § 1, are exempt from the use of stamped paper. In so far as such bonds have been issued before the promulgation of the present Ordinance, the party, who has defrayed the cost of the stamped paper, is entitled to have such cost refunded out of the colonial treasury.

To which alle concerned have to conform.

The Government of the Danish West India Islands,

St. Thomas, 24th December 1878

Under my Hand and Seal of Government,

AUG. GARDE.

(L. S.)

/ Carl Hattensen.

[Opslag 51] (tom)

[Opslag 52]

Gjenpart.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St. Thomas den 31 December 1878

Nº 381.

I Overensstemmelse med mine Yttringer i Skrivelse af 16de dennes Nº 361 har jeg i Dagene fra den 17de til 21de dennes atter opholdt mig paa St Croix. Under 21de dennes har jeg udfærdiget den i Gjenpart vedlagte Skrivelse til Præsidentskabet om Anvendelsen af det i Finantsministeriets Telegram af 12te dennes nævnte Beløb af \$ 125,000, og under 24de dennes har jeg udfærdiget den i Skrivelsen ommeldte forløbige Anordning, hvoraf en Gjenpart vedlægges; endvidere har jeg instrueret Præsidentskabet om, nu da der haves Bemyndigelse til at trække paa Finantsministeriet og der saaledes til enhver Tid kan reises Penge indenfor det ovennævnte Beløb med Dags Varsel, at benytte de ikke pantebærende i Colonialkassen deponerede Contanter til Udlaan, for mest mulig at undgaae Rentetab for Laantagerne ved saalænge som muligt ei at trække paa Finantsministeriet. Der foreligger ved endnu ikke nogen Beretning fra Præsidentskabet om de Beløb, der nu vil blive begjæret som Laan fra Statskassen til Gjenopbyggelse af brændte Plantagers Værker m. v. vil kunne dækkes af den ovennævnte af Finantsministeriet til Disposition stillede Sum. Om end denne Hjælp saaledes utvivlsomt er af stor Betydning og bør modtages med dyb Erkjendtlighed som et Vidnesbyrd om Regjeringens alvorlige Villie til af yderste Evne at hjælpe Øen paa Fode, saa maa det dog ei oversees, at

den ingenlunde er tilstrækkelig hertil; de Begjæringer, som fremkomme om Laan, gaae nemlig i Almindelighed ud paa at faae Hjælp ikke alene til Reparation af de ødelagte Værker og til Udredelse af Lønninger m.v. til Arbejderne, men ogsaa til Reparation af Vaaningshusene for Plantageeiere og Forvaltere; de begjærede Beløb overstige saaledes betydeligt hvad der kan udlaanes mod Sikkerhed i den nærmest forestaaende Høst og det er derfor nødvendigt at nedskjære dem til hvad der er absolut fornødent til selve Værkernes nødtørftigste Istandsættelse, hvorved altsaa i Reglen maa udelukkes hvad der udkræves til Vaaningshusenes [Opslag 53] Istandsættelse. Hjælpen bliver derved af en mere temporair Natur end den ved første Øiekast maaskee kunde synes, og den maa derfor vistnok i de fleste Tilfælde gjentages næste Aar for at raade Bod paa at mange Plantere og Forvaltere nu af Mangel paa Bopæl paa selve Plantagen maa søge Ophold langt fra denne om Natten, et Forhold der selvfølgelig er høist ugunstigt for saavel Eiendommens Drift som for Retableringen af det nødvendige Tillidsforhold til Arbejderne. Hverken til Opbyggelse af Byen Frederiksted eller til selve Kolonialkassen til hvilken der nødvendigviis i Anledning af den Øen overgaaede Ulykke maa blive stillet mange forskjellige extraordinaire Krav, kan der ydes nogensomhelst Hjælp af de ovennævnte \$125,000 og heller ikke tør man, efterat Statens Understøttelse til Fælleskogeriet er bleven nægtet nære noget begrundet Haab om at see dette komme i Virksomhed iaar; det vil da nok vise sig, hvor nyttigt Fælleskogeriet har været for Plantagerne endog i den ufuldkomne Stand, hvorunder det har arbejdet i dets første mislykkede Campagne, og hvor uundværligt det i Virkeligheden er saavel for at bjerge den store Høst, som nu staaer saa at sige færdig paa Jorden, som for en sund og kraftig Udvikling af Øens Forhold i det Hele, herunder indbefattet ikke alene den nødvendige Forbedring af Sukkerfabrikationen og Agerdyrkningen, men ogsaa en naturlig Udvikling af Arbejderforholdene og den hele dermed i uopløselig Forbindelse staaende Samfundsordning.

Udsigten for Fremtiden ere saaledes alt andet end lyse og den nærmeste Aarsag hertil maa utvivlsomt tilskrives mindre, at den nu tilkomne Hjælp er utilstrækkelig end den Omstændighed, at Hjælpen ikke er kommen hurtigt nok. Hvor langt lysere saa det dog ei ud for 3 Maaneder siden, da Øen endnu henlaa i rygende Ruiner, men samtidig herskede den faste Tro, at Hjælpen, som var nødvendig, vilde komme, og den ikke mindre faste Overbeviisning, at den rige Høst vilde være istand til fuldt at dække de Offere, som maatte bringes, og som vilde kunne ikke alene redde Øen fra Ødelæggelse, men bære den frem til ny Velstand. Udeblivelsen af Hjælpen i rette Tid har fremkaldt en almindelig Misstemning: for Administrationen har det været umuligt at handle virksomt til Afhjælpning af den almindelige Nød; Tiden, som paa Grund af Høsttidens Nærhed, burde været benyttet uden Nølen for at oprette Skaden, er gaaet hen med tomme Forhaabninger, og de uforbrændte Plantageeiere have derfor efterhaanden maattet søge Hjælp, hvor de kunde finde den og uden Hensyn til hvor kostbar denne vil blive dem, til stor Skade ikke alene for demselv, men for Øen i det Hele. Størstedelen af de Plantageeiere, som hidtil have kunnet holde sig uafhængige, er paa denne Maade blevne bundne ved ufordelagtige Kontrakter saa fast, at de nu ei kunne frigjøre sig fra dem, saalænge de fra det Offentlige ikkun kunne erholde Hjælp imod Bureausikkerhed i Høsten, hvilken Sikkerhed de alt paa anden Maade have været nødte til at give. Forholdet vil stille sig ganske anderledes, naar Statskassens Hjælp gives, som forudsat i Finantsministeriets Skrivelse af 12te October, ved Laan til Kolonialkassen, da denne derved vilde blive istand til ogsaa at tilstaae Laan mod Sikkerhed i Eiendommen, forsaavidt dens forsvarlige Istandsættelse fordrer et større Beløb end Aarets Høst kan dække.

De bedre stillede Plantager, hvis Eiere have kunnet skaffe Midler uafhængig af det ovenanførte Forhold, have derfor hidtil holdt sig tilbage fra at begjære Hjælp af det Offentlige, og da det derhos ikke er gjørligt for Gouvernementet i saa Henseende at rette nogen bestemt Forespørgsel hverken til disse eller til Eiere af nedbrændte Huse i Frederiksted, til hvis Gjenopbyggelse der jo ligeledes fordres større Beløb end hvad der efter de almindelige Regler for offentlige Midlers Udlaan kan ydes, forinden det med Bestemthed vides hvad Art af Hjælp, der kan loves, saa seer jeg mig ei istand til at opgive nøiagtigere end tidligere alt er skeet det Beløb, som udkræves for at oprette den anrettede Skade. Jeg maa derfor forbeholde mig herom nærmere at

udtale mig, naar den om et Par Dage hertil ankommende Post forventelig bringer Finantsministeriets nærmere Instructioner om dette Punct.

Der behøver neppe nogen nærmere Udvikling for at forklare, at Stemningen i det Hele paa St Croix er i høi Grad trykket; der findes derfor endnu ingen Tilbøielighed til at forhandle om eller forberede de Reformer, som de seneste Begivenheder efter Gouvernementets Anskuelse gjøre nødvendige; de Forsøg, som jeg i denne Retning forøvrigt alt tidligere ofte har prøvet, og som jeg under mit seneste Ophold paa St Croix gjen tog ved Forhandling med de Udvalg, som i dette Øiemed er nedsat af Colonialraadet, og med hvilket jeg havde Møde den 18de dennes, forblev derfor frugtesløse. Derimod forefandt jeg en almindelig udbredt Frygt for fornyede Uroligheders Udbrud i Jule- og Nytaars- Helligdagene: jeg ansaae det derfor nødvendigt at træffe saadanne særlige militaire Dispositioner til Befolkningens Beroligelse, som findes udtrykte i de 2de i Gjenpart vedlagte Skrivelser af 21de dennes til Præsidentskabet og til Chefen for Fregatten Sjælland, der endnu har Station udfør Byen Frederiksted; samtidigt tilbageførtes til St Thomas den Del af 2^{det} Compagnis Mandskab, som endnu siden Oprøret var forbleven paa St Croix. Af de indtil de seneste Dage modtagne Meddelelser fra St Croix fremgaaer, at Roligheden overalt har været uforstyrret. Det er mit Haab, at den Frygt, der var tilstede, maaskee nærmest endnu som Følge af October Maanedens Panic, herved efterhaanden skal lægge sig, og det da skal blive muligt med bedre Held at gjenoptage de ovennævnte Forhandlinger.

I de seneste forløbne 14 Dage har Sundhedstilstanden her paa St Thomas forbedret sig; der er kun forekommet faa alvorlige Febertilfælde.

Aug. Garde.

/ Carl Hattensen

Til Finantsministeriet.

Anordning

om lettelser for Eierne af de under Opstanden paa St. Croix i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til deres Gjenopførelse og Istandsættelse.

Vedtaget af Kolonialtaadet for St. Croix ved 3die Behandling den 26 Mai 1879. [Opslag 55]

§ 1,

Alle Materialer, der fra 1ste October 1878 at regne og indtil 31ste Marts 1880 indføres til St. Croix og som beviisligt anvendes til Gjenopførelsen af de under Opstanden i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger i Byen Frederiksted og paa Landet samt til Istandsættelsen af de ved samme Leilighed beskadigede Værker og Indretninger samt Brugsgjenstande m.m., bestemte til Tilvirkning af Sukker og dettes Biproducter, ere fritagne for den ved Lov angaaende Handel og Skibsfart paa St. Croix af 30te Juni 1850 § 6 foreskrevne Indførselstold, saaledes at denne godtgjøres vedkommende Eiendomsbesidder, under saadanne nærmere Bestemmelser med Hensyn til Controllen, som blive at fastsætte af Gouvernementet. For de i nævnte Øiemed alt tidligere indførte Materialer vil den erlagte Indførselstold kunne tilbagebetales, naar de fornødne Beviisligheder for Anvendelsen ere tilstede.

§ 2

Alle Gjældsfor skrevninger der i ovennævnte Tidsrum udstædes for Pengesforstrækninger til Gjenopførelsen og Istandsættelsen af de som nævnt i § 1 ødelagte Bygninger og Værker, ere fritagne for Brugen af stemplet Papir. Forsaavidt de allerede forinden denne Anordnings Kundgjørelse maatte være udstedte, er den, der har bestridt Udgiften, berettiget til at erholde den godtgjort ved Colonialkassen.

[Opslag 56]

Gjenpart

Gouvernementet

for de dansk vestindiske Øer.

St Thomas den 16de December 1878.

N° 361.

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 27de f. M. N° 346 skal jeg herved tjenstligst indberette, at Fregatten "Sjælland" siden sin Ankomst hertil afvexlende har havt Station ved Frederiksted og her i St Thomæ Havn.

Paa St Croix er der vedvarende Rolighed og Orden blandt Arbejderne, men Øens Beboere nære dog Frygt for at Uroligheder paany kunde udbryde, navnlig i den forestaaende Juletid. Der er ikke fremkommet Noget, der efter Gouvernementets Anskuelse bestemt kan begrunde denne Frygt; men det har ikke været muligt at berolige Beboernes Stemning; deres Uro er bestandig voxet, efterhaanden som man er rykket Juletiden nærmere. Et Udtryk for denne Stemning findes i vedlagte Afskrift af en Beretning fra Præsidentskabet af 11te dennes. Fregatten der idag er ankommen hertil fra Frederiksted gaaer i morgen tilbage til St Croix, for at tage Station ved Frederiksted. Jeg agter selv at følge med Fregatten for at træffe de efter Forholdene nødvendige Dispositioner for at sikre Tilstanden, forinden det paa St Croix endnu værende Mandskab af 2^{det} Compagni tilbageføres hertil.

Den i Henhold til Allerhøieste Resolution af 25de October d. A. paa St Croix nedsatte Undersøgelsescommission fortsætter med Nidkjærhed sit Arbejde, men paa Grund af det store Antal Fanger, der skulle afhøres, vil der endnu hengaae nogen Tid, forinden Forhørerne kunne ventes afsluttede, og forinden der derpaa kan bygges nogen bestemt Mening om Oprørets Character og Udvikling.

Som anført i min ovennævnte Beretning blev der i forrige Maaned tilvirket Sukker paa enkelte Plantager paa St Croix; den Høst, der modnedes i Løbet af indeværende Aar, var nemlig saa betydelig, at Plantagernes Værker ikke tilstrak til dens Aftagning; der blev derfor Sukkerrør svarende til 7 a 8000 Fade staaende paa Markerne, og det er nærmest disse Rør, der nu høstes paa enkelte Steder paa Øen, medens den nye Høst, som tidligere meddelt, vil være færdig omtrent [*Opslag 57*] til 1ste Januar n. A.; de \$ 4,500, der som anført i min ovennævnte Skrivelse bevilgedes til Udlaan af St Croix Colonialkasse imod Bureausikkerhed til Plantageværkers og Bygningers Istandsættelse var derfor kun et Forskud til de mest trængende Eiere til Paabegyndelsen af de nødvendigste Reparationer.

Da den første Uge af indeværende Maaned var forløbet uden nogen Meddelse om den forventede Hjælp fra Statskassen, ansaa jeg det for min Pligt at betegne St Croix Stilling for Ministeriet, og for samtidig at erholde en Afgjørelse af den pinlige Uvished, hvori man her var med Hensyn til Øens Fremtid, afsendte jeg den 8de dennes følgende Telegram til Finantsministeriet.

Want of funds prevents rebuilding works to save crop already ripening and endangers present peaceful state as yet preserved through regular employment of labourers what support can I promise.

Den 12te dennes modtog jeg Finantsministeriets Telegram:

Draft of law rejected. Folkething dissolved. Governor authorized to furnish in Minister's name of State Treasury necessary loans until hundred twenty five thousand follars six per cent according to placard fourteenth May eighteen hundred twenty three to planters for repairs of burnt works. You can draw upon Ministry payable Copenhagen or London. Letter follows. Is our mortgage in factory all registered.

Dette Telegram blev strax meddelt Præsidentskabet og jeg agter under mit Ophold paa St Croix at søge ordnet Udlaanene til Planterne i Overeensstemmelse med Bestemmelserne i Telegrammet.

Ministeriets Spørgsmaal: "Is our mortgage in factory all registered" sigter formentlig kun til den af Fælleskoger Selskabets Bestyrelse under 22 September 1876 udstedte og ved Ministeriets Skrivelse af 26de s. M. N° 930 udsendte Deklaration, da Panteobligationen for Selskabets Gjæld til Statskassen jo ikke er udsendt hertil. Bemeldte Deklaration er som indberettet ved Gouvernementets Skrivelse af 28de September d. A. N° 285, thinglæst ved den Kongelige vestindiske Landsøverret og noteret paa Hovedfabrikkens Folio, som meddelt i nævnte Skrivelse stillede Gouvernementet et Beløb af \$ 1000 til Forretningsførernes Raadighed til Berigtigelse af Kjøbet af Grundene til Saftstationerne, men Skjødernes Udfærdigelse stødte paa den Vanskelighed, at vedkommende Plantage-Eiere efter Fælleskogeriets Standsning forlangte indført i Skjødet en

Bestemmelse om at de forbeholdt sig Forkjøbsret til Grunden, saafremt den fremtidigt ikke længere blev benyttet som Saftstation, og Sagen trak derfor i Langdrag, saaledes at Skjøderne endnu ikke vare i Orden da Ministeriets Telegram indløb, ifølge telegrafisk Meddelelse fra Præsidentskabet af 13de dennes, bestræber nu Selskabets Forretningsfører Herr Wassard sig for og haaber at have alle Skjøderne for Saftstationerne i Orden og thinglæste ved Overretten førstkommende Retsdag, Onsdag den 18de dennes, hvorefter jeg vil afsende Telegram.

Ved denne Leilighed skal Gouvernementet endvidere tjenstligst fremsende Udfærdigelserne paa Dansk og Engelsk af det i min ovennævnte Beretning af 27de f. M. ommeldte Udkast til Anordning angaaende Bemyndigelse for Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i Oktober 1878 foraarsagede Ødelæggelse, som vedtaget ved 3^{die} Behandling af St Croix Colonialraad i Møde den 25de f. M.

Efter Forkastelsen af Ministeriets Lovforslag om Laanet til Colonialkassen ere de Forudsætninger under hvilke Anordnings Udkastet blev forelagt og vedtaget ganske vist forandrede, men Gouvernementet tillader sig dog, i det Haab at der dog alligevel maa blive Anvendelse for Anordningen, at indstille, at der ved Ministeriets gunstige Foranstaltning maatte søges udvirket allerhøieste Stadfæstelse for samme.

Med Hensyn til Sundhedstilstanden paa Øerne skal man meddele, at ihvorvel Guul-Feber Tilfældene ere ophørte ere dog Feber-Tilfælde endnu temmelig hyppige, navnlig paa St Thomas, enkelte af disse Tilfælde have havt et dødeligt Udfald, men Sundhedstilstanden er, om end ikke ganske tilfredsstillende, dog ikke foruroligende. Fregatten Sjælland Besætning er fuldkommen vel.

Aug. Garde.

/ Carl Hattensen

Til Finantsministeriet.

[Opslag 58-61] (tom)

[Opslag 62]

GOVERNEMENTET for DE DANSK VESTINDISKE ØER

St. Thomas den 21de Oktober 1879.

N° 297.

(Bilag i Bilagspakken)

Indk. d. 25 November

Til eventuel Efterretning for Revisionen skulde Gouvernementet hermed fremsende Gjenpart af sammes Skrivelse af 21de Januar d. A. N° 121 til Præsidentskabet for St. Croix vedkommende Udførelsen af § 1 af foreløbig Anordning af 24de December 1878, stadfæstet i Henhold til Ministeriets Meddelelse af 20de f. M. N° 194 ved Kongelig Resolution af 19de s. M., om Lettelser for Ejerne af de under Opstanden paa St. Croix i Oktober Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til disses Gjenopførelse og Istandsættelse.

p. G. V.

.....

Til Finantsministeriet.

[Opslag 63]

Gjenpart

Gouvernementet

for De dansk vestindiske Øer.

St. Thomas den 21de Januar 1879.

N° 121.

Overensstemmende med Præsidentskabets Indstilling af 13de ds. N° 67 fastsættes herved med Hensyn til Udførelsen af foreløbig Anordning af 24de f. Md. om Lettelser for Ejerne af de under Opstanden paa St. Croix i Oktober Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til disses Gjenopførelse og Istandsættelse, at det, for at den i Anordningen omhandlede Toldbegunstigelse kan tilkomme den vedkommende Ejendomsbesidder, vil udkræves (af) denne, naar de paagjældende Bygninger og Værker ere satte i

Kongelig Stand, indsendes til Overøvrigheden et specificeret Opgivende, under Eds Tilbud af de til Arbejderne forbrugte Materialier, ledsaget af en Bevidnelse fra Importeuren om, at Materialier af den afgivne Beskaffenhed og Mængde ere af ham indførte efter 1ste Oktober f. A. og overdragne til Vedkommende, hvorefter Toldens Beløb efter Præsidentskabets Foranstaltning bliver at refundere til denne af Toldforvalteren og at føre til Udgift i Toldregnskabet. Forsaavidt Materialierne maatte være indførte af den, som selv har brugt Gjenstanden, vil Qvittering for Toldens Erlæggelse kunne [Opslag 64] træde istedenfor den omhandlede Bevidnelse, og er Indførselen sket for Fleres Regning, vil en lignende Erklæring fra ham være at indsende for hver af de enkelte Interesseredes Vedkommende.

I Henhold hertil anmodes Præsidentskabet om at foranstalte det videre Fornødne.

Aug Garde /Carl Hattensen

Rigtig Gjenpart

Til Præsidentskabet for St. Croix.

[Opslag 65] (tom)

[Opslag 66]

Allerunderdanigst Forestilling angaaende

Allernaadigst Stadfæstelse af en af Kolonialraadet for St Croix vedtagen Anordning om Lettelsen for Eierne af de under Opstanden paa St Croix i Oktober Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til deres Gjenopførelse og Istandsættelse.

FM^t den 2' Septbr. 1879.

Resolution:

"Vi stadfæste herved allernaadigst den af Kolonialraadet for St. Croix ved 3^{die} Behandling den 26' Mai d. A. vedtagne Anordning om Lettelser for Eierne af de under Opstanden paa St. Croix i Oktober Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker" med Hensyn til disses Gjenopførelse og Istandsættelse.

Amalienborg den 19de Septbr. 1879.

Christian R.

/ Estrup

In fidem copia

Exp: d.20 September 1870

Lgl: d. 4 October 1879.

I et Møde den 25de Novbr f: A: af Colonialraadet for St Croix, blev det under Overværelse af Gouverneuren for DMs vestindiske Øer taget under Overveielse, hvilke Midler der kunde være at anvende for at oprette den Ødelæggelse, der var overgaaet Øen ved Oprøret i Octbr Maaned f: A: og det blev bl. A. erkjendt rigtigt og hensigtsmæssigt, at de Bygningsmaterialier, der allerede vare eller derefter maatte blive anvendt til Gjenopførelse af ødelagte Bygninger og Sukkerværker, bleve fritagne for Indførselstold, samt at de Gjældende Forskrivninger, der maatte blive udstedte for Pengeforstrækninger eller Laan i samme Øiemed, fritages for Stempelpapirs-Afgift. I Henhold til disse foreløbige Forhandlinger lod Gouverneuren, forat disse Bestemmelser kunde træde i Kraft saa hurtigt som muligt, i Henhold til § 4 af Colonialloven af 27 Novbr 1863, efterat have indhentet Overdommerens Betænkning, udgaar en foreløbig Anordning under 24 Decbr f. A: om Lettelse for Eierne af de under Opstanden paa St Croix i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker mht disses Gjenopførelse og Istandsættelse, saaledes at Lettelserne begrændsedes til Tidsrummet fra 1ste Octbr 1878 til 31te Marts 1880.

Efterat denne foreløbige Anordning dernæst i Overeensstemmelse med Colonialloven var forelagt Colonialraadet i dets paafølgende Møde den 3^{die} Marts d. A.; blev Sagen undergivet 1ste Behandling den nævnte Dag, 2^{den} Behandling den 24de f: M: og 3^{die} Behandling den 26 Mai d. A.; og uden Discussion [Opslag 67] af den foreløbige Anordning.

Ved nu allerunderdanigst at forelægge DMt Colonialraadets endelige Udfærdigelse af Anordningen, tillader jeg mig med den Bemærkning, at der fra FMts Side Intet findes at erindre imod samme, og idet ieg tillige anerkjender den Grund, som have foranlediget, at Gouverneuren i sin Tid har ladet den udgaae som foreløbig Anordning, hermed i dybeste Underdanighed at indstille:

at det maatte behage DMt allernaadigst at stadfæste den af Colonialraadet for St Croix ved 3^{die} Behandling den 26 Mai d: A: modtagne Anordning om Lettelse for Eierne af de under Opstanden paa St Croix i October Maaned 1878 ødelagte Bygninger og Sukkerværker med Hensyn til disses Gjenopførelse og Istandsættelse.

.....

[Opslag 68-70] (tom)

[Opslag 71]

Gouvernementet

for De dansk vestindiske Øer.

St: Thomas den 5te Februar 1879.

(Hermed 1 Bilag)

Indk. d. 13 Marts.

Nº 36.

Idet Gouvernementet vedlagt tilstiller Finantsministeriet Duplukatqvittering for \$ 2000 udbetalt den 4de ds: af St: Thomæ Colonialkasse efter Begjæring af Commissionen i Anledning af Oprøret paa St: Croix, skal man tillige tjenstligst anholde om, at Beløbet maa blive foranstaltet krediteret Colonialkassen i løbende Mellemregning med Finantshovedkassen.

Aug Garde

Expederet d. 13 Marts 1879. /

Til Finantsministeriet.

[Opslag 72]

Gouvernementet

for De dansk vestindiske Øer.

St: Thomas den 24de Maj 1880.

Nº 155.

Siden min sidste Indberetning af 13de f. Md: Nº 114, har der fremdeles hersket Ro og Orden paa St. Croix, og Forholdet imellem Arbeidsherre og Arbeider synes vedvarende at udvikle sig tilfredsstillende. Høsten er endnu i fuld Gang; dens Aftagen har hidtil været begunstiget af Veiret, men Udbyttet for hele Øen anslaaes dog kun til at blive henimod 9000 Fade. I de sidste fjorten Dage er der falden rigelig Regn, der tør forudsættes at være af stor Betydning for næste Aars Høst.

Aug Garde

Til Finantsministeriet

/.....

[Opslag 73]

Gouvernementet

for De dansk vestindiske Øer.

St: Thomas den 13de April 1880.

Nº 114.

Siden min sidste Indberetning af 24de f. Md: Nº 97, har der fremdeles hersket Ro og Orden paa St Croix. Korvetten Dagmar har siden dens Tilbagekomst fra St Croix den 4de dennes ligget her i st Thomas.

Aug Garde

Til Finantsministeriet

/.....

[Opslag 73]

Gouvernementet

for De dansk vestindiske Øer.

St: Thomas den 24de Marts 1880.

N° 114.

Siden min sidste Indberetning af 15de ds. N° 84 har der fremdeles hersket Ro og Orden paa St. Croix, Korvetten Dagmar afgik den 24de ds. til Frederiksted for at tage Station ved St. Croix i Paasketiden.

Aug Garde

Til Finantsministeriet

/.....

[Opslag 75]

Ekstrakt af Gouvernementets Beretning af 16 Januar 1880, N° 25.

Efterat forskjellige Maskindele til Fællessukkerkogeriets Hovedfabrik ere modtagne med Barkskibet "Malvina", der ankom til Christiansted den 6te dennes, antages det, at Kampagnen vil kunne begynde heni- mod Slutningen af denne Maaned. Af Præsidentskabs-Sekretariatets Maanedrapport bemærkes, at December Maaned i det Hele har været tør, saa at Høsten var i god Gang paa de fleste Plantager indtil Julen; i denne Maaned har Regnen atter standset Høstarbeidet (indtil den 13de dennes) I de sidste Dageer Veiret atter bleven gunstigt; da Forventningerne derhos almindeligere, at der staar en god Høst paa Jorden, og Sukkerpriserne synes at blive gunstigere iaar, gaar man almindelig det nye Aar imøde med gode Forhaabninger.

[Opslag 76]

Gouvernementet

for De dansk vestindiske Øer.

St: Thomas den 29de November 1879.

N° 335.

Under Henviisning til Gouvernementets Indberetning af 27de ds. N° 332 angaaende Arbeidsforholdene paa St: Croix m. m: meddeles tjenstligst, at jeg samme Dag afsendte efterfølgende Telegram til Finantsministeren: "I afvigte Uge er Plantage-Arbeidet godt gjenoptaget overalt."

Aug Garde

Til Finantsministeriet

/.....

[Opslag 77]

1.

Gienparter.

Præsidentskabet for St Croix.

den 30 October 1879

N° 1556.

Præsidentskabet har den Ære at indberette, at der ifølge Rapport af 29de dennes fra Frederiksteds Politikammer siden 1ste dennes er anmeldt paa Politikammeret 245 Aarscontracter, 4 Ni Maaneders og 15 to- tre- og fire- Maaneders Contracter, samt at alt har været roligt i Jurisdictionen.

Fra Christiansteds Jurisdiction er indberettet, at der er anmeldt 347 Aarscontracter, hvori ikke er iberegnet de af Planter Hvid for Work & Rest og Grange afsluttede Contracter med c. 80 Individuer, som han har nævnt for Politiet, men endnu ikke har fundet Tid til at anmelde. En Liste over de i denne Jurisdiction til Dato afsluttede Contracter lader man medfølge. Folkene paa Sionfarm bleve i Mandags indsendte til Politikammeret og bleve der givet Tilhold om inden 48 (som udløb igaar) at bortflytte fra Plantagen, saa fremt de ikke forinden kom overens med Plantagens Forvalter om Arbeidsvilkaarene. – Der blev strax paa Stedet indgaaet 5 Contracter, og Dagen efter 3, men siden har man ikke hørt noget derfra. En Politibetjent var paa Plantagen igaar, men traf ikke Forvalteren hjemme. Alt er altsaa roligt i denne Jurisdiction. [Opslag 78]

Slutteligen tilføies, at Consul Stevens ved Herr Robert Armstrong henvendte sig igaar til Politimesteren i Christiansted med Forespørgsel om, hvormange Contracter der her vare afsluttede, men blev henvist til Forespørgsel derom igjennem Gouvernementet.

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

2.

Liste

over Aarscontracter indgaaede i Christiansted's Jurisdiction indtil 30te October 1879.

Montpellier	31
Morningstar	8
Anguilla	11
Bonne Esperance	12
Marys Fancy	3
Little Princess	21
Sionhill	3
Judiths Fancy	34
Diamond & Ruby	11
Annas Hope	17
Sionfarm og Petersrest	60
Constitutionhill	14
Glynn & Windsor	7
Slob	18
Cliftonhill	8
Jerusalem	18
Orange Grove	7
La Reine	1
S ^t Johns	15
Rattan	9
Blessing	17
Castle Coakley	3
Strawberryhill	3
Mount Pleasant	5
Lower Bethlehem	3
Judiths Fancy	2
Concordia	<u>6</u>
Er	347

3.

Præsidentskabet for St Croix.

den 3^r November 1879

N° 1569.

I Continuation af Skrivelse af 30te October N° 1556 [*Opslag 79*] undlade man ikke herved at indberette, at ifølge Rapporter fra Politimestrene er der i Christiansteds Jurisdiction anmeldt som indgaaede siden den 1ste October d. A. 447 Aarscontracter, foruden de paa Work & Rest og Grange indgaaede, der endnu ikke ere anmeldte og 347 Aarscontracter i Frederiksteds Jurisdiction, foruden i samme 5 nimaaneders, 5 attenmaaneders Contracter og 15 andre paa 4, 3, 2 og 1 Maaned.

Alt er fuldkommen roligt og der synes en Tilbøielighed til hos Arbejderne nu overalt at gjøre Contracter, men der bliver efter Sigende ganske almindeligen givet Haandpenge for at opnaa Contracter paa længere Tid, dog næppe ialfald i denne Jurisdiction over 3 Dalere pr. Hd.

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

4.

Præsidentskabet for St Croix.

St Croix den 6te November 1879

N° 1569.

I Continuation af Skrivelse af 3^{die} dennes N° 1569, har man den Ære at indberette, at ifølge Rapporter fra Politimestrene er der i Christiansted Jurisdiction anmeldt som indgaaede siden 1ste October 678 Contracter, og i Frederiksteds Jurisdiction

458 Contracter paa et Aar

93	"	"	9	Maaneder
6	"	"	8	"
1	"	"	7	"
48	"	"	6	"
24	"	"	4	"
96	"	"	3	"
1	"	"	2	"
1	"	"	1	"

Alt er roligt over hele Øen. Der klages over, at paa Plantagerne rundt i Landet, navnlig paa Bethlehem, Castle, River o. A., den største Del af Folkene ere flyttede til andre Plantager uden at have erholdt tilsvarende ny Indflytning fra andre Plantager.

J. A. Stakemann. / S. W. van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

5.

Præsidentskabet for St Croix.

d. 10de November 1879

N° 1582.

I Continuation af Skrivelse af 6te dennes [Opslag 80] N° 1575 indberettes, at der i Christiansteds Jurisdiction siden 1ste October d: A: er til 8de dennes inclusive bleven anmeldt paa Politikamret ialt 882 Contracter, som med faa Undtagelser ere indgaaede paa et Aar eller til Høstens Slutning.

I Frederiksteds Jurisdiction er til den 7de dennes indmeldt

470 Contracter paa et Aar

239	"	"	9	Maaneder
40	"	"	8	"
1	"	"	7	"
81	"	"	6	"
1	"	"	5	"
57	"	"	4	"
167	"	"	3	"
1	"	"	2	"
<u>1</u>	"	"	1	"

ialt 1058 Contracter

Folkene ere nu, saavidt man kan forstaae, til Arbeide paa alle Plantagerne, men dog saaledes, at de paa de Plantager, som ikke ville eller have Raad til at betale Haandpenge for længere Contracter, arbeide dels aldeles uden Contract som for Exempel paa Plantagen Barrenspot, dels med en Maanedes, ja endog, som paa Upper og Lower Love, med 14 Dages Opsigelse paa begge Sider.

Betalingen siges overalt at være 20 cts om Dagen i Reglen uden Allowance, og udtales der i Almindelighed Tilfredshed med det præsterede Arbeide. Accordarbeide, nemlig et bestemt accorderet Dagsarbeide for de

20 cts, synes efterhaanden at trænge igennem og udføres det i Reglen fra 5 om Morgenen til Kl: 2 á 3 om Eftermiddagen.

Med Hensyn til de i det høie Gouvernements Skrivelse af 7de dennes N° 1483 forlangte schematiske ugentlige Oversigter for hver Plantage, vil man ikke se sig istand til fra de fra Plantagerne indkommende Dags-Rapporter, der indkomme meget uregelmæssigt og ere mangelfulde affattede navnlig med Hensyn til Oplysning om indgaaede ældre Contracter, at udarbejde samme. Derimod vil man strax tilstille Plantagerne Schemata med de forelagte Spørgsmaal med Anmodning om hver Løverdags regelmæssigen at sende dem udfyldte til Politikamrene til Efterretning og til videre Fremsendelse, hvorefter de begjærede ugentlige Oversigter, forsaavidt Planterne ere villige til at imødekomme de til dem rettede Henvendelser, som man næppe har Ret til at fremtvinge, her ville blive udarbejdede og Gouvernementet tilstillede, forhaabentlig første Gang med Posten midt i næste Uge.

J. A. Stakemann. / S. W. van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer. [Opslag 81]

Telegrafstation Kjøbenhavn

Indleveret i Sthomas den

I afvigte Uge er plantage Arbeidet godt gjenoptaget overalt.

Telegram N° 87

Finances Kbhavn

28/11 79 Garde. [Opslag 82]

Telegrafstation Kjøbenhavn

Indleveret i St Thomas den 4/11 1879

Arbeidet gjenoptages med stadig og tilfredsstillende Fremgang

Telegram N° 179

Finances Kbhavn

Gouvernement. [Opslag 83]

Telegram afstendt 3 November 1879

Governor Santhomas Westindies

Is estate labour recommended [Opslag 84]

Gouvernementet

for De dansk vestindiske Øer.

p. t. Frederiksted den 12te October 1879.

N° 289.

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 28de f. M. N° 278 meddeles Finantsministeriet, at Corvetten "Dagmar" efterat være ankommen til St. Thomas den 27de f. M. afgik til St. Croix den 29de om Morgenen og ankom til Christiansted samme Dags Eftermiddag. Hans Kongelige Højhed Prinds Valdemar fik her ligesom paa St. Thomas en festlig Modtagelse ved Landgangen. Paa St. Thomas havde der strax ved Efterretningen om, at Prindsen vilde være ombord i "Dagmar", dannet sig en Committee med det Formaal at berede ham en festlig Modtagelse, og da Tanken om, at en Prinds af det danske Kongehuus for første Gang skulde gjæste Øerne, vakte stor Glæde i hele Befolkningen, fandt Sagen varm Tilslutning hos Alle. Kl. 3 om Eftermiddagen den 27de gik Hans Kongelige Højhed iland ved "Kongeværftet" hvor en militair Æresvagt var opstillet, og hvor samtlige Embedsmænd, Medlemmerne af Colonialraadet m. Fl. var tilstede. Colonialraadets Formand Herr de Lion ønskede paa Communens Vegne Prindsen velkommen til Øerne.

I Christiansted fandt en lignende Modtagelse Sted, og den store Menneskemasse, der fra saavel Land som By havde forsamlet sig ved Havnen, modtog Prindsen med stor Jubel. Alt er foregaaet med den største Ro og Orden.

Den 1ste October om Morgenen afgik Corvetten "Dagmar" til Frederiksted, hvor den siden har havt Station.

Paa St. Croix ere de forløbne Dage af October hengaaede uden nogen Forstyrrelse af den offentlige Ro. Da det imidlertid i den nærmeste Tid forinden October [*Opslag 85*] ikke havde manglet paa foruroligende Rygter om forestaaende Uroligheder og Demonstrationer fra Arbeidernes Side, har jeg anseet det for rettest, at jeg selv tog ophold her indtil videre, ligesom jeg, hvad Ministeriet vil see af vedlagte Afskrift af Skrivelse til Præsidentskabet af 27de f. M. N° 136, havde anseet det nødvendigt at der indtil videre blev truffet særlige Foranstaltninger med Hensyn til Politiets og Militairets Virksomhed. Herved er det lykkedes at opretholde Planternes Tillid, og ingen anden Demonstration af Negerne er forekommen, end at engelskfødte Arbeidere strømmede til det engelske Viceconsulat her for at erholde fri Reise med den fortiden herværende engelske Corvet "Blanche", hvorom jeg skal afsende særlig Beretning.

Siden 1ste October have Negerne ikke villet arbeide og heller ikke villet afslutte Contrakter paa de af Planterne hidtil budte Betingelser, nemlig 20 cents daglig foruden Huus og Provisionsgrund samt Aarscontract; det synes navnlig at være Aarscontracter, som Arbeiderne ei ville gaae ind paa. Nogle sige vel at ville arbeide og indgaae paa Contrakter, men foregive ikke at turde for andre Arbeidere; nogen Tid vil endnu hengaae, inden Enighed om Arbeidsvilkaaene opnaaes; der synes imidlertid ikke at være nogen Grund til at frygte Uroligheder.

Kun faa Arbeidere, ialt circa 30, have forladt Øen.

Veiret har i den sidste Tid været meget regnfuldt, saa at Arbeide alt af denne Grund fortiden var umuligt i Markerne; Høsten er derfor foreløbig standset.

I det Hele er Stemningen tillidsfuld blandt Planterne.

Her i Frederiksted By gaaer det godt fremad med Opbygningen af nedbrudte Bygninger, dog endnu kun de mindre, hvorimod de større Bygninger som laae ved Stranden, og hvori Butikker og Oplag havdes, endnu alle ligge i Ruiner.

Aug Garde

/ Ditlev Ditlevsen

Til Finantsministeriet.

Expederet d. 3 November 1879. [*Opslag 86*]

Afskrift

Gouvernementet

for de dansk-vestindiske Øer.

St: Thomas den 27de September 1879.

N° 136.

For at sikre sig imod en lignende Overrumpling som den, der fandt Sted paa St Croix forrige Aar og for at bidrage til Ordens Opretholdelse samt til at holde Øvrigheden tilbørlig underrettet om Tilstanden, indtil Landarbejderne ere komne til roligt og stadigt Arbeide under de forestaaende nye Contraktsforhold, meddeler herved Præsidentskabet følgende Bestemmelser til lagttagelse og videre fornødne Foranstaltning:

1. Der drages Omsorg for, at der den 1ste October og saavidt nødvendigt de nærmest paafølgende Dage holdes Skonnert eller anden Skibsleilighed rede ved begge Byer for at kunne bortføre udtjente fremmede Arbeidere, der ønske at forlade Øen. Ere de uden Midler, gives dem ved Politimesterens Foranstaltning frit Pas og fri Reise. Forsaavidt de saaledes ankomme til St. Thomas, vil Politimesteren her drag Omsorg for deres videre Befordring, om fornødent, for St Croix' Colonialkasses Regning.
2. For til enhver Tid at være nøie kjendt med Arbeidernes Stemning og Forhold, paalægges det Politimestrene at sætte sig i en saadan Forbindelse med de forskjellige Plantagers Eiere eller Forvaltere, at der fra disse daglig sendes til Politimesteren en skriftlig Meddelelse, som indeholder Oplysninger om
 - a. Antallet af de sig paa Plantagen ophol- [*Opslag 87*] dende Arbeidere.
 - b. hvormange af disse der ere indgaaede i contractmæssigt Arbeide,
 - c. hvorvidt Arbeidet udføres med Ro og Orden,
 - d. hvormange Lediggjængere der opholde sig paa Plantagen, samt
 - e. hvad Anmærkning Vedkommende forøvrigt maatte finde sig foranlediget til.

For at gjøre denne Meddelelse saa let som muligt for Afsenderen, vil der fra Politimesterne kunne tilstilles dem trykte Schemata paatrykt Adresse:

”Til Politimesteren i
fra Plantagen”

Fra Plantagerne i Nærheden af Kingshill kunne de afleveres der til fri Forsendelse pr. Post eller militair Befordring. I paatrængende Tilfælde anmodes de Paagjældende om at sende særligt Bud pr. Express.

Om disse Meddelelser udsendes Beretning til Præsidentskabet fra Politimestrene.

3. Det paalægges Politimesteren i Frederiksted at sende Melding til Præsidentskabet, saasnart blot noget Tegn til Uro blandt Arbejderbefolkningen viser sig.

4. Med Hensyn til Militairet træffes følgende Foranstaltninger:

a, Den beredne Styrke forøges med 6 Heste, som tilbeiebringes ved Leie, forsaavidt de fra Jamaica forventede Heste ei ankomme,

b, Til Styrken i Frederiksted henlægges ialt 11 Heste; Resten af det beredne Mandskab forbliver i Christiansted. Til den militaire Transportvogn holdes et indøvet Fiirspand parat.

c, Fra hver By udsendes hver Morgen og hver Aften 2 beredne Patrouiller à 2 Mand, altsaa ialt 4 Mand, hvoraf En bør være en Underofficer. Patrouillerne begive sig ad forskjellige Veie til Kingshill, hvor samtlige 4 Patrouiller skulle mødes Kl. 7½ Morgen og 6½ Aften. Patrouillerne, hvis Vei saavidt muligt foreskrives dem inden Afgang, skulle forvise sig om, hvorvidt der overalt hersker Ro. Mødes Uorden, afgaaer den ene Mand ufortøvet med Melding til Commandoen i Byen; den anden fortsætter sin Vei til Kingshill for at tilkalde de derværende Patrouillers Assistance, ligesom der ogsaa fra Vedkommende By strax sendes fornøden militair Assistance med Politi til Stedet. – Naar Patrouillerne mødes paa Kingshill, aflægge de Melding til Underofficererne, hvorefter de efter ½ Times Hvil begive sig 2 og 2 Patrouiller samlede til Byen ad Centerlinien eller i Nærheden af denne.

Af og til udsendes større Patrouiller fra Christiansted, deels tilhest, deels tilvogns, under Officers Commando og efter Omstændighederne ledsaget af en Politiembedsmand eller Officiant til saadanne Dele af Landet, hvor det ansees nødvendigt eller ønskeligt, at Militairet viser sig og iøvrigt muligt til saadan Tid, at de, naar de følge Centerlinie-Veien kunne støde sammen med de mindre Patrouiller paa Kingshill.

Vagten ved Richmond forøges om Natten med 6 Mand, og, naar Uro viser sig nogetsteds blandt Arbejderne til 2 Underofficerer og 15 Mand [Opslag 88] eller efter Omstændighederne flere, og det paasees, at der, om Dagen ved Flag og om Natten ved Raketter, er Forbindelse mellem denne Vagt og Observationsposten paa Fortet. Naar disse Forholdsregler gennemføres med den fornødne Energi og Paapassenhed, saa anseer Gouvernementet det unødvendigt at henlægge til Kingshill den af Præsidentskabet foreslaede beredne Styrke af 16 Mand, en Foranstaltning der næppe vilde vise sig praktisk gennemførlig, navnlig hvis det tager længere Tid end et Par Dage, inden Arbejderbefolkningen falder til Ro.

Det er sandsynligt, at Corvetten ”Dagmar” vil ankomme til Christiansted tidlig om Formiddagen den 30te ds. Isaafald, hvorom Præsidentskabet herfra vil erholde nærmere telegrafisk Underretning, vil det sandsynligviis blive rettest at begynde den fornævnte Patrouillering samme Dag.

Sluttelig anmodes Herr Præsidenten om til enhver Tid at holde mig nøie underrettet saavel om, hvad der vedrører Udførelsen af de i denne Skrivelse angivne Forholdsregler, som om Forhold og Stemninger paa Øen i det Hele.

Undertegn. Aug Garde

/ Ditlev Ditlevsen

Til Præsidentskabet for St. Croix.

[Opslag 89]

Bilage
til
Gouvernementets Skrivelse af 13 December 1879
N° 343.

[Opslag 90] (tom)

[Opslag 91]

Til Folkethingets Finantsudvalg d 18 November 1878.

Med Posten fra Vestindien, der ankom hertil allerede igaar, har Ministeriet modtaget Beretning fra Gouvernøren dateret St Croix d.26 October d. A.

Angaaende Omfanget og Størrelsen af den Skade der er foraarsaget ved Urolighederne udtaler Gouvernøren sig i denne Indberetning saaledes:

”De i Gouvernementets (tidligere) Beretning omtalte detaillerede Oplysninger om den Skade hver enkelt Plantage har lidt foreligge endnu ikke samlede; men efter hvad jeg har kunnet erfare anslaaer jeg den Skade, der er tilføjet Øen ved Oprøret til en samlet Værdi af \$ 500 – 700,000, foruden det Tab som mange af Indvaanerne lide ved at deres Erhverv er standset. Som udtalt i min Skriv. af 8’ ds. vil der udkræves gennemsnitlig \$ 4000, mulig \$ 5000 pr Plantage for at sætte Værkerne om end ikke i fuldkommen Orden saa dog i en saadan Stand, at de kunne aftage Høsten. Af de 43 Værker der ere nedbrændte, er der kun for 12 a 15 Plantagers Vedkommende Mulighed for at Eierne selv kunne udrede Udgifterne ved Reparationen. For de øvrige Eiendommers Vedkommende maa det Offentlige hjælpe; til Værkernes Reparation maa der saaledes paaregnes ca. \$ 150,000. Endvidere vil det nu være absolut nødvendigt at yde Planterne Hjælp ved Bureauaan til at indkjøbe Fødemidler til og betale deres Arbeidere; Udgiften hertil kan neppe anslaaes til mindre end c. \$ 50,000. Fremdeles maa der blive Spørgsmaal om at yde Hjælp til en deelvis Gjenopbyggelse af Frederiksted By, af Toldkamret dersteds og af det Offentliges Bygninger paa Kingshill og Mount Victory Skolehuus, der ere nedbrændte. Jeg har tænkt mig Laanet ydet Kolonialkassen paa samme Vilkaar som det ved Lov af 16 Juni 1876 ydede Laan; forsaavidt indeværende Høst tilstrækker ville de eventuelle Laan til Planterne blive givne mod Bureau-Sikkerhed, og Laanene ville blive indskrænkede til det absolut Nødvendige og saavidt muligt ikke givne til de Plantager, der kunne faae deres Høst aftaget ved Fælleskogeriet, ligesom Gouvt. selvfølgelig vil drage Omsorg for, at et eventuelt Laan kun bliver benyttet i det Omfang, som Hensynet til at bevare Øen som Sukkerproducerende absolut kræver, og at der ikke paadrages Kolonialkassen større Forpligtelser end den fornuftigviis kan antages at ville kunne opfylde.”

Idet Gouvernøren hertil fører, at de detaillerede Oplysninger ville blive medsendte, saasart de foreligge, meddeler han tillige, at det efter Urolighederne har været adskillige Plantere umuligt at skaffe Penge til Indkjøb af Fødemidler (Allowance) til deres Arbeidere, og at det derfor blev nødvendigt for Kolonialkassen at yde Hjælp. Gouvernøren har derfor bemyndiget Præsidentskabet til foreløbig for 14 Dage at yde en Deel af Øens Plantere Bureauaan til Indkjøb af Fødemidler til Arbejderne; disse Laan bleve ydede i et Omfang af \$ 2000 om Ugen og ydes selvfølgelig kun til virkelig trængende Plantere.

Ministeriet skal herved vedlægge et Exemplar af St Croix Avis for 23 October, der indeholder et skjønsmæssigt Overslag over den skete Skade, som i Hovedsummen stemmer med Gouvernørens fremsatte Udtalelser.

Angaaende Resultaterne af de retslige Undersøgelser indeholder den modtagne Post endnu ikke [Opslag 92] nærmere Oplysninger. Umiddelbart før Beretningens Afsenselse havde Gouvernøren modtaget det i Skr. til Udvalget af 15 d. M. ommeldte Telegram med Underretning om en Allerh. Resol af 25 October om Bemyndigelse til at udnævne en Commission til Undersøgelse og Paadømmelse under Appel til Høiesteret af Fanger med Deeltagelse i Urolighederne, og som indberetter, at han strax vil udnævne en saadan Commission, til hvis Medlemmer han havde udseet Overdommer Rosenstand, Underdommer Justitsraad C Sarauw

og fhv. Politimester Justitsraad Forsberg. Standretten, hvis Dømmende Virksomhed, efterat den indtil d. 13 October havde fældet ialt 12 Dødsdomme, foreløbig var stillet i Bero og ikke senere er gjenoptaget, saaat den siden den nævnte Dag udelukkende har været beskjæftiget med Optagelse af Forhører, vilde selvfølgelig samtidig blive hævet og Udskrift af de af den optagne Forhører og afsagte Domme blive indsendte hertil.

Med samme Indberetning have Ministeriet derhos modtaget en detailleret Rapport fra den constituerede Politimester i Frederiksted, hvilken ved Ministeriets Foranstaltning endnu idag bliver trykt, hvorefter nogle Exempl. skulle blive Udvalget tilstillede.

Ministeren d: 18/11. 78.

Til Folkethingets Finantsudvalg. d. 19 November 1878.

I Forbindelse med Finantsministeriets Skrivelse af Gaarsdato undlader Man ikke herved at tilstille Udvalget nogle Exemplarer af Berlingske Tidende fra igaar indeholdende et Aftryk af den i Skrivelsen ommeldte detaillerede Rapport fra den constituerede Politimester i Frederiksted til Gouvtt for de d. v. Øer.

..... 19/11. 78.

[Opslag 93] (tom)

[Opslag 94]

Gouvernementet

for de dansk-vestindiske Øer.

St: Thomas den 4de October 1878.

Nº 290.

I Forbindelse med mit Telegram af 2^{den} dennes Kl. 1 til det høie Ministerium, saalydende:

”On Second Governor left with the military for St Croix, serious riots at Frederiksted,”

og under Henvisning til vedlagte Afskrift af en Række Telegrammer, maa jeg i høieste Grad beklage, at det er bleven min sørgelige Pligt at gjøre Indberetning om, at der den første dennes udbrød en Negeropstand paa St Croix, hvis Omfang det paa Grund af de modsigende Efterretninger hidtil ikke har været muligt at bedømme, men under hvilken der utvivlsomt har været anrettet en saadan Ødelæggelse, at den ulykkelige Ø atter er bleven sat langt tilbage, og den Fremgang, der med Rette ventedes at ville blive en Følge af den forestaaende store Høst, fuldstændigt tilintetgjort. Forinden denne Indberetning modtages af Ministeriet, vil samme forhaabentligt af Hans Høivelbaarenhed Gouverneuren pr Telegram være underrettet om Opstandens fuldstændige Undertrykkelse, og de spredte og modsigende Efterretninger sætte mig over- [Opslag 95] hovedet ikke istand til at give en sammenhængende Fremstilling af det Passerede. Gouverneuren modtog Præsidentskabets to Telegrammer den 2^{den} om Morgenen Kl: 7; ved Henvendelse til Superintendenten for R. M. S. Packet C^o Capitain Dix, stillede denne strax beredvillig og for ubegrænset Tid Dampskibet Arno til Gouvernementets Disposition og i denne afgik han med Garnisonens Afficerer og Mandskab circa 50 Mand Kl: 1 til St Croix.

Det tør forudsættes at Oprøret for saa vidt nu er undertrykt, men af Plantagerne paa begge Sider af Centerlinien fra Frederiksted til omtrent en halv Mil fra Christiansted, ere aabenbart en stor Del afbrændte; i Frederiksted er Toldbodbygningen totalt nedbrændt. Fortet holdtes kun med stor Vanskelighed af de der sammenstimlede Borgere mod den rasende Hob, der paa alle Maader ogsaa ved Anbringelse af Fade med Petroleum søgte at afbrænde det. Den største Del af Strandgaden med de derværende betydelige Boutiker, ved hvis Plyndring Negerne bleve forsynede med Sukkerøxer, Græsknive og andre i deres Hænder farlige Vaaben, siges at være totalt nedbrændt indtil den sydlige Trediedel, ligeledes den næste med samme parallel løbende Gade og mellemliggende Tvergader indtil Apotheket, der med store Anstrængelser frelstes fra Hobens Ødelæggelseslyst. Særdeles beklageligt er det, at de eksisterende Forsikringer mod Ildsvaade, der under Forholdene her maa etableres hos Engelske Assuranceselskaber, ere ugyldige, idet disse Selskaber i Kolonierne særligt undtage den Ildsvaade, der opstaar af ”riot or any military or usurped power whatsoever.”

Policerne for de afbrændte Bygninger ere saaledes in casu fuldstændig værdiløse. Det vil selvfølgelig kræve en ganske overordentlig Anstrængelse, inden en ordnet Tilstand atter kan tilveiebringes, ligesom der maa medgaae lang Tid, inden det kan skee. Finantsministeriet maa imidlertid være forvisset om, at Gouvernementet af yderste Evne vil stræbe at overkomme de vanskelige Forhold, men hvorvidt Saadant vil kunne lykkes med de forhaandenværende Kræfter, er det for Øieblikket umuligt at afgjøre. Saavidt vides, ere ialtfald tvende Hvide dræbte af Negerne, Planter Fontaine paa Plantagen Little La Grange, og Planter Skeoch (*tilføjet i margen: Feiltagelse*) paa Plantagen Carlton; den sidstes Død er især at beklage, da han var en i høi Grad arbeidsom, human og dygtig Planter. Af Fællessukkerkogeriets Bygninger vides ingen at have taget Skade.

I Forbindelse med Gouvernementets Indberetning af 28de f. M. maa det destoværre meddeles, at der den 29de og 30te er indtruffet fire nye Tilfælde af gul Feber blandt Rekrutterne i Garnisonen, som Militærlægen befrygter [*Opslag 96*] alle ville faae et dødeligt Udfald. Idag er der fremdeles forefaldet et mistænkeligt Tilfælde i Havnen, saa at Landphysicus mener, at han ikke længere kan udstæde rene Sunhedspas, men maa give dem Paategning om, at der er forefaldet enkelte Tilfælde af gul Feber.

P. G. V.
..... / J Duus

Til Finantsministeriet

—————
Gjenparter.

1.	S ^t Thomas	2/10. 78
	From	To
	President	Governor
		S ^t Thomas

Modtaget inat halv et følgende fra Frederiksted en hob drukne Arbeidere hvortil nogle daarlige Byfolk sluttet sig, have gjort Optøier og stenet Fortet, da intet Middel hjalp, blev der fyret paa dem. Vi ere inde-sluttede der og jeg vil see om min Kudsk kan slippe igjennem for at bede Assistance snarest hvis vi kunne faa tyve a fem og tyve mand troer jeg ikke der er formeget.

2.		2/10. 78
	From President	Governor S ^t Thomas

Et andet Budskab modtoges Klokken fem meldende at det brændte flere Steder i Byen. Toldboden af-brændt og Fortsbygningen holdt med Vanskelighed. Buddet fortalte at hele Byen var afbrændt. Politimeste-ren skriver, at efter de faldne Ytringer er Reisningen skeet for at fremtvinge høiere Betaling, jeg anseer det for i høi Grad ønskeligt om Gouverneuren selv kunde faa et Dampskib for at gaae med yderligere militair Assistance til Frederiksted. [*Opslag 97*]

3.		2/10. 78
	President.	Governor.

En tidlig imorges udsendt Betjent melder at han ved Adventure traf støiende Hobe hvis Adfærd bevægede ham og en Ledsager til at vende om. Endnu Kl: 11 ingen senere Meddelelse fra Frederiksted end efter privat Meddelelse at Fortet er nedbrændt. Planter Fontaine dræbt, ligeledes Mac Millan. (*tilføjet i margen: urigtig*) Det brænder paa Plantager i Omegnen af Frederiksted. Vi træffer alle Forberedelser til at forsvare denne Del af landet, men det er tvivlsomt om det lykkes uden Hjælp andet Steds fra.

4.	S ^t Thomas	3/10. 78
	Governor Garde.	Secretary Hattensen
	Christiansted	S ^t Thomas.

Vi ankomme med Arno Kl: sex igaar Eftermiddag. Ostermann har undsat Vestend Fort igaarmorges. Plan-tager brændes overalt idag østfor Kingshill. Tropperne som have været ude inat hvile her til Kl: ni Formiddag da et Forsøg agtes foretaget med heel Styrken paa at gjenoprette Orden paa landet. Christiansted fuld-stændig rolig.

5. St Thomas 3/10. 78
From Vice Governor. To Hattensen.
St Thomas

Kommer Diserade idag (Gik istykker in at forlader Kl: 12) eller ikke. Hensigten er at lade den tage Fruen-timmer ombord og gaae med Provisioner og Ammunition til Frederiksted. Gouverneuren ledsager et Execu-tions corps bestaaende af halvtredsindstyve Mand Tropper og omtrent det halve Antal beredne Plantere til Peters Rest og Work & Rest som nu ere i Brand. Da Desirade ikke synes at komme gaaer Arno Klokken elleve til Frederiksted hvorhen saafremt Oprørerne da ere splittede Gouverneuren med Styrken gaaer igjennem Landet.

6. St Thomas 3/10. 78
From President Secretary Hattensen.
Christiansted St Thomas

Rioters defeated at Annas Hope, great slaughter of rioters who are in full flight, several prisoners taken.

7. St Thomas 3/10. 78
From Hattensen. To Hattensen.
St Thomas

I am all right. Sion Farm standing yet. Two thirds of estates burnt, now burning on Westend north side – Work & Rest house burnt. Just returned from Patrolling as far as Fredensborg. About [Opslag 98] 40 negroes killed to day.

Rigtige Gjenparter J Duus

INDBERETNING

til

Gouverneuren for de dansk-vestindiske Øer om de i Frederiksted den 1ste og Natten til den 2den Oktober 1878 stedfundne Begivenheder fra Const. Politimester i Frederiksteds Jurisdiction R. Petersen.

Da jeg Tirsdagen den 1ste Oktober 1878 efter Frokosttid lidt før Kl. 12 begav mig fra mit Hjem i Dronningensgade tilbage til Politikammeret i Frederiksfort, traf jeg kun faa Landarbeidere paa Gaden. Der var fra om Morgenen Kl. 8 og til 3½ Eftermiddag en heel Deel at bestille samme Dag med Pas-Sager, der dog alle bleve ordnede uden Vanskelighed, og da Forretningerne det anførte Klokkeslæt syntes at være forbi, opfordrede jeg Politiassistenten, Overkrigscommissair Gyllich, til at kjøre med mig rundt i Byens Gader for at see, hvorledes det stod til der; der havde nemlig været forholdsvis roligt om Dagen i Sammenligning med tidligere Aars 1ste Oktober, og saagodtsom ingen Anholdelser for Gadeuorden havde fundet Sted. Vi kjørte da ud, og først da vi kom til Apotheket paa Hjørnet af Dronningens og Kongen Tværgade, traf vi paa en større Samling af Landarbeidere; Justitsraad Byfoged Sarauw stod paa Gaden og opfordrede mig til at sende Politi, da Folk sloge hinanden ihjel paa Hjørnet af Prindsensgade og Kongens Tværgade. Jeg kjørte først derhen, men fandt kun en drukken Mand, Henry Trotmann af Pl. Mt. Pleasant og Plessens, der havde skaaret sin Fod paa en Steen eller Glas, saa det blødte, liggende i Rendestenen. Han blev bragt paa Hospitalet. Derpaa kjørte jeg videre tilbage til Fortet for at faae hele Politistyrken ud, samt lade 2 Ordonantser ride rolig op og ned ad

Gaderne, hvilket jeg haabede vilde have nogen Virkning paa Pøbelen. Paa Vejen til Fortet nærved Apotheket mødte jeg 2 Betjente, der havde anholdt Joseph La Grange, som senere viste sig at være en af Hovedlederne, og søgte at bringe ham til Politikammerer. Jeg kørte lige bagefter dem, stod ud af Vognen og talte til Landarbejderne, men de viste sig støiende og truende og befriede med Magt Joseph La Grange, der løb sin Vei. Nu kørte jeg til Fortet og fik Resten af Betjentene samt 2 ridende Ordonantser ud samt fulgte med tilvogns tilligemed Assistenten. Ved Hjørnet af Apotheket væltede en af Pøbelen sig ind paa den ene Ordonants og truede ham med sin Stok, hvorfor begge Ordonantser trak Sablen og huggede om sig, dog uden at slaae Nogen. Da Hoben imidlertid tiltog og raabte og hujede, og da jeg efter deres Antal og Miner kunde forudsee, at hvis jeg brugte Magt vilde jeg løbe den Risiko, at min forstørstedelen aldeles ubevæbnede Styrke vilde blive slaaget ned, og Fortet saaledes være udsat for at falde i Pøbelens Hænder, lod jeg Ordonantserne følge min Vogn langsom tilbage igjennem Dronningensgade og Politibetjentene et lille Stykke bagved følge efter, dannende en Linie tværs over Gaden. Pøbelen fulgte, og var mit Haab, at de dristigste af dem vilde følge os ind i Fortsgaarden, hvor jeg vilde lade Porten hurtigt slaae i og see at anholde dem og paa den Maade mulig faae tilveiebragt Ro, naar Hovedmændene vare fangne. De kastede Steen efter os paa Gaden, men jeg afholdt min Styrke fra at angribe dem, og vi kom ind i Fortet, medens Hoben standsede i Kongensgade. Nu efterlod jeg de 3 Ordonantser og Politibetjentene i Fortet og begav mig tilfods med Politiasistenten op i Kongensgade for at komme til at tale med Urostifterne og see at faae at vide, hvad de vilde. Til os sluttede sig offentlig Læge Dr. Hansen og Kontrolleur Birch; Engelsk Viceconsul, Pastor Du Bois befandt sig allerede iblandt Mængden, søgende at berolige dem. Vi gik alle spredte imellem Pøbelen op ad Gaden, forhindrende dem fra at slaaes indbyrdes og søgende at komme til at tale med dem, hvilket ikke var let paa Grund af deres støiende Adfærd; de vare villige nok til at tale, men Ingen vilde høre. Vor Plan var at lede dem ud til den sydlige Udkant af Byen og der see at faae dem til at gaae hjem. Dette lykkedes tilsidst [*Opslag 99*] ogsaa, det vil sige, at faae dem til Udkanten af Byen, og flere lovede at gaae rolig hjem og faae de Andre med, blandt Andre Joseph La Grange, som jeg atter traf her, mig det. Imidlertid fik vi da ud af dem, at de var misfornøiede med den i Arbeidsregulationerne fastsatte Betaling og vilde have 20 à 25 cents daglig i Penge. Pludselig bleve alle vore Bestræbelser tilintetgjorte, idet et Fruentimmer Felicia James af Plantagen Mt. Pleasant and Plessens kom farende og fortalte Hoben, at Henry Trotmann af samme Plantage, der af Politiet var indlagt paa Hospitalet, var død af de Slag, Politiet havde givet ham. Nu blev der en saadan Støi og Steenkasten, at jeg gik bort for at skrive til Præsidentskabet om Assistance, men paa Veien traf jeg ved Apotheket Dr. Hansen og gik da først med ham til Hospitalet for at see, om der var Noget iveien med Henry Trotmann. Vi fandt ham liggende døddrukken i en af Stuerne paa en Madratts uden videre Overlast end, at hans ene Fod var blodig, saaledes som jeg tidligere seet ham ligge i Rendestenen. Da vi vare komne op i Galleriet til Standgaden for at gaae bort ad Hovedtrappen, kom Pøbelen fra Udkanten af Byen stormende med Felicia James i Spidsen, raabende, at de vilde see, om Henry Trotmann var død, og prøvede paa at sprænge Porten til Strandgaden. Porten holdt imidlertid, og jeg raabte til dem ud fra Gallerivinduet, at jeg havde seet Henry Trotmann, og at han ikke feilede Andet end, at han var aldeles drukken. Dr. Hansen og jeg løb nu ned paa Gaden til Pøbelen, og Felicia kom strax løbende hen til mig; jeg forklarede dem atter, at Intet var iveien med Henry Trotmann, og sagde at de skulde gaae rolig bort og ikke forstyrre de syge; Dr. Hansen gjorde ligeledes alt muligt for at faae dem bort. Alt var uden Resultat; de stormede op ad Hovedtrappen fra Kongens Tværgade, og vi løbe begge op med for at holde Døren, men den blev strax stødt aaben af dem, og vi gik da, Dr. Hansen hjemad og jeg ad Kongensgade til Fortet. Ved min Ankomst der havde Politiasistenten alt ladet uddele vore 9 Minierifler (den ene gik dog strax efter istykker) til Betjentene, der stode ved Ydreporten, og de 3 Ordonantser holdt beredne i Gaarden. Jeg vilde netop gaae op for at skrive til Præsidenten i Christiansted om Assistance, da jeg saae Pøbelhoben komme fra Hospitalet i forøget Antal, hujende, opad Strandgaden og stille sig op overfor Fortet mellem Toldboden og Værftet. Et Par Minutter efter fik vi en Regn af Steen over os i Fortsgaarden, og da dette gjentoges, lod jeg fyre. Ingen blev truffen, saavidt jeg veed, men hele Hoben

stormede nu under vilde Skrig ind mod Fortet og rev Ydreporten, der kun bestod af Trætremmer, af og kastede i Søen. Vi skyndte os ind i den indre Fortsgaard, stængede Porten under Byfogedcontoiret og fik Ordonantserne, der i en Hast satte deres Heste i Stalden ind ad en Bagdør fra Staldgaarden. Nu begyndte en morderisk Regn af Murbrokker, Steen, Conchylier og Kanonkugler, hvilke sidste fra gammel Tid laa opstablede i den ydre Fortsgaard, saa at hele den indre Fortsgaard og Bastionerne var aldeles oversaaet dermed, og vi havde stor Nød med at, komme til at fyre uden at blive knuste; flere Steder, hvorfra der kunde have været fyret, vare Arresterne belagte med Fanger. Pøbelen var rundt om Fortet, foran Byfogedcontoiret og inde i Staldgaarden og kastede med en voldsom Iver deres Projectiler over os, saa at jeg ikke forstaaer, at kun een Mand, Nattevagt Fosset, blev truffet i Siden af en Steen. De 3 Soldater og de tilstedeværende Betjente (nogle vare afskaarne i Byen) samt 2 Mand fra Byen, der med Politiasistenten var fulgt med til Fortet, Skrædder Tolderlund og Slagter Adolphus Joseph, viste et særdeles Mod og stor Koldblodighed og fyrede saa vel paa Pøbelen, at den efter en halv Times Forløb cir. Kl. 5½, og navnlig, da det ikke var lykkedes dem at sprænge den indre Fortsport, (der dog nær havde givet efter) trak sig bort fra Fortet og gik ind i Byen. Jeg turde ikke paatage mig det Ansvar – efter hvad der var hændet – at rykke ud fra Fortet og angribe Pøbelen i Gaderne; thi Antallet af Pøbelen var meget betydeligt og tiltog i Aftenens og Nattens Løb (det er af paalidelige Folk senere anslaaet til 6 à 800)., og jeg havde kun 8 Forladegeværer og 3 Bagladecarabiner; derimod skrev jeg nu strax til Præsidenten om Assistance af 20 à 25 Militaire og sendte min Kudsk John McIntosh paa en af mine Heste med Brevet Kl. 5¼ Eftermiddag afsted ud af Staldporten ad Nordsideveien, da han ikke kunde passere Byen tilhest, og da jeg ikke turde opsende en Ordonants, der rimeligviis vilde være bleven myrdet af Pøbelen. Det viste sig siden, at der var en Mængde Mennesker paa Benene paa Nordsiden; de forfulgte min Kudsk, saa at han maatte tye ind til Forvalter Ramsay paa Plantagen Punch. Denne opsendte nu et andet Bud med Brevet til Forvalter Foster paa Plantagen Mon Bijou; ogsaa dette Bud blev antastet paa Veien af Skarer af Landarbeidere, men naaede dog Mon Bijou og Forvalter Foster afsendte et tredie Bud der Kl. 1 Onsdag Morgen naaede Christiansted og afleverede Brevet til Vicegouverneuren – Alt dette vidste vi Intet om her i Fortet; vi haabede at Militairet vilde kunne være her Kl. 10 à 11 om Aftenen, og at vi saaledes vilde blive sat i Stand til at redde det Meste af Byen, der alt Kl. 7 à 8 begyndte at brænde paa enkelte Steder, idet Pøbelen brød Boutikker aabne kastede Varerne ud paa Gaden, overhældte dem med Petroleum og stak Ild i dem, fra Varerne forplantede Ilden sig i Reglen til Tagene paa Husene, og disse nedbrændte derefter. Ilden forplantede sig paa den Maade mere og mere; endelig blev Toldboden stukken i Brand; hvert Øieblik ventede vi et nyt Angreb paa Fortet, da det idelig hørtes fra Byen at Pøbelen sagde, at det Hele ikke nyttede Noget, før Fortet var nedbrændt; men der var ikke Enighed herom, da halvdelen fandt det sikkrere at ødelægge Boutikkerne og Husene, eftersom ikke faa vare blevne saarede ved det første Angreb paa Fortet. Flere Gange rykkede de dog frem, gesticulerede forskrækkeligt og slaende Øxerne, de havde røvet i Boutikkerne, mod hverandre, samt pegende truende mod Fortet, men da der altid blev fyret, naar Nogen var nær nok, holdt de dem dog gjerne i Afstand og trak sig bort igjen. Forøvrigt maatte vi spare saameget som muligt paa Ammunitionen af Hensyn til den Eventualitet, at mit Bud var bleven opsnappet af Pøbelen paa Landet, eller at ingen Assistance kunde sendes os fra Christiansted, hvilken Pøbelen her paa Gaderne meget ivrigen paastod ogsaa brændte. – Kl. 2½ om Morgenen den 2den ds. fik jeg en sort Mand, der var kommen ind til os i Fortet om Natten, Charles Thomas, til at ride op med et andet Brev til Vicegouverneuren, og han ankom efter endeel Vanskeligheder til Christiansted Kl. 5 om Morgenen, men da var Styrken alt afgaaet for 3 Timer siden. Mellem Kl. 3 og 4 skete det andet Angreb paa Fortet, denne Gang fra Staldporten og fra Søsiden ved Badehuset, men da der øieblikkelig blev fyret, saa snart der stak et Hoved frem brød Pøbelen ind i Haven bag Staldgaarden gennem en lille Laage ud til Landeveien og stak inde fra Haven Ild i Taget paa et lille Huus, der benyttedes til Oplagssted for Petroleum fra Byen, og hvori den Gang fandtes 840 Galloner Petroleum og cir. 2,000 Squibbs, og samtidig bombarderede den os med Steen for at forhindre os fra Slukning og Skydning. En lille Sprøite blev nu bragt op fra Gaarden, og med den blev oversprøjet Shingle-Taget paa det lille Huus (almindelig kaldet

Fugleburet) til Nordøst, hvori jeg har 2 private Contoirværelser; ligeledes oversprøitedes alt træværket i - Staldgaarden ved at sprøite udfra Vinduerne saavel foroven som forneden, naturligviis med Fare for at blive knust af deres Sten, som de forstaae at kaste med stor Sikkerhed og i lang Afstand; vi maatte paa Grund af Faren for Ildens Udbredelse slaae Hestene løse i Staldgaarden. Pøbelen søgte ved Steenkast at forhindre os fra Slukning, men nogle velrettede Skud holdt dem dog i Afstand; nogle, som kom for nær, bleve skudte ned, og det lykkedes os at indskrænke Ilden til Petroleumshuset, af hvilket Taget og hele Indholdet brændte; kun de revnede Mure ere tilbage. Dette Angreb varede til Kl. 5. Ilden havde fra Petroleumshuset taget fat i et Trætremmeskur, der fra Petroleumshuset strakte sig til Staldgaardsporten, men Politiskriver Henderson, - Undercorporal Petersen og en af Driverne med nogle flinke Varetægtsarrestanter gik ud i Staldgaarden og slukkede den. I et af mig et Par Dage efter affholdt Forhør er forklaret, at Meningen med dette Angreb var først gennem Staldporten at komme ind i Staldgaarden, men, da dette ikke lykkedes, ved Nedbrændingens af Petroleumshuset at bane en større Aabning, hvorigennem Pøbelen skulde storme ind under et Halvtag ud til Staldgaarden paa selve Politikammerbygningen; der skulde en Dør forceres aaben og 2 à 3 Flasker brændende Petroleum kastes ind i Localet forneden (den forhenværende Brandstue) for at opbrænde Besætningen ovenpaa. Lidt før Kl. 6, da endeel af Pøbelen havde forladt Byen og de Fleste af de tilbageværende vare samlede nord for Mæhrisk Etablissement og rimeligviis forberedte et 3die Angreb paa Fortet, da der idelig blev blæst i Skallen, kom Lieutenant Ostermann med 19 Militaire ialt Nord fra og blev indladt gennem Staldporten. Nu lod jeg Flaget heise og fulgte strax efter Ankomsten af Militairet med Lieutenanten og 20 Mand ud i Byen; der blev først fyret paa den ved Mæhrisk Etablissement forsamlede Hob, der blev splittet ud, og dernæst marcherede vi gennem Gaderne, hvilke Lieutenanten klarede med nogle Salver; vi foretog tillige endeel Arrestationer. Det lykkedes os at komme netop itide til at redde Controlleur Birchs store Huus paa Hjørnet af Kongensgade og Toldbodgade (Politimester Eggess tidligere Bolig), som Pøbelen var i Begreb med at stikke Ild i; de [Opslag 100] havde heldt Petroleum over Meublerne, men heldigviis var der kun Ild i en Dør til Toldbodgaden, hvilket jeg strax satte Folk til at slukke. Efterat vi vare komne tilbage til Fortet, lod vi en Malmkanon, som Major Moore tilbød os, og som laa i hans nedbrændte Gaard i Strandgade, flytte op paa Bastionen og opstille paa en gammel Lavet samt lade med en Kardætske; heldigviis havde Militairet ved dets Flytning fra Fortet forrige Aar ladet nogle forblive her tilbage, men da der ingen Kanon blev overladt Politiet, var de hidtil ikke af videre Betydning for os. Klokken omtrent 9 om Morgenen fik Lieutenant Ostermann og jeg med Rombodholder Ths. Elliott fra Christiansted afsendt Indberetning til Vicegouverneuren om det Passerede.

REPORT

to the Governor of the Danish West India Islands, concerning the events which took place in Frederiksted the 1st October 1878 and the night following, rendered by acting Policemaster in the Jurisdiction of Frederiksted, R. Petersen.

On Tuesday, the 1st October 1878, after breakfast-time, say a little before noon, when I returned from my house in Dronningensgade to the police-office in Frederiksfort, I met only a few estate-labourers in the street. From 8 o'clock a.m. to half-past 3 o'clock p.m. that day there was a good deal of passport business in the office, all of which, however, was settled without difficulty; and when at the last-mentioned time the business in the office appeared to be over, I asked the Police Assistant, Overkrigskommissær Gyllich, to join me in a drive through the streets of the town, in order to see how matters stood, seeing that the day had passed quietly in comparison with the 1st October of other years, and hardly anybody had been taken into custody for disorderly conduct in the streets. Accordingly we drove out, and reached as far as the Apothecary's Shop on the corner of Dronningens and Kongens Tværgade before we met any larger number of estate-labourers; the judge, Councillor Sarauw, was standing in the street, and requested me to send out some policemen, as people were being killed at the corner of Prindsensgade and Kongens Tvergade. I drove up to the place thus indicated, where however, I found only one man, Henry Trotman, of Est. Mt. Pleasant and Plessens, lying in the gutter in a state of drunkenness; he had cut his foot on a stone or a piece of glass, in such a manner that it was bleeding. This man was brought to the hospital. I then drove back to the Fort, in order to call out the whole police force, and intending to cause the two mounted orderlies to ride slowly through the streets, which, I hoped, would have some effect on the populace. On my way to the Fort, and close to the Apothecary's Shop, I met two policemen, who had arrested Joseph La Grange (who afterwards proved to be one of the chief ringleaders), and were endeavouring to bring him to Police-office. I drove immediately behind them, got out of the carriage, and spoke to the labourers, but they were noisy and threatening, and effected by main force the rescue of Joseph La Grange, who ran away. – I then drove to the Fort, called out the rest of the policemen and two mounted orderlies, and followed them with the Police-Assistant in the carriage. At the corner of the Apothecary Shop one of the rioters threw himself upon one of the orderlies, and threatened him with his stick, upon which both of the orderlies drew the sabre and cut about them, but without striking anybody. As, however, the mob was increasing, and shouted and yelled, and as I, judging from the number and manner of the mob, could foresee that by using violence I ran the risk that my force, the greater part of which was unarmed, would be struck down, and that thus the Fort might fall into the hands of the populace – I caused the orderlies to follow slowly behind my carriage back through Dronningens Gade, the policemen following a little further back, forming a line across the street. The mob followed us, and I was in hopes that the boldest among them would follow us into the yard of the Fort; in which case it was my intention to have the gate promptly closed, and thus endeavour to restore quietness when the leaders were caught. The mob threw stones at us in the street, but I restrained my men from attacking them; and we got into the Fort, while the mob stopped in Kongensgade. – I then left the three orderlies and the policemen in the Fort, and went, accompanied by the Police-Assistant, up in Kongensgade, in order to speak to the rioters and to learn what they wanted. While we were on our way thither the Public Physician, Dr. Hansen, and Comptroller Birch joined us; the British Vice-Consul, Revd. Du Bois, was already on the spot, in the midst of the mob, seeking to pacify them. We [*Opslag 101*] went singly about amongst the rioters, proceeding up-street, preventing them from fighting amongst themselves, and trying to speak with them, which was not easy, on account of their being very noisy; they were willing enough to talk, but

nobody wanted to listen. Our intention was, to lead them on the Southern outskirts of the town, and there to persuade them to go home. At length we succeeded partly – that is: we got them on to the outskirts of the town, and several of them promised to go home quietly and get the others to go with them: amongst those who gave me their promise to that effect was Joseph La Grange whom I met again here. Thus going along with them, we learned also from them, that they were dissatisfied with the pay fixed by the Labour Act, and wanted 20 to 25 cents per day in money. Suddenly all our endeavours were frustrated: a woman, Felicia James, from Mount Pleasant and Plessens, came running and told the mob, that Henry Trotman of the same Estate, whom the police had caused to be lodged in the hospital, had died there in consequence of the blows inflicted upon him by the police. Now there ensued such a noise and throwing of stones that I went away in order to write to the Presidency for assistance; but on the way I met Dr. Hansen near the Apothecary's Shop, and with him I went first to the hospital, in order to see if anything was the matter with Henry Trotman. We found him lying on a mattress in one of the rooms in a state of utter drunkenness, having suffered no further bodily injury, except that one of his feet was bleeding, and in the same state as when I found him lying in the gutter. When we were in the gallery fronting Strandgade, intending to leave by the chief staircase, the mob which I had left at the outskirts of the town came rushing, headed by Felicia James, shouting that they were going to see if Henry Trotman was dead, and tried to force the gate fronting Strandgade. The gate, however, withstood their attack, and from the window of the gallery I called out to them, that I had seen Henry Trotman just now, and that nothing was the matter with him, except that he was quite drunk. At this juncture, Dr. Hansen and I ran down in the street to the mob, and Felicia came at once running up to me; I explained again that nothing was the matter with Henry Trotman, and told them to go away quietly without disturbing the sick; Dr. Hansen also did every thing in his power to get them away. It was all to no purpose; from Kongens Tværgade they rushed up the main staircase, and both of us ran up also to keep the door; but they pushed it open at once, and we went away, Dr. Hansen homeward, and I, taking the way of Kongensgade to the Fort. When I arrived there, the Police Assistant had already distributed our Miniê-rifles, 9 in number (one of which, however, broke at once) to the policemen, who stood by the outer gate, while the three orderlies were holding on horseback in the yard. I was just going to write to the President in Christiansted for assistance, when I saw the mob coming shouting up Strandgade from the hospital, in increased number, and take up their stand in front of the Fort, between the Customhouse and the wharf. A couple of minutes after, a rain of stones was sent down upon us in the fort yard, and when this was repeated, I gave order to fire. As far as I am aware, no one was hit; but the whole mob stormed under savage cries against the fort, pulled down the outer gate, which consisted of paling only, and threw it into the sea. We hurried into the inner fort-yard, barred the gate under the Judge's office, and got the orderlies, who promptly stabled their horses, in by a back-door fronting the stable-yard. Now began a murderous fire of brickbats, stones, conch-shells and cannon-balls – which latter from old time were piled in the outer yard –, in such a manner that the entire inner fort-yard and the bastions were covered by the missiles, and we had great trouble in delivering our fire without getting crushed; in several places whence we might have fired, the prison-cells were occupied by prisoners. The mob surrounded the Fort; they were in front of the Judge's office and in the stable-yard, and threw their missiles at us with great violence, so that I fail to understand that only one man, nightguard Fossett, was hit by them (in the side). The three soldiers and the policemen present (some had been cut off from us in town), and two men from town, who had followed with the Police-Assistant into the Fort, Mr. Tolderlund and Mr. Adolphus Joseph, exhibited great courage and coolness, and fired on the mob so effectively, that after the expiration of half an hour, about 5.30 p.m., especially because they had not succeeded in forcing the inner gate of the fort (which, however, nearly gave way) –, they drew away from the Fort and went down to town. Considering what had happened, I dared not assume the responsibility of leaving the Fort and attacking the mob in the street, seeing that the number of the rioters was very considerable, and increased in the course of the evening and the night (it was reliably estimated at 6 – 800),

and I had only 8 muzzle-loaders and 3 breech-loaders; but I wrote at once to the President for 20 – 25 soldiers, and despatched my coachman, John McIntosh, on one of my horses with the letter at 5.45 p.m., through the stable-gate by the Northside road, seeing that he could not pass through town on horseback; I dared not send an orderly, who in all probability would have been murdered by the rioters. I learned afterwards that a good many people were in motion on the Northside road; they pursued my coachman in such a manner that they had to seek refuge with Mr. Ramsay, manager of Estate “Punch.” This letter sent, by another messenger, the letter to Mr. Foster, manager of Estate “Mon Bijou”; this messenger also was stopped on the road by great numbers of estate-labourers, but succeeded in reaching “Mon Bijou,” and Mr. Foster despatched a third messenger, who reached Christiansted at one o’clock a.m. Wednesday morning, and delivered the letter to the Vice-Governor. We knew nothing about all this in the Fort; we hoped that the military might be on the spot about 10 or 11 o’clock in the evening, and that thus we would be enabled to save the greater part of the town, which as early as 7 – 8 o’clock p.m., began burning in some places, seeing that the mob broke open some shops, threw the goods into the street, poured kerosene over them and put fire to them; from the burning goods, the fire in most cases caught the roofs of the houses, which thereupon burned down. In this manner the fire spread more and more; at length they put fire to the Customhouse. We were expecting every moment a new attack on the Fort, as we heard the rioters constantly saying that it was of no use, so long as the Fort was not burned down; but there was no unanimity on this point, and one-half of them thought it was more safe to destroy the stores and houses, seeing that not a few of them had got wounded in the first attack on the Fort. – Several times they advanced, gesticulating fearfully and striking together the cane-bills which they had robbed from the stores; but as we fired whenever any one came sufficiently near, they generally preferred keeping their distance and retired again. It should be observed, that we were obliged to save our ammunition as much as possible, to provide for the eventuality that my messenger had been intercepted by mobs in the country, or that no assistance could be sent us from Christiansted; the street-mob declaring eagerly that that town was burning also. – At 2.30 a.m. the 2nd inst. I got a black man, Charles Thomas, who had come to us in the Fort in the course of the night, to ride up to the Vice-Governor with another letter, and he, after encountering much difficulty, reached Christiansted at 5 o’clock a.m., but when he arrived, the military had left 3 hours before. – Between 3 and 4 o’clock a.m. the second attack was made on the Fort – this time from the stable-gate and from the sea-side by the bathing house; but as we gave fire whenever a head peeped out, the rioters broke into the garden behind the stable-yard, through a small wicket fronting the public road, and from the garden put fire to the roof of a small house, which is used for storage of petroleum from town, and at the time contained 840 gallons petroleum and about 2,000 squibs; at the same time they sent volleys of stones at us in order to prevent us from extinguishing the fire and shooting. We now got a small fire-engine up from the yard, by means of which we threw water on the shingled roof of the small house (commonly called “the birdcage”) in which I have two private office rooms; we also, by directing the hose through the windows above and below, poured water over all the woodwork in the stable yard, – at the risk, of course, of being crushed by the stones thrown by the rioters, who understand throwing stones with correctness of aim and a great distance. In view of the danger that the fire should spread, we had also to loose the horses in the stable-yard. The rioters endeavoured, by throwing stones, to prevent us from extinguishing the fire, but some well-aimed shots kept them at distance; a few who came too near were shot down; and we succeeded in limiting the fire to the kerosene house, of which the roof and the content burned, so that only the shattered walls are left. From the kerosene-house the fire caught the wooden shed between the kerosene-house and the stable-yard; but police-writer Henderson, under corporal Petersen, and one of the drivers with some active prisoners, went down in the stable-yard and extinguished the fire. This attack lasted till 5 o’clock a.m. In an examination- [Opslag 102] tion, which I held a few days after, it was explained, that the purpose of the last attack was to get into the stable-yard, and when this failed, to burn down the kerosene-house, so as to make a wide gap, through which the mob should

then rush in under a lean-to which, fronting the stable-yard, is attached to the Police-office; from this point a door should be forced, and 2 or 3 bottles of burning kerosene thrown into the room thus opened (the former guard-room), in order to cause the burning of the men upstairs. – A little before 6 o'clock a.m., when a part of the rioters had left town, and most of the remaining had gathered to the north of the Moravian establishment, and were most probably preparing a third attack on the Fort, Lieutenant Ostermann arrived with 19 military by the North-side road, and was admitted through the stable-gate. I now had the flag hoisted, and, immediately after the arrival of the military, went out in the town with the Lieutenant and 20 soldiers. The first thing was to fire on the rioters assembled at the Moravian establishment; after dispersing this mob we marched through the streets, which the Lieutenant cleared by firing some volleys; at the same time we effected some arrestations. We succeeded in being just in time to save the larger house belonging to Comptroller Birch, situated on the corner of Kongensgade and Toldbodgade (formerly the residence of Policemaster Egge), which the mob had commenced firing; they had poured kerosene over the furniture, but luckily only a door fronting Toldbodgade had caught fire, which I caused to be extinguished at once. After our return to the Fort, we had a brass gun – which was offered us by Major Moore, and was lying in his burned-down property in Strandgade – moved up on the bastion, mounted on an old gun-carriage, and loaded with a charge of grape shot, some of which had, luckily, been left behind when the military last year was removed from the Fort, but which up to that moment had been of little use to us, seeing that no gun had been left to the police. About 9 o'clock a.m. Lieutenant Ostermann and myself got a report of what had occurred sent off to the Vice-Governor, by the hands of Mr. Thomas Elliot from Christiansted.

Nº 1. Commissionen i Anledning af Oprøret paa St Croix.
St Croix d. 12 Februar 1879.

(I margen: Expederet d. 12 Marts 1879)

Efterat Commissionen, som meldt ved Telegarm af 2' d. M., var ankommen til St Thomas, har den opholdt sig der et Par Dage for gennem Conferencer med Gouverneuren at komme til Klarhed med Hensyn til de Forudsætninger i forskellige Retninger fra hvilke den ved sin Virksomhed paa St Croix formentlig kunde gaae ud. Den 5te Februar førte Fregatten "Sjælland" Commissionens Medlemmer over til Christiansted, hvor man, efter i de umiddelbart paafølgende Dage at have gjort sig bekendt med Localiteterne og med Forholdene i militair Henseende, er kommet til det i Telegram af 9' d. M. saalydende:

"One officer sixty five privates wanted besides one officer twelve privates ordinary [Opslag 103] completion. Soonest possible establishment of reliable communication between islands considered necessary. Letter follows."

meddelte Resultatet, hvilket man i nærværende Skrivelse skal tillade sig at motivere og udførligere at belyse.

Hvad den første Deel af det nævnte Telegram angaaer, da har Commissionen ved sine Overveielser over Størrelsen af den fornødne Militairstyrke her paa Øen og dens hensigtsmæssigste Fordeling udelukkende havt den øieblikkelige Situation, specielt med Hensyn til de forhaandenværende, umiddelbart anvendelige Localiteter for Øie og maa forbeholde sig ved sin endelige Beretning, forsaavidt det maatte skjønnes rigtigt, at gjøre saadanne fra de her fremsatte afvigende Forslag, navnlig med Hensyn til Militairstyrkens Fordeling paa Øen, som kun kunne effectueres gennem Tilveiebringelsen af nye eller Istandsættelse af tildeels afbrændte Localiteter for bemeldte Styrke.

Commissionen er da af den Anskuelse, at Frederiksted bør have en stadig Besætning af 1 Officer og c. 30 Menige med de fornødne Underofficerer; dog formener man, at denne Besætning, i hvert Fald for Underofficerernes og de Meniges Vedkommende, bør betragtes som en Vagt, der udsættes fra Hovedstationen Christiansted og som afløses med Mellemrum, der neppe bør sættes større end til 14 Dage. Man mener nemlig herved at opnaae to Fordele, dels at Mandskabet, hvis Disciplin og Øvelse vilde lide under, at det i længere Tid i et saa ringe Antal forblev paa samme Plet, unddrages den deraf flydende skadelige Paavirkning,

og deels, at der foruden de mindre Patrouiller, der nu daglig udsendes i forskjellige Retninger, mindst hver 14de Dag vilde passere et Commando paa 30 Mand ad Hovedveien her paa Øen, frem og tilbage mellem Christiansted og Frederiksted. Heraf vil formentlig en heldig Virkning spores i dobbelt Retning, nemlig deels som Styrkelse af det utvivlsomt overveiende fredelige Element i Negerbefolkningen og deels for de urolige Elementers Vedkommende som Forøgelse af den Respect, som Synet af en militair Afdeling, selv af forholdsviis ringe Styrke altid indgyder Negeren og hvorpaa overhovedet hele Tanken om med en ringe Militairstyrke at holde en Befolkning af over 20,000 Mennesker i Respect for Loven, selvfølgelig alene hviler. At der hermed efter Omstændighederne kunne forbindes [Opslag 104] gavnlige Marschøvelser og eventuelt større Patrouilleringer til enkelte Punkter ogsaa til Siderne af Marschlinien, hvor Sligt muligt af en eller anden Grund maatte ansees for ønskeligt, bør heller ikke oversees.

Et Spørgsmaal, som for dette Punkts Vedkommende har maattet tages i særlig Betragtning, er det, om den besiddende Deel af Befolkningen paa Øen og navnlig den vestlige Deel, af samme vil føle sig betrygget ved en Foranstaltning som den omhandlede. Man har i saa Henseende faaet det Indtryk, at dette er Tilfældet, og naar der samtidigt fra enkelte Sider har hævet sig Stemmer for Gjenoprettelsen af en Militairstation ogsaa paa Kingshill, skal man dertil bemærke, deels at en saadan Foranstaltning i Øieblikket er udførlig, da Bygningerne der ere afbrændte, deels at Gjenoptagelsen af Kingshill som Militairstation efter Commissionens foreløbige Skjøn over Forholdene, ved en endelig Ordning, hvorom man vil faae Leilighed til paa et senere Stadium at udtale sig, fornuftigviis maatte medføre, at den blev den militaire Hovedstation paa Øen.

Til Udførelsen af den omtalte Vagttjeneste i Frederiksted har Commissionen paaregnet 4 Afløsninger, altsaa 120 Menige. Regnes dertil deels det sædvanlige Procenttal Syge, c. 8 %, faaes et Antal af 130 Menige som den Styrke, der formentlig bør være disponibel. Enhver Mand vil da, efter i 14 Dage at have gjort Vagttjeneste i Frederiksted, i Reglen kunne være 6 Uger ved Hovedstyrken og Fordringerne med Hensyn til Øvelse og Disciplin formenes derved under tilfredsstillende Commandoforhold at være forsvarligt paaagtede. Ved Hovedstyrken vil have 100 Menige, og naar maa derfra regnes 20 % for Syge og til anden nødvendig Tjeneste, ville man have 80 Mand til Øvelse og eventuelt disponible, hvis ikke netop under den midlertidige Tilstand, hvorom der her alene er Tale, Fængslet i Richmond krævede en særegen Besætning. Commissionen har til dette Formaal antaget at burde paaregne mindst 15 Menige, og det samlede Minimums-Antal af Menige, der saaledes formenes at burde være tilstede, bliver altsaa 145. For Øieblikket har Compagniet i Christiansted, efter en Commissionen forelagt Styrkeliste 84 Menige. For at bringe dette op til 145 behøves altsaa en Tilgang af 61. Af Befalingsmænd maa der paaregnes en Tilgang af mindst 1 Officer og 4 Underofficerer, hvilke sidste som bekjendt rekruteres blandt de Menige, og der fremgaaer som en Følge heraf som endeligt Resultat den i Com- [Opslag 105] missionens Telegram anførte Forstærkning af 1 Officer og 65 Menige. Som antydet i Telegrammet er selvfølgelig den Afgang i den alt-tilstedeværende Styrke, som i den nærmeste Fremtid maatte finde Sted paa Grund af udløben Tjenestetid, Dødsfald eller deslige, som Commissionen formentlig uvedkommende, her ikke taget i Betragtning.

Commissionen har naturligviis endelig stillet sig det Spørgsmaal, om da den saaledes foreslaaede Styrke under de foreliggende Forhold kan ansees for i og for sig tilstrækkelig til at hævde Ordenens Opretholdelse paa St Croix. I saa Henseende skal man fremhæve, hvad der iøvrigt alt ovenfor er hentydet til, at man ved dette Spørgsmaals Besvarelse her maa regne med ganske andre Størrelser end under almindelige Forhold, idet Spørgsmaalet snarest maa stilles saaledes, om den foreslaaede Styrke kan antages tilstrækkelig til at bevare den Frygt for det militaire Element i Ordenspolitiet, som er nødvendig. I saa Henseende troer Commissionen efter bedste Overbeviisning at kunne besvare Spørgsmaalet bekræftende, idet man dog allerede nu skal fremhæve, at her som overalt, hvor det gjælder om med ringe Kræfter at bevare en Autoritets Prestige, har den Personlighed, i hvis Haand Benyttelsen af disse Kræfter i Farens Øieblik er lagt, som oftets en afgjørende Indflydelse i saa Henseende.

Endnu skal man paa dette Stadium af Sagen kun tillade sig to Bemærkninger, fordi disse ville pege hen paa Mangler, der formentlig burde søges afhjulpne i den nærmeste Fremtid.

Den første gjælder det herværende Mandskabs Bevæbning, som under de herskende climatiske Forhold og af Hensyn til Nødvendigheden af den ringe Styrkes størst mulige Bevægelighed og kraftige Optræden med Hensyn til Ildafgivelsen bør være saa let og saa hensigtsmæssig som muligt. Det Vaaben, der haves her, er tungt, ligesom Ammunitionen, naar den skal medføres i rigelig Mængde, tynger altfor meget. Af stor Betydning vilde det derfor være, om Styrken snarest kunde forsynes med Remington-Geværer med dertil hørende Patrontasker. Uden her at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Borgervæbningen skal man endvidere minde om, at det under et eventuelt Oprør vil være muligt at bevæbne Frivillige. Da den Nytte, disse kunne ventes at ville gjøre, bestaaer i Patrouilletjeneste tilhest, vilde det formentlig være anbefaleligt, at stille et mindre Antal Baglade Karabiner til Gouvernementets Raadighed.

Den anden Bemærkning har Hensyn til det Tilfælde, som altid bør haves for Øie som muligt, nemlig at den ringe Militairstyrke under et Oprør kan blive *[Opslag 106]* overvældet og nødsaget til at søge Beskyttelse i de herværende Forter, der i saa Fald tillige faae Betydning som Punkter, hvor man har fast Fod paa Øen. For at disse Forter kunne svare til deres Bestemmelse ere imidlertid enkelte Forbedringer ved samme nødvendige, hvilke dog, særligt paa Grund af Angriberens Natur formenes at kunne indskrænkes til følgende:

For Christiansværn-Forts Vedkommende:

Port og Vinduesskodder bør beklædes med Jernblik.

For Frederiksværn-Forts Vedkommende:

Muren omkring Gaarden mod Stranden samt tildeels mod Haven bør forhøies mindst 4 à 5 Fod.

Porte og endeel Vinduesskodder bør beklædes med Jernblikplader.

Fortet bør forsynes med Skyts. Hensigtsmæssigt vilde det være, at denne Forsyning blev af samme Slags som den, der haves i Christiansværns-Fort, nemlig 6 P svenske Kanoner paa Jernrapperter. Hvis man kunde disponere over 6 à 8 af disse Kanoner og om gjørligt over 4 af vore 4 P riflede Feltkanoner med tilhørende Ammunition, vilde det være heldigt og tilstrækkeligt.

Det nu af Detachementet belagte Locale i den nordre Bygnings Stueetage bør forlades som Sovelocale og de over samme værende, tidligere militaire Sovesale, der nu benyttes til Politistation, atter belægges. Denne Foranstaltning vil foraarsage en mindre Udgift til Retslocale enten for Politimesteren eller for Byfogden, hvis Retslocale i den vestre Bygning i saa Fald kunde afgives til Politiet.

Commissionen skal herefter vende sig til den anden Deel af sit Telegram angaaende Nødvendigheden af, at der snarest muligt tilveiebringes en sikker Forbindelse mellem Øerne.

Det vil ikke behøve nogen særlig Udvikling, at en saadan Forbindelse har sin store Betydning ikke blot mellem St Thomas og St Croix, men ogsaa mellem de to Hovedpunkter paa sidstnævnte Ø, Frederiksted og Christiansted. Det sidst stedfundne Oprør giver formentlig tilstrækkelig Illustration i saa Henseende. Gouverneuren, der har sit Sæde paa St Thomas, var henviist til, for at bringe Forstærkning til St Croix og for selv at komme tilstede der, at anmode om privat Assistance i saa Henseende, en Assistance, der kun tilfældigviis paa Grund af særlig gunstige Forhold, men dog først efter 6 Timers Forløb blev ydet ham. Efter hans Ankomst til sidstnævnte Ø og hans Fremrykning til Frederiksted var det atter kun ad Søveien, at Forbindelsen mellem dette *[Opslag 107]* Punkt og Christiansted var sikker. Vistnok vilde man kunne søge en Forbindelse mellem de nævnte Punkter ved Anlæg af en Telegraphlinie mellem dem, men forsaavidt denne ikke tilveiebragtes gennem et Søkabel uden om Øen, hvor der vilde være meget dyrt, vilde den Sikkerhed, der kunde søges deri, være saare begrændset, idet en Landlinie upaatvivleligt under Uroligheder strax vilde blive overskaaret og saaledes kun gjøre en forsvindende Nytte. Commissionen maa derfor ansee det for nødvendigt, at en anden og sikkrere Forbindelse mellem Øerne tilveiebringes, og dette vil da kun kunne skee ved et til Gouvernementets Raadighed staaende Skib.

Som den naturligste Udvei frembyder sig den hos andre Stater, der have fjerntliggende Colonier almindelige, nemlig fast Stationering af et Orlogsskib ved Øerne. Commissionen kan ikke Andet end anerkjende, at denne Løsning af Spørgsmaalet vilde være den heldigste, ikke blot fordi derved en yderligere Sikkerhed i militair Henseende vilde opnaaes, men ogsaa fordi Statshøiheden udefter ligeover for andre Nationer vilde faae det fyldigste Udtryk. Ikke mindst er dette Tilfældet, naar en Coloni, som her, besidder en Havn som St Thomas, der stadigt gjæstes af saa at sige alle søfarende Nationers Krigsskibe og hvor det derfor ikke er uden Betydning saavel for Fremmede som for selve Colonien, naar det eneste Orlogsflag, der savnes, er Moderlandets. Det tør fremdeles ikke lades ude af Betragtning, at medens det nys stedfundne Oprør formentlig har udviklet sig af en tilfældig Gadetumult og neppe vilde være opstaaet, naar denne strax var bleven kraftig undertrykt, tør man ikke regne paa, at mulige senere Uroligheder ville have en ligesaa tilfældig Oprindelse og ville kunne lade sig overvælde med ligesaa indskrænkede Midler, som nu skeet, hvorhos det heller ikke bør lades ubemærket, at Raadigheden over en yderligere Forstærkning end den der modtoges fra St Thomas, sandsynligviis vilde have gjort det muligt at forebygge en stor Deel af den nu stedfundne Skade. Ved Iværksættelsen af Commissionens forestaaende Forslag vil der imidlertid paa St Croix ikkun have til Raadighed en Styrke liig den nu tilstedeværende med et Tillæg, der ikke væsentligt overstiger den fra St Thomas under Oprøret overførte Forstærkning. At det ogsaa ved en senere Leilighed skulde være gjørligt at blotte St Thomas som sidste Gang, tør man dog ikke gjøre Regning paa, og ligesaa lidt tør man med Sikkerhed stole paa Ydelsen af saadan Hjælp fra Portorico, som sidste Gang blev tilbudt, idet deels politiske Forhold kunne for- [Opslag 108] hindre Tilbud om Hjælp, deels Sundhedsforhold kunne gjøre det utilraadeligt at benytte Hjælpen, om den blev tilbudt. At der ved Stationeringen af et Orlogsskib, selv med en forholdsviis ringe Besætning, vilde tilveiebringes en værdifuld Reserve i den Landgangsstyrke, som altid vilde kunne afgives derfra, er utvivlsomt.

Som Finantsministeriet bekjendt, ere under de nys stedfundne Begivenheder paa St Croix fremmede Krigsskibe af de paagjældende Staters Consuler bleve tilkaldte, i alt Fald for én Consuls Vedkommende under udtrykkelig Tilkjendegivelse af, at dette skete til Beskyttelse for hans Landsmænd. Tilstedeværelsen af en dansk Orlogsmand vil vel neppe i ethvert Tilfælde afholde de fremmede Staters Consuler fra at tilkalde Assistance af deres Flag, men det fremmede Flags Tilstedekomst under udbrydende Uroligheder vil ikke indeholde noget for den danske Nationalfølelse ydmygende eller den locale Øvrigheds Anseelse svækkende Moment, naar et dansk Orlogsskib er tilstede. At fremmede Consulers Indblanding, hver Gang der opstaaer Uroligheder af den ene eller anden Natur, særlig ligeover for en svag Magt, hvis Orlogsstyrke ikke er repræsenteret paa Stedet, kan medføre endog saare vidtgaende Følger, savnes der, som bekjendt, heller ikke nærliggende Exempler paa.

I Forbindelse med de ovenfor anførte Hensyn finder medundertegnede Levy desuden Anledning til at fremhæve, hvorledes Oprettelsen af en fast Orlogsstation ved Øerne ogsaa i anden Henseende vil være af Betydning. Medens man vel i Almindelighed om St Croix Befolkning er tilbøielig til at antage, at den i det Hele føler sig knyttet til Moderlandet, er den Mening oftere kommen til Orde, at der i Samfundet paa St Thomas med dets brogede og hyppigt vexlende Sammensætning ikke gjør sig tilsvarende Følelser gjældende. I denne Henseende maa det imidlertid bemærkes, at der paa den ene Side paa St Croix har i den senere Tid viist sig Tegn til en Slappelse af den tidligere ganske vist fremherskende Følelse af at høre til Danmark, og at der paa den anden Side hos en stor Deel af Befolkningen paa St Thomas lever en stærk Følelse af, at Øen er dansk og at denne Følelse nok tør antages, naar Forholdene stille sig gunstige, at ville finde Indgang hos andre Dele af Befolkningen. Til at bevare Tilliden til Moderlandet, hvor den er fuldt tilstede, til at styrke den, hvor den er i Begreb med at svækkes og til mulig at fremkalde den, hvor den fattes, skjønnes det imidlertid, at Statshøihedens Fremtræden under den Form, som Tilstedeværelsen af en passende Styrke frembyder, er et fortrin- [Opslag 109] ligt Middel.

Men samtidigt med at den Anskuelse saaledes ved Nødvendighed har maattet paatrænge sig Commissionen, at det til Opnaelsen af den fornødne Sikkerhed for begge Øerne vil være af største Vigtighed, at der stilles et fast stationeret Orlogsskib til Gouvernementets Raadighed, har man dog, i Henhold til hvad der under Commissionens foreløbige Samtaler med Finantsministeren er bragt paa Bane og til Udtalelserne i det Commissionen tilstillede Memorandum af 3^{die} Januar d. A. anseet det for sin Pligt at søge en Udvei, der samtidigt med at bidrage til at løse den Commissionen nærmest stillede Opgave at angive Midlerne til at sikkre mod en Gjentagelse af de nys stedfundne ulykkelige Begivenheder paa St Croix, tillige tog ethvert muligt Hensyn til det finantsielle Offer, som Moderlandet maatte bringe for Øernes Sikkerhed. Commissionen havde derfor, for det Tilfælde, at Stationeringen af et mindre Krigsskib herude maatte være en uigjennemførlig Sag, fra Begyndelsen tænkt sig, at en fast Dampskibsforbindelse vilde være den hensigtsmæssigste Løsning. Efter hvad man imidlertid her har erfaret i saa Henseende, maa man antage, at en mindre Seilskonnert med Hjælpekrue i flere Henseender og da navnlig med Hensyn til de her under Behandling værende Forhold, vil være at foretrække og kunne afgive et billigt og samtidigt brugeligt, om end ufuldkomment Surrogat. Man vilde ved et saadant Skib under saagodtsom alle Forhold kunne holde den fornødne Forbindelse mellem Øerne og mellem forskellige Punkter paa samme Ø; det vilde kunne anvendes til Transport af Forstærkning fra den ene Ø til den anden, hvis saadant skulde vise sig nødvendigt og Bekostningen ved samme vil, da det i Reglen under de her herskende Vindforhold vil kunne bruge Seil, blive saa meget mindre, som det under almindelige Forhold vilde kunne anvendes som Postskib. Hvorvidt den danske Flaade maatte besidde et Skib, der er etter vilde kunne gøres egnet til dette Øiemed, er Commissionen ubekjendt, men hvad enten dette er Tilfældet eller der maatte anskaffes et nyt, dertil egnet Skib, behøver man vel neppe her at tilføie, at den finantsielle Situation i Colonierne i Øieblikket er en saadan, at det kun er ved Moderlandets Hjælp, at en Gjennemførelse af denne Foranstaltning, i det mindste for den nærmeste Fremtid, er mulig. For at forebygge enhver Misforstaaelse, skal man endelig til- [Opslag 110] føie, at medens det ikke er Commissionens Mening, at et saadant Skibs Ankomst skulde betinge Fregatten "Sjælland"'s Hjemsendelse, hvilken, saaledes som Forholdene nu skjønnes at være her paa Øen, hvor Indtrykket af de under Oprøret tagne kraftige Foranstaltninger endnu er friskt, formenes at kunne foregaae, saasart den foreslaaede Forstærkning af Besætningen her paa Øen har fundet Sted, saa vil det paa den anden Side være af stor Betydning, at Tilstedekomsten af et sligt Skib skeer saa snart, som Omstændighederne paa nogen Maade maatte tillade.

Det tilføies sluttelig, at Commissionen forinden Afsendelsen har gjort Gouverneur Garde bekjendt med det den 9^e d. M. afsendte Telegram, ligesom den har fundet det rettest ogsaa at meddele ham en Afskrift af nærværende Skrivelse.

F. Schlegel

Levy

Tvermoes

/ P: Rosenørn

Til Finantsministeriet

Gouvernementet for
de dansk vestindiske Øer

N° 114.

Igaar den 26de dennes Eftermiddag Kl: 6. ankom Skruerorvetten Thor tilbage hertil Christiansted fra Norfolk, hvorfra den var afgaaet den 15de dennes, og har Capt: Rothe medbragt det i Afskrift vedlagte Telegram af 14de dennes fra den Kongl: Gesandt i Washington, tilligemed en Skrivelse fra denne til mig af 10de dennes, hvori han privatim har meddeelt mig endeel detaillerede Oplysninger om de sidste Afsnit af Ratifications-Sagens Behandling og Skjæbne. Skruerorvetten anløb paa Veien hertil igaar Middags St Thomas, hvor Capt: Rothe har haft en Samtale med den const. Vicegouverneur, Etatsraad Stakemann; og jeg underretter idag denne om at jeg agter den 29de dennes at overreise herfra til St Thomas for der at kunne modtage det i Telegrammet bebudede Brev fra Gesandten, der maa forudsættes at afsendes fra New York med Dampskibs-

posten den 23de dennes og at ankomme til St Thomas den 30te dennes. Sagens Skjæbne vil selvfølgelig ikke forblive ubekjendt her paa Øerne; men indtil en Tilkjendegivelse fra det høie Ministerium modtages, vil jeg, saavidt gjørligt, indskrænke mig til saadan Meddelelse om Resultatet, der kan skee under Samtaler, og søge at undgaa nogen formel officiel eller ialfald offentlig Udtalelse.

Som bemærket i ærbødigst Beretning af 11te dennes N° 104 havde Udsigten til at forblive under den danske Krone allerede vakt saagodtsom almindelig Tilfredshed og Glæde blandt Befolkningen paa St Thomas, men den vil upaatvivlelig længselsfuldt vente en Udtalelse fra Hans Majestæt Kongen, som kan give Beroligelse om at den i det Kongl: Aabne Brev af 25de October 1867 bebudede [*Opslag 111*] Løsning af deres undersaatlige Baand ikke vil finde Sted. Jeg vilde derfor, hvis en allerhøieste Tilkjendegivelse i den Retning ikke allerede maatte være udfærdiget og udsendt hertil, naar dette modtages af det høie Ministerium, tilraade, at der maa tages de fornødne Skridt til Udvirkelse af en saadan. Hvad angaaer den i Januar 1868 stedfundne Afstemning paa St Thomas og St Jan, vil det jo af min ærbødigste Beretninger om samme i sin Tid være den Kongelige Regjering vitterligt, at dens Udfald saagodtsom udelukkende var begrundet i Loyalitet ligeover for hans Majestæts og den Kongelige Regjerings forudtagne Beslutning, i Forbindelse med Hensyn til den fremtidige Stilling til den nye Stat, under hvis Høihed det forudsattes, at Øen maatte komme til at høre.

Naar Handelsstanden paa St Thomas kan betragte Øens Forbliven under de danske Love og Begunstigelser i Toldbehandlingen for sikkert, og Colonialraadets Ønsker om en større Selvstændighed for Overøvrigheden paa St Thomas i visse Anliggender imødekommes, i Forbindelse med Fremme af nogle Lovgivningssager, t. Ex. angaaende Skibes Registrering, som jeg indtil nu har maattet ansee utilraadeligt at forelægge, for ikke at fremkalde Ratifications-Sagen præjudicerende Beretninger til Nordamerica, vil der snart kunne regnes paa en tilfreds Stemning paa St Thomas; og da øvrige Ønsker om Eftergivelse eller Nedsættelse af det aarlige Bidrag til de almindelige Statsfornødenheder m. m., naar Øen iøvrigt vedbliver at være istand til at udrede samme, kunne mødes med tilstrækkelige Modgrunde.

Paa St Croix ville Planterne udentvivl, naar Udsigten til at erholde de store Fordele med deres Produkters frie Indførsel til America er forsvunden, fremkomme med Andragender om Understøttelse for Øens Agerdyrkning fra Moderlandet, og navnlig er Talen om at opnaa, hvad der kaldes en Incorporation i Moderlandet, hvormed der dog vistnok kun forstaaes en Indlemmelse af Øen i det danske Toldsystem og maaskee tillige fælles Finantser med Moderlandet, ligesom forinden Colonialloven. Hvad det Sidste angaaer, er det min personlige Overbeviisning, at hvis det opnaaedes, vilde det meget snart fremkalde de selvsamme Besværinger som i tidligere Aar, medmindre det maatte stille sig aldeles afgjort, at Statskassen hvert enkelt Aar havde mere Udgift end Indtægt fra Øen. Derimod maa tages Skridt til de størst mulige Indskrænkninger i Øens Udgifter her, og af største Betydning i den Henseende vilde det være om Moderlandets Finantser maatte indtil videre kunne overtage Militairudgifterne. Den Vanskelighed, at dette ikke vel kunde skee for St Croix alene, vilde muligen kunne fjernes ved at bestemme St Thomæ Bidrag til de almindelige Statsfornødenheder noget høiere end fortiden, saaledes at Moderlandets Finantser samtidig overtog Militairudgifterne for begge Øer. Dersom der i Forbindelse hermed maatte kunne tilstaaes St Croix nogen Toldbegunstigelse for dens Produkter ved Indførselen til Moderlandet, eller, hvis dette er uopnaeligt, nogen directe Understøttelse til Udviklingen af dens Agerbrug, der i flere Henseender trænger til Forbedringer, hvortil Pengemidler savnes, vilde det formeentligen erkjendes, at Regjeringen havde gjort Sit til Øens Ophjælpning, og at det Øvrige maa overlades til Eiendomsbesiddernes og Befolkningens Driftighed og Arbeidsomhed.

Med disse foreløbige Bemærkninger maa jeg tillade mig at forbeholde en nærmere Udtalelse om Forholdene, saasnart Omstændighederne tillade mig det.

Skruecorvetten Thor vil efter Capt. Rothes Udtalelse til mig behøve 10 à 12 Dage til nødvendige Reparationer, og der vil saaledes i intet Fald fortiden kunne tages Bestem- [*Opslag 112*] melse om dens Hjemreise, som jeg imidlertid antager at den vil kunne tiltræde i Løbet af næste Maaned.

Gouvernementshuset. St Croix d. 27de April 1870.

Birch

Til indenrigsministeriet

Afskrift af Telegram.

Dated: Washington D. C. 14 April 1870.

Received at

To Capt. A. B. Rothe., Commander of Danish Ship "Thor".

You are requested to return to West Indies " and inform Governor that Senate's consent having failed to be obtained no exchange of ratifications could take place before expiration of term stipulated – which fact has been officially stated in to-day's interview with Secretary of State. I write to Governor with next mail.

Bille

[Opslag 113] Gouvernementet for
de dansk Vestindiske Øer.

p.t. St Croix den 31te October 1878.

N° 316.

Jeg skal herved tjenstligt anerkjende Modtagelsen af Finantsministeriets den 30te dennes Kl: 7³/₄ Eftermiddag indløbne Telegram, saalydende:

"Telegram of twenty enable island to support factory as proposed is not comprehended. Before further steps in Rigsdag explication wante what is proposed and how much,"

hvilket jeg same Dags Aften, Kl: 8¹/₂, besvarede ved følgende Telegram:

An increased loan of Statestresury is wanted only for repairs of works etcetera, thereby securing a future budget, able to offer an increased guarantee in support of factory, confer Minestrays letter twentieth September. Island perfectly quiet now, anxiously awaiting support.

Under Henvisning til mine Udtalelser om Tilstanden her paa Øen i min Beretning af 26de dennes skal jeg ved denne Leilighed bemærke med Hensyn til ovennævnte Telegram, at det ved Hjælp af et yderligere Laan fra Statskassen tilsigtes ikkun at [Opslag 114] skaffe Planterne Midler til en saa hurtig Istandsættelse af deres Værker og til at føde Arbejderne paa Plantagerne, at det bliver muligt at frelse for Øen den nuværende store Høst. Skeer dette, saa kan der paaregnes et fremtidigt Budget med ordinaire Indtægter, tilstrækkelige til at hjemle Colonialkassens Overtagelse af den i Ministeriets Skrivelse af 20de f. M. omhandlede yderligere Garanti for Fælles-Sukkerkogeriets Forpligtelser mod Statskassen, altsaa uden at anvende noget af den ved Laan erhvervede Kapital til directe Understøttelse af Fælleskogeriet. Plantere og Kjøbmænd her paa Øen kunne for Tiden ingen Udvei see til at afhjælpe Nøden, og sætte derfor med Længsel deres Lid til at Moderlandet vil yde Hjælpen; hertil sigte mine Ord i Telegrammet "anxiously awaiting support."

Som anført i Telegrammet er Øen nu fuldkommen rolig, og jeg har derfor, da den ordnede Tilstand saaledes er gjenoprettet, under D. D. anseet det for nødvendigt at ophæve den af mig i Henhold til Coloniallovens § 12 under 2^{den} dennes erklærede Beleiringstilstand. – St Croix Colonialraads første Møde efter Beleiringstilstandens Ophævelse vil blive afholdt Onsdag den 6te dennes, idet jeg haaber til den Tid at have modtaget betryggende Efterretninger fra Ministeriet om en Hjælp fra Statskassen. Det i min Beretning af 26de dennes nævnte Inordningsudkast om den yderligere Garanti for Fælles-Sukkerkogeriet Selskabet vil da blive forelagt Raadet.

Under 28de dennes har jeg nedsat den i min forrige Beretning omhandlede Undersøgelses-Commission og vedlægger St Croix Avis af 30te dennes, hvori findes bekjendtgjort det udfærdigede Commissorium samtidig med Standrettens Ophævelse.

Jeg begiver mig i Dag til St Thomas, hvor der siden den 23de dennes intet nyt Gulfeber Tilfælde er forekommet; det er min Hensigt at vende tilbage hertil Tirsdag den 5te n. M.

Aug Garde

/ H Hänschell

Til Finantsministeriet.

[Opslag 115]

Telegrafstation Kjøbenhavn.

Telegram N° 37

Indleveret i St Croix

Minister finances, Kbhvn

End October state of siege abolished increased factory guarantee adopted ministrys telegram received I must urgently request a manofwar permanently stationed here.

Governor Santacruz

Modtaget 9/11 78

[Opslag 116]

Telegrafstation Kjøbenhavn.

Telegram N° 84

Indleveret i St Croix den 31/10 1878

Minister Finances, Kbhavn

An increased loan of statetresury is wanted only for repairs of works - et cetera - thereby securing a future budget able to offer an ancreased guarantee in support of factory confer ministrys letter twentieth September island perfectly quiet now anxiously awaiting support.

Gouvernor Santacruz

[Opslag 117]

Telegrafstation Kjøbenhavn.

Telegram N° 4

Indleveret i St Croix

Minister finances, Kbhvn

No new disturbances may I rely upon that states treasury will forward an increased loan not excuding three hundred thousand dollars urgently necessary for repairing works to save crop providing laborers et cetera and enable island to support factory as proposed

Governor Stcroix

Ankommet til Kbhvn den 21/10 78 Kl. 3 T 40 M Morgen

[Opslag 118]

Krigsministeriet.

C a 906

Kjøbenhavn den 17' October 1878.

I Anledning af Finantsministeriets Skrivelse af 12' ds: meddeles tjenstligst, at Krigsministeriet s. D. har paalagt Artilleriet at foranstalte, at der med Fregatten Sjælland udsendes til Vestindien:

100 Pyramidetelte,

2 Ammunitionstelte,

35,000 skarpe Patroner til den til Bagladning omdannede Suhler Tapriffel, og

5,000 do do til Bagladecarabiner af Model 1867.

P. M. V.

Til Finantsministeriet [Opslag 119]

Til Krigsministeriet d. 12 October 1878.

I et idag modtaget Telegram har Gouverneuren for de dansk-vestindiske Øer anmodet om Udsendelse af Suhler- og Remington Patroner uden nogen nærmere angivelse af Antallet. I denne Anledning skulde man tjenstl. at ville foranledige udsendt med Fregatten Sjælland et saadant Antal af den nævnte Ammunition som ville Ministeren efter den Samme bekjendte Tilretning af den dansk-vestindiske Hærstyrke maatte ansee for passende under de forhaandenværende Infald.

Da der virkelig kunde blive Trang dertil paa St Croix vilde FM sætte Pris paa, om Krigsministeriet maatte see sig i stand til med Fregatten Sjælland, der først i næste Uge afgaaer til Vestindien, at udsende et Antal af omtrent 100 Telte, deels til militairt Brug, deels forsaavidt det maatte gjøres fornødent, til Udlaan efter Gouvernementets nærmere Anordning til foreløbigt Ly for den huusvilde civile Befolkning, hvilke Telte da formeentlig igjen kunde hjemsendes med Fregatten til Foraaret.

Det tilføies at man i ovennævnte Henseende ogsaa har tilskrevet Marineministeriet.

12/10. 78. Ministeren

[Opslag 120]

Finantsministeriet

sætter Priis paa, om Krigsministeriet see sig i stand til med Fregatten Sjælland, der først i næste Uge afgaaer til Vestindien, at udsende et Antal af omtrent 100 Telte, deels til militairt Brug, deels, forsaavidt det maatte gjøres fornødent, til Udlaan efter Gouvernementets nærmere Anordning til foreløbigt Ly for den huusvilde civile Befolkning, hvilke Telte de formeentlig igjen kunde hjemsendes med Fregatten til Foraaret.

Det tilføies at man i ovennævnte Henseender ogsaa har tilskrevet Marineministeriet.

Til Krigsministeriet

[Opslag 121-122] (tom)

[Opslag 123]

Til Gmt for de d vi Øer d 12 October 1878.

Nº 191.

I Forbindelse med Ministeriets Skrivelse af D. D. undlader Man ikke tjenstlig at meddele Gmtt, at der med Fregatten Sjælland vil blive udsendt 100 Pyramidetelte og 2 Ammunitionstelte med Tilbehør, 35000 skarpe Patroner til den til Bagladning forandrede Suhler-Tapriffel og 5000 skarpe Patroner til Ryttercarabiner af Model 1867.

..... 12/10 78

[Opslag 124]

Artilleriet er beordret at afgive til Fregatten Sjælland:

100 Pyramidetelte og 2 Ammunitionstelte med Tilbehør,

35000 skarpe Patroner til den til Bagladning forandrede Suhler Tapriffel og

5000 skarpe Patroner til Ryttercarabinen af Model 1867.

Kjøbenhavn den 12te October 1878

..... Expederet d. 12 October 1878.

Til Departementschef Carøe

[Opslag 125-127] (tom)

[Opslag 128] (udstreget tekst)

[Opslag 129]

Gouvernementet for

de dansk vestindiske Øer

St Thomas den 16de Januar 1879.

Nº 15.

I Henhold til Finansministeriets Skrivelse af 20de November f. A. N° 220 skal Gouvernementet herved tjenstligst fremsende som modtagne fra Præsidentskabet for St Croix ved Skrivelse af 11te dennes:

1. Oversigt fra 1ste April f. A. indtil 11te dennes afholdte Bureauforskud til Plantagers Drift- og til Gjenopførelse af brændte Værker og Bygninger, nødvendige for Driften, samt over Afdrag afbetalte efter 1ste April 1878 paa ældre Bureau Restancer.
2. Oversigt over de af St Croix Colonialkasse for Statskassens Regning fra 1ste April til 31te December 1878 afholdte Udgifter og
3. Liste over Plantager og deres Eiere paa St Croix med Angivelse af Gjælden, som antages at hvile paa de enkelte Eiendomme foruden Mellemværendet med Statskassen og Colonialkassen, samt Eiernes Nationalitet.

Aug Garde

/

Til Finantsministeriet

[Opslag 130]

Liste

over Plantager og deres Eiere paa St Croix med Angivelse af Gjælden der antages at hvile paa de enkelte Eiendomme og specielt til Statskassen og Colonialkassen samt af Eiernes Nationalitet og, forsaavidt de ikke selv bor paa Øen og der bestyre deres Eiendomme, deres Hjemsted. [Opslag 131]

Plantagens Navn	Eieren	Nationalitet	Gjæld	
1. Orange Grove Hermonhill & Aldershvile	H. M ^c Adam	Irsk	c. \$ 8000	
2. Little Princesse m. m.	W. Meyer	Dansk	c. \$ 10,000	Colonialkassen paa det nye Skolefonds Vegne \$ 434.25. 1 ^{ste} Prioritet
3. Beeston Hill	H. M ^c Adam	Irsk	c. \$ 6000	
4. Annas Hope	G. Henderson	Engelsk i England	Annuitet af \$ 993.	
5. Work & Rest m. fl.	V. C. Hvid	Dansk	c. \$ 110,000	Colonialkassen 1 ^{ste} Prioritet \$ 5569.13 d ^o uden Sikkerhed \$ 7718.49 Resten Statskassen
6. Granard & Diamond	H. Nelthropp	Dansk	c. \$ 20,000	Colonialkassen 1 ^{ste} Prioritet for \$ 910
7. S ^t Johns	R. G. Knights Bo		c. \$40,000	
8. Store Princesse	G. H. Hagemann	Dansk	c. \$ 50,000	
9. Judithsfancy	W. H. Heyliger	Dansk	"	
10. Montpellier	Landers Bo		c. \$ 20,000	Colonialkassen 1 ^{ste} Prioritet for \$2500 derefter Statskassen for \$ 14058.24 Colonialkassen 4' Prioritet for \$ 1358.51 uden Prioritet \$ 2635.68
[Opslag 132]				
11. Concordia & Saltriver	W. Heyliger	Dansk		
12. Morningstar	F. Farrelly	Irsk		
13. Glynn m. fl.	J. Queale	Irsk	c. \$ 80,000	Colonialkassen \$ 2372 paa sidste Prioritet

14. Rattan	A. Tower & R. Kerr	Irsk		
15. Marys Fancy	Mr. S. G. Melchior	Dansk i Danmark	c. \$ 2500	til Colonialkassen
16. Bonne Esperance	G. Elliot	Irsk	c. \$ 24,000	\$ 1610.77 til Statskassen og \$ 2403.27 til Colonialkassen efter \$ 7000
17. Strawberryhill & Cottage	Hendersons Arvinger & ctr.	Irsk Fraværende i England og America	c. \$ 16,000	
18. Diamond & Ruby	John M ^c Govern	Irsk	c. 36,000	\$ 1500 1 ^{ste} Prioritet til Colonialkassen \$ 20,183 til Statskassen Colonialkassen uden Sikkerhed \$ 3796
19. Sionhill	Fru de Nully og B. de Nullys Bo	Dansk	c. \$ 33,000	
20. Constitutionhill	J. W. Villard	Amerikansk	\$ 14,000	\$ 11856.25 1 ^{ste} Prioritet til Statskassen
21. Sionfarm & Petersrest	Statskassen			
22. Castle Coakley m. fl.	Ratcliffe's Arvinger	Engelsk i Udlandet i England	c. 30,000	\$ 1300 1 ^{ste} Prioritet til Colonialkassen, uden Sikkerhed \$ 2576.66
23. Jerusalem & Figtreehill	Francis Moore & James Moore	Dansk	c. \$ 14000	til Statskassen til Colonialkassen uden Sikkerhed \$ 1200.00
24. Hope	Fru Finlay	Dansk	c. \$ 10,000	\$ 3199 til Colonialkassen efter \$ 7000
25. Cane Garden	C. Nelthropp	Dansk	c. \$ 7,500	\$ 3500 til Colonialkassen efter \$ 3700
26. Lebanonhill m. m.	H. Riis	Dansk	c. \$ 30,000	Colonialkassen \$ 1000 efter \$ 8000 d ^o \$1641.09 efter \$ 28,000 d ^o . \$ 1311.77 uden Sikkerhed
27. Angulla m. fl.	F. Coulter	Irsk		
28. Lower Bethlehem	Fru Moore	Irsk		
[Opslag 133]				
29. Hermitage	R. Cuming	Irsk fraværende i Irland		
30. Mount Pleasant & Solitude	Chr. Holm	Dansk	c. \$ 20,000	
31. Monbijou & ctr.	A. Latimer	Irsk	c. \$ 40,000	
32. Body Slob	Fru De Nully	Dansk i Danmark	c. \$ 35,000	
33. Fredensborg & Kingshill	Fru Moore	Irsk	"	
34. La Reine	A. Fleming	Irsk	c. \$ 15000	
35. Barrenspott	Chr. W ^m M ^c Evoy	Irsk	c. \$ 45,000	Colonialkassen \$ 5000 efter \$ 30,000

				d° \$ 5000 efter \$ 40,000
36. Cliftonhill & ctr.	Em. E. Svitzer	Dansk	c. \$ 26,000	
37. Blessing	Th. Kirk	Irsk	c. \$ 4000	
38. Rust up Twist	J. Arnedrup	Dansk	c. \$ 18,500	Colonialkassen \$ 2400 1 ^{ste} Prioritet og \$ 1919.50 efter \$ 14000
39. Canaan m. fl.	Skeltons Arvinger	Dansk	c. \$ 18,000	
40. La Valleé & ctr.	F. Reynolds	Irsk	c. \$ 10,000	Colonialkassen \$ 1700 efter \$ 6000 d° \$1087 uden Sikkerhed. StatsK \$ 1629.07 med 1 ^{ste} Prior. i Canebay
41. River	Newton's Arvinger	Engelsk fraværende i England	"	
42. Big Fountain & Parasol	W. R. & A. Cuming	Engelsk fraværende i Irland		
43. Two Friends	J. O. Raphael	Dansk	"	
44. Montpellier W. C.	F. O'Reilly	Irsk	c. \$ 2700	
45. Orange Grove	Ratcliffes Bo	"	"	
46. Becksgrove & ctr.	Fru Moore	Irsk	c. \$ 4000	
47. Grove Place & ctr.	M. & L. G. Melchior	Dansk	"	
48. Jealousie	Fru Moore	Irsk	"	
49. Upperlove	J. Farrelly	Irsk	c. \$ 25,000	Statskassen \$ 12,500 1 ^{ste} Prioritet
<i>[Opslag 134]</i>				
50. S ^t Georges m. fl.	A. Fleming	Irsk	c. \$ 65,000	Statskassen \$ 33,483.04 1 ^{ste} Prioritet
51. Høgensborg	A. Fleming	Irsk	c. 11,000	Statskassen \$ 11,250 1 ^{ste} Prioritet
52. Lower Love	J. Farrelly	Irsk	c. \$ 20,000	Statskassen \$ 6000 1 ^{ste} Prioritet
53. Castle Bourke	Newtons Arvinger	Engelsk fraværende i England	"	
54. Adventure	M ^c Connick & H. Lang	Engelsk fraværende i Danmark og England	"	
55. Golden Grove	J. A. Hills Bo	Amerikansk	c. \$ 6000	
56. M ^l Pleasant & Plessens	A. Tower & R. Kerr	Engelsk fraværende i England	"	
57. Diamond	P. Mc Dermott & W. T. Moore	Irsk	c. \$ 37000	
58. Williams Delight	A. Fleming	Irsk	c. \$ 8000	
59. Enfieldgreen	J. Wilsom	Irsk	c. \$ 35,000	
60. Bettys Hope etc.	S. Thompsons Arvinger,	Engelsk	"	

	fraværende i England, Australien, America			
61. Paradise etc.	M ^c Connick & H. Lang	Engelsk fraværende i Danmark og England	"	
62. Negrobay	J. A. Hills Bo	Amerikansk	c. \$ 8000	
63. Manningsbay	H. Patterson	Irsk	c. \$ 9000	
64. Envoy	J. A. Hills Bo	Amerikansk	c. \$ 10,000	
65. Cane	R. Skeock	Skotte	c. \$ 17,000	
66. Williams	A. Latimer	Engelsk	"	
67. Annaly	Fru Moore	Irsk	c. \$ 10,000	
68. Oxford	Fru Moore	Irsk	c. \$ 7000	Colonialkassen
69. Punch	A. Latimer	Irsk	"	
70. Mount Stewart	G. Fontaines Bo	Tydsk	c. \$ 21,000	
71. Sprat Hall	J. Koefoed	Dansk	c. \$ 7000	Colonialkassen \$ 1237.76 efter \$ 3000
<i>[Opslag 135]</i>				
72. Nickolas etc.	Fru Moore	Irsk	c. \$ 4,400	
73. M ^e Victory	Fru Moore	Irsk	"	
74. Pleasant Valley	Fru Moore	Irsk	"	
75. Rose Hill	Max Plasket	Dansk	c. \$ 5000	
76. Butlersbay etc.	Fru Moore	Irsk	c. \$ 3000	til Statskassen
77. Springgarden & Caladonia	Fru Moore	Irsk	c. \$ 3600	til Statskassen
78. Northside	Fru Moore	Irsk		
79. Carlton	R. Skeock	Skotte	c. \$ 54000	Staskassen \$ 34,390.31 1 ^{ste} Prioritet
80. The Whim	J. Latimer	Irsk	c. \$ 8000	til Statskassen
81. Goodhope & Camporico	A. & J. Latimer	Irsk	c. \$ 30,000	
82. Concordia	A. Tower etc.	Engelsk fraværende	"	
83. Two Williams	J. Latimer	Irsk	"	
84. Little La Grange & Jollyhill	Fru Moore	Irsk	c. \$ 8000	til Statskassen
85. Prosperity	H. Roberts	Irsk	c. \$ 11,000	\$ 3200 til Musikkassen \$ 7200 til Statskassen
86. Two Brothers etc	H. Hinkson	Irsk	c. \$ 17,000	
87. Wheel of Fortune	H. Hinkson	Irsk	"	
88. Big La Grange	G. Fountaines Bo	Tydsk	c. \$ 58,000	

[Opslag 136]

Oversigt

over

de fra 1ste April 1878 indtil Dato afholdte Bureauforskud til Plantagers Drift og til Gjenopførelsen af brændte Bygninger og Værker, samt over Afdrag, afbetalte efter 1ste April 1878 paa ældre Bureau Restancer.

[Opslag 137]

	Plantagerne Ejerne	Forskud fra 1' April 1878 til 11' Januar 1879	Her-paa betalt	Betalt paa det den 31' Marts 1878 resterende Forskud fra Colonialkassen 18 ⁷⁷ / ₇₈	Betalt paa ældre resterende Forskud
Bureau Forskud af Statskassen					
1.	Pl: <u>Adventure</u> M ^c Cormick og Hugh Lang	9/12 1878 \$ 1000	" "	Skyldes Intet	Skyldes Intet
2.	Pl: <u>Barren Spot</u> Brødrene M ^c Evoy	3/10 1878 \$ 403.50 14/11 " \$ 413.50 27/11 " \$ 4600.00 11/12 " <u>\$ 573.00</u> Ialt \$ 5990	" "	\$ 3134 37	
3.	Pl: <u>Bettys Hope</u> S. Thopsons Arvinger	6/12 78 \$ 3000.-	" "		Skyldes Intet
4.	Pl: <u>Carlton</u> Rob: Skeoch	6/12 78 \$ 3000.-	" "	Ballancen med Renter \$ 1455 48	Skyldes Intet
5.	Pl: <u>Castle Coakley</u> Juliane Ratcliffes Arv.	29/10 78 \$ 201.75 16/11 " \$ 201.75 11/12 " \$ 3057.50 11/12 " <u>\$ 160.50</u> Ialt \$ 3621.50	" "	\$ 1878 32	
6.	Pl: <u>Clifton Hill</u>	31/10 78 \$ 253.00 28/11 " \$ 378.75 19/12 " <u>\$ 1000.-</u> Ialt \$ 1631.75	" "	Ballance med Renten afgjort \$ 2354 24	Skylder Intet
7.	Pl: <u>Concordia</u> W. H. Heyliger & M ^c Cormick	9/12 78 \$ 1000.-	" "	Skylder Intet	Skylder Intet
<i>[Opslag 138]</i>					
8.	Pl <u>Diamond & Ruby</u> M ^c Govern	29/10 78 \$ 181.75 16/11 " \$ 181.75 11/12 " <u>\$ 3546.60</u> \$ 3910.10	" "	\$ 1400	
9.	Pl: <u>La Vallee & Belvedere</u> Fr: Reynolds	24/10 78 \$ 73.50 15/11 " \$ 134.50 10/12 " <u>\$ 3675.30</u> \$ 3883.30	" "	\$ 800	
10.	Pl: <u>Lebanonhill</u> H. Riis	24/10 78 \$ 135.75 8/11 " \$ 135.75 22/11 " \$ 351.25 3/12 " \$ 3638.50 23/12 " <u>\$ 401.25</u> \$ 4662.50	" "	\$ 1800	
11.	Pl: <u>Lower Love</u> John Farelly	24/10 78 \$ 120.- 11/11 " \$ 120.- 27/11 " \$ 3800.- 28/12 " <u>\$ 2000.-</u> Ialt \$ 6040.-	" "	Skylder Intet	Skylder Intet
12.	Pl: <u>Manningsbay</u>	2/12 78 \$ 3295.35	" "	Skylder Intet	Skylder Intet

		7/12 "	\$ 650.-					
		6/2 79	<u>\$ 329.50</u>					
		ialt	\$ 4274.85					
13.	<u>Pl: Mt Pellier</u> O'Reilly	16/12 78	\$ 2060.-	" "	Skylder Intet		Skylder Intet	
14.	<u>Pl: Mt Pleasant & Solitude</u> Chr. Holm	28/10 78	\$ 90.-	" "	Ballancen med Renter afgjort \$ 1905	66	Ballancerer med Renter for 18 ⁷⁶ /77 afgjort med \$ 410	68
		14/11 "	\$ 180.-	" "				
		27/11 "	\$ 3000.-	" "				
		11/12 "	\$ 250.-	" "				
		9/1 79	<u>\$ 3613.-</u>	" "				
		ialt	\$ 7133.-					
15.	<u>Moore's Plantager</u> M ^{rs} E. W. Moore	29/11 "	\$ 8000.-	" "	\$ 19,269	56	Skylder Intet	
		18/12 "	<u>\$ 4800.-</u>	" "				
		ialt	\$ 12,800.-					
16.	<u>Pl: Rust up Twist</u> J. Arendrup	24/10 78	\$ 92.25	" "	\$ 818	23		
		12/11 "	\$ 87.25	" "				
		27/11 "	\$ 246.50	" "				
		28/12 "	<u>\$ 800.-</u>	" "				
		ialt	\$ 1226.-					
17.	<u>Pl: Body Slob</u> Fru de Nully	29/10 78	\$ 154.50	" "	\$ 2795	76		
		2/12 "	\$ 4139.-	" "				
		3/12 "	\$ 1010.25	" "				
		6/1 79	<u>\$ 406.-</u>	" "				
		ialt	\$ 5709.75					
18.	<u>St Georges etc.</u> Alex. Flemming	12/12 "	\$ 2000.-	" "	Ballancen med Renter afgjort med \$ 7370	05	Skylder Intet	
		30/12 "	<u>\$ 5000.-</u>	" "				
		ialt	\$ 7000.-					
<i>[Opslag 139]</i>								
19.	<u>Upper Love</u> John Farely	28/12 "	\$ 5000.-	" "	Skylder Intet		Skylder Intet	
20.	<u>Work and Rest</u> W. C. Hvid	28/9 78	\$ 702.-	" "				
		22/10 "	\$ 699.-	" "				
		21/11 "	\$ 713.75	" "				
		24/12 "	\$ 784.-	" "				
		ialt	<u>\$ 677.-</u>					
		ialt	\$ 3575.75					
<u>Bureau Forskud af Colonialkassen</u>								
21.	<u>Beston Hill</u> Mac Adam			" "			1876/77 b. til \$ 595	15
22.	<u>Glynn & Windsor</u> J: Queale			" "	Ballancen med Renter afgjort med \$ 5814	34		
23.	<u>Granard, Diamond</u> H. Neltrup			" "	Skylder Intet		⁷⁴ / ₇₅ \$ 130 ⁷⁵ / ₇₆ \$ 501	01 51
24.	<u>Hope</u> M ^{rs} Elisabeth Finlay	4/10 78	\$ 335.-	" "	\$ 2766	-		
		24/10 "	\$ 134.50	" "				
		13/11 "	\$ 262.75	" "				

		4/12 " \$ 332.- 9/1 79 \$ 330.- ialt \$ 1394.25					
25.	<u>Jerusalem</u> Francis og James Moore	23/11 78 \$ 290.-	" "		\$ 2298	69	
26.	<u>Mt Pellier</u> af E Lawders Bo		" "		\$ 1010	95	
27.	<u>Mt Steward & La Grange</u> af G. A. Fountaines Bo		" "	Ballancen med Renter afgjort med \$ 8101		60	18 ⁷⁵ / ₇₆ \$ 379 52
28.	<u>Mt Welcome</u> Manasse Christian		" "				18 ⁷³ / ₇₄ \$ 163 11
29.	<u>Orange Grove</u> Mac Adam		" "	Ballancen med Renter afgjort med \$ 611		11	Ballancen ⁷⁶ / ₇₇ afgjort med Renter med \$ 570 61
30.	<u>Sion Hill</u> afd. B de Nullys Bo og M ^{rs} W de Nully	29/10 1878 \$ 154.50	" "	Ballancen med Renter afgjort med \$ 3342		92	Skylder Intet
31.	<u>Sprathall</u> J: Kofoed	28/10 78 \$ 50.- 14/11 " \$ 100.- 11/12 " \$ 125 9/1 79 \$ 100 ialt \$ 375.-	" "		\$ 1300	00	

Præsidentskabs Secretariatet St. Croix den Januar 1879.

[Opslag 140]

Oversigt

over de af St Croix Colonialkasse for Statskassens Regning fra 1 April til 31 December 1878 afholdte Udgifter.

Driftsomkostninger for Petersrest og Sionfarm	\$ 6,600. -
do " Plantagen Montpellier	1,109.64
Bureauforstrækning for Plantagen Work & Rest	2,114.75
Plantageinspecteurs Gage	300. -
Finantshovedkassen for almindelig Versurer	
Debet \$ 17,771.63, Credit \$ 15,663.54	<u>2,108.09</u>
	\$ 12,232.48

Det Kongelige Bogholder Contoir, St Croix d: 6te Januar 1879.

[Opslag 141-142] (tom)

[Opslag 143]

Telegrafstation Kjøbenhavn.

Telegram N°16

Indleveret i St Thomas den 3/2 1879

Finance, Kbhvn

Arrived

Aftalt Underretning om Commissionens Ankomst til St Thomas
Etatsraad Levy har givet Vedkommenes Familier Meddelelse herom.

[Opslag 144-145] (tom)

[Opslag 146]

Gjenpart

(Modt: 26/3 79.)

Præsidentskabet for St Croix

Den Marts 1879.

Ved at fremsende hoslagte her den 20de dennes modtagne af DHerr: W. H. Heyliger og J. Coulter i engelsk Oversættelse indgivne Henvendelse her til Rigsdagen fra et Antal af de ved Negeropstanden i sidstafvigte October Skadelidte om Erstatning af det derved lidte Tab, tilligemed Skrivelse fra DHerr. Heyliger og Coulter, finde Man ikke, at der er Anledning til for Præsidentskabets Vedkommende at indlade sig i en nøiere Undersøgelse og Drøftelse af Andragendets Enkeltheder, blandt andet ogsaa af den Grund, at man allerede i Skrivelsen af 9de Decembe f. A. N° 1796 har udførligen udtalt sin Mening om Aarsagerne og den umiddelbare Anledning til Oprøret m. m. Derimod formener Man ikke at burde tilbageholde et Par Bemærkninger angaaende Spørgsmaal af en mere local Natur. Naar det saaledes gjøres til en Ankepost over Fælleskogeriet, at det ved samme antagne Arbeidere ere blevne lønnede med Tilsidesættelse af de lovgyldige Bestemmelser i den provisoriske Anordning af 26de Januar 1849, da vidner dette om en næsten utrolig Overfladiskhed i Bedømmelsen af Forholdene, da ikke allene Bestemmelserne i Forordningen af 1849 umulig lade sig anvende paa en Fabrik, men Anordningen efter sit Udtrykkelige Angivende kun er udstedt som bindende for Plantagearbeide. Dernæst finder Man sig foranlediget [Opslag 147] til at nedlægge en bestemt Indsigelse mod det Forlangende i Andragendet, at der burde have været sendt en extraordinair militair Styrke til Frederiksted den 1ste October f. A. Præsidentskabet antager, at en Foranstaltning som antydet, paa en Tid da saa godt som ingen, deriblandt heller ikke efter deres eget Udsagn nogen af Underskriverne af Andragendet, nærede ringeste Frygt for voldsomme Optrin, mod hvilket det skulde være nødvendigt at værges sig, vilde have været en upraktisk, uhensigtsmæssig og opsigtsvækkende Demonstration, der netop var skikket til at fremkalde den Aand som man nu bagefter vil bilde sig ind derved kunde have været kuert, og hvor længe skulde denne Demonstration været bleven fortsat? var den ikke nødvendig den 1ste October, vilde den rimeligviis netop først bleven nødvendig 2^{den} October o.s.v. ikke at tale om, at der den 1ste October 1877 ikke laa flere Militaire i Frederiksfort end den 1ste October 1878, uden at der i det førstnævnte Aar havde været ymtet at Ord derom enten før eller efter 1ste October, eller at der paa hin Dag var foregaaet nogetsomhelst til at opvække Tanke om Ønskeligheden eller Hensigtsmæssigheden af en Forholdsregel af den Art i Fremtiden.

Med Hensyn til Henvendelsens Gjenstand i sin største Almindelighed, som gaaer ud paa en Erstatning af det Tab, der er tilføiet Private ved Opstanden, vil Spørgsmaalet om Erstatningens Tilstaaelse beroe paa et Skjøn, til hvilket Materialierne allerede foreligge i rigeligt Maal. Præsidentskabets subjektive Formening forventes ikke at ville eller kunne have videre Indflydelse paa Udfaldet af dette Skjøn, for saavidt det for en ikke ringe Deel maa afhænge af Følelse. Man skal kun, uagtet ogsaa dette maaskee er til Overflødighed, fremhæve, at Øens øieblikkelige Tilstand og nærmeste Fremtid er saaledes, at den ikke kan betragtes uden med de alleralvorligste Bekymringer. De nedbrændte Værker ville, takket være Ministeriets energiske Indskriden, være istand til at gjøre den store Deel af den rige Høst frugtbringende, der staaer paa Markerne, og ligeledes ved den fra Moderlandets Side og offentlig ydede Understøttelse til Fælleskogeriets fornyede Virksomhed, - er der Haab om, at Garantier til Statskassen og Actiehaverne ikke vil blive til en virkelig Gjæld for Colonialkassen; men meget af Høsten vil blive tabt, og Forsinkelsen af dens Aftagelse gjør, at meget af det Land, hvorpaa den næste Høst skulde gro, er optaget af de Rør, der for længe siden burde have været skaarne. Naar den nu begyndende Høst er tilvirket, vil den allerstørste Deel af Produktet medgaa til Betaling af Bureauforskuddene til Bygningers og Værkers Gjenopførelse og Istandsættelse samt Driftsomkost-

ningerne; Planterne ville være i den største Forlegenhed for at skaffe Midlerne tilveie for den fremtidige Drift og Opholdelse af Plantagerne. Men endnu langt betænkeligere end de private Eieres Stilling navnlig med Hensyn til de mulige Følger for Moderlandet, er hele Samfundets Forfatning saaledes som den er og truer med at blive, og da fornemmeligen Communens Finantsers. Colonialkassen eiede den 31te Marts 1872 en reen Beholdning af \$ 35,330.⁰⁰; Aaret 1872/73 gav et Overskud af \$ 9,500.⁰⁰; 1873/74 et Deficit af \$ 20,724.⁰⁰, de paafølgende Finantsaar Underskud af respective \$ 52,757.⁰⁰, [Opslag 148] \$20,745.⁰⁰, \$ 50,556.⁰⁰ og \$ 15,790.⁰⁰, alt ene og alene bevirket ved en aldrig før oplevet række af tørre Aar og tilsvarende Misvæxt. Da Øen kun har een Indtægtskilde : Sukkerdyrkningen, og denne ikke kunde fortsættes Aar for Aar uden Ressourcer fra det ene Aar til Driften i det følgende, maatte Dyrkningen uundgaaeligt have ophørt paa den største Deel af Landet, hvis ikke Statskassen haved ydet temporæer Hjælp; men Forholdene vare i den Grad slette, at ikke engang disse Forskud, der dog kun gaves for visse Udgiftsposter, kunde dækkes, saa at der paa dem i det Hele er gaaet tabt for Colonialkassen et Beløb af c. \$ 35,000.⁰⁰, som uerholdelige, og flere Mænd, som i 1872 vare forholdsviis i en god Stilling og under vedblivende normale Forhold i nogle faa Aar vilde have været i Stand til at møde almindelige uheldige Aar, bleve aldeles ødelagte. Det er disse ulykkelige Tidsomstændigheder, hvori den egentlige Grund til Øens nuværende ulykkelige Tilstand er at søge, deri iberegnet ogsaa Oprøret i October f. A. med hvad dermed staaer i Forbindelse; thi det var de ødelagte Finantser, som gjorde Inddragelsen af den daværende Militairstyrke i Frederiksted nødvendig. Øen staaer nu med en Gæld af \$ 292,202.⁰⁰, eller naar derfra drages hvad der kan ventes at indkomme i Aar paa de gjorte Bureauforskud af \$ 270,480.⁰⁰, imod hvilke der kunne siges at være i gode Activer \$ 200,000.⁰⁰ foruden \$ 42,000 i tvivlsomme Fordringer. Foruden Ansvarer for Garantien for Fælleskogeriet, som maa haabes ikke at ville komme til Anvendelse, forestaaer idetmindste for flere Aar paa den ene Side forøgede Udgifter til Militairvæsenet fremdeles en forøget Byrde til Fattigvæsenet, der godt kan ansættes til \$ 15,000.⁰⁰ aarligen, maaske mere, naar den hidtil Plantagerne paahvilende Forsørgelse af Affældige og Hjælpeløse bortfalder med Arbejderregulationernes Ophævelse, endvidere som Udgifter til Politi- og Skolevæsen; paa den anden Side formindskede Indtægter, da, hvad saa end Virkningerne blive senere, det ikke kan paatvivles, at i nogle Aar Dyrkningen maa aftage som Følge af den forandrede Lovgivning om Arbejdsforholdene. Det er derfor vanskeligt at see, hvorledes Moderlandet kan undgaae at yde en meget betydelig Hjælp, hvis ikke denne Ø med en Befolkning af c. 23,000 Mennesker skal gaae haabløst tilgrunde i en nær Fremtid.

Slutteligen tilføies at der iblandt Adressens Underskrivere findes adskillige, om hvem det ikke er Præsidentskabet bekjendt, at de have lidt noget Tab ved Opstanden, navnlig: Max Plaskett, Eier af Plantagen Rosehill, J. Koefoed af Plantagen Sprathall, F. Moore af Plantagen Jerusalem, Valdemar Meyer af Plantagen Little Prinsesse og Francis Armstrong Kjøbmand i Christiansted, samt at der ere 2 Personer C. Graydon og William M. Carson, Amerikanere, som ere her under et midlertidigt Ophold og, ifald de have nogen Interesse her paa Øen, er det kun indirecte, idet de efter Forlydende skulle staae i Pengeforhold til herboende Plantere, men som imidlertid have været meget virksomme under de forskjellige Demonstrationer, som i den senere Tid have fundet Sted, og ere valgte til "Honorary Secretaries" af den for nylig valgte saakaldte "permanente Velfærdscommittee."

J. A. Stakemann.

/ L. W. van Brakle.

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Rigtig Gjenpart. J. Duus

[Opslag 148]

De af et Antal Plantere paa St Croix for engelske Consularembudsmand fremsatte saakaldte "protester" referere sig til følgende 5 Punkter.

1. Fjernelsen af den militaire Garnison fra Frederiksted og Kingshill uden tilsvarende Forøgelse af Politistyrken.

2. Gouvernementets Modstand imod og Undertrykkelse af et i Colonialraadet fremsat Forslag om Indførelse af et Landpoliti (Constabler udvalgte af Planterne blandt deres Arbeidsfolk)
3. Den Overtrædelse af Arbejderregulationerne, som skal ligge i at de ikke bleve anvendte paa Centralkogeriets Arbeidsfolk.
4. Undladelsen af kraftige Forholdsregler til Ordens Gjenoprettelse efterat Undsætning d. 2 Octbr var kommen fra St Thomas.
5. Undladelsen af at modtage den fra fremmede Regjeringer tilbudte militaire Hjælp.

[Opslag 150] (tom)

[Opslag 151]

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Nº 120.

Gouvernementet skal herved tjenstligt fremsende Gjenpart af en ved den i Gjenpart vedlagte Skrivelse fra Præsidentskabet, (her modtaget 26de f. M.) modtagen Henvendelse til Rigsdagen fra forskjellige Plantere og Andre paa St Croix.

Idet Gouvernementet tør antage, at sammes Anskuelse om de i Henvendelsen omhandlede Forhold ere Ministeriet tilstrækkeligt bekjendte af tidligere Indberetninger, finder man ikke Anledning til nu derom at fremsætte Yderligere, saa meget mere som hele Spørgsmaalet om Restitutionen af de ved Octoberoprøret paa St Croix saa sørgeligt forrykkede Forhold er lagt i Hænderne paa den "Kongelige Commission," om hvis Forslag i saa Henseende Gouvernementet ingen Kundskab har.

Aug Garde

Til Finantsministeriet.

/

[Opslag 152]

English version of Memorial.

The Honorable

The Chairmen and Members of The Danish Diet.

Copenhagen.

We the undersigned, inhabitants and proprietors and Burghers of the island of St Croix, take respectfully to approach the Imperial Danish Diet with the following Memorial.

Your Honorable Body are already aware of the awful calamity which on the 1st October 1878 and succeeding days visited this island. From the midst of peace and quiet, the inhabitants were dragged into the vortex of a Negro-Rebellion, with an assault which nothing at first was done to check or suppress, whilst the most imminent danger arose every moment; and from hour to hour each inhabitant in town and country could expect to see his house plundered and property despoiled or burnt, produce and stores consumed, even cane-fields burnt, and with difficulty could the hard-pressed inhabitants provide personal safety for their families and themselves. The details of the riot among the rural laboring population of this island in October last, are sufficient known and fresh in mind; we need therefore not enter further upon them here. The whole island, with exception of the town [Opslag 153] of Christiansted and the country districts to the east, were for several days in the possession, and at the mercy of an infuriated mob, who dealt destruction to property and even, in some few instances, to human life, wherever they came. We may in this respect refer to what on this head is related in the Statement submitted by his Excellency the Governor of the Danish W. I. Islands to the Colonial Council of St Croix in its meeting of the 3th November. (see the published report in "St. Croix Avis" Nos. 94, 95, 96 for 1878.) Whether it is so, as elsewhere asserted, that there were some few premonitory signs of the approaching disturbance, that the Revolution might thus have been hindered or arrested, is a matter on which we cannot, and will not at present enter. It is evident, that the object of the rioters, even if, at the first onset, it was not perfectly clear to themselves, was under all circumstances that

of coming the white proprietor loss and discomfiture, by destroying his belongings and injuring the growing crops in the land; and by degrees, as the rioters met no opposition, their ultimate object became nothing less than that of demolishing by fire both towns as well as the works and dwelling houses on estates, driving away or killing all inhabitants not joined with them and making themselves masters of the whole island. The evil, then was not solely intended or perpetrated against individual, personal and private property, but it was a general and public evil, an attempt on the part of the largest portion of the population against the power of the State. This view is corroborated by the Statement above alluded to from the Governor to the Colonial Council. We make bold to assert, that the cause of this disturbance of the public peace cannot be sought for or found in any real and ingrown dissatisfaction in the minds of the rural labourers with the labor regulations of 26th January 1849, such as they in the course of time have, with, and without, the sanction of the law, been developed; in fact, no such dissatisfaction has ever manifested itself or found an expression even from the few individuals, who under any system, would find themselves discontented, and whose number is small here, compared with what is the case in other places in the world having no labor regulations to cary the blame. Under those regulations the rural labourers here are far better situated than any of the corresponding classes in Europe or American and even in those British West-India Islands, where a free laborsystem has been introduced – We may in this respect call to mind the remarks from the commission appointed at the instance of the Home Government to propose alterations in the labor regulations of 1849, and subsequent enactments, as [Opslag 154] contained in its reports of the 23rd February 1872; which was submitted to the Colonial Council along with the draft of new regulations. This draft which in its very first paragraph provided, that contract for work on estates should be made as hitherto for one year and in its ninth paragraph fixed the price of labor, has not as yet been finally settled, nor, as we believe withdrawn by the Imperial Government. Nothing had, as far as we know, transpired from the Home Government indicative of a change in the views then held. At all events, if a view opposite to that expressed here and implied in those public document were entertained, the system under the old regulations should certainly long ago have been abolished. Besides, if the regulations are persistently considered as the sole cause of the evil, the responsibility for the evils that have arisen from the tenacious fostering and upholding of the regulations must weigh doubly on the Home Government and local administration.

But it cannot be ignored that a certain degree of dissatisfaction had, for some few months previous to the outbreak in October, been latent in the minds of the rural laboring population, especially the foreign element. The real causes of that dissatisfaction can fairly be traced to the following facts, viz: The law of 26th February 1876 authorizing the Minister of Finances to assist by a loan not exceeding two million Kroner, the establishment of Central Factories in the Island of St Croix, prescribed as one of the conditions for that assistance, in its fifth paragraph, that an ordinance must have been promulgated for St Croix, enacting that as soon as the Central Factory has commenced operations the rural laborers are free to dispose of their labor on Saturday and that latest 3 years afterwards the provisional ordinance of 26th January 1849 and the later supplementary ordinances concerning the relations between the owners of landed properties and the free rural laborers shall be abolished (see discussions in the Colonial Councils meeting of 3rd April 1876) This condition had not been proposed by the Imperial Government, it was proposed in and adopted by the Diet. In accordance therewith an ordinance was promulgated in St Croix on the 8th of August 1876, fulfilling the abovenamed condition (see St Croix Avis). The clause in the law of 25th February 1876, and the subsequent West India ordinance created a state of transaction, which under all circumstances, could not fail to call forth disturbances in the hitherto existing state of things, but besides that, since the payment for Saturday labor had become free after the Central Factory had commenced operations in March 1878, the wages for labor on that day had become very irregular as to amount; and furthermore all menial work done at the Central Factory or its grinding Stations had tacitly been treated and paid for under other terms than those applicable to rural labourers – all these cooperat- [Opslag 155] ing circumstances created discontent on the part of

those laborers who could not on account of their unexpired terms of yearly engagement on estates, obtain employment in the Factory or its Stations or elsewhere on estates following the so-called Portersystem; and then again, the period of 3 year within which according to the above quoted law and the subsequent ordinance, the labor-regulations were to be definitely abolished, became still more intolerable for the laborers to wait, hence, as was the case in 1848, when by an insurrection they forestalled their promised freedom, the rural population endeavoured to anticipate the course of event and they betook them selves to the unlawful means we witnessed in October last year. The outbreak of this discontent became an easy matter for the evil disposed as will presently be shewn.

During the discussion in the Honorable Folkething on Colonial affairs it had on several occasions been stated that this colony could not reckon on further assistance from the Mother-country; the colony should bring its expences within the limits of its income. This view has often also been repeatedly reiterated in the Colonial Council of St Croix by the Governor of the Danish West India Islands, but more emphatically in the discussions on the last military ordinance, which emanated on the 21st February 1877 (see especially the published report for the meeting of 11th December 1876); the Governor then stated that he had considered it his duty to bring in that draft, as he felt convinced that the support which we needed and which had since been proved could not have been dispensed with, would in a great measure be dependant on our being able to regulate our public expenses as economically as possible and he added that during the deliberations concerning the support which the Colony had just then received from the Statetresury, it had been considered as a matter of course, that the reduction of the military expenditure of the island should be carried out, and under that condition the support had been given. In the many proposals which from time to time have been advanced for retrenchment of the public expenditure in the Island, the idea of reducing or crippling the military force was never encouraged by the majority of the inhabitants; and the proposal of abandoning the military establishments at Frederiksted and Kings Hill, was by no means favorably viewed in the community; the discussion on that proposal in the Colonial Council displayed strong and appalling forebodings – forebodings that have unfortunately been too soon realized, (see the published reports for meetings of 11th, 12th & 16th November 1874). The drafts was introduced in the Council in November 1874; nothing further was done to it, until after the return of His Excellency Governor Garde from Copenhagen, when the matter was resumed on the 11th December 1876, then all the governmental influence at all time [*Opslag 156*] strong and powerful in itself, but in this case rendered doubly so by the impoverished state of the Island's finances and of the resources of the individual planter whose subsistence was in question, was brought to bear to carry the measure, against the expressed waste of the majority of the Council and of the community; not even the suggestion of stationing, for a certain time, a few soldiers at Kings Hill, was accepted; the community was through their representatives, told that the proposed arrangement had to be adopted unaltered, or else the Island and its vital interests would be left to sink. Thus, under a certain amount of pressure and in face of dire distress, the draft was adopted by a vote of ten members against eight.

In 1875 some – by no means all – of the planters holding estates in the centre police district (Kingshill as a police station) had tendered a memorial to the Presidency of St Croix offering the opinion, that there was no longer any necessity to maintain the said police-station, the less so, if, as was contemplated by the Government, the military force located there and which all along had acted in combination with the police, be removed. – Its already stated, many planters in the centre-district had not joined in the memorial; – shortly after several of the signers withdrew their signatures, and it was quite an understanding that the memorial should be considered as not existing. During the discussions in the Colonial Council on the abovenamed Military Bill allusion was however, casually made to that memorial by a number who favored the plan of having Military in Frederiksted, and not in the Centredistrict, and it was then also from other sides argued that without military support, the Police station at Kingshill would be entirely useless for the purpose of maintaining order. This allusion and the subsequent remarks in connection therewith was made the starting

point of a draft of ordinance to abolish the Centrepolice-district and to transfer the police- control with the estates in that district to the already previously overlaid two Toun-districts. No note was taken of the above-named withdrawal of the memorial nor of the fact, patent to all in the Island, that it had originated from personal motives. However, the measure involved in this draft, did also meet grave objections, and, as expressly stated during the discussions on it in the Colonial Council, it was dire necessity the absolute imperativeness of making reductions in the public expenditure after the unfortunate retrogression of the Islands resources, of which more below, that led to the Adoption of that draft (see the published reports of the Colonial Councils meetings of 11th June, 2nd July, and 9th July 1877.)

On the 1st April 1877 the Military Force in Frederiksted was recalled and Frederiksfort dismantled; and the 1st of October 1877 witnessed a similar [*Opslag 157*] withdrawal of the force at Kingshill and of the police in the Centre district. The Policemaster in Frederiksted who found it impossible to discharge the duties of the extended office with the police force allowed him, was dismissed; and thus the Colonial Treasury already im- poverished, was burthened with a pension for this official, as well as for the retiring policeman in the Centre-district. The saving of public expense, which was advanced as the cause of these important changes, was thereby, and also by increased expenditure under the military item for alterations to and erection of buildings, for pension etc, rendered to a very great extent illusive while two of the most important branches of administration were placed in a state, likely, on the first occasion, to prove inadequate to the requirements. The promised telegraphic communication between the two towns, which at the very best, with its intended alarm-stations accessible to every one, would have been but a sorrowful assistance, and in regard to provisions for a speedy transport of troops to any point threatened, were never realized.

The unparralled drought that visited the Island for five consecutive years could not otherwise than cause retrogression in public as well as private resources; hence came the insufficiency of the public revenue to meet the most necessary expenditure, and hence the abovenamed necessity to entertain measures to which there was good reason to be opposed, and which were against the wishes of the community. But this necessity would not have existed, at all event not to the extent it did – the Island would not, even with the result of those poor years, have been under the imperative obligation to curtail even its necessities, if (looking away for a moment from the unfavorable result of the separation in 1865 of the Islands finances from those of the Mother-country) the suggestion or rather the memorial, which on several occasions had been made to the Home Government and the legislation body of the Mother-country, to relieve the community of two items of the colonies expenditure which weighed heaviest of all on the community and which ought with reasonable justice to have been defrayed by the State, namely the salary of the representation of the Crown and the outlay for the Military Garnisons in the Island, had been entertained.

Instead of obtaining a relief in these respects, the finances of the Island have during the same very unfortunate year had to meet increased expenses not only for additional pensions to officials retiring in the ordinary course but also to those dismissed in consequence of, or owing to the changes effected in the Military and Police-Departments; besides furthermore contributions towards the general state expenses of Denmark.

It is then evident from the foregoing, that the feeling of discontent [*Opslag 158*] and dissatisfaction among the rural labourers which ultimately led to the rebellion in October last, was fostered and engendered by political acts of the Danish State power and by non-vigilance to see the dictate of the labour-regulations observed by all contracting parties (Central Factory) as long as they were virtually the law of the land, so much the more as other private parties have, simultaneously and subsequently been punished for infractions of that law; that the outbreak and spread of that rebellion has at least been made possible, if not encouraged by the fact of the military and police organisations of the Island, having, by the force of encumbrances and at the direct intimation of the Danish State power, been reduced and altered to such an extent as to destroy respect for those institutions and to reorder them comparatively inefficient for their purposes; and that the

rebellion involved not only willful destruction by an infuriated mob who had for a time made themselves masters of the law, and private property but also an attack on the State Supremacy in the Island and the officials administering the laws. This view is out, not only by the fact exposed above, but also by statements in the Colonial Council of St Croix, see the published report for meeting of 9th November 1878.

But we feel justified in adding that administrative acts that have been carried during the rebellion have, if not made easy its progress at all events been unequal to what would seem to have been required to meet and arrest an uprising of more than 10000 of the Islands inhabitants; and that hence much valuable property that has been destroyed, might have been saved. We are also forced to admit what is generally advanced by persons of all classes in this community that: if some few military men had been even temporarily stationed in Frederiksted before the usual October term of 1878, as disturbances are at all times possible, at that term and were probable last year; if aimed assistance had aimed earlier from the Island of St. Thomas, if the assistance when it came, had been brought to bear energetically and promptly against the rebels, then in the vicinity of the town of Christiansted; if on the 3rd October the military force that marched from Christiansted to Frederiksted, had endeavoured to arrest or prevent the burning of estates' works and dueling besides canefields, to the right and left and ahead of them, as they proceeded on the Centreline; if the military assistance so urgently soliated (after the fort in West End had been reinforced) by the owners of estates in the west end and northside quarters had been rendered, instead of the military embarking in a steamer, to return again to Christiansted; if timely and proper measures had been taken to institute search for articles concealed by the rioters, instead of giving them an order within 24 hours to bring forward the stolen goods – much that was perpetrated would have [*Opslag 159*] remained undone, and much valuable property would have been saved from destruction and pillage.

According to public official statements, the loss of private property by the rebellion in October 1878 is as far as regards estate-proprietors estimated at \$ 670,000; this figure includes evidently only the loss by fire of buildings on estates, inventory, produce made or to be made but certainly not the stock of fuel (megass) on estates, nor the loss of much valuable furnitures jewellery and other effects in the dwellings; nor had that estimate taken sufficient consideration for the loss sustained by planters by the delay caused by the destruction of the estates works, in taking off the crop this year, and which in many instances will be equal in amount, if not exceed, the direct loss. As for the town of Frederiksted, where 66 of the best and most valuable private properties have been destroyed, the loss has been officially estimated at \$ 250,000 – but the extensive stock of goods and supplies besides effects and valuables possessed by the inhabitants, are not taken into consideration, just as little as the loss of income proceeding from the calamity. We think we are not guilty of exaggeration when we estimate the total damages and losses to an amount of about one and a half million dollars. In the few instances where insurance had been effected on buildings etc. so destroyed nothing has been paid, incendiary losses not being covered by insurance. We appreciate fully the magnanimous donations from Denmark and abroad that have been given the Island after the sad calamities; but those contributions were not intended and have not been used, nor could they suffice, for any other purpose than alleviating the immediate wants of the most indigent, but not for assisting the rebuilding of properties destroyed, or for compensating in any degree the immense and very depressing loss, which the proprietors have sustained. Such a loss, especially to a community which already in the course of a short period had sustained severe losses by fire, earthquakes and hurricane, and where resources had been seriously supplied by the failure of crops and low prices of produce, cannot but paralyze the vital power of the whole community and entail dire and certain ruin to all if no helping hand be extended to it.

We therefore in behalf of ourselves and that of the many other sufferers by the calamity in October 1878, take leave to solicit and pray that your honorable Body will vote the sufferers compensation for the immense loss they have sustained.

We and the community at large gratefully acknowledge that the Minister to whom the care of this colony is entrusted, has intended to do for the Island what he thought could be effected under the circumstances. [Opslag 160] The Minister has shaped his proposal after what he, in the strength of the different relations and combinations that deserve consideration has found attainable to render temporary and immediate assistance to planters for building their demolished works. But a loan is at all times a matter of favor, although it comes with it and in this instance is connected with the obligation of repayment. Limited as the loan must be if the respective loan seekers are to be sure of being able to repay it, the sufferers from the riots could not with such loans be enabled to do more towards repairing the damages, than what is hardly and purely necessary for commencing the work of manufacture, while other things equally important for the future well-conduct of the properties, cannot be attended to, not to speak of the pressing momentary obligations which cannot be met.

As for the town of Frederiksted the sufferers would obtain no help, whatever to assist in the repairs of the destroyed properties, while the loss day by day becomes greater by the increasing deterioration of the walls of buildings, which must serve as the starting for new buildings, as otherwise the outlaw would be insupportable. Most of those buildings are to greater or lesser degree mortgaged and the security of loans for repair would, in most cases, be connected with inconvenience perhaps be impossible. The destruction of so many buildings must of course cause a rise in rents; and thus the sufferings of the inhabitants are being perpetuated.

We believe that the sudden and unexpected hardships which the Island and its inhabitants have undergone and from the effects of which they are still suffering gives them, in this case, an additional right to claim compensation. But when besides, the events that have transpired anterior to the rebellion be borne in mind, and due considerations be taken of all the facts of the case, as in part set forth above – especially that the sad event received its first impulse from acts and legislative decisions of the Danish State power, without any co-operation of the Island or its representatives, except the subsequent one of complying with and carrying out those legislative decisions, which was certainly making a virtue insufficient and inefficient state of the means of protection at disposal to maintain order, or quiet disorder in the Island, was a direct consequence of the Island having in 1865 and later on been thrown on its own resources in all respects, like a petty state within a state – we cannot otherwise than entertain the fond hope and sure expectations that the body of Danish men who wield the decisive power in the Danish [Opslag 161] Realm; will not refuse, or shrink from according to ..; that compensation which this community so greatly need. The granting of such compensation would but be in accordance with what has been done on similar occasions, not only in other European lands, but especially in Denmark, after the lamentable revolt in 1848 – 1850 in her European provinces, in which respect we would make special reference to the expressions of His Majesty King Frederik VII in His Royal Proclamation of 29th July 1849 also to the Motives appended to the bill submitted by the Imperial Government in 1850: and the subsequent law of 30th June 1850 on compensation for losses sustained during the rebellion and the war connected therewith in Jutland 1848 to 1850. – On a former occasion this Island also, relieved compensation for property of which the inhabitants were bereft by violent acts on the part of the slavepopulation.

It seems evident that now we have even a still greater claim, as our losses have been caused directly by the sudden and violent breaking down of a system which the State- and- Legislative-Body of Denmark had all along upheld and sanctioned, may fostered by all its administrative and Legal acts and institutions – we allude to the Labor-Regulations, if, as held by the Representation in these Islands of the State, and by the Home Government, they are considered to be the cause of the late [se underskrifterne ved slutningen af dokumentet] [Opslag 162] tom [Opslag 163] Rebellion.

We will then once more express the fewent hope that this memorial from a far distant community subjected to the sway of Denmark, hardtned as it has been and is, will not remain unheard or unnoticed by those with whom the will of the Danish people has deposited so powerful a voice and so grane a responsebility.

This Island has but one source of maintenance, the sugar cultivation, on which alle minor industries depend. It cannot then otherwise than ...fully affect the whole community, and to a certain extent the Mother-country also, if this general source of maintenance were to cease; and that ruin must come if the Island does not receive assistance from the only source whence it do naturally directed to seek it. – The future of this Island and its inhabitants rests now, not only in the weather, but also in the hands of the Imperial Danish Diet and Government. We do not urge compensation solely for losses sustained by planters, but we also equally impressively urge the crying calls of the sufferers in the town of Frederiksted. And if regretfully the question of nationality should be mixed up with that of the sought for compensation, or if that question should contrary to what is evident from the above stated fact of one consolidated interest for the whole community be used to arrive at the conclusion that the money which the State might [*Opslag 164*] grant to those foreigners by birth, who have made this their land of adoption and are good and old burghers of the place, would be carried abroad, would be spent and invested elsewhere we would, apart from all consideration of equal rights and communities for all burghers and inhabitants, most respectfully urge, that from a general point of view it would not seem fair to cause all Danes homeborn or natives of this Island, to suffer by basing, on the grounds hinted at, a denial of what must be considered common justice. But besides that such a conclusion would not be correct; the money obtained in compensation would be applied to the most natural ends – that of repairing buildings destroyed by incendiary acts of rioters who had amancipated themselves from the law – and in the case of planters, fortunate would it be, if an amount could be eked out for immigration, so greatly napped.

In conclusion we beg to recommend this vital matter not only to the favorable consideration of the Danish Diet, but to the good support of His Majesty's Government in Copenhagen and in the Colonies.

St: Croix 1st March 1879.

Copy of Signatures on separate leaf herewith.

[*Opslag 161*]

Copy

Of signatures on Memorial dated 1st March 1879 addressed to the Chairman and Members of the Danies Diet, Copenhagen.

P. Mrs Dermott
F. Coulter
Jas Wilson
Frank Reynolds
C. Behagen
T. O. Raphael
T. P. Dam
T. Farrelly
Edward Masterson
W. H. Heyliger
W. Wilson
Ch^{rs} Iriis
Ernst: Heibroch
Wrd G. Shepherd
L. F. Smith
John Farrelly
P. O. Reilly

H. A. Stevens
John Moore
H. Kierulf
Jas Latimer
John Mc Cabe
Hugh Hinkson
P. Brady
J. A. Lund
R. Robinson
John J. Quinn
J. Hewitt
V. Junghans
J. W. Willard
Raphael
J. C. Hanson
Max Plasket
John H. G. Field
J. Koefoed
R. Logan Beech
F. Moore
Em. E. Svitzer
F. E. Beck
Wm F. Moore
B. Graydon
Wm M. Carson
B. O'Reilly
J. Alexander Moore
Robt Skeorch
Robt Flynn
A. Latimer
H. Patterson
W. Mac Evoy
W. H. Brown
Wald^m Meyer
Jamesie Armstrong
H. M. Lang |
John Mc Cormick |
Robt Mac Cormick Heirs |
by their Atty:
W. H. Heyliger

[Opslag 165] Omslagsblad

[Opslag 166]

Gouvernementet for
de dansk vestindiske Øer.

St Thomas d 29de Februar 1879.

N° 60.

I Skrivelse af 3^{die} f. Md: har Ministeriet anmodet mig om ved confidentiel Henvendelse til Pastor J: C: du Bois i Frederiksted at ville forskaffe Underretning om, hvorvidt hans Stilling som Engelsk Viceconsul muligt maatte være til Hinder for, at han som Anerkjendelse af den fortjenstlige Maade, paa hvilken han optraadte under Opstanden i Frederiksted i October f. A., udnævnes til Ridder af Dannebrog.

I Henhold hertil skal jeg nu tjenstligst fremsætte efterfølgende Bemærkninger.

Det er almindelig bekjendt, at Pastor du Bois under Oprøret i Frederiksted optraadte energisk og modigt imod Urostifterne, og det var paa Grund heraf, at jeg anser det for min Pligt i St Croix Colonialraads paafølgende Møde under Discussionen om de forefaldne Begivenheder særligt at fremhæve Pastorens fortjenstlige Virksomhed. Jeg er imidlertid senere kommet til Kundskab om, at Pastor du Bois, sin Virksomhed forøvrigt uførtalt, i den efterfølgende Tid ikke er optraadt med den Loyalitet imod Regjeringen og de locale Autoriteter, der med Rette kunde ventes af ham. Det paastaaes saaledes ganske almindeligt, at han i den ingenlunde lille Kreds, over hvilken han som anset Præst ved den Episcopale Kirke i Frederiksted udøver en forholdsvis betydelig Indflydelse, er væsentlig ledende for de Anskuelse, der saa ihærdigt udsprede paa St Croix for [Opslag 167] at lægge Skylden for de forefaldne ulykkelige Begivenheder paa de danske Autoriteter. Det berettes saaledes ogsaa, at han i sin Egenskab af Engelsk Viceconsul har været Ophavsmand til de i Gouvernementets Skrivelse af 12te December f. A. No 352 omhandlede Protester fra en Del engelsk fødte Plantere. Da jeg har Grund til at ansee denne almindeligt udbredte Anskuelse om Pastor du Bois Virksomhed for korrekt, og jeg derfor maa ansee en Udmærkelse af den Danske Regjering under de forhaandenværende Forhold som ubetimelig, har jeg troet at burde udsætte at henvende mig til ham, som bestemt af Ministeriet, indtil Samme efterat være bleven bekjendt med ovenanførte Data, maatte have taget sin Beslutning, idet forøvrigt endnu skal bemærkes, at Pastor du Bois i en Aarrække har været en virksom Præst i sit nuværende Kald, og at han illoyale og antidanske Optræden først kjendes siden hans Udnævnelse til Engelsk Viceconsul.

Aug Garde

Til Finantsministeriet

Udenrigsministeriet, Kjøbenhavn d 29de November 1878.

Den herværende Kongelig Storbritanniske Gesandt har med konfidentiel Note af 22de d. M. tilstillet Udenrigsministeriet en trykt Kopie af en Skrivelse fra den britiske Admiralitets-Sekretær til Understatssekretæren i Udenrigsministeriet Lord Tenterden med Bilag nemlig Beretningen fra Chefen for det britiske Orlogsskib "Tourmaline" og fra den britiske Vicekonsul i Frederiksted angaaende Oprøret paa St. Croix.

Man undlader ikke at fremsende det modtagne Aktstykke, med Tilføjende at den Kongelige Gesandt i London formentlig herfra vil være at instruere til i Kontinuation af hvad han efter Ordre allerede har foretaget i Anledning af det engelske Krigsskibs Assistance, tillige at udtale den Kongelige Regjering's Tak for den fortjenstlige Virksomhed, som den engelske Vicekonsul Dubois har udviklet.

.....
Til Finansministeriet

[Opslag 168] (Gentagelse af rapporter fra opslag 98)

INDBERETNING

til

Gouverneuren for de dansk-vestindiske Øer om de i Frederiksted den 1ste og Natten til den 2den Oktober 1878 stedfundne Begivenheder fra Const. Politimester i Frederiksteds Jurisdiction R. Petersen.

Da jeg Tirsdagen den 1ste Oktober 1878 efter Frokosttid lidt før Kl. 12 begav mig fra mit Hjem i Dronningensgade tilbage til Politikammeret i Frederiksfort, traf jeg kun faa Landarbeidere paa Gaden. Der var fra om Morgenen Kl. 8 og til 3½ Eftermiddag en heel Deel at bestille samme Dag med Pas-Sager, der dog

alle bleve ordnede uden Vanskelighed, og da Forretningerne det anførte Klokkeslæt syntes at være forbi, opfordrede jeg Politiasistenten, Overkrigscommissair Gyllich, til at kjøre med mig rundt i Byens Gader for at see, hvorledes det stod til der; der havde nemlig været forholdsvis roligt om Dagen i Sammenligning med tidligere Aars 1ste Oktober, og saagodtsom ingen Anholdelser for Gadeuorden havde fundet Sted. Vi kjørte da ud, og først da vi kom til Apotheket paa Hjørnet af Dronningens og Kongen Tværgade, traf vi paa en større Samling af Landarbeidere; Justitsraad Byfoged Sarauw stod paa Gaden og opfordrede mig til at sende Politi, da Folk sloge hinanden ihjel paa Hjørnet af Prindsensgade og Kongens Tværgade. Jeg kjørte først derhen, men fandt kun en drukken Mand, Henry Trotmann af Pl. Mt. Pleasant og Plessens, der havde skaaret sin Fod paa en Steen eller Glas, saa det blødte, liggende i Rendestenen. Han blev bragt paa Hospitalet. Derpaa kjørte jeg videre tilbage til Fortet for at faae hele Politistyrken ud, samt lade 2 Ordonantser ride rolig op og ned ad Gaderne, hvilket jeg haabede vilde have nogen Virkning paa Pøbelen. Paa Vejen til Fortet nærved Apotheket mødte jeg 2 Betjente, der havde anholdt Joseph La Grange, som senere viste sig at være en af Hovedlederne, og søgte at bringe ham til Politikammerer. Jeg kjørte lige bagefter dem, stod ud af Vognen og talte til Landarbeiderne, men de viste sig støiende og truende og befriede med Magt Joseph La Grange, der løb sin Vei. Nu kjørte jeg til Fortet og fik Resten af Betjentene samt 2 ridende Ordonantser ud samt fulgte med tilvogns tilligemed Assistenten. Ved Hjørnet af Apotheket væltede en af Pøbelen sig ind paa den ene Ordonants og truede ham med sin Stok, hvorfor begge Ordonantser trak Sablen og huggede om sig, dog uden at slaae Nogen. Da Hoben imidlertid tiltog og raabte og hujede, og da jeg efter deres Antal og Miner kunde forudsee, at hvis jeg brugte Magt vilde jeg løbe den Risiko, at min forstørstedelen aldeles ubevæbnede Styrke vilde blive slaaget ned, og Fortet saaledes være udsat for at falde i Pøbelens Hænder, lod jeg Ordonantserne følge min Vogn langsom tilbage igjennem Dronningensgade og Politibetjentene et lille Stykke bagved følge efter, dannende en Linie tværs over Gaden. Pøbelen fulgte, og var mit Haab, at de dristigste af dem vilde følge os ind i Fortsgaarden, hvor jeg vilde lade Porten hurtigt slaae i og see at anholde dem og paa den Maade mulig faae tilveiebragt Ro, naar Hovedmændene vare fangne. De kastede Steen efter os paa Gaden, men jeg afholdt min Styrke fra at angribe dem, og vi kom ind i Fortet, medens Hoben standsede i Kongensgade. Nu efterlod jeg de 3 Ordonantser og Politibetjentene i Fortet og begav mig tilfods med Politiasistenten op i Kongensgade for at komme til at tale med Urostifterne og see at faae at vide, hvad de vilde. Til os sluttede sig offentlig Læge Dr. Hansen og Kontrolleur Birch; Engelsk Viceconsul, Pastor Du Bois befandt sig allerede iblandt Mængden, søgende at berolige dem. Vi gik alle spredte imellem Pøbelen op ad Gaden, forhindrende dem fra at slaaes indbyrdes og søgende at komme til at tale med dem, hvilket ikke var let paa Grund af deres støiende Adfærd; de vare villige nok til at tale, men Ingen vilde høre. Vor Plan var at lede dem ud til den sydlige Udkant af Byen og der see at faae dem til at gaae hjem. Dette lykkedes tilsidst [*Opslag 169*] ogsaa, det vil sige, at faae dem til Udkanten af Byen, og flere lovede at gaae rolig hjem og faae de Andre med, blandt Andre Joseph La Grange, som jeg atter traf her, mig det. Imidlertid fik vi da ud af dem, at de var misfornøiede med den i Arbeidsregulationerne fastsatte Betaling og vilde have 20 à 25 cents daglig i Penge. Pludselig bleve alle vore Bestræbelser tilintetgjorte, idet et Fruentimmer Felicia James af Plantagen Mt. Pleasant and Plessens kom farende og fortalte Hoben, at Henry Trotmann af samme Plantage, der af Politiet var indlagt paa Hospitalet, var død af de Slag, Politiet havde givet ham. Nu blev der en saadan Støi og Steenkasten, at jeg gik bort for at skrive til Præsidentskabet om Assistance, men paa Veien traf jeg ved Apotheket Dr. Hansen og gik da først med ham til Hospitalet for at see, om der var Noget iveien med Henry Trotmann. Vi fandt ham liggende døddrukken i en af Stuerne paa en Madratts uden videre Overlast end, at hans ene Fod var blodig, saaledes som jeg tidligere seet ham ligge i Rendestenen. Da vi vare komne op i Galleriet til Standgaden for at gaae bort ad Hovedtrappen, kom Pøbelen fra Udkanten af Byen stormende med Felicia James i Spidsen, raabende, at de vilde see, om Henry Trotmann var død, og prøvede paa at sprænge Porten til Strandgaden. Porten holdt imidlertid, og jeg raabte til dem ud fra Gallerivinduet, at jeg havde seet Henry Trotmann, og at han ikke feilede Andet end, at han var aldeles drukken. Dr. Hansen og jeg løb nu ned paa Gaden til Pøbelen,

og Felicia kom strax løbende hen til mig; jeg forklarede dem atter, at Intet var iveien med Henry Trotmann, og sagde at de skulde gaae rolig bort og ikke forstyrre de syge; Dr. Hansen gjorde ligeledes alt muligt for at faae dem bort. Alt var uden Resultat; de stormede op ad Hovedtrappen fra Kongens Tværgade, og vi løbe begge op med for at holde Døren, men den blev strax stødt aaben af dem, og vi gik da, Dr. Hansen hjemad og jeg ad Kongensgade til Fortet. Ved min Ankomst der havde Politiassistenten alt ladet uddele vore 9 Minierifler (den ene gik dog strax efter istykker) til Betjentene, der stode ved Ydreporten, og de 3 Ordonantser holdt beredne i Gaarden. Jeg vilde netop gaae op for at skrive til Præsidenten i Christiansted om Assistance, da jeg saae Pøbelhoben komme fra Hospitalet i forøget Antal, hujende, opad Strandgaden og stille sig op overfor Fortet mellem Toldboden og Værftet. Et Par Minutter efter fik vi en Regn af Steen over os i Fortsgaarden, og da dette gjentoges, lod jeg fyre. Ingen blev truffen, saavidt jeg veed, men hele Hoben stormede nu under vilde Skrig ind mod Fortet og rev Ydreporten, der kun bestod af Trætremmer, af og kastede i Søen. Vi skyndte os ind i den indre Fortsgaard, stængede Porten under Byfogedcontoiret og fik Ordonantserne, der i en Hast satte deres Heste i Stalden ind ad en Bagdør fra Staldgaarden. Nu begyndte en morderisk Regn af Murbrokker, Steen, Conchylies og Kanonkugler, hvilke sidste fra gammel Tid laa opstablede i den ydre Fortsgaard, saa at hele den indre Fortsgaard og Bastionerne var aldeles oversaaet dermed, og vi havde stor Nød med at, komme til at fyre uden at blive knuste; flere Steder, hvorfra der kunde have været fyret, vare Arresterne belagte med Fanger. Pøbelen var rundt om Fortet, foran Byfogedcontoiret og inde i Staldgaarden og kastede med en voldsom Iver deres Projectiler over os, saa at jeg ikke forstaaer, at kun een Mand, Nattevagt Fosset, blev truffet i Siden af en Steen. De 3 Soldater og de tilstedeværende Betjente (nogle vare afskaarne i Byen) samt 2 Mand fra Byen, der med Politiassistenten var fulgt med til Fortet, Skrædder Tolderlund og Slagter Adolphus Joseph, viste et særdeles Mod og stor Koldblodighed og fyrede saa vel paa Pøbelen, at den efter en halv Times Forløb cir. Kl. 5½, og navnlig, da det ikke var lykkedes dem at sprænge den indre Fortsport, (der dog nær havde givet efter) trak sig bort fra Fortet og gik ind i Byen. Jeg turde ikke paatage mig det Ansvar – efter hvad der var hændet – at rykke ud fra Fortet og angribe Pøbelen i Gaderne; thi Antallet af Pøbelen var meget betydeligt og tiltog i Aftenens og Nattens Løb (det er af paalidelige Folk senere anslaaet til 6 à 800)., og jeg havde kun 8 Forladegeværer og 3 Bagladecarabiner; derimod skrev jeg nu strax til Præsidenten om Assistance af 20 à 25 Militaire og sendte min Kudsk John McIntosh paa en af mine Heste med Brevet Kl. 5¼ Eftermiddag afsted ud af Staldporten ad Nordsideveien, da han ikke kunde passere Byen tilhest, og da jeg ikke turde opsende en Ordonants, der rimeligviis vilde være bleven myrdet af Pøbelen. Det viste sig siden, at der var en Mængde Mennesker paa Benene paa Nordsiden; de forfulgte min Kudsk, saa at han maatte tye ind til Forvalter Ramsay paa Plantagen Punch. Denne opsendte nu et andet Bud med Brevet til Forvalter Foster paa Plantagen Mon Bijou; ogsaa dette Bud blev antastet paa Veien af Skarer af Landarbeidere, men naaede dog Mon Bijou og Forvalter Foster afsendte et tredie Bud der Kl. 1 Onsdag Morgen naaede Christiansted og afleverede Brevet til Vicegouverneuren – Alt dette vidste vi Intet om her i Fortet; vi haabede at Militairet vilde kunne være her Kl. 10 à 11 om Aftenen, og at vi saaledes vilde blive sat i Stand til at redde det Meste af Byen, der alt Kl. 7 à 8 begyndte at brænde paa enkelte Steder, idet Pøbelen brød Boutikker aabne kastede Varerne ud paa Gaden, overhældte dem med Petroleum og stak Ild i dem, fra Varerne forplantede Ilden sig i Reglen til Tagene paa Husene, og disse nedbrændte derefter. Ilden forplantede sig paa den Maade mere og mere; endelig blev Toldboden stukken i Brand; hvert Øieblik ventede vi et nyt Angreb paa Fortet, da det idelig hørtes fra Byen at Pøbelen sagde, at det Hele ikke nyttede Noget, før Fortet var nedbrændt; men der var ikke Enighed herom, da halvdelen fandt det sikkrere at ødelægge Boutikkerne og Husene, eftersom ikke faa vare blevne saarede ved det første Angreb paa Fortet. Flere Gange rykkede de dog frem, gesticulerede forskrækkeligt og slaende Øxerne, de havde røvet i Boutikkerne, mod hverandre, samt pegende truende mod Fortet, men da der altid blev fyret, naar Nogen var nær nok, holdt de dem dog gjerne i Afstand og trak sig bort igjen. Forøvrigt maatte vi spare saameget som muligt paa Ammunitionen af Hensyn til den Eventualitet, at mit Bud var bleven opsnappet af Pøbelen paa Landet, eller at ingen Assistance

kunde sendes os fra Christiansted, hvilken Pøbelen her paa Gaderne meget ivrigen paastod ogsaa brændte. – Kl. 2½ om Morgenen den 2den ds. fik jeg en sort Mand, der var kommen ind til os i Fortet om Natten, Charles Thomas, til at ride op med et andet Brev til Vicegouverneuren, og han ankom efter endeel Vanskeligheder til Christiansted Kl. 5 om Morgenen, men da var Styrken alt afgaaet for 3 Timer siden. Mellem Kl. 3 og 4 skete det andet Angreb paa Fortet, denne Gang fra Staldporten og fra Søsiden ved Badehuset, men da der øieblikkelig blev fyret, saa snart der stak et Hoved frem brød Pøbelen ind i Haven bag Staldgaarden gennem en lille Laage ud til Landeveien og stak inde fra Haven Ild i Taget paa et lille Huus, der benyttedes til Oplagssted for Petroleum fra Byen, og hvori den Gang fandtes 840 Galloner Petroleum og cir. 2,000 Sqvibbs, og samtidig bombarderede den os med Steen for at forhindre os fra Slukning og Skydning. En lille Sprøite blev nu bragt op fra Gaarden, og med den blev oversprøjet Shingle-Taget paa det lille Huus (almindelig kaldet Fugleburet) til Nordøst, hvori jeg har 2 private Contoirværelser; ligeledes oversprøjetes alt træværket i - Staldgaarden ved at sprøite udfra Vinduerne saavel foroven som forneden, naturligviis med Fare for at blive knust af deres Sten, som de forstaae at kaste med stor Sikkerhed og i lang Afstand; vi maatte paa Grund af Faren for Ildens Udbredelse slaae Hestene løse i Staldgaarden. Pøbelen søgte ved Steenkast at forhindre os fra Slukning, men nogle velrettede Skud holdt dem dog i Afstand; nogle, som kom for nær, bleve skudte ned, og det lykkedes os at indskrænke Ilden til Petroleumshuset, af hvilket Taget og hele Indholdet brændte; kun de revnede Mure ere tilbage. Dette Angreb varede til Kl. 5. Ilden havde fra Petroleumshuset taget fat i et Trætremmeskur, der fra Petroleumshuset strakte sig til Staldgaardsporten, men Politiskriver Henderson, - Undercorporal Petersen og en af Driverne med nogle flinke Varetægtsarrestanter gik ud i Staldgaarden og slukkede den. I et af mig et Par Dage efter afholdt Forhør er forklaret, at Meningen med dette Angreb var først gennem Staldporten at komme ind i Staldgaarden, men, da dette ikke lykkedes, ved Nedbrændingens af Petroleumshuset at bane en større Aabning, hvorigennem Pøbelen skulde storme ind under et Halvtag ud til Staldgaarden paa selve Politikammerbygningen; der skulde en Dør forceres aaben og 2 à 3 Flasker brændende Petroleum kastes ind i Localet forneden (den forhenværende Brandstue) for at opbrænde Besætningen ovenpaa. Lidt før Kl. 6, da endeel af Pøbelen havde forladt Byen og de Fleste af de tilbageværende vare samlede nord for Mæhrisk Etablissement og rimeligviis forberedte et 3die Angreb paa Fortet, da der idelig blev blæst i Skallen, kom Lieutenant Ostermann med 19 Militaire ialt Nord fra og blev indladt gennem Staldporten. Nu lod jeg Flaget heise og fulgte strax efter Ankomsten af Militairet med Lieutenanten og 20 Mand ud i Byen; der blev først fyret paa den ved Mæhrisk Etablissement forsamlede Hob, der blev splittet ud, og dernæst marcherede vi gennem Gaderne, hvilke Lieutenanten klarede med nogle Salver; vi foretog tillige endeel Arrestationer. Det lykkedes os at komme netop itide til at redde Controlleur Birchs store Huus paa Hjørnet af Kongensgade og Toldbodgade (Politimester Egges tidligere Bolig), som Pøbelen var i Begreb med at stikke Ild i; de [Opslag 170] havde heldt Petroleum over Meublerne, men heldigviis var der kun Ild i en Dør til Toldbodgaden, hvilket jeg strax satte Folk til at slukke. Efterat vi vare komme tilbage til Fortet, lod vi en Malmkanon, som Major Moore tilbød os, og som laa i hans nedbrændte Gaard i Strandgade, flytte op paa Bastionen og opstille paa en gammel Lavet samt lade med en Kardætske; heldigviis havde Militairet ved dets Flytning fra Fortet forrige Aar ladet nogle forblive her tilbage, men da der ingen Kanon blev overladt Politiet, var de hidtil ikke af videre Betydning for os. Klokken omtrent 9 om Morgenen fik Lieutenant Ostermann og jeg med Rombodholder Ths. Elliott fra Christiansted afsendt Indberetning til Vicegouverneuren om det Passerede.

TRANSLATION

REPORT

to the Governor of the Danish West India Islands, concerning the events which took place in Frederiksted the 1st October 1878 and the night following, rendered by acting Policemaster in the Jurisdiction of Frederiksted, R. Petersen.

On Tuesday, the 1st October 1878, after breakfast-time, say a little before noon, when I returned from my house in Dronningensgade to the police-office in Frederiksfort, I met only a few estate-labourers in the street. From 8 o'clock a.m. to half-past 3 o'clock p.m. that day there was a good deal of passport business in the office, all of which, however, was settled without difficulty; and when at the last-mentioned time the business in the office appeared to be over, I asked the Police Assistant, Overkrigskommissær Gyllich, to join me in a drive through the streets of the town, in order to see how matters stood, seeing that the day had passed quietly in comparison with the 1st October of other years, and hardly anybody had been taken into custody for disorderly conduct in the streets. Accordingly we drove out, and reached as far as the Apothecary's Shop on the corner of Dronningens and Kongens Tværgade before we met any larger number of estate-labourers; the judge, Councillor Sarauw, was standing in the street, and requested me to send out some policemen, as people were being killed at the corner of Prindsensgade and Kongens Tvergade. I drove up to the place thus indicated, where however, I found only one man, Henry Trotman, of Est. Mt. Pleasant and Plessens, lying in the gutter in a state of drunkenness; he had cut his foot on a stone or a piece of glass, in such a manner that it was bleeding. This man was brought to the hospital. I then drove back to the Fort, in order to call out the whole police force, and intending to cause the two mounted orderlies to ride slowly through the streets, which, I hoped, would have some effect on the populace. On my way to the Fort, and close to the Apothecary's Shop, I met two policemen, who had arrested Joseph La Grange (who afterwards proved to be one of the chief ringleaders), and were endeavouring to bring him to Police-office. I drove immediately behind them, got out of the carriage, and spoke to the labourers, but they were noisy and threatening, and effected by main force the rescue of Joseph La Grange, who ran away. – I then drove to the Fort, called out the rest of the policemen and two mounted orderlies, and followed them with the Police-Assistant in the carriage. At the corner of the Apothecary Shop one of the rioters threw himself upon one of the orderlies, and threatened him with his stick, upon which both of the orderlies drew the sabre and cut about them, but without striking anybody. As, however, the mob was increasing, and shouted and yelled, and as I, judging from the number and manner of the mob, could foresee that by using violence I ran the risk that my force, the greater part of which was unarmed, would be struck down, and that thus the Fort might fall into the hands of the populace – I caused the orderlies to follow slowly behind my carriage back through Dronningens Gade, the policemen following a little further back, forming a line across the street. The mob followed us, and I was in hopes that the boldest among them would follow us into the yard of the Fort; in which case it was my intention to have the gate promptly closed, and thus endeavour to restore quietness when the leaders were caught. The mob threw stones at us in the street, but I restrained my men from attacking them; and we got into the Fort, while the mob stopped in Kongensgade. – I then left the three orderlies and the policemen in the Fort, and went, accompanied by the Police-Assistant, up in Kongensgade, in order to speak to the rioters and to learn what they wanted. While we were on our way thither the Public Physician, Dr. Hansen, and Comptroller Birch joined us; the British Vice-Consul, Revd. Du Bois, was already on the spot, in the midst of the mob, seeking to pacify them. We [*Opslag 171*] went singly about amongst the rioters, proceeding up-street, preventing them from fighting amongst themselves, and trying to speak with them, which was not easy, on account of their being very noisy; they were willing enough to talk, but nobody wanted to listen. Our intention was, to lead them on the Southern outskirts of the town, and there to persuade them to go home. At length we succeeded partly – that is: we got them on to the outskirts of the town, and several of them promised to go home quietly and get the others to go with them: amongst those who gave me their promise to that effect was Joseph La Grange whom I met again here. Thus going along

with them, we learned also from them, that they were dissatisfied with the pay fixed by the Labour Act, and wanted 20 to 25 cents per day in money. Suddenly all our endeavours were frustrated: a woman, Felicia James, from Mount Pleasant and Plessens, came running and told the mob, that Henry Trotman of the same Estate, whom the police had caused to be lodged in the hospital, had died there in consequence of the blows inflicted upon him by the police. Now there ensued such a noise and throwing of stones that I went away in order to write to the Precidency for assistance; but on the way I met Dr. Hansen near the Apothecary's Shop, and with him I went first to the hospital, in order to see if anything was the matter with Henry Trotman. We found him lying on a mattress in one of the rooms in a state of utter drunkenness, having suffered no further bodily injury, except that one of his feet was bleeding, and in the same state as when I found him lying in the gutter. When we were in the gallery fronting Strandgade, intending to leave by the chief staircase, the mob which I had left at the outskirts of the town came rushing, headed by Felicia James, shouting that they were going to see if Henry Trotman was dead, and tried to force the gate fronting Strandgade. The gate, however, withstood their attack, and from the window of the gallery I called out to them, that I had seen Henry Trotman just now, and that nothing was the matter with him, except that he was quite drunk. At this juncture, Dr. Hansen and I ran down in the street to the mob, and Felicia came at once running up to me; I explained again that nothing was the matter with Henry Trotman, and told them to go away quietly without disturbing the sick; Dr. Hansen also did every thing in his power to get them away. It was all to no purpose; from Kongens Tværgade they rushed up the main staircase, and both of us ran up also to keep the door; but they pushed it open at once, and we went away, Dr. Hansen homeward, and I, taking the way of Kongensgade to the Fort. When I arrived there, the Police Assistant had already distributed our Miniê-rifles, 9 in number (one of which, however, broke at once) to the policemen, who stood by the outer gate, while the three orderlies were holding on horseback in the yard. I was just going to write to the President in Christiansted for assistance, when I saw the mob coming shouting up Strandgade from the hospital, in increased number, and take up their stand in front of the Fort, between the Customhouse and the wharf. A couple of minutes after, a rain of stones was sent down upon us in the fort yard, and when this was repeated, I gave order to fire. As far as I am aware, no one was hit; but the whole mob stormed under savage cries against the fort, pulled down the outer gate, which consisted of paling only, and threw it into the sea. We hurried into the inner fort-yard, barred the gate under the Judge's office, and got the orderlies, who promptly stabled their horses, in by a back-door fronting the stable-yard. Now began a murderous fire of brickbats, stones, conch-shells and cannon-balls – which latter from old time were piled in the outer yard –, in such a manner that the entire inner fort-yard and the bastions were covered by the missiles, and we had great trouble in delivering our fire without getting crushed; in several places whence we might have fired, the prison-cells were occupied by prisoners. The mob surrounded the Fort; they were in front of the Judge's office and in the stable-yard, and threw their missiles at us with great violence, so that I fail to understand that only one man, nightguard Fossett, was hit by them (in the side). The three soldiers and the policemen present (some had been cut off from us in town), and two men from town, who had followed with the Police-Assistant into the Fort, Mr. Tolderlund and Mr. Adolphus Joseph, exhibited great courage and coolness, and fired on the mob so effectively, that after the expiration of half an hour, about 5.30 p.m., especially because they had not succeeded in forcing the inner gate of the fort (which, however, nearly gave way) –, they drew away from the Fort and went down to town. Considering what had happened, I dared not assume the responsibility of leaving the Fort and attacking the mob in the street, seeing that the number of the rioters was very considerable, and increased in the course of the evening and the night (it was reliably estimated at 6 – 800), and I had only 8 muzzle-loaders and 3 breech-loaders; but I wrote at once to the President for 20 – 25 soldiers, and despatched my coachman, John McIntosh, on one of my horses with the letter at 5.45 p.m., through the stable-gate by the Northside road, seeing that he could not pass through town on horseback; I dared not send an orderly, who in all probability would have been murdered by the rioters. I learned afterwards that a

good many people were in motion on the Northside road; they pursued my coachman in such a manner that they had to seek refuge with Mr. Ramsay, manager of Estate "Punch." This letter sent, by another messenger, the letter to Mr. Foster, manager of Estate "Mon Bijou"; this messenger also was stopped on the road by great numbers of estate-labourers, but succeeded in reaching "Mon Bijou," and Mr. Foster despatched a third messenger, who reached Christiansted at one o'clock a.m. Wednesday morning, and delivered the letter to the Vice-Governor. We knew nothing about all this in the Fort; we hoped that the military might be on the spot about 10 or 11 o'clock in the evening, and that thus we would be enabled to save the greater part of the town, which as early as 7 – 8 o'clock p.m., began burning in some places, seeing that the mob broke open some shops, threw the goods into the street, poured kerosene over them and put fire to them; from the burning goods, the fire in most cases caught the roofs of the houses, which thereupon burned down. In this manner the fire spread more and more; at length they put fire to the Customhouse. We were expecting every moment a new attack on the Fort, as we heard the rioters constantly saying that it was of no use, so long as the Fort was not burned down; but there was no unanimity on this point, and one-half of them thought it was more safe to destroy the stores and houses, seeing that not a few of them had got wounded in the first attack on the Fort. – Several times they advanced, gesticulating fearfully and striking together the cane-bills which they had robbed from the stores; but as we fired whenever any one came sufficiently near, they generally preferred keeping their distance and retired again. It should be observed, that we were obliged to save our ammunition as much as possible, to provide for the eventuality that my messenger had been intercepted by mobs in the country, or that no assistance could be sent us from Christiansted; the street-mob declaring eagerly that that town was burning also. – At 2.30 a.m. the 2nd inst. I got a black man, Charles Thomas, who had come to us in the Fort in the course of the night, to ride up to the Vice-Governor with another letter, and he, after encountering much difficulty, reached Christiansted at 5 o'clock a.m., but when he arrived, the military had left 3 hours before. – Between 3 and 4 o'clock a.m. the second attack was made on the Fort – this time from the stable-gate and from the sea-side by the bathing house; but as we gave fire whenever a head peeped out, the rioters broke into the garden behind the stable-yard, through a small wicket fronting the public road, and from the garden put fire to the roof of a small house, which is used for storage of petroleum from town, and at the time contained 840 gallons petroleum and about 2,000 squibs; at the same time they sent volleys of stones at us in order to prevent us from extinguishing the fire and shooting. We now got a small fire-engine up from the yard, by means of which we threw water on the shingled roof of the small house (commonly called "the birdcage") in which I have two private office rooms; we also, by directing the hose through the windows above and below, poured water over all the woodwork in the stable yard, – at the risk, of course, of being crushed by the stones thrown by the rioters, who understand throwing stones with correctness of aim and a great distance. In view of the danger that the fire should spread, we had also to loose the horses in the stable-yard. The rioters endeavoured, by throwing stones, to prevent us from extinguishing the fire, but some well-aimed shots kept them at distance; a few who came too near were shot down; and we succeeded in limiting the fire to the kerosene house, of which the roof and the content burned, so that only the shattered walls are left. From the kerosene-house the fire caught the wooden shed between the kerosene-house and the stable-yard; but police-writer Henderson, under corporal Petersen, and one of the drivers with some active prisoners, went down in the stable-yard and extinguished the fire. This attack lasted till 5 o'clock a.m. In an examination, which I held a few days after, it was explained, that the purpose of the last attack was to get into the stable-yard, and when this failed, to burn down the kerosene-house, so as to make a wide gap, through which the mob should then rush in under a lean-to which, fronting the stable-yard, is attached to the Police-office; from this point a door should be forced, and 2 or 3 bottles of burning kerosene thrown into the room thus opened (the former guard-room), in order to cause the burning of the men upstairs. – A little before 6 o'clock a.m., when a part of the rioters had left town, and most of the remaining had gathered to the north of the Moravian

establishment, and were most probably preparing a third attack on the Fort, Lieutenant Ostermann arrived with 19 military by the North-side road, and was admitted through the stable-gate. I now had the flag hoisted, and, immediately after the arrival of the military, went out in the town with the Lieutenant and 20 soldiers. The first thing was to fire on the rioters assembled at the Moravian establishment; after dispersing this mob we marched through the streets, which the Lieutenant cleared by firing some volleys; at the same time we effected some arrestations. We succeeded in being just in time to save the larger house belonging to Comptroller Birch, situated on the corner of Kongensgade and Toldbodgade (formerly the residence of Policemaster Egge), which the mob had commenced firing; they had poured kerosene over the furniture, but luckily only a door fronting Toldbodgade had caught fire, which I caused to be extinguished at once. After our return to the Fort, we had a brass gun – which was offered us by Major Moore, and was lying in his burned-down property in Strandgade – moved up on the bastion, mounted on an old gun-carriage, and loaded with a charge of grape shot, some of which had, luckily, been left behind when the military last year was removed from the Fort, but which up to that moment had been of little use to us, seeing that no gun had been left to the police. About 9 o'clock a.m. Lieutenant Ostermann and myself got a report of what had occurred sent off to the Vice-Governor, by the hands of Mr. Thomas Elliot from Christiansted.

***Gouvernementet for
de dansk vestindiske Øer,***

p.t. St. Croix den 6te November 1878.

I Henhold til Colonialloven af 27de November 1863 § 12 aflægges Gouvernementet herved følgende Beretning til Colonialraadet om den paa Øen St. Croix fra 2den til 31te October 1878 erklærede Beleiringstilstand og om de Begivenheder, der foraarsagede denne Tilstand.

Klokken Et om Natten mellem den 1ste og 2den f. M. modtog Præsidenten for St. Croix i Christiansted en Skrivelse fra Politimesteren i Frederiksted, der var bleven afsendt Kl. 5¼ den foregaaende Eftermiddag, indeholdende Meddelelse om, at en Skare Landarbeidere sammen med nogle slette Individuer af Bybefolkningen begik Optøier og havde angrebet Fortet, der for Tiden afbenyttet som Retshuus og Politikammer, og at, da alle andre Midler viste sig frugtesløse var der bleven fyret paa Urostifterne. Politimesteren begjærede derfor militair Assistance, 20 à 25 Mand meente han vare ikke for mange. Præsidenten afsendte strax saamange Soldater, som kunde undværes i Christiansted, og Kl. 2 samme Nat afgik 20 Mand under Commando af Lieutenant H. Ostermann, deels til Hest og deels til Vogns, til Frederiksted, hvortil Lieutenant Ostermann med sin Commando ankom omtrent Kl. 6 om Morgenen den 2den f. M. og undsatte Fortet.

Til Oplysning om Oprørets Udbrud i denne By nedlægges Afskrift af en af const. Politimester R. Petersen under 17e f. M. afgiven Beretning, der tillige indeholder Oplysning om Grunden til, at Politimesterens første Budskab naaede Christiansted saa seent.

Kl. 5 om Morgenen den 2den f. M. modtog Præsidenten en anden Skrivelse, der var bleven afsendt Kl. 2½ samme Morgen fra Frederiksted, hvori Politimesteren indtrængende gjentog sin Begjæring om Assistance, og meddeelte, at Toldbodbygningen var brændt og mange Huse i Byen stode i Flamme, og at Fortet holdtes med Vanskelighed. Om Eftermiddagen den 2den s. M. modtog Præsidenten Efterretning om Militairets Ankomst til Frederiksted, og om at det havde rensat Byen; denne Meddelelse indeholdt tillige Efterretning om, at Planter Fontaine var bleven dræbt af Oprørerne.

Strax ved Modtagelsen af den første Efterretning forsøgte Præsidenten at telegraphere til St. Thomas, men da der ingen Nat-Tjeneste er ved Stationerne i Christiansted eller paa St. Thomas, kunde dette ikke skee, og jeg modtog derfor først Telegram i St. Thomas fra Præsidenten om Begivenhederne i Frederiksted og Militairets Marche dertil Kl. 7½ om Morgenen den 2den

Ved Modtagelsen af Præsidenten's første Telegarm om Oprøret og Brandstiftelserne i Frederiksted henvendte jeg mig strax til General Superintendenten for det Engelske Royal Mail Dampskibsselskab paa St. Thomas, Captain S. Dix, om et Dampskib, og Captain Dix stillede strax Dampskibet "Arno", der kunde være færdig til Afgang Kl. 12½ om Eftermiddagen, til Gouvernementets Disposition; med dette Skib afgik jeg det nævnte Klokkeslæt Kl. 12½ fra St. Thomas, medtagende hele den derværende disponible Styrke, 2 Officerer, Premierlieutenant Baron Eggers og Secondlieutenant Ditlevsen, 6 Underofficerer og 45 Menige. Ved Afgangen fra St. Thomas var det min Hensigt at begive mig til Frederiksted, for snarest muligt at bringe denne By Undsætning. Lige forinden Afreisen modtog jeg imidlertid Telegram om, at der ved Plantagen Adventure havde viist sig støiende Hobe, at det privat var meddeelt Præsidenten, at Fortet i Frederiksted var nedbrændt, samt at det brændte paa Plantagerne i Omegnen af Frederiksted. Præsidenten udtalte i Telegrammet "Vi træffe alle Forberedelser til at forsvare denne Deel af Landet (den østlige), men det er tvivlsomt, om det vil lykkes uden Hjælp andetstedsfra."

Den i dette Telegram udtalte Frygt for, at Christiansted ikke skulde kunne holde sig, bevægede mig til først at begive mig dertil, og jeg bestyrkedes i denne Beslutning ved paa Overreisen at see stærke Ildebrande paa mange forskellige Steder over hele Terrainet Vest for Kingshill, saaledes at jeg ei kunde nære Haab om at komme tidsnok for at frelse den vestlige Deel af Øen.

Kl. 6 om Eftermiddagen den 2den f. M. ankom jeg til Christiansted og erfarede da først, at Lieutenant Ostermann, som ovenfor nævnt, havde undsat Fortet i Frederiksted.

Ved min Ankomst til Christiansted erklærede jeg strax Øen i Beleiringstilstand.

Kl. 9 om Aftenen den 2den f. M. afsendte jeg Premierlieutenant Baron Eggers ad Øens Nordside ud fra Christiansted for at forene sig med en Commando, der under Anførsel af en tidligere ved Hærstyrken tjenstgjørende Officeer, Lieutenant Waage, ad den saa- [opslag 173] kaldte Centerlinie var rykket frem til Kingshill. Begge disse Detachementer maatte imidlertid samme Nat trække sig tilbage, fordi det mørke og regnfulde Veir i Forbindelse med de allerede høje Sukkermarker forhindrede dem fra at see, hvilke Bevægelser, der foregik omkring dem, saavel som fra at sikre sig imod, at de ikke bleve afskaarne fra Christiansted.

Kl. 3 om Morgenen den 3die var saaledes hele den til Raadighed staaende Troppstyrke samlet i Christiansted. Jeg efterlod Capt. Baron Rosenkrantz med 25 Mand og et Corps af Frivillige paa c. 70 Mand til Sikkring af Christiansted og afgik Kl. 9 om Morgenen den 3die med en Styrke paa 45 Mand Soldater, under Commando af de tidligere nævnte Officerer Eggers og Ditlevsen, samt et i al Hast dannet Fricorps af Plantere og Forvaltere paa c. 50 Mand, for saavidt muligt at standse Oprørernes Fremtrængen mod Øst og derhos bringe yderligere Hjælp til Frederiksted. Den første Skare af Oprørerne i et Antal af mindst 3 à 400 blev antruffen ved Plantagen "Annas Hope," c. ½ dansk Miil fra Christiansted, hvilken Plantages Antændelse Oprørerne netop havde paabegyndt, men som standsedes ved Militairets Ankomst; der blev her skudt nogle af Oprørerne og nogle fangedes, hvorimod Størstedelen ved Flugt over de nærliggende Bakker og ved at holde sig skjulte i Sukkermarkerne undgik Paagribelse og videre Forfølgelse.

Fra "Anna's Hope" gik jeg over de nedbrændte Plantager "Work & Rest," og "Peters Rest," derefter passeredes omtrent ved Middag Kingshill, der da var urørt, men neppe 1 Time efter at Styrken var passeret, antændtes Husene paa dette Sted, ligesom mange Ildebrande nu saaes i Landet Nord for Centerlinien, alt som Styrken nærmede sig Frederiksted.

Paa Landeveien ud for Plantagen "Carlton" laa Ligene af to Soldater, der havde hørt til Lieutenant Ostermans Detachment, i en afskyelig lemlæstet Tilstand, men Styrken overraskede her en Skare Oprørere, der netop havde antændt Plantagen; et større Antal Oprørere bleve skudte og Resten tog Flugten.

Kl. 2 om Eftermiddagen den 3die ankom Styrken til Frederiksted og modtoges med Jubel af de betrængte Indvaanere. Byen frembød et sørgeligt Syn, omtrent en Trediedeel af Husene, deriblandt Toldbodbygningen, laa nedbrændte.

I Frederiksted efterlod jeg en Forstærkning af 15 Mand og gik med Resten af Styrken ombord i "Arno", der om Aftenen den 3die havde bragt Levnetsmidler og Ammunition til Frederiksted fra Christiansted, men som paa Grund af Natten først Kl. 4 om Morgenen den 4de kunde forlade Frederiksted.

Den 4de forblev Styrken i Christiansted for at holde Hviiil, men saavel denne Dag som den foregaaende Dag foretog Fricorps af Plantere og Forvaltere med Vicegouverneurens Tilladelse Patrouilleringer igjemmen Øen for at opbringe Mordbrænderne.

Den 4de ankom til Christiansted en Franske Orlogsmand "La Bourdonnais," Capitaine de Frégate H. Mayet, der samme Dag afgik til Frederiksted, men vendte tilbage til Christiansted den 5te, medbringende Efterretningen om Ankomsten til Frederiksted af den Engelske Orlogsmand "Tourmaline," Captain Dennistoun, begge disse Skibe, saavelsom den nedenfor nævnte Amerikanske Orlogsmand "Plymouth" vare blevne tilkaldte af respective den Franske, Engelske og Amerikanske Consul paa St. Thomas, de Herrer S. Lucchetti, G. A. Stevens og V. V. Smith. Baade den Franske og den Engelske Chef saavelsom Chefen for den senere ankomne Orlogsmand "Plymouth" tilbøde Gouvernementet activ militair Assistance til Ordenens Gjenoprettelse, men da der efter Expeditionen til Frederiksted den 3die og Fricorpsernes kraftige Optræden i Landet var udspreedt Skræk blandt Oprørerne, og Oprørets Kraft brudt, benyttede jeg mig ikke af disse Tilbud, hvorimod jeg anmodede Cheferne om at forblive ved Øen med deres Skibe for at indgyde Beboerne Tillid og om fornødent at yde Hjælp, navnlig i Tilfælde af Ildebrande. Endvidere modtog Gouvernementet Tilbud om Hjælp fra General-Capitainen paa Porto Rico, der pr. Telegram meddeelte, at han, om ønskedes, kunde sende 300 Mand med 2 Bjerghaubitzer.

Den 6te foretoges en større Udrykning af Militairet fra Christiansted ad Nordsideveien og tillige ad Centerlinien, den 7de afsendtes fra Christiansted en mindre Deling Militaire til Plantagerne "Rust-up-Twist" og "La Vallée," den 8de foretoges en combineret Bevægelse fra Frederiksted og Christiansted til Nord-Vest Høilandet for at rense dette. Overhovedet har Militairet, navnlig fra Frederiksted, daglig i Løbet af Maaneden foretaget Patrouilleringer omkring i Landet, hvorved mange Fanger ere indbragte til Forterne i Christiansted og Frederiksted. Antallet af fangne Oprørere andrager for Tiden ialt c 300, hvoraf c 230 hendsidde i Richmond Fængsel.

Under 5te f. M. udstedte jeg en Proclamation til Landarbejderne, hvorved det befalede dem at holde sig paa de Plantager, hvor de høre hjemme, og at vende hjem til deres Boliger, hvis de havde forladt dem, da de, naar de bleve antrufne i Skjul, udsatte sig for at ansees og behandles som Oprørere. Endvidere paalagdes det Landarbejderne at være forsynede med Følgeseddel eller et Pas fra deres Foresatte, naar de i lovligt Ærende forlode deres Hjem. Denne Proclamation er af Militairet bleven oplæst for Arbejderne rundt omkring paa Plantagerne.

Den 5te f. M. nedsatte jeg en overordentlig Standret til Forfølgning og Paakjendelse af de i og under Oprøret af Oprørerne, Urostifterne, og alle Deeltagere i Oprøret og sammes Ødelæggelser begaaede Forbrydelser. Denne Ret afsagde i Dagene fra den 7de til den 12te f. M. sex Domme i Christiansted og sex Domme i Frederiksted, hvilke Domme exekveredes ved Skydning. Efter Afsigelsen af disse Domme indskrænkedes Standrettens Virksomhed til Optagelsen af enkelte Forhører. Den 28de f. M. blev Standretten ophævet og samtidig nedsattes i Henhold til den mig ved Hans Majestæt Kongens allerhøieste Resolution af 25de f. M. givne Bemyndigelse en Undersøgelingscommission til Undersøgelse og Paakjendelse af de Sager, der reise sig af de ovenfor angivne Forbrydelser; Commissionens Domme staae under umiddelbar Appel til Høiesteret.

Den 14de f. M. sendtes 25 Mand af de fra St. Thomas overførte Soldater tilbage dertil under Commando af Premierlieutenant Baron Eggers.

Den Engelske Orlogsmand forblev ved Frederiksted indtil den 19de f. M., da Skibet, efter at have ført 127 Fanger fra det overfyldte Fort i Frederiksted til Christiansted, afgik til de engelske Øer.

Den 21de tog det Franske Skib "La Bourdonnais," der indtil da havde havt Station i Christiansted Havn, Station paa Frederiksted Rhed og forblev der indtil den 25de f. M., da det afløstes af den Amerikanske Orlogsfregat "Plymouth".

I hvorvel den offentlige Fred paa Øen ikke er bleven forstyrret siden Natten mellem 5te og 6te f. M., da enkelte Brandstiftelser fandt Sted, er dog Stemningen saavel mellem Landarbejderne som mellem Øens andre Indvaanere dog kun gradviis bleven beroliget, og navnlig maatte jeg for Lardarbejdernes Vedkommende ansee det nødvendigt endnu i nogen Tid efter det egentlige Oprørs Underkuelse, i Kraft af Beleiringstilstanden, at opretholde de Forholdsregler, der bleve truffene ved min ovennævnte Proclamation af 5te f. M. for at fremtvinge Arbejdernes Forbliven paa de Plantager, hvor de høre hjemme. Allerede i den anden Uge af Maaneden gjenoptoges Arbeidet paa enkelte Plantager, og i Løbet af Maaneden er dette skeet efterhaanden paa alle Eiendomme, under samme Betalingsvilkaar for Arbejderne som forhen. Roligheden er efterhaanden vendt fuldkommen tilbage paa Øen, og da den ordnede Tilstand saaledes var gjenoprettet, ansaae jeg det den 31te f. M. nødvendigt at ophæve Beleiringstilstanden. For at sikre Roligheden blandt Arbejderne er Præsidentskabet af Gouvernementet under Beleiringstilstanden bleven bemyndiget til at yde Bureauforstrækninger, selv i Tilfælde, hvor vedkommende Plantages Værker ere ødelagte.

Det er uvist om Oprøret skyldes en forudlagt bestemt Plan eller om det ikkun var Følgen af en øieblikkelig opbrusende ond Stemning; for den sidste Opfattelse taler den Omstændighed, at Ingen havde havt mindste Anelse om Faren førend dets Udbrud. Efter hvad der er oplyst, er det mindre Bander, der hurtigt ere voxede i Antal – det antages at der til Slutning var 7 à 8 forskellige Bander – som under forskellige Førere droge om fra Plantage til Plantage og under Feltraabet "our side" bevægede Arbejderbefolkningen, hyppigt ved Tvang, til at stifte Brand. Selve Brandstiftelserne ere blevne foretagne med en forbausende Hurtighed og Færdighed ved Hjælp af Petroleum og Rom, der nedlagdes i Plantage-Bygningernes Kjælderrum. Fruentimmer og Børn deltog virksomt deri.

Med Hensyn til Oprørets Character skal jeg yderligere oplyse, at hvorledes det end er opstaaet, saa er det klart, at Reisningen ikke var indskrænket til en almindelig Arbejder-Strike, for at opnaa en højere Dagløn, men at det var den sorte Mand, der reiste sig mod den Hvide med det Forsæt ikke alene at ødelægge dennes Eiendom, men forsaavidt han ikke godvilligt flygtede, da at fordrive ham fra hans Eiendom og Øen, eller eventuelt at dræbe ham. Dette blev mig klart, da jeg ankom til Christiansted den 2den October og saa, at den halve Ø alt stod i Flamme, og jeg bestyrkedes yderligere i min Opfattelse, da jeg drog med Militairet ad Øens Centerlinie, thi samtidigt saa jeg, at [opslag 174] Plantagerne antændtes rundt om paa Nordsiden, hvilket godtgjorde, at det ikke var en enkelt Mordbrænder-Bande, der drog omkring, men at det var en almindelig Reisning over hele Øen. Det var derfor absolut nødvendigt strax fra Begyndelsen at angribe Oprørerne med Krudt og Bly og forfølge dem saa kraftigt som muligt, naar de flygtede, thi en saa almindelig Reisning kunde kun dæmpes ved strax at indgyde Oprørerne alvorlig Skræk. Ifølge det hidtil Fremkomne have ialt c. 100 Mennesker tilsat Livet under Oprøret, heri iberegnet, at ikke Faa ved Brandstiftelserne deels ere indebrændte og deels blevne saa stærkt forbrændte, at det har havt Døden tilfølg.

Vel ere kun tre hvide Mænd faldne som Offer for Oprørernes Raseri men det maa derved ikke oversees, at Eiere og Forvaltere flygtede fra Plantagerne forinden Mordbrændernes Ankomst eller skjulte sig, ligesom ogsaa de Undsigelser, der faldt fra de Oprørere, der beleirede Fortet i Frederiksted, og Oprørernes Bevægelse imod Christiansted, efterat de saa at sige uden Modstand og i utrolig kort Tid havde afbrændt Størstedelen af Frederiksted og Plantagerne Vest for Kingshill, saavelsom flere Udtalelser, der ere faldne under Standretsforhørene fra de Fangne, med Bestemthed vise, at Oprørerne vare i den Formening, at det vilde lykkes dem at bemægtige sig Christiansted og faae hele Øen i deres Magt.

Soldaternes kraftige Optræden da de den 3die dennes mødte Oprørerne tæt udenfor Christiansted, knækkede imidlertid deres Mod og viste dem, at de maatte opgive den egentlige Oprørsplan.

Med Hensyn til Aarsagerne til Oprøret skal Gouvernementet bemærke, at disse uden al Tvivl maa søges i Landarbeidernes Utilfredshed med Arbejder-Regulationerne, og i den Omstændighed, at Oprøret udbrød ved Skiftetiden, den 1ste October, paa hvilken Dag Spørgsmaalet om Aarscontracterne særligt maa paatrænge sig Arbejderne, synes der at ligge Beviis for denne Anskuelse.

Saavel med Hensyn til den Skade, der er tilføjet Øen under og ved Oprøret, som med Hensyn til Tab af Menneskeliv vil Colonialraadet senere erholde særlige Oplysninger fra Præsidentskabet.

AUG. GARDE.

/ H. Hänschell, Fm.

TIL ST CROIX COLONIALRAAD

(trykt referat af Colonial Council Protocol for 1877-78.)

ed unanimously with 7 votes.

" " D 9 Road Department for \$ 639 adopted unanimously with 7 votes.

" " D 10 Department for Public Instruction for \$ 3,21 6 adopted unanimously with 7 votes.

The Amendment N° 10 to Item D 11 Sanitary Department was withdrawn by the Presidency.

" " N° 11 was adopted unanimously with 7 votes.

" " N° 12 was adopted tacitly.

The Money Bill for \$ 12,219 was adopted unanimously with 7 votes.

MONEY BILL.

For defraying expenses under the Budget for the Municipality of St. Croix for the Financial Year from 1st April to the 31st March 1879 the following amounts are hereby granted:

sub Item D 2. The Judiciary and Police Department.

sub Item D 12. The Poor Department.

1. For support in Money to paupers	\$ 5,600.00
2. Medicine to paupers	420.00
3. Expenses for burying paupers	<u>500.00</u>
	\$ 6,520.00

No amendments were proposed.

sub Item D 13. The Prison Department.

1. For salaries to the Inspector, Jailors, Drivers	\$ 2,853.60
2. Servant's hire	240.00
3. Maintenance of Prisoners	4,400.00
4. Various other expences	<u>1,100.00</u>
	\$ 8,594.00

The following amendment was proposed.

ad Money Bill sub Item D 13. Prison Department.

13. ad Item 4 various other expenses	\$ 11.00
to be altered to	\$ 10.20

The *President* explained that the amendment was owing to the removal of the Police from Kingshill, after which no fuel for cooking prisoners food will be required.

The Money Bill D 12 Poor Department for \$ 6,520 was adopted unanimously with 7 votes.

The amendment No 13 to D \$ 3 Prison Department was adopted unanimously with 7 votes.

The Money Bill for \$ 8,524 was adopted unanimously with 7 votes.

As it was late in the afternoon, the Chairman postponed further discussions on the Budget with remaining Money Bills.

The meeting was closed at 4¼ o'clock

Wednesday, 6th November 1878, 12 o'clock noon, the Colonial Council held its 4th ordinary meeting (postponed from Monday 4th November).

The Members were present with exception of 3rd Member for Christiansted's Town (Hanson) who had notified his inability to attend, and 1st Member of Frederiksted's Country District (Fleming). The seat of 1st Member for Christiansted is vacant; 2nd Member for Christiansted (Conrad), and 1st Member for Christiansted (Coulter), are absent from the island.

The Governor of the Danish West India Islands and the President were present.

The minutes of the last meeting were read.

The *Chairman* notified that he had received a communication from the Presidency dated 31st October according to which the Council's ordinary meeting which was to have been held on the 4th inst., was by the Government postponed to to-day, the 6th inst.

The *Chairman* further notified the receipt of a communication from the Presidency dated 11th October according to which His Majesty had on the 6th September sanctioned the Grant adopted on the 1st April last to the budget for 1878-79 for an amount of \$ 2,5000 for altering Christiansvænsfort into a Court House and Police Office; furthermore a communication dated 21st October agreeably to which His Majesty had on the 6th September a. c. sanctioned the Ordinance adopted on the 20th May a. c. concerning facilities in the Law of 30th June 1850, in so far as steamers are concerned.

The Chairman finally notified the receipt of a communication dated 5th November a. c. from the President agreeably to which the Government of the Danish West India Islands had on His Majesty's behalf appointed Collector of Customs, Christiansted, Captain Boye as 5th Crownmember for the remaining part of this elective period from the 18th April last year.

Captain Boye was present and handed in his patent of nomination. 3rd Crownmember (Kalmer) reported on behalf of those Members who had examined the patent, that it was in order; while 1st Member for Frederiksted (Sarauw) commented on the absence of an English translation of the document.

Captain Boye signed the oath, and the Chairman declared him entitled to a seat and vote in the Council.

The *Chairman* had before the Council proceeded to the Order of Day, to lay before the Council a Communication with one voucher from the Government of the Danish West India Islands, which he had received that morning in printed copies. It is a communication pursuant to § 12 of the Colonial Law, according to which, whenever the Island has been declared in a state of siege, and after good order and tranquility has been re-established, the Governor has to make a statement thereof to the Colonial Council at its next meeting.

The communication was read as follows:

TRANSLATION

GOVERNMENT

of

The Danish West India Islands,

p. t. St. Croix the 6th November, 1878.

In accordance with the Colonial Law of 27th November 1863, § 12, Government hereby submits to the Colonial Council the following statement concerning the State of Siege declared in the Island of St. Croix from the 2nd to the 31st October 1878, and the events which caused the said state of siege:

At one o'clock in the night between the 1ste and 2nd ultimo the President of St. Croix received in Christiansted a letter despatched the previous day at 5.45 o'clock p.m., by the Policemaster in Frederiksted, who communicated that a number of estate-labourers, joined by evil-disposed individuals of the town-population, were committing excesses, and had [*opslag 177*] attacked the Fort, which at present is being used as court-house and police-office, and that, as all other means had proved fruitless, the police had fired

the rioters. The Policemaster therefore demanded military assistance, and considered that a force of 20-25 men would not be too large. The president despatched at once such a number of soldiers as could be spared in Christiansted, and at 2 o'clock a.m., 20 men, partly mounted and partly conveyed by wagon, under the command of Lieutenant H. Ostermann, started for Frederiksted, where Lieutenant Ostermann arrived with the detachment on the 2nd ultimo at 6 o'clock a.m., and reinforced the Fort.

With a view of communicating information concerning the outbreak of the rebellion in Frederiksted, I append copy of a Report, rendered under the date 17th ultimo by Acting Policemaster R. Petersen, which also accounts for the circumstance that the Policemaster's first message reached Christiansted so late.

The 2nd ultimo, at 5 o'clock a.m., the President received another letter, despatched at 2.30 o'clock the same morning from Frederiksted, in which the Policemaster urgently repeated his demand for reinforcement, and communicated that the customhouse had been burnt down, that many houses in town were burning, and that the Fort was held with difficulty. The same afternoon the President received information that the military detachment had reached Frederiksted and had cleared the town; the dispatch contained also the information that Mr. Fontaine, planter, had been killed by the rebels.

Immediately on the receipt of the first despatch the President endeavoured to telegraph to St. Thomas, but as no night service is established in the Stations of Christiansted and St. Thomas, this proved impracticable, and hence the President's telegram concerning the occurrences in Frederiksted and the departure of the military, did not reach me in St. Thomas until the 2nd ultimo at 7.30 o'clock a.m. On receiving the President's first telegram concerning the rebellion and the incendiary acts committed in Frederiksted, I applied at once to the General Superintendent of the Royal Mail Steam Packet Company in St. Thomas, Captain S. Dix, for a steamer, and Captain Dix immediately placed the steamer "Arno" – which could be ready for departure the same day at 12.30 o'clock p.m. – at the disposal of Government; in this steamer I left St. Thomas at the hour just mentioned, 12.30 o'clock p.m., with the entire available force, say first Lieutenant Baron Eggers, second Lieutenant Ditlevsen, 6 non-commissioned officers and 45 privates. On my departure from St. Thomas it was my intention to go to Frederiksted in order to reinforce the town. When I was on the point of leaving, I received, however, a telegram stating that noisy mobs had been seen at Estate "Adventure," that the President had private intelligence to the effect that the Fort in Frederiksted had been burned down, and that the Estates in the vicinity of Frederiksted had been fired. The President stated in the Telegram: "We are taking all possible measures to defend this (the eastern) part of the country, but our success is doubtful without assistance from elsewhere."

The apprehension expressed in this telegram – that Christiansted could not be held – induced me to proceed thither in the first instance, and in this determination I was confirmed by observing during the trip extensive fires in many different places in the country to the west of Kinghill, a circumstance which left me no hopes of being able to arrive in time to save the western part of the Island.

The 2nd ultimo, at 6 o'clock p.m., I arrived at Christiansted, and learned only then that Lieutenant Ostermann, as already mentioned, had reinforced the Fort in Frederiksted.

Immediately on my arrival at Christiansted I declared the Island to be in a state of Siege.

The 2nd ultimo, at 9 o'clock p.m., I despatched first Lieutenant Eggers to march out from Christiansted along the North side of the Island, in order to unite with a detachment, which, under the command of Lieutenant Waage, an officer formerly attached to the Force, had marched out along the so-called Centre Line, advancing as far as King's Hill. Both of these detachments were, however, obliged to retreat the same night, seeing that the dark and rainy weather, in connection with the already considerable height of the canes, prevented them from observing what took place around them and from securing themselves against being cut off from Christiansted.

The 3rd ultimo, at 3 o'clock a.m., the entire available military force was thus collected in Christiansted. I left Captain Baron Rosenkrantz with 25 soldiers and a body of Volunteers, numbering about 70, to secure

Christiansted, and set out that day at 9 o'clock a.m. with a force of 45 soldiers, commanded by the already mentioned officers, Eggers and Ditlevsen, joined by a Volunteer Corps, established at a moment's notice and consisting of about 50 planters and managers. My intention was to check as far as possible the advance towards the east of the rebels, and to bring additional succour to Frederiksted.

The first band of rebels, numbering at least 3-400, was encountered at Estate "Anna's Hope," about ½ Danish mile from Christiansted. The rebels had just commenced firing this Estate, but were checked by the greater part of them, by flight across the adjacent hills and by hiding in the canefields, evaded capture and pursuit.

From "Anna's Hope" I went on by the burned down Estates "Work and Rest" and "Peter's Rest;" "Kinghill" was passed about noon, it being at that time untouched; but scarcely half-an-hour after the Force had passed there, the buildings of the latter place were fired, even as many fires to the North of the Centre Line was observed while the Force was approaching Frederiksted.

On the public road outside Estate "Carlton" were lying, in a state of shocking mutilation, the corpses of two soldiers that had belonged to Lieut. Ostermann's detachment; here the force surprised a band of rebels, who had just fired the Estate; a large number of the rebels were shot; the remainder fled.

The 3rd ultimo at 2 o'clock p.m., the force arrived in Frederiksted, and was received with cheers from the distressed inhabitants. The town afforded a deplorable sight; about one-third of the houses, including the customhouse, had been burned.

In Frederiksted I left a reinforcement of 15 soldiers, and went with the remainder of the force on board the "Arno," which arrived at Frederiksted on the 3rd ultimo in the evening from Christiansted, bringing supplies of provisions and ammunition, but owing to the darkness of the night could only leave Frederiksted the 4th ultimo at 4 o'clock a.m.

The 4th ultimo the Force remained in Christiansted in order to take rest, but that day, as well as the previous day, the Volunteer Corps of planters and managers, with permission of the Vice-Governor, kept patrolling throughout the Island with a view of capturing the incendiaries.

On the 4th ultimo the French ship-of-war "La Bourdonnais," Capitaine de Frégate H. Mayet, arrived; it left on the same day for Frederiksted, but returned to Christiansted on the 5th ultimo with information that the British ship of-war "Tourmaline," Captain Dennistoun, had arrived at Frederiksted; both ships, as well as the United States ship-of-war "Plymouth," which arrived later, being summoned by respectively the French, British and United States' Consul in St. Thomas, Messrs. S. Luchetti, G. A. Stevens and V. V. Smith. Both the French and the British commanding officers, as well as the commanding officer of the United States' ship-of-war "Plymouth," offered the Government active military assistance towards the restoration of order; but considering that since the expedition to Frederiksted on the 3rd ultimo, and owing to the vigorous action of the Volunteer Corps, the rebels had become intimidated and the force of the rebellion broken. I did not avail myself of these offers, but requested the commanding officers to remain at the Island with their ships in order to inspire confidence in the inhabitants, and, if necessary, afford assistance, particularly in case of occurring fires. Government was, furthermore, offered assistance from the Captain-General of Puerto Rico, who by telegram communicated that he, if desired, could send 300 men with 2 mountain-howitzers.

On the 6th ultimo a more extensive military movement was effected from Christiansted by the Northside road and the Centre Line; on the 7th a smaller military detachment was sent out to Estates "Rust up Twist" and "La Vallée"; and on the 8th a combined movement was made from Frederiksted and Christiansted to the north-west hills, in order to clear this part of the country. The military – especially the detachment stationed in Frederiksted – has, generally speaking, during the month been patrolling the country, by which means many prisoners have been taken and brought to the Forts of Christiansted and Frederiksted. The total number of captured rebels amounts at present to about 300, of which about 230 are lodged in Richmond Prison.

Under date of the 5th ultimo I issued a proclamation to the estate-labourers, ordering them to remain on the Estates where they were found hiding they exposed themselves to be considered and dealt with as rebels. The estate-labourers were also enjoined to provide themselves with passports from their employers, when they left their homes on lawful errand. This proclamation has been read to the labourers on all estates by the military.

On the 5th ultimo I appointed an extraordinary Court Martial, charged with pursuing and adjudging the Crimes committed in and during the rebellion, by rebels, rioters, and all other participants in the rebellion and the destruction thereby caused. This Court delivered from the 7th to the 12th ultimo six sentences in Christiansted and six sentences in Frederiksted, which sentences were put in execution by shooting. After pronouncing these verdicts, the action of the extraordinary Court was limited to certain examinations.

The 28th ultimo the Court Martial was discontinued, and simultaneously I appointed, by virtue of power conferred on me by His Majesty the King's most gracious resolution of 25th ultimo, a Commission of Investigation, charged with the investigation and judgment of all cases arising from the above-mentioned crimes. The sentences adjudged by this Commission are liable to immediate appeal to the Supreme Court of Denmark.

The 14th ultimo 25 men out of the Force ordered from St. Thomas returned to that Island under command of first Lieutenant Baron Eggers.

The British ship-of-war remained at Frederiksted until the 19th ultimo, and departed that day for the British West Indies after having conveyed 127 prisoners from the overfilled prison in Frederiksted to Christiansted.

On the 21st ultimo the French ship-of-war "La Bourdonnais." which until then had been stationed in the port of Christiansted, took up her station in the roadstead of Frederiksted, and remained there until the 25th ultimo, when she was relieved by the United State's Frigate "Plymouth" above mentioned.

Although the public peace in the Island has not been disturbed since the 5th and 6th ultimo, when a few cases of incendiarism occurred, yet the feeling among the estate-labourers as well as among the other inhabitants of the Island calmed only by degrees; and I found it necessary, especially in regard to the estate-labourers, to continue for some time after the rebellion, strictly speaking, had been quelled, the measures resorted to by virtue of the declared state of Siege, and enacted in my above-mentioned proclamation, with the view of enforcing the labourers' remaining on the Estates where they are domiciled. Already in the second week of the month labour was resumed on some Estates, and in the course of the month labour has gradually been resumed on all the Estates, on the same terms of payment as formerly. Peace and quiet being gradually completely restored in the Island, and as the state of order thus had become re-established, I considered it necessary to raise on the 31st ultimo the State of Siege. In order to ensure quietness amongst the labourers, the Presidency was during the State of Siege authorized by Government to grant Bureau Advances, even in cases where the works of the Estates concerned are destroyed.

Whether the rebellion must be ascribed to the existence of a definite, preconcerted plan, or whether it is only the consequence of a momentary ebullition of malignant disposition, is a matter of uncertainty. The latter supposition is supported by the circumstance that no one had the least suspicion of danger before the rebellion broke out. According to what has been elicited, it was smaller bands or gangs, which, quickly increasing in number – it is supposed that there were at last 7-8 such gangs –, and headed by different leaders, went from one Estate to the other, and under the pass-word of "Our Side" induced the labourers, frequently by compulsion, to put fire. The work itself of putting fire was performed with astonishing promptness and dexterity, by means of kerosene and rum which were placed in the cellarage of the buildings. Women and children took active part in these proceedings. [opslag 178]

In regard to the character of the rebellion, I would also state, that whatever be its origin, it is clear that the rising was not simply a common strike for higher wages: it was the black man who rose against the white,

with the intension not only of destroying the property of the latter, but also, if he did not take to flight on his own accord, to drive him away from his property and the Island, or, eventually, to kill him. This became clear to me when on the 2nd October I arrived at Christiansted and saw that one half of the Island was already in flames, and this conception on my part became strengthened when I later went with the military down the Center Line, and saw the Estates being fired simultaneously all about on the Northside, – which proved that it was not a single gang of incendiaries roving about, but a general rising throughout the Island. For this reason it was absolutely necessary at once to meet the rebels with powder and lead and pursue them as energetically as possible when they fled, seeing that so extensive a rising could only be quelled by instataneous action tending to inspire the rebels with a feeling of serious dread.

According to information elicited up to the present moment, about 100 lives have been lost in the rebellion, including the by no means small number of persons burned to death in the buildings destroyed by the incendiaries, or burned so severely that the wounds resulted in death. It is indeed true, that only three white men have fallen as victims to the rage of the rebels; but it must not be overlooked, that owners and managers fled from the Estates before the arrival of the incendiaries, or hid themselves, nor that the threats enounced by the rebels which beset the Fort in Frederiksted, the advance of the rebels towards Christiansted, after having in incredibly short time and, it may be said, almost without encountering resistance burned down the greater part of Frederiksted and the Estates to the West of Kinghill, as well as several expressions vented by the prisoners during their trial in the Court Martial, show positively that the rebels were under the impression that they would succeed in their final aim: to invest Christiansted and obtain the mastery of the whole Island. However, the vigorous action of the soldiers, when on the 3rd ultimo, they encountered the rebels outside Christiansted, took away their courage, and showed them the necessity of giving up the final aim of the rebellion.

Concerning the causes of the rebellion, Government would observe that these beyond a doubt must be looked for in the estate-labourers' dissatisfaction with the Labour Regulations; and in the circumstance that the rebellion broke out on the 1ste of October, the day of removal, on which the question of yearly contract must especially occupy the minds of the labourers, would appear to bear on this opinion.

In regard to the damage caused to the Island in and by the rebellion, as well as to the loss of human lives, the Colonial Council will later be furnished with information by the Presidency.

AUG. GARDE.

/ H. Hänschell, Fm.

To The Colonial Council of St. Croix

The Chairman: Honorable Members are aware that according to § 12 of the Colonial Law this statement together with the remarks of the Council must be submitted to the Home Government, and by them to the Diet in its approximate meeting. He would not at once make any proposal. The discussion he supposed would show whether the Council was sufficiently prepared at once to make the remarks required on the matter, or whether the Council would appoint a Committee for preparing such remarks.

4th Member for Christiansted's Country District (*Farrelly*) did not think that the Council would be sufficiently prepared to reply to the Communication to-day.

3rd Member for Frederiksted's Country District (*Latimer*) also thought that the Members had not had sufficient time to take the statement into consideration.

2nd Member for Frederiksted (*Brown*) would advise the appointment of a Committee.

1st Crownmember (*Branch*) could not see the use of a Committee, nor could he see any good in delay. He scarcely thought there could be any opposition to the Communication, which is clear and lucid in its contents and ably got up. There is only one point to which he would wish to call attention, as he did not think the Council should commit itself, to the remark in question; at all events he and several Members, besides many

in the Community, could not join in that remark. He referred to the part of the communication where it is stated that the Military force, viz. that which had been sent out on Wednesday night on the Northside Road and had halted at Montpellier, had been obliged to retreat. The Community were at a loss to see or to find out the causes of the retreat. Anyhow to the fatal retreat is due all the burning and destruction that took place on Thursday, except those fires that were set in distant places. The bands of rebels who destroyed Morning Star, Montpellier, Windsor and Glynn were not in existence before Thursday morning, when the gangs of these and other estates completed a junction, a junction which would not have been possible if the soldiers had not on Wednesday night retreated from their positions at Montpellier. In fact that retreat did the greatest harm, and it made a sad impression to see brave soldiers turn their backs to Paris and his hordes.

The *Governor*: When, the day after the revolt had broken out, he came here with a few men from St. Thomas, he had not expected after doing the best, to be blamed, and blamed in such an unjust manner. He did not now address himself as much to the honorable Member, to whom he was thankful for having brought forward the opinion in the Colonial Council, as to many others who had expressed the same opinion else where. It was very unjust to blame a handful of men in that manner. It will be remembered that the night on which those 20 men were despatched to the Northside, was very dark and rainy; the men had just arrived from a garrison where there were many cases of fever, nobody here could give any information as to whether the rioters offered armed resistance or not; in fact with but very few exceptions every body here was full of fear. The officer in command of the men from St. Thomas, Lieutenant Baron Eggers did not wish to lose time; he applied for permission to go out with a detachment of troops along the Northside Road, to reconnoiter and gain information as to the actual state. The Governor warned the Lieutenant, that it would be difficult to do anything; as the cane pieces are so high, that even at day time, it was not possible to see far ahead, much less in the dark of the night; as an instance of this, he would mention, that when on the following day the troops were out, rioters were from the top of Kingshill seen putting fire to cane pieces at the foot of the hill, but on reaching the spot, not one was to be found or seen; this was in broad day light; it was impossible at present to search the cane fields how much more so in a dark rainy night. Such accusations could only contribute to cool the interest and attachment he had always felt for this Island. Now, to resume, if there had been some courageous men here to join the military on that expedition, the result might have been otherwise; but there were none such, it was even difficult to get a few carriages to convey the men. The rumors spread with regard to the movement in question, and the conclusions based thereon are wrong. The 20 men were sent out in the dark of the night; they had not gone very far when they were fired on at the Estate Golden Rock; to ascertain something about this firing enquiry was immediately made at the Central Factory where some armed men were stationed, whether there had been any firing; but not a gun had been discharged from there, still there were witnesses of fire-arms having been discharged. There was this good reason to believe that the rioters were armed; the Officer in command of the detachment was obliged to adhere strictly to his orders: to pass the Northside Road and join Lieutenant Waage at Kingshill, but by all means to avoid being surrounded by the rebels or cut off from Christiansted. There were in all about 100 soldiers in the island; if they had been scattered round about, with 20 men here and 20 there and the rioters had made a vigorous armed resistance, the lives of the inhabitants in this town would have been exposed to the greatest danger. Some time after his departure, Lieutenant Eggers reported that his men were wet and tired, as could be expected, and therefore had been obliged to remain at Montpellier; at the same time, Lieutenant Waage reported that the rioters were burning Estates at the foot of Kingshill, and that they were in such large numbers, that he had not considered it warrantable to remain there with his 20 men but had retreated to Sion Farm, Under these circumstances, as the men of both detachments were overtired and as there was no possibility of sending reinforcement from here, it was necessary to order both detachments to town, to rest till the following day. Now if the Colonial Council should not be satisfied with this, the Council

ought to complain to the Home Government; but the Governor would remind the Council of the consequences.

He was happy to say that the loss of life has been strongly exaggerated; according to official Information obtained with regard to labourers on the Estates, 58 persons were shot in the open fields, and 12 by sentence of the Court Martial; 14 women were burned at Grove Place making in all 84 lives lost; nothing is as yet known about the porters particularly in Westend Quarter; but he did not think the total would exceed 100 lives. As for the amount of Damages done, the Government has received from the Presidency a report based on estimates drawn up by the respective Quarter Officers and Estate Owners according to which all the damages done to Estates works, inventory, produce made and canes on the fields are estimated at \$ 670,500, to which will come the loss occasioned by the delay of the crop. For Frederiksted no estimate has as yet been obtained. The Colonial Treasury's loss is put down at \$ 10,000 by destruction of buildings, and \$ 19,000 on loss of revenue; the Central Factory c. \$ 1,800 and several other losses \$ 5,000; thus the loss at present estimated may be put down at c. \$ 700,000. In the same manner the most necessary repairs to the Estates' works have been estimated to cost \$ 264,000. This is of course the question most pressing at present, at least on his mind, viz: how to bring the estates as soon as possible in working order. There is no doubt but that many planters are unable to help themselves; and we can expect help from no other source than the State Treasury. He had desired some time since to see the Colonial Council on this matter, but the state of siege existing in the Island, delayed the meeting. He had however on his own accord informed the Home Government of the necessity of coming to the assistance of the Island, and had inquired if the colony could expect to get such assistance. He had however as yet received no final reply. With the last Mail, he had received a letter from the Minister, according to which the Home Government entertains an idea similar to his that the Colonial Treasury should assist the planters through a loan from the State Treasury. No doubt the Home Government will add some conditions; and he could only hope that honorable Members will from several reasons see the necessity of making changes in several respects, so as not to have a new 1st of October soon again. He had hoped before to-day to receive a telegram from Copenhagen containing further information on the matter; on the other hand, he did not wish to act any longer on his own hand for this island but would prefer that the Colonial Council joins; it will of course depend on how he is now personally met here, whether he will at all continue to work personally for the Island or not. He would propose that the Council appoints a Committee to draw up the Council's remarks on Government's communication about the state of siege, and he intends to propose another one to co-operate with the Government, in order to consider and decide what amount it is necessary to procure to relieve the distress in the island, to propose to the Colonial Council such petition, as the Committee might recommend to be addressed to Home Government, with regard to the future and particularly the financial position of the community, and to consider upon which amounts the Colonial Treasury should lend to the sufferers.

The Chairman vacated the chair to the Vice Chairman (*Sarauw*).

2nd Member for Christiansted's Country District (*Rosenstand*) should have had no objection to defer making any remarks on the communication, at all events till it had passed in the Committee; but as the discussion had been opened, he would have to make some remarks. He must confess, he rather regretted having encouraged the 1st Crown Member (Branch) to come forward with his remarks; he was never more surprised than by those remarks. It never struck him that the Council just at the time it received a communication regarding the great calamity that has befallen the [opslag 179] Island, would pick out small points or part of the whole sad drama, and make them the object of criticism; which in this moment could scarcely be exercised with sufficient calmness and justice. He would most strongly advise the Council not to follow this course. He would, to show how difficult it was to form an opinion on affairs or to make any fair criticism afterwards, refer to what had been said by the Governor of the impossibility of getting information if the rebels offered any armed resistance, or not. [The *Governor*: It was not even known that there were 7 or 8 gangs of rebels;

but from communications received and what could loosely be gathered here, it was supposed they were moving in one large mass; it was only the next day any certainty was obtained]; we all in town believed the same thing, and much uncertainty prevailed the same thing, and much uncertainty prevailed as to the whole state of things. In the course of the day such information should have been sought and obtained here, as could have guided the military movements in the evening, through patrols, but we had no force available for patrols; in the forenoon several planters applied for authorization from the President to go out in a body and meet the rioters; they got the desired permission but the expedition did not come off; in the evening, he happened to meet one of these planters; he had been out, but alone with his manager and another gentleman. He would not criticize this. Let the movement in question be an error, others would find other movements equally as wrong. In West End the complaint was, that no detachment were sent out on the North Side on Thursday Afternoon, when applied for; all this might be wrong but this is not the moment to search for errors. We have other things now to do; and if the Council appoint a Committee to draw up the remarks, it would be a shame if there should be nothing else than backings and bickerings at the communication. We have first to examine whether the Governor was justified in declaring martial law or putting the Island in a state of siege, and to suggest what is best to do to raise the island from the effects of the calamity. The latter part may now after the Government is going to propose the appointment of a second Committee not fall under the reply to the communication Unity makes strong; we cannot expect sympathy from the Danish Diet, if we are here governed by faction. What fault or errors we find, can be reserved for comment on another occasion, but our first act should be one of unity and to show that we are ready to do our best to raise the Island from its prostrated state. It was reassuring to see that on the introduction of the Financial had alluded to that the state of St. Croix would lay great claims on the State Treasury.

4th Member for Christiansted's Country District (*Farrelly*) complained of the Island having been left without sufficient protection. Westend with all the Estates round there was left only to the protection of 5 policemen and 5 rattans. If Westend had had some sort of military protection, the whole thing might have been avoided. Attention to this had been called during the discussions on the military ordinance, and fears were expressed. Now has come to pass what the Authorities and some Members would not believe; he and almost all the other planters have been ruined, and have lost everything, because it was thought fit to have no military men located in Westend.

The *Governor*: Who was it said we did not want any military force?

4th Member for Christiansted's Country District (*Farrelly*): There were 6-7 Members who voted against doing away with the forces.

The *Governor* would beg Members to be just enough to remember the history of the military ordinance. For the first 2 years after his arrival here, he opposed retrenchments in the public expenditure, for which many voices were raised; he held that the Administration could not be had cheaper, and that those reductions which here and there might be made were so trifling, that they would lead to nothing. In fact, he had heard constantly a great deal about retrenchments, but could not find any key to a plan for their execution. In 1872 we were comparatively rich; then came 1873 which found us a little poorer. In 1873 or 74 while on a visit here, he was addressed by a so called Deputation, that asserted that \$ 500,000 were requisite in order to continue the business of the Island. Government procured them a loan of \$ 150,000 from the State-treasury. This loan has not since been fully repaid, because the one drought followed the other, and the crops went down as 3.000 hogsheads in one year. There was no money in the Treasury, and no sufficient revenue to be expected; what was the use of the Council saying we wish to maintain the military, but we have no money to pay for it. Later, on the 4th January in 1875, he in this Council had frankly declared that he was not bound to fulfil the promises made by former Governors, and that he would not undertake to support vague proposals of retrenchments, but must demand that those who voted retrenchments, should show how such were to be effected. In 1876 he left here for Copenhagen for the purpose of promoting the Central Factory,

he would not speak of what he had done in that respect; but if he had not gone, the Factory would never have been here; perhaps some may say it would have been better it had not come; the future will show. The Diet gave another loan of 600,000 Kroner to the Colonial Treasury besides supplying one half of the Factory's Capital through a loan from the State. The Diet made however certain conditions, among others that we should curtail our expenses as much as possible, and as the military expenses was the only item where reduction of any significance could be effected, the last military ordinance was submitted. Now, a great deal might be said for and against the military; he would here refer to a simple but striking remark he had heard sometime ago: it is simply absurd to expect to grow canes with rifles. He would beg to ask, was there any man here who before the 1st of October could or did suppose that a danger of the kind could be expected to occur in this Island? He had spoken with 3 gentlemen, who have lived a long life here in the island, intimately acquainted with the labourers and animated by a strong feeling of justice and humanity, one of the viz: Reverend DuBois – he would take the liberty to mention and publicly pay him this compliment on account of the zealous and courageous manner in which he had endeavored to prevent the riots in Frederiksted; he had asked each of those gentlemen, if they had ever thought such a fearful, dreadful calamity possible; they replied all that if they had been asked the question on the 30th September, they would have answered it was utterly impossible: a little disturbance or a strike might be possible; but such a serious rising was beyond the conception of every one. This is the secret of the military question: we have all felt secure, we have slept with our doors open, but we have suddenly seen that we have been mistaken. This may be called the moral sense of the question; the pecuniary view of the matter is that the Island was unable to bear the former military expenses, they had necessarily to be retrenched.

1st Crownmember (*Branch*) had felt it would seem an invidious thing to make the remarks he had to make on the Governor's communication. But he had to a certain extent been misunderstood. He had spoken on one point, which he found to be wrong and which was much commented upon the public, but he would not join in any wholesale condemnation. As regards the insurrection itself, it was too true that it could not have taken place if a military force had been in the Island; but for its real causes he must go further than the removal of the military force from West End and Kingshill. The planters have for many years been driving their labour power at high steam pressure; the engine has now burst. Until the whole body of planters have learnt to feel more for and with the labourers than they do now; until they feel that labourers need something else besides being well fed and housed – in fact that they are not merely so much working power, than the Island, though it may be made safe, will not be what it ought to be, not if you putt all the military force you like into it.

4th Member for Crhistiansted's Country District (*Farrelly*) believed that nowhere in the world would you find a class of labourers better clad, better fed and enjoying a better life than here in this Island; foreign clergymen have come here and seen it and commented on it, and a proof of it is afforded by the people leaving here and afterwards returning even from their native land. No planter considers a labourer less than what he is, or treats him otherwise than he ought to do. As for the remarks from the Governor that no one expected this outbreak he would observe that for some time it was plain the labourers were driving at something, had something in their heads, especially as they did not cultivate their provision grounds; a strike might have been looked for, but this general rising was not expected; for no earthly reason could be supposed for those labourers wanting to ruin the whole Island and to drive out the white man.

The Chairman vacated his seat to the Vice Chairman.

2nd Member for Christiansted's Country District (*Rosenstand*) would shortly reply to the remarks from the honourable Member (*Branch*) about the planter's treatment to labourers. The honourable 4th Member for Christiansted's Country district (*Farrelly*) had already replied; but he might be considered too interested in the question to take an unbiased view of it. He (the speaker) though having no personal interest in the question had through many years and in different positions closely observed and become well acquainted

with the relation between planters and their labourers; and he thought that on the whole – exceptional cases were always to be found – such accusation as were brought against the whole class of Planters by the honorable and reverend member were unjust and unwarrantable, and he would most earnestly repudiate them, that they should not pass over the whole world uncontradicted.

1st Crownmember (*Branch*) was sorry that the Chairman had again somewhat misunderstood him. What he had intended to say in connection with the labourers was, that unless a feeling of mutual confidence be established between employers and labourers, the latter could be kept down only by terror. He should certainly not wish the Island to be without military assistance; he would himself have voted against the removal of the troops if he had been in the Council at that time; but he does not wish it to be overlooked, that there are affairs here which need to be adjusted in a suitable manner; he meant the relation between employer and labourer, which must be put on a footing somewhat like similar relations elsewhere; for as justly observed by His Excellency to day, we cannot grow canes with rifles.

The *Governor*, would as he had touched on the labour-question in the communication, add a few words with special reference to what the honorable 1st Crownmember (*Branch*) had stated. He [the Governor] concurred with the honorable Member in the principles for the adjustment of the labour-question. All relation between two classes of people, who wish to live in peace together, ought to be regulated according to these principles. The labourers must be treated with humanity, and it ought to be made possible for the employers to encourage good labourers by rewarding them with a higher pay than the rest, but the present labour-regulations do not allow this. The labourers have lately committed a crime by trying to bring about a change in the Law in an illegal manner; it has therefore been necessary to force them back under the provisions of the law; but we must be prepared to make a change for the future, and to show that we are willing to settle the labour-question with justice to all. It would be noticed from the Newspapers, that although they had a scanty information about the riot here, they have all guessed that the Labour-question is not regulated here as it ought to be; if we wish to obtain the sympathy of the outer world, we must try to meet its opinions.

After a respite of 15 minutes, the Council resumed.

2nd Crown Member (*Kalmer*) fully concurs with what had fallen from the Chairman during the first part of the discussion, and thought the first feeling that should pervade the Council after the sad calamity in the Island, should be to try to do everything to remedy the effects; to put shoulder to shoulder to work out a good result. He did also feel convinced that this would be the ultimate result of the Council's action; and withal, it will take a long time before the island can recover from the effects of the dreadful calamity. At the same time it was very cheering to see both from the Government's remarks as well as from elsewhere, that there is a readiness on the part of the Home Government and the Nation to come to the assistance of the Island; not only a readiness to yield more material help, but there is a sympathy, which makes our cause a national cause, so that one could feel more than ever before convinced, that the Mother Country will not consider us as a colony, but embrace us as a province. He could not allow these discussions to be closed, without giving expression to the joy he felt on that account, and he held the expectation that that national feeling will become stronger and stronger, and ultimately lead to our being admitted in all respects as a part of Denmark. As for the Council's remarks to the communication, the proper way would in [*opslag 180*] his opinion be to have a Committee to prepare them, and he would like to know if the same Committee could not attend to the other purposes, for the Governor desired to have a special Committee.

The (*Chairman*) did not think it possible that one Committee could serve for the two different purposes. He would refer the question to the Governor.

The (*Governor*) would propose a special Committee to be appointed to confer with him on several questions.

3rd Member for Frederiksted's Country District (*Moore*) proposed a Committee of 3 Members to be appointed to prepare the Council's Remarks on the Government's Communication.

4th Member for Christiansted's Country District (*Farrelly*) proposed a Committee of 5 Members. Moore withdrew his proposal, and Farrelly's proposal was unanimously adopted.

The *Governor* handed in his proposal as already reported.

The *Governor* explained the object of the Committee proposed by him. The first question to be solved, is in what way and to what extent are the necessary means to assist owners of destroyed properties to be obtained; next to ascertain which properties ought to be assisted, and the best way to bring a speedy assistance. The Committee should have special power from the Council to act on its behalf. The Committee should furthermore be charged with preparing such proposals or petitions to the Home Government as may be recommendable for adoption by the Council with regard to the future and more especially the finance position of the Island. When the extent of the damage has been estimated, the necessary materials are to be procured; he thought that the materials necessary for several estates would perhaps be obtained cheaper, if they were included under one order, perhaps through Government, than if they were ordered in small lots by the planters separately. Another point for consideration is whether it is advisable to repair those properties, that have the benefit of being able to deliver canes to the Factory. The Committee would further have to consider the best manner of assisting people in Frederiksted to rebuild their destroyed properties. It is necessary that the ruins should not be suffered to remain long as they are now; the small number of dwelling houses must necessarily cause a serious increase of the house rent.

After some few more remarks from the Chairman and the Governor, explanatory of the object and extent of the Committee to assist the Government, it was proposed by 2nd Member for Frederiksted (*Brown*) that the Committee proposed by the Governor should consist of the whole house, while the 4th Member for Christiansted's Country District (*Farrelly*) proposed that said Committee should consist of 5 Members. The latter proposal was adopted with 10 votes against 1.

After a respite of 10 minutes, the Council proceeded to vote for Members of the Committees:

a, for the Committee to frame remarks to the Government's communication 11 votes were handed in; elected were Rosenstand with 11, Moore with 7, Farrelly with 7, Skeoch with 6 and Sarauw with 5 votes.

b, for the Committee to co-operate with the Government:

11 votes were handed in: Elected were Rosenstand with 10, Skeoch with 10, Moore 8, Farrelly 7 and Elliott 7 votes.

The Chairman closed the meeting, and appointed the next Meeting for Friday 9th. Order of Day to be Continuation of Order of Day for this meeting.

Friday 9th November 1878, 12 o'clock noon, the Colonial Council held an extraordinary Meeting.

The Members were present with exception of 3rd Member for Christiansted [*Hanson*], 1st Member for Frederiksted [*Sarauw*], 1st and 3rd Member for Frederiksted's Country District (*Flemming* and *Moore*) who had notified their inability to attend; 2nd Member for Christiansted [*Conrad*], and 1st Member for Christiansted's, Country District [*Coulter*] are absent from the Island.

The Governor of the Danish West India Islands and the President were present.

The minutes of the last meeting were read.

The Council proceeded to the Order of Day:

1, Introduction of, and 1st Discussion on Draft of Ordinance concerning an extension of the authorization given to the Government of the Danish West India Islands by the Ordinance of 6th June 1876 to assume in behalf of the Colonial Treasury of St. Croix the liabilities prescribed in the Law of 25th February 1876.

The Draft with Motives reads as follows:

DRAFT

of an Ordinance concerning an extension of the authorization given to the Government by the Ordinance of 16th June 1876 to assume in behalf of the Municipality of St Croix the liabilities prescribed in the Law of 25th of February 1876.

The authorization given to the Government of the Danish West India Islands by the Ordinance of 16th of June 1876 to assure in behalf of the Municipality of St. Croix the liabilities prescribed in the Law of 25th of February 1876 is hereby extended to be valid with regard to the whole Loan from the State Treasury in case the size of the latter should be increased beyond the amount of the paid up capital of shares to the extent of one and a half time the said capital.

MOTIVES

Although the first campaign of the St. Croix Central Sugar Factory has resulted in a serious loss, the experience of the same has sufficiently proved, that with the machinery and other appliances of the establishment and with the mode of operating adopted, it is perfectly practicable to produce sugar of superior quality, and also in such a quantity, as to make the undertaking a lucrative, and with certain improvements easily to be adopted, a still more profitable one. Experience has likewise confirmed the original expectation of the great advantages which the new system of making sugar affords to the planter.

The causes which in spite of these satisfactory results have made the campaign so unsatisfactory as to leave the undertaking exposed to become a complete failure are known. They consist mainly in defects of various parts of the machinery, which although not affecting the principle of the plan, and which in ordinary cases would have been replaced in a few days, ...sed each an interruption of many weeks on account of the dis-

Printed for the use of the Foreign Office. November 13, 1878.

CONFIDENTIAL.

The Secretary to the Admiralty to Lord Tenterden. – (Received October 30.)

My Lord,

Admiralty, October 29, 1878.

I am commanded by my Lords Commissioners of the Admiralty to transmit to you, for the perusal of the Marquis of Salisbury, two letters received from Captain Dennistoun, of Her Majesty's ship "Tourmaline," reporting his proceedings and the rising among the negro plantation labourers at Santa Cruz in the West Indies.

It is requested that these papers may be returned when done with.

I am, &c.

(signed) ROBERT HALL.

Inclosure 1.

Captain Dennistoun to Vice-Admiral Sir E. A. Inglefield.

"Tourmaline," Fredericksted, Santa Cruz,

October 5, 1878.

Sir,

I have the honour to inform you that on the 2nd instant, when lying at anchor at Barbados, I received the telegram attached (as from the English Consul at St. Thomas Island, and at once put myself in communication with the Lieutenant-Governor, Mr. Dundas), when another telegram, also from the Consul at St. Thomas, arrived for the Governor himself, a copy of which is forwarded herewith, and this at once made me decide to start without delay for this place, which I reached on the afternoon of the 4th instant.

2. When passing along the southern shore of Santa Cruz we saw four or five fires, all of which must have been factories set in flames by the laboring classes, a large number of whom are in open revolt, burning and pillaging all the plantations without interference, the whole white population having had to fly for their lives either to this place or Christiansted.

3. On anchoring here, Mr. Dubois, the English Vice-Consul, and Mr. Armstrong, English Vice-Consul in Christiansted, came on board, and the former wrote out for me at once the accompanying account of how this disastrous insurrection commenced.

4. Both our Consuls decided in saying that now a man-of-war had arrived, life, and what little property there is left in the town (two-thirds of it being burnt), was safe, seeing the insurgents had no fire-arms, and the mere sight of a rifle made them run. I immediately landed and communicated with the police-officer and a Lieutenant in the Danish army, who are the highest civil and military authorities here at present (the Governor and Lieutenant-Governor, both being at Christiansted), and both confirmed the report of our Consuls, that now the town was safe, but the whole country at the mercy of the rebels.

5. The armed force on shore in the town consist of 35 soldiers and about 30 volunteers very poorly armed, so I hold in readiness 100 men to land if it became actually necessary for the preservation of life and property. I may here mention that two-thirds of of this island is the property of British subjects – all appear to speak English, and Mr. Dubois tells me that with one exception English is taught in every school.

6. I was also informed by Mr. Dubois that the French gun-vessel “Bourdonnais,” [*opslag 181*] Commandant (*tom plads*), had been here, but had gone round to Christiansted to try if he could find any responsible official with whom to arrange some course of action. He returned here in the evening, and Commandant (*tom plads*) came on board and informed me that, after waiting half a day outside the harbor making signals, the Governor’s Aide-de-camp came on board and requested him at once to return here, which he accordingly did.

7. This morning everything being quiet, Commandant (*tom plads*) of the “Bourdonnais” suggested that he should again return to Christiansted, and try to get the Governor or Lieutenant-Governor to come here in order that we might find out how matters really stood, and in what way we could best assist him in quelling this insurrection of the negro plantation labourers.

7th October, 1878.

8. Since commencing this Report the Governor-General, Garde, has been here in a steamer for two hours, and returned again to Christiansted.

9. He is of opinion that here will be no occasion for the landing of a foreign force, but asked me to have a body of 50 men ready to land after 25 of his own soldiers, accompanied by numerous volunteers, leave the town to-morrow, the 8th, to scour the country in search of the rebels, who are reported to be breaking up into small bands and hiding in the sugar canes, which are very high at present.

10. He requested me, at the same time, not to leave this anchorage, as he said there could be no doubt that the moral effect of the presence of a man-of-war would be of great assistance to him.

11. Numerous arrests are being made both here and in Christiansted by armed parties of soldiers and volunteers, who ride into the country and arrest all suspicious characters who are found on estates without having a right to be there.

12. The Governor informed me that boys and girls have been found with their pockets full of dry cane dipped in kerosine oil, and that they confessed having set fire to many places with this means.

13. The only white men killed by the insurgents are two soldiers and a Mr. Fountain, a German planter, whose untimely end is mentioned by Mr. Dubois in his account of the riot. Several planters, however, have had very narrow escapes, and were only saved by the friendly domestic negroes hiding them, though, as a rule, warning was sent to their houses telling them to clear out, which they did, and in this way certainly their lives were saved, for hardly a white civilian in the island has either pistol or rifle.

14. The following reasons were given by the crowd to Mr. Dubois, before setting fire to the town, for their being disconnected:

(1.) The annual contract, which they considered to be slavery, inasmuch as, if the labourers make the least mistake in the legal notice for termination of contract, giving such notice a day earlier than provided by law, they are compelled to remain on the property for another term of twelve months, however contrary to their interests or feelings.

(2.) That their wages, 10 cents per day, with house, allowance of provisions, allotment of land for cultivation, privilege of keeping stock, &c., are not sufficient, especially when compared with the wages given at the central factory, viz., from 35 to 45 cents per day.

(3.) That the managers are allowed to inflict fines on the labourers for certain offences, without a hearing at the police office, a power which is much abused to the detriment of the labourers.

(4.) That in the case of immigrants every possible difficulty is thrown in the way of their leaving the island at the expiration of their term of employment by the Police Magistrate, payment being demanded for their passports, and veru often after reaching St. Thomas being sent back to Santa Cruz as vagrants.

15. From what I hear on all sides, I cannot doubt that this annual labour contract has been for some time objectionable to a large number of the laboring class, and that it led directly or indirectly to the rising.

16. There are eighty sugar estates on this island which have factories on them, sixty-three of which have been burnt, along with alle store houses and planters' and managers' dwellings; the seventeen factories not burnt are very small, and taken together, I am told, do not represent the value of two of those destroyed.

17. An opportunity has just occurred to send to St. Thomas by sailing schooner, which I will take advantage of.

18. A Government Peace Proclamation is just about to be sent out all over the island, but I have not seen it.

19. The Police Magistrate has applied to me for the loan of ten revolvers to arm volunteers accompanying the soldiers, and twelve Henri-Martini rifles to arm twelve volunteers who are to remain in the fort with the ten soldiers left behind, and I have acceded to both requests.

20. The numerical strength of the rebels is variously estimated from 300 to 5,000; in fact no one really knows the numbers.

21. I cannot close this without mentioning how universally admired is the courageous conduct of Mr. Dubois in his various attempts to reason with and quiet the mob. The whole time the burning of the town was going on he went from house to house trying to save them, and in some few cases succeeded. Mr Dubois and two others were the only white gentlemen left in the town; all the others had fled. He continued his effort to save property until the Danish soldiers entered the town and opened fire on the incendiaries where he was, and he escaped into a house with a bullet through the skirt of his coat. His calm and noble bearing has gone far to give confidence and courage to others in a time like this, when panics are so common among men without discipline of any sort.

22. I would also mention that Mr. Armstrong, our Vice-Consul at Christiansted, when he heard of the disturbance at Fredericksted, got into his carriage and drove here, thinking he might be of help to Mr. Dubois, with the factories burning on all sides, and the whole country in the hands of the rebels, who mobbed him several times, and the morning after my arrival nothing I or others could say would prevent him returning in the same way to inform the Governor that I was here. In doing this I think he showed a cool, determined courage, and a stern sence of duty.

23. Mr. Smith, the American Consul at St. Thomas, is the only other person that I know of who, unarmed, has ventured into the country.

24. Mr. Stevens, Consul at St. Thomas, arrived here yesterday in a sailing barque, and will remain on board this ship for the present.

I have, &c.
(signed) R. P. DENNISTOUN,
Captain and Senior Officer, Barbados Division..

Inclosure 2.

Consul Stevens to Captain Dennistoun.

(Telegraphic)

St. Thomas, October 2, 1878.

NEGRO rising at Fredericksted, Sainte Croix. British lives endangered; recommend your proceeding there; only sixty Danish soldiers available.

Inclosure 3.

Account given by the Rev. J. C. Dubois, Her Majesty's Vice-Consul at Fredericksted, Santa Cruz, respecting the Rising among the Negro Plantation Labourers in that Island on the 1st October, 1878.

All labourers on sugar estates of the island are, under compulsion, obliged to enter into an annual contract with their employer at fixed rates of wages per diem – such wages for first class labourers consisting of 10 cents per diem, a certain allowance per week in salt fish and meal, a house in good repair, and a certain allotment of land for the cultivation of vegetables on his or her accord. In return for this he or she is bound to work, under penalty of punishment by a Police Magistrate, a certain number of hours every day except Saturday and Sunday.

The population of the island having greatly diminished since 1848, when the slaves were emancipated, and being quite insufficient for the needs of the agricultural interests, immigration from the English Windward Islands was resorted to some years ago, a certain bonus being paid to each labourer, and such labourer being subject to the same regulation as the native agricultural population. This obligation to work, unless the certificate of the attendant estate physician should be obtained to the effect that the labourer is incapacitated by illness, has always been very much dissatisfied with the amount of wages paid them. This being so, an unpleasant feeling has frequently arisen on their part both towards the police authorities and their employers, a feeling which was ready on the slightest provocation to break out into open demonstration. [opslag 182]

The great majority of these annual contracts expire on the 1st October, which is generally regarded among them as a gala day, and on which they usually change their place of employment.

On the 1st October this year the town Fredericksted was visited by some of these dissatisfied spirits, and on the policemen arresting one of their number he was rescued by his companions, and the small police force chased within the enclosure of the police office, formerly the fort and military barracks. The labourers then congregated together, and hearing of this, and that they seemed inclined to be troublesome, I went among them to persuade them to leave the town peaceably. This I think they would but that two mounted men were ordered to ride among them and disperse them without wounding them. On this being done they became infuriated and again chased these mounted men, together with the Police Magistrate and his assistant, within the walls of the station. I followed them, and found them consulting about capturing the station and taking the lives of the whole force. I again remonstrated with them, and, with increased difficulty, obtained again their promise to leave the town peaceably. I accordingly walked at their head across the town to the south-eastern exit. They faithfully followed me, but with much noisy demonstration and flourishing of the heavy hard wood stick which each one carried. Having arrived at the place of exit, I led them a little way beyond the limits of the town, and stood on an elevated bank at the road side and spoke to them to the effect that, if they had any grievance to complain of, they should select a Committee of the trusted of their own number to confer with me, and I would draw up a Memorial to the Governor-General on their behalf, pointing out at the same time the impropriety and danger of seeking redress by violence and lawlessness. This they agreed to, gave three cheers, and were again about to leave the town, when a woman of their

number ran up shrieking that the man ill-treated by the policeman had just died at the hospital. Again I lost control of them; they rushed to the hospital, which is situated in the middle of the town, found that the man was not dead, but ran again thence to the police station or fort to capture it. They gained the outer enclosure, but were stopped by the inner gates. These they strove to break open, but could not succeed. Here the police fired at them with their revolvers, and wounded some four of them. Just at this stage of affairs a planter from a neighbouring estate, a German, rode among them, revolver in hand, threatening them. They immediately assaulted him with stones and conch shells, knocked him off the horse, and beat him so severely that death ensued that night. They then left the fort or station and attacked a couple of the policemen's houses, battering them down. From that time the police authorities were confined within the walls of the station, and the mob, now swelled to a couple of hundred or more by additions from the various estates near the town, had entire possession of the town. They broke open and sacked the different shops, burning their contents in the streets; from this they proceeded to fire the buildings themselves, and the result was that before morning at least one-third of the town comprising the best buildings was in ashes, and their owners and tenants fugitives. The scene of noisy riot continued until morning, when the mob dispersed with their plunder. At about 5 o'clock a small detachment (about twenty) soldiers reached the scene from Basin, not in time to prevent the riot or end it, but in time to make some arrests and shoot a few rioters attempting to escape. From that time, driven from the town, they commenced the work of destruction in the country, burning down sugar works and dwelling houses with great rapidity, and cutting off communication between the two towns completely. An attempt to send up despatches to the President at Basin resulted in the murder with great brutality of the two mounted orderlies who bore them.

The town was kept in a state of siege day and night until relief came by the arrival of the Governor-General with some forty men from St. Thomas. Since then alarms had been constant, but the town is still held, though the rural districts are yet in their hands, the work of destruction going on there, and the communication still cut off except to armed detachments.

The loss of property both in town and country is enormous, and it would seem impossible ever to replace it.

I would here remark that on subsequent investigation it was proved that the man said to have been beaten by the police was really injured in a fight with his own friends, but had not died.

Inclosure 4.

Consul Stevens to Governor of Barbados.

(Telegraphic)

St. Thomas, October 2, 1878.

Requested "Tourmaline" proceed Sainte Croix. Later telegrams announced several prominent citizens murdered; riot extending seriously. British interests involved. If war vessel friendly Power available urge rendering assistance.

Inclosure 5.

Captain Dennistoun to Vice-Admiral Sir E. A. Inglefield.

"Tourmaline," at Fredericksted, Santa Cruz,

October 12, 1878.

Sir,

I have the honour to report, for your information, that since I last wrote to you on the 5th instant everything here has been quiet, the bands of rebels having dispersed and gone to their different estates, where many of the ringleaders have been arrested or shot by the troops and volunteers.

2. From time to time I have seen Governor-General Garde, and he has just now left me to return to Christiansted. On leaving he requested me to thank you for the assistance which he had derived from the presence of this ship during the insurrection, and said that when the American man-of-war arrives here (and

she is expected every hour) he will no longer require me to stay, as the presence of one ship is all that is required.

3. From 210 to 230 men are supposed to have been killed in the country by troops and volunteers, and I fear among them were many poor innocent fellows whose courage failed them at the last moment when they saw the white man approaching; so ran, were taken for rebels, and shot in the act of trying to escape.

4. Twelve men have been shot by sentence of Court-martial, and the English Vice-Consul was permitted to be present at the trial of those who were British subjects, and he has just reported that they were treated in the fairest and most humane manner during the trial, but that in every case the evidence of their guilt was overwhelming; and before being shot they acknowledged their crime and the justice of the sentence.

5. The trials are over here, and the Governor told me he will not shoot another man, but hoped to set free the least guilty of the 250 prisoners which he now has, and try the others by the usual Tribunals after Martial law, which is now proclaimed, has been rescinded.

6. Eighteen men, women, and children stole a boat on the 4th instant and escaped, but alle the neighbouring islands having been informed by telegraph of it, they were arrested on landing at Tortola and Virgin Gorda on the 6th.

7. Shortly after hearing this, I received the attached telegram from his Excellency Governor Berkeley, of Antigua. I also forward a copy of my reply and his answer, by which you will see that the Governor here abandons all claims upon them, so I presume they are set free. Only three of the men were known to have taken an active part in the riot, nothing appearing as to the movements of the remaining ones, some of whom are innocent children.

8. I do not attempt to enter further than I did in my last dispatch into the reasons of the insurrection which called me to this island; all is clearly conveyed in the enclosed copy of Consul Stevens' lucid and full Report, and its confidential inclosure and map to the Marquis of Salisbury, which that gentleman (Mr. Stevens) has been good enough to allow me to make use of for your information. I have not thought it necessary to forward a copy of these inclosures to their Lordships, knowing that the originals will go by this mail to England with the Consul's despatches.

9. During the past week I beg to bear witness to the untiring zeal with which Mr Stevens has pushed forward his inquiries in every direction to try, if possible, to arrive at the cause of this disturbance, its course, and the means which have been taken to surpress it.

10. This ship came here from Barbados (a distance of 430 miles) without stopping, under steam, going sixty-five revolutions, and averaged ten knots. You will see by the accompanying list of defects (Inclosure 5) that both engines require "lining up," which will necessitate the litting of the two crossheads. To do this will take a fortnight, but [*opslag 183*] the whole repairs and examinations, if we have time for them, will occupy thirty working days. I would here call your attention to the fact, that the engines have not been readjusted since leaving Sheerness i January last, during which time the ship has steamed 4,850 miles, so that the readjustment required is caused by fair wear and tear, and the examination of engines in strict accordance with the Admiralty instructions.

11. It is my intention to take advantage of Governor Garde's permission to leave when the American man-of-war comes in, and proceed to Antigua, where I shall probably remain until the middle of November.

12. The health of the crew is satisfactory.

I have, &c.

(Signed) R. P. DENNISTOUN,

Captain and Senior Officer, Barbados Division.

P.S. – I also forward herewith a copy of my letter to his Excellency Governor-General Garde informing him of my arrival, &c., at Fredericksted, and his reply to the same.

R. P. D.

Inclosure 6.

Governor Berkeley to Captain Dennistoun.

(Telegraphic)

Antigua, October 8, 1878.

Numbers of refugees from Ste. Croix arrived at Tortola, and complications may arise. I should like to see you at once.

Inclosure 7.

Captain Dennistoun to Governor Berkeley.

(Telegraphic)

"Tourmaline," Santa Cruz, October 9, 1878.

Cannot leave here at present; promised Governor to remain. Shall come at once when safe to leave. Would you wish me to go to Tortola to take refugees to Antigua? American man-of-war expected to-morrow.

Inclosure 8.

Governor Berkeley to Captain Dennistoun.

(Telegraphic)

Antigua, October 10, 1878.

Danish Government abandon claim to fugitives. No immediate necessity for your presence here or for a visit to Tortola.

Inclosure 9.

Captain Dennistoun to Governor Garde.

"Tourmaline," Fredericksted, St. Croix,

October 5, 1878.

Sir,

I have the honour to inform you that I arrived here yesterday afternoon, and am anxious to meet some responsible officer with whom I can negotiate some arrangements whereby I may be able to help you in this great trouble which has arisen so suddenly in your island, and learn, on some reliable information, how far this insurrection has spread, and what force is required to quell it.

I have fifty men ready to land at a moment's notice in order to preserve life and property, and my guns cover the town, so that I think there is no danger of the rebels returning to this place. Mr. Armstrong is just returning by land for Christiansted, but I hope to be in time to stop him and send him in the French man-of-war which takes this to you.

I have, &c.

(Signed) R. P. DENNISTOUN,

Captain and Senior Officer, Barbados Division.

Inclosure 10.

Governor Garde to Captain Dennistoun.

Sir,

Christiansted, October 5, 1878.

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of this day. I beg you to accept my sincere thanks for your offer to render assistance in restoring order in this island. It has, however, hitherto been possible to subdue the late riots by the means of our own forces, and I therefore hope that you will not misunderstand the reasons why I will, as long as possible, abstain from requesting any active military assistance from you: whereas I would appreciate if you would be good enough to remain until further with your ship at anchor at Fredericksted, to protect the town, and especially to render assistance in case of new fire breaking out. There is at present no regular military establishment in Fredericksted, but I have given instructions to the Magistrate of the town, M. Rübner Petersen, to communicate with you in cases where he may require your assistance, and to assist you in procuring from land anything required for your ship.

I beg, finally, to express to you the grateful feelings entertained, not only by me, but by the whole community, for the support which has already been afforded by the ready arrival and presence of your ship here.

I have, &c.

(Signed) AUG. GARDE,
Governor of the Danish West India Islands.

[opslag 184-185] (tom)

[opslag 186]

Til Udenrigsministeriet d. 30 August 1879.

Hoslagt undlader Man ikke tjenstligst til videre bhgl Foranstaltning at tilstille Udenrigsministeriet Gjenpart af en Beretning til Fmst af 8de dennes, hvori Gouvernementet for de dv. Øer meddeler, at Fregatkapitain i den franske Flaade N Mayet har anmodet om, at der igjennem Regjeringen maatte blive forebragt Hs. Maj: Kongen Forsikringen om hans allerunderdanigste Hengivenhed og Taknemlighed for den særdeles Udmærkelse, der er bleven ham tildel ved hans Udnævnelse under 9de April d. A. til Kommandeur af Dannebrog af 2^{den} Grad.

K. C. B. d: 30/8 79.

[opslag 187]

Gouvernementet for
de dansk vestindiske Øer.

St. Thomas den 8de August 1879.

N° 228.

Fregatcapitain i den Franske Flaade, N. Mayet har i Brev til mig fra New York den 1ste f: Md: anmodet om, at der igjennem Regjeringen maatte blive forebragt Hans Majestæt Kongen Forsikringen om hans allerunderdanigste Hengivenhed og Taknemmelighed for den særdeles Udmærkelse, der er bleven ham tildel ved hans Udnævnelse til Commandeur af Danebrog. – Capitainen har derhos meddelt, at Ordensdekorationen og Diplomet ere blevene ham overleverede af Admiralen for den Fransk-Vestindiske Flaadedivision.

Hvilket saaledes tjenstligst indberettes.

Aug Garde

Expederet d. 30 August 1879./

Til Finantsministeriet.

[opslag 188]

Gouvernementet for
de dansk vestindiske Øer.

St. Thomas den 31te December 18789.

N° 379.

Af Finantsministeriets Skrivelse af 16de f: M. N 216 ligesom ogsaa af Meddelelse fra den herværende General Superintendent for The Royal Mail Steam Packet Company Herr Stephen Dix, af 4de ds:, har Gouvernementet erfaret, at Direktionen for det nævnte Selskab har besluttet ikke at beregne Noget for Afbenyttelsen af Dampskibet "Arno", der under Urolighederne paa St. Croix var stillet til Gouvernementets Disposition i omtrent 14 Dage.

Det vil være Finantsministeriet bekjendt, at Gouvernementet ved Modtagelsen den 2^{den} Oktober af Efterretninger om Opstandens Udbrud paa St: Croix strax erholdt Raadighed over det nævnte Dampskib, og Gouvernementet har særligt i Skrivelse af 15' f: M: N° 331 fremhævet, hvor væsentligt Øen St: Croix' Frelse fra total Ødelæggelse afgang af, at den militaire Hjælp hurtigt kunde føres til Øen.

Det vil fremdeles være Ministeriet bekjendt, at det skyldes Herr S. Dix, at Dampskibet saa redebont blev stillet [opslag 189] til Gouvernementets Disposition, og denne fornyede Opmærksomhed fra Royal Mail Selskabets Side skyldtes, efter hvad der er Gouvernementet bekjendt ligeledes Herr Dix' Indstilling til Direktio-

nen. Herr Dix har i de Aar, i hvilke han har været bosat her paa Øen som General Superintendent for Royal Mail Selskabet, stedse og særligt i sit Forhold til Gouvernementet, viist sig som en loyal og særdeles hæderlig Mand; Gouvernementet tillader sig derfor at henlede Finantsministeriets Opmærksomhed paa ham samt at anbefale, at Herr Stephen Dix, der under 13' November 1877 erholdt Borgerbrev som Kjøbmand her, maatte indstilles til allernaadigst at udnævnes til Ridder af Dannebrogordenens tredie Klasse.

Aug. Garde /H Hänschell

Til Finantsministeriet.

Til Udenrigsministeriet d. 1 Marts 1879.

Svar paa Udenrigsministeriets ... Skrivelse af 28de fM: undlader jeg ikke tjenstligst at meddele, at FMT ganske tiltræder det Kg Ministeriums Forslag om, at i Anledning af den under Oprøret paa St Croix af det franske Orlogsskib "La Bourdonnais" ydede Assistance Capitaine de vaisseau Lefevre indstilles til Commandeur af 1ste Grad, Capitaine de Fregate Maget til Commandeur af 2^{den} Grad, og Lieutenant de vaisseau Esmes til Ridder af Dannebrog, og at de i Anledning af den ved samme Leilighed af det Engelske Royal Mail Steam Packet Company's Skib "Arno" ydede Assistance udvirkes en Bemyndigelse for den Kg Gesandt i London til i en officiel Skrivelse at udtale for Selskabets Direktion den Kg Regjerings særdeles Paaskjønnelse af den ved Skibet Arno saa beredvilligt og uden Vederlag ydede Assistance.

Jeg skal saaledes tjenstligt anmode det Kg Ministerium om ... at ville indlægge allerunderdanigst Forestilling overensstemmende hermed og derefter eventuelt foranstalte det videre Fornødne.

Ministeren 1/3 – 79

Vedlagt Acterne, deriblandt Gmets Indstilling af 31' Decbr (N° 379) om en Decoration som Redder af det Engelske Compagnies Superintendent paa St Thomas, Capt Dix, der af G^{tet} ansees at have Borgerskab som Kjøbmand paa St Thomas fra 13 Nocbr 1877.

Denne Sag i indtil man modtager Oprør-Svar paa Spørgsmaalet ang. du Bois og Andre.

[opslag 190] Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn d. 28de Februar 1879.

Ved behagelig Skrivelse af 7de f. M: har Finantsministeriet begjært forskjellige Oplysninger meddeelte med Hensyn til Personer, der paatænkes indstillede til allernaadigst at decoreres i Anledning af den Assistance, der under Oprøret paa St Croix blev ydet deels af det franske Orlogsskib "La Bourdonnais", deels af det engelske West Indian Mail Steam Company's Skib "Arno".

Idet Udenrigsministeriet i denne Anledning fremsender Gjenpart af tvende Beretninger fra de Kongelig Gesandtskaber i Paris og London, indeholdende de begjærede Oplysninger, tillader Man sig i Henhold til disse at henstille, at Capitaine de vaisseau Lefèvre indstilles til Commandeur af 1ste Grad, Capitaine de frégate Maget til Commandeur af 2^{den} Grad, og Lieutenant de vaisseau Esmes til Ridder af Dannebrog, samt at ingen anden Naadesbeviisning bringes i alledanigst Forslag med hensyn til Secretairen ved eller noget Medlem af Directionen for West Indian Mail Steam Company, men at derimod den Kongelige Gesandt i London, overensstemmende med dennes Henstilling, bemyndiges til i en officiel Skrivelse at udtale for bemeldte Direction den Kongelige Regjerings særdeles Paaskjønnelse af den ved Skibet "Arno" saa beredvilligt og uden Vederlag ydede Assistance.

Udnævnelsen paafulgte den 9de April v. Ministerialtidende 13 (1879) p. 324.

Til Finantsministeriet.

[opslag 191] Afskrift

Paris 7 Februar 1879.

I Svar paa det Kongelige Ministeriums Skrivelse af 14de f. M: undlader jeg ikke at meddele, at det vel forekommer mig, naar blot hensees til Captain Lefèvres Grad i den franske Marine og i Æreslegionen, om

Commandeurkorset af 1ste Classe af Danebrog ikke maatte være en temmelig høi Udmærkelse for denne Officeer, idet Stillingen, som han indtager, som Capitaine de saïseau er at sætte lige med Oberst og den altsaa, saavel som Officeerskorpset af Æreslegionen, i Reglen kun udfordres et Commandeurkors af 2^{den} Classe. Men da den overordnede og selvstændige Post som Chef for en Flaadestation imidlertid vel kan retfærdiggjøre en noget høiere Orden og denne desuden til en vis Grad synes at maatte blive en Følge af, at Herr Maget, der er Capitaine de frégate, og forøvrigt kun Ridder af Æreslegionen, formeentlig maa decoreres med Commandeurkorset af 2^{den} Classe, skal jeg tillade mig at henstille, at der tildeles Hr: Lefèvre 1ste Grad af samme. For Herr Esmez, der er Lieutenant de vaisson og Ridder af Æreslegionen, synes mig Ridder Korset af Danebrog i alle Henseender at være en passende Udmærkelse.

..undt, Moltke Hvitfeldt

[opslag 192] Afskrift

London den 28 Jan: 1879.

I Anledning af Ministeriets Skrivelse N° VIII af 14de d. M. fandt jeg det rigtigst at søge Oplysning hos Chairman of the West Indian Mail Steam Company, den tidligere Marineminister R^{tr} H^{bl} Mr Childers, som jeg kjender, og havde jeg, efterat han igaar var vendt tilbage til London, imorges en Samtale med ham, hvoraf Resultatet er følgende:

Secretairen I. M. Lloyd er, ved dette Selskab en aldeles passiv Person, som kun besørger Correspondancen efter given Instruction, medens Directeuren selv tager Initiativet til alle Decisioner. I det nu omhandlede Tilfælde har Directeurens Chairman Mr Childers med Glæde grebet Leiligheden til at være Gouvernementet og dermed Hs: Majestæts Regjering hjemme til Tjeneste og Nytte, og den har beredvilligt af Selskabets Agent ydede Assistance blev derfor enstemmigt bifaldet af Directionen, ligesom denne var fuldkommen enig i ikke at forlange noget Vederlag, tilfreds med at have kunnet være en saa venskabelig sindet Magt, som Danmark, til nogen Nytte. Mr Childers fraraadede derfor bestemt, at Secretairen Lloyd paa nogensomhelst Maade belønnedes ved denne Leilighed, lige saa lidt som noget andet Medlem af Bestyrelsen burde udmærkes i nævnte Anledning. Derimod lagde Mr Childers ikke Skjul paa at det vilde være Selskabets Direction en hungrende Tilfredsstillelse, hvis det ad officiel Vei – det menes vel gennem mig og dernæst gennem Foreign Office – selv modtog en skriftlig Anerkjendelse for ydet assistance.

....., J Bülow

Til Udenrigsministeriet

[opslag 193-194] (tom)

[opslag 195]

Til Udenrigsministeriet. den 7 Janr. 1879.

I Skrivelse af 11te og 16de Novbr f.A: har jeg gjort Udenrigsministeriet bekendt med den i FMt modtagne Underretning om den Assistance, der under Oprøret paa St Croix, blev ydet deels af fremmede Orlogsskibe deels at det Engelske Royal Mail Steampacket-Company, der stillede et Dampskib til Gouverneurens Disposition.

I sine Indberetninger herom har Gouverneuren anbefalet, at Chefen for det Franske Krigsskib "La Bourdonnais" Capitaine de frégate H. Mayet og Næstcommanderende, Lieutenant vaisseau Adalbert Esmez maatte blive indstillede til allernaadigst at blive decorerede som en Paaskjønnelse af den Beredvillighed, hvormed Skibets Assistance er bleven ydet, særlig ved Slukningen af en tilfældig Ildebrand ved det ved Christiansted beliggende Fort "Louisa Augusta og ved Landsætningen af Fanger fra det Engelske Orlogsskib, Tourmaline uden for Christiansted Rhed. Ifølge Gouverneurens Meddelelse ere begge de nævnte Officerer

dekorerede med Æreslegionens Ridderkors, og Gouverneuren har derfor antaget, at Commandeurkorset af 2^{den} Grad vilde være passende for Chefen, og Ridderkorset af Dannebrog for Næstcommanderende.

I Forbindelse hermed har Gouverneuren senere oplyst, at efter Underretning modtaget fra den franske Consul paa St Thomas er bemeldte franske Orlogsskibs Afsendelse til St Croix foranlediget ved Consulens Henvendelse til Chefen for Flaadestationen ved de franske vestindiske Øer, Captain Lefevre, og Gouverneuren har derfor henstillet, at FMT maatte finde Anledning til ogsaa at indstille denne Officeer til at blive be-naadet med Dannebrogordenens Commandeurkors. [opslag 196]

Finantsministeriet anbefaler for sit Vedkommende i Henhold hertil, at de nævnte Officerer samtidig indstilles til at decoreres i Anledning af deres ydede Tjenester, og med saadanne Grader af Dannebrogordenen, som efter Udenrigsministeriets Formening maatte findes at være passende til deres Stillinger, medens man for den sidstnævnte Officers Vedk. maa bemærke, at man i Gm^{ts} Beretninger savner nærmere Oplysninger om hans særlige Stilling og øvrige Personalialia, navnlig hvilke franske Ordener der maatte være ham tildelte, og saaledes endnu henstiller, at disse Oplysninger maatte blive indhentede ved det Kg Ministeriums Foranstaltning, forinden Videre foretages.

Med Hensyn til den Hjælp, der, som foran berørt er ydet af the Royal Mail Steampacket Company, skulde FMT ansee det ønskeligt, om der kunde tildeles den eller dem, der repræsenterer bemeldte Selskabs Bestyrelse en lignende Paaskjønnelse ved en Decoration, der, forsaavidt der Intet er til Hinder derfor i de for Englands Vedkommende gjældende Regler, maatte findes passende at udvirke for dem. Men om disses personlige Forhold og Stilling har FMT ingen nærmere Oplysning end at det er samme forebragt, at I. M. Lloyd (London E. C. 18 Moorgate Street) som Secretary to the Royal Mail Steas Packet Company skal være et af de Medlemmer og dettes Repræsentant udadtil. Jeg henstiller derfor endvidere, at de i saa Henseende fornødne Oplysninger maae blive indhentede af det Kg Ministerium, forinden Videre foretages.

Ministeren 7/1 79.

Indstilling fra Gm^{tt} om Paaskjønnelse af de af fremmede Marineofficerer under Urolighederne paa St Croix ydede Tjenester.

(Engelske Officerer kunne vel ikke modtage fremmede Decorationer)

Gm^{tt} har i Beretning af 26 Octbr, N° 314 andraget om,

1, at der fra den danske Regjering maatte blive rettet en Tak til den Engelske Regjering og igjennem den til Chefen for det Engelske Krigsskib Tourmaline, Capt. Dennistown og hans Officerer for den Assistance det nævnte Skib har ydet Gm^{tt} ved sin hurtige Tilstedekommen ved St Croix m. m.

og 2, at Chefen for det Franske Krigsskib La Bourdonnais, Capiraine de frégate H. Mayet, og Næstcommanderende, Lieutenant de vaiusseau Adalbert Esmez, begge Riddere af Æreslegionen, maa udvirkes decorerede med en dansk Orden, Gm^{tt} formener det at ville være passende, men den Første blev Commandeur af Dbg af 2^{den} Grad, og den Sidstnævnte Ridder af Dannebrog.

Det henstilles om der herom skal nedlægges Forestilling af Finantsministeriet, eller om det maatte være at henstille Udenrigsministeriet at foretage det videre Fornødne i saa Henseende. 21/11 78

(Senere tilføjelser i margen): NB Nordamerikaneren. Royal-Mail Steam Packet Comp. NB Udenrigsmstr Skr 29/11 78 angaaende Engelsk Viceconsul i Frederiksted Pastor Dubois.

Det Franske Orlogsskib La Bourdonnais og det Engelske Tourmaline ankom begge samme Dag 4de Octbr, det Franske til Frederiksted. Tourmaline afgik fra Øen den 19de October, og blev afløst i Frederiksted af La Bourdonnais, og La Bourdonnais forlod Øen den 25de October, da det blev afløst af den Amerikanske Fregat Plymouth, Capt Harmony, der den 19de Octbr var ankommen til Christiansted, men Dagen efter afgik til St Thomas for at forsyne sig med Kul, inden det tog Station ved Frederiksted.

Efter Gm^{ts} Beretning af 10de Novbr afgik det Amerikanske Orlogsskib fra Øen den 8de Novbr.

Gm^{tt} indstiller i denne Beretning [*opslag 197*] ved at indsende vedlagte Afskrift af Correspondancen mellem Gm^{tt} og Capt Harmony,

at der fra Regjeringens Side maatte rettes en Tak til den Nordamerikanske Regjering og igjennem den til Capt Harmony og hans Officerer for Skibets Afsendelse til St Croix og dets Ophold ved Øen.

Gm^{tt} meddeler endvidere med Hensyn til det Franske Orlogsskib La Bourdonnais, at Gouverneuren under sit Ophold paa St Thomas erfarede af Consul Luchetti, at han havde henvendt sig til Capitain Lefèvre, der for Tiden commanderede Flaadens Stationer ved de Franske Øer, om Skibets Sendelse til St Croix, og idet Gouverneuren fremsendte vedlagte Gjenpart af en Skrivelse han i den Anledning har rettet til Capt Lefèvre med en Taksigelse, henstiller han, om FM^t maatte finde Anledning til ogsaa at indstille denne Officeer til at blive benaadet med Dannebrogordenens Commandeurkors. – 6/12 78

P. M. Lloyd.

Secretary to the Royal Mail Steam Packet Company

London I.C.
18 Moorgate Street.

[*opslag 198*] Telegraf-Adresse
HECKSHERS, KJØBENHAVN

HECKSHER & SØN
SKIBSMÆGLERE
St. Annæplads Nr. 9.
Kjøbenhavn 15 November 1878.

Som Agenter for Royal Mail Steam Packet Comp^y i London hvis Dampskib "Arno" under Negeropstanden paa St Croix blev stillet til Deres Excellence Gouvernør Gardes Disposition i ca 14 Dage, haver vi hermed den Ære at meddele at nævnte Selskabs Direction har besluttet i Anledning af de særegne Omstændigheder og ulykkelige Forhold, ikke at beregne Noget for Afbenyttelsen af det nævnte Skib eller for de med Expeditionen forbundne Omkostninger. Selskabets Superintendent paa St Thomas Capt Dix er med Posten som afgik fra Southampton d 2 dennes bleven underrettet herom, ligesom at Directionen har sanctioneret en Understøttelse til Hjælpefondet paa St Croix a \$ 200.

Ærbødigst Hecksher & Søn

Exp. d. 16 November 1878.

Til Kolonialkontoret hersteds.

[*opslag 199*]

(Ministerens Underskrift)

Til DHrr Skibsmægler Hecksher & Søn.
d. 16 November 1878.

I behagelig Skr af Gaars Dato have De Herrer [som Agenter for Royal Mail Steam Packet Company i London, hvis Dampskib "Arno" under Urolighederne paa St Croix blev stillet til Gouverneur Gardes Disposition i omtrent 14 Dage] meddeelt [Finantsministeriet, at Selskabets Direction har besluttet i Anledning af de særegne Omstændigheder og ulyksalige Forhold ikke at beregne Noget for Afbenyttelsen af det nævnte Skib eller for de med sammes Expedition forbundne Omkostninger samt at Selskabets Direction har sanctioneret et Bidrag af \$ 200 til Hjælpefondet for St Croix igjennem dets Superintendent paa St Thomas.]

I denne Anledning tillader jeg mig at anmode De Herrer om velvilligt at ville være ulejlig med at [overbringe Selstabet Direction Finantsministeriets Tak og varme Paaskjønnelse af den Redebonhed under den fornylige Ulykke paa St Croix bragte Gouvernementet en saa betydelig og værdifuld Hjælp til Ordenens Gjenoprettelse.

Ministeren 16/11 1878

Til Udenrigsministeriet d. 16 November 1878.

I Forbindelse med min Skrivelse af 11te dennes undlader jeg ikke herved [*opslag 200*] tjenstlig at underrette Udenrigsministeriet om, at DHerrer Skibsmæglere Hekcher & Søn [som - - - - 14 Dage] under Gaarsdato have underrettet [FM^t - - - - St Thomas]

Det tilføies, at jeg i denne Anledning under Dags Dato har anmodet DeHerrer Agenter om at [overbringe - - - - Gjenoprettelse] Ministeren 16/11 78

Til Gm^{tt} for de d.v. Øer. d. 16 November 1878.

Under Gaarsdato have De Herrer Skibsmæglere Hecksher & Søn, som Agenter for Royal Mail Steam Packet Company i London, hvis Dampskib Arno, som indberettet af Gouv^{tet} under Urolighederne paa St Croix har været stillet til Hr Gouverneurens Disposition i omtrent 14 Dage, meddeelt [Finantsministeriet - - - - St Thomas]

Herom har Man ikke skullet undlade herved tjenstlig at underrette Gouv^{tet} med det Tilføiende, at DHerrer Agenter i denne Anledning Dags Dato ere blevne anmodede om at [overbringe - - - - Oprettelse].

Til Udenrigsministeriet d. 11 November 1878.

I de fra Gouv^{tet} for de d. V. Øer modtagne Indberetninger om Urolighederne paa St Croix i forrige Maaned og de i Anledning deraf truffne Foranstaltninger, den seneste dateret 15de f. M.; indeholder bl: A: følgende Oplysninger

Da Gouverneuren den 2^{den} October om Morgenen havde fra St Croix modtaget den første Underretning om Udbrudet af Urolighederne, stillede Superintendenten for det Engelske Royal Mail Steam Packet C^o Capt Dix, paa Henvendelse fra Gouv^{tet} strax beredvillig og for ubegrænset Tid Dampskibet "Arno" til Disposition; dette Skib førte samme Dag Gouverneuren med ca. 50 Mand til Christiansted paa St Croix, hvor det ankom Kl 6 om Eftermiddagen; den 3^{die} overførte Skibet fra Christiansted Provisioner og Ammunition til Frederiksted, og bragte den 4de Gouverneuren, med en Deel af de Tropper, som han havde ført igjennem Øen til sidstnævnte Sted, tilbage til Christiansted, hvor Dampskibet "Desirade", tilhørende det Franske Compagnie Générale Transatlantique imidlertid var ankommet for at overføre Kvinder og Børn til St. Thomas; de af disse, der allerede vare ombord i "Arno" bleve satte ombord i "Desirade", der derpaa afgik til Frederiksted for at afhente flere Flygtninge derfra til St Thomas. Da der den 4de meldtes, at nogle af Oprørerne ere undvegne i Fiskerbaade fra Øens Sydside, afgik "Arno" for at opsøge dem, men maatte vende tilbage uden at have seet dem.

Den 4de ankom endvidere det Franske Orlogsskib "La Bourdonnais", Capitaine de Fregate H. Mayet, der samme Dag afgik til Frederiksted, men vendte tilbage til Christiansted den 5te med Brev fra Capitain Dennistown af den Engelske Dampcorvet "Tourmaline" der ere ankeret ved Frederiksted. Begge Cheferne tilbød Gouverneuren Assistance fra deres Skibe til Ordenens Gjenoprettelse. Fra Generalcapitainen paa Puertorico vare [*opslag 201*] der paa samme Tid tilbuddt Hjælp, idet han pr Telegram meddelte Gouverneuren, at han pr Telegram meddelte Gouverneuren, at han, om det ønskedes, kunde sende 300 Mand og 2 Bjerghaubitser. Intet af disse Tilbud fandt Gouverneuren Anledning til at benytte, da Urolighederne bleve standsede, uden at saadan Hjælp blev fornøden. De nævnte tvende Orlogsskibe, der vare ankomne til St Croix paa Foranledning af de respective Consuler paa St Thomas, den Franske Viceconsul, Hr. S. Lucchetti og den Engelske Consul Hrr G. A. Stevens, forbleve dog efter Gouverneurens Anmodning paa Station ved St Croix, "La Bourdonnais" i Christiansted Havn og "Tourmaline" paa Frederiksteds Rhed, for at beskytte Byerne og om fornødent, navnlig i Tilfælde af nye Ildebrande, at yde deres Hjælp. Den amerikanske Consul paa St Thomas, Hr V. V. Smith havde ligeledes tilkaldt en Orlogsmand fra de Forenede Stater, der ventedes at villie ankomme til Frederiksted en af de første Dage efter den 15de October, og det antoges, at efter dens Ankomst vilde det Engelske Krigsskib "Tourmaline" forlade Øen.

Det fornævnte Paketskib "Arno", der fremdeles af Superintendent, Capt Stephen Dix var stillet til Gou^{ts} Disposition, førte den 14de Gouverneuren og en Deel af Militairstyrken tilbage til St. Thomas, hvorfra Gouverneuren paany agtede at begive sig til St Croix den 16de October.

Disse Oplysninger har jeg ikke villet undlade herved tjenstlig at meddele Udenrigsministeriet, idet jeg forestiller, om det Kgl Ministerium maatte finde Anledning til at foretage Noget i Henseende til den saaledes ved den anhandlede Leilighed andetstedsfra ydede eller tilbudte Assistance.

Ministeren d: 1/11 78.

[opslag 202-207] (tom)

[opslag 208]

..... paa St Croix.

I Grundskatter.

1. Af Jord benyttet eller henlagt til Sukkerdyrkning: (ca 17000 Acres)

a. Gjennemsnitlig pr Acre	36 cts
der fordeles paa Plantagerne efter Høstens relative Udbytte, dog at ingen Plantage svarer mere end 64 cts pr Acre (Anordn. 29/12 62)	
b. Nyskat 16 cts pr Acre	16 cts
(Placat 10)11 23)	
c. Immigrationsskat pr Acre	10 cts
(Anordn. 13/9 55)	
d. Cavalleri og Artillerieskat \$ 3240	
er af Borgerraadet i 1860 fordelt paa Plantagerne; udgjør gjennemsnitlig pr Acre	<u>19 cts</u>
(Anordn. 29/12 62)	81 cts pr Acre

2. Af Land i anden Dyrkning (incl naturlige Qvæge, Eet af Alt dette henliggende uden nogen Slags Benyttelse) ca 30.000 Acres.

a. Grundskat (Anord 29/12 62) pr Acre	13 $\frac{1}{3}$ cts
b. Immigrationsskat (Anord 13/9 55) do	<u>10 cts</u>
	23 $\frac{1}{3}$ cts do

II Bygning og

1. Bygningsafgift $\frac{1}{2}$ cts pr □ Alen Grundflade i hver i Byerne; paa Landet forsaavidt Bygningen ikke benyttes af Eierne eller hans Tyende, men udleies (Anord. 29/11 62)
2. Nyskat $\frac{1}{2}$ cts pr □ Alen paa samme Maade (Anord. 10/11 23)
3. Leieafgift, 2% af den virkelige eller anslaaede Leie af afgiftspligtige Bygninger ved N: 1.
(i Byerne benævnes denne Skat "Huusskat") Anord 29/12 62)

III Absentskat, af Plantageeiere der opholder sig paa fremmed Sted (Danmark undtaget) 5% af Plantagens Brutto-Sukkerhøst, og 5% af LeieSummen for Huse, som udleies. (Forord. 19/2 17) [opslag 209]

IV Hest – Vogn – og Baadskat (Anord- 23/2 55)

En Hest	\$ 2 aarlig	
En Vogn 4 Hjul til meer end 2 Personer	4 -	Arbeidsvogne undtagen
d ^o d ^o til 1 eller 2 Personer	2 -	
d ^o 2 Hjul	1 -	
En Dæksbaad	4 -	
Aaben Seilbaad	2 -	
Robaad	1 -	

V $\frac{1}{4}$ % Skat (Frd. 13/4 1779) af rentebærende Kapitaler med i faste Eiendomme; erlægges aarlig:

Indførslen af Sukker, Rom og Mallas til Danmark fra de danske-vestindiske Øer har udgjort:

1, Sukker	Tarifposition 227	228	229	2, Mallas Pos: 230
18 ⁶⁴ / ₆₅	1,552 ƒ	8,551,105 ƒ	"	297 ƒ
18 ⁶⁵ / ₆₆	397 -	9,239,437 -	"	365 ƒ
18 ⁶⁶ / ₆₇	70 -	14,241,148 -	1,063 ƒ	"
18 ⁶⁷ / ₆₈	" -	9,820,488 -	4,056 -	84 ƒ
	<u>2,019 ƒ</u>	<u>41,852,178 ƒ</u>	<u>5,119 ƒ</u>	<u>746 ƒ</u>
Gjennemsnit	504¾ ƒ	10,463,044½ ƒ	1,279¾ ƒ	186½ ƒ
Krigsskatten heraf	<u>6 Rd 55 Sk</u>	<u>108,990 Rd 4 Sk</u>	<u>12 Rd</u>	<u>1 Rd 6 Sk</u>

ca. 109,000 Rdl

NB ved Indførselen kan ikke opgives

det Fortoldede, men antages ⅓ at være

gjenudført uden Fortoldning, altsaa 21,800 Rd i Krigsskat

bliver tilbagesom

indkommende Krigsskat 87,200 Rdl af Sukker og Mallas

3, Rom i	Tarifposition 35	36
18 ⁶⁴ / ₆₅	951 Potter	51,034 Vurtler
18 ⁶⁵ / ₆₆	1288 "	114,152 -
18 ⁶⁶ / ₆₇	1444 "	60,663 -
18 ⁶⁷ / ₆₈	<u>1465 "</u>	<u>95,660 -</u>
	<u>5,148 Potter</u>	<u>321,509 Vurtler</u>
Gjennemsnit	<u>1,287 Potter</u>	<u>80,377¼ "</u>
Krigsskat	107 Rdl 24 Sk	25,117 Rd 75 Sk

ca. 25,215 Rdl

⅓ uden Fortoldning 5,043

Rest Krigsskat 20,172 Rd

Anslaaet Krigsskat efter Gjennemsnit af 4 Aar

af Sukker og Mallas 87,200 Rdl

af Rom 20,172

Ialt 107,372 Rdl

Skaden ved Jordskælv og Orkan paa Plantager paa St Croix

efter vedlagte Oversigt anslaaet til \$ 154,268

[opslag 210]

Fra de dansk-vestindiske Øer indkom:

Andre Spirituosa, som kunne graderes		Sukker, Sirup og Mallas				
paa Flasker	paa Foustager	Tarifpos. 227	Tarifposition 228	Tarifposition 229	Tarifposition 230	
Tarifpos. 35	Tarifpos. 36	Raffinerede Sukkere	Sukker svarende til Amst Standard N° 9	Andet pulv Sukker ikke lysere end Amst Standard N° 9	Mallas brun Sirup og brun Honning	
18 ⁶⁴ / ₆₅	951 Potter	51,034 Vurtl	1552 ƒ	8,551105 ƒ	"	297 ƒ
18 ⁶⁵ / ₆₆	1288 -	114,152 -	397 -	9,239437 -	"	365 -
18 ⁶⁶ / ₆₇	1444 -	60,663 -	70 -	14,241148 -	1063 ƒ	" -
18 ⁶⁷ / ₆₈	1465 -	95,660 -	0 -	9,820488 -	4056 -	84 -

[opslag 211] (tom)

[opslag 212]

Til Rigsdagen i 1870-71 forelagte Lovforslag ”om nogle St Croix vedkommende finansielle Fremstillinger”
gik ud paa (jfr Rigsdagstid. 1870-71 Tillæg A. Sp. 1315 – 1410.)

- 1/ en særlig Subvention for Statskassen til Colonialkassen af \$ 25 000 i 4 Aar fra 1/4 71 paa Betingelse af, at Udførselstold af Produkter fra St Croix i samme Tid bortfalder;
- 2/ Laan af Statskassen under Colonialkassens Garanti til Plantere indtil \$ 250 000 med Pant i Eiendommene, 4½ % Rente og Tilbagebetaling inden 15 Aar.

Udvalgsbetænkningens Indstilling om at lade Lovforslaget falde (med en motiveret Dagsorden) – jfr Rigsdagstid 20/71 Tillæg B Sp. 1201-26 med Bilag Sp. 1227 til 1330 – er Hovedsagelig motiveret med:

at Lovforslaget stod i Strid med Koloniallovens Grundtanke og maatte føre til Opgivelsen af det Maal, man havde søgt at naae ved den (Sp 1213 øverst) og Udvalget lægger saameget mere Vægt paa dette Motiv, som det meente, at der ikke forelaae nogen Nødvendighed for at forandre det finansielle Princip i Kolonialloven, hvis Gjennemførelse inden da næppe kunde siges at være alvorlig forsøgt (Sp 1207), i hvilken Henseende der blandt Andet ogsaa klages over, at Indskrænkning i Militairudgifterne ikke havde fundet Sted (Sp 1208). Ved Siden heraf fremhævede Udvalget (Sp 1224), at FM i en Skr til Udvalget af 23 Novbr 1870 (Trykt Sp 1349 – 66, in specie Sp 1363) havde udtalt den Hensigt igjennem Gouverneuren at forhandle med Kolonialraadene om Ændringer i Kolonialloven – (en Hensigt som siden paa Grund af Forholdene, navnlig paa St Thomas, efter Gouverneurens Indstilling blev stillet i Bero) og det foreslog derfor, at ende Forhandlingerne med følgende Dagsorden (der blev vedtaget med 55 mod 18 Stemmer – Folkethings Forhand. Sp 5796).

I Betragtning af hvad der er oplyst i den af Udvalget afgivne Betænkning, og med Hensyn til at Regeringen i en ikke fjern Fremtid, sandsynligviis allerede under Rigsdagens næste Samling, for venter at ville fremkomme med omfattende Reformforslag vedrørende de vestindiske Øer, beslutter Thinget at gaae over til [opslag 213] den næste Sag paa Dagsordenen.

Foruden det nævnte Hovedmotiv til at standse Sagen anfører Udvalgsbetænkningen (Sp 1213) flere andre Grunde som ogsaa i og for sig kunde være afgjørende, skriblende navnlig, at Subventionen i 4 Aar i Virkeligheden havde en permanent Kharacter, at Anvendelsen af \$ 250 000 i og for sig var utilraadelig, og at der overhovedet ikke antages at være Trang til en saadan Hjælp.

Arbejderregulativerne omtales i Betænkningen Sp 1209 – 10 og endelig findes der Anledning til at fremhæve Udvalgets Udtalelse Sp. 1233 om Redebonhed til at yde øieblikkelig Hjælp i Anledning af overordenlig Modgang. [opslag 214]

Marineministeriets Skr. 6 Dcbr 1879 (V J No 895/1879) besvarer Finantsmstrs Skr. 18/9 79 ang. Orlogsstationer i Vestindien saaledes:

..gjør Ministr. for sit Vedk. ønsker et Skib paa Station i Vestindien, men selv under den Forudsætning, at der ikke afgives stadig Landgangsstyrke kan det ikke bestride Udgiften af sin Konto for Øvelses....stninger, hvorimod det er villigt til paa Finantslovsforl. for 1880 – 81 at søge den Indføielse af denne Konto. Med Hensyn til mulig Besparselse ved at lade Skibet blive i Vestindien i flere Aar og kun aarlig omskifte Besætningen oplyses:

at Fyllas Ophold i 3 Aar i Vestind. – Hovedskibets Omskiftning 2 Gange og Ophold i Land for at afvente Skibslæilighed hjem, Skibets Dokning i St Thomas og dets Ud- og Hjemreise vil koste 489000 Kr.

altsaa gjennems. aarlig 163,000 Kr

Fyllas St..... i 1 Aar, med Tillæg af 3 Maaneder for Ud- og Hjemreise vil

som tidligere opgivet koste

165,000 -

Ingolf, som fortiden haves til Afløsning vil paa et 15 Maaneders Togt koste	201,000 -	
Anvendtes eller Fylla i det 3die Aar, kostede altsaa i 3 Aar		531,000 -
Men det næste 3 Aar (2 x Ingolf + 1 x Fylla)		567,000 -
Hvis man – som der er nogen Udsigt til – F.....tion over Diana og sætter dette istedetfor Ingolf vilde Udgiften blive henholdsvis		
2 x Fylla + 1 x Diana (à 165 000)		495,000 -
2 x Diana + 1 x Fylla		495,000 -
(Nærmere Redegørelse for Beregningerne følger i Bilag)		

[opslag 215] (tom)

[opslag 216]

Høsten paa St Croix

1845 omtrent 18 000 Fade Sukker à 1500 Kr	
1847 " 20 000 "	
1871 " 17 000 "	

Da den kommende Høst 1879 efter alle Indberetninger i og for sig skal overgaae hvad der er seet i Mands Minde, og da henved $\frac{1}{3}$ af den til 14 à 15000 Fade anslaaede Høst 1878 har maattet udskydes til 1879, kan det i førstnævnte Aar eventuelt faldende Høstudbytte utvivlsomt uden mindste Overdrivelse anslaaes til 20000 Fade eller 15000 Tons Sukker.

Efter Gouvernementets Beretning af 26/6 78 betaler Fælleskogeriet omtrent \$ 15 for det Quantum Rør der bruges til 1 Ton Sukker saaat herefter næste Aars Høst som Raamateriale, afhugget og bragt til Møllen, repræsenterer en Værdi af \$ 900 000 eller 3.375 000 Kr.

Det forarbejdede Høstudbytte vilde alene for Sukkerets Værdi, efter den for 1877/78 med Hensyn til Beregning af Udførselstold fastsatte officielle Taxt, \$ 75 pr Ton, udgjøre \$ 1,125 000

Til et saadant Sukkerudbytte vilde der efter gennemsnitlig Beregning for en Aarrække kunne antages at svare:

540 000 Galloner Rom med Taxtværdi (à 28 cts)	\$ 157 200
og 1,245 000 Galloner Mallas " " (à 25 cts)	<u>\$ 311 250</u>
	ca. \$ 1,587 000
	eller rigeligt Kr. 5,950,000

Udførselstolden af et saadant Høstudbytte (5% for Sukker, 3 % for Rom og Mallas) vilde give Kolonialkassen en Indtægt af over \$ 70,000

Det her calculerede Udbytte er endda utvivlsomt sat for lavt i Penge. Naar man istedetfor den officielle Taxt anvendte den Muskovadosukker = Priis, der gennemsnitsviis er betalt af Factoriet ved Indkjøb af Rør (meget nær ved \$ 78 pr Ton), vilde Udbyttet stige med \$ 43 000; men herpaa kan dog næppe lægges Vægt, da [opslag 217] det vistnok er utvivlsomt, at Plantagesukkerets Værdi gennemsnitsviis ikke naar \$ 78, og muligt, at den ikke overstiger den officielle Taxt. Derimod maa der tages Hensyn til, at en Deel af Høsten maa forudsættes at blive forarbejdet af Factoriet, hvis Sukkers Priis maa sættes mindst til 100 \$ pr Ton; regnes $\frac{1}{2}$ af Høstudbyttet forarbejdet i Factoriet (hvilket rigtignok er det Tredobbelte af hvad det iaar har præsteret, men ikke er for høit anslaaet, naar Factoriet kommer i fuld Drift.) forøges Høstens foran opgjorte Værdi med 125 000 \$ og bliver altsaa 1712000 eller 6,420 000 kr.

Efterat Militairudgifterne paa St Croix i Tidsrummet 18⁶⁵/₇₂ havde holdt sig temmelig under \$ 50,000 aarlig (dog med nogen Nedgang i 18⁷¹/₇₂: 45 700 \$.), medførte Anordningen af 25 Marts 1872 (der reducerede Styrken fra 7 Officerer og 216 Mand til 4 Officerer og 131 Mand) en Nedgang i den aarlige Udgift til ca \$ 38000

(i 1875 – 76: \$ 36272.). Ved Anordningen 21 Febr. 1877 reduceredes Styrken yderligere indtil kun 2 Officerer og 87 Mand, og Udgiften, der i 18⁷⁷/₇₈ har udgjort \$ 25500, er i Budgettet for 18⁷⁸/₇₉ opført til \$ 26300.

Betragtes de sidste 7 Aar under Eet stiller Forholdet sig altsaa saaledes:

Oprindelig:	7 Officerer	216 Underoff og Menige,	ca 50000 \$	aa	aa	aa	aa	aa	aa
deraf inddraget:	5 "	135 "	ca 24000 \$	"	"	"	"	"	"
Tilbage:	2 "	81 "	ca 26000 \$	"	"	"	"	"	"

[opslag 218]

Paa St Thomas indgaae endnu ifølge Lov 16 April 1862 § 4 III, 2. c toldfrit alle Moderlandets Frembringelser og de der fortoldede Varer.

Paa St Croix, hvor der tidligere gjaldt samme Toldfrihed, blev det derimod Anordning 29 Decbr 1862 ang. Forandring af nogle Skatter og Afgifter paa Øen St Croix § 1 bestemt, at de omhandlede Indførseler fra Moderlandet i 18⁶³/₆₄ skulde erlægge halv Told : 2½ og 6¼ pct og fra 1ste April 1864 fuld Told (: 5 og 12½ pct)

Med Hensyn til Anskaffelser af Sager til offentligt Brug, deriblandt Requisiter til det Militaire, havde Spørgsmaalet om Toldfrihed for disse paa St Croix – ligegyldigt om fra Moderlandet eller andetsteds fra – efter 1 April 1865, da Colonialloven traadte i Kraft, ingen reel Betydning, naar Colonialkassen baade udredede Udgifterne og modtog Toldindtægten, og Gouvernementet reiste i 1863 Spørgsmaalet om saadan Toldfrihed for Sager til offentligt Brug bl.A. i den Hensigt, at vedkommende Budgetudgifter ikke skulde fremtræde med højere Beløb ved at tillægge den erlagte Told. (Sagen N° 302 V. J. 1869) v. vedlagte 2 Beretninger af 11te Februar 1863 og 11 Mai 1869 med Ministeriets Besvarelse.

Spørgsmaalet vil imidlertid have Betydning, dersom Staten overtager Militairudgifterne, [opslag 219] for hvilket Tilfælde der altsaa kunde være at, om det Rigsdagen fremlagte Udkast skulde være at supplere med en Bestemmelse om Toldfrihed for Requisiter til Hærstyrken, eller om at betinge saadan Toldfriheds Indrømmelse med en af Colonialloven vedtagen Ændring. 24 Februar 1881 R

[opslag 220]

Efter den oprindelige Bestemmelse i Lov af 16' Juni 1876 om et midlertidigt Laan til St. Croix Colonialkasse af indtil 600,000 Kroner at forrente med 4% og at tilbagebetale 1 Aar fra den Tid, de enkelte Dele af Laanet ere ydede, falder Aarsterminerne for disse enkelte Dele saaledes:

<u>Til Udgift for Statskassen:</u>		<u>Forfaldstid for Tilbagebetalingen:</u>
d 31' Octbr 1876.	Kr 274,105.47 Øre	d 31' Octbr. 1877.
22 Marts 1877	" 20,000 "	22 Marts 1878
23 Marts 1877	" 10,000 "	23 Marts 1878
23 Marts 1877	" 1,504 "	23 Marts 1878
13 April 1877	" 5,000 "	13 April 1878
13 April 1877	" 2,600 "	13 April 1878
9 Mai 1877	" 74,074.07 "	9 Mai 1878
22 Juni 1877	" 5,000 "	22 Juni 1878
9 Juli 1877	" 73,394.50 "	9 Juli 1878
13 Juli 1877	" 11,807.56 "	13 Juli 1878
13 Septbr 1877	" 60,377.36 "	13 Septbr 1878
28 Septbr 1877	" 62,137.04 "	28 Septbr 1878
	Kr 600,000 "	

Det bemærkes, at der den 24' September 1878 paa det den 31te Octbr. 1877 forfaldne Beløb er afdraget Kroner 224., 37 Øre, ligesom at det hele pr 31 Octbr 1876 til Udgift førte Beløb ikke blev contant betalt til Colonialkassen, men afskrevet som Liqidation af Restgjælden fra det ældre Laan.

[opslag 221] (tom)

[opslag 222]

Militairudgifterne eller Agerskolerne

	St Croix		St Thomas
18 ⁶⁹ / ₇₀ Normerede for den samlede Hærstyrke	17,104-80	18 ⁶⁹ / ₇₀	12,567-11
særlig normerede Udgifter	10,053-33		6,851-70
andre særlige	<u>22,794-44</u>		<u>16,046-29</u>
	\$ 49,952-57		35,465-10
18 ⁷⁰ / ₇₁ Normerede for den samlede Hærstyrke	13,646-74	18 ⁷⁰ / ₇₁	9,192-36
særlig normerede	9,931-49		6,660-46
andre særlige	<u>24,388-37</u>		<u>15,122-34</u>
	47,966-60		30,975-16
18 ⁷¹ / ₇₂ Norm. for den saml Styrke	16,624-77	18 ⁷¹ / ₇₂	10,031-78
særlig normerede	9,303-86		5,541. 3
andre særl	<u>19,807-47</u>		<u>13,271-49</u>
	<u>45,736-10</u>		<u>28,844-30</u>
18 ⁷² / ₇₃ fælles	997-52	18 ⁷² / ₇₃	879-28
særlig normerede	21,282-53		14,999 "
andre særl	<u>14,826-14</u>		<u>9,941-79</u>
	37,106-19		25,820- 7
18 ⁷³ / ₇₄ Fælles	987-85	18 ⁷³ / ₇₄	917-25
særlig norm:	21,234-64		13,554-57
andre særl:	<u>16,328-77</u>		<u>10,007-77</u>
	38,551-26		24,550-17
18 ⁷⁴ / ₇₅ Fælles	767-25	18 ⁷⁴ / ₇₅	917-25
særlig norm:	22,500-77		15,151-34
andre særl:	<u>15,324-32</u>		<u>10,871-57</u>
	38,592-34		26,940-16
18 ⁷⁵ / ₇₆ Fælles	772-30	18 ⁷⁵ / ₇₆	922-30
særlig norm:	22,111-71		15,811-81
andre særl:	<u>13,388-38</u>		<u>11,700-91</u>
	<u>36,272-39</u>		<u>28,435- 2</u>
Efter Budgetterne for 18 ⁷⁶ / ₇₇		18 ⁷⁶ / ₇₇	
Fælles	\$ 767		917-25
særlig norm:	21,603		13,694-13
andre særl:	<u>15,313</u>		<u>12,538-62</u>
	37,683		27,150

[opslag 223] Gjenpart

Sammenligning

mellem de virkelige Anlægsudgifter og de til Regjeringen indsendte Overslag.

	Approberet Overslag	Virkelig Udgift	Overskridelse	Overskud
I 5 Saftstasjoner	503.377,00	496.985,94	- " -	6.391,06
II Rørledning & Cisterner	210.000,00	210.974,98	974,98	- " -
III Fælleskogeriet	820.018,00	849.734,92	29.716,92	- " -
IV Gjærkar & Gasværk	20.000,00	20.782,10	782,10	- " -
V Andre Udgifter	262.500,00	268.933,98	6.433,98	- " -

VII Uforudsete Udgifter	50.000,00	- " -	- " -	50.000,00
VIII Dampplø	28.000,00	28.000,00	- " -	- " -
IX Drift & Reparation af d ^o	10.000,00	10.219,30	219,30	- " -
X Fragt & Assurance	33.000,00	60.039,25	27.039,25	- " -
XI Sporvei	30.000,00	20.009,14	- " -	9.990,86
	1.966.895,00	1.965,679,61	65.166,53	66.381,92
				1.215,39

Med Hensyn til Overslagets Konto VI, Driftskapital, da kan denne ikke bestemt afsluttes, men for alle øvrige Konti tilsammen viser der sig at være en Mindreudgift af Kr: 1215,39 Øre end opgivet i det approberede Overslag.

I Kampagnen 1878 er der paa St Croix Fællessukkerkogerier forarbejdet 54.592.576 Rør , der betales med /: pr Ctr 5,5 Sukker :/ 3.002.487 Sukker med en Gjennemsnitsværdi af 14,7 Øre pr Rør eller ialt med 443.344 Kr: 95 Øre. [opslag 224]

Der er af 100 Rør udvundet 5,60 Sukker /: ialt 3.059.592 Sukker :/
 samt 3,66 Mallas /: ialt 1.998.150 Mallas :/ | 9,26 Rør

Paa 100 Rør er Indtægten:

5,60 Sukker à 19,06 Øre	Kr: 107,44 Øre
3,66 Mallas à 0,97 "	" 3,56 "
Total	Kr: 111,00 Øre

Paa 100 Rør er Udgiften:

Til Planterne 5,5 Sukker à 14,7 Øre	81,20 "
Fabrikationsudgifter	75,23 "
Total	Kr: 156,43 Øre

Tabet paa 100 Rør er saaledes 45,43 Øre

Udgifternes Fordeling

	St Croix 1878	Calculeret Udgift	Odense Kogeri 1878
Sukkerrør /: for Odense Roer :/	81,11	75,00	90,31
Fabrikationsudgifter: Kul	23,11	14,00	39,62
Arbejdsløn ved Hovedfabriken	12,03	10,00	
do " Stationen	5,85	3,05	26,11
Kalksten	1,48	1,00	0,86
Bénkul	3,03		3,20
Saltsyre	0,70	2,00	0,85
Emballage	3,38	5,00	0,42
Assurance	3,16	3,00	3,70
Gasbelysning	0,20	1,00	2,47
Kjørsel, Pramning	2,52	5,00	1,81
Administration	7,97	11,00	
Olie, Smørelse	1,43	1,00	20,17
Filterklæder	0,32	"	
Rente til Stationen	3,82	7,00	
Afdrag	1,51		
Diverse	4,31		2,08
Total	156,43	138,05	191,60

Udbytte pr 100 Rør eller Roer

	St Croix 1878	Calculeret	Odense 1878
Sukker	5,60 Rør	8,00 Rør	7,54 Rør
Mallas	3,66 Rør	3,00 Rør	3,60 Rør
Total	9,26 Rør	11,00 Rør	11,14 Rør

Det er indlysende, at Fabrikationsudgifterne ved et nyt Anlæg ikke kunne bringes saa lavt ned som senere, men den særlige Grund til, at de ere ca 18 Øre høiere, end jeg har kalkuleret dem, er den at
1, alle Udgifter Anlægget vedrørende maatte belastes Driften, da Anlægskapitalen var opbrugt, og at
2, de hyppige Brud paa Maskinerne meget fordyrede Driften. Jeg har derfor endnu ikke den mindste Tvivl om, at den i min Kalkule angivne Udgift vil blive Maximum under en god Drift. Arbejdsudgifterne kunne navnlig i Sammenligning med "Odense's" ikke kaldes høie.

Den væsentligste Grund til Aarets store Tab er Udbyttets Ringhed, og er atter Grunden dertil at søge i:

1. at det tog Lang Tid, inden Saftudbyttet af Sukkerrøret blev tilfredsstillende paa Grund af de nye Maskiner og Folkenes Uøvethed.
2. at en Del Saft maatte kastes bort paa Grund af Gjæring, fremkommen ved Uøvethed.
3. at Saften var meget svag iaar /: ingensinde over 16,5 % Sukker :/
4. at der gennem de utætte Condensatorer bragtes saameget Saltvand ind i Saften, at Sukke- [opslag 223] ret ikke vilde krystallisere. Derved fremkom ikke alene mindre Mængde og slettere Sukker, men Mallas-mængden forøgedes til liden Nytte, da den salte Mallas aldeles ingen Værdi har. Hvis den hele Mængde Sukker havde været saa godsom nogle af os fremstillede Sække, vilde derved have fremkommet ca \$ 30.000 Merindtægt, og havde Mallasen været saltfri, vilde den have givet os andre ca \$ 18.000 eller ialt \$ 48.000 Merindtægt, saaledes at vi med godt Maskineri, selv med dette Aars ringe Udbytte, vilde være næsten dækkede.

Endelig kan det heller ikke undlades at bemærkes, at den Pris, der er bleven betalt for 100 ~~78~~ Sukkerrør har været for høi og navnlig høiere end andre Centralfabrikker have betalt. Kogierne have betalt "Middel St. Croix Sukker" med gennemsnitlig 3,92 Cts medens andre Kjøbere have betalt en Del mindre.

Kiøbenhavn d: 29' Oktober 1878.

G. A. Hagemann

Brandlidte Parter paa St Croix

[opslag 226] Angivelse af den Skade der ifølge Gouverneur Gardes officielle Indberetning ved Oprøret paa St. Croix paaført de Plantager i hvilke Statskassen har Panteret.

Nº paa vedlagte Fortegnelse	Plantagens Navn	Gjældens Størrelse		Anmærkninger
		\$	c	
3	Carlton	34.390	31	<u>Heelt afbrændte Plantager</u>
7	Upperlove	11.500	-	
10	St: Georges	33.477	19	Pantsætningen omfatter tillige Plantagerne Sallysfancy & Hope, Mint, Mountain & Valdberggaard
11	Diamond & Ruby	17.962	62	
15	Lower Love	6.000	-	
22	Montpellier	<u>10.582</u>	21	<u>Deelviis afbrændte Plantager</u>
		113.912	33	
5	The Whim	6.000	-	Vaaningshuset er reddet
23 & 24	Work, Rest & Grange	63.362	55	Vaaningshuset paa Grange er reddet
	Pantefordringer i	\$ 183.274	88	
	Plantager			
	<u>Samtlige</u> vestind. Pante.....	\$ 261.809	89	
 Statskassen			

[opslag 227]

Budget

for

St. Croix Kommune for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878.

[opslag 228] Paa Finantsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen ved allerhøieste Resolution af 16de Februar 1878 allernaadigst at stadfæste et af Kolonialraadet for St. Croix den 28de November 1877 udfærdiget Budget for St. Croix Kommune for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878 tilligemed 3 særskilt paa Udfærdigelsen opførte Bevillinger af ialt \$

57,000, til Forstrækninger til Plantere i April og Juni til November 1877, kun at Budgettets Udgiftsside forhøies med \$ 31, som ved en Feiltagelse er udeladte paa Udfærdigelsen. Med denne Forandring er Udfærdigelsen saalydende:

1. Indtægter.		\$	\$		
A. Direkte Skatter.					
1. Grund- og Bygningsskat		11,800			
2. Hussskat		1,600			
3. Nyskat		4,395			
4. Immigrationssskat		4,500			
5. Kavaleri- og Artillerisskat		2,555			
6. Absentskat		5,000			
7. Heste-, Vogn- og Baadeskat		5,070			
8. Kvartprocentskat		2,550		37,470	
B. Indirekte Afgifter.					
1. Indførselstold		57,000			
2. Udførselstold		37,000			
3. Skibsafgifter		3,135			
4. Kran- og Bropege		2,725			
5. Gebyrer og mindre Indtægte ved Toldvæsenet		40			
6. Indtægter ved Lods- og Havnevæsenet		865			
7. Stempelpapirsintrader		3,270			
8. Auktionsalær		1,955			
9. Afgift af Arv		65			
10. Overretssportler		910			
11. Underrerssportler og Politigebyrer		4,125			
12. Bestallingsgebyrer		105			
13. Gebyrer og Afgifter for Bevillinger og Borgerbreve m. m.		790			
14. Postintrader		1,445			
15. Fortssportler		120		113,550	
C. Adskillige Indtægter.					
1. Bøder og Konfiskationer		220			
2. Indtægter ved Skolevæsenet		305			
3. Indtægter ved Fængselsvæsenet		450			
4. Renter af Kapitaler		820			
5. Forskjellige Indtægter		840		2,635	
Tilsammen Indtægt				153,655	
II. Udgifter		\$	\$	\$	\$
A. Bidrag til de almindelige Statsfornödenheder ifølge Lov af 24de Marts 1877					23,125
B. Den lokale Overbestyrelse:					
1. Præsidentskabet:					
Præsidenten, Gage		5,000			
Taffelpenge		1,000	6,000		
Præsidentskabssekretæren, Gage \$ 2,200					
Alderstillæg \$ 300		2,500			
Præsidentskabssekretariatet:					
1 Fuldmægtig, Gage \$ 1,200					
Alderstillæg \$ 300		1,500			
1 Fuldmægtig, Gage \$ 1,200					
Alderstillæg \$ 150					
		\$ 1,350			
men hvoraf anslaaes kun at ville forbruges		1,000			
Til Extraskriveri, Kontorrekvisiter og Kontorbud		1,300			
Til Reiseudgifter m. m. for Gouvernøren for de dansk-vestindiske Øer under hans Ophold paa St. Croix indtil		500	6,800	12,800	

2. Overretten:				
Overdommeren, Gage \$ 3,500, Halvdelen		1,750		
Lønning til en Kopist og øvrigt Kontorhold, derunder Lønning til et Bud, efter specificerede Regninger, indtil \$ 800				
	Deraf St. Croix	500	2,250	15,050
C. Udgifter ved Kolonialraadet for St. Croix:				
Lønning til Medhjælp for Raadets Embedsmænd, Trykningsomkostninger, Skrivematerialier, Løn til et Bud m. m., indtil				1,100
	At overføre			19,275
[opslag 229]	Overført			19,275
D. De forskellige Bestyrelsesgrene og offentlige Indretninger paa St. Croix:				
1. Embedsmænd ved Administrationen:				
Bogholderen, Gage \$ 2,000				
men hvoraf anslaaes kun at ville forbruges				
Fuldmægtig i Bogholderkontoret	1,800			
Til Kontorhold efter Indstilling til Præsidentskabet og specificerede Regninger, indtil	1,000			
Kassereren, Gage \$ 2,000	<u>652</u>	3,452		
men hvoraf anslaaes kun at ville forbruges				
Til Kontorhold og et Bud efter Indstilling til Præsidentskabet og specificerede Regninger, indtil	1,000			
Bygningsinspektørren, Gage	<u>1,152</u>	2,152		
Befordringsomkostninger	500			
	192	692	6,296	
2. Rets- og Politivæsenet:				
Underdommer, Skriver og Politimester i Christiansteds Jurisdiktion, Gage \$ 2,400				
Reiseomkostninger \$ 300	2700			
Til Kontorhold samt Hestehold for Betjente efter Indstilling til Præsidentskabet og specificerede Regninger, indtil	3,292			
Underdommeren og Skrивeren i Frederiksteds Jurisdiktion, Gage \$ 2,400				
Reiseomkostninger \$ 300	2,700			
Til Kontorhold efter Indstilling til Præsidentskabet og specificerede Regninger, indtil	<u>1,064</u>	3,764		
	At overføre	9,756	6,296	19,275
	Overført	9,756	6,296	19,275
Politimesteren i Frederiksted:				
Gage \$ 1,900				
Personligt Tillæg til 1. Oktb. \$ 100				
Reiseomkostninger \$ 300	2,300			
Til en Assistent samt til øvrigt Kontorhold og til Hestehold for Betjente efter Indstilling til Præsidentskabet og specificerede Regninger, indtil	<u>2,120</u>	4,420		
Politimesteren i Centerdistriktet:				
Gage à \$ 2,000 aarlig til 1ste Oktober \$ 1,000				
Personligt Tillæg til do. \$ 200				
Reiseomkostninger til do. \$ 150	1,350			
Til en Assistent samt til øvrigt Kontorhold og til Hestehold for Betjente efter Indstilling til Præsidentskabet og specificerede Regninger, indtil	760	2,110		
Salærer og Reiseomkostninger til Sagførere m. fl. i offentlige og beneficerede Sager, samt for Oversættelser i samme		400		
Stævningsmænd		320		
Til Politibetjente i alle Distrikter samt Natvægtere i Byerne		7,770		
Forskjellige mindre Udgifter		<u>318</u>	25,094	
3. Udgifter til kirkelige Øiemed:				

Sognepræsten i Christiansted, Gage	1,100			
Godtgjørelse for at føre Hovedkirkebogen	<u>768</u>	1,868		
Degnen i Christiansted		250		
Sognepræsten i Frederiksted, Gage	1,100			
Til Husleie	200			
Befordring	<u>200</u>	1,500		
Degnen i Frederiksted		<u>200</u>	3,818	
4. Toldvæsenet:				
Toldforvalteren i Christiansted, Gage \$ 2,400, men hvoraf anslaaes kun at				
				At overføre
			35,208	19,275
[opslag 230]			35,208	19,275
ville forbruges fra 1. August 1877	\$ 2,000			
aarl. eller ialt for hele Finantsaaret	\$ 2,134			
Til Hestehold	\$ <u>200</u>	1,334		
Til Kontorhold og et Bud efter Indstilling til Præsidentskabet og specificerede Regninger, indtil		<u>1,420</u>	3,754	
Toldforvalteren i Frederiksted, Gage \$ 2,400, men hvoraf anslaaes kun at ville forbruges	\$ 2,000			
Til Hestehold	\$ <u>200</u>	2,200		
Til Kontorhold og et Bud efter Indstilling til Præsidentskabet og specificerede Regninger, indtil		<u>1,000</u>	3,200	
1ste Kontrollør, Gage		1,200		
2den Kontrollør, Gage \$ 1,100, men hvoraf forbruges til ult. Juli 1877 ikkun		367		
3die Kontrollør à \$ 1,000 aarlig indtil ult. Juli og à 1,200 fra 1ste August 1877		1,133		
4de Kontrollør, Gage \$ 900, men hvoraf forbruges til ult. Juli 1877 ikkun Undertoldopsynet		<u>300</u>	3,000	
Til 2 Toldassistenter ved Frederiksteds Toldsted for 10 Maaneder			397	
Faste Arbeidere ved Vægtene og Toldbodbaadene			917	
Til Leie af Extrafolk, til Rekvisiter og andre ubestemte udgifter ved Toldvæsenet			768	
			<u>700</u>	12,736
5. Lods- og Havnevæsenet samt Sikkerhedsanstalter ved samme				1,757
6. Postvæsenet				1,949
7. Militærudgifter:				
Særlige normerede Udgifter			16,185	
Fælles Udgifter			767	
Ikke normerede Udgifter			<u>10,476</u>	27,428
8. Milice- og Brandvæsenet:				
Lønninger og Godtgørelser			624	
Til Anskaffelse af nyt Inventarium			120	
For Tilsyn med Sprøiterne og andre Udgifter			<u>254</u>	998
				At overføre
			80,076	19,275
			80,076	19,275
9. Veivæsenet, Gader m. m.:				
Overveimesteren, Lønning			544	
Til Skrivematerialier til Kvarterofficererne			64	
Til Udgifter ved Reparationer af Gader, Brønde og Broer i Byerne				
Gaders og offentlige Pladsers Belysning			420	
10. Undervisningsvæsenet:			<u>155</u>	1,183
Skoleinspektøren, Lønning				
Reiseomkostninger	2,000			
Lønninger til Lærerpersonalet ved Byskolerne	<u>300</u>	2,300		
2 Bude ved samme	5,960			
Lønninger for 8 Lærere ved Landskolerne	168			
Lønninger til en Hjælpelærer og 8 Lærerinder ved Landskolerne	2,560			

Andre Udgifter ved Skolerne i Byerne og paa Landet	792			
11. Sundhedsvæsenet:	<u>400</u>	<u>9,880</u>	12,180	
Lønninger m. m. til Landfysikus og andre offentlige Læger				
Reiseomkostninger til den offentlige Læge i Christiansted til Besøgelse af Politilæge-Forretningerne i Centerdistriktet		2,088		
Lønninger til 2 Jordemødre		150		
Lønning til en Jordemoder i Landdiskrikterne à \$ 16 maanedlig, for ½ Aar		640		
Lønning m. m. til en Dyrlæge		96		
Udgifter ved Kommunehospitalerne		60		
Udgifter ved Karantænevæsenet og til Forebyggelse af Epidemier		10,439		
Vederlag for at rense og desinficere Latriner og Urinaler i de offentlige Bygninger i Byerne saavelsom paa Eiendomme i Byerne tilhørende de fattigere Klasser		150		
12. Fattigvæsenet				
Pengeunderstøttelser til Fattige		<u>200</u>	13,823	
Medicin til Fattige				
Begravelsesomkostninger for Fattige		5,600		
		420		
		<u>500</u>	6,520	
	At overføre		113,782	19,275
	Overført		113,782	19,275
[opslag 231]				
13. Fængselsvæsenet				
Lønninger til Opsynspersonalet		2,950		
Tyender og Godtdjødelse for Tyendehold		288		
Til Arrestanters og Straffangers Forpleining		4,400		
Forskjellige andre Udgifter		<u>1,131</u>	8,7769	
14. Bidrag til Immigrationsfondet			<u>6,000</u>	128,551
E. Bygnings- og ande ubestemte Udgifter				4,256
F. Renter af de i dette Finantsaar forfaldende Afdrag paa Laanet fra Statskassen ifølge Lov af 16de Juni 1876				3,400
G. Leie af en Seilskonnert som Post- og Transportfartøi indtil en Dampskibsforbindelse kan blive gjenoprettet, \$ 1,600, Halvdelen				800
H. Pensioner:				
Pensioner efter Pensionsloven af 4de December 1863			4,863	
Pensioner ifølge Anordning eller anden særlig Hjemmel			2,293	
Pensioner til udtjente Underofficerer, Spillemænd og Menige af Hærstyrken, Andel for St. Croix			<u>412</u>	7,568
	I alt Udgift			163,850
Desforuden ifølge Bevilling vedtagen 7de April 1877 til Bureau-forstrækninger til Plantere, for April 1877				8,500
ifølge Bevilling vedtagen 11te Juni 1877 til lignende Forstrækninger for Juni til August 1877				20,000
samt ifølge Bevilling vedtagen 3die Sept. 1877 til lignende Forstrækninger for September – November 1877				28,500

[opslag 232] (tom)

[opslag 233]

St. Croix efter den sidste Matrikul (før 1876)

	Agere	Udlagt til		Land uden Nytte og Brug
		Sukker Dyrkning	Anden Dyrkning saasom Græsgang Provisioner m. m.	
Ostende Qvarteer A.	5952 $\frac{3}{4}$	33	5011	908 $\frac{3}{8}$
Ostende Qvarteer B.	4003 $\frac{29}{40}$	"	2199 $\frac{3}{4}$	1803 $\frac{39}{40}$
Compagniets Qvarteer	5278 $\frac{78}{100}$	994	3849 $\frac{3}{100}$	435 $\frac{3}{4}$
Dronningen Qvarteer	7897 $\frac{31}{10}$	3676 $\frac{1}{4}$	4221 $\frac{21}{40}$	"

Kongens Qvarteer	5047 ½	2276	2771 ½	"
Nordside Qvarteer B	3454 ¹⁷ / ₂₀	425	3029 ¹⁷ / ₂₀	"
Prindsens Qvarteer	7616 ⅔	4120	3496 ⅔	"
Westende Qvarteer	6768 ¹⁷ / ₄₀	2956	3787 ¹⁷ / ₄₀	25
Nordside Qvarteer A	5148 ⅓	2074	2509 ⅓	565
Summa	51.168 ⁴³ / ₁₀₀	16.554 ¼	30.876 ² / ₂₅	3.738 ¹ / ₁₀

NB. Matrikelen for 1876 er Bilag til Hovedbogen for 18⁷⁷/₇₈, idet Skatterne forfalder den 1 Mai 1877 γ : 4 Maaneder efter deres Beregning. Matriculer for 1877, der er Bilag til Hovedbogen for 1878/79, er endnu ikke indkommen.
13/11 78.

Under Rubrikken "i anden Dyrkning" er henført al Jord udenfor Sukkerdyrkning, der overhovedet kan afgive nogen Indtægt, selv om den, som de naturlige Græsgange, henligger uden nogensomhelst Dyrkning. En nærmere Klassifikation af denne Rubrik haves her ikke noget Materiale til.

[opslag 234] (tom)

[opslag 235] Fra Colonialcontoiret

Direkte Skatter paa St. Croix

A. Grundskatter:

- Sukkerdyrkingen 1. a) 36 Cts pr Ager i Sukkerdyrkning, hvilken Afgift fordres efter Høstens Størrelse, saaledes at ingen Plantage kan ansættes til højere Afgift end 64 Cts pr Ager. (Anordn. 29 Decbr 1862)
b) Nyskat: 16 Cts pr Ager i Sukkerdyrkning. (Gouvts. Placat 10 Novbr 1823.)
c) Immigrationsskat, 10 Cts pr Ager i Sukkerdyrkning. (Anordn. 13 Sept 1855)
d) Cavalleri- og Artilleriskat c \$ 3240, som i 1860 af det daværende St. Croix Borgerraad er fordeelt paa Sukkerplantagerne. Skatten svarer omtrent til 19 Cts pr Ager i Sukkerdyrkning. (Anordning 29' Decbr 1862)
- Anden Dyrkning 2. a, Grundskat, 13⅓ Cts pr Ager af det Land, som ikke er anvendt eller udlagt til Sukkeravl, og hvorfra undtages alene Land, der er aldeles uden Nytte og Brug (Anordning 29' Decbr 1862)
b, Immigrationsskat, 10 Ct pr Ager af det samme Areal (Anordn. 13 Sept 1855)
Grundskatten falder altsaa med circa 81 Cts (kan stige til \$ 1) pr Ager i Sukkerdyrkning og med 23⅓ Cts pr Ager i anden Dyrkning.

B. Bygningsskatter:

1. Bygningsafgift ⅔ Cts pr □ Alen af Grundfalden af hver Etage af Bygninger i Byerne og de Bygninger paa Landet, som ikke benyttes af Plantagens Eier eller hans Tyende, men udleies. (Anordn. 29' Decbr 1862) [opslag 236]
2. Nyskat, ⅓ Cts pr □ Alen af Grundfladen af hver Etage, som fornævnt (Gouvts. Pl. 10 Novbr 1823).
3. Leieafgift, 2 % af den virkelige eller anslaaede aarlige Leiesum af de nævnte Eendomme (Anordn. 29' Decbr 1862)
4. Huusskat, 2 % af Leiesummen af Bygninger i Byerne. (Anordn. 29 Decbr 1862)

Der svares saaledes i Bygningsskatter No 1 – 4:

Arealskat 1 ⁷/₁₅ Cts pr □ Alen af Ætagernes Grundflade, og i Procentafgift 4 % af Leiesummen.

Desuden hører under directe Skatter:

1. Absentskat, som erlægges af Plantageeiere, der opholder sig paa fremmed Sted, med 5 % af Plantagens Brutto-Sukkerhøst, og med 5 % af Huusleien af de Huse, som udleies. (Fr. 19 Febr. 1817)
2. Heste- Vogn- og Baadskat, nemlig:
1 Hest \$ 2 aarlig

- 1 Vogn, som ikke er bestemt til Arbejdsbrug, med 4 Hjul og Sæder til flere end 2
 Personer \$ 4 aarlig
 1 d° til 1 eller 2 Personer \$ 2 aarlig
 1 d° med 2 Hjuul \$ 1 "
 1 Dæksbaad \$ 4 "
 1 aaben Seilbaad \$ 2 "
 1 Robaad \$ 1 "

(Anordning 22 Febr. 1855)

3. ¼ % Skat efter For 13 April 1779 af rentebærende Capitaler med Pant i faste Eien-
 domme

21/11 78 R

[opslag 237]

Oversigt

over det til Sukkerdyrkning anvendte Areal paa St. Croix.

Aar	Areal Acres	Produktion $\overline{\text{t}}$	pr. Acre ca. $\overline{\text{t}}$	
1860	18,538 ⁹ / ₈₀	Skat paa Produktionen dengang ikke indført		
1861	18,362 ⁴⁹ / ₈₀			
1862	18,074 ¼	19,614,891	1085	
1863	17,535	14,666,896	836	
1864	17,449	9,967,800	571	
1865	17,602	12,262,300	697	
1866	17,475	19,218,040	1100	
1867	17,505	15,834,380	905	
1868	17,325 ¾	16,677,902	963	
1869	17,226 ¼	9,568,242	555	
1870	17,276 ¼	14,087,505	815	
1871	17,227 ¼	25,458,326	1478	à 4 Cts = \$ 59,12 = Kr. 221,70
1872	17,221 ¼	10,387,447	603	
1873	17,137 ¼	10,217,418	596	
1874	17,088 ¾	4,576,897	268	à 4 Cts = \$ 10,72 = Kr. 40,20
1875	16,835 ¼	15,391,620	914	
1876	16,554 ¼	7,931,373	479	
1877	16,608	7,483,500	450	
1878	16,575 ⅝ deraf 342 v. A... Rest 16,233 ⅝	15,409,694	949	Af de 342 Acres er Produktionen ikke opgivet, men den høieste Skat 64 c. pr Acre beregnet
			gjennemsnit 780	à 4 Cts = \$ 31,20 = Kr. 114,50

[opslag 238]

Oversigt

over Sukkerproduktionen i de enkelte Kvarterer paa St. Croix
 i Aarene 1862, 1872, 1877 og 1878.

[opslag 239]

Kvarteer	Areal, Acres				Produktion				pr. Acre			
	1862	1872	1877	1878	1862	1872	1877	1878	1862	1872	1877	1878
Ostende A.	512¼	169	9	32%	325,130	41,144	2,200	26,311	635	244	244	800
Ostende B	227			½	70,938			48	312			96
Compagniets	1324	1,093	912	867%	1,179,609	647,942	312.438	691,445	891	593	343	797
Dronningens	3715	3,818¼	3,678	3,668	5,536,724	2,537,414	1,411,443	3,773,171	1490	664	384	1029

Kongens	2300	2336	2,276	2,275	2,932,480	1,565,731	1,003,503	1,973,680	1275	670	441	868	
Nordside B	638	529	459	464	407,139	220,508	85,370	170,400	638	417	186	367	
Prindsens	4,193	4,253	4,168	4,177	4,937,875	2,885,413	2,322,113	4,514,533	1178	678	557	1081	
West-ende	3,048	2,997	2,983	2,973 deraf 342 v. A...	2,749,953	1,184,953	1,423,164	2,521,784	902	395	477	958	*)
Nordside A	2,117	2026	2,123	2,118	1,475,043	1,304,342	923,269	1,738,322	697	644	435	821	

*) Af de 342 Acre er Produktionen i 1878 ikke opgivet, men den høieste Skat, 64 c pr. Acre, er erlagte

[opslag 240]

Ager i Sukkerdyrkning paa St Croix
paa de enkelte Eiendomme med Anførsel
af Produktionen pr. Ager i 1877 og 1878
samt tilkomne Smaa Eiendomme 1878.

[opslag 241]

Plantagens Navn	Areal i Sukkerdyrknin g		Produktion pr Ager	
	1877	1878	1877	1878
<u>Ostende Qvarteer A.</u>	Agre	Agre	π	π
Mt. Welcome	9	10	244,4	803,8
<u>Compagniets Qvarteer</u>				
Orangegrove og Hermonhill	66	60	366,9	1154,3
Beestonhill	12	12	657,7	1356,5
Little Princess og Goldenrock	157	157	450,	768,4
Annashope	125	125	1015,	1729,7
Work & Rest m. Fl.	325	325	136,	571,4
Granard og Canegarden	165	60	71,3	375,5
Bellevue og Sionhill	165	157	741,7	1057,1
La grande Princesse	302	314	235,	844,2
<u>Dronningens Qvarteer</u>				
Judithsfancy	108	147	231,8	926,
St. Johns	160	160	659,9	1719,2
Montpellier	139	139	218,7	532,8
Windsor Forest og The Glynn	308	308	298,8	1398,8
Concordia og Saltriver	210	210	476,	1286,1
Morningstar	127	128	889,3	1213,7
Rattan og Belvedere	162	140	635,4	1669,6
Marysfancy	200	200	230,	849,1
Bonne Esperance	100	100	660,	1559,3
Ruby og Diamond	166	166	288,	797,7
Sionfarm og Peters Rest	406	406	83,1	337,3
Constitutionhill	171	171	442,8	1204,
Barrenspot	314	314	413,1	796,4
Castle Coakley og Pearl	258	258	432,7	751,1
Jerusalem og Figtreehill	170	170	465,6	975,6
Hope	156	156	361,4	116,5
<u>Kongens Qvarteer</u>				
Lebanonhill	140	140	401,3	985,7

Little Fountain og Mon Bijou	266	266	496,	998,1	
Hermitage	103	103	256,3	29,7	
Mount Pleasant	166	166	367,4	1064,	
Fredensborg & Upper Bethlehem	380	380	277,	155,8	
Bethlehem old Works	484	484	315,4	841,7	
Body Slob	212	212	373,4	836,2	
La Reine	115	115	211,3	545,5	
Cliftonhill, Spanish Town og Profit	180	182	614,	1363,2	
Annaberg & Shannongrove og Anguilla	120	123	1702,5	2851,5	
Blessing	100	104	462,5	721,3	
<u>Nordside Qvarteer B</u>					
Rust up Twist	90	90	171,1	499,8	
Betsys Jewel og Canaan	176	176	170,2	428,4	
Parasol og Fountain	235	235	262,3	378,9	
Canebay, Belvedere og La Vallée	123	128	325,2	390,6	
<u>Prindsens Qvarteer</u>					
Hard Labour og Groveplace	260	260	234,	376,4	
Two Friends og Springfield	190	200	294,	1125,	
Montpellier	170	170	332,5	882,3	
River	370	370	731,2	1455,4	
Jealousy	168	168	554,8	554,4	
Upperlove	210	210	405,5	892,9	
St. George, Sallysfancy, Waldberggaard, Mint & Mountain	306	306	904,6	1530,2	
Plessens & Mount Pleasant	360	350	697,5	1200,9	
Die Liefde (Lower Love)	225	225	693,	897,9	
Castle	212	212	465,	728,8	
Goldengrove, Negrobay og Envy	319	319	393,	712,3	
Adventure og Patience Grove	167	167	1132,3	1376,5	
Diamond	208	208	833,6	1701,9	
Waterground og Williams Delight	263	262	255,3	1189,2	
Enfieldgreen	190	190	457,2	1525,8	
Paradise	136	136	706,	930,4	
Manningsbay	128	128	264,6	913,1	
Negrobay og Bettyshope	276	276	484,3	1163,7	
<u>Westende Qvarteer</u>					
Cane Plantation, Carlton og St. Georgeshill	519	519	362,3	718,8	
The Whim, Hannahs Rest og Two Williams	268	268	994,	923,5	
Camporico, Hope, Goodhope og Ruansbay	428	428	178,	546,7	
Parcel af Stoney Ground, Marshall, Smithfield, Hesselberg og Two Brothers	172	172	294,5	?	Ingen Produktion opgivet, men den høieste Skat, 64 Cts pr Ager, beregnet
Høgensborg & Sorgenfri	200	210	750,	1398,	
Concordia	175	175	412,5	1375,2	
Cane Valley, Beksgrove og Brookhill	335	335	432,4	997,	
Little la Grange & Jollyhill	203	203	427,2	938,2	
Orangegrove	200	202	363,9	1108,5	

Prosperity	93	81	436,3	507,4	
Wheel of Fortune	170	170	605,	?	Ingen Produktion opgivet, men den højeste Skat, 64 Cts pr Ager, beregnet
La Grange	230	230	777,9	1490,3	
<u>Nordside Qvarteer A</u>					
Williams	235	235	441,4	836,1	
Punch	105	105	504,	857,1	
Oxford	210	210	472,	1102,	
Annaly og Springgarden	427	427	445,	983,7	
Mt. Stewart	207	197	251,8	533,	
Sprathall	104	104	263,4	714,5	
Mt. Washington, Mt. Victory, Pleasant Valley og Nicholas	358	358	544,3	871,2	
Rosehill	65	70	609,9	875,2	
Butlersbay & Northside	207	207	493,	767,2	
Tilkommen som forstilt indtaget til Sukkerdyrkning i 1878					
<u>Ostende Qvarteer A</u>					
St. Peters (Parcel)		1		1898,	
Boetsberg		18		551,	
Altona (Parcel)		$\frac{3}{8}$		314,6	
d ^o		1		2032,	
Marienhøi		$\frac{1}{2}$?	
Cairna		1		3250	
La Pres Valais		1		1052	
<u>Ostende Qvarteer B</u>					
Bocken Island		$\frac{1}{2}$		96	
<u>Compagniets Qvarteer</u>					
Bellevue (2 Parceller)		$4\frac{1}{4}$		155	

[opslag 243] (tom)

[opslag 244]

Antal af Agre i Sukkerdyrkning paa St Croix med Angivelse af Produktion pr Ager i 1862

	Agre i Sukker	Sukker pr Ager
<u>Ostende Qvarteer A</u>		
Robertshill, Shoys og Annashope (F.B. Dubois)	106	654,4
Mount Roepstorff og Southgateform (J.A. Abbot og F.R. Newton)	130	416,8
Greenkay, og Coakleybay (Ost: Qv: B) (J.J. Lund)	190	380,1
Sight, Marienhøi, Petronella, Sallysfancy og Hartmann (H.L. Arntsen)	183 $\frac{1}{4}$	705,9
<u>Ostende Qvarteer B</u>		
Solitude (J.J. Lunde)	70	374,1
Cotton Valley (W. Knight)	60	745,8
<u>Compagniets Qvarteer</u>		
Oranegrove (M ^c Adam)	60	1307,5
Golden Rock og Little Princess (F.B. Phillips)	160	1093,8
Beestonhill (W ^m Knight)	100	1506,5
Annashope (G Hendersons Arv:)	125	2537,7
Grange, Hermonhill (Clindinen) i Dr: Qv. – Retreat, Humbug (Dr: Qv:) og Work & Rest (Statskassen)	549	1034,7
Granard og Diamond (J.J. Lund)	112	998,2
Longford (J. Jensen og Charles Brown)	117	701,6

Bellevue og Sionhill (Dr Qv) (W.P. og W. de Nully og Christians)	182	1689,6
Bellevue, Sionfarm (Dr Qv) og Peters Rest (Dr Qv) d°	409	1079,7
La Grande Princesse (Schimmelmanske Arv)	318	831,4
<u>Dronningens Qvarteer</u>		
Judithsfancy (J.H. Heyliger og Behagen)	100	476,5
St Johns (Burt)	243	1005,2
Montpellier (Bithams Enke)	104	1495,2
Windsor Fores og Glynn (H. Percy og Quale)	270	1589,8
Concordia og Saltriver (Nordside Qv: B) (W.H. Heyliger)	200	1379,9
Morningstar (T. Farrelly)	110	1371,4
Rattan og Belvedere (Towers, Christmas og Korr)	164	1578,3
Marysfancy (Th. Dardis)	190	1406,9
Bonne Esperance (G. Elliot)	100	2051,6
Ruby og Diamond (F. Oxholm)	174	1106,3
Constitutionhill (G. Behagen)	170	1186,6
Strawberryhill (A & J. Tower)	165	1415,8
Barrenspot (C & M. M ^c Evoy)	289	1398,7
Castle Coakley & Pearl (Ratcliffe)	258	1895,6
Jerusalem & Figtreehill (Carpas Borch)	174	1310,5
	Overføres	5582¼
<i>[opslag 245]</i>		5582¼
Hope (R ^{bt} A. Finlay)	156	2043,3
Canegarden (P. M ^c Dermott)	80	1459,8
<u>Kongens Qvarteer</u>		
Lebanonhill (A.M. Dam)	120	1261,7
Little Fountain og Monbijou (Lang)	246	1135,4
Hermitage (H.C. Ratcliffe)	150	1090,6
Mount Pleasant (Pontavice)	146	1177,4
Fredensborg og Upper Bethlehem (Baring Brother & C°)	380	1249,1
Bethlehem old Works (W ^m Moore)	473	1608,5
Body Slob (W. de Nully)	211	1156,5
La Reine (A. Balfour)	111	1478,3
Cliftonhill (Donochs Arv:)	75	897,7
Profit & Spanishtown (J.J. Lund)	155	879,1
Annaberg, Shannongrove og Anguilla (J.J. Lund)	133	1472,4
Blessing (Thomas Spotton)	100	1232,1
<u>Nordside Qvarteer B</u>		
Rust up Twist (H.P. Nelthrop)	108	548,8
Betsy's Jewell og Canaan (T. Skelton)	199	757,1
Prosperity, Northstar, Canebay, Belvedere, La Vallée (L. Rothe)	291	677,6
<u>Prindsens Qvarteer</u>		
Hard Labor og Groveplace (J.P. og W. Plaskett)	288	711,8
Two Friends og Springfield (O'Kelly)	180	707,6
Montpellier (J.J. Lund)	171	510,
The River (W ^m Newton)	289	1242,4
Jealousy (W ^m Moore)	160	970,8
Upper Love (Mudies Arv:)	220	937,5
St Georges og Sallysfancy, Walberggaard, Mint, Mountain (F. Oxholm)	338	1003,7
Plessens og Mount Pleasant (Grants Arv:)	400	1166,3
Die Liefde (= Lower Love) (Christmas, Kerr og Mudie)	225	869,8
Castle (R.G. Knight)	202	1361,5

Goldengrove (W, R. G, og J. Knight)	123	1955,7
Adventure, Patiencegrove (Lang og M ^c Cormick)	167	1380,5
Diamond (R.G. Knight)	198	2106,
Water Ground og Williams Delight (J.W. Bushby)	263	987,9
Enfieldgreen (F. Oxholm)	206	1063,
Paradise (Lang og M ^c Cormick)	141	1261,
Negrobay (W, R. G, og J. Knight)	100	1487,6
Manningsbay (H.C. Ratcliffe)	120	2028,8
Envy (F. Oxholm)	80	1279,
Negrobay og Bettyshope (S. Thompsons Arv:)	322	1496,6
	Overføres	12,909%
	Overført	12,909%
<u>Westende Qvarteer</u>		
Cane Plantation (F. Oxholm)	130	786,6
Carlton (W ^m Peebles)	329	961,9
The Whim og Hannahsrest (H. Knight og Mary Beech)	177	886,3
Camporico, Goodhope, Hope, Ruansbay (Lang)	489	1121,7
Parcel af Stoney Ground, Marshill, Hesselberg, Two Brothers (Hinkson)	142	1187,6
Høgensborg og Sorgenfri (Alexander Fleming)	180	875,
Two Williams (Edw. Dewhurst)	64	1402,5
Concordia (E.M. Dewhursts Arv:)	192	1410,9
Cane Valley, Becksgrove, Brookhill (H.L. Arnesen)	361	635,1
Little la Grange og Jollyhill (Adam Logan)	209	685,3
Orangegrove (O'Kelly)	188	610,9
Prosperity (H. Roberts)	163	382,6
Wheel of Fortune (J. Hinkson)	170	1152,9
La Grange (Schimmelm: Arv:)	254	760,9
<u>Nordside Qvarteer A</u>		
William (Lang)	210	496,2
Punch (F. Castonier)	125	810,4
Oxford (W ^m Moore)	208	595,4
Annaly (Qv. Dicks Arv:)	265	654,7
Mount Stewart (S. Thompsons Arv:)	187	746,4
Fountain (J. Cunnings Arv:)	188	1105,9
Sprathole (Dam og Koefoed)	100	635,7
Mount Victory og Pleasant Valley (W ^m Moore)	218	693,8
Rosehill (F. Lockhart)	55	879,3
Prospecthill og Butlersbay (F.R. Newton)	115	785,7
Nicholas (J. Thompson)	118	605,5
Springgarden (W ^m Moore)	150	495,8
Hamsbay (J. Elliot)	78	563,4
Northside (J. Elliot)	100	813,8
96 Eiendomme	Agre	18,074%
	Total Production	19,614,891 $\bar{7}$ Sukker
	Gjennemsnit	1085,2 $\bar{7}$ pr Ager

[opslag 246] (tom)

[opslag 247]

St. Croix. I 18^{65/66} – den 1ste April 1865 indestod af den Statskassen tilhørende Beholdning i Colonialkassen \$ 47,982 pari Kr. 191,929,36, som i 18^{71/72} var heelt afbetalt.

18 ⁶⁵ / ₆₆ . Paa <u>løbende</u> Versurer havde St. Croix den 31 Marts 1866 tilgode hos Statskassen (NB <u>udenfor for-</u> <u>nævnte henstaaende Gjæld for Kassebeholdning</u>)	19,773 rd 19 ³ / ₄ sk =	39,546 Kr 41 Øre
18 ⁶⁶ / ₆₇ – den 31 Marts 1867 St Croix <u>tilgode</u>	33,625 rd 16 ¹ / ₄ sk =	67,250 Kr 33
18 ⁶⁷ / ₆₈ – 31 Marts 1868 St Croix <u>tilgode</u>	48,343 rd 39 ¹ / ₁₂ sk =	96,686 Kr 81
18 ⁶⁸ / ₆₉ – 31 Marts 1869 St Croix <u>tilgode</u> (derudover Tilskudet fra Statskassen \$ 28,000)	83,304 rd 64 ⁷ / ₁₂ sk =	166,609 Kr 33
18 ⁶⁹ / ₇₀ – 31 Marts 1870 St Croix <u>tilgode</u>	<u>3,756 rd 26 sk =</u>	<u>7,512 Kr 54</u>
18 ⁷⁰ / ₇₁ – 31 Marts 1871 St Croix <u>til Last</u>	70,650 rd 44 sk =	141,300 Kr 91 Øre
18 ⁷¹ / ₇₂ – 31 Marts 1872 " <u>til Last</u>	44,926 rd 89 sk =	89,353 Kr 85
18 ⁷² / ₇₃ – 31 Marts 1873 " <u>til Last</u>	80,099 rd 67 sk =	160,199 Kr 39
18 ⁷³ / ₇₄ – 31 Marts 1874 " <u>til Last</u>	78,491 rd 56 sk =	156,983 Kr 16
18 ⁷⁴ / ₇₅ – 31 Marts 1875 " <u>til Last</u>		111,687 Kr 37
18 ⁷⁵ / ₇₆ – 31 Marts 1876 " <u>til Last</u>		257,712 Kr 52
18 ⁷⁶ / ₇₇ – 31 Marts 1877 " <u>til Last</u>		369,958 Kr 82
18 ⁷⁷ / ₇₈ – 31 Marts 1878 " <u>til Last</u>		347,495 Kr 61

St Thomas skylder endnu som Rest paa Statskassens henstaaende Beholdning, der den 1' April 1865 udgjorde \$ 31,460.71 eller Kroner 125,842.84 \$ 10,520.11 = 42,080 Kr 44 Øre

og havde udenfor denne Gjæld, endvidere paa løbende Versurer, der udgjorde:

18 ⁶⁵ / ₆₆ – den 31 Marts 1866	32,451 rd 53 ⁵ / ₆ sk =	64,903 Kr 11 Øre
18 ⁶⁶ / ₆₇ – 31 Marts 1867	71,419 rd 82 ¹¹ / ₁₂ sk =	142,839 Kr 72
18 ⁶⁷ / ₆₈ – 31 Marts 1868	68,540 rd 61 ³ / ₄ sk =	137,081 Kr 28
18 ⁶⁸ / ₆₉ – 31 Marts 1869	102,765 rd 51 ¹ / ₄ sk =	205,531 Kr 06
18 ⁶⁹ / ₇₀ – 31 Marts 1870	123,357 rd 33 ³ / ₄ sk =	246,714 Kr 68
18 ⁷⁰ / ₇₁ – 31 Marts 1871	56,306 rd 3 sk =	112,612 Kr 06
18 ⁷¹ / ₇₂ – 31 Marts 1872	84,290 rd 52 sk =	168,581 Kr 08
18 ⁷² / ₇₃ – 31 Marts 1873	60,091 rd 53 sk =	120,183 Kr 10
18 ⁷³ / ₇₄ – 31 Marts 1874	62,688 rd 6 ¹ / ₂ sk =	125,376 Kr 12
18 ⁷⁴ / ₇₅ – 31 Marts 1875		78,104 Kr 67
18 ⁷⁵ / ₇₆ – 31 Marts 1876		144,504 Kr 41
18 ⁷⁶ / ₇₇ – 31 Marts 1877		220,380 Kr 19
18 ⁷⁷ / ₇₈ – 31 Marts 1878		<u>247,367 Kr 05</u>

St. Thomæ Gjæld paa løbende Versurer altsaa 247,367 Kr 05 Øre

foruden den Staten tilhørende Beholdning 42,080 Kr 44 289,447 Kr 49 Øre

St. Croix skylder St. Thomæ Colonialkasse i Mellemregning den 31 Marts 1878 cirka \$ 3350. –

[opslag 248] (tom)

[opslag 249]

Forandringer i Colonialloven af 27 Novbr 1863, naar St Croix skal gjøres til en Kroncoloni (Earl Crown Colony)

1) Den locale overordnede Regjeringsmyndighed – Colonialloven § 3 – maae formentlig forblive hos Gouverneuren for alle Øerne (General Gouverneur), men i saa Tilfælde gaaer det vel neppe an, at Gouverneuren lønnes- eventuelt pensioneres af en enkelt – St Thomæ Colonialkasse – og det samme gjælder om den locale Overret for alle Øerne. Gouverneurens og Overdommerens Lønninger og Pensionertte altsaa foruden Militairudgifterne overtages af Statskassen. (Coloniallovens § 52 og 53 at forandre forsaavidt ikke allerede skeet)

- 2) at gjenoprette en særskilt Communekasse – Landskasse – bør der vel ikke være Tale om, hvorimod den nuværende St Croix Colonialkasse gaaer over til at være en Delstats-Kasse med alle Indtægter og Udgifter.
- 3) Det nuværende Colonialraad for St Croix bliver raadgivende istedetfor besluttende, forsaavidt Lovgivningen for Øen angaaer, dog saaledes maaskee, at der udenfor reent finantsielle Sager, Told- og Skattelovgivning og udenfor hvad der i Danmark er Gjenstand for organisatoriske Lovbestemmelser, – altsaa med Hensyn til reent communale Forhold burde overlades til Gouverneuren med Colonialraadet at give locale Bestemmelser, Colonial Lov af 26 Marts 1852 § 2, 2, eventuelt med Forbehold af vigtigere Sagers Forelæggelse for Kongen til Stadfæstelse igjennem Anordninger. (den ældre tildeels Lovgivning igjennem Colonialplacater som udgives af Overøvrigheden maatte nøie begrænses. Der var i 1848 paa-begyndt en Re- [opslag 250] vision af den ældre locale Lovgivning igjennem Colonialplacater, der siden de nye Colonialloves E.....tion efterhaanden ere bortfaldne eller erstattede igjennem Anordninger) Udvidelsen til St Croix af K.....ts Lovgivning, Coloniallov af 1852 § 2 N° 1, kunde maaskee finde Sted paa en mindre formel Maade, da denne Udvidelse lide en deel Avbræk ved de vidtløftige Forbindelser, som Behandlingen Colonialretterne medføre, og saaledes at den kunde fastsættes af Gouverneur eller Ministeriet i alle Tilfælde, hvor tidligere Cancelliet kunde udvide dem med en simpel Cancelliskrivelse, uden at forelægge Kongen Spørgsmaalet (Kg Resol 6 Juni 1821 og Cskr: 7 Decbr 1841), "naar" det efter Brevvexling med Overøvrigheden – paa de d. v. Øer (eventuelt nu en yderligere Betænkning fra det administrative Colonialraad) – maatte ansees "utvivlsomt, at en fra Danmark udgiven almindelig Anmodning sammesteds er anvendelig".
- 4) Med Hensyn til Administrationen kunde vel de i § 2, N° 2 af Colonialloven af 26 Marts 1852 ommeldte Anliggender vdk: Øernes Communevæsen henlægges under et ud af Colonialraadet (som raadgivende i Bygningssager) dannes et Raad, der særlig tog sig af de egentlige Communale Anliggender – (saasom bestaaende af 5 Medlemmer). jfr Udvalgsbetænkning af 13 Novbr 1872 ny § 36 i det Udkast til Revision af Colonialloven af 1863, hvormed Betænkningen blev afgivet.
- 5) Skulde der oprettes en særskilt Landkasse adskilt fra Statskassen, vilde det vistnok blive vanskeligt at dele Indtægterne paa en saadan Maade, at Kommunen fik tilstrækkelige Midler til de stigende Fordringer, som communale kræve. – der er jo gjort Forsøg med at dele St Croix Budget efter de Regler, der gjaldt før 1 April 1865 mellem Statskassen og Landkassen. 26/11 79

<i>[opslag 251]</i>	Budget St Croix 18 ⁷⁹ / ₈₀ .	
Statsudgifter		\$ 130 424
Overføres af Landkassens Udgifter		<u>4080</u>
		134,504
I Lovudkastet er den ordinaire aarligeudgift anslaaet til	\$ 83171	
naar heraf (der.... St Thomas Anseet	<u>27800</u>	
bliver for St Croix	\$ 55371	
medens der i ovennævnte Budget kun staar	<u>43283</u>	
altsaa forøget Udgift	\$ 12088	<u>12,088</u>
Ialt Statsudgift		\$ 146 592
Statsindtægterne ere budgettederede		<u>117 555</u>
	Underbalance	\$ 29 000
hvortil kommer Underbalance for Landkassen		<u>\$ 29 000</u>
		\$ 58 000
Til Gouverneur Lønning og Taffelpenge *)		<u>3084</u>
		\$ 61 084
*) ½ Gouv Gage	3750	

Taffelp.	<u>1000</u>
	4750
Besparelsen	
Præsids Gagen 1/3 x 50	<u>1666</u>
	3084

[opslag 252] Bagsiden af budgettet er et overstreget brev, som er Vestindien uvedkommende

[opslag 253] Gjenpart

St. Croix	Udgift til Budget for 1879-80		Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:			
			Statskassen		Landkassen	
Indtægter	\$	c	\$	c	\$	c
A. Directe Skatter:						
1. Grund- og Bygningsskat	12,300	-	12,300	-		
2. Huusskat	1,460	-			1,460	-
3. Nyskat	4,250	-			4,250	-
4. Immigrationsskat	3,800	-			3,800	-
5. Cavalleri- og Artilleriskat	2,600	-			2,600	-
6. Absentskat	3,300	-			3,300	-
7. Heste- Vogn- og Baad-skat	4,300	-			4,300	-
8. Qvartprocentskat	2,950	-	2,950	-		
B. Indirecte Afgifter:						
1. Indførselstold	53,250	-	53,250	-		
2. Udførselstold	30,000	-	30,000	-		
3. Skibsafgifter	3,200	-	3,200	-		
4. Kran- og Bropege	2,400	-			2,400	-
5. Gebyrer ved Toldvæsenet	100	-	100	-		
6. Indtægter ved Havne og Lodsvæsenet	1,000	-	1,000	-		
7. Stempelpapirsintrader	2,700	-	2,700	-		
8. Auctionssalair	750	-	750	-		
9. Afgift af Arv	900	-	900	-		
10. Overretssportler	600	-	600	-		
11. Underretssportler og Politigebyrer	5,000	-	4,890	-	110	-
12. Bestallingsgebyrer	120	-	120	-		
13. Gebyrer og Afgifter for Bevillinger og Borgerbreve mm.	700	-	300	-	400	-
14. Postintrader	1,350	-	1,350	-		
15. Fortssportler	100	-	100	-		
C.						
1. Bøder og Confiskationer	130	-	100	-	30	-
2. Indtægter ved Skolevæsenet	320	-			320	-
3. Indtægter ved Fængselsvæsenet	500	-			500	-
4. Renter af Capitaler	1,000	-	475	-	525	-
5. Forskjellige Indtægter	2,790	-	2,470	-	320	-
Ialt Indtægt	141,870	-	117,555	-	24,315	-

[opslag 254]

St. Croix	Budget for 1879-80		Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:			
			Statskassen		Landkassen	
	\$	c	\$	c	\$	c
A. Bidrag til de almindelige Statsfornödenheder ifølge Lov 21 Marts 1879						*)
B. Den locale Overbestyrelse:						
1. Præsidentskabet	12,800	-	12,420	-	380	-
2. Overretten	2,325	-	2,325	-		
C. Udgifter ved Colonialraadet	1,100	-	1,100	-		
D. De forskjellige Bestyrelsesgrene paa St Croix.						
1. Embedsmænd ved Administrationen	6,896	-	5,896	-	1,000	-
2. Rets- og Politivæsenet	25,850	-	28,780	-	2,070	-
3. Udgifter i Kirkelige Øiemed	3,818	-	3,050	-	768	-
4. Toldvæsenet	13,288	-	12,288	-		
5. Lods- og Havnevæsenet samt Sikkerhedsanstalter ved Havnen	1,757	-	1,787	-		
6. Postvæsenet	2,363	-	2,863	-		
7. Militairudgifter	43,283	08	40,583	08	2,700	**)
8. Milice- og Brandvæsenet	1,705	-			1,705	-
9. Veivæsenet, Gader m. m.	1,183	-			1,183	-
10. Undervisningsvæsenet	12,180	-	4,104	-	8,076	-
11. Sundhedsvæsenet	14,998	-	2,560	-	12,431	-
12. Fattigvæsenet	6,520	-			6,520	-
13. Fængselsvæsenet	8,864	-			8,864	-
14. Bidrag til Immigrationsfonden	6,000	-			6,000	-
E. Bygnings- og andre ubestemte Udgifter	14,550	-	9,750	-	4,800	-
F. Leie af en Seilskonnert som Post- og Transportfartøj imellem de dansk vest. Øer, St Croix Andeel	800	-	800	-		
G. Pensioner	7,448	72	6,648	72	800	-
	187,721	80	130,424	80	57,297	-
			\$ 187,721.80			
H. 4% Renter af Laanet fra Statskassen, 600,000 Kr. ifølge Lov af 16 ^{de} Juni 1876	6,600	-			6,600	-
Ialt Udgift	194,321	80	\$ 194,321.80			

*) Fritaget for 18⁷⁹/₈₀ og 18⁸⁰/₈₁

***) Den Landkassen paahvilende Udgift til militairt Hestehold.

[opslag 255]

Budget 1879/80 for St Thomas og St Jan

fordeelt efter ældre Nøgler paa Statskasse og Landkasse

Indtægt 151711, - + 53069, - = 204780, -

Udgift 121418.50 + 79961.89 = 201379.39

+ 30292.50 ÷ 26892.89 = + 3400.61

Andre Udgifter ÷ 3125. -

+ 275,61

Siden 1865 ere

Landkassens Udgifter steget med \$ 37500

dens Indtægter stiger med

\$ 7500

altsaa Forringelse \$ 30000

Statskassen finsntslovsudgift formindsket med \$ 10000.

[opslag 256

St. Thomas med St. Jan	Budget for 1879-80		Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:			
			Statskassen		Landkassen	
Indtægter	\$	c	\$	c	\$	c
A. Directe Skatter:						
1. Grund- og Bygningsskat	12,200	-	12,200	-		
2. Huusskat	14,515	-			14,515	-
3. Næringsskatter	17,050	-			17,050	-
4. Lygteskat	5,820	-			5,820	-
5. Heste- Vogn- og Baad-skat	1,635	-			1,635	-
B. Indirecte Afgifter:						
1. Told paa St Thomas	40,000	-	40,000	-		
2. Told paa St Jan						
3. Skibsafgifter	29,845	-	29,845	-		
4. Fyrafgift	3,920	-	3,920	-		
5. Gebyrer ved Toldvæsenet	70	-	70	-		
6. Indtægter ved Havne- og Lodsvæsenet	19,865	-	19,435	-	430	-
7. Auctionssalair og Auctionsafgift	5,495	-	4,502	-	993	-
8. Afgift af Eiendomsoverdragelser uden Auction	185	-			185	-
9. Afgift af Arv	1,225	-	1,225	-		
10. Retssportler og Politigebyrer	13,030	-	12,955	-	75	-
11. Bestallingsgebyrer	100	-	100	-		
12. Gebyrer og Afgifter for Bevillinger og Borgerbreve mm.	4,070	-	833	-	3,237	-
13. Postintrader	22,000	-	22,000	-		
14. Fortssportler	1,600	-	1,600	-		
15. Rombodsafgift	1,705	-	568	-	1,137	-
C. Adskillige Indtægter:						
Leieafgift	100	872				
Provision af solgt J...	50	50				
Kridtsportler	2308	-				
Renter af Reservefonden	-	630				
do paa Afdrag af Orkanslaan	-	1,964				
den Luth: Kirkes Bidrag til de alm. Kir-						
kegaarden Renholdelse	-	150				
Recognition	-	60				
Emancipations.....	-	216				
.....	-	1700				
Afgift af Lotteriet	-	2850				
	2,458	7992				
			10,450	-	2,458	-
					7,992	-
Ialt Indtægt	204,780	-	151,711	-	53,069	-

St Thomæ og St Jan Landkasses Indtægter

ere siden 1ste April paa forskellige Poster stegne med ca \$ 11,500

men paa andre P. nedgaaede med

\$ 4,000 Forskjel \$7,300

(Andre Stigninger ere indbefattet Hovedskat, Næringskatter og Lastskat ca \$ 4,100, Adskillige Indtægter ca \$ 7,400, desuden Afdrag og Renter paa Orkanslaan \$ 1967 og Afgift af Lotteri \$ 2,850)

[opslag 257]

St. Thomas med St. Jan	Budget for 1879-80		Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:				
			Statskassen		Landkassen		
	\$	c	\$	c	\$	c	
Udgifter							
A. Bidrag til de almindelige Statsfornödenheder ifølge Lov 21 Marts 1879	3,125						
B. Den fælles locale Overbestyrelse:							
1. Gouvernementet	17,987	50	17,587	50	400	-	
2. Overretten	2,125	-	2,125	-			
C. Colonialraadet for St. Thomas og St. Jan	1,870	-	1,870	-			
D. De forskjellige Bestyrelsesgrene paa St. Thomas og St. Jan							
1. Embedsmænd under Administrationen	8,675	-	6,075	-	2,600	-	
2. Rets- og Politivæsenet	34,757	20	15,276	-	19,481	20	
3. Udgifter i Kirkelige Øiemed	1,350	-	1,350	-			
4. Toldvæsenet	7,170	-	7,170	-			
5. Havne - og Lodsvæsenet	10,210	-	9,910	-	300	-	
6. Post- og Telegrafvæsenet	20,023	-	20,023	-			
7. Militairudgifter	27,840	-	27,840	-			
	overføres	135,132	70	109,226	50	22,781	20
[opslag 258]	overført	135,132	70	109,226	50	22,781	20
8. Brandvæsenet	3,044	-			3,044	-	
9. Gader og offentlige Veie	15,118	69			15,118	69	
10. Undervisningsvæsenet	12,920	-	534		12,386	-	
11. Sundhedsvæsenet	12,096	-			12,096	-	
12. Fattigvæsenet	4,600	-			4,600	-	
13. Fængselsvæsenet	4,320	-			4,320	-	
E. Bygnings- og andre ubestemte Udgifter	11,354	-	5,898	-	5,456	-	
F. Pensioner	5,920	-	5,760	-	160	-	
		187,721	80	130,424	80	57,297	-
				\$ 187,721.80			
H. 4% Renter af Laanet fra Statskassen, 600,000 Kr. ifølge Lov af 16 ^{de} Juni 1876	6,600	-			6,600	-	
Ialt Udgift \$	204,505	39	121,418	50	79,961	89	

Landkassens Udgifter ere siden 1' April 1865 forøgede med ca \$ 37,500 (deriblandt Rets- og Politivæsen ca \$ 7000. Brandvæsen ca \$ 1900, Veivæsen og Gader ca \$ 7000, Underviisningsvæsenet ca \$ 5,400, Fattigvæsen ca \$ 4,800 og Fængselsvæsenet ca \$ 1300.)

Statskassens Udgifter til det Militaire ere siden 1ste April 1865 nedgaaede med ca \$ 10,000.

[opslag 259]

Budget
for

Kommunen St. Thomas med St. Jan for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880.

[opslag 260]

Paa Finantsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majesæt Kongen ved allerhøieste Resolution af 19de September 1879 allernaadigst at stadfæste en af Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan den 17de Juni 1879 vedtagen Udfærdigelse af Budgettet for Kommunen St. Thomas med St. Jan for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880, der med Udeladelse af de i Udfærdigelsen tilføiede Anmærkninger, der kun vedkommer Afvigelser fra det af Overøvrigheden forelagte Budget, er saalydende:

	Indtægter	\$	\$	\$
A.	Direkte Skatter:			
	1. Grund og Bygningsskat	12,200		
	2. Huskat	14,515		
	3. Næringsskatter	17,050		
	4. Lygteskat	5,820		
	5. Heste-, Vogn- og Baadeskat	<u>1,635</u>	51,220	
B.	Indirekte Skatter			
	1. Told paa St. Thomas	40,000		
	2. Told paa St. Jan	"		
	3. Skibsafgifter	29,845		
	4. Fyrafgift	3,920		
	5. Gebyrer ved Toldvæsenet	70		
	6. Indtægter ved Havne- og Lodsvæsenet	19,865		
	7. Auktionssalær og Auktionsafgift	5,495		
	8. Afgift af Eiendomsoverdragelser uden Auktion	185		
	9. Afgift af Arv	1,225		
	10. Retssportler og Politigebyrer	13,030		
	11. Bestallingsgebyrer	100		
	At overføre	113,735	51,220	
	Overført	113,735	51,220	
	12. Gebyrer og Afgifter for Bevillinger og Borgerbreve m.m.	4,070		
	13. Postintrader	22,000		
	14. Fortssportler	1,600		
	15. Rombodafgift	<u>1,705</u>	143,110	
C.	Adskillige Indtægter		10,450	
	I alt Indtægt			204,780
	Udgifter.			
A.	Bidrag til de almindelige Statsofrnødenheder, ifølge Lov af 21de Marts 1879			3,125
B.	Den fælles lokale Overbestyrelse:			
	1. Gouvernementet:			
	Gouverneuren, Gage	\$ 7,500		
	Taffelpenge	<u>\$ 2,500</u>	10,000	
	Gouvernementssekretariatet:			
	1 Fuldmægtig, Gage	\$ 3,200		
	do Alderstillæg	<u>\$ 300</u>	3,500	
	Gouvernementssekretariatet:			
	1 Fuldmægtig, Gage	1,200		
	do Alderstillæg i 7 Maaneder	87.50		
	1 Fulmægtig, Gage	1,200		
	Til Extraskriver, Kontorrekvisiter og Budleie.	<u>2,000</u>	17,987.50	
	2. Overretten:			
	Overdommeren, Gage \$ 3,500, deraf Halvdelen.	1,750		
			<u>2,125</u>	20,112.50

Lønning og personligt Tillæg til en Kopist og øvrigt Kontorhold, derunder Lønning til et Bud, efter specificerede Regninger, indtil \$ 950, deraf for St. Thomas og St. Jan		<u>375</u>		
C. Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan. Lønning til Medhjælp for Raadets Embedsmænd, Trykningsomkostninger, Skrivematerialier, Løn til et Bud m. m.				1,870
	At overføre			25,107.50
[opslag 261]	Overført			25,107.50
D. De forskellige Bestyrelsesgrene paa St. Thomas og St. Jan				
1. Embedsmænd under Administrationen:				
Bogholderen, Gage	\$ 2,000			
Personligt Tillæg til den nuværende	<u>\$ 200</u>	\$ 2,200		
Fuldmægtigen i Bogholderkontoret, Gage	\$ 1,000			
Personligt Tillæg til den nuværende	<u>\$ 200</u>	\$ 1,200		
Til Extraskriveri, Kontorrekvisiter m. m. og et Bud		\$ 565		
Kassereren, Gage	\$ 2,000			
Personligt Tillæg til den nuværende	<u>\$ 200</u>	\$ 2,200		
Til Feiltællinger og Erstatning for undervægtige Mønter, indtil		<u>\$ 100</u>		
\$ 2,300				
Til Kontorhold, dog forsaavidt overstigende \$ 384, efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger og under Forudsætning af, at en Assistent holdes		\$ 900		
Til Kontorrekvisiter m. m. og et Bud		<u>\$ 160</u>	3,360	
Bygningsinspektøren m.m., Gage		\$ 1,200		
Til Godtgørelse for Kontorrekvisiter og Befordringsomkostninger m. m. efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger		<u>\$ 150</u>	<u>1,350</u>	8,675
2. Rets- og Politivæsenet:				
Underdommeren og Skriveren m. m. paa St. Thomas, Gage		\$ 3,200		
Til Kontorhold, (herunder indbefattet Gage \$ 1,200 til en juridisk Kandidat som Fuldmægtig) efter Ind-				
	At overføre	\$ 3,200		8,675
	Overført	\$ 3,200		8,675
stilling til Gouvernementet og specificerede Regninger, indtil		\$ 3,276. –		
Til Stævningsmænd		<u>\$ 691.20</u>	7,167.20	
Politimesteren paa St. Thomas, Gage		\$ 2,600		
Personligt Tillæg til den nuværende		\$ 200		
Reiseomkostninger		<u>\$ 300</u>		
		\$ 3,100		
Til Kontorhold, efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger, indtil		\$ 2,800		
Politiassistenten og Politibetjente samt en Arrestforvarer, Lønninger, Uniformer og Hestehold m. m.		\$ 18,190		
Forskjellige mindre Udgifter ved Politikammeret		<u>\$ 400</u>	24,490	34,757.20

Landfogden paa St. Jan, Gage	\$ 2,000		
Hestehold og Kontorudgifter	<u>\$ 200</u>	\$ 2,200	
Politibetjentes Lønning og deres Befordring	<u>\$ 700</u>	2,900	
Salærer og Reiseomkostninger til Sagførere i offentlige Sager og for Oversættelser i saadanne		<u>200</u>	
3. Udgifter i kirkelige Øiemed:			
Sognepræsten for St. Thomas og St. Jan, Gage		900	
Degnen paa St. Thomas, Gage		250	
Degnen paa St. Jan, Gage \$ 400, men hvoraf kun halvdelen foreløbig føres til Udgift		<u>200</u>	1,350
4. Toldvæsenet:			
Toldintendanten, Gage		3,200	
Den nuværende Assistent, Gage		1,500	
(ved hans Afgang henlægges dette Gagebeløb foreløbig til Summen til Kontorhold m. m.)			
Til Kontorhold og Rekvisiter m. m. efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger, indtil		<u>2,470</u>	7,170
At overføre			51,952.20
Overført			51,952.20
[opslag 262]			25,107.50
5. Havne- og Lodsvæsenet:			
Havnemesteren, Gage		2,000	
Til Folke- og Baadehold og andre Udgifter ved Havnemesterembedet, efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger, indtil		1,760	
To Assistenters à \$ 600 og personligt Tillæg til 1ste Assistent, \$ 100, ialt 1,300, og en Nattepatrouillebetjent \$ 600		1,900	
Sikkerhedsanstalter i Havnen, indtil		1,200	
Mudderapparaternes Opbevaring og Vedligeholdelse		<u>3,350</u>	10,210
6. Post- og Telegrafvæsenet:			
Postmesteren paa St. Thomas, Gage		2,200	
Fuldmægtigen i Postkontoret, Gage		1,200	
Lønninger til Kontorhjælp og til Postbude paa St. Thomas samt til en Karl efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger		2,760	
Postmesteren paa St. Jan, Gage		30	
Anskaffelse af Rekvisiter og Reparation af Inventariesager m. m.		500	
Betaling for Søtransport og Transit som Følge af St. Thomas og St. Jans Indtrædelse i Berner-Unionen		7,000	
Ubestemte Udgifter		200	
Pasning og Vedligeholdelse af Signaltelegrafen paa St. Thomas		133	
Leie af en Postbaad imellem St. Thomas og St. Jan		200	
Leie af en Seilskonnert til Post- og Transportfartøi imellem de dansk-vestindiske Øer, indtil en Dampskibsforbindelse kan blive gjenoprettet, \$ 1,600, deraf Halvdelen		800	
Tilskud til "the West India & Panama Telegraph Company" eller dets Efterfølgere		<u>5,000</u>	20,023
7. Militærudgifter:			
Særlige normerede Udgifter		13,994.13	
Fælles Udgifter, deraf		917.25	27,840

Ikke normerede Udgifter		<u>12,928.62</u>		
	At overføre		110,025.20	25,107.50
	Overført		110,025.20	25,107.50
8. Brandvæsenet:				
Brandmajoren, Gage		320		
Adjudanten hos samme, Gage		160		
Lønning til fast Mandskab ved Sprøiterne		1,440		
For Tilsyn med Sprøiterne		324		
Andre Udgifter		<u>800</u>	3,044	
9. Gader og offentlige Veie:				
Reparation af Gader og Pladser m. m.		2,791.69		
Lønning og Hestehold for Gadebetjenten		792. –		
Reparation af Landeveie paa St. Thomas		1,200. –		
Reparation af Landeveie paa St. Jan		300. –		
Renholdelse af St. Thomæ Byes Gader		3,700. –		
Gadebelysning		<u>6,335. –</u>	15,118.69	
10. Undervisningsvæsenet:				
Skoledirektøren, Gage		2,800		
Første Lærer ved Realskolen	\$ 1,500			
Tre Lærere ved do.	\$ 2,700			
Betaling for Extratimer	<u>\$ 140</u>			
	\$ 4,340			
Fragaar Indtægt af Skolepenge	<u>\$ 1,500</u>	2,840		
Inventarium, Rekvisiter og Rengjøring af Skolebygningen, samt til et Skolebud		540		
Lønninger til Lærerne ved Kommuneskolerne i St. Thomæ By		3,000		
For Timelærere i do. do.		350		
Inventarium, Rekvisiter og Rengjøring i do. samt til Kontorrekvisiter, Trykningsomkostninger og Kontorhjælp ved Affattelsen af Lister over skolepligtige Børn		700		
		864		
Lønning til Lærerne ved Landskolerne paa St. Thomas		36		
For Skolebørns Ledsagelse til Skole		40		
Til Rekvisiter ved Landskolerne		534		
Til Landskolerne paa St. Jan		216		
Et yderligere Beløb til do.		<u>1,000</u>		
Understøttelse til private Elementærskoler			12,920	
11. Sundhedsvæsenet:				
Landfysikus for St. Thomas og St. Jan, Lønning			141,107.89	25,107.50
	At overføre			
[opslag 263]	Overført		141,107.89	25,107.50
for Lægetilsyn ved Kommunehospitalet og for offentlige Lægeforretninger		600		
Kommunelægen paa St. Thomas, Gage		1,000		
Til Bestridelse ad sammes Besøg paa St. Jan		216		
Dyrlægen, Løn \$ 1,400, af hvilken dog kun ventes at ville blive forbrugt		800		
2 Jordemødre, Lønning		640		
Udgifter ved St. Thomæ Kommunehospital		8,340		
Udgifter ved Karantæne- og Kontumatsanstalten paa St. Thomas		<u>500</u>	12,096	
12. Fattigvæsenet			4,600	

	Til Understøttelse af Fattige i St. Thomæ By	1,500		
	Til Medicin til Fattige	1,800		
	Til Begravelse af Fattige	300		
	Til Understøttelse af Fattige paa St. Jan	300		
	Til Bortsendelse af fremmede Fattige	100		
	Bidrag til det romersk-katholske Fattighospital	<u>600</u>		
	13. Fængselsvæsenet:			
	Lønninger til Opsynsmænd	600		
	Arrestanters og Straffangers Forpleining	3,300		
	Til Bortsendelse af Straffanger, der ikke er hjemmehørende her	100		
	Andre Udgifter	<u>320</u>	<u>4,320</u>	162,123.89
E.	Bygnings- og andre ubestemte Udgifter:			
	Forskjellige Bygningsreparationer	2,859		
	Leie af offentlige Kontorer og Lokaler	3,998		
	Tilsyn med Dry Earth Closets i offentlige Bygninger	636		
	Til Udgifter ved Emancipationshaven	720		
	Kirkegaardenes Renholdelse m. m.	400		
	Udgifter vedrørende Krudtsportlerne	850		
	Understøttelse til Kaptain J. F. E. Gomez	300		
	Ubestemte Udgifter	<u>1,600</u>	11,354	
F.	Pensioner:			
	Ifølge Pensionslov af 4de December 1863		5,460	
	Ifølge Anordning eller anden særlig Hjemmel		160	
	Til udtjente Underofficerer, Spillemænd og Menige af Hærstyrken		<u>300</u>	<u>5,920</u>
	I alt Udgift			204,505.39

St. Thomas med St. Jan.		Indtægter		Budget for 1879-80		Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:			
						Statskassen		Statskassen	
A.	Direkte Skatter:	\$	c	\$	c	\$	c	\$	c
	1. Grund og Bygningsskat	12,200	"	12,200	"				
	2. Huskat	14,515	"			14,515	"		
	3. Næringsskatter	17,050	"			17,050	"		
	4. Lygteskat	5,820	"			5,820	"		
	5. Heste-, Vogn- og Baadeskat	1,635	"			1,635	"		
B.	Indirekte Skatter								

	1. Told paa St. Thomas		40,000	"	40,000	"		
	2. Told paa St. Jan		"	"	"	"		
	3. Skibsafgifter		29,845	"	29,845	"		
	4. Fyrafgift		3,920	"	3,920	"		
	5. Gebyrer ved Toldvæsenet		70	"	70	"		
	6. Indtægter ved Havne- og Lodsvæsenet		19,865	"	19,435	"	430	"
	7. Auktionssalær og Auktionsafgift		5,495	"	4,502	"	993	"
	8. Afgift af Eiendomsoverdragelser uden Auktion		185	"	"	"	185	"
	9. Afgift af Arv		1,225	"	1,225	"		
	10. Retssportler og Politigebyrer		13,030	"	12,955	"	75	"
	11. Bestallingsgebyrer		100	"	100	"		
	12. Gebyrer og Afgifter for Bevillinger og Borgerbreve m.m.		4,070	"	833	"	3,237	"
	13. Postintrader		22,000	"	22,000	"		
	14. Fortssportler		1,600	"	1,600	"		
	15. Rombodafgift		1,705	"	568	"	1,137	"
C.	Adskillige Indtægter		10,450	"				
	Lejeafgift	\$ 100	\$ 872					
	Provenu af solgt Inventarium	50	50					
	Krudtsportler	2,308						
	Renter af Reservefondet		630					
	Do. og Afdrag paa Orkanslaan		1,964					
	Den lutherske Kirkes Bidrag til de almindelige Kirkegaardes Renholdelse		150					
	Rekognition		60					
	Emancipationshaven		216					
	Kreaturers Besigtelse		1,200					
	Afgift af Lotteriet		2,850		2,458	"	7,992	"
	Ialt Indtægt		204,780	"	151,711	"	53,069	"

[opslag 264]

St. Thomas med St. Jan	Budget for 1879-80		Fordeelt efter de før 1 ^r April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:			
			Statskassen		Landkassen	
Udgifter	\$	c	\$	c	\$	c
A. Bidrag til de almindelige Statsfornødenheder ifølge Lov 21 ^{de} Marts 1879	3,125	"				
B. Den fælles locale Overbestyrelse:						
1. Gouvernementet	17,987	50	17,587	50	400	*)
2. Overretten	2,125	"	2,125	"		
C. Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan	1,870	"	1,870	"		

D. De forskjellige Bestyrelsesgrene paa St. Thomas og St. Jan						
1. Embedsmænd under Administrationen	8,675	"	6,075	"	2,600	*)
2. Rets- og Politivæsenet	34,757	20	15,276	"	19,481	20
3. Udgifter i Kirkelige Øiemed	1,350	"	1,350			
4. Toldvæsenet	7,170	"	7,170	"		
5. Havne - og Lodsvæsenet	10,210	"	9,910	"	300	"
6. Post- og Telegrafvæsenet	20,023	"	20,023	"		
7. Militairudgifter	27,840	"	27,840	"		
8. Brandvæsenet	3,044	"			3,044	"
9. Gader og offentlige Veie	15,118	69			15,118	69
10. Undervisningsvæsenet	12,920	"	534	"	12,386	"
11. Sundhedsvæsenet	12,096	"			12,096	"
12. Fattigvæsenet	4,600	"			4,600	"
13. Fængselsvæsenet	4,320	"			4,320	"
E. Bygnings- og andre ubestemte Udgifter	11,354	"	5,898	"	5,456	"
F. Pensioner	5,920	"	5,760	"	160	"
	204,505	39	121,418	50	79,961	"
			\$ 201,380.39			
Hertil det under Udgift A anførte Bidrag til de almindelige Statsfornödenheder			3,125.00			
			\$ 204,505.39			

*) Forøgelse af Statskassen tidligere Udgifter, hidrørende fra Landkassens Inddragelse i Kolonialkassen.

De i Opgørelserne for St. Thomas og St Jan (ved C. O. B. Skr til F. M. af 20 Novbr 1879) anførte Poster, som ikke i det hele vedkom enten Statskassen alene eller Landkassen alene ifølge Reglerne før 1' April 1865, men efter disse maa deles imellem Statskassen og Landkassen, ere følgende:

Indtægter	Budget 18 ⁷⁹ / ₈₀		Statskassen		Landkassen		Anmærkninger
	\$	c	\$	c	\$	c	
B. Indirecte Afgifter							
6. Indtægter ved Havne- og Lodsvæsenet	19,865	"	19,435	"	430	"	Kjølhalingsafgift
7. Auctionssalair og Auctionsafgift	5,495	"	4,502	"	993	"	Auctionsafgift 1% af Løsoere exclusive Omkostninger ¼% af faste Eiendomme (derunder Skibe, naar de ikke ere bestemte til Ophugning) For Værtshuushold 1170
10. Retssportler og Politigebyrer	13,030	"	12,955	"	75	"	Gebyr ved Mynsterskriveriet
12. Gebyrer og Afgifter ved Bevillinger og Borgerbreve m. m.	4,070	"	833	"	3,237	"	Statskassen: Cavallerigebyrer (Rescr 19/5 50) c \$ 388 Borgerbreve og Handelsbevillinger (anordn. 6/9 53) \$ 1772, ¼ Aarl c \$ 443 Landkasse: Borgerbreve m.m. c \$ 1329 Billardafgift 224

							For Værtshuushold 1170 " Sælgerne 337 " Karrehold 180
C. Adskillige Indtægter	10,450	"	2,458	"	7,992	"	Statskassen: Leieafgift af Bygninger, Grunde og Kayer \$ 100 Krudtsportler (Betaling for Oplæggelsen af Krudt m. v. i Fortet) \$ 2308 Provenue af solgt Inventarium, Ansvar efter Antegnelser etc. \$ 50 Landkasse: Renter af Reservefondet \$ 630 Do + Afdrag paa Orcanslaan fra 1867 og 1871 \$ 1964 Den Lutherske Kirkes Bidrag til de almindelige kirkegaardes Reenholdelse \$ 150 Leieafgift \$ 872 " Sælgerne 337 Provenue af solgt Inventarium etc. \$ 50 Emancipationshaven \$ 216 Gebyrer for Kreaturers Besigtigelse \$ 1200 Lotteriet \$ 2850 Recognition fra N° 1 Dronningensgade \$ 60
St. Thomas med St Jan [opslag 265]	Budget 18 ⁷⁹ / ₈₀		Statskassen		Landkassen		Anmærkninger
Udgifter	\$	c	\$	c	\$	c	
B. Den fælles locale Overbestyrelse: 1. Gouvernementet	17,987	"	17,587	50	400	"	Forøgelse af Medhjælps Summen
D. De forskellige Bestyrelsesgrene: 1 Embedsmænd under Administrationen	8,675	"	6,075	"	2,600	"	Oprettelsen af et forstilt Bogholderembede (tidligere forenet med Gouvernements (Præsidentskabs) Secretairen)
2. Rets og Politivæsenet	34,757	20	15,276	"	19,481	20	Statskassen: Underdommerens Gage \$ 3200 Politimesteren, Gage & Reiseomkg 3100 Contoirhold 2800 Landfogden paa St Jan, Gage m. m. 2200 Lønning til 2 Politibetjente 700 Landkassen: Stævningsmænd \$ 691.20 Mindre Udgifter ved Politiet \$ 400 Salaarer til Sagførere m. m. \$ 200 Lønning til Politiaassistenten, 1 Overbetjent 30 Politibetjente og 1 Arrestforvarer, Uniformer og Hestehold \$ 18,190
5. Havne- og Lodsvæsenet	10,210	"	9910	"	300	"	Landkassens Bidrag til Havnefyret

10. Underviisningsvæsenet	12,920	"	534	"	12,386	"	\$ 534 Statskassens Bidrag til Skolevæsenet paa St. Jan
E. Bygnings- og andre ubestemte Udgifter	11,354	"	5898	"	5456	"	Statskassen: Bygningsreparationer \$ 900 Leie af Contoirlokaler 2630 Tilsyn med Closetter 318 (jfr Indtægt C.) Udgifter vedr. Krudtsportlerne 850 Ubestemte Udgifter 1200 Landkasse: Bygningsreparationer 1950 Leie af Contoirlokaler 1368 Tilsyn med Closetter 318 Emancipationshaven 720 De alm. Kirkegaardes Reenholdelse 400 Understøttelse til forhenv. Capitain Wiliam Gomez 300 Ubestemte Udgifter 400 Dronningensgade \$ 60
F. Pensioner	5920	"	5760	"	160	"	Pension til forhen Jordemoder Kongstad

[opslag 266] tom

[opslag 267, 268, 270, 271]

St. Thomas med St. Jan.		Budget for 1879-80		Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:			
Indtægter				Statskassen		Statskassen	
A.	Direkte Skatter:	\$	c	\$	c	\$	c
	1. Grund og Bygningsskat	12,200	"	12,200	"		
	2. Huskat	14,515	"			14,515	"
	3. Næringsskatter	17,050	"			17,050	"
	4. Lygteskat	5,820	"			5,820	"
	5. Heste-, Vogn- og Baadeskat	1,635	"			1,635	"
B.	Indirekte Skatter						

	1. Told paa St. Thomas			40,000	"	40,000	"		
	2. Told paa St. Jan			"	"	"	"		
	3. Skibsafgifter			29,845	"	29,845	"		
	4. Fyrafgift			3,920	"	3,920	"		
	5. Gebyrer ved Toldvæsenet			70	"	70	"		
	6. Indtægter ved Havne- og Lodsvæsenet			19,865	"	19,435	"	430	"
	7. Auktionssalær og Auktionsafgift			5,495	"	4,502	"	993	"
	8. Afgift af Eiendomsoverdragelser uden Auktion			185	"	"	"	185	"
	9. Afgift af Arv			1,225	"	1,225	"		
	10. Retssportler og Politigebyrer			13,030	"	12,955	"	75	"
	11. Bestallingsgebyrer			100	"	100	"		
	[opslag 271]								
	12. Gebyrer og Afgifter for Bevillinger og Borgerbreve m.m.			4,070	"	833	"	3,237	"
	13. Postintrader			22,000	"	22,000	"		
	14. Fortssportler			1,600	"	1,600	"		
	15. Rombodafgift			1,705	"	568	"	1,137	"
C.	Adskillige Indtægter			10,450	"				
	Lejeafgift	\$ 100	\$ 872						
	Provenu af solgt Inventarium	50	50						
	Krudtsportler	2,308							
	Renter af Reservefondet		630						
	Do. og Afdrag paa Orkanslaan		1,964						
	Den lutherske Kirkes Bidrag til de almindelige Kirkegaardes Renholdelse		150						
	Rekognition		60						
	Emancipationshaven		216						
	Kreaturers Besigtelse		1,200						
	Afgift af Lotteriet		2,850			2,458	"	7,992	"
	Ialt Indtægt			204,780	"	151,711	"	53,069	"

St. Thomæ og St. Jans Landkasses Indtægter ere siden 1ste April 1865 paa forskellige Poster stegen med c. \$ 11,500, men paa andre Poster nedgaaede med c. \$ 4000 Forskel \$ 7500

(Under Stigningen er indbefattet Huusskat, Næringsskatter og Lygteskat c. \$ 4100, Adskillige Indtægter c. \$ 7400, derunder Afdrag og Renter paa Orcanskat \$ 1964 og Afgift af Lotteriet \$ 2850) verte [opslag 269]

St. Thomas med St. Jan	Budget for 1879-80		Fordeelt efter de før 1 ^o April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:			
	Udgifter		Statskassen		Landkassen	
	\$	c	\$	c	\$	c
A. Bidrag til de almindelige Statsfornødenheder ifølge Lov 21 Marts 1879	3,125					
B. Den fælles locale Overbestyrelse:						
1. Gouvernementet	17,987	50	17,587	50	400	-
2. Overretten	2,125	-	2,125	-		
C. Colonialraadet for St. Thomas og St. Jan	1,870	-	1,870	-		

D. De forskjellige Bestyrelsesgrene paa St. Thomas og St. Jan						
1. Embedsmænd under Administrationen	8,675	-	6,075	-	2,600	-
2. Rets- og Politivæsenet	34,757	20	15,276	-	19,481	20
3. Udgifter i Kirkelige Øiemed	1,350	-	1,350	-		
4. Toldvæsenet	7,170	-	7,170			
5. Havne - og Lodsvæsenet	10,210	-	9,910	-	300	-
6. Post- og Telegrafvæsenet	20,023	-	20,023	-		
7. Militairudgifter	27,840	-	27,840	-		
8. Brandvæsenet	3,044	-			3,044	-
9. Gader og offentlige Veie	15,118	69			15,118	69
10. Undervisningsvæsenet	12,920	-			12,386	-
11. Sundhedsvæsenet	12,096	-	534		12,096	-
12. Fattigvæsenet	4,600	-			4,600	-
13. Fængselsvæsenet	4,320	-			4,320	-
E. Bygnings- og andre ubestemte Udgifter	11,354	-	5,898	-	5,456	-
F. Pensioner	5,920	-	5,760	-	160	-
	187,721	80	130,424	80	57,297	-
			\$ 187,721.80			
H. 4% Renter af Laanet fra Statskassen, 600,000 Kr. ifølge Lov af 16 ^{de} Juni 1876	6,600	-			6,600	-
Ialt Udgift \$	204,505	39	121,418	50	79,961	89

Landkassens Udgifter ere siden 1te April 1865 forøgede med ca \$ 37,500 (deriblandt Rets- og Politivæsen ca \$ 7000. Brandvæsen ca \$ 1900, Veivæsen og Gader ca \$ 7000, Underviisningsvæsenet ca \$ 5,400, Fattigvæsen ca \$ 4,800 og Fængselsvæsenet ca \$ 1300.)

Statskassens Udgifter til det Militaire ere siden 1ste April 1865 nedgaede med ca \$ 10,000

[opslag 272]

St. Croix	Budget for 1878-79	Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:		Anmærkninger
		Statskassen	Landkassen	
Indtægter.	\$	\$	\$	
A. Direkte Skatter.				
1. Grund- og Bygningsskat	15,000	15,000		
2. Husskat	1,600		1,600	1 ^{ste} April 1865 \$ 1,620
3. Nyskat	5,500		5,500	do 5,280
4. Immigrationsskat	4,500		5,500	do 4,795
5. Kavaleri- og Artilleriskat	2,240		2,240	do 3,570
6. Absentskat	5,000		5,000	do 10,585
7. Heste-, Vogn- og Baadeskat	4,500		4,500	do 7,330
8. Kvantprocentskat	2,600	2,600		
B. Indirekte Afgifter.				
1. Indførselstold	60,000	60,000		
2. Udførselstold	54,000	54,000		
3. Skibsafgifter	3,500	3,500		
4. Kran- og Bropege	2,500		2,500	1 ^{ste} April 1865 \$ 3,350
5. Gebyrer og mindre Indtægter ved Toldvæsenet	60	60		
6. Indtægter ved Lods- og Havnevæsenet	1,000	1,000		
7. Stempelpapirsintrader	2,800	2,800		
8. Auktionssalær	795	795		
9. Afgift af Arv	4,190	4,190		
10. Overretssportler	658	658		
11. Underrerssportler og Politigebyrer	6,400	6,290	110	Andeel for Hundetegn
12. Bestallingsgebyrer	90	90		
13. Gebyrer og Afgifter for Bevillinger og Borgerbreve m. m.	790	390	400	1 ^{ste} April 1865 \$ 771
14. Postintrader	1,445	1,445		
15. Fortssportler	120	120		
C. Adskillige Indtægter.				
1. Bøder og Konfiskationer	170	150	20	
2. Indtægter ved Skolevæsenet	305		305	
3. Indtægter ved Fængselsvæsenet	450		450	
4. Renter af Kapitaler	725	200	525	
5. Forskjellige Indtægter	740	700	40	
Ialt Indtægt	182,679	153,989	28,690	

[opslag 273]

St. Croix	Budget for 1879-80	Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:		Anmærkninger
Udgifter				

		Stats- kassen	Land- kassen	
	\$	\$	\$	
A. Bidrag til de almindelige Statsfor nødenheder ifølge Lov 21 Marts 1879	3,125	"	"	Se nedenfor
B. Den locale Overbestyrelse:				
1. Præsidentskabet	12,800	12,420	380	
2. Overretten	2,250	2,250		
C. Udgifter ved Colonialraadet for St. Croix	1,100	1,100		
D. De forskjellige Bestyrelsesgrene paa St. Croix				
1. Embedsmænd under Administrationen	6,296	5,296	1,000	
2. Rets- og Politivæsenet	23,339	21,219	2,120	
3. Udgifter i Kirkelige Øiemed	3,818	3,050	768	
4. Toldvæsenet	12,636	12,636		
5. Havne - og Lodsvæsenet samt Sikkerhedsanstalter ved samme	1,757	1,757		
6. Postvæsenet	2,713	2,713		
7. Militairudgifter	25,345	24,148	1,200	Landkassens Udgifter for Heste til det militaire
8. Milice- og Brandvæsenet	1,048		1,048	Indtil 1 April 1865 \$ 906
9. Veivæsenet, Gader m. m.	1,183		1,183	Indtil 1 April 1865 \$ 2,170
10. Undervisningsvæsenet	12,180	4,104	8,076	Indtil 1 April 1865 \$ 906
11. Sundhedsvæsenet	13,959	2,560	11,399	Indtil 1 April 1865 \$ 6,838 foruden Statens Leiegodtgj: for det Militaires Brug af Hospitalerne \$ 2,560
12. Fattigvæsenet	6,520		6,520	Indtil 1 April 1865 \$ 4,880
At overføre	130,072	93,253	33,694	
[opslag 274] Overført	130,072	93,253	33,694	
13. Fængselsvæsenet	8,514		8,514	Indtil 1 April 1865 \$ 6,529
14. Bidrag til Immigrationsfonden	6,000		6,000	
E. Bygnings- og andre ubestemte Udgifter	4,654	3,356	1,298	Indtil 1 April 1865 \$ 5,720
F. Leie af en Seilskonnert som Post- og Transportfartøi mellem Øerne, St. Croix Andeel	800	800		
G. Pensioner	7,663	6,863	800	
=	157,703	104,272	50,306	
H. 4% Renter af Laanet fra Statskassen ifølge Lov af 16 ^{de} Juni 1876 à en Vexelcours af 10%	6,600	154,578 hertil budget 3,125	6,600	
	164,303	164,303		
I. Desuden efternævnte Bevillinger:				
a. Til Indretning af Christiansværnsfort til Retshuus og Politikammer i Christiansted samt				

Arbejder i og ved Christiansteds Kaserne, vedtaget 1 April	2,500		
b. Til Anbringelse af Actier i "St. Croix Fællessukkerkogerier" vedtaget 24/6 78	15,000		
c. Til Indfrielse af det ved Colonialraadets Samtykke af 1 ^{ste} April 1878 garanterede Gjældsbeviis til St. Thomæ Banks Agentskab fra St. Croix Fællessukkerkogerier, stadf 25/7 79	5,011.67		

[opslag 275]

St Croix Budget 1878/79	Indtægt \$ 182,679	Ord. Udgift excl. Bidrag til Statsfor nødenheder og Renter af Statslaanet	\$ 154,578
Budgetudkastet 1879/80	d° \$ 141,870	d°	\$ 188,221
Altsaa paaregnes i 1879/80	Formindsket Indtægter \$ 40,809	forøget Udgift	\$ 33,643
ialt forringet Balance \$ 74,452			
De væsenligste Afvigelser ere følgende.			
Indtægt			
A. Directe Skatter	÷ \$ 7,000		
B. Indførselstold	÷ 6,750		
Udførselstold	÷ 24,000		
Arveafgift	÷ 3,290		
.....told	÷ 1,400		
C. Forskjellige Indtægter	+ 2,050		
Udgifter			
D. 2 Politibetjente	+ 2,415		
7 Militairudgifter	+ 17,935		
11 Kommunehospital	+ 1,100		
E.ningsvæsenet	+ 9,900 (væsenlig hidrørende fra Branden i Frederiksted.)		

[opslag 276] tom

[opslag 277]

Budget
for

Kommunen St. Thomas med St. Jan for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880.

[opslag 278]

Paa Finantsministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majesæt Kongen ved allerhøieste Resolution af 19de September 1879 allernaadigst at stadfæste en af Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan den 17de Juni 1879 vedtagen Udfærdigelse af Budgettet for Kommunen St. Thomas med St. Jan for Finantsaaret fra 1ste April 1879 til 31te Marts 1880, der med Udeladelse af de i Udfærdigelsen tilføiede Anmærkninger, der kun vedkommer Afvigelser fra det af Overøvrigheden forelagte Budget, er saalydende:

Indtægter	\$	\$	\$
A. Direkte Skatter:			
1. Grund og Bygningsskat	12,200		
2. Husskat	14,515		
3. Næringsskatter	17,050		
4. Lygteskat	5,820		
5. Heste-, Vogn- og Baadeskat	<u>1,635</u>	51,220	

B.	Indirekte Skatter				
	1. Told paa St. Thomas	40,000			
	2. Told paa St. Jan	"			
	3. Skibsafgifter	29,845			
	4. Fyraftgift	3,920			
	5. Gebyrer ved Toldvæsenet	70			
	6. Indtægter ved Havne- og Lodsvæsenet	19,865			
	7. Auktionssalær og Auktionsafgift	5,495			
	8. Afgift af Eiendomsoverdragelser uden Auktion	185			
	9. Afgift af Arv	1,225			
	10. Retssportler og Politigebyrer	13,030			
	11. Bestallingsgebyrer	100			
		At overføre	113,735	51,220	
		Overført	113,735	51,220	
	12. Gebyrer og Afgifter for Bevillinger og Borgerbreve m.m.	4,070			
	13. Postintrader	22,000			
	14. Fortssportler	1,600			
	15. Rombodafgift	<u>1,705</u>		143,110	
C.	Adskillige Indtægter			10,450	
		I alt Indtægt			204,780
		Udgifter.			
A.	Bidrag til de almindelige Statsfornødenheder, ifølge Lov af 21de Marts 1879				3,125
B.	Den fælles lokale Overbestyrelse:				
	1. Gouvernementet:				
	Gouverneuren, Gage	\$ 7,500			
	Taffelpenge	<u>\$ 2,500</u>	10,000		
	Gouvernementssekretariatet:				
	1 Fuldmægtig, Gage	\$ 3,200			
	do Alderstillæg	<u>\$ 300</u>	3,500		
	Gouvernementssekretariatet:				
	1 Fuldmægtig, Gage		1,200		
	do Alderstillæg i 7 Maaneder		87.50		
	1 Fuldmægtig, Gage		1,200		
	Til Extraskriver, Kontorrekvisiter og Budleie.		<u>2,000</u>	17,987.50	
	2. Overretten:				
	Overdommeren, Gage \$ 3,500, deraf Halvdelen.		1,750		
	Lønning og personligt Tillæg til en Kopist og øvrigt Kontorhold, derunder Lønning til et Bud, efter specificerede Regninger, indtil \$ 950, deraf for St. Thomas og St. Jan		<u>375</u>	<u>2,125</u>	20,112.50
C.	Kolonialraadet for St. Thomas og St. Jan.				
	Lønning til Medhjælp for Raadets Embedsmænd, Trykningsomkostninger, Skrivematerialier, Løn til et Bud m. m.				1,870
		At overføre			25,107.50
	[opslag 279]	Overført			25,107.50
D.	De forskellige Bestyrelsesgrene paa St. Thomas og St. Jan				
	1. Embedsmænd under Administrationen:				
	Bogholderen, Gage	\$ 2,000			
	Personligt Tillæg til den nuværende Fuldmægtigen i Bogholderkontoret, Gage	<u>\$ 200</u>	\$ 2,200		
		\$ 1,000			

Personligt Tillæg til den nuværende	<u>\$ 200</u>	\$ 1,200		
Til Extraskriveri, Kontorrekvisiter m. m. og et Bud		\$ 565		
Kassereren, Gage	\$ 2,000			
Personligt Tillæg til den nuværende	<u>\$ 200</u>	\$ 2,200		
Til Feiltællinger og Erstatning for undervægtige Mønter, indtil \$ 2,300		<u>\$ 100</u>		
Til Kontorhold, dog forsaavidt overstigende \$ 384, efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger og under Forudsætning af, at en Assistent holdes		\$ 900		
Til Kontorrekvisiter m. m. og et Bud	<u>\$ 160</u>		3,360	
Bygningsinspektøren m.m., Gage	\$ 1,200			
Til Godtgørelse for Kontorrekvisiter og Befordringsomkostninger m. m. efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger	<u>\$ 150</u>		<u>1,350</u>	8,675
2. Rets- og Politivæsenet:				
Underdommeren og Skrивeren m. m. paa St. Thomas, Gage		\$ 3,200		
Til Kontorhold, (herunder indbefattet Gage \$ 1,200 til en juridisk Kandidat som Fuldmægtig) efter Ind-				
	At overføre	\$ 3,200		8,675
	Overført	\$ 3,200		8,675
stilling til Gouvernementet og specificerede Regninger, indtil	\$ 3,276. –			
Til Stævningsmænd	<u>\$ 691.20</u>		7,167.20	
Politimesteren paa St. Thomas, Gage	\$ 2,600			
Personligt Tillæg til den nuværende	\$ 200			
Reiseomkostninger	<u>\$ 300</u>			
	\$ 3,100			
Til Kontorhold, efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger, indtil	\$ 2,800			
Politiassistenten og Politibetjente samt en Arrestforvarer, Lønninger, Uniformer og Hestehold m. m.	\$ 18,190			
Forskjellige mindre Udgifter ved Politikammeret	<u>\$ 400</u>		24,490	
Landfogden paa St. Jan, Gage	\$ 2,000			
Hestehold og Kontorudgifter	<u>\$ 200</u>	\$ 2,200		
Politibetjentes Lønning og deres Befordring	<u>\$ 700</u>		2,900	
Salærer og Reiseomkostninger til Sagførere i offentlige Sager og for Oversættelser i saadanne			<u>200</u>	34,757.20
3. Udgifter i kirkelige Øiemed:				
Sognepræsten for St. Thomas og St. Jan, Gage			900	
Degnen paa St. Thomas, Gage			250	
Degnen paa St. Jan, Gage \$ 400, men hvoraf kun halvdelen foreløbig føres til Udgift			<u>200</u>	1,350
4. Toldvæsenet:				
Toldintendanten, Gage			3,200	
Den nuværende Assistent, Gage (ved hans Afgang henlægges dette Gagebeløb foreløbig til Summen til Kontorhold m. m.)			1,500	
				7,170

Til Kontorhold og Rekvisiter m. m. efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger, indtil	<u>2,470</u>		
At overføre		51,952.20	25,107.50
[opslag 280] Overført		51,952.20	25,107.50
5. Havne- og Lodsvæsenet:			
Havnemesteren, Gage	2,000		
Til Folke- og Baadehold og andre Udgifter ved Havnemesterembedet, efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger, indtil	1,760		
To Assistenten à \$ 600 og personligt Tillæg til 1ste Assistent, \$ 100, ialt 1,300, og en Nattepatrouillebetjent \$ 600	1,900		
Sikkerhedsanstalter i Havnen, indtil	1,200		
Mudderapparaternes Opbevaring og Vedligeholdelse	<u>3,350</u>	10,210	
6. Post- og Telegrafvæsenet:			
Postmesteren paa St. Thomas, Gage	2,200		
Fuldmægtigen i Postkontoret, Gage	1,200		
Lønninger til Kontorhjælp og til Postbude paa St. Thomas samt til en Karl efter Indstilling til Gouvernementet og specificerede Regninger	2,760		
Postmesteren paa St. Jan, Gage	30		
Anskaffelse af Rekvisiter og Reparation af Inventariesager m. m.	500		
Betaling for Søtransport og Transit som Følge af St. Thomas og St. Jans Indtrædelse i Berner-Unionen	7,000		
Ubestemte Udgifter	200		
Pasning og Vedligeholdelse af Signaltelegrafen paa St. Thomas	133		
Leie af en Postbaad imellem St. Thomas og St. Jan	200		
Leie af en Seilskonnert til Post- og Transportfartøi imellem de dansk-vestindiske Øer, indtil en Dampskibsforbindelse kan blive gjenoprettet, \$ 1,600, deraf Halvdelen	800		
Tilskud til "the West India & Panama Telegraph Company" eller dets Efterfølgere	<u>5,000</u>	20,023	
7. Militærudgifter:			
Særlige normerede Udgifter	13,994.13		
Fælles Udgifter, deraf	917.25		
Ikke normerede Udgifter	<u>12,928.62</u>	27,840	
At overføre		110,025.20	25,107.50
Overført		110,025.20	25,107.50
8. Brandvæsenet:			
Brandmajoren, Gage	320		
Adjudanten hos samme, Gage	160		
Lønning til fast Mandskab ved Sprøiterne	1,440		
For Tilsyn med Sprøiterne	324		
Andre Udgifter	<u>800</u>	3,044	
9. Gader og offentlige Veie:			
Reparation af Gader og Pladser m. m.	2,791.69		
Lønning og Hestehold for Gadebetjenten	792. —		
Reparation af Landeveie paa St. Thomas	1,200. —		
Reparation af Landeveie paa St. Jan	300. —		
Renholdelse af St. Thomæ Byes Gader	3,700. —	15,118.69	

Gadebelysning		<u>6,335. –</u>		
10. Undervisningsvæsenet:				
Skoledirektøren, Gage		2,800		
Første Lærer ved Realskolen	\$ 1,500			
Tre Lærere ved do.	\$ 2,700			
Betaling for Extratimer	<u>\$ 140</u>			
	\$ 4,340			
Fragaar Indtægt af Skolepenge	<u>\$ 1,500</u>	2,840		
Inventarium, Rekvisiter og Rengjøring af Skolebygningen, samt til et Skolebud		540		
Lønninger til Lærerne ved Kommuneskolerne i St. Thomæ By		3,000		
For Timelærere i do. do.		350		
Inventarium, Rekvisiter og Rengjøring i do. samt til Kontorrekvisiter, Trykningsomkostninger og Kontorhjælp ved Affattelsen af Lister over skolepligtige Børn		700		
		864		
Lønning til Lærerne ved Landskolerne paa St. Thomas		36		
For Skolebørns Ledsagelse til Skole		40		
Til Rekvisiter ved Landskolerne		534		
Til Landskolerne paa St. Jan		216		
Et yderligere Beløb til do.		<u>1,000</u>		
Understøttelse til private Elementærskoler			12,920	
11. Sundhedsvæsenet:				
Landfysikus for St. Thomas og St. Jan, Lønning				
	At overføre		141,107.89	25,107.50
[opslag 281]	Overført		141,107.89	25,107.50
for Lægetilsyn ved Kommunehospitalet og for offentlige Lægeforretninger		600		
Kommunelægen paa St. Thomas, Gage		1,000		
Til Bestridelse ad sammes Besøg paa St. Jan		216		
Dyrlægen, Løn \$ 1,400, af hvilken dog kun ventes at ville blive forbrugt		800		
2 Jordemødre, Lønning		640		
Udgifter ved St. Thomæ Kommunehospital		8,340		
Udgifter ved Karantæne- og Kontumatsanstalten paa St. Thomas		<u>500</u>	12,096	
12. Fattigvæsenet				
Til Understøttelse af Fattige i St. Thomæ By		1,500		
Til Medicin til Fattige		1,800		
Til Begravelse af Fattige		300		
Til Understøttelse af Fattige paa St. Jan		300		
Til Bortsendelse af fremmede Fattige		100		
Bidrag til det romersk-katholske Fattighospital		<u>600</u>	4,600	
13. Fængselsvæsenet:				
Lønninger til Opsynsmænd		600		
Arrestanters og Straffangers Forpleining		3,300		
Til Bortsendelse af Straffanger, der ikke er hjemmehørende her		100		
Andre Udgifter		<u>320</u>	<u>4,320</u>	162,123.89
E. Bygnings- og andre ubestemte Udgifter:				
Forskjellige Bygningsreparationer		2,859		
Leie af offentlige Kontorer og Lokaler		3,998	11,354	

Tilsyn med Dry Earth Closets i offentlige Bygninger	636		
Til Udgifter ved Emancipationshaven	720		
Kirkegaardenes Renholdelse m. m.	400		
Udgifter vedrørende Krudtsportlerne	850		
Understøttelse til Kaptain J. F. E. Gomez	300		
Ubestemte Udgifter	<u>1,600</u>		
F. Pensioner:			
Ifølge Pensionslov af 4de December 1863		5,460	
Ifølge Anordning eller anden særlig Hjemmel		160	
Til udtjente Underofficerer, Spillemænd og Menige af Hærstyrken		<u>300</u>	<u>5,920</u>
I alt Udgift			204,505.39

St. Croix	Budget for 1878-79	Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:	
		Statskassen	Landkassen
Indtægter.			
A. Direkte Skatter.	\$	\$	\$
1. Grund- og Bygningsskat	15,000	15,000	
2. Husskat	1,600		1,600
3. Nyskat	5,500		5,500
4. Immigrationsskat	4,500		5,500
5. Kavaleri- og Artilleriskat	2,240		2,240
6. Absentskat	5,000		5,000
7. Heste-, Vogn- og Baadeskat	4,500		4,500
8. Kvantprocentsskat	2,600	2,600	
B. Indirekte Afgifter.			
1. Indførselstold	60,000	60,000	
2. Udførselstold	54,000	54,000	
3. Skibsafgifter	3,500	3,500	
4. Kran- og Bropenge	2,500		2,500
5. Gebyrer og mindre Indtægter ved Toldvæsenet	60	60	
6. Indtægter ved Lods- og Havnevæsenet	1,000	1,000	
7. Stempelpapirsintrader	2,800	2,800	
8. Auktionssalær	795	795	
9. Afgift af Arv	4,190	4,190	
10. Overretssportler	658	658	
11. Underrerssportler og Politigebyrer	6,400	6,290	110
12. Bestallingsgebyrer	90	90	
13. Gebyrer og Afgifter for Bevillinger og Borgerbreve m. m.	790	390	400
14. Postintrader	1,445	1,445	
15. Fortssportler	120	120	
C. Adskillige Indtægter.			
1. Bøder og Konfiskationer	170	150	20
2. Indtægter ved Skolevæsenet	305		305
3. Indtægter ved Fængselsvæsenet	450		450
4. Renter af Kapitaler	725	200	525
5. Forskjellige Indtægter	740	700	40
I alt Indtægt	182,679	153,989	28,690

[opslag 282]

St. Croix	Budget for 1879-80	Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:	
		Statskassen	Landkassen
Udgifter	\$	\$	\$
A. Bidrag til de almindelige Statsfornødenheder ifølge Lov 21 Marts 1879	3,125	"	"
B. Den locale Overbestyrelse:			
1. Præsidentskabet	12,800	12,420	380*)
2. Overretten	2,250	2,250	
C. Udgifter ved Colonialraadet for St. Croix	1,100	1,100	
D. De forskjellige Bestyrelsesgrene paa St. Croix			
1. Embedsmænd under Administrationen	6,296	5,296	1,000*)
2. Rets- og Politivæsenet	23,339	21,219	2,120
3. Udgifter i Kirkelige Øiemed	3,818	3,050	768
4. Toldvæsenet	12,636	12,636	
5. Havne - og Lodsvæsenet samt Sikkerhedsanstalter ved samme	1,757	1,757	
6. Postvæsenet	2,713	2,713	
7. Militairudgifter	25,345	24,148	1,200**)
8. Milice- og Brandvæsenet	1,048		1,048
9. Veivæsenet, Gader m. m.	1,183		1,183
10. Undervisningsvæsenet	12,180	4,104	8,076
11. Sundhedsvæsenet	13,959	2,560	11,399
12. Fattigvæsenet	6,520		6,520
13. Fængselsvæsenet	8,514		8,514
14. Bidrag til Immigrationsfonden	6,000		6,000
E. Bygnings- og andre ubestemte Udgifter	4,654	3,356	1,298
F. Leie af en Seilskonnert som Post- og Transportfartøi mellem Øerne, St. Croix Andeel	800	800	
G. Pensioner	7,663	6,863	800
=	157,703	104,272	50,306
H. 4% Renter af Laanet fra Statskassen ifølge Lov af 16 ^{de} Juni 1876 à en Vexelcours af 10% Bidraget til de almindelige Statsfornødenheder (Udgiftspost A)	6,600	\$ 154,578 6,600 3,125	
	164,303	164,303	
I. Desuden efternævnte Bevillinger:			
a. Til Indretning af Christiansværnsfort til Retshuus og Politikammer i Christiansted samt Arbeider i og ved Christiansteds Kaserne, vedtaget 1 April	2,500		
b. Til Anbringelse af Actier i "St. Croix Fællessukkerkogerier" vedtaget 24/6 78	15,000		
c. Til Indfrielse af det ved Colonialraadets Sam- tykke af 1 ^{ste} April 1878 garanterede Gjælds- beviis til St. Thomæ Banks Agentskab fra St. Croix Fællessukkerkogerier, stadf 25/7 79	5,011.67		

*) Forøgelse af Statskassens tidligere Udgifter, hidrørende fra Landkassens Inddragelse i Kolonialkassen.

**) Den Landkassen paahvilende Udgift til militært Hestehold.

[opslag 283]

De i Opgørelserne for St Croix (ved C. O. B. Skr til F. M. af 20 Novbr 1879) anførte Poster, som ikke i det hele vedkom enten Statskassen alene eller Landkassen alene ifølge Reglerne før 1' April 1865, men efter disse maa deles imellem Statskassen og Landkassen, ere følgende:

Indtægter	Budget 18 ⁷⁹ / ₈₀		Statskassen		Landkassen		Anmærkninger
	\$	c	\$	c	\$	c	
B. Indirecte Afgifter							
11. Underretssportler og Politigebyrer	6,400	"	6,290	"	110	"	Mynstringsgebyrer, Andeel af Gebyrer for Hundetegn og Baadpasgebyrer.
13. Gebyrer og Afgifter ved Bevillinger og Borgerbreve	790	"	390	"	400	"	Statskassen: Cavallerigebyrer (Rescr 19/5 50) \$ 290 Andeel af Gebyrere for Borgerbreve og Næringsbevillinger (anordn. 6/9 53) \$ 100 Landkassen: Borgerbreve og Næringsbevillinger, Ruflerier m. m. \$400
C. Adskillige Indtægter:							
1. Bøder og Confiskationer	170	"	150	"	20	"	Landkassens Andeel af Bøder ifølge Rescript af 12 Octbr 1759 (Hospitalet og de Fattige) samt Bøder vedkommende Veivæsenet.
4. Renter af Capitaler	725	"	200	"	525	"	Statskassen: Renter af den nye Skolefonds Capitaler \$ 200 Landkassen: do af Fonden til Ungdomslæreres Uddannelse \$ 400 " do af Militærfondens Capitaler 125
5. Forskjellige Indtægter	740	"	700	"	40	"	Leie af Øen Buck Island \$ 10, Salg af Begravelsespladser, Betaling af private Patienter for Brug af Hospitalsinventarium, Ansees ifølge Antegnelser.
St. Thomas med St Jan [opslag 265] Udgifter	Budget 18 ⁷⁹ / ₈₀		Statskassen		Landkassen		Anmærkninger
	\$	c	\$	c	\$	c	
B. Den locale Overbestyrelse:							
1. Præsidentskabet	12,800	"	12,420	"	380	"	Forøgelse af Udgiften til Medhjælp
D. De forskjellige Bestyrelsesgrene:							
1 Embedsmænd under Administrationen	6,296	"	5,296	"	1,000	"	Forøget Løn til Bygningsinspecteuren \$ 180 Reiseomkostninger 192 " Medhjælp til Bogholderen 200 " Kassereren 460
[opslag 284] Udgifter (fortsat)							
2. Rets og Politivæsenet	23.339	"	21,219	"	2,120	"	Sagfører Salair og Reiseomkg \$ 400 Stævningmænd 320 Mindre Udgifter ved Politiet 400 Andeel af Lønning til Politibetjente og Vægttere 1000

3. Udgifter i Kirkelige Øiemed	3,818	"	3,050	"	768	"	Førelse af Hovedkirkebøgerne
7. Militairudgifter	25,348	"	24,148	"	1,200	"	Landkassens Udgift til Heste til det Militaire.
10. Underviisningsvæsenet	12,180	"	4,104	"	8,076	"	\$ 4104 Statskassens tidligere Bidrag til Skolevæsenets Fremme
11. Sundhedsvæsenet	13,959	"	2,560	"	11,399	"	\$ 2560 den af Statskassen tidligere ydede Leiegodtgjørelse for det Militaire Brug af Hospitalerne
E. Bygnings- og andre ubestemte Udgifter	4,654	"	3,356	"	1,298	"	Bygningsreparationer \$ 870 Understøttelse til afskedigede Politibetjente 208 Andre ubestemte Udgifter 220 Dronningensgade \$ 60
F. Pensioner	7,663	"	6,863	"	800	"	Den Andeel af forhenv. Politimester Forsbergs Pension (\$ 1333 aarlig) som var tilsagt ham som tidligere Borgerrads-Incassator

[opslag 285, 286 og 289]

St. Croix	Budget for 1878-79	Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:		Anmærkninger
		Statskassen	Landkassen	
Indtægter.		\$	\$	
A. Direkte Skatter.		\$	\$	
1. Grund- og Bygningsskat	15,000	15,000		
2. Husskat	1,600		1,600	1 ^{ste} April 1865 \$ 1,620
3. Nyskat	5,500		5,500	do 5,280
4. Immigrationsskat	4,500		5,500	do 4,795
5. Kavaleri- og Artilleriskat	2,240		2,240	do 3,570
6. Absentskat	5,000		5,000	do 10,585
7. Heste-, Vogn- og Baadeskat	4,500		4,500	do 7,330
8. Kvartprocentskat	2,600	2,600		
B. Indirekte Afgifter.				
1. Indførselstold	60,000	60,000		
2. Udførselstold	54,000	54,000		
3. Skibsafgifter	3,500	3,500		
4. Kran- og Bropenge	2,500		2,500	1 ^{ste} April 1865 \$ 3,350
5. Gebyrer og mindre Indtægte ved Toldvæsenet	60	60		
6. Indtægter ved Lods- og Havnevæsenet	1,000	1,000		
7. Stempelpapirsintrader	2,800	2,800		
8. Auktionssalær	795	795		
9. Afgift af Arv	4,190	4,190		
10. Overretssportler	658	658		
11. Underrerssportler og Politigebyrer	6,400	6,290	110	Andeel for Hundetegn
12. Bestallingsgebyrer	90	90		

13. Gebyrer og Afgifter for Bevillinger og Borgerbreve m. m.	790	390	400	1 ^{ste} April 1865 \$ 771
14. Postintrader	1,445	1,445		
15. Fortssportler	120	120		
C. Adskillige Indtægter.				
1. Bøder og Konfiskationer	170	150	20	
2. Indtægter ved Skolevæsenet	305		305	
3. Indtægter ved Fængselsvæsenet	450		450	
4. Renter af Kapitaler	725	200	525	
5. Forskjellige Indtægter	740	700	40	
Ialt Indtægt	182,679	153,989	28,690	

Den ophævede St Croix Landkasses Indtægter ere i Budgettet for 1865/66 beregnede til \$ 41,322, og disse Indtægter ere altsaa siden 1 April 1865 nedgaaede med circa \$ 12,600, deraf Kavaleri & Artilleriskat c \$ 1,300, Absentskat \$ 5,600, Heste- Vogns og Baadeskat \$ 2,800, Kran- og Bropenge \$ 800, Gebyrer for Borgerbreve m. m. \$ 1,100 og andre Indtægter \$ 1,800. [opslag 287]

Udgifter	Budget for 1879-80 \$	Fordeelt efter de før 1' April 1865, da Colonialloven af 27 Novbr 1863 traadte i Kraft, gjældende Bestemmelser imellem:			Anmærkninger
		Statskas sen \$	Landkas sen \$		
A. Bidrag til de almindelige Statsfornødenheder ifølge Lov 21 Marts 1879	3,125	"	"		(Se nedenfor)
B. Den locale Overbestyrelse:					
1. Præsidentskabet	12,800	12,420	380	*)	
2. Overretten	2,250	2,250			
C. Udgifter ved Colonialraadet for St. Croix	1,100	1,100			
D. De forskjellige Bestyrelsesgrene paa St. Croix					
1. Embedsmænd under Administrationen	6,296	5,296	1,000	*)	
2. Rets- og Politivæsenet	23,339	21,219	2,120		
3. Udgifter i Kirkelige Øiemed	3,818	3,050	768		
4. Toldvæsenet	12,636	12,636			
5. Havne - og Lods væsenet samt Sikkerhedsanstalter ved samme	1,757	1,757			
6. Postvæsenet	2,713	2,713			
7. Militairudgifter	25,345	24,148	*) 1,200	**)	Landkassens Udgifter for Heste til det militaire
8. Milice- og Brandvæsenet	1,048		1,048		Indtil 1 April 1865 \$ 906
9. Veivæsenet, Gader m. m.	1,183		1,183		Indtil 1 April 1865 \$ 2,170
10. Undervisningsvæsenet	12,180	4,104	*) 8,076		Indtil 1 April 1865 \$ 7,420 foruden Statens Tilskud \$ 4104
11. Sundhedsvæsenet	13,959	2,560	11,399		Indtil 1 April 1865 \$ 6,838 foruden Statens

12. Fattigvæsenet	6,520		6,520	Leiegodtgj: for det Militaires Brug af Hospitalerne \$ 2,560 Indtil 1 April 1865 \$ 4,880
13. Fængselsvæsenet	8,514		8,514	Indtil 1 April 1865 \$ 6,529
14. Bidrag til Immigrationsfonden	6,000		6,000	
E. Bygnings- og andre ubestemte Udgifter	4,654	3,356	1,298	Indtil 1 April 1865 \$ 5,720
F. Leie af en Seilskonnert som Post- og Transportfartøi mellem Øerne, St. Croix Andeel	800	800		
G. Pensioner	7,663	6,863	800	
=	157,703	104,272	50,306	
H. 4% Renter af Laanet fra Statskassen ifølge Lov af 16 ^{de} Juni 1876 à 10% Vexelcours	6,600		6,600	
Bidraget til de almindelige Statsfornödenheder (Udgiftspost A)	3,125		3,125	
	164,303		164,303	
I. Desuden efternævnte Bevillinger:				
a. Til Indretning af Christiansværnsfort til Retshuus og Politikammer i Christiansted samt Arbeider i og ved Christiansteds Kaserne, vedtaget 1 April	2,500			
b. Til Anbringelse af Actier i "St. Croix Fællessukkerkogerier"	15,000			
c. Til Indfrielse af det ved Colonialraadets Samtykke af 1 ^{ste} April 1878 garanterede Gjældsbeviis til St. Thomæ Banks Agentskab fra St. Croix Fællessukkerkogerier, stadfæstet 25/7 79	5,011.67			

*) Forøgelser af Statskassens tidligere Udgifter, hidrørende fra Landkassens Inddragelse i Kolonialkassen

***) Fra Landkassen paahvilende Udgift til militairt Hestehold

[opslag 288, 290-291]tom

[opslag 292]

Det Kongelige General Consulat, London, d 7de Januar 1879.

Ifølge det høie Ministeriums Skrivelse af 3de dennes har jeg bestilt Plads i det den 17de dennes fra Southampton til St Thomas afgaaende Paketskib "Moselle" for de fire Medlemmer af den til de dansk-vestindiske Øer bestemte Commission.

Billetten med Retour koster £ 65.5 for hver, altsaa ialt £ 261.

Ærbødigst
A Westenholz

Til Finantsministeriet

Expederet d. 14 Januar 1879.

[opslag 293]tom

[opslag 294]

Til Finantsministeriet, Coloniernes Centralbestyrelse, Kjøbenhavn K, Danmark

Til FMts 1ste Dptmt. d. 14 Januar 1879.

Efterat CcB i sin Tid har anmodet det Kgl Generalkonsulat i London om at bestille Billetter, Tour og Retour, med det fra Southampton den 17de dennes til St Thomas afgaaende Postdampskib, for Medlemmerne af Commissionen i Anledning af Oprøret paa St Croix og dennes Secretair, gjøres det fornødne Udlæg imod Refusion fra FMt, naar Ministeriet havde modtaget Underretning om dettes Størrelse, for Generalconsulatet indberettet, at de 4 Billetter med Retour koster à 65_5 for hver, i alt £261.

Hvilket Man, da denne Udgift bliver at udrede af Statskassen indenfor Coloniernes Conto, ikke undlader hermed tjenstlig at meddele FMts 1ste Dptmt til videre bhgl Forestilling.

CcB. 14/1 79

[opslag 295]

All. Forestilling angaaende allerhøieste Stadfæstelse af en af Colonialraadet paa St Croix vedtagen Anordning angaaende Bemyndigelse for Guv^{tet} for de d. v. Øer til Optagelse af et Laan for St Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i October 1878 foraarsagede Ødelæggelse.

Finantsministeriet d. 14de Januar 1879.

Resolution:

”Vi stadfæste herved allernaadigst den af Kolonialraadet for St. Croix ved tredie Behandling d. 25de November 1878 vedtagne Anordning angaaende Bemyndigelse for Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St. Croix Kolonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i Oktober 1878 foraarsagede Ødelæggelse.”

Amalienborg, den 17de Januar 1879.

Christian R / Estrup

In fidem copia P Rosenørn

Exp. d. 18 Januar 1879

... d. 30 Januar

Efterat der i det første Møde af Colonialraadet efter Ophævelsen af den i Anledning af Oprøret paa St Croix erklærede Beleiringstilstand, den 6te Novbr f: A., var nedsat et Udvalg i det Øiemed med G^{tet} for de d. v. Øer at overveie og tage Beslutning om, hvilket Beløb det maatte ansees nødvendigt at tilveiebringe for at afhjælpe Nøden paa St Croix, har Gm^{tt} efter Samraad med dette Udvalg den 25de Novbr forelagt Raadet er Udkast til Anordning om Bemyndigelse for Gm^{tt} til Optagelse af et Laan for St Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i Octbr 1878 foraarsagede Ødelæggelse, af indtil \$ 300,000, hvoraf \$ 200,000 tilsigtedes anvendt til Forstrækninger til Istandsættelsen af de paa Plantagerne ødelagte Sukkerværker og Bygninger, hvis Værdi ansloges til \$ 264,000, forsaavidt Eierne ikke fra andre Kilder end Colonialkassen kunde forskaaffe sig Midler til Istandsættelsen, medens Resten \$ 100,000 antages at ville være tilstrækkelig til deels at yde Planterne Forstrækninger til Lønning af deres Arbeidere og disses Forsyning med Levnedsmidler, deels at yde Byggelaan til Eiendomsbesiddere i Frederiksted, saavidt gjørligt imod Sikkerhed efter de for Udlaan af offentlige Midler gjældende Regler.

Efter at dette Udkast samme Dag var blevet underkastet de lovbestemte 3 Behandlinger og vedtaget ved 3^{die} Behandling tillader jeg mig herved allerunderdanigst at forelægge DMt Colonialraadets af Gm^{tt} indsendte Udfærdigelse af Anmodningen.

Den Forudsætning, under hvilken den i Anordningen indeholdte Bemyndigelse blev givet, nemlig Forventningen om at Laanet vilde blive ydet af Statskassen, er vel forandret ved Folkethingets Forkastelse af det foran forelagte [opslag 296] Lovforslag, men Gm^{tt} har dog i det Haab, at de alligevel maa kunne blive A.....

for Anordningen indstillet til Ministeriet, at den maa blive søgt udvirket allerhøist stadfæstet, og da det, uagtet de Forhold, som synes at være til Hinder for Opnaelsen af Øiemedet, dog ikke er absolut umuligt, at Laanet eventuelt kunde opnaaes ad anden Vei, tillader jeg mig i dybeste Underdanighed at indstille,

at DM^t allernaadigst vil staedfæste den af Colonialraadet for St Croix ved tredie Behandling den 25 November 1878 vedtagne Anmodning angaaende Bemyndigelse for Gm^{tt} for de d: v: Øer til Optagelse af et Laan for St Croix Kolonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i October 1878 foraarsagede Ødelæggelse.

Til Gouvernementet for de de d. v. Øer d. 18 Januar 1879. N° 22

Paa Finantsmst^{ts} derom vedlagte allerunderd. Forestilling har det behaget H. M. Kongen ved allerh. Resol. af 17 ds. allernaadigst at stadfæste den af Colonialraadet for St. Croix ved 3^{die} Behandling den 25 Novbr. f. A. vedtagne Anordning ang. Bemyndigelse for Gouvt. til Optagelse af et Laan for St. Croix Kolonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i Oktober 1878 foraarsagede Ødelæggelse.

Hvilket Man ikke unlader herved tj. at meddele Gouvt. til bhg. Efterretning og videre fornøden Foranstaltning i Henhold til Kolonialloven.

K. C. B- d 18/1 – 79.

R

[opslag 297]

Anordning
angaaende

Bemyndigelse for Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St. Croix Kolonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i Oktober 1878 foraarsagede Ødelæggelse.

Vedtaget af St. Croix Kolonialraad ved 3^{die} Behandling den 25de November 1878.

Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer bemyndiges til for St. Croix Kolonialkasse at optage Laan af indtil Tre Hundrede vestindiske Daler til Bestridelse af Forstrækninger dels til Plantageeiere paa St. Croix til Istandsættelse af de under Opstanden i Oktober 1878 ødelagte Sukker-Værker og Bygninger paa deres Plantager og til Lønning af Arbeidere, samt disses Forsyning med Levnedsmidler, dels til Besiddere af faste Eiendomme i Byen Frederiksted til Gjenopførelse af deres under Opstanden ødelagte Eiendomme.

GOUVERNEMENTET FOR DE DANSK VESTINDISKE ØER.

St. Thomas den 16de December 1878.

N° 361.

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 27de f. M. N° 346 skal jeg herved tjenstligst indberette, at Fregatten "Sjælland" siden dens Ankomst hertil afvexlende har havt Station ved Frederiksted og her i St Thomæ Havn.

Paa St. Croix er der vedvarende Rolighed og Orden blandt Arbeiderne, men Øens Beboere nære dog Frygt for, at Uroligheder paany kunde udbryde, navnlig i den forestaaende Juletid. Der er ikke fremkommet Noget, der efter Gouvernementets Anskuelse bestemt kan begrunde denne Frygt; men det har ikke været muligt at berolige Beboernes Stemning, deres Uro er bestandig voxet, efterhaanden som man er rykket Juletiden nærmere. Et Udtryk for denne Stemning findes i vedlagte Afskrift af en Beretning fra Præsidentskabet af 11te dennes. Fregatten, der idag er ankommen hertil fra Frederiksted, gaaer i morgen tilbage til St. Croix for at tage Station ved Frederiksted. Jeg agter selv at følge med Fregatten for at træffe de efter Forholdene nødvendige Dispositioner for at sikkre Tilstanden, forinden det paa St. Croix endnu værende Mandskab af 2^{det} Compagni tilbageføres hertil.

Den i Henhold til Allerhøieste Resolution af 25de October d. A. paa St. Croix nedsatte Undersøgelses-
[opslag 299] commission fortsætter med Nidkærhed sit Arbeide, men paa Grund af det store Antal Fanger,

der skulle afhøres, vil der endnu hengaae nogen Tid, forinden Forhørerne kunne ventes afsluttede, og forinden der derpaa kan bygges nogen begrundet Mening om Oprørets Character og Udvikling.

Som anført i min ovennævnte Beretning blev der i forrige Maaned tilvirket Sukker paa enkelte Plantager paa St. Croix; den Høst, der modnedes i Løbet af indeværende Aar, var nemlig saa betydelig, at Plantagernes Værker ikke tilstrak til denne Aftagning; der blev derfor Sukkerrør svarende til 7 à 8000 Fade staaende paa Markerne, og det er nærmest disse Rør, der nu høstes paa enkelte Steder paa Øen, medens den nye Høst, som tidligere meddeelt, vil være færdig omtrent til 1ste Januar n. A.; de \$ 45,000, der som anført i min ovennævnte Skrivelse bevilgedes til Udlaan af St. Croix Colonialkasse imod Bureausikkerhed til Plantageværkers og Bygningers Istandsættelse, var derfor kun et Forskud til de meest trængende Eiere til Paabegyndelsen af de nødvendige Reparationer.

Da den første Uge af indeværende Maaned var forløbet uden nogen Meddelelse om den forventede Hjælp fra Statskassen, ansaae jeg det for min Pligt at betegne St. Croix Stilling for Ministeriet, og for samtidig at erholde en Afgjørelse af den piinlige Uvished, hvori man her var med Hensyn til Øens Fremtid, afsendte jeg den 8de dennes følgende Telegram til Finantsministeriet:

Want of funds prevents rebuilding works to save crop already ripening and endangers present peaceful state as get preserved through regular employment of labourers, what support can I promise.

Den 12te dennes modtog jeg Finantsministeriets Telegram:

Draft of law rejected. Folkething dissolved. Governor authorized to furnish in Minister's name of States Treasury necessary loans until hundred twenty five thousand dollars at six per-cent according to placard fourteenth May eighteen hundred twenty three to planters for repair of burnt works. You can draw upon Ministry payable Copenhagen or London. Letter follows. Is our mortgage in factory all registered.

Dette Telegram blev strax meddeelt Præsidentskabet, og jeg agter under mit Ophold paa St. Croix at søge ordnet Udlaanene til Planterne i Overeensstemmelse med Bestemmelserne i Telegrammet.

Ministeriets Spørgsmaal "Is our mortgage in factory all registered" sigter formeentlig kun til den af Fælleskogeriet Selskabets Bestyrelse under 22de September 1876 udstedte og ved Ministeriets Skrivelse af 26de s. M. N° 930 udsendte Deklaration, da Panteobligationen for Selskabets Gjæld til Statskassen jo ikke er udsendt hertil. Bemeldte Deklaration er, som indberettet ved Gouvernementets Skrivelse af 28de Septbr. d. A. N° 285, thinglæst ved den Kongelige vestindiske Landsoverret og noteret paa Hovedfabrikkens Folio; som meddeelt i nævnte Skrivelse stillede Gouvernementet et Beløb af \$ 1000 til Forretningsførernes Raadighed til Berigtigelse af Kjøbet af Grundene til [opslag 300] Saftstationerne, men Skjødernes Udfærdigelse stødte paa den Vanskelighed, at vedkommende Plantageeiere efter Fælleskogeriets Standsning forlangte indført i Skjødet en Bestemmelse om, at de forbeholdt sig Forkjøbsret til Grunden, saafremt den fremtidigt ikke længere blev benyttet som Saftstation, og Sagen trak derfor i Langdrag saaledes at Skjøderne endnu ikke vare i Orden, da Ministeriets Telegram indløb; ifølge telegrafisk Meddelelse fra Præsidentskabet af 13de dennes, bestræber nu Selskabets Forretningsfører, Hr. Wassard, sig for og haaber at have alle Skjøderne for Saftstationerne i Orden og thinglæste ved Overretten førstkommende Retsdag, Onsdagen den 18de dennes, hvorefter jeg vil afsende Telegram.

Ved denne Leilighed skal Gouvernementet endvidere tjenstligst fremsende Udfærdigelserne paa Dansk og Engelsk af det i min ovennævnte Beretning af 27de f. M. ommeldte Udkast til Anordning angaaende Bemyndigelse for Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St. Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i October 1878 foraarsagede Ødelæggelse, som vedtaget ved 3^{die} Behandling af St. Croix Colonialraad i Møde den 25de f. M.

Efter Forkastelsen af Ministeriets Lovforslag om Laanet til Colonialkassen ere de Forudsætninger, under hvilke Anordnings Udkastet blev forelagt og vedtaget, ganske vist forandrede, men Gouvernementet tillader sig dog, i det Haab at der dog alligevel maa blive Anvendelse for Anordningen, at indstille, at der ved Ministeriets gunstige Foranstaltning maatte søges udvirket allerhøieste Stadfæstelse for samme.

Med Hensyn til Sundhedstilstanden paa Øerne skal man meddele, at, ihvorvel Guul-Feber Tilfældene ere ophørte, ere dog Feber-Tilfældene endnu temmelig hyppige, navnlig paa St. Thomas, og enkelte af disse Tilfælde have havt et dødeligt Udfald, men Sundhedstilstanden er, om end ikke ganske tilfredsstillende, dog ikke foruroligende. Fregatten Sjællands Besætning er fuldkommen vel.

Aug Garde /

Til Finantsministeriet

[*opslag 301*] Gjenpart

Præsidentskabet for St: Croix. Den 11te December 1878.

N° 1801

Præsidentskabet skulde ikke undlade at henlede det høie Gouvernements Opmærksomhed paa det fra alle Sider her paa Øen eenstemmigen udtalte Ønske og Haab om, at der foruden de Militaire som ere stationerede i Christiansted og Frederiksted ogsaa maa i Juletiden blive stationeret en Afdeling paa Kingshill. Der næres Frygt for, at der atter ved første given Leilighed vil kunne udbryde Uroligheder, og der mangler ikke paa foruroligende Rygter, som stadig ere i Omløb. Præsidentskabet har søgt ved enhver Leilighed at komme til Bunds i saadanne Rygter og har hidtil ikke kunde finde noget Bestemt, hvortil de ere støttede. – Uagtet Præsidentskabet for sit Vedkommende ikke nærer denne Frygt, saa mener man dog uden Hensyn til, om den er begrundet eller ikke, at skyldte de velsindede Beboeres Følelser, at der foretages Noget til deres Beroligelse og til at betage Landarbejderne enhver Fristelse til lovstridige Foretagender, naar de [*opslag 302*] Fordringer, som stilles, ikke ere urimelige og udførlige, hvad man ikke kan antage, at det vil kunne siges med Hensyn til det nærede Ønske om en midlertidig militair Besætning af Kingshill, idet man er under den Forudsætning, at de Telte og øvrige Requisiter, som Fregatten har medbragt til Campering, vil kunne benyttes. Den videre Detail ved Besættelsen skal Man ikke indlade sig paa, idet Gouvernementet langt bedre selv vil kunne træffe det Rigtige. Kun skal man tillade sig at bemærke, at der herfra Christiansted ikke vil kunne afsees noget Mandskab, hvor der til Vagttjenesten paa Richmond, i Fortet og paa Kasernen forbruges 20 Mand, saaledes at de her stationerede c 50 Mand (de Syge fraegnede) ere paa Vagt hver anden Dag; ligesaa lidt vil der kunne undværes noget Mandskab fra Frederiksted, hvoraf der altid i denne Tid er c ½ Deel Syge. Man seer saaledes ingen anden Mulighed, end at Fregatten selv maatte paatage sig Tjenesten, hvad man ikke seer, at der kan være Noget til Hinder for, naar der tildeles Afdelingen en paalidelig, erfaren Mand som Veiviser: Man havde tænkt sig enten Politifuldmægtig Dendtler eller Politibetjent Lindholm i Frederiksted vilde kunne stilles til dens Raadighed.

J. A. Stakemann / van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer.

Rigtig Gjenpart J Duus

Ordinance

empowering the Government of the Danish Westindia Islands to contract a loan for the Colonial Treasury of St Croix for relieving the general distress caused by the riot in October 1878.

The Government of the Danish westindia Islands is empowered to contract for the Colonial Treasury of St Croix a loan not exceeding Three Hundred Thousand Dollars for defraying advances partly to owners og Estates in St Croix for repairing the Estates works and other Buildings on the Estates destroyed in the riot in October 1878, and for paying wages as well as procuring provisions for the Labourers – partly to owners of real properties in the town of Frederiksted for rebuilding their properties destroyed in the riot.

Saaledes vedtaget ved 3^{die} Behandling i Colonialraadets Møde den 25de November 1878.

Colonialraadet, St Croix den 26de November 1878.

Ph Rosenstand, Formand

L: Fobes, Secretair

[opslag 303] tom

[opslag 304]

GOUVERNEMENTET FOR DE DANSK VESTINDISKE ØER.

St. Thomas den 22de November 1878.

N° 346.

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 15de dennes N° 331 skal jeg herved tjenstligst indberette, at jeg som deri omtalt, den 17de dennes overreiste til St Croix, og var det mit Haab, at jeg under mit Ophold paa Øen vilde modtage Underretning fra Ministeriet om Afgjørelsen af det i Sammes Telegram af 8de dennes nævnte Lovforslag om et Laan fra Statskassen til St Croix Colonialkasse, og derved blive sat istand til at ordne Spørgsmaalet om Udlaan til Øens Plantageeiere til Istandsættelse af de ved Brandstiftelserne under Opstanden beskadigede Værker.

Veiret vedbliver fremdeles at være særdeles gunstigt for Sukkerrørenes Væxt; disse ere allerede paa enkelte Steder modne til Aftagning, og paa enkelte Plantager, hvis Værker ere reddede, koges der alt nu Sukker, medens Høsten i Almindelighed antages a maatte paabegyndes kort Tid efter Nytaar; Høsten anslaaes til mindst 20.000 Fade; de Laan, der maatte ydes Planterne mod Sikkerhed i Høsten, kunne derfor for en stor Deel ventes dækkede ved Høstudbyttet, naar blot Hjælpen ydes itide.

Da Øens Fremtid saaledes er væsentlig afhængig af en snarlig Afgjørelse af Ministeriets Lovforslag, ansaae jeg det nødvendigt ved Telegram at underrette Ministeriet om Resultatet af de Opgjørelser [opslag 305] over Skadens Omfang, der tilstilledes Ministeriet ved Gouvernementets Skrivelse af 10de dennes, for muligt derved at bidrage til at fremme Sagens Afgjørelse; den 18de dennes afsendte jeg derfor følgende Telegram til Finantsministeriet: "In order to save coming crop, estimated at twenty thousand hogsheads, necessary repairs on burned estates amount to two hundred sixty thousand dollars, besides supplies to laborers."

Under mit Ophold paa St. Croix har jeg havt to Møder med det i Gouvernementets overnævnte Skrivelse af 10de dennes nævnte Colonialraads-Udvalg; under Forhandlingerne i det første Møde den 18de dennes vedtages det at udstede en Opfordring til Eierne af de Plantager, hvis Værker og Bygninger ere blevne nedbrændte under Opstanden, om at indsende til Præsidentskabet Opgjørelser over det til Reparationerne absolut nødvendige Beløb, der da under Forventning af Laanet fra Statskassen, vilde blive dem ydet som Bureaulaan. Opfordringen findes indrykket i St Croix Avis for 20de dennes. Da forrige Uge imidlertid forløb uden nogen Meddelelse om Afgjørelsen af Ministeriets Lovforslag, nødsagedes jeg til at gribe den Udvei at benytte St. Croix Colonialkasses disponible Beholdning til Udlaan mod Bureausikkerhed til de Plantere, for hvem det er aldeles umuligt at skaffe Midler fra private Kilder, for at sætte dem istand til at foretage de allernødvendigste Reparationer ved Sukker-Værkerne. Efter Forhandling med Udvalget kom jeg til det Resultat, at det var nødvendigt saaledes at understøtte 14 Plantager med et samlet Beløb af \$ 44.500, og i Henhold dertil forelagdes det i Aftryk vedlagte Bevillingsforslag for Colonialraadet i dettes Møde den 25de dennes, hvor Forslaget eenstemmigt vedtoges ved 2^{den} Behandling. Ved at bruge det nævnte Beløb vil der imidlertid kun levnes Colonialkassen de allernødvendigste Midler til Administrationens Fortsættelse til Udgangen af Marts 1879, og Gouvernementet har saaledes kun truffet denne Foranstaltning under den Forudsætning, at Colonialkassen erholder den forventede Hjælp fra Statskassen.

Paa Grund af de angivne Forhold har jeg derhos anseet det nødvendigt foreløbigt at bemyndige Præsidentskabet til strax at benytte Bevillingen.

For at tilvejebringe den fornødne Bemyndigelse for Gouvernementet til at modtage det ansøgte Laan fra Statskassen forelagdes endvidere i det overnævnte Colonialraads Møde det i tre Aftryk vedlagte Udkast til Anordning angaaende Bemyndigelse for Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St. Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i October 1878 foraarsagede Ødelæggelse. Dette Udkast vedtoges ved 3^{die} Behandling i det samme Møde med nogle uvæsentlige Forandringer, som angivne paa Aftrykkene.

Saasnart Udfærdigelserne af ovennævnte Bevilling og Anordning modtages fra Colonialraadet, ville de blive fremsendte til Ministeriet. [opslag 306]

Den 25de dennes ankom Fregatten Sjælland til St. Thomas, Alt vel ombord, da Fregatten efter den Vindstille foraarsagede lange Reise var blottet for Kul, maa den forsyne sig hermed paa St. Thomas, og kan først derefter tage Station ved Frederiksted paa St. Croix; jeg har den 26de dennes begivet mig hertil, men agter om nogle Dage atter at reise til St. Croix, og vil da træffe Bestemmelse med Hensyn til Understøttelsen fra Fregatten af Militairet paa Øen; naar denne Sag er ordnet, vil den Deel af 2^{det} Compagnis Mandskab, der gjør Tjeneste paa St. Croix blive tilbageført til St. Thomas, hvor Garnisonen for Tiden er for svag.

I de sidste 14 Dage har der hverken paa St. Thomas eller St. Croix viist sig noget Tilfælde af Guul Feber, og da de i de sidste Maaneder hyppigt forekommende Tilfælde af almindelig Feber nu ere i Aftagen, er Sundhedstilstanden paa begge Øer tilfredsstillende.

Aug Garde

Til Finantsministeriet

/ H Hänschell

UDKAST

til Anordning angaaende Bemyndigelse for Gouvernementet for de Dansk Vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St. Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved ~~Neger~~Opstanden i October 1878 foraarsagede Ødelæggelse.

Gouvernementet for de Dansk vestindiske Øer bemyndiges til for St. Croix Colonialkasse at optage et Laan af indtil Tre Hundrede Tusinde Vestindiske Daler til Bestridelse af ~~de~~ Forstrækninger, ~~der gennem Præsidentskabet for St. Croix maatte blive ydede~~ deels til Plantageeiere paa St. Croix til Istandsættelse af de under Opstanden i October 1878 ødelagte Sukker-Værker og Bygninger paa deres Plantager og til Lønning af Arbeidere samt disses Forsyning med Levnetsmidler, deels til Besiddere af faste Eiendomme i Byen Frederiksted til Gjenopførelse af deres under Opstanden ødelagte Eiendomme.

ANMÆRKNINGER

Nærværende Anordningsudkast forelægges Colonialraadet efter Samraad mellem Gouvernementet, og det af Colonialraadet i Møde den 6te November d. A. nedsatte Udvalg, der af Raadet bemyndiges til at overveie og tage Beslutning om, hvilket Beløb det er nødvendigt at tilveiebringe for at afhjælpe Nøden paa Øen St. Croix. Det bemærkes, at ifølge de nu foreliggende Oplysninger vil Istandsættelsen af de paa samtlige Plantager ødelagte Sukker-Værker og Bygninger udkræve \$ 264,000 hvilket Beløb dog efter Fradrag af de Plantager, hvis Eiere fra andre Kilder end Colonialkassen kunne forskaffe sig Midler til Istandsættelsen af Bygninger og Værker, antages at kunne nedsættes til \$ 200,000. – De c: \$ 100,000 der da ville være til Raadighed, antages at ville være tilstrækkelige deels til at yde Plantageeierne Frostrækninger til Lønning af deres Arebidere og disses Forsyning med Levnetsmidler og deels til at yde Byggelaan til Eiendomsbesiddere i Byen Frederiksted, saavidt gjørligt imod Sikkerhed efter de for Udlaan af offentlige Midler gjældende Regler. [opslag 307]

DRAFT

of Ordinance empowering the Government of the Danish West India Islands to contract a loan for the Colonial Treasury og St. Croix for relieving the general distress caused by the riot in October 1878.

The Government of the Danish West India Islands is empowered to contract for the Colonial Treasury of St. Croix a loan not exceeding Three Hundred Thousand Dollars for defraying advances ~~which by the Presidency of St. Croix might be~~ granted partly to owners of Estates in St. Croix for repairing the Estates works

and other Buildings on the Estates destroyed in the riot in October 1878 and for paying wages as well as procuring provisions for the Labourers – partly to owners of real properties in the town of Frederiksted for rebuilding their properties destroyed in the riot.

REMARKS

The present draft of an Ordinance is submitted to the Council after conference between the Governor and the Committee which has been empowered by the Council in its Meeting the 6th inst. to consider and decide which amount it is necessary to procure in order to relieve the distress in the Island.

According to elucidations lately obtained, the repairs of the Sugar Works and Buildings on all Estates will require an amount of 264,000 Dollars which amount may however after making a deduction for those estates, the owners of which are from other resources than from the Colonial Treasury able to procure means to repair the Buildings and Works be reduced to about \$ 200,000. The amount of about 100,000 Dollars which will then be at disposal, is supposed to be sufficient partly to grant advances to Planters for payment of the Labourers and for provisions and partly to grant Loans for rebuilding of properties in the town of Frederiksted, as far as possible on the security prescribed for Loans from Public Funds. [opslag 308]

UDKAST

til Anordning angaaende Bemyndigelse for Gouvernementet for de Dansk Vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St. Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved ~~Neger~~Opstanden i October 1878 forarsagede Ødelæggelse.

Gouvernementet for de Dansk vestindiske Øer bemyndiges til for St. Croix Colonialkasse at optage et Laan af indtil Tre Hundrede Tusinde Vestindiske Daler til Bestridelse af ~~de~~ Forstrækninger, ~~der gennem Præsidentskabet for St. Croix maatte blive ydede~~ deels til Plantageeiere paa St. Croix til Istandsættelse af de under Opstanden i October 1878 ødelagte Sukker-Værker og Bygninger paa deres Plantager og til Lønning af Arbeidere samt disses Forsyning med Levnetsmidler, deels til Besiddere af faste Eiendomme i Byen Frederiksted til Gjenopførelse af deres under Opstanden ødelagte Eiendomme.

ANMÆRKNINGER

Nærværende Anordningsudkast forelægges Colonialraadet efter Samraad mellem Gouvernementet, og det af Colonialraadet i Møde den 6te November d. A. nedsatte Udvalg, der af Raadet bemyndiges til at overveie og tage Beslutning om, hvilket Beløb det er nødvendigt at tilveiebringe for at afhjælpe Nøden paa Øen St. Croix. Det bemærkes, at ifølge de nu foreliggende Oplysninger vil Istandsættelsen af de paa samtlige Plantager ødelagte Sukker-Værker og Bygninger udkræve \$ 264,000 hvilket Beløb dog efter Fradrag af de Plantager, hvis Eiere fra andre Kilder end Colonialkassen kunne forskaaffe sig Midler til Istandsættelsen af Bygninger og Værker, antages at kunne nedsættes til \$ 200,000. – De c: \$ 100,000 der da ville være til Raadighed, antages at ville være tilstrækkelige deels til at yde Plantageeierne Frostrækninger til Lønning af deres Arebidere og disses Forsyning med Levnetsmidler og deels til at yde Byggelaan til Eiendomsbesiddere i Byen Frederiksted, saavidt gjørligt imod Sikkerhed efter de for Udlaan af offentlige Midler gjældende Regler. [opslag 309]

DRAFT

of Additional Grant to the Budget for the Municipality of St. Croix for the Financial Year from 1st April 1878 to 31st March 1879.

The Presidency is authorized to use an amount not exceeding \$ 45,000 of the Colonial Treasury's means for the purpose of granting loan to some Planters in the Island, on preferable right in the crops of the Estates concerned, in virtue of Ordinance of 14th May 1823 and the Ordinance of 21st June 1849, with the understanding that the estates works necessary for taking off the crop be rebuilt.

REMARKS

The Government has reason to expect a Loan from the Statetresury for rebuilding the Estates Works etc., destroyed in the Riot in this Island, in so far as the restoration of those works is necessary in order to put them in a state fit for use; but as the Government has at present no certainty of the loan, it has, in view of the advanced time of the year and especially with the view to save the crop now on the ground from rotting away, been considered necessary without delay to come to the assistance of those estates, the owners of which are unable to procure the means for such repairs, by using the available capital of the Colonial Treasury in the manner above proposed. In fixing the amount, it has been held in view that the administration expenses can be met by the Treasury up to the end of March 1879. Should the abovestated expectations of the Government not be realized, still the proposed application of the Treasury's available means will not only be entailing no loss, but on the contrary it will to a very great extent contribute to secure the Community its future revenues. [opslag 310]

FORSLAG

til Tillægsbevilling til Budgettet for Communen St. Croix for Finansaaret fra 1ste April 1878 til 31te Marts 1879.

Præsidentskabet bemyndiges til at anvende et Beløb af indtil 45,000 vest. Dalere af Colonialkassen til Udlaan til endeel af Øens Plantere med Fortrinsret i vedkommende Plantagers Høst i Henhold til Placat af 14de Mai 1823 og Anordning 21de Juni 1849 under Forventning af at de til Høstens Aftagning nødvendige Værker gjenopføres.

ANMÆRKNINGER.

Da Gouvernementet nærer begrundet Haab om at erholde et Laan af Statskassen til Gjenopbyggelsen af de ved Opstanden afbrændte Plantagers Værker m. m. saavidt dette er fornødent til at sætte dem i brugbar Stand, men endnu ikke har erholdt Sikkerhed herfor, ansees det af Hensyn til den fremrykkede Tid, og navnlig forat den paa Jorden staaende Høst ikke skal gaae tabt, nødvendigt strax at komme de Plantager, som ikke selv kunne reise Midlerne dertil, til Hjælp ved at anvende Colonialkassens disponible Kassebeholdning paa den i Forslaget angivne Maade.

Ved Beløbets Ansættelse er taget fornødent Hensyn til, at Administrations Udgifter kunne udredes til Udgangen af Marts Maaned 1879. – Skulde Gouvernementets ovennævnte Forventning ikke realiseres, saa vil dog den foreslaede Anvendelse af Kassebeholdningen sandsynligvis ikke allene ikke foranledige noget Tab for Colonialkassen, men tvertimod bidrage væsentligt til at sikre Communen dens fremtidige Indtægter. [opslag 311]

DRAFT

of Additional Grant to the Budget for the Municipality of St. Croix for the Financial Year from 1st April 1878 to 31st March 1879.

The Presidency is authorized to use an amount not exceeding \$ 45,000 of the Colonial Treasury's means for the purpose of granting loan to some Planters in the Island, on preferable right in the crops of the Estates

concerned, in virtue of Ordinance of 14th May 1823 and the Ordinance of 21st June 1849, with the understanding that the estates works necessary for taking off the crop be rebuilt.

REMARKS

The Government has reason to expect a Loan from the Statetresury for rebuilding the Estates Works etc., destroyed in the Riot in this Island, in so far as the restoration of those works is necessary in order to put them in a state fit for use; but as the Government has at present no certainty of the loan, it has, in view of the advanced time of the year and especially with the view to save the crop now on the ground from rotting away, been considered necessary without delay to come to the assistance of those estates, the owners of which are unable to procure the means for such repairs, by using the available capital of the Colonial Treasury in the manner above proposed. In fixing the amount, it has been held in view that the administration expenses can be met by the Treasury up to the end of March 1879. Should the abovestated expectations of the Government not be realized, still the proposed application of the Treasury's available means will not only be entailing no loss, but on the contrary it will to a very great extent contribute to secure the Community its future revenues. [opslag 312]

FORSLAG

til Tillægsbevilling til Budgettet for Kommunen St. Croix for Finansaaret fra 1ste April 1878 til 31te Marts 1879.

Præsidentskabet bemyndiges til at anvende et Beløb af indtil 45,000 vest. Dalere af Colonialkassen til Udlaan til endeel af Øens Plantere med Fortrinsret i vedkommende Plantagers Høst i Henhold til Placat af 14de Mai 1823 og Anordning 21de Juni 1849 under Forventning af at de til Høstens Aftagning nødvendige Værker gjenopføres.

ANMÆRKNINGER.

Da Gouvernementet nærer begrundet Haab om at erholde et Laan af Statskassen til Gjenopbyggelsen af de ved Opstanden afbrændte Plantagers Værker m. m. saavidt dette er fornødent til at sætte dem i brugbar Stand, men endnu ikke har erholdt Sikkerhed herfor, ansees det af Hensyn til den fremrykkede Tid, og navnlig forat den paa Jorden staaende Høst ikke skal gaae tabt, nødvendigt strax at komme de Plantager, som ikke selv kunne reise Midlerne dertil, til Hjælp ved at anvende Colonialkassens disponible Kassebeholdning paa den i Forslaget angivne Maade.

Ved Beløbets Ansættelse er taget fornødent Hensyn til, at Administrations Udgifter kunne udredes til Udgangen af Marts Maaned 1879. – Skulde Gouvernementets ovennævnte Forventning ikke realiseres, saa vil dog den foreslaede Anvendelse af Kassebeholdningen sandsynligvis ikke allene ikke foranledige noget Tab for Colonialkassen, men tvertimod bidrage væsentligt til at sikre Kommunen dens fremtidige Indtægter. [opslag 313]

DRAFT

of Additional Grant to the Budget for the Municipality of St. Croix for the Financial Year from 1st April 1878 to 31st March 1879.

The Presidency is authorized to use an amount not exceeding \$ 45,000 of the Colonial Treasury's means for the purpose of granting loan to some Planters in the Island, on preferable right in the crops of the Estates concerned, in virtue of Ordinance of 14th May 1823 and the Ordinance of 21st June 1849, with the understanding that the estates works necessary for taking off the crop be rebuilt.

REMARKS

The Government has reason to expect a Loan from the Statetresury for rebuilding the Estates Works etc., destroyed in the Riot in this Island, in so far as the restoration of those works is necessary in order to put them in a state fit for use; but as the Government has at present no certainty of the loan, it has, in view of the advanced time of the year and especially with the view to save the crop now on the ground from rotting away, been considered necessary without delay to come to the assistance of those estates, the owners of which are unable to procure the means for such repairs, by using the available capital of the Colonial Treasury in the manner above proposed. In fixing the amount, it has been held in view that the administration expenses can be met by the Treasury up to the end of March 1879. Should the abovestated expectations of the Government not be realized, still the proposed application of the Treasury's available means will not only be entailing no loss, but on the contrary it will to a very great extent contribute to secure the Community its future revenues. [opslag 314]

Telegrafstation Kjøbenhavn.
Telegram N° 30.
Indleveret i Stcroix den 1878.

Minister Finances Copenhagen.

In Order to save coming crop estimated at twenty thousand hogsheads necessary repairs of burned estates amount to two hundred sixty thousand dollars besides supplies to laborers.

Governor Santacruz [opslag 315]

Anordning angaaende Bemyndigelse for Gouvernementet for de Dansk Vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St. Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i October 1878 forarsagede Ødelæggelse. Vedtaget af St Croix Colonialraad ved 3^{die} Behandling den 25 November 1878.

Gouvernementet for de Dansk vestindiske Øer bemyndiges til for St. Croix Colonialkasse at optage et Laan af indtil Tre Hundrede Tusinde Vestindiske Daler til Bestridelse af Forstrækninger deals til Plantageeiere paa St. Croix til Istandsættelse af de under Opstanden i October 1878 ødelagte Sukker-Værker og Bygninger paa deres Plantager og til Lønning af Arbeidere samt disses Forsyning med Levnetsmidler, deals til Besiddere af faste Eiendomme i Byen Frederiksted til Gjenopførelse af deres under Opstanden ødelagte Eiendomme. [opslag 316]

DRAFT

of Ordinance empowering the Government of the Danish West India Islands to contract a loan for the Colonial Treasury of St. Croix for relieving the general distress caused by the riot in October 1878.

The Government of the Danish West India Islands is empowered to contract for the Colonial Treasury of St. Croix a loan not exceeding Three Hundred Thousand Dollars for defraying advances granted partly to owners of Estates in St. Croix for repairing the Estates works and other Buildings on the Estates destroyed in the riot in October 1878 and for paying wages as well as procuring provisions for the Labourers – partly to owners af real peoperties in the town of Frederiksted for rebuilding their properties destroyed in the riot.

REMARKS

The present draft of an Ordinance is submitted to the Council after conference between the Governer and the Committee which has been empowered by the Council in its Meeting the 6th inst. to consider and decide which amount it is necessary to procure in order to relieve the distress in the Island.

According to elucidations lately obtained, the repairs of the Sugar Works and Buildings on all Estates will require an amount of 264,000 Dollars which amount may however after making a deduction for those estates, the owners of which are from other resources than from the Colonial Treasury able to procure means to repair the Buildings and Works be reduced to about \$ 200,000. The amount of about 100,000 Dollars which will then be at disposal, is supposed to be sufficient partly to grant advances to Planters for payment of the Labourers and for provisions and partly to grant Loans for rebuilding of properties in the town of Frederiksted, as far as possible on the security prescribed for Loans from Public Funds. [opslag 317]

UDKAST

til Anordning angaaende Bemyndigelse for Gouvernementet for de Dansk Vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St. Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i October 1878 forårsagede Ødelæggelse.

Gouvernementet for de Dansk vestindiske Øer bemyndiges til for St. Croix Colonialkasse at optage et Laan af indtil Tre Hundrede Tusinde Vestindiske Daler til Bestridelse af Forstrækninger deels til Plantageeiere paa St. Croix til Istandsættelse af de under Opstanden i October 1878 ødelagte Sukker-Værker og Bygninger paa deres Plantager og til Lønning af Arbeidere samt disses Forsyning med Levnetsmidler, deels til Besiddere af faste Eiendomme i Byen Frederiksted til Gjenopførelse af deres under Opstanden ødelagte Eiendomme.

ANMÆRKNINGER

Nærværende Anordningsudkast forelægges Colonialraadet efter Samraad mellem Gouvernementet, og det af Colonialraadet i Møde den 6te November d. A. nedsatte Udvalg, der af Raadet bemyndiges til at overveie og tage Beslutning om, hvilket Beløb det er nødvendigt at tilveiebringe for at afhjælpe Nøden paa Øen St. Croix. Det bemærkes, at ifølge de nu foreliggende Oplysninger vil Istandsættelsen af de paa samtlige Plantager ødelagte Sukker-Værker og Bygninger udkræve \$ 264,000 hvilket Beløb dog efter Fradrag af de Plantager, hvis Eiere fra andre Kilder end Colonialkassen kunne forskaaffe sig Midler til Istandsættelsen af Bygninger og Værker, antages at kunne nedsættes til \$ 200,000. – De c: \$ 100,000 der da ville være til Raadighed, antages at ville være tilstrækkelige deels til at yde Plantageeierne Frostrækninger til Lønning af deres Arebidere og disses Forsyning med Levnetsmidler og deels til at yde Byggelaan til Eiendomsbesiddere i Byen Frederiksted, saavidt gjørligt imod Sikkerhed efter de for Udlaan af offentlige Midler gjældende Regler. [opslag 318]

DRAFT

of Ordinance empowering the Government of the Danish West India Islands to contract a loan for the Colonial Treasury of St. Croix for relieving the general distress caused by the riot in October 1878.

The Government of the Danish West India Islands is empowered to contract for the Colonial Treasury of St. Croix a loan not exceeding Three Hundred Thousand Dollars for defraying advances granted partly to owners of Estates in St. Croix for repairing the Estates works and other Buildings on the Estates destroyed in the riot in October 1878 and for paying wages as well as procuring provisions for the Labourers – partly to owners af real peoperties in the town of Frederiksted for rebuilding their properties destroyed in the riot.

REMARKS

The present draft of an Ordinance is submitted to the Council after conference between the Governer and the Committee which has been empowered by the Council in its Meeting the 6th inst. to consider and decide which amount it is necessary to procure in order to relieve the distress in the Island.

According to elucidations lately obtained, the repairs of the Sugar Works and Buildings on all Estates will require an amount of 264,000 Dollars which amount may however after making a deduction for those estates, the owners of which are from other resources than from the Colonial Treasury able to procure means to repair the Buildings and Works be reduced to about \$ 200,000. The amount of about 100,000 Dollars which will then be at disposal, is supposed to be sufficient partly to grant advances to Planters for payment of the Labourers and for provisions and partly to grant Loans for rebuilding of properties in the town of Frederiksted, as far as possible on the security prescribed for Loans from Public Funds.

[opslag 319 - 322] tom

[opslag 323]

FINANTSMINISTERIET.

2063

Kjøbenhavn den 5te December 1878

Hoslagte fra Folkethingets Finantsudvalg modtagne Skrivelse af Dags Dato, hvori bemeldte Udvalg under Hensyn til, at den samme ved Skrivelse af 4de d: M. blandt Andet meddelte Beregning af den Frederiksted ved Opstanden tilføjede Skade er angiven under Et til \$ 250,000 uden nærmere Specifikation, forespørger, om nøjere detaillerede Oplysninger desangaaende haves eller kunne ventes, samt derhos bemærker, at der i ethvert Fald til eventuel senere Afbenyttelse maa ønskes en aldeles specificeret Opgave over dene Del af Skaden med vedføjede Oplysninger om enhver af de Brandlidtes Formuesforhold og øvrige Omstændigheder, der kunne belyse den tilstædeværende Trang, skal man tjenstligst tilstille Centralbestyrelsen, idet man forventer at modtage i sin Tid Meddelelse om det Svar, der fra Bestyrelsen eventuelt maatte blive givet Udvalget.

P. M. V.

Caroe

Exp. d. 5 December 1878

/ C Hansen

Til Koloniernes Centralbestyrelse. [opslag 324]

Forslag til Lov

om

Understøttelse til Skadelidte i Frederiksted paa St. Croix.

Finantsministeriet bemyndiges til af Statskassen:

- 1) at anvende indtil 55,000 Kr. til Understøttelse til trængende Indvaanere i Frederiksted i Anledning af de dem ved Oprøret i Oktober 1878 tilføjede Tab.
- 2) at udlaane til saadanne Skadelidte sammesteds, som ikke paa anden Maade ere istand til at gjenoptage deres Erhverv, indtil 50,000 Kr. imod antagelig Selvskyldnerkaution eller reel Sikkerhed, saaledes at Laanene forrentes med 5 pCt. aarlig og tilbagebetales med halvaarlige Afdrag i Løbet af 10 Aar.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til 1. Ved det kongelige Kommissorium af 28de December 1878 (jfr. Ministerialtid. A. for 1878 Pag. 161) blev det blandt Andet paalagt den i Anledning af det stedfundne Oprør paa St. Croix udsendte Kommission at undersøge den ved Oprøret foraarsagede Skade og gjøre Forslag til, paa hvilken Maadet der hensigtsmæssigst kan ydes Hjælp til at bøde paa samme.

I Henhold hertil har Finantsministeriet modtaget Indberetning fra Kommissionen, hvorefter den ved Brandstiftelserne i Frederiksted d. 1ste – 2den Oktober f. A. foraarsagede Skade er vurderet til \$ 165,700 paa faste Eiendomme og til \$ 185,987 paa Varer, Møbler, Klæder osv., ialt altsaa til \$ 291,687. Med Hensyn til denne Vurdering oplyser Kommissionen derhos, at den hviler paa en af den konstituerede Politimester med to af ham udtagne Mænd foretagen Taxation af Skaden, hvilken Kommissionen for de faste Eiendommens

Vedkommende gennem nøjagtig Beskrivelse af hver enkelt Bygning og gennem Besigtigelse af Ruinerne har underkastet en Prøvelse, som har ført til det Resultat, at Vurderingen i det Hele maa anses for meget moderat, i enkelte Tilfælde endogsaa for lavt ansat, hvorfor Kommissionens ovenangivne Vurdering er \$ 4,500 høiere end den første Taxation, uagtet ogsaa nogle Poster i denne ere blevne nedsatte. Hvad derimod angaar Skaden paa Varer, Møbler og Klæder har Kommissionen været nødt til at henholde sig til Resultaterne af den paa ovennævnte Maade foretagne detaillerede Taxation.

Med Hensyn til Spørgsmaalet, om og i hvilken Grad hver enkelt Skadelidt kunde anses for trængende, er Besvarelsen fremgaaet af Forhandling med den konstituerede Politimester i Frederiksted og den sammesteds sammentraadte Komite til Uddeling af privat Understøttelse, hvis Sammensætning af Kommissionen anses som Borgen for et tilstrækkeligt Kjendskab til de paagjældendes Forhold. Paa denne Maade er der blevet opgjort Fortegnelser over de trængende Skadelidte i Frederiksted, der udgjøre 273 Familieforsørgere og enestaaende Personer, og for hvis Vedkommende Skaden paa ovenangivne Maade er taxeret saaledes:

Skade paa fast Eiendom	\$ 52,150
- paa Møbler, Klæder m. m.	- 37,239
- paa Handelsvarer	- <u>32,650</u>
ialt	\$ 122,039

Med Hensyn til disse Skadelidte har den nævnte Komite fremsat nærmere motiveret Forslag om, hvor stort et beløb der af Statskassen passende kunde ydes enhver Enkelt som Understøttelse, og til disse Forslag, der maa erkjendes [*opslag 325*] for at være i meget høj Grad moderate (de gaa ud paa et Understøttelsesbeløb af ialt \$ 13,643) har Kommissionen ment at kunne slutte sig med en enkelt Moderation, hvorved Understøttelsesbeløbet hæves til \$ 14,415.

Som Bilag til dette Lovforslag følger en Oversættelse af Komiteens Skrivelse af 21de Februar d. A. til Kommissionen tilligemed Afskrifter af de den ledsagende 3 Fortegnelser over trængende Skadelidte, af hvilke Nr. 1 omfatter dem, i hvis Tab er indbefattet Skade paa fast Eiendom, Nr. 2 dem, der alene have lidt Tab af Løsøre, forsaavidt dette Tab for hver Enkelt overstiger \$ 100, og endelig Nr. 3 dem, hvis Tab af Løsøre er mindre end sidstnævnte Sum. Med Hensyn til de paa de to førstnævnte Lister opførte Personer (henholdsvis 40 og 58) gives der Oplysning dels om de Forhold, hvorpaa Skjønnets over deres større eller mindre Trang er begrundet, dels om det Beløb, der er blevet hver Enkelt udbetalt af de ved Privat Godgjørighed sammenskudte Midler, hvilke Momenter begge af Komiteen ere tagne i Betragtning ved dens i Listerne tilføjede Forslag om Størrelsen af en Understøttelse af Statskassen. Summarisk stiller Forholdet sig derefter saaledes:

	Taxeret Skade	Ydet privat Understøttelse	Foreslaet yderligere Understøttelse af Statskassen
Listen Nr. 1	\$ 72,900	\$ 7,524	\$ 7,395
do. Nr. 2	- 43,349	- 1,119	- 5,090
	<u>\$ 116,249</u>	<u>\$ 8,643</u>	<u>\$ 12,485</u>

I Listen Nr. 3 er alene givet Oplysning om det taxerede Beløb af det hver Enkelt tilføjede Tab, men Komiteen har i den ovennævnte Skrivelse forklaret, at de i denne Liste anførte 175 Personer hovedsagelig henhøre til Arbeidsklassen, og at mange af dem ere aldrende og svagelige. Komiteen har derhos foreslaet at give enhver af disse Personer en Femtedel af den taxerede Skade som Understøttelse, hvorefter Understøttelsesbeløbet, da de taxerede Tab udgjøre \$ 5,790, vilde blive \$ 1,158; men i Betragtning af, at foruden de af Komiteen fremdragne Hensyn mange af de Paagjældende som Tyende have samlet, hvad nu i et Øieblik er tilintetgjort for dem, har Kommissionen indstillet, at det samlede Understøttelsesbeløb for denne Liste søges forhøjet til en Trediedel af det samlede Tab, altsaa til \$ 1,930.

Idet Finantsministeriet har kunnet slutte sig til det saaledes Fremkomne, og derfor i rund Sum har i Lovforslaget opført et Understøttelsesbeløb af indtil 55,000 Kr., har det tænkt sig den eventuelle Uddeling af denne Sum betroet den nævnte Komite under Overøvrighedens (Præsidentskabets) Tilsyn, saaledes at de

her foreliggende, af Komiteen fremsatte Forslag om Understøttelsens Beløb for hver enkelt Skadelidt blev at følge som almindelig Regel, men Afvigelser derfra dog paa Komiteens nærmere Indstilling kunde indrømmes af Overøvrigheden.

Til 2. Det kongelige Kommissorium af 28de December 1878 har endvidere overdraget Kommissionen paa Finantsministerens Vegne af Statskassens rentebærende Midler mod tilstrækkelig Sikkerhed at tilstaa midlertidige Laan til saadanne Skadelidte navnlig i Frederiksted, som ikke paa anden Maade ere istand til at gjenoptage deres Erhverv. I Henhold hertil og i Overensstemmelse med de af Finantsministeriet meddelte yderligere Forskrifter udstedte Kommissionen strax efter sin Ankomst til St. Croix under 7de Februar d. A. følgende Bekjendtgjørelse:

Den i Anledning af Oprøret paa St. Croix i Oktober 1878 udnævnte Kongelige Kommission har blandt Andet Bemyndigelse til, paa Finantsministerens Vegne af Statskassens rentebærende Midler mod tilstrækkelig Sikkerhed at tilstaa midlertidige Laan til saadanne Skadelidte, navnlig i Frederiksted, som ikke paa anden Maade ere istand til at gjenoptage deres Erhverv.

Som Betingelse for Tilstaaelsen af slige Laan har Ministeriet fastsat, at de i Reglen skulle tilbagebetales inden den 1ste Januar 1881, og at Renten bestemmes til 6 pCt. p. A.

Som Sikkerhed for de nævnte Laan vil Kommissionen i Reglen kun kunne antage:

1. Haandpant i Effekter der modtages som saadant i Banker.
2. Tilforladelig personlig Kaution.
3. Prioritet i faste Eiendomme, dog at de Bygninger, der alt høre dertil, eller som ere under Opførelse holdes forsikrede mod Ildsvaade paa betryggende Maade.

Kommissionen forbeholder sig i ethvert enkelt Tilfælde at afgjøre den tilbudte Sikkerheds Antagelighed, saavel overhovedet som i Forhold til det ønskede Laans Størrelse.

Andragender om Laan med Angivelse af sammes Størrelse og den Sikkerhed, der kan stilles, ville være at indsende til Kommissionens Formand, Geheimeetatsraad Schlegel, inden den 20de d. M.

Efter Udløbet af den i denne Bekjendtgjørelse fastsatte Frist har Kommissionen imidlertid indberettet, at det af de Oplysninger, den paa forskjellig Maade har skaffet sig, bestemt fremgaar, at det vil være aldeles umuligt for Flertallet af de Skadelidte at modtage Laan paa de i Bekjendtgjørelsen angivne Vilkaar, eller selv med en mindre Forlængelse af Tilbagebetalingsfristen, saasom 5 Aar, og den har derfor indstillet, dels at Renten maatte sættes til 5 pCt. (i hvilken Henseende der, saavidt Sikkerheden gives i faste Eiendomme, er henpeget paa, at Assurancepræmien paa St. Croix i Regelen udgjør $3\frac{3}{20}$ pCt.), dels at der maatte indrømmes Tilbagebetalingsfrist af indtil 10 Aar med $\frac{1}{20}$ halvaarlig.

Da de paagjældende Laans Karakter i væsentlig Grad vilde forandres ved Indrømmelse af en saadan forlænget Tilbagebetalingsfrist, har Ministeriet ikke ment at kunne give Kommissionen den begjærede Bemyndigelse, hvorimod denne søges ved nærværende Lovforslag. Med Hensyn til det deri opførte Beløb bemærkes, at Kommissionen har oplyst, at Summen af de af Beboere af Frederiksted søgte Laan, for hvilke de saaledes som her anført modificerede Betingelser kunne opfyldes, udgjør \$ 9,000; men da det maa forudsættes, at de her foreslaaede læmpeligere Vilkaar kunne foranledige Laaneandragender fra Skadelidte, som hidtil ganske have holdt sig tilbage, fordi de ikke kunde modtage de i Bekjendtgjørelsen tilbudte Vilkaar, har man meent i Lovforslaget at burde opføre en lidt større Sum, end de alt indgivne Andragender omfatte. [opslag 326]

over

Forslag til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune (samt om Forandring i Lov af 25de Februar 1876 om Bemyndigelse for Finantsministeren til at understøtte Anlægget af Fællessukkerkogerier m. m. paa St. Croix.

(Afgiven af Folkethingets Finantsudvalg den 5te December 1878.)

Efter at Lovforslaget ved Folkethingets Beslutning paany blev viist tilbage til Udvalget, har dette atter taget denne Sag under Overveielse. Resultatet af denne fremsættes i det Efterfølgende:

Første Mindretal (Bojsen, Dam, N. Jensen, Holstein, Th. Nielsen, Tange) har ingen Grund til efter de fremkomne Oplysninger at fravige den tidligere udtalte Anskuelse om det foreliggende Lovforslag. Vi kanne vel indrømme, at Staten kan blive nødt til at overtage enkelte af de Plantager, i hvilke den har betydelige Prioriteter indestaaende; deri se vi imidlertid aldeles ingen Opfordring for Staten til paa dette Tidspunkt at gribe ind i Forslagets regelmæssige Gang og Udvikling. Der foreligger ikke for Udvalget nogen Specifikation af den Ødelæggelse, der har ramt de enkelte Borgere i Frederiksted By, eller nogen Oplysning om, i hvilken Grad disse ville være i Stand til at hjælpe sig selv. Udvalget har i den Henseende udbedet sig de nødvendige Oplysninger; naar disse foreligge paa behørig Maade, da tvivle vi ikke om, at man fra Rigsdagens Side, for saa vidt Kolonialkassen ikke er i Stand dertil, vil give sin Medvirkning til at yde de virkelig Trængende nogen Hjælp. Vi skulle bringe i Erindring, at St. Thomas i 1867 ved Orkan og Jordskælv led et Tab, som er anslaaet til mindst 5½ Million Kr., deraf paa private Bygninger i St. Thomæ By og Landjurisdiktion ca. 1½ Mill. Kr. Ogsaa St. Croix blev hjemstøgt ved samme Leilighed, om end i mindre Grad (jfr. Betænkning Tillæg B., Sp. 1306, 1870 – 71). Først Aaret efter ydede Staten den Gang Øerne en mindre Hjælp af 56,000 vestindiske Dalere, hvilken dog for St Thomas Vedkommende bestod deri, at man eftergav Øen det lovbestede Bidrag til den danske Statskasse.

Naar der af det andet Mindretal er antydnet Udnævnelse af en Kommission med forskjellige mere eller mindre indgribende Opgaver overfor Forholdene i Kolonien, saa kunne vi ganske vist finde det ønskeligt, at disse Forhold bleve underkastede en upartisk Undersøgelse, og vi skulle forsaavidt ikke vægre os ved en nærmere Overveielse af denne Tanke; men saa længe positive Forslag desangaaende ikke foreligge, maa vi forbeholde os vor Stilling til Tankens nærmere Udførelse, idet vi dog ikke kunne tilbageholde nogen Tvivl, om der vil kunne findes en Sammensætning af en saadan Kommission, der under de bestaaende Forhold paa St. Croix, saaledes som disse have udviklet sig i Følge Kolonialloven af 27de November 1863 under Finantsministerens Ansvar, vil kunne afgive den fornødne Garanti.

Et andet Mindretal (Berg, Bønløkke, Hørup og Tauber) har under den Overveielse, som man efter Lovforslagets Tilbagevisning til Udvalget har skjænket Sagen og de modtagne nye Oplysninger, ikke fundet Anledning til at forandre sin i dets Betænkning nærmere begrundede Stilling til det foreliggende Lovforslag. Vi kunne fremdeles ikke erkjende, at Aktieselskabet for St. Croix Sukkerkogerier har noget Krav paa de i Lovforslagets § 1 foreslaaede Begunstigelser, og vi ere ikke [opslag 327] mindre nu end før overbeviste om, at det i § 2 i Forslag bragte, iøvrigt hidtil anvendte Understøttelsessystem er forkasteligt. Lovforslaget bør derfor efter vor Formening negtes Fremme.

Paa den anden Side maa vi indrømme, at vi ligeledes ere blevne bestyrkede i de i vor Betænkning fremsatte Antydninger af, at Staten mulig under den nuværende Krise som Prioritetshaver vil komme til at overtage Plantager og saaledes for disse Plantagers Vedkommende komme til at træffe Foranstaltninger til Høstens Indbjergning og Bearbejdelse og, i Lighed med hvad der maa paahvile andre Plantageeiere, have den Pligt at drage Omsorg for, at Arbejdskontrakterne overholdes, saa at Arbejderbefolkningen ikke kommer til at lide Nød. Ligeledes kan det efter de senest modtagne Oplysninger neppe antages, at den af os tidligere

formodede Evne hos Kolonialkassen til at hjælpe de Uformuende i Frederiksted, som uforskyldt have lidt Tab ved Opstanden, i tilstrækkelig Grad er tilstede. Vi skulle derfor ikke negte vor Medvirksomhed til at yde en Bevilling til disse Øiemed, **saafremt** Anvendelsen af en saadan Bevilling, efter nærmere Bestemmelser i en Lov herom og iøvrigt efter en forud stedfunden Undersøgelse paa Stedet, blev betroet en herfra udsendt Kommission, som vi i Lighed med Bestemmelsen i Lov af 8de April 1851 have tænkt os bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf eet Medlem, Formanden, udnævnes af Kongen og eet Medlem vælges af hvert af Rigsdagens Afdelinger, og saafremt denne Kommission samtidig blev udrustet med en saadan Myndighed, at den ikke blot var i Stand til at foretage en omhyggelig Undersøgelse af samtlige Omstændigheder vedrørende Opstanden, saavel som overhovedet af Øens landøkonomiske, finansielle, administrative og sociale Forhold, men ogsaa formaaede at gennemføre nødvendige Reformer for Øens Udvikling og Fremgang, saasom i Retning af en bedre og billigere Administration, af en hensigtsmæssigere og humanere Arbejderlovgivning, ifølge hvilken ibl. A. Arbejdsregulativene maatte ophøre med de afsluttede Kontrakters Udløb, af Selveiendoms Fremme, af en forbedret Kreditlovgivning o. s. v.

Vi indskrænke os til disse Bemærkninger, som vi forbeholde os nærmere mundtlig at begrunde, saavel under Forhandlingen af det foreliggende Lovforslag som i Tilfælde af, at et nyt Lovforslag med det her antydede Formaal skulde fremkomme.

Medundertegnede **Winther** finder sig ved Udtalelser i Thinget foranlediget til at fremsætte et Forslag til Thingets Overveielse, væsentlig støttet til de Betragtninger, som af ham ere antydede i den tidligere afgivne Betænkning, dog med saadane Forandringer, som de i Udvalget fremkomne Udtalelser have givet Anledning til.

I Henhold hertil stilles følgende **Ændringer til det forelagte Lovforslag:**

1. § 1 udgaar.

2. I Stedet for § 2 sættes Følgende:

§ 1.

Til Hjælp for saadanne ved Urolighederne Skadelidte, som enten ikke eie Sukkerplantager, eller som vel eie saadanne, men saa stærkt behæftede, at de ved den tilstødte Ulykke ere satte ud af Stand til at holde sig ved Laan alene, bevilges en Understøttelse af Statskassen, stor 300,000 Kr. Denne Understøttelse uddeles efter Undersøgelse paa Stedet af en Kommission, bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf den ene udnævnes af Kongen og hvert af Rigsdagens Thing vælger 1 Medlem.

Kommissionen fastsætter selv Reglerne for sin Virksomhed.

Denne Kommission har samme Myndighed, som om den var nedsat i Henhold til Grundlovens § 46.

§ 2.

Endvidere bevilges et rentefrit Laan, stort 300,000 Kr., for at der ved Udlaan til saadanne Plantageeiere, som ikke ved egne Kræfter formaa dette, kan tilveiebringes en saadan Istandsættelse af helt eller delvis ved Urolighederne i Oktober d. A. ødelagte Avlsbygninger, Møller og Værker, som udfordres til at bjerge og bearbejde den paa Markerne staaende Sukkerhøst. – Laanene gives af den i §§ 1 nævnte Kommission og til de af denne fastsatte Tider, dog at Tilbagebetalingen skal være fuldendt senest den 31te December 1881.

Vedtages ovenstaaende Ændringsforslag, forandres Titlen saaledes:

Forslag til Lov om Understøttelse og Laan til St. Croix m. m.

Da den Forudsætning, under hvilken det sidste Mindretal (Bille, Dinesen, Scavenius og Scharling) foreslog Sagen paany henvist til Behandling i Udvalget, nemlig at der vilde kunne opnaas en Overenskomst om Tilveiebringelsen af en hurtig Hjælp til St. Croix, ikke er gaaet i Opfyldelse, henholder dette Mindretal sig fremdeles til sin i den første Betænkning gjorte Indstilling.

Berg.	Bille.	Bojsen, Formand.	Bønløkke.	Dam, Sekretær.
Dinesen.	Holstein.	Hørup.	N. Jensen, (Aarhus Amts 3die Valgkreds)	
Th. Nielsen, Ordfører.		Scavenius.	Scharling	
Tange.	Tauber.	Winther.		

[opslag 328]

BILAG I.

Folkethingets Finantsudvalg.

Kjøbenhavn, den 18de November 1878.

Udvalget udbeder sig meddelt de Efterretninger, der angaaende Kalamiteterne paa St. Croix formentlig ere ankomne med den seneste vestindiske Post.

I Udvalget er forøvrigt fremsat Ønsket om følgende Oplysninger:

1. Paa hvilke Eiendomme og Personer fordele sig Statens rentebærende Fordringer i Vestindien? Paa hvilken Maade og til hvilken Tid ere disse Fordringer opstaaede; paa hvilke Betingelser og mod hvilket Pant ere de stiftede, og hvorledes antages deres Sikkerhed nu at være?
2. Hvor stor er Kontoen for de usikre eller aldeles usikre Fordringer i Vestindien for Tiden? Paa hvilke Eiendomme og Personer fordele disse Fordringer sig; paa hvilken Maade og til hvilken Tid ere de opstaaede og paa hvilke Betingelser og mod hvilket Pant ere de i sin Tid stiftede?
3. De samme Spørgsmaal, som ere fremsatte under Nr. 2, ønskes besvarede med Hensyn til de Beløb, der siden 1848 ere afskrevne som uerholdelige Fordringer, vedkommende vestindiske Forhold, idet man udbeder sig oplyst om, saavel naar Afskrivningen af de enkelte Summer har fundet Sted som Totalsummen af disse afskrevne uerholdelige Fordringer i det nævnte Tidsrum?
4. Hvorledes har Kolonialraadet fordelt de Udlaan paa Eiendomme og Personer, som det har foretaget i Anledning af Statslaanet paa 600,000 Kr. til Kolonialkassen, og paa hvilke Betingelser og mod hvilken Sikkerhed ere disse Udlaan for tiden indestaaende hos Debitorerne? Forsaavidt Statskassen har andet Mellemværende end de nævnte 600,000 Kr. med St. Croix Kolonialkasse, bedes dette angivet, og i Forbindelse hermed ønskes meddelt, hvilke Retsmidler Regjeringen har til at sikre sig, at Kolonialkassen opfylder sine imod Statskassen indgaaede Forpligtelser?
5. En Liste over Plantager og deres Eiere paa St. Croix med Angivelse af, hvilken Gjæld der maa antages, foruden Mellemværendet med Statskassen og Kolonialkassen, at hvile paa de enkelte Eiendomme, samt Eiernes Nationalitet og, forsaaavidt de ikke selv bo paa Øen og der bestyre deres Eiendom, deres Hjemsted.
6. De Udgifter, Statskassen siden 1848 har afholdt til de vestindiske Øer, specielt St. Croix; og de Afgifter, disse Øer, specielt St. Croix, har betalt Statskassen i samme Tidsrum.
7. Et fuldstændigt Anlægsregnskab over Fælleskogeriets Indtægter og Udgifter, indtil Fabrikken den 5te Marts d. A. toges i Brug, samt et vedføjet Tillægsregnskab over de Indtægter og Udgifter, som Regjeringen siden 5te Marts har fundet at burde henregne til Anlægget.
8. Et fuldstændigt Driftsregnskab over den sidste Sommers Kampagne.
9. Status over Aktieselskabets samlede Tilgodehavende og Gjæld til Dato; specielt en nærmere Forklaring over de 2 første Poster paa den Side 9 i Anmærkningerne til Lovforslaget anførte Specifikation af Hovedsummen 544,000 Kr., ligesom Udvalget allerede har rettet saadant Spørgsmaal om den 3die Post i samme Specifikation.
10. Kontrakten mellem Aktieselskabet og Firmaet Burmeister & Wain.
11. En Fremstilling af Regjeringens og Gouvernementets Forhold til Gjennemførelsen af Bestemmelserne i den sidste Paragraf i Lov af 25de Februar 1876, navnlig med Hensyn til Arbejdsregulativer.
12. Hvorledes fordeler den Skade, der nu er anrettet paa Plantager, sig paa Eiendomme og Plantageeierne?

Skulde Ministeriet ikke med kort Frist kunne besvare **alle** disse Spørgsmaal, ønskes de besvarede efterhaanden saa hurtigt som muligt. For saa vidt Momenter til Besvarelsen af enkelte af de foranstaaende Spørgsmaal maatte være givne i Meddelelser, som ere tilstillede Rigsdagen i tidligere Samlinger, ønskes de dog nu samlede og supplerede til Dato for at skaffe en almindelig Oversigt.

Idet Udvalget har vedtaget at lade disse Spørgsmaal afgaa, skal det dog bemærke, for at undgaa mulig Misforstaaelse, at man ikke agter at gjøre Tidspunktet for den videre Fremme af Lovforslagets Behandling afhængigt af samtlige disse Spørgsmaals Besvarelse.

F. Bojsen

Til Finantsministeriet.

Herpaa har Udvalget modtaget følgende Svarskrivelser:

Finantsministeriet.

Kjøbenhavn, den 2den December 1878.

Efter at Lovforslaget om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune samt om Forandring i Lov af 25de Februar 1876 om Bemyndigelse for Finantsministeren til at understøtte Anlægget af Fællessukkerkogerier m. m. paa St. Croix er henvist til yderligere Behandling i Udvalget, skal man til Besvarelse af de i det ærede Udvalgs behagelige Skrivelse af 18de November d. A. fremsatte Spørgsmaal ikke undlade at meddele følgende:

Med Hensyn til Spørgsmaalet under Nr. 1 fremsendes den dermed følgende Fortegnelse over Statskassens i Vestindien udestaaende rentebærende Fordringer, idet man i Anledning af Spørgsmaalet om, hvorledes deres Sikkerhed antages nu at være, skal bemærke, at de i Fortegnelsen under Løbe-Nr. 3, 5, 7, 10, 11, 15, 22, 23 og 24 opførte Panter findes i den fra Gouvernementet modtagne Liste over "afbrændte Plantager", Nr. 5 med Tilføielsen: "Vaaningshuset reddet", og Nr. 23 – 24 med Tilføielsen: "Vaaningshus paa Grange reddet".

Med Hensyn til Spørgsmaalet under Nr. 2 vedlægges en Fortegnelse over Kontoen for "uvisse Fordringer" i Vestindien, saaledes som denne for Tiden er opført i Ministeriets Bøger. Nogen særlig Konto for "aldeles usikre Fordringer" føres ikke.

Vedrørende Spørgsmaalet under Nr. 7 vedlægger man de to hermed følgende Regnskabsoversigter, idet man dertil skal knytte følgende Bemærkninger: I Anledning af Udvalgets tidligere Spørgsmaal om, hvor vidt Aktieselskabet havde udstedt sin Obligation for Statslaanet, har man allerede oplyst, at et endeligt Regnskab for Tiden ikke kan opgjøres her, da Besvarelsen af Antegnelser i Kolonialkassens Regnskab maa afventes. Man kan derfor kun meddele summariske Regnskabsoversigter, der imidlertid i hvert Fald kun forholdsvis ubetydelig kunne afvige fra det endelig Regnskab, og da alene med Hensyn til de af Kolonialkassen for Selskabet foretagne Udbetalinger. Da Udvalget udtrykkelig har ønsket disse Oversigter sondrede med Hensyn til Tiden før og efter 1ste Marts 1878, har man foretaget en saadan Adskillelse, som imidlertid er aldeles vilkaarlig, da Bogføringen har været og Regnskabet maa blive kontinuerligt for det hele Mellemværende som en Enhed. Denne vilkaarlige Overskæring af Regnskabsoversigten ved en bestemt Dag har tilfældigvis medført, at den den 5te Marts afsluttede Oversigt frembyder en betydelig større Udgift end Indtægt, idet der af Gouvernementet for 5te Marts er trukket Vexel paa Finantsministeriet, som først efter denne Dato er indfriet og samtidig ført Selskabet til Last som Laan i Statskassen.

I Henhold til den under Nr. 7 fremsatte Anmodning vedlægger man Afskrift af den mellem Bestyrelsen for St. Croix Fællessukkerkogerier og Firmaet Burmeister & Wain afsluttede Kontrakt.

Angaaende de under Nr. 4, 5 og 11 fremsatte Spørgsmaal forbeholder man sig senere i Løbet af Dagen eller i alt Fald i morgen at meddele saadanne Oplysninger, som overhovedet staa til Ministeriets Raadighed, hvorimod man med Hensyn saavel til de øvrige Spørgsmaal som til de Momenter i de besvarede Spørgs-

maalsnumre, der ikke ere medtagne i Svarene, ikke ser sig i Stand til at give de attraaede Oplysninger, da disse paa Grund af deres store Om-[*opslag 329*] fang samt tildels Nødvendigheden af deres Indkrævning fra Vestindien nødvendigvis vilde udkræve forholdsvis lang Tid og delvis (Nr. 8 og 9) endogsaa angaa Forhold, som ligge ganske udenfor Ministeriets og Regjeringens Omraade.

J. B. S. Estrup.

/ Tuxværd.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Finantsministeriet.

Til Besvarelse af forskjellige af de i Finantsudvalgets Skrivelse af 18de f. M. med Hensyn til Behandlingen af Forslaget til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune m. v. fremsatte Spørgsmaal, undlader jeg ikke tjenstlig at meddele Følgende, som har kunnet uddrages af de her beroende Akter.

ad 4. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fordelingen paa Eiendomme og Personer af de Udlaan, som St. Croix Kommune har gjort i Anledning af Statslaanet paa 600,000 Kr. til St. Croix Kolonialkasse, og paa hvilke Betingelser og mod hvilken Sikkerhed disse Udlaan for Tiden ere udestaaende hos Debitorerne, skal man med den Bemærkning, at Laanene oprindelig ere tilstaaede mod 6 pCt. Rente og Sikkerhed i vedkommende Aars Høst, fremsende medfølgende tvende Fortegnelser, **den ene** over den fra Aarene fra Juni 1872 til Juni 1877 hidrørende og den 1ste September 1878 henstaaende Bureaugjæld for St. Croix, som altsaa i sin Tid ikke har opnaaet Dækning af vedkommende Høst, med Forklaring om den Sikkerhed, som for nogle Plantagers Vedkommende har været at tilveiebringe for Restancen, **den anden** over Bureauforstrækninger i Høstaaret fra Juni 1877 til Juni 1878, der havde Sikkerhed i Høsten i første Halvdel af Aaret 1878, med Angivelse af Restancerne den 1ste September 1878. Nogle af disse Fortegnelser Summer ville findes anførte uden Specifikation, som først her vil kunne gives, naar Bilagene indkomme til Regnskabet 1878 – 79. Heller ikke kan man give Oplysning om de nye Bureauforskud, der ere tilstaaede efter 1ste Juli (Med Sikkerhed i Høsten 1879.)

Med Hensyn til det i samme Post fremsatte Spørgsmaal om Statskassens øvrige Mellemværende med Kolonialkassen paa anden Maade end for de nævnte 600,000 Kr., undlader man ikke at oplyse, at efter en foreløbig Opgjørelse af Regnskaberne for 1877 – 78 udgjør den Del af den paa Statsregnskabet for bemeldte Aar for Kolonierne opførte Versursaldo (631,343 kr. 67 Ø.), der vedkommer St. Croix for samme Tid haves for Tiden ikke Kundskab.

I Anledning af det under samme Nr. 4 yderligere fremsatte Spørgsmaal om, hvilke Retsmidler Regjeringen har til at sikre sig, at Kolonialkassen opfylder sine imod Statskassen indgaaede Forpligtelser, skal man bemærke, at de sædvanlige for Forholdet mellem Mand og Mand gjældende Retsmidler selvfølgelig ikke paa anden Maade kunne bringes til Anvendelse imod Kolonialkassen end imod enhver anden Kommune, for saa vidt ikke Kreditor kan holde sig til særlige Indtægter eller indtægtsydende Eiendomme, et Forhold, hvis Mulighed iøvrigt ikke vilde være udelukket under den her omhandlede Eventualitet.

ad 5. For dette Spørgsmaals Vedkommende vedlægger man medfølgende Fortegnelse over Plantager og deres Eiere og over deres – ikke Statskassens Fordringer vedkommende – Gjæld i Eiendomme ved Udgangen af 1876 i Henhold til Matrikulskat-Beregningen og Kvartprocentskat-Beregningen for bemeldte Kalenderaar, samt en Fortegnelse pr. 1ste Juni 1877 over dem, der have svaret Absentskat, som ikke boende paa de dansk-vestindiske Øer eller i Danmark.

Oplysninger om disse Forhold til senere Tidspunkter haves ikke.

ad 11. I Henhold til Lov 25de Februar 1876 § 5 er det ved Rigsdagen i sin Tid meddelte under 16de Juni 1876 af Kongen stadfæstede Anordnings § 2 fastsat, at, saasnart Fællessukkerkogeriet sættes i Drift, skulde

de hidtil gjældende Indskrænkninger i Landarbeidernes Raadighed over deres Arbeidskraft om Lørdagen og i Arbeidslønnen for Lørdagsarbeide falde bort, indtil den provisoriske Anordning af 26de Januar 1849 og de sig dertil sluttende senere Anordninger om Landarbeiderforholdene ere blevne hævede ved Anordning inden den i Loven af 25de Februar 1876 § 5 bestemte Frist. Ophævelsen af Indskrænkningerne med Hensyn til Lørdagsarbeidet har selvfølgelig fundet Sted, da Fælleskogeriet sattes i Drift; men i den siden forløbne korte Tid og under de indtraadte Vanskeligheder ved Kogeriet var der, saa vidt Ministeriet bekjendt, forinden Oprørets Udbrud ikke foretaget noget officielt Skridt med Hensyn til den den 5te Marts 1881 eventuelt udløbende Frist for Ophævelsen af de saakaldte Arbeiderregulativer.

Kjøbenhavn, den 2den December 1878.

J. B. S. Estrup.

/ P. E. Rosenørn.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

II.

Finantsministeriet.

Med den i Formiddags fra Vestindien ankomne Post har Finantsministeriet fra Gouvernementet modtaget en af Præsidentskabet paa St. Croix afgiven Beregning over den Øen ved Negeropstanden i Oktober d. A. tilføjede Skade, af hvilken Beregning med tilhørende Bilag man ikke undlader herved at tilstille det ærede Udvalg en Afskrift.

Kjøbenhavn, den 4de December 1878.

J. B. S. Estrup.

/ P. E. Rosenørn.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Kolonialkassens Tab foruden Skaden paa Bygninger:

1. Udgifter i Anledning af Oprøret, deri indbefattet Tab af militære Heste og Vogne anslaaet til circa \$ 4,000

(kunne endnu ei nøie opgives.)

2. Tab af Indtægter:

a. Skatter; for indeværende Finantsaar vil Mindreindtægten blive \$ 15,000, men vil forhaabentlig indvindes senere.

b. Told:

1. Indførselstold vil neppe give Tab, saafremt der skal svares Told af de Bygningsmaterialer, som ville blive indførte.

At overføre \$ 4,000

Overført \$ 4,000

[opslag 330]

2. Udførselstolden: Tab af ca. - 12,000

3. Skibsafgifter blive omtrent uforandrede.

c. Af Bureauafdrag vil der neppe indkomme synderlig flere i dette Finantsaar. Der skyldes \$ 29,646, 86 cts., som dog forhaabentlig senere ville indkomme.

d. Andre Indtægter: Tab efter Skjøn af c. - 3,000

Altsaa Tab for Kolonialkassen \$ 19,000

Mindre Indtægter i Finantsaaret 18⁷⁸/₇₉ end paaregnet:

1. Skatter \$ 15,000

2. Bureauafdrag - 29,646.86

3. Udførselstold - 12,000

4. Andre Indtægter - 3,000

\$ 59,646.86

Beregning

over den Øens St. Croix tilføjede Skade ved Negeropstanden i Oktober 1878.

I. Skaden, tilføjet Øens Sukkerplantager.

Ifølge de af Kvarterofficererne med tiltagne 2de paalidelige Mænd for hvert Kvarter foretagne Vurderinger af den Øens Plantager tilføjede Skade ved Ildspaesættelse under Oprøret i Oktober 1878 er Skaden følgende:

1. Brændte Værker og Bygninger	c. \$ 370,090.
2. - Inventarium og Avlsredskaber	" 31,000.
3. - Møbler, Vin etc.	" 27,800.
4. Brændte forarbejdede Produkter:	
685 Fade Sukker à \$ 60	\$ 41,100.
641 - Rom à \$ 30	" 19,230.
500 - Mallas à \$ 20	<u>" 10,000.</u>
	" 70,330.
5. Rør paa Marken:	
989 Agre ansat til 1,444 Fade Sukker à \$ 70	" 101,080.
6. Tab ved Høstens Forsinkelse, anslaaet til 1,000 Fade à \$ 70	<u>" 70,000.</u>
\$ 670,300.	

Af de samme Mænd er Gjenopførelsen af Værker og nødvendige Bygninger anslaaet til \$ 264,000.

II. Skaden, tilføjet Byen Frederiksted.

Under 15de f. M. har Præsidentskabet ifølge Paalæg af Hans Høivelbaarenhed Guvernøren tilskrevet Justitsraad, Underdommer Sarauw om med tiltagne tvende paalidelige Mænd, efter hans eget Valg, at vurdere den Skade, som var tilføjet Byen Frederiksted. Ved Skrivelse af 2den November har Justitsraaden indberettet, at der er brændt 66 nærmere specificerede Eiendomme (deri ikke indbefattet Toldbodbygningen), og at han endnu ikke tilnærmelsesvis vil kunne meddele nogen korrekt Opgivelse af Skaden.

Præsidentskabet ansætter den derfor efter eget Skjøn og efter hvad den almindeligen antages til c. \$ 250,000.

III. Tab for St. Croix Kolonialkasse.

1. Af Bygninger tilhørende Kolonialkassen er brændt:	
1. Toldbodbygningen i Frederiksted	c. \$ 3,000.
2. Skolehuset og Lærerboligen paa St. Victory	" 2,500.
3. Det tidligere Retshus paa Kingshill og Skolehus samt Politibetjentboligen	" 4,500.
Vurdering efter Hovedbogen og efter Konference med	
Bygningsinspektøren om, hvad Gjenopførelsen antages at ville koste.	<u>\$ 10,000.</u>
2. Tab af Indtægter og forøgede Udgifter (vide Bilag)	<u>" 19,000.</u>
	\$ 29,000.

IV. Skade, tilføjet Bygninger tilhørende St. Croix Fællessukkerkogerier ifølge Forretningsførerens Opgivende.

1. Glynn Station, Skaden ansat til	\$ 1,536.
2. Peters Rest	<u>" 345.</u>
\$ 1,881.	

- V. Tab for Andre paa Landet: Kvægplantager, Prosperity, Northstar, hvor Bygninger ere brændte. Jordemoderen paa Kingshill, Dyr læge O'Reilly, Skolelæreren paa St. Victory, og Andre, som boede omkring paa Landet, vurderet efter et Skjøn til i Alt c. \$ 5,000.

Rekapitulation:

I. Skade, tilføiet Øens Sukkerplantager	c. \$ 670,300.
II. - - Byen Frederiksted	" 250,000.
III. - - St. Croix Kolonialkasse	" 29,000.
IV. - - St. Croix Fællessukkerkogerier	" 1,881.
V. - - forskellige Andre paa Landet	<u>" 5,000.</u>
\$ 956,181.	

III.

Folkethingets Finantsudvalg.

Kjøbenhavn, den 5te December 1878.

Med Ministeriets Skrivelse af 4de dennes er modtaget Beregning over den Øen St. Croix tilføiede Skade ved Negeropstanden i Oktober d. A. Herunder den Skade, der er tilføiet Byen Frederiksted, under Et ved et Skjøn anslaaet til \$ 250,000, uden nærmere Specifikation medfølger.

Udvalget tillader sig at forepørge, om nøiere detaillerede Oplysninger desangaaende haves eller kunne ventes, og man maa i hvert Fald til eventuel senere Afbenyttelse udbede sig en aldeles specificeret Opgave over denne Del af Skaden med vedføiede Oplysninger om enhver [opslag 331] af de Brandlidtes Formuesforhold og øvrige Omstændigheder, der kunne belyse den tilstedeværende Trang.

F. Bojsen.

Til Finantsministeriet.

Herpaa har Udvalget modtaget følgende Svar:

Finantsministeriet.

I behagelig Skrivelse af Dags Dato har det ærede Udvalg forespurgt, om Finantsministeriet har nøiere detaillerede Oplysninger angaaende den Skade, der er tilføiet Byen Frederiksted, som i Præsidentskabets – med Skrivelse herfra af Gaars Dato oversendte – Opgjørelse under Eet er anført med \$ 250,000, samt udbedet sig en aldeles specificeret Opgave over denne Del af Skaden med vedføiede Oplysninger om enhver af de Brandlidtes Formuesforhold og øvrige Omstændigheder, der kunne belyse den tilstedeværende Trang.

I denne Anledning skal man ikke undlade at meddele, at Ministeriet for Tiden ikke har andre Oplysninger om de nævnte Forhold end de alt fremsendte, og at Oplysninger om de Brandlidtes Formuesforhold overhovedet ikke kunne ventes eller tilveiebringes uden ved Korrespondance med Gouvernementet, hvilket man ikke kan antage at have været Udvalgets Mening i Betragtning af den overordentlige store Betydning, som Sagens hurtige Afgjørelse har.

Kjøbenhavn, den 5te December 1878.

J. B. S. Estrup.

P. E. Rosenørn.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Til Folkethingets Finantsudvalg d. 5 December 1878.

I behagl. Skr af D. D. har det ærede Udvalg forespurgt om Finantsministr. har nøiere detaillerede Oplysninger angaaende den Skade, der er tilføiet Byen Frederiksted, som i Præsidentskabets – med Skr. herfra af Gaars Dato oversendte – Opgjørelse under Eet er anført med \$ 250,000, samt udbedet sig en aldeles speci-

ficeret Opgave over denne Deel af Skaden med vedføjede Oplysninger om enhver af de Brandlidtes Formuesforhold og øvrige Omstændigheder, der kunne belyse den tilstedeværende Trang.

I denne Anledning skal man ikke undlade at meddele, at Ministeriet fortiden ikke har andre Oplysninger om de nævnte Forhold end de alt fremsendte, og at Oplysninger om de Brandlidtes Formuesforhold overhovedet ikke kunne ventes eller tilveiebringes uden ved Korrespondance med Gouvernementet, hvilket man ikke kan antage at have været Udvalgets Mening i Betragtning af den overordentlige store Betydning, som Sagens hurtige Afgjørelse har.

Ministeren. 5/12 78.

[opslag 332]

Folkethingets Finantsudvalg.

Kjøbenhavn, d. 5' December 1878.

Med Ministeriets Skrivelse af 4' dennes er modtaget Beregning over, den Øen St. Croix tilføjede Skade ved Negeropstanden i Oktober d. A. Herunder den Skade, der er tilføjet Byen Frederiksted, under Et ved et Skjøn anslaaet til \$ 250,000, uden nærmere Specifikation medfølger.

Udvalget tillader sig at forepørge, om nøiere detaillerede Oplysninger desangaaende haves eller kunne ventes, og man maa i hvert Fald til eventuel senere Afbenyttelse udbede sig en aldeles specificeret Opgave over denne Del af Skaden med vedføjede Oplysninger om enhver af de Brandlidtes Formuesforhold og øvrige Omstændigheder, der kunne belyse den tilstedeværende Trang.

F. Bojsen.

Til Finantsministeriet. [opslag 333]

Til Folkethingets Finantsudvalg d. 2. December 1878.

Til Besvarelse af forskellige af de i Finantsudvalgets Skrivelse af 18de f. M. med Hensyn til Behandlingen af Forslaget til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune m. v. fremsatte Spørgsmaal, undlader jeg ikke tjenstlig at meddele Følgende, som har kunnet uddrages af de her beroende Akter.

ad 4. Mht Spørgsmaalet om Fordelingen paa Eiendomme og Personer af de Udlaan, som St. Croix Kommune har gjort i Anledning af Statslaanet paa 600,000 Kroner til St. Croix Colonialkasse, og paa hvilke Betingelser og mod hvilken Sikkerhed disse Udlaan for Tiden ere udestaaende hos Debitorerne, skal man med den Bemærkning, at Laanene oprindelig ere tilstaaede mod 6 pCt. Rente og Sikkerhed i vedkommende Aars Høst, fremsende medfølgende tvende Fortegnelser, den ene over den fra Aarene fra Juni 1872 til Juni 1877 hidrørende og den 1ste September 1878 henstaaende Bureaugjæld for St. Croix, som altsaa i sin Tid ikke har opnaaet Dækning af vedkommende Høst, med Forklaring om den Sikkerhed, som for nogle Plantagers Vedkommende har været at tilveiebringe for Restancen, den anden over Bureauforstrækninger i Høstaaret fra Juni 1877 til Juni 1878, der havde Sikkerhed i Høsten i første Halvdel af Aaret 1878, med Angivelse af Restancerne den 1ste September 1878. Nogle af disse Fortegnelseres Summer ville findes anførte uden Specifikation, som først her ville kunne gives, naar Bilagene indkomme til Regnskabet 18^{78/79}. Heller ikke kan man give Oplysning om de nye Bureauforskud der ere tilstaaede efter 1 Juli (med Sikkerhed i Høsten 1879) [opslag 334]

Mht det under samme Post fremsatte Spørgsmaal om Statskassens øvrige Mellemværende med Colonialkassen paa anden Maade end for de nævnte 600,000 Kr., undlader man ikke at oplyse, at efter en foreløbig Opgjørelse af Regnskaberne for 18^{77/78} udgjør den Deel af den paa Statsregnskabet for bemeldte Aar for Colonierne opførte Versursaldo (631,343 - 67), der vedkommer St. Croix, 347,968 Kr 60 Øre; de siden 1ste April d. A: herhjemme for St. Croix modtagne og udgivne Beløb, giver en Saldo i Faveur af St. Croix ult October

4,552 Kr 60 Øre; men om de tilsvarende Versurudgifter eller Indtægter paa St Croix for samme Tid haves ikke fortiden Kundskab.

I Anledning af det under samme Nr. 4 yderligere fremsatte Spørgsmaal om, hvilke Retsmidler Regjeringen har til at sikkre sig, at Kolonialkassen opfylder sine imod Statskassen indgaaede Forpligtelser, skal man bemærke, at de sædvanlige for Forholdet mellem Mand og Mand gjældende Retsmidler selvfølgelig ikke paa anden Maade kunne bringes til Anvendelse imod Kolonialkassen end imod enhver anden Kommune, for saa vidt ikke Kreditor kan holde sig til særlige Indtægter eller indtægtsydende Eiendomme, et Forhold, hvis Mulighed iøvrigt ikke vilde være udelukket under den her omhandlede Eventualitet.

ad 5. For dette Spørgsmaals Vedkommende vedlægger man medfølgende Fortegnelse over Plantager og deres Eiere og over deres – ikke Statskassens Fordringer vedkommende – Gjæld i Eiendomme ved Udgangen af 1876 i Henhold til Matrikulskat-Beregningen og Quartprocentskat-Beregningen for bemeldte Kalenderaar, samt en Fortegnelse pr. 1 Juni 1877 over dem, der have svaret Absentskat, som ikke boende paa de d v Øer eller i Danmark.

Oplysninger om disse Forhold til senere Tidspunkter haves ikke.

ad 11. I Henhold til Lov 25 Febr 1876 § 5 er det ved Rigsdagen i sin Tid meddelte under 16 Juni 1876 af Kongen stadfæstede Anordnings § 2 fastsat, at saasnart Fællessukkerkogeriet sættes i Drift, skulde de hidtilgjældende Indskrænkninger i Landarbeidernes Raadighed over deres Arbeidskraft om Løverdagen og i Arbeidslønnen for Løverdagsarbejde falde bort, indtil den provisoriske Anordning af 26 Januar 1849 og de sig dertil sluttende senere Anordninger om Landarbejderforholdene ere blevne hævede ved Anord. inden den i Loven af 25 Februar 1876 § 5 bestemte Frist. Ophævelsen af Indskrænkningerne med Hensyn til Løverdagsarbejdet har selvfølgelig fundet Sted, da Fælleskogeriet sattes i Drift; men i den siden forløbne korte Tid og under de indtraadte Vanskeligheder ved Kogeriet var der, saa vidt Ministeriet bekjendt, forinden Oprørets Udbrud ikke foretaget noget officielt Skridt med Hensyn til den d. 5 Marts 1881 eventuelt udløbende Frist for Ophævelsen af de saakaldte Arbejderregulativer.

Ministeren 2/12 78 [opslag 335]

Til Guvmt^t for de d. v. Øer d. 20 November 1878.

Folkethingets Finantsudvalg, til hvilket er henviist Behandlingen af det for Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om et midlertidigt Laan til St Croix Kommune m. v. har forelagt Ministeriet en Række Spørgsmaal vedkommende dette Lovforslag dog med den Bemærkning, at Udvalget ikke agter at gjøre Tidspunktet for den videre Fremme af Lovforslagets Behandling afhængig af samtlige de forelagte Spørgsmaals Besvarelse.

Da det ikke destomindre maa være Ministeriet magtpaaliggende at tilveiebringe de forlangte Oplysninger saa fyldigt og saa hurtigt som overhovedet gjørligt, skal man med Hensyn til nogle af disse Spørgsmaal bede FM^t meddelt fra Guvmt^t de fornødne Oplysninger, som ikke foreligge Ministeriet, til Brug ved Besvarelsen.

1. Udvalget har begjært Oplysning om, hvorledes Colonialraadet har fordelt paa Eiendomme og Personer de Udlaan, samlet har gjort i Anledning af Statslaanet paa 600,000 Kroner til Kolonialkassen, og paa hvilke Betingelser og med hvilken Sikkerhed disse Udlaan for Tiden ere indestaaende hos Debitorerne.

Dette Spørgsmaal, der forudsættes at beroe paa en Misforstaaelse, som om de paagjældende 600,000 Kr havde dannet en særlig Laanefond, formenes at maatte besvares med at give en Specification af samtlige Bureaulaan med Oplysning om de enkelte Plantere og deres Eiendomme samt den Sikkerhed, der for Restancernes Vedkommende, er stillet, efterat Sikkerheden i det enkelte Aars Høst er bortfaldet; saadan Opfølgning vil man forsøge at give indtil 31te Marts 1878, men for den følgende Tid maa man have Guvmt^t anmodet om at meddele de fornødne yderligere Oplysninger saavel om senere afbetalte Afdrag

paa de ældre Restancer som om de nye Bureauaan, som ere tilstaaede, alt indtil den sidste Tid før Afsendelsen af Guvmt^s Svar. [opslag 336]

2. Udvalget har i Forbindelse hermed begjært Oplysning om det Mellemværende, som Statskassen paa anden Maade end for de nævnte 600,000 Kr har med Colonialkassen.

Medens Man her kan opgjøre St Croix Colonialkasses Gjæld til Statskassen for almindelige Versurer den 31te Marts 1878 (efter en foreløbig Opgjørelse af Regnskabsoversigten skyldte St Croix Colonialkasse

den 31 ^{te} Marts 1878	347,470 Kr 65 Øre
St. Thomæ Colonialkasse	<u>289,472 - 45 -</u>
tilsammen	636,943 Kr 10 Øre
og begge for Stempelmærker i Behold til Vexelremisser	<u>173 - " -</u>
Begge Colonialkasser	637,116 Kr 10 Øre

med en Forskjel fra Statsregnskabets Saldo af 5,772 Kr 43 Øre som først er til Udgift i Statsbogholderiet for det følgende Finantsaar, nemlig

Mindre Indtægt for St Croix 497 Kr 95 Øre og
Mindre Udgift for St Thomas 6270 Kr 38 Øre)

og mendens Man endvidere kan opgive Summen af Udgifter for Colonialkassen der ere tilkomne herhjemme i indeværende Finantsaar tilligemed de Indbetalinger og Remisser, der paa den anden Side ere modtagne til Dækning af almindelige Versurudgifter indtil den sidste Tid, skulde Man tjenstlig anmode Guvmt^t om at tilstille Ministeriet en Specification af de Udgifter, der ere udredede for Statskassen af St Croix Colonialkasse indtil den sidste Tid før Afsendelsen af G^{ts} Svar.

3. Udvalget har endvidere begjært en Liste over Plantager og deres Eiere paa St Croix med Angivelse af, hvilken Gjæld der maa antages, foruden Mellemværendet med Statskassen og Colonialkassen, at hvile paa de enkelte Eiendomme, samt Eiernes Nationalitet, og forsaavidt de ikke selv boe paa Øen og der bestyre deres Eiendomme, deres Hjemsted.

En saadan Liste beder Man saaledes sluttelig FM^t tilstillet af Guvmt^t, ligeledes opgjort til den sidste Tid før Afsendelsen af Svaret.

Samtlige de saaledes begjærte Oplysninger forventer Man bhl indsendt snarest muligt.

C... 20/11 – 78

FINANTSMINISTERIET. 1988.

Kjøbenhavn, den 18de November 1878

Ved til behagelig Besvarelse at tilstille Centralbestyrelsen en Extraktafskrift af en Skrivelse af 18de d. Md. fra Folkethingets Finantsudvalg, hvori fremsættes forskjellige Spørgsmaal i Anledning af det for Rigsdagen fremsatte Forslag til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune m. v., skal Man tjenstligst anmode Centralbestyrelsen om behagelig i sin Tid at ville hertil fremsende en Afskrift af det til Udvalget meddelte Svar.

P. M. V. Caroe

Til Koloniernes Centralbestyrelse. [opslag 337]

Extraderet Afskrift.

Folkethingets Finantsudvalg.

Kjøbenhavn, d. 18^e November 1878.

Udvalget udbeder sig meddelt de Efterretninger, der angaaende Kalamiteterne paa St: Croix formentlig ere ankomne med den seneste vestindiske Post.

I Udvalget er forøvrigt fremsat Ønsket om følgende Oplysninger:

1, 2 og 3

4. Hvorledes har Kolonialraadet fordelt de Udlaan paa Eiendomme og Personer, som det har foretaget i Anledning af Statslaanet paa 600,000 Kr: til Kolonialkassen, og paa hvilke Betingelser og med hvilken Sikkerhed ere disse Udlaan for Tiden indestaaende hos Debitorerne? Forsaavidt Statskassen har andet Mellemværende end de nævte 600,000 Kr: med St: Croix Kolonialkasse, bedes dette angivet, og i Forbindelse hermed ønskes meddelt, hvilke Retsmidler Regjeringen har til at sikkre sig, at Kolonialkassen opfylder sine imod Statskassen indgaaede Forpligtelser.
5. En Liste over Plantager og deres Eiere paa St: Croix med Angivelse af, hvilken Gjæld der maa antages, foruden Mellemværendet med Statskassen og Kolonialkassen, at hvile paa de enkelte Eiendomme, samt Eiernes Nationalitet og, forsaavidt de ikke selv bo paa Øen [*opslag 338*] og der bestyre deres Eiendom, deres Hjemsted.
6. De Udgifter, Statskassen siden 1848 har afholdt til de vestindiske Øer, specielt St: Croix, og de Afgifter, disse Øer, specielt St: Croix, have betalt Statskassen i samme Tidsrum.
7.
8.
9.
10.
11. En Fremstilling af Regjeringens og Gouvernementets Forhold til Gjennemførelsen af Bestemmelserne i den sidste § i Lov af 25' Februar 1876, navnlig med Hensyn til Arbejdsregulativer.
12. Hvorledes fordeler den Skade, der nu er anrettet paa Plantager, sig paa Eiendomme og Plantageeierne. Skulde Ministeriet ikke med kort Frist kunne besvare alle disse Spørgsmaal, ønskes de besvarede efterhaanden saa hurtigt som muligt. Forsaavidt Momenter til Besvarelsen af enkelte af forestaaende Spørgsmaal maatte være givne i Meddelelser, som ere tilstillede Rigsdagen i tidligere Samlinger, ønskes de dog nu samlede og supplerede til Dato, for at skaffe en almindelig Oversigt.
I det Udvalget har vedtaget at lade disse Spørgsmaal afgaa, skal det dog bemærke, for at undgaa mulig Misforstaaelse, at man ikke agter at gjøre Tidspunktet for den videre Fremme af Lovforslagets Behandling afhængig af samtlige disse Spørgsmaals Besvarelse.

Bojsen.

Til Finantsministeriet [*opslag 339*]

Til Folkethingets Finantsudvalg.

Kbhvn d 19 November 1878.

Estrup

I Forbindelse med FM. Skr. til det ærede Udvalg af Gaars Dato undlader jeg ikke tjenstl. at meddele, at FM. nu idag har modtaget de i Oversættelse vedlagte Telegram fra Gouvernør Garde, hvilket maa antages at indeholde Resultatet af de i Gouvernementets, i ovennævnte Skr citerede Indberetning af 26 October d. A. ommeldte nøiere Undersøgelser over Skadens Omfang. 19/11. 78. [*opslag 340*]

Finantsministeriet Kjøbenhavn

De til at redde den kommende, til 20,000 Fade anslaaede, Høst nædvendige Istandsættelser af brændte Plantager beløber sig til 260,000 vestind. Daler foruden Understøttelserne til Arbejderne.

Gouvernøren St Croix

[*opslag 341 - 342*] tom

[*opslag 343*]

FINANTSMINISTERIET.

Kjøbenhavn, den 15' November 1878.

Ved at fremsende en Afskrift af en Skrivelse af 14de d. Md fra Folkethingets Finantsudvalg, til hvilket det af Finantsministeren fremsatte Forslag til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune samt en Forandring i Lov af 25de Februar 1876 om Bemyndigelse fra Finantsministeren til at understøtte Anlægget af Fællessukkerkogerier m. m. paa St. Croix er henvist, hvori bemeldte Udvalg begjærer forskellige Oplysninger, skal man med den Bemærkning, at efter den derom truffne Bestemmelse det eventuelle Svar til Udvalget vil være at udfærdige gennem Kontoret for Statsaktiverne, tjenstligst anmode Centralbestyrelsen om behagelig under Haanden at ville tilstille det nævnte Kontor de til Besvarelsen af Forespørgslen nødvendige Oplysninger, der forefindes i Kolonialkontoret.

P. M. V. Caroe

Til Koloniernes Centralbestyrelse. [*opslag 344*]

Gjenpart

FINANTSMINISTERIET.

Kjøbenhavn d. 15 Novbr 1878.

I Anledning af det ærede Finantsudvalgs behagelige Skrivelse af Gaars Dato undlader Finantsministeriet ikke herved tjenstligst at fremsende, dels Ingenieurerne Jochimsens og Andersens af flere Bilag ledsagede Betænkning over Planen til Fællessukkerkogeriet paa St Croix, dels en omfattende Brevveksling imellem Finantsministeriet og henholdsvis Bestyrelsen for det paagjældende Aktieselskab og Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer, dels endelig den hele Række af Rapporter fra Controlkommissionen til Ministeriet.

Da Udvalget har ønsket sig disse omfattende Aktstykker meddelte med kun en Dags Frist, har Finantsministeriet selvfølgelig kun kunnet fremsende, dels de originale indkomne Skrivelser, dels Concepterne til de afgaaede, og man maa derfor bede sig samtlige de medfølgende Aktstykker behagelig tilbagesendte efter Afbenyttelsen.

Med Hensyn til det andet i Udvalgets behagelige Skrivelse nævnte Punkt ser man sig istand til at meddele, at Ministeriet efter Indstilling ad telegrafisk Vei fra Gouvernementet allerede under 25 Oktober d. A. har udvirket allerhøieste Bemyndigelse for Gouvernementet til at udnævne en Commission til Undersøgelse og Paadømmelse, under Appel til Høiesteret, af Sager mod Deltagerne i Urolighederne paa St Croix i Oktober Maaned d. A., hvilken Bemyndigelse strax pr Telegram blev meddelt Gouvernementet, fra hvilket man paa samme Maade har faaet Underretning om, [*opslag 345*] at Beleiringstilstanden er blevet hævet i Slutningen af Oktober. Hverken angaaende Resultater af den nævnte Commissions Undersøgelser eller angaaende Omfanget og Værdien af den ved Opstanden bevirkede Skade har Ministeriet – ud over hvad der er meddelt i de trykte Bemærkninger til det fremsatte Lovforslag – i dette Øieblik nærmere Oplysninger, men saadanne ventes med den Post fra Vestindien der ankommer hertil i næste Uge.

Estrup

/ Tuxværd.

Til Folkethingets Finantsudvalg [*opslag 346*]

Afskrift.

Folkethingets Finantsudvalg.
Kjøbenhavn d: 14 November 1878.

Udvalget udbeder sig meddelt samtlige saadanne Oplysninger med Hensyn til Anlægget af Kontrollen med og Driften af Fællessukkerkogeriet paa St: Croix, samt Omstændighederne ved dettes Standsning, som

udover hvad der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget maatte have saaledes tilstede i Ministeriet, at de kan meddeles Udvalget i Løbet af en Dag.

Ligeledes udbeder man sig saadanne yderligere Oplysninger, der paa samme Maade maatte være tilstede med Hensyn til Omfanget og Værdien af den paa St: Croix ved Opstanden foranledigede Skade, samt om der under betryggende Former er indhentet Forklaring ei blot af Hvide men ogsaa af Deltagere i Oprøret over Aarsagerne til og Tildragelserne under Opstanden.

Bojsen

Til Finantsministeriet [*opslag 347*]

Forelagt i Folkethinget 9/11 78

Forslag til Lov

om

et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune samt om Forandring i Lov af 25de Februar 1876 om Bemyndigelse for Finantsministeren til at understøtte Anlægget af Fællessukkerkogerier m. m. paa St. Croix.

§ 1.

De Betingelser, hvorunder Finantsministeriet ved Lov af 25de Februar 1876 er bemyndiget til at yde Aktieselskabet for St. Croix Fællessukkerkogerier et Laan af Statskassen paa indtil 2,000,000 Kr., forandres for saavidt, at Laanet indenfor nysnævnte Grændse maa udgjøre halvanden Gang saa stor en Sum som den igjennem Statskassen indbetalte Aktiekapital.

§ 2.

Finantsministeriet bemyndiges til af Statskassen at yde St. Croix Kommune et Laan af indtil 1,200,000 Kr., der fra 31te December 1880 at regne forrentes og afdrages med 7 pCt. aarlig saaledes at 4 pCt. aarlig af den til enhver Tid skyldige Sum beregnes som Rente og Resten afskrives som Afdrag paa Laanet.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

ad § 1.

Efterat Loven af 25de Februar 1876 havde givet Finantsministeriet Bemyndigelse til paa de i Loven anførte Betingelser af Statskassen at udlaae indtil 2,000,000 Kr. til et Interessentskab eller et Aktieselskab med det Formaal at fremme Sukkerproduktionen paa St. Croix ved Anlæg og Drift af Fællessukkerkogerier og andre dermed i Forbindelse staaende Foretagender, dannedes i Juli samme Aar Aktieselskabet "St. Croix Fællessukkerkogerier". I Henhold til Bestemmelserne i ovennævnte Lov indsendte dette Selskab de ved Sammes Foranstaltning udarbejdede Tegninger og Overslag til Finantsministeriet, og efterat dette havde ladet disse undersøge af 2 Teknikere, nemlig Civilingeniør Jochimsen, der ved sit Forhold til Roesukkerfabrikken i Odense havde haft Leilighed til at erhverve særlig Erfaring paa det her paagjældende Omraade, og Civilingeniør paa St. [*opslag 348*] Thomas, Andersen, der var designeret til Medlem af Kontrolkommissionen og paa den Tid opholdt sig her med Permission – hvilke i Forening udtalte sig anbefalende over samme, blev Overslaget, hvis Hovedposter fordelte sig saaledes:

I.	4 Saftstationer	414,701 Kr.
II.	Saftledninger	210,000 -
III.	Fællessukkerkogeriet	838,018 -
IV.	Gasværk og Gjærkar	20,000 -
V.	Forskjellige Udgifter	262,500 -
VI.	Driftskapital	84,781 -
VII.	Uforudsete Udgifter	<u>50,000 -</u>

ialt 1,880,000 Kr.

approberet af Ministeriet. Da Selskabets Aktiekapital, der oprindeligt var beregnet til 942,000 Kr., senere ved yderligere Tegning successivt voksede til c. 1,014,600 Kr., approberede Ministeriet endvidere dels Anlægget af en 5te Saftstation, dels Indretning af en mindre Sporvei til Udvidelse af Kogeriets Opland, dels endelig Indkjøbet af en Damppløj til Udleining paa Plantagerne. Under Tilsyn af den i Medfør af Loven af 1876 nedsatte Kontrolkommission (der bestod af Oberst Boeck og efter dennes Død af Oberst Brummer samt Civilingeniør for St. Thomas og St. Jan Andersen) paabegyndtes dernæst Fabrikationen af Maskineriet og Opførelsen af Bygningerne, der tilendebragtes i Begyndelsen af indeværende Aar, og Kontrolkommissionen afgav derefter under 3die Marts d. A. den Erklæring, at det hele Anlæg i alt Væsentligt var fuldført, saa at Driften nogle Dage forud forsøgsvis havde kunnet tage sin Begyndelse med et, saavidt man kunne skjønne, meget heldigt Resultat, (den egentlige Kampagne begyndte d. 5. Marts d. A.) og at det var forsvarligt og godt, i Overensstemmelse med de af Finantsministeriet approberede Planer og Overslag, saa at Kommissionen derefter kunne anse sit Hverv for afsluttet, samtidig med at Selskabets Forretningsførere modtog Anlægget til Drift. De dengang resterende Arbejder, hvortil de fornødne Midler vare tilstede, vare med Undtagelse af Anlægget af den nævnte Sporvei og Fuldførelsen af Gasværket uden øieblikkelig Betydning for selve Kogeriets Drift (saasom Vandcisterner, Portnerhus, Regulering af Plads o. a. L.) og kunde tildels ikke uden Gæne komme til Udførelse førend efter Kampagnens Slutning. Sporveien har Ministeriet senere, da Vanskelighederne voksede og Kogieriet end ikke kunde betjene sit umiddelbare Opland, tilladt Selskabet at udslette af Planen; de andre i Begyndelsen af Marts resterende Arbejder ere derimod siden i alt Væsentligt udførte.

I den første Tid efterat Kogieriet havde begyndt sin Virksomhed, viste der sig vel ved selve Hovedfabrikken forskellige Vanskeligheder med Hensyn til Sukkersaftens Behandling, som forsinkede Arbejdet betydeligt, men som dog alle, efterhaanden som der vandtes Erfaring og erhvervedes det fornødne Antal indøvede Arbejdere, overvandt saaledes, at der ikke kunde være nogen Tvivl om, at jo Anlægget i sit Princip var godt. Sukkeret, der fabrikeredes, var af en saa at sige enestaaende udmærket Kvalitet; og man haabede, at Fabrikken ogsaa i kvantitativ Henseende snart vilde tilfredsstille de Fordringer, som maatte stille til den. Dette sidste Haab blev imidlertid skuffet. Ved Maskineriet fremkom stadig Brud og Forstyrrelser, som vel i og for sig var af ringe Betydning, men som under de derværende for al Assistance ad mekaniske Hjælpemidler og Værksteder blottede Forhold fik en uforudset Betydning og i Virkeligheden ikke alene forhindrede Fabrikken fra at komme i fuld Virksomhed, men endog efterhaanden nedbragte Fabrikkens Arbejdsevne til et saadant Minimum, at den henimod Slutningen af Juni maatte enten helt standse for iaar eller ialtfald underkastes en gennemgribende Reparation i et Tidsrum af 8 à 10 Dage, hvortil Midlerne imidlertid ganske savnedes, ligesom ogsaa til den, som den indvundne Erfaring havde vist, aldeles nødvendige Forøgelse af de tilstedeværende Dampkedler. At man paa denne Maade vilde kunne naa et tilfredsstillende Resultat, ialtfald i Kampagnen 1879 – thi forinden kunde selvfølgelig nye Dampkedler under ingen Betingelser skaffes tilveie – tvivlede man ikke om. I Tidsrummet fra 5te Marts til 20 Juni var der gennemsnitsvis kun produceret 24,600 ~~7~~ Sukker og af det dertil medgaaende Kvantum Rør var 150 Kr. Under disse Omstændigheder (hvis Fremstilling er øst af en Indberetning fra Gouvernementet af 26de Juni), da der kun havdes Valget mellem at standse Fabrikken strax eller at komme den til Hjælp og saaledes forebygge al den Elendighed, som maatte blive Følgen af, at ikke alene mange Plantager ikke vilde være i Stand til at faa deres Høst aften, men at hele Anlægget, som trods alle Uheld og Mangler viste sig at være baseret paa sunde og rigtige Principer, og som det havde kostet saa overordentlige Ofre at tilveiebringe, skulde gaa til Grunde, inden det endnu var kommet i egentlig fuld Virksomhed, havde Gouvernementet set sig nødsaget til foreløbig at stadfæste et af St. Croix Kolonialraad vedtaget Udkast til Anordning, hvorved Gouvernementet bemyndiges til af Kolonialkassens Midler at anbringe indtil \$ 15,000 eller 56,000 Kr. i Aktier i Fællessukkerkogierne, hvilken Anordning derefter blev stadfæstet af Kongen under 16de Juli 1878. Efter at dette Aktiebeløb var indbetalt, kunde altsaa i Henhold til Loven af 25de Februar 1876 et tilsvarende Beløb ydes som forøget Statslaan,

hvorved dette er steget til ialt 1,070,600 Kr. 17 Øre, af hvilken Sum dog 27,530 Kr 59 Øre ere tilbageholdte og afskrevne som Rente for Tiden indtil 31te Marts 1878.

Efterat Fabrikken, som standsede sit Arbejde den 28de Juni d. A. for at reparere, atter den 12te Juli havde begyndt at arbejde, næredes der de bedste Forventninger i Henseende til et tilfredsstillende Arbejde af Fabrikken for den tilbagestaaende Del af Kampagnen, men det indberettes imidlertid ikke længe efter, at Fabrikken, der arbejdede med stedse større Tab, havde set sig nødsaget til at standse sin Virksomhed i Løbet af August Maaned.

Idet man i denne Henseende skal henvise til de Oplysninger, som indeholdes i de her som Bilag I og II trykte Aktstykker, skal man endnu bemærke, at Gouvernøren i sin Indberetning af 25de August d. a. om Fabrikkens Afslutning af Kampagnen, udtalte, at han trods indeværende Aars slette Resultat ikke tvivlede om, at Fabrikken, naar den blev underkastet de nødvendige Reparationer og erholdt de Forbedringer, hvorom Erfaringen først har kunnet belære, vilde under en god Ledelse kunne fuldstændigt opfylde alle de Forventninger, der havde været knyttet til den. Til særlig Forklaring af, at Arbejdet, der tidligere, trods den ringe Produktionsmængde, havde kunnet bære sig selv, nu efter Fabrikationens Gjenoptagelse imod al Forventning medførte et voxende Tab, fremhævedes det derhos, dels at Kondensatorerne vare komne til at lide af en under de givne Forhold paa Stedet uovervindelig Utæthed, hvorved Havvandet – som paa Grund af Øens Mangel paa fersk Vand maatte anvendes til Afkøling af Dampen – tilførte Fabrikationen Salt (der forhindrer Sukkersaftens Krystallisation), dels at det aldeles usædvanlig regnfulde Vejr i Juli og August, der samtidig med, at det udøvede en ganske overordentlig heldig Indvirkning paa Væksten af det kommende Aars Høst, i saa høj Grad formindskede Sukkerholdigheden af de fuldvoxne Rør, at deres Forarbejdelse allerede af denne Grund ikke længere kunde betale sig, hvorfor Høsten ogsaa udenfor de Egne, der staa i Forbindelse med Fællessukkerkogeriet, blev afbrudt, uagtet en betydelig Del af Rørene (der antages omtrent en Trediedel), endnu stod paa Roden og altsaa maatte udsættes til næste Aars Høst.

I Forbindelse hermed maa det fremhæves, at Gouvernøren ingenlunde staa ene med sin ovenfor gjen-givne Dom om, hvad der under Forudsætning af de fornødne Forbedringer turde ventes af Fabrikken. Dette fremgaar af de her som Bilag III i Oversættelse trykte Resolutioner, der enstemmig vedtoges af de omtrent halvtredsindstyve Tilstedeværende paa et efter Indbydelse af flere Plantere den 26de August d. A. i Kristiansted afholdt Møde.

Under 19de September d. A. modtog Finantsministeriet fra Bestyrelsen for St. Croix Fællessukkerkogerier et Andragende om forhøjet Laan af Statskassen, ledsaget af en Beretning fra Selskabets fra et længere Ophold paa St. Croix hjemkomne administrerende Direktør Hagemann. Disse to Afstrykker ere her trykte som Bilag I og II.

Efter Modtagelsen af dette Andragende tilskrev Finantsministeriet strax den følgende Dag, da der netop afgik Post til Vestindien, Gouvernementet, at man, forinden man kunde tage nogen Beslutning i Anledning af dette Andragende, maatte afvente, i hvilken Grad det af Hensyn til Øens Tarv maatte finde Tilslutning og Støtte hos Gouvernøren og Kolonialraadet, medens det dog allerede paa Sagens daværende Standpunkt stod som afgjort for Ministeriet, at for saa vidt Sagen overhovedet maatte søges fremmet, vilde dette kun kunne ske derved, at der under den forestaaende Rigsdagssamling søgtes vedtaget en Lov, som bemyndigede Finantsministeren til at forhøje det i Loven af 1876 omhandlede Laan til det Halvandendobbelte af indbetalt Aktiekapital med Bibehold ogsaa for Forhøjelsens Vedkommende af samtlige øvrige i den nævnte Lov fastsatte Vilkaar for Laanet, deriblandt altsaa Kolonialkassens Garanti for Renter og Afdrag, saa at det altsaa ogsaa derefter vilde være nødvendigt ad Anordningen at udvirke en Ændring i Anordning af 16de Juni 1876, hvorfor man udbad sig Gouvernørens Erklæring snarest muligt, ligesom man, hvis Gouvernøren maatte komme til den Overbevisning, at Sagens Fremme paa den nævnte Maade burde anbefales, opfordre ham til snarest muligt at forelægge Kolonialraadet Forslag til Anordning, hvorved den Guvernøren ved Anordning af 16de Juni 1876 givne Bemyndigelse til paa St. Croix Kommunes Vegne at overtage de i Lov af 25de Februar

1876 foreskrevne Forpligtelser udvides til at gjælde for det hele Statslaan, for saa vidt dettes Størrelse maatte blive forhøiet udover Beløbet af indbetalt Aktiekapital, indtil det Halvandendobbelte af denne. De kort efter, og forinden den nysnævnte Meddelelse var naaet til Guvernementet, udbrudte sørgelige Uroligheder paa St. Croix forandrede imidlertid for saa vidt Sagens Stilling, som den af hine Uroligheder nødvendiggjorde Kolonialraadets Sammentræden, medens paa den anden Side Trangen til den overordentlig betydningsfulde Hjælp, som et kraftigt og sikkert arbejdende Fælleskogereri [opslag 349] under alle Omstændigheder vilde være for Øen, nu efter de Ulykker, der have rammet den, og efter Ødelæggelsen eller Forstyrrelsen af mere end Halvdelen af samtlige Sukkerværker, ikke blot har faaet en i høi Grad forøget Betydning, men i Virkeligheden kan siges at være blevet et Livsspørgsmaal for Øen, og det saa meget mere, som der paa alle Plantager staar en af Brandstiftelserne kun i ringe Grad beskadiget, om kort Tid til Høst moden Afgrøde, der i Rigdom skal, efter alle Beretninger, overgaa, hvad der i Mands Minde er set paa Øen. Afgjørelsen af det i Øieblikket destoværre svævende Spørgsmaal, om det ved tilstrækkelig og betimelig Hjælp skal lykkes at udbytte denne rige Afgrøde, eller om den af Mangel paa Midler dertil skal gaa tabt, vil blive et væsentligt, maaske i og for sig afgjørende Moment for Muligheden af, at Øen kan reise sig efter det Ulykkeslag, der har rammet den. Lykkeligvis er Fælleskogeriets hele Anlæg næsten blevet uberørt af Ødelæggelserne, idet, foruden en afbrændt Portnerbolig ved Stationen Peters Rest, kun Stationen Glynn har lidt Beskadigelse, forhaabentlig dog kun paa Træværk o. a. L., der lettere kan erstattes.

Af disse Hensyn, og da Ministeriet nu har modtaget en Erklæring fra Gouvernementet af 15de Oktober d. A., hvori den store Betydning, Sagen som anført har for Øen under de nuværende Forhold, fremhæves med Tilføiende, at Ændringen af Anordningen af 16de Juni 1876 vil blive forhandlet med Kolonialraadet, saasart Forholdene gjøre det muligt, samt da det (som det fremgaar af Bilag III. og ogsaa andetstedsfra bekræftes) er af største Vigtighed, at Høsten kan paabegyndes tidligt, om muligt allerede den 1ste Januar 1879, men Tiden af Hensyn til de Arbeider, der forinden maa udføres, allerede nu er i allerhøieste Grad knap, har Finantsministeriet ikke kunnet opsætte at søge den i nærværende Lovforslags § 1 omhandlede Bemyndigelse til at yde Aktieselskabet et nærmere begrændset forøget Laan af Statskassen under ganske de samme Betingelser, som ere foreskrevne i Loven af 25de Februar 1876.

ad § 2.

Ved Lov af 16de Juni 1876 blev Finantsministeren bemyndiget til af Statens Midler at tilstaa St. Croix Kommune et midlertidigt Laan af indtil 600,000 Kroner, at forrente med 4 pCt. og tilbagebetale 1 Aar efter at det er ydet. Dette Laan kom efterhaanden til Udgift for Statskassen til følgende Tidspunkter:

Ved Afskrivning til Dækning af den resterende Del af det i 1874 – 75 af Kongerigets Reservefond tilstaaede Laan,

31te Oktbr. 1876 274,105 Kr. 47 Ø. altsaa med Rente pr. 31te Oktbr. 1877 10,964 Kr. 20 Ø og, som inddraget

ved Vexler:

22de Marts 1877	20,000	-	"	-	-	-	-	22de Marts 1878	800	-	"	-
23de Marts 1877	10,000	-	"	-	-	-	-	23de Marts 1878	400	-	"	-
23de Marts 1877	1,504	-	"	-	-	-	-	23de Marts 1878	60	-	16	-
13de April 1877	5,000	-	"	-	-	-	-	13de April 1878	200	-	"	-
13de April 1877	2,600	-	"	-	-	-	-	13de April 1878	104	-	"	-
9de Mai 1877	74,074	-	07	-	-	-	-	9de Mai 1878	2,962	-	96	-
22de Juni 1877	5,000	-	"	-	-	-	-	22de Juni 1878	200	-	"	-
9de Juli 1877	73,394	-	50	-	-	-	-	9de Juli 1878	2,935	-	78	-
13de Juli 1877	11,807	-	56	-	-	-	-	13de Juli 1878	472	-	30	-
13de Septb. 1877	60,377	-	36	-	-	-	-	13de Septb. 1878	2,415	-	10	-

28de Septb. 1877 62,137 - 04 - - - - 28de Septb. 1878 2,485 - 48 -
600,000 Kr.

Endvidere er der den 31te Oktober 1878 betalt 10,963 Kr. 33 Ø. som Rente for endnu et Aar af det førstnævnte Beløb med Fradrag af et Afdrag pr. 24de September 1878 af 224 Kr. 37 Ø.

Medens de omhandlede Renter ere kontant eller ved Vexler betalte Statskassen til Forfaldstiden (foruden det nævnte afdrag af 224 Kr. 37 Ø., som remitteret for meget til Dækning af Renter), saa Kommunen paa Grund af den uheldige Høst i 1877 sig hidtil ude af Stand til at opfylde sin Forpligtelse til at tilbagebetale de forskjellige Dele af Laanet Aarsdagen efter deres Modtagelse; men efter de særdeles god Udsigter, som indeværende Aars Høst frembød, troede man at turde gjøre Regning paa Forholdets Afvikling i en nær Fremtid, mulig endog i indeværende Finantsaar, i hvilket man i hvert Fald havde Grund til at vente en betydelig Tilbagebetaling. Ved Udarbejdelsen af Finantslovforslaget for 1879 – 80 fandt man derfor ikke Anledning til at gaa ud fra, at nogen Del af Laanet vilde komme til at henstaa efter Udløbet af indeværende Finantsaar eller ialtfald efter dets regnskabsmæssige Supplementsperiode, og opførte derfor intet Rentebeløb paa Lovforslaget. Men allerede strax ved Begyndelsen af Oktober d. A. modtog man en Indberetning af 14de September, hvori det fremhævedes, at det overordentlig regnfulde Veir i Juli og august – saaledes som her allerede ovenfor er bemærket – havde lagt store Hindringer iveien for Indbringelsen af den forhaanden værende rige Høst og gjorde det nødvendigt allerede i August Maaned at standse Høstens Forarbejdelse, uagtet henved $\frac{1}{3}$ af den endnu henstod paa Roden og altsaa maatte blive staaende til næste Aar. Under disse Omstændigheder og i Betragtning af den Gjæld, hvori saa mange Plantager vare bragte ved de foregaaende Aars slette Høstudbytte, vare Udsigterne til Tilbagebetaling af Laanet til Kommunen – hvilket jo efter Bestemmelsen var anvendt til Forskud til Plantere og derfor fra disse skulde vende tilbage til Kolonialkassen – betydelig forringede, og gouvernementet mente ikke, at der med Sikkerhed kunde gjøres Regning paa Tilbagebetaling i 1878 – 79 af større Beløb end 120,000 à 150,000 Kr.

Samtidig med at denne Meddelelse modtoges i Ministeriet, indtraf imidlertid Urolighederne og Ødelæggelserne paa St. Croix, hvorved Forholdet fuldstændig forandres, idet der nu ikke blot ikke kunde være Tale om nogen Tilbagebetaling i indeværende Finantsaar, men endogsaa vilde kræves nye og særdeles betydelige Forskud til den allernødvendigste Udbedring af den Plantagerne tilføjede omfattende Skade, hvis der overhovedet skulde være nogen Udsigt for Øen til igjen at reise sig efter det den tilføjede voldsomme Slag og fortsætte Sukkerdyrkningen, i hvilken Henseende det baade direkte og indirekte er af den allerstørste Betydning, at ikke den allerede paa Marken staaende rige Høst skal gaa tabt af Mangel paa de fornødne Midler til at udbytte den.

Ifølge Gouvernementets Rapport af 8de Oktober ere af Øens 80 Sukkerværker de 43 afbrændte, og af disse antages det at omtrent $\frac{2}{3}$ paa Grund af deres Beliggenhed overhovedet ikke kunne erstattes af Fælleskogeriet, selv om det naas at bringe dette i fuld Virksomhed. Ødelæggelserne ere sandsynligvis af forskjelligt Omfang paa de forskjellige Plantager; men i den nævnte Rapport udtales dog den Forventning, at Værkerne i det Hele ville kunne retableres med en Udgift af gennemsnitsvis \$ 4,000 for hvert Værk. Tages der Hensyn til, at ikke blot Vaaningshuse med Indbo ere afbrændte i et endnu større Antal end Sukkerværkerne, men at der af Produkter, som havdes paa Oplag, er ødelagt for en Værdi, der anslaaes til \$ 150,000, er det indlysende, at de allerfleste skadelidte Plantere, hvis Stilling desuden som bekjendt allerede iforveien ikke var gunstig, ville være ude af Stand til uden Hjælp igjennem Forskud at udrede Udgifterne til Værkernes Istandsættelse samt til den absolut nødvendige Tilveiebringelse af Provisioner til Arbejderbefolkningen, medens paa den anden Side Opnaaelsen af de saaledes aldeles nødvendige Forskud vil sætte dem istand til at udbytte den forhaandenværende Høst, som, især naar Hjælpen ydes hurtigt, vil være istand til allerede strax at give ialfald for en væsentlig Del Dækning for de anvendte Udgifter og igjennem den derved muliggjorte Fortsættelse af Dyrkningen forhaabentlig give Udsigt til en Fremtid, der kan oprette Skaden. Til disse Plantagedriften tilføjede Ødelæggelser komme endnu Brandstiftelserne i Frederiksted, hvor omtrent en

Trediedel af Byens Bygninger, der i Værdi repræsenterer Halvdelen af den samlede Bygningsværdi, staar i Ruiner, foruden at ikke ubetydelige Varelager ere tilintetgjorte.

Det er aldeles klart, at Kommunen – der jo desuden ogsaa selv har lidt Tab og er paaført forøgede direkte, tildels vedvarende Udgifter ved det Passerede – ikke uden Forstrækning er i Stand til at udrede de øieblikkelige Forskud, af hvis Ydelse dens fremtidige Skjæbne utvivlsomt vil være afhængig; og en saadan Forstrækning vil Kommunen da selvfølgelig kun kunne erholde af Statskassen.

Det havde naturligvis været langt at foretrække, om der havde kunnet foreligge udførlige og paa nøiere Undersøgelser grundede Oplysninger om de stedfundne Ødelæggelsers Omfang og Betydning i det Enkelte, men medens det ikke behøver at forklares, at det er umuligt for Øieblikket og i den allernærmeste Fremtid at tilveiebringe slige Oplysninger og have dem til Raadighed herhjemme, har det paa den anden Side den allerstørste Betydning, at den Hjælp, der tilstaas, ydes meget hurtigt, idet enhver Opsættelse vil forringe den ydede Hjælps Værdi og en længere Forsinkelse endogsaa muligvis væsentlig kunde lamme dens Virksomhed.

Ministeriet har derfor troet nu uopholdelig at burde foretage de fornødne Skridt for at opnaa Bemyndigelse til at komme Kommunen til Hjælp, uagtet man i dette Øieblik med Undtagelse af hvad herom er anført som Uddrag af Rapporten af 8de Oktober, ikke har andet faktisk Grundlag for Forslaget om Hjælpens Form og Størrelse end et Telegram fra Gouvernøren, hvori han erklærer et yderligere Laan af Statskassen paa \$ 300,000 til Kommunen for paatrængende nødvendigt til Værkernes Istandsættelse, Arbeidernes Underholdning osv.

Man har derfor i nærværende Lovforslag kun anført et Maximum af det Laan, som Finantsministeriet skulde være bemyndiget til at yde Kommunen, og naar man har foreslaaet, at dette Laan skulde være afdrags- og rentefrit indtil 31te [opslag 350] December 1880, altsaa i omtrent 2 Aar, er det af Hensyn til den Gjæld til Statskassen af c. 600,000 Kr., som allerede paahviler Kommunen, idet man mener at kunne forudsætte, at denne Sum, som jo er udlaant til Planterne som Bureauforskud, kan ventes at kunne blive Statskassen tilbagebetalt i Løbet af disse 2 Aar, forudsat at der nu hurtigt ydes den fornødne Hiælp til Plantagedriftens uafbrudte Fortsættelse og Indvinding af den forhaandenværende udmærkede Høst, samt naar Fællessukkerkogeriet overensstemmende med nærværende Lovforslag sættes istand til paa kraftig Maade at række Haand til atter at reise den i Øieblikket saa stærkt truede Sukkerdyrkning.

Derimod har man for det eventuelle Laan af indtil 1,200,000 Kr. ikke troet at burde foreslaa mindre lempeelige Vilkaar end 7 pCt. som aarlig Afbetaling og Forrentning efter 4 pCt. Rentefod, hvorved Gjælden vilde blive afviklet i 21 – 22 Aar, idet en saa dyb Rystelse, som den, der har hjemsøgt Øen, selv om det forhaabentlig lykkes at afvende Ødelæggelsen, dog kræver lang Tid til at forvindes.

Bilag I.

Andragende til Finantsministeriet fra Bestyrelsen for St. Croix Fællessukkerkogerier,

dateret Kjøbenhavn den 19de September 1878.

Efterat Fællessukkerkogeriernes første Kampagne nu i det Væsentlige er endt, tillader Bestyrelsen sig herved at tilstille det høie Ministerium vedlagte Beretning fra Hr. G. A. Hagemann, der nylig er hjemkommen fra St. Croix, hvor han har været tilstede under den største Del af Kampagnen. Af denne Beretning vil det ses, at Systemet i Anlæget vel har vist sig aldeles tilfredsstillende, saa at der er al Grund til at tro, at det virkelig egner sig til at fyldestgøre det Formaal, som Selskabet har sat sig, og som Regjering og Rigsdag hidtil saa velvilligt har støttet, at skabe en lykkelig Fremtid for den frugtbare Ø, men at der dog har vist sig saa væsentlige Ulemper under den første Kampagne, at det er absolut nødvendig at faae dem afhjulpne, hvis Virksomheden skal fortsættes, og da Selskabet selv mangler Evne dertil, tillade vi os i saa Henseende at henvende os til det høie Ministerium.

Det vil af Beretningen ses, at en Del af Maskineriet, navnlig det, som blev forfærdiget i Udlandet, ikke har vist sig tilfredsstillende, at Damp-Forsyningen ikke har været tilstrækkelig, hvilket særlig har gjort sig

gjældende i et Aar som det forløbne, da Saften har været ualmindelig tynd, og at den Omstændighed, at de utilstrækkelige Pengemidler gjorde det nødvendigt at anvende stor Sparsommelighed ved Anlægget, har været meget uheldig for Kogeriernes Virksomhed, idet der har manglet Reserve-Gjenstande, hvilket medfører længere Standsninger, da der savnedes Midler til Reparationer, ligesom den knappe Beholdning af Benkul har umuliggjort den nødvendige Fornyelse og Rensning, og Mangel af Stenkul, hvoraf der var anskaffet et utilstrækkeligt Forraad, har ligeledes medført store Ulemper, eftersom de Kul, som maatte anskaffes i Vest-indien vare af slet Kvalitet og medførte at Risterne smeltede.

Medens de i og for sig mindre væsentlige Mangler ved de af Firmaet Burmeister & Wain leverede Maskiner dels allerede ere afhjulpne, dels ville blive afhjulpne uden Udgift for Selskabet, vil der derimod kræves betydelige Udgifter til Anskaffelsen af en Damp- og Heste-Vandpumpe og nye og større Dampkjedler til Stationerne samt de nuværende Dampkjedlers Flytning til Hovedstationen, hvorhos der endvidere inden den nye Kampagne begynder, maa anskaffes en tilstrækkelig Beholdning af Benkul og Stenkul, samt en Dreiebænk og saadanne Reserve-Maskindele, som kunne yde Garanti for, at Driften ikke maa standses hvergang der gaar Brud paa Maskineriet, ligesom der endelig ogsaa maa tilveiebringes en tilstrækkelig Driftskapital. Selskabet er imidlertid aldeles ude af Stand til selv at afholde de ommeldte Udgifter, idet dets Gjæld foruden Gjælden til Statskassen for Øieblikket udgjør cirka 200,000 Kroner, og vel haves der i Behold Mallas, Benkul, Sække, Saltsyre m. m. af en Værdi som omtrent svarer til det nævnte Beløb, men dels vilde det være forbunden med betydelige Vanskeligheder strax at realisere de nævnte Gjenstande til deres Værdi, dels vil det være nødvendigt, at i alt Fald en større Del af Gjælden strax dækkes, dels er det umuligt ad privat Vei at reise Penge til Anskaffelsen af Maskiner, Driftskapital m. m. og navnlig vil en Henvendelse til Aktionærene om Tilskud utvivlsomt være aldeles frugtesløs, da Aktionærene som jo ikke have tegnet Aktier af Hensyn til egen Fordel men kun fordi de betragtede Sagen som et patriotisk Anliggende, maa antages at have ydet Alt, hvad de ville yde, ligesom det heller ikke vil kunne ventes, at Andre, som hidtil ikke have tegnet Aktier, ville gjøre det, før Foretagendet har vist sig at være ikke blot gennemførligt – hvad der nu formentlig er praktisk bevist – men ogsaa lukrativt, hvad det først kan blive, naar de ovenfor nævnte Mangler afhjælpes og altsaa de dertil fornødne Penge tilveiebringes. *[opslag 351]*

Dersom det imidlertid ikke lykkes at skaffe den nødvendige Kapital, der, som vedlagte kalkulatoriske Oversigt viser, maa anslaaes til Kr. 544,000, vil det være aldeles umuligt at begynde den nye Kampagne, eftersom der kun kan arbeides med Tab; Bestyrelsen vil da anse sig forpligtet til at lade Fabrikken standse sin Virksomhed, og Selskabets Bo maa overgives til Konkursbehandling.

Bestyrelsen nærer imidlertid det Haab, at det høie Ministerium vil sætte den istand til at frelse et Foretagende, som er sat i Gang for at fremme et smukt og godt Formaal, og som efter Alt, hvad der foreligger, naar det blot støttes tilbørligt i sin Begyndelse, maa føre til gode Resultater for Øen og Statskassen. Efter Alt, hvad der er os meddelt, dels af de lokale Forretningsførere, dels af Hr. Hagemann, der under sit 8 Maaneders Ophold paa St. Croix har fulgt Virksomheden i dens Details, føle vi os overbeviste om, at de Ulemper, der have vist sig, i alt Væsenligt hidrøre fra, at Selskabet fra Begyndelsen har maattet virke med altfor ringe Kapital, om det end maa indrømmes, at der kan være begaaet Feil i den lokale Ledelse, som imidlertid ikke let vilde have kunnet undgaas under de vanskelige Forhold, hvorunder der har maattet virkes. Bestyrelsen haaber, at det høie Ministerium vil være enigt med den i, at de samme Grunde, som i sin Tid bevirkede, at det Offentlige støttede dette Foretagende, endnu tale for, at der ydes det Hjælp, og det tør vel endog siges, at der for saa vidt nu er større Grund dertil, som det nu er praktisk bevist, at Systemet er godt, men at det kun kommer an paa at tilveiebringe den fornødne Kapital, og om det end maa indrømmes, at den Kapital, der endnu behøves, ikke er ubetydelig, kan den dog ikke siges at være stor i Forhold til den Nytte, som det nu turde være almindelig anerkjendt, at Kogeriene ville stifte, naar de sættes i Stand til at arbejde med et paalideligt og godt Maskineri og i det Hele under saadanne Forhold, som Driften iaar har vist er en Betingelse for (men som de formentlig ogsaa ville yde tilstrækkelig Garanti for) en heldig Virksomhed. Dersom

Foretagendet derimod nu skulde opgives, da vil Kolonialkassen, endog bortset fra de øvrige saare uheldige Følger, som dette vil medføre for Øen, komme i en overordentlig mislig Stilling, idet den jo foruden sin Garanti med Hensyn til det af Statskassen ydede Laan, tillige har overtaget en permanent Garanti for Aktiekapitalens Forrentning, som den vanskelig vilde kunne fyldestgjøre, naar den Forudsætning svigter, hvorfra man i sin Tid er gaaet ud, at Fælleskogerierne yde Planterne og hele Øens Befolkning den Støtte, som i høi Grad behøves.

Vi haabe altsaa, at det høie Ministerium vil billige, at Statskassen fremdeles yder Foretagendet den Hjælp, som det behøver og som kun kan erholdes fra Statskassen, nemlig et yderligere Laan af det ovennævnte Beløb, hvorved Laanet af Statskassen altsaa vil blive forøget til et Beløb, der er 1½ Gang saa stort som Aktiebeløbet. Selskabet vil for det yderligere Laan kunne byde Sikkerhed næstefter den Sikkerhed, der tilkommer Statskassen for det allerede ydede Laan, og dersom der, som vi haabe og tro, er al Grund til at antage, at Kogerierne, naar de tilstedeværende Mangler afhjælpes og de sættes i Stand til at virke med rundeligere Midler end hidtil, ville kunne gjøre en god Forretning, ville de formentlig frembyde større Sikkerhed for det forøgede Laan, end de nu frembyde for det, som alt er ydet.

Dersom Statskassen vil sætte Selskabet i Stand til at fortsætte Driften, vil Bestyrelsen selvfølgelig gjøre Alt, hvad der staar i dens Magt for at bevirke, at Ledelsen af Fabrikken kan blive saa heldig som mulig. Bestyrelsen skal i saa Henseende navnlig fremhæve, at den er betænkt paa at foretage indgribende Forandring med Hensyn til Forretningsførelsen paa St. Croix. Hr. Hagemann har lovet atter at reise til Øen og overtage den øverste tekniske Ledelse som Bestyrelsens Tilsynsmand og Over-Ingenieur, en erfaren Sukkermester agtes engageret i Udlandet, og endelig nærer Bestyrelsen Haab om at kunne erholde en Mand, som er i Besiddelse af fornøden kommerciel og administrativ Dygtighed til at overtage Hvervet som Forretningsfører ved Fabrikken.

I Forbindelse hermed skulle vi foreløbig bemærke, at vi senere ville tillade os at gjøre Forslag om, at den i kongelig Anordning af 16de Juni 1876 omhandlede Kontrol tilveiebringes paa den Maade, at der i Henhold til Selskabets Love § 22 udnævnes en Kontrolkomite, der organiseres som kritisk Revision med Myndighed til at udøve sin Kritik i alle Forretningen og Fabrikationen vedkommende Forhold, saaledes at en Afskrift af denne Komitees Bemærkninger tilstilles Gouvernementet. Ved en saadan Ordning vil det Offentlige formentlig bedst kunne udøve virksom Kontrol med Foretagendet.

Hermed tillade vi os at anbefale Sagen til det høie Ministeriums Velvillie.

Det i Andragendet nævnte Overslag over fornødne Udgifter er følgende:

Udgifter herhjemme til 1ste Marts 1879	10,000 Kr.	”	Ø.
- paa St. Croix til 1ste Januar 1879	32,000	-	” -
Restgjæld paa St. Croix (saavidt vides Ingen).			
Gjæld herhjemme	136,091	-	50 -
Nye Maskiner og Kjedler (fra Burmeister & Wain)	110,000	-	” -
Vandledninger og Draining	30,000	-	” -
Pumper (1 Damp- og 1 Hestepumpe)	10,000	-	” -
Nye Maskiner og Kjedler fra Tydskland (til Benkullene)	12,000	-	” -
Fragt og Opstilling	15,000	-	” -
Dreibænk og Værktøi	8,000	-	” -
Reservegjenstande	20,000	-	” -
Benkul 4,500 Centner	63,000	-	” -
Driftskapital	<u>100,000</u>	-	” -
	544,091 Kr.		50 Ø

Bilag II.

Beretning fra den administrerende Direktør G. A. Hagemann til Bestyrelsen for St. Croix Fællessukkerkogerier,

dateret Kjøbenhavn den 19de September 1878.

Efter at det Skib, der bragte Benkul til Fabrikken paa St. Croix, den 3die Marts var indkommen i Havnen, sattes Hovedfabriken i Gang. Alt en c. 14 Dage forinden havde to af Stationerne været i Gang og viist sig at arbeide tilfredsstillende, afset fra de Vanskeligheder, der altid følge med nyt og svært Maskineri og derfra, at de tilstedeværende Dampkjedler ikke kunde give Damp i tilstrækkelig Mængde, en Feil, som har været tilstede under det hele efterfølgende Arbeide og ikke, som man først formodede, vilde blive afhjulpen ved at Fyrbøderne efterhaanden fik mere Øvelse i deres Arbeide. Ligesom Stationerne gennemgaaende med Undtagelse af ovennævnte Mangel ved Dampforsyningen, arbeidede tilfredsstillende, saaledes ogsaa Rørledningen, hvis Mangler – utætte og svage Rør – alt ved at forcere Vand gennem Ledningen vare blevne fundne og udbedrede. Saften kom i fuldstændig god Behold til Cisternen, hvor der da, da Hovedfabriken begyndte Arbeidet den 3die Marts, forefandtes et temmelig betydeligt Oplag. – Ved Arbeidet med Hovedfabriken viste sig strax de sædvanlige Uheld, et enkelt Damprør sprang etc. etc., men gennemgaaende arbeidede hele Maskineriet godt, Dampmaskinerne endog fortrinligt, med Undtagelse af Filterpresserne og Koldvandspumpen (Centrifugalpumpen). De første (fra Braunschweig) vare for svagt konstruerede og gik efterhaanden alle itu; ved Anvendelsen af haardt Træ bleve de reparerede saa godt som gjørligt, men disse Reparationer vare langt fra tilfredsstillende, saaledes at Presserne fordrede megen Pasning og dog aldrig vare rigtig gode. Koldvandspumpen kunde ikke bringes til at pumpe Vandet op til Fabrikken fra Havet, i hvis umiddelbare Nærhed den var anbragt, hvorfor der strax igjen maatte standses med Fabrikken, og nogle Dage medgik, forinden det lykkedes at finde Midler til at lette Pumpen dens Arbeide. Midlerne fandtes, og endskjøndt Pumpen vedblev at arbeide noget overanstrengt, naaedes Hovedformaalet: at bringe Vandet høit nok op i Fabrikken, fuldstændigt.

Fabrikationen paabegyndtes da atter, men gik ingenlunde heldigt, idet Saften var meget vanskelig at klare og der medgik c. 14 Dage med langsomt og utilfredsstillende Arbeide, dels hindret ved Smaaavanskeligheder ved Maskineriet, men dog væsentligst stammende fra Vanskeligheder ved Sa- [opslag 352] turationen. Som Følge af det langsomme og slette Arbeide paa Hovedfabriken indtraadte nu en Gjæring i vor Beholdning af Saft, dels foranledigt ved at Saften var bleven meget gammel, dels ved Forsømmelighed ved Kalktilsætningen paa Stationerne, (næsten alle de tilsynshavende Kræfter anvendtes paa Hovedfabriken) saaledes at Fabrikken igjen maatte standse og Cisternen rengjøres, men da nu Arbeidet igjen optoges, syntes ogsaa alle Vanskelighederne at være overvundne, thi det fremstilledes nu, ved et roligt, om end noget for langsomt Arbeide særdeles smukt Sukker, ligesom det konstateredes, at den Kalkule, der var lagt til Grund for Fabrikationsudgifterne, var fuldstændig rigtig, saaledes at der kun manglede at forcere Arbeidet noget mere, for at være fuldstændig tilfreds med Resultatet. De gode Udsigter forstyrredes imidlertid snart derved, at Koldvandspumpen (Centrifugalpumpen) begyndte at gaa itu – væsentligst begrundet i det forcerede Arbeide, hvormed den havde været belastet –, og da samtidig dermed Kondensatorerne bleve utætte, maatte en ny Standsning ske. Med de til Raadighed staaende slette Midler foretoges igjen Reparaturen, men denne var langt fra tilfredsstillende, og ved det gjenoptagne Arbeide viste sig da ogsaa de Svagheder, som man nylig havde raadet Bod paa, saaledes at Arbeidet gav høist utilfredsstillende Resultater. Efter nogen Tids Arbeide besluttedes det da gennem en længere Standsning, ca. 14 Dage, at søge en grundigere Forbedring indført, idet nu nogle af de vigtigste Reservegenstande vare ankomne fra Europa. Men heller ikke denne Reparatur formaade at bringe os de tvende omhandlede Apparater i Orden, og da nu Høsten var langt fremskreden, og der tilmed manglede Kul og Ristestænger, da Benkullene ved det gennem de utætte Kondensatorer indbragte Saltvand vare blevne yderligt forurenede, da de ved de mange Reparaturer og Standsninger samt

det slette Arbeide fremkomne Tab satte Fabrikken i stor Pengeforlegenhed, saa besluttedes det at standse Fabrikens Virksomhed for iaar.

I alt Væsentligt har Fabrikken arbeidet tilfredsstillende, naar afses fra de ovenanførte Mangler, idet Principet fuldstændig har bestaaet sin Prøve. Forholdet til Planterne er tilfredsstillende, og det er et godt Tegn, at en Del Smaafolk – Negere og Farvede – allerede have paabegyndt Kultivering af ca. 200 Akres udyrket Jord. – i Det Hele kan man, naar de ovennævnte Mangler blive afhjulpne, se en god Fremtid imøde saavel for Øen som for Faktorierne.

Bilag III.

Resolutioner vedtagne enstemmigt paa et den 26de August 1878 i Christiansted paa St. Croix afholdt offentligt Møde.

(Oversættelse).

Omendskjøndt Udfaldet af Fællessukkerkogeriets første Aars Kampagne ikke har svaret til de Forventninger, man nærede, føle vi os dog overbeviste om, at det System, paa hvilket Kogeriet er blevet baseret, saafremt det faar en hensigtsmæssig Udførelse, saavel er til Fordel for Planterne som en Livsbetingelse for Øen.

Vi nære derfor et inderligt Ønske om, at det maa lykkes Bestyrelsen at skaffe Fælleskogeriet saadanne Istandsættelser og Forbedringer, som Erfaringen fra denne Kampagne har vist at være nødvendige til at sikre en fuld Oparbejdelse af den kommende Høst, som vi tillidsfuldt vente vil begynde senest den 1ste Januar 1879.

Sluttelig vilde vi anbefale, at der i Overensstemmelse med Selskabets Love blev nedsat en Komite til her i Forbindelse med Forretningsførerne at kontrollere Kogeriets Virksomhed.

Til Gouvernementet for de d. v. Øer.

d. 9 November 1878.

Under Gaars Dato telegraferede man til Hr. Gouverneuren, at der for Rigsdagen var anmeldt et Lovforslag angaaende et forøget Laan til Fællessukkerkogeriet af \$ 500,000 Kroner og et forøget Laan til St. Croix Kommune af \$ 300,000, som skulde være rentefrit i 2 Aar og derefter forrentes med 4 % og afdrages med 3 %.

I Forbindelse hermed undlader man ikke hoslagt tjenstl. at tilstille Gouvt. nogle Exemplarer af det af FMstr. d. d. i Folkethinget fremsatte Forslag til Lov om et midlertidigt Laan til St. Croix Kommune samt om Forandring i Lov af 25 Febr. 1876 om Bemyndigelse for Fmsteren til at understøtte Anlægget af Fællessukkerkogerier m. m. paa St. Croix.

K. C. B. d 9/11 78.

[opslag 353-359] tom

[opslag 360]

Bilag til Præsidentskabets Skrivelse til Finantsministeriet af 12te August 1878. N° 5.

[opslag 361]

I Henhold til de i G^{tts} Beretninger af 16de og 28 Januar medelte Oplysninger vedkommende Skaden 1, paa Plantager og 2, i Frederiksted er i Colonialcontoiret udarbejdet vedlagte 2 Fortegnelser, som formodentlig tydeligere end i de ovennævnte Beretninger fremsendte Lister. 19/3 79 R

Fortegnelse

over den Øen St. Croix Sukkerplantager tilfødiede Skade under Oprøret i October 1878.

Plantagerne ere deels henførte under 3 Cathgorier (A, B og C) i henhold til Eiernes Trangsforhold, og deels klassificerede eftersom Eierne bo i Udlandet, Plantagerne overtagne af Statskassen eller tilhørende Boer, der ere under Skiftebehandling (D, E og F), Alt i Overeensstemmelse med den med Gouvernementets Beretning af 16^e Januar 1879, N° 16, indsendte Liste I "Specificeret Opgivelse af Skaden tilføiet Øens Sukkerplantager", og Gouvernementets senere Beretning af 28de Januar 1879, N° 29, angaaende Trangsforholdet for hver Enkelt af Skadelidte. [opslag 362]

A. Skadelidte Plantage Eiere, som endnu ansees for velstaaende og som kun undtagelsesviis have trængt til mindre contante Forskud for en kort Tid.

Løbe N ^o i Liste I	Plantagen	Eieren	Skadens Størrelse \$ c	Anmærkning	
4	Concordia	W. H. Heyliger og M ^c Cormick	7000 "	Drgs Q.	Værker og Producter ødelagte
5	Morningstar	J. Farrelly	15,000 "	Drgs Q.	Værker og Producter ødelagte
11	Anguilla	F. Coulter	15,240 "	Kgs. Qv.	Værker og Producter og Høst
15	Mon Bijou	A. Latimer	7,930 "	Kgs. Qv.	Værker og Producter
19	Blessing	Th. Kirk	770 "	Kgs. Qv.	Producter og 8 Agre Rør
25	Grove Place	M. & S. G. Melchior	8900 "	Prinds Q	Værker og Producter
26	Two Friends	Dr. Rafael	5160 "	Prinds Q	Producter etc
27	Mont Pellier	P. O. Reilly	4910 "	Prinds Qv.	Producter
37	Diamond	W. F. Moore + P. M ^c Dermott	5280 "	Prinds Qvt.	Producter + 20 Agre
39	Enfieldgreen	James Wilson	6400 "	Prinds Qv.	Værker og Producter
42	Punch	Alex. Latimer	5650 "	Nords. Q. A	Do og Do
48	Whim + Two Williams	Alex. og James Latimer	25,900 "	Vestende Qv.	Do, Do og 73 Agre
50	Good Hope og Camporico	Alex. og James Latimer	24,450 "	Vestende Qv.	Do, Do og 40 Agre
52	Two Brothers	Hugh Hinkson	7125 "	Vestende Qv.	90 Agre ødelagte
53	Wheel of Fortune	John Hinkson	23,885 "	Vestende Qv.	Værker, Producter og 97 Agre
			\$ 163,600		

B. Skadelidte Plantage Eiere, som i det Hele taget ikke kunne ansees for trængende, men hvis pecuniære Stilling er vanskelig paa Grund af Tidsforholdene og derfor trænger til Hjælp.

Løbe N ^o i Liste I	Plantagen	Eieren	Skadens Størrelse \$ c	Anmærkning	
12	Bethlehem	Fru Moore	17000 "	Kgs. Qv.	Værker, Producter og Høst
13	Fredensborg	Samme	11,600 "	Kgs. Qv.	Værker, Producter og Høst
18	Clifton Hill	E. E. Switzer	9,200 "	Kgs. Qv.	Producter
28	Jealousy	Fru Moore	6,215 "	Prinds Q	Værker, Producter etc.
29	Upperlove	J. Farrelly	12,300 "	Prinds Q	Do, Do
30	Lower Love	Samme	15,060 "	Prinds Qv	Do, Do + 16 Agre Rør
31	St. George	A. Fleming	19,820 "	Prinds Q	Do, Do + 60 Agre Do
38	Williams Delight	Samme	2,000 "	Prinds Q	Producter
40	Manningsbay	H. Patterson	11,540 "	Prinds Q	Værker, Producter + 18 Agre
44	Annally	Fru Moore	12,800 "	Nords. Q. A	Værker og Producter
45	Nicholas	Samme	800 "	Nords. Q. A	

46	Mt Victory	Samme	15,300 "	Nords. Q. A	Værker og Producter
47	Carlton	Robert Skeoch	26,250 "	Vestende Q	Do, Do og 52 Agre
			\$ 159,885		

[opslag 363]

C. Skadelidte Plantage-Eiere, som paa Grund af de mange Aars Ulykker og specielt for Plantagerne Work & Rest, Diamond & Ruby, Castle Coakley, Slob og Barrenspots Vedkommende ved Tabet af den største Deel af forrige Aars Høst ved Fælleskogeriets Standsning – nu ved Oprørets Ødelæggelser ligefrem er komne i Trang.

Løbe N ^o i Liste I	Plantagen	Eieren	Skadens Størrelse \$ c	Anmærkning	
1	Work & Rest	V. C. Hvid	2800 "	Comp. Q.	
3	Glynn & Windsor	J. Queale	3000 "	Dr. Qvt.	
7	Diamond & Ruby	M ^c Govern	6240 "	Dr. Q.	Værker & Producter ødelagte
9	Lebanon Hill	H. Riis	6740 "	Kgs. Q.	Værker og Producter
14	Mt Pleasant	Chr. Holm	11,590 "	Kgs Qvt	Værker og Producter
16	Body Slob	W. de Nullys Bo og M ^{rs} de Nully	9852 "	Kgs. Q.	Værker og Producter
17	Barren Spot	C & W. M ^c Evoy	18,112 "	Kgs Qv.	Do, Do
20	Rust up Twist	J. Arendrup	3260 "	Nords. Qv. B.	Producter
21	Canaan	Skeltons Enke	3550 "	Nords. Q. B	Værker og Producter
22	La Vallée	F. Reynolds	10,200 "	Nords. Q. B	Værker, Producter m. m.
			\$ 75,344		

Desuden findes i Listen efternævne skadelidte Plantager:

D. Plantager, hvis Eiere bo i Udlandet

Løbe N ^o i Liste I	Plantagen	Eieren	Skadens Størrelse \$ c	Anmærkning	
6	Strawberry Hill	Henderson	11000 "	Drgs. Qv.	Værker & Producter ødelagte
		Lateris	11000 "		
		Transport	11000 "		
8	Castle Coakley	Jane Ratcliffes Arvinger	9900 "	Drgs. Qv.	Værker ødelagte og Skader paa Høsten m. m.
23	River	General Newton	25,360 "	Prinds. Q.	D ^o og Producter etc
24	Fountain	W. Cumming	9,700 "	Prinds. Q.	D ^o og D ^o
32	Castle Bourke	General Newton	12,500 "	Prinds. Q.	D ^o og D ^o
33	Adventure	M ^c Cormick og Hugh Lang	9,000 "	Prinds. Qv.	D ^o og D ^o og 6 Agre Rør
34	Paradise	Samme	6,960 "	Prinds. Qv.	D ^o og D ^o og 4 Agre D ^o
36	Plessens & Mt Pleasant	A. Tower og H. Kerr	38,850 "	Nords. Q. A	D ^o , D ^o og 45 Agre
41	Bettys Hope	Samuel Thompsons Arvinger	15,540 "	Prinds. Qv.	D ^o , D ^o og 18 Agre
49	Concordia	Towers Arvinger	25,5700 "	Vestende Q	D ^o , D ^o og 92 Agre
			\$ 164,470		

E. Plantager, som ere overtagne af Statskassen.

Løbe Nº i Liste I	Plantagen	Eieren	Skadens Størrelse \$ c	Anmærkning
2 10	Mt Pellier Peters Rest		3000 " 1800 " \$ 4800	Drgs. Qv. Drgs. Qv. Værker ødelagte

F. Plantager, som ere under Skifterettens Behandling.

Løbe Nº i Liste I	Plantagen	Eieren	Skadens Størrelse \$ c	Anmærkning
35	Golden Grove & Negrobay	J. A. Hills Bo	19550 "	Prinds Qv. Værker, Producter + 15 Agre
43 51	Mt Stewart La Grange	G. A. Fontaines Bo Samme	7000 " 9150 " \$ 35,700	Nords. Q. A Vestende Q Producter Værker + 105 Agre

[opslag 364]

Recapitulation.

A.	\$ 163.600 "
B.	\$ 159.885 "
C.	\$ 75,344 "
D.	\$ 164.470 "
E.	\$ 4,800 "
F.	<u>\$ 35,700 "</u>
	\$ 603.799 "

Tabet ved Høstens Forsinkelse paa samtlige foranstaaende Plantager af mindst

1000 Fade à c \$ 70	<u>\$ 70,000 "</u>
Hele Skaden paa Landet circa	\$ 673.799 "

[opslag 365]

Opgivelse

af den Byen Frederiksted tilføiede Skade under Oprøret paa St. Croix i October 1878, den Beboere paa Landet, som ikke henhøre til Sukkerplantagerne, tilføiede Skade, og endelig den Colonialkassens Bygninger m. m. tilføiede Skade.

De Skadelidte ere klassificerede efter deres Trangsforhold i Overensstemmelse med de med Gouvernementets Beretninger af 16' og 28 Januar 1879 N° 16 og 28 indsendte Lister II og IV (for Colonialkassens Vedkommende Liste III) og de dertil meddelte Oplysninger. [opslag 366]

Extract

af Fortegnelse over de Natten mellem den 1ste og 2 Octbr 1878 i Frederiksted By Skadelidte.

De faste Eiendomme vurderede af const. Politimester R. Petersen i Forbindelse med de af ham tiltagne Mænd, Colonialraadsmedlem, Rombodholder H. Brown og Kjøbmand E. Mastersen.

Vurderingen af det brændte Løvsøre er skeet efter Forhandling ved Reliefcommitteen.

	I. Faste Eiendomme	Værdi	Anmærkninger
A.	<u>De, hvis Eiere ikke ansees for trængende eller dog ikke væsentlig trængende.</u> <u>Strandgade</u>	\$ c	
No 1	R. A. Robinson	5,000 "	

2	Samme			Indbefattet N° 69 Kongensgade
2A	J. A. Hills Bo (t...t Lod)	8,000	"	Indbefattet N° 68 & 69A Kongensgade
3, 4 & 5	Samme			
6	Edward Rosche	5,000	"	Indbefattet N° 66 Kongensgade
10, 11 & 12	W. Moore	20,000	"	Indbefattet N° 60 & 61 Kongensgade
14A & B	Chas. H. Wallace (M. & S. G. Melchior)	1,500	"	
	<u>Kongensgade</u>			
5,6,7A & 7B	P. C. Birch	4000	"	
17B	Jane Jackson	800	"	
	<u>Dronningensgade.</u>			
10	Rbt. Flynn (en Deel ikke brændt)	2,500	"	
58	Jane Jackson	2,500	"	
59B	Samme			
	<u>Torvegade</u>			
1	J. A. Hills Bo	"	"	
		\$ 49,300	"	
	Hertil fra B \$ 1500 og \$ 500	2,000	"	
		\$ 51,300	"	
	B. <u>De hvis Eiere ansees trængende:</u> <u>Strandgade</u>			
N° 7 & 8B	J. B. Dunlops Børn	1,500	"	
8A	A. Stevenson	800	"	
9	Sarah A. Robertson	1,000	"	Indbefattet N° 63 Kongensgade
	Lateris	\$ 3,300	"	
[opslag 367]	<u>Strandgade</u> Transport	\$ 3,300	"	
N° 13	C. F. Donté	3,000	"	
	<u>Kongensgade</u>			
N° 8	Jane Lancaster	1,000	"	
9	J. Mc Cabe	2,000	"	
12	S. Wescotts Børn	1,000	"	
13	P. Staffords Børn	1,000	"	
14	Sarah Robertsons Børn	500	"	
15	Helen & Cath. Henedy (Hewson & Nielsen)	700	"	
16	J. Bartels	800	"	
16B	W ^m Isaacs	1,000	"	
17A	Christen Kjærgaard	800	"	
18A	W ^m Moore	1,500	"	Henført under A, see foregaaende Side
18B	A. Stevensons Bo (Florentine Curpse)	600	"	
18C	Sarah Hendrichsen	400	"	
18D	Christopher George	400	"	
58A	Exene Benners	800	"	
58B	H. W. R. Didrichsen	1,000	"	
59A	M. Zahn	1,000	"	
59B	Mathias Nicholas	1,000	"	

65 & 66	W. B. Woods	2,500	"	
67	B. B. Beechs Børn (see N° 71)	1,500	"	
70	W. Newton (en mindre Deel brændt)	500	"	
71	B. B. Beechs Børn (see N° 67)	1,000	"	
	<u>Dronningensgade</u>			
N° 11	Geo Forbes Arvinger	500	"	
11B	Robt. Williams & Sam. Frederiks (en Deel ikke brændt)	100	"	
12	An Irvin	1,000	"	
13	Jane & Fritz Raahauge	1,500	"	
14	Robert Campbell	800	"	
15	W. H. Brown	1,000	"	
16A	Wilhelmine Schnoters	1,500	"	
16B	J. A. Hills Bo	500	"	Henført under A, see foregaaende Side
17	E. Ford m. fl.	1,500	"	
24A	Jane Buntin & Datter	400	"	
24A.a	F. C. Hill & Elgiva Smith	200	"	
	Lateris	\$ 36,300	"	
	<u>Dronningensgade</u> Transport	\$ 36,300	"	
N° 51 & 52	Julie Holm (Værelse i Gaarden ikke brændt)	1,500	"	
57	A. C. Hill	800	"	
59	Rosalene Benners m. Fl.	1,500	"	
59A	Poul Simmons	500	"	
60	W. H- Brown	1,000	"	
61	Johannes Emanuel (Christopher & Lydia Emanuel)	1,000	"	
62A	Elizabeth Jacobsen	800	"	
62B	A. S. Meyer	500	"	
63	Sarah Bob	1000	"	
64 & 65A&B	F. A. Lund	5,000	"	
66b & 67	Samme			
	<u>Torvegade</u>			
3	Anne Simmonds	2,000	"	
		\$ 51,900	"	
	Fragaaer som henført til A \$ 1500 og \$ 500	2,000	"	
		\$ 49,900	"	
	<u>Varer, Meubler, Klæder, Penge etc.</u>			
A.	<u>De Skadelidte, som ansees for ikke trængende:</u>			
	Feilberg	125	"	
	R. Robinson	5,000	"	
	R. Flynn	2,000	"	
	P. Stevenson	2,000	"	
	J. Wiullard	4,000	"	
	Charles Wallace	8,000	"	
	M. & S. G. Melchior	2,000	"	
	Roche Bros & Co	30,000	"	
	W ^m Moore	50,000	"	
		\$ 103,125	"	

B.	<u>De Skadelidte, som ansees for meget trængende:</u>			
	M ^{rs} A. Dunlops Børn	1,000		
	M ^{rs} Wescott	500		
	M ^{rs} S. Robertson	300		
	Lateris	\$ 1,800	"	
[opslag 368]	Transport	\$ 1,800	"	
	Miss E. Benners og Søster	100	"	
	Miss A. S. Meyer	100	"	
	Jane Buntin	200	"	
	Ann Simmons	300	"	
	Louise Langballe	250	"	
	M ^{rs} E. Woods	500	"	
	M ^{rs} Margt: Grantl	200	"	
	M ^{rs} Heyliger og Døttre	600	"	
	Miss Wilhelmine Dahl	200	"	
	Ferdinand Gyllich	200	"	
	Miss Ethelinde Weyley	300	"	
	M ^{rs} Douté og Familie	1,500	"	
	M ^{rs} C. Hennemann & Datter	100	"	
	Susanne Williams	300	"	
	Mary Williams	100	"	
	Thomas & Frederik Ramsay	15	"	
	Ellen Isaacs	40	"	
	Sarah Petersen	150	"	
	Ann Mary Williams	50	"	
	Jane Fogarty	50	"	
	Angeline Riach	50	"	
	Richard M ^c Intosh	30	"	
	Robert Flanders	40	"	
	Sarah Mathias	60	"	
	Susanne James	20	"	
	Jane Mc Gee	60	"	
	Margret Isaacs	60	"	
	Mary Eddy & Moder Lavinia Bagger	60	"	
	Margret Lee og Moder	150	"	
	M ^{rs} Wilhelmine Schuster	500	"	
	M ^{rs} Ann Irwin	150	"	
	Mary Campbell og Moder	150	"	
	Susanna Fresco	40	"	
	Maria Miller	15	"	
	Rachel Danielsen	80	"	
	Mary Hatchett	36	"	
	Adelaide Barnett	24	"	
	Lateris	\$ 8,580	"	
	Transport	\$ 8,580	"	
	Victoria Wendel	150	"	
	Sarah (Marshall) Martin	40	"	
	M ^{rs} Raahauge	200	"	
	Louise Ryan og Datter	40	"	
	Paulus Willams	50	"	

	Sophia Harrison	12	"	
	Sophia Simmons	40	"	
	J. L. Usher	170	"	
	S. M. Douté	2,000	"	
	Wilhelm Forsberg	100	"	
		\$ 11.382	"	
<u>C.</u>	<u>Skadelidte, der ere betegnede som trængende:</u>			
	188 Personer eller Familier med samlet Beløb af	\$ 53,945	"	
<u>D.</u>	<u>Skadelidte, der betegnes som noget mindre trængende:</u>			
	Jane Jackson	400	"	
	Eleonora Pollydore	30	"	
	Mary Barnes og Mary O'Reilly	100	"	
	M ^{rs} Ramsay	20	"	
	Eliza Jacobsen	30	"	Er nylig afgaaet ved Døden uden at efterlade sig Arvinger
	Petronella Piper	500	"	
	Sarah Simmons	100	"	
	J. Reuter	1,000	"	
	W. H. Brown	1,500	"	
	H. Kjærulff	10,000	"	
	Peter Joshua	1,000	"	
	Charles Behagen	1,500	"	
		\$ 16,180	"	
	Fragaaer for Eliza Jacobsen	30	"	
		\$ 16,150		verte <i>[opslag 369]</i>
<u>E.</u>	<u>Skadelidte paa Landet, som ikke henhøre til Sukkerplantager:</u>			
	Dyrlæge l'Reilly, Kingshill	200	"	De Skadelidte levede i smaa Kaar og Tabet er meget føleligt for dem. NB: O'Reilly og Sarauw ikke indbefattede under denne Betegnelse.
	Lærer J. Brown med Kone og 4 Børn, Mt Victory	200	"	
	Lærer P. Thompson, Kone og Moder, Kingshill	200	"	
	Hjælpelærerinde, Madame Bourke	50	"	
	Slagter Andrew Harrigan, Kingshill	700	"	
	Jordemoder Madame Høyer, do	205	"	
	Sarauw, Eier af Qvægplantagen Prosperity & Northstar	300	"	
		\$ 1,855	"	
<u>F.</u>	<u>Skade, der er tilføjet St. Croix Colonialkasse:</u>			
	Toldbodbygningen i Frederiksted ifølge specificerede Overslag	4,133	25	
	Gjenopførelse af Mt. Victory Skolehuus, ligel.	2,635	57	
	Do af Petroleumshuset ved Fortet	147	50	
	Reparation af Fortet	100	"	

	Retshuus, Skolehuus og Politibetjentboligen paa Kingshill	4,500	"	
		\$ 11,516	32	
	<u>Recapitulation</u>			
I.	A.	\$ 51,300	"	
	B.	\$ 49,900	"	
II.	A.	\$ 103,125	"	
	B.	11,382	"	
	C.	\$ 53,945	"	
	D.	\$ 16,150	"	
	Tabet for Byen Frederiksted	\$ 285,802	"	
	E. Tabet for Landet, som ikke vedkommer Sukkerplantagerne	\$ 1,855	"	
		\$ 287,657	"	
	F. Tab for Colonialkassen	11,516	32	
		\$ 299,173	32	

[opslag 370] tom

[opslag 371]

GOUVERNEMENTET over De Dansk Vestindiske Øer.

St. Thomas den 28de Januar 1879.

N° 29

I Forbindelse med Skrivelse af 16de ds: N° 16 skal Gouvernementet herved tjenstligt fremsende vedlagte Gjenparter af en Skrivelse fra Præsidentskabet af 24de ds: og fra den constituerede Politimester i Frederiksted af 22de ds:, der indeholde Oplysninger om Trangsforholdet for hver Enkelt af de under Opstanden Skadelidte; med Hensyn til de paa den paagjældende Liste under N° 35 og 43 & 51 nævnte Plantager (Golden Grove og Negrobay, Mt: Stewart & La Grange) skal man bemærke at disse Eiendomme tilhøre to Døde, og Fallitboer, J. A. Hills og G. A. Fontaines.

Aug Garde

Til Finantsministeriet

[opslag 372]

Gjenpart

Præsidentskabet for St. Croix.

N° 142.

Den 24de Januar 1879.

I Henhold til det høie Gouvernements Skrivelse N° 105 har Man den Ære herved at fremsende Beretninger angaaende Trangsforholdet af de i Oprøret Skadelidte her paa Øen, som Man paa Grund af den korte Tid, der var tilstaaet til de den 11te ds: indsendte Beretningers Afgivelse desværre ikke saae sig istand til dengang at udtale sig om:

1. Med Hensyn til de skadelidte Plantager og deres Eiere har Man angaaende Trangsforholdet meent at burde opstille følgende 3 Categorier:
 - a. Dem, som endnu ansees for velstaaende og som kun undtagelsesvis har trængt til mindre contante Forskud for en kort Tid.
 - b. Dem, som i det Hele Taget ikke kunne ansees for trængende, men hvis pecuniære Stilling er vanskelig [opslag 373] lig paa Grund af Tidsforholdene og derfor trænge til Hjælp.
 - c. Dem, som paa Grund af de mange Aars Ulykker og specielt for Plantagen Work & Rest, Diamond & Ruby, Castle Coakley, Slob og Barrenspots Vedkommende ved Tabet af den største Deel af forrige

Aars Høst ved Fælleskogeriets Standsning – nu ved Oprørets Ødelæggelser ligefrem ere komne i Trang.

Af de paa den ved Præsidentskabets Skrivelse af 11te ds: N° 63 fremsendte Liste I vilde Man da af de derpaa opførte Brandlidte Plantager henføre

under Categorie a.

N° 4, 5, 11, 15, 19, 25, 26, 27, 37, 39, 42, 48, 50, 52, 53.

under Categorie b.

N° 12, 13, 18, 28, 29, 30, 31, 38, 40, 44, 45, 46, 47.

under Categorie c.

N° 1, 3, 7, 9, 14, 16, 17, 20, 21, 22.

Af de Øvrige

bor i Udlandet Eierne af N° 6, 8, 23, 24, 32, 33, 34, 36, 41, 44.

overtaget af Statskassen: N° 2 og 10.

under Skifterettens Behandling N° 35 og 43 & 51.

2. Med Hensyn til Skaden tilføiet Byen Frederiksted tillader Man sig at henvise til den af Politimesteren i Frederiksted i Forbindelse med Reliefcommitteens Secretair ifølge Politikammerets hoslagte Skrivelse af 22de ds: foretagne Skjøn angaaende nævnte Forhold, idet Man kun skal tilføie, at der endnu ikke i Frederiksted er foretaget endog blot en Forberedelse til Gjenopbyggelse af noget Vaaningshuus.

3. Med Hensyn til Tab tilføiet Andre paa Landet som ikke henhøre til Sukkerplantager bemærkes, at samtlige de paa Liste IV opførte Personer levede i smaa Kaar og Tabet er meget føleligt for dem.

J. A. Stakemann /van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer.

Rigtig Gjenpart

J Duus, fm

[opslag 374]

Gienpart

N° 20

I Anledning af det høie Præsidentskabs Skrivelse af 18de ds: N° 96, unnlader jeg ikke – efter at have forhandlet derom med Relief-Committeens Secretair – tjenstligst at indberette, at, hvad de paa min ved Skrivelse af 10de ds: N° 13 indsendte Liste opførte Eiendomsbesiddere angaae, ere de alle trængende med Undertagelse af følgende:

N ^o 1 & 2	Strandgade	R. J. Robinson
" 2A, 3, 4 og 5	"	J. A. Hills Døds-Bo (fallit)
" 6	"	Edward Roche
" 10, 11 og 12	"	W ^m Moore
" 14A & B	"	Afg: Ch. Wallace og Kones Bo (fallit)
" 5, 6, 7A & 7B	Kongengade	P. C. Birch
" 17B	Kongensgade	Jane Jackson
" 58 & 59B	Dronningensgade	Robert Flynn.,
" 10	Dronningensgade	

hvilke jeg ikke troer kunne kaldes trængende, om det end kan være umuligt for Nogle, og vanskeligt nok for Andre af [opslag 375] dem at opbygge deres nedbrændte Eiendomme.

Med Hensyn til dem, der have lidt Tab paa Løvsøre, Varer, Klæder, Penge etc: vil jeg klassificere de paa min ovennævnte Liste opførte Skadelidte saaledes:

Ikke trængende: Feilberg, R. Robinson, M. & S.. G. Melchior, Roche Bros & Co, William Moore, R. Flynn, P. Stevensons Bo, Willard og Charles Wallaces Fallitbo.

Meget trængende: Mrs A. Dunlop's Børn, Mrs Westcott, Mrs S. Robertson, Miss E. Benners, og Søster, Miss A. S. Meyer, Jane Buntin, Ann Simmonds, Louise Langballe, Mrs E. Woods, Mrs Margreth Grant, Mrs Daniel Heyliger og Døttre, Miss Wilhelmine Dahl, Ferdinand Gyllich, Miss Ethelinde Weyley, Susannah Williams, Mary Williams, Thomas og Frederik Ramsay, Ellen Isaac, Sarah Petersen, Ann Mary Williams, Jane Fogherty, Angelica Reach, Richard Mac Intosch, Robert Flanders, Sarah Mathias, Mrs Douté og Familie, Mrs Caroline Hennemann og Datter, Jane Magæ, Susannah James, Margareth Lee og Moder, Mrs Wilhelmine Schuster, Mrs Ann Irvin, Mary Campbell og Moder, Susanne Fresco, Maria Miller, Rachel Danielsen, Mary Hatchett, Adelaide Barnet, Victoria Wendell, Sarah Martin, Mrs Raahauge, Louise Ryan og Datter, Paulus Williams, Sophia Harrison, Sophia Simmons, J. L. Usher, S. M. Douté og Wilhelm Forsberg.

Alle de Øvrige vil jeg kalde "trængende", dog saaledes at Efternævnte maa ansees for noget "mindre trængende": Jane Jackson, Eleonora Pollydore, Mary Barnes og Mary O'Reilly, Mrs Ramsay, Petronella Piper, Sarah Simmonds, J. Reuter, W. H. Brown, H. Kjerulff, Peter Joshua og Charles Behagen. Eliza Jacobsen er fornylig afgaaet ved Døden uden at have efterladt sig Arvinger.

Frederiksteds Politikammer den 22de Januar 1879.

R. Petersen, const:

Til Præsidentskabet for St. Croix.

Rigtig Gjenpart J Duus fm

[opslag 376 og 377] tom

[opslag 378]

Om et Udkast til Anordning, som derefter er vedtaget af vedk: Colonialraad som Anordning, bliver at forelægge Kongen, naar det enten paa Grund af dets Indhold i Realiteten, eller fordi Forudsætningen for dets Indbringelse for Raadet ikke længere ere tilstæde, ikke egner sig til at stadfæstes.

Henlægges

I Forretningsordenen henholdsvis for St Croix (Stadfæstet af Gouverneuren den 3 Januar 1866) og for St Thomas og St Jan (stadfæstet af Gouverneuren den 5te Februar 1867) § 12 indeholder bestemmelse, om under hvilke Betingelser der kan finde en Gjenoptagelse Sted af Behandlingen af Lovgivningsager til den 4de Behandling (efter Reglerne for 3^{die} Behandling), naar Regjeringen eller Gouverneuren inden Udløbet af 3 Maaneder begjærer saadant.

Colonialloven af 27 Novbr 1863 § 1 indeholde en Delegation af den lovgivende Myndighed i Coloniernes indre Anliggender til Kongen og Colonialraadene i Forening igjennem Anordninger (altsaa nærmest af Kongerigets lovgivende Myndighed i Modsætning til § 2, som nærmest angaaer hvad der henhørte under Monarchiets lovgivende Myndighed, saaledes som disse Ressortforhold vare paa den Tid Udkastet til Coloniallovene blev forelagt Rigsraadet ifølge Kgs Bemyndigelse af 28 Septbr 1863. For Kongerigets Vedkommende blev Loven stadfæstet ved Lov om, fra hvilken Dag Colonialloven af 27 Novbr 1863 træder i Kraft (fra 1 April 1865) dateret 19 Februar 1864).

Coloniallovens § 41 bestemmer, at Forslag til Anordninger indbringes af Gouverneuren eller Overøvrigheden efter Regjeringens eller Gouverneurens Bestemmelse eller af et eller flere af Colonialraadets Medlemmer. Ingen Anordning kan endelig vedtages forinden den 3 Gange har været behandlet af Colonialraadet. Ved første Behandling behandles Sagen i sin Almindelighed. Til 2^{den} Behandling kan saavel Gouverneuren eller Overøvrigheden som ethvert af Raadets Medlemmer stille Ændringsforslag. Til 3^{die} Behandling kunne

saadanne kun foreslaaes af Gouverneuren eller Overøvrigheden. (Endvidere bestemmes, at ingen Bevilings sag kan endelig vedtages, forinden den 2 Gange har været behandlet af Colonialraadet).

I Henhold hertil antages det, at et Forslag til Anordning, der ikke er forelæste ifølge Kgl Resolution, men kun ifølge Ministeriets eller Gouverneurens Bestemmelse, eller det er indbragt ved Colonialraadsmedlemmernes Initiativ, ialfald [*opslag 379*] maa kunne bortfalde uden at forelægges Kongen,

1) naar Forudsætningerne for samme ikke længere ere tilstæde, og denne Regel er saaledes fulgt med Hensyn til en af Colonialraadet for St Croix ved 3^{die} Behandling den 29de Novbr 1875 vedtagen Anordning om Forlængelse af den ved Anordning af 21 Decbr 1874 Gvm^{tt} for de d. v. Øer tillagte Bemyndigelse til at meddele et Interessantskab for Oprettelsen af Centralfactorier paa St Croix til Tilvirkning af Rørsukker forskellige Begunstigelser, idet der i det Rigsdagen paa den Tid Anordningen udkom (Januar 1876) foreliggende Lovforslag vedkommende Fælleskogeriernes Tilveiebringelse, var optaget forskellige Bestemmelser, der afviger fra det i dets det foregaaende Aar forelagte Lovforslag indeholdte, hvortil Anordningen af 21 Decbr 1874 sluttede sig – da Loven af 25 Februar 1876 var indkommet, blev Gvm^{tt} ved ColRs Skrivelse af 10 Marts 1876 opfordrede til snarest muligt at fremlægge St Croix Udkast til Anordning indeholdende de fornødne Modificationer i Henhold til denne Lov af de i sin Tid i Anordningen af 21 Decbr 1874 under andre Forudsætninger optagne Bestemmelser (den modificerede Anordning blev vedtaget af Colonialraadet den 18 April 1876 og stadfæstet af Kongen 16 Juni 1876). Det tilføiedes, at Ministeriet havde fundet, at den ovennævnte af Colonialraadet den 29 Novbr 1875 vedtagne Anordning under Hensyn til Loven af 25 Februar 1876 ikke kunde ansees egnet til at indstilles til allerhøieste Stadfæstelse.

Under samme Kategori var vel den af St Croix Colonialraad ved 3^{die} Behandling den 8 Novbr 1876 vedtagne Anordning om en Udvidelse af den Gvm^{tt} ved Anordning af 16 Juni 1876 givne Bemyndigelse til paa St Croix Communes Vegne at overtage de i Lov af 25 Februar 1876 foreskrevne Forpligtelser vare at henføre, da Forudsætningerne for samme er bortfaldet ved Forkastelsen i Folketinget af det Lovforslag, hvortil den sluttede sig.

2) Under samme Forudsætning Anordningsforslag ikke er indbragt ifølge en Kgl Resolution, kunde vel Forelæggelsen for Kongen af den vedtagne Anordning maaskee bortfalde, naar den i Realiteten var i Strid med Grundsætningerne i Colonialloven og navnlig forsaavidt disse stemmer overens med den danske Grundlovs Forskrifter.

Det er ikke afgjort, om det er dette Hensyn, som kunde have været medvirkende, da en af Colonialraadet for St Thomas efter Medlemmernes Initiativ ved 3^{die} Behandling den 6 April 1869 vedtagne Anordning om Kontrol med Udbetalinger ved Kolonialkassen ikke bleve forelagt Kongen. (*Tilføjet i margin: denne Sag vedtaget*) – Anordningen gik ud paa, at Colonialraadet skulde i et ordinairt Møde vælge et Medlem til "at alle Anvisninger til Udbetaling" og afløstes ved et Medlem, som vælges det følgende ordinaire Møde, saaledes at ingen Anvisninger maatte noteres af den Kgl Bogholder eller udbetales af den Kgl Kasserer medmindre de ere "contrasignerede" af det nævnte Colonialraadsmedlem". Gvm^{tt} henviste til Bestemmelserne i Coloniallovens § 60, § 57, 2^{det} Stk og 3^{die} Stk, samt § 64.

Under Forhandlingerne om Øernes Afstaaelse blev det navnlig meddelt Gvm^{tt} af Indenrigsministeren (Estrup) ved Skrivelse af 26 Octbr 1867, at naar Afstemningen havde fundet Sted, vilde det være rettest at lade enhver lovgivningsvirksomhed hvile, der ikke er absolut fornøden for de løbende Forretningers Gang; og da Gvm^{tt} derefter fremsendte 4 af Gouverneuren foreløbig stadfæstede Anordninger (optagne i Tillæget til Ussings Lovsamling 1868) resolverede Ministeren i Februar 1868 at "disse Anordninger for Tiden ikke kunne forelægges til Stadfæstelse". Da denne Stadfæstelse havde fundet Sted ved Kgl Resolutioner af 5 Octbr og 12 Novb 1870, blev Spørgsmaalet om fornævnte den 6 April 1869 vedtagne Anordnings Forelæggelse for Kongen atter optaget. Paa Contoirets R..... tilføiede Dptmtschef Levy en Anbefaling for dens Forelæggelse med Indstilling om, at den ikke stadfæstes. – Forelæggelsen fandt imidlertid ikke [*opslag 380*]

I øvrigt har der været 3 Tilfælde, hvor Kongens Stadfæstelse er blevet nægtet, og i alle 3 Tilfælde med den Tilføjning, at Gvm^{tt} bemyndigedes til at forelægge Colonialraadene Forslag til Anordninger om de samme Gjenstande med andet Indhold.

1) Kgl Resolution af 15 Decbr 1865 med med Nægtelse af Stadfæstelse paa Anordning, modtaget paa St Thomas 18 Septbr 1865, hvorved begieredes Secretair og Bogholder van Vlierden tilsagdes en Pension af \$ 1200 og med Bemyndigelse til at forelægge Colonialraadets Anmodning om Pension efter Rglem i Pensionsloven. Anordning af 11 Marts 1866 tillægges ham en Pension fra 1ste Mai 1866.

2) Kgl Resolution af 6 Juli 1867 med Nægtelse af Stadfæstelse af Anordning vedtaget af St Thomæ Colonialraad den 9 August 1866, "hvormed Rentefoden frigjøres for private Pengelaan", med Instruction for Gvm^{tt} om at forelægge begge Colonialraad Forslag til Anordning om samme Gjenstand for samtlige vestindiske Øer.

Foreløbig Anordning af 7 Januar 1868, hvorved Forskrifterne om Rentefoden og Fortrinsret for Renter samt Straffen for Aager forandres m. v. for de d. v. Øer, stadfæstet 5 Octbr 1870 (en af de fornævnte 4 foreløbige Anordninger). (*I margin:* (et Tillæg til Ussings Lovsamling for 1868))

3) Kgl Resolution af 24 Januar 1878, med Nægtelse af Stadfæstelse af en Anordning, vedtaget af St Croix Colonialraad den 25 Juni 1867, om en Forøgelse af de ved Anordning af 2 Juli 1866 (.....: 11 Mai 1866) bestemte Lønninger for 2 offentlige Læger, og med Bemyndigelse til samme, om Forholdene maatte gjøre saadant tilraadeligt, (nemlig naar der vare bedre Udsigter til at faae Læger fra Danmark) paany at forelægge Colonialraadet den med en Forandring i formel Henseende.

Anordning herom senere af 5te Februar 1869.

I den reviderede Grundlov af 28 Juli 1866 § 24 bestemmes bl. A., at naar Kongen ikke har stadfæstet et af Rigsdagen vedtaget Lovforslag inden næste Rigsdags-Samling, ansees den som bortfaldet, og i det i 1872 behandlede Udkast til en Coloniallov var det i § 3 bl. A. foreskrevet, at de af et Colonialraad antagne Anordninger træde i Kraft naar de stadfæstes af Kongen inden et Aar efter Modtagelsen og ansees ellers som bortfalden. Dog kunde Gouverneuren sætte en Anordning foreløbig i Kraft ved paa Kongens Vegne at stadfæste den, saaledes at den da beholde Gyldighed, hvis Kongen ikke inden et Aar efter Vedtagelsen har nægtet Stadfæstelsen.

24/12 78 R

GOVERNEMENTET for de dansk vestindiske Øer.

Nº 328.

p. t. St Croix d: 12te November 1878.

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 26de f. M., hvorved fremsendtes Udkastet til Anordning om en Udvidelse af den Gouvernementet ved Anordning af 16de Juni 1876 given Bemyndigelse til paa St Croix Communes Vegne at overtage de i Lov af 25de Februar 1876 foreskrevne Forpligtelser, samt Afskrift af Overdommerens over Udkastet afgivne Betænkning, skal Gouvernementet herved tjenstligt tilstille Finantsministeriet vedlagte Udfærdigelser paa Dansk og Engelsk af Anordningen saaledes som den er vedtaget af St Croix Colonialraade ved 3^{die} Behandling i Møde den 8de ds, hvorom Ministeriet foreløbigt underrettedes ved mit Telegram af d: D: saalydende:

"End October state of siege abolished, increased factory guarantee adopted, Ministry's telegram received o. s. v."

Som udtalt i min Skrivelse af 31te f. M: Nº 316 var Udkastet opført paa Dagsordenen for Raadets Møde den 6te Ds. men blev imidlertid først behandlet i et nyt Møde [*opslag 381*] den 8de Ds. Forudsætningen for Udkastets Forelæggelse for Raadet: at der forinden vilde være indløben Meddelelse fra Ministeriet om Statskassens Laan til Colonialkassen, indtraf vel ikke; men jeg mente dog, navnlig da jeg efter Modtagelsen af Ministeriets Skrivelse af 12te f: M: Nº 189 maatte antage at Hjælpen vilde blive ydet, at burde fremme Sagen i Overensstemmelse med Ministeriets Skrivelse af 20de September d. A. Nº 889, ligesom det ogsaa

under Forhandlingerne blev hævdet, at Gouvernementet søgte Anmodningen vedtaget under den Forudsætning at Øen ved Moderlandets Hjælp vilde blive bevaret som sukkerproducerende, og endvidere at Fabrikken modtager de af Selskabets Bestyrelse i Skrivelse af 19de Septbr d: A. til Finantsministeriet angivne saavel Forbedringer af Maskineri m: v: som Forretningsførelse, hvilke maa ansees som nødvendige Betingelser for, at Anlægget skal kunne opfylde sine Forpligtelser overfor saavel Øens Plantager som for Selskabets Aktionærer. Med Hensyn til Fabrikkens Tilstand har man alt tidligere oplyst, at kun Glynn Station har lidt Noget af Betydenhed ved Brandstiftelserne; idet Hele er Tabet anslaaet til \$ 1881, og der er alt truffet Foranstaltninger til hurtig og betimelig Istandsættelse af den lidte Skade.

Ministeriets ovennævnte Skrivelse af 12te f: M: N° 189 har jeg vel opfattet saaledes, at Ministeriet paa Grund af de her indtrufne Begivenheder har maattet opgive sin oprindelige Bestemmelse: at see Rentegarantispørgsmaalet, Fælleskogeriet vedkommende, foreløbigt afgjort, forinden der hjemme gjordes Skridt til en eventuel Ændring af Loven af 25de Februar 1876, og af Ministeriets d: 8de ds. kort efter Colonialraads-Mødets Slutning modtagne Telegram seer jeg, at Ministeriet har anmeldt for Rigsdagen et Lovforslag om det af Fælleskogeriselskabets ansøgte Laan, men da det har viist sig muligt at faae Anordningen saa tidlig vedtaget som skeet, antager jeg at Vedtagelsen vil stemme med Ministeriets Ønske.

I Henhold til Foranstaaende tillader jeg mig at indstille, at der ved Ministeriets gunstige Foranstaltning maatte søges udvirket Allerhøieste Stadfæstelse af ovennævnte Anordning.

Aug Garde

/ H Hauschil Fm

Til Finantsministeriet [opslag 382]

Jeg troer dog – Alt vel overveiet – at det vil være rettest, da man i denne Post ikke seer sig istand til at udtale sig nærmere om Fælleskogeriets Stilling, at udsætte denne Meddelelse til en senere Post

11/12 78 C. [opslag 383]

Til Gvm^{tt} for de d. v. Øer.

Gvm^{tt} har med Beretning af 12te fM: N° 328 fremsendt en af St Croix Colonialraad ved 3^{die} Behandling den 8de fM: vedtagen Anordning om en Udvidelse af den G^{tt} ved Anordning af 16 Juni 1876 givne Bemyndigelse til paa St Croix Communes Vegne at overtage de i Lov af 25 Februar 1876 foreskrevne Forpligtelser, nemlig saaledes at Bemyndigelsen udvides til at gjælde for det hele i Loven nævnte Statslaan til Fremme af Anlæg af Fællessukkerkogerier m. m., forsaavidt dettes Størrelse maatte blive forhøiet ud over Beløbet af indbetalt Actiecapital indtil halvanden Gang saa meget som denne.

I denne Anledning undlader Man ikke tjenstlig at meddele Gvm^{tt}, at, da de Forudsætninger, under hvilke Ministeriet i sin Tid foranledigede Gvm^{tt} til at tilveiebringe den nævnte Anordning ved Forhandling med Colonialraadet, nu ikke længere ere tilstæde, har Ministeriet selvfølgelig ikke fundet Anledning til at foretage videre Skridt for at erhverve sammes allerhøieste Stadfæstelse.

CdB.

[opslag 384] tom

[opslag 385]

Anordning

om en Udvidelse af den Gouvernementet ved Anordning af 16de Juni 1876, givne Bemyndigelse til paa St Croix Communes Vegne at overtage de i Lov af 25de Februar 1876 foreskrevne Forpligtelser.

Den Gouvernementet for de Dansk-Vestindiske Øer med Anordningen af 16de Juni 1876 givne Bemyndigelse til paa St Croix Communes Vegne at overtage de i Lov af 25de Februar foreskrevne Forpligtelser, udvides

til at gjælde for det hele Statslaan, forsaavidt dettes Størrelse maatte blive forhøiet udover Beløbet af indbetalt Aktiekapital, indtil halv anden Gang saameget som denne.

Saaledes vedtaget ved 3^{die} Behandling i Colonialraadets Mødeden 8de November 1878.

Colonialraadet, St Croix den 11te November 1878

Ph. Rosenstand, Formand

L: Faber, Secretair

[opslag 386]

Ordinance

concerning an extention of the authorization given to the Government by the Ordinance of 16th of June 1876 to assume in behalf of the Municipality of St Croix the liabilities prescribed in the Law of 25th of February 1876.

The authorization given to the Government of the Danish Westindia Islands by the Ordinance of 16th of June 1876 to assume in behalf of the Minicipality of St Croix the liabilities prescribed in the Law of 25th of February 1876 is hereby extended to be valid with the regard to the whole Loan from tre State Treasury, should the amount of such loan be increased beyond the amount of the paid up capital of shares, but not beyond one and a half as much as the amount of the said paid up capital.

Saaledes vedtaget ved 3^{die} Behandling i Colonialraadets Mødeden 8de November 1878.

Colonialraadet, St Croix den 11te November 1878

Ph. Rosenstand, Formand

L: Faber, Secretair

[opslag 387 - 388] tom

[opslag 389]

GOUVERNEMENTET for de dansk vestindiske Øer.

Nº 313

p. t. St Croix d 26de October 1878.

I Fortsættelse af Gouvernementets Skrivelse af 15 Dennes Nº 303 skal Gouvernementet herved tjenstligt fremsende vedlagte i Henhold til Finantsministeriets Skrivelse af 20de f. M: Nº 889 udarbejdede Udkast til Anordning om en yderligere Udvidelse af den Gouvernementet ved Anordning af 16de Juni 1876 givne Bemyndigelse til paa St Croix Communes Vegne at overtage de i Lov af 25de Februar foreskrevne Forpligtelser, samt Afskrift af Overdommerens over Udkastet indhentede Betænkning af 24de dennes.

Ministeriet vil heri see et yderligere Beviis paa hvor unyttigt det vil være at forhandle med [opslag 390] Colonialraadet forinden jeg kan paavise en finantsiel Udvei, hvorved Øens Fremtid kan ansees betryggende sikkert.

Aug Garde

/ H Hauschil Fm

Til Finantsministeriet.

Udkast

til Anordning om en yderligere Udvidelse af den Gouvernementet ved Anordning af 16de Juni 1876 givne Bemyndigelse til paa St Croix Communes Vegne at overtage de i Lov af 25de Februar 1876 foreskrevne Forpligtelser.

Den Gouvernementet for de Dansk Vestindiske Øer vedAnordningen af 16de Juni 1876 givne Bemyndigelse til paa St Croix Communes Vegne at overtage de i Lov af 25de Februar 1876 foreskrevne Forpligtelser

udvides til at gjelde for det hele Statslaan, forsaavidt dettes Størrelse maatte blive forhøjet ud over Beløbet af indbetalt Aktiekapital, indtil det Halvandetdobbelte af denne.

Motiver

Uagtet St Croix Fælles-Sukker-Kogeries første Campagne er endt med et alvorligt Tab, har dog den gennem samme indvundne Erfaring tilstrækkeligen godtgjort, at det med Anlæggets Maskinerie og øvrige Indretninger i Forbindelse med den anvendte Methode er fuldstændig gjørligt at til- [opslag 391] virke Sukker af en fortrinlig Qualitet, og det i saadanne Qvantiteter at Foretagendet kan blive indbringende, og med visse Forbedringer, der let kunne indføres, end yderligere fordeelagtigt.

Den indvundne Erfaring har ligeledes bekræftet, hvad der fra Begyndelsen af var forudsat, at det nye System for Sukkertilvirkning vilde medføre store Fordele for Planterne.

De Aarsager, der til Trods for de anførte tilfredsstillende Resultater have medført, at Campagnen er endt saa utilfredsstillende, at Foretagendet endog har været udsat for fuldstændigt at slaae feil, ere bekendte.

De bestaae fornemmeligen i Mangler ved forskjellige Dele af Maskineriet, hvilke uagtet de ikke vedrøre Principet i Planen, og uagtet de under almindelige Omstændigheder vilde kunne afhjælpes i nogle faa Dage, dog hver for sig have medført en Standsning af mange Uger, som Følge af at man var nødt til at forskrive de manglende Dele saa langt borte fra.

Fremdeles led den oprindelige Plan i en vis Grad derved, at det ikke var muligt at frembringe den fornødne Dampkraft, og under hele Kampagnen har den Drifts-Kapital, som det havde været muligt at reise, været altfor indskrænket til at Bestyrelsen i rette Tid kunde forsyne sig med Reservedele af Maskineriet for at møde muligt indtrædende Uheld.

Medens disse og andre lige saa uvæsentlige Aarsager medførte, at den daglige Produktion af Sukker sank ned til det Halve af hvad det havde været, eller ganske standsedes, og at samtidigt, Qualiteten af Sukkrene betydeligt blev forringet, vedbleve Udgifterne imidlertid at være de samme, hvorhos Renterne paa Kapitalen vedbleve at paaløbe. Resultatet heraf kunde derfor ikke blive anderledes end, at Drifts Kapitalen udtømmes, og at der ingen Midler var paa Haanden til at paabegynde en ny Kampagne.

Direktionen har derfor omhyggelig undersøgt Aarsagerne til det slette Udfald af den første Kampagne, ligesom ogsaa hvad der udfordres til ikke alene at sætte Faktoriet i dets oprindelige Stand, men ogsaa til, at indføre saadanne Forbedringer og Tilføjelser samt til at tage saadanne Forholdsregler imod en Gjentagelse af de tidligere tilfældige Forstyrrelser, som den fra den første Kampagne indvundne Erfaring har paavist at være nødvendige og tilraadelige, og kommet til det Resultat at der forat Faktoriet kan sættes i Stand til at arbejde med Held, vil udfordres et Beløb af Kr 544,000 hvori tillige er indbefattet den tilstrækkelige Driftskapital.

For at erholde dette Beløb, der er nødvendigt for at faae Alt sat i Orden, vil Direktionen bestræbe sig for at opnaae i yderligere Laan [opslag 392] fra Statskassen, saaledes nemlig, at det oprindelige Laan, hvis Størrelse var fastsat til een vestindiske Daler, for hver vestindiske Daler tegnet og indbetalt paa Aktier nu udvides efter Forholdet een og en halv vestindisk Daler, for hver vestindisk Daler tegnet og indbetalt.

Heraf vil da blive en nødvendig Følge, at den Rente-Garanti, som Kolonialkassen i sin Tid gav for det oprindelige Laan, udvides i samme Forhold som selve Laanet, og for at opnaae Colonialraadets Samtykke hertil, forelægges nærværende Udkast.

Afskrift.

I behagelig Skrivelse af 23' dennes har Gouvernementet begjært min Betænkning om det hermed tilbage følgende Udkast til Anordning om en yderligere Udvidelse af den Gouvernementet ved Anordning af 16de April 1876 givne Bemyndigelse til paa St Croix Communes Vegne at overtage de i Lov af 25de Februar 1876 foreskrevne Forpligtelser.

Det falder mig under de forhaandenværende Omstændigheder vanskeligt at udtale nogen Formening om det paagjældende Forhold. Medens det jo vistnok fremdeles, og for den østlige Halvdel af Øen vel nu mere end nogensinde, maa ansees for at være af stor Betydning for Øen, om Fællessukkerkogeriet maatte kunne sættes i Gang igjen, naar det kan skee saaledes, at det bringes til at betale sig, seer jeg ikke, at der efter de Ødelæggelser, der ere overgaaede Øen, og hvorefter det, naar der ikke maatte komme en Hjælp, som gaaer langt udover hvad Øen i Fremtiden vil kunne producere, kan lægges Betydning i en Garan- [opslag 393] ti fra Colonialkassen, hvis Evner – om jeg ikke i Øieblikket seer for mørkt paa Tingene – forentlig end ikke i den nærmeste Fremtid ville række til at bestride de Bestyrelses-Udgifter, der ere nødvendige, naar Øen ikke skal komme til at blive en Coloni af en langt lavere Orden end hidtil. Skulde Garantien komme til Betydning, vilde den vel i den vestlige Halvdel af Øen, hvor Plantagerne ikke drage umiddelbar Nytte af Factoriet, men, forsaavidt der overhovedet er Midler eller Credit til at fortsætte Cultivationen, maa foruden at bære de sædvanlige Udgifter og Byrder, søge Udveie til at faae Værkerne igjen opførte, føles som særlig byrdefuld.

Om Betegnelsen "det Halvandetdobbelte af" ikke maatte ombyttes med "halvanden Gang saameget som" eller anden lignende Betegnelse skal jeg tillade mig at henstille.

Bilagene følge tilbage.

Den Kongelige Vestindiske Landsøverret

St Croix den 24de October 1878.

Ph: Rosenstand.

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

[opslag 394 - 396] Udklip fra

Den til Forsendelse med de Kongelige Brevposter privilegerede Berlingske poliotiske og Avertissements-Tidende Nr. 269, Mandagen den 18. November. 1878.

Opstanden paa St. Croix.

I den med den igaar ankomne vestindiske Post til Finansministeriet indøbne Rapport fra Gouverneur Garde, fremhæves den forekommende Maade, hvorpaa Cheferne for henholdsvis det engelste Orlogsskib "Tourmaline", det franske "La Bourdonnais" og det nord amerikanske "Plymouth" have opfyldt Hans Ønsker om deres længere Ophold ved Christiansted og Frederiksted, indtil enhver Frygt for en Opblussen af Urolighederne med fuld Føie kunde ansees for at være fjernet. Dette Tidspunkt ansaaes indtraadt ved Beretningens Afsendelse, den 26de October, og da Gouverneuren samtidig hermed ad telegraphisk Vei herfra modtog Meddelelse om, at en Allerhøieste Resolution af 25de October havde bemyndiget ham til at udnævne en Commission til Undersøgelse og Paadømmelse, under Appel til Hoiesteret, af Sager imod Deeltagere i Urolighederne, var det hans Hensigt umiddelbart derefter at udnævne en saadan Commission, til hvis Medlemmer han havde udseet Overdommer Rosenstand, Underdommer, Justitsraad Sarauw og forhenværende Politimester Justitsraad Forsberg, for derefter at hæve Beleiringstilstanden og Standretten, hvilket ifølge indløbet Telegram derefter skete ved Udgangen af October Maaned. Iøvrigt var Standrettens dømmende Virksomhed, efterat den ind til den 13de October havde afsagt ialt 12 Dødsdomme, som strax bleve exequerede, derefter foreløbig stillet i Bero, og da der siden ikke indtraadte nogen Nødvendighed for at gjenoptage den, havde Standretten siden den nævnte Dag udelukkende været beskjæftiget med at optage Forhører.

I Henhold til de fortsatte Undersøgelser formenes det hele Tab af Mennesteliv ikke at have oversteget 100. Angaaende de materielle Tab vare de detaillerede Undersøgelser og Vurderinger ikke tilendebragte ved Beretningens Afsendelse; men efter hvad der forelaa, skjønnedes de at ville udgjøre en Sum af mellem 5 og 7 hundrede Tusinde v. D.

Fra St. Thomas berettes, at den militaire Caserne, hvori der igjen var optraadt et Par Tilfælde af guul Feber, er bleven rømmet og en Commission nedsat til at undersøge de derværende sanitaire Forhold. Ved Be-

retningens Afgang forelaa intet Febertilfælde, hverken i Byen eller i Havnen, saa at det tør haabes, at den truende Epidemii er undgaaet.

Angaaende Enkelthederne ved det første Udbrud af Urolighederne i Frederikssted giver nedenstaaende Rapport fra const. Politimester Rübner-Petersen nærmere Oplysning.

Indberetning

til Gouverneuren for de dansk« vestindiske Øer om de i Frederiksted den 1ste og Natten til den 2den

October 1878 stedfundne Begivenheder

fra

Const. Politimester i Frederiksteds Jurisdiktion

R. Petersen.

Da jeg Tirsdagen den 1ste October 1878 efter Frokosttid lidt før Kl. 12 begav mig fra mit Hjem i Dronningensgade tilbage til Politikammeret i Frederiksfort, traf jeg kun faa Landarbejdere paa Gaden. Der var fra om Morgenen Kl. 8 og til 3½ Eftermiddag en heel Deel at bestille samme Dag med Pas-Sager, der dog alle bleve ordnede uden Vanskelighed, og da Forretningerne det anførte Klokkeslet syntes at være forbi, opfordrede jeg Politiassistenten, Overkrigscommissair Gyllich, til at kjøre med mig rundt i Byens Gader for at se, hvorledes det stod til der; der havde nemlig været forhøldsviis roligt om Dagen i Sammenligning med tidligere Aars 1ste October, og saagodtsom ingen Anholdelser for Gadeuorden havde fundet Sted. Vi kjørte da ud, og først da vi kom til Apotheket paa Hjørnet af Dronningens og Kongens Tværgade, traf vi paa en større Samling af Landarbejdere. Justitsraad, Byfoged Sarauw stod paa Gaden og opfordrede mig til at sende Politi, da Folk sloge hinanden ihjel paa Hjørnet af Prindsensgade og Kongens Tvergade. Jeg kjørte da først derhen, men fandt kun der en drukken Mand, Henry Trotmann af Pl. Mt. Pleasant & Plessent", der havde skaaret sin Fod paa en Steen eller Glas, saa den blødte, liggende i Rendestenen. Han blev bragt paa Hospitalet. Derpaa kjørte jeg videre tilbage til Fortet for at faae hele Politistyrken ud samt lade 2 Ordonnantser ride rolig op og ned ad Gaderne, hvilket jeg haabede vilde have nogen Virkning paa Pøbelen. Paa Veien til Fortet, nærved Apotheket, mødte jeg 2 Betjente, der havde anholdt Joseph af La Grange, som senere viste sig at være en af Hovedlederne, og søgte at bringe ham til Politikammeret. Jeg kjørte lige bagefter dem, stod ud af Vognen og talte til Landarbejderne, men de viste sig støjende og truende og befriede med Magt Joseph af La Grange, der løb sin Vei. Nu kjørte jeg til Fortet og fik Resten af Betjentene og 2 ridende Ordonnantser ud samt fulgte med tilvogns tilligemed Assistenten. Ved Hjørnet af Apotheket væltede En af Pøbelen sig ind paa den ene Ordonnants og truede ham med sin Stok, hvorfor begge Ordonnantser trak Sablen og huggede om sig, dog uden at slaae Nogen. Da Hoben imidlertid tiltog, raabte og hujede, og da jeg efter deres Antal og Miner kunde forudsee, at min for Størstedelen aldeles ubevæbnede Styrke vilde blive slaaget ned, og Fortet saaledes være udsat for at falde i Pøbelens Hænder, lod jeg Ordonnantserne følge min Vogn langsomt tilbage gennem Dronningensgade, og Politibetjentene et lille Stykke bagved følgende efter, dannende en Linie tversover Gaden. Pøbelen fulgte, og det var mit Haab, at de dristigste af dem vilde følge os ind i Fortsgaarden, hvor jeg da vilde lade Porten hurtig slaae i og see at anholde dem og paa den Maade mulig faae tilveiebragt Ro, naar Hovedmændene vare fangne. De kastede Steen efter os paa Gaden, men jeg afholdt min Styrke fra at angribe dem, og vi kom ind i Fortet, medens Hoben standsede i Kongensgade. Nu efterlod jeg de 3 Ordonnantser og Politibetjentene i Fortet og begav mig tilfods med Politiassistenten op i Kongensgade for at komme til at tale med Urostifterne og see at faae at vide, hvad de vilde. Til os sluttede sig offentlig Læge, Dr. Hansen og Controlleur Birch; engelsk Viceconsul, Pastor Du Bois befandt sig allerede iblandt Mængden, søgende at berolige dem. Vi gik alle spredte imellem Pøbelen op ad Gaden, forhindrende dem fra at slaaes indbyrdes og søgende at komme til at tale med dem, hvilket ikke var let paa Grund af deres støjende Adfærd; de vare villige nok til at tale, men Ingen vilde høre. Vor Plan var at lede dem ud til den sydlige Udkant af Byen og der see al faae dem til at gaae hjem. Dette lykkedes tilsidst ogsaa, det vil sige, at faae dem til Udkanten af Byen, og flere lovede at gaae rolig hjem og faae de Andre med, blandt Andre lovede Joseph La Grange, som jeg atter traf

her, mig det. Imidlertid fik vi da ud af dem, at de vare misfornøiede med den i Arbeidsregulativerne fastsatte Betaling og vilde have 20 à 25 Cents daglig i Penge. – Pludselig bleve alle vore Bestræbelser tilintetgjorte, idet et Fruentimmer, Felicia James, af Pi. Mt. Pleasant & Plessens kom farende og fortalte Hoben, at Henry Trotmann af samme Plantage, der af Politiet var indlagt paa Hospitalet, var død der af de Slag, Politiet havde givet ham. Nu blev der en saadan Støi og Steenkasten, at jeg gik bort for at skrive til Præsidentskabet om Assistance, men paa Veien traf jeg ved Apotheket Dr. Hansen og gik da først med ham til Hospitalet for at see, om der var Noget iveien med Henry Trotmann. Vi fandt ham liggende døddrukken i en af Stuerne paa en Madrats uden videre Overlast, end at hans ene Fod var blodig, saaledes som jeg tidligere havde seet ham ligge i Rendestenen. Da vi vare komne op i Galleriet til Strandgaden for at gaae bort ad Hovedtrappen, kom Pøbelen fra Udkanten af Byen stormende med Felicia James i Spidsen, raabende, at de vilde see, om Henry Trotmann var død, og prøvede paa at sprænge Porten til Strandgaden. Porten holdt imidlertid, og jeg raabte til dem ud fra Gallerivinduet, at jeg lige havde seet Henry Trotmann og at han ikke feilede Andet end at han var aldeles drukken, Dr. Hansen og jeg løb nu ned paa Gaden til Pøbelen, og Felicia kom strax løbende hen til mig; jeg forkladere dem atter, at Intet var iveien med Henry Trotmann, og sagde, at de skulde gaae rolig bort og ikke forstyrre de Syge; Dr. Hansen gjorde ligeledes alt muligt for al faae dem bort. Alt var uden Resultat; de stormede op ad Hovedtrappen fra Kongens Tvergade, og vi løb begge op med for at holde Døren, men den blev strax stødt op af dem, og vi gik da, Dr. Hansen hjemad og jeg ad Kongensgade til Fortet. Ved min Ankomst der havde Politiassistenten alt ladet uddele vore 9 Minierifler (den ene gik dog strox efter istykker) til Betjentene, der stod ved Yderporten og de 3 Ordonnantser holdt beredne i Gaarden.

Jeg vilde netop gaae op for at skrive til Præsidenten i Christiansted om Assistance, da jeg saae Pøbelhoben komme fra Hospitalet i forøget Antal, hujende op ad Strandgaden og stille sig op overfor Fortet mellem Toldboden og Værftet. Et Par Minutter efter fik vi en Regn af Steen over os ind i Fortsgaarden, - og da dette gjentoges, lod jeg fyre. Ingen blev truffen, saavidt jeg veed, men hele Hoben stormede nu under vilde Skrig ind mod Fortet og rev Yderporten, der kun bestod af Trætremmer, af og kastede den i Søen. Vi skyndte os ind i den indre Fortsgaard, stængede Porten under Byfogedcontoiret og fik Ordonnantserne, der i en Hast satte deres Heste i Stalden, ind ad en Bagdør fra Staldgaarden. Nu begyndte en morderisk Regn af Muurbrokker, Steen, Konchylier og Kanonkugler, hvilke sidste fra gammel Tid laae opstablede i den ydre Fortsgaard, saa at hele den indre Fortsgaard og Bastionerne vare aldeles oversaaede dermed, og vi havde stor Nød med at komme til at fyre uden at blive knuste; flere Steder, hvorfra der kunde have været fyret, vare Arresterne belagte med Fanger. Pøbelen var rundt om Fortet, foran Byfogedcontoiret og inde i Staldgaarden og kastede med en voldsom Iver deres Projektiler over os, saa at jeg ikke forstaaer, at kun een Mand, Nattevagt Fosset, blev truffen i Siden af en Steen. De 3 Soldater og de tilstedeværende Betjente (nogle vare afskaarne i Byen) samt 2 Mænd fra Byen, der med Politiassistenten var fulgt med til Fortet, Skræder Tolderlund og Slagter Adolphus Joseph, viste et særdeles Mod og stor Koldblodighed og fyrede saa vel paa Pøbelen, at den efter en halv Times Forløb, c. Kl. 5½, og navnlig da det ikke var lykkedes dem at sprænge den indre Fortsport (der dog nær havde givet efter), trak sig bort fra Fortet og gik ind i Byen. Jeg turde ikke paatage mig det Ansvar – efter hvad der var hændet – at rykke ud fra Fortet og angribe Pøbelen i Gaderne, thi Antallet af Pøbel var meget betydeligt og tiltog i Aftenens og Nattens Løb (det er af paalidelige Folk senere anslaaet til 6 a 800 Personer, og jeg havde kun 8 Forladegeværer og 3 Bagladecarabiner; derimod skrev jeg nu strax til Præsidenten om Assistance af 20 a 25 Militaire og sendte min Kudsk John Mac Intosh paa en af mine Heste med Brevet Kl. 5¼ Eftermiddag afsted ud ad Staldporten ad Nordsideveien, da han ikke kunde passere Byen tilhest, og da jeg ikke turde afsende en Ordonnants, der rimeligviis vilde være bleven myrdet af Pøbelen. Det viste sig siden, at der var en Mængde Mennesker paa Benene paa Nordsiden; de forfulgte min Kudsk, faa at han maatte tye ind til Forvalter Ramsay paa Plantagen "Punch". Denne afsendte nu et andet Bud med Brevet til Forvalter Foster paa "Mon Bijou"; ogsaa dette Bud blev antastet paa Veien af Skarer af Landarbejdere, men naaede dog "Mon Bijou", og Forvalter Foster afsenste et tredie Bud, der Kl. 1 Onsdag Morgen naaede

Christiansted og afleverede Brevet til Vicegouverneuren. Alt dette vidste vi Intet om her i Fortet; vi haabede, at Militairet vilde kunne være her Kl. 10 a 11 om Aftenen, og at vi saaledes vilde blive satte istand til at redde det Meste af Byen, der alt Kl. 7 a 8 begyndte at brænde paa enkelte Steder, idet Pøbelen opbrød Boutikkerne, kastede Varerne ud paa Gaden, overhældte dem med Petroleum og stak Ild i dem; fra Varerne forplantede Ilden sig i Regelen til Tagene paa Husene, og disse nedbrændte derefter. Ilden forplantede sig paa denne Maade mere og mere. Endelig blev Toldboden stukken i Brand. Hvert Øieblik ventede vi et nyt Angreb paa Fortet, da det idelig hørtes fra Byen, at Pøblen sagde, at det Hele ikke nyttede Noget, før Fortet var nedbrændt; men der var ikke Enighed derom, da Halvdelen fandt det sikkrere at ødelægge Boutikkerne og Husene, efter, om ikke Faa vare blevne saarede ved det første Angreb paa Fortet. Flere Gange rykkede de dog frem, gesticulerende forskrækkeligt og slaaende Øxerne, de havde røvet i Boutikkerne, mod hverandre samt pegende truende mod Fortet; men da der altid blev fyret, naar Nogen kom nær nok, holdt de sig dog gjerne i Afstand og trak bort igjen. Forøvrigt maatte vi spare saa meget som muligt paa Ammunitionen af Hensyn til den Eventualitet, at mit Bud var bleven opsnappet af Pøbelen paa Landet, eller at ingen Assistance kunde sendes os fra Christiansted, som Pøbelen her paa Gaderne meget ivrigen paastod ogsaa brændte. Kl. 2½ om Morgenen den 2den ds. fik jeg en sort Mand, der var kommen ind til os i Fortet om Natten, Charles Thomas, til at ride op med et andet Brev til Vicegouverneuren, og han ankom efter endeel Vanskeligheder til Christiansted Kl. 5 om Morgenen, men da var Styrken alt afgaaet for tre Timer siden. Mellem Kl. 3 og 4 skete det andet Angreb paa Fortet, denne Gang fra Staldporten og fra Søsiden ved Badebuset, men da der øieblikkelig blev fyret, saasart der stak et Hoved frem, brød Pøbelen ind i Haven bag Staldgaarden gennem en lille Laage ud til Landeveien og stak inde fra Haven Ild i Taget paa et lille Huus, der benyttedes til Oplagdsted for Petroleum fra Byen og hvori dengang fandtes 840 Galloner Petroleum og ca. 2000 Squibbs, og samtidig bombarderede den os med Steen for at forhindre os fra Slukning og Skydning. En lille Sprøite blev nu bragt op fra Gaarden og med den blev oversprøitet Shingle-Taget paa det lille Huus (almindelig kaldet Fugleburet) til Nordøst, hvori jeg har 2 private Contoir værelser; ligeledes oversprøitedes alt Træværket i Staldgaarden ved at sprøite ud fra Vinduerne, saavel foroven som forneden. naturligviis med fare for at blive knuust af deres Steen, som de forstaae at kaste med stor Sikkerhed og i lang Afstand; vi maatte ogsaa paa Grund af Faren for Ildens Udbredelse slaae Hestene løse i Staldgaarden. Pøbelen søgte ved Steenkast at forhindre os fra Slukning. men nogle velrettede Skud holdt dem dog i Afstand; Nogle, som kom for nær, bleve skudte ned, og det lykkedes os at indskrænke Ilden til Petroleumshuset, af hvilket Taget og hele Indholdet brændte; kun de revnede Mure ere tilbage. Dette Angreb varede til Klokken ca. 5. Ilden havde fra Petroleumshuset taget fat i et Trætremmeskuur, der fra Petroleumshuset strakte sig til Staldgaardsporten, men Politiskriver Henderson, Undercorporal Petersen og en af Driverne med nogle flinke Varetægtsarrestanter gik ud i Staldgaarden og slukkede den. I et af mig et Par Dage efter afholdt Forhør er forklaret, at Meningene med dette sidste Angreb var først gennem Staldporten at komme ind i Staldgaarden, men da dette ikke lykkedes, ved Nedbrændingen af Petroleumshuset at bane en større Aabning, hvorigjennem Pøbelen skulde storme ind under et Halvtag ud til Staldgaarden paa selve Politikammerbygningen; der skulde en Dør forceres aaben og 2 a 3 Flasler brændende Petroleum kastes ind i Lokalet forneden (den forhenværende Brandstue) for at opbrænde Besætningen ovenpaa. Lidt før Kl. 6, da en Deel af Pøbelen havde forladt Byen og de fleste af de Tilbageværende vare samlede Nord for Maährisk Etablissement og rlmeligviis forberedte et tredie Angreb paa Fortet, da der idelig blev blæst i Skallen, kom Lieutenant Ostermann med 19 Militaire nordfra og blev indladt gennem Staldporten. Nu lod jeg Flaget Heise og fulgte strax efter Ankomsten af Militairet med Lieutenanten og 20 Mand ud i Byen. Der blev først fyret paa den ved Mährisk Etablissement forsamlede Hob, der blev splittet ad, og dernæst marcherede vi gennem Gaderne, hvilke Lieutenanten klarede med nogle Salver; vi foretog tillige endeel Arrestationer. Det lykkedes os at komme netop itide til at redde Controlleur Birchs store Huus paa Hjørnet af Kongensgade og Toldbodgade (Politimester Egges tidligere Bolig), som Pøbelen var i Begreb med at stikke Ild i; de havde heldt Petroleum

over Meublerne, men heldigviis var der kun Ild i en Dør til Toldbodgade, hvilken jeg strax satte Folk til at slukke. Efterat vi vare komne tilbage til Fortet, lode vi en Malmkanon, som Major Moore tilbød os og som laa i hans nedbrændte Gaard i Strandgade, flytte op paa Bastionen og opstille paa en gammel Lavet samt lade med en Kardætske; heldigviis havde Militairet ved dets Flytning fra Fortet forrige Aar ladet nogle forblive her tilbage, men da der ingen Kanon blev overladt Politiet, vare de hidtil ikke af videre Betydning for os. Klokken omtrent 9 om Morgenen fik Lieutenant Ostermann og jeg med Rombodholder Ths. Elliot fra Christiansted afsendt Indberetning til Vicegouverneuren om det Passerede.

[opslag 397]

Til Finantsmsts 1 Deptmt. d. 13 Marts 1879.

Ifølge Indberetning fra Gouvmt for de d. v. Øer og vedlagte Duplikatkvittering er der af St. Thomæ Kolonialkasse udbetalt til Commissionen i Anledning af Oprøret paa St. Croix til Bestridelse af Udgifterne ved dens Ophold paa de d. v. Øer, \$ 2,000 eller

8,000 Kroner

Disse Otte Tusinde Kroner (.....) for hvilke der tilkommer St. Thomæ Kolonialkasse Refusion af Statskassen, skulde Man tjenstl. anmode Dpmtet om bhgl. at ville foranstalte ført til Indtægt paa Colonies Conto.

C..B. 13/3. 79.

[opslag 398]

Extract af Kommissionens Betænkning

[opslag 399 – 401: Arkene delt på midten og er scannet i forkert rækkefølge, men her flyttet sammen]

Extract.

Commissionen i Anledning af Oprøret paa St Croix, der har opholdt sig paa St Croix fra 5te Februar til 20 Marts 1879, indberetter i Skrivelse af 1 Mai (modtaget i Colonialcontoiret den 5te Mai) om Udførelsen af de den ved Kgl Commissorium af 28 Decbr 1878 overdragne Hverv, Commissionen til de angaaende enkelte af disse afgivne Betænkninger, særligt til de af 12 Februar N° 1 angaaende det militaire Spørgsmaal, 6 Marts N° 4 angaaende Skadeserstatningsspørgsmaalet, og 26 Februar N° 3 angaaende Bevilgelse af Laan til Skadelidte – og afgiver nu, efterat være hjemkommet 18 April, en samlet Fremstilling af de Resultater, hvortil den er kommen ved de af den anstillede Undersøgelser.

Spørgsmaalet om Aarsagerne til Oprøret p. 2 – 24 og Midlerne til at forebygge en Gjentakelse af samme, pag 24 og fl.

Ved Besigtelsen af 54 Plantager mHt den Skade, der er foraarsaget ved Oprøret, blev Leiligheden benyttet til at udspørge de forskjellige Klasser af Befolkningen, og desuden indkaldte Commissionen for sig 53 Personer af alle Livsstilinger og Karl fra Landet og de 2 Byer En herom optaget Protocol vedlagt (Bilag 1).

Commiss: har endvidere gennemgaaet Standretsprotocollen og tildels Protocollen over de endnu ikke afsluttede Forhører, der ere optagne af den ved Kgl Resol 25 Octbr 1878 nedsatte Commission til Undersøgelse og Paadømmelse af de eller ved Standretten afgjorte Sager.

Commissionen udtaler, at Oprørets Udbrud hidrørte fra en Tilfældighed og at der ikke kan antages, at der forud har været lagt nogen Plan. Tanken om en strike har foresvævet den i større end sædvanligt Antal baade i Christ: og Frederiksted den 1ste Octbr tilstædeværende Mængde Arbeidere – Men ingen forudgaaet Aftale derom. Oprøret har imidlertid været Udtrykket for en hos Landarbejderne tilstædeværende og blandt dem almindeligt udtalt Misfornøielse.

Ved Ordningen efter Emancipationen 1848 ved Arbeidsregulationer, Prov. Anordn. 26 Januar 1849 blev Arbeidsforholdene paa Plantagerne bestemte paa en for Arbeidsherrerne og Arbejderne betryggende Maade – Aarscontracter med en bestemt Godtgjørelse for en vis Arbeidstid, dels i contantbetaling eller i frit Huus med Provisionsgrund samt Fødemidler m. v. – alt dog kun for en Overgangstid – Men i den Periode af 30 Aar,

som er forløbet, mener Comm: at der navnlig i Periodens sidste Halvdel har været taget for lidt Hensyn til det Omslag navnlig i Eiendoms- og Befolkningsforhold paa St Croix, som vistnok alt i en tidligere Tid burde have fremkaldt Bestræbelser for en yderligere Udvikling af en Frihed, hvortil Anordn. af 1849 dannede Indledningen.

Som Udviklingen er gaaet er Tilstanden saadan, at Arbeidsregulationerne daglig overtrædes i stor Udstrækning, saa at den tilstræbte Lighed er gaaet over til Ulighed, der, saalænge Regul bestaae, var skabt Misfornøielse med dem. (Den høiere Betaling søgtes bl. A. opnaaet af Arbeiderne gennem Salg af Pas (Beviser for, at Landarbeideren paa lovlig Maade har forladt sin hidtige Tjeneste), som skulde have fundet Sted ved Skiftetiden, og som de i 1878 kun vilde indlade sig paa til forholdviis høie Priser eller slet ikke).

Overgangen af (*hul i papiret*) fra tidligere Eiere, der havde arvet dem og (*hul i papiret*) flere Skatter, til Forvalteren – Irlænder o.s.v., der maatte søge saa meget som muligt Udbytte til at erstatte manglende Capital, var af væsentlig Betydning.

En ligefrem slet Behandling af Arbeiderne har ikke fundet Sted uden som Undtagelser, idet den modvirkedes ved Frygten for at miste Arbeidskraften ved Skiftetid. Som 3 Omstændigheder, der haver medvirket til Misfornøielser ansees 1) at Eierne og Forvalterne kunde paalægge Bøder for Forsømmelser og gjorde det med nogen Strenghed, og Bøderne antages af Negerne at være en Bi-Indtægt for Forvalteren. 2) de 2 Grændser for Opsigelsen fra Arbeidernes Side, saaledes at Opsigelsen kunde komme baade for tidligt og for sildigt – havde dog sine gode Sider, ved at medføre større Ro i den øvrige Deel af Aaret, 3) de Hindringer for at forlade Øen, som lagdes Arbeiderne af Øvrigheden (Politiet forlangte Beviis for, at Vedkommende havde Subsistensmidler for Reisen). De fra andre Øer indvandrede Arbeidere bøiede sig kun modstræbende under Regulationerne.

En Overtrædelse af Regulationerne fandt Sted ved Benyttelsen af "Porters" i Byen med Accordarbeide paa Landet, der endog i adskillige Tilfælde flyttede ud paa Plantagerne uden at blive undergivne Regulationerne, og dette System opgav Man at indskrænke, da Fællessukkerkogeriets Oprettelse med fast Arbeide tilsigtedes, og da Arbeidsregulationen skulde ophæves senest den 1ste Octbr 1881, hvortil kom Svækkelse af Respecten for den hvide Race ved den Øen overgaaede Uheld – Ophævelse af Stationen paa Kingshill etc, saa at hele den vestlige Deel af Øen blottedes for Militair.

Midlerne imod en Gjentagelse i Fremtiden – 1) i den Tid der endnu er tilbage, indtil de bestaaende Regulationer træder ud af Kraft, 2) den derpaa følgende Overgangstid, indtil en eventuel ny Ordning har vundet Indpas, og 3) naar Forholdene derefter kunne ansees igjen at være normale.

Angaaende den 1ste Periode har Commissionen framsat sine Forslag i Skrivelse af 12te Februar N° 1. – I den anden Periode vil en større Militair- og Politistyrke endnu være fornøden – Forstærkning anbefales med tilsendelse af et velbemandet Krigsskib der kunde tage Station i den Tid ved Øen, medens man for Politistyrkens Vedkommende maatte foranledige en passende Forøgelse. – Efter Overgangstiden, naar normale Forhold atter indtræder formenes Hærstyrken ikke at kunne indskrænkes, medmindre der ved Øerne stationeres et Krigsskib fremover (I Overgangsperioden antages Stationeringen i kun 5½ Maaned, som paatænkt med Korvetten Dagmar at være noget for kort) som til Stadighed kan afgive et Detachment til Ophold i Land. – Af Militairet skulde Hovedstyrken etableres paa Kingshill, medens der kunde afgives Vagter paa ca. 20 Mand til hver af de 2 Byer med hvilken Centralstationen let kunde bringes i optisk Signalforbindelse. Herved ville man lettest kunne kvæle et Oprør i Fødselen – fremfor Militairet bedst vilde blive unddraget slette Indflydelser fra Byerne, og Soldaterne blive beskjæftiget med nyttigt Arbeide og lidt Bifortjeneste.

Det kunde imidlertid befrygtes, at et saadant Arrangement vilde medføre større Udgifter end forsvarligt – foruden at Hovedstyrken da ikke vilde være paa samme Sted, som den overordnede Administration og Commando, de vigtigste offentlige Kasser og Bankinstituttet. De fremhævede Ulemper vilde dog – den finansielle fraeregnet – være af mindre Betydning. – Men iøvrigt antager Commissionen at ogsaa en Organisation som den i Comm: Skrivelse af 12 Februar N° 1 foreslaaede vilde være tilstrækkelig.

pag 28. Borgervæbning. For de 2 Byer anbefales derhos oprettet Borgervæbninger, hvori hver vaabenfør Mand skulde indtræde, og for Landet etableret et beredent Patrouille Corps, hvortil Plantere og Forvaltere, maaskee endog nogle af de paalidelige Folk, kunde afgive noget brugbart Personel. Med ringe Øvelse, som kunde ledes af Officerer af Hærstyrken, vilde det blive brugbart, og i forekommende Tilfælde kunde da frivillige Corpser undgaaes. Udenfor Øvelserne maatte Vaabnene være i Militairets Værge og under dets Tilsyn.

pag 29: Ophævelse af Arbeidsregulationerne og indførelse af frit Arbeide.

En Tyendelov med hvad der vedrører Fristerne for Tjenesteaccorder og Opsigelse, Aarscontracter bør ikke paabydes – dog at Aarscontract forudsættes, naar ingen anden Aftale er truffet – hvorhos ogsaa fleraarige Contracter kunde tillades. – (*Tilføjet i margen:* ved Analogi Anordning af 25 Marts 1791 § 1 og Pl 16 Dcbr 1840) Opsigelse for Maanedcontracter mindst 14 Dage og ellers 3 Maaneder – Bestemmelse maatte træffes om, hvad der, naar ingen Aftale er truffet skal forstaaes ved en Arbeidsdag. – Straf for Brud paa Contracten bør være offentlig Arbeide (Vand og Brødstraffen uden Betydning), dog i Fængselet altid – og under Arbeide i det Frie, saavidt muligt adskilte fra egentlige Straffefanger.

En Løsgjængerilov – Straffen ikke Vand og Brød, der ikke er afskrækkende i, maatte være strængt Markarbeide (fEx paa de af Staten overtagne Plantager).

Forandrede Bestemmelser om Fattigforsørgelsen.

p. 34 Det bør forsøges, om man kan komme igjennem med den reducerede Arbeidsstyrke med den nuværende Befolkning under frit Arbeide. Men samtidig maa det tages under Overveielse, ved hvilken Art Immigration man bedst kunde bøde paa Mangelen.

pag 35. Arbeidernes moralske Tilstand maatte søges hævet til en bedre end hvilke – i Hjemmet og Skolen – hidtil de løse Forbindelser overveiende, og for lidt Skolegang og Undervisning.

p. 41, Squattervæsenet bør opmuntres, Sparekasser oprettes omgivne af tilstrækkelige Garantier fra Staten eller Colonialkassen, forsaavidt ikke St Thomæ Bank maatte kunne etablere en saadan Forbindelse med sin Filial i Christiansted – Squatteren maa have sin Sukkerhøst behandlet paa et andet Sted – hertil Fælleskogeriets Vedligeholdelse nødvendig.

p 48. Med Hensyn til den ved Oprøret foraarsagede Skade henviser Commissionen til sin Skrivelse af 6 Marts N° 4.

p 48 – 50. Med Hensyn til Tilstaaelsen af midlertidigt Laan henvises til Commissionens Skrivelse af 12 Februar N° 2 og af 26 Februar N° 3.

pag 50 – til Slutningen – Om eventuel Forandring af den ved Colonialloven af 27 Novbr 1863 truffne Ordning. Efter en Gjennemgaaelse af Budgetudgifterne findes ingen væsentlig Indskrænkning af disse mulig, men derimod en Forøgelse paa forskellige Poster nødvendig.

For Overøvrighedens Vedk. anbefaler Comm: Gvm^{tts} Forslag af 15 Januar en Ophævelse af Præsidentskabet for St Croix m. m., dog at alle Kgl Fuldmægtige under Gvm^{tt} rettest begynde med en Gage af \$ 1000 med Tillæg for Ophold paa St Thomas af \$ 200 aarl. – Hvorefter anslaaes en Besparelse paa denne Conto af \$ 4,500.

For Embedsmænd under Administrationen vil efter Anstændighed ingen væsentlig Besparelse kunne ventes.

Rets- og Politivæsenet. 1. der behøves at foregaae Polititilsyn paa Landet under Forudsætning af at Militairstyrken bliver uforandret, vilde en Hjælp kunde opnaaes, naar en større Deel af Besætningen i Frederiksted er bereden. I saa Fald forøges Politiet i Chrst: fornød: med 2 Betjente med en Meerudgift af \$ 794 (\$ 744 Lønning og \$ 50 til Uniform hvert andet Aar)

Bil 2. Militairudgiften, hvorom Bil 2. 130 Menige, 2 Militairstationer, i Chrst: og Fred; den sidstnævnte med skiftende Personel. Rekruteringsomkostninger beregnet efter et 4 aarigt i stedetfor et 6 aarigt Engagement. Udgiftsforøgelse \$ 23,977.

Veivæsenet Herunder Fremme af Skovvæxt, hvortil anslaaes \$ 1000 til Tilsyn og gratis Uddeling af Planter, samt Laan til Indhugning, og Toldfrihed for Hegnsmateriale.

Bil 3. Underviisningsvæsenet, Quins Forslag bilag 3 – Forøgelse \$ 1700 for Landet og 2,100 for Byerne samt en Gang for alle \$ 6,000 til Gjenopførelse af de afbrændte Skoler og \$ 12000 til 2 nye Landskoler – Tvermoes ønsker derhos en Realskole som den paa St Thomas med yderligere Forøgelse af \$ 1200.

Bil 4. Sundhedsvæsenet, Kalmer Forslag bilag 4 – 6 Jordemødre og 20 Hjælpejordemødre istedetfor nu 3 Jordemødre. Forøgelse \$ 1,408 foruden til Ophævelse af Jordemødre paa Fødselsstiftelsen og Hjælpejordemødre paa St Croix \$ 1610. – Et passende Antal læger, 4 offentlige Læger istedetfor 3 – den fjerde med Bopæl paa Kingshill tillige Læge ved et nyt Hospital – Meer Udgift \$ 1347. – Hospitalerne trænger til bedre Vandforsyning - \$ 2000.

Oprettelse ansees fornøden af et særskilt Hospital for Sindssyge og Udgift \$ 2,500 – det kunde gjøres fælles med St Thomas – Til BESPISING af ca 60 Patienter ca. \$ 5000 til Istandsættelse, Vadsk m. m. ca. \$ 1200 – løbende Driftsomkostninger altsaa \$ 6,200, hvoraf Halvdelen ventes dækket af St Thomas – En Dyr læge – der nu lønnes med \$ 92 – med Gage \$ 800, deraf \$ 200 til Befordring.

Fattigvæsenet. Udgiften forhøies med \$ 6,900.

Pensioner Tillæg af Pension for Præsident Stakemann, og til Overlæge Knudsens Enke. Blandt Udgifterne for Commissionen ikke medtaget Bidraget til de alm. Statsfornødenheder og heller ikke Udgiften til en forbedret Communication mellem Øerne men derimod Renter af Statslaanet til St Croix Colonialkasse.

Commissionen anslaar de aarlige Udgifter til i alt \$ 203.544 og engang for alle \$ 25,110. Indtægterne anslaaede til \$ 151,303. Definit altsaa \$ 52,241 foruden \$ 25,110.

Med Hensyn til en mulig Forøgelse af Indtægterne, foreslaar Bog i Analogie af Lov for Island 14 Decbr 1877 § 10, at der indføres en Skat paa Indkomst eller Formue og Leilighed (\$ 7,300 à 7500) og en ny Skat paa Fortæring af Rom (20 cts pr. Gallon af 50,000 Gall er \$ 10,000) hvorved deficit vilde formindskes (\$ 52,241 ÷ \$ 17,000) til \$ 35,241.

Naar Taffelpenge for Gouv's Ophold paa St Croix udredes af Statskassen med \$ 2,000 bliver deficit \$ 33,241. – Dog at dette ikke strax træder i Kraft, men at Statskassen, under Betingelse af, at Øen vedtager de fornødne Love om disse Skatter antages at dække deficitet i 3 Aar, mod Tilbagebetaling senere af Øens Overskud.

De øvrige Medlemmer af Commissionen foreslaae:

- 1, at Statskassen overtager Udgifterne til Hærstyrken – en nærmere Forbindelse af Hærstyrken med Hæren i Moderlandet.
- 2, at der fra 1 April 1881 indføres Skatter efter Forslag.
- 3, at der tages Hensyn til Øen ved Fastsættelsen af Bidraget til de alm. Statsfornødenheder.

Extract af Commissionens Skr. af 12 Februar 1879 N° 1.

Commiss har her kun taget Hensyn til de øieblikkelige Forhold (1ste Periode indtil Arbeidsregulationen ere traadte ud af Kraft)

Frederiksted bør have en stadig Besætning af 1 Officer og ca. 30 Menige med de fornødne Underofficerer – dog saaledes at denne Besætning i hvert Fald Underofficerer og Menige kun betragtes som en Vagt, der udsendes fra Hovedstationen Christiansted, og som afløses med Melleumrum, der næppe tør sættes større end til 14 Dage. Derved opnaaes Disciplinen derved forbedret – og at der findes de mindste Patrouiller, der nu daglig udsendes i forskjellige Retninger mindst hver 14 Dag vilde passere et Commando paa 30 Mand ad Hovedveien mellem Byerne, frem og tilbage. – Hvorved det fredelige Element bl. Negrene styrkes – og det urolige holdes i Respect. Jevnlige Morseøvelser, og saavidt fornødet større Patrouiller til Siderne.

(Kingshill Stationen).

Til Udsendelse af Vagttjenesten i Fred: paaregnes 4 Afløsninger, altsaa 120 Mand – hertil ca 8% for Syge, – altsaa 130 Menige, som den Styrke, der maatte være disponibel. Hver Mand vil da kunde være 6 Uger hver Gang ved Hovedstryken i Chr, med hvilken der da vil have 100 Menige eller naar 20% regnes fra for Syge – 80 Mand. Den midlertidige Tilstand kræve en særegen Besætning ved Fængslet i Richmond, mindst 15 Mand, hvorved det samlede Minimum af Menige bliver 145 Mand.

Compagniet for Tiden 84 Menige, der altsaa skulde forøges med 61 Mand, Befalingsmændene forøges med 1 Officer af 4 Underofficerer – Forøgelse som i Telegrammet 1 Off. og 65 Menige.

Styrken burde forsynes med lettere Vaaben – Remingtongeværer med tilhørende Patrasker; - til Fri-villige – (ovenst Borgervæbning) – et mindre Antal Bagladekarabiner at stilles til Gouv^{ts} Raadighed.

Fortene 1 Chr. Fort bør Port og Vinduesskodder beklædes med Jernblik. 2 Frederiksteds Fort – Muren omkring Gaarden mod Stranden samt tildels mod Haven bør forhøies mindst 4 à 5 Fod. Porten og endel Vinduesskodder bør beklædes med Jernblikplader. 6 à 8 Kanoner 6 12 dige som i Chri. paa Jernrapperter, og om gjørligt 4 af vore 4 12 riflede Feltkanoner med tilhørende Ammunition. (Lokalt).

En Forbindelse mellem Øerne. Et til Gm^{ts} Raadighed staaende Skib – den heldigste Løsning fast Stationering af et Orlogsskib ved Øerne, kan dette af finantsielle Hensyn ikke opnaaes, – da en mindre Seilskonnert med Hjælpekruer – det kunde under almindelige Forhold anvendes som Postskib.

(Gouverneuren har faaet en Afskrift af Skrivelsen).

[opslag 402] tom

[opslag 403]

Kommissionens Beretning 1. maj 1879

[opslag 404 tom

[opslag 405]

Finants. min. Vestind. Ktr.

Kommission om Oprør.

[opslag 406]

Commissionen i Anledning af Oprøret paa St Croix.

Kjøbenhavn den 1ste Mai 1879.

I Henhold til det os under 28de December f. A. meddelte allerhøieste Commissorium afreiste vi den 11te Januar d. A. herfra til St. Thomas, hvor vi ankom den 2^{den} Februar, og hvorfra vi nogle Dage senere begave os til St. Croix. Under vort Ophold paa denne Ø fra den 5te Februar til den 20de Marts have vi til forskjellige Tider indberettet til Finantsminiateriet angaaende enkelte af de os ved bemeldte Commissorium allernaadigst overdragne Hverv. Idet vi henviser til disse Indberetninger, - særlig til Skrivelse af 12te Februar N° 1 angaaende det militaire Spørgsmaal, Skrivelse af 6te Marts N° 4 angaaende Skadeserstatnings-Spørgsmaalet og Skrivelse af 26de Februar N° 3 angaaende Bevilgelse af Laan til Skadelidte – skulle vi, efter den 18de April at være vendte tilbage hertil, tillade os i det Følgende at give en samlet Fremstilling af de Resultater, hvortil vi ved de af os anstillede Undersøgelser ere komne med Hensyn til de Spørgsmaal, hvilke det har været vor Sendelses Formaal at tilveiebringe Oplysning om. [opslag 407]

For at komme til tilstrækkelig Klarhed med Hensyn til Forholdene vedrørende den første af de Commissionen stillede Opgaver: ”at undersøge og til Regjeringen at afgive Beretning om Aarsagerne til Oprørets Udbrud og om Midlerne til at forebygge en Gjentakelse af samme”, har Commissionen søgt de fornødne Oplysninger væsentligt ad 2 Veie. Dels har den nemlig, da det viste sig nødvendigt til Vurdering af den ved Oprøret foranledigede Skade at besigtige 54 af Plantagerne paa Øen, benyttet den Leilighed, der derved frembød sig til at udspørge de forskjellige Klasser af Befolkningen paa disse, dels har den foralediget indkaldt for sig 53 Personer af alle Livsstillinger og Kaar fra Landet som fra de 2 Byer og blandt Andet forlangt deres Forklaring angaaende dette Punkt, idet man har fremkaldt denne Forklaring ved bestemte Spørgsmaal, uden

dog at binde Vedkommendes Udtalelser udelukkende til disse. Den i den Anledning optagne Protokol tillader man sig at vedlægge. – Bilag 1. – Endelig har man søgt at komme til en paalidelig Bedømmelse af disse Forhold ved at gennemgaae Standretsprotokollen og tildels Protokollen over de endnu ikke afsluttede Forhører, der ere optagne af den ved Kgl. Resolution af 25de October f. A. nedsatte Commission til Undersøgelse og Paadømmelse af de ikke ved Standretten afgjorte Sager, foranledigede ved Oprøret.

Commissionen maa da udtale som sin Overbevisning, at selve Oprørets Udbrud hidrørte fra en Tilfældighed, og at der ikke kan antages forud at have været lagt nogen Plan dertil. Det er vistnok utvivlsomt, at der blandt de den 1ste October baade i Christiansted og Frederiksted i større Mængde end sædvanligt tilstedeværende Arbeidere har været en stærk Tilbøielighed til at gjøre "Noget" for at opnaae en høiere Betaling for deres Arbeide, end de hidtil havde havt, og Tanken om at fremtvinge Sligt ved en Art "Strike" har muligvis foresvævet enkelte af dem, hvorhos denne Tanke i Løbet af Dagen turde have fundet videre Udbredelse. Men der findes ikke noget Spor af en forudgaaende almindelig Aftale i saa Henseende, ligesom det ogsaa af Forklaringerne fremgaaer, at de Paagjældende, forinden Tanken om Oprøret blussede op i Frederiksted, nærmest have søgt dette almindeligt nærede Ønske eller, om man vil, dette Forlangende tilfredsstillet gennem det salg af Pas (Beviser for, at Landarbeideren paa lovlige Maade har forladt sin hidtidige Tjeneste), som stedse har fundet Sted i Skiftetiden, og som de denne Gang kun vilde indlade sig paa til forholdsvis høie Priser, ja endog heelt vægrede sig ved at indgaae.

Det maa saaledes betragtes som en Tilfældighed, naar en drukken Negers Opsætsighed mod Politiet gav Anledning til en Controvers, som endte med et Slag fra en Betjents Side. Det var ligeledes tilfældigt, at den støiende Hob, da den ved Pastor Du Bois's og Politimesterens Mellemkomst var bleven bevæget til at forlade Byen, blev bragt paa ander Tanker ved et Fruentimmers Raab om, at den tidligere omtalte drukne Person, der, da han fandtes henliggende drukken paa Gaden med et Saar i Hovedet, var foranstaltet indlagt paa Hospitalet, var død af det ham tilføjede Slag, en Beretning, som viste sig fuldstændigt ubegrundet, samt at den derved ophidsedes til Uordener, som stadigt fik større Omfang, indtil de endte i Plyndring og Brand. Det er vel bleven [*opslag 408*] fremført for Commissionen, at der den 1ste October i Frederiksted skal være yttret blandt Mængden, at der ikke kunde ventes Hjælp for Fortets faa Forsvarere fra Christiansted, "eftersom de havde det ligesaa hedt der, som i Frederiksted"; der er ogsaa fremsat Formodning om, at den i Christiansted tilstedeværende Mængde af Landarbeidere havde opgivet et paatænkt Attentat paa Byen og forladt denne paa Grund af den tilfældige Omstændighed, at Trommen den Dag blev rørt for at samle Brandcorpset til Sprøiteprøve, og at den derværende militaire Styrke om Eftermiddagen den 1ste October afholdt Øvelser i Kanonexercits paa Pladsen foran Fortet. Men for denne Formodnings Rigtighed foreligger der ikke det ringeste Bevis, ligesaa lidt som nogen Person er udfunden, som kunde antages at have været Ophavsmand til dette Rygte, hvorpaa Formodningen er grundet. Først efterat Hoben, der under Ildebranden i Frederiksted var bleven forøget med endel tililende Negere, saavel fra Byen som fra Plantagerne, ved den militaire Hjælps Ankomst til Byen var dreven ud af denne, sees der at være lagt Planer til Udbredelse af Ødelæggelsen ogsaa til Landeiendommene og til at reise Arbejderbefolkningen sammesteds, Planer, som dog ikke vare forudfattede, men Øieblikkets Værk. At Frygten for Følgerne af det Skete den 3^{die} October hos de Ledere, som Bevægelsen havde skabt, kan have fremkaldt en Plan om fra forskjellige Sider at nærme sig Christiansted for ved denne Byes Afbrænding at fordrive den hvide Befolkning og gjøre Negrene til Herrer over Øen, kan vel ikke bestemt benægtes; om ogsaa en saadan Plan, der i hvert Fald blev brudt ved Militairstyrkens Fremrykning den nævnte Dag og dens Sammenstød med den af de 3 da formerede Bander, som fulgte Centralinien, ved Annas Hope, maatte have existeret, har den øiensynligt været Øieblikkets Værk, og dens Fremkomst kan ikke faae nogen Betydning med Hensyn til Afgjørelsen af Spørgsmaalet om en forudlagt Plan for det stedfundne Oprør, hvilken, som alt bemærket, efter Commissionens Undersøgelser ikke kan antages at have foreligget.

Medens saaledes selve Oprørets Udbrud maa antages at hidrøre fra en Tilfældighed, er det paa den anden Side utvivlsomt, at det har været Udtrykket for en hos Landarbejderne tilstedeværende og blandt dem almindeligt udbredt Misfornøielse. I saa Henseende er der alt ovenfor gjort en Antydning ved Omtalen af Oprørets Udbrud, men for at komme til et klart Overblik over hele dette Forhold, hvori de dybere liggende Aarsager til Bevægelsen maa søges, vil det være nødvendigt at omtale Udviklingen deraf gennem en længere Periode.

Efter Slaveriets Ophævelse i 1848 blev det som bekjendt anseet nødvendigt ved den provisoriske Anordning af 26de Januar 1849, de saakaldte Arbejderregulationer, at ordne Arbejderforholdene paa Plantagerne paa en for Colonien betryggende Maade saavel for Arbeidsherrernes som for Arbeidernes Vedkommende. Dette forment man at opnaae væsentligt gennem Fastsættelse af Aarscontrakter med en bestemt Godtgjørelse for en vis Arbejdstid, bestaaende dels i contant [*opslag 409*] Betaling, dels i frit Hus med et lille Stykke Jord til egen Dyrkning (Provisionsgrund) samt Fødemidler, den saakaldte "Allowance", hvortil endvidere kom forskellige andre Paabud saavel i Arbeidernes Interesse, som sigtende til at beskytte Arbejderherrerne mod Forsømmelighed o. s. v. fra Arbeidernes Side. Denne Ordning, der vel nærmest indførtes for at danne en Overgangstilstand til det fuldstændigt frie Arbejde, har med enkelte dertil sig sluttende Bestemmelser nu været opretholdt i 30 Aar, og det bør siges, at den, reent materielt, har havt sine store Fordele for Arbejderne, idet den nemlig i en Række uheldige Aar har beskyttet dem mod at lide Nød, medens Opfyldelsen af de Arbeidsherrerne gennem Regulationerne paalagte Forpligtelser ofte har tynget paa disse i ikke ringe Grad og bidraget meget til den Tilbagegang i Velstand, som har characteriseret den omhandlede Periode. Men paa den anden Side maa Commissionen formene, at man i denne Periode og navnlig dens sidste Halvdel fra de forskellige heri interesserede Parters Side har taget for lidt Hensyn til det Omslag navnlig i Eiendoms- og Befolkningsforholdene paa St. Croix, som vistnok alt i en tidligere Periode burde have fremkaldt Bestræbelser for en yderligere Udvikling af den Frihed i Arbejderforholdene, hvortil den provisoriske Anordning af 1849 dannede Indledningen.

I den første Tid efter Emancipationen var det naturligt, at de frigjorte Plantagenegere fortsatte i Arbejdet under den tidligere, dem tilvante Form, og at de saaledes mindre følte det tvingende i Arbejderregulationernes, deres Frihed indskrænkende Bestemmelser, der paa samme Tid gav dem den samme Sikkerhed for deres Udkomme, som de havde havt under Slaveriet, og desuden betydeligt forbedrede deres materielle Stilling; men anderledes stillede det sig efterhaanden for den yngre opvoxende Slægt, for hvem det egentlige Markarbejde, saaledes som det dreves og endnu drives (i en samlet "Gang" under Opsyn af en "Driver"), var et Minde om Slavetilstanden. De yngre Arbejderes Bestræbelser rettedes derfor snart paa at opnaae de mere privilegerede og bedre lønnede Bestillinger paa Plantagerne, eller paa andre, ofte mod Arbejderregulationerne stridende Maader at skaffe sig forøgede Indtægter. Mange opgave at tage fast Tjeneste paa Plantagerne, og den Trang, som Planterne lige siden Emancipationen have følt til en Forøgelse af deres Arbejdsstyrke, uagtet der er søgt at bøde paa den ved Indførsel af fremmede Arbejdere, og desuden et ikke ringe Antal Eiendomme ere gaaede ud af Sukkercultur og nu kun drives som Kvægplantager med langt færre Arbejdere, har efterhaanden ledet til en saadan Tingenes Tilstand, at Arbejderregulationerne daglig overtrædes i stor Udstrækning og mange Retninger, og at navnlig den Lighed, som Regulationerne tilstræbte at indføre i Arbeidernes Stilling, ifølge den ved Forholdene selv medførte Udvikling er gaaet over til en Ulighed, der, saalænge Regulationerne bestaae, maa skabe Misfornøielse med dem.

En Omstændighed, der har havt en ikke ringe Betydning for Udviklingen af Arbejderforholdene, er den Forandring, der i Aarenes Løb er skeet med Hensyn til Eiendomsbesidderne. Ved Emancipationen vare endnu endel Plantager dels eiede, dels bestyrede af [*opslag 410*] Mænd, som i længere Tid, undertiden gennem flere Slægtled, havde været knyttede til Øen som Plantagebiddere; imellem disse og de Eiendommene tilhørende Negere havde der, endog bortset fra den Interesse, som Eierne naturligt maatte have i at bevare Arbejderne og deres Børns Liv og Sundhed som en væsentlig Del af Eiendommens Substants, dannet sig

Baad af ikke ringe Styrke, der gjorde det naturligt og lettere at ordne Arbejderforholdene ved Bestemmelser som Arbejderregulationernes. Men samtidigt med at der dannede sig en ny Slægt af frifødte Negere, forandredes ogsaa efterhaanden de ovenfor paa pegede Forhold. De tidligere Eiere ere efterhaanden bortdøde, blevne forarmede eller have forladt Øen med deres Familier, og Eiendommene ere gaaede over i nye Hænder. Paa Grund af de vanskelige Eiendomsforhold have Kapitaler udefra ikke søgt til Øen; ved Salg af Plantagerne have Priser og Salgs vilkaar derfor gjerne maattet stilles saaledes, at der udfordredes forholdsvis mindre Kapital til Kjøbet, og Følgen har været, at en betydelig Del af Øens Plantager, deriblandt endel af de største og bedste, ere kjøbte af tidligere Forvalter, navnlig Irlændere, der ved Flid og Sparsommelighed havde forstaaet at arbeide sig frem til nogen Formue, men dog ikke have havt Kapital nok til at udbetale tilstrækkeligt, og derfor have maattet lade en betydelig Del af Kjøbesummen indestaae som Prioritet i Eiendommene og saaledes havt store aarlige Rentebeløb at tilsvare. De have derfor saa meget mere været nødsagede til at stræbe efter at bringe saa meget som muligt ud af Eiendommene, altsaa ogsaa af Negrenes Arbeide, med de mindst mulige Udgifter. Det er kun undtagelsesvis, at de have betragtet St. Croix som et Hjem; for en stor Del ere de ikke gifte, og i Reglen vilde de, naar de havde erhvervet sig Formue nok til at kunne leve i Europa, forlade Øen. Hertil kommer, at den største Del af dem hverken staaer høit i almindelig Dannelse eller i social Henseende, og at der derfor ikke imellem dem og den efterhaanden mere og mere vexlende Arbejderbefolkning paa deres Eiendomme kunde vedligeholdes eller danne sig et lignende Respectens Baand, som endnu kunde bestaae i de første Aar efter Emancipationen, ligesom Eierne stedse mindre have fundet sig tilbøielige til at sørge for Arbeidernes og deres Børns Liv og Sundhed og disse sidstes Opfostring og Oplærelse gennem Skolerne. Enhver Arbeidskraft, ogsaa Børnenes, var det magtpaaliggende at benytte, og Forældrenes Ligegyldighed fik saaledes en Naturlig Allieret i Besiddernes Egennytte.

En ligefrem slet Behandling af Landarbejderne har efter Commissionens Skjøn dog kun undtagelsesvis fundet Sted; i saa Henseende har det været en Beskyttelse for dem, at Arbeidskraften paa Øen i det Hele har været utilstrækkelig, saa at Frygten for at miste for mange Arbeidere ved Skiftetiden har virket modererende med Hensyn til Behandlingen af dem. Men det har vistnok kun i altfor mange Tilfælde skortet paa en saadan Betragtning af Arbejderne, som i dem finder Andet end netop Væsener, hvilke Egennyttens byder Vedkommende at søge holde i Live og ved godt Helbred. [*opslag 411*]

Der vilde alligevel neppe af de før anførte Grunde være opstaaet stor Misfornøielse blandt Arbejderne, der ere fødte paa Øen, og som af Natura ere fredelige og lydige Folk. Det er ogsaa paalidelige Personligheder, der ere vel bekendte med Forholdene paa de andre vestindiske Øer, blevet erklæret, at St. Croix var den Ø, hvor Arbejderbefolkningen var bedst stillet, var bedst næret og overhovedet havde det sundeste og mest tilfredse Udseende. Øens afsides Beliggenhed lod ogsaa Befolkningen mindre paavirkes af Tidens Rørelser, men de ovenfor omtalte Forhold maa dog betragtes som Begyndelsesaarsagen til den Utilfredshed, som senere skulde finde yderligere Næring dels gennem forskellige Omstændigheder, hvorved Arbeideren troede sig forurettet, dels gennem den stadige Nedgang i Folkemængden og derved i Arbejderstyrken, og endelig gennem de ved Fællessukkerkogeriets Etablering og senere Uheld fremkaldte Forhold.

Hvad de først antydede Omstændigheder angaaer, da ere navnlig tre angivne som de, der have sat ondt Blod. Den første var Benyttelsen af den Ret at paalægge Bøde for Arbeidsforsømmelser, som Arbejderregulationerne hjemlede vedkommende Eier eller Forvalter, og som disse formentes ofte at have brugt paa en saa nøieseende og stræng Maade, at Arbeideren ved Opgjørelsen af sin Ugeløn blev skuffet ved at see denne forringet paa Grund af Bøder for Forseelser, som vare saa ringe, at han antog ikke at have fortjent den ham paalagte Straf, ja at han undertiden kunde være uvidende om, at han overhovedet havde forseet sig. Saa meget mere irriterende synes dette Forhold paa sine Steder at have været, som Arbejderne have staaet i en Formening, at Bøderne ikke kom Plantagen eller dens Eier til gode, men vare en Biindtægt for Forvalteren, som denne saaledes havde Interesse af at gjøre saa stor som muligt. – Commissionen maa med Hensyn hertil efter de indhentede Oplysninger antage, at et saadant Forhold virkelig har fundet Sted paa flere Plantager,

men har samtidigt faaet det Indtryk, at det ikke har været gennemgaaende, og navnlig ikke i de senere Aar har været af Betydning, da man paa Grund af Manglen paa Arbeidere snarere har været lempelig med Hensyn til Idømmelse af Bøder end det Modsatte for ikke ved overdreven Strængthed at miste for stor Arbeidskraft. Correctest vilde det imidlertid være, at Bøder bleve idømte Vedkommende af Øvrigheden efter at Sagen var undersøgt af denne.

En anden Omstændighed var den, at der ved Arbejderregulationernes Bestemmelser om 2 Grændser for Opsigelsestiden for Aarscontrakterne blev aabnet Eiendomme og Forvaltere Adgang til at nægte Modtagelse af en Opsigelse før den ene Tidsgrændse, fordi den kom for tidlig, og til, naar den Paagjældende da i Uvidenhed eller Tankeløshed lod den anden Tidsgrændse gaae forbi, da at gjentage denne Nægtelse, fordi Opsigelsen nu kom for silde, og saaledes tvinge Vedkommende til at forblive endnu et Aar paa Plantagen, uagtet det var dem bekjendt, at det var hans Mening at forlade den til den førstkommende Skiftetid. – I Forbindelse hermed kan nævnes et andet [*opslag 412*] mere specielt Forhold, der ogsaa har givet Anledning til Klage, nemlig at en Arbejder, der havde opsagt Tjenesten for at flytte til en anden Ø, hvor han havde kjøbt Eiendom, maatte opgive dette sit Forsæt, fordi hans Kone, der var fæstet til en anden Tid, ikke kunde erholde Tilladelse til at skifte samtidigt med Manden.

Skjøndt Commissionen ikke har kunnet erholde paavist noget bestemt Exempel i førstnævnte Retning, anser den det dog for sikkert, at Tilfælde af denne Art ere forekomne, og en slig Fremgangsmaade, om den end kan forsvares ligeover for Lovgivningen, er selvfølgelig alt Andet end human. Men paa den anden Side ere Arbejderne gennemgaaende saa vel bekjendte med Tiden for Opsigelse af Tjenesten, at det kun aldeles undtagelsesvis kan have fundet Sted, at en Plantages Besætning skulde have været saa uvidende i den Retning, at Vedkommende ikke, i hvert Tilfælde gennem sine Arbeidsfæller, skulde have kunnet faae den fornødne Underretning i saa Henseende. Medens der saaledes, ved at der i Regulationerne er sat 2 i Stedet for som i andre Tyendelove 1 Tidsgrændse for Opsigelsen, undtagelsesvis har kunnet foranlediges nogen Usikkerhed angaaende det rette Tidspunkt for denne, har dog samtidigt den omtalte Bestemmelse upaatvivlelig under de stedfindende Forhold havt den gavnlige Virkning, at en mindre Uenighed mellem Arbejdsyder og Arbejdsgiver udenfor de nævnte Tidsgrændser ikke har medført en forhastet og i Hidsighed fremsat Opsigelse med de dertil knyttede uheldige Følger for begge Parter.

Den tredie Omstændighed berører et Forhold mellem Øvrighederne og de Arbeidere, som efter given Opsigelse agte ikke blot at forlade deres hidtidige Tjeneste, men at drage bort fra Øen. Saavel tidligere som ogsaa under de sidste Uroligheder er der fremført Klager i denne Retning med Hensyn til 2 Punkter, idet Arbejderne have meent, at der forsætlig blev lagt dem Hindringer i Veien for at forlade Øen, dels derved, at der af Politiet i Byerne blev forlangt, at de skulde godtgjøre at være i Besiddelse af nogle faa Dollars, dels derved, at der blev sørget for, at der ikke den 1ste October var de fornødne Transportmidler tilstede, saaledes at Vedkommende, da de af Politiet fik Tilhold om at tage fast Tjeneste inden 3 Dage, faktisk bleve tvungne ind igjen i de Tjenesteforhold, som de ved deres paatænkte Udvandring fra Øen netop vilde frigjøre sig for.

Commissionen er ved sin Undersøgelse af dette Forhold navnlig for sidste October Skiftetids Vedkommende kommen til det Resultat, at der for flere Aar siden fra St. Thomas er blevet rettet en Anmodning til Politimestrene paa St. Croix om at gjøre de Arbeidere, der vilde forlade sidstnævnte Ø, opmærksomme paa, at de ved Ankomsten til St. Thomas ikke havde de nødvendige Subsistensmidler for nogen Tid, vilde blive sendte tilbage til St. Croix for ikke at falde Communen St. Thomas til Byrde, samt til den Ende forvise sig om, at Vedkommende ved Afreisen virkelig var i Besiddelse af en mindre Sum. Denne Anmodning blev efterkommet af de daværende Politimestre i Frederiksted og Christiansted, som forlangte, at [*opslag 413*] Emigranterne skulde godtgjøre at være i Besiddelse af nogle faa Dollars. Foranstaltningen blev imidlertid hurtigt opgivet som betydningsløs, eftersom de samme faa Dollars, der forevistes paa Politistationen af en Bortreisende, stadigt ved midlertidig Overlevering til Andre kunde gaae og gik igjen som et altsaa unyttigt Bevis i den omhandlede Retning. Den 1ste October f. A. er der som en Følge heraf ikke stillet nogetsomhelst

Forlangende i denne Retning, men Vedkommende ere kun blevne gjorte opmærksomme paa Nødvendigheden af at være i Besiddelse af Subsistentsmidler. Den anden Klage maa ligeledes i sin Almindelighed betegnes som uberettiget, idet Øvrigheden overhovedet aldeles ikke har blandet sig i Transportspørgsmaalet, som er Gjenstand for rent privat Entreprise. Hvad specielt den 1ste October 1878 angaaer er det oplyst, at der i Frederiksted – hvor netop denne Klage blev fremsat under Oprøret – den 30te September var 2 Skibe tilstede, nemlig 1 Skonnert og 1 Slup, og at dennes sidstes Fører, da han den sidstnævnte Dag anmeldte sin Afrejse for Politiet og af dette blev spurgt, hvorfor han ikke vilde blive til den paafølgende Dag og tage den Fragt med, som bortdragende Arbeidere muligen kunde yde, udtalte, at han havde overbevist sig om, at der ikke iaar vilde drage flere Arbeidere bort, end Skonnerten med Lethed kunde tage, hvilket ogsaa viste sig at være rigtigt. Det vil af det anførte fremgaae, at der for Oprørets Vedkommende ikke har været nogetsomhelst Begrundet i de heromtalte Klager, og at Fremførelsen deraf maa være skeet enten med Bevidsthed om, at de vare ubegrundede, eller, hvad der er sandsynligere, af Mangel paa Kjendskab til de virkelige Forhold.

Men ved Siden af disse her anførte Omstændigheder, der vel kunne have tjent som Ophidselsesmidler under Oprørsbevægelsen, har der naturligvis været andre Momenter af langt mere gennemgribende Betydning for Vækkelsen af en almindelig Utilfredshed blandt Landarbejderbefolkningen. Allerede den ved Trangen til Arbeidskraft foranledigede Indvandring af Arbeidere fra de engelske Øer bragte saaledes Elementer ind i Befolkningen, der naturligvis efter de frie Arbejdsforhold, hvorunder de paa de nævnte Øer havde levet, kun modstræbende og uvilligt bøiede sig under Arbejderregulationernes Bestemmelser. Disse fremmede Elementer, der paa den ene Side vare forholdsvis langt bedre underviste end Landarbejderne paa St. Croix, og paa den anden Side vel i Reglen vare kraftigere Arbeidere, men ofte slette Subjecter, af hvilke mange skulle have været straffede paa deres tidligere Opholdssteder, maatte snart kunne aabne hines Øine for det i sig selv urimelige Forhold, som Arbejderregulationerne havde indført, at den kraftige Arbejders større Arbejde ikke lønnedes bedre end den Svages mindre Arbejde, ligesom overhovedet for det Nedtrykkende og Sløvende i, at Flid og Dygtighed savnede et Vederlag i et større Udbytte end det, der opnaaedes af den Dovne og Udygtige. Der behøvedes efter denne Forberedelse kun Exempler paa, at en haandgribelig Forskjel i saa Henseende virkelig kom tilstede for Nogles Vedkommende, uden at berøre den hele Masse i sin Almindelighed; for at Utilfredsheden kunde faae en i hvert Tilfælde tilsyneladende berettiget Næring, og disse Exempler lode heller [*opslag 414*] ikke længe vente paa sig. Det var atter Trangen til Arbeidskræft, som gjorde sin Virkning gjældende.

Foruden Landarbejderne findes der, som bekjendt endel Arbeidere i Byerne, beskæftigede med forskelligt Erhverv, der ikke kræver nogen fast Tjeneste, og som derfor betales for kortere Terminer, i Reglen dagvis. Den almindelige Benævnelse for denne Slags Arbeidere er "Porters". Efterhaanden som Markarbejdet krævede flere Kræfter, blev der, tiltrods for Arbejderregulationernes Paabud i modsat Retning, paa flere Steder gjort Forsøg med at overføre Portersystemet ogsaa paa Landarbejdet, idet man antog Folk, der boede i Byerne, til at arbejde paa Plantagerne uden at træde i nærmere Tjenesteforhold til disse. Disse "Porters" lønnedes da med 20 – 25 Cents om Dagen, men havde intet frit Hus, ingen Allowance eller deslige som de faste Arbeidere. Efterhaanden som dette System, der i sin oprindelige Form kun egnede sig for de umiddelbart ved Byerne liggende Plantager, blev det for besværligt at have de nævnte Porters liggende om Natten i Byerne, hvorfor Eieren af vedkommende Plantage saae sin Fordel ved at lade dem boe paa denne, ligesom det ikke var sjældent, at de ogsaa fik nogen Allowance. Følgen heraf var altsaa den, at der paa samme Plantage, i samme Hold Arbeidere og med det samme Arbejde, af den i fast Tjeneste staaende Besætning kun tjentes halvt saa meget som af den i et løsere Forhold til Plantagen staaende Porter, der desuden ikke var bunden for længere Tid ved noget kontraktligt Forhold. At Sligt med Nødvendighed maatte fremkalde Misundelse og en dybt indgribende Misfornøielse hos de faste Landarbeidere, der naturligvis ganske saa bort fra, at det faste Tjenesteforhold under Arbejderregulationernes Vilkaar paa den anden Side sikrede dem mod Nød i trange Tider – kan næppe vække Forundring. Imidlertid var det berørte Forhold, ganske afseet fra

dets særlige Conseqventser, lovstridigt, og da det greb om sig, blev det ogsaa gjort til Gjenstand for Paatale fra Politiets Side, i hvilken Anledning der opstod forskjellige Retssager mod de Plantagebestyrere, der anvendte Systemet. Ved nogle deraf følgende Domme bleve Lovovertræderne straffede med Bøder, men de senest i den Anledning reiste Sager bleve henlagte, fordi man ville oppebie Iværksættelsen af den allerede i flere Aar nærede Tanke om Oprettelse af et eller flere Fællessukkerkogerier paa St. Croix. Ved Etableringen af disse var det en naturlig Forudsætning, at Arbejderregulationerne maatte falde, og saaledes det fuldstændigt frie Arbeide indtræde; man vilde derfor ikke ved directe Indgreb forhindre det til det frie Arbeide stærkt grændsende Portersystem i at udvikle sig, hvad det ogsaa navnlig paa den vestlige, stærkest sukkerdyrkende Del af Øen gjorde i den Grad, at enkelte Plantageeiere have havt flere Porters end faste Folk til Dyrkning af deres Marker. Idet man derfor lukkede Øinene for det Ulovlige i Portersystemets Anvendelse paa Landarbeidet, oversaa man imidlertid tillige den Fare, der ligger i at stille forskjellige Individuer af den samme Art og med den samme Tjenstydelse under forskjellige Lønningsvilkaar. Upaatvivlelig skete dette i sikker Formodning om, at Arbejderregulationernes Ophævelse, der efter Bestemmelsen i Lov af 25de Februar 1876 § 5 maatte [opslag 415] antages at ville indtræde senest den 1ste October 1881, var saa nær forestaaende, at Arbejderne kunde ventes at ville have Taalmodighed nok til at oppebie den, og at Terminen, naar Fællessukkerkogeriet var kommet i gang, burde og vilde forkortes yderligere. – En forstandig Betragtning navnlig fra Arbejdernes Side af Forholdene paa det Tidspunkt, da Loven angaaende Fællessukkerkogeriet af 25de Februar 1876 emanerede, vilde vistnok have ført til snarest muligt at ophæve Arbejderregulationerne i Erkjendelse af, at Bestemmelsen i Loven angaaende dette Forhold saavel ifølge sit Indhold som ifølge sin ubestemte Form let kunde blive Anledning til en Agitation, medens Spørgsmaalet uden en sliq Bestemmelse sandsynligvis vilde have løst sig af sig selv, saasnart Fællessukkerkogeriet var kommet i gang. Under de ved Loven givne Forhold var det imidlertid af flere Grunde, som Commissionen ikke finder Anledning til her at gaae nærmere ind paa, forklarligt, at man ikke fra nogen Side forhastede sig med dette Spørgsmaal, hvis pludselige Løsning desuden ikke blev absolut nødvendig, da Sukkerkogeriet paa Grund af forskjellige Uheld uventet standsede sin Drift midt under Campagnen. Dets Etablering saavel som dets Arbeide efter denne havde imidlertid ydet sin betydelige Skjærm til Utilfredsheden blandt Landarbejderne. At et Etablissement som det heromtalte ikke kunde tvinges ind under Arbejderregulationerne, er en Selvfølge, men der havde vistnok i de bestaaende Forhold været god Grund til, at der fra Fabrikens Bestyrelses og tillige fra Autoriteternes Side var blevet gjort alt Muligt for at undgaae, at der ved Arbeidet fremkaldtes Calamiteter med Hensyn til Plantagernes forsvarlige Dyrkning. Der sees imidlertid, efter Alt hvad der foreligger, ikke at have været lagt nogen særlig Vægt herpaa, og der er derved ikke blot draget en utilbørlig stor Arbeidskraft fra Landarbeidet, men ogsaa hos den ved dette sidste Arbeide tilbageblivende Del af Befolkningen vakt en Misfornøielse, som, hvor uberettiget den end i Realiteten kan siges at have været, gjorde sig stærkt gjældende.

Fællessukkerkogeriet virkede nemlig ikke blot som et Portersystem efter en større Maalestok, men det bevirkede ved sit fuldstændigt frie Arbeide tillige, at der ved samme absorberedes et langt større Antal Arbeidere end formentlig nødvendigt. Den hos den sorte Befolkning almindelige og navnlig hos den daarligere Del stærkt fremtrædende Tilbøielighed til i et Par Dage af Ugen at fortjene det Lidet, som den har nødig til Livets Ophold, for dernæst Resten af Ugen at fortære det i Lediggang og Forlystelser, fik ved Sukkerkogeriet rigelig Næring, og paa Landarbeideren, der ved sit strænge Arbeide tjente 10 Cents om Dagen, maatte det gjøre et stærkt Indtryk at see andre, ofte ganske unge Folk paa Fællessukkerkogeriet blive betalte med 35 Cents for et forholdsvis let Arbeide. Det er jo i og for sig rigtigt og sandt, at man ved til Landarbeiderens 10 Cents at føie hans Allowance, Pengeværdien af hans Hus og Udbyttet af hans Provisionsgrund, ikke at tale om den Indtægt, mange Landarbeidere have gennem de saakaldte "privileges" (Ret til at opdrætte Svin og Fjerkræ, holde Heste o. s. v.) kommer op til en muligt endog høiere Løn end den, der blev givet paa Fællessukkerkogeriet, men en saadan sund Vurdering af Forholdene var saa meget mindre at vente fra Landarbejdernes Side, som Kogeriets Arbeidere i Reglen [opslag 416] bleve optagne hos Bekjendte eller Venner af begge Kjøen

paa Plantagerne, – ofte uden at Sligt erfarede af Eier eller Forvalter – som delte deres Hus og deres Allowance med dem, saa at de i Virkeligheden havde en betydelig større Indtægt end Landarbejderne og i hvert Fald for den samme Indtægt kun behøvede at arbejde nogle faa Dage om Ugen. En ikke ringe Arbeidskraft kom saaledes ud af Markedet, og det var Plantagebestyrerne, der maatte bøde derfor. Endel af disse søgte da paa deres Side at staae imod, idet de dels søgte Erstatning for den tabte Arbeidskraft ved at antage Porters i større Udstrækning, dels, efter at Sukkerkogeriet var kommet i gang, benyttede den ved Loven af 25de Februar 1876 givne Bestemmelse om Frihed med Hensyn til Lørdagsarbeidet og Betalingen derfor til at omgaae Arbejderregulationerne, idet de ved at give Arbejderne en uforholdsmæssig høi Betaling for Lørdagsarbejde i Virkeligheden forhøiede deres ved Regulationerne fastslaaede, daglige Løn. Man var saaledes inde paa en Vei, der aabnede Døren for enhver Ulighed og derved for Utilfredshed, som tidligere eller senere maatte føre til Udbrud af en eller anden Art, en Utilfredshed, som ikke var ringest, om end mest uberettiget, hos de Arbejdere, der for en Tid havde levet ved Sukkerkogeriet og nydt alle de dermed forbundne Fordele, og som ved dets Standsning bleve nødte til at vende tilbage til Arbeidet under de gamle Former.

Commissionen maa antage, at naar Fælleskogeriets Bestyrelse var blevet foranlediget til en skarpere Control med de Arbejdere, den antog, til saavidt muligt at binde disse til stadigt Arbejde i en vis om end kortvarig Periode, og til at stille større, om end fuldstændigt berettigede Fordringer til Arbeidsmængden, der skulde præsteres, vilde den kunne have mildnet og dæmpet den uheldige Virkning, som Enhver, der kjender lidt til slige Forhold, veed, at der med Nødvendighed maa opstaae hos en uoplyst Befolkning ved Arbejde under ulige Vilkaar for de Enkelte.

Et Spørgsmaal, der ved denne Sags Behandling nødvendigvis maa trænge sig frem, er det om Grunden til, at Bevægelsen fik en Form og Udstrækning, som Tilfældet var. Hovedgrunden hertil maa utvivlsomt søges i den Svækkelse af Respecten for den hvide Race overhovedet, og navnlig for Autoriteterne, som den almindelige Tilbagegang i alle Henseender i Forbindelse med den Række af forskellige Uheld, der i de senere Aar have hjemsøgt Øerne, ikke har kunnet undgaae at frembringe hos Negerbefolkningen, navnlig de mange fra fremmede Øer indførte Individuer, saavelsom de yngre af de paa Øen hjemmehørende Negere. Det er allerede ovenfor antydnet, hvilken Indflydelse i denne Henseende den Forandring har havt, som efterhaanden er indtraadt med Hensyn til Plantagebesiddernes Personligheder; de løse Forbindelser, i hvilke mange Hvide, ikke alene Underforvaltere og Forvaltere, men ogsaa Eiere have levet med Negerinder, have ogsaa bidraget til at svække Negrenes Agtelse for Racen i det Hele. Ligeover for Regjeringsautoriteterne er den samme Virkning indtraadt ved flere efterhaanden indtrædende Omstændigheder, af hvilke her skal fremhæves Forelæggelsen af Gouvernementets Sæde fra St. Croix, det mislykkede Forsøg paa at sælge Øerne, den sjeldnere Udsendelse af et dansk Krigsskib; men størst Betydning have de finansielle Vanskeligheder havt, som have været en [opslag 417] Følge af de Uheld, der have truffet Øen, Orkaner, Jordskjælv og frem for Alt en Række at tørre Aar, der har svækket Planternes Velstand og tvunget Administrationen til paa alle Punkter at indføre Reductioner og Besparelser, som tilsidst kom til at gaae ud over Midlerne til at bevare Regjeringens Autoritet og derfor i Negrenes Øine fremstillede sig som Tegn paa, at den ikke længere havde tilstrækkelig Magt til at haandhæve denne. Man hævdede Politistationen og Militairstationen paa Kingshill, man inddrog Militairetablisementet i Frederiksted og overgav Fortet til Politiet. Ordenens Opretholdelse under paakommende Calamiteter var saaledes i Øens vestlige, rigeste Del overladt til en lille og af Negerbefolkningen lidet anset Politistyrke, der ogsaa, da Gadetummulten i Frederiksted antog større Dimensioner, viste sig ude af Stand til at beherske den. En Hovedgrund til den Udbredelse, Oprøret fik, maa derfor søges i, at Frederiksted og overhovedet hele den vestlige Del af Øen var blottet for Militair. Der paatrænger sig herved naturligt den Tanke, at der, selv om Frederiksted var opgivet som Militairstation, Intet vilde have været til Hinder for, at den samme Virkning kunde have været fremkaldt ved, at vedkommende Autoriteter paa den Tid, da Uroligheder ventedes, kunde have foranlediget et militairt Detachements midlertidige Forelæggelse til Frederiksted og, om nødvendigt skjønnes, til Kingshill; i saa Henseende skal Commissionen be-

mærke, at efter Alt, hvad der foreligger, have de locale Autoriteter dels ikke anet, at Skiftedagen kunde ventes at fremkalde særlige Uroligheder, dels, forsaavidt de af enkelte, Landboforholdene nærmere staaende Mænd vare blevne gjorte opmærksomme paa Muligheden heraf, ikke tillagt Sagen større Betydning, end at de mente at kunne klare den med de til deres Raadighed staaende Kræfter, hvorved end yderligere skal erindres om, at selv de, der ventede og som udtalte sig om Sandsynligheden af forestaaende Vanskeligheder den 1ste October 1878, ikke troede paa Muligheden af Andet end en Art Strike blandt Landarbejderne for at opnaae høiere Betaling, og saaledes ikke anede, at der skulde ramme Øen en saa ødelæggende Begivenhed som det stedfundne Oprør.

Grunden til at Bevægelsen den 1ste October, da der ikke var den fornødne Magt tilstede til at nedslaae den i Fødselen, fik en saa sørgelig Udvikling, maa naturligvis søges i Negerens Character og hele hans lave, aandelige og sociale Standpunkt. Hvad specielt Characteren angaaer, da er denne, saaledes som det ofte er Tilfældet ved en Befolkning, der kun svagt er berørt af Civilisationen, og som kun er hævet faa Trin op fra Tilstanden under Slaveriet, en Blanding af meer eller mindre blind Lydighedsfølelse, hvor han har Overlegenheden for sig, og en under raa Former fremtrædende Herskesyge ligeover for svagere Skabninger. Medens Negeren i sin Behandling af Børn og Husdyr i almindelighed er ligegyldig, overfor de sidste ofte endog raa og grusom, er han i Reglen ærbødig og lydlig ligeover for sine Foresatte, selv hvor dennes Optræden ligeover for ham er hensynsløs og frastødende. Ved Siden heraf gjemmer hans Character et stort Maal af Lidenskab, der blusser op, naar hans Utilfredshed vækkes, og giver sig Luft i en vild Ordstrøm og undertiden i voldsomme Handlinger. Gribes han først af Lidenskab, og holdes den ikke [*opslag 418*] nede ved Frygt for Autoriteten, hvilket, hvor der er Tale om Opløb, i Reglen kun kan skee ved dennes Optræden under Militairets Form, er der neppe nogen Grændse for de Udskejelser, hvortil han kan hengive sig.

Naar Commissionen med disse Forhold for Øie har skullet besvare Spørgsmaalet om Midlerne til at forebygge en Gjentagelse af Oprøret, da har den maattet søge Besvarelsen i Angivelse af, hvorledes de fremhævede Mangler og Ulemper skulle kunne hæves.

Hvad da først angaaer Hævdelsen af Respecten for Lovens Autoritet, da formenes denne kun at kunne opnaaes gennem Tilstedeværelsen af en passende Militairstyrke paa Øen. Ministeriet har i sin Skrivelse af 3^{die} Januar d. A. med Hensyn til dette Punkt skjælnet mellem 3 Perioder, nemlig den Tid, hvori den nubaestaaende Arbejdsordning fremdeles vil vedblive, den derpaa følgende Overgangstid fra Ophævelsen af tvungent Arbejde og indtil en eventuel, ny Ordning kan antages at have vundet fast Fodfæste, og endelig den derpaa følgende Tid, hvori Forholdene kunne ansees for igjen at være blevne normale.

Med Hensyn til det 1ste Spørgsmaal har Commissionen alt havt den Ære at udtale sig i Telegram og Skrivelse til Finantsministeriet af henholdsvis den 9de og 12te Februar d. A.

Hvad den 2^{den} Periode angaaer, da maa Commissionen, i Overensstemmelse med hvad der i Finantsministeriets nævnte Skrivelse er udtalt, erkjende, at en større Militair- og Politistyrke vil være nødvendig under den Overgangstilstand, der vil indtræde i den nærmeste Tid, efterat den nærværende Arbejdsanordning er hævet. For Militairets Vedkommende maa Commissionen, da der kun er Tale om en, forhaabentlig ikke meget lang Overgangstid, ansee det for heldigst at effectuere Forstærkningen ved Udsendelsen af et beemandet Krigsskib, som i den nævnte Tid kunde tage Station ved Øen, medens man for Politistyrkens Vedkommende maatte foranledige en passende Forøgelse. Naar imidlertid Ministeriet i sin ovennævnte Skrivelse hentyder til, at for dette Tilfælde vilde Korvetten "Dagmar", der er bestemt til et 5½ Maaneders Togt kunne, være tilstede ved St. Croix ved Overgangstidens Begyndelse, skal Commissionen, idet den slutter sig til denne Tanke, bemærke, at man dog sandsynligvis maa være forberedt paa, at Korvetten forbliver der noget længere, end et Togt paa ialt 5½ Maaneder formentlig vil tilstede.

Hvad endelig den Tid angaaer, da Forholdene igjen kunne ansees som normale, seer Commissionen sig vel ikke i Stand til paa Forhaand at udtale en bestemt Mening om, hvilken Militairstyrke der da vil være nødvendig. Naar bortsees fra det Tal af 15 Mand, der for nærværende Tid, da Fængslet i Richmond er opfyldt

af Fanger, behøves til dettes Bevogtning, men som, naar i en nærmere Fremtid Fangeantallet ventelig vil være indskrænket til det Almindelige, vil kunne inddrages, antager man det dog ikke for sandsynligt, at det da vil findes tilraadeligt videre at indskrænke den nuværende militaire Styrke, medmindre der ved Øerne stationeres et *[opslag 419]* Krigsskib, som til Stadighed vil kunne afgive et Detachment til Ophold paa Land, en Ordning, som formentlig vilde medføre det særlige Gode, at denne Del af Militairstyrken lettere kunde holdes udenfor de slette Paavirkninger, som Soldaterne her saa let blive et Bytte for. At derhos et Krigsskib ved sin blotte Nærværelse ved Øerne – bortset fra den Gavn, som derved i anden Henseende vil stiftes – yderligere vil bidrage til Ordens Opretholdelse og Styrkelse af Regjeringens Autoritet, finder man sig foranlediget til her atter at fremhæve.

Et Spørgsmaal, som med Hensyn til Militairstyrken vil blive af Betydning, er den Maade, hvorpaa den disloceres paa Øen. Commissionen skal i Henhold til sine foreløbige Udtalelser om dette Spørgsmaal i sin Skrivelse af 12te Februar d. A. bemærke, at det for Militairstyrkens Optræden som det ubetinget Respect indgydende Element i Politimagten utvivlsomt vilde være det heldigste Arrangement, om Hovedstyrken deraf etableredes paa Kingshill, medens der kun afgaves Vagter paa c. 20 Mand til hver af de 2 Byer, med hvilke Centralstationen let vilde kunne bringes i optisk Signalforbindelse. Der kan neppe være Spørgsmaal om, at man ad denne Vei vilde være bedst forberedt paa at have tilstrækkelig Styrke til paa ethvert Punkt af Øen at qvæle mulige Forsøg paa Oprør i Fødselen. Ligeledes turde det være i selve Militairstyrkens Interesse, om en saadan Forandring indtraadte, eftersom det derigjennem vilde blive muligt noget mere end nu er Tilfældet at unddrage den de slette Paavirkninger, man ovenfor har sigtet til, hidrørende fra det uregelmæssige Liv i Byerne, og vistnok ogsaa gennem et ordnet Arbejde af forskjellig Art ved Siden af Øvelserne at skaffe Folkene en nyttig Beskjæftigelse og en Bifortjeneste, hvortil de ved deres tarvelige Lønning vel kunne have Trang. Men samtidig med, at Commissionen udtaler denne Anskuelse, kan den paa den anden Side ikke tilbageholde sin Frygt for, at under de nærværende Forhold et saadant Arrangement maatte foranledige større Udgifter end forsvarligt, ligesom der derimod kan gjøres den berettigede Indvending, at Hovedstyrken af Militairstyrken i saa Fald ikke er paa det Sted, hvor den overordnede Administration og Commando har sit Sæde, hvor der alt nu findes gode og tilstrækkelige Militairstablissementer, og hvor de vigtigste offentlige Kasser, det eneste Bankinstitut o. s. v. ere etablerede. Paa samme Tid som Commissionen derfor vedblivende antager den førstnævnte Ordning af disse Forhold for den heldigste, idet den formener, at de fremhævede Ulemper, den finantsielle frægnet, ikke ere større, end at de i alt Fald for den væsentligste Del kunne overvindes, skal den tillige udtale, at saa fremt Hensynet til dem maatte findes at være af overveiende stor Betydning, vil en Fordeling af Styrken i Overensstemmelse med Commissionens Skrivelse til Finantsministeriet af 12te Februar d. A. formentlig paa en tilstrækkelig betryggende Maade kunne fyldestgjøre de Krav, som i paakommende Tilfælde maatte blive stillede til bemeldte Styrke. *[opslag 420]*

Den under paakommende ny Bevægelser blandt Landarbejderne nødvendige frie, af Byernes Beskyttelse nogenlunde uafhængige Brug af Militairstyrken til Dæmpning af slige Bevægelser, ligesom overhovedet Styrkens Lidenhed i og for sig henleder naturligt Opmærksomheden paa Oprettelsen af Borgervæbninger. Det vilde efter Commissionens Mening være naturligt og rigtigt, om Bestemmelsen i Coloniallovens § 82, angaaende Forpligtelsen for Beboerne til med deres Person at bidrage til Øens Forsvar, blev benyttet til Sikkring af den lovlige Orden under eventuelle Uroligheder, saaledes at der for de 2 Byers Vedkommende oprettedes Borgervæbninger, hvori hver vaabenfør Mand skulde indtræde, og at der for Landets Vedkommende søgtes etableret et beredent Patrouillecorps, hvortil Plantere og Forvaltere, maaskee endog med nogle af deres paalideligste Folk, vilde kunne afgive et meget brugbart Personel. Ved en ringe Øvelse, der godt kunde ledes af Officererne ved Hærstyrken, maatte der kunne gives disse Væbninger tilstrækkelig Færdighed i Bevægelser og Vaabenbrug til at de eventuelt kunde gjøre Tjeneste indenfor saa snevre Grændser, som Omstændighederne maatte tilstede, ligesom man ogsaa ved Etablering af en bestemt, om end svag Organisation af en slig Styrke i paakommende Tilfælde vil undgaae eller iethvert Fald formindske

Ulemperne ved, at der maaskee maa modtages frivillig Hjælp, hvis Anvendelse i det givne Øieblik let kan blive en Kilde til uordnet og ucontrolleret Brug af Magten og derved til Udskeielser i repressiv Retning, som det under Forhold som dem, et Oprør frembyder, kan være saare vanskeligt om ikke umuligt at lægge Baand paa. At de til disse Væbninger bestemte Vaaben stedse udenfor Øvelserne burde være i Militairstyrkens Værge og under dens Tilsyn, anseer Commissionen for en Selvfølge.

I Forbindelse med at der, som nys berørt, skaffes de fornødne Midler tilveie til at hævde Respeceten for Loven, maa man selvfølgelig være betænkt paa andre Midler, hvorved der kan virkes hen til, at den Utilfredshed hæves, som nu næres af Arbejderbefolkningen, og til denne Befolkning kan naae en Udvikling i intellectuel og moralsk og derved tillige i social Henseende, som i Fremtiden kan modarbeide opstaaende Tilbøieligheder til Udskeielser, der i deres Udførelse eller deres Conseqventser bringe Vedkommende i Strid med den lovlige Orden.

Som det første Middel frembyder sig Ophævelsen af de bestaaende Arbejderregualtioner, paa hvilke der, som omtalt, i Virkeligheden alt nu ad forskjellige Veie er gjort Brud, og Indførelsen af frit Arbeide, baseret paa Overenskomst mellem Arbeidsherre og Arbeidsgiver saavel hvad Tids- som Lønningsbestemmelser angaaer. At en Overgang hertil fra det Bestaaende i hvert Fald i Begyndelsen under de paa Øen stedfindende Forhold vil skabe Ulempe og Bryderi navnlig for Arbeidsherrer og Øvrigheder, tør neppe betvivles. Lige saa vist som man imidlertid ikke heraf bør lade sig afskrække fra at gjøre et Skridt som det omhandlede, ligesaa sikkert bør det være magtpaaliggende [*opslag 421*] ved ethvert muligt Middel at lette Overgangen fra den ene Tilstand til den anden. Samtidigt med Arbeidets fuldstændige Frigivelse bør der saaledes træde en Tyendelov i Kraft, som paa den muligst betryggende Maade hævder Arbeidsherrens og Arbejderens gjensidige Pligter og Rettigheder. Et Punkt, som der i denne Lov vil være at skjænke særlig Opmærksomhed, er det, der vedrører Tidsfristerne for Tjenesteaccorder samt Opsigelsesfristerne, svarende hertil. Der kan naturligvis ikke være Tale om at lade Arbejderregulationernes Bestemmelser delvis optræde paany f. Ex: ved Paabydelse af Aarscontrakter, men da Landboforholdene i deres nuværende Skikkelse her medføre, at det maa være et velbegrundet Ønske hos Planterne kun at slutte Aarscontrakter, formenes det, at Tyendeloven vel kunde udtale, at naar ingen anden Aftale var skeet mellem Arbeidsherre og Arbeidsgiver, – hvilken Aftale da eventuelt kunde fordres anmeldt for Politivæbningen – var vedkommende Arbeider at betragte som fæstet paa 1 Aar. En analog Bestemmelse haves jo ogsaa i den almindelige Tyendelov, kun at Tjenestetiden der antages at være ½ Aar.

Forsaavidt begge Parter maatte ønske at contrahere for længere Tid, vilde det sikkert være rigtigt ogsaa at tillade fleraarige Contrakter. Det er nemlig vel muligt, at endel Arbeidere, navnlig af de ældre, ville foretrække som hidtil at erholde endel af hans Løn gennem Natuarlier og den saakaldte Provisionsgrund. Dyrkingen af sidstnævnte vil Arbeideren imidlertid ofte kun drive ufuldkomment og endog slet ikke, naar han veed, at han om mindre end 1 Aar kan komme til at forlade sin Bopæl; at der imidlertid maatte sættes en Begrændsning med Hensyn til den Tid, for hvilken der skulde kunne contraheres, ansees for en Selvfølge. Hvad angaaer Opsigelsesfristen, da bør denne, forat Arbeidshaveren ikke skal udsættes for med kort Varsel at miste en muligvis i det givne Øieblik særlig betydningsfuld Arbeidskraft, ved Maanedskontrakter sættes til mindst 14 Dage og ved Contrakter paa halve Aar og derover til 3 Maaneder. Det maa endelig ansees som meget hensigtsmæssigt, at der i den fremtidige Tyendelov for Landarbeidernes Vedkommende fastsættes, hvad der, naar ingen anden Aftale foreligger, skal forstaaes ved en Arbeidsdag, ligesom der ogsaa nøiagtigt bør anføres de Fordringer, som kunne stilles til Arbeidere ved extraordinaire Leiligheder saavel som i Høsttiden. Blandt Straffene for Brud paa Contrakten fra Tyendets Side kan det neppe under Forholdene paa St. Croix undgaaes at optage offentligt Arbeide; men det bør formentlig udtrykkelig bestemmes, at Arbeidere, som for Contraktbrud dømmes til offentligt Arbeide, saavidt muligt under Arbeidet (i det Frie) bør holdes adskilte fra de egentlige Straffefanger og i Fængslet altid holdes afsondrede fra dem. Commissionen finder sig foranlediget til at fremkomme med denne Bemærkning, idet den har havt Leilighed til at erfare, at Ar-

beidere, som ere dømte for Contraktbrud, behandles ganske som Individder, der for grove Forbrydelser ere dømte til offentligt Arbeide – et Forhold, hvorved man directe modvirker Vækkelsen hos Almuen af Bevidsthed om Betydningen af Begrebet "Forbrydelse".

Ved Siden af en Tyendelov maa der fremdeles stilles en Løsgængerlov. Commissionen antager, at en [*opslag 422*] saadan Lovs Affattelse saaledes, at den kan virke gennemgribende, vil have sine store, om end ikke uovervindelige Vanskeligheder. Det er nemlig, som ogsaa antydet i Ministeriets Skrivelse af 3^{die} Januar, utvivlsomt at Arbejderregulationernes Ophævelse navnlig i Begyndelsen vil fremkalde Løsgængere i Større Omfang, idet de dovne og slette Elementer i Arbejderbefolkningen – hvis antal desværre ikke er lille – ville undgaae at binde sig til nogen fast Tjeneste og søge at følge deres før omtalte Tilbøielighed til ved et Par Dages Arbeide om Ugen at erhverve sig Midler til at subsistere i Resten af samme, som de da tilbringe i Lediggang og de af denne ofte følgende Udskeielser. Denne Maade at leve paa passer kun alt for godt til Negerens hele Karakter, og hans Nøisomhed med Henyn til Fødemidler ligesom ogsaa de climatiske Forhold begunstige i høi Grad Udviklingen og Tilfredsstillelsen af Tilbøieligheden til at føre et saadant Liv. Et endnu værre Udslag heraf vil man faae gennem de Individder, som end ikke gide fortjene ved Arbeide det Lidet, som de have nødig til Livets Ophold, men foretrække ved Tyveri at sætte sig i Besiddelse deraf. Naar, som det er Tilfældet med Negere, under de her omhandlede Forhold, et Menneske kan leve og være vel næret ved Frugter og Sukkerrør, som han let kan tilegne sig, og som han fortærer, som de ere, samt ved en smule Meel eller lidt Brød; naar Climaet saaledes som i Vestindien i Almindelighed tillader den Indfødte at tilbringe Natten under aaben Himmel, hvis han ikke – hvad der iøvrigt er høist usandsynligt – skulde kunne finde et eller andet bedækket Rum at sove i; naar endelig Fordringerne til Klædedragten for dem, der ikke ledes af Forfængelighed i denne Retning, kunne indskrænkes til et Minimum i enhver Henseende, saa er det klart, at alle Betingelser ere tilstede for, at Løsgængerer kan trives frodigt. Saameget alvorligere bliver denne Sag, som man selv med Nødvendigheden af en stræng Løsgængerlov for Øie vil have Vanskelighed ved at fastsætte virksomme Straffe for denne Forseelse, naar man ikke skal komme ind paa mindre humane Bestemmelser, som helst maatte undgaaes. Som Exempel paa Vanskelighederne herved skal det saaledes her anføres, at en formentlig i Kongeriget meget anvendt Straf for den heromhandlede Forseelse, nemlig Vand og Brødstraf, neppe vilde virke afskrækkende paa en Løsgænger, der som fri lever paa omtrent samme Føde. Den mest afskrækkende og derfor ligeover for Løsgængere virksomste Straf vilde upaatvivlelig være strængt Markarbeide; og det turde muligt af denne Grund være rigtigt ved Fastsættelse af Straf for Løsgængerer at tage under Overveelse, om man ikke paa den nyttigste og tillige fordelagtigste Maade vilde kunne modvirke dette Onde, ved som Straf at anvende strængt Arbeide paa de Staten tilhørende Plantager, der saaledes vilde blive en Art Tvangarbeidsanstalter, for hvilke da et særligt Arbeidsreglement maatte fastsættes. Som et mildere, men dog heldbringende Middel har Commissionen endvidere tænkt sig, at en med Bestemmelserne i Anordning af 25' Marts 1791 § 1 og Pl. af 16' December 1840 analog Forskrift for Landarbeidernes Vedkommende muligen kunde virke. En saadan Bestemmelse, der formentlig maatte finde sin Plads i Tyendeloven, vilde selvfølgelig atter kunne [*opslag 423*] hæves, naar man ansaa den for overflødig.

Endelig turde forandrede Bestemmelser med Hensyn til Fattigforsørgelse, – der hidtil for Landets Vedkommende har paahvilet Plantagerne – Lægetilsyn, Jordmodervæsen o. s. v. være nødvendige; herom vil Commissionen iøvrigt komme til nærmere at udtale sig i det Følgende.

Men selv om det lykkes paa en tilfredsstillende Maade at løse den saaledes stillede, mangesidige Opgave, stiller det sig saare tvivlsomt, om der under de forandrede Forhold vil blive Arbeidskraft nok paa Øen. I denne Henseende tør det blandt Andet ikke lades ude af Betragtning, at selve Oprøret efter al Sandsynlighed vil bidrage til Formindskelsen af Landarbeidernes Tal, idet ikke faa Arbeidere ved førstkommende Skiftetid turde søge bort fra Øen paa Grund af Bevidstheden om deres maaske hidtil skjulte, virksomme Deltagelse i Brandstiftelser og Frygten for, at denne tidligere eller sildigere skal blive opdaget og bringe dem under Lovens Straf. Som Modvægt herimod vil det sikkert virke, naar forinden den Tid den under 25de October f. A. nedsatte

Commission kunde have endt sit Hverv, og dernæst en Amnesti kunde berolige de i ovennævnte Henseende Besværede. Det bør vistnok i hvert Fald forsøges, om man ikke ved det frie arbejde kan komme igjennem med Øens nuværende Befolkning, men forstandig Forudseenhed vil formentlig paabyde, at man, hvis Haabet i denne Retning skulde glippe, itide gjør sig det klart, gennem hvilken Art af Immigration andetsteds fra der hensigtsmæssigst og billigst kunde bødes paa en sliq Calamitet. I saa Henseende kan der ikke hentes noget godt Varsel fra Forholdene paa de andre nærliggende vestindiske Øer, hvor Arbeidet er frit, og som paa den overbefolkede Ø Barbados nær alle ere i stærk Tilbagegang af mangel paa Arbeidskraft, som man, da de Indfødte nægte at arbejde meer end høist nødvendigt til Livs Ophold, søger at tilveiebringe ved Indførsel af fremmede Arbeidere.

Frembyder saaledes Ordningen af Arbejderforholdene og hvad dermed staaer i Forbindelse ikke faa Vanskeligheder, saa staaer man med Hensyn til de Foranstaltninger, der skulde have til Formaal at hæve Negerbefolkningen op til et høiere intellectuelt, moralsk og derved socialt Standpunkt, ligeoverfor en endnu langt vanskeligere Opgave. De to Retninger, hvori Tanken maa bevæge sig, naar der er Tale om Fremskridt i denne Henseende, pege naturligvis mod Hjemmet og Skolen, men i begge disse Henseender er det kun lidet lyse Billeder, der for Tiden træde En imøde. Der er fremsat om Negerbarnet den Yttring, at det har ingen Fader og kun isaare ringe Grad en Moder, og denne Yttring indeholder desværre gennemgaaende en sørgelig Sandhed. Familieliv er overhovedet et Begreb her, hvor Concubinatet er Regel, ægteskabelige Forbindelser ere Undtagelser. Der har fra flere Sider og navnlig fra Præsternes Side været gjort Anstrængelser for at faae Befolkningens Anskuelse til at gaae i en anden Retning; en af de herværende Troesbekjendelsers Præster nægte endog at døbe uægte Børn og søge ad denne Vei at bringe Forældrene til Giftermaal. Naar disse Bestræbelser fra Præsternes [opslag 424] Side imidlertid i Reglen bære ringe Frugt, saa ligger Grunden tildels i den Sammenblanding af Troesbekjendelser, som man her møder saa godtsom overalt, og som ofte viser sig indenfor den samme Familiekreds, hvis forskellige Medlemmer ikke sjældent bekjende sig til lige saa mange Troesbekjendelser, saa at Præstens Autoritet for det ene Medlems Vedkommende ikke har nogen Betydning for de andres. Dertil kommer, at der haves mange Exempler paa, at Mand og Qvinde, der i Concubinatet have levet lykkeligt og tilfreds med hinanden, efter at være blevne gifte ere indtraadte i en gjensidig Ufredstilstand, der ofte er endt med hurtig paafølgende Skilsmisse. Disse Omstændigheder have efterhaanden sløvet Iveren for at virke i den Retning, da det har viist sig, at Følelsen hos Vedkommende af gjensidig Frihed i de fleste Tilfælde binder dem stærkere til hinanden, medens Sammenknytningen i Ægteskabet virker i den modsatte Retning. At under saadanne Forhold Livet i intellectuel og moralsk Henseende maa komme til at staae paa et meget lavt Standpunkt, er en Selvfølge; Børnene ere i Reglen kun til Besvær og behandles i Overensstemmelse dermed, medens de ere meget smaa, ligesom de senere, men endnu i en meget ung Alder søges benyttede til at udrette, hvad deres Kræfter paa nogen Maade ville tillade og ofte ad Veie, som alt i den tidligste Alder maa lukke Barnets Øie for hvad der er Ret og hvad Uret og lade det blive fortroligt med Forhold, som kun kunne nedtrykke eller endog udslette al moralsk Sands og Kraft hos det. At modarbeide dette Forhold og trods de uheldige Exempler søge at fremme Ægteskabet og derved et bedre Familielivs Udvikling, er vistnok fremdeles en Pligt for Religionens Lærere, der i Reglen have størst Indflydelse paa Negerbefolkningen, og som forkasteligt maa det fra dette Standpunkt betragtes, naar disse paa Grund af de gjorte Erfaringer opgiveat modvirke uordnede Forbindelser og – som det fremgaaer af flere for Commissionen fremsatte Yttringer – lade Tingene gaae deres Gang. Men at haabe paa en snarlig Forandring i saa Henseende og paa dette Haab at grunde Forventninger om en Løftning af Befolkningen til et høiere moralsk Trin, vilde sikkert være at hengive sig til en Illusion. Det er saaledes Skolen, og den alene, man forløbigt maa see hen til og beytte, ikke blot directe som Middel til at udbrede Oplysning og Kundskaber blandt Befolkningen, men ogsaa indirecte ved at drage Børnene i en længere Tid fra Hjemmet og derved saa meget som gjørligt unddrage dem den Paavirkning, som dette i Reglen udøver paa dem; det er en stor og vanskelig Opgave, som man saaledes lægger i Skolens Haand, en stadig Opbyggen med den Udsigt, at

Hjemmet – hvori Skolen under ander Forhold skulde have en Støtte – i Stedet derfor stadigt nedbryder en stor Del af hvad der med Møje og Besvær er opreist af Godt i Børnenes Sind. Da denne Vei imidlertid er den eneste, man foreløbig kan slaae ind paa, bør den efter Commissionens Mening utvivlsomt forsøges, og Spørgsmaalet bliver da, om Skolevæsenet navnlig for [opslag 425] Landbefolkningens Vedkommende er i en saadan Tilstand, at et godt Resultat kan ventes. Naar dette Spørgsmaal efter en næremere Undersøgelse, Commissionen har anstillet, maa besvares benægtende, saa falder Skylden derfor mindre paa Skolernes Lærere og den i dem meddelte Undervisning, men skyldes snarere andre Forhold, som hæmme Skolens Virksomhed og svække og tildels tilintetgjøre den Indvirkning, den har paa Børnene, blandt hvilke iøvrigt den sorte Befolkning med Hensyn til Modtagelighed for Undervisning ikke staae tilbage for de Hvides Børn, i enkelte Retninger endog have et særligt Anlæg f. Ex. med Hensyn til Skrivning, der i Landskolerne fandtes at staae paa et forholdsvis høit Standpunkt. Det Formaal, der her er Tale om, kan kun opnaaes ved, at Børnene tilbringe en længere Tid af Dagen i Skolen og derved under Lærernes Paavirkning, samt at Skoletvangen overholdes strængt, og endelig at Skolegangen begynder senest med det 6te og ender tidligst med det 12te Aar. En Skolegang, der som den nærværende begynder med det 6te og ender med det 10de Aar, hvor Skoletvangen er illusorisk derved, at den ikke gennemføres med tilstrækkelig Kraft, idet der gøres for ringe Modstand mod Forældrenes kun altfor store Tilbøielighed til Udflugter for at holde Børnene hjemme fra Skolen, og hvor selve den daglige Skoletid kun er 4 Timer, kan umuligt yde noget væsentligt Bidrag til den Opgaves Løsning, der her er Tale om. Der bør saaledes skee gennemgribende Forandringer i de nysnævnte Henseender, Forandringer, hvis Begrundelse tilstrækkeligt klart vil fremgaae af det Foranstaaende, medens Commissionens Anskuelse med Hensyn til Formen derfor og Gjennemførelsen deraf ville finde deres naturlige Plads under Behandlingen af Øernes finansielle Forhold. Man staaer her ligeover for et Middel, hvis Anvendelse først kan ventes at bære Frugt efter Menneskealdres Forløb, men vil man ikke tage kraftigt fat paa Sagen ad den eneste Vei, som frembyder sig, vil man med det Samme opgive Tanken om, at Negerbefolkningen nogensinde skal kunne hæve sig over det lave Standpunkt, hvorpaa den nu staaer. Hvad der gjør Sagen endnu mere vanskelig, er hele den sociale Opfattelse i Colonien, som, om den end vistnok i det sidste Decenium har gjort Fremskridt til det Bedre, dog fremdeles bevidst eller ubevidst modarbejder Gjennemførelsen af Tanken om Løftelsen af den farvede Befolkning til en virkelig Ligeberettigelse med den hvide. Det vilde sikkert være ubilligt ligeoverfor den sidstnævnte at beskyldte den for en tom Fordom med Hensyn til Farvespørgsmaalet, der er utvivlsomt og var i høiere Grad i en tidligere Tid (hvoraf tydelige Spor endnu sees eller haves i frisk Minde) i den farvede Befolkningens intellectuelle og moralske Standpunkt en Hindring for den sociale Ligestillelse mellem de to Racer; men samtidigt maa det erindres, at i Meget, der nu lægges den farvede Befolkning til Last, har den hvide sin rigelige Andel, [opslag 426] idet den langt fra at hæve den anden op til sig, ofte har benyttet sig af dens Svagheder og Laster og derved skabt en Mængde tvetydige Forhold, som nu stille sig som Hindringer for den Sammenarbeiden i social Henseende, der er en Hovedbetingelse for en hurtig Fremadskriden af det Civilisationsarbeide, der alene kan være den sikke Borgen for, at saadanne Calamiteter, som den, der nys er overgaaet St. Croix, ikke med større eller mindre Mellemlum gjentages. At de sidst stedfundne, ulykkelige Begivenheder have forøget Antipathien, som knytter sig til Farvespørgsmaalet, er naturligt, om det end neppe med Rette, at Oprøret er blevet karakteriseret som en Reisning af den sorte Mand mod den hvide, eftersom det snarere maa betegnes som Arbejderens voldsomme Overgreb mod den besiddende og derved tillige arbejdsgivende Klasse i Samfundet. Ligeledes have de med Nødvendighed maattet nedstemme Modet hos dem, der efterhaanden havde faaet Tillid til og Sympathi for den sorte Befolkning, og som ved Oprøret saae enhver berettiget Forventning i saa Henseende bittert skuffet. Ogsaa herved vil Veien, man skal fremad, blive gjort trang, saa at ethvert Skridt paa den vil blive meget besværligt og langsomt. Commissionen har ikke troet at burde tilbageholde en udførligere Udtalelse om dette specielle Punkt, for at man ikke i det af den anbefalede Middel, nemlig en bedre Undervisning, fra nogen Side skal troe at have fundet en hurtigt virkende Modgift mod det Samfundsonde, som her er bragt

paa Omtale, og som kun ved gjennem Menneskealdre fortsatte Bestræbelser fra Autoriteternes og de i intellectuel og moralsk Henseende heldigt stillede Samfundsklassers Side vil kunne helbredes.

Medens der, efter hvad der ovenfor er fremsat, for den overveiende Del af Landarbeidernes Vedkommende kun vil kunne ventes faa og langsomme Fremskridt i social Henseende, hvilke navnlig maa søges tilveiebragte gjennem en bedre Undervisning og derigjennem fremkalde Tilegnelse af sunde moralske Begreber, staaer det Spørgsmaal endnu tilbage, om der da ikke i det Mindste undtagelsesvis kunde gøres Noget for at hæve endel af den nærværende Generation af den nævnte Befolkning op til et materielt Standpunkt, som kunde ansees for eftertragtelsesværdigt for Andre, henhørende til den samme Kategori. At der ogsaa i den nuværende Generation findes Undtagelser fra den almindelige Regel, er en Selvfølge, og om disse Undtagelser end ikke i høi Grad berøre det moralske Standpunkt, saa frembyde de dog paa den anden Side Momenter, der tyde paa en Trang til at hæve sig op over det almindelige lave Standpunkt i materiel Henseende. Skjøndt Forfængeligheden ofte herved spiller en ikke ringe Rolle, saa findes der dog tillige Exempler paa Forudseenhed, der giver sig tilkjende gjennem Sparsommelighed, idet Vedkommende af det Lidet, de fortjene, samle sig Midler, som vel kun ere af ringe Størrelse, men dog ofte sætte dem istand til at kjøbe et lille Hus i [opslag 427] den nærmestliggende By, som de leie ud, indtil de formene selv at have Brug derfor, eller til at kjøbe eller leie et Stykke Jord, som de da dyrke enten med Grøntsager eller, da disse i tørre aaringer ikke give noget Udbytte, ofte beplante med Sukkerrør. Besidderne eller Leierne af disse Eiendomme eller Del af Eiendomme, hvilke paa St. Croix gaae under den almindelige Betegnelse "squatters", kunne ved nogenlunde flittigt Arbeide meget godt slaae sig igjennem, og for deres større Udbredelse staaer der ingen væsentlige Hindringer i Veien, eftersom det neppe vil være vanskeligt at erholde Grunde tilkjøbs eller tilleie navnlig paa heel Østsiden af Øen, hvor Plantagerne nu for en stor Del ligge hen uden Dyrkning og saaledes afgive et saa ringe Udbytte, at Eierne gjerne see dette forøget ved at leie endel af Jorden ud i det omtalte Øiemed. Der vilde ved en Udbredelse af Squatter-Væsenet ikke blot i nationaløkonomisk Henseende vindes Fordele, men ogsaa efterhaanden som det vandt en større Udbredelse, dannes en Klasse i Befolkningen, aldeles overveiende udgaaet af Landarbeidernes Rækker, men ved den faste eller midlertidige Besiddelse knyttet til Stedet, og interesseret i Ordens og Roligheds Opretholdelse. At understøtte den stræbsomme og flittige Arbeider i hans Bestræbelser henimod et saadant Maal, turde vistnok bære gode Frugter, ikke blot for Vedkommende selv, men som en Opmuntring for Andre til ogsaa at anstrænge sig og holde til Raade med hvad de fortjene. Men Hensyn hertil var det i høi Grad ønskeligt om der paany kunde træde en Sparekasse i Virksomhed, efter at den tidligere bestaaende, der benyttedes i en ikke ringe Udstrækning af den arbejdende Klasse, som Følge af en ikke tilstrækkelig forsynlig Bestyrelse er traadt i Liquidation. Men en Betingelse for at et saadant Institut kunde vinde Tillid vilde netop med Hensyn til den Skjæbne, den tidligere Sparekasse har havt, vistnok være, at den omgaves med tilstrækkelige Garantier fra Colonialkassens eller Statens Side for de modtagne Indskud, forsaavidt St. Thomas Bank ikke maatte kunne foranlediges til at forene et slikt Institut med sin i Christiansted etablerede Filial.

Ogsaa ad indirecte Vei vilde der igjennem Udviklingen af Squatter-Væsenet muligen kunne skee en moralsk Indvirkning, idet Besiddelse i Reglen medfører Ønske hos Vedkommende om eventuelt at overføre denne paa sine Efterkommere, hvad der da atter kan ventes at ville indvirke heldigt paa Charakteren af de indgaaede Forbindelser i Retning af Tilveiebringelsen af et mere normalt Forhold i denne Henseende end det, der i Henhold til hvad ovenfor er anført nu finder Sted. Men en Hovedbetingelse for at Fremgangen gjennem Selveie eller Leie skal kunne faae nogen Betydning, er den, at vedkommende Squatter kan faae sin Sukkerhøst behandlet paa andet Sted, thi for ham kan der ikke være Tale om Anskaffelse af de dertil fornødne Maskiner eller Bygninger, og den Vei, som til dette Formaals Opnaaelse nærmest frembyder sig, er da den, at saadanne Smaafolk sælge deres Høst til Fællessukkerkogeriet til videre [opslag 428] Behandling. Sidstnævnte Etablissements Betydning fremtræder altsaa allerede ved denne Betragtning. Men Betydningen af denne

Institution rækker naturligvis langt videre og vil under de foreslaede forandrede Forhold sandsynligvis blive afgjørende for hele Øens Existents som sukkerdyrkende.

Allerede nu føles, som alt berørt, Manglen paa tilstrækkelig Arbeidskraft ikke lidt, og Virkningen deraf vil, saavidt det kan skjønnes, ikke blive ringere, men sandsynligvis ikke lidet større, naar de nuværende Baand paa Arbeidsfriheden løsnes. Har det derfor allerede under de nuværende Forhold været uheldigt, at Arbeidet som Landmand og Fabrikant ikke været delt, saa vil denne Omstændighed gjøre sig endnu stærkere gjældende, naar Arbejderforholdene omordnes i Retning af frit Arbeide. I begge Tilfælde vil Omfattelsen af begge Virksomheder være uheldig baade for den ene og for den anden Branche, idet Landets Dyrkning vil blive mindre god, og det Produkt, der fremstilles gennem Fabrikdriften, saa ringe baade i kvantitativ og kvalitativ Henseende, at det overhovedet vil blive et saare tvivlsomt Spørgsmaal, om Sukkerdyrkningen kan betale sig eller ikke. Det er jo nemlig en Kjendsgjerning, at Planterne paa deres Sukkerfabriker kun kunne uddrage nogle og fyrgetyve Procent af det Sukker, Rørene indeholde, idet Resten maa efterlades i Rørene, for at de efter at være pressede, altsaa som Magas, kunne være tilstede i tilstrækkelig Mængde og Qvalitet til at der kan fyres med dem under Kogekjedlerne. Det nytter nemlig ikke vedkommende Planter, om han kan presse mere Saft ud af Rørene, end han er istand til at kunne indkoge, eftersom den hurtige gennemførelse af denne sidste Proces er en Betingelse for, at Sukkeret kan krystallisere; men for den hurtige Indkogning er netop Anvendelsen af det sukkerholdige Magas, der giver en stærk Flamme, nødvendig. Ad denne Vei tabes der saaledes i Qvantitet, men ogsaa Qvaliteten af det paa Plantagerne indvundne Produkt er saa ringe, at den Pris, der i det Mindste for Tiden kan erholdes derfor, ikke staaer i Forhold til det Arbeide, der offres paa dets Fremstilling. Kommer dertil endelig det Svind, som det saaledes fabrikerede Sukker undergaaer under Transporten, hvilket i Reglen er 8 %, saa vil det let sees, at under de nærværende Forhold vil en Concurrence med andre Landes Frembringelser i denne Retning neppe kunne udholdes, ligesom Plantagernes Udgifter ville blive saa store i Forhold til deres Indtægter, at det bliver et saare tvivlsomt Spørgsmaal, om St. Croix under disse Forhold kan opretholdes som Sukkerdyrkende Ø eller ikke. Men desuden virker den Omstændighed, at en ikke ringe Mængde Arbeidere anvendes i Plantagens Kogeri i en lang Periode af Aaret, skadeligt paa Dyrkningen; den regelmæssige Behandling af Jorden og Plantningen i samme lider ofte et utilbørligt Afbræk, dette virker atter paa næste Aars Høst, og under vedvarende ugunstige Forhold forrykkes let Tidspunktet for Høstem, hvad der saaledes formentlig i høi Grad er Tilfældet for Tiden. I samtlige disse Omstændigheder ligger Fælleskogeriets store Betydning for St. Croix. Det er denne Institution, der skal tage Fabrikarbeidet for Planteren [opslag 429] paa sig; den frigjør hans Arbeidskraft fra det Baand, som Sukkerkogningen hidtil har paalagt den, og tillader ham at fordele den paa den hensigtsmæssigste Maade; den overtager desuden Forhandlingen af Produktet og giver saaledes Planterne Tid og Ro til at henvende deres Opmærksomhed udelukkende paa Agerbruget. Den er endvidere istand til at forøge Qvantiteten af Produktet, eftersom den ikke behøver at tage noget Hensyn til Bevarelsen af Magassen, og altsaa kan presse saa meget af Saften ud af Sukkerrørene som gjørligt; den kan endelig ved en særegen Arbeidsmaade frembringe et Produkt, der er meget smukt og godt, saa at det paa Markedet kan concurrere med andre Landes Produkter, hvorved Opmærksomheden særlig turde være at fæste paa, at det netop er ved at levere et i kvalitativ Henseende fortrinligt Produkt, at Fabrikationen af Rørsukker vil kunne concurrere med Fabrikationen af Roesukker, der, naar der alene er Spørgsmaal om Qvantitet, turde være lettere at fremstille end hint. Fællessukkerkogeriet træder saaledes til som et nødvendigt Supplement, en sandsynligvis uundværlig Betingelse for, at Sukkerdyrkningen paa Øen ikke skal gaae istaa. Men i endnu høiere Grad bliver dette Tilfældet under de forventede nye Arbejderforhold, naar disse, hvad der er til at formode, i det Mindste i Begyndelsen, svække den alt nu ringe Arbeidsstyrke. Under disse Forhold bliver det saa meget mere nødvendigt at samle Arbeidskraften paa faa Objecter og at anvende den saa økonomisk som muligt, hvorved det tillige kan forventes, at Arbeidet kan gjøres mere intensivt.

Saa meget større Rolle vil Frigjørelsen af Planteren med Hensyn til Fabrikationen og Forhandlingen af Produktet komme til at spille, som Øens Agerbrug, naar det skal betale sig, neppe kan blive staaende paa det nuværende Standpunkt. Den overfladiske Behandling af den tidligere saa frugtbare Jord vil neppe i længere Tid slaae til, men maa afløses af en mere rationel og omhyggelig Behandling, for at Udbyttet kan blive tilstrækkeligt stort. Formindskelsen af Arbeidskraften vil rimeligvis føre til, at et mindre Areal tages under Behandling til Sukkerdyrkning, men at denne Behandling gjøres saa intensiv, at saavidt muligt det samme Udbytte vindes; Spørgsmaalet om Erstatning af endel af Arbeidskraften ved Maskiner vil sikkert ogsaa paa mange Steder trænge sig frem, og i Forening med det andet ovennævnte Spørgsmaal absorbere Planterens Tid og Kræfter.

Om den Concurrence med Hensyn til Sukkerproduktionen, som nu breder sig over et stadigt større Terrain, vil gjøre det muligt at holde Rørsukkerdyrkningen oppe, er et Spørgsmaal, som kun Fremtiden kan besvare, men skal det kunne lykkes, maa Commissionen, efter hvad ovenfor er anført, være af den Formening, at dette kun kan skee ved en Deling af Arbeidet mellem Agerdyrkeren og Fabrikanten, og Spørgsmaalet om, hvorvidt de uheldige Forhold, der ifjor standsede Fællessukkerkogeriets Drift, ved de Forandringer og Forbedringer, der nu paatænkes og tildels ere udførte, ville kunne hæves, og dette kostbare [opslag 430] Foretagende saaledes lykkeligt kunne gennemføres, er derfor upaatvivlelig et Livsspørgsmaal for St. Croix som sukkerdyrkende Ø.

Den anden Opgave, som ved det allerhøieste Commissorium blev stillet Commissionen, var: "at undersøge den ved Oprøret foraarsagede Skade og gjøre Forslag til, paa hvilken Maade der hensigtsmæssigst kan ydes Hjælp til at bøde derpaa". I Henhold til den i Finantsministeriets Skrivelse af 3^{die} Januar d. A. under II fremsatte Udvikling har Commissionen udført det i saa Henseende fornødne Arbeide, hvis Resultater ere nedlagte i Commissionens Skrivelse til Finantsministeriet af 6te Marts d. A. N° 4, til hvilken man tillader sig at henvise, idet Commissionen ikke finder Anledning til her yderligere at føie Noget til, hvad der i fornævnte Skrivelse er bemærket angaaende dette Spørgsmaal.

Det tredie Hverv, der ved det allerhøieste Commissorium var overdraget Commissionen, var: "at tilstaae midlertidige Laan paa Finantsministerens Vegne af Statskassens rentebærende Midler mod tilstrækkelig Sikkerhed til saadanne Skadelidte, navnlig i Frederiksted, som ikke paa anden Maade ere i Stand til at gjenoptage deres Erhverv."

Ved sin Skrivelse af 3^{die} Januar d. A. har Finantsministeriet, idet Samme overlod det til Commissionens Skjøn, om den i hvert enkelt Tilfælde tilbudte Sikkerhed kunde ansees for tilstrækkelig med Hensyn til Laanenes Midlertidighed, bemærket, at den fulde Tilbagebetaling ikke gjerne maatte strækkes ud over 1ste Januar 1881, ligesom Renten antoges at kunne sættes til 6 %, den formentlig laveste almindelige Rente paa Øen.

Hvad Commissionen efter de stedlige Forhold har ment at kunne fordre som tilstrækkelig Sikkerhed for Opnaelsen af de heromhandlede Laan, har den tilladt sig at meddele Finantsministeriet i sin Skrivelse af 12te Februar d. A. N° 2. Som senere meddelt i Skrivelse af 26de Februar N° 3 have kun faa Laansøgere meldt sig, og disse have gennemgaaende erklæret, ikke at kunne modtage Laan paa det af Ministeriet angivne Betingelser. Som det fremdeles sees af sidstnævnte Indberetning har den Omstændighed, at Commissionen paa sit Ansvar tilbød Laansøgerne en Tilbagebetalingsfrist af 5 Aar, ikke havt nogen Virkning, idet en mindst 10 aarig Frist i Reglen erklæredes for den eneste mulige Betingelse for at kunne modtage Laanene, hvilket Spørgsmaals Afgjørelse man derfor ansaa det for nødvendigt i Indberetningen at henstille til Ministeriet. Da det efter den telegrafiske Correspondance, som i den Anledning fandt Sted mellem Ministeriet og Commissionen, fremgik, at Ministeriet ansaa det for nødvendigt at indhente Rigsdagens Samtykke til Udlaan paa de af Commissionen anførte Betingelser, har man saaledes ikke under Commissionens Ophold i Vestindien

kunnet komme til noget afgjørende Resultat i denne Retning. Af Commissionens [opslag 431] Skrivelse til Finantsministeriet af 21de April d. A. angaaende Laanesagen, fremgaaer det derfor, at Commissionen kun har kunnet tilstaae 1 Laan paa \$ 4000 til Kjøbmand Junghans i Frederiksted, samt at de øvrige Laansøgere under 27de Marts gennem Præsidentskabet for St. Croix ere blevne underrettede om, at Commissionen ikke saae sig istand til forinden sin Afreise at meddele dem noget endeligt Svar paa deres Andragender.

I Forbindelse med Undersøgelserne angaaende Aarsagerne til Oprørets Udbrud og Midlerne til at forebygge en Gjentakelse af samme har Ministeriet endelig i sin Skrivelse af 3^{die} Januar d. A. fremdraget det Spørgsmaal, om Forudsætningen for Colonialloven af 27de November 1863 – at Øen St. Croix er istand til selv at bære alle de saavel communale som Stats-Udgifter, Loven medfører – endnu er tilstede. Ministeriet har til den Ende paalagt Commissionen at undersøge Øens Minimumsbehov til Administration, Politi, Skolevæsen, Fattigvæsen, Militair etc. saavel som dens økonomiske Tilstand, navnlig dens Skatteevne, hvorved Commissionens Opmærksomhed tillige henleddes paa Fællessukkerkogeriets Betydning som Støtte for den økonomiske Udvikling samt paa en eventuel Forbedring af Agerbruget. Saafremt Resultatet af denne Undersøgelse maatte blive det, at Øen ikke er istand til, ialtfald ikke i den nærmeste Fremtid, at bære de absolut nødvendige Udgifter, blev det paalagt Commissionen at overveie, hvilke Forandringer – forbigaaende eller vedvarende – i Ordningen af Moderlandets Forhold til Colonierne ved Loven af 27de November 1863 der maatte være nødvendige.

Idet Commissionen med Hensyn til Betydningen af Fællessukkerkogeriet og et intensivere Agerbrug tillader sig at henvise til de Bemærkninger om dette Spørgsmaal, som paa et tidligere Sted i nærværende Indberetning alt ere fremsatte, skal den angaaende denne Sag iøvrigt yttre Følgende:

For at komme til Klarhed om Øernes Minimalbehov med Hensyn til Administration o. s. v. har Commissionen undersøgt hver enkelt Post paa dens Budgets Udgiftside og ved alle de Midler, der stode til dens Raadighed, overbevist sig om Udgifternes Nødvendighed og Tilstrækkelighed. Medens man selvfølgelig her ved lod sig det være magtpaaliggende at søge disse Udgifter begrænsede saa meget som muligt, kom man imidlertid snart til Erkjendelse af, at det i al Fald for Tiden, ved Siden af en væsentligere Besparelse paa et enkelt Punkt, ikke vil kunne undgaaes i mange Retninger at forøge Udgifterne i en ikke ringe Grad, naar man vil opnaae en virkelig Garanti for Bevarelse af Orden og Ro samt tilveiebringe de fornødne Betingelser for Befolkningens og særligt den arbejdende Klasses Fremgang i anndelig og fysisk Henseende. At det i begge de antydede Retninger er nødvendigt nu at anvende klækkelige Midler, er let forklarligt. Selv om man nemlig vil see bort fra den ringe Tilbøielighed til at bevilge Udgifter uden Udsigt til deraf i en nær Fremtid resulterende, materielle Fordele, som findes i den Klasse af Befolkningen, som Kravene nærmest maa stilles til, saa har hele Øens økonomiske [opslag 432] Forfatning i de senere Aar været saa uheldig, at det ligefrem skortede paa Midler til at fremme Øens Udvikling i enhver Retning.

Idet Commissionen herefter vender sig til de enkelte Budgetposter, og da først til "Den locale Overbestyrelse", skal den tillade sig at bemærke, at den af Gouvernementet er bleven gjort bekendt med dettes Skrivelse til Finantsministeriet af 15de Januar d. A. angaaende Ophævelse af Præsidentskabet paa St. Croix. Efter den hele Stilling, som er anvist Præsidenten, kan Commissionen ikke Andet end ansee den omhandlede Foranstaltnings Gejnnemførelse for rigtig, ligesom det maa erkjendes for rigtigt, at Gouverneuren under hans i saa Fald nødvendigvis længere Ophold paa St. Croix, sættes i Stand til at føre Hus der, hvortil neppe kan anslaaes mindre end \$ 2000, medens da igjen det for Gouverneuren til Reiseudgifter m. m. under hans Ophold paa St. Croix budgetterede Beløb af \$ 500 vil kunne inddrages. Naar der i den omhandlede Skrivelse fra Gouverneuren om Præsidentskabets Ophævelse paa St. Croix tillige er gjort Forslag til forskellige Gageforhøielser, da finder Commissionen ingen Anledning til at udtale sig derfor. Forsaavidt det særlig er fremhævet, at den nu med \$ 1000 aflagte Fuldmægtigpost paa St. Croix bør, ligesom de andre Fuldmægtigposter, sættes til \$ 1200, da den Gouverneuren forbeholdte Ret til at omflytte Fuldmægtigerne fra den ene Ø til den

anden ellers bliver illusorisk, skal man kun bemærke, at det nemlig turde være rigtigst at normere Begyndelseslønnen for samtlige Fuldmægtige til \$ 1000, og for Opholdet paa St. Thomas give dem et særligt Tillæg af \$ 200 aarlig. Efter hvad der her er fremsat, antager Commissionen saaledes, at der paa Budgetcontoen "Den locale Overbestyrelse" kan gjøres en Besparelse af \$ 4500.

Paa Contoen "De forskjellige Bestyrelsesgrene og offentlige Indretninger" vilde der vel under "Embedsmænd ved Administrationen" kunne bespares Noget, naar Kassererforretningerne henlagdes til Toldforvalterembedet, hvad der ikke skjønnes uforeneligt med den forsvarlige Besørgelse af begge Embeders Forretninger, ligesom ogsaa nogen Besparelse vilde kunne opnaaes ved en Simplification af Skattevæsenet. Naar dette imidlertid paa den anden Side maatte modtage en Udvikling ved Indførelsen af nye Skatter, særlig en personlig Skat, saaledes som vi mene at maatte anbefale, turde der neppe paa dette Punkt kunne regnes paa nogen endelig Besparelse.

For "Rets- og Politivæsenets" Vedkommende formenes den Forandring i Forholdene, som vil indtræde ved den formelige Ophævelse af Arbejderregulationerne – saaledes som alt tidligere i denne Indberetning anført – at ville nødvendiggjøre et skarpere Polititilsyn paa Landet, ligesom sikkert ogsaa navnlig i Begyndelsen Politiets Mellekomst vil blive forlangt. Under Forudsætning af, at Militairstyrken paa Øen vil forblive omtrent den samme som nu findes der, vil denne imidlertid kunne yde Politiet meget værdifuld Hjælp, navnlig i [opslag 433] Frederiksted-Distrikt, da en større Del af Besætningen i den nævnte By vil være bereden. Det vil i saa Fald efter Commissionens, tildels paa Udtalelser fra vedkommende Øvrigheder støttede Formening være tilstrækkelig at forøge Politistyrken i Christiansted med 2 Betjente, hvorved den omhandlede Conto vil blive forøget med \$ 744 til Lønning og c. \$ 50 til Uniformer for disse Betjente (hvilken sidte Udgift dog i Reglen kun vil falde hvert 2^{det} Aar); der fremkommer saaledes ialt en Merudgift mod nu af \$ 794.

"Militairvæsenet" vil selvfølgelig være den Conto, hvorpaa den største Forøgelse vil falde. Gaaer man ud fra, at Styrken bliver den af Commissionen foreslaaede, altsaa 130 Menige, samt fra at der bliver 2 Militairstationer, i Christiansted og i Frederiksted (hvoraf den sidstnævnte med skiftende Personel), vil Organisationen af Besætningen, naar hensees til de Opgaver, der stilles den, formentlig forstandigst blive som angivet i Bilag 2, hvilket tillige indeholder et Budget for Udgifterne ved bemeldte Styrke. En enkelt af de derpaa anførte Poster, nemlig C. "Rekruteringsomkostninger", er beregnet efter de 4 aarigt istedetfor 6 aarigt Engagement af Mandskabet, en Forandring, som Commissionen maa anbefale. Det er nemlig et Factum, at de 2 sidste af de 6 Aar, Mandskabet nu tilbringer i den vestindiske Tjeneste, ere lige lidt gavnlige for Tjenesten som for Individerne. Efter de 4 Aars Forløb ere Vedkommende i Reglen fuldstændig berøvede enhver Lyst og Iver for den dem paahvilende Tjeneste, Climaet virker enerverende paa dem, og de gribes da enten af Melancholi og Hjemvee eller forfalde til Laster, som lettest finde Tilfredsstillelse under de vestindiske Forhold, Drukkenskab og Løbsagtighed. Med slige nedtrykte, meer eller mindre forfaldne Subjecter kan Tjenesten ikke røgtes forsvarligt, saa meget mindre som det slette Exempel let finder Indgang hos de yngre Folk. Det er et hos Befalingsmændene stærkt næret Ønske, at denne Ulempe kunde fjernes ved en kortere Capitulation, og Commissionen kan som berørt, ikkun anbefale dette Ønskes Opfyldelse. Som det vil sees af Bilag 2 ville Udgifterne ved Militairstyrken paa St. Croix udgjøre c. \$ 49,325, hvilket medfører en Udgiftsforøgelse paa denne Conto af \$ 23,977.

Det tør ansees for almindelig bekjendt, hvilken vigtig Rolle Skovvæxt spiller overalt, hvor der er Tale om at beskytte Jorden mod en for hurtig Afgivelse af den Fugtighed, den indeholder, ligesom den ogsaa gjør sin Indflydelse gjældende med Hensyn til Regnmængden. Det er dernæst en bekjendt Sag, hvor meget St. Croix, hvor der kun paa enkelte Steder forekommer Noget, der ligner en virkelig Skovbestand, har lidt under en Række af tørre Aar, samtidigt med at andre vestindiske Øer, som have havt rigelig Skovvæxt, ganske have undgaaet de deraf opstaaede ulykkelige Følger; der turde da vistnok være megen Anledning til at henvende sin Opmærksomhed paa dette Punkt. Der vilde allerede være meget vundet, hvis Veiene i større Ud- [opslag 434] strækning end nu er Tilfældet beplantedes med Træer med stærk Løvvæxt, men man burde neppe blive

staaende herved. Der er nemlig saamange Rester tilbage af tidligere Skov, at nye Plantninger tildels vilde kunne slutte sig dertil, ligesom der ogsaa findes ikke faa Strækninger, der turde egne sig til Skovkultur. At vente Skovkultur eller Træplantning alene fremmet ved privat Initiativ, turde dog i Betragtning af Forholdene her, hvor man ikke er tilbøielig til at saae uden med Udsigt til en umiddelbar forestaaende Høst, være mere end sangvinsk, lige som man ogsaa billigvis bør tage i Betragtning, at de økonomiske Forhold, selv hvor en god Villie er tilstede, som oftest vilde forbyde Vedkommende at foretage Noget i den her antydede Retning. Vi skulde derfor ansee det for rigtigst, at der til Fremme af Træplantning stilledes et Beløb af \$ 1000 til Raadighed. Heraf vilde en mindre Del behøves til Tilsyn, der formentlig passende kunde udøves af Overveimesteren, der har Tilsyn med Gader, Veie m. m., medens Resten vilde være at anvende til gratis Uddeling af Planter, men navnlig til Laan til Indhegning, der her er absolut nødvendig til de unge Plantningers Beskyttelse, mulig ogsaa til Belønninger til Smaafolk, der maatte give et godt Exempel ved at beplante og indhegne hidtil udyrkede Strækninger. At Sagen ogsaa maatte fremmes ved Toldfrihed for Hegnsmateriale, ligesom ved passende Straffebestemmelser, sigtende til at beskytte Trævæxten, ansees for en Selvfølge.

Commissionen har i det Foregaaende udførlig udtalt sig om den Vægt, den mener, at der bør lægges paa Ungdommens Uddannelse, hvis man vil vente, at Samfundet skal blive løftet væsentlig op over det Standpunkt, det nu befinder sig paa. Det vil herefter findes naturligt, at vi troe at burde anbefale, at der gjøres noget Alvorligt til Undervisningens Fremme. Hvad særlig de til den arbejdende Klasse hørende Børn angaaer, mene vi, i Overensstemmelse med hvad Skoleinspecteuren for St. Croix har udtalt i den vedsluttede Erklæring, at den bør meddeles gennem flere Aar end nu, hvorhos Tallet af de daglige Undervisningstimer bør forøges og endelig Skolebesøget lettes ved Indretningen af to nye Skoler paa Landet. Derhos finde vi saameget mere Anledning til at udtale os for, at de saakaldte Borgerskoler bringes til at yde noget mere end hidtil, som det er af Vigtighed for Forældre, der kunne ønske at skaffe deres Børn en videregaaende Undervisning end de kunne modtage i Almueskolerne, at aabne dem Udsigt hertil, saa at de kunne blive frie for til det nævnte Øiemed at sende Børnene langt bort, hvilket selvfølgelig altid kun vil være muligt for et ringere Antal. Hvad Midlerne til at hæve Borgerskolerne angaaer, ere vi med Skoleinspecteuren enige i, at de bør søges i Forbedring af Lærerpersonalet og Udvidelse af Undervisningsfagene. Samtidig tiltræde vi hans Anskuelse om Rigtigheden af at forhøie Skolepengene og indskrænke den hidtil i stort Omfang indrømmede Fritagelse for Betaling af disse. Hvad den Udgiftsforøgelse angaaer, som vilde foranlediges ved den antydede Reform, kan den for Landskolernes vedkommende neppe anslaaes til mindre end c. \$ 1700 og for Byskolernes Vedkommende til mindre end \$ 2100; Skoleinspecteuren har ved at anslaae Meerudgiften til de førstnævnte [opslag 435] Skoler til \$ 14 à 1500 og til de sidstnævnte til c. \$ 2000 formentlig ikke beregnet et tilstrækkeligt Beløb til den lavest lønnede Medhjælp. Hertil kommer imidlertid et Beløb af \$ 6000 til Gjenopførelse af de afbrændte Skoler paa Mt Victory og Kingshill og \$ 12000 til Opførelse af to nye Landskoler samt til Inventarium og Undervisningsmateriel for samtlige Landskoler.

Vi tillader os paa dette Sted endnu at bemærke, at der efter vor Mening bør lægges den største Vægt paa, at Skoleinspecteuren bliver Formand i Skolecommissionen, ligesom vi ansee det for en Selvfølge, at der i Forbindelse med en ny Ordning af Skolevæsenet vil blive foretaget alvorlige Skridt til Gjennemførelsen af Skoletvang.

Undertegnede Tvermoes skal endnu hertil knytte den Bemærkning, at selv med den foreslaaede Forbedring af Skolevæsenet paa St. Croix vil der dog være en væsentlig Mangel ligeover for det paa St. Thomas, idet man, ganske vist først i den seneste Tid, der har oprettet en fuldstændig Realskole. Selv med den Undervisning, der efter Ovenstaaende tiltænkes Børnene i Borgerskolen, staaer det for mig som sandsynligst, at denne ikkun vil tilfredsstille en temmelig ringe Del af Befolkningen, medens den i saa mange Retninger og ikke mindst med Hensyn til Bevarelsen af de nedarvede Racefordomme uheldige Bortsendelse i en ung Alder af Sønnerne fra Hjemmet i Vestindien til Europa stadigt vil florere. Havdes en Realskole paa Øen, vilde en stor Del Familiers Børn dér kunne finde en tilbørlig Undervisning indtil deres 16de Aar, altsaa til deres Opdragelse

i Hjemmet var endt, og de vilde da, hvis man ikke var tilfreds med den opnaaede Realuddannelse, med langt større Nytte og i færre Aar kunne sendes bort. At saavel Skolen paa St. Thomas som den analoge, jeg tænkte mig der burde være paa St. Croix, naar de vare tilstrækkeligt consoliderede, gennem deres Afgangseksamen kunde give Eleverne samme Rettigheder, som den tilsvarende Examen i Kongerigets Skoler giver, synes mig baade at ville være billigt i og for sig og opmuntrende med Hensyn til Skolebesøget sammesteds. I den forøgede Udgift synes der mig ikke at ligge noget særligt Afskrækkende, eftersom Realskolen, naar den oprettes f. Ex. i Christiansted, selvfølgelig maatte absorbere Borgerskolen sammesteds. Udgifterne ved Realskolen paa St. Thomas ere efter derom modtagen Opgivelse \$ 5000 aarlig, den ved en af de reformerede Borgerskoler er c. \$ 3800 aarlig. Differencen er saaledes kun c. \$ 1200.

Hvad "Sundhedsvæsenet" angaaer, have vi i det Foregaaende allerede havt Leilighed til at udtale os om den Ligegyldighed, Negrene oftest vise overfor Børnene. Særlig ere de spæde Børn underkastede en slet Behandling, der dels medfører en overordentlig stor Mortalitet i det første Leveaar, dels paadrager de nyfødte Børn Navlebrok, hvoraf paa St. Croix et overordentlig stort Antal Individider lider. Idet vi med Hensyn til de herved i Betragtning kommende, saavelsom de øvrige Sundhedsvæsenet vedrørende Forhold tør henvise til den med flere Bilag vedsluttede Erklæring af Øens Landphysicus, maa vi ganske tilslutte [*opslag 436*] os til de af denne Embedsmand fremsatte Forslag til Ordningen af Jordemodervæsenet, hvorefter der vilde medgaae:

til 6 paa den Kgl. Fødselsstiftelse uddannede Jordemødre (2 à \$ 320, 4 à \$ 200)	\$ 1440
til 20 Hjelpejordemødre à \$ 40	<u>800</u>
	\$ 2240
Da der nu medgaaer til 3 Jordemødre	<u>832</u>
vilde Meerudgiften altsaa blive	\$ 1408

hvorved dog maa bemærkes, at denne Udgift formentlig vilde indtil videre forsaavidt blive noget mindre, som man ikke kan vente, at det hele paaregnede Antal Hjelpejordemødre strax vil komme tilstede. Som Udgifter een Gang for alle vilde hertil komme:

til Oplæring af 3 Jordemødre i Kjøbenhavn	\$ 810
og til Oplæring af Hjelpejordemødrene (\$ 40 for hver)	<u>800</u>
	ialt \$ 1610

hvilket Beløb i Henhold til det ovenfor bemærkede dog ikke vilde komme helt til Udgift i et enkelt Aar.

Af Læger findes for Tiden paa St. Croix foruden tre Læger med offentlig Ansættelse tre andre Læger, af hvilke den ene (den nylig pensionerede militaire Overlæge) med det Første forlader Øen, den anden er en Olding og den tredie allerde i en meget fremrykket Alder. Deres Underhold have Lægerne fundet, ved Siden af de dem af det Offentlige tillagte Lønninger, væsentlig i Plantagepraxis, i hvilken Henseende bemærkes, at Plantageeierne som bekjendt ere berettigede til at gjøre visse Indhold i Plantagearbeidernes Lønning til Be-
 stridelse af Udgifterne til Læge og Medicin for Arbejderne. I denne Henseende vil der ved Ophævelsen af Arbejderregulationerne utvivlsomt indtræde en væsentlig Forandring. Da det maa ansees for tvivlsomt, om det i alt Fald foreløbig vil lykkes at paalægge Plantagerne en Afgift til Dækning af Udgifterne til Læger saavelsom iøvrigt til de Foranstaltninger, der maatte træffes af Hensyn til Bevarelsen af Sundhedstilstanden blandt Arbejderne, vil der foreløbig ikke kunne gjøres Regning paa noget videre Bidrag fra Plantagerne til Vederlæggelse af Lægerne, ligesom det heller ikke kan ventes, at Arbejderne skulde ville yde Lægerne Beta-
 ling for en Tjeneste, som det ofte nok kan falde haardt at faae dem til at modtage. Under de berørte Forhold, der gjør det i aller høieste Grad usandsynligt, at der vil finde en Tilgang Sted af private Læger, skjønnes det nødvendigt, at det Offentlige søger at skaffe Befolkningen Betjening ved et passende Antal Læger og bidrager til at sikkre disse et saadant Vederlag, at der ikke bliver Fare for, at de skulle gaae andensteds hen for at finde et bedre Udkomme. Det mindste Antal Læger, der bør være Spørgsmaal om, naar Øiemedet skal naaes, antages at være 4; da der for Tiden er 3 offentlig ansatte Læger – Landphysicus og 2 offentlige Læger

henholdsvis i Christiansted og Frederiksted –, vilde der herefter blive Spørgsmaal om Ansættelse af endnu en offentlig Læge, der formentlig burde have Bopæl midt i Landet f. Ex. paa Kingshill, hvor han ved Siden af sin øvrige Virksomhed vilde kunne fungere som Læge ved et ny oprettet Hospital, hvorom nærmere nedenfor. Lønningen for de Paagjældende formenes passende at kunne ansættes saaledes: [opslag 437]

Landphysicus		\$ 1392
3 offentlige Læger		<u>2500</u>
	tilsammen	\$ 3892
Hidtil er medgaaet:		
til Landphysicus		\$ 888
- 2 offentlige Læger		1200
- Reiseomkostninger o.s.v. c.		57
Sportler, navnlig hidrørende fra Qvarantainevæsenet, som		
under den nye Ordning vilde indflyde i Colonialkassen	<u>400</u>	<u>2545</u>
	altsaa Meerudgift	\$ 1347

Herved er imidlertid at bemærke, at der til den militaire Overlæges Lønning m. v. hidtil er medgaaet c. \$ 1400, hvorimod der fremtidig for Lægetilsyn med de Militaire kun vil behøves som Honorar \$ 600, der ere medoptagne under Militairudgifterne.

Hvad Hospitalsvæsenet angaaer, da ere dels de tilstedeværende communale og militaire Hospitaler i det Hele af god Beskaffenhed, dels vil der uden særlig Vanskelighed kunne tilveiebringes passende Lokaler til dette Brug. Dog maa der gjøres tvende Undtagelser. Saaledes trænge Hospitalerne ved Christiansted til en Vandforsyning, som formentlig her mere end under andre climatiske Forhold er paatrængende nødvendig til Badebrug, og som anslaaes at ville kræve en Bekostning af \$ 3000. Dernæst findes der med Hensyn til Behandlingen af Sindssyge den sørgelige Anomali Sted, at den foregaaer i Fængslet ved Richmond i Forbindelse med Behandlingen af Syge med aabne Saar (Leprøse paa et udviklet Sygdomsstadium). At henvise Behandlingen af de nu i Richmond optagne Syge til de alt eksisterende Hospitaler er ikke gjørligt, da de Sindssyges Tilstedeværelse vilde forstyrre den i et sædvanligt Hospital fornødne Ro, og de Leprøse ikke uden Fare kunne behandles i et sædvanligt Hospital, hvortil kommer, at man kun ved Reclusion tør vente, om end ikke at faae Bugt med, dog mulig at kunne tvinge den paagjældende Sygdom indenfor snævrere Grændser. Oprettelsen af et Hospital til Behandling af begge Slags Syge turde derfor være i høi Grad ønskelig. Da der paa St. Thomas formentlig er samme Trang tilstede som paa St. Croix til en combineret Anstalt som den nævnte, vilde man formentlig til Besparselse af Driftsudgifterne kunne bevirke en Overenskomst med den førstnævnte Commune om Behandling af de paagjældende Syge i et nyt Hospital paa St. Croix. Den første Indretning af et saadant Hospital, der med mindst Bekostning antages at kunne anbringes paa Kingshill ved en tarvelig Istandsættelse af de afbrændte Bygninger der, anslaaes at kræve en Udgift af \$ 2500. Da det forudsættes, at den nye Lægepost, der ogsaa uden Indretningen af et saadant Hospital turde være at oprette midt paa Øen, tillige vil kunne knyttes til Hospitalet, vil der ikke kræves nogen særlig Udgift til Lægebehandling. De løbende Udgifter anslaaes, naar Belægningen antages at blive 60 Patienter, hvoraf omtrent Halvdelen fra hver af de tvende Øer, saaledes: til Bepisning c. \$ 5000, og til Istandsættelse, Vadsk m. v. c. \$ 1200. De løbende Driftsudgifter anslaaes saaledes til \$ 6200, hvoraf Halvdelen [opslag 438] ventes at indkomme fra St. Thomas.

Sluttelig skulle vi under Omtalen af Sundhedsvæsenet endnu henvise til det Ønskelige i, at et større Tilskud ydes af det Offentlige til Lønning af en examineret Dyr læge. Det er i det Foregaaende omtalt, at Dyrplageri er meget fremherskende paa Øen, hvilket dels er en Følge af Befolkningens brutale Charakter, dels ogsaa ofte har sin Grund i Ukjendskab til Behandlingen af Dyr navnlig i Sygdomstilfælde. Tilstedeværelsen af en dygtig Veterinair vilde formentlig kunne virke gavnlig gennem Udøvelsen af den fornødne Control. Der ydes nu for Tiden i Løn af det Offentlige til en Dyr læge \$ 60 samt for Tilsyn med Militairhestene \$ 32, ialt \$ 92, og en saadan vil derfor saa godt som udelukkende være henvist til sin private Praxis, der imidlertid under de

nærværende Forhold er meget lidt indbringende. For at gjøre det muligt for en dygtig examineret Dyr læge at bosætte sig paa Øen, vil det være nødvendigt, at det ovennævnte Honorar af det Offentlige forhøies til \$ 800, hvoraf \$ 200 som Befordringsgodtgjørelse, og vil tillade os i Henhold til Foranstaaende at anbefale dette.

Med Hensyn til "Fattigvæsenet" maa det bemærkes, at en stor Del af den Befolkning, som ikke er i Stand til at underholde sig ved eget Arbeide, hidtil har fundet sit Livsophold paa Plantagerne, hvis Eiere ifølge Arbejderregulationerne ere forpligtede til at forsyne til Arbeide uskikkede Plantagearbeidere med Husly og Fødemidler. Ved de nævnte Regulationers Ophævelse vil denne Forpligtelse bortfalde, og det er da en Selvfølge, at et langt større Antal Trængende vil falde det Offentlige til Byrde end nu er Tilfældet. Skjønned over, hvor stor denne Forøgelse vil blive, kan selvfølgelig kun være meget usikkert, men den er af Fattigcommissionen anslaaet for Christiansteds Vedkommende til 250 og for Frederiksteds til 200, den samlede Forøgelse altsaa til 450. Antallet af de af offentlig Understøttelse Levende er for Tiden i Christiansted c. 214, i Frederiksted c. 150, tilsammen c. 364; Antallet i begge Byer vil altsaa kunne ventes at blive c. 814. Undersøttelsen til de nævnte 364 trængende andrager nu c. \$ 5600 aarlig; for 814 Personer vil den altsaa beløbe sig til noget over \$ 12,500. Den samlede Udgift til Fattigvæsenet, som nu er opført med \$ 6520, vil saaledes blive forhøiet med c. \$ 6900. Det bør imidlertid ikke lades ubemærket, at det her gjorte Overslag let vil kunne vise sig som altfor lavt, idet det maaskee vil være nødvendigt at forhøie den til de enkelte Trængende hidtil givne meget ringe Understøttelse. Forholdet er nemlig nu saaledes, at disse ved Siden af den offentlige Understøttelse efter en temmelig stor Maalestok nyde godt af den private Velgjørenhed og egentlig kun herved sættes i Stand til at friste Livet. Hvorvidt den private Velgjørenhed vil strække til i samme Grad, naar de Trængendes Antal er bleven forøget til over det dobbelte, turde imidlertid være meget tvivlsomt.

Endelig bemærkes, at den paa Budgettet under "Pensioner" opførte Sum er forhøiet med \$ 3800 som forventede Pensioner til Vicegouverneuren Stakemann (\$ 3000) og Overlæge Knudsen (c. \$ 814).

Som det vil sees, har man i det Foregaaende gjort et Forsøg paa at foretage saadanne Ændringer i det gjældende Budget, at Udgifterne fremtræde med de Beløb, [opslag 439] der kunne antages at blive fornødne, for at Behovet paa de forskjellige Omraader kan tilfredsstilles, naar Ro og Orden skal bevares, en nogenlunde tilstrækkelig Administration sikkert og Forholdene føres frem til en Udvikling, som de altfor længe have savnet. Ligesom man blandt Udgifterne ikke har optaget noget Beløb som Bidrag til Dækning af de almindelige Statsfornødenheder, saaledes er der heller ikke taget noget Hensyn til den Forøgelse i Udgifterne, som eventuelt vil blive en Følge af Indførelsen af en forbedret Communication mellem Øerne, som anbefalet i Commissionens Skrivelse N° 1 af 12te Februar d. A., idet man i Henhold til det i bemeldte Skrivelse Fremførte maa forudsætte, at denne Udgiftsforøgelse under alle Omstændigheder ikke vil falde Colonierne til Last. Derimod er der bragt et Beløb i Regning til Dækning af det Laan, der af Statskassen er ydet St. Croix, og som neppe i de første Aar kan ventes tilbagebetalt. Herefter er man, som af den vedlagte Oversigt A vil sees, kommen til det Resultat, at de aarlige Udgifter kunne anslaaes til

	\$ 203,544
--	------------

Dertil kommer som Udgift een Gang for alle \$ 25,110.

Til Dækning af foranstaaende aarlige Udgiftsbeløb haves Indtægter, som man i Henhold til Oversigt B troer at kunne anslaae til

	\$ 151,303
--	------------

Der maa saaledes for de nærmeste Aar, naar St. Croix skal bevares som sukkerdyrkende Ø, formentlig anslaaes et Deficit af

	\$ 52,241
--	-----------

hvortil kommer det ovennævnte Beløb af

	\$ 25,110
--	-----------

til Dækning af Udgifter een Gang for alle.

Efter ved dens Undersøgelse at være kommet til dette Resultat, har det endelig i Henhold til Finantsministeriets Skrivelse af 3^{die} Januar d. A. været Commissionens Opgave at tage under Overveielse, hvilke Forandringer – forbigeaaende eller vedvarende – i Ordningen af Moderlandets Forhold til Colonierne ved Loven af 27de November 1863 der maatte være nødvendige. Under Forhandlingerne i Commissionen har det imidlertid viist sig, at de Anskuelser, som Medundertegnede Levy nærer med Hensyn til Besvarelsen af dette

Spørgsmaal, uagtet de i flere væsentlige Punkter nærme sig til de to andre Medlemmers, dog ikke stemme saaledes overens dermed, at det har været muligt at tilveiebringe Enighed om en fælles Udtalelse fra hele Commissionen.

Mindretallet (Levy) skal herefter tillade sig at yttre Følgende:

Hvor der ellers fremtræder et Deficit paa et Samfunds Budget, vil der ordentligvis kun være tre Udveie at tye til: Benyttelse af Credit, som der imidlertid vanskelig vil blive Spørgsmaal om, uden forsaavidt Deficit med tilnærmelsesvis Sikkerhed kan ansees for forbigaaende, Forhøielse af Skatter og Afgifter, Nedsættelse af Udgifter, og disse Udveie ville efter Omstændighederne kunne benyttes hver for sig eller i Forening.

Hvad nu den sidstnævnte Udvei: Nedsættelsen af Udgifter angaaer, da vil der, naar man ikke vil opgive Øen som sukkerdyrkende, langt fra kunne være Spørgsmaal derom, idet Udgifterne endog [*opslag 440*] som foran angivet turde være væsentlig at forøge. Opgives Øen derimod som sukkerdyrkende, ville vistnok Udgifterne kunne nedsættes, men paa samme Tid vill ogsaa de væsentligste Indtægter blive i langt høiere Grad formindskede; efter Alt, hvad i det Foregaaende er udviklet, troer jeg imidlertid alene at turde holde mig til Forudsætningen om Øens Bevarelse i Sukkercultur. Om nu at tye til den første Udvei, forsaavidt dermed maatte forbindes Tanken om Optagelse af et Laan paa det almindelige Marked, kan der neppe heller være Spørgsmaal; ethvert Forsøg paa at reise et større Laan for Colonialkassen vilde selv under Tilbud af en usædvanlig høi Rente være frugtesløst. Derhos turde det ikke kunne tilraades, at Statskassen, der allerede har et saa stort Tilgodehavende hos Øen, skulde indlade sig paa at yde den yderligere Laan paa lang Tid. Endelig skjønnes det ikke muligt gennem en Forhøielse af de bestaaende Skatter og Afgifter, der navnlig hvile tungt paa de faste Eiendomme, at søge nye Indtægtskilder aabnede for St. Croix, medens det vistnok vilde være rigtigt at ophæve enkelte anomale, i og for sig mindre betydende Afgifter og mulig ogsaa paa enkelte Punkter at nedsætte Eiendomsskatterne noget, men iøvrigt maa jeg udtale mig for, at man kun simplificerer Afgiftsvæsenet og maaskee foretager en Omlægning af de bestaaende Skatter. En forøget Indtægt vil der derimod formentlig alene kunne være Spørgsmaal om at tilveiebringe gennem nye Skattekloder, saaledes at man ikke indskrænker sig til Indførelsen af en enkelt ny Skat, men derimod tyer til den directe saavelsom den indirecte Beskatning.

I førstnævnte Henseende bemærkes, at man paa St. Croix – i alt Fald bortset fra Absentee-Skatten og den Embedsmændene i Almindelighed paahvilende Decourt af 1 Pct. af deres Gager – ikke kjender til nogen directe personlig Skat. Der turde imidlertid, særlig naar der er Tale om at tilveiebringe en forøget Indtægt gennem Beskatning, være saameget mindre Føie til at undlade at indføre en saadan Skat, som der findes et ikke ringe Antal af Handlende og andre Næringsdrivende saavelsom høiere Tyende (Forvaltere og deslige) og enkelte Rentenydende o. s. v., der alene naar de tillige tilfældigvis ere Besiddere af faste Eiendomme svare en directe Skat, og som der saa godt som alene derigjennem paa St. Croix, i Lighed med hvad der skeer paa Island i Henhold til Lov af 14de December 1877 § 10, vil kunne opnaaes et Bidrag til de offentlige Fornødenheders Tilfredsstillelse af de andensteds bosatte Handlende, der gennem deres derværende Filialer drage en, maaskee endog betydelig Indtægt af Landet. Af den antydede personlige Skat, der selvfølgelig ogsaa maatte ramme Embedsmændene, medens disse da maatte fritages for den dem paahvilende Gageskat, under de for Øieblikket stedfindende Forhold neppe vilde tilveiebringe nogen Indtægt fra en Del af Plantageeierne, skjønnes ikke at frembyde nogen afgjørende Indvending. Om den paagjældende Skat burde opkræves som en egentlig Indkomstskat, anseer jeg det ufornødent at udtale mig om, men det skjønnes dog ikke rettere end at man, [*opslag 441*] forsaavidt sidstnævnte Skatteform valgtes, passende vilde kunne derigjennem opkræve et Beløb, svarende omtrent til 2 % af en i nær Overensstemmelse med Reglerne i Lov af 19de Februar 1861 (om den kjøbenhavnske Indkomstskat) opkrævet Skat. Sætter man den Indtægt, hvorved Skattepligten begynder, til \$ 500, som er den Indkomst, der alternativt med en vis Eiendomsbesiddelse giver Valgret og Valgbarhed til Colonialraadet, vil man, da der i Henhold til den vedlagte gennem Præsidentskabet for St. Croix modtagne Fortegnelse paa Øen findes 207 Individuer med en aarlig Indtægt af \$ 600

og derover og en samlet Indtægt af \$ 386,400, og der endvidere antages at være 90 Individer med en Indtægt fra \$ 500 til 600, for hvilke der regnes en samlet Indtægt af \$ 45,000, ved Ansættelsen af Fradraget i Analogi af Loven af 1861 efter vedlagte Schema A, henholdsvis Schema B, komme til en samlet Skatteindtægt af \$ 375,400, henholdsvis \$ 364,850, som ved en Skatteprocent af 2 vilde give c. 7500, henholdsvis c. \$ 7300. Idet der til nærmere Oplysning vedlægges en af Præsidentskabet for St. Croix forfattet Opgjørelse med et Supplement, der viser, hvorledes Indtægterne antages at fordele sig paa forskjellige Kategorier, som vilde komme ind under en personlig Skat, skal jeg endnu bemærke, at i den af Colonialraadet i sin Tid afgivne allerunderdanigste Betænkning om Udkast til Budgettet for 1864/65 henledes Opmærksomheden paa den fuldstændige Mangel af al directe personlig Skat, være sig i Form af en Næringssskat, Indkomstskat eller Formueskat eller under hvad andet Navn den kunde [*opslag 442*] opkræves (Colonialraadstidende for 1864 Anh. B. S. 3).

Ligesom man ved Indførelsen af en directe personlig Skat vilde udfylde en Lacune i Øens Beskatning, vilde det Samme paa den indirecte Beskatnings Omraade kunne opnaaes ved Indførelsen af en ny Skat. I saa Henseende frembyder sig efter min Formening som passende beskatningsgjenstand Fortæringen af Rom. Ligesom man i vistnok alle europæiske Stater gennem en paa Fabrikationen af destillerede Drikke lagt Afgift har søgt at ramme Forbrugerne af disse, har man udenfor Europa navnlig i de engelske Colonier i Vestindien paalagt Fabrikationen af Rom en betydelig Afgift, forsaavidt Productet ikke forlader vedkommende Ø; saaledes blev der, som det fremgaaer af en i Aaret 1861 mellem Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer og St. Croix's Borgerraad ført Brevvexling, paa Barbados opkrævet en Afgift af 24 cts. pr. Gallon, og denne Afgift antages ikke senere at være bleven nedsat; og paa Jamaica opkræves endog, efter hvad jeg fra paalidelig Kilde har erfaret, en Afgift af 5 sk: (125 Cents) pr. Gallon, en Afgift, som er saa langt fra at ansees for trykkende, at man endog nylig, da budgettet ventedes at afslutte med en Underbalance, har bragt under Spørgsmaal at forhøje den. Idet Borgerradet i sin Tid gik ud fra et Forbrug paa St. Croix, svarende til det paa Barbados stedfindende, som det til det Resultat, at man vilde kunne vente Afgiften erlagt for 50,000 Gallons om Aaret, hvilket ved en Skat af 20 Cts. pr. Gallons, som Borgerraadet udtalte sig for, vilde give en Indtægt af \$ 10,000 om Aaret. At den erlagte Afgift maatte godtgjøres ved Udførsel, for hvilken en særlig Told beregnes, er en Selvfølge, [*opslag 442*] ligesom ogsaa, at saadanne andensteds fra indførte spirituøse Drikke saavelsom Ølsorter, der kunne træde i Concurrence med Romforbrugen, maatte underkastes en tilsvarende Indførselstold. Det tilføies, at Indførelsen af en Romafgift, som først var bragt paa Bane af Borgerraadet, sees senere at have været taget under Overveielse af afdøde Gouverneur Birch, der foranledigede et Forslag til en Lov om en saadan Afgifts Indførelse udarbejdet af nuværende Toldintendant paa St. Thomas Anthon; efter Gouverneur Birchs Død synes Sagen imidlertid ikke at være videre fremmet.

Ifølge det overnfor Anførte anslaaes Deficit for St. Croix til	\$ 52241
Ved Indførelsen af de foromtalte nye Skatter antages at kunne indvindes c. \$ 17,500, som med Hensyn til de mulig dermed forbundne Udgifter nedsættes til	<u>\$ 17000</u>
Derefter bliver Deficit	\$ 35,241

hvortil kommer det Beløb af \$ 25,110, som man har anslaaet til Udgifter een Gang for alle.

Under Udgifterne er paaregnet et Beløb af \$ 2000 til Taffelpenge for Gouverneuren under hans Ophold paa St. Croix. Dette Beløb formenes rettest at burde overtages af Statskassen, idet det ikke synes passende, at Statsmagts høieste Repræsentant lønnes af Øen, hvor han har særlig at varetage hele Statens Interesser, der kunne collidere med Øens; den Omstændighed, at Gouverneuren modtager sin Løn af den coloniale Kasse, vil endog under mødende Omstændigheder kunne exploiteres paa en Maade, som maa virke til at nedbryde den Anseelse, man maa ønske knyttet til Stillingen. Jeg har herved ikke overseet, at den Omstændighed, at Statskassen overtager Udgiften til Gouverneuren for St. Croix's Vedkommende, consequent kunde føret til en videregaaende Udgift for den, derved at St. Thomas ligeledes befries for Udredelsen af Lønning til den nævnte Embedsmand, men har selvfølgelig ikke herved kunnet lade mig afholde fra at fremkomme med

foranstaaende Forslag. Selv om Deficit nedsættes med det som Udgift for St. Croix til Gouverneuren budgetterede Beløb, bliver der dog et aarligt Beløb at dække af \$ 33,241, hvortil kommer det til Udgifter een Gang for alle medgaaende Beløb.

Det kan selvfølgelig ikke paastaaes, at den uheldige finansielle Stilling, hvori St. Croix befinder sig, er en umiddelbar Følge af den ved Colonialloven skabte Ordning; det kan paa den anden Side heller ikke nægtes, at man ved at gaae ind paa den Ordning ikke har havt Opmærksomheden tilstrækkelig fæstet paa Misligheden af at udsondre en enkelt mindre Del af Staten, særlig en saadan, hvor der ifølge de her meer end andensteds uberegnelige Naturforhold finder en større Uregelmæssighed Sted i Productionens Udbytte og derved i Indtægterne end i den øvrige Del af Staten, og at stille den hen med den Opgave at sørge for Udgifterne ved sine egne Indtægter, medens den dog ingenlunde har havt en absolut Frihed med Hensyn til hvilke Udgifter den vilde udrede, men tvertimod ved den isolerede Beliggenhed og det indskrænkede Omraade har været nødt til at bære en uforholdsmæssig Udgiftsbyrde. Vilde man paa samme Maade udsondre andre Dele af Staten og stille dem [opslag 443] ikke alene communale, men ogsaa rent statlige Formaal, vilde man, naar man ikke indskrænkede sig til de heldigst stillede Dele af den, mulig komme til endog langt ugunstigere Resultater end der ere fremkomne for Colonierne og særlig St. Croix. Den Tanke, under de foreliggende Forhold at opgive den ved Colonialloven af 1863 indførte Ordning og at vende tilbage til Colonialloven af 1852, maa da med Nødvendighed frembyde sig, og efter hvad jeg har havt god Leilighed til at erfare, vilde Iværksættelsen deraf vistnok paa St. Croix møde megen Sympathi. Udtalelser, der ere fremkomne i Øens Colonialraad, tyde ogsaa herpaa. Da Hensigten med at indrømme Colonierne en saadan Selvstændighed, som er bleven dem til Del ved Colonialloven af 1863, utvivlsomt har været at vise dem en Velgjerning, men ingenlunde at befrie Staten i Almindelighed for en Byrde, vilde det, naar det erkjendes, at Hensigten ikke er bleven naaet, formentlig kun være i Conseqvents med den Tanke, man er gaaet ud fra, at ophæve den stedfindende Ordning og vende tilbage til den tidligere Tilstand. Jeg troer dog, at det i alt Fald er for tidligt at gjøre et saadant Skridt, hvis Gjennemførelse neppe burde finde Sted paa en Tid, da Sindene ere under Trykket af en længere Aarrækkes ugunstige Forhold og yderligere bragte ud af Ligevægt ved de i det sidste Aar stedfundne ulykkelige Begivenheder, men skal derimod tillade mig at anbefale, at man indskrænker sig til at yde Øen en temporair Hjælp. Denne skjønnes passende at kunne gives under den Form, at Statskassen paa Betingelse af, at Øens Repræsentation vedtager de fornødne Love om en personlig Skat og en Romskat i Overensstemmelse med det ovenfor Bemærkede, for en Tid af 3 Aar overtager at dække det regnskabsmæssige Deficit, mod at den efter Udløbet af dette Tidsrum erholder de tilskudte Beløb tilbagebetalte ved at Øen i Statskassen aarlig indbetaler Halvdelen af de eventuelle Overskud, dog uden Godtgjørelse af Renter. Det er en Selvfølge, at det ikke kunde tilståede Øens Repræsentation uden den almindelige Bevillingsmagts Samtykke i samme Tid at vedtage en Forøgelse af Udgifterne udover det Beløb, som man har meent passende turde normeres for Fremtiden.

Commissionens andre Medlemmer, Schlegel og Tvermoes, kunne for saavidt slutte sig til hvad der ovenfor af Levy er fremsat, som ogsaa vi ere af den Formening, at de Midler, der bør anvendes for at bringe Øen St. Croix paa Fode igjen, dels bør søges i en Hjælp fra Moderlandets Side, dels i en Selvhjælp fra Øens Side gennem Indførelse af nye Skattepaalæg. Derimod have vi dels ikke kunnet anerkjende, at der i den af Levy foreslaaede Foranstaltning, hvorved Kongeriget, paa visse Betingelser med Hensyn til forskellige Udgifters Omfang og Størrelse, paatager sig i 3 Aar at dække Forskjellen mellem Øens Indtægter og Udgifter, ligger en virkelig Løsning af Opgaven, dels ikke uden en vis Reservation kunnet anbefale Indførelsen af nye Skatter.

Med Hensyn til det første af disse Punkter er Sagen nemlig betragtet i sin hele Simpelhed jo den, at man stiller en Fordring til Communen St. Croix om, at den med en vis Begrænsning skal indføre en Række Forbedringer i forskellige Retninger, hvilke [opslag 444] ville medføre ikke ringe Udgifter, hvormed Communens nuværende Underbalance altsaa end yderligere forøges, samtidigt med at man tilsiger den at ville dække denne Underbalance for det meget begrænsede Tidsrum af 3 Aar. Dersom der nu var nogen Sandsynlighed

for, at St. Croix Stilling efter dette Tidsrums Forløb vilde være ulige gunstigere, end den nu er, vilde man efter vor Anskuelse vistnok kunne berolige sig ved et slikt Arrangement, afseet fra at den coloniale Selvstændighed gennem de stillede, categoriske Betingelser i disse Aar blev temmelig Illusorisk. Men vi ser ikke rettere, end at Opfyldelsen af en Forventning af denne Art er i høieste Grad usandsynlig og i hvert Fald overordentlig usikker. Det er naturligvis muligt, at en Række af gode Høste kunne afløse de daarlige, som de sidste Aar have bragt, men det er ligesaavel muligt, at dette ikke vil skee; det er ogsaa vel tænkeligt, at Conjunkturerne for Sukkeret med Hensyn til Priserne ville stige, men der er ikke nogensomhelst Garanti for, at ikke det Modsatte kan finde Sted. Det rette Udtryk herfor troe vi, Commissionen har fundet ved i sin Beregning at gaae ud fra en Middelhøst, saa at hvad der indvindes ud over denne maa betragtes som en Tilfældighed, ja det tør maaskee endog betvivles, at man efter Indførelsen af frie Arbejderforhold med de forhaandenværende Kræfter vil kunne paaregne en Cultivation af Eiendommene i den Udstrækning, som nu er Tilfældet, og altsaa et saa stort Middeludbytte. Resultatet skjønne vi derfor efter al Sandsynlighed at maatte blive det, at man om 3 Aar, naar Moderlandets Tilskud hørte op, vilde staae omtrent paa samme finantsielle Standpunkt som nu, kun med Tilføielse af endel yderligere Udgifter, som Communen St. Croix havde paataget sig for at erholde denne midlertidige Hjælp fra Moderlandet, og som saaledes yderligere vilde forøge Underbalancen. Der vil da formentlig neppe, naar Colonien ikke skal gaae tilgrunde, være Andet at gjøre, end at fornye Moderlandets Forpligtelse, saaledes at den af Levy foreslaaede Løsning for os staaer kun som en Udskydning af det Spørgsmaal, paa hvilket der ved Finantsministeriets Skrivelse af 3^{die} Januar d. A. efter vor Opfattelse fordredes et for i det Mindste en længere Periode fyldestgjørende Svar.

Hvad det andet Punkt angaaer, at skabe nye Indtægtskilder gennem forøgede Skatter, da formene vi ganske vist, som alt bemærket, at Forsøg i denne Retning bør gjøres, men vi troe paa den anden Side, at de nærværende Forhold paa St. Croix paabyde en vis Varsomhed i denne Retning. Det bør jo nemlig ikke lades ude af Betragtning, at man her staaer ligeover for en Befolkning, der har lidt betydeligt under en abnorm Tilstand, fremkaldt ved 5 umiddelbart paa hinanden følgende tørre Aar, i hvilke den overveiende større Del af Besidderne har maattet stifte Gjæld, og som derpaa, da en god Høst endelig opnaaedes, hvorved der skulde bødes paa de tidligeres Fattigdom, saae sine Forhaabninger i saa Henseende meget reducerede ved et pludseligt Oprør, der ødelagde Eiendommene og specielt de Værker, der betingede Høstens Aftagen i rette Tid, hvorved det paa de fleste Steder blev nødvendigt at søge nye, ikke ubetydelige Laan, til høi Rente, hvilke Høsten skal betale forlods. Det bør fremdeles erindres, at det forventede Udbytte af denne Høst er [opslag 445] svundet ikke lidet ind saavel ved dens sene Aftagen som navnlig ved de yderst uheldige Conjuncturer med Hensyn til Prisen paa Produktet. Naar man nu hertil endelig føier, at der sandsynligvis i den nærmeste Fremtid forestaaer denne Befolkning en total Omdannelse af samtlige Arbejderforhold, hvis Conseqventser det vistnok er umuligt nu at oversee, men som sikkert ikke vil formindske Udgifterne ved Eiendommenes Drift, saa turde et yderligere Skattepaalæg netop paa et saadant Tidspunkt have sine Betænkeligheder. Der er desuden et Moment, som man i det Mindste i dette Øieblik ikke kan lade ude af Betragtning, nemlig det endnu ikke fuldstændigt afgjorte Spørgsmaal, om Fællessukkerkogeriet vil vise sig at svare til de Forventninger, man nærer til det. Vi nære ganske vist de bedste Forhaabninger i saa Henseende, men Erfaringen fra ifjor maa dog i hvert Fald lade skimte Muligheden af en lignende Skuffelse iaar, hvad der da let vil kunne blive eensbetydende med, at Forsøget er mislykket. Hvilke beklagelige og maaskee gennemgribende Følger et slikt Udfald vilde have for Øens Udvikling og sandsynligvis for dens Existents som sukkerdyrkende Ø, er alt i det Foregaaende fremhævet, og under Omstændigheder som de foreliggende kan en Beregning med Hensyn til Virkningen af et nyt Skattepaalæg, der i det Mindste for en stor Del maatte knytte sig til Produktionen, kun blive meget udsikker.

Men paa den anden Side er det vor bestemte Formening, at der, saasart Forholdene have fæstnet sig saa meget, at man saavel kan oversee Følgerne af de forestaaende Forandringer i Arbejderforholdene som danne sig et paalideligt Billede af Øens sandsynlige Fremtid, navnlig med Hensyn til dens Dyrkning, bør lægge

større Beslag paa dens Skatteevne end fortiden er Tilfældet. En nogenlunde paalidelig Oversigt over de herhenhørende Forhold vil man, naar Arbejderregulationerne antages hævede den 1ste October d. A., neppe kunne have før 1ste April 1881, og først ved dette Tidspunkt formene vi derfor, at man bør stille yderligere Krav til Skatteyderne end dem, der alt nu stilles til dem, idet vi iøvrigt dele den ovenfor fremsatte Anskuelse med Hensyn til Maaden, hvorpaa denne Beskatning bør iværksættes.

Det er derfor vor Anskuelse, at Colonialloven bør forandres i den Retning, at Moderlandet under en eller anden Form overtager Udredelsen af det ifølge Commissionens Opgjørelse, naar Øens Forhold ordnes paa en forsvarlig Maade, fremkommende Underskud af c. \$ 50,000, og at man dernæst, naar Overskud maatte fremkomme dels ved mulig indtrædende, gunstigere Conjunctioner, dels ved den eventuelle Etablering af nye Skatter bør søge en Refusion af saa stor en Del af denne Udgift, som man med Øens særlige Forhold for Øie maatte ansee for rigtig, gennem den ved Colonialloven forbeholdte Berettigelse for Kongerigets Lovgivningsmagt til at fastsætte de vestindiske Øers Bidrag til de almindelige Statsformødenheder.

Stiller man sig dernæst det Spørgsmaal, under hvilken Form Understøttelsen fra Moderlandet forstandigst kunde ydes, eller med andre Ord, paa hvilket Punkt af Øens Budget Opmærksomheden fortrinsvis burde rettes, naar Talen er om, at Moderlandet skal træde støttende til, da forekommer [*opslag 446*] det os, at Tanken naturligt ledes hen paa en Institution, der under de nærværende Forhold lider af ikke ringe Mangler. Vi sigte herved til Militairstyrken paa Øen, hvis hele Rekrutteringsmaade for Befalingsmændenes Vedkommende er meget uheldig. Saaledes som nemlig Forholdet nu er, tilveiebringes, som bekjendt, Officerskorpset i den vestindiske Hærstyrke gennem Secondlieutenanter af Moderlandets Hær, hvilke, for saavidt de vise sig nogenlunde brugbare og ere villige dertil, efterhaanden avancere op til de høiere Charger, hvor de da forblive, saalænge de paa nogen Maade ere tjenstdygtige, eftersom Pensionsbyrden under de nærværende, økonomiske Forhold vækker store Betænkeligheder ved deres Afskedigelse. – Paa denne Maade erhverves imidlertid selvfølgelig i Reglen ikke gode Kræfter. Livet i længere Tid i det varme Clima virker som oftest sløvende og enerverende ogsaa paa Befalingsmændene, hvis Virksomhed er meget indskrænket og ensartet, ligesom de naturligvis ogsaa ofte i andre Retninger blive stærkt berørte af de Forhold, hvorunder de leve i Colonien, hvor det, som alt antydet i Commissionens Skrivelse til Finantsministeriet af 12te Februar d. A., netop er om at gjøre at have kraftige og resolute Mænd i Spidsen for den ringe Militairstyrke, for at denne i alvorlige Tilfælde kan optræde med den Sikkerhed, Kraft og Omsigt, som er nødvendig. Endnu uheldigere stiller Forholdet sig for Underofficerernes Vedkommende, der udelukkende rekruterer af de Menige af Hærstyrken. Det tør nu vel i Almindelighed antages, at de Folk, der lade sig hverve til denne Tjeneste, ikke høre til den bedre Del af det værnepligtige Mandskab, men at det i Reglen er en Samling af Individuer, der ikke have kunnet finde sig tilrette i Hjemmet eller har lidt Skibbrud paa de Forventninger og Planer, som de have næret der. Af en saadan Samling er det saare vanskeligt at skabe flinke Underofficerer, især da de i Reglen savne enhver Uddannelse som saadanne, hvad der kun yderst ufuldkomment kan gives dem i Hærstyrken, ligesom de ogsaa i denne komme til i længere Tid at tjene som Befalingsmænd ligeover for tidligere ligestillede Kammerater. Disse Omstændigheder kunne ikke Andet end svække Befolkningens Tillid til den Beskyttelse for Liv og Eiendom, Militairstyrken kan ventes at yde, og som er et saa væsentligt Moment under Forhold, hvor en uciviliseret og derved uberegnelig Arbejderbefolkning har en saa overordentlig stor numerisk Overvægt over den besiddende Del af Befolkningen som paa St. Croix. Vi – og i saa Henseende vide vi, at vi stemme overens med Commissionens tredie Medlem – maa derfor ansee det for saare heldigt, om en Forandring i disse Forhold kunde indtræde, hvad der naturligst vilde kunne skee, naar den vestindiske Hærstyrke ikke som nu dannede en særegen, isoleret staaende Organisme, men bragtest i nærmere Forbindelse med Moderlandets Hær, saaledes at den med Bibehold af Frivilligheden som Grundlag for Tilveiebringelsen af Elementerne i samme, fra Hæren forsynedes med dygtige, specielt for slig Tjeneste egnede Førere, der efter en midlertidig, i Reglen ikke for lang Tjeneste i Hærstyrken atter traadte tilbage i deres Plads i Hæren. Med Moderlandets Overtagelse af Militairudgifterne paa St. Croix vilde en slig Ændring af de nu

stedfindende Forhold kunne bringes i en naturlig Forbindelse, og der vil saaledes derved foruden en Ligevægt mellem [opslag 447] Øens Indtægter og Udgifter i den nærmeste Fremtid opnaaes en ikke ringe Forøgelse i den Sikkerhed mod Uroligheder, som er af saa stor Betydning for Udviklingen af Foretagelsesaanden og overhovedet af alle Forhold, der betinge Fremgang i Velstand.

Vi have naturligvis ikke været blinde for, at Conseqventzen af dette Skridt vilde være den samme Foranstaltning for St. Thomas Vedkommende, da den vestindiske Hærstyrke selvfølgelig maa udgjøre en Enhed, men ogsaa for denne Øs Vedkommende gjøre de samme Forhold, om end i noget ringere Grad, sig gjældende. Denne Conseqvents forekommer os imidlertid ikke at kunne tillægges nogen afgjørende Betydning. Vistnok er det jo saa, at ogsaa Communen St. Thomas i de sidste Aar har været i Tilbagegang i Velstand, idet Indtægterne ere tagne betydeligt af, da Byen paa Grund af den stroe Udvikling af Communicationsmidlerne ikke længer indtage den prædominerende Stilling, den tidligere havde som Centralpunkt for hele Handelen paa Vestindien, medens Udgifterne ere stegne betydeligt ved en paaskjønnelsesværdig Stræben efter at sprede Oplysning over alle Samfundets Klasser gennem et velordnet Skolevæsen. I denne Omstændighed, der for det sidst forløbne Aar har medført en Underbalance, der efter Gouvernementets Angivelse er c. \$ 5000, ligger der jo vistnok en Mulighed for, at Tilskudet til de almindelige Statsfornødenheder for denne Øs Vedkommende i Fremtiden maa sættes noget lavere end hidtil. Men i Bestemmelsen af dette Tilskuds Størrelse har Kongerigets Lovgivningsmagt jo stedse et Middel til at ophæve eller eventuelt i hvert Fald saa meget som muligt at formindske Udgifterne til Militairstyrken paa Øen, ligesom ogsaa det Tilsyn med og den Indflydelse paa Lovgivningsarbejdet, som Regjeringen udøver med Hensyn til de vestindiske Anliggender overhovedet, yder en tilstrækkelig Garanti for, at et eventuelt Overskud ikke vil blive anvendt ud over de til Øernes Tarv absolut nødvendige Foranstaltninger.

I Henhold til hvad saaledes ovenfor er udviklet, tillade vi os at udtale den Formening, at en Løsning af det her foreliggende Spørgsmaal paa en for Øernes Fremtid betryggende og samtidigt til Statskassens Tarv muligst Hensyn tagende Maade vil kunne skee ved følgende Bestemmelser:

1. At Statskassen overtager Udgifterne ved den paa de vestindiske Øer fornødne Militairstyrke.
2. At der fra 1ste April 1881 paa St. Croix indføres dels en Indkomstskat (Formue- og Leilighedsskat), dels en Romskat i Overensstemmelse med hvad der ovenfor derom er fremsat.
3. At der ved Bestemmelse af hver af de almindelige Statsfornødenheder tages ethvert efter de nævnte Communes øieblikkelige, finansielle Status muligt Hensyn til, at den ved [opslag 448] Overtagelsen af Militairudgifterne foranledigede Byrde for Statskassen bliver saa ringe, som kun gjørligt.

F. Schlegel

Levy

Tvermoes

/P: Løvenørn

[opslag 449] Bilag 3

Memorandum of changes in the Government Schools of St. Croix,
suggested by the undersigned Inspector of Schools.

I. In the Country Schools.

1. The daily school attendance should be increased from four to five hours, which should be either from 9 to 12 in the morning and from 1 to 3 in the afternoon, or in one morning attendance from 8 to 1 o'clock with a short interval for recreation at about 11 o'clock.
2. The period of attendance should be lengthened by enacting that the children should attend school from the completion of their sixth to the completion of their thirteenth year, with the proviso that, in case the morning and afternoon attendance is adopted, the children who have completed their eleventh year should be required to attend the morning school only, or, if the morning attendance only is adopted, should be allowed to leave school at 12 o'clock.

3. To meet the increase in the number of pupils which will be caused by the extension of the school years, two new school-houses should be built: – for example, a new building near est: “River” or est: “Upper Love”, and the “Kings Hill” building restored while Friedensfeld school-house is retained in rent as now.
4. The teaching power in each school should be increased by the apprenticeship of pupil teachers for four years at a small increasing stipend. The pupil teachers should not commence their time of service till after the fourteenth year of their age; they should be taught one hour daily by the principal leader of the school; and should present themselves annually for examination by the Inspector in a prescribed [*opslag 450*] course of study. For the larger schools assistant-teachers should also be appointed, who should be chosen, as soon as that can be done, from the pupil teachers who have completed their apprenticeship, and they should be eligible for appointment as principal teachers on occurrence of a vacancy.
5. The principal teachers should be paid partly by a fixed stipend and partly by a premium to be determined by the result of half-yearly examination of the scholars held by the Inspector.
6. The additional expense arising from these changes may be estimated at from \$ 1400 to \$ 1500 per annum, besides the first cost of the new school-houses and their attached buildings.

II. In the Town Schools.

A. The Burgher School.

To the Royal Commission I have already stated that our Burgher Schools, as now conducted, cost far too much for the results obtained, and that their expenses should be reduced. There is however another plan, which, if the consideration of cost be omitted, would seem to promise more ultimate benefit to the colony, which is, to endeavour to raise the character of these schools, by the following changes: – 1st By securing superior teaching power, 2nd By adding some higher subjects of instruction, 3rd By raising the school fees, and 4th By limiting the free admissions (the large number of which has hitherto proved a serious hindrance to the school) to a small percentage of the whole.

To carry out these changes I would suggest that in Christiansted the salary offered to a first teacher should be increased, say to \$ 100 per month, & the second teacher’s salary to \$ 60 per month, the third teacher’s salary remaining at \$ 30. It would be desirable to retain the girl’s class with two female teachers at above the same salaries as now. To the subjects now on the list I would propose to add the French language, and for the boys only the Spanish language, book-keeping and mathematics. The fee should be \$ 3 per month instead of \$ 1, as at present; and the free places should not be more than ten per cent of the whole number of scholars.

The Burgher school at Frederiksted would probably be but scantily attended, and a smaller staff would be sufficient, for example, a first teacher at a salary of \$ 60, a second teacher at \$ 30 (or perhaps \$ 60) and a female teacher at \$ 30.

It is impossible to foresee how far the schools thus reconstructed would be attended, and it would be well to establish them for a trial period, of five years for example, after which the law could be revised, if necessary, in the light of the experience gained.

B. The Free Schools.

In each town there should be a preparatory school for children of both sexes, a boy’s school and a girl’s school worked by teachers, assistant and paid pupil-teachers, as in the Country schools. The salaries and other expenses for these schools would not amount to much more than what is now expended.

The total increased cost of improvements in the town schools would not be more than about \$ 2000 per annum.

III. In the general Control.

The school affairs of the island should be placed under one school-board, instead of four, as at present, and the Inspector of Schools, [*opslag 451*] who is responsible officer of the Government should be chairman.

It would be necessary to revise the rules for securing lists of the children to enter the schools, and for enforcing attendance. Power should also be given the school-board to examine private schools and to obtain information as to their attendance.

St Croix, 15 March 1879.

John T.

To their Excellencies

His Majesty's Commissioners for St Croix
Priory-Councillor Schlegel
Auditor Levy
Colonel von Tvermoes.

De i Dagbladet indeholdte Telegrammer om Urolighederne paa St Croix. [opslag 452]

Telegram fra Gouv: (St Croix 8/10)

Oprøret i Aftagende, Fregat tilstrækkelig til Rolighedens Gjenoprettelse. Halve Fr. og omtrent 50 Plantager brændte, Værkerne reparable 20 Plantager og Factori reddede. Beleiringstilstand, et fransk og et engelsk Orlogsskib nærværende.

pr Telegram fra St Croix fra den 8^{de}

Groveplaces Værker brændte, Marysfancy og 21 andre Plantager frelste – fra Melchior til Caroe

Kilden til Standretsloven 7 Juli 1878

Fr 16 Juli 1817 (K..... Forhørene pag 181

fors. p. 401 Antallet af de under Urolighederne dræbte foruden 17 efter Standretsdom, 11, og saaledes 26 [opslag 453]

Avisartikel 9 Octbr:

Negeropstanden paa St. Croix. Det er vedblivende kun sparsomme Efterretninger, der foreligge om denne ulykkelige Katastrofe. Efter hvad Hs. Excell. Konsejlspræsidenten igaar ved Finanslovens Forelæggelse tog Anledning til at fremføre, havde Regeringen siden det første Telegram endnu til igaar Middags ikke modtaget officiel Indberetning eller yderligere Meddelelse om Opstanden, men vidste kun, hvad der forelaa i de Reuter'ske og andre private Telegrammer, der i de nærmest foregaaende Dage vare indløbne hertil. Rækken af disse er suppleret med et igaar fra Jamaica over London indløbet Telegram, der beretter, at Opstanden er undertrykt. De arresterede Førere angive, at Urolighedernes Oprindelse skyldes Utilfredshed med Arbejdskontrakterne.

Efter Forlydende har Regjeringen iforgaars afsendt Telegram til Guvernør Garde, bl. A. med Forespørgsel om, hvor stor en Tropestyrke han ønskede sendt ud til Hjælp. Paa dette Telegram var der indtil iaftes ikke indløbet Svar, men Udrustningen af Fregatten Sjælland fortsættes af al Magt, og Skibet vil maaske allerede i Begyndelsen af næste Uge være istand til at stikke i Søen. Inden den Tid vil der naturligvis være indtruffet fornødne Oplysninger om Forholdene derovre. I det sidst indløbne Telegram hedder det jo, at Opstanden er kuet, og den første og værste Fare er saaledes overstaet; men et meget stort Arbejde staar tilbage, førend man **nogenlunde** [opslag 454]

Avisartikel 14 Octbr:

Oprøret paa St. Croix. I Landstingets Møde i Lørdags meddelte Konsejlspræsidenten, at der om Morgen var indløbet et Telegram fra Guvernør Garde, saallydende: *Oprøret synes kvalt, og Arbejdet gjenoptages paa*

de fleste Plantager. – Konsejlspræsidenten tilføjede, at navnlig det Sidste syntes ham et glædeligt Tegn. Lige saa lidt som det forrige Telegram indeholdt dette Noget om Tab af Menneskeliv; men han haabede, at denne Tavshed betød, at Tabene ikke vare betydelige, og da navnlig, at der ikke af Befalingsmændene eller af det administrative Personale var omkommet Nogen, thi i saa Fald vilde Gouvernementet selvfølgelig have indberettet dette. – Det var beklageligt, at man kun ad indirekte Vej kunde berolige de Mange, der maatte svæve i Bekymring og Uvished om Tilstanden derovre; men han fandt dog selv heri et direkte Vidnesbyrd om, at der kun var ringe Grund til Frygt.

Endelig er der dog ogsaa om dette Punkt kommet bestemte Oplysninger, idet ifølge en sent iaftes gjennem Ritzaus Bureau modtagen Meddelelse Finantsministeriet – formodentlig som Svar paa en udtrykkelig Forespørgsel – igaar har modtaget et samme Dag fra Guvernøren paa St. Croix afsendt Telegram, hvorefter omtrent 150 Insurgenter samt Planter *Fontaine* og to Menige, nemlig Nr. 39, *Jørgen Hansen*, og Nr. 79, *Anders Andersen*, ere dræbte.

- Fra *Washington* telegraferedes der under 11te Oktober til Ritzaus Bureau, at Antallet af de paa St. Croix dræbte Oprørere er 250; 54 Plantager med tilhørende Bygninger ere ødelagte. – Denne Beretning maa dog korrigeres i Henhold til Ovenstaaende.

[opslag 455] [opslag 456]

Avisartikel, Dagblad 5te Octbr:

Arbejderuroligheder paa St. Croix. Ifølge hertil indløbne Telegrammer har der i Frederiksted paa Ct. Croix fundet alvorlige Optøjer Sted, forøvede af den sorte Arbejderbefolkning. De Oplysninger, Telegrammerne indeholde, ere saa kortfattede, at man deraf ikke faar noget klart Begreb om Optøjernes egentlige Beskaffenhed; men der tales om Brandstiftelser, og Politiautoriteterne maa ikke have kunnet faa Bugt med Urostifterne, thi i Onsdags vilde Guvernør Garde begive sig med Tropper fra St. Thomas til St. Croix. Som man vil erindre, er Militærstyrken paa St. Croix af pekuniære Hensyn ifjor bleven reduceret, og medens der er beholdt en Militærstation i Kristiansted, er den tidligere Militærstation paa King's Hill bleven nedlagt, og Bygningerne tagne i Brug for andre offentlige Formaal. Hele den Troppestykke, der findes paa St. Croix, er vel kun c. 80 Mand, men under heldige Omstændigheder, navnlig hvis Guvernøren har kunnet fragte et Dampskib paa St. Thomas (paa Øerne selv hører der nu ikke noget Dampskib hjemme), maa der fra Søsterøen, kunne være tilført Forstærkning paa 5 – 6 Timer. Det tør vel derfor antages, at Optøjerne nu ere fuldstændig undertrykte, og at det er lykkedes at forhindre deres Udbredelse til Landdistrikterne. Men de ere dog i ethvert Tilfælde en saare beklagelig Begivenhed, der baade maa have voldet materielle Tab, hvis Omfang først nærmere Efterretninger kunne oplyse, og mulig ogsaa foranlediget Tabet af Menneskeliv. Under den trykkede Tilstand, hvori St. Croix i adskillige Aar har befundet sig, og paa hvilken dette Aars rige, men paa Grund af Fælles-Sukkerkogeriets Uheld ikke fuldt benyttede Høst kun ufuldstændig har kunnet raade Bod, er dette en dobbelt haard Kalamitet. Om Aarsagerne til Oprøret kan der selvfølgelig endnu kun anstilles Gisninger, da Telegrammerne Intet indeholde derom. Arbejderuroligheder i dette Ords almindelige Betydning kan der næppe være Tale om, thi dels lever Arbejderbefolkningen paa St. Croix i det Hele i forholdsvist gode Kaar, dels har der særlig iaar, da Høsten har lagt Beslag paa al disponibel Arbejdskraft, ikke kunnet herske Arbejdsløshed. Rimeligvis har det Hele sit Udspring fra et eller andet Gadekraval, der blandt den til daglig Brug godmodige, men let bevægelige og, naar Drukkenskab kommer til, ustyrlige Negerbefolkning let kan udarte til alvorlige Optøjer.

Avisartikel 11 October

Negeropstanden paa St. Croix. I sit Tirsdagsnummer bringer *Times* en Artikel i Anledning af Negeropstanden paa St. Croix. Det meddeler sine Læsere nogle statistiske Oplysninger om den danske Ø og viser, at skjønt man altid har Grund til at ængstes for, at en Negeropstand i Vestindien skal udbrede sig til andre Øer,

er paa Grund af St. Croix's Beliggenhed Faren derfor i nærværende Tilfælde ikke meget stor. Deri, at Guvernøren med den lille Troppestyrke, han havde til sin Raadighed, var istand til med Held at bekæmpe Insurgentene, ser *Times* et fornyet Vidnesbyrd om Europæernes store Overlegenhed over de Sorte. Bladet hævder, at der ikke er nogen Fare for, at ikke enhver Negeropstand i Vestindien tilsidst skulde blive undertrykt, som den da ogsaa i nærværende Tilfælde er bleven, men naar en saadan udbryder, medfører Negernes særlige Naturel, at den næsten altid antager en meget ødelæggende Karakter. "Det er ikke sagt," siger *Times* til Slutning, "at de Fejl, som førte til Opstanden paa St. Croix, alle vare paa den ene Side. Men hvorfra dens Oprindelse end skriver sig, saa er der god Grund til at lykønske til dens hurtige Undertrykkelse, og vi haabe, at den danske Regering, samtidig med at den straffer de uvidende og vildledte Mænd, der have gjort sig skyldige i de begaaede Excesser, tillige vil sørge for Afhjælpingen af enhver virkelig Grund til Klage, som Øens Negerbefolkning mulig maatte have."

Indsamling til de Nødlidende paa St. Croix. Vi meddele nedenfor en af to af vore største Godsbesiddere og af ansete Repræsentanter for Kjøbenhavns Handelsstand udstedt Opfordring til at yde Bidrag til Afhjælping af den Nød, som de ulykkelige Begivenheder utvivlsomt maa have fremkaldt. Hvor kortfattet de Efterretninger end ere, som man endnu har fra Vestindien, ere de dog saa talende, at al anden anbefaling for Opfordringen maa betragtes som overflødig, og vi bede derfor kun de Læsere, der føle deres Trang til at yde deres Skjærv til dette Velgjørnehedsværk, om at gjøre det hurtig, saa at man ude i Vestindien strax kan faa praktiske Vidnesbyrd om den Deltagelse, hvormed man i Moderlandet følger Koloniens Skæbne. Bidrag kunne ogsaa indleveres paa *Dagbladet's* Kontor. [opslag 457]

Avisartikel 10de October

Negeropstanden paa St. Croix. I Folketingets Gaarsmøde meddelte Finansministeren, at der iforgaars Aftes sent til Ministeriet var indløbet Svartelegram fra Guvernør Garde paa den af Ministeren gjorte telegrafiske Forespørgsel. Guvernør Gardes Telegram, der var afsendt den 8de Oktober, var affattet paa Engelsk, men Ministeren gjengav Indholdet ordret paa Dansk. Det lød: "Opstanden standset. Fregatten tilstrækkelig til Pacifikation. Det halve Frederiksted og omtrent 50 Plantager brændte, men Værkerne dog reparable. 20 Plantager og Faktoret frelstes. Belejringstilstand erklæret. Er fransk og et engelsk Krigsskib tilstede." Ministeren bemærkede, at der ved Faktoret maatte forstaas Sukkerkogeriet, og at, da Telegrammet Intet indeholdt om Tab af Menneskeliv, maatte man være berettiget til at tro, at Tabet af Menneskeliv var mindre end antaget. Paa den anden Side forekommer det os rigtignok, at Telegrammet er saa lakonisk og økonomisk i sine Oplysninger, at man maa være meget forsigtig med indirekte Slutninger derfra.

Belejringstilstanden paa Øen er erklæret ifølge § 12 af Kolonialloven for Vestindien af 27de Novbr. 1863, hvori det hedder: "Guvernøren er Øverstbefalende over den væbnede Magt paa Øerne. I Nødstilfælde har Guvernøren Ret til paa sit Ansvar at erklære Øerne ganske eller tildels i Belejringstilstand og at udøve uindskrænket Myndighed. Naar dette har fundet Sted, og den ordnede lovlige Tilstand igjen er indtraadt, har Guvernøren at gjøre Meddelelse derom til vedkommende Kolonialraad i dets nærmest paafølgende Møde. Denne Meddelelse bliver derefter ledsaget af Raadets Bemærkninger af Regeringen at meddele den først sammentrædende Rigsdag."

Hvad Ødelæggelserne paa Ejendom angaar, er det til nogen Trøst at erfare, baade at Sukkerkogeriet er frelst, og at Værkerne paa de afbrændte Plantager ikke ere saa ødelagte, at de jo kunne sættes i Stand. Der er saaledes ialfald nogle Betingelser tilstede for, at den forestaaende næste Høst kan udnyttes. [opslag 458] [opslag 459]

Avisartikel 7 Octbr

Negeropstanden paa St. Croix har desværre antaget langt større Dimensioner, end man efter de første Efterretninger, som vi meddelte i vort Lørdagsnummer, havde Grund til at antage. I Løbet af Lørdag og Søndag modtog vi gennem Ritzaus Buresu følgende Telegrammer:

London, den 5te Oktober. Et Telegram fra Jamaica til Reuters Bureau melder, at der er udbrudt en Negeropstand paa St. Croix. Flere Plantager brænde. Guvernøren fra St. Thomas er ankommen med den disponible Styrke, 50 Soldater. Flere Plantageejere ere dræbte. Paa Plantagen *Anashope* har der staaet en Kamp, i hvilken Negerne blev slaede. Tabet af Døde var 200. Engelske og Franske Fregatter ventes.

Washington, den 5te Oktober. Regeringen har modtaget officiel Meddelelse om Opstanden paa St. Croix. Oprørerne have ødelagt Frederikssted, og det derværende amerikanske Vicekonsulat er ikke blevet skaanet. To amerikanske Krigsskibe har faaet Ordre til at gaa til St. Croix, og engelske og franske Krydsere ventes dertil.

London, Søndag Efterm.: Reuters Bureau melder fra Kingston paa Jamaica den 5te: En fransk Fregat er ankommen til St. Croix og har landsat Tropper. Flygtende Kvinder og Børn ere blevne indskibede til St. Thomas. Afbrændingen af Sukkerplantagerne er igjen begyndt, 40 Besiddelser ere afbrændte, der ere 14 tilbage. Mange af Insurgenterne ere blevne skudte.

De heri indeholdte Efterretninger bekræftes i alt Væsentligt af et hertil igaar indløbet privat Telegram.

Om Aarsagerne til Oprøret vides selvfølgelig endnu intet Bestemt, men man kan af den Omstændighed, at det er udbrudt umiddelbart efter 1ste Oktober, slutte, at det har været Forholdene paa denne Dag, der have givet Anledning til Insurrektionen. Den 1ste Oktober er nemlig almindelig Skiftedag for Negrene, den Dag, da de ældre Arbejdskontrakter udløbe og nye afsluttes. Det er tillige en almindelig Fridag, paa hvilken Negrene strømme ind til Byerne ude fra Plantagerne. Af det gjældende Arbejdsreglement fra 1849 bestaar endnu faktisk kun to af de vigtigere Bestemmelser, nemlig om Arbejdskontrakternes Varighed og Lønnens Størrelse. Den sidste er i de senere Aar bleven omgaaet, idet Negrene ved Kontraktens Afslutning have faaet en større eller mindre Sum i Fæstepenge, den første Bestemmelse har, siden det ved Lov af 25de Febr. 1876 ved Venstres Initiativ blev fastsat, at den skulle ophæves 3 Aar efter, at Fabrikkerne vare satte i Gang, ikke længer huet Negrene. Rimeligt er det derfor, at de den 1ste Oktober har vægret sig ved at forny Kontrakterne, og da de efter Politianordningen betragtes som Løsgængere, naar de ikke have fast Arbejdssted, ere sandsynligvis større Hobe af dem komne i Konflikt med Politiet i Frederikstad. Da Optøjerne ikke ere blevne kvalte i deres Begyndelse, fordi man efter Fortets Nedlæggelse ikke havde Tropper paa dette Sted, have de hurtigt grebet om sig, bredet sig ud over Plantagerne, og til Slutning omspændt hele Øen, maaske med Undtagelse af Kristiansted og nærmeste Omegn. Alt dette er selvfølgelig Gisninger, men det er højst sandsynligt, at de ere rigtige. Faktiske ere de sørgelige Meddelelser, at 40 Plantager ere afbrændte og kun 14 tilbage, at Afbrænding af Sukkerplantager atter er begyndt, at flere Plantere, deriblandt *Fontaine*, en født Holstener, ere dræbte, at hele Frederiksted er ødelagt, at Hundreder af Negre ere blevne dræbte i Kampene, og at Kvinder og Børn ere komne flygtende til Kristiansted. Kun lidet beroligende i Forhold hertil er Efterretningen om, at Guvernør *Garde* med 50 Mand er ankommen til Øen; thi med de i Kristiansted værende Tropper løber den hele disponible Styrke kun op til c. 130 Mand, og disse kunne kun udrette Lidt overfor Hobe paa flere Tusinde ophidsede og rasende Negre. Forhaabentlig har det dog lykkedes dem at holde Kristiansted roligt, indtil de fremmede Krigsskibe, hvoraf allerede en fransk Fregat er ankommen i Lørdags, have kunnet landsætte Tropper.

Insurrektionen er saaledes vistnok allerede nu tilende, men Følgerne deraf ville føles længe. En By med 3000 Indbyggere og mindst to Trediedele af Øens bedste Sukkerproducerende Land er ødelagt. Rimeligvis ere paa denne Strækning ogsaa alle Værker blevne ødelagte. Dersom, hvad man maa haabe, Centralsukkerkogeriet og dets 5 Stationer idetmindste for en Del ere blevne reddede, kan det, om det bliver sat istand til Januar, tage mod Høsten fra de Strækninger, hvor Sukkerrødderne ikke ere tilintetgjorte, men Tilstanden blandt den største Del af Befolkningen, navnlig de over 14,000 Landarbejdere, vil alligevel indtil da være

næsten fortvivlet, eftersom Øens vigtigste Existensmidler ere tilintetgjorte og al Arbejde standset. Privat Hjælp herhjemme fra vil næppe komme til at mangle, men den vil ikke kunne forslaa synderlig, og det synes derfor nødvendigt, at Regering og Rigsdag træde til snarest mulig, foreløbig for at afhjælpe den værste Nød, senere for om muligt at hjælpe den saa haardt hjemløste Ø igjen paa Fode.

Bilag til Præsidentskabets Skrivelse af 13 Septbr 1878 N° 62.

[opslag 460 - 462] tom

[opslag 463]

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

N° 16 (Hermed 7 Bilage)

St Thomas den 16de Januar 1879.

Efter at Finantsministeriets Skrivelse af 12te December f. A. N° 230 herfra var meddelt Præsidentskabet, har dette ved den i Gjenpart vedlagte Skrivelse af 11te dennes indsendt de ligeledes vedlagte specificerede Opgivender af den Skade og det Tab, der under Opstanden i afvigte Oktober er tilføjet Øens Sukkerplantager, Byen Frederiksted, St Croix Colonialkasse samt Landbeboere paa St Croix, der ikke henhøre til Sukkerplantager. Med Hensyn til Skaden i Byen Frederiksted fremsendes endvidere Gjenpart af en Skrivelse af 10de dennes fra constitueret Politimester R. Petersen til Præsidentskabet.

Da Præsidentskabet ikke har udtalt sig om de enkelte Skadeslidtes Trangsforhold, har Gouvernementet anmodet Samme om at afgive sin Erklæring herom; saavidt Gouvernementet bekjendt er Trangen imidlertid, paa faa Undtagelser nær, saa almindelig fælles for alle de Skadelidte, at det vistnok vil vise sig meget vanskeligt at angive nogen Klassification, navnlig forsaavidt angaaer de Skadelidte i Byen Frederiksted, hvis økonomiske Forfatning synes betegnet derved, at der [opslag 464] under mit sidste Ophold i Byen, i Slutningen af forrige Maaned endnu ikke var begyndt paa Gjenopbyggelsen af noget Vaaningshuus.

I Forbindelse med Skrivelse herfra af 31te f. M. N° 381 skal Gouvernementet herved tjenstligst endvidere fremsende vedlagte fra Præsidentskabet modtagne specificerede Oversigt over de indgivne Begjæring om Laan af de af Finantsministeriet til Raadighed stillede Beløb af \$ 125,000. Beløbet af de mod Bureau-Sikkerhed paa Laan til Istandsættelse af de brændte Værker og til at holde Driften i gang samt underholde Arbejderne eventuelt til 1ste Juni d. A. andrager, som det vil sees, \$ 111,065, hvilket Beløb ifølge Præsidentskabets Udtalelse er betryggende sikkert i den Høst, som nu tør ventes aftaget paa de paagjældende Plantager. Med Hensyn til at de fleste Udlaan betegnes som svarende til det begjærte Beløb, skal Gouvernementet, under Henvisning til det desangaaende i Skrivelse af 31te f. M. Yttrede, bemærke, at Planterne have fremsendt deres Begjæring om Laan med Viden om, at de i Reglen ikkun kunde erholde det til Værkernes Istandsættelse og Arbejdernes Underhold absolut fornødne Beløb -; Grændsen for Begjæringerne er derfor fastsat af dette Hensyn, hvilket forøvrigt ogsaa fremgaaer af en Sammenligning mellem Størrelsen af den paa Plantagerne anrettede Skade og de udlaante Beløb.

De af Finantsministeriet begjærte Gjenpar(ter) [opslag 487] af de for Laanene modtagne Forskrivninger ville blive fremsendte saasart de ere indsendte af Præsidentskabet.

Aug. Garde

/.....

Til Finantsministeriet [opslag 464]

Gjenpart

Præsidentskabet for St Croix

N° 63

Den 11' Januar 1879

I Henhold til det høie Gouvernements Paalæg i Skrivelse af 2' ds N° 1 om senest 13' ds at tilveiebringe fornødne Lister saavel for Landet som for Frederiksteds Vedkommende over de i Opstanden skadelidte, med

Angivelse af Skadens Beskaffenhed og anslaaede Størrelse, har man den Ære herved i Continuation af Præsidentskabets Skrivelse af 4' November 1878 at fremsende:

Liste I. Specificeret Opgivelse af Skaden tilføjet Øens Sukkerplantager.

II d° af Skaden tilføjet Byen Frederiksted.

III d° af Tab for St. Croix Colonialkasse.

IV d° af Skade tilføjet Andre paa Landet, som ikke henhøre til Sukkerplantager.

Det vil behageligen deraf sees, at Totalsummen af Skaden tilføjet Sukkerplantager er omtrent den samme

som opgivet herfra i fornævnte Skrivelse, nemlig \$ 673,000 – 00

derimod er Skaden for Byen Frederiksted endel større nemlig " 285,732 – 00

istedetfor som dengang opgivet \$ 250,000

ligesom ogsaa Colonialkassens Tab er større end paaregnet nemlig (istedetfor \$ 29000) " 37,836 – 50

\$ 996,568 – 50

[opslag 465]

overført \$ 996,568 – 50

idet et specificeret Overslag over Toldbodbygningens Gjenopførelse bringer Tabet paa Bygningen noget høiere op. Udgifterne i Anledning af Opstanden er blevne langt større end man havde først calculeret.

Derimod er Tabene for Andre paa Landet \$ 1,855 – 00

mindre end paaregnet.

Det hele Tab for Øen bliver derefter \$ 998,423 – 50

Ved Skrivelse af 4' November f. A. var den anslaaet til \$ 956,180 – 00

altsaa \$ 42,243 – 50

større end tidligere anslaaet.

Endvidere har man den Ære i Henhold til Paalæg i Skrivelse af 21de December f. A. at fremsende en specificeret Oversigt over de til Præsidentskabet indgivne Begjæringer om Laan af det ved Finansministeriets Skrivelse af 12' December f. A. N° 230 til Raadighed stillede Beløb af \$ 125.000 til Udlaan til Plantere til Istandsættelse af brændte Værker og til at holde Driften i Gang og underholde Arbejderne eventuelt til 1ste Juni 1879, af hvilket Beløb man efter Samraad med det nedsatte Colonialraads Udvalg og i Forbindelse med 2 Plantere, Dhrer Farrelly og George Elliott, har i Henhold til Pl. 14 Mai 1823 § 2 og General Gouvernements Plakat af 21de Juni 1849 tilstaaet Laan til Øens Plantere, af indtil \$ 111,065 og antager man, at Tilbagebetalingen af hver enkelt af de tilstaaede Beløb [opslag 486] er betryggende sikkert ved den Høst, der nu tør ventes aftaget paa de paagjældende Plantager.

J. A. Stakemann.

/ van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Rigtig Gjenpart. H. Hänschell [opslag 465]

Gjenpart

N° 13.

I Henhold til det høie Præsidentskabs Skrivelse af 3^{die} ds N° 11 undlader jeg ikke tjenstligt at fremsende hoslagte Liste over de i Frederiksted Natten imellem den 1' og 2' October f. A. nedbrændte Eiendomme ned Tilføielse af den paa hver af samme af mig i Forening med Kjøbmand Masterson og Colonialraadsmedlem, Rombodholder Brown satte Værdi i Handel og Vandel, saaledes som vi have anslaaet denne at være den 1ste October f. A., medens neppe det Dobbelte af Totalsummen vilde være tilstrækkelig til at opføre de nedbrændte Bygninger igjen saaledes som de oprindelig vare byggede. – Vurderingen af det brændte Løsøre er sket efter Forhandling med Reliefcommitteen, men kab neppe ventes at være aldeles correct for Alles Vedkommende. Den korte Tid har ikke tilladt mig at forsyne Listen med Forklaring angaaende de Trangsforholdet for hver Enkelts Vedkommende.

Det fremsendte Bilag følger hoslagt tilbage.

Frederiksteds Politikammer d. 10 Januar 1879. R. Petersen, const.

Til Præsidentskabet for St Croix.

Rigtig Gjenpart. H. Hänschell [opslag 466] [opslag 467]

Liste I

**Specificeret Opgivende
af Skaden tilføjet Øens Sukkerplantager. [opslag 468]**

Løbe N ^o	Plantage Eier	Skadens Beskaffenhed	Anslaaet Størrelse			
1.	<u>Work & Rest</u> V. C. Hvid	Bolig Efter Opgivende ved Gtts Forvalterhuus Beretning af 28 Januar 1879 Smedie under Cathegori C. Hestestald Meubler	1400	-	2800	-
2.	<u>Mont Pellier</u> Stats-Kassen	Værker (Overtaget af Statskassen) Forvalterbolig	2200	-	3000	-
3.	<u>Glynn & Windsor</u> J. Quale	Bolig Cathegori C. Forvalterbolig	2200	-	3000	-
4.	<u>Concordia</u> W. H. Heyliger og M ^c Cornick	Værker Cathegori A. Bolig Producter			7000	.
5.	<u>Morningstar</u> F. Farelly	Værker Cathegori A. Bolig Meubler Stalde Inventarium Producter	8000	-	15.000	-
6.	<u>Strawberry Hill</u> Henderson	Værker Ejeren boer i Udlandet Bolig Inventarium Meubler Producter	10.000	-	11.000	-
7.	<u>Diamond & Ruby</u> Mac Govern	Værker og Bolig Under Cathegori C Inventarium og Proviant Meubler Producter	5000	-	6.240	-
					48.040	-
					48.040	-
8.	<u>Castle Coakley</u> Juliane Ratcliffes Arvinger	Værker, Forvalterbolig Eieren i Udlandet Sygehus Inventarium, Proviant Producter Skader paa Høsten	6200	-	9.990	-
9.	<u>Lebanon Hill</u> H. Riis	Vaaningshuus Under Cathegori C. Værker Meubler Inventarium Producter	1500	-	6.740	-
10.	<u>Peters Rest</u> Stats-Kassen	Vaaningshuus Antaget af Statskassen Mulestald	800	-		
			800	-		

		Forvalterbolig		200	-	1800	-
11.	<u>Anguilla</u> F. Coulter	Et nyt Vaaningshuus Inventarium Værker Forvalterbolig Meubler Producter 41 Agres Høst	Under Cathegori A.	3000 740 5000 500 1500 500 4000	- - - - - - -	15.240	-
12.	<u>Bethlehem</u> Fru Moore	2 Sæt Værker 2 Forvalterboliger 2 Hestestalde Sygehuus 1 Vaaningshuus Inventarium Producter 70 Agres Land ødelagde	Under Cathegori B.	9000 3000 1000 1000 3000	- - - - - - - -	17.000	-
						98.910	-
	<i>[opslag 469]</i>					98.910	-
13.	<u>Fredensborg</u> Fru Moore	Vaaningshuus Værker Inventarium Meubler Producter 30 Agres Rør	Under Cathegori B.	2000 6000 500 800 500 1800	- - - - - -	11.600	-
14.	<u>Mt. Pleasant</u> Chr: Holm	Værker Hovedbygning Forvalterbolig 10 Negerhuse Inventarium Meubler Producter 4 Agres Land ødelagt	Under Cathegori C	 7000 1000 1000 2.290 300	- - - - - - -	11.590	-
15.	<u>Mon Bijou</u> A. Latimer	Værker Produkter	Under Cathegori C.	7000 930	- -	7.930	-
16.	<u>Body Slob</u> W. de Nullys Bo og M ^{rs} de Nully	Værker Hovedbygning Forvalterbolig Inventarium Meubler Producter	Under Cathegori B.	4.600 2000 800 840 285 1327	- - - - - -	9.852	-
17.	<u>Barren Spot</u> Chr. & W ^m M ^c Evoy	Værker Hovedbygning Sygehuus Inventarium Meubler Producter	Under Cathegori C.	13000 1500 500 1000 200 1912	- - - - - -	18.112	-
						157.894	-
						157.894	-
18.	<u>Clifton Hill</u> E. E. Svitzer	Hovedbygning Meublement Producter	Under Cathegori B.	5000 3000 1200	- - -	9.200	-
19.	<u>Blessing</u>	Bygninger beskadigede	Under Cathegori A.	400	-		

	Thv Kirk	Producter 8 Agre Rør	70 300	- -	770	-
20.	<u>Rust up Twist</u> J. Arendrup	Bolig Forvalterbolig Smedie og Magashuus Meubler Producter	1500 800 200 530 230	- - - - -	3.260	-
21.	<u>Canaan</u> Skeltons Enke	Værker og Bygninger Inventarium Meubler Producter	3000 350 110 90	- - - -	3.550	-
22.	<u>La Vallee</u> F. Reynolds	Værker 6 Negerhuse Hovedbygning Hestestald og Magashuus Meublement Producter 12 Agres Land ødelagt	4000 300 2000 250 2000 950 700	- - - - - - -	10.200	-
23.	<u>River</u> General Newton	Værker Forvalterbolig Stalde Hospital Inventarium Meubler	18.500 1300 500	- - -		
			\$ 20.300	-	184.874	-
	<i>[opslag 470]</i>		20.300	-	184.874	-
		Producter 20 Agres Land ødelagte	3.260 1800	- -	25.360	-
24.	<u>Fountain</u> W Cumming	Værker Forvalterbolig Udhuse Stald Inventarium Meubler Producter	6500 200 1500 1500	- - - -	9.700	-
25.	<u>Grove Place</u> M. & S. G. Melchior	Værker Forvalterbolig Heste og Mulestalde Smedie Inventarium 1 Mule og 25 Faar dræbte Meubler Producter	6000 1450 300 1150	- - - -	8.900	-
26.	<u>Two Friends</u> D. Rafael	Vaaningshuus Forvalterhuus Inventarium Meubler Producter 8 Agres ødelagt	2000 60 2500 120 480	- - - - -	5.160	-
27.	<u>Mont Pellier</u> P. O'Reilly	Bygninger Inventarium Meubler	2500 400 250	- - -		

		Producter	1760	-	4.910	-
28.	<u>Jealousie</u> Fru Moore	Værker Cathegori B.				
					238.904	-
					238-904	-
		Forvalterbolig Magashuus Hestestald Inventarium Meubler Producter 6 Agres ødelagte	4000 650 175 850 540	- - - - -	6.215	-
29.	<u>Upper Love</u> J. Farelly	Værker Cathegori B. Hovedbygning, Forvalterbolig Magashuus Inventarium Meubler Producter 7 Agres ødelagte	9000 800 1000 700 800	- - - - -	12.300	-
30.	<u>Lower Love</u> J. Farelly	Værker Cathegori B. Hovedbygning Inventarium Meubler Producter 16 Agres ødelagte	10.000 800 1000 700 2560	- - - - -	15060	-
31.	<u>St. George</u> A. Fleming	Værker og Bygninger Cathegori B. Inventarium Producter 60 Agres ødelagte	7000 500 4320 8000	- - - -	19.820	-
32.	<u>Castle Bourke</u> General Newton	Værker Eier i Udlandet Hovedbygning Forvalterbolig	6000 2200 800	- - -		
			9000	-	292.299	-
	<i>[opslag 471]</i>		9000	-	292.299	-
		Producter Inventarium	2000 1500	- -	12.500	-
33.	<u>Adventure</u> M ^c Cormick og Hugh Lang	Værker Eiere i Udlandet Forvalterbolig Meubler Producter 6 Agres ødelagte	6000 800 150 1600 450	- - - - -	9000	-
34.	<u>Paradise</u> M ^c Cormick og Hugh Lang	Værker Eiere i Udlandet Inventarium En Deel af Forvalterboligen Smedie og Hestestald Producter 4 Agres ødelagte	4000 1000 800 760 400	- - - - -	6960	-
35.	<u>Golden Grove</u> og <u>Negrobay</u> J. A. Hills Bo	Værker Under Skifterettens Behandling Hovedbygning Forvalterbolig etc Inventarium	6000 6000 1500 1350	- - - -		

		Meubler Producter 15 Agres ødelagte	2000 1100 1600	- - -	19.550	-
36.	<u>Plessens og Mt Pleasant</u> A. Tower & H. Kerr	2 Sæt Værker og Bygninger Eierne i Udlandet Inventarium Meubler Producter 45 Agres ødelagte	25.000 3.400 1500 5750 3200	- - - - -	38.850	-
37.	<u>Diamond</u> Major W. F. Moore & P. M ^c Dermott	Forvalterbolig, Provianthuus Inventarium og Proviant Meubler	1500 400 150	- - -		
			2.050	-	379.159	-
			2.050	-	379.159	-
		Producter 20 Agres ødelagte	830 2400	- -	5.280	-
38.	<u>Williams Delight</u> A. Flemming	Forvalterbolig Producter	1000 1000	- -	2.000	-
39.	<u>Enfeildgreen</u> James Vilson	Værker Inventarium Producter	4000 500 1900	- - -	6.400	-
40.	<u>Manningsbay</u> H. Patterson	Værker og Bygninger Inventarium Meubler Producter 18 Agres ødelagte	5000 1000 1200 2900 1440	- - - - -	11.540	-
41.	<u>Bettys Hope</u> Samuel Thompsons Arvinger	Værker Eierne i Udlandet Sygehuus Forvalterbolig og andre Bygninger Inventarium Meubler Producter 18 Agres ødelagte	5000 2000 2000 1000 1200 2.900 1440	- - - - - - -	15.540	-
42.	<u>Punch</u> Alex: Latimer	Værker Forvalterbolig og andre Bygninger Inventarium Producter	4000 1000 300 350	- - - -	5.650	-
43.	<u>Mt. Stewart</u> C. A. Fontaines Bo	under Skifterettens Behandling Hovedbygning og Forvalterbolig Meublement Producter	4000 2000 1000	- - -	7000	-
					432.569	-
					432.569	-
44.	<u>Annally</u> Fru Moore	Værker Under Cathegori B. Hovedbygning Inventarium Forvalterbolig Producter	7000 1000 1500 800 2500	- - - - -	12.800	-
45.	<u>Nickolas</u> Fru Moore	Skade paa Værker og Bygninger			800	-
46.	<u>Mt. Victory</u> Fru Moore	Værker Hovedbygning	6000 2000	- -		

		Forvalterbolig	800	-		
		Stalde, Hospital	1000	-		
		Inventarium	1000	-		
		Producter	4500	-	15.300	-
47.	<u>Carlton</u> Robert Skeock	Værker med tilhørende Bygninger og Maskiner totalt ødelagt	14000	-		
		Inventarium	150	-		
		Meubler, Viin	900	-		
		Produkter	3700	-		
		52 Agres Land ødelagte	7500	-	26,250	-
48.	<u>Whim & Two</u> <u>Williams</u> Alex: og James Latimer	Værker og tilhørende Cathegori B. Maskiner og Bygninger totalt ødelagte	12000	-		
		Inventarium	900	-		
		Meubler	500	-		
		73 Agres ødelagte	2040	-		
			9460	-	25.900	-
49.	<u>Concordia</u> Towers Arvinger	Værker med tilhørende Eierne i Udlandet Bygninger, Forvalterbolig, totalt ødelagte	12000	-		
		Inventarium	1500	-		
			13500	-	513.619	-
			13500		513.619	
		Producter	1570	-		
		92 Agres Land ødelagte, 150 Fade à \$ 70	10500	-	25.570	-
50.	<u>Good Hope og</u> <u>Camporico</u> Alex: og James Latimer	Værker og tilhørende Cathegori A. Bygninger totalt brændte	13000	-		
		Forvalterbolig, Magashuus og Stalde	4.500	-		
		Producter	1550	-		
		10 Agres Land ødelagte – 15 Fade à \$ 60	900	-		
		30 " " " " 60 " " \$ 75	4500	-	24.450	-
51.	<u>La Grange</u> T. A. Fontains Bo	under Skifterettens Behandling Bygninger og Værker				
		65 Agres Land ødelagte 90 Fade à \$ 60	5400	-		
		40 " " " " 50 " " \$ 75	3750	-	9.150	-
52.	<u>Two Brothers</u> Hugh: Hinkson	Bygninger Cathegori A. 15 Agres Land ødelagte 20 Fade à \$ 75	1500	-		
		75 " " " " 75 " "	5625	-	7.125	-
53.	<u>Wheel of Fortune</u> John Hinkson	Værker, totalt ødelagte Cathegori A. Magashuus og Hestestald	10.000	-		
		Forvalterhuus og Proviianthuus	1400	-		
		Meubler	1800	-		
		Provisioner	500	-		
		Negerhuse	190	-		
		Producter	500	-		
		12 Agres Land ødelagte, 24 Fade à \$ 60	1080	-		
		85 " " " " 93 " " \$ 75	1440	-		
			6975	-	23.885	-
					\$ 603.799	-
		Tab ved Høstens Forsinkelse paa samtlige foranstaaende Plantager af mindst 1000 Fade à c \$ 70			70.000	-
		Hele Skaden paa Landet		ca \$	673.799	-

Præsidentskabet St. Croix den 11te Januar 1879. [opslag 473]

Specificeret Oversigt

over de til Præsidentskabet indgivne Begjæringer om Laan af det ved Finantsministeriets Skrivelse 12te December 1878 N° 230 til Raadighed stillede Beløb af \$; 125.000 til Udlaan til Planterne til Istandsættelse af brændte Værker, og til at holde Driften i Gang og underholde Arbejderne eventuelt til 1ste Juni 1879.

[opslag 474]

Plantagens Ejer	Indkomne Begjæringer om Laan								Tilstaaet efter Samraad med det nedsatte Colonialraads Udvalg og i Formindelse med 2 ^{de} Plantere i Henhold til Pl: 14 ^{de} Mai 1823 §: 2.			
	Til Istandsættelse af Værker etc		Til Driften fra 1 ^{ste} October 1878 til Ultimo Marts 1879				Ialt					
	\$	c	\$	c	\$	c	\$	c	\$	c		
<u>1. Plantagen Diamond and Ruby</u> Mc Govern.taget i Besiddelse af Christiansteds Skifteret paa H C Ratcliffes Fallitbos Vegne	3120	-	<u>1.</u> Til Lønninger for Arbejderne \$ 50 om Ugen i 26 Uger <u>2.</u> 1¼ Fad Meel à ca 22.00 1¼ Td: Sild à \$ 6.25 i 26 Uger	1300	-	<u>900</u>	-	5320	-	Som Begjæret	5320	-
<u>2. Plantagen Castle Coakly</u> Juliane Ratcliffes Arvinger	2720	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 60 <u>2.</u> 1¼ Fad Meel 1¼ Td: Sild om Ugen ca	1560	-	<u>900</u>	-	5180	-	Som begjæret	5180	-
<u>3. Plantagen Lebanon Hill</u> H: Riis	<u>1.</u> Værker 3500 <u>2.</u> Bolig <u>1500</u> \$ 5000	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 42 <u>2.</u> 1 Fad Meel 1 Td: Sild om Ugen \$	1092	-	<u>730</u>	-	6822	-	1. Til Værker 3500 2. - Bolig foreløbig 3. Driften 1822 \$	5322	-
<u>4. Plantagen Mount Pleasant og Solitude</u> Chr. Holm	Til Værker Inventarium Arbejderboliger \$ 6380	-	Lønninger \$ 50 om Ugen	1300	-		-	\$ 7680	-	Som begjæret	\$ 7680	-

Plantagens Ejer	Indkomne Begjæringer om Laan								Tilstaaet efter Samraad med det nedsatte Colonialraads Udvalg og i Formindelse med 2 ^{de} Plantere i Henhold til Pl: 14 ^{de} Mai 1823 §: 2.			
	Til Istandsættelse af Værker etc		Til Driften fra 1 ^{ste} October 1878 til Ultimo Marts 1879				Ialt					
	\$	c	\$	c	\$	c	\$	c	\$	c		
<u>5. Plantagen Slob</u> Werner de Nullys Bo	4300	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 50 <u>2.</u> 1¼ Fad Meel à 1¼ Td: Sild om Ugen ca	1300	-	<u>900</u>	-	6500	-	Som Begjæret	6500	-

<u>6. Plantagen Barren Spot</u> Brødrene C & W Mac Evoy	6000 Skade 16000	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 60 <u>2.</u> 1½ Fad Meel 1½ Td: Sild om Ugen	1560 <u>1092</u> 2652	- - -												Som begjæret	8652	-	
<u>7. Plantagen La Vallee Belvedere & Canebay</u> F Reynolds	Til <u>1.</u> Værker 4284 <u>2.</u> Bolig 1500 5784	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 25 <u>2.</u> ¾ Fad Meel ½ Td: Sild om Ugen	650 <u>520</u> 1170	- - .													1. Til Værker foreløbig \$ 3500 2. - Bolig foreløbig 3. Driften \$ 1179	4670	-
<u>8. Plantagen Mount Pellier</u> P. O. Reilly	2060 Skade 3000	-																Som begjæret	2060	-
<u>9. Plantagen Lower Love</u> John Farelly	5000 Skade 8000	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 60 <u>2.</u> 1 Fad Meel 1 Td: Sild om Ugen	1560 <u>730</u> 2290	- - -													Som begjæret	7290	-

[opslag 475]

Plantagens Ejer	Indkomne Begjæringer om Laan								Tilstaaet efter Samraad med det nedsatte Colonialraads Udvalg og i Formindelse med 2 ^{de} Plantere i Henhold til Pl: 14 ^{de} Mai 1823 §: 2.											
	Til Istandsættelse af Værker etc		Til Driften fra 1 ^{ste} October 1878 til Ultimo Marts 1879				Ialt													
	\$	c		\$	c	\$	c		\$	c										
<u>10. Plantagen Bettys Hope</u> S. Thompsons Arvinger	3000 Skade 11000																	Som Begjæret	3000	-
<u>11. Plantagen Manningsbay</u> H. Patterson	3000 Skade 6000	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 35 <u>2.</u> ¾ Fad Meel ½ Td: Sild om Ugen ca	910 <u>550</u> 1460	- - .													Som Begjæret	4460	-
<u>12. Plantagen Carlton</u> R. Skeoch	3000 Skade 14000	-																Som begjæret	3000	-
<u>13. Plantagen St Georges etc</u> A. Flemming	7000	-																Som begjæret	7000	-
<u>14. Plantagen Upper Love</u> John Farelly	5000	-																Som begjæret	5000	-
<u>15. Plantagen Enfieldgreen</u> James Wilson	1000 4500																	Som Begjæret	1000	-
<u>16. Plantagen Clifton Hill.</u> E. E. Svitzer	Forvalter bolig \$ 1000	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 40 <u>2.</u> 1 Fad Meel 1 Td: Sild om Ugen	1040 2770	- -													Som Begjæret	2770	-

	Skade 5000			<u>730</u> 1770	-				
--	---------------	--	--	--------------------	---	--	--	--	--

Plantagens Ejer	Indkomne Begjæringer om Laan								Tilstaaet efter Samraad med det nedsatte Colonialraads Udvalg og i Formindelse med 2 ^{de} Plantere i Henhold til Pl: 14 ^{de} Mai 1823 §: 2.		
	Til Istandsættelse af Værker etc		Til Driften fra 1 ^{ste} October 1878 til Ultimo Marts 1879				Ialt				
	\$	c	\$	c	\$	c	\$	c	\$	c	
<u>17. Plantagen Work & Rest</u> V. C. Hvid	Forvalterbolig 677 Skade 1400	-	<u>1.</u> Lønninger à 90 \$ <u>2.</u> 2 Fade Meel 1½ Td: Sild om Ugen	2340 <u>1400</u> 3740	-			4417	-	Som Begjæret 4417	-
<u>18. Plantagen Rust up Tvist</u> J. Arendrup	Til Forvalterbolig 800 Skade 2300		<u>1.</u> Lønninger à \$ 30 <u>2.</u> 1 Fad Meel 1 Td: Sild om Ugen	2340 <u>364</u> 1144	-			1944	-	Som Begjæret 1944	-
<u>19. Plantagen Concordia</u> R. Skeoch	2000 Skade 7600							2000	-	Som begjæret 2000	-
<u>20. Plantagen Adventure</u> J. M ^c Cormick og Hugh Lang	3000 Skade 6800							3000	-	Som begjæret 3000	-
<u>21. Plantagen Mt Victory, Butlersbay & Annaly</u> John Farelly	3000							8190	-	Som begjæret 8190	-
<u>21. Plantagen Enfieldgreen</u> E W Moore	Skade 10000		Lønninger \$ 315 om Ugen	8190	-			1000	-	Som Begjæret 1000	-

[opslag 476]

Plantagens Ejer	Indkomne Begjæringer om Laan								Tilstaaet efter Samraad med det nedsatte Colonialraads Udvalg og i Formindelse med 2 ^{de} Plantere i Henhold til Pl: 14 ^{de} Mai 1823 §: 2.		
	Til Istandsættelse af Værker etc		Til Driften fra 1 ^{ste} October 1878 til Ultimo Marts 1879				Ialt				
	\$	c	\$	c	\$	c	\$	c	\$	c	
<u>22. Plantagen Lille La Grange, Becksgrove & Oxford</u> E W Moore			Lønninger \$ 195 om Ugen	5070	-			5070	-	Som Begjæret 5070	-
<u>23. Plantagen Fredensborg, Lower Bethlehem Jealousie</u> E. W. Moore	Skade 9000	-	Lønninger \$ 290 om Ugen	7540	-			7540	-	Som Begjæret 7540	-

Præsidentskabet den 11te Januar 1879.

Recapitulation

	Plantager	Ejere	Begjæret	Tilstaaet	
1.	Diamond & Ruby.	M ^c Govern.	\$ 5320	\$ 5320	-
2.	Castle Coakley.	J: Ratcliffes Arv:	5180	5180	-
3.	Lebanon Hill.	H Riis	6822	5322	-
4.	Mount Pleasant & Solitude.	Chr: Holm	7680	7680	-
5.	Slob.	W de Nullys Bo	6500	6500	-
6.	Barren Spot.	C & W M ^c Evoy	8652	8652	-
7.	La Vallee, Belvedere & Canebay	F Reynolds	6954	4670	-
8.	Mount Pellier	P O'Reilly	2060	2060	-
9.	Lower Love.	J: Farelly	7290	7290	-
10.	Bettys Hope	S. Thompsons Arv:	3000	3000	-
11.	Manningsbay	H Patterson	4460	4460	-
12.	Carlton	R Skeoch	3000	3000	-
13.	St George, Hope etc	A. Flemming	7000	7000	-
14.	Upper Love	J. Farrelly	5000	5000	-
15.	Enfieldgreen	James Wilson	1000	1000	-
16.	Clifton Hill	E E Svitzer	2770	2770	-
17.	Work & Rest	V C Hvid	4417	4417	-
18.	Rust up Tvist	J: Arendrup	1944	1944	-
19.	Concordia	W H Heyliger	2000	2000	-
20.	Adventure	J. Mc Cornick	3000	3000	-
21.	Mt Victory, Butlersbay & Annaly	Fru E W Moore	8190	8190	-
22.	Lille La Grange, Becksgrøve & Oxford	"	5070	5070	-
23.	Fredensborg, Lower Bethlehem, Jalousie	"	7540	7540	-
			\$ 114.849	111.065	-

[opslag 477]

Liste II

Specificeret Opgivende
af Skaden tilføjet Byen Frederiksted.

[opslag 478]

Fortegnelse

over de Natten mellem den 1ste og 2^{den} October 1878 i Frederiksted By Skadelidte.

De faste Eiendomme vurderede af cst: Politimester R. Petersen i Forbindelse med de af ham tiltagne Mænd, Colonialraadsmedlem, Rombodholder H. Brown og Kjøbmand E. Mastersen.

	<u>Strandgade</u>	Værdi	Anmærkninger
N ^o 1	R. J. Robinson	\$ 5.000	Efter Fortegnelse med Jmths af 29 Januar 1879, N ^o 145 VJ 1879
" 2	Samme		N ^o 1 og 2 Robinson ansees <u>ikke væsentlig trængende</u>
" 2A	J. A. Hills Bo (tomt Lod)	8.000	N ^o 2, A, 3, 4 og 5 J Hills Dødsbo (fallit) <u>ligeledes</u>
" 3, 4 & 5	Samme		
" 6	Edward Roche	5.000	N ^o 6 ----- <u>ligeledes</u>
" 7 & 8B	J. B. Dunlops Børn	1.500	
" 8A	A. Stevenson	800	
" 9	Sarah A. Robertson	1.000	
" 10, 11 & 12	W. Moore	29.000	N ^o 10, 11, 12 ansees <u>ikke væsentlig trængende</u>
" 13	C. F. Doute	3.000	

" 14A & B	Chas: H Wallace (M & S. G. Melchior)	1.500	-	Nº 14A og B fallit ansees <u>ikke væsentlig trængende</u>
	<u>\$ 45.800</u>			
	<u>Kongens Gade</u>			
" 5, 6, 7A & 7B	P. C. Birch	4.000	-	ansees <u>ikke væsentlig trængende</u>
" 8	Jane Lancaster	1.000	-	
" 9	J M ^c Cabe	2.000	-	
" 12	S. Wescotts Børn	1.000	-	
" 13	P. Staffords Børn	1.000	-	
" 14	Sarah Robertsons Børn	500	-	
" 15	Helen & Cathen: Hennedy (Hewson & Nielsen)	700	-	
" 16	J. Bartels	800	-	
" 16B	W ^m Isaacs	1.000	-	
" 17A	Christine Kjærgaard	800	-	
" 17B	Jane Jackson	800	-	ansees <u>ikke væsentlig trængende</u>
" 18A	W ^m Moore	1.500	-	
" 18B	A. Stevensons Bo (Florentine Curpse)	600	-	
" 18C	Sarah Hendricksen	400	-	
" 18D	Christopher George	400	-	
	Lateris	\$ 62.300	-	
[opslag 479]	Transport	\$ 62.300	-	
Nº 58A	Exine Benners	800	-	
" 58B	H. W. R. Didrichsen	1.000	-	
" 59A	M. Zahn	1.000	-	
" 59B	Mathias Nicholas	1.000	-	
" 60 & 61	W ^m Moore (see Nº 10, 11 & 12 Strandgade)	-	-	
" 62	Augusta Doute m: Fl: (ligeledes)	-	-	
" 63	Sarah Robertsens Brøn see 9 Strandgade)	-	-	
" 64	Edwd: Roche, (see 6 Strandgade)	-	-	
" 65 & 66	W. B. Woods	2.500	-	
" 67	B. B. Beeche's Børn (see Nº 71	1.500	-	
" 68 & 69A	J. A. Hills Bo (see 2A Strandgade)	-	-	
" 69	R. J. Robinson (see No 1 & 2 Ligeledes	-	-	
" 70	W. Newton (en mindre Deel brændt)	500	-	

" 71	B. B. Beeche's Børn (see N° 67)	1.000	-	
	<u>\$ 25.800</u>			
	<u>Dronningens Gade</u>			
" 10	Robdt: Flynn (en Deel ikke brændt)	2.500	-	<u>ikke væsentlig skadelidt ved Branden</u>
" 11	Geo: Farbe's Arvinger	500	-	
" 11B	Robt Williams & Sam Frederiks (en Deel ikke brændt)	100	-	
" 12	Ann Irvin	1.000	-	
" 13	Jane & Fritz Raahauge	1.500	-	
" 14	Robert Campbell	800	-	
" 15	W. H. Brown	1.000	-	
" 16A	Wilhelmine Schuster	1.500	-	
" 16B	J. A. Hills Bo	500	-	
" 17	E. Ford m: Fl:	1.500	-	
" 24A	Jane Buntin & Datter	400	-	
" 24A.a	T. C. Hill & Elgiva Smith	200	-	
" 51 & 52	Julie Holm (Værelse i Gaarden ikke brændt)	1.500	-	
" 57	A. C. Hill	800	-	
" 58	Jane Jackson (see 59B)	2.500	-	ansees <u>ikke væsentlig trængende</u>
" 59	Rosaline Benners m. Fl:	1.500	-	
" 59A	Paul Simmons	500	-	
" 59B	Jane Jackson (see N° 58)	-	-	ansees <u>ikke væsentlig trængende</u>
" 60	W. H. Brown	1.000	-	
	Lateris	\$ 90.900	-	
	Transport	\$ 90.900	-	
N° 61	Johannes Emanuel (Christopher & Lydia Emanuel)	1.000	-	
" 62A	Elizabeth Jacobsen	800	-	
" 62B	M. S. Meyer	500	-	
" 63	Sarah Bob	1.000	-	
" 64 & 65A & B	T. A. Lund	5.000	-	
" 66b & 67	Samme			
	<u>\$ 27.600</u>			
	<u>Torve Gade</u>			
1.	J. A. Hills Bo (see No 3, 4 & 5 Strandgade)	-	-	

3.	Anne Simmons	2.000	-	
	<u>\$ 2.000</u>			
	Toldboden	5.000	-	
	Fortet	100	-	
	<u>\$ 5.100</u>			
	<u>Ialt faste Eiendomme \$</u>	<u>106.300</u>	-	

<u>Varer, Meubler, Klæder, Penge etc:</u>				
	Mrs: A. Dunlop	\$ 1.000	-	Mrs A Dunlops Børn <u>meget trængende</u>
	Mrs: Wescott	500	-	<u>ligeledes</u>
	Mrs: B. B. Beech	1.000	-	<u>trængende</u>
	Mrs: J. Robertson	300	-	<u>meget trængende</u>
	Misses E. Benners og Søster	100	-	<u>ligeledes</u>
	Miss M. S. Meyer	100	-	<u>ligeledes</u>
	W ^m Burford	150	-	<u>trængende</u>
	Jane Buntin	200	-	<u>meget trængende</u>
	Jane Jackson	400	-	<u>noget mindre trængende</u>
	Ann Simmons	300	-	<u>meget trængende</u>
	Mrs: Stafford	800	-	<u>trængende</u>
	Louise Langballe	250	-	<u>meget trængende</u>
	Mrs: E: Woods	500	-	<u>ligeledes</u>
	Mrs: Margt: Grant	200	-	<u>ligeledes</u>
	Mrs: Heyliger og Døttre	600	-	<u>ligeledes</u>
	Miss Wilhelmine Dahl	200	-	<u>ligeledes</u>
	Ferdinand Gyllich	200	-	<u>ligeledes</u>
	Miss Ethelinde Weyley	300	-	<u>ligeledes</u>
	Mrs: Douté og Familie	1.500	-	<u>meget trængende</u>
	Mrs: C. Hennemann og Datter	100	-	<u>meget trængende</u>
	Lateris	\$ 8.700	-	
	[opslag 480] Transport	\$ 8.700	-	
	Susanne Williams	300	-	<u>meget trængende</u>
	Mary Williams	100	-	<u>ligeledes</u>
	Thomas & Frederik Ramsay	15	-	<u>ligeledes</u>
	Ellen Isaacs	40	-	<u>ligeledes</u>
	Emily Caulsen	10	-	<u>trængende</u>
	James Robe	15	-	<u>ligeledes</u>
	Charles Abbott	100	-	<u>ligeledes</u>
	Elgiva Smith	300	-	<u>ligeledes</u>
	Mary Murphy	700	-	<u>ligeledes</u>
	Julia Holm	300	-	<u>ligeledes</u>
	Helen Hewson	400	-	<u>ligeledes</u>
	M ^{rs} Forbes	500	-	<u>ligeledes</u>
	Budget Williams	100	-	<u>ligeledes</u>
	Ann Montgomery og Datter	150	-	<u>ligeledes</u>
	Jane Lancaster	200	-	<u>ligeledes</u>
	Susannah Markoe	16	-	<u>ligeledes</u>
	Matilda Meyer	50	-	<u>ligeledes</u>
	Maria Wescott	100	-	<u>ligeledes</u>
	Louisa Flynn	100	-	<u>ligeledes</u>
	Mary Søbøtker	20	-	<u>ligeledes</u>

	Beng: Isaac Wilsen	90	-	<u>ligeledes</u>
	Mathilda Thomas	40	-	<u>ligeledes</u>
	Rasnia Wallace	40	-	<u>ligeledes</u>
	Ethelinda Ross	100	-	<u>ligeledes</u>
	Sarah Petersen	150	-	<u>meget trængende</u>
	Cathrine Battist	50	-	<u>trængende</u>
	Eleonora Pallydore	30	-	<u>noget mindre trængende</u>
	Cathrine Nicholas	40	-	<u>trængende</u>
	Eliza Howell	60	-	<u>ligeledes</u>
	Mary Barnes og Mary O'Reilly	100	-	<u>noget mindre trængende</u>
	Rebecca Hutchison	150	-	<u>trængende</u>
	Daniel Robertson	30	-	<u>ligeledes</u>
	Margt: Williams	20	-	<u>ligeledes</u>
	Eugenia Burke	50	-	<u>ligeledes</u>
	Ann Mary Williams	50	-	<u>meget trængende</u>
	Peter Bastian	10	-	<u>trængende</u>
	Lateris	\$ 13.226	-	
	Transport	\$ 13.226	-	
	Guaminy Harrison	10	-	<u>trængende</u>
	Jane Fogarty	50	-	<u>meget trængende</u>
	Susannah George	50	-	<u>trængende</u>
	Elizabeth Finnegan	25	-	<u>ligeledes</u>
	Angelina Roach	50	-	<u>meget trængende</u>
	Catthrine Jefferson	10	-	<u>trængende</u>
	Felicia Cornelius	10	-	<u>ligeledes</u>
	Sarah Jefferson	10	-	<u>ligeledes</u>
	Richard M ^c Intosh	30	-	<u>meget trængende</u>
	Jane Phillips	40	-	<u>trængende</u>
	Julia Søbøtker	32	-	<u>ligeledes</u>
	Robert Ford	15	-	meget trængende
	Elizabeth Williams	20	-	<u>trængende</u>
	Robert Flanders	40	-	<u>meget trængende</u>
	Miss Elizabeth Ford	80	-	<u>trængende</u>
	Elizabeth Fenner	50	-	<u>ligeledes</u>
	Charles William	20	-	<u>ligeledes</u>
	Louisa Louis	20	-	<u>ligeledes</u>
	Maria Woods	50	-	<u>ligeledes</u>
	Adelaide Williams	20	-	<u>ligeledes</u>
	Ann Easton	20	-	<u>ligeledes</u>
	Ann Eliza Flynn	25	-	<u>ligeledes</u>
	Charles Samuel	25	-	<u>ligeledes</u>
	Pernia Rodgers	15	-	<u>ligeledes</u>
	Sarah Avendorph	20	-	<u>ligeledes</u>
	Sarah Matthias	60	-	<u>meget trængende</u>
	Mary Jane Watlington	20	-	<u>trængende</u>
	Susanna James	20	-	<u>meget trængende</u>
	Adella Hendriksen	20	-	<u>trængende</u>
	Jane M ^c Gee	60	-	<u>meget trængende</u>
	Maria De Windt	40	-	<u>trængende</u>
	Phillis Samuel & Datter	50	-	<u>ligeledes</u>
	Susanna James	40	-	<u>ligeledes</u>

	Margret Isaacs	60	-	<u>meget trængende</u>
	Elizabeth Christian	30	-	<u>trængende</u>
	Edwin Creagh	30	-	<u>ligeledes</u>
	Lateris	\$ 14.393	-	
	[opslag 481] Transport	\$ 14.393	-	
	John Simmons	20	-	<u>trængende</u>
	Eleonora Derricks	20	-	<u>ligeledes</u>
	Robert Miller	20	-	<u>ligeledes</u>
	Mary Eddy & Moder Lowinia Bagger	60	-	<u>meget trængende</u>
	Margret Lee og Moder	150	-	<u>ligeledes</u>
	Maria Lindesay	25	-	<u>trængende</u>
	Marly James	15	-	<u>ligeledes</u>
	Henry Crawford og Søster	80	-	<u>ligeledes</u>
	Ann Eliza Benners	20	-	<u>ligeledes</u>
	Ferdinand Smith	15	-	<u>ligeledes</u>
	Louis Golden	1.000	-	<u>ligeledes</u>
	Julia Andrew	15	-	<u>ligeledes</u>
	Mrs: Wilhelmine Schuster	500	-	<u>meget trængende</u>
	Mrs: Ann Rivin	150	-	<u>ligeledes</u>
	Mary Campbell og Moder	150	-	<u>ligeledes</u>
	Maria Raphael	15	-	<u>trængende</u>
	Fritz Hendriksen	60	-	<u>ligeledes</u>
	Jane Hutchison	15	-	<u>ligeledes</u>
	Dorothea og 2 Børn	12	-	<u>ligeledes</u>
	Joseph Hendriksen	10	-	<u>ligeledes</u>
	Eliza Reine	15	-	<u>ligeledes</u>
	Maria Manuel	10	-	<u>ligeledes</u>
	Emilie Burke	10	-	<u>ligeledes</u>
	T. Daniel	20	-	<u>ligeledes</u>
	Susanna Fresco	40	-	<u>meget trængende</u>
	John F. Thomas	80	-	<u>trængende</u>
	Henrietta Thomas	15	-	<u>ligeledes</u>
	Catharine Ville Clara	50	-	<u>ligeledes</u>
	Mary Jane Elliot	200	-	<u>trængende</u>
	W ^m Borch	200	-	<u>ligeledes</u>
	J. Jackson Ellias	925	-	<u>ligeledes</u>
	Florentine Curpse	10	-	<u>ligeledes</u>
	Sylvania Ellis	10	-	<u>ligeledes</u>
	Joseph Sylvester	40	-	<u>ligeledes</u>
	Wilhelmine Williams	10	-	<u>ligeledes</u>
	Dorothea James	10	-	<u>ligeledes</u>
	Lateris	\$ 18.390	-	
	Transport	\$ 18.390	-	
	Agnes Phillips	5	-	<u>trængende</u>
	Julia Cummings	25	-	<u>ligeledes</u>
	Elizabeth Sampson	15	-	<u>ligeledes</u>
	W ^m Prince	40	-	<u>ligeledes</u>
	Julia Pendergrast	15	-	<u>ligeledes</u>
	Maria Isaac og 4 Børn	60	-	<u>ligeledes</u>
	George Simmons	10	-	<u>ligeledes</u>
	Miss Heartmann og Søster	16	-	<u>ligeledes</u>

	Isabella Durant	25	-	<u>ligeledes</u>
	Mrs: Felijia George	15	-	<u>ligeledes</u>
	Nicholas Brady	2	-	<u>ligeledes</u>
	Sarah Marshall	25	-	<u>ligeledes</u>
	Sarah Daniel	16	-	<u>ligeledes</u>
	Elizabeth Casey	3	-	<u>ligeledes</u>
	Jane Winton	10	-	<u>ligeledes</u>
	Rebecca Craw	20	-	<u>ligeledes</u>
	Christopher Hendriksen	10	-	<u>ligeledes</u>
	Adelaide Bright	40	-	<u>ligeledes</u>
	R. Halliday	80	-	<u>ligeledes</u>
	Julia Derricks	16	-	<u>ligeledes</u>
	Mathilda Henry	10	-	<u>ligeledes</u>
	Louis Lindesay	10	-	<u>ligeledes</u>
	Mrs: Ramsay	20	-	<u>noget mindre trængende</u>
	Alice Morehead	16	-	<u>trængende</u>
	Elizabeth Grange	16	-	<u>ligeledes</u>
	Henriette Elizab: Williams	10	-	<u>ligeledes</u>
	Maria Miller	15	-	<u>meget trængende</u>
	Cathrine James	50	-	<u>trængende</u>
	Eliza Jacobsen	30	-	<u>noget mindre trængende</u> nylig afgaaet ved Døden uden Arvinger
	Mrs: Schmuk	200	-	<u>trængende</u>
	Rachel Danielsen	80	-	<u>meget trængende</u>
	Christopher George	50	-	<u>trængende</u>
	Joseph Ross	40	-	<u>ligeledes</u>
	Jane Petersen (Barn)	3	-	<u>ligeledes</u>
	Harriett James	45	-	<u>ligeledes</u>
	Jane Andrew	15	-	<u>ligeledes</u>
		Lateris	\$ 19.448	-
	[opslag 482]	Transport	\$ 19.448	-
	Richard Gordon	50	-	<u>trængende</u>
	Mary Jackson	15	-	<u>ligeledes</u>
	Margret Richard	10	-	<u>ligeledes</u>
	Robert Abednego	12	-	<u>ligeledes</u>
	Mary Hatchett	36	-	<u>meget trængende</u>
	Anna Hansen	10	-	<u>trængende</u>
	Jane Smith	5	-	<u>ligeledes</u>
	Peter Williams	50	-	<u>ligeledes</u>
	Adelaide Barnett	24	-	<u>meget trængende</u>
	L. W. Wiff	600	-	<u>trængende</u>
	Henry Don Pierre	6.550	-	<u>ligeledes</u>
	V. Junghans	16.000	-	<u>ligeledes</u>
	H. Larsen	284	-	<u>ligeledes</u>
	C. Larsen	50	-	<u>ligeledes</u>
	Victoria Wendel	150	-	<u>meget trængende</u>
	Wm David	45	-	<u>trængende</u>
	Dorothea Finlay	44	-	<u>ligeledes</u>
	Sarah (Marshall) Martin	40	-	<u>meget trængende</u>
	Frantz Lund	2.000	-	<u>trængende</u>
	Petronella Piper	500	-	<u>noget mindre trængende</u>

Zephora Miller og Datter	50	-	<u>trængende</u>
Julius van Brakle	10	-	<u>ligeledes</u>
Mrs. Raahauge	200	-	<u>meget trængende</u>
Louisa Ryan og Datter	40	-	<u>ligeledes</u>
Fanny Cornelius	10	-	<u>trængende</u>
Mary Usher	15	-	<u>ligeledes</u>
F. E. Beck	81	-	<u>ligeledes</u>
Paulus Williams	50	-	<u>meget trængende</u>
Sophia Harrison	12	-	<u>ligeledes</u>
Julia Grant	25	-	<u>trængende</u>
Daniel Simpson	94	-	<u>ligeledes</u>
Sophia Simmens	40	-	<u>meget trængende</u>
B. C. Boyens	400	-	<u>trængende</u>
F. C. Dogherty	25	-	<u>ligeledes</u>
Martin Richard	7	-	<u>ligeledes</u>
Mary Yttendahl	50	-	<u>ligeledes</u>
	Lateris	\$ 42.032	-
	Transport	\$ 42.032	-
J. L. Usher	170	-	<u>meget trængende</u>
E. A. Ferdinand	30	-	<u>trængende</u>
F. Borch	20	-	<u>ligeledes</u>
Peter Johannes	12	-	<u>ligeledes</u>
Isaac Jackson	23	-	<u>ligeledes</u>
Johannes Wickham	55	-	<u>ligeledes</u>
David Rodgers	50	-	<u>ligeledes</u>
Feilberg	125	-	<u>ikke trængende</u>
J. Jantzen	400	-	<u>trængende</u>
G. Gyllich	2.000	-	<u>ligeledes</u>
R. Robinson	5.000	-	<u>ikke trængende</u>
M & S. G. Melchior	2.000	-	<u>ligeledes</u>
Roche Bros & Co	30.000	-	<u>ligeledes</u>
W ^m Moon	50.000	-	<u>ligeledes</u>
S. M. Doute	2.000	-	<u>meget trængende</u>
John Moore	5.000	-	<u>trængende</u>
Henry Pendergrast	300	-	<u>ligeledes</u>
W. B. Woods	8.000	-	<u>ligeledes</u>
Sarah Simmens	100	-	<u>noget mindre trængende</u>
J. Reuter	1.000	-	<u>ligeledes</u>
W. H. Brown	1.500	-	<u>ligeledes</u>
H. Kierulff	10.000	-	<u>ligeledes</u>
A. Mendes	1.00	-	<u>trængende</u>
R. Flynn	2.000	-	<u>ikke trængende</u>
Christianne Guillame	100	-	<u>trængende</u>
P. Stevenson	2.000	-	<u>ikke trængende</u>
Rachel Benjamin	1.500	-	<u>trængende</u>
Peter Joshua	1.000	-	<u>noget mindre trængende</u>
J. Willand	4.000	-	<u>ikke trængende</u>
Charles Behagen	1.500	-	<u>noget mindre trængende</u>
Wilhelm Forsberg	100	-	<u>meget trængende</u>
Charles Wallace	8.000	-	<u>ikke trængende</u>
David Benjamin	2.000	-	<u>trængende</u>

	Rachel Bedlow	100	-	<u>ligeledes</u>
	Richard Beech	265	-	<u>ligeledes</u>
	Johannes Manuel	100	-	<u>ligeledes</u>
	Lateris	\$ 183.482	-	
	[opslag 483] Transport	\$ 183.482	-	
	Elizabeth Matthew	60	-	<u>trængende</u>
	Salome Williams	30	-	<u>ligeledes</u>
	Amelia Mills	30	-	<u>ligeledes</u>
	Madlane Doute	40	-	<u>ligeledes</u>
	John Jas: Richard	40	-	<u>ligeledes</u>
	Cathrine Powles og 2 Børn	45	-	<u>ligeledes</u>
	Adeline Hayliger og 1 Barn	35	-	<u>ligeledes</u>
	Arthur James, Kone og 2 Børn	90	-	<u>ligeledes</u>
	James Bennerson, Kone og 2 Børn	45	-	<u>ligeledes</u>
	Rosa Willams	40	-	<u>ligeledes</u>
	George James	40	-	<u>ligeledes</u>
	Sarah Graham og Datter Naomi	60	-	<u>ligeledes</u>
	Margret William	90	-	<u>ligeledes</u>
	Rosa Louis og Amelia Reilly	40	-	<u>ligeledes</u>
	Verona Fresco og 2 Børn	60	-	<u>ligeledes</u>
	William James	30	-	<u>ligeledes</u>
	Eva Mari Howell	40	-	<u>ligeledes</u>
	Henry Lewis	60	-	<u>ligeledes</u>
	Eleonora Henry	40	-	<u>ligeledes</u>
	Mary Eliza Isaacs og 1 Barn	50	-	<u>ligeledes</u>
	Nathaniel Simons	60	-	<u>ligeledes</u>
	Francis Simons og 2 Sønner	80	-	<u>ligeledes</u>
	Cornelius Petrus	45	-	<u>ligeledes</u>

<u>Folk, der levede paa Landet uden at høre til nogen Plantage:</u>				
	Lærer J. Brown, Kone og 4 Børn M ^t Victory	200	-	cfr. Liste IV
	Lærer P. Thompson, Kone og Moder paa Kingshill	200	-	
	Madlane Bourke, Hjælpe lærerinde	50	-	
	Slagter Andrew Harrigan, Kone og 5 Børn, Envy	700	-	
	Jordemoder M. Høyer, Kingshill	205	-	
	Varer, Klæder, Meubler etc: ialt	\$ 185.987	-	
	Faste Eiendomme. Ialt	\$ 106.300	-	
	Lateris	\$ 292.284	-	
	Transport			
	Derfra gaaer <u>g</u> Toldboden og Fortet, som er opført paa Liste III Colonialkassens Tab, \$ 5.100			
	b. Folk der leve paa Landet uden at høre til nogen Plantage 1.455 som er optaget paa Liste IV (NB senere \$ 1.355)	6.555	-	<u>6.455</u>
	Altsaa Tabet for <u>Byen Frederiksted</u>	\$ 285.732	-	

[opslag 484]

Liste III

Specificeret Opgivende af Tab tilføjet St Croix Colonialkasse ved Negeropstanden i 1878.

1. Brændte Bygninger

Gjenopførelsen af Toldbodbygningen i Frederiksted ifølge Bygningsinspectorens

specificerede Overslag				\$ 4,133.25
D° af Mt Victory Skolehus				" 2,635.57
D° " Petroleumshuset ved Fortet				147.50
Reparation af Smaaskade tilføjet Fortet				100 "
Det tidligere Retshus paa Kingshill og Skolehuus samt Politibetjentboligen				<u>4,500 "</u>
				\$ 11,516.32

2. Tab af Indtægter og forøgede Udgifter

a. Tab af Indtægter bliver formeentligen som tidligere Opgivet \$ 15,000

b. Udgifterne i Anledning af Opstanden ere derimod langt større end paaregnet nemlig:

i October 1878	\$ 3,610.93		
i November "	" 2,204.24		
i December "	" 1,715.58		
Forøgede Udgifter paa Contoen "Militairudgifter"			
i de 3 Maaneder	789.40		
i Januar, Februar og Marts paaregnes ca.	<u>" 3,000 "</u>	<u>11,320.18</u>	<u>26,320.18</u>
			\$ 37,836.50

Præsidentskabssecretariatet St Croix den 12te Januar 1879. verte

[opslag 485]

Liste IV

Specificeret Opgivende af Tab tilføjet Andre paa Landet, som Ikke henhøre til Sukkerplantager:

*) Dyr læge O'Reilly med Familie boede i den tidligere Politibetjentbolig paa Kingshill, mistede af Indboe for			c \$ 200 "
Lærer J. Brown med Kone og 4 Børn, Tab			" 200 "
" P. Thompson Kone og Moder paa Kingshill			" 200 "
Hjælpelærerinde Madelane Bourke			" 50 "
Slagter Andrew Harrigan Kingshill			" 700 "
Jordemoder Madam Høyer			" 205 "
***) Eieren af Qvæg-Plantagen Prosperity & Northstar, Sarauw			<u>300 "</u>
			\$ 1,855 "

Præsidentskabssecretariatet St Croix den 12te Januar 1879.

*) O'Reilly | udredte paa Specificeret Opgivende Liste II ad N° 121 VJ 1879
 **) Sarauw

[opslag 488] Tom

[opslag 489] Plantageeier Hendersons Krav paa Erstatning

d° J. A. Hills Bo vedkommende

[opslag 490] ad N° 324 VJ 1880

Til Udenrigsministeriet d. 25 Juni 1880.

Med en Beretning af 24de April d. A. N° 128 har Gou^{tt} for de d. v. Øer til FMT indsendt den i Afskrift vedlagte Gjenpart af en Forespørgsel fra den Engelske Consul paa St Thomas af 19de sM, om, hvilken Erstatning der vil tilfalde afdøde Kjøbmand og Planter i Frederiksted J. A. Hills Bo som Følge af den dette under Oprøret paa St Croix i October 1878 tilføiede Skade samt af det Consulen under 24de April d. A. af Gou^{tt} meddelte Svar, der gaaer ud paa, at Sagen er forelagt Regjeringen herhjemme.

Da Consulens Forespørgsel er angivet at være foranlediget ved et Paalæg af det Engelske Udenrigsministerium, har man – skjøndt der formeentlig ikke paa Sagens nuværende Standpunkt er

Anledning til at foretage videre – ikke villet undlade tjenstl. at gjøre Udenrigsminist. bekjendt med den nævnte Brevvexling, idet man iøvrigt henviser til FM Udtalelser i Skr. til velb. Minist. af 30 Januar og 11 Juli 1879, ifølge hvilken det ikke kan erkjendes, at der skulde paahvile det Offentlige nogen Erstatningspligt med Hensyn til Skade foraarsaget af Urostifterne under Negeropstanden paa St Croix i October 1878.

C. C. B. 25/6 80.

[opslag 491]

(Hermed 2 Bilage)

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Nº 128

St Thomas den 24de April 1880.

Hoslagt fremsendes tjenstligt Gjenpart af Forespørgsel fra den herværende Engelse Consul af 19de dennes om hvilken Erstatning der vil tilfalde afdøde Kjøbmand og Planter i Frederiksted J. A. Hill's Bo, som Følge af den dette under Oprøret paa St Croix i 1878 tilføjede Skade, samt af det Consulen D. D. meddelte Svar.

Aug. Garde

/.....

Til Finantsministeriet.

[opslag 492]

Her Britannic Majesty's Consulate

Afskrift

Saint Thomas D. W. I.

April 19, 1880

Sir,

Messrs. I. W. Cater & Co of London, who are interested in the Estate at Sainte Croix of the late Mr. John Augustus Hill, having applied to the Marquis of Salisbury requesting to be informed what compensation will be paid to the said Estate for the damage done to it by the rioters in Sainte-Croix in 1878. His Lordship has instructed me, by dispatch dated 30th ultimo, to report to him on the subject, and in order that I should fall into no error in my reply, I have the honour to make application to Your Excellency for the information so sought of me by Her Britannic Majesty's Secretary of State.

I have the honour to be, with truth and regard,

Sir

Your Excellency's most obedient humble servant

Geo Alex. Stevens.

To His Excellency J. A. Garde C. D. D. M.

Governor and Commander in chief of the Danish West Indies. Saint Thomas.

[opslag 493]

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St. Thomas 24de April 1880.

Sir!

In answer to your letter of 19th inst., in which you have applied to me for information concerning the compensation, that will be paid to the estate of the late Mr. John Augustus Hill for the damage done to it by the rioters in Sainte Croix in 1878, I beg to state that I have referred the matter to the Home Government.

I remain Sir

Your obedient servant

Aug. Garde / Carl Hattensen

G. A. Stevens Esqr.

Her Britannic Majesty's Consul, St. Thomas

ad Nº 324 VJ 1880

Den J. A. Hills Bo tilhørende Eiendomme tilføjede Skade under Oprøret paa St. Croix i October 1878 (efter opgivende af den Kgl. Commission)

Plantagen Goldengrove og Negrobay. (Prindsens Qvarter N ^o 18 og 27)	Værker	\$ 6000	
	Hovedbygning	6000	
	Forvalterbolig etc	1500	
	Inventarium	1350	
	Meubler	2000	
	Producter	1100	
	15 Agre ødelagte	<u>1050</u>	\$ 19,000
Eiendommen N ^o 3, 4 og 5 Strandgade i Frederiksted		\$ 8000	
” N ^o 16B Dronningensgade ”		<u>500</u>	8,500
		tilsammen	\$ 27,500

[opslag 494] Tom

[opslag 495] ad N° 518 V. J. 1879

Til Udenrigsministeriet d. 11 Juli 1879

Ved behgl. Skr. af 9 April d. A. har Udenrigsministeriet gjort FM bekendt med en Note af 5 Marts d. A. fra den her accrediterede Storbritanniske Gesandt, hvormed samme fremsender den hermed tilbagefølgende Afskrift af et Brev fra Hr. James Henderson, der, bosiddende i England, eier Plantagerne Strawberryhill og Annashope paa St Croix, til det Engelske Parlamentsmedlem Sir James Mc Garrel Hogg angaaende Negeroprøret paa St Croix i October f. A. og de ham derved som Plantageeier paaførte Tab.

Skjøndt den Storbritanniske Gesandts bemeldte Note kun indeholder en Anmærkning om, at Regjeringen vil undersøge det i nysnævnte Brev omtalte Indhold for at yde Brevskriveren den Ret, der maatte vedkomme ham, og skjøndt FM. allerede i sin Skr. til Udenrigsministr. af 30 Januar d. A. udførligen havde udviklet, at de ved Oprøret foraarsagede Tab paa privat Eiendom ikke kunde erkjendes for at begrunde noget Krav paa Erstatning af den danske Statskasse – en Udvikling hvortil man ganske maa henholde sig – fandt man dog Anledning til at indhente Gouvernementets Ytring i Anledning af det omhandlede Brev, da det uagtet det Intet indeholde, som kunde have særlig Betydning med Hensyn til et Erstatningskrav, dog foruden A....., hvis fuldstændige Grundløshed allerede var Ministeriet tilstrækkelig bekendt, indeholde Paastande, hvorom man maatte ønske at have en direkte Udtalelse fra Gouvernementet; og Ministeriet [opslag 496] har derfor udsat at besvare Udenrigsmst. bhgl. Skr af 9 April, indtil nu da man har modtaget Gouvernementets Erklæring.

Idet FM. saaledes med Hensyn til Hovedsagen, Hr Hendersons Krav paa Skadeserstatning – et Krav der iøvrigt som bekendt efter en Lovgivning kan bringes under Domstolenes Afgjørelse – ganske maa henholde sig til sin Skr af 30 Januar, hvorefter FM. ikke kan erkjende, at et saadant Krav tilkommer ham, skal man til Belysning af den hele forvanskende Fremstilling af Facta, som findes i hans Brev, ikke undlade at tilføie følgende Bemærkninger.

Naar det, idet Oprettelsen af Fællessukkerkogeriet paa St Croix betegnes som en Hovedgrund til, at Oprøret udbrød, anføres – ved Citat af hvad der skal have staaet i et fremmed Blad, men med tilføielse, at Hr Henderson kan bekræfte Sandheden deraf – at Gouverneuren havde oprettet et Fællessukkerkogeriet og benyttet alle de Midler, hans Stilling ydede ham, til at fremme det, idet han udøvede Tryk paa Planterne, af hvilke mange stode i Gjældsforhold til Gouvernementet, for at tvinge dem til at opgive deres egne Sukkerværker og understøtte Fællessukkerkogeriets – da er denne Udtalelse, som efter den Forstaaelse, de brugte Udtryk nærmest og naturligst maatte fremkalde, ligefrem vilde være en Bagvaskelse mod Gouverneuren, ialtfald og ved en hvilken som helst Forklaring af Andre, fra først til sidst en fuldstændig forvasket Fremstilling af Sandheden; og det samme gjælder om den paa et andet Sted fremsatte usande Paastand af Fællessukkerkogeriet besidde et Monopol. Det er Udenrigsministr. tilfulde bekendt, at det første indledende Skridt til Oprettelsen at det nuværende Fællessukkerkogeriet paa St Croix skete i October 1873 ved en Adresse fra et

større Antal (28) Plantere paa Øen til Gouverneuren, hvori denne anmodedes om at anvende sin Indflydelse paa at fremme Oprettelsen af en saadan Fabrik, som det bedste og maaskee eneste Middel til at sikkre Sukkerdyrkingen paa Øen og dermed dennes økonomiske Existents; at der derefter af Colonialraadet med Hs Maj Kongens Sanction bevilgedes et Beløb til foreløbigen, navnlig tekniske Undersøgelser om Muligheden af en saadan Fabrikdrift paa Øen; at der, da disse Undersøgelser førte til et tilfredsstillende Resultat, af nogle ansete Privatmænd herhjemme indbødtes til Dannelsen af et Aktieselskab med et saadant Formaal, at der ved Lov 25 Febr 1876 tilsagdes et saadant Aktieselskab et Laan af Statskassen af samme Størrelse som Aktiecapitalen (indtil 2 Mill. Kroner), og at dette Aktieselskab – med hvilket Gouverneuren ikke staaer i nogen Forbindelse – direkte dannede og satte Fælleskogeriet i Drift i Foraaret 1878, ligesom det endnu eier og driver samme, efter at Aktiecapitalen er bleven forøget til henved 1½ Mill Kroner, hvoraf over 4/5 ere indskudte herhjemmefra snarere i den Hensigt at yde den danske Koloni en nyttig og fornøden Hjælp end med Udsigt til Foretagendets Rentabilitet for Actieeierne. Lige som dette Forhold i Actietegningen tilstrækkelig viser Urigtigheden af overhovedet at tale om, at dette, udelukkende til Sukkerdyrkingens Fordeel sigtende Foretagende skulde være blevet understøttet af Planterne i Henseende, saaledes maatte det være vedkommende Planters eget Ansvar, hvis Nogen havde været saa letsindig at afskaffe (give up) sine egne Værker forinden at saa nyt og vanskeligt Foretagende som Fælleskogeriet [*opslag 497*] havde staaet sin Prøve. Det er heller ikke Finantsministeriet bekjendt, at dette i noget Tilfælde er skeet og ialtfald har Gouverneuren ikke kunnet øve noget Tryk i saa Henseende. Den indskudte Bemærkning om, at de fleste Plantere stode i Gjæld til Gouvernementet ikke at fremkalde en urigtig Forstaaelseledsaget af den Oplysning at derved alene kan være sigtet til, at efter den i halvhundrede Aar bestaaende Lovgivning har enhver Planter, som trænger dertil, Adgang til som midlertidigt Laan af Colonialkassen – over hvilken Gouvernementet som bekjendt ikke har nogen eensidig Raadighed – at erholde Forskud paa det løbende Aars Høstudbytte til Dækning af nødvendige Driftsudgifter, navnlig Arbeidernes Lønning og Underhold.

At de Vilkaar der bøder Arbeiderne ved Fælleskogeriets Anlæg og Drift kunde have medvirket til at fremkalde Misfornøielse med den Maade, hvorpaa Lovgivningen (Arbejderregulationene af 1849) har ordnet Arbeidsforholdene paa Plantagerne, er muligt; men hine Regulationer have aldrig været gjældende for Arbeidere udenfor selve Plantagerne, saaat der ved Fælleskogeriet ligesaa lidt er begaaet nogen Ulovlighed, som Regulationernes Anvendelse der overhovedet var lovlig eller mulig.

At Udsigten til forøget Arbeide paa Grund af Fælleskogeriet skulde have bevirket en større Indvandring af fremmede Arbeidere d. 1 October 1878 end ellers sædvanlig paa denne ordinaire Skiftedag, er Ministeriet ubekjendt og kunde ialtfald ikke være forhindret; men at der skulde være vedtaget særlige Love for at forhindre Indvandrere, som ikke havde kunnet erholde det faste Arbeide, fra igjen at forlade Øen, er selvfølgelig en Fabel, som det er høiest besynderligt at Brevskriveren selv har kunnet troe paa. Heller ikke er der faktisk overhovedet lagt Nogensomhelst nogen Hindring i Veien for Bortreise fra Øen, naar ikke gyldig indgaaede private Forpligtelser vare til Hinder derfor.

Naar fremdeles Hr Henderson debiterer, at Forsvaret af Fortet i Frederiksted ved forudgaaende Ordre af Gouverneuren var bleven indskrænket til 6 Politibetjente, skal FM. henvise til sin Skr. af 30 Januar d. A. hvori er oplyst at det er den koloniale Lovgivningsmagt der (Anord. 21 Febr. 1877) havde bestemt Ophævelsen af Garnisonen i Frederiksted og Indskrænkningen af Militairstyrken paa St Croix, væsentlig for ved en saadan Besparelse at tilveiebringe Ligevægt i Coloniens Budget, men tillige i Overbevisningen om at den reducerede Militairstyrke vilde være tilstrækkelig. Ligesom Frederiksteds Blottelse for Soldater saaledes ikke hidrører fra nogen Ordre af Gouverneuren, saaledes er Fortællingen om, at Planterne i Nærheden af Frederiksted skulde være blevne tvungne til faa Dage før Oprøret at afgive deres Vaaben i Henhold til en efter Gouverneurens Ordre ved Trommeslag bekjendtgjort Opfordring, en fuldstændig Opdigtelse i enhver Henseende. At Gouverneuren ikke benyttede det ham af Generalcapitainen paa Portorico gjorte Tilbud om militair Assistance til Undertrykkelse af Oprøret, er rigtigt; men det er aldeles urigtigt at Modtagelsen [*opslag 498*]

af dette herkommende Tilbud kunde have indskrænket de under Oprøret udøvede Ødelæggelser; thi Generalcapitainens Telegram modtog Guverneuren først d 4 October da Oprøret allerede var nedslaaet og fuldstændig Rolighed blev tilveiebragt inden det Tidspunkt, til hvilken Spanske Tropper i det Allertidligste kunde være ankomne, ligesom ogsaa fremmede Troppeskibe ankom samtidig med hiint Telegram.

Ministeriet skal endnu berøre, at Hr Hendersons Angivelse af den paa Plantagen Strawberryhill lidte Skade til \$ 25000 er ligesaa urigtig som Brevets øvrige Indhold, idet den nævnte Skade i den Ministeriet foreliggende officielle Taxation er vurderet saaledes:

Værker	0
Bolig	0
Inventarium	\$ 8000
Meubler	- 100
Producter	<u>- 900</u>
Ialt	\$ 9000

Plantagen Annashope findes slet ikke optagen i Taxationerne, og den der til \$ 800 angivne Skaade maa saaledes enten ikke have fundet Sted eller ialtfald ikke være bleven anmeldt for

Hr Hendersons Skrivelse er saaledes fra først til sidst en Fremsettelse af forvanskede Facta eller ligefremme Opdigtelser, som han selv vistnok med Lethed vilde kunne have skaffet sig bedre Oplysninger om, inden han paatog sig Ansvar for Forebringelsen, hvorved han endogsaa – i Begyndelsen af Brevet – gaaer saa vidt, at han drister sig til ligefrem at beskylde Guverneuren for forsætlig Uvirksomhed (willfull .upine-ness).

Udtalelser af den Beskaffenhed som Hr Hendersons Skr., fremkomne fra en Privatmand, kunde Ministeriet indskrænke sig til simpelthen at afvise, men man føler sig overbeviist om, at det Kongl. Majst. vil samstemme med FM. i høilig at beklage, at den Storbritanniske Udenrigsminister ikke har holdt sig tilbage fra ad afficeret Vei at tilstille den Danske Regjering et Actstykke af denne Beskaffenhed.

(Ministerens Underskrift) d. 11/7 79.

[opslag 499-500] Tom

[opslag 501]

(Hermed 2 Bilag)

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer

Nº 168.

St Thomas den 9de Juni 1879.

Med Skrivelse af 28de April sidstleden Nº 110 har Finantsministeriet tilstillet Gouvernementet Afskrifter af en Note af 5te Marts d. A. fra den Storbritanniske Gesandt i Kjøbenhavn tilligemed af den deri omhandlede Henvendelse til Sir James Mc Garrel Hogg, Medlem af det Engelske Parlament, fra Hr. James Henderson, Medeier af Plantagerne Annas Hope og Strawberryhill paa St Croix om Erstatning for de Tab, han har lidt ved Oprøret i October Maaned f. A. Ministeriet har derhos begjært Gouvernements-Erklæring særligt med Hensyn til den af Herr Henderson fremførte Paastand om, at Planterne i Nærheden af Frederiksted skulde have maattet aflevere deres Vaaben faa Dage førend Oprørets Udbrud overensstemmende med Gouvernementets ved Trommeslag paa en Torvedag bekjendtgjorte Bestemmelse, som ogsaa i Almindelighed, forsaavidt Gouvernementet maatte finde, at Henvendelsen i andre Henseender giver Anledning til Bemærkninger.

I denne Anledning skal Gouvernementet nu [opslag 502] tjenstligst fremsende Gjenpart af Skrivelse fra Præsidentskabet for St Croix af 29de f. M. og af den deri paaberaabte Erklæring fra Politimesteren i Frederiksted, hvoraf behageligt vil erfares, at Herr: Hendersons Paastand om at Planterne skulde have erholdt Paalæg om at aflevere deres Vaaben savner enhver Grund. Et saadant Paalæg er ikke givet og har ligesaalidt været paatænkt. Man er derfor ude af Stand til at forstaae, hvorledes en saadan Fortælling i god Tro har kunnet meddeles. Hvad forøvrigt Indholdet af Her Hendersons Brev angaaer, da tør Gouvernementet, saaledes som

ogsaa udtalt i Ministeriets Skrivelse, forudsætte, at der i de tidligere herfra hjemsendte Beretninger have fornødne Oplysninger til denne Reclamations Bedømmelse. Jeg kan derfor indskrænke mig til i Almindelighed at fremsætte en bestemt Forvaring imod, at der tillægges en i alle Punkter saa fuldstændig usandfærdig Fremstilling som Herr Hendersons, nogensomhelst Betydning med Hensyn til Bedømmelsen af Spørgsmaalet om Grunden til Oprøret eller om Betimeligheden og Berettigelsen af de i Anledning af samme trufne Foranstaltninger og skulde jeg for mit eget Vedkommende ønske fremhævet, at jeg personlig ikke har etableret noget Central-Factory paa St Croix, og at alle Insinuationer, som bygges paa denne Paastand, derfor af mig afvises som gemene Løgne.

Sluttelig tilføies forøvrigt at den Plantagen Strawberryhill tilfødiede Skade paa Bygninger, Høst etc, der af Herr Henderson ansættes til \$ 25,000, paa de med Gouvernementets Skrivelse af 16de Januar d. A. N° 16 Ministeriet tilstillede Specification er beregnet til \$ 11.000.

Aug Garde

/.....

Til Finantsministeriet.

[opslag 503] Gjenpart

Præsidentskabet for St Croix den 29de Mai 1879

Det høie Gouvernementet har under den 17de dennes N° 768, begjæret Præsidentskabets Oplysninger med Hensyn til, at der i et, til Høistsamme fra Finantsministeriet tilstillet Andragende fra Hr. James Henderson som Medeier af Plantagerne "Annas Hope" og Strawberry Hill" er af denne til Begrundelse af hans formeentlige Krav paa Erstatning fra den kongelige Regjering, for de ved Oprøret i October f. A. lidte Tab, blandt andet anket over, at Planterne i Nærheden af Frederiksted efter Gouvernementets Ordre, bekjendtgjort ved Trommeslag paa en Torvedag, have maattet aflevere deres Vaaben faae Dage før Oprørets Udbrud.

I den Anledning skal man tjenstligt oplyse, at denne Anke naturligvis, som forudsat af det høie Gouvernement, er fuldstændig ubegrundet, idet Planterne ikke forinden 1ste October have været i Besiddelse af Vaaben tilhørende det Offentlige, ligesom der ikke, hverken ved Gouvernementets eller Præsidentskabets Foranstaltning er udgaaet nogensomhelst Ordre til Planterne eller til Nogen om at aflevere deres Vaaben. Til Overflødighed tillader man [opslag 504] sig ogsaa at fremsende en Erklæring fra Politimesteren i Frederiksted i samme Retning.

J. A. Stakemann.

/ S. W. van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Rigtig Gjenpart J. Duus fm.

N° 87.

I Anledning af det høie Præsidentskabsskrivelse af 20de dennes N° 777 angaaende i et af Mr James Henderson, Medeier af Plantagerne Annashope og Strawberryhill, til den Kongelig Danske Regjering indgivet Andragende om Erstatning forekommende Anke over, at Planterne i Nærheden af Frederiksted efter Gouvernementets Ordre, publiceret ved Trommeslag paa en Torvedag, have maattet aflevere deres Vaaben faa Dage før Oprørets Udbrud, tillader jeg mig hermed at indberette, at den anmeldte Anke er aldeles ubegrundet; Planterne her i Jurisdictionen var ikke før 1ste October i Besiddelse af Vaaben, tilhørende det Offentlige, og hvis saadant havde været Tilfældet, og Gouvernementet havde givet Politiet Ordre til at indkalde saadanne Vaaben fra dem, vilde dette naturligviis ikke være skeet ved Trommeslag i Byen, der neppe vild være nogen hensigtsmæssig Maade at gjøre Noget bekjendt paa for Landboerne, men ved et Circulaire til Planterne. Ligesaalidt havde Byfolkene offentlige Vaaben før 1ste October, og de Vaaben, nogle af disse, der gjorde Tjeneste som Frivillige have haft efter den Tid, var ikke flere end at de kunde erholdes tilbage uden offentlig Bekjendtgjørelse, da hver Enkelt Navn var nedskrevet.

Frederiksteds Politikammer den 21de Mai 1879.

R. Petersen. cst.

[opslag 505] ad 312 VJ 1879

N° 110.Til Gouv^{tet} for de d. v. Øer d. 28 April 1879

Udenrigsministeriet har gjort FM bekendt med den i Afskrift vedlagte Note af 5 f M: hvormed den accrediterede Storbritanniske Gesandt efter sin Regjerings Ordre har fremsendt den ligeledes hoslagte Afskrift af et Brev af 31 Januar d. A.; som Mr James Henderson, Eier af to Plantager paa St Croix, har tilstillet Sir James Mc Garrel Hogg, Medlem af det engelske Parlament med Fremstilling af sit formentlige Krav paa Erstatning fra den Kgl Regjering for de ved Oprøret i Octbr f A: lidte Tab.

Medens FMt formener iøvrigt i de alt indkomne Indberetninger fra G^{tet} at have de fornødne Oplysninger til denne Reclamations Bedømmelse, savner man imidlertid Oplysning om Anledningen til Hendersons Yttring i det ovennævnte Brev om, at Planterne i Nærheden af Frederiksted skulde have maattet aflevere deres Vaaben faa Dage før Oprørets Udbrud, og at en Ordre herom, som det anføres, efter Gouverneurens Ønsker, skulde være bekendtgjort ved Trommeslag paa en Torvedag. Idet Man saaledes ialfald om dette Punkt maa bede Ministeriet meddelt Guv^{m^{ts}} bhl Erklæring, beder Man sig tillige meddelt saadanne Bemærkninger, som Brevet i andre Henseender af Guv^{tt} maatte findes at give Anledning til.

CCB. d. 28/4. 79.

[opslag 506]

Udenrigsministeriet, Kjøbenhavn d. 9de April 1879.

Idet Udenrigsministeriet anerkjender Modtagelsen af det Kongelige Ministeriums behagelige Skrivelse af 20te Januar d. A., hvormed blandt Andet fulgte Afskrift af to saakaldte Protester fra engelskfødte Plantere paa St Croix, skulde man, under Forbehold af en nærmere Udtalelse om de i hiin Skrivelse omhandlede Punkter, herved tjenstligst gjøre Finantsministeriet bekendt med den i Afskrift vedlagte Note, hvorved den her akkrediterede Storbritanniske Gesandt, efter sin Regjerings Ordre, har fremsendt den ligeledes hoslagte Afskrift af et Brev, som Mr James Henderson, Eier af to Plantager paa St. Croix har tilstillet Sir James Garrel Hogg, Medlem af det engelske Parlament, med Fremstilling af sit formentlige Krav paa Erstatning fra den Kongelige Regjering for de ved Opstanden lidte Tab.

Otto Rosenørn Lehn

Til Finantsministeriet

[opslag 507] Gjenpart

Newham

..... Cornwall

Jan: 31. 1879

Dear Sir!

As one of many British subjects owning property ind the Danisk West India Island St Croix (or Santa Cruz) which property suffered severely during the recent Negro Revolt there, on the 1 Octr last and following days (a revolt entirely to be owing to the willful supineness of the Danish Governor), I beg you will kindly use your influence with the British Government, thro' the Foreign Office, to press our claims for compensation on the Danish Government, who apparently will otherwise ignore us altogether.

The Danisk West Indies consist of the three Islands, St Thomas, St John, & St Croix, and are governed by a Council and Governor, St Thomas being the Seat of Government.

St Croix is, (or rather was) a fertile and well cultivated Island, the staple product being sugar. It is subdivided into estates, $\frac{3}{4}$ of which are owned by British Subjects, the only language spoken on the Island is English.

A correspondent to the "Western Morning News" of Oct 20/1878 ...ting from the Island on account of the late revolt, states, that ... Governor having established a large Central Sugar Factory, usedry means, which

his position gave him, to make it a success, ...ging pressure to bear on the planters, many of whom were in to the Government, to give up their works, & support the centr..... ..tory.

This published report, the truth of which I can corrobor.... greater or less degree by the private letters I have received, goes say, that higher wages were given at the Central Factory elsewhere, with the result not only of attracting to the [opslag 508] large numbers of coloured people, many of whom were troublesome and dangerous characters, but of causing discontent amongst the labourers at the private Fac-tories.

This unsatisfactory state of affairs being further increased by the enactment of special & stringent laws to prevent those of the new comers, who found the labour market over-stocked from readily quitting the Island again, terminated on Tuesday Oct 1/78 in a riot at Frederickstedt, & which in spite of the efforts of the British Vice-Consul, the Revd Mr Dubois, resulted in the burning & the soaking of the best part of the town, and the murder of a Planter Mr Fontaine.

The majority of the white population took refuge in the Fort, which they held successfully, though all means of the defence had been reduced by previous orders of the Governor to six policemen and seven rifles.

Directly the riot commenced a messenger had been despatched to the town of Crhistianstedt, 1½ hour distant, but no help arrived till 6 oclock on Wednesday morning when 16 soldiers appeared & with the help of the Police and burghers in the fort, cleared the town of the rioters, who then spread thro' the Island setting fire to the sugar Mills, in every direction, & murdering two soldiers, whom they found returning to Christianstedt with the empty transport waggon.

On Friday H M Ship "Tourmaline" arrived from Barbadoes, & a French Gunboat from Guadeloupe, but international Law forbad interference, & the ships lad to remain quietly at anchor, while the devastation continued. The Governor (Mr Gardie) appear to have arrived in the Island from St Thomas on Tuesday evening, when he not only refused the offer of 500 troops from the Captain General of Porto Rico, but seems purposely to have kept the troops he brought with him at Christianstedt till a late hour on Wed^s morning, & to have prohibited any Volunteers from leaving earlier as they wished to do. It further appears that the Planters near Frederichstedt had been obliged to give up the arms a few days previous to the outbreak, the order for the same being publicly promulgated at the Governors desire by beat of drum on a market day.

I learn that over 300 of the rioters are in prison, while 100 have been shot, & I am given to understand this lose of life & property in the Island is entirely attributable to the Governor, who, disappointed in establishing a monopoly as regards the Central Factory, and having the appointment of the 5 members of Council in his own hand, so managed matters that the English & other Foreign Planters, whom he openly overs have no right in the Island, should be left with absolutely no protection whatever for either their lives or property.

My family are the sole owners of one estate in the Island called Anna's Hope, and quarter owners of another called "Strawberry Hill". All the buildings, crop, etc, in the latter have been completely burnt, and the total loss estimated to be 25000 dollars or about £ 5,000, whilst at Anna's Hope a more distant estate, owing to the timely arrival of the Military, about 800 dollars only, or some £ 150 of damage was done.

With the Island, however, almost ruined, with labour naturally made scarce & difficult to obtain, the in-direct losses to the owners of property cannot but be very great, & will be sensibly felt for very many years.

I beg that you will be pleased to use your influence, as a Member of Parliament, to obtain forme, & the other British subjects now similarly suffering, some redress for the very g...ous wrongs we have sustained.

I have

James Henderson

P. S.

I may add that the Absentee tax paid to the ..nish Government is a high one, & should cons..... strengthen the justice of our Claims.

I have the honor to

Sir J. Mc Garrel Hogg
26 Governor Gardens
ad N° 312 V. J. 1879.

[*opslag 509*] Copy

Copenhagen, March 5, 1879.

Mr. le Baron,

I have the honor to transmit herewith copy of a letter from Mr James Henderson, the owner of two estates in the Island of St Croix, who, having been a great sufferer by the recent Negro Revolt there, attributes his losses to the measures of the Governor and Authorities of that Island, on the ground, that they thereby first of all brought about the Revolt, and secondly by want of proper precaution and Protection to the Planters, were the indirect cause of the losses which they have sustained.

This letter is addressed to Sir James Mc Garrel Hogg, who has requested, through the Marquis of Salisbury, to have the claim for compensation of Mr. James Henderson brought to the notice of the Danish Government.

In carrying out this wish, I have to request that Your Excellency will kindly submit this case, as stated in the above letter to the consideration of the commission now occupied at St. Croix in investigating all matters connected with the recent outbreak there, in order that such justice as is due to Mr. Henderson may be allotted to [*opslag 510*] him.

I avail myself etc. etc.

/ signed/ Charles Lennox Wyke

His Excellency

Baron Rosenørn-Lehn

etc. etc.

ad N° 312 V J 1879

[*opslag 511*] *Tom*

[*opslag 512*] ad No 686 V. J. 1879

Til Udenrigsministeriet d. 5 September 1879

Udenrigsministeriet har i behagelige Skrivelse af 5te d: M:, meddelt FMst et af den herværende Britiske Chargé d'affaires i sin Regjerings Navn udtalt Ønske om i Forbindelse med de ham gennem det Ministerium meddelte Oplysninger betræffende James Hendersons Klage at maatte erholde et Exemplar af den af dem til Vestindien efter Negeropstanden udsendte Kongelige Kommission afgivne Beretning om sin Virksomhed.

I denne Anledning undlader Man ikke tjenstligst at meddele denne Beretning som bemærket af Udenrigsministeriet, endnu ikke er offentliggjort og at Udenrigsministerietderfor, som ogsaa forudsat af Ministerium ikke vil kunne imødekomme det udtalte Ønske.

Ministeren d. 8/9. 79.

[*opslag 513*]

Udenrigsministeriet, Kjøbenhavn d 5te September 1879.

Den herværende Britiske Chargé d'affaires har i sin Regjerings Navn udtalt Ønsket om, i Forbindelse med de ham i Henhold til Finantsministeriets behagelige Skrivelse af 11te Juli d. A. herfra meddelte Oplysninger betræffende James Hendersons Klage, hvis muligt at erholde et Exemplar af den af den til Vestindien efter Negeropstanden udsendte Kongelige Commission afgivne Beretning om sin Virksomhed.

Der er foreløbig svaret Herr Taylor mundtligt, at denne Beretning ikke endnu er offentliggjort og at man tvivlede paa, at man vilde see sig istand til at imødekomme det udtalte Ønske; men Ministeriet har iøvrigt

ikke villet undlade at gjøre Finantsministeriet bekjendt hermed, for at sættes istand til definitivt at besvare denne Note.

Otto Rosenørn Lehn

Til Finantsministeriet

[*opslag 514-515*] Tomme

[*opslag 516*]

Planter Mac Millans Arrestation

(heri tillige skadelidte Planteres Protester for de engelske Consuler

[*opslag 517*] ad N° 372 V. J. 1880

Til Udenrigsministeriet. d. 8 Juni 1880

Efter at Man har gjort Gouvmtet for de d. v. Øer bekjendt med Udenrigsministeriets Meddelelse i bhgl. Skr. af 13de Marts d. A. ang. de med den herværende Storbritanniske Gesandt, Sir Charles Wyke stedfundne mundtlige Forhandlinger, betræffende Arbejderbefolkningens Tilstand paa St. Croix i Begyndelsen af October Maaned f. A., undlader Man ikke tjenstligst at tilstille Udenrigsministeriet den i Afskrift vedlagte, af Gouvmtet indsendte Erkæring af 26de April d. A. fra Politimester i Frederiksted R. Petersen, ved hvis Indsendelse Gouvmtet har bemærket, at, ihvorvel FMts Meddelelse af Udenrigsministeriets Skrivelse ikke opfordrede Gouvmtet til yderligere at udtale sig ang. den nævnte Sag, har det dog troet at burde give Politimesteren Leilighed til i Fortrolighed nærmere at udtale sig om Sagen, saaledes som sket i den fremsendte Erklæring.

Gouvmtet har derhos tilføiet, at det ikke i den i Udenrigsministeriets Skrivelse indeholdte Gjengivelse af Viceconsul Du Bois Beretning om hans Optræden finder Anledning til at for- [*opslag 518*] andre sin Opfattelse af Konsul Stevens' og Viceconsul Du Bois' Forhold til Kaptain Knowles, og at Viceconsulens Forsøg paa at lægge Ansvar for hans Optræden over paa Kaptain Knowles, er uden al Betydning, da Konsul Stevens selv var ankommen til Frederiksted sammen med Kaptainen, og opholdt sig paa St. Croix indtil han atter forlod Øen ombord i Blanche d. 6te October om Eftermiddagen. R

Ministeren d. 8/6. 80.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer

Hermed 1 Bilag

St. Thomas den 12te Mai 1880.

N° 144.

Idet jeg herved tjenstligst anerkjender Modtagelsen af Finantsministeriets Skrivelse af 15de Marts d. A., N° 51, og af den dermed fulgte Afskrift af Udenrigsministeriets Skrivelse af 13de s. M., hvori indeholdes Oplysning om en i Anledning af Gouvernementets Beretning af 12te October f. A. N° 290, betræffende Arbejderbefolkningens Tilstand paa St. Croix i Begyndelsen af October Maaned f. A., med den Storbritanniske Gesandt i Kjøbenhavn stedfundne Forhandling, skal jeg tillige meddele, at jeg, uagtet Ministeriets ovennævnte Skrivelse ikke opfordrer Gouvernementet til yderligere at udtale sig om den paagældende Sag, dog har troet at burde give Politimester R. Petersen Leilighed til i Fortrolighed at udtale sig nærmere om Sagen, hvilket han har gjort i den i Gjenpart vedlagte Skrivelse af 26de f. M., der bekræfter den i Gouvernementets ovennævnte Beretning givne Fremstilling af de da stedfundne Begivenheder, navnlig af den Del, som den engelske Vicekonsul i Frederiksted Pastor Du Bois har taget i disse.

Af den i Udenrigsministeriets ovennævnte Skrivelse indeholdte Gjengivelse af Vicekonsul Du Bois' Beretning om hans Optræden finder jeg ikke Anledning til at [*opslag 519*] forandre min Opfattelse af Konsul Stevens' og Vicekonsul Du Bois' Forhold til Kaptain Knowles; at Vicekonsul Du Bois søger at lægge Ansvar for sin Optræden over paa Kaptain Knowles, er uden Betydning, da Konsul Stevens jo selv var ankommen til Frederiksted sammen med Kaptainen, og opholdt sig paa St. Croix, indtil han atter forlod Øen ombord i Blanche den 6te October om Eftermiddagen.

Med Hensyn til Vicekonsul Du Bois Benægtelse af, at han har tilkjendegivet Politivrigheden, at Negrene den næste eller en anden Dag vilde vende tilbage til Byen, og at han selv befandt sig i en kritisk Position, skal jeg henvise til Politimester Petersens Beretning, hvorefter Du Bois' Anmodning om at maatte indsætte i Fortet et Par Kufferter med Sølvtøi blev rettet til Politimesteren gennem Trediemand, hvilket ogsaa stemmer med Gouvernementets oftnævnte Beretning af 12 October f. A.; hvori siges, at Vicekonsulen lod Politimesteren vide o. s. v. – Jeg skal fremdeles blot fremhæve, at Politimester Petersen fastholder, at de ommeldte Kufferter bleve indsatte i Fortet den 7de October eller, i al Fald senest Dagen efter, og skal sluttelig udtale, at det Lys, der saaledes er kastet over Vicekonsul Du Bois' Beretning, yderligere viser, at de herværende engelske Konsularembetsmænds Beretninger om deres Optræden i Embedsmedfør overfor Gouvernementet ikke fortjener Tillid.

Aug Garde

/

Til Finantsministeriet.

Afskrift

Frederiksted den 26de April 1880.

Høivelbaarne

Hr. Kammerherre, Gouverneur Garde

Commandeur af Dannebrog og Dannebrogsmænd.

Idet jeg har den Ære at tilbagesende den med det høje Gouvernements Skrivelse af 16de dennes fremsendte Afskrift af Skrivelse fra Udentigsministeriet af 13 Marts d. A. til Finantsministeriet, undlader jeg ikke med Hensyn til den sidste Skrivelse at bemærke, at uagtet jeg paa omhandlede Tid – Begyndelsen af October f. A. – havde det Indtryk, at Capt: Knowles handlede efter Anmodning af de engelske Konsularembetsmænd, er jeg ikke i Stand til at modsige, at Konsulerne indhentede Instruktioner fra Capitainen. Det er senere bleven mig fortalt, at Vicekonsul Du Bois har udtalt, at han kun har handlet efter Ordre fra Konsul Stevens, og at han fandt dennes Handlemaade urigtig, samt at han ikke kunde tro Andet, end at den engelske Regjering ikke vilde kunne billige Konsul Stevens Optræden ved denne Leilighed. – Med Hensyn til de i bemeldte Skrivelses sidste Stykke behandlede Punkter tillader jeg mig at bemærke: Tirsdagen den 7de October f. A. om Eftermiddagen kom Pastor Du Bois kjørende ned i Fortet med Dr. Hansen; Præsten, der var svag, forblev i Vognen i den ydre Fortsgaard og Dr. Hansen kom ind i Politikamret og meddelte mig, at Pastor Du Bois gjerne vilde have *[Det følgende, frem til opslag 520 mangler ved skanningen]* indsat i Fortet et Par Kufferter med Sølvtøi og andre Sager af Værdi. Grunden hertil angav han at være, at Negrene, da de den foregaaende Dag var i Byen for at indskrives til Afreise med Orlogsskibet "Blanche", og det var bleven betydet dem, at der ikke kunde være tale om, at Orlogsskibet kunde medtage alle de Indtegnede, ved deres Bortgang fra Byen havde udstødt Trudsler om at ville komme tilbage næste Dag eller Nat for at afbrænde Præstens Bolig. Ved samme Leilighed anmodede Dr. Hansen mig fra Præsten om at lade nedrive den lige overfor den engelske Præstegaard liggende Ruin af et til den engelske Menighed hørende gammelt Asyl, da Negrene ved at stikke Ild paa denne mest af gammelt Træværk bestaaende, forfaldne og lige Øst for Præstegaarden liggende Bygning kunde opnaa deres formentlige Hensigt at nedbrænde Præstegaarden. – Dette lovede jeg – som selvfølgelig ogsaa at modtage Kufferterne, der formentlig samme Aften bleve indsatte i Fortet, men i alle Tilfælde ikke senere end næste Dags Aften, førend "Dagmar med Gouverneuren forlod Frederiksted. Tillige lovede jeg selv Dr. Hansen, at jeg skulde paalægge Nattevagten at passe vel paa om Nætterne omkring ved Præstens Bolig og Asylet. Da jeg senere fortalte Gouverneuren dette, beordrede De, at militaire Patrouiller skulde passere Gaderne i Løbet af Natten mellem Onsdag og Torsdag – den 8de og 9de October og paafølgende Nætter og ogsaa see efter omkring ved Præsteboligen. – Asylet lod jeg nedrive Løverdags Formiddag den 11te October, da det paa Grund af Regnbyger var vanskeligt for Folkene at gjøre det de foregaaende Dage, og der tillige jo om Natten stadigen blev patrouilleret i Gaderne. – Jeg har nu spurgt Dr. Hansen om han mulig i Egenskab af Ven og Læge for Pastor Du Bois har i dette Tilfælde handlet uden dennes

Vidende, maaske efter Raadførsel med Præstens Familie; men Dr. Hansen har hertil erklæret, at han den 7de October f. A., da han kom for at tilse Præsten, fandt Familien i Præstens Nærværelse i færd med at nedpakke Sølvtøi og andre Sager af Værdi i Kufferter, og at han, da han hørte, hvad Meningen dermed var, erklærede til Præsten, at det var meget rigtigt at deponere de ommeldte Sager i Fortet, og saavidt han erindrer, til samme Tid blev enig med Præsten om, at han fra denne skulde anmode mig om at lade nedrive de omtalte Asylruiner, da Negrene lige saa let og sikkrere kunde naa deres formodede Hensigt at nedbrænde Præstegaarden ved om Natten at stikke Ild paa disse Ruiner. – For en Sikkerheds Skyld lod Præsten fra den gamle Asylgaard overbringe til sin Gaard en Del gammelt nedfaldent Tømmer. – Idet Dr. Hansen altsaa har henvendt sig til mig angaaende denne Sag, erklærer han, at han har gjort det med Pastor Du Bois' fulde Vidende og Samtykke og efter hans Ønske; – han anfører tillige, at han dog ikke vel paa egen Haand kunde lade nedrive en den engelske Menighed tilhørende Bygning; – derimod har han ikke begjært Vagter eller Patrouiller ved Præstegaarden, hvad heller ikke anføres i Gouvernementets Skrivelse [opslag 520] af 12te October f. A. til Ministeriet.

Naar Pastor Du Bois tilsidst siger, at han i Begyndelsen af October var ganske rolig, strider dette mod hans Læges Udsagn; han var ængstelig for at Negrene skulde snige sig ind om Natten og stikke Ild paa Præstegaarden eller den lige overfor liggende forfaldne Asylbygning; derimod har han sandsynligvis nok anseet al Frygt for et almindeligt Oprør ubegrundet. – Naar han anfører, at det var først 14 Dage efter Blanches endelige Afreise, at han deponerede nogle Værdisager i Fortet, er dette aabenbart urigtigt, hvori ogsaa Dr. Hansen er fuldstændig enig. – En Politibetjent, der kjender Noget til Pastor Du Bois' Søn, har forleden Dag – ikke paa Foranledning af mig – privat spurgt denne om nogle Oplysninger fra den omhandlede Tid, hvorefter Kufferterne skulde være deponerede i Fortet den 7de October. – Jeg har, da jeg hørte dette, udspurgt Betjenten; han sagde at der ikke stod, at de den Dag vare sendte til Fortet, men at Præsten den 7de havde været i Fortet for at faa nogle Kufferter deponerede der. – Jeg har imidlertid ikke selv ville spørge eller lade spørge unge Du Bois, da jeg ikke ved, om han mulig vil fatte Mistanke og sige, at han ikke ved Noget.

Deres Høivelbaarenheds ærbødigste

R. Petersen

Rigtig Afskrift. H. Hänschell

ad N° 162. V. J. 1880

N° 51

Til Gouv^{ted} for de dv. Øer d. 15 Marts 1880.

Med Hensyn til Indholdet af Gouv^{ted} Beetning af 12te Oktober f. A. N° 290, betræffende Arbejderbefolkningens Tilstand paa St Croix i Begyndelsen af Oktober Maaned f. A., der af Finantsministeriet er meddelt Udenrigsministeriet under 7de November f. A., undlader man ikke tjenstlig at gjøre Gouv^{ted} bekendt med den i vedlagte Skrivelse fra Udenrigsministeriet af 13de d. M. til Finantsministeriet, hvori indeholdes Oplysning om med den herværende Storbritanniske Gesandt, Sir Charles Wyke stedfindende Forhandling.

CCB d. 15/3. 80

R

[opslag 521] Udenrigsministeriet.

Afskrift til Gouvernementet

Kjøbenhavn, d 13de Marts 1880

Foranlediget ved Finantsministeriets behagelige Skrivelse af 7de November f. A. har Udenrigsministeriet, ved konfidentielt at gjøre den herværende Kongelig Storbritanniske Gesandt bekendt med Hovedindholdet af den med Skrivelsen fulgte Beretning fra Gouvernementet for de dansk vestindiske Besiddelser betræffende Arbejderbefolkningens Tilstand paa St Croix i Begyndelsen af Oktober Maaned, udtalt Ønsket om, at de engelske konsulaire Embedsmænd paa bemeldte Ø maatte for Fremtiden afholde sig fra at tage Skridt, der, som i nærværende Tilfælde, kunde misforstaaes af Arbejder Befolkningen og derved afstedkomme Uroligheder.

I Svar paa denne Henvendelse har Sir Charles Wyke tilstillet Ministeriet en Beretning fra Vicekonsul Dubois angaaende den Deel, han har taget i de Begivenheder, som nærmest er Gjenstand for Gouverneur Gardes Besvaringer. Da Sir Charles Wyke udtrykkelig har udtalt, at han ikke er bemyndiget til at meddele den Kongelige Regjering en Gjenpart af Vicekonsul Dubois Beretning, maa Ministeriet indskrænke sig til at gjen- give Hovedpunkterne af samme efter den mundtlige Meddelelse.

Med Hensyn til den til de engelske [opslag 522] Arbeidere udstedte Opfordring til at melde sig i Vicekon- sulatet, indrømmer Hr. Dubois, at det er ham, der har udfærdiget denne Opfordring. Det er imidlertid efter hans Forklaring saa langt fra, at han har gjort dette af egen Drift, at han tvertimod, da Kaptain Knowles den 4de Oktober indfandt sig i det engelske Vicekonsulat og ved denne Leilighed talte til ham om en saadan Op- fordring, forestillede Kaptainen det Betænkelige ved det paatænkte Skridt, der efter al Sandsynlighed vilde have til Følge, at 2 à 3000 Arbeidere vilde melde sig, og blandt dem Mange, som i Virkeligheden ikke vare misfornøiede med Tilstanden paa St. Croix, men blot vilde benytte sig af Omstændighederne til for den en- gelske Regjerings Regning at besøge deres Hjem. Da Kaptain Knowles ikke kunde overbevise sig om Rigtig- heden af hans Opfattelse af Forholdene, men vedblev sin Formening om, at kun faa engelske Arbeidere vilde melde sig, og da det var ham bekjendt, at Kaptainen havde iforveien confereret om Sagen med Konsul Stevens, an saa han sig forpligtet til at adlyde, idet han betragtede Kaptain Knowles' Meddelelse som inde- holdende en officiel Ordre fra Konsulen. Da Antallet af de engelske Arbeidere, hvis Navne bleve optagne paa den i Vicekonsulatet fremlagte Liste, allerede den 6te beløb sig til 1019, besluttede han at standse med Indregistreringen, og da Konsul Stevens netop paa den Tid indfandt sig hos ham og havde billiget, at han henvendte sig skriftlig til Kaptain Knowles, for at erholde nærmere Instructioner, afsendte han Brev desan- gaaende til Kaptainen, som derefter havde den i Gouvernementets Indberetning omhandlede Sammenkomst med Arbeiderne.

Hvad angaar den mislige Stilling, i hvilken Hr. Dubois efter Gouvernementets Udtalelse skulde have be- fundet sig ligeoverfor Arbeiderne, og de Anmodninger fra hans Side til Politiet og de Skridt fra dettes Side, som skulle have fundet Sted, benægter han, at han har tilkjendegivet Politivirigheden, at Negrene den næste eller en anden Dag vilde vende tilbage til Byen, eller at han selv befandt sig i en kritisk Position, da Arbeidernes Raseri vilde vende sig mod ham, eller, at han ikke an saa sig sikker i sit Hus, men frygtede for, at der vilde blive sat Ild paa det. Ligeledes benægter han, at Vagter eller Patrouiller ere blevne stillede for at bevogte Hans Bolig enten efter hans Begjæring eller med hans Forevidende. Det var først 14 Dage efter Corvetten Blanches endelige Afreise, at han, for at berolige sin nervesvage Hustru, der var bleven forskrækket ved Rygter om nye Uroligheder, havde deponeret nogle Værdisager i Fortet. Uagtet han selv havde følt sig svag efter udstanden Sygdom, havde han baade den Gang og i Begyndelsen af Oktober Maaned været ganske rolig og anset al Frygt for Oprør ubegrundet.

Otto Rosenørn Lehn

Til Finantsministeriet

[opslag 523]

Hermed 4 Bilag.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St Thomas den 29de October 1879.

N° 312.

Som bemærket i min Beretning af 12te dennes No 290 kom Chefen for den engelske Corvet Blanche, Capitain Knowles, til mig samme Dags Eftermiddag i Frederiksted. Han søgte Oplysninger om Forholdene paa St Croix i en Udstrækning, der maaske kunde reise nogen Tvivl om hvorvidt jeg burde gaa nærmere ind derpaa. Da det imidlertid af Samtalen fremgik, at han var sendt af den commanederende Admiral aldeles uafhængig af Consulen for at gjøre sig bekjendt med Forholdene, og at han havde bestemt Ordre til ikke paa nogen Maade at optræde activt, medmindre dette blev begjæret af Gouvernementet, gav jeg ham en uforbeholden Fremstilling af Forholdene i det forløbne Aar og fremhævede til Slutning, at ved den forøgede

Militairstyrke og Corvetten Dagmars Nærværelse, vilde Roligheden paa Øen til enhver Tid kunne opretholdes, samt at "Blanche's" Nærværelse ved St Croix virkede uheldigt, fordi Consul Stevens havde givet det Udseende af, at den var her ifølge hans Begjæring, og at den skulde optræde efter hans Bestemmende eller Anvisning. "Blanche" afgik derefter fra St Croix Tirsdag den 14de dennes med Consul Stevens til St Thomas, hvor den endnu ligger. [opslag 524]

Consul Stevens gjorde under Opholdet paa St Croix en Tur til Christiansted, formentlig til Viceconsul Armstrong, i hvilken Anledning det sagdes, at han paa Veien skulde have tiltalt engelsk fødte Arbeidere samt opfordret disse til ikke at indgaae paa de af Planterne tilbudte Arbeidsvilkkaar. Dette viste sig imidlertid af vedlagte Beretning med 2 Bilag fra Politimesteren i Frederiksted at være falsk; dog nævner jeg det fordi det konstateres, at Consul Stevens uden Foranledning fra Arbeidernes Side henvendte sig directe til dem.

Der herskede derefter fuldstændig Ro i Sindene over alt paa Øen, Arbeidscontracter bleve indgaaede paa forskellige Plantager og Arbeidet gik i gang. Men – saavidt jeg har kunnet erfare – den 18de dennes – blev det bekjendt, at Consul Stevens havde telegraferet til Viceconsul Armstrong (Du Bois stadig syg), at Planterne nu maatte slutte Contracter, da han i modsat Fald vilde om et Par Dage samle Skonnerter til St Croix for at bortføre de engelskfødte Arbeidere. Af den vedlagte Beretning fra Præsidentskabet fremgaaer, hvorledes et Par Plantere derefter havde pr Telegraph henvendt sig til Consul Stevens, og hvorledes denne har svaret. Nogle engelsk fødte Plantere afholdt et Møde i Christiansted og enedes om at tilsende en Skrivelse til Stevens, hvori de, saavidt mig bekjendt have udtalt, at han kun skadede Tilstanden ved sin Indblanding, og derhos anmodede ham om at forholde sig passiv ialfald til Udgangen af denne Maaned. Det er vel beklageligt, at nogle engelsk fødte Plantere, skjøndt nu meget uvilligt stemte mod Consul Stevens, af deres Ængstelighed have ladet sig bevæge til at henvende sig til ham i dette Anliggende, men ialfald synes det mig utvivlsomt, at Administrationen bør holde sig fuldstændigt udenfor denne Forhandling, selv om Følgen deraf er, at man ei har fuldstændig Oplysning om alle Punkter. Dette er imidlertid mindre rigtigt end at godtgjøre, paa hvilken Maade Herr Stevens mener sig berettiget og forpligtet til at efterkomme den Sætning i hans Udnævnelses-Document fra den engelske Regjering, som lyder ordret saaledes:

----- "Hereby giving and granting unto him full power and authority by all lawful means to aid and protect
Our Merchants and others Our Subjects, who may trade with, or visit, or reside, in the said
Islands &c &c" -----

men hvorefter det formentlig ikke kan være berettiget, at Consul Stevens optræder med Forbigaaelse af de lovlige Autoriteter paa en Maade, hvorved han navnlig i Befolkningens Øine tiltager sig en for den danske Regjerings Autoritet krænkende Myndighed.

Aug Garde

/

Til Finantsministeriet

[opslag 525] Afskrift

Præsidentskabet for St. Croix.

den 20de October 1879.

Nº 1524.

Præsidentskabet skulde ikke undlade at meddele Herr Gouverneuren, at D'herrer Mc Dermot, Wilson og Skeoch idag mundtlig underrettede undertegnede Præsident om, at D'Herrer G. Elliot og Wilson i Lørdags, efter at have erfaret det af Britisk Consul Stevens til de herværende Viceconsuler afsendte Telegram om Bortførelsen af de engelske Arbeidere, saafremt Planterne ikke snart kom overens med Arbeiderne om Arbeidsvilkkaarene, havde afsendt et Telegram, hvori de havde erklæret sig villige til at forhandle med Herr Stevens ved Afsendinge. Herpaa svarede Herr Stevens samme Dag, den 18de dennes: "Deputation can lead to no settlement of the question, it is one between planters and labourers. Capt Knowles and myself agree, planters should hold meeting to-day, telegraph result, in all cases telegraph decision, this matter must [opslag 526] be settled immediately". – Derpaa svarede Planterne J Wilson og G: Elliott:

“Impossible for planters to meet to-day, they are scattered, will on monday and telegraph reply. Many labourers taking employment and at work, they are perfectly quiet.”

Hvad de agte at foretage idag, kan jeg ikke sige; jeg troer, at de selv endnu ei ere blevne enige derom.

Denne Meddelelse er fremkaldt væsentlig ved den Yttring i Herr Stevens' Telegram, at han handler efter Aftale med Capt Knowles.

(Underskr) J. A. Stakemann

/ van Brakle

Høivelbaarne Herr Gouverneur Kammerherre Garde, C. af D. & Dbmd.

Rigtig Gjenpart

[opslag 527] Afskrift

Torsdag den 16de dennes om Eftermiddagen kom Forvalter Hansen paa Pl. Grove Place (for hvilken Plantage Pl. P. Mc Dermot er Administrator) til mig og fortalte, at Mc Dermot havde meddeelt ham, at Consul Stevens den foregaaende Søndag paa Centerlinien havde paa hans Tour fra Christiansted eller Bülowsminde til Frederiksted givet sig i Samtale med flere Landarbeidere og raadet dem til paa ingen Maade at indgaae Contracter med Planterne og ikke nøies med den tilbudte Betaling af 20 cents og Huus; han tilføiede, at Mc Dermot havde erklæret sig temmelig sikker paa, at de Arbeidere, der havde fortalt ham om Sagen, vilde aflægge Vidnesbyrd derover i Retten uden Forbehold.

Fredag Morgen sendte jeg i Henhold hertil en Tilsigelse til Planter P. Mc Dermot med Anmodning om at lade de Folk, der efter Hansens Beretning til mig kunde vidne i Sagen, møde senere samme Dag paa Politikammeret. P. Mc Dermot blev efter Betjentens Udsagn noget forvirret herover og sagde, at han nødvendig vilde lade Nogen møde, men tilskrev mig istedet hoslagte Brev, [opslag 528] Bilag N° 1.

I Anledning heraf mødte Edwin Creagh, født i Christiansted, 36 Aar gammel, Lutheran, Udleier af Heste og Vogne; han forklarer, at han i Søndags den 12te dennes kjørte Consul Stevens til Frederiksted, paa Centerlinieveien udfor Pl. Mt Pleasant, hvor der stod 10 à 12 Mt Pleasant Folk, standsede Consulen og spurgte Folkene, om de nu begyndte at arbejde, hvortil de svarede, at de var villige til at gaae til Arbeide strax i morgen, Mandag, dersom de kunde faae 20 cents og Allowance; men de vilde ikke indgaae paa Contract for et Aar, mulig for 3 eller endog 6 Maaneder. Consulen svarede, at han ikke kunde kalde det urimeligt ("he did not think it unfair") at fordrø 20 cents og Allowance; derimod talte han ikke om den aarlige Contract, da de bestemt havde erklæret ikke at ville indgaae derpaa; han sagde, at ville tale med Planteren næste Dag for at see, om Sagen kunde blive ordnet og iøvrigt raadede han dem alvorligt til at forholde dem rolige og ikke under nogen Omstændigheder gjøre Optøier eller stikke Ild paa, da han isaafald vilde anvende sin Indflydelse hos den engelske Orlogsmand, der var vel forsynet med Kugler og Krudt, til at gjøre Alt muligt for at assistere de danske Autoriteter.

Consulen talte ikke med Andre paa Veien.

I Løverdags den 18de modtog jeg igjen et Brev fra Mc Dermot, Bilag N° 2. Samme Eftermiddag mødte paa Politikammeret Driveren Boiens og Arbeideren James Raphl. De forklarede begge, at Consul Stevens spurgte Folkene paa Landeveien udfor Mt Pleasant, om de nu begyndte igjen paa Arbeidet, hvortil de svarede, at de var villige til at begynde strax, men at ville have 20 cents og Allowance, og at de ikke vilde binde dem selv. Consulen sagde, at han ikke kunde kalde deres Forlangende "unfair", men raadede dem til at forholde sig rolige og ikke gjøre Optøier, da han isaafald vilde gjøre, hvad han kunde for at assistere de danske Autoriteter; forøvrigt vilde han see at komme til at tale med Planteren næste Dag for at prøve, om Sagen kunde blive ordnet.

Frederiksted Politikammer den 21' October 1879

(Undert.) R. Petersen

Rigtig Gjenpart

[opslag 529] Afskrift

Bilag N° 2

To the Hon^b Judge Petersen

Hon^b Judge

I told Bony Bonies you wanted him he was present and heard what Mr. Stevens told them on the road, I will also send in James Rafael according to your request

I remain Hon^b Judge

Your most ob^t Servt

P. Mc Dermott

Mt Pleasant October 18th 1879

Rigtig Gjenpart

[*opslag 530*] Afskrift

Bilag N° 1

To the Hon^b Judge Petersen

Hon^b Judge

James Rafael is the Man that told me, what the Consul said, he told me the Driver Bang was there he James Rafael did not hear all as the Consul was a long time talking to them before he came there. I think before summons this Man it is better wait a little till I make further inquiry and find out all. I can from some others. I think you will find out or hear from the Man, that drove him what he said and the Persons who was there. I hear the Driver is the Man that said to drive Mr. Robinson. I am afraid of James Rafael is summoned all the others will say they heard nothing. I want to hear from others what he said.

I remain Hon^b Judge

Your most ob^t Servt

P. Mc Dermott

Rigtig Gjenpart

[*opslag 531*]

Til Udenrigsministeriet d. 7 November 1879

I Forbindelse med en Indberetning om Tilstanden paa St Croix, efterat de ældre Arbejderregulationer den 1ste fM: ere traadte ud af Kraft, og navnlig Arbejderbefolkningens Ulyst til at afslutte nye Contracter paa et Aar, har Guv^{tet} for de d. v. Øer i den i Gjenpart med et Bilag vedlagte Beretning af 12te fM: N° 290, særlig indberettet de storbritanniske Consularembetsmænds Optræden ved denne Leilighed og den mindre heldige Indflydelse denne formodentlig har havt.

Med denne Indberetning har man ikke villet undlade tjenstligst at gjøre Udenrigsministeriet bekendt i Fortsættelse af FM^{ts} Skrivelse af 21de fM: og den tidligere Brevvexling angaaende de nævnte Consularembetsmænds Optræden.

Ministeren d. 7/11. 79

[*opslag 532*]

Hermed 1 Bilag

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer

N° 290.

p. t. Frederiksted den 12te October 1879

I Forbindelse med min Beretning af Dags Dato N° 289, hvoraf det fremgaaer, at der blandt Arbejderbefolkningen hersker Ro, uagtet Arbeidet endnu intet Sted er gjenoptaget, fordi Planterne og Arbejderne hidtil ikke ere komne til Enighed om nye Contracter, skal jeg med Hensyn til de engelske Consulers, navnlig Consul Stevens^{es} Optræden under disse Forhold tjenstligst meddele Følgende:

Det vil være Ministeriet bekendt, at der i Begyndelsen af August Maaned udbredtes Rygter blandt Befolkningen paa St Croix om, at Negerne vilde overfalde alle hvide Folk i deres Hjem; Gouvernementet modtog fra Consul Stevens en Skrivelse, som her vedlægges i Gjenpart, hvori han henleder Opmærksomheden paa den særdeles farlige Stemning, som ifølge en ham fra Viceconsul Dubois i Frederiksted tilkommen Beretning

skulde herske blandt Arbejderne. Gouvernementet paalagde i denne Anledning Præsidentskabet ved Militairpatrouillers Udsendelse at sikkre Øen mod nye Uroligheder samt at søge oplyst, hvorvidt de paagjældende Rygter vare begrundede. Af de som Følge heraf optagne Politiforhør, og af hvad der iøvrigt efterhaanden blev vitterligt for hele Befolkningen, viste de udsprede Rygter sig fuldstændig ubegrundede, uagtet Consul Stevens havde meent det nødvendigt strax at afgive Beretning til den engelske Regjering om den farefulde Stemning.

Siden den Tid har der været udsprede Rygter, som almindelig antages at stamme fra den engelske Consul, om at der til 1ste October vilde komme en engelsk Orlogsmand til St Croix for at beskytte "the british subjects" [opslag 533] og bortføre fra Øen de "dissatisfied british labourers" og nu er virkelig den engelske Corvet "Blanche", Captain Knowles, tilstede afvexlende her og i St. Thomas.

Den ankom til St Thomas den 29de September om Morgenen, kort før jeg afgik med Corvetten "Dagmar" til Christiansted. Captainen søgte mig imidlertid ombord i "Dagmar" og meddeelte mig, at han vilde komme til Frederiksted en af de første Dage.

Den ankom til Frederiksted med Consul Stevens ombord 30te September og gik tilbage til St Thomas den 1ste October, uden at dens Ophold foranledigede nogen Forstyrrelse.

Derimod kom den tilbage igjen hertil Fredag Eftermiddag den 3^{die} October atter med Consul Stevens ombord og Løverdagen og Mandagen derefter mødte en stor Mængde Negere i Byen, hvoraf mange trængte sig til og om den engelske Viceconsuls Bolig, uden at man havde nogen bestemt Underretning om Øiemedet, eller om hvad der havde givet Anledning dertil.

Løverdag Eftermiddag modtog jeg et Besøg af Captain Knowles, som sagde mig, at han havde Ordre til at besøge St Croix for at forsikre sig om, hvorvidt Alt var roligt. Jeg tog deraf Anledning til at meddele ham, at Rygtet har sagt, at de engelskfødte Arbejdere vare blevne underrettede om, at de ved at anmelde sig i Consulatet kunde erholve fri Reise til deres Hjem, og at jeg, hvis det udgik fra de engelske Consuler, maatte meget beklage dette som ubeføiet; jeg oplyste ham samtidig om, at der ved Politikamrene ikke var fremkommet en eneste Klage over Utilfredshed, og at der af Gouvernementet var givet bestemte Instructioner om at hjælpe fremmede Arbejdere til at reise, om de ønskede det, dels ved at give dem frit Pas og eventuelt endog Hjælp til Reisen, hvis de manglede Midlerne dertil.

Captain Knowles svarede, at han havde ikke noget saadant Hverv, medens han dog ønskede at vide, om der var noget til Hinder for at bortføre Arbejdere, som ønskede at reise. Jeg svarede, at det kunde jeg ei modsætte mig, forsaavidt de Afreisende vare forsynede med Reisepas fra Politikamret, idet jeg dog tilføiede, at om end de vilde erholve Passet gratis, saa vilde der dog forinden blive affordret dem Erklæring om, hvorvidt de havde Aarsag til Klage, for at dette kunde blive yderligere undersøgt saavel som muligt oplyst, hvem der havde tilskyndet dem til at reise; jeg gjorde ham derhos opmærksom paa, at de fleste Negere vistnok vilde reise, naar der blev budt dem fri Reise med en Orlogsmand, og at han isaafald vistnok vilde have sit Skib mere end fuldt.

Søndag hengik rolig.

Mandag Formiddag kom Captain Knowles atter til mig; Consulatet ligger tæt ved det Huus, hvori jeg her opholder mig; det var altsaa let at iagttage den ophidsede Stemning, hvori Negerne befandt sig, og Captainen erklærede paa den Anledning jeg dertil gav ham, at han fuldt vel indsaa, at det var urigtigt at fremkalde eller bidrage til slikt Røre navnlig paa en Tid, hvor Opgaven var at bevare Ro, saa at Planterne og Negerne uden forstyrrende Paavirkning af nogen Art kunde komme til Forstaaelse.

Captainen, som har bevaret et fuldstændig loyalt Forhold til mig, tilføiede, at han netop af denne Grund var kommen til mig for at udbede sig Tilladelse til at tiltale Negerne, som vare forsamlede uden for Consulens Huus, for at forklare dem, at han ikke hverken kunde eller vilde bortføre alle disse Mennesker, uden anden Grund, end at de ønskede at benytte en fri Leilighed til at reise, at han derfor vilde anbefale dem at gaae roligt til deres Hjem og søge at komme til Enighed om de fremtidige Arbeidsvilkaar, og at han, om han

paakaldtes dertil, vilde være rede til med Vaabenmagt at bidrage til Lovens Opretholdelse. Jeg anbefalede ham ikke at gjøre dette uden Viceconsulens Vidende og bad ham [*opslag 534*] lade sig ledsage af Politimesteren, for at denne kunde være fuldt underrettet om, hvad der foregik, samt om fornødent være til Assistance. Dette skete, og Politimesteren kom samtidig til Kundskab om, at der af Viceconsulen var optaget en Navneliste over 1015 Individuer, der angave sig engelskfødte, og som ønskede at forlade Øen med den engelske Orlogsmand. Samme Eftermiddag afgik "Blanche" til St. Thomas. Forinden Afreisen sagde jeg Captainen, at han nu selv kunde forvise sig om Følgerne af Consulens Optræden, idet Negerne gik støierende bort, og at det jo var umuligt at sige, hvad der deraf kunde skee inden Aften. Da det vilde være muligt, at det kunde udarte til, at jeg maatte ønske disse Arbeidere bort for at bevare Ro, spurgte jeg ham, om han paa min Begjæring vilde bortføre dem Alle, dette bekræftede han, og Aftalen blev da, at jeg vilde isaafald telegrafere efter "Blanche", som foreløbig vilde blive i St. Thomas.

Romboderne bleve under disse Forhold lukkede Kl. 12 Middag her i Byen, og de engelskfødte Arbeidere gik ud af Byen under heftige Bebrejdelser mod de engelske Consuler.

Der opstod imidlertid ingen Uro, hvorimod Planterne paastod, at denne Begivenhed havde virket i høi Grad forstyrrende og hæmmende for dem med Hensyn til at komme til Overenskomst med Arbejderne.

Dagen efter altsaa den 7de lod Viceconsul Pastor Dubois Politimesteren vide, at han troede at vide, at Negerne vilde komme til Byen igjen den næste Dag, at han var i høi Grad ilde stædt, da Arbeidernes Forbitrelse havde vendt sig mod ham, navnlig da han i Foraaret i Anledning af sin Optræden forrige Aars October af Planterne paa en ostentinis Maade havde modtaget en "Pung" ("a purse"), hvilket nu Negerne udlagde, som om han var med Planterne imod Negerne. Han ansaae sig derfor ikke længere sikker i sit Huus, frygtede, at der vilde blive sat Ild, afgav til Politimesteren til Opbevaring i Fortet forskellige Værdisager og syntes i det Hele meget nedtrykt, saameget mere som han længere Tid har været alvorlig syg.

For isaahenseende at berolige ham, har jeg ladet Militairpatrouiller om Natten jævnlig afsøge Byen i Nærheden af hans Huus, uden at der er bleven fundet det mindste Spor til at bestyrke den af ham nævnte Frygt, der vist navnlig maa tilskrives hans sygelige Tilstand.

Jeg var i Torsdags den 9de ds. i St. Thomas med Corvetten "Dagmar", der trængte til Kul og Vandforsyning; jeg fik imidlertid ikke Leilighed til at see Captain Knowles, som var syg.

Igaarftes, den 11te ds., kom "Blanche" atter tilbage med Consul Stevens ombord. Da det idag er Søndag, vil Chefen, som ønsker at tale med mig, først komme ind til mig i Eftermiddag, efterat Posten er afsendt herfra. Det maa derfor være mig forbeholdt med næste Post at give yderligere Beretning, idet jeg foreløbig skal indskrænke mig til at henlede Opmærksomheden paa, at den engelske Consul med Viceconsulen optræde uden at give nogen Meddelelse til de locale Autoriteter eller til Gouvernementet angaaende deres Fremfærd.

Aug Garde

Til Finantsministeriet.

[*opslag 535*]

Gienpart

Her Britannic Majesty's Consulate
St. Thomas D: W: I:
July 22^d 1879.

Sir,

I have the honor to make known to Your Excellency that several Labourers – British Subjects – who have recently passed through this for tge British Islands in these Waters from Sainte-Croix, on my enquiring of them why they were leaving Sainte Croix, invariably replied that they anticipated shortly even worse disorder by the rising of the Negroes than that which occurred there in October last, and some of them stated that the talk of such fresh disorder is no secret among the Negroes themselves.

I now have received a Report dated yesterday from Mr Vice Consul Du Bois in which that Gentleman states that, "the temper and bearing of the laboring classes have become most alarming."

I have no doubt that Your Excellency is far better informed than I am on the state of Negro discontent at Sainte-Croix, but in every case, I deem it a bounden duty to bring under your notice what has reached me, offering it only for what it may be worth, and under the impression that the Labourers – British Subjects – I have alluded to, might have told me what the Authorities of these Islands perhaps might not have [opslag 536] had an opportunity of hearing from themselves.

I have the honor to be, with truth and regard,

Sir Your Excellency's most obedient servant,

Geo. Alex. Stevens, Consul

His Excellency J. A. Garde, C. M. D. M.

Governor and Commander-in-Chief of the Danish West Indies, Saint Thomas. Rigtig Gjenpart. J Duus, Fm

ad N° 765 V. J. 1879

Til Udenrigsministeriet, Kbhvn d 21 October 1879.

Ifølge Indberetning fra Gouvernementet for de d. v. Øer har den Britiske Consul paa St. Thomas i en Skr af 15 f. M. hvoraf en Afskrift her vedlægges rettet det Spørgsmaal til Gouvernementet, hvor stor en Deel der dels af en af Rigsdagen bevilget Million Dollars til Understøttelse for Skadelidte i Frederiksted, dels af det af Statskassen udredede (saaledes maa formeentlig det anvendte Udtryk "taken" forstaaes) Beløb af en halv Million Kroner som Hjælp for Plantere til Indvinding af Høsten, er tilfalden Britiske Undersaatter, paa hvilket Spørgsmaal Gouvernementet i den ligeledes i Afskrift følgende Skr. af 26 f. M. har indskrænket sig til at svare, at det var uvidende om, at et Beløb som det nævnte var bevilget til de Skadelidte i Frederiksted, og iøvrigt ikke saae sig istand til at give den ønskede Oplysning, hvorom Indberetning var gjort til Regjeringen.

Med dem Bemærkning, at FM. ganske maa billige, at Gouvernementet under det forhaandenværende Forhold, imedens den opstaaede Meningsulighed imellem den Danske og den Britiske Regjering om, hvilke Indvaanere paa de d. v. Øer overhovedet kunne betegnes som Britiske Undersaatter, endnu ikke er udjevnet, har undslaaet sig for at besvare det af den Britiske Consul saaledes fremsatte Spørgsmaal, og at FM ikke skjønner, at der fortiden kan gives Gouvernementet Instruction om at give et yderligere Svar, har man ikke villet undlade at give Udenrigsministr. Oplysning om det saaledes Passerede i Forbindelse med den tidligere Brevvexel dels angaaende hiint Spørgsmaal om Betegnelsen "Britiske Undersaatter", dels angaaende den paagjældende Consuls i det Hele.

(Ministerens Underskrift 21/10. 1879.)

[opslag 537]

Hermed 2 Bilag

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer

N° 274.

St. Thomas den 27de September 1879

Gouvernementet skal herved tjenstligst tilstille Finantsministeriet Gjenpart af Skrivelse fra den herværende emgelske Consul af 15de dennes indeholdende en Anmodning om at blive meddelt Underretning om, hvor meget der er tilstaaet "British subjects" af den Hjælp som den danske Statskasse har ydet St Croix i Anledning af Oprøret.

Efter den Stilling den engelske Consul har søgt at hævde med Hensyn til de engelsk fødte Plantere paa St Croix, og efterat dette Forhold er Gjenstand for Finantsministeriets særlige Overveielse, har jeg troet at burde afholde mig fra enhver Besvarelse, der maatte kunne faa Udseende af en Anerkjendelse af det af ham opstillede Princip, og har derfor givet Consulen det i Gjenpart vedlagte undvigende Svar. – For at undgaa enhver Forhandling har jeg tillige fundet det rettest ikke at fremsætte nogen Indsigelse imod de i Skrivelsen

bruget Udtryk, uagtet [opslag 538] saadan vel med Grund kunde gjøres, og særligt Ordene "taken from the Royal Treasury" der vel næppe kunne ansees for ganske sømmelige.

Til Underretning for Ministeriet vedlægges forøvrigt en specificeret Fortegnelse over Udlaanene i Henhold til Sammes Bemyndigelse af 12 December f. A. – De Debitorer, hvis Navne ere understregne med blaate ere danske, de med rødt engelsk fødte. Af Fortegnelsen vil det sees, at der af hele det mod Bureauforskrivning udlaante Beløb \$ 117.976.10 er laant til

Danske	\$ 30.975.75	
Til Fremmede	<u>" 87.000.35</u>	\$ 117.976.10

af det til Fremmede laante Beløb er der laant til engelsk fødte Plantere \$ 62.200.25

Resten \$ 24.800.00

er laant til Planter W. Moores Bo, hvis Repræsentanter (Enke og Sønner) anse sig, dog næppe med Rette, for amerikanske. Af samtlige 21 Debitorer ere derefter 8 danske, 12 engelsk fødte og 1 amerikansk.

Aug Garde /

Til Finantsministeriet

1. Afskrift

Saint Thomas, W. I. September 15th 1879.

Sir,

Her Britannic Majesty's Secretary of State for Foreign Affairs has instructed me to inform him, what portion of the one million Dollars granted by the "Rigsdag" for the relief of the sufferers in the town of Frederiksted from the Negro Riots in October last and the five hundred thousand Kroners taken from the Royal Treasury for the relief of the Planters with a view of enabling them to gather in their crops, has been allotted to British subjects.

In order that I may fall into no error in replying to His Lordship's instruction, I have the honor most respectfully to seek the information from your Excellency.

I have the honor to be with truth and regard,
Sir, your Excellency's most obedient humble servant
(signed) Geo. Alex. Stevens, Consul

To His Excellency J. A. Garde O. D. DM
Governor General and Commander-in-Chief
of the Danish West-Indies &c &c &c Saint Thomas

2, Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer N° 1363

St Thomas den 26de September 1879

Sir,

In letter of 15th instant you have asked information as to "what portion of the One million Dollars granted by the "Rigsdag" for the relief of the sufferers in the town of Frederiksted from the Negro Riots in October last and the Five Hundred Thousand Kroners taken from the Royal Treasury for the relief of the planters with a view of enabling them to gather in their crops, has been allotted to British subjects."

While I am without information that an amount like the one mentioned by you has been granted for the sufferers in Frederiksted, I regret not to be prepared to give you a statement as demanded by you, whereas I have referred the matter to the Home Government.

I remain, Sir, Your obedient servant.
(signed) Aug. Garde / Carl Mattensen

G. A. Stevens, Esquire
Her Britannic Majestys Consul Saint Thomas

Rigtige Afskrifter (Undersk.) Carl Hattensen

[opslag 539]

Fortegnelse over Bureauforstrækninger efter Finantsministeriets Bemyndigelse af 12 December 1878.

W. H. Heyliger	Pl. Adventure	\$ 1000	-
C. & W. Mc Evoy	" Barrenspot	10.129	35
W. Moores Enke	" Bethlehem	8990	-
R. Skeoch	" Bettyshope	3000	-
W. Moores Enke	" Butlersbay	9765	-
R. Skeoch	" Carlton	3000	-
J. P. Bruley Adm.	" Castle Coakley	5941	-
E. Svitzer	" Cliftonhill	1631	75
W. H. Heyliger	" Concordia	1000	-
J. P. Bruley Adm.	" Diamond & Ruby	5919	85
D. M ^c Millan	" Great Fountain	4000	-
W. Moores Enke	" Little la Grange	6045	-
F. Reynolds	" La Vallée & Fl.	4155	30
H. Riis	" Lebanonhill	6072	50
J. Farrelly	" Lower Love	7120	-
H. Pattersen	" Manningsbay	4874	85
P. O'Reilly	" Montpellier	2060	-
C. Holm	" Mt Pleasant	7493	-
G. Arendrup	" Rust up Twist	1226	-
A. Jensen Adm.	" Slob	7601	75
A. Fleming	" St. Georges m. Fl.	7000	-
J. Farrelly	" Upper Love	5000	-
V. C. Hvid	" Work & Rest	4950	75
		\$ 117.978	10

Rigtig Afskrift

[opslag 540]

Til Udenrigsministeriet, Kh d 15de August 1879, Estrup.

Af Udenrigsministeriets bhgl Skr af 24 f. M. har FMinisteriet med Tilfredsstillelse erfaret, at der ikke, som det herfra paa et tidligere Stadium af Forhandlingerne antoges, er nogen væsentlig Uoverensstemmelse imellem de to Ministeriers Opfattelse af Spørgsmaalet om de engelskfødte dansk-vestindiske Planteres personlige Indstilling, idet ogsaa Udenrigsministeriet erkjender Vægten af den Omstændighed, at de nævnte Plantere er indtraadte i Undersaatsforhold til den danske Stat ved den af dem aflagte Hyldingsed, og det er FM. meget kjært i Forbindelse hermed at have modtaget Udenrigsministeriets Tilsagn om ligeoverfor den engelske Regjering med fornøden Styrke at ville gjøre gjældende Alt hvad der – saledes som fremhævet i FMinisteriets tidligere Skrivelser om denne Sag – taler for vor Opfattelse af de engelskfødte Planteres statsretlige Stilling og undersaatlige Forhold til den danske Stat, og da navnlig Indholdet af den aflagte Ed.

Paa den givne Anledning unnlader Man ikke at tilføie, at FMmstr. ligeoverfor Udenrigsministr. derom fremsatte Ønske ikke skal have Noget at erindre imod, at velb. Ministr. samtidig og i umiddelbar Forbindelse med Hævdelsen af den nævnte Opfattelse og af Umuligheden for den danske Regjering af at give Forklaringer med Hensyn til danske Undersaatters Forhold til deres Øvrighed samt ved at oplyse den engelske Regjering om, at Planter Mac [opslag 541] Millan under 9 December 1871 har aflagt Hyldingseden og saavel i October f. A. som senere har udøvet de Borgerrettigheder, som ved Lovgivningen ere betingede af saadan Eds Aflæggelse – tidligere udtales, at der iøvrigt, selv om han ikke havde været dansk Undersaat og altsaa kunde

have været berettiget til at føre Klagemaal igjennem sit Lands Consul, dog faktisk ikke vilde have været mindste Grund til Besværing, eftersom Mac Millan, der blev arresteret, fordi han under Beleiringstilstanden paa offentlig Gade i Fleres Nærværelse spærrede Veien for Gouvernøren og tiltalte denne paa respektstridig Maade allerede den næste Dag, da han havde gjort Gouvernøren skriftlig Afbigt for Fornærmelsen, blev løsladt og under Arresten blev – ligesom ogsaa hans Hustru, hvem det tillodes at besøge ham – behandlet med den største Hensynsfuldhed i enhver Henseende; hvad der i Consul Stevens, paa Mac Millans Meddelelse støttede Indberetningen af 24 October f. A. er anført i Strid hermed, er nemlig usandt.

Det anføres endnu, at FMinistr. vilde sætte Priis paa at modtage en Afskrift af den Meddelelse, Udenrigsministr. herefter gjør den engelske Regjering.

d: 15/8 79. Ministeren

Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn d. 24de Juli 1879.

Uoverensstemmelsen mellem de tvende Ministeriers Opfatning af Spørgsmaalet om de engelskfødte vestindiske Planteres statsretlige Stilling er neppe i Virkeligheden saa stor, som den synes at opfattes i Finantsministeriets behagelige Skrivelse af 11te f. M. Det har navnlig ikke været Udenrigsministeriets Hensigt at miskjende Vægten af den Omstændighed, at de nævnte Plantere ere traadte i et særligt Undersaatsforhold til den danske Stat ved den af dem aflagte Hyldingsed; men ligesom man paa den ene Side har tilladt sig at fremhæve, at dette Forhold dog væsentlig adskiller sig fra en egentlig Naturalisation, hvorved de Paa-gjældende ganske assimileres med Landets fødte Undersaatter, saaledes har man heller ikke fordulgt sig, at ethvert Spørgsmaal af denne Natur er forbundet med meget store Vanskeligheder netop ligeoverfor den engelske Stat, paa Grund baade af dennes særegne Lovgivning og af dens traditionelle Opfatning af sit Forhold til engelske Undersaatter, der nedsætte sig i Udlandet. Medens man altsaa er ganske beredt til med fornøden Styrke at gjøre Alt gjældende, som taler for [opslag 542] vor Opfatning af de engelskfødte Planteres statsretlige Stilling og navnlig Indholdet af den aflagte Ed, maa man tillige anse for nødvendigt at gjøre dette paa en saadan Maade, at man saavidt muligt ikke risikerer at fremkalde en alvorlig Konflikt med England, og i saa Henseende maa man fremdeles anse det for særdeles ønskeligt at kunne fjerne enhver Tvivl om, at Hr. Mc Millan ikke er bleven behandlet anderledes, end han nødvendigvis maatte behandles under de tilstedeværende Forhold og end han utvivlsomt vilde være bleven behandlet, hvis Tilfældet var indtraadt i en engelsk Koloni. Det vilde være en meget mislig Indledning til en saadan Forhandling at erklære, at man aldeles Intet vil meddele om det særlige Tilfælde, der har foranlediget den hele Forhandling, idet den engelske Regjering da sikkert heri vil se en stiltiende Erkjendelse af, at Sagen virkelig forholder sig, som den er fremstillet af Mc Millan, og selv om den i og for sig kunde føle sig tilbøjelig til at give efter for vore Betragtninger, vil den vistnok betænke sig dobbelt paa at gjøre det, saalænge den troer, at en Person, der anser sig og hidtil af den engelske Regjering er bleven anset som engelsk Undersaat, har været Gjenstand for en haard og ubillig Behandling. Ganske anderledes stiller Forholdet sig, naar Forhandlingen roligt kan beskæftige sig med Spørgsmaalet i Almindelighed, uden at være forstyrret af det enkelte Tilfælde, og man maa derfor fremdeles indstændigt tilraade, at Udenrigsministeriet sættes i Stand til under al fornøden Reserve paa passende Maade samtidigt at oplyse den engelske Regjering om det fuldkomment Ubegrundede i Hr Mc Millans Klage. Forsaavidt Finantsministeriet i Slutningen af ovennævnte behagelig Skrivelse udtaler en Beklagelse over, at det som Følge af den fortsatte Korrespondance med Udenrigsministeriet ikke hidtil har kunnet paatale de øvrige engelskfødte Planteres Overtrædelse af deres undersaatlige Pligter, skal man bemærke, at en saadan Paatale efter Udenrigsministeriets Overbevisning vilde have været særdeles mislig og vilde have kompliceret Stillingen meget betydeligt, idet, som allerede overnfor bemærket, disse Personer utvivlsomt have betragtet sig og hidtil af den engelske Regjering ere blevne betragtede som engelske Undersaatter. Hertil kommer endvidere, at de i Finantsministeriets behagelige Skrivelse af 30te Januar omtalte Protester ikke hidtil ere gjorte gjældende af den engelske Regjering.

Til Finantsministeriet

[Opslag 543]

Til Udenrigsministeriet, d 11 Juni 1879

I bhgl Skr af 28 f. M. har Udenrigsministeriet efter den herfra i Skr. af 8 f. M. givne Foranledning yderligere udtalt sig angaaende Spørgsmaalet om engelskfødte, paa de dansk-vestindiske Øer bosatte Eiendomsbesiddere og Næringsdrivende Adgang til at henvende sig til de engelske Consularembesmænd paa Øerne med Besværing over Øvrigheden. FMinistr. kan ikke undlade at fremsætte følgende Modbemærkninger til disse det Kgl Ministeriums Yttringer.

Udenrigsministr. har meent, at skjøndt det engelske Consularembedes Optræden ved de foromhandlede Begivenheder – der er deres Modtagelse af Planternes Besværing og Protester og disses Indsendelse til den engelske Regjering – ganske vist ikke svarede til hvad man kunde ønske, saa maa det dog siges i , at de kun have modtaget og til deres Regjering henviist Sager, som de med Rette kunde ønske sig foretaget for paa eget Ansvar at afgjøre og at de herved i Virkeligheden ikke have foregrebet Spørgsmaalet, hverken ligeoverfor deres egen Regjering eller ligeoverfor Planternes Forhold til den danske Regjering. FM. kan paa ingen Maade gaae med paa denne Opfattelse som Grund til at lade det Passerede upaataalt. Her er jo nemlig slet ikke Tale om, hvad der mulig kan ansees som personlig Undskyldning for et stedfundet Misgreb, men om hvorvidt Consulerne i det givne Tilfælde have havt samme Ret til at varetage Udjævningerne, *[opslag 544]* og hvad FMinistr. insisterer paa ved Udenrigsministeriets gode Bistand at søge opnaaet, er jo ingenlunde en personlig Irettesættelse til Consulerne, men en Erkjendelse fra den engelske Regjerings Side af, at deres Optræden ved de nævnte Leiligheder har manglet formel Berettigelse. Desuden skal man tillade sig at minde om, at vel er Sagen angaaende Protesterne imod de ved Oprøret foraarsagede Tab – (idetmindste forsaavidt det er FM. bekjendt) – ialfald Endnu ikke naaet videre end til Protesternes Modtagelse og Indsendelse samt afficeret Meddelelse derom til Gouvernementet; men at der foreligger en anden Sag – og det er netop fra den FM. har taget det egentlige Udgangspunkt i disse Indhandlinger ved sin Skr. af 30 Januar d. A. hvori selve den engelske Regjering har godkjendt Consulernes Modtagelse af Planter Mac Millans Besværing over Gouverneuren og gjort denne til Gjenstand for en Forespørgsel til den danske Regjering, saaat man altsaa ikke staaer overfor et af personlige Hensyn muligviis meer eller mindre undskyldeligt Misgreb af en Consul, men overfor en effectiv Indblanding fra den engelske Regjering Side. Iøvrigt kan FM. ikke undlade at bemærke, at selv om man kunde ansee Consularernes Modtagelse af Besværingen som ikke foregribende den engelske Regjerings Afgjørelse, gjælder noget lignende paa ingen Maade med Hensyn til Forholdet imellem Planterne og den danske Regjering, idet den blotte Modtagelse af Besværing af den omhandlede Beskaffenhed nødvendigviis maa fremkalde Forestilling hos Planterne om Berettigelsen af deres Henvendelse til Consulerne og skade Øvrighedens Autoritet, saaat det, selv om den engelske Regjering i intet Tilfælde havde foretaget videre Skade i Anledningen afslige Besværing, dog vilde være nødvendigt at søge at udvirke et Forbud imod, at Consulerne overhovedet modtog dem.

Fremdeles har Udenrigsministr. yttret at om med de paagj. Eiendomsbesiddere og Næringsdrivende kunne synes at være indtraadte i et særligere Forhold til den danske Regjering, end andre fremmede Undersaatter, som opholde sig paa Øen, saa er der dog kun den ene Forskjel mellem hine og disse, at de udtrykkelig have forpligtet sig til at adlyde Lovene og Øvrigheden, en Forpligtelse som selvfølgelig ogsaa paahviler andre Fremmede, der opholder sig paa Øerne, saaat Forskjellen næppe kan ansees for at være væsentlig.

Denne Yttring, som FM. har nogen Vanskelighed ved at forene med sin Forstaaelse af Udenrigsministr. bhgl. Skr af 30 April d. A., hviler paa en Forudsætning, hvis Rigtighed man maa benægte. Med Skr af 6 d. M. har man tilstillet Udenrigsministr. en Gjenpart af den Borgered der afkræves i Henhold til Anord. 6 Septbr

1853, og det vil heraf sees, at den ikke indskrænker sig til at love lydighed imod Landets Love og Øvrighed, men ogsaa tilsiger Lydighed, Huld- og Troskab til Hs Majestæt Kongen og hans Arvesuccessorer i Regjeringen som Vedkommendes rette Arve-Konge og Herre samt at opføre sig i alle Henseender som det sig en retskaffen dansk Borger og Undersaat egner og anstaaer. Det er altsaa meget langt fra, at de Paagjældende alene have lovet Lydighed imod Love og Øvrighed, og der er den særdeles væsenlige og i dette Forhold afgjørende Forskjel mellem disse fremmedfødte danske Undersaatte og den fremmede [opslag 545] Undersaat, der opholder sig indenfor den danske Stats Omraade, at de udtrykkelig have anerkjendt Kongen som deres rette Konge og sig som danske Undersaatte edelig forpligtet sig til at opfylde de deraf flydende Forpligtelser for at opnaa Goder, der ved Lovgivningen ere betingede af saadan Eds Aflæggelse. Det forholder sig saaledes, som af det Kgl Ministerium anseet, og at Indtrædelsen i et saadant dansk undersaatligt Forhold, som betegnes i Borgereden, ikke medfører samme Rettigheder som Naturalisation (Indfødsret), idet Vedk. hverken faaer Adgang til Embeder eller ifølge Traktaten med England af 17 Mai 1873 fritages for eftersom den udtrykkelige Betingelse i begge Tilfælde er, at Vedk. har Indfødsret; men deraf, at den ikke-indfødte danske Undersaat er udelukket fra visse Rettigheder, som ved positive Retsbestemmelser ere forbeholdte de indfødte danske Undersaatte eller dem, der paa særlig Maade have erhvervet Indfødsret, kan ikke følge, at han ikke skulde være bunden ved de almindelige undersaatlige Forpligtelser, som han udtrykkelig har paadraget sig, eller med andre Ord, at den i Brevet foreskrevne Ed skulde være uden nogensomhelst Betydning. At Valgret og Valgbarhed til Kolonialraadet, som af Udenrigsministr. paaberaabt, ikke absolut er betinget af Indfødsret eller af et ved Trokabseden anerkjendt undersaatligt Forhold til den danske Konge, men kan tilkomme den F....., der blot i 5 Aar har havt Ophold i Kolonierne, skjønnes ikke at have nogen Betydning for Spørgsmaalet om, hvorvidt den, der paa Maade har erkjendt sig bunden ved undersaatlige Forpligtelser, er berettiget til, udenfor Udøvelsen af hans politiske Rettigheder, at gerere sig, som om han ikke var dansk Undersaat, ligesaa lidt som den Omstændighed, at Vedkommendes Hensigt med Indmeldtelsen i dette undersaatlige Forhold, men forudsætter alene at være Opnaaelsen af Borgerskab, hvortil ingen Aflæggelse af Trokabsed kræves her i Moderlandet, kan berettige til at benytte den i Kolonierne ved Lovgivningens foreskrevne Aflæggelse af Trokabsed som en tom og betydningsløs Formalitet.

Naar dernæst Udenrigsministr. har anseet, at om end ganske vist de Personer, der have aflagt Trokabseden til den danske Konge, af os kunne betragtes som faste Undersaatte i Modsætning til de bleve, saa ere de dog ikke i international Forstand blevne danske Statsborgere, og at dette ialtfald er den engelske Opfattelse, aom det fremgaaer af Parlamentsacten af 12 Mai 1870, der kun anerkjender egentlig Naturalisation i en fremmed Stat som ophævende det engelske Statsundersaatsforhold, da skal FM. dertil bemærke, at naar det er givet – hvad man efter det her ovenfor ligesom i Ministeriets Skr. af 30 Januar og 8 Mai d. A. Anførte bestemt maa fastholdes – at de Paagjældende for at opnaae visse Fordele indenfor den danske Stats Omraade have direkte paataget sig Forpligtelser som danske Statsundersaatte, saa kan den danske Stat umuligt taale, at de tilsidesætter disse Forpligtelser og krænker det undersaatlige Forhold ved enkeltviis eller i Forening at henvende sig til en fremmed Regjering med Besværing over den Danske; og saaledes end den engelske Lovgivning har fundet for godt at ordne Forholdet imellem engelskfødte Udvandrere og den engelske Stat, har ikke afficin Berettigelse til at hindre, at ogsaa engelskfødte Indvandrere enten opfylde de af dem frivillig paatagne undersaatlige Pligter eller – hvad der jo til enhver Tid staaer dem frit – renoncere paa de Fordele, som kun indrømmes paa Betingelse af [opslag 546] Indtrædelse i et undersaatligt Forhold til den danske Konge. Er det altsaa i og for sig berettiget, da er det ogsaa af Hensyn til den danske Statsmyndigheds Haandhævelse nødvendigt at stille denne Fordring til de omhandlede Undersaatte, og den danske Regjering kan da allerede at dette Hensyn ikke indtage en Stilling til den engelske Regjering, som maatte compromitere dens Optræden ligeoverfor de danske Undersaatte, der svigte deres Pligt. Men heraf følger, at den danske Regjering ikke blot maa vægre sig ved at meddele den engelske Regjering Oplysninger og Forklaringer, der herved i Henhold til Besværinger, som danske Under-

saatter pligtstridig have henvendt til Englands Regjering, men ogsaa at der herfra maa gjøres et alvorligt Forsøg paa at overbevise sidstnævnte Regjering om Sagens rette Stilling og derved om mueligt opnaae, ikke blot at fremtidig Indblanding i disse Forhold undlades af selve det engelske Udenrigsministerium, men ogsaa at de engelske Consuler afholder sig fra at modtage Besværinger og Protester fra danske Undersaatter. Det Kongelige Ministerium har vel gjentagende udtalt den Mening, at der ikke er nogen Udsigt til at et saadant Forsøg vil lykkes; men FM. tillader sig at meene, at Forsøget dog bør gjøres, da man – som allerede fremhævet i FM. Skr. af 8 f. M. – ikke kan Andet end ansee det for meget tvivlsomt om den engelske Regjering under en alvorlig og indtrængende Behandling af Sagen virkelig skulde kunne fornægte Conseqventserne af sin Henstilling om Ophævelse af Troskabseden, fordi den er til Hinder for at Vedkommende eier engelsk Skib, en Udtalelse som i Forbindelse med Troskabsedens egen Ordlyd synes at maatte umuliggjøre Hævdelsen af den Paastand, at Ved. ved Troskabsedens Aflæggelse ikke er indtraadt i noget særligt Forhold til den danske Stat som afficerer hans Stilling som engelsk Undersaat. Men selv om Forsøget ikkedestomindre skulde mislykkes, troer FMinistr. dog, at det nødvendigviis maa gjøres, og det ikke alene af Hensyn til den danske Stats Værdighed og fordi man jo dog maatte motivere sin Vægning ved at give Oplysninger i Anledning af slige Begivenheder, som ogsaa fordi FM. – som allerede nævnt i dets Skr. af 8 f. M. – maa ansee en Forandring i det faktiske bestaaende Forhold for absolut nødvendig og derfor, hvis den engelske Regjering skulde være uimodtagelig for Forestillinger herfra, men være alvorlig betænkt paa at søge en Ændring i de legale Bestemmelser for Erhvervelse af Borgerskab, som absolut kunde udelukke dets engelske Regjerings og dens Consulære Indblanding i Forholdet mellem den danske Statsmagt og dens Undersaatter, hvorved da Tanken nærmest maatte rettes paa Forbindelse med Troskabsedens Aflæggelse at kræve Løsning af tidligere undersaatlige Forhold. Men skjøndt FM. ikke kan lægge synderlig Vægt paa den af Udenrigsministr. herimod fremsatte Indvending, at engelske Undersaatter i Henhold til den engelske Lovgivning ikke kunne blive løste af Undersaatsforholdet medmindre de formelig naturaliserer i fremmed Stat – thi Følgen heraf vilde da kun blive, at engelske Undersaatter paa Grund af den engelske Lovgivning vilde være udelukket fra at erhverve Borgerskab i de dansk-vestindiske Øer – maa man selvfølgelig erkjende, at en Foranstaltning som den anførte vilde være saa vigtig og indgribende i forskellige Forhold, at der ikke burde skrives dertil, forinden man havde gjort sit Yderste for ad anden Vei at tilveiebringe taalelige Forhold paa Basis af de bestaaende Regler. [opslag 547]

Udenrigsminist. har vel meent, at det skulde kunde være tilstrækkeligt i at fastholde, at man fra dansk Side ikke kan anerkjende som sædvanlige engelske Undersaatter saadanne, der frivillig ved en følsom Act have svoret Kongen Troskab, men samtidig dermed giver den engelske Regjering de forlangte Forklaringer i Anledning af Mac Millans Besværing over Gouverneuren. Men FMinist. maa paa det bestemteste udtale sig herimod, da det nævnte Forbehold vilde være fuldstændig betydningsløst ligeoverfor den faktiske Opfyldelse af de engelske Fordringer, og naar Udenrigsministr. til anbefaling for den foreslaaede Indgaaen paa Besværingens Realitet har anført, at det in casu vistnok vil være let at paavise dens Grundløshed, skjønner FM. ikke, at denne ganske vist tilstedeværende Omstændighed skulde kunne have nogensomhelst berettiget Betydning, aldenstund Man ved en Optræden som den omhandlede ikke blot vilde ligefrem indbyde til fortsatte Indvendinger, men ogsaa vilde have afskaaret sig fra Muligheden af senere at fremsætte nogen Vægning ved at give Oplysninger, en Vægning der jo ikke kunde støttes paa en mulig Vanskelighed ved at godtgjøre, at der ikke var gjort Klageren Uret. Netop for disse Følgers Skyld – og med Forbigaaelse af hvad der fra andre Synspunkter kunde indvendes derimod – maa FM. bestemt udtale sig imod at følge den af Udenrigsminister. angivne Vei, og man skal hertil føie den Bemærkning, at naar Udenrigsministr. har villet fjerne Frygten for disse Følger ved at stille i Udsigt, at naar de nuværende vanskelige Forhold paa St Croix ere overstaaede, vil Stillingen sandsynligviis vende tilbage til hvad den tidligere var, og under hvilken den engelske Regjerings Beskyttelse af engelske Undersaatter ikke har viist sig synderlig besværlig, da kan FM. ikke erkjende Rigtigheden heraf. Den engelske Indblanding har for de dansk. vest. Koloniers Vedkommende

været høist besværlig længe førend Negeroprøret, og Besværligheden har været i stadig Tiltagen paa Grund af den voxende Hensynsløshed, hvormed Interventionen foretages, i hvilken Henseende blandt Andet den Consular-Beretning, som foranledigede FK. Skr. til Udenrigsministr. af 5 Mai d. A., indeholder et betegnende Exempel. Saalænge den engelske Intervention indskrænker sig til virkelige engelske Undersaatter, der opholde sig midlertidig paa de dansk-vestindiske Øer, kan man selvfølgelig ikke principmæssig undslaae sig for at gaae med paa Klagernes Realitet, hvor besværligt og i flere Henseender skadelig den fremmede Indblanding end er; men naar den engelske Regjering gaaer saa vidt, at den intervenserer til Fordel for "engelske Undersaatter", som paa Maade og for at opnaae personlige Goder ere indtraadte i et særligt Undersaatsforhold til den danske Stat, maa FM. betegne Interventionen som ikke blot besværlig, men ligefrem utaalelig, og maa fra sit Standpunkt insistere paa, at den afviser under Henvisning til det bestaaende danske Undersaatsforhold, og at en Gjæntagelse saavidt muligt søges afværget.

Da FM. ved en i Januar d. A. modtager Indberetning fra Gouvernementet havde erfaret, at Mac Millans Besværing til det engelske Consulat, som omtrent samtidig var kommen til FM. Kundskab igjennem Meddelelse fra Udenrigsministr., ikke var enestaaende, men at flere Plantere havde henvendt sig til engelske Consularembetsmænd med saakaldte Protester med de Tab, de havde lidt ved Oprøret, følte man Nødvendigheden af ligeoverfor disse danske Undersaatter, der alle havde aflagt Troskabseden, at paatale Overtrædelser af deres undersaatlige Pligter; men da Regjeringens Optræden i dette Forhold nødvendigviis, for ikke at [*opslag 548*] compromittere, maatte staae i Samklang med Regjeringens Optræden ligeoverfor det engelske Udenrigsministerium, der allerede havde intervenseret i den Mac Millanske Sag, henvendte Finantsministr. sig til det Kgl. Udenrigsministr. i Skr af 30 Januar d. A. for at faa dette sidste Spørgsmaal bragt paa det Rene, forinden Videre foretages ligeoverfor Mac Millan og Underskriverne af Protesterne. FM. maa meget beklage, at det endnu ikke er lykkedes at komme til en Forstaaelse med Udenrigsministr., og det uagtet den siden disse Forhandlingers Begyndelse er hengaaet saa lang Tid, at de Skridt, der bør gjøres ligeoverfor de Paagjældende, ved selve Udsættelsen ville have tabt en Deel af den Betydning, de kunde have havt, og mulig endogsaa ville findes ligefrem vanskeliggjorte. Men endnu langt større Betydning har det for FM., at der ikke ved denne Leilighed gjøres Indrømmelser ligeoverfor den engelske Regjering og grundlægger et Forhold, som ikke blot, saavidt FM. kan skjønne, ganske i Almindelighed vilde krænke den danske Stats Souverainitet, men særligt vilde gjøre det umuligt at hævde dens fulde Myndighed i dens Kolonier, hvad der netop i Øjeblikket under de ulykkelige Forhold paa St Croix, selv fra et blot praktisk Standpunkt seet, er mere nødvendig end nogensinde. FM. maa derfor, forinden det søger denne Sag videre fremmet, endnu engang indtrængende anmode Udenrigsministeriet om paany at tage Spørgsmaalet og den her yderligere fremsatte Belysning af det under Overveielse og snarest muligt meddele FM. sin bhgl Yttring, ved hvilken Leilighed man da tillige maatte ønske at modtage Oplysning om, hvorvidt der fra den engelske Regjering Side maatte være fremkommet Noget angaaende de af flere paa St Croix bosatte Plantere afgivne Protester, der omtales i FM. Skr. af 30 Januar d. A.

(Ministers Underskrift) d. 11/6 – 79.

Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn d. 28de Mai 1879.

I behagelig Skrivelse af 8de Januar har Finantsministeriet nærmere udviklet, hvorledes det efter dets Anskuelse maa betragtes som et alvorligt Overgreb fra den paa St Croix ansatte engelske Consulers Side, at de have ladet notarialiter attestere og til deres Regjering indsendt 2 saakaldte Protester fra endeel engelsk fødte Plantere paa St Croix, hvorledes disse Plantere, som have aflagt dansk Troskabseed i Henhold til Anordningen af 6te Sept: 1853 § 1 og 2, i Et og Alt maa betragtes som danske Undersaatter og derfor ikke kunne være berettigede til at henvende dem til engelske Statsmyndigheder, og endelig hvorledes den engelske Regjering er aldeles uberettiget til under saadanne Omstændigheder at optræde til Fordeel for Planterne eller forlange Oplysninger af den danske Styrelse om deslige Personers Behandling paa de danske Øer.

Idet man iøvrigt om disse Spørgsmaal tør henholde sig til de almindelige Bemærkninger, som man i Skrivelse af 30te April har tilladt sig at fremføre, skal man til yderligere Begrundelse heraf føie følgende yderligere Betragtninger.

Hvad for det Første de engelske Consularembedsmands Optræden angaaer, er det ganske vist Tilfældet, at deres Forhold ligeoverfor den locale Styrelse ikke svarer til, hvad man kan ønske, men i det foreliggende Tilfælde forekommer det dog Udenrigsministeriet, at de have indskrænket sig til at henvise en Sag til deres Regjering, hvis Afgjørelse de med Rette kunde ønske ikke at tage paa deres eget Ansvar hvorledes man end vil opfatte de engelskfødte Planteres Stilling, maa det i alt Fald erkjendes, at dette Spørgsmaal kan sees paa forskjellig Maade, og [*opslag 549*] ved simpelthen at indsende de saakaldte Protester til den engelske Regjerings Afgjørelse, sees Consularembedsmandene egentlig ikke at have foregrebet Spørgsmaalet hvordan ligeoverfor deres egen Regjering eller ligeoverfor Planterne i Forhold til den danske Regjering, og at de have ladet Underskrifterne notaliter attestere er en simpel Formalitet, som Intet forandrer i Sagen.

Hvad dernæst Planterne selv angaaer, er det ganske vist, at de ved at aflægge Troskabseden synes at være indtraadte i et særligere Forhold til den danske Regjering end andre fremmede Undersaatter, som opholde sig paa Øerne; men i Virkeligheden er deres Stilling dog med Undtagelse af et Punkt neppe væsentlig bleven en anden end disses. De have iøvrigt forpligtet sig til at adlyde Lovene og Øvrigheden, men dette gjælder selvfølgelig ogsaa en anden Fremmed, Udbrelsen af politiske Rettigheder paa Øerne (Valgbarhed, Valgret) er efter Colonialloven af 24 Novbr. 1863 § 18 og 19 ikke for Fremmede betinget af Troskabsedens Aflæggelse, de kunne ikke ansættes i Embeder, s. L. § 9, derimod kunne de ligesom andre Fremmede udleveres paa Reclamation af fremmede Regjeringer,lades Tractaten med England af 14 Mai 1873 § 1. Hvad de altsaa opnaae ved at aflægge Troskabseden er alene at kunne drive de Næringsveie, som ere specificerede i Anordningen af 6 Sept. 1853 § 1, og det hele Forhold er saaledes ganske analogt (*i margin*: ikke analogt) med Borgerskabstagselse af en Udlænding her i Kongeriget, og kan ikke sammenstilles med en endog kun partiel og local Naturalisation, hvilket ogsaa viser sig deri, at man ikke fra dansk Side nogensinde har forlangt, at den Paagjældende skal udtræde af sit tidligere Undersaatsforhold.

Uagtet de Englændere, som i Vestindien have aflagt Troskabseden til den danske Konge, altsaa ganske vist kunne af os betragtes som faste Undersaatter, i Modsætning til de blot temporære, om de dog ikke i international Forstand bleve danske Statsborgere eller ere ophørte med at være engelske Statsborgere, og i alt Fald er dette den engelske Betragtning, saaledes som fremgaaer af Parlament..... af 12 Mai 1870, der har til Hensigt at formilde de ældre strængere Regler og dog i art: 6 kun erkjender egentlig Naturalisation i en fremmed Stat som ophævede det engelske Statsundersaatsforhold.

Det er i Henhold til disse Betragtninger og med særligt Hensyn til den overordentlige Skinsyge, med hvilken England som bekjendt udøver sin Beskyttelse over dem, som det ansees for hine Undersaatter, at Udenrigsministeriet bestemt maa fraraade, at man reiser noget Principspørgsmaal ved denne Leilighed. Det er ikke Ministeriets Mening, at man skal opgive det Holdepunkt, som Troskabseden frembyder, men samtidigt med at man i Svaret til den engelske Regjering gjør opmærksom paa, at vi ikke kunne anerkjende som sædvanlige engelske Undersaatter saadanne, der frivillig ved en sollen Akt have svoret Kongen Troskab, vilde det formeentlig være rigtigst under fornøden Reserve at indlade sig paa Realiteten og at udvikle, hvor ugrundede de Klager ere, som Patenterne have fremsat mod Øvrighederne paa St Croix, og hvorledes de selvfølgelig ikke kunne fordre at behandles anderledes end de danske Beboere af Øerne. Dette vil neppe være vanskeligt efter Alt, hvad der allerede er oplyst i Sagen og forsaavidt Finantsministeriet gjentagende har fremhævet, at en saadan Indblanding i Øernes Bestyrelse fra engelsk Side vil gjøre enhver Begjæring umulig der, skal man vistnok ikke benægte denne ubehagelige Følge af de abnorme Populationsforhold paa de danske Øer, men paa den anden Side tør man dog ogsaa fremhæve, at naar de nuværende vanskelige Forhold paa St. Croix ere overstaaede, vil Stillingen vende tilbage til, hvad den var forinden, og uagtet den engelske Regjerings Beskyttelsesret af engelskfødte Undersaatter paa Øerne dengang var den samme som

nu gjøres gjældende, har den dog tidligere ikke viist sig synderlig besværlig. Forsaavidt Finantsministeriet i behagelig Skrivelse af 8de Mai har antydnet Muligheden af at skærpe Troskabsedens Betydning ved at kræve Godtgjørelsen af samtidig Udtrædelse af tidligere Undersaatsforhold, tør man derfor haabe, at dette ikke vil vise sig fornødent, men i alt Fald vilde det vistnok være meget tvivlsomt, hvorvidt de Paagjældende vilde kunne opfylde en saadan Betingelse, da den engelske Lovgivning. som ovenfor bemærket, kun kjender een Maade for en engelsk Undersaat til [*opslag 550*] at udtræde af sit Forhold til den engelske Krone, nemlig ved at blive naturaliseret i en fremmed Stat.

Otto Rosenørn Lehn

Til Finantsministeriet

Til Udenrigsministeriet, Kbhvn d 8de Mai 1879.

I bhgl. Skr af 30 f. M. har Udenrigsministr. i Gjensvar paa FM. Skr. af 30 Januar d. A. meddeelt, at det Kongl. Ministr. er enig med dette Ministerium i, at engelskfødte Plantere paa St Croix – navnlig Mac Millan og de Plantere, der for de engelske Consularembeds mænd have fremført de i Ministr. Skr. omhandlede saakaldte Protester – i Forholdet til den Kongelige Regjering maa betragtes som danske Undersaatter, idet de ikke blot have fast Bopæl paa Øen som Eiendomsbesiddere eller Næringsdrivende, men ogsaa maa forudsættes at have i Henhold til Kongl. Anordning for Vestindere af 6 Septbr 1855 § 1 udtaget Borgerskab og aflagt den som Bekræftelse herfor fastsatte særlige Troskabsed. Men dermed har det Kongl. Ministr. – skjøndt samme i Principet anerkjender Rigtigheden af den herfra udtalte Anskuelse, at Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang den engelske Statsret mulig maatte tillade Udvandrere, som paa den ovenangivne Maade ere indtraadte i statsborgerligt Forhold til den danske Stat, desuagtet at bevare deres Egenskab af engelske Statsborgere, maa være uden Indflydelse paa deres nye statsborgerlige Forhold og udelukkende vedkommer de Rettigheder, som mulig fremdeles af dem kunne gjøres gjældende indenfor den engelske Stats Omraade – dog ikke vente at kunne tiltræde den Slutning, som [*opslag 551*] FM. har maattet udrage af hiin Betragtning, nemlig at det maa ansees for utilladeligt, at de paagjældende engelskfødte danske Statsborgere i de omhandlede Anledninger har henvendt sig til engelske Consularembeds mænd, og at disse have været ubefoiede til at markere og til den engelse Regjering medsende hine Protester, for Mac Millans til Ex. hans Klage over den øverste Kongl. Øvrighed paa Stedet. Det Kongelige Ministerium er nemlig vel deri enig med FMinisteriet, at de Paagjældende i Forhold til den danske Regjering og de danske Myndigheder med Rette maa betragtes som danske Undersaatter og kun som saadanne, idet man ikke kan anerkjende Nogen for at være paa een Gang dansk og engelsk Undersaat, men maa træffe et Valg imellem at anerkjende ham i den ene eller den anden Egenskab; men Samme mener, at naar Spørgsmaalet om vedkommendes Nationalitet vises overfor de engelske Consuler, maa der indrømmes disse den samme Frihed i Valget af den Betragtning, de i Henhold til engelsk Ret vil gjøre gjældende, og selv om man, fordi de danske Myndigheder maa betragte de Paagj. ikke som engelske men som danske Undersaatter, i og for sig havde Ret – hvilket Udenrigsministeriet synes ikke at ville benægte – til at forbyde de engelske Consuler paa Grund af engelske Love at see de Paagjæld. Nationaliet i et andet Lys, vilde Udenrigsministeriet dog bestemt fraaade, at dem Kgl. Regjering hævdede en saadan Anskuelse, der ikke vilde have nogensomhelst Udsigt til at blive godkjendt af den engelske Regjering.

Det forekommer imidlertid FMinistr., at saavist som det – saaledes som Udenrigsministr. har fremhævet – er en Umulighed for den danske Regjering at anerkjende Nogen her paa een Gang at være baade dansk og engelsk Undersaat, saa vist vilde den af det Kongl. Ministerium anbefalede Advis, at man fra dansk Side skulde nøies med for sit Vedk. at betragte og behandle de paagj. Personer som danske Undersaatter, men samtidig stiltiende finde sig i, at den engelske Regjering og dens Consuler betragtede dem som engelske Undersaatter, nødvendigviis maa føre til en aldeles uholdbar Situation, idet hine to hinanden indbyrdes modsigende

Opfattelser ikke i Princip vilde kunne bestaae ved Siden af hinanden uden idelig at komme til at collidere og kræve en Løsning. Ikke blot vilde – hvad selvfølgelig fra F Ministeriets særlige Standpunkt er Hovedsagen; Spørgsmaalet – den danske Regjerings Autoritet i Colonierne nødvendigvis svækkes, naar den upaataalt taaler Manifestationer af, at Statsborgere, som den erklærede og nødvendigviis maatte erklære for danske Undersaatter, og som saadanne havde aflagt en særlig Troskabsed (*tilføjet i margen: McMillan Borgered 9 Dcbr 71*), af Consulerne bekræftedes som fremmede Undersaatter der stode under deres særlige Beskyttelse ligeoverfor de danske Statsmyndigheder. Men heller ikke i Forholdet imellem den danske og den engelske Regjering skjønnes det, hvorledes hine to Opfattelser skulde kunne undgaae at komme til Sammenstød, idet det jo maatte ventes, at den engelske Regjering gaende ud fra sin Opfat- [*opslag 552*] telse af Forholdet vilde gjøre sig til Talsmand for Klagen og Besværingen fra slige Personer og gjør dem til Udgangspunkt for hidtil rettede Begjæring om Forklaringer og eventuelt for Reclamationer, medens FM. ikke seer rettere, end at det, naar man i Henhold til den ovenfor fremsatte, af Udenrigsministeriet tiltraadte Opfattelse maatte ansee sig berettiget til ril at benægte Vedk. som dansk Undersaat, vilde være umuligt for den Kongelige Regjering at indlade sig paa at give slige Oplysninger og Forklaringer. Man skal tillade sig at minde om, at man her ikke blot omtaler Tilfælde som med Sikkerhed kunne forudses at ville indtræde, men at et saadant i Virkeligheden allerede i Øieblikket foreligger i den ved Udenrigsministr. Skrivelser hertil af 6te og 15de sammesd. A. meddeelte Begjæring fra den engelske Gesandt om Oplysninger angaaende Planter Mac Millans Arrestation under Beleiringstilstanden paa St Croix i October f. A. Som meddeelt i Skr herfra af 30 Januar d. A. fandt FM. sig af Hensyn til den Interesse man for sit eget Vedk havde i at kjende Sammenhængen med det i Consularberetningen omhandlede faktiske Forhold, foranlediget til strax at indkræve Gouvernementets Erklæring over Sagen, og ved denne er det blandt Andet constateret – hvad der allerede paa Forhaand maatte ansees for sikkert, da det utvivlsomt vilde indeholde en Tilsidesættelse af Loven – at Mac Millan har for at opnaae Borgerskab som Plantagens Eier og Administrator paa St Croix, hvilket han siden uafbrudt har benyttet, under 9 December 1871 aflagt den lovbestemte Troskabsed som dansk Statsborger.

Maa FM. saaledes formene, at det vil være underligt, som tilraadet af Udenrigsministeriet, at undgaae at gjøre den engelske Opfattelse af de engelskfødte Eiendomsbesidderes og Næringsdrivendes Undersaatsforhold til Gjenstand for Indsigelse ligeoverfor den engelske Regjering, saa kan man, i Betragtning af at Udenrigsministeriet har fraraadet dette under Henviisning til den ringe udsigt, der af velb. Ministerium antages at være til at see en saadan Indsigelse godkiendt fra engelsk Side, ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at der dog vistnok kunde være nogen Grund til at antage, at det turde blive vanskeligt for den engelske Regjering at hævde den forudsatte Paastand om, at den af Vedk. til Hs Maj Kongen aflagte Troskabsed skulde være betydningsløs med Hensyn til Afgjørelsen af det undersaatlige Forhold, eftersom en saadan Paastand ikke blot vilde stride imod Sagens egen Natur, men ogsaa være uforenelig med den fra den engelske Regjerings Side fremkomne, imod Udenrigsministr. Skr. af 12 Apr f A hertil meddeelte Henstilling om engelske Undersaatters Fritagelse fra den nævnte Troskabsed, idet hiin Henstilling netop er motiveret ved, at Troskabseden berøvede Vedk., idetmindste i en særlig omtalt Retning, sin Ret som engelsk Undersaat; og hertil kommer endnu, at hvor meget end den engelske Regjering er ivrig for overalt at antage sig dem, der ansees for engelske Borgere, kan det næppe undgaae denne Opmærksomhed, at en Fastholden af Troskabsedens Betydningsløshed til Stiftelsen af et dansk undersaatligt Forhold, saalænge de Rettigheder for hvis Optagelse Eden er Betingelsen, udøves, maa henvise den danske Regjering, der ikke uden at tilføie den danske Statsmyndighed i Colonierne det alvorligste kan admittere en saadan Paastand, til at supplere det Middel til Haandhævelsen af denne Myndig, som man har søgt, men under den [*opslag 553*] anførte Forudsætning ikke vilde have fundet i Troskabseden ved at kræve Godtgjørelse af Løsning af et tidligere undersaatligt Forhold som Tillægsbetingelse for at opnaa de Rettigheder, for hvilke Troskabseden hidtil har været Betingelse.

Idet FM. med disse Bemærkninger tjenstl skal anmode det Kgl. Udenrigsministr. om bhgl at ville tage Spørgsmaalet under fornyet Overveielse og gjøre dette Ministr. nærmere Meddelelse desangaaende, skal

man, da Udenrigsministr behgl. Skr. af 30 f. M. bringer flere ældre Skr. i Erindring, ikke undlade desangaaende at bemærke Følgende.

Hvad angaaer Udenrigsmstr. Skr. af 16 f. M. der bringer de tidligere Skr. af 6 og 15 Januar d. A ang. Planter Mac Millans Arrestation i Erindring, da har FM. allerede i sin Skr. af 30 Januar d. A. nævnt at man strax havde tilskrevet Gouvernementet desangaaende, men at man forinden videre maatte ansee dette for nødvendigt igjennem Forhandling ved det Kgl. Ministerium at komme paa det Rene med Troskabsedens Betydning ved Afgjørelsen af det undersøatlige Forhold; Udenrigsministr Svar herpaa har man først modtaget i behgl. Skr. af 30 f. M og som foran nærmere udviklet maa man i denne Henseende endnu afvente at protegere behgl. Svar. Udenrigsministr- Skser af 22 Juni, 3^{die} Juli og 25 Novbr. f. A. ere oversendte til Gouvernementet med første efter Modtagelsen afgaaende Post med Paalæg om Meddelelse af Oplysninger; disse ere Endnu ikke modtagne men Gouvernemntet er erindret om Indsendelsen.

Velc. Ministeriums Skr af 21 Januar d. A. har man efterat at have modtaget Gouvernementets Erklæring, besvaret under 5 d. M., ved hvilken Leilighed der er berørt, at Udenrigsministr. Skr. af 16 f. M. var sendt Gouv. til Erklæring, hvilket ligeledes er Tilfældet med sammes Skr. af 9 f. M. angaaende den i England boesiddende Plantageier Hendersons Erstatningsbegjæring.

Endelig vil det med Hensyn til Udenrigsministr. Skr. af 12 April f. A. angaaende eventuel Fritagelse for Aflæggelse af Troskabsed, fremgaaer af nærværende Skr., at FM. ikke seer sig istand til at besvare den, forinden man modtager velb. Ministr. behgl. nærmere Svar.

(Ministeren) d 8/5 79. [*opslag 554*]

Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn d 30 April 1879.

I behagelig Skrivelse af 30 Januar d. A. har Finantsministeriet begjært Udenrigsministeriets Yttringer meddelte angaaende de i Skrivelsen berørte Forhold, særligt angaaende de deri omhandlede Protesters Modtagelse af de engelske Konsularembesmænd og Indsendelse til den storbritanniske Regjering.

Ministeriet kan vel med Finantsministeriet være enig i, at den i fornævnte Skrivelse berørte, engelskfødte Planter Mac Millan saavelsom de andre deri omtalte engelskfødte Plantere, der for de engelske Vicekonsuler paa St. Croix have nedlagt de saakaldte Protester, i Forholdet til den Kongelige Regjering maa betragtes som danske Undersaatte, idet de ikke blot have fast Bopæl paa Øen, men ogsaa maa forudsættes at have i Henhold til Kongelig Anordning for Vestindien af 6te Septbr. 1855 § 1 udtaget Borgerskab, og altsaa aflagt den som Betingelse herfor fastsatte særlige Troskabs-Ed. Forsaavidt Velbemeldte Ministerium derimod formener, at Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang den engelske Statsret muligen maatte tillade Udvandrere, der som bosiddende Eiendomsbesiddere eller Næringsdrivende, paa dansk Territorium, ere indtraadte i statsborgerligt Forhold til den danske Stat, desuagtet at bevare deres tidligere Egenskab som engelske Statsborgere, maa være uden Indflydelse paa deres nye [*opslag 555*] statsborgerlige Forhold og udelukkende vedkomme de Rettigheder, der muligen fremdeles af dem kunne gjøres gjældende indenfor den engelske Stats Omraade, – saa kan Ministeriet vel anerkjende det saaledes udtalte Princip i dets Almindelighed, men ikke være enig med Finantsministeriet i den specielle Anvendelse deraf, som gjøres imod Slutningen af Velbemeldte Ministeriums Skrivelse, hvor der udtales, at det, ganske afset fra det Ubegrundede i Protesternes Indhold, maa ansees for utilladeligt, at de Paagjældende have henvendt sig til engelske Consular-Embedsmænd, og at disse have været ubeføiede til at modtage og til den engelske Regjering indsendte disse Protester. Thi er det givet, at de omspurgte engelskfødte Plantere, skjøndt bosatte paa dansk Grund og bunden ved særlig Troskabs-Ed til Lydighed mod de danske Love, ifølge engelsk Lov endnu have bevaret deres tidligere Egenskab som engelske Statsborgere, saa er dette et Forhold, som vel kan frakjendes Betydning, naar Spørgsmaalet reises overfor de danske Myndigheder, idet disse ikke kunne anerkjende Nogen for at være paa eengang engelsk og dansk Undersaat, men maa træffe et Valg mellem at anerkjende ham i den ene eller anden Egenskab; men heraf følger formeentlig dog ingenlunde, at, naar Spørgsmaalet om de paa-

gjældendes Naivitet reises overfor de engelske Konsuler, af hvem altsaa det samme Valg skal træffes, disse saa skulde holdes for ubeføiede til at betragte dem som engelske Undersaatter, naar det efter den engelske Statsret maa ansees for deres Pligt at betragte dem som saadanne og altsaa ogsaa yde dem den Understøttelse, som de i denne Egenskab have Krav paa. Selv om det imidlertid maatte antages, at man, fordi de nævnte Plantere af de danske Myndigheder maa betragtes ikke som engelske men alene som danske Undersaatter, og i og for sig havde Ret til at forbyde de engelske Konsuler paa Grund af engelske Love at sé de Paagjældendes Nationalitet i et andet Lys, vilde Udenrigsministeriet dog bestemt fraraade, at den Kongelige Regjering hævdede en saadan Anskuelse, der ikke vilde have nogensomhelst Udsigt til at blive godkendt af den engelske Regjering. Med hvilken Skinsyge denne overalt paa Kloden antager sig dem, som de anser for engelske Borgere, er bekjendt nok.

Idet Ministeriet imødesér Finantsministeriets behagelige Svar med Hensyn til den senest i Skrivelse herfra af 16de d. M. omhandlede Planter Mac Millan og med Hensyn til de i Skrivelsen herfra af 22de Juni og 3^{die} Juli f. A., 21de Januar d. A. og 16de s. M. omhandlede Klager over formentlige Forurettelser tilføiede saakaldte engelske Negere, samt med Hensyn til det i Skrivelse af 25de November f. A. meddelte Forslag om engelske Undersaatters Afgivelse i visse Tilfælde til de engelske Konsularembesmænd, tillader man sig slutteligen at bringe i behagelig Erindring den i Velbemeldte Ministeriums Skrivelse af 15de Januar d. A. i Udsigt stillede Yttring angaaende den af den Storbritanniske Gesandt fremsatte Henstilling om Fritagelse for engelske Undersaatter bosatte paa de dansk-vestindiske Øer, for den ovenfor nævnte Troskabs-Ed.

Otto Rosenørn Lehn

Til Finantsministeriet.

[opslag 556]

Hermed 5 Bilag

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

N° 101.

St Thomas den 3^{die} April 1879.

Efter Afsendelsen af Gouvernementets Beretning af 13de Februar d. A. N° 40 angaaende Planter D. Mac Millan's Arrestation under Oprøret paa St Croix modtog man ved Finantsministeriets Skrivelse af 17de Januar d. A. N° 14 en Extrakt af den herværende Engelske Consuls Indberetning til den Engelske Regjering om denne Begivenhed af 24de October f. A.

Med Hensyn til de i Consul Stevens's Indberetning indeholdte Klager over Planter Mac Millans Behandling i Arresten og Consulens Udtalelser om hans Personlighed og hans Forhold til hans Arbejde dere har man indhentet den i Gjenpart vedlagte Erklæring fra Præsidentskabet af 6te f. M. N° 382, ledsaget af de ligeledes i Afskrift vedlagte Erklæringer fra Politimestrene i Christiansted og Frederiksted af henholdsvis 22de og 24de Februar d. A. samt fra praktiserende Læge L. Neumann og Præsidentskabssecretair van Brakle af henholdsvis 3^{die} og 4de f. M.

Men Hensyn til de enkelte Punkter i Consul Stevens' Beretning skal jeg under Henviisning til bemeldte Erklæringer bemærke Følgende. [opslag 557]

- 1) Jeg var civil klædt, men ledsaget af en bevæbnet Ordonnants, der fulgte mig.
- 2) Baade Planter Mc Dermott og Planter Mac Millan have fra Begyndelsen været gunstigt stemte for Oprettelsen af Fælleskogerier paa St Croix; Mc Dermott var Aktionair, først henimod Slutningen af 1877 have de, saavidt mig bekjendt, froandret deres Stemning, et Forhold, der forøvrigt, som bekjendt for Alle, der ville sige Sandheden, er aldeles uden nogen Forbindelse med "Governmental favours" (hvorved formentlig sigtes til Bureauaan), som ere blevne ydede ganske uden Hensyn til, om Vedkommende var for eller imod Fælleskogeriet. Det vil saaledes være Finantsministeriet bekjendt, at endog Mac Millan har erholdt et Laan nylig efter sin Tilbagekomst til St Croix, uagtet hans personlige Opførsel i ingen Henseende kan tjene som anbefaling. Mac Millan veed jeg kun at have truffet sammen med i det Møde, der afholdtes i Planter Major Moores Kontoirlokale, og hvor Spørgsmaalet om Fælleskogeriets Oprettelse diskuteredes, der erindrings jeg

bestemt, at han anbefalede Sagen. Senere har jeg, saavidt jeg erindrer aldrig bemærket Herr Mac Millan førend i et offentligt Møde, der afholdtes i Gouvernementshuset i Christiansted i August 1878, der udtalte Mac Millan sig atter for Fælleskogeriet, forsaavidt det kunde bestaae uden det Offentliges Tilskud. Det er første Gang, at jeg hører Herr Mac Millan omtale som en Planter, der har forstaaet at sætte sig paa en særlig god Fod til sine Arbeidere; om hans Forhold i denne Henseende skal jeg henvise til Præsidentskabets og constitueret Politimester R. Petersen's Udtalelser i deres afgivne Erklæringer, der ingenlunde indeholde noget fordeelagtigt Vidnesbyrd om Planter Mac Millan's Administration af de ham betroede Eiendomme og hans Forhold til Arbejderne.

3) Herr Mac Millan har aldrig tiltalt mig paa Gaden, som udtalt i Consul Stevens Beretning, hvilket i og for sig kun vanskeligt kunde skee, da jeg yderst sjældent bevæger mig tilfods gjennem Gaderne, og da jeg overhovedet ikke har staaet eller staaer i nogetsomhelst personligt Bekjendtskabsforhold til Mac Millan.

4) Det Anmassende i under de givne Forhold at ville aabne en Diskussion med mig om Erstatning til Planterne behøver ingen nærmere Paaviisning.

5) Beleiringstilstanden var offentligt proclameret ved Trommeslag og Oplæsning Aftenen den 2^{den} October efter min Ankomst til Christiansted.

6) Herr Mac Millan spærrede Veien for mig ved at stille sig op foran mig midt paa Gaden, hvor Samtalen med ham begyndtes og endtes; hans saakaldte Ledsagere bleve staaende under Galleriet foran den Nord Amerikanske Consular Agent, Kjøbmand Willard's Boutik (the American Consular Agents store), det kan derfor ikke siges, at de [opslag 558] ledsagede ham.

7) Samtalen mellem Herr Mac Millan og mig er refereret i Gouvernementets overnævnte Beretning af 13de Februar d. A., og er déer Ord til andet korrekt gjengivet, kun er i Slutningen udeladt, at Herr Mac Millan, da han gik fra mig til Fortet, vendte sig om og udraabte Noget til hans Venner om at de skulde give Underretning til den Britiske Consul om hans Arrestation.

8) Jeg sendte Præsidentskabssekretæren, som var i Nærheden tilstede paa Gaden, og som saa hvad der passerede, til Politimesteren med Underretning om, at Mac Millan var bleven arresteret efter min Ordre for at have insulteret mig paa offentlig Gade.

9) Den følgende Passus i Consul Stevens' Beretning "Mr Mac Dermott and others accosted the Governor Gent^l to know why Mr Mac Millan was arrested, when words ensued" er ikke korrekt; jeg blev ikke tiltalt af Herr Mac Dermott eller af dem, der var i Følge med ham, derimod løb Herr Mac Dermott frem og tilbage paa Gaden under uafbrudt støiende Udraab; da han strax efter gik hen til Fortet, sendte jeg Præsidentskabssecretairen for at advare ham, han var derefter rolig.

Af de ovennævnte Erklæringer vil det sees, at Planter Mac Millan's af Consul Stevens refererede mundtlige Fremstilling, at Mac Millan blev lukket inde i en smudsig og en af de værste Celler i Flugt med Jorden, ikke er korrekt, idet Herr Mac Millan blev indsat i et luftigt og reent Værelse, der ikke er nogen almidelig Fangecelle, men som tidligere har været anvendt som Officeersarrest og nu er bestemt til Gjældsarrestanter, ligeledes vil det sees, at Herr Mac Millan har givet en urigtig Fremstilling af den Maade, hvorpaa hans Hustru blev behandlet af constitueret Politimester Nyssum, da hun søgte Adgang til hendes Ægtefælle. Det vil fremdeles sees, at Politimesteren strax sendte Bud efter Doktor Neumann, da Herr Mac Millan ønskede at see en Læge, og at Dr Neumann indfandt sig hurtigt efter, endvidere vil det sees, at Doktor Neumann ikke forefandt Utøi i Herr Mac Millan's Arrest, hvorimod Værelset blev feiet, fordi der fandtes lidt Støv paa Gulvet og fordi lidt Hvidtning hist og her var faldet ned fra Væggene. Heller ikke er Herr Mac Millan's Udsagn om, at han blev udelukket fra den Fangerne indrømmede Begunstigelse, at trække frisk Luft i Forts-Gaarden, korrekt, idet constitueret Politimester Nyssum har oplyst, at Fangerne alene blive lukkede ud for at udbære deres Ureenlighedskaar, hvilket Herr Mac Millan blev forskaanet for. Med Hensyn til Herr Mac Millan's Forpleining i Arresten, vil det sees, at han fik Tilladelse til at hente Mad fra Byen, da han ikke kunde spise den sædvanlige

Fange- [opslag 559] kost, hans Udsagn om, at han i 26 Timer kun fik et Glas Vand, maa derfor ikke forstaaes som om dette var den eneste Næring, som Politiet tilstod ham.

Aug Garde

Til Finantsministeriet

[opslag 560] Gjenpart.

I Anledning af Herr Mac Millan's Erklæring angaaende hans Behandling under hans Fængsling i Begyndelsen af October f. A. skal jeg bemærke, hvad mit Forhold angaaer.

Han skriver, at han sendte Bud efter en Læge og 12 Timer efter hans Fængsling, kom jeg tilstede. Allerede dette karakteriserer hans Fremstilling. Hvis han ønskede at give en korrekt og ufarvet Meddelelse om Forholdene, havde han maattet sige, hvor mange Timer efterat han havde udtalt Ønsket om en Læges Besøg, jeg kom tilstede; men derimod siger han kun, hvormange Timer efter sin Fængsling for derved at gjøre Indtryk af at være bleven mishandlet uden at fremføre nogen meget stor Usandhed. Sandheden er imidlertid, at c. 1 Time efter at han havde udtalt Ønsket om at see en Læge, kom jeg tilstede efter Politimesterens Anmodning, og det car c. 3 om Eftermiddagen den 3^{die}. Han klagede ligeledes over Væggetøi i den i Værelset staaende Træseng; omendskjøndt jeg ved Eftersyn Intet fandt i den, tilraadede jeg dog at ombytte den med en Jernseng med Madratts og give ham en [opslag 561] Stol, der ellers ikke er normeret i Fængslerne. Selve Locallet er et udmærket godt Fængsel, meget luftigt og lyst. Der fandtes lidt Støv paa Gulvet og hist og her var lidt Hvidtning faldet ned fra Væggene og Loftet, hvorfor Værelset blev feiet. At dette ikke var sket før hans Indsættelse i Fængslet, var forklarligt nok, da det havde henstaaet ubenyttet i nogen Tid og man i de Dage havde andet af tænke paa end at feie Fængslet ud førend Herr Mac Millan indsattes deri.

Christiansted, St Croix den 3^{die} Marts 1879.

L. Neumann

Til Præsidentskabet for St Croix.

Rigtig Gjenpart. H. Hänschell

Gjenpart.

N° 41.

I Anledning af det høie Præsidentskabs Skrivelse af 20de dennes N° 272 undlader jeg ikke tjenstligt at meddele, at efter den Erfaring, jeg selv har gjort i den Tid, jeg har fungeret som Politimester i Frederiksted, og efter paalidelige Planteres Udsagn til mig tidligere end Opstanden den 1ste October f. A. har Herr Mac Millan, der i nogle Aar har administreret og forvaltet Plantagen Big Fountain perpaa Øen, ikke nogensinde havt mindste Begreb om at forvalte en Plantage eller omgaaes Landarbeidere. Dette synes han selv at have havt en Anelse om, eftersom han gjerne forlod Øen hvert Aar nogen Tid før October Skiftetid og satte en Forvalter i sit Sted, samt lod sig forlyde med, at han ikke kom tilbage mere. Derved lykkedes det i Almindelighed Forvalteren at faae endeel af Arbeiderne til at fornye deres Contrakter og andre til at tage Tjeneste paa Plantagen. Nogen Tid efter at Flyttetiden var overstaaet, vendte saa H^r Mac Millan tilbage og Forvalteren blev afskediget. Sidste Aar reiste Herr Mac Millan imidlertid ikke bort herfra før 1ste October, og Resultatet blev, at Plantagen, der den 1° October 1877 havde en Besætning af 55 første, 14 anden og 11 tredie Klasse Arbeidere, den 1ste October f. A. kun havde [opslag 562] 15 første, 9 anden og 3 tredie Klasse Arbeidere og altsaa ikke kunde drives ordentlig. Denne Omstændighed tyder ikke særlig paa nogen videre Liberalitet (forøvrigt veed jeg ikke Andet end at Herr Mac Millan betalte Arbeiderne deres Løn punktlig, ligesom han i det Hele i Pengeaffairer var paalidelig), men hvad Disciplinen angaaer, maa jeg bemærke, at Herr Mac Millan laa i idelig Kjævleri (der endog et Par Gange udartede til Haandgribeligheder) med sine Arbeidere, og at det var almindelig bekjendt, at han aldeles ødelagte al Disciplin paa Plantagen ved sin Optræden og sit private Liv, saaledes at jeg meget ønskede, at han vilde forlade Øen, hvilket han af og til yttrede at ville, – et Ønske,

der deltes af flere agtværdige Folk her paa Landet. Til hans Undskyldning maa jeg dog anføre, at han ofte handlede i utilregnelig Tilstand, en Omstændighed, der dog ikke paa nogen Maade kan undskylde hans private Familieliv.

Angaaende Herr Mac Millan's Dristighed til at tale frit, er det mig ubekjendt, at Nogen har følt nogen Respect for ham af den Grund, men jeg maa indrømme, at han havde Tilbøielighed til – ogsaa paa Steder, hvor det var mindre passende, at raabe op meget høit, uden derfor i Reglen at have Ret i hvad han sagde, og at denne Tilbøielighed var mindre fremtrædende og ubehagelig, naar han var upaavirket af Drikkevarer end naar dette ikke var Tilfældet.

Frederiksteds Politikammer den 24de Februar 1879
Til Præsidentskabet for St Croix.

R. Petersen. const
Rigtig Gjenpart H Hänschell

Gjenpart.

N° 382.

Præsidentskabet for St. Croix. Den 6te Marts 1879.

Præsidentskabet giver sig herved den Ære, i Anledning af det høie Gouvernements Skrivelse af 18de f. M. N° 274 -, hvormed fulgte Afskrift af en Deel af en Klage fra Consulen paa St. Thomas over Planter Macmillans Arrestation i Christiansted den 3^{die} October f. A. m. m., at fremsende Erklæring fra Politimesteren i Christiansted og fra Præsidentskabssecretairen Justitsraad van Brakle og offentlig Læge Doctor Neumann betræffende de nærmere Omstændigheder ved Planter Macmillans Arrestation, dateret respective 22de f. M. og 3^{die} og 4de ds. samt endelig en Erklæring fra Politimesteren i Frederiksted dateret 24de f. M. betræffende Macmillans Forhold som Plantagebestyrer og ligeoverfor Arbejderne.

Forsaavidt det høie Gouvernement tillige har begjæret [*opslag 563*] Præsidentskabets Udtalelser angaaende Hrr Macmillans foregivne Liberalitet overfor Arbejderne og hans Dygtighed til at holde Disciplin iblandt dem, seer man sig ikke istand til at udtale nogen paa personlig Kundskab grundet Dom derover, saameget mere som de af ham bestyrede Eiendomme Fontain og Hermitage ligge paa en meget afsides Deel af Øen. Man kan kun i Almindelighed erklære, at baade i den Henseende og i Henseende til hans private Liv stemmer de af Politimesteren i Frederiksted anførte ganske med de almindelige og i al den Tid han har levet paa St. Croix (siden 1870) circulerende Rygter, der endog have været af opsigtvækkende Natur, uagtet de ikke lade til at være komne til Herr Consul Stevens Kundskab.

Hvad endelig angaaer Herr Macmillans omtalte Egenskab som den eneste Planter, der skal have vovet at sige Sandheden under alle Omstændigheder, da vides ikke, ved hvilke Leiligheder han har givet Prøver paa sit Mod. Undertegnede Præsident erindrer ikke at have mere end 2 à 3 Gange ganske tilfældigt vexlet nogle faa almindelig Høfligheds-Ord med ham. Kun een Gang har Macmillan henvendt sig personligen til ham i et Anliggende af mindre Vigtighed, saavidt erindres, om et Veistykke, hvorover han havde fremsendt Klage som efter hans Formening uretteligen paalagt de af ham bestyrede Plantager. Ved denne Leilighed var hans Optræden som enhver dannet Mands, ligesom han ogsaa efter at jeg havde forklaret ham Sagens sande Beskaffenhed, ifølge hvilken Overveimesterens Bestemmelse havde været den rigtige, ikke viste nogetsomhelst Tegn paa Misfornøielse eller Utaalmodighed.

J. A. Stakemann. / van Brakle
Til Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer.

Rigtig Gjenpart. H. Hänschell

I Anledning af det høje Præsidentskabs Skrivelse af 20de d. M. N° 271, hvori det paalægges mig at afgive Erklæring over forskellige af Planter Mac Millan med mig rettede Klager over hans Behandling under den ham fra 3^{die} indtil 4de Oktober 1878 paalagte Arrest, meddeles tjenstligst Følgende:

Under den 2^{den} Oktober f. A. paa St. Croix proklamerede Beleiringstilstand modtog jeg om Morgenen den 3^{die} s. M. Ordre til at belægge Planter Mac Millan med Arrest, og blev det mig derhos samtidig betydet, at jeg ikke maatte give Nogen Adgang til ham. I Henhold til den mig givne Ordre arresterede jeg Planter Mac Millan og hensatte ham i et fuldstændigt rent Værelse, hvis Bestemmelse er at tjene for en à to Gjældsarrestanter. Dette Værelse er i enhver Henseende luftigere og rummeligere end enhver anden Arrestcelle; det maaler i Længden 13' 8", i Bredden 11' og i Høiden 8' 11" (dansk Maal), har solidt Bræddegulv, er hvidtmalet og mod Øst forsynet med 4 Jernstænger beskyttet Aabning af en Kvadratfods Omfang; det er ikke beliggende i Flugt med Grunden, [opslag 565] men, ligesom det ligeoverfor liggende Politiconoir, derimod beliggende lidt mere end en Alen over Grunden. Dette Værelse har i denne Tilstand tidligere været anvendt som Officersarrest og til sine Tider været Kvarter for Foureren med Compagniet; min Politiassistent har saaledes meddelt mig, at han i denne Egenskab har boet i Værelsen i c 5 Aar, og at Værelset dengang var i samme Tilstand som nu.

Jeg skjønner ikke rettere end, at jeg, der den 3^{die} Oktober f. A. maatte være forberedt paa paa Grund af Oprøret at modtage en Mængde Arrestanter, har begunstiget Mac Millan ved at anviser til Opholdssted for ham alene merbemeldte Værelse, hvori han blev hensiddende til sin Relaxation den paafølgende Dag.

Kort Tid efter at Arrestationen havde fundet Sted, indfandt Planter Mac Millan's Hustru sig i Politigaarden, og begjærede hun paa en bydende og udfordrende Maade at se sin Ægtefælle; jeg meddelte hende to eller tre Gange, at jeg ikke uden efter nærmere Ordre kunde tilstede dette; da hun imidlertid trods dette søgte at trænge sig forbi mig for at komme over til Mandens cirka 12 Skridt fra, hvor jeg stod, beliggende Arrest, lagde jeg min Haand paa hendes Arm og idet jeg uden Anvendelse af Vold vendte hende halvt omkring, sagde jeg til hende: "I have told you, that you are not allowed to see your husband, please leave the yard"; hun forlod derefter i en ophidset Sindsstemning Gaarden og saae jeg senere Intet til hende. Jeg hverken udskjældte eller paa nogensomhelst Maade truede Fru Mac Millan med min Stok ved den paagjældende Leilighed. Idet jeg som Følge heraf maa characterisere Mac Millans Fremstilling af min Opførsel mod hans Hustru som usandfærdig, skal jeg tillige bemærke, at Præsidentskabssecretair Justitsraad van Brakle og Lieutenant Waage vare tilstede og saae, hvad der passerede ved den nævnte Leilighed.

Omtrent 4 à 5 Timer efter sin Arrestation erklærede Mac Millan, at han var syg og ønskede at se en Læge; jeg sendte strax Bud efter Dr. Neumann, der indfandt sig hos Mac Millan omtrent Kl. 3 Eftermiddag; Lægen erklærede, at Mac Millan ikke feilede noget, og raadede til, at den Træ-Brix, som er det eneste, der i de herværende Arrester gives Arrestanter til at sidde og ligge paa, ombyttedes med en Jernseng med tilhørende Madratser og en Stol. Da Mac Millan beklagede sig over, at han ikke kunde spise den Mad, som blev ham leveret, nemlig den sædvanlige Kost for Arrestanter, sagde jeg til ham, at der Intet var til Hinder for, at han skaffede sig Mad fra Byen, hvilket derefter fandt Sted. Naar Mac Millan beklager sig over, at han ikke den 4de om Morgenen blev lukket ud i Fortsgaarden for at trække frisk Luft, da skal jeg oplyse, at de Dage, oprøret stod paa, tillod jeg ikke nogen Fanger at blive lukkede ud i Politigaarden for dette Øiemeds Skyld. Derimod er det Skik, at Arrestanterne to Gange om Dagen i forskellige Hold udbære deres Ureenlighedspotter til Rensning; for dette Arbeide vilde jeg forskaane Mac Millan og beordre en anden Arrestant til at gjøre dette for hans Vedkommende. [opslag 566]

Om Formiddagen den 4de Oktober begjærede Mac Millan at tale med mig. Da jeg i den Anledning med to Vidner indfandt mig i hans Arrest, bemærkede han, at han nu havde været anholdt i 24 Timer og begjærede som Følge deraf i Henhold til Colonialloven at blive stillet for Forhørsdommeren, for at han kunde faa at vide, hvorfor han var anholdt; jeg svarede ham hertil, at han var arresteret efter Ordre fra den under den deklarerede Beleiringstilstand Høistcommanderende, og at jeg som Følge deraf ikke var competent til uden speciel Ordre fra denne at optage noget Forhør over ham; endvudere udtalte jeg, at jeg havde erfaret, at han

var bleven arresteret for Fornærmelser mod den under Beleiringstilstanden Høistcommanderende og, idet jeg raadede ham til, for for dette Forhold at undgaa en betydelig Straf ved en eventuel Krigsretsdom, at gjøre Hans Høivelbaarenhed Gouverneur Garde en skriftlig Undskyldning, lovede jeg ham tillige at jeg skulde overbringe en saadan Skrivelse. Mac Millan fulgte Raadet og blev efter Gouverneurens Ordre den 4de Oktober f. A. omtrent Kl. 5 Eftermiddag relaxeret.

Sluttelig skal jeg bemærke, at Planter Mac Millans Opførsel under den ham paalagte Arrest undertiden var af en saadan Beskaffenhed, at jeg med Rette kunde og maaske burde have gjort Anvendelse af den for Arrestanter gjældende disiplinære Straffemyndighed.

Den modtagne Gjenpart følger hoslagt tilbage.

Christiansteds Politikammer den 22de Februar 1879.

M. R. Nyssum.

Rigtig Gjenpart.

H. Hänschell

Til Præsidentskabet for St. Croix.

Gjenpart.

Christiansted den 4de Marts 1879.

Det høie Præsidentskab har, i Anledning af at Politimester Nyssum har paaberaabt sig mit Vidnesbyrd i sin til Præsidentskabet afgivne Erklæring over en Klage fra Planter Mac Millan til den Storbritanniske Regjering blandt Andet over, at Politimester Nyssum har behandlet bemeldte Mac Millan's Hustru uhøfligt, da hun den 3de October f. A. om Morgenen henvendte sig til ham om Tilladelse til at tale med Hr: Mac Millan, som dengang ifølge Gouverneurens Ordre nylig var bleven arresteret i Fortet, afæsket mig min Forklaring i saa Henseende.

I den Anledning har jeg den Ære at meddele:

Jeg var netop tilstede for at bringe Politimesteren en Ordre fra Hans Høivelbaarenhed Gouverneur Garde, da Mrs Mac Millan henvendte sig til Politimester Nyssum, som stod i Porten til den indre Politigaard /: Fortsgaarden :/ og forlangte at see sin Mand. Politimesteren tilbageviste Mrs Mac Millan flere Gange. Jeg kan ikke erindre med hvilke Ord at dette skete; men jeg kan bestemt erindre, at Politimesteren ikke tiltalte hende uhøfligt, ligesom jeg ogsaa bestemt kan erindre, at han hverken løftede sin Stok over hendes Hoved eller berørte hendes Klæder dermed. Naar Politimesteren erklærer, at han tilsidst, da Mrs Mac Millan alligevel søgte at trænge sig forbi ham, lagde sin [*opslag 567*] Haand paa hendes Arm og vendte hende halvt omkring, da har jeg kun en dunkel Erindring derom; naar han selv siger det, er det naturligviis skeet; men det tør jeg sige, at saafremt det var skeet paa en brutal eller uhøflig Maade, vilde det have staaet klart for min Erindring.

Ærbødigst

van Brakle

Til Præsidentskabet for St Croix.

Rigtig Gjenpart. H Hänschell

Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn d. 16de April 1879.

Idet Ministeriet i Forbindelse med Skrivelse af 15de Januar d. A. fremsender Gjenpart af en Nota af 12te dennes, i hvilken den her akkrediterede Storbritanniske Gesandt kommen tilbage paa Sagen om det med Planter Donald Mc Millan Passerede, tillader Ministeriet sig at anmode Finantsministeriet om snarest muligt at vilde sætte det i Stand til at besvare Gesandts Henvendelse.

Med Hensyn til den i Noten udtalte Bemærkning, der refererer sig til Gesandts Opfattelse af en til ham herfra rettet Skrivelse af 6te Januar, skulde Ministeriet tilføje, at man i denne Skrivelse af 6te Januar, skulde

Ministeriet tilføie, at man i denne Skrivelse selvfølgelig Intet har udtalt om den Mc Millanske Sags Forlæggelse for den til Vestindien afsendte Kongelige Commission, men indskrænket sig til at svare Gesandten, at Ministeriet havde gjort Finantsministeriet bekendt med Sagen og anmodet det om at foranledige den undersøgt.

Til Finantsministeriet.

[opslag 568] Copy

Copenhagen, April 12. 1879.

Mr. le Baron,

Her Majestys Consul at St. Thomas has reported to the Marquis of Salisbury that the Royal Commission appointed by the Kings Government, to enquire into all the circumstances connected with the late Negro Rising in St. Croix has declined to investigate the case of Mr. Donald Mac Millan.

As I was led to expect a different result from this, by the respect of Your Excellencys note of the 6 of January last, I have the honour to request that you will be good enough to inform me what have been taken towards examining into the details of the Gentlemans case.

I avail myself etc. etc.

/ signes / Charles Lennox Wyke.

Son Excellence Mr le Baron de Rosenørn-Lehn etc. Etc.

[opslag 569] Tom [opslag 570]

Commissionen i Anledning af Oprøret paa St Croix.

N° 5.

St Croix d. 6te Marts 1879.

Hoslagt undlader man ikke at tilstille Finantsministeriet Afskrift af en fra den Kongelig Storbritanniske Viceconsul i Frederiksted, Pastor du Bois modtagen Skrivelse af 1^r d. M., ved hvilken han til Commissionen indsender den ligeledes i Afskrift hosfølgende Skrivelse af 27^r f. M. fra Herr D. Macmillan, idet man derhos endelig tillader sig at vedlægge en Gjenpart af det bemeldte Herr Macmillan gennem Præsidentskabet for t Croix af Commissionen meddelte Svar.

Schlegel

Levy

Tvermoes

P: Løvenørn

Til Finantsministeriet.

[opslag 571] Afskrift

Commissionen i Anledning af Oprøret paa St Croix.

St Croix d. 2^{den} Marts 1879.

I Anledning af den vedlagte Skrivelse af 27^r f. M. fra Planter D. Macmillan, hvilken er bleven tilstillet Commissionen gennem det Kgl. Storbritanniske Viceconsulat i Frederiksted, tillader man sig at anmode Præsidentskabet om at ville tilkjendegive Herr Macmillan, at den i hans Skrivelse udtalte Forudsætning om, at det skulde ligge indenfor Grændserne af det Commissionen overdragne Hverv at undersøge det mellem Gouvernementet og hans opstaaede Mellemværende, og at man som en Følge heraf ikke finder nogen Anledning til at benytte [opslag 572] sig af hans Tilbud om at give Møde for Commissionen.

Det ovennævnte Bilag bedes efter Afbenyttelsen tilbagesendt.

/: undert :/ F. Schlegel

//: undert :/ P. Løvenørn

Til Præsidentskabet for St Croix.

Afskrift.

Britisk Vice Consulate Frederiksted, St Croix, March 1st 1879.

Gentlemen,

By Request of Mr D. Macmillan, a British subject resident in this Island, I have the honor to forward, officially, to your Honourable Commission the enclosed communication.

I have the honor to be,
Gentlemen, Your obedient servant
/: undert :/ Du Bois, British Vice Consul

[opslag 573] Afskrift.

Frederiksted, St Croix, March 27de 1879.

To The Honorable The Royal Commission, Christiansted.

Gentlemen,

I consider it my duty to inform You that under date of 3^d inst. I am informed officially, through H. R. M. Consul Geo. Alex. Stevens Esq. that he has been directed by H. R. M. Secretary of State for Foreign Affairs: "That the Commission sent from Denmark to investigate the circumstances connected with the late Negro rising in St Croix, will probably investigate Your (is my) case amongst others".

I take the liberty to inform Your Royal [opslag 574] Commission, most respectfully, that I am prepared to appear before You at any time You may find it convenient to hold such investigation. At the same time should it not be the intuition of Your Royal Commission to investigate my special case, I would most respectfully ask that You inform me accordingly.

I have the honor to be,
Gentlemen,
Your obedient servant /: undert :/ D. Macmillan

Til Gouvmt^t for de d-v Øer d. 28 April 1879.

N° 109.

I bhgl Beretning af 13 Februar d. A., N° 40, fra Gouvmt^t, foranlediget ved Collts Skrivelse af 9 Januar d. A., N° 8, meddelt Oplysninger om Planter Donald Mc Millans Arrestation under Beleiringstilstanden paa St Croix, uden at der i Beretningen er hentydet til at Gouvmt^t dengang var bekendt med den Collts Skrivelse af 17 Januar d. A. N° 14 eftersendt Extract af en Indberetning fra den Storbritanniske Consul til hans Regjering angaaende denne Sag, og man havde derfor ventet med en følgende Post at modtage Gouvenementets yderligere Yttring angaaende den i bemeldte Extract givne Fremstilling. Da en saadan Yttring imidlertid endnu ikke er modtaget af Ministeriet, skulde Man tjenstlig bede sig bhll underrettet om, hvorvidt Gouvmt^t i dets ovennævnte Beretning alt maatte have taget Hensyn til Consulens Fremstilling af Sagen, eller om denne ikke var tilhændekommet Gouvmt^t, da Beretningen afgik til Ministeriet, og i saa Fald, om den af Gouvmt^t er fundet ikke at give Samme Anledning til at føie nogen yderligere Erklæring til de alt meddelte Oplysninger. C C B. d. 28/4. 79.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

N° 40.St Thomas den 13de Februar 1879.

Ved Skrivelse af 9de f. M. N° 8 har Finantsministeriet anmodet Gouvernementet om at afgive Oplysninger om Planter Donald Mc Millans Arrestation paa St Croix efter den der fornylig stedfundne Negeropstand, hvilken Sag den Storbritanniske Gesandt, foranlediget ved Indberetning desangaaende til den Britiske Regjering fra den herværende Britiske Consul, mundtligt har forebragt Udenrigsministeriet med Ønsket om, at det ved denne Leilighed Passerede maatte blive omhyggeligt undersøgt.

I Anledning heraf skal Gouvernementet tjenstligt oplyse Følgende.

Foreløbig skal jeg bemærke, at ved min Ankomst til Christiansted den 2^{den} Oktober f. A. forefandt jeg en almindelig Panik imellem de Folk, saaledes at det for at gjenoprette Ordenen paa Øen var nødvendigt ikke blot at træffe Foranstaltninger til at dæmpe Neger-Oprøret, men ogsaa at sørge for at restituere en rolig Sindstilstand igjennem alle Samfundsklasser. Som Ministeriet bekjendt erklærede jeg strax ved min Ankomst Øen i Beleiringstilstand. [opslag 576]

Da jeg om Morgenen den 3^{die} Oktober, saavidt jeg erindrer Kl: 7, begav mig, ledsaget af en Ordonnants fra Gouvernementshuset henimod Værftet, bemærkede jeg den ovennævnte Planter Mc Millan under et af de aabne Gallerier, der løbe langs med Gaden, i Samtale med flere andre Mænd, navnlig Irske Plantere og Forvaltere. Jeg gik midt ad Gaden, og da jeg nærmede mig bemeldte Personer, kom Herr Mc Millan ud fra Galleriet, standsede mig ved at stille sig op umiddelbart foran mig og udbrød meget høitøstet, paa Engelsk, idet han pegede til sin Klædning, afjadsket blaa Trøie og Hue med Guldsnøre og Distinctioner som disse bruges i den engelske Marine, i hvilken han siges at have været paymaster og derefter lader sig benævne med Titelen "captain"; "Her er jeg med alt hvad jeg eier; jeg holder Dem og den Danske Regjering ansvarlige for de Tab, som "my owners" (de fraværende Plantageeiere, hvis Fuldmægtig han er) og jeg have lidt, fordi De ei have forsvaret mig." Hans Tone og Adfærd vare i høieste Grad stødende og fornærmende. Jeg svarede ham, at jeg haabede, at han ikke havde til Hensigt at fornærme mig paa offentlig Gade, da jeg i saa Fald vilde være nødt til at lade ham sætte i Fortet. Herr Mac Millan, som vedblivende spærrede Veien for mig, udraabte da "Det er netop hvad jeg ønsker, jeg har intet andet Ophold", hvorpaa jeg befalede Ordonnantsen at føre ham til Fortet som Arrestant.

Næste Dag meldte Politimesteren mig, at Herr Mac Millan, da de 24 Timer efter hans Arrestation vare ved at udløbe, havde begjæret at stilles for en Dommer, ifølge Lovgivningen. Jeg lod da Politimesteren tilkjendegive Herr Mac Millan, at han var arresteret under Beleiringstilstanden paa Grund af Fornærmelser mod den Høiestcommanderende og vilde blive stillet for en Krigsret, saasomt det kunde skee, og at som Følge heraf Lovgivningens Bestemmelser om den Frist, inden hvilken en Anholdt skal stilles for en Dommer ikke kunde komme til Anvendelse under Beleiringstilstanden. Derefter tilstillede Herr Mac Millan mig et Undskyldningsbrev, hvoraf jeg vedlægger en Afskrift. Jeg lod ham da tilkjendegive, at da han havde Andres Sager at varetage, vilde jeg lade ham frigive, men at dette skete paa den Betingelse, at han fremtidigt holdt sin Tunge itømme ikke blot overfor mig under Udførelsen af mine Embedspligter, men ogsaa afholdt sig fra at føre agiterende og ophidsende Sprog ligeoverfor Andre, navnlig Arbejderne, som det var mig forebragt, at han jevnlig havde gjort sig skyldig i; Brud herpaa vilde medføre, at han paany arresteredes og stilledes for

Krigsret. Herr Mac Millan begjærede kort efter Pas for at forlade St Croix, hvilket han erholdt. Han er nu nylig vendt tilbage til Øen.

Med Hensyn til at Herr Mac Millan i Undskyldningsbrevet betegner sig som Dansk Borger, skal jeg oplyse, at han under 9de December 1871 aflagde Borgereden og erholdt [opslag 577] Borgerbrev som Plantageeier og Administrator paa St Croix.

Jeg skal tilføie, at den her omhandlede Sag i Begyndelsen af Oktober under mit Ophold paa St Croix var Gjenstand for en Samtale imellem den herværende Engelske Consul, Herr G. A. Stevens, og mig, og Consulen syntes da ganske af den Mening, at Herr Mc Millan ikke med Rette kunde føre Klage over sin Arrestation.

Aug Garde

/

Til Finantsministeriet.

Gjenpart.

Christiansteds' Fort. 4th October 1878.

To His Excellency Governor Garde K. D. &c &c &c

Sir

I consider it my duty as a Danish Burgher, to humbly apologise to you, if in anything I said to you yesterday I insulted you, and I assure you as a Gentleman, it was far from my intention to do so, I was, and still am, in a nervous state of excitement, (as you can even see from this writing).

I have the honour to be Your Excellency's Most obdt: Servt:

D. Mac Millan

Rigtig Gjenpart. J Duus, Fm

[opslag 578]

N° 14.

Til Gouv^{tet} for de d. v. Øer, den 17 Janr. 1879.

I Forbindelse med CCB.'s Skriv. af 9de d. M. N° 8 begjæredes Oplysninger medh. Planter Donald Mac Millans Arrestation under Oprøret paa St. Croix, undlader Man ikke tjenstligt at fremsende Afskrift af en senere gennem Udenrigsministeriet fra den her accrediterede Storbritanniske Gesandt modtaget Extract af den i Skrivelsen nævnte Indberetning fra den Storbritanniske Consul paa St. Thomas.

CCB. – 17/1 – 79.

[opslag 579] Til Udenrigsministeriet d 30 Januar 1879.

Foranlediget ved en Henvendelse fra den her akkrediterede Hs Storbritanniske Gesandt betræffende den engelsk fødte Planter paa St Croix Mr Donald Mac Millans Arrestation den 3^{die} October f. A., formentlig paa Grund af hans Forhold overfor Gouverneuren for de d v Øer paa Gaden i Christiansted, har til Udenrigsministeriet i bhl Skrivelse af 6te dennes anmodet Finantsministeriet om at lade denne Sag nærmere oplyse og derefter meddele Resultatet til videre Meddelelse for Gesandten, og i Forbindelse hermed har det Kgl Ministerium ved Skrivelse af 15de dennes fremsendt en fra Gesandten modtagen Extract af Indberetningen fra den Storbritanniske Consul for St Thomas og St Croix vedrørende denne Sag.

Angaaende denne Sag har FMt vel efter Udenrigsministeriets Begjæring forlangt en Erklæring fra Gouv^{tet} for de d. v. Øer, og det allerede af den Grund, at Oplysning om de paagjældende factiske Forhold ogsaa i og for sig maa interessere Finantsministeriet, men man kan dog ikke undlade for det Kgl Ministerium allerede

nu at udtale en stærk Tvivl om, at, – hvorledes nu end iøvrigt de factiske Forhold, der ere Gjenstand for Gesandtens Henvendelse, maatte findes at være – den Kgl Storbritanniske Regjering skulde kunne ansees for berettiget til at indblande sig i Forholdet imellem en paa dansk Territorium bosiddende Borger og Stedets Øvrighed, selv ganske afseet fra, at Sagen i det specielt foreliggende Tilfælde dreier sig om Vedkommendes personlige Optræden ligeoverfor Bæreren af den øverste Myndighed paa Stedet, og det endogsaa under erklæret Beleiringstilstand.

Den Storbritanniske Regjering har, som senest anmeldt i Udenrigsministeriets bhl. Skrivelse af 14de dennes, (som har foranlediget at den forlangte Yttring i Sagen er bragt i Gouvernementets Erindring) henstillet til den Kgl Regjering at fritage britiske Undersaatter, som bosætte sig paa de d. v. Øer for Aflæggelse af Troskabsed til Kongen af Danmark, hvilken Henstilling motiveres derved, at denne Ed ifølge en Bestemmelse i den engelske Merchant [*opslag 580*] Shipping Act hindrer en Engelsk Undersaat i at blive Eier af et engelsk Skib, medmindre han senere aflægger Troskabs Ed til Dronningen af England, og bemeldte Regjering er saaledes bekendt med, at der efter den endnu bestaaende Lovgivning for de d. v. Øer i visse Tilfælde maa aflægges Troskab til Kongen af Danmark, ogsaa af Fremmede, som nedsætter sig paa disse Øer; ligesom ifølge Kolonialloven af 27 Novbr 1863 §§ 18 og 19 ikke blot Besiddelsen af dansk Indfødsret, men Enhver der i 5 Aar har været bosat paa de dansk-vestindiske Øer, er valgberettiget og valgbar til Kolonialraadet forsaavidt han iøvrigt opfylder de alle for disse Rettigheder foreskrevne Betingelser. Man skal her vedlægge et Exemplar af Anordningen om Næringsdrift paa de dansk vestindiske Øer af 6 Septbr 1853 hvis § 1 og § 2, næstsidste Passus, indeholder Forskrifterne for Erhvervelse af Borgerskab, tilligemed et Exemplar af en Blanket til et Borgerbrev for en Borger sammesteds, hvori Edens Indhold er optaget. – Planter Mac Millan maa i Henhold til disse Bestemmelser have aflagt Eden som paa Øen bosiddende Plantage-Eier, og der vil da for hans Vedk. endogsaa foreligge en formell og særlig Erstatning af, at han, i Henhold til den danske Regjering idetmindste, er at betragte som dansk Undersaat (jfr Borgeredens Slutningspassus), og FM seer ikke rettere, end at Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang den engelske Statsret mulig maatte tillade Udvandrere, der som bosiddende Eiendomsbesidder eller Næringsdrivende ere indtraadte i andet statsborgerligt og undersaatligt Forhold, desuagtet at bevare deres tidligere Egenskab af engelske Undersaatter, maa være ganske uden Indflydelse paa deres Forhold til den Stat, hvori de ere blevne Borgere og udelukkende vedkomme de Rettigheder, der mulig fremdeles af dem kunne gjøres gjældende indenfor den engelske Stats Omraade.

FMinistr. skal ikke ved denne Leilighed berøre den ved det Kgl. Ministr bhgl. Skr af 21 d. M. fremsendte Note angaaende Klager fra saakaldte engelske Negere – over hvilken Sag man iøvrigt har begjært Gouvernementets Erklæing; thi i hiint Tilfælde stiller Forholdene sig muligviis meget anderledes, ialfald mindre klare end i det her behandlede Sag, saaledes som FM. opfatter den.

Som en Sag der i nøie Forbindelse med denne maa man derimod tjenstligst gjøre det Kgl. Ministerium bekendt med vedlagte Gjenparter af 2 saakaldte Protester fra engelsk-fødte Plantere paa St Croix, som af dem ere nedlagte for de engelske Viceconsuler paa St Croix og efter Udenrigsministeriets Begjæring igjennem den engelske Consul for St Thomas og St Croix in originali tilstillede den Engelske Udenrigsminister, medens Copier, som det hedder, er sendte Gouv^{tet} til Efterretning for Gouverneuren og andre Vedkommende (and whom of right). Med Gouv^{tet}, som har bragt disse Handler til Ministeriets Kundskab, maa Man være enig i, at Hensigten med disse Protester, der ere udfærdigede som Notarialacter og registrerede i den engelske Consuls Embedsprotocoller, kun kan være at paakalde den Engelske Regjerings Indblanding for at forskaffe Underskriveren en dem efter deres Anskuelse tilkommende Erstatning fra det Offentlige for de Tab, de have lidt ved Oprøret paa St Croix. – Da det muligt kunde have Interesse for Udenrigsministeriet, undlader Man ikke derfor at meddele følgende Oplysninger til bedømmelse af det i Realiteten Ubegrundede i de i Protesterne indeholdte Klageposter imod Administrationen. Den i første ankepost paaklagde Inddragelse af

den militaire Styrke uden tilsvarende Forøgelse af Politistyrken i Frederiksted og Landdistrikterne for hjemlede i Lovgivningen og de paagjældende igjennem Budgettet vedtagne Bestemmelser (jfr. de af Colonialraadet vedtagne og af Kongen stadfæstede Anordninger af 21' Februar 1877 om Ophævelse af Centerdistrictets Politijurisdiction). Naar der i den næste Klagepost ankes over, at et ved privat Initiativ af Planter Fleming som Medlem af Colonialraadet indbragt Forslag til en Anordning om Tilveiebringelse af Landconstabler er blevet undertrykt, forholder dette sig ikke saaledes, idet Forslaget blev behandlet overensstemmende med Colonialraadets Forretningsorden under en første Behandling i tvende Møder den 3 April og 11 Juni, der efter at Gouvernementet havde erklæret at kunne gaae ind for Forslaget, naar kun Udgifterne ikke skulde udredes af Colonialkassen, endte med Sagens Henviisning til et Udvalg, af hvilket Forslagsstilleren selv var Medlem, og dette Udvalg har ikke senere afgivet Betænkning. Den 3^{die} Ankepost gaaer ud paa, at der for Fællessukkerkogeriets Vedkommende blev sanktioneret en Afvigelse fra de gjældende Arbejderregulationer, saaledes at Arbeidere antages ved Fællessukkerkogeriet med høiere Løn og uden at have indgaaet Aarscontracter; men denne Paastand om Brud paa Arbejderregulationerne (provisorisk Anordning af 26 Januar 1849) er fuldstændig ugrundet, eftersom de alene angik Arbejdsforholdene paa Plantagerne og ligesaa lidt skulde eller kunde bringes til Anvendelse paa Fællessukkerkogeriets til Høsttiden knyttede og derfor intermitterende Fabrikdrift, som [*opslag 581*] de nogensinde have været gjældende med Hensyn til Arbejderforholdene i Byerne.

Det begrundede i 4de og 5te Ankeposter ere paaviste af Gouverneuren i de af ham til FMinisteriet indsendte Beretninger og under Forhandlingerne i Colonialraadet, og det behøver desuden næppe at bemærkes, at Klagepunkter af den Beskaffenhed som disse under ingen Omstændigheder kunne danne Grundlag for Erstatningsfordring.

Men ganske afseet fra det Ubegrundede i Klagerens Indhold, maa Ministeriet iøvrigt i Henhold til det vedkommende Planter Mac Millan Anførte ansee det for utilladeligt, at de Paagjældende, der alle ere bosiddende Eiendomsbesiddere eller Næringsdrivende paa St Croix og i denne Egenskab maae forudsættes endogsaa at have aflagt den omhandlede særlige Borgered som danske Undersaatter, have henvendt sig til de engelske Consular-Embedsmænd, og uberettiget af disse, (jfr Kongl Resolution af 25 April 1821, Cancelliplakat af 25 Septbr 1834, der tilligemed den Kgl Resolution af 12 Juni 1855 i Aftryk medfølge enhver af de Gvm^{tt} af FM meddelte Ordre ad mandatum angaaende Consulens Anerkjendelse til lagttagelse for Consulerne), at modtage og til den Engelske Regjering at indsende de saakaldte Protester.

Idet FMinisteriet maa fordre til Kgl Ministr frembære, at Man ved at lade saadanne Handlinger gaae hen upaatalte utvivlsomt vilde give Anledning til Udvikling af aldeles uholdbare og den danske Statshøihed krænkende Forhold paa de dansk-vest Øer, har man forinden Ministeriet udtaler sig nærmere for Gouv^{tt} i Anledning af den derfra modtagne Indberetning, anseet det nødvendigt hermed tjenstligt at udbede sig det Kgl Ministeriums bhl Yttring om de her berørte Forhold i det Hele og da særligt om Protesternes Modtagelse af de Engelske Consular-Embedsmænd og deres Indsendelse til den Storbritanniske Regjering.

30/1 79. Ministeren

[*opslag 582*] Tom

[*opslag 583*]

Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn d. 15de Januar 1879.

I Forbindelse med Skrivelse herfra af 6te d. M. angaaende Mr. Donald Mac Millans Arrestation paa St. Croix, skulde Udenrigsministeriet ikke undlade at fremsende Afskrift af en fra den her accrediterede Stor-

britanniske Gesandt modtaget Extract af den i den ommeldte Skrivelse berørte Indberetning fra den Storbritanniske Consul paa St Thomas vedrørende denne Sag.
Til Finantsministeriet.

[opslag 584]

Consular No 29.

St Thomas W. I. Oct: 24 1878

My Lord,

I have already made Your Lordship acquainted with the arrest at Christiansted in Ste Croix, one or two days after the recent Negro Riots there, of Mr Donald Mac Millan.

I now have the honour to report for Your Lordship's further information that Mr Donald Mac Millan is the administrator of the three Estates in Ste Croix denominated "Great Fountain", "Parasol" and "Hermitage" belonging to Lieut: Colonel Cumming 79th Highlanders & his brother, retired Major Cumming.

Being at his residence at Great [opslag 585] Fountain on the Night of Oct^{br} 2, the estate was attacked by a mob of 500 or 600 negroes set fire to & destroyed, causing Mr Mac Millan & his wife to fly to Christiansted in only the dew clothes they stood in, & saving only the carriage span of horses in which they escaped; subsequently, however, discovering a few articles of clothing saved for them by some faithful coolies who hid them away from the mob.

On reaching Christiansted Mr Mac-Millan little other Planters similarly situated, All very much excited & pain stricken were collected near the American Consular Agent's store, when they observed the Governor General walking towards them unaccompanied, and in plain clothes.

Mr Mac Millan, an administrator of other British properly called Mc Dermott, are about the only two of the so called Planters who have ever helpt themselves independent of all governmental favours, & in that position both have at all times opposed the Governor General's scheme of a Central Factory, refusing most-emphatically to put their estates into the Enterprise.

Mr Mac Millan is reputed to be the only person among the Planters who dared under all circumstances to speak his mind; He is also notorious as a disciplinarian, & for administering the property under his charge on a more liberal Scale [opslag 586] to the labourers than his neighbours.

Mr Mac Millan, on the Governor Generals frequent visits to Ste Croix, has often stopped His Excellency in the street, & conversed with him on matters of administration.

The persons around him near the American Consular Agent's store aware of all this, on seeing the Governor Genl persuaded Mr Mac Millan to be spokesman, & him forward to discuss with His Excy the question of indemnification for the damages they had sustained thro' want of protection tho' they had always paid their taxes regularly. Mr Mac Millan unaware that a siege had been proclaimed a few hours before, accosted His Excy, the others following ...tly in the distance.

Mr Mac Millan said, "I stand in your presence in all that I am possessed of in this island, the properties of the others Represent are in ashes. I wish to know if the Danish Government will indencify British subjects for the loss they have sustained thro' of protection."

The Governor General asked "How dare you insult me in the streets".

Mr Mac Millan replied "I mean to insult".

His Excy thereupon turned round & observing a soldier not on duty in the distance beckoned to him to come up. [opslag 587]

Mr Mac Millan then said "If Your Excy means to arrest me, it is my own wish, as I have nowhere else to go".

Mr Mac Millan then walked of his own accord to the Fort, followed by the soldier who had difficulty to explain to the Police Master, Mr Nyssum, the cause of Mr Mac Millan's arrest.

Mr Mac -Dermott sothers accosted the Governor Genl to know why Mr Mac Millan was arrested, when words ensued.

Mr Mac Millan's verbal statement to me was: "I was locked up in a filthy done of the vorse cells on a level with the ground, not permitted to see any one, without a chair to sit on, & when Mr^s Mac Millan applied for permission to speak with me in reference to escaping to St Thomas with the other ladies who vent over in the French Thanner, tho' she staled the object of her visit, Mr Nyssum raised his stick over her head, & bringing it down on her dress & moved her away with threatening language. I asked for a Doctor & 12 hours after my arrest Dr Neumann was brought to me. He orders the cell to be cleared of vernin, & otherwise cleaned, & he caused a chair & soldier's bed to be brought. Next morning the prisoners vere taken to the Fort yard for fresh air, I alone being excluded from the privilege, having been locked up for 26 hours on only a glass of water. At the suggestion of one of the prison officials, I sent for Mr Nyssum, to ask him of what I [opslag 588] was accused, & him with his conduct to my wife.

Mr Nyssum, who had bridently received his instruction from the Governor General urged me to write an apology, which after some hesitation I did.

The letter was sent to the Governor General who then sent me word I was released which I was after a close confinement of 34 hours".

Mr Mac Millan owned to me he was awarting under heavy losses & mentally excited, but nothing to warrant the ignonicious treatment he had experienced.

I have etc.

S. A. Stevens

The Marquis of Salisbury

Til Gouv^{tet} for de d. v. Øer d. 9 Januar 1879.

N° 8.

Ifølge Meddelelse fra Udenrigsministeriet har den her akkrediterede Kgl. Storbritanniske Gesandt mundtlig underrettet bemeldte Ministerium om, at den engelske Konsul paa St. Thomas har indberettet til det engelske Udenrigsministerium, at en engelsk Planter paa St. Croix, Mr. Donald Mc Millan, efter den fornylig stedfundne Negeropstand er bleven arresteret af de derværende Myndigheder – formentlig paa Grund af hans Forhold overfor Gouverneuren paa Gaden i Christiansted i hvilken Anledning Gesandten, ifølge sin Regjerings ved Konsulens Indberetning foranlediget Paalæg, derhos indtrængende har fremsat Ønsket om, at det ved denne Leilighed Passerede maatte blive omhyggeligt undersøgt.

Foranlediget heraf skulde man ifølge Udenrigsministeriets Begjæring tjenstl. anmode om Gov^{tet} om, at Sagen maa blive nærmere oplyst, og Underretning om Resultatet meddelt til videre Meddelelse for Gesandten, behagelig at forelægge de i FMinisteriet vedrørende denne Sag, dette Øiemed formodne Oplysninger.

C C B. d. 9/1. 79

[opslag 589]

Udenrigsministeriet d. 6te Januar 1879.

Den her accrediterede Storbritanniske Gesandt har mundtligt meddelt mig, at den engelske Konsul paa St. Thomas har indberettet til det engelske Udenrigsministerium, at en engelsk Planter paa St. Croix, Mr. Donald Mc Millan, efter den fornylig stedfundne Negeropstand er bleven arresteret af de derværende Myn-

digheder, – formentligt paa Grund af hans Forhold overfor Gouverneuren paa Gaden i Christiansted – ; og fremsatte Gesandten, ifølge sin Regjerings ved Konsulens Indberetning foranledigede Paalæg, indtrængende Ønsket om, at det ved denne Lejlighed Passerede maatte blive omhyggeligt undersøgt.

I denne anledning tillader Udenrigsministeriet sig at anmode Finantsministeriet om at lade denne Sag nærmere oplyse samt derefter behagelig meddele Resultatet hertil til videre meddelelse til Sir Charles Lennox Wyke.

Otto Rosenørn Lehn

Til Finantsministeriet.

[opslag 590] ad No 6 VJ 1879

Angaaende

tvende ligelydende Protester fra saakaldte "British Residents" paa St Croix, imod de Tab, de have lidt ved Oprøret paa St Croix, hvis Originaler ere tilstillede den Engelske Udenrigsminister

og

en Ansøgning i samme Anledning om Erstatning fra Indvaanere paa St Croix.

Med en Skrivelse af 19 Novbr 1878 har den Engelske Consul G. A. Stevens paa St Thomas efter begjæring af Underskriverne "til Efterretning for Gouverneur Garde og andre Vedkommende (and whom of right)" fremsendt Copier af 2 Protester, nedlagte for engelsk Viceconsul Dubois i Frederiksted og for engelsk Viceconsul Armstrong i Christiansted, den 14de Novbr, med det Tilføiende, at Originalerne, ligeledes efter Underskrivernes Begjæring, samme Dag den 19de Novbr, ville af Consul Stevens blive afsendt til den engelske Udenrigsminister.

George Alexander Stevens, der antages at være "indsaadt Consul" (consul missus) er igjennem Udenrigsministeriet anerkjendt ved allerhøieste Resolution af 3 Juni 1876 som Kgl. Storbritannisk Consul for Øerne St Thomas og St Croix.

De 2 Viceconsuler John C. Dubois i Frederiksted og Francis Armstrong i Christiansted formenes at være udnævnte af Consulen for St Thomas og St Croix, jfr. Kongelig Resolution 12 Juni 1855, uden Kgl. Anerkiendelse af disse er udvirket igjennem Udenrigsministeriet – Statskalenderen for 1878 nævner kun Consulen for St Thomas og St Croix og som Vicekonsul for St Croix Francis B Dubois, (der døde som for Asien paa St Croix).

Igjennem Finantsministeriet er kun for Stevens udfærdiget den sædvanlige Ordre til Gouverneuren for de d. v. Øer ad mandatum regis. (Francis Du Bois blev anerkjendt som britisk Viceconsul paa St Croix ved Kgl. Resolution af 28 Mai 1869. Den første Udnævnelse af en britisk Consul for St Croix fandt Sted i 1863 – nærmest i Forbindelse med Anordningen af 2^{den} Octobr 1862 angaaende Indførelsen af Arbeidere fra fremmede Steder til Øen St Croix og deres Behandling, § 16, der foreskriver, at Immigranter fra de engelske Besiddelser i Ostindien, som ere britiske Undersaatter, ere berettiget til at nyde Beskyttelse af den engelske Consuls Agent og skulle have fri Adgang til at henvende sig til ham.) [opslag 591]

Forsaauidt angaaer Consuler og Consulsagenter, Viceconsuler, som ikke ere "indsaadte", og altsaa valgte mellem Indvaanerne paa Øerne, er det sædvanligt, naar de ønskes anerkjendte ved Kongelig Resolution, at nærmere Oplysninger om Vedkommendes personlige Stilling og Forhold forinden Anerkiendelsen efter Udenrigsministeriets Begjæring indhentes fra Gouv^{tet}. Saadanne Oplysninger foreligger følgelig ikke forsaauidt vedkommende de ovennævnte Viceconsuler. John C. Dubois er iøvrigt Præst ved den episkopale Me-

nighed i Frederiksteds District, og har udvist fortjenstlig Virksomhed under Oprøret, og Francis Armstrong er formeentlig i Compagni med Kjøbmand Moore i Frederiksted (Moore & Armstrong), og den 7 Decbr 1878 valgt til Medlem af St Croix Colonialraad for Christiansted By.

Protesterne ere ligelydende og slutter efter Anførelsen af de Grunde, hvorpaa de beraaber sig, med, at Comparenterne ("the appearers") derfor have protesteret og protestere og "jeg den nævnte Britiske Vice-consul efter deres specielle Forlangende og Begjæring offentlig og høitideligt protestere imod alle og hvers Autoritet eller Autoriteter, Gouvernement eller Person, hvem det vedkommer eller kan vedkomme; og imod alt og hvert Tab, Sag og Ting, som er indtruffet og lidt som foranført."

Originalerne ere registrerede af Consulen for St Thomas og St Croix G. A. Stevens i Consulatets Notarial- og General-Register den 20 Novbr 1878 af 3 Plantere T. Farrelly, I. Queale og William Mac Evoy, og Protesten for Frederiksted af 21 Plantere eller Fuldmægtige for fraværende Plantere.

Samtidigt er til Gouverneuren indgivet en Ansøgning dateret 14 Novbr 1878 fra Plantere og Huuseiere om, at Gouverneuren vil gjøre de fornødne Skridt til at udvirke dem Erstatning i Anledning af Oprøret, hvilken de formene at have Krav paa efter Ret og Billighed, idet de beraabe sig paa den Omstændighed, at Inddragelsen af den militaire Styrke i Frederiksted og paa Kingshill gav Anledning til Ødelæggelsen, som ikke vilde være indtruffet, dersom der var sørget for at de fornødne Midler havde været givet dem som loyale skatteydende Undersaatter til Beskyttelse af deres Ejendom, hvorhos de andrage paa Oprettelsen af en Milice i begge Byer og paa Landet og Gjenoprettelsen af Militairstationerne i Frederiksted og paa Kingshill. Denne Ansøgning er medunderskrevet af Planterne John Farrelly og P. Mc Dermott, der tillige have underskrevet den i Frederiksted udfærdigede Protest.

Nogle af Ansøgningernes Underskrivere have endvidere den 20 Novbr indgivet et Andragende om, at Ansøgningen maa komme i Betragtning, uden at Afgjørelsen udsættes eller præjudiceres ved, at andre Borgere og Indvaanere (Residents) have valgt en anden Vei end Ansøgerne for at opnaae Erstatning.

Protesterne indeholder 5 Ankeposter

1, Inddragelsen af den militaire Styrke uden tilsvarende Forøgelse af Politistyrken i Frederiksted og Landdistricterne.

Anord. 21 Febr. 1877 om Forandr. af Organisationen af Militairstyrken paa St Croix.

Anord. 24 August 1877 om Ophævelse af Centerdistriktets Politijurisdiction.

Med Hensyn til denne Post har Gouv^{tt} paavist, at denne Foranstaltning, som hjemlet i Lovgivningen for St Croix, ikke kan berettige til Krav paa Erstatning.

2, Modstanden imod og Undertrykkelsen af et ved privat Initiativ (af Fleming) i Colonialraadet i 1877 indbragt Forslag til Anordning om Tilveiebringelse af Landconstabler (udsøgte af Politimestrene blandt Landnegerne, som skulde virke tilligemed Plantagernes Drivere)

Hermed har Gouv^{tt} henviist til Colonialraadsforhandlingerne den 3^{die} April og 11 Juni 1877, ifølge hvilke Forslagets 1ste Behandling endte med Sagens Henviisning til et Udvalg (bestaaende af Sarauw, Coulter, Fleming – Forslagsstilleren – Rosenstand og Skeoch), der senere ikke har afgivet Betænkning.

3, Sanctionen af en Afvigelse fra de gjældende Arbejderrelationer, idet der ved Fællessukkerkogeriet blev anvendt Arbeidere med højere Løn og uden at have indgaaet Aarscontracter.

Herved har Gouv^{tt} henviist til Forudsætningerne ved Oprettelsen af Fællessukkerkogerierne i Henhold til Lovgivningen herom.

4. At der efter Ankomsten af Militair 2^{den} Octbr fra St Thomas kunde have været truffet bedre Foranstaltninger til Standsningen af Ødelæggelserne, og navnlig af Brandstiftelserne, særlig ved Benyttelsen af de gjentagne Tilbud om Medvirkning fra bevæbnede Frivillige.

Gouv^{tt} har i saa Henseende henviist til de i Colonialraadet meddelte Oplysninger, som godtgjørende Rigtigheden af de af G^{tt} trufne Foranstaltninger.

5, At der er udviist Forsømmelse med hurtigt eller i det Hele at modtage den fra en fremmed Nabocoloni tilbudte Hjælp. [opslag 592]

Med Hensyn til denne Post har Gouv^{tt} paaviist, at den fra Puertorico tilbudte Hjælp under ingen Omstændigheder kunde have været tilstæde i rette Tid.

Den af Gouv^{tt} i Gjenpart indsendte Henvendelse til Samme af 31te Mai 1875, hvori anholdes om Inddragelsen af Politistationen paa Kingshill samtidigt med Militairstationens Inddragelse, findes at være medunderskrevet af Frank Raynolds, der har medunderskrevet ovennævnte Ansøgning, T. Farrelly og William Mc Evoy, der have medundertegnet Protesten i Christiansted, John Farrelly og P. Mc Dermott, der have medundertegnet Protesten i Frederiksted og tillige Ansøgningen, og H. Patterson, der har underskrevet Protesten i Frederiksted.

Gouv^{ts} Anskuelse, at der ikke kan være Spørgsmaal om nogen Ret til Erstatning for Ødelæggelserne under Oprøret, er formeentlig rigtig.

Da selv Consulerne ifølge Kgl Resolution af 25de April 1821 og Cancelliplakat af 25 Septbr 1834, der tilligemed den Kgl Resolution af 12 Juni 1855 følge i Aftryk med enhver af de Gouv^{tt} tilstillede Ordre ad mandatum om vedkommende Consulers Anerkjendelse, bl. A. i Henseende til de Eiendomme eller Bedrifter de have paa dansk Territorium skulle være Landets Love og Forfatning og følgelig ogsaa samme Jurisdiction som de Kgl Undersaatter undergivne, maa dette jo endmere gjælde om de saakaldte British Residents paa dansk Territorium, uden at Nogen af dem i saa Henseende kan være berettiget til at appellere til den i denne Forstand fremmede Regjering, under hvilken de ere fødte, og naar den Engelske Regjering i forrige Aar (Sagen N° 402 pro 1878) igjennem Udenrigsministeriet er fremkommet med Begjæring om Fritagelse for Engelske Undersaatter for at aflægge den i visse Tilfælde (saasom ved Erhvervelse af Borgerskab) paa de d. v. Øer foreskrevne Troskabs Ed til Kongen af Danmark, da var denne Begjæring kun grundet paa den Omstændighed, at denne Ed ansaaes til Hinder for, at den Paagjældende i Henhold til §§ 18 i Merchant Shipping Act af 1854 kunde lade Skibe fare under Engelsk Flag.

Der kunde vel i Henhold hertil være Anledning til dels igjennem Gouv^{tt} at tilkjendegive Underskriverne af Protesterne og Consulerne en Misbilligelse af den ifølge deres Stilling til den danske Regjering ulovlige Henvendelse til en fremmed Regjering, dels at foranledige Udenrigsministeriet til for den Engelske Regjering at udtale en Forventning om, at Protesterne tilbagevises og at Consulerne erholder en Irettesættelse fordi de have modtaget og videre befordret Samme.

(En udtrykkelig Undtagelse fra disse Regler findes alene i den ovenberørte Anordning af 2^{den} Octbr 1862 § 16, der hjemlede indvandrede engelske ostindiske Coolies Ret til at søge Støtte hos den engelske Consul paa St. Croix.)

13/1 79

Der skrives foreløbig til Gouvernementet, at Ministeriet ganske maa dele Gouvernementets i Skr 12 Dcbr 78 udtalte og nærmere motiverede Formening, at den i de to saakaldte Protester, hvoraf Gjenparter ere indsendte, fremsatte Klageposter imod Administrationen savne al Grund, hvilket Mnstr. ikke har villet undlade allerede nu at meddele Gouv., skjøndt det med Hensyn til at de nævnte Protester ere af danske Statsborgere afgivet til engelske Consularembesmænd og af disse indsendte til den engelske Regjering, forbeholder sig en nærmere Udtalelse, naar den i denne Anledning ved Udenrigsministeriets indledende Forhandling er afsluttet.

I Henvendelsen til Udenrigsministr. tages Udgangspunktet fra den Mac Millanske Sag, m...til hvilken det anføres, at FM vel efter Udenrigsministr. Begjæring ..r til..... Gouvns. Indberetninger til Erklæring, og det allerede af den Grund, at Oplysning om de paagj. faktiske Forhold ogsaa i og for sig maa interessere FM. men at man dog ikke kan undlade som Udenrigsministr. at udtale sin stærke Tvivl om, at – saaledes nu end iøvrigt de faktiske Indhold, der ere Gjenstand for Klagen, maaske befindes at være – den engelske Regj. kan ansees for berettiget til indblande sig i Forholdet imellem en paa dansk Statsterritorium bosættende og fast Eiendom besiddende Bruger og Statens Øvrighed, og det endogsaa ganske afseet fra, at Sagen i det specielt foreliggende Tilfælde dreier sig om Ved. personlige Optræden ligeoverfor Bæreren af den øverste Myndighed og det endvidere under erklæret Beleiringstilstand.

I Forbindelse hermed underretter man Udenrigsministr. om de to Protester (af hvilke ved Bilag Afskrift sendes) og om hvorledes de ere komne til FM. Kundskab, ligesom man, da det muelig kunde faae Interesse for Udenrigsministr., ikke undlader at meddele nærmere Oplysninger til Bedømmelse af det realiter ubegrundede i de i Protesterne indeholdte Klageposter imod Administrationen. - - - - - Men iøvrigt maa FM i Henhold til det i Anledn. af Mac Millans Anførte ansee det for utilladeligt, at de Paagjd. have henvendt sig til de engelske Consularembetsmænd og uberettiget af disse at medtage og til den engelske Regj. fremsende de sakaldte Protester, og Ministr. seer ikke rettere end at Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang den engelske Statsret mulig maatte tillade Udvandrere, der som Bosiddende Eiendomsbesiddere eller Næringsdrivende paa fremmed Statsterritorium ere indtraadte i andet statsborgerligt og undersaatligt Forhold, desuagtet at bevare deres Egenskab af engelske Undersaatte, maa være ganske uden Indflydelse paa deres Forhold til den Stat, hvori de ere Borgere og udelukkende angaae de Rettigheder der kunne gjøres gjældende indendør den engl. Stats Omraade, og at man ved at lade Sligt gaae hen vilde give Anledning til Udvikling af aldeles uholdbare og den danske Statsfrihed krænkende Forhold paa Øerne. Forinden man imidlertid udtaler sig nærmere for Gouvernementet i Anledning af den derfra Modtagne Indberetning, har man anseet det nødvendigt at udbede sig UdenrigsM bhgl Yttring om de her berørte Forhold i det Hele og da særligt om Protesternes Modtagelse af de engl. Consularemb. og Indsendelse til den engl. Regj.

(NB. Foranstaaende er naturligviis kun et Skelet, der maa udfyldes. Begge Breve til Ministerens egen Underskrift. Brevet til Gouv. afgaaer med næste Post.) [opslag 593]

Hans Kongelige Majestæt's til Danmark
&c. &c. &c.
Gouverneur for de dansk vestindiske Besiddelser,
Jeg

Gjør vitterligt: At for mig haver andraget
at han, som er født

ønsker at nedsætte og ernære sig her som
hvorfor han af mig har begjært at maatte vinde

Borgerskab, og nyde de samme Privilegier og Friheder, som andre dette Lands Borgere nyde og have: Da, som han for vedkommende Secretair ved Gouvernementet har aflagt sin allerunderdanigste Troskabs-Eed til min allernaadigste Konge og Herre.

KONG CHRISTIAN DEN NIENDE

og allerhøistbemeldte Hans Majestæts Arvesuccessores udi Regjeringen, saa og udi samme Eed som Borger forbunden sig til Lydighed mod Loven og Anordningerne, samt dem som deres Haandhævelse er anbetret;

og endvidere at ville, udi sin valgte Næringsvei, og overalt vise sig som en retskaffen Medborger af Stedet: Saa er det, at jeg vil have bemeldte

herved for en ret

Borger og dansk Undersaat declareret; lovende og tilsigende ham alle de Privilegier og Friheder, som andre dette Lands Borgere enten allerede ere forundte eller herefter maatte forundes; hvorimod [opslag 594] han haver sig at rette sig efter Hans Majestæts Love og Forordninger, samt dette Lands Placater og Ordonancer, og for det Øvrige sig saaledes at opføre og forholde som det en ærekjær Borger og redelig dansk Undersaat vel egner og anstaaer, og han for GUD og sin ØVRIGHED agter at forsvare. Dette Borgerbrev er at forevise vedkommende Jurisdictions Politimester, som samme paategner, at saadant er skeet og noteret.

Givet under min Haand og Gouvernementets Segl.

St. Croix, den

18

BORGERBREV for

[opslag 595] Til Gouv^{tt} for de d. v. Øer, d. 27 Januar 1879

N° 30

Ved bhgl Beretning af 12 Decbr f. A. N° 352 har Gouv^{tet} indsendt til Ministeriet foruden en Ansøgning fra Plantere og Huuseiere paa St Croix om Erstatning for de Tab, de have lidt ved Oprøret paa bemeldte Ø, endvidere Gjenparter af tvende saakaldte Protester, hvis Originaler af den britiske Consul for St Thomas og St Croix ere tilstillede den Engelske Udenrigsminister, indeholdende Klager over Autoriteterne paa de d. v. Øer i Anledning af Oprøret paa St Croix og Krav paa Erstatning for en Deel engelsk-fødte Plantere af de Tab, de derved have lidt.

I denne Anledning undlader Ministeriet ikke tjenstlig allerede nu at meddele Gouv^{tet}, at Man ganske maa dele Sammes i Beretningen udtalte og nærmere motiverede Formening, at de i de 2 saakaldte protester fremsatte Klageposter imod Administrationen savne al Grund, ligesom Man ogsaa maa være enig i, at der ikke tilkommer de Skadelidte nogen Ret til Erstatning af det Offentlige, idet Man, med Hensyn til at de nævnte Protester ere af danske Statsborgere afgivne til engelske Consularembesmænd og af disse indsendte til den engelske Regjering, forbeholder sig en nærmere Udtalelse, naar den i denne Anledning med Udenrigsministeriet indledede Forhandling er afsluttet.

Ministeren d. 27/1 79.

[opslag 596]

Hermed 5 Bilag

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St Thomas den 12te December 1878

N° 352.

Gouvernementet skal hermed tjenstligt fremsende Afskrift af en fra den Engelske Consul paa St Thomas, Herr G. A. Stevens modtagen Skrivelse af 19de f. M. samt af de dermed i Copi til Gouvernementet indsendte, gennem de Engelske Vice-Consuler i Frederiksted og Christiansted, DHerr: J. C. Du Bois og F. Armstrong, under 14de f. M. udfærdigede Dokumenter, hvorved de paa samme anførte "British Residents" paa St Croix og Vice-Consulerne paa deres Vegne protesterer imod de af de nævnte "British Residents" under Arbejder-Opstanden paa St Croix lidte Tab, som umiddelbart foraarsagede ved de i Dokumenterne optegnede Handlinger af Øens Øvrighed.

Protesterne ere rettede imod "all and every Authority or Authorities, Government or person, whom it doth or may concern; and against any and every loss, matter and thing, had and met with as aforesaid" (ved

Arbejder Opstanden), og Consul Stevens har, som det fremgaaer af hans ovennævnte Skrivelse, ifølge Begjæring af de paagjældende "British [opslag 597] Residents", indsendt Originalerne af Protesterne til det Engelske Udenrigsministerium. Protesterne ere, som det vil sees, udfærdigede som en Notarial-Akt, og deres Hensigt maa, skjøndt det ikke udtrykkelig siges, vel være, at gjøre gjældende en Underskriverne efter deres Anskuelse tilkommende Ret til Erstatning fra Colonialkassen eller Statskassen for de Tab, som de have lidt, hvorhos deres Begjæring til Consulen om at fremsende Originalerne af Protesterne til den Engelske Regjering kun kan betyde, at Underskriverne paakalde dennes Intervention til Fordel for sig.

Med Hensyn til Sagen i Almindelighed skal Gouvernementet bemærke, at da de Foranstaltninger, der i Protesterne anføres som Aarsager til Opstanden, ikke ere vilkaarligt udførte af Administrationen, men have deres Hjemmel i Lovbestemmelser, kunne ikke betragtes som skadegjørende Handlinger, der kunde begrunde noget Retskrav for de paagjældende Personer paa Erstatning, hvorhos det under alle Omstændigheder maa betegnes som et illoyalt Skridt, at Danske Statsborgere paakalde en Fremmed Regjerings Intervention ved en Klage som den foreliggende imod Autoriteterne paa det Sted, hvor de bo og bygge og hvis Love de ifølge den af dem aflagte Borger-Eed skyldte Lydighed, saameget mere, som Protesterne ere udfærdigede efter at jeg i St Croix Colonialraads Møde den 6te f. M. havde meddelt, at Gouvernementet havde henvendt sig til Regjeringen om Hjælp til Øen, og at Ministeriet havde erklæret sig rede til at søge bevilget et Laan af Statskassen til Colonialkassen, for at denne derved kunde blive istand til at hjælpe de Brandlidte ved Laan paa billige Vilkaar.

Den til Grund for Protesterne liggende Anskuelse, at Plantage-Eierne paa St Croix med Rette kunne gjøre Fordring paa Skadeserstatning fra det Offentlige har iøvrigt ogsaa givet sig tilkjende i et direkte til Gouvernementet fra endel Plantere rettet Andragende af 14de f. M; man fremsender herved tjenstligt Afskrifter af dette Andragende samt af den Skrivelse af 20de f. M., hvormed der indsendtes.

Saa vel Protesterne som ovennævnte Andragende ere forsaavidt besvarede af Gouvernementet, som jeg i St Croix Colonialraads Møde den 25de f. M. udtalte, at der ifølge min Overbevisning ikke kunde foretages Videre fra Regjeringens Side end alt skeet ved Forelæggelsen for Rigsdagen af det i Finantsministeriets Telegram af 8de f. M. og Skrivelse af 9de f. M. N° 212 nævnte Lovforslag, og at der navnlig ikke kunde være Spørgsmaal om nogen Gave til Colonialkassen fra Statskassen; men nogen endelig Besvarelse af Andragendet vil Gouvernementet jo ikke kunne afgive, forinden man kjender Regjeringens og Rigsdagens Bestemmelser med Hensyn til Øens Fremtid.

Gouvernementet skal ikke nærmere udtale sig om Inddragelsen af Militairstyrken fra Frederiksted [opslag 598] og Kingshill eller om Ophævelsen af Centerdistrictets Politijurisdiction, hvilke Foranstaltninger i Protesterne anføres som Aarsager til Opstanden og dennes Ødelæggelser, da de Omstændigheder, der medførte Anordningerne af 21de Februar 1877 og 24de August s. A. ville være Finantsministeriet tilstrækkelig bekendte; man finder kun Anledning til her at fremhæve, at Militair-Reduktionen først gennemførtes, da St Croix Colonialkasses Pengemangel med Nødvendighed fremtvang den; og at jeg forinden Reduktionen forvissede mig om, at det under de daværende Forhold paa Øen var umuligt at tilveiebringe forøgede Indtægter for Colonialkassen ved nye Skatter. Med Hensyn til Ophævelsen af Centerdistrictets Politijurisdiction kan det derhos bemærkes, at flere af de Plantere, der have underskrevet Protesterne og det ovennævnte Andragende, hvori bemeldte Foranstaltninger ogsaa berøres, have i sin Tid selv andraget om Jurisdictionens Ophævelse, som det fremgaaer af den vedlagte Afskrift af det paagjældende Andragende, dateret 31te Mai 1875.

Med Hensyn til den i Protesterne indeholdte Paastand om, at Gouvernementet eller Øvrigheden skal have modsat sig og undertrykt et Forslag om et Land-Constabel-Corps paa St Croix, skal Gouvernementet tillade sig at henvise til St Croix Colonialraadsforhandling for 1876-77 pag 423-26 (Mødet 3 April 1877) og pag 19-

24 (Mødet 11 Juni s. A.), hvoraf det vil sees, at bemeldte Paastand er urigtig; Præsidentskabet udtalte nemlig i det sidstnævnte Møde, at Gouvernementet ikke havde nogen særlig Indvending imod Forslaget, men maatte blot modsætte sig, at de dermed forbundne Omkostninger udrededes af Colonialkassen, hvorhos Gouvernementet maatte forlange en Ændring af Forslagets Form; Forslaget blev derpaa efter nogen Forhandling eenstemmig henvist til et Udvalg, der endnu ikke har afgivet sin Betænkning.

Under Punkt III i Protesterne anføres der som Grund til Opstanden, at Administrationen "har billiget den Overtrædelse af de bestaaende Arbejder-Regulationer, der er skeet ved Antagelsen af Arbeidere ved Fælleskogeriet og dets Stationer paa en højere Penge-Løn end tilladt og foreskrevet ved Regulationerne og uden Forpligtelse til Aars-Kontrakter, hvorved den største Misfornøielse er bleven skabt blandt Plantage-Arbejderne". Gouvernementet skal hertil bemærke, at Arbejder-Regulationerne, som Finantsministeriet bekjendt, ikke kunne finde Anvendelse paa den ved Fælleskogeriet indførte fra Plantage-Driften helt forskellige Fabrik-Drift, hvilket stedse har været forudsat under de Forhandlinger, der gik forud for Fælleskogeriets Oprettelse, ligesom ogsaa Bestemmelserne i Lov 25de Februar 1876 § 5 og Anordning 16de Juni s. A. § 2 om Ophævelse af Regulationerne, forsaavidt Lørdags-Arbejdet angaaer, og om Ophævelsen af Regulationerne inden 3 Aar efter Paabegyndelsen af Fælleskogeriets Drift – tydeligt vise, at Lovgivningsmagten har erkjendt, at [opslag 599] Regulationerne og Fælleskogeriet ikke kunne bestaa ved Siden af hinanden.

Med Hensyn til det 4de Punkt i Protesterne skal Gouvernementet henvise til sine Beretninger til Ministeriet om Opstanden og dennes Undertrykkelse, samt til mine Udtalelser i St Croix Colonialraads Møde den 6te f. M. (vide St Croix Avis for 22' og 27de f. M. N° 94 og 95).

Punkt V i Protesterne sigter formentlig til den af Generalcapitainen paa P^{to} Rico tilbudne Hjælp. Generalcapitainens Telegram, hvormed han, som Ministeriet bekjendt, tilbød at sende militair Assistance til St Croix, lyder i dansk Oversættelse saaledes:

"Deres Excellence maa med al Ligefremhed sige mig om De behøver Hjælp. Jeg har færdige 300 Mand, 2 Bjerghaubitzer og et Skib færdigt at bringe dem over".

Dette Telegram ankom til Christiansted den 3^{die} Oktober Kl: 4 Eftermiddag under min Fraværelse paa Expeditionen til Frederiksted og kom mig først tilhænde den 4de Oktober Kl: 10 Formiddag efter min Tilbagekomst til Christiansted, selv om jeg da strax havde modtaget General-Capitainens Tilbud, havde de Spanske Tropper ikke kunnet naae St Croix førend den 5 eller 6te; den 4de var imidlertid, som udtalt i min Beretning til St Croix Colonialraad, Oprørets Kraft brudt, samme Dag ankom den Franske Orlogsmand "La Bourdonnais", og Dagen efter det Engelske Krigsskib "Tourmaline", men den 4de og 5te var der dog endnu en Mulighed for nye Uroligheder, saa at jeg ansaa det for urigtigt at afskjære mig fra at benytte Generalcapitainens Tilbud, og opsatte derfor at besvare hans Telegram indtil den 6te om Morgenen, da jeg tilstillede ham et Telegram, der i Dansk Oversættelse lyder saaledes:

"Forholdenes Usikkerhed her have forsinket Besvarelsen af Deres Excellences Telegram. Jeg takker for Deres Excellences noble Tilbud, troer imidlertid nu at faae Orden tilveiebragt ved egen Hjælp, hvis ikke beder jeg Deres Excellence tillade mig at henvende mig til Dem i Henhold til Deres Tilbud."

Det fremgaaer af de faktiske Forhold, saaledes som disse efter Oprøret foreligge, at det er ubetinget heldigt, at Tilbudet om Hjælp fra P^{to} Rico ei blev modtaget, eftersom de spanske Tropper kun kunde have staaet uvirksomme.

Aug Garde

/ H. Hänschell

Til Finantsministeriet.

[opslag 600]

Afskrift

Her Britannic Majesty's Consulate for Sainte Croix.

Sainte Thomas, November 19de 1878.

Sir

By request of the signers thereof I have the honor to transmit enclosed for the information of Your Excellency and whom of right, Copies of two Protests executed before Vice Consuls Du Bois Armstrong, concerning the recent losses sustained by British Subjects in Sainte Croix, and the Originals of which Protests, I am, by the same request, sending forward under this date to Her Britannic Majesty's Secretary of State for Foreign Affairs.

In respectfully requesting Your Excellency to be kind enough to acknowledge the receipt of said documents, I have the honor to be, with truth and regard, Sir,

Your Excellency's most obedient, humble servant

G. A. Stevens, Consul

To His Excellency, J. A. Garde, C. D. and D. M.

Governor and Commander in Chief of the Danish Possessions in the West Indies &c &c &c

Sainte Thomas & Sainte Croix

Rigtig Afskrift, J. Duus, FM

[opslag 601] Afskrift

Christiansted, Sainte Croix, November 14th 1878.

Protest against certain losses of Property sustained by British Residents in the Island of Ste: Croix Danish West Indies by the late Insurrection of Laborers therein.

This 14th day of November 1878 came and personally appeared before me, Francis Armstrong British Vice Consul, the undersigned British Residents of this Island who represent that they have sustained extensive losses of Property by the late Insurrection and riot of the laboring class here and who have protested against their losses as being directly caused by certain acts of the local Danish Authorities, to wit, as follows:

I. The removal of the Military Forces without adequate increase of the Police Force at Fredericksted and in the Rural districts, the latter being entirely without protection.

II. The opposition to and final suppression of the Rural Constabulary Bill, introduced into the Colonial Council for their protection, in the absence of the Military, by large holders of the Property now destroyed from lack of such protection.

III. The sanction of the infringement of the existing labor regulation by the employment of laborers at the Central Factory and its various Stations at higher rates of money wages than [opslag 602] permitted and provided by those Regulations and without the obligation of Annual Contract, whereby the greatest dissatisfaction has been created among the laborers on the Estates, previous to this and orderly and satisfied people.

IV. The failure to arrest the destruction of Property by incendiarism, which might have been done to a large extent had prompt measures been taken on the 2nd of October after the arrival of forces from St Thomas, and after repeated offers on the part of armed Volunteers to co-operate with the Military.

V. The failure to accept promptly or at all, the Military assistance immediately proffered by a neighboring foreign Government.

Wherefore the said appearers have protested as by these presents, I the said British Vice Consul, at their Special instance and request, do publicly and solemnly protest against all and every Authority or Authorities,

Government or person whom it doth or may concern; and against any and every loss matter, and thing, had, and met with as aforesaid.

This done and protested at the British Vice Consulate, Christiansted, Ste: Croix, Danish West Indies this 14th day of November 1878.

In testimony whereof these appearers have hereunto subscribes their named, and I the said British Vice Consul have granted unto them this public Instrument under my hand and the Seal of his Vice Consualte to serve and avail them, and all others whom it doth or may concern as need and occasion may require.

(signed) F. Farrelly

" J. Queale

" William Mac Evoy

(L. S.) (signed) Francis Armstrong, Vice Consul

I hereby certify the foregoing to be a true Copy of the Original Registered in this Consulate Sub entry 550 in the Notarial and General Register Volume II and communicated this day in this Copy to His Excellency Janus Auguste Garde, C. D. and D. M. Governor and Commander—in Chief of the Danish possessions in the West-Indies, for His Excellency's information and the information of whom of right.

Her Britannic Majesty's Consulate for Sainte Thomas and Sainte Croix, this Twentieth day of November, 1878.

(L. S.) G. A. Stevens, Consul

Rigtig Afskrift. J. Duus, FM.

[Page 601] IV. The failure to arrest the destruction of Property by incendiarism, which might have been done to a large extent had prompt measures been taken on the 2nd of October after the arrival of forces from St Thomas, and after repeated offers on the part of armed Volunteers to co-operate with the Military.

V. The failure to accept promptly or at all, the Military assistance immediately proffered by a neighboring foreign Government.

Wherefore the said appearers have protested as by these presents, I the said British Vice Consul, at their Special instance and request, do publicly and solemnly protest against all and every Authority or Authorities, Government or person whom it doth or may concern; and against any and every loss matter, and thing, had, and met with as aforesaid.

This done and protested at the British Vice Consulate, Christiansted, Ste: Croix, Danish West Indies this 14th day of November 1878.

In testimony whereof these appearers have hereunto subscribed their names, and I the said British Vice Consul have granted unto them this public Instrument under my hand and the Seal of his Vice Consulate to serve and avail them, and all others whom it doth or may concern as need and occasion may require.

(signed) F. Farrelly

" J. Queale

" William Mac Evoy

(L. S.) (signed) Francis Armstrong, Vice Consul

I hereby certify the foregoing to be a true Copy of the Original Registered in this Consulate Sub entry 550 in the Notarial and General Register Volume II and communicated this day in this Copy to His Excellency Janus Auguste Garde, C. D. and D. M. Governor and Commander-in-Chief of the Danish possessions in the West-Indies, for His Excellency's information and the information of whom of right.

Her Britannic Majesty's Consulate for Sainte Thomas and Sainte Croix, this Twentieth day of November, 1878.

(L. S.) G. A. Stevens, Consul

Certified True Copy. J. Duus, FM.

[*opslag 603*] Afskrift

Protest

against certain Losses of Property sustained by British Residents in the Island of Ste: Croix, Danish West Indies, by the late Insurrection of Laborers therein.

This 14th day of November One thousand eight hundred and seventy eight, came and personally appeared before me, John C. Du Bois, British Vice Consul for the Port and District of Frederiksted, St. Croix, Danish West Indies, the undersigned British Residents in this Island who represent that they have sustained extensive losses of Property by the late Insurrection and Riot of the Laboring Class here, and who protest against their losses as being directly caused by certain acts of the local Danish Authorities, to wit, as follows:

- I. The removal of the Military Forces without adequate increase of the Police Force at Fredericksted and in the Rural Districts – the latter being left entirely without protection.
- II. The opposition to, and final suppression of a Rural Constabulary Bill, introduced into the Colonial Council for their protection, in the absence of the Military, by large holders of the property now destroyed from lack of such protection.
- III. The sanction of the infringement of the existing Labor Regulations by the employment of laborers at the Central Factory and its various [*opslag 604*] Stations, at higher rates of money wages than permitted and provided by those Regulations, and without the obligation of Annual Contract, whereby the greatest dissatisfaction has been created among the laborers on the Estates, previous to this an orderly and satisfied people.
- IV. The failure to arrest the destruction of Property by incendiarism, which might have been done to a large extent had prompt measures been taken on the 2nd of October, after the arrival of forces from St Thomas, and after repeated offers on the part of armed Volunteers to co-operate with the Military.
- V. The failure to accept promptly or at all, the Military assistance immediately proffered by a neighboring Foreign Government.

Wherefore the said appearers have protested, as, by these presents, I the said British Vice Consul at their special instance and request, do publicly and solemnly protest against all and every Authority or Authorities, Government or Persons whom it doth or may concern – and against any and every loss matter, and thing, had and met with as aforesaid.

This done and protested at the British Vice Consulate, Fredericksted, St Croix, Danish West Indies on this 14th day of November in the Year of our Lord, One thousand eight hundred and seventy eight. [*opslag 605*]

Ja ^s Wilson,	for Estate Enfieldgreen and for self.
Ja ^s Latimer,	for Estates Whim, Two Williams, Camporite, and Good Hope.
J. J. Fleming,	for self.
Tho ^s Kirk,	for self.
W. Peebles,	for self.
H. Kierulff,	as attorney for R. W. Hinkson.
Patrick O'Reilly,	for self.
Philip Brady,	for self.

I hereby certify the foregoing to be a True Copy of the Original, Registered in this Consulate sub entry 549 in the Notarial and General Register Volume II and communicated this day in this Copy to His Excellency Janus Auguste Garde, C. D. and D. M. Governor and Commander-in-Chief of the Danish possessions in the West-Indies, for His Excellency's information and the information of whom of right.

Her Britannic Majesty's Consulate for Sainte Thomas and Sainte Croix, this Twentieth day of November, 1878.

(L. S.) G. A. Stevens, Consul

Rigtig Afskrift. J. Duus, FM.

Afskrift

To His Excellency Chamberlain Garde, Commander of Dannebrog & Dannebrogsmænd,
Governor-in-Chief of the Danish West India Islands.

May it please Your Excellency!

Whereas we have barnt that other Burghers and residents of this Island, suffers like ourselves in the late riot, are pursuing a course different to ours in seeking compensation, we beg that an early and favorable consideration of our petition, dated 14de November and to which the present is appended, may not be thereby delayed or otherwise prejudiced.

St. Croix, 20de November 1878.

Most respectfully

W. H. Heyliger, for self and co-owners of Estate Concordia G. G.

W. H. Heyliger, in behalf of owners of Estates Adventure & Paradise

E. Masterson for Mt. Stuart.

Estates Glynn, Windsor, Forest & Clearmont, J. C. Brandt, Administrator.

Estates Castle Coakley Pearl &c, Bretton, W. H. Heyliger.

Mortgageholders. Agency Bank of St Thomas, ... J. C. Brandt, Manager.

Em. E. Svitzer, Cliftonhill & Profit.

A. Jensen in behalf of owners of Est. Slob.

Jul Arendrup, owner of Est. Rust up Twist

Roche Bros & Co West End.

Frank Reynolds for La Vallee & Consern

Rigtig Afskrift, J. Duus, FM

[opslag 606] Afskrift

To His Excellency Chamberlain Garde, Commander of Dannebrog & Dannebrogsmænd,
Governor-in-Chief of the Danish West India Islands.

May it please Your Excellency!

We the undersigned Planters and House-Proprietors, beg leave most respectfully to present to Your Excellency this petition, praying that Your Excellency would take the necessary steps to lay before the Royal

Government a claim, which we in justice and equity think is due us, for compensation for the loss we have sustained of riotous mobs during the first days of the month of October.

We beg to draw the attention of Your Excellency to the circumstance, that the withdrawal of the Military-Force from West-End and Kingshill, a measure now so deeply regretted by all, gave an opportunity for the commission of these atrocities, which never could have occurred had the necessary means for the protection of property been given us as loyal tax-paying subjects.

We therefore feel confident that Your Excellency will acknowledge the justice of this our claim for compensation. [opslag 607]

We beg, furthermore, to observe, that we yet feel in security for either life or property, in the Country-Districts particularly, unless some means be adapted to render the peaceably disposed partition of the inhabitants capable of defending itself; for which purpose we petition Your Excellency to establish a Militiar-force in both towns and country and to re-establish the Fort in West End and the Military Station at Kingshill.

We have the honour to subscribe ourselves

St. Croix 14th Novbr. 1878.

Your Excellency's most humble and obedient servants

W. H. Heyliger, for self and co-owners of Estate Concordia G. G.

W. H. Heyliger, in behalf of owners of Estates Adventure & Paradise.

John Farrelly, owner of Estate Lower Love and Upper Love.

E. Masterson for La Grange Mt Stuart.

Chr. Holm owner of Estate Mt Pleasant.

Roche Bros & Co for West End property.

Frank Reynolds, owner of La Vallee, belvedere & Canebay.

Estates Glynn, Windsor, Forest & Clearmont, pr. J. C. Brandt, Administrator.

Estates Castle Coakley, Pearl & c, Bretton, W. H. Heyliger.

Mortgageholders. J. C. Brandt, pr Agency Bank of St Thomas.

Em. E. Svitzer for Est^s Cliftonhill and Profit.

A. Jensen, in behalf of Owner of Estate Slob.

Jul. Arendrup, owner of Estate Rust up Twist.

P. Mc Dermott.

Edward R. Ford on behalf of Messrs M. & S. G. Melchior in Copenhagen for Est. Grove Place.

Rigtig Afskrift, J. Duus, FM

Gienpart

His Excellency Governor Garde, Commander of Dannebrog & D. M.

In the Remarks to the Draft of Ordinance concerning alteration of § 3 of the Ordinance relating to the Military Force in St Croix, which your Excellency submitted to the Colonial Council of this Island in a meeting on the 9th November last, it is stated that it is the intention of the Government, in the event of the adoption of the above named Ordinance, to withdraw the Military Station at Kingshill, but to continue the Police Station there, – and an increase of the number of Policemen is proposed to meet the requirements after the said withdrawal of the Military.

We the Undersigned Planters of this Island and engaged in the administration of Estates situated in the Centre District, beg leave to address your Excellency on the matter above-stated.

We beg most respectfully to represent to your Excellency that the causes which at the time led to the establishment, and the circumstances that have since recommended the continuation of a Police and Military Station at Kingshill, no longer exist.

The affairs of the Island, and more especially the abnormal position of the large rural population located on the Estates in the vicinity of that [opslag 608] Station, just after emancipation, and ind the years succee-

ding that event, were of a nature to render it necessary, temporarily to provide such a station, as it was to be foreseen, and in reality it was proved, that the state of things proceeding from the sudden change would lead to numerous complications, requiring immediate and prompt intervention of the civil and military authorities. The expectations entertained of the utility of such an establishment must have been realized by the experience of aftertime.

But these circumstances, we are happy to say, are now essentially changed. There is no longer any cause to provide for emergencies of that kind. All effects of the emancipation have been gradually effaced, and affairs here have settled down in ordinary quiet and contentment. And we also think it has been unmistakably established by the experience of later times that the presence of a Police Court in the midst of the people has given rise to unnecessary litigation and very frequently of extremely temerarious nature, entailing loss of time to all parties, and more disturbance than any thing else in the free development of the relation between Employer and Labourer. If the adjustment of cases craving judicial treatment were, as was the case before 1848, to be reserved for the Courts in the two towns, we believe that all interests concerned would be better served.

We believe that we are perfectly borne out by existing facts, when we express as our opinion that there is no longer any necessity to maintain the Police Station at Kingshill, – which from its first establishment was only temporary, and all the less so, if, as contemplated by the Government and we would beg to recommend the Military force now located there, and which all along has acted in combination with the Police – be removed; and we think, moreover, that the presence of the Police alone would be prejudicial instead of beneficial, to the interests it is intended to protect and preserve.

We would therefore, beg to solicit Your Excellency to take under consideration if it would not be advisable to effect the removal of the Police force now stationed at Kingshill simultaneously with, or prior to the withdrawal of the Military, and to introduce measure to that effect.

We trust that Your Excellency will subject the suggestions we have thus ventured to make to that serious consideration which we believe they will be found to merit.

We have the honor to subscribe ourselves
St Croix, Mai 31st 1875.
Rigtig Gjenpart, J. Duus, FM

Your Excellency's obedient Servants
Frank Reynolds
T. Spotten
F Coulter
Em. E. Svitzer
William Mac Evoy
E. lawder
J Farrelly
J. Moore
Geo. Farrelly
John Farrelly
P. Mc Dermott
H. Patterson
Ja^s Moore Jr.

[opslag 609 – 613] Tom

[opslag 614]

Til Udenrigsministeriet d. 13 October 1879.

I Anledning af Udenrigsministeriets Henstillinger i bhgl. Skrivelse af 11te ds., hvorvidt der ikke endnu maatte være Anledning til at imødekomme den af den herværende engelske Chargé d'affaires; den med Udenrigsministeriets Skr. i Afskrift fremsendte Note af 6te ds. paa ny fremsatte Begjæring om at erholde

meddelt et Exemplar af den til Finantsministeriet af ”den i Anledning af Oprøret paa St. Croix i October 1878 udnævnte Kgl. Kommission” afgivne Betænkning, undlader Man ikke tjenstligst at fremsende et Exemplar af nævnte Betænkning til videre Meddelelse for Gesandten, hvorfor et andet Exemplar vedlægges til Udenrigsministeriets bhgl. Efterretning.

C C B. d. 13/10. 79.

[opslag 615]

Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn d. 11 October 1879.

Udenrigsministeriet har ikke undladt i Henhold til Finantsministeriets behagelige Skrivelse af 8de f. M. at meddele den Britiske Chargé d'affaires, at Man ikke seer sig istand til at opfylde det af ham paa sin Regjerings Vegne udtalte Ønske om at erholde et Exemplar ad den vestindiske Commissions Beretning, saa Meget mere som denne Beretning dengang endnu ikke var offentliggjort. Da den engelske Chargé d'affaires imidlertid i den i Afskrift vedlagte Note paa ny er kommen tilbage til denne Begjæring, henstiller Man til Velbemeldte Ministerium, hvorvidt der ikke nu maatte være Anledning til at imødekomme den engelske Regjerings Ønske ved at meddele Hr. Taylor brevi manu et Exemplar af bemeldte Beretning.

.....

Til Finantsministeriet.

[opslag 616] Copy.

Copenhagen October 6. 1879.

Monsieur le baron,

In obedience to further introductions which I have this day received from the Marquis of Salisbury, and with reference to the Note, which I had the honour to address to Y. Exc. on the 2nd ultimo and to Monsieur Vedels courteous reply thereto of the 15th ultimo, – I have the honour to request Y. Exc. to be so good as to inform me whether the Report of the Commission of Enquiry into the late disturbances in St Croix has been printed, and if so, whether it would not be possible for a copy /: with a Translation, if it be in Danish :/ to be furnished confidentially to Her Majesty's Government befor it is made public.

I avail myself etc

B. P. Bridges Taylor

His Excellency Baron Rosenørn-Lehn etc. etc. etc.

[opslag 617 - 625] Tom

[opslag 626]

Til Udenrigsministeriet d. 10 Januar 1881.

I Anledning af Udenrigsministeriets Forespørgsel i bhgl. Skrivelse af 7de ds undlader Man ikke tjenstligst at meddele, at ialt kun 40 Personer ere blevne tiltalte for Deeltagelse i Opstanden paa St Croix i October 1878; at alle disse 40 Tiltalte ere blevne dømt fra Livet ved Dommerpardon af 2 September 1880, som, uagtet alle de Paagjældende have acquiesceret med den, er indanket for Høiesteret til Prøvelse, samt at det ved Allerhøieste Resolution af 5 Novbr 1880 er bestemt, at der med Undtagelse af den videre Forfølgning af Justitssagen imod nysnævnte 40 Personer ikke fortiden videre foretages Noget imod Nogen for Deeltagelse

i Opstanden. Den ved Skrivelse herfra 5 d. M. fremsendte Liste indeholder dem iblandt hine 40 Tiltalte, som ere fødte i engelske Kolonier.

Paa den givne Foranledning undlader man derfor ikke at tilføie, at der for FMts Side Intet er til Hinder for, at den omspurgte Liste brevi manu meddeles den her akkrediterede Storbritanniske Gesandt.

De af ... Ministerium tilbagesendte 3 Bilag følge paany.

C. C. B. d. 10/1. 81.

R

[Page 617 - 625]

[Page 626]

To the Ministry of Foreign Affairs, January 10th, 1881.

In response to the inquiry from the Ministry of Foreign Affairs in the letter dated the 7th of this month, it is dutifully communicated that a total of only 40 individuals have been charged with participation in the uprising on St. Croix in October 1878. All of these 40 defendants have been sentenced to life imprisonment by a judicial pardon issued on September 2nd, 1880. Despite the acquiescence of all parties involved, the case has been appealed to the Supreme Court for review. Furthermore, by Royal Resolution of November 5th, 1880, it has been determined that apart from the continued prosecution of the legal case against the aforementioned 40 individuals, no further action is to be taken against anyone for their involvement in the uprising. The list previously sent in a letter from here on the 5th of this month includes among those 40 defendants who were born in English colonies.

In light of the aforementioned circumstances, it is therefore not omitted to add that there is nothing on the part of the Ministry of Finance to prevent the requested list from being provided in handwriting to the accredited British Ambassador.

The 3 annexes returned by the ... Ministry are enclosed again.

C. C. B., January 10th, 1881. R

[opslag 627]

Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn d. 7de Januar 1881.

Med Hensyn til, at der i den i Finantsministeriets behagelige Skrivelse af 5te ds omhandlede Begjæring fra den engelske Viceconsul i Frederiksted er søgt Oplysning af forskjellig Art vedrørende samlige for Deltagelse i Oprøret paa St. Croix dømte engelske Undersaatter, men den samme Skrivelse vedføjede Liste kun meddeler saadanne Oplysninger for 23 fra Livet dømte Personers Vedkommende, tillader Udenrigsministeriet sig at forespørge, om det forholder sig saaledes, at samtlige Domme, der ere overgaaede de i Viceconsulens Begjæring ommeldte Personer, ere Dødsdomme; hvorhos man tillige skulde udbede sig Finantsministeriets behagelige Ytring om, hvorvidt der fra Sammes Side er Noget at erindre imod, at ovenanførte Liste brevi manu meddeles den her akkrediterede Storbritanniske Gesandt.

De i Finantsministeriets Skrivelse i Begyndelsen ommeldte tre Gjenparter følge hoslagt tilbage.

Otto Rosenørn Lehn

Expederet d. 10 Januar 1881.

Til Finantsministeriet

[opslag 628]

Til Udenrigsministeriet d. 5 Januar 1881.

Gouv^{met} for de d. v. Øer har med en Beretning af 4 December f. A. indsendt Gjenpart af Skrivelse fra Præsidentskabet for St. Croix af 18 November f. A. og den deri ommeldte Begjæring fra engelsk Viceconsul i Frederiksted fra St. Croix J. C. du Bois om at erholde Oplysning om Antallet af og Navnene paa de engelske Undersaatter, der ere blevne dømt for Deltagelse i Oprøret paa St. Croix i October 1878, deres Fødested og de over dem afsagte Domme, samt Gjenpart af Gouv^{ts} Svar til Præsidentsk^t af 4 December f. A. ifølge hvilket Viceconsulen er underrettet om, at hans Henvendelse er hjemsendt til Regjeringens Afgjørelse.

Disse Gjenparter undlader Man ikke tjenstligst at tilstille Udenrigsministeriet i Forbindelse med CCBs Skrivelse af 13 Novbr. f. A., idet Man til eventuel Afbenyttelse vedlægger et Uddrag af en af Gouv^{tet} med en tidligere Beretning til indsendt Liste om de ved Kommissionens Dom af 2^{den} September f. A. fra Livet Dømte 23 paa engelsk vestindiske Øer fødte Arrestanters Navne, med Hjemstedet paa St Croix, og Fødested.

CCB. 5/1 81.

R

[opslag 629]

(Hermed 3 Bilage)

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St. Thomas den 4de December 1880.

N° 352.

Idet Gouvernementet vedlagt fremsender Gjenpart af Skrivelse fra Præsidentskabet af 18de f. Md. N° 1647 samt af den deri ommeldte Begjæring fra Engelsk Viceconsul J. C. du Bois i Frederiksted om at blive meddelt Oplysning om Antallet og Navnene paa de Engelske Undersaatter, der ere blevne dømt for Deltagelse i Oktober Oprøret 1878, endvidere deres Fødested og de over dem afsagte Domme, skal man under Henvisning til den endvidere vedlagte Gjenpart af Skrivelse herfra af D. D. til Præsidentskabet tjenstligst indberette, at man har fundet det rettest at svare Viceconsulen, at hans Henvendelse er hjemsendt til Ministeriets Afgjørelse. Ved saaledes at forelægge nærværende Sag bemærkes forøvrigt, at de af Viceconsulen begjærte Oplysninger indeholdes i Gouvernementets Indberetning af 9de April d. A. N° 169 og 13de September N° 273.

Aug Garde

Expederet d. 5 Januar 1881. /

Til Finantsministeriet.

[opslag 630 - 631] Tom

[opslag 632]

Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn d. 20' November 1880.

Ved hoslagt at remittere de med Finantsministeriets behagelige Skrivelse af 13de ds. fulgte Afskrifter af en Skrivelse til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer fra den britiske Konsul paa St Croix Stevens og Gouvernementets Svar herpaa, hvorefter den herværende Kongelig Storbritanniske Gesandt af sin Regjering var bleven instrueret til at gjøre "representations" overfor den Kongelige Regjering mod Executionen af den nogle engelske Undersaatter overgaaede Dødsdom paa Grund af Deltagelse i Oprøret paa St Croix 1878, skulde Udenrigsministeriet bemærke, at Sir Charles Lennox Wyke under 6te f. M. har tilstillet det en Note i ovennævnte Anledning. I Gjensvar herpaa har jeg, efter mundtlig Forhandling om Sagen, ligeledes under 6te

f. M. tilstillet fornævnte Gesandt en Skrivelse, hvoraf man hoslagt skulde fremsende Afskrift til Finantsministeriets behagelige Efterretning.

Otto Rosenørn Lehn

Til Finantsministeriet

[opslag 633]

Afskrift af en Skrivelse til den herværende Kgl. Storbritanniske Gesandt, d. d. Kjøbenhavn den 6te Oktober 1880.

Mr. la Chevalier,

En réponse à la lettre que Vous m'avez adressée sur le sort des sujets anglais qui viennent d'être condamnés à mort par le tribunal de St Croix, je m'empresse de Vous faire savoir que cet arrêt n'est pas définitif et doit d'abord être porté devant le tribunal suprême qui siège ici. Si ce tribunal confirme la sentence, elle sera somnise au Roi, puisque aucun arrêt de mort ne pourra être exécuté dans ce pays sans avoir été examiné par Sa Majesté au sein du conseil des Ministres, afin de savoir s'il y a lieu de commuer la peine de mort par un acte de grâce de Souverain.

Aussi Vous voyez, Monsieur, que le moment n'est pas arrivé encore pour prendre en considération la question de grâcier ces individees, mais je peux Vous assurer dès à present que, en temps opportun, cette question sera examinée avec tout le soin qu'elle mérite et avec le désir sincere de commuer la peine, si les circonstances le permettent.

Veuillez etc etc

/signé/ O. D. Rosenørn Lehn

[opslag 634] Tom

[opslag 635]

Til Udenrigsministeriet d. 13 November 1880.

Gouv^{tet} for de d. v. Øer har til FMt indsendt Gjenparten af en Skrivelse fra den Engelske Consul af 9de f.M. og Gouv^{tets} Svarskrivelse af 10de f.M., betræffende en Forvaring, som den Engelske Regjering ifølge Consulens Meddelelse skal have tilstillet Udenrigsministeriet igjennem den herværende Engelske Gesandt, imod, at de Engelske Undersaatter for Deltagelse i Oprøret paa St Croix i 1878 overgaaede Dødsdomme exequeres.

Disse Gjenparter har Man ikke villet undlade herved tjenstligst at tilstille det Kongelige Udenrigsministerium, uagtet den omhandlede Domssags Stilling formeentlig er Samme bekjendt, i det Man i Forbindelse med Gm^{tts} fornævnte Svarskrivelse skal tilføie, at den under 2^{den} Septbr d A. i første Instants afsagt den 6 Octbr ere under Indsendelse forsynede med Gvm^{tts} Paategning om Sagens Appel til Høiesteret, og at denne Appel vil blive fremmet, saasnart Acterne ere modtagne i FMt.

C C B d. 13/11. 80.

[opslag 636]

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Nº 299.

(Hermed 1 Bilag)

St. Thomas den 12te October 1880.

Til Efterretning for Finantsministeriet fremsendes tjenstligt Gjenpart af Skrivelse til Gouvernementet fra den herværende Engelske Consul af 9de dennes samt af Gouvernementets Svarskrivelse af 10de betræffende en Forvaring af den Engelske Regjering imod, at de Engelske Undersaatter for Deltagelse i Oprøret paa St Croix i 1878 overgaaede Dødsdomme exekveres.

Jeg troer at burde tilføie, at jeg har Grund til at antage, at det er den Britiske Consul Stevens, som herfra har givet den Britiske Regjering Anledning til igjennem Gesandten i Kjøbenhavn at nedlægge den paagjældende Forestilling.

Aug Garde

/

Til Finantsministeriet.

[opslag 637]

St Thomas W. I., October 9th, 1880, 4.45 p. m.

Sir,

I have the honour to acquaint Your Excellency that under date of 4th instant, 5'50 p. m., Earl Granville, Her Britannic Majesty's Secretary og State for Foreign Affairs, telegraphs me that, in view of the long time elapsed since the commission of the offence, His Lordship has instructed Her Majesty's Minister in Copenhagen to make urgent representations against the execution of the British Subjects recently condemned to death (and three of whom were not recommended to mercy).

While bringing the fact under Your Excellency's notice, I have the honour to express the hope that, in acknowledging this dispatch, Your Excellency will be in a position to give me the assurance that no ulterior step will be taken in reference to the British Subjects under sentence of death, until there has been time for knowing the result of [opslag 638] the Secretary of States intercession on their behalf in Copenhagen.

I have the honour to be,

Sir, Your Excellenc's most obedient humble Servant

Geo. Alex. Stevens, Consul

His Excellency, J. A. Garde. C. D. D. M.
Governor-General and Commander-in-chief
of the Danish West India Possessions &c &c &c

St Thomas

Rigtig Gjenparts. J. Duus. FM.

Gouvernementet for de dansk vestindisk Øer, St Thomas, 10th October 1880.

Sir!

In reply to your letter of yesterday which I received late in the evening I beg you to communicate to Earl Granville that the report which His Lordship has received that the execution of the British subjects recently condemned to death for participation in the riots in St Croix in the year 1878, "and three of whom were not recommended to mercy", would now take place, is entirely wrong.

The fact is that forty rioters have been condemned to death by the commissioners who have been appointed to give sentence in their case. But as according to Danish Law no execution can take place without such sentence having been passed by the Supreme High Court in Copenhagen, this Government has been bound to appeal said sentence to the last mentioned court, although all the condemned parties have

acquiesced in the sentence of the commissioners and appealed to the mercy [opslag 639] of his Majesty the King.

I therefore beg you to acquaint the Earl of Granville that no execution in this case can nor will nor has been intended to take place before a sentence of death has passed by the Supreme High Court in Copenhagen and such sentence has been approved of by His Majesty the King.

I have the honour to be

Sir, Your most obedient servant. Aug Garde

G. A. Stevens Esqr., Her Britannic Majesty's Consul. St Thomas.

Rigtig Gjenpart, J Duus, FM

[opslag 640] Indlagt findes:

1. Gouvernementets Indberetning 14 April 1880, hvori for første Gang meldes om de af Fleming af 5 andre Forvaltere i Dagene 11 – 13 October begaaede Drab og Excesser, hvis indstilles til Inddragelse under en almindelig Amnesti. Som Bilag dertil følge Afskrifter af Politiforhører og Rapporter.

(Under 4 Mai 80 beordrer Ministeriet Sagen forfulgt imod Fleming, saasart han maatte komme tilbage, samt yderligere retslig Undersøgelse foretaget ang. de 5 Andre forinden Beslutning tages om mulig Straffeftergivelse.)

2. Gouvernementets foreløbige Beretning af 14 Juni 80 og dets endelige Indstilling af 15 Juli 80 angaaende Tilbagekaldelse af Ministeriets Paalæg om yderligere særlig Undersøgelse imod de 5 Forvaltere. Som Bilag følger bl. A. Erklæringer fra Undersøgelsescommissionen, Præsidentskabet og Politimestrene i Christiansted og Frederiksted, der alle gaae ud paa at fremstille en Gjenoptagelse efter saa lang Tids Forløb af Undersøgelse imod disse Plantere som i høi Grad farlig for Øens Ro, hvorfor den Sidstnævnte særlig fremhæver, at de Paagjældende maatte betragtes somserede til at foretage Anholdelser og derunder om fornødent gjøre Brug af deres Vaaben.

3. Justitsministeriets Skr. 21 August 80, hvori det paa den fra FM. i Skr 4/8 givne Anledning udtaler sig om Sagen.

(Under 4 Septbr. 80 meddeler FM. Gouvernementet, at det efter Indholdet af de nævnte Erklæringer menes at burde tilbagekalde Paalæget om Undersøgelse imod de 5 Forvaltere – medens det har sit Forblivende ved Bestemmelsen ang. Fleming. I en anden Skr. af s. D. opfordres Garde til at søge sin Afsked.)

Sukkerkompagniet Campagne 1881 begynder 1 Februar; saavidt vides har det hidtil arbeidet med tilfredsstillende Resultat; alle 5 Stationer have været i Gang og fulde beskjæftigede. (1 Mil $\text{R}^{\text{ør}}$ om Ugen pr Station)

Sukkerrørene October med 6 $\text{R}^{\text{ør}}$ Sukker til Middelpriis paa 100 c. – Der udvindes 6,74 $\text{R}^{\text{ør}}$ Sukker 1ste Kl paa 100 c. 1,000,000 $\text{R}^{\text{ør}}$ x 5 Stationer = 5,000,000 ugentligt er 340,000 $\text{R}^{\text{ør}}$ =

[opslag 641]

N° 188.

Til Gouvt for de dv Øer d. 9 November 1880.

I Forbindelse med Finantsministeriets Skrivelse af 4de September d. A. No 147 og i Henhold til, hvad deri er udtalt, undlader man ikke tj: at meddele Gouvernementet til behagelig Efterretning og videre fornøden Foranstaltning, at det har behaget Hans Majestæt Kongen ved Allerhøieste Resolution af 5' dennes allernaadigste Forestilling allernaadigst at bifalde, at der med Undtagelse af den videre Forfølgning af den Justitssag mod 40 Deltagere i Oprøret paa St Croix i Oktober Maaned 1878, som ved Kommissionsdom af 2' September d. A. er paakjendt i første Instans ikke fortiden videre foretages Noget imod Nogen for Deltagelse i det nævnte Oprør.

Ligesom Ministeriet vil lade denne Allerh. Resol. optage i Ministerialtidende, saaledes skal man tjenstl. anmode Gouvmentet om at ville paa passende Maade foranstalte den bragt til offentlig Kundskab paa de d. v. Øer.

I Forbindelse hermed meddeles det derhos Gouv. til bhgl. Efterretning og fornøden Communication til samtlige Politivrigheder paa Øerne, at Undersøgelse for Deelagtighed i Oprøret fra det Offentliges Side ikke for Fremtiden vil være at instituere imod Nogen uden at Spørgsmaalet forinden har af Gouvernem^{tet} været forelagt Ministeriet til Afgjørelse, hvilken hvilken Fremlæggelse dog indtil videre kun skal finde Sted, forsaavidt Gouvmentet maatte finde særlig Grund til at ønske Sagen forfulgt.

9/11. 80.

Ministeren.

Til Justitsministeriet

Paa Finantsministeriets, efter Modtagelsen af Justitsministeriets behagelige Skriv: af 21 August d. A. og i Overensstemmelse med Justitsministeriets deri udtalte Formening, derom nedlagte alleraadigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen ved Allerhøieste Resolution af 5' dennes allernaadigst at bifalde, at der med Undtagelsen af den videre Forfølgning af den Justitssag [opslag 642] mod 40 Deltagere i Oprøret paa St Croix i Oktober 1878, som ved Kommissionsdom af 2' September d. A. er paakjendt i første Instans, ikke fortiden videre foretages Noget imod Nogen for Deltagelse i det nævnte Oprør.

Hvilket man ikke undlader herved tjenstligst at meddele Justitsministeriet til behagelig Efterretning, idet det tilføies, at ligesom Ministeriet vil lade denne Allerhøieste Resolution optage i Ministerialtidenden, saaledes har man Dags Dato anmodet Gouvernementet om paa passende Maade at foranstalte den bragt til offentlig Kundskab paa de dv: Øer og i Forbindelse hermed meddelt Gouvernementet til Efterretning og fornøden Kommunikation til samtlige Politivrigheder paa Øerne, at Undersøgelse for Delagtighed i Oprøret fra det Offentliges Side ikke for Fremtiden vil være at instituere mod Nogen, uden at Spørgsmaalet forinden har af Gouvernementet været forelagt Ministeriet til Afgjørelse, hvilken Forelæggelse dog indtil videre kun skal finde Sted, forsaavidt Gouvernementet maatte finde særlig Grund til at ønske Sagen forfulgt.

Ministeren 9/11. 80

Alleraadigst Forestilling angaaende en Indskrænkning i Sagsanlægget mod Deltagerne i det i
Oktober 1878 paa St. Croix stedfundne Oprør.

F.Mt. d. 29 Oktbr. 1880.

Resolution,

”Det bifaldes allernaadigst, at der med Undtagelse af den videre Forfølgning af den Justitssag mod 40 Deeltagere i Oprøret paa St. Croix i Oktober 1878, som ved Kommissionsdom af 2' Septbr. d. A. er paakjendt i første Instans, ikke fortiden videre foretages Noget imod Nogen for Deeltagelse i det nævnte Oprør.

Amalienborg den 5. Novbr. 1880.

Christian R.

/ Estrup.

Som Deres Majestæt allernaadigst bekjendt blev Øen St. Croix under 2 October 1878 i Anledning af det sammesteds stedfundne Oprør ved et Dekret af Gouvernøren for Deres Majestæts vestindiske Øer erklæret i Beleiringstilstand, hvilken Beleiringstilstand atter blev hævet d. 31te f. M., efter at Roligheden var vendt tilbage paa Øen og den ordnede Tilstand saaledes gjenoprettet.

Til Forfølgning og Paakjendelse af de af Oprørsstifterne og alle Deltagerne i Oprøret begaaede Forbrydelser var der under Beleiringstilstanden af Gouverneuren i Henhold til den ham ved Kolonialloven af 27 November 1863 § 12 indrømmede Myndighed d. 5 October 1878 nedsat en overordentlig Standret bestaaende af Overdommeren i Ds Maj: vestindiske Landsoverret, Justitsraad Rosenstand, nu afdøde, daværende cst. Politimester i Centerdistriktet, Justitsraad Forsberg, samt Politimesteren henholdsvis i Christiansteds og Frederik- [opslag 643] steds Jurisdictioner, eftersom Retten holdtes enten i den ene eller anden af disse Jurisdictioner.

Standretten traadte i Virksomhed d. 7 October 1878 og afsagde i Tiden indtil d. 12te s. M. ialt 12 Dødsdomme, der exequeredes ved Skydning. Efter Afsigelsen af disse Domme indskrænkede Standrettens Virksomhed til Optagelse af Forhør, indtil den ophævedes af Gouverneuren d. 28de s. M., samtidig med, at der i Henhold til den Gouvmtet ved Deres Majestæts Allerh. Resolution af 25de s. M. givne Bemyndigelse blev nedsat en Kommission til Undersøgelse og Paadømmelse under Appel til Høiesteret af Sager imod Deltagerne i de stedfundne Uroligheder. Kommissionen blev sammensat af Overdommeren i den vestindiske Landsoverret, Justitsraad Rosenstand, daværende Underdommer i Frederiksteds Jurisdiction, Justitsraad Sarauw, og nu afdøde, daværende Politimester i Centerdistriktet Justitsraad Forsberg.

Kommissionen sammentraadte d. 4 November 1878 og afsluttede selve Undersøgelserne d. 30 Januar d. A., hvorefter den indgav en Indberetning til Gouvett d. 20 Marts d. A. ang.

[Der er her på opslag 643 tilsyneladende forsvundet nogle sider. Teksterne passer ikke sammen.]
skeer en Afslutning paa Undersøgelses og Strafforfølgningsværket i Anledning af Oprøret.

Til Opnaaelse heraf vilde dog Udstedelsen af en formelig Amnesti ikke være nødvendig, men det vilde være tilstrækkeligt, hvad FMinisteriet efter Omstændighederne maa foretrække, om det maatte behage D Maj Allernaadigst at bestemme, at der udover den videre Forfølgelse af nysnævnte Justitssag ikke fortiden bliver at foretage Noget imod Andre for Deeltagelse i Oprøret. I en saadan Allernaad. Bestemmelse vilde FM. see en Aller. Tilkjendegivelse af at de heller ikke senere skulde foretages noget retsligt Skridt vedkommende Deeltagelse i Oprøret medmindre mulig ganske særlige Omstændigheder undtagelsesviis i noget Tilfælde maatte opfordre dertil, og Ministeriet kunde da instruere Gouvernementet og Politivirighederne paa de d. v. Øer om at naar et saadant overordentligt Tilfælde formentes at være indtraadt, Spørgsmaalet blev at forelægge for Ministeriet, inden noget Skridt foretages.

Idet jeg endnu tillader mig at anføre at d Maj. Justitsministerium, med hvilket der er forhandlet angaaende denne Sag, har erklæret sig enigt i det her allerunderdanigst Foranførte, skal jeg i dybeste Underdanighed indstille

At D Maj allernaadigst vil befalde at der med Undtagelse af den videre Forfølgning af den Justitssag imod 40 Deeltagere i Oprøret paa St Croix i October 1878, som ved Kommissionsdom af 2 September d. A. er paakjendt i første Instants, ikke fortiden er videre foretaget Noget imod Nogen for Deeltagelse i det nævnte Oprør [opslag 644]

Undersøgelsens Gang og Resultat. I den nævnte Indberetning har Kommissionen gjort Rede for Grundene til, at Undersøgelsen, iøvrigt ogsaa meget mod Kommissionens egen Forventning, er trukken saa længe ud, i hvilken Henseende er angivet Følgende:

Antallet af Arrestanter, der dels hensad i Fængsel ved Kommissionens Sammentræden dels senere under Undersøgelsens Gang fængsledes, udgjorde c. 400. Vel forelaa der nu for en overveiende Dels Vedk: gennem Politiforhør, Rapporter og Optegnelser en Del Angivelser og Vedgaaelser, men det viste sig snart betænkeligt at bygge for sikkert paa dette Materiale, der var Samlet, da de første Dages Ufred vare overstaaet, idet Negrene, hyppigt for at give sig Udseende af Uskyldighed og Troskab angave og udlevrede deres Kammerater, hvorhos i mange Tilfælde kun forelaa selve Arrestantens Forklaring, som gik ud paa at forsikre om hans Uskyldighed. Det blev derfor nødvendigt for Kommissionen at begynde Undersøgelsen fra Grunden af. Herved viste det sig, at alvorlig aktiv Deltagelse i Plyndring og Brandstiftelse hæftede ved et mange Gange større Antal Individier end dem, som fra først ad vare arresterede, hvorfor der maatte fore- [opslag 645] tages omfattende Undersøgelser for at constatere, hvorvidt der uantastet hengik Deltagere, som fuldt saavel som Andre, der vare antrufne og arresterede havde spillet en fremtrædende Rolle, og disse Undersøgelser maatte i stort Omfang foretages ude paa Plantagerne blandt Befolkningen selv. Undersøgelser paa selve Stedet nødvendiggjordes desuden ved, at der blandt en stor Mængde Negre viste sig en Tilbøielighed til at fordømme Oprøret og dets Følger, især blandt Driverne og Vagtmændene paa Plantagerne, som af Oprørerne vare ansete for at skribe paa den offentlige Magts Side og derfor selv havde lidt ved Oprøret. I deres Harm herved gik de jevnigt for vidt, overdrevede deres Fremstillinger og udgave vel endogsaa hvad de formodede en eller anden Neger var istand til at gjøre, for Noget, han virkelig havde gjort. Undersøgelsens Fremgang led derhos i Efteraaret 1879 et væsentligt Afbræk ved den Gjæring og Uro, som henimod Skiftetiden i October og navnlig i den nævnte Maaned betog Landbefolkningen. Navnlig viste det sig Vanskeligt at faae sindige og paalidelige Vidneforklaringer. Kommis Sionens Kræfter led derhos en væsentlig Svækkelse, idet Justitsraade Forsberg paa Grund af Svaghed fra 1ste Januar 1879 maatte fritages for sit Hverv. Justitsraad Sarauws Helbred var ogsaa svagt, saa at han ikke kunde udsætte sig for vedholdende Anstrængelse, og navnlig ikke uden Ulempe underkaste sig hyppige Reiser til Christiansted. Den Deling af Undersøgelsen, som Gouvernementets Commissorium forudsatte som muligt, og som iværksattes den 11 December 1878, lod sig derfor kun i nogle Dage gennemføre, og Forhørerne, der udgjorde – foruden de paa Plantagerne og forøvrigt udenfor Retten foretagne Undersøgelser – 252, have derfor i stort Omfang maattet holdes alene af Formanden for Kommissionen, Overdommer Rosenstand.

Under Undersøgelsens Gang er det langt overveiende Antal Arrestanter relaxeret, i det disse ere befundne ansvarlige for Urolighederne paa en mindre fremtrædende og aktiv Maade, saaledes at ialt kun 40 Deltagere, væsentlig i Overensstemmelse med Kommissionens Indstilling, af Gouvmtet under 5 April d. A. ere beordrede tiltalte for Kommissionen for deres Deltagelse i Oprøret. Ifølge en med sidste Post fra Gouvernementet modtaget foreløbig Indberetning har Kommissionen under 2 f. M. afsagt Dom over disse 40 Tiltalte, der alle ere blevne nævnte til at have deres liv forbrugte. Saasnart Domsakten modtages vil denne Kommissionens Dom blive indanket for Høiesteret. [opslag 646]

De Øvrige, som have været underkastede Undersøgelse og ifølge denne maa ansees for skyldige i Lovovertrædelser af mindre graverende Beskaffenhed end de hvori, de 40 Tiltalte ere fundne skyldige, og som derfor, som allerede anført, fuldstændigt ere løsladte af Arresten, har Gouvernementet i Henhold til Kommissionens Indstilling anbefalet til Fritagelse for Tiltale og Straf. Men Gouvernementet og Kommissionen have meent, at man ikke burde blive staaende ved en saadan begrændset Strafeftergivelse, da det maa betragtes som sikkert, at der iblandt Negerbefolkningen paa St Croix er et særdeles betydeligt Antal der i samme Grad som de forholdsviis langt Færre, imod hvilke Undersøgelse har været foretaget, men hvis Strafskyld ikke er fundet større end at de efter Omstændighederne maatte anbefales til Strafeftergivelse, have deeltaget i

de under Oprøret forøvede Lovovertrædelser. Hvis Straffriheden ikke kom disse sidste, i Antal utvivlsomt langt overveiende, Personer tilgode, vilde der saaledes ikke vises ligelig Retfærdighed og Naade, og det vilde desuden efter Gouvernementets bestemt udtalte Formening, der ganske stemmer med de foreliggende Erklæringer saavel fra Kommissionen som fra de lokale Over- og Underøvrigheder, utvivlsomt være til stor skade for den efter den stærke Rystelse saa heldigt gjenoprettede Ro og Orden paa Øen, om en meget stor, ja fortiden vel endogsaa den største Deel af Negerbefolkningen, med Bevidsthed om hin større eller mindre Strafskyld skulde leve i stadig Frygt for Angivelse eller Straf.

FMsteriet maa i det Hele slutte sig til denne Opfattelse af Forholdene, og skjøndt det af de ved Kommissionens ovennævnte For. af 2 f. M. idømte Straffe, synes med Nødvendighed at fremgaae, at det kun er de allergroveste under Oprøret begaaede Forbrydelser, som have været Gjenstand for Tiltale, har jeg dog meent at maatte anbefale, at der med denne nu i 1ste Instants paadømte Justitssag der vil være at appellere til Høiesteret,

Til Gouvernementet for de d. v. Øer

N° 147

FM. d 4 September 1880.

Efterat Ministeriet i Anledning af Gouvernementets Skr af 13 Juli d. A. (N° 210) og de dermed indsendte Erklæringer paany har taget Spørgsmaalet om Udsendelse af en almindelig Amnesti i Anledning af Oprøret paa St Croix i October 1878 under Overveielse, skal man ikke undlade tjenstl. at meddele Gouvernementet, at FMistr. maa fastholde, at der ikke foreligger nogen Nødvendighed eller overhovedet tilstrækkelig Grund til at søge en formelig Amnesti udvirket for alle Deeltagere i Oprøret med Undtagelse af de 40 Arresteranter, imod hvem Sag alt er anlagt, endsige en saa omfattende Amnesti som den af Gouvernementet foreslaaede, der med Undtagelse af hine 40 Personer skulde omfatte alle andre Indvaanere som have forset sig under og i Forbindelse med Oprøret i Tidsrummet 1ste til 31 October 1878. Derimod skal Ministeriet erkjende, at der i de i nævnte Skrivelse og Erklæringer fremhævede Omstændigheder og Hensyn kan være Grund til i dette Tilfælde at afvige fra de sædvanlige Grundsætninger for en egentlig Abolitionsakt, forsaavidt disse kræve bestemte Personer og Overtrædelser som Gjenstand for Eftergivelsen af Strafskyld, og FM. er derfor sindet at søge erhvervet en Allerh. Resolution for, at man skal blive staaende ved Sagsanlægget imod de af Undersøgelsescommissionen udpegede 40 Personer og ikke fortiden foretage Noget imod Andre for Delagtighed i Oprøret. Under Forudsætning af, at en saadan Allerh. Resol. erhverves, hvorom Gouv. nærmere vil blive underrettet, vilde [opslag 647] FM. da i Henhold til samme tilkjendegive Politimyndighederne paa Øerne, at Undersøgelse for Deelagtighed i Oprøret fra det Offentliges Side ikke for Fremtiden vil være at instituere imod Nogen, uden at Spørgsmaalet forinden har været forelagt Ministeriet, hvilken Forelæggelse indtil videre kun finder Sted, forsaavidt Gouvernementet maatte have særlig Anledning til at ønske Sagen forfulgt.

Ministr. holder for, at de af Gouv. og Undersøgelsescommissionen fremhævede befrygtede Ulemper ved, at der ikke udstædes en formelig Amnesti, herved ganske vilde være undgaaede.

Hvad dernæst angaaer de i Gouv. Indberetning af 14 April d. A. (N° 118) for første Gang omtalte Excesser forøvede i Dagene 11-13 October 1878 af forskellige Plantageforvaltere imod Negre, med Ministeriet efter at være blevet bekjendt med Gouvernementets fornyede Udtalelse og Undersøgelsescommissionens Erklæringer desangaaende erkjende, at det kan være betænkeligt nu efter saa lang Tids Forløb videre at forfølge disse Sager og i Betragtning heraf for Ministeriet troet at burde tilbagekalde sin Bestemmelse i Skr af 4 Mai d. A. om disse Sagers videre Undersøgelse og, saaledes som Situationen nu engang er, samtykke i, at der ikke fra det Offentliges Side foretages videre i den, derfra dog undtaget det af Forvalter Fleming forøvede Drab

paa Robert Joseph, med Hensyn til hvilket Ministr. fastholder sin i nysnævnte Skrivelse givne Bestemmelse om, at Fleming bliver at anholde og Sagen lovligt at forfølge, hvis han atter skulde indfinde sig i dansk-vestindiske Colonier. (Ministeren) d. 4/9 80.

JUSTITSMINISTERIET.

N° 4893 / G 2940.

Kjøbenhavn den 21 August 1880.

Efterat Finantsministeriet i Anledning af en fra Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer fremkommen Indstilling om, at det ved Kgl. Resolution søges udvirket, at retslig Forfølgning eftergives alle de af Øen St. Croix's Indvaanere, der have begaaet Lovovertrædelser under og i Forbindelse med Oprøret paa Øen i Tidsrummet fra 1. til 31 October 1878, med Undtagelse af de 40 Personer, der ifølge Gouvernementets Ordre af 5 April d. A. allerede da vare satte under Tiltale, under hvilken Amnesti da ifølge Gouvernementets Tanke vilde blive at indbefatte saavel de Indvaanere, som have paadraget sig Strafskyld ved almindelig men dog ikke fremtrædende Deltagelser i Oprøret, som ogsaa de, som have gjort sig skyldige i en under almindelige Forhold strafbar Selvtægt, under 4 Mai d. A. havde tilkjendegivet Gouvernementet, at velbemeldte Ministerium ikke kunde gaae videre end søge udvirket en allerhøieste Resolution, som bemyndigede Samme til at eftergive justitiel Tiltale imod bestemte Personer for Lovovertrædelser af saadan mindre graverende Beskaffenhed, at der kunde være Føie til en slig særlig Naadesakt, ligesom at det ligeoverfor de af de forskjellige Forvaltere med flere begaaede Excesser fandtes forsvarligt at fritage disse for Tiltale, har Gouvernementet, støttende sig til Erklæringer fra Formanden for den til Undersøgelsens Foretagelse nedsatte Kommission, Præsidentskabet for St. Croix og vedkommende Politimester under Hensyn til de farlige Følger, som formenes at ville være forbundet med en Indskrænkning af Amnestien til bestemte Personer blandt Deltagerne i Oprøret, som ogsaa af en fornyet Optagelse af Sagerne om de af den hvide Befolkning begaaede Excesser, paany indstillet Sagen til Finantsministeriets Overveielser.

Med Bemærkning, at Finantsministeriet efter de fremkomne Erklæringers Indhold har følt sig forpligtet til at tage disse Spørgsmaal under fornyet Overveielse, har velbemeldte Ministerium forinden [*opslag 648*] Videre foretages i behagelig Skrivelse af 4 d. M. udbedt sig Justitsministeriets Ytringer meddelte saavel angaaende Omfanget og Formen for Amnestien som i Forbindelse hermed om Tilstedeligheden af at lade Fortsættelsen af Undersøgelserne angaaende de nævnte Excesser bortfalde.

Saaledes foranlediget skal Ministeriet ikke undlade at yttre Følgende:

Forsaavidt angaaer den del af Øernes Befolkning, der har deltaget i Oprøret, skjønner Ministeriet ikke rettere, end at det i Henhold til de Betragtninger, som navnlig indeholdes i den Betænkning, som under 5 Juli d. A. er afgivet af den til Undersøgelse og Paakjendelse af Sager, der reise sig fra Oprøret i 1878, anordnede Kommission vilde være fuldt forsvarligt – i Lighed med hvad der saavel heri Landet som andetsteds er sket under lignende Forhold – ved en almindelig Amnesti, dog med Udelukkelse af de Personer, imod hvilke der i Henhold til den af Kommissionen afsluttede Undersøgelse findes Anledning til at instituere judiciel Tiltale, at tilveiebringe en Afslutning paa Undersøgelses og Straffeforfølgningssværet medens Ministeriet dog paa den anden Side ikke skjønner, at der foreligger nogen Nødvendighed for netop at gaae den Vei. Man antager at Man vilde kunne naae Maalet, nemlig nu at gjøre en Ende paa videre Forfølgning imod Deltagerne i Oprøret ved at erhverve en Kgl. Resolution for, at Man skal indskrænke sig til Sagsanlæg imod de af Undersøgelseskommisionen udpegede Personer og ikke for Tiden foretage Noget imod Andre, hvorfor Man til Forebyggelse af de af Undersøgelseskommisionen antydede Ulemper, kunde tilkjendegive Politimynderne paa Øerne, at Undersøgelse for Delagtighed i Oprøret fra det Offentliges Side ikke for Fremtiden vil være at instituere imod Nogen uden at Spørgsmaalet forinden har været forelagt Ministeriet.

Hvad dernæst angaaer de mulig strafbare Handlinger, som under Forfølgningen af de i Oprøret Skyldige under den 13 Octbr. f. A. skulle være begaaede af Enkelte af den Del af Befolkningen, der under Oprøret stod paa Ordenens og den lovlige Myndigheds Side, maa Justitsministeriet i Betragtning af:

at den til Vaaben kaldede Befolkning ikke var stillet under nogen regelmæssig og i Kraft deraf ansvarlig Ledelse, men henvist til sin egen Bedømmelse af, hvad Forhold og Omstændigheder krævede,

at Gouvernementets Cirkulære af 13 October indirekte Sanktioner er en videregaaende Brug af Vaaben end til Selvforsvar lige ind til den nævnte Dag,

at der udenfor et enkelt Tilfælde ikke i de Sager, som have været Gjenstand for foreløbig Undersøgelse, indeholder nogen Antydning af, at de Handlinger, der ere betegnede som Excesser, hidrøre fra nogen anden Kilde end fra en maaske misforstaaet Opfattelse af hvad der under de foreliggende Omstændigheder var fuldt tilladeligt og nødvendigt,

at det er muligt og i Sagerne antydet, at lignende Handlinger kunde være begaaede navnlig i de nærmeste Dage efter Oprøret uden hidtil at være komne saaledes under Omtale, at de have ledet til en Undersøgelse, samt endelig i Betragtning af,

at en videre Undersøgelse, hvis en saadan skulde anstilles, nærmest maatte ledes med fornødent Hensyn til den militære Lovgivnings Grundsætninger, idet de Paagjældende, som kaldede til Vaaben af Gouvernementet, maatte betragtes som Medlemmer af den væbnede Magt paa Øen og bedømmes herefter i Henseende til deres Forhold, være af den Formening, at afgjørende Grunde tale imod at fortsætte Undersøgelsen imod de for slige Handlinger sigtede Personer, alene med Undtagelse af Forvalter Fleming hvis Handlinger unægtelig under Hensyn til de Omstændigheder, hvorunder de ere udøvede, synes i ikke ringe Grad at adskille sig fra de Øvriges.

Justitsministeriet maa saaledes i Henhold til de anførte Betragtninger og til det i den nævnte Kommissionsbetænkning af 5 Juli Yttrede finde, at der ogsaa for denne Gruppe af Personers Vedkommende er fuld Føie til ikke at gjenoptage eller fortsætte Undersøgelsen. Men i Forbindelse hermed maa Man henlede Opmærksomheden paa det Mislige i at ligestille de ovenfor omhandlede Handlinger, hvis Lovlighed eller Ulovlighed ikke ligger klart for Dagen, med de utvivlsomt ulovlige Handlinger, der ere udøvede af Deltagerne i Oprøret, og Justitsministeriet maatte derfor, dersom det vælges at udstede en almindelig Amnesti i alt Fald finde det mindre rigtigt at følge Gouvernementets Indstilling om at give Amnestien en saa ampel Form, at den under Et omfatter baade Deltagelse i Oprøret [*opslag 649*] og mulige Excesser fra den til Vaaben kaldede Befolknings Side. Paa den anden Side kan den Form for en Afslutning af Undersøgelserne for sidstnævnte Del af Befolkningens Vedkommende, som Finantsministeriet nærmest synes at have for Øie, nemlig en Abolition for bestemt navngivne Personers vedkommende heller ikke tilraades., særlig under Hensyn til, at Undersøgelserne, forsaavidt bestemte Personer ere sigtede, ikke ere fremmede saavidt, at en bestemt mening om den Paagjældendes Skyld eller Ikkeskyld kan have, hvilket efter ellers fulgte Grundsætninger synes at maatte være en bestemt Forudsætning for en Abolitionsakt. Justitsministeriet skjønner under disse Omstændigheder ikke bedre end at den naturlige og netop paa Grund af det Uklare i Spørgsmaalene om Vedkommendes Skyld eller Ikkeskyld fuldt sædvanlige Vei vilde være den, at Finantsministeriet, hvilken Fremgangsmaade Man end maatte bestemme sig til at følge overfor Deltagerne i Oprøret, med Hensyn til den her omhandlede Klasse af Tilfælde, indskrænker sig til en Tilkjendegivelse af, at der – dog med Undtagelse af det med Hensyn til Forvalter Flemings foreliggende Tilfælde – fra det Offentliges Side ikke vil være Videre at foretage.

Samtlige de fremsendte Bilag følge hermed tilbage.

J Nellesmann

/ A. Grüyner, Fm

Til Finantsministeriet

Til Justitsministeriet d. 4 August 1880.

Efterat den af Gouverneuren for de d. v. Øer i Henhold til allerhøieste Bemyndigelse ved Kgl Resolution af 25de October 1878 nedsatte Commission, til Undersøgelse og Paadømmelse under Appel til Høiesteret af Sager imod Deltagerne i det i Octbr Maaned 1878 stedfundne Oprør paa St Croix, den 30te Januar d. A. havde sluttet sine foreløbige Undersøgelser og derefter tilstillet Gouverneuren Forhørsakten mm. ledsaget af en Indstilling af 20de Marts d. A: betræffende Sagens videre Forfølgning, blev der, hvor ud.. man vil erfare af den med Bilage hosfølgende Beretning fra Gouvtt af 7de April d A.; (N° 105) under 5te s. M: af Gouverneuren udfærdiget en Actionsordre om Tiltale imod 40 af Deeltagerne, hvorhos Gouverneuren i bemeldte Beretning samtidigt hermed indstillede til Ministeriet, at der maatte søges udvirket en allerhøieste Resolution, hvormed retslig Forfølgelse eftergives alle ikke i Actionsordren nævnte Indvaanere af Øen St Croix, der have forseet sig under og i Forbindelse med Oprøret paa Øen i Tidsrummet fra den 1ste til den 31te October 1878, hvad enten saadanne Personers Lovovertrædelser ere blevne udfundne eller ikke. Under denne Amnesti var det saaledes Guvmtts Tanke, som yttret i Beretningen, at saavel det store Antal af St Croix Indvaanere, der havde paadraget sig Strafskyld ved almindelig, men dog ikke fremtrædende Deltagelse i Oprøret, som ogsaa saadanne Individuer, som havde gjort sig skyldige i en under almindelige Forhold strafskyldig Selvtægt, maatte blive at indbefatte, saaledes at disse, forsaavidt de forøvrigt paa forskjellig Vies have paadraget sig Strafskyld i Oprørstiden kunde see deres Skjæbne afgjort, samtidig med Indleddelsen af Justitssagen. Finantsministeriet fandt imidlertid, og navnlig efter at have modtaget de Rapporter og Forhør, der vare fremkomne angaaende Excesser, som i Dagene 11te til 13de October [*opslag 650*] vare forøvede af 6 navngivne Forvaltere og muligt flere, hvilke i Gjenpart indsendte Actstykker hermed følge tilligemed den ledsagende Beretning fra Guvtt af 14de April d. A. (N° 118) – ikke at kunne følge Gmmtts Indstilling eller at gaae videre end at søge udvirket en Kgl. Resolution, som bemyndiger til at eftergive justitiel Tiltale mod bestemte Personer for Lovovertrædelser af saadan videregaaende Beskaffenhed, at der under de forhaandenværende Omstændigheder kan være Føie til en slig særlig Naadesakt, ligesom Ministeriet de af de forskjellige Forvaltere m. Fl. begaaede Excesser ikke fandt det at være forsvarligt at fritage dem for Tiltale og de Paalæg, som i Overensstemmelse hermed ere blevne givne Gumtt af FMt, ville behagelig erfares af vedlagte Gienpart af Ministeriets Skrivelse til Gumtt af 4de Mai d: A:

Efter Modtagelsen af denne Instruction er nu for Guvmtt, efter en foreløbig Meddelelse til Ministeriet ved en mundtlig Forhandling, som Gouverneuren i denne Anledning strax havde haft med Commissionens Formand, Præsidenten for St Croix og de paagjældende Politimestre og i Henhold til hvilken Gouvernementet agtede at fremkomme med nærmere Forestilling, indkommet den vedlagte Beretning af 15de fM (N° 210), ledsaget af de i denne nævnte ligeledes hosfølgende Erklæringer fra Commissionens Formand, Præsidentskabet for St Croix og Politimestrene, hvori de, saavel som Gouverneuren samstemmende udtale en bestemt Overbeviisning om de farlige Følger saavel af en Indskrænkning af Amnestien til bestemte Personer blandt Deltagerne i Oprøret, ogsaa af en fornyet Optagelse af Sagen om de af den hvide Befolkning begaaede Excesser.

Finantsministeriet maa efter de fremkomne Erklæringers føle sig forpligtet til at tage disse Spørgsmaal under fornyet Overveielse, men skulde, forinden videre foretages, herved tjenstligst bede sig meddelt Justitsministeriets bhl. Ytringer saavel angaaende Omfanget og Formen af Amnestien, samt i Forbindelse hermed om Tilstædeligheden af at lade Fortsættelsen af Undersøgelsen angaaende de nævnte Excesser bortfalde.

Samtlige vedsluttede Bilage bedes bhl tilbagesendt med det Kgl Ministeriums Svar, der efter Omstændighederne tør forventes meddelt saasnart gjørligt.

Ministeren d. 4/8 80

[opslag 651 – 652] tom

[opslag 653]

/: Hermed 1 Bilag:/

Gouvernementet over de dansk vestindiske Øer.

Nº 273

St. Thomas den 13de September 1880.

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 7de April d.A., Nº 105, skal man herved tjenstligst foreløbigt indberette, at den til Undersøgelse og Paakjendelse af Sager, der reise sig af Oprøret paa St Croix i 1878, nedsatte Commission under 2^{den} dennes har afsagt Dom i den mod de 40 Tiltalte anlagte Justitssag, ved hvilken de samtlige ere dømte til at have deres Liv forbrudt, samt En for Alle og Alle for Een at udrede alle af Actionen lovlige flydende Omkostninger. De Døende have alle acquiesceret ved Dommen, men bønfalet om at de maatte blive anbefalede til Hans Majestæt Kongens Naade.

Gouvernementet har under 13de dennes modtaget Domsakten, men Dommens Udførlighed gjør det til en Umulighed idag at tilstille Ministeriet en Afskrift af Præmisserne, medens en saadan fremsendes af Konklusionen. Domsakten vil nu blive forsynet med Appelstævning til Høiesteret, og denne forkyndt for de Paagjældende, og haaber Gouvernementet derefter at kunne hjemsende samtlige Akter med næste Post, med hvilken man [opslag 654] da tillige forbeholder sig en yderligere Udtalelse om forskellige Punkter i Sagen.

Aug Garde

/

Til Finantsministeriet.

Gjenpart

Thi kjendes for Ret.

Arresterne James Emanuel Benjamin, kaldet Mannie, John Hodge, George Henry, Francis Harrison, Emanuel Jacob, David Cameron, Arrestantinden Susanna Abrahamson, kaldet Bottom Belly, Arrestanten Isaac Anthony, Arrestantinderne Axeline E. Salomon, kaldet Agnes, og Mathilda Mc Bean, Arresterne Joseph Bowell, Joseph Spencer, Hans Christian, John Thomas Sobers, Christopher Samuel, George Michael, Thomas Chritchlow, William James, George Callender, Henry England, William Arnold, William Barnes, George Simmons, Richard Gibbs, kaldet Sealy, Edward Lewis, Henry Barker, Joseph Briggs, William Henry, Christian Martin, Wren Gittens, George Cambridge, James Cox, Joseph William, Arrestantinden Mary Thomas, Arresterne Johannes Samuel, kaldet Bamberg, Joseph James, John Samuel, Thomas James, James Griffith, og Arrestantinden Rebecca Frederik, bør have deres Liv Forbrudt.

Saa udrede og samtlige de Tiltalte, En for Alle og Alle for Een, alle af Actionen lovlige flydende Omkostninger. [opslag 655]

At efterkommes under Adfærd efter Loven.

Ph. Rosenstand.

C. Sarauw.

Frem

657] kun iværksat c. 30 Fæng lagt og afsagt i Commissionen den 2^{den} September 1880.

Ph. Rosenstand.

Afskrift

Efterat den af Gouvernementet i Henhold til Allerhøieste Resolution af 25 October 1878 under 28de s.M. til at undersøge og paakjende Sager, som reise sig af og angaa Forbrydelser, der i og under det i October 1878 stedfundne Oprør ere begaaede af Oprørerne, Urostifterne og Deltagere i Oprøret og sammes Ødelæggelse, nedsatte Commission har, som tidligere anmeldt sluttet Forhørerne, skulde man nu til Gouvernementet fremsende Beskrivelsen og derhos tillade sig at fremsætte sine af Undersøgelsen resulterende Indstillinger, betræffende Sagens videre Gang og Forfølgning.

Forinden maatte Commissionen tillade sig at fremsætte nogle Bemærkninger om Undersøgelsens Gang, hvoraf det da navnlig ogsaa vil fremgaa, hvorledes den er kommen til at udstrække sig over et langt længere Tidsrum, end Commissionen selv havde tænkt sig og i sin Tid opgive som sandsynligt.

Da Commissionen den 4 Novbr. 1878 sammentraadte, udgjorde de Arrestanter, [*opslag 656*] som hensad i St. Croix Arresthus, et Antal af 272, medens der i Frederiksfort dels hensad dels indtil den 26de November fængsledes 102, som da ligeledes afgaves til Commissionen. For en stor, maaske den overveiende Del af disse Arrestanter forelaa der, dels – for Frederiksteds Vedkommende – igjennem Politiforhør, dels igjennem Rapporter og Optegnelser en Del Angivelser og Vedgaaelser, saa at det saa ud som om der i mange Tilfælde kun var Materiale til at ordne, Tilstaaelser og Forklaringer at faa ratihaberede. Men det viste sig snart, at det var betænkeligt, ialfald med Hensyn til de ikke absolut fremtrædende Deltagere, at bygge for sikkert paa dette Materiale, der var samlet, da de første Dages Ufred vare ovre, og, efterat Eiere og Forvaltere vare komne tilbage til deres Eiendomme, Negrene, hyppig for at give sig selv Præget af Uskyldighed og Troskab, angave og udleverede deres Kammerater, og de forhaandenværende Papirer fik saaledes deres - fornæmmeligste Betydning som Veiledning til, hvor der skulde tages fat paa Undersøgelsen, og i den Henseende vare ogsaa de fra Christiansteds Politikammer foreliggende mangfoldige Notitser til god Hjælp.

I mange Tilfælde forelaa der intet Andet end selve Arrestanten, som forsikkrede om sin Uskyldighed, saa at i det Hele Undersøgelsen maatte begyndes fra Grunden af. Efterat i de første Uger et Omrids af Opstandens Gang og Fordeling paa de forskjellige Bander var bragt tilveie bekræftedes det, at alvorlig aktiv Deltagelse i Plyndring og Brandstiftelse hæftede ved et mange Gange større Antal Individier end dem, som vare blevne fra Først af arresterede, der maatte foretages omfattende Undersøgelser, for at det kunde skjønnes, hvorvidt der uantastet hengik Deltagere, der fuldt saa vel som Andre, der vare antrufne og anholdte, havde spillet en fremtrædende Rolle, og disse Undersøgelser maatte i stort Omfang foretages paa Plantagerne, ude blandt Befolkningen selv. Naar de kan have ledet til enkelte nye Fængslinger – Commissionen har udover de af dem overtagne Arrestanter [*opslag 657*] kun iværksat c. 30 Fængslinger – har Grunden ikke ligget deri, at der ikke blev fundet nye Deltagere, men deri, at de, som bleve antrufne, dog ikke vare af den værste Art og i Reglen ikke værre end Saadanne, som Commissionen dog maatte være betænkt paa og alt havde begyndt under Undersøgelsens Gang at sætte paa fri Fod. Dette fandtes, da det var uoverkommeligt og desuden vilde berøve mange Plantager en stor Del af deres Arbeidskraft at sætte alle Deltagere fast, at være den eneste Maade, hvorpaa der nogenlunde kunde gjøres Ret og Skjel imod Alle. At Nogle der begyndte at frygte for Opdagelse, derved have fundet Lejlighed til at luske sig bort fra Øen, har ikke kunnet undgaaes. Undersøgelse paa selve Stedet nødvendiggjordes desuden derved, at man ikke kunde indskrænke sig til saadanne Oplysninger, som de fra Først af opgivne Vidner tilbød, og som i Begyndelsen hyppigere fandtes at gaae de Sigtede for nær end at være tilbageholdne i deres Faveur. Der var nemlig iblandt en stor Mængde Negre en respektabel Tilbøjelighed til at forsømme Opstanden og de der med forbundne Forbrydelser, især blandt Drivere og Vagtmænd, der af Oprørerne a priori vare ansete for at staa paa "the buckra side" og derfor havde været

udsatte for Efterstræbelser og vel endog for Mishandlinger, men i deres, i de fleste Tilfælde uforstillede Harme gik de jevnlige for vidt, overdrev deres Fremstillinger og udgav vel endog, hvad de, navnlig naar Talen var om en Neger, der havde havt noget Udestaaende med dem eller deres Plantage, formodede en saadan Neger istand til at gjøre, for Noget, han virkelig havde gjort. Der har, hvad jo for en saa letsindig Befolkning og under saadanne Forhold var at vente, heller ikke manglet Tegn til og fra de Sigtedes Side Paastande om, at Angivelser og Sigtelser ere benyttede i personlig Hævns Tjeneste. Foreholdelser og Paamindelser have vel ofte kunnet hjælpe, men i det Hele har det været nødvendigt med den største Varsomhed at modtage og vrage Vidnesbyrd, og der vil i Acterne findes Exempler paa Konflikter imellem Vidnesbyrd betræffende en enkelt Sigtet, som det har kostet flere Dages Møje, og langvarige Forhør at søge løse. [opslag 658]

Det var dernæst, navnlig ogsaa paa Grund af at det fra første Færd var Tanken, at det store Antal af Deltagere skulde søges ved Kgl. Naade befriede for Tiltale, nødvendigt at lade Undersøgelsen af alle Opstandens Forgøngere foregaae under Et, da der derved alene kunde naaes et saadant Overblik, at den Enkeltes Skyld igjennem Sammenligningen med de Andres kunde sees i sit rette Lys, og en paalidelig og retfærdig Udsondring af hvem der burde lide Tiltale og Dom finde Sted. Det har da ikke kunnet undgaaes, at der har været Bander, hvis Undersøgelse, fordi de vare lidet complicerede og Forbrydelserne klare, tidligere havde kunnet bringes til Afslutning, men dog har maattet vente efter de mere indviklede og vanskelige Forholds Oplysning; men der er ikke i Virkeligheden voldet nogen Ubillighed herved, da man i saadanne Tilfælde paa et Tidligere Stadium har løsladt de mindre fremtrædende Deltagere.

Undersøgelsens Fremgang led i afvigte Efteraar et væsenligt Afbræk ved den Gjæring og Uro, som henimod October Tiden og især October selv igjen betog Landbefolkningen. Uro og Forventning om, at Noget vilde skee, trængte selv ind i Fængslet, men især var det dog Adgangen til at faae sindige og paalidelige Vidneforklaringer, som led Afbræk; Folk vare i Reglen enten stædige og altsaa tilbageholdne i deres Udtalelser eller ængstlige og derfor, naar de troede, at dette kunde være til Behag, for rundhaandende i deres Fremstillinger. Havde det desuden, som omtalt i Indberetning til Gouvernementet af 12 Mai f. A., allerede tidligere været tilraadeligt at anvende Varsomhed ved Løsladelser, saa blev det paa denne Tid aldeles utilraadeligt i større Omfang at iværksætte dem og derved sprede nyt Gjæringstof rundt i Landet. Da der ved den Tid kun her var Arrestanter, som virkelig og alvorlig havde forbrudt sig, tilbage, skete der Ingen Uret.

Endelig kan ikke lades uomtalt den Svækkelse af Commissionens Kræfter, som har fundet Sted. Justitsraad Forsberg blev, efterat han i to Maaneder havde deltaget i Commissionens Arbejder, saa svækket, at han maatte fritages her fra sit Hverv fra 1 Januar 1879; Justitsraad Sarauws Helbred var ogsaa svagt, saa at han ikke kunde udsætte sig for vedholdende Anstrængelse og navnlig ikke uden Ulempe kunde underkaste sig hyppige Reiser til Christiansted. Ligesom derfor en saadan Deling af Undersøgelsen, som Commissariatet har forudsat som mulig, og som iværksattes den 11 December 1878 og vilde have bidraget til [opslag 659] en snarere Afslutning, kun i nogle Dage lod sig gennemføre, saaledes har Følgen maattet blive, at Forhørerne, som det af Akten vil sees, have, med en vid Benyttelse af den i Commissariatet indeholdte Bemyndigelse, i stort Omfang maattet holdes alene af undertegnede Rosenstand, der, hvor temmelig vedholdende han end har kunnet fortsætte Undersøgelsen, dog har maattet afgive den fornødne Tid til Besørgelsen af sit Embede.

Foruden de paa Plantagerne og forøvrigt udenfor Retten foretagne Undersøgelser har der ialt været optaget Rets-Forhør 252 Gange.

Commissariatet har, idet man, som ovenfor omtalt, kun sparsomt har foretaget nye Arrestationer, haft under Behandling 403 Arrestanter; under Undersøgelsens Gang er der løsladt 336, og 22 ere døde, saa at der ved Undersøgelsens Slutning viser sig et Antal af 45. Da imidlertid en Arrestant, der iøvrigt var bestemt til at relaxeres, den 26de October f. A. var deserteret og ikke senere af Politiet er funden, og en Anden døde strax

efter Undersøgelsens Slutning, blev det virkelige Antal 43. Blandt disse er der imidlertid 4, hvem man efter en fornyet Overvejelse mener ikke at burde indstilles til at lide Tiltale, og Indstillingen vil da kun dreje sig om 39, saaledes som det nu i det Følgende nærmere skal udvikles og begrundes, til hvilket Øiemed det bliver rettest noget udførlig at følge Opstands-Bevægelsens Gang og forskellige Udbrud og Forgørelser.

Commissionen er herved gaaet ud fra den i det Foregaaende nævnte Forudsætning, at der, da det maatte erkjendes for ugjørligt, at forfølge til Dom alle, der maatte befindes som Deltagere, skulle for den store Masse søges udvirket Fritagelse for Tiltale, saa at Sagen kun imod de særlig Fremtrædende forfulgtes.

Det maa ansees for oplyst, at der, da Spektaklerne om Eftermiddagen begyndte i Frederiksted, ikke har været forhaanden nogen Plan til at gjøre Oprør eller anstifte omfattende Uroligheder eller anrette de Ødelæggelser, der senere vare Oprørets mest betegnende Træk. Som Følge deraf kunne da Deltagerne i Eftermiddags-Excesserne og Stenkastningen paa Politiet og imod Fortet ikke, som saadanne, betragtes som Anstiftere af eller Hovedmænd for eller Begyndere af de senere Forbrydelser, saa at der altsaa ikke kan tilregnes dem videre Meddelagtighed end den, de i Gjærningen have udvist. Excesserne om Eftermiddagen maa altsaa væsenligst [*opslag 660*] bedømmes efter deres egen Beskaffenhed, og de derunder og derved begaaede Forbrydelser – Ulydighed, tildels Modstand imod Politiet og Angrebet paa Fortet – svinde i Betydning lige overfor de senere begaaede Forbrydelser, ialfald for den store Sværms Vedkommende. Det er under Forhørerne oplyst, at det var en Neger fra Mt. Pleasant, Joe la Grange, som søgte, ved at frarive Politiet den fulde Mand (Trottmann) begyndte at vise Opsætsighed mod Politiet og, da Politiet gik alvorligere tilværks, fortsatte den, ligesom det ogsaa almindelig angives, at det var ham, som førte Negrene fra Hospitalet ned til Fortet; og det er blevet bestyret, at det var Fruentimret Felicia James, som, da Politimesteren, Præsten Du Bois og nogle Borgere have faaet Mængden ført udenfor Byen, skammede den ud og kaldte dem tilbage med Raab om, at Trottmann var død paa Hospitalet. Begge disse Personer ere døde, Joe la Grange satte under sin fortsatte Deltagelse i Oprøret Livet til, og Felicia, der, ved et mærkelig Tilskikkelse, var den første, der blev ramt af en Kugle udenfor Fortet, er under Sagens Gang død som Følge af sit Saar. Et Par Andre, navnlig Arrestanterne James Emanuel Benjamin og John Hodge, ere fundne saa stærkt udviklede i de senere Excesser, at de derfor maa drages ind under Sagen, ligesom ogsaa derved deres Deltagelse i Spektaklerne om Eftermiddagen faaer en anden Karakter. Men om den store Masse af den Hob, der tumultarisk tumlede sig i Gaderne, og derpaa i et Antal, der er jugeret meget forskjelligt, men mulig har udgjort et Par Hundrede, samlede sig udenfor Fortet og anfaldt dette med Stenkastning, synes det at gjælde, at deres Forbrydelse kan sees i et forholdsvis mildere Lys, ligesom der ikke under Undersøgelsen har vist sig Nogen, som her har været saa overveiende fremtrædende (med Undtagelse ialfald af Joe la Grange), at han kan siges at have ført de Andre an, eller at han eller de bør udpeges som den eller de, der bør bøde for den hele Hobs Forbrydelser. Under disse to Hensyn samt under Hensyn til den Varetægtsarrest, som flere af de alvorligste Deltagere have undergaaet, er da Commissionen kommen til det Resultat ikke at indstille Nogen, som blot har været Deltager i denne Del af Urolighederne til at sættes under Tiltale.

En egen sørgelig Episode i Spektaklerne udenfor Fortet var Anfaldet paa Planter Fontaine. Han blev saavidt det af de i saa Henseende opnaaede Forklaringer kan skjønnes, da han kom ridende henimod Fortsporten [*opslag 661*] først ramt i Hovedet af en Sten eller Konkylie og er derpaa bleven fældet fra Hesten til Jorden ved et Stokkeslag; Mængden synes her, ligesom i Forfærdelse over sin egen Gjærning, at være vegene noget tilbage, saa at et Par af Byens Borgere, der stode ikke langt borte, umolesterede kunde komme til at føre ham bort, ind i det Hus, hvor han udpaa Natten døde. Det har ikke været muligt at henføre det Slag – maaskee dog et Par Slag – der fældede Fontaine, til noget bestemt Individ. En Neger fra Manningsbay, William Robinson, har været temmelig sigtet som den, der ramte ham med en Konkylie, men da der katedes Konkylies i snesevis omkring, har denne Sigtelse, imod Robinsons Benægtelse af ialfald at have sigtet efter eller tænkt

at ramme Fontaine, ikke kunnet holde sig eller godtgjøres; imod enkelte har en Mistanke for at have ført Slaget været forfulgt, men uden Resultat, og det Angivende, som et ungt Fruentimmer fra Two Brothers (Caroline David), der var med i Hoben, har gjort og med Bestemthed fastholdt, at Gjærningsmanden var James Martin fra Bettyshope, er, trods den Varsomhed, hvormed det, da det er faldet naturligt at skyde Skylden paa de Døde, maatte modtages, sog maaske det rimeligste og det rette.

James Martin har under Urolighedernes Fortsættelse sat Livet til. Hvor magtpaaliggende det da end har været Commissionen at faa Omstændighederne ved Overfaldet paa Fontaine oplyste, mene vi dog, at der ikke med nogen Udsigt til et Resultat kan tiltales nogen Bestemt for denne Gjærning. At gjøre alle, der ere udfundne at have været med i Hoben, anavarlige derfor, lader sig heller ikke gjøre.

Under de Excesser, der i et Par paafølgende Timer, efterat Mængden var dreven bort fra Fortet, og indtil Brandstiftelserne begyndte, bleve begaaede, da Negerhobe drog om i Gaderne, da Assistent-Værelset i Toldboden opbrødes, da et Par Boder i Kongensgade blev opbrudte og Drikkevarer plyndrede, da Politibetjent Jacksons Bolig blev angrebet og tildels ødelagt, er der ikke fundet noget saa fremtrædende Individ, at vi alene for Deltagelse deri have Nogen at indstille til Tiltale. Det var efterhaanden ved at blive mørkt, fredelige Folk syntes at have holdt sig hjemme, og kun fra selve Deltagerne i Excesserne har der været Forklaringer at faa, selvfølgelig betydelig tillempede og, da det gjaldt om at skyde Skylden paa hinanden, i høi Grad upaalidelige. Den tidligere nævnte J. Emanuel Benjamin (om hvem atter nedenfor) sigtes som fremtrædende under disse Excesser, samt paa et lidt senere Stadium, [*opslag 662*] da en Hob Negre havde samlet sig nede i Prindsensgade, den fra Ildebrands-Natten saa bekjendte Samuel Henry fra Concordia, der ifølge Standrettens Dom blev skudt i Frederiksted.

Om det derpaa, saaledes som det af flere af de Andre tillægges ham, virkelig fornemmelig har været ved hans Anstillelse, at Ildspaaættelserne ere begyndte, foreligger der ikke noget sikkert Bevis for, men at han, saaledes som han blev fældet skyldig i, har været en Hovedmand i October-Nattens Forbrydelser, er ganske blevet bestyrket. Iøvrigt er det kun i ringe Udstrækning lykkedes Commissionen at bringe for Lyset Enkelt-heder i Nattens Begivenheder eller Hovedmænd for Ødelæggelserne, der, efter at Brandstiftelserne først vare satte i gang, synes iværksatte ikke af en ordnet Bande, der under en myndig Ledelse gik fra Sted til Sted, men vildt af større og mindre Flokke, der dannede sig blandt de Hundreder af Negre, som ved Tidender om Urolighederne og ved Brandskæret uden Varsel og uden Aftale strømmede ind til Byen – undertiden flere Steder paa engang. At By-Pøbelen har været med, ialfald til at plyndre, er der ingen Tvivl om. Ogsaa Deltagere i enkelte Brandstiftelser har det været forbundet med stor Vanskelighed at fremdrage. Det er i en tidligere Indberetning til Gouvernementet nævnt, hvor vanskeligt det var at skaffe Beviser imod dem, der Ildebrands-Natten forbrød sig, og denne Vanskelighed har holdt sig. De Enkelte, der, udenfor Forbrydernes egen Kreds, vovede at færdes ude, have ikke kunnet kjende Mange; med Hensyn til Flere, om hvem Angivelserne fra Først af Ild saa sikre, er Gjenkjendelsen, naar det kom til en egentlig Vidneforklarings Alvor, bleven saa usikker og upaalidelig, at Udsagnet Intet har været værdt; imellem de forbryderiske Negre selv har der været et Sammenhold, der, naar Undersøgelsens Langvarighed og Vedholdenhed tages i Betragtning, er mærkeligt, og naar undtagelsesvis en svagere Karakter har paataget sig at angive en Stalbroder, har der ikke kunnet tillægges en saadan Angivelse videre Vægt end, som et Spor, der var at forfølge. Til egen Tilstaaelse har Tilbøjelighed for de Allerfleste – navnlig for Forbrydernes i Frederiksteds Vedkommende – ganske manglet. Naar vi derfor af de for Brandstiftelse og Plyndring i Frederiksted Mistænkte kun indstille et forholdsviis ringe Antal til at sættes under Tiltale, da er her Grunden ikke fornemmelig den, at vi hos et overvejende Antal have fundet Skylden saa formildet, at en Eftergivelse vilde være [*opslag 662*] vel begrundet men mere den, at vi enten ikke mene, at den Paagjældende vilde kunde overbevises, eller at vi, selv hvor maaskee et formelt gyldigt Bevis kunde bringes tilveje, dog have Tvivl om dets Rigtighed.

Det lader sig neppe paavise, at de Individder, der ere tilbageholdte som dem, om hvem Undersøgelsen formentlig vil godtgjøre, at de have været delagtige i Ildspaaættelserne og Ødelæggelserne i Frederiksted, navnlig Arrestanterne Francis Harrison, Emanuel Jacob, James Emanuel Benjamin, David Cameron, George Henry, John Hodge og Fruentimret Susanna Abramson (Bottom Belly), have været egentlige Anstiftere, eller, ialfald for Nogles Vedkommende værre end maaske hundrede Andre, hvis Skyld ikke kommer for Dagen. Det har været deres Uheld, at de ere blevne sete, kjendte og iagttagne paa en saadan Maade, at et paalideligt Beviis maa antages at ville være præsteret. Dette gjælder navnlig Arrestanterne David Cameron og George Henry, der hver kun sigtes for Delagtighed i en enkelt Ildspaaættelses-Handling, for hvilken de da rigtignok angiver at have været Hovedmænd. Commissionen har ment ikke at kunne andet end beholde dem Begge, men skal dog med Hensyn til David Cameron, der trods de fremkomne to Vidneforklaringer bestandig og højtidelig benægter endog at have været paa det opgivne Sted, anføre, at han senere under Opstanden synes, i Planter Fontaines Enkes Tjeneste, at have opført sig godt, og at han siden er bleven næsten blind og forøvrigt sygelig, saa at der neppe lod sig sige meget imod, at han fritages for Tiltale. – John Hodge sigtes for at have været paafærde flere Steder i Aftenens og Nattens Løb, det samme gjælder om Susanna Abramson, og Francis Harrison, Emanuel Jacob og James Emanuel Benjamin ville, hvad enten der nu i Byen have været Anstiftere eller Hovedmænd eller ikke, befindes senere paa Landet at have været saa fremtrædende Deltagere, at de ikke bør undgaae Tiltale.

I det Forsøg, der om Morgenens, efterat Tropperne vare komne til Byen, gjordes paa at antænde den øvre Deel af Byen, det saakaldte Freegut sigtes Arrestanten Isaac Anthony for virksom Deltagelse. Han har desuden været med paa Allandale.

Den næste fremtrædende Episode i Opstanden var det Overfald, der Onsdag Morgen forøvedes paa de to paa Carlton efterladte Soldater. En stor Masse Negre, der dels kom fra Frederiksted, dels fra Plantager oppe i Landet, havde samlet sig ved den saakaldte "Høgensborg Bridge", [*opslag 664*] da der efterhaanden udbredte sig iblandt dem Rygtet om, at to Soldater var efterladte alene paa Carlton. Det blev bestyrket af Negre fra Carlton og under Ledelse af en saadan John Christian Flanders, der under sin fortsatte Deltagelse i Opstanden satte Livet til, drog Hoben ind paa Carlton, drev Soldaterne frem af deres Skjul og stenede og slog dem til døde. Ifølge Standrettens Dom blev to Negre John Charles og Joseph Harrison, der ansaaes for overbeviste om at have været særlig virksomme ved Mordet – hvad ganske er bekræftet – skudte. Der har rimeligvis i Hoben været et Par hundrede Negre, af hvilke vel atter de fleste have løftet Sten eller Stok mod Soldaterne, saa at det baade vilde være ugjærligt at udfinde hver enkelt Deltager, og, om de kunde udfindes, heller ikke vel muligt at forfølge dem Alle. Blandt de værste fremhævedes snart Arrestandinden Axeline Salomon (Agnes) som den, der sammen med Flanders var gaaet i Spidsen for Hoben og havde været en af de første Angribere; og denne Angivelse er bleven ganske bestyrket, i visse Parter ogsaa ved hendes egen Tilstaaelse. Et andet ungt Fruentimmer, Arrestantinden Mathilde Mc Bean er sigtet under neppe meget mindre alvorlige Omstændigheder, og endelig maa vistnok Arrestanten Joseph Bowell, om end Bevislighederne imod ham ikke foreligge ganske saa afgjørende, ogsaa tiltales for Meddelagtighed i Mordet. Han har desuden været med i den Bande, der Dagen efter afbrændte Carltons Værker. Flere end disse tre – blandt de endnu Levende – er det ikke, trods al den paa denne specielle Undersøgelse anvendte Møie, lykkedes at fremdrage af Mængden. Flertallet af Hoben var, angives det, ikke kjendt af Folkene paa Carlton, da de var fra andre Kanter af Landet.

Fra denne Hobs videre Tog over Whim, Concordia og Wheel of Fortune og tildels Høgensborg maa nævnes Arrestanterne Hans Christian og Joseph Spencer, hvilken Sidste ogsaa den paafølgende Dag (hvorum nedenfor) var med.

Herefter synes Hoben paa Landeveien imellem Høgensborg og Diamond Skolehus at have samlet flere og friske Kræfter, forinden den væltede sig ind over Mountain, som der dog ikke blev sat Ild paa, Allandale og St. Georges. Allandale Affairen har været Gjenstand for en meget omhyggelig Undersøgelse, baade paa Stedet selv og igjennem omfattende Retsforhører, dels paa Grund af den dermed forbundne Mishandling af en Søn af Planter Flemming, som blev [opslag 665] antruffen af Hoben udenfor Negerbyen, dels fordi der i det Hele syntes at være gaaet frem med stor Voldsomhed der. Der har kun været fundet eet Vidne, som med nogen Bestemthed har villet kunne udsige Noget om, hvem der var med i Overfaldet paa den unge Flemming, der selv, svaghovedet som han var iforvejen og endnu mere aandssvækket efter Mishandlingen, ikke har kunnet formelig afhøres; og det vil neppe lykkes at faae paalideligt Beviis imod Nogen i dette Punkt. Vidnet har sigtet den ovennævnte A. Isaac Anthony som den, der begyndte Overfaldet; Arrestanten har indrømmet at have været med paa Allandale, og hans ovenanførte Forhold i Frederiksted giver desuden tilstrækkelig Grund til, at han sættes under Tiltale. Som særlig fremtrædende ialfald ved Nedbrændingen af Allandale nævnes forøvrigt Arrestanterne John Thomas Sobers og Christopher Samuel, og for St. Georges's Vedkommende Arrestanterne George Michael og Thomas Critchlow, hvilke Tvende derpaa desuden dannede og anførte den Bande, som samme (Onsdag) Aften afbrændte Plantagen Lower Love og Vaaningshuset paa Castle.

De skilte sig nemlig paa St. Georges fra Hovedmassen af Banden, som her vistnok har udgjort flere hundrede Negre og derfra gik løs paa Grove Place, hvor et Antal Negre, navnlig Fruentimmer af Plantagens egne Folk, ialt 16 bleve, dog ikke forsætlig indebrændte i Mulefolden under deres Forsøg paa at tilegne sig endel i der gjemt Mayismel. Ved Ødelæggelsen af denne Plantage var særlig den paa selve Plantagen hjemmehørende Arresatnt Wm James virksom, saavel som Arrestanterne George Callender og Henry England, hvilke Tvende ogsaa paa det næste Sted, River, gjorde sig bemærkede. Paa Bandens videre Vej til Fountain, Upper Love, Jealousie, Mt Pleasant var iøvrigt den ifølge Standrettens Dom skudte Robert James (alias Robert Teyson, ogsaa kaldet Bordeaux) fremtrædende som Fører, indtil han paa Mt Pleasant under et Klammeri med en anden Neger blev saaret ved et Øxehug i Skulderen, saa at den ligeledes skudte De Silva førte Banden videre til Mon Bijou. Omtrent paa dette Punkt maa ogsaa den, fornemmelig for sin Virksomhed de to følgende Dage bekendte Joseph Parris, efterat han paa Lower Love og Castle havde været med George Michaels Bande, have sluttet sig til denne, den store Bande.

Det er rigtignok tvivlsomt, om paa denne Bandes Vei Onsdag Aften og Nat Negrene fra de Plantager, hvor den efterhaanden kom til, i [opslag 666] samme Grad, som det blev Tilfældet den følgende Dag, have sluttet sig til den og fulgt den paa dens videre Tog. Der har ganske vist været Negre fra River med paa Upper Love og fra Upper Love paa Jealousie, men at saagodtsom hele Plantagens "Gang" skulde have fulgt med, synes ikke at have været Tilfældet. Mulig stikker Usikkerheden i, at det, fordi det – efterat Banden havde været paa River – var mørkt, har været vanskeligt at kjende og skjelne Deltagerne, ligesom der af denne Grund ingen paalidelige Angivelser haves om hvem der har udført de enkelte Brandstiftelses-Handlinger; men det ligger dog ligesaa nær at antage, at virkelig, da det, ogsaa paa Grund af Mørket, har været let for de Negre, som ikke af egen Drift vilde slutte sig til Oprøret, at forstikke sig, ligesom Forbrydelsen ved Nattetid har faaet noget mere Grufuldt ved sig, paa de fleste Steder Negrene kun enkeltviis ere fulgte med. Dog er f. Ex. fra Mon Bijou et ikke ringe Antal gaaet med til Fredensborg og Slob, hvor ved Midnatstid en meget stor Bande huserede; og naar der i saa Henseende ikke er indstillet Nogen til Tiltale, ligger det i at disse Mon Bijou Folk ialfald ikke have opkastet sig til Ledere, at de neppe engang ere gaadede med af egen Drift, men trykkede af de andre, og at de dengang ikke gik længere med. Denne Betragtning gjælder navnlig en Neger, William Holder kaldet "Poor Boy", med Hensyn til hvem Commissionen længe var i Tvivl, men endte med at relaxere, tildels maaske ogsaa under Hensyn til, at han ellers havde et fortrinligt Skudsmaal. En lignende Betragtning

har skaffet en godmodig, men letsindig Neger Josva Collymore, der desuden i Oprørsdagene holdt Forvalter Field skjult i sit Hus og antages derved at have reddet ham, hans Frihed igjen.

Ved Slob-Kingshill-Fredensborg er der indtraadt om ikke Opløsning og Forvirring i Banden, saa dog en meget betydelig Afgang fra den. Parris og den fra Standretten som Stifter af Windsor-Banden Dagen efter bekjendte John Lewis fra Lebanonhill ere for den Nat ophørte at være Førere, formodentlig ligeledes De Silva; ingen eller dog kun faa af Slobs eller Fredensborgs Folk ere fulgte med, og det synes, at Negrene fra den Egn i det Hele taget have ømmet sig ved at gaae østen for Kingshill, hvor, som de vidste, der om Aftenen havde vist sig Tropper. Det var ialfald en noget reduceret Bande, der kastede sig over Cliftonhill, og Lederne i den var fornemmelig Folk fra Egnen øst for Kingshill, [*opslag 667*] der om Formiddagen vare gaaede ned i Landet og tildels havde været med endog allerede paa Allandale og derfra holdt ud hele Tiden, saasom den saakaldte Monsieur (Joseph Ross) fra Cliftonhill, Bradshaw og Newton fra Strawbeeryhill. Den gik, naar den ikke opholdtes af Regn, frem med stor Skyndsomhed, saa at den f. Ex. paa Cliftonhill, efter at have afbrændt Vaaningshuset, kun hastig og ufuldstændig fik sat Ild paa Værkerne, fordi, som det af Førerne blev raabt, man maatte skynde sig for at naa Christiansted, til det blev lyst, den ødelagde, foruden, som nævnt, Cliftonhill, desuden Barrenspot, Strawberryhill, Diamond & Ruby, Castle Coakley, Peters Rest, Work and Rest, indtil den Torsdag Formiddag blev adsplittet paa og ved Annashope. Fra dette Tog maa, efterat de ovennævnte Hovedmænd ere opgivne at være faldne, fremhævedes Arrestanten William Arnold, en ung hjemløs og pjaltet Neger fra Upper Love, som derfra fulgte med Banden og, da paa Castle Coakley en af "the Captains" blev træt, blev, udrustet med en Træsabel, som han var, gjort til "Captain" og saaledes var med til at lede Banden til Work & Rest, fremdeles Arrestanten Wm Barnes fra Rust up Twist, der sluttede sig til Banden ved Cliftonhill; endelig Arrestanterne George Simmonds og Richard Gibbs (kaldet Sealy, eller formedelst sin Lidenhed Junky), der Begge havde været med ligefra Mountain og Allandage, og den Sidstnævnte, da han først rastede ved Annashope, altsaa havde været med ved 19 Plantagers Plyndring og Brand.

Medens det saaledes om Onsdagen og navnlig Onsdag Eftermiddag, Aften og Nat væsenlig, nemlig med Undtagelse af George Michaels Bande, var en enkelt Bande selvfølgelig med hyppig vekslede Deltagere og tildels med vekslede Anførere, som drog plyndrende og brændende gennem Landet fra Wheel of Fortune eller ialfald fra Allandale til Annashope, fik Torsdag Morgen Opstanden en anden Karakter, idet der rundt om dannede sig Bander, som tog sig for hver at ødelægge sit Kvarter, og, som det af flere Arrestanter er udtrykt under Forhørerne, "the whole Negro Population was walking". Opstandsaaen og Plyndringslysten var vakt igjennem Beretninger og Pralerier fra dem, der, i Reglen usle, slette, "pennyless" Subjekter, var vendte hjem fra Gaarsdagens Begivenheder; paa mange Steder vare Negrene gnavne over, at deres egne Plantager vare brændte, medens Nabo- [*opslag 668*] Plantager stode urørte, og tildels har det vel været Tilfældet, hvad Deltagerne i Torsdags-Banderne idelig have villet gjøre gjældende, at Gaarsdagens og Nattens Anførere, der vare gaaede saa vidt, at de Intet havde at tabe, havde udgivet den Parol, at Ingen maatte sidde hjemme i Negerbyerne; Enhver, der kunde røre sig, skulde ud og "fight for liberty" – ellers vilde Negerbyen blive afbrændt. – I Reglen var det en enkelt Plantages "Gang", som under Ledelse af et Par Stykker af deres egne Folk drog ud og faldt over en af de nærmeste Plantager, og efterhaanden sluttede de Negerne paa de Plantager, hvor hvor de havde hjemsøgt og ødelagt, mere eller mindre frivilligt sig til dem, og den oprindelig lille Hob blev til en anselig, undertiden en meget stor Bande. Saaledes udgik fra Høgensborg den Bande, som Torsdag Formiddag ødelagde den vestlige Del af Sydsiden, Williams Delight, Enfieldgreen, Diamond, Good Hope, Whim og Carlton; paa Castle opstod den Bande, som, paa samme Tid omtrent, afbrændte Golden Grove og Negrobay, og hvortil saa ved Manningsbay sluttede sig den Bande, som, udgaaet fra Lower Love imidlertid havde afbrændt Adventure og Paradise og havde været med til sammen med en Hob fra Diamond og en fra Upper Love udgaaet Flok at brænde Bettyshope, hvorefter de saaledes forenede Hobe i en sluttet

Bande, der maa have været den største, der har været samlet, omtrent ved Middagstid gik løs paa Anguilla, derfra til Kingshill Station, og over Bethlehem, paa begge Sider af Veien, og Castle (Værkerne) til Mt Pleasant (Mc Dermott); Mt Pleasant's (Holm) Folk samlede sig og faldt over Hermitage, hvorfra Ødelæggelsen gik videre til Little Fountain, Lebanonhill, Canaan, La Valleé og Rust up Twist, medens paa Windsor den Bande dannedes, som afbrændte Mt. Pellier, Morning Star, Concordia, Windsor og Glynn Station, indtil den paa Glynn blev adsploftet af det frivillige Plantercorps. Paa "West-End" Nordside, hvor Negrene holdt sig tilbage om Onsdagen, formodentlig trætte og skræmmede efter deres Færd i Frederiksted om Natten, udviklede sig lidt senere, først ved Middagstid, den Bande, der drog over Orange Grove, Mt Pellier, Two Friends, Mt Steward, Annally, Mt Victory, Nicholas og Punch. Sent om Torsdag Aften blev Mt Pleasant & Plessens Værker afbrændte, saavidt det har kunnet oplyses, af nogle faa Folk, der gik stille og lumskelig tilværks.

Om Fredagen endelig skete den sidste egentlige Reisning, idet atter Joseph Parris, [*opslag 669*] der om Torsdagen havde ført den ovenfor beskrevne Bande ud fra Castle og været vel den mest energiske Fører, samlede Folk paa Lower Love og Castle, drog over Jealousie til Mt. Pleasant (Holm), hvor Bygninger og Karrer, som vare slupne for at afbrændes Onsdag Aften, brændtes, og derfra, i Forening med Mt. Pleasants Folk, ned til River, hvor nogle Bygninger var blevne levnedede om Onsdagen. Et Korps beredne Plantere kom til og splittede denne, den sidste Bande ad.

Det maa vel følge af sig selv, at der ikke kan være Tale om at drage Enhver, som kunde overbevises om at have vist endog temmelig betydelig Virksomhed i disse Bander, til Ansvar efter Loven. Kan det vel end ikke tages ganske bogstaveligt, at det er "the whole population", som har været paa Benene, saa har det dog paa flere Plantager (Høgensborg, Mt Pleasant, Lower Love, Castle o. fl.) været saagodtsom den hele mobile Befolkning, der har været med, Hundreder have "handed magass" ɔ: været med til at stikke Ild, og da Plyndringerne og Ildspasættelserne ere foregaaede ved højlys Dag og i de fleste Tilfælde (i Modsætning til om Onsdagen) ved Egnens egne Folk, har der foreligget Angivelser i hundredevis, ligesom det vel ogsaa er i Hobetal at de, imod hvem Beviser ere bragte næsten til Fuldstændighed, kunne tælles. Tiltale maatte vel begrænses til Saadanne, som, fordi de enten have stiftet Banderne eller anført dem eller med særegen Udholdenhed fulgt og understøttet dem, have saaledes fremmet og støttet Reisningen, at den uden deres Medvirkning maaske vilde været falden sammen. Men derved svinder Antallet af dem, som man har at indstille til Tiltale for Torsdags-Forbrydelserne, ind til et i Forhold til den Mængde, der deltog, og de Ulykker, der voldtes, endog meget ringe Antal. Om den store Masse gjælder det nemlig, at de have været saagodtsom lige gode; og synes der navnlig ikke at være tilstrækkelig Anledning til, saaledes som der ved Angivelserne har været Tilbøielighed til, at sætte en Hoveddistinktion deri, om paagjældende Deltager har været med til, naar først en Kjælder eller en Bolig var opbrudt, at plyndre den, eller om han eller hun (i mange Tilfælde, navnlig ved Plyndringer og Antændelser af Magasstakke, er det Fruentimmer, det dreier sig om), naar først Signalet til Antændelse var givet, har kastet en Tot brændende Magas ind i Kjælderen eller Boligen. Bandens Deltagere maa dog ansees for nogenlunde [*opslag 670*] solidarisk ansvarlige for det Ene som for det Andet, hos den Ene for Plyndringsdriften, hos den Anden Ødelæggelsesdriften havt Overhaand; den, der har gjort det Ene, har rimeligvis ogsaa været parat til det Andet og har – rimeligvis ogsaa gjort det, idet det nemlig ofte har beroet paa tilfældige Omstændigheder, om Vedkommende er bleven iagttaget i det ene eller det andet Moment. – Det har mangan en Gang været et for vedkommende Forhørsdommer højst pinligt Foretagende at skulle vrage og udsandre, hvem der som en Hovedmand skulde beholdes i Arrest og udsættes for Tiltale, og hvem der skulde løslades, men det vilde blive næsten uoverkommeligt, naar der skulde vrages imellem, hvad den ovennævnte "Poor Boy" betegnede – anvendende Betegnelsen paa sig selv – som "Common soldiers".

Men desuagtet maa maaskee de som Ledere og Hovedmænd Indstilledes Antal synes meget ringe. Foruden de efter Standrettens Domme exekverede Ledere har der været endel Hovedmænd, som ikke længere

ere tilbage. Et Par ere bortrømte, nogle ere under Oprøret faldne, dræbte eller saarede eller paa anden Maade komne af Dage – John Coddage, en af Lederne fra Upper Love, blev brændt tildøde paa Negrobay, og Augustus Hatchett, en af Stifterne af Windsor Banden, i Windsors Romkjælder – og atter Andre ere under Sagens Gang, navnlig ifjor Sommer under Skørbugs-Epidemien og dens Suiter i Richmond Fængsel, døde, saaledes den udentvivil fornemste Leder af Høgensborg Banden John Wm Washington, en af Anførerne for West-End Nordside Banden, Jacob Pickering, og nu, just som Undersøgelsen er sluttet Fritz Richardson, der baade Torsdag og Fredag sammen med den tidligere nævnte Arrestant J. Emanuel Benjamin og Arrestanten Edward Lewis førte Mt Pleasant Folk paa deres Tog, der bliver da foruden disse To tilbage at nævne fra disse Bander efternævnte Arrestanter, fra den Høgenborgske eller vestlige Sydside-Bande den ogsaa fra om Onsdagen omtalte Joseph Spencer, Henry Barker og Joseph Briggs; af den fra Lower Love udgaaende Bande, der, saavidt vides, ingen Offre har afgivet og ogsaa synes at have været den mindst voldsomme, Wm Henry, Christian Martin og Wren Gittens; af Folkene fra Upper Love George Cambridge; af den store, oprindelig fra Castle udgaaende Bande, der huserede paa Anguilla og videre frem, og af hvis Førere, foruden Parris, [*opslag 671*] ogsaa Augustus George blev dømt af Standretten, medens Party Rose ogsaa er opgivet som omkommen, James Cox; af den paa Windsor af John Lewis stiftede Bande Joseph William; fra West-End Nordside Banden, hvis Hoved-Anfører Thomas Graydon (Colonel Peter) tilligemed Daniel Philip blev dømt af Standretten, de fra October-Natten i Frederiksted allerede nævnte Francis Harrison og Emanuel Jacob samt den under Benævnelsen Queen Mary saa bekendte Mary Thomas. Endelig maa hertil tildels henføres Arrestanten Johannes Samuel, kaldet Bamberg, der vedholdende fulgte med baade Torsdag og Fredag, ligesom han under meget betænelige Omstændigheder har færdedes ved Plessens Negerby og Værker, da disse, som ovenfor anført, sent ud paa Torsdag Aften brændte. Som Anstifter eller dog en af Anstifterne af denne Ildspasættelse sigtes iøvrigt Arrestanten Joseph James.

Under Forhørerne betræffende Parris's store Torsdag-Bande og forøvrigt ved mange andre Lejligheder forekommer der en Neger fra Lower Love, John Charles. Han har efter sin egen Vedgaaelse fulgt hin Bande paa den største Del af dens Tog, men han fastholder under sine meget omstændelige og oplysende Forklaringer vedholdende, at han ikke noget Øieblik har ledet, opmuntret eller tilskyndet Andre eller med egen Haand udført nogen Voldsgjerning, og der er heller ikke fremkommet Beviser i Modstrid hermed; medens det er paavist, at han flere Steder er traadt hindrende op imod Parris's eller Andres Voldsomheder og har forebygget Mishandling f. Ex. af Driveren paa Manningsbay. Han har derhos under Forhørerne ved sine omfattende Bekjendtskaber blandt de andre Negre, sit Kjendskab til Begivenhederne og sine aabne Fremstillinger været til Nytte for Undersøgelsen, saa at Commissionen mener at have god Føie til ikke at indbefatte ham under dem, der attraaes tiltalte, hvad man dog, efter det Omfang, hvori han forekommer i Forhørerne, har meet herved at burde angive Grunden for.

Som en ganske isoleret Begivenhed maa omtales den paa Plantagen Blessing Torsdag Aften den 3 October iværksatte Ildspasættelse, der foretoges af Arrestanterne John Samuel, Thomas James og James Griffith, Alle tre ellers fredsommelige og hidtil ulastelige unge Negre fra Plantagen Anguilla. Uden nogen Paavirkning eller Tilskyndelse udefra gik de henad Aften, [*opslag 672*] efterat Anguilla var brændt om Middagen, over til det nærliggende Blessing, hvor de, efterat Blessings faa Folk, da de hørte Raabet "our side" altsaa troede, at der var en Bande i Anmarsch, havde forstukket sig, satte Ild paa Magasstakkene, som ganske afbrændte, og derpaa vare ifærd med at anlægge Ild i Kogehuset, da de blev forstyrrede af en af Plantagens Folk, flygtede. Efter deres egne Vedgaaelser maa de rimeligviis Alle tre, om end maaske John Samuel har været deres Formand, blive at ansee for lige gode om Gjerningen, saa at vel neppe Nogen af dem kan undgaae Tiltale.

En lignende Expedition fandt om Fredagen Sted ovre paa Nordsiden, idet nogle Folk fra La Valleé, som var brændt Dagen iforvejen, fandt paa at hjemsøge den nærliggende Kvægplantage Northstar, hvor de brændte

et temmelig ringe Vaaningshus og derpaa, sammen med et Par Negre derfra, gik til det lidt længere Vester paa liggende Prosperity og satte Ild paa Levningerne af det derværende Vaaningshus. Imod den Person, der af de øvrige Deltagere sigtes for at have foreslaaet Foretagendet, blev Sigtelsen først bragt til nogen Rimelighed paa et saa sent Stadium, at han imidlertid havde forladt Øen; af fire som Deltagere Anholdte og Arresterede døde under Sagens Gang de to mest fremtrædende og da navnlig ogsaa den – Joe Patrick – som havde iværksat selve Ildspaaættelses-Handlingen, og de to Tilbageblevne, der ligesom de to Andre led meget under Græmmelse og Ængstelse for Følgerne af, hvad de havde gjort, og begyndte at svinde hen ligesom hine, bleve de, da der imod dem egentlig ikke forelaa Andet, end at de havde været i Flok og Følge med, indtil videre løsladte, og man finder ikke Anledning til at indstille, at Sagen imod dem gjenoptages.

Et Optrin for sig selv fandt endelig Sted om Fredagen den 4de October paa Upper Love, da Plantagens Negre, som der er opgivet, "the whole Gang" i Forening med nogle fremmede Negre anfaldt og mishandlede et midaldrende Fruentimmer Julie Roebuck, som boede paa Plantagen og drev en lille Handel med Lys, Traad o. desl. – Efter Negrenes Forklaring, som hun dog ikke vil indrømme Rigtigheden af, gik hun Fredag Morgen og Formiddag, da hun formodentlig har antaget, at det Hele var forbi, om i Negerbyen og skjændte [*opslag 673*] over, at Negrene som et Sæt Tyveknægte have røvet og stjaalet, hvad hun havde havt til Hus; og Plantage Negre, der ikke ville have været med hertil, bleve derover forbittrede; en af dem gav hende et Par Slag, hele Hoben faldt saa over hende og slog og stødte hende med Stok og Pidsk og hvad de ellers havde i Haanden; hun blev stødt eller trukket ud paa Landevejen, hvor et Par Stykker gav sig ifærd med at trække Ringene af Fingrene paa hende, ved hvilken Leilighed hendes Hænder og ene Arm bleve saa ilde tilredte ved Slag, at hun endnu kun maadelig kan bruge sine Fingre og vel neppe nogen sinde faar sin fulde Førlighed i dem igjen. Hendes Forklaring findes i Akten under Forhøret den 13 Februar f. A. – Flere af Plantagens Folk have været arresterede som Deltagere i Mishandlingen, af hvilke ogsaa nogle ellers havde forbrudt sig; men de ere, med Undtagelse af den ovenfor omhandlede Wm Arnold, der forøvrigt er saa dybt indviklet, paa forskellige Stadier af Undersøgelsen blevne foreløbig løsladte. Det har i sin Tid være overvejet, om ikke denne Sag rettest kunne udsondres fra den store Sag, men da, som nævnt, flere af Deltagerne ogsaa paa anden Maade havde været med, og da Affairen dog var et Udbrud eller en Yttring af den hele Bevægelse og navnlig ogsaa var en Bande-Forbrydelse, for hvilken vel neppe alle de Deltagere, som kunde findes, vilde blive at drage til Ansvar, fandtes der dog stærkere Grunde for at bevare Forbindelsen; hvorefter da Arresten paa samme Maade som for den øvrige Masse af Deltagere maatte søges forkortet. Længst sad arresteret et ungt Fruentimmer Rebecca Frederik, der var sigtet som den mest ivrige ved Mishandlingen og holdtes i Forvaring indtil den 11 November f. A., væsentligst dog fordi hun ogsaa var sigtet for, hvad hun har vedgaaet, at have været med i Banden paa Allandale og en Tidlang antoges der at have været virskom Deltager. Julie Roebuck har derefter i et Forhør den 29de Januar d. A. udsagt, at hun kunde tilgive og vel endog gaa i Forbøn for de øvrige Deltagere i Mishandlingen, men William Arnold og Rebecca Frederik kunde hun ikke tilgive. Der maatte vel derefter med Hensyn til Hovedmassen af Deltagerne være at følge den samme Fremgangsmaade, som ved Sagen i det Hele, saa at der ingen Tiltale mod dem iværksættes, medens man maa henstille Sagen, forsaavidt angaar Rebecca [*opslag 674*] Frederik – som Arnold vil jo nemlig i andre Henseender ikke kunne undgaa Tiltale – idet man paa den ene Side ikke overseer, at der, hvor det gjælder om personlig Krænkelser, Overlast og Mishandling, hvor end ikke ved nogen Erstatning Forbrydelsens Følge kunde oprettes, maaske kan være Anledning til at tillægge den Forurettedes Stemme større Vægt end ved de forøvrigt begaaede Forbrydelser, men dog, ligesom man herved maa bemærke, at en lignende Utilbøjelighed til at tilgive i mange Tilfælde og, ialfald efter Vedkommendes Mening, med samme Ret findes hos Adskillige, hvis Eiendom og Velfærd er bleven ødelagt, paa den anden Side ikke kan ansee det saa afgjort, at Julie Roebucks Mening, at Rebecca har saa væsentlig været Ophav til Mishandlingen, at hun bør bøde for de andre, vil findes rigtig (cfr. det den 6te Marts d. A. optagne Reassumptionsforhør), og derhos maa tage her den af J. Roebuck rimeligvis givne, under de foreliggende Forhold høist ubesindige Provokation og den lange Arrest i Betragtning. Under Tiltalen, om

den maatte blive dekretet, vilde da indbefattes hendes øvrige Deltagelse i Opstanden, saa at den ikke behøvede særlig at formuleres, men hun kun at nævne efter de Andre.

Det bliver herefter efternævnte Arrestanter:

1. James Emanuel Benjamin (Mannie) af Mt Pleasant
2. John Hodge af Fredensborg
3. George Henry af Sprathall
4. Francis Harrison af Prosperity
5. Emanuel Jacob af Prosperity
6. David Cameron af La Grange
7. Susanna Abramson (Bottom Belly) af Prosperity
8. Isaac Anthony af Frederiksted (arbejder som "Porter" paa Annaly)
9. Axeline E. Salomon (Agnes) af Bethlehem
10. Mathilde Mac Bean af Cane
11. Joseph Howell af Høgensborg
12. Joseph Spencer af Høgensborg
13. Hans Christian af Williams Delight
14. John Thomas Sobers af Becksgrove
15. Christopher Samuel af Mt Pleasant (Plessens)
16. George Michael af Envy
17. Thomas Christchow af Jealousie
18. William James af Grove Place
19. George Callender af Enfieldgreen
20. Henry England af Jealousie
21. William Arnold af Upper Love
22. William Barnes af Rust up Twist
23. Georges Simmons af Barren Spot
24. Richard Gibbs (Sealy) af Barren Spot [*opslag 675*]
25. Edward Lewis af Mt Pleasant
26. Henry Barker af Høgensborg
27. Joseph Briggs af Fredensborg
28. William Henry af Lower Love
29. Christian Martin af Lower Love
30. Wren Gittens af Lower Love
31. George Cambridge af Upper Love
32. James Cox af Diamond
33. Joseph Wiliam af Windsor
34. Mary Thomas af Sprathall
35. Johannes Samuel (Bamberg) af Frederiksted
36. Joseph James af Enfieldgreen
37. Johan Samuel af Anguilla
38. Thomas James af Anguilla
39. James Griffith af Anguilla

at Commissionen for at indstille – for A. David Camerons Vedkommende dog med mindre Bestemthed, – at Sagen videre forfølges, saa at de tiltales for Deltagelse i det i October 1878 stedfundne Oprør (eller Opstand) og i en eller flere af de til Oprøret sigtende eller derunder begaaede Forbrydelser, det være sig Brandstiftelse, Plyndring, Ødelæggelse af andres Eiendom eller Angreb paa og Mishandling af Andre – Arrestantinderne

Axeline E. Salomon, kaldet Agnes, og Mathilde M^s Bean samt Arrestanten Joseph Bowell desuden særlig for Mord eller Meddeelagtighed i Mord eller dog i morderisk Overfald.

Med Hensyn til andre Deeltagere i Opstanden og de derunder begaaede Forbrydelser (cfr dog ovf om Rebecca Frederik) maatte man derimod indstille, at de søges ved kongelig Naade fritagen for Tiltale. Som det af alt det Foregaaende fremgaaer, vilde Fritagelsen ikke vel kunde begrændses ved bestemte opgivne Individier og navnlig ikke begrændses saaledes, at den kun omfattede dem, der ere dragne frem som sigtede, men den maatte omfatte enhver, nævnt og unævnt, udfunden og ikke udfunden Deltagelse. Det kunde maaske være et Spørgsmaal, om ikke Tiltale burde holdes aaben imod Saadanne, om hvem det i Tidens Løb maatte udfindes, at de havde deltaget i det morderiske Overfald paa Soldaterne paa Carlton eller i Overfaldet paa Fontaine eller forøvrigt i morderiske Overfald – en omreisende Skærsliber blev i Frederiksted saaledes overfaldet med Hug og Slag, at han 12 Dage efter døde, uden at nogen af Gjerningsmændene med Sikkerhed er udfunden –; men med Hensyn til Mordet paa Carlton er det, naar endnu de tre ovenomhandlede Sigtede forfølges, neppe rimeligt, at der i Fremtiden vil udfindes Flere, hvis [opslag 676] Deltagelse gaaer videre end den store Mængdes, og hvad de andre Begivenheder angaar ville mulig, naar det tages i Betragtning, at det neppe kan godtgjøres, at der i disse Tilfælde har været Hensigt til at skille de Paagjældende ved Livet, Omstændighederne ikke kræve, at Forfølgning holdes aaben.

Med Hensyn til, at Commissariatet, der ogsaa omfatter Sagens Paakjendelse, anordner tre Commissarier, og at intet Medlem er udnævnt i Justitsraad Forsbergs Sted, skulde man, naar der fremdeles ikke udnævnes noget tredie Medlem, ansees det for fornødent, at samtidig med Sagens Anlæg Gouverneurens Bestemmelse om, at til Sagens Paakjendelse de to Medlemmer alene udgjøre Commissionen, forventelig meddeles Commissionen.

Efter hvad foran er anført om Justitsraad Sarauws Helbredstilstand, vil det mulig vise sig tilraadeligt, at Sagen føres og behandles i Frederiksted, og har man ikke enten i Commissariatet eller i andre Omstændigheder seet Noget til Hinder herfor.

Foruden Akten, der er beskrevet i 5 Bind, følge tvende Udskrifter af de mindre Forhørs-Protocoller, i den ene af hvilke findes det ovenfor omtalte Reassumtionsforhør den 6 Marts i den Roebuck'ske Sag.

Den til Undersøgelsesens og Paakjendelse af Sager, der reise sig fra Oprøret i 1878 nedsatte Commission.

St. Croix den 20de Marts 1880.

Ph. Rosenstand C. Sarauw

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer. –

Rigtig Afskrift. H. Hänschell

[opslag 677] Afskrift

Efter Gouvernementets Anmodning i behagelig Skrivelse af 2^{den} ds: N° 676 skulde jeg fremsætte nedenstaaende Oversigt og Oplysninger betræffende Undersøgelsen i Anledning af Neger-Oprøret.

Da Commissionen begyndte sin Virksomhed – den sammentraadte den 4de November f. A. – udgjorde de Arrestanter, der hensad i St. Croix Arresthuus, og som den overtog:

Fra Christiansted	146	
Fra Frederiksted	<u>126</u>	272
I Frederiksted dels hensad der, dels fængsledes senere ved Politiets Foranstaltning, indtil den 26 ^{de} November		102
Af Commissionen ere under Undersøgelsens Gang fængslede:		
Fra Christiansted	20	
Fra Frederiksted	<u>8</u>	<u>28</u>
Det samlede Antal Arrestanter altsaa		402
Heraf er der hidtil relaxeret	200	
af hvilke dog atter er anholdt	<u>6</u>	

saa at der ialt er løsladt	194	
Under Undersøgelsens Gang er der desuden død	<u>9</u>	<u>203</u>
Hvorefter der altsaa for Øieblikket hensidder		199

Kun om ganske enkelte af de Løsladte gjælder det, at det under Undersøgelsen er bragt til Sandsynlighed, at de ikke have taget nogen Deel i Excesserne; de Allerfleste af dem ere løsladte, uagtet de ere befundne at have været deelagtige i dem, men paa en mindre [*opslag 678*] selvstændig eller activ Maade, saasom ved Plyndring af Kjældere eller Boliger, som Andre havde opbrudt og prisgivet. – De ere derfor ogsaa i Reglen kun foreløbig eller indtil videre relaxerede, og, som del af den ovenstaaende Oversigt sees, har det været anset for nødvendigt igjen at fængsle nogle enkelte, fordi der bagefter fremkom Oplysninger, der angav et værre Forhold, end der ved Løsladelsen forelaa, og i et eller to Tilfælde desuden, fordi Pagjældende, efterat være kommen ud, viste et saadant Forhold paa Plantagen, at det var utilraadeligt at lade ham være paa fri Fod.

Meningen med disse Løsladelser er jo imidlertid, at der ved Undersøgelsens Slutning skulde gjøres Indstilling om, at der ikke mod de Paagjældende skulde skee videre Forfølgning; det vilde vel ikke være retfærdigt andet, da der vistnok er Hundreder, imod hvem ingen Sigtelse er fremkommen, som have forbrudt sig ikke meget mindre end Mange af dem, som Commissionen har løsladt.

Det havde vistnok været Tanken, at Løsladelserne havde kunnet gaae raskere for sig, og at det hurtigere vilde være kommet til at ligge for, at Forfølgningen kunde concentreres om et mindre Antal Individuer. Men deels findes, efterhaanden som Tanken om, at der har været Overlæg, ialfald ved Brandstiftelserne, tilstede, fortrænges, formeentlig Skylden langt mere udstrakt ligelig fordeelt, end det i Begyndelsen antoges, idet Hovedmændene eller Anførerne have været flere og oftere have varieret, hvorfor ogsaa den foreløbige Bedømmelse af den større eller mindre Skyld har været forbundet med større Vanskelighed end formodet, og deels – og dette er ikke det uvæsenligste Punkt – har den Mangel paa oprigtig Anger, den Miskjendelse og Ringagt af Forbrydernes og deres retmæssige Følgers Alvor, der er gennemgaaende, og den Uge-nerthed, hvormed Plantage-Negrene i det Hele betragte, hvad der er skeet, gjort det nødvendigt at anvende Varsomhed ved Løsladelsen.

Der vil vel fremdeles under Undersøgelsens Gang skee endeel Løsladelser, men jeg er, som Tilstanden og Stemningen er, da Overbærenhed og Mildhed snarere faaer Negeren til at hovere over, hvor let han slipper fra det, end til at være taknemlig for en Naadesakt, bange for, at der maa fortfares med Forfølgningen imod et større Antal, end det i Begyndelsen antoges, vistnok imod et halvandethundrede Forbrydere, for nogle af hvilke Vedkommende maaskee saa Naaden kunde følge efter Domfældelsen.

Med Hensyn til Undersøgelsens Varighed har jeg saa ofte skuffet mig selv med Forhaabninger om en snarlig Ende, at jeg er betænkelig ved at fremsætte nogen sikker Formodning. Den Fremgang og Lettelse, jeg, efterat Opstands-Bevægelsen vare gennemgaaede i deres Hovedtræk, har de haabet at kunne opnaae ved en Fordeling, saa at en samtidig Undersøgelse af de enkelte Bander kunde skee ved Commissionens enkelte Medlemmer, lod sig kun i nogle Dage iværksætte; det blev derefter nødvendigt, naar ikke det hele Antal Fanger skulde beholdes, først at søge de formeentlig mindre Skyldiges Forhold oplyst, for at man kunde blive af med dem. Derved volder Tilveiebringelsen af Beviser uventet Besvær, idet ikke blot kun ganske undtagelsesviis de mere alvorlig Skyldige gjøre udtømmende Tilstaaelser, men Vidnerne, der ofte endog staae stik imod hinanden, i høi Grad maa vrages; navnlig hvad Excesserne i Frederiksted angaaer, er det i en paafaldende Grad lykkedes Deeltagerne /:ved at ombinde deres Hoveder og forbyde at der nævntes Navne:/ at undgaae sikker Gjenkjendelse, [*opslag 679*] saaat der endog med Hensyn til Flere, der almindelig have været nævnde som Nattens Hovedpersoner, maa anstilles Efterforskninger med tvivlsomt Resultat.

Det forkommer mig dog, naar jeg gennemgaaer, hvad der er tilbage, at indtil to Maaneders Undersøgelse maatte kunne bringe Forhørene til Afslutning.

Af det Foregaaende vil det fremgaae, at Antallet af Arrestanter neppe i Finantsaarets Løb vil bringes ned synderlig under 150.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Barbados-Negrenes Deeltagelse i Opstanden, er det jo utvivlsomt, at de have havt deres fudle Andeel deri; men ligesom det ikke er eller formeentlig vil blive godtgjort, at de særlig have været Ophavsmænd eller Anstiftere af Spektaklerne, om der end efter Udbrudet har været dristige Ledere iblandt dem, saaledes anseer jeg mig for Øieblikket ikke berettiget til at slutte, at de i det Hele have været værre end de øvrige. Paa den anden Side har det viist sig, at der blandt Barbados-Folkene har været nogle af de meest paalidelige Folk, der have opført sig fuldstændig ligesaa godt som de Bedste af vore Indfødte. – Blandt de af Standretten dømte Negre var der kun to fra Barbados, Joseph Parris og Thomas Graydon, der havde været to af de meest energiske Bande-Førere; blandt de nu tilbageværende 199 Arrestanter er der 46 Barbados-Folk, af hvilke vel atter en Snes Stykker ville findes alvorlig at have forbrudt sig.

For Undersøgelses-Commissionen i Anledning af Negeropstanden.

St Croix 12te Mai 1879 Ph. Rosenstand

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Rigtig Afskrift J Duus, Fm.

Gjenpart

N° 408.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St Thomas den 5te April 1880.

Ved at tilbagesende den i Commissionens Beretning ommeldte tvende Udskrifter af Forhørs-Protokoller, meddeles tjenstligt, at som Følge af Commissionens Indstillinger, ville efternævnte 39 Arrestanter, der for Tiden hensidde, dels i St Croix Arresthus, dels i Frederiksfort, nemlig:

1. James Emanuel Benjamin (Mannie) af Mt Pleasant
2. John Hodge af Fredensborg
3. George Henry af Sprathall
4. Francis Harrison af Prosperity
5. Emanuel Jacob af Prosperity
6. David Cameron af La Grange
7. Susanna Abramson (Bottom Belly) af Prosperity
8. Isaac Anthony af Frederiksted
9. Axeline E. Salomon (Agnes) af Bethlehem
10. Mathilde Mac Bean af Cane
11. Joseph Bowell af Høgensborg
12. Joseph Spencer af Høgensborg
13. Hans Christian af Williams Delight
14. John Thomas Sobers af Becksgrove
15. Christopher Samuel af Mt Pleasant (Plessens) [*opslag 680*]
16. George Michael af Envy
17. Thomas Christchlow af Jealousie
18. William James af Grove Place
19. George Callender af Enfieldgreen
20. Henry England af Jealousie
21. William Arnold af Upper Love
22. William Barnes af Rust up Twist
23. Georges Simmons af Barren Spot
24. Richard Gibbs (Sealy) af Barren Spot
25. Edward Lewis af Mt Pleasant
26. Henry Barker af Høgensborg

27. Joseph Briggs af Fredensborg
28. William Henry af Lower Love
29. Christian Martin af Lower Love
30. Wren Gittens af Lower Love
31. George Cambridge af Upper Love
32. James Cox af Diamond
33. Joseph Wiliam af Windsor
34. Mary Thomas af Sprathall
35. Johannes Samuel (Bamberg) af Frederiksted
36. Joseph James af Enfieldgreen
37. Johan Samuel af Anguilla
38. Thomas James af Anguilla
39. James Griffith af Anguilla
samt endvidere:
40. Tiltalte Rebecca Frederik af Cane

være at tiltale ved Commissionen for Deltagelse i det i Oktober 1878 paa St Croix stedfundne Oprør (eller Opstand) og i en eller flere af de til Oprøret sigtende eller derunder begaaede Forbrydelser, det være sig Brandstiftelser, Plyndring, Ødelæggelse af Andres Eiendom eller Angreb paa og Mishandling af Andre – Arrestantinderne Axeline E. Salomon, kaldet Agnes, og Mathilde Mc Bean samt Arrestanten Joseph Howell desuden særlig for Mord eller Meddelagtighed i Mord eller dog i morderisk Overfald.

Til nærværende Sags Paakjendelse udgjøre Commissionens tvende nuværende Medlemmer, Overdommer Justitsraad Ph. Rosenstand, Ridder af Danebrog og Justitsraad C. Sarauw, Ridder af Danebrog alene Commissionen.

Til Akten har Gouvernementet D. D. beskikket Overretsprokurator P. Lemming, til Defensor Overretsprøveprokurator A. Hänschell.

I Henhold til Foranstaaende anmodes Commissionen tjenstligt om at foretage det Fornødne.

Aug. Garde /Carl Hattensen

Til Den til Undersøgelse og Paakjendelse af Sager, der reise sig fra Oprøret paa Ste Croix i 1878, nedsatte Commission.

Rigtig Gjenpart H: Hänschell

[opslag 681]

Fortroligt

Til Gouverneuren for de dansk-vestindiske Øer. den 4de Mai 1880.

Medens Ministeriet i en anden Skr. af D. D. iøvrigt har besvaret Gouvernementets to Skrivelser N° 105 og 118, henholdsviis af 7de og 14 April d A., kan det ikke undlade at udtale sin Beklagelse af, at Indholdet af den førstnævnte af disse Skrivelser først efter halvandet Aars Forløb kommer til dets Kundskab, hvorved Ministeriet er blevet bragt i den Situation, at det paa de i Anledning af Behandlingen i Folkethinget af det vestindiske Lovforslag baade mundlig og skriftlig fremførte Spørgsmaal har maattet svare, at det ikke havde modtaget nogensomhelst Indberetning om Excesser forøvede af Hvide paa St Croix, efterat Negeroprøret var nedslaaet – en Situation der nu, da det viser sig, at Mangelen paa Indberetning ikke, som det maatte forudsættes, er begrundet i at ingen slige Excesser ere forefundne, ikke blot i og for sig er Ministeriet høiest ubehagelig, men ogsaa kan bidrage til yderligere at besværliggjøre deres Bestræbelser for ad Lovgivningsveien at udvirke en tilfredsstillende Ordning af Forholdene paa St Croix. Hr Gouverneuren har som Grund til, at hine Meddelelser just nu ere fremkomne, anført, at de fra Maaned til Maaned har ventet at see Undersøgelsescommissionens Arbejder afsluttede, og agtede at indbefatte de her paagjældende Personer under den Indstilling, om Tilstaaelse af Amnesti, som det var Deres Hensigt at afgive, naar Commissionens Un-

dersøgelse var sluttet. Denne Grund kan Ministeriet imidlertid ikke ansee for gyldig. Thi de her paagjældende Sager stode ikke i nogen Forbindelse med Commissionens Undersøgelser, under hvilke de heller ikke ere inddragne eller overhovedet kunde inddrages uden en Udvidelse af Commissoret, og selv om [opslag 682] Gouvernementet ifølge sin Anskuelse ønskede desuagtet see disse Sager inddraget under en Amnesti for de mindre compromitterede Negeroprørere, var der ingen gyldig Grund til ikke strax, at underrette Ministeriet om disse Sager, som – ialfald med en ringe Modification for en enkelts Vedkommende – allerede for 18 Maaneder siden befandt sig ganske paa det Standpunkt, i hvilket de nu endelig ere blevne forelagte for Ministeriet, og som Ministeriet havde Krav paa strax at blive gjort bekendt med allerede af den Grund, at det var Ministeriets Ret i betimelig Tid at faae Afgjørelsen af, om det vilde eller ikke vilde billige Gouvernementets Ønske om at see disse Sager inddragne under den nævnte Amnesti, og om der end kunde være Grund til fra først af at vente, at Commissoriumundersøgelsernes Gang vilde blive mindre langvarig end Tilfældet blev, maatte det dog strax være aldeles klart, at Undersøgelsen af disses Art og Omfang selv som yderste Minimum maatte kræve en Tid, der vilde blive meget for lang til at Indstillingen af hine, Commissionsundersøgelserne vedkommende Sager til Ministeriets Afgjørelse tilbørligviis kunde nedsættes derefter.

Fremdeles maa det fremhæves, at Forhøret over Forvalter Patterson, i hvilket denne tilstod at have mishandlet en Neger, er optaget d. 17 October 1878, og derefter Intet videre foretaget før Gouvernementets nu afgivne Indberetning, samt at der efterat de imod Forvalterne Wilson, Clark, Hewitt og Mc Kay fremsatte Sigtelser for Drab paa flere Negre af de Paagjældende vare erkjendte for rigtige til Politirapporten af 16 – 19 October 1878, end ikke er blevet foretaget nogen judicial Undersøgelse, og det uagtet en saadan Undersøgelse dog var en absolut nødvendig Forudsætning for en Afgjørelse af, hvorvidt justitiel Forfølgning af Sagen mulig kunde eftergives, og uagtet blandt Andet Wilsons Forklaring angaaende Mishandlingen af William Joseph i meer end een Henseende særlig maatte opfordre til nærmere Undersøgelse. Selv afseet fra, at Sagen saaledes endogsaa nu er forelagt Ministeriet til Afgjørelse i en Tilstand, hvori den ikke er moden dertil, kan Ministeriet ikke tilbageholde sin Misbilligelse af, at for disse Sagers Vedkommende Overøvrighedsmagten i saa lang Tid er vilkaarlig blevet stillet i Uvirksomhed uden den i hvert Fald fornødne Erhvervelse af højere Undersøgelse dertil.

Hvad angaaer Behandlingen af den Forvalter Fleming vedkommende sag, maa Ministeriet suspendere sin Bedømmelse, indtil den hidtil savnede Oplysning foreligger om, naar han har forladt de danske Øer og hvad Grunden er til, at man ikke forinden har sikkert sig hans Person, hvilke Oplysninger Ministeriet herved skal udbede sig.

Ministeren

[opslag 683]

N° 89.

Til Gouvernementet fro de d. v. Øer. d. 4 Mai 1880.

Tilføjet: Skal være renskrevet Tirsdag inden Kl 3.

I Skrivelse N° 105 af 7 April d. A. har Gouv næst at meddele, at det under 5te samme Maaned har beordret 40 navngivne Arrestanter justitielt tiltalte for den under 28de Octbr 1878 nedsatte Kommission, indstillet at Ministeriet vilde søge udvirket en allerhøieste Resolution, hvormed, med Forbehold af Justitiens Tiltale imod de nævnte 40 Personer, retslig Forfølgelse eftergives alle andre Indvaanere af Øen St Croix, der have forseet sig under og i Forbindelse med Oprøret i Tidsrummet fra d. 1ste til den 31 October 1878, hvad enten saa denne Personers Lovortrædelser ere blevne udfundne eller ikke.

Og i Skr. N° 118 af 14 April d. A. har Gouvernementet yderligere forklaret, at den ovenciterede Indstilling saaledes ogsaa omfatte de ved denne Leilighed for første Gang omtalte Mishandlinger og Drab, som i Dagene 11 – 13 Octbr 1878 ere forøvede af 6 navngivne Forvaltere og mulig flere ikke Navngivne (jfr Wilsons Forklaring til Politirapporten af 16 Octbr 1878 angaaende William Joseph alias James William)

I Anledning heraf meddeles, at Ministeriet ikke kan finde det rigtigt at udvirke en saadan almindelig Straffrihed som af Gouvernementet foreslaaet eller ansee det for nødvendigt eller overhovedet forsvarligt at

gaae videre end at søge udvirket en Kgl. Resolution, som bemyndiger til at eftergive justitiel Tiltale imod bestemte Personer, hvor, der i Henhold til stedfunden judiciel Undersøgelse er funden Grund til at imputere Lovovertrædelser af saadan mindre graverende Beskaffenhed [*opslag 684*] at der under de forhaanden-værende Omstændigheder kan være Føie til en slig særlig Naadesakt.

En saadan Fritagelse for Tiltale vilde altsaa, forsaavidt Hs Maj. maatte bifalde FM. eventuelle allerund. Indstilling derom, kun blive tilstaaet bestemte navngivne Personer og forsaavidt angaaer de dem imputerede Lovovertrædelser, som have været Gjenstand for stedfunden judiciel Undersøgelse. Skulde der senere vise sig Grund til at mistænke de samme Personer for andre under Oprøret begaaede Lovovertrædelser, som ikke heri være indbefattede under den nu afsluttede judicielle Undersøgelse, maatte Sagen fremmes paa sædvanlig Maade, kun at der efter Udfaldet af de i den Anledning fremstillede Forhører kan blive Anledning til særlig Indstilling om Eftergivelse af Tiltale i Overensstemmelse med de Principer, der nu eventuelt maatte finde allerhøieste Billigelse, og paa samme Maade maatte der da henholdes, hvis lignende Mistanke maatte opstaae mod nogen Person, som af en eller anden Grund overhovedet ikke er bleven inddraget under de nu afsluttede Undersøgelser.

I Overensstemmelse hermed maa da FM., forinden det kan foretage videre, udbede sig Gouvernementets paa Erklæring fra Commissionen støttede, efter Omstændighederne meer eller mindre generelt modererede Indstilling om Eftergivelse af Tiltale imod de paagjældende navngivne Personer for Deeltagelse i Oprøret.

Med Hensyn til de i Gouv^{tets} ovenciterede Skrivelse N° 118 nævnte Personer skal FM i Almindelighed bemærke, at dets Stilling ligeoverfor dem med Hensyn til Spørgsmaalet om Fritagelse for Tiltale selvfølgelig maa være ganske den samme som ligeoverfor Deeltagerne i Oprøret.

Som Følge heraf kan Ministeriet ikke gaae med paa at søge Fleming fritaget for Tiltale i Anledning af Drabet paa Robert Joseph, tvertimod maa man paalægge Gouv^{tet} at drage Omsorg for, at Fleming, hvis han ellers skulde indfinde sig i de dansk-vestindiske Kolonier, strax bliver anholdt og Sagen derefter lovlig forfulgt imod ham.

Med Hensyn til Wilson, Clark, Hewitt og Mc Kay samt de Flere, som efter Wilsons Forklaring skulle have deeltaget i Mishandlingen af William Joseph, har den absolut nødvendige judicielle Undersøgelse overhovedet hidtil ikke fundet Sted. Patterson har vel været underkastet et Forhør men desuagtet foreligger hans Sag ikke saaledes undersøgt og oplyst, at FM. fortiden kan tage nogen Beslutning i den her paagjældende Henseende, idet der f. Ex. savnes Oplysning om, hvorvidt han ved den omhandlede Leilighed var beklædt med nogen Myndighed til at anholde John Simmons, eller der efter Omstændighederne maaskee kunde antage at han var beklædt med saadan Myndighed, samt om og i hvilken Grad han da ved Udøvelsen af denne er gaaet ud over Anvendelsen af de absolut nødvendige Midler til at forhindre, at Paagjældende Unddrog sig Anholdelsen. Minister. maa derfor med Hensyn til alle disse Sager have Gouvernementet anmodet om ufortøvet at forsanstalte det videre Fornødne, idet der da efter Undersøgelsens Afslutning eventuelt kan gjøres Indstilling ledsaget af Erklæring fra Forhørsdommeren om Fritagelse for Tiltale overensstemmende med hvad foran er anført om FM. Betragtning af Betingelserne for en saadan Naadesakt. Under alle Omstændigheder forventes Ministeriet Indberet- [*opslag 685*] ning om, hvad der i disse Sager videre passerer.

Ministeren 4/5. 80.

N° 105.

Hermed 2 Bilag

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer. St. Thomas den 7de April 1880.

Gouvernementet skal herved Tjenstligt indberette, at den til Undersøgelse og Paakjendelse af Sager, der reise sig af Oprøret paa St Croix i 1878, nedsatte Commission under 20de f. M. har indsendt hertil den i Skrivelse herfra af 12te Februar d. A. N° 42 ommeldte Indstilling, hvoraf en Gjenpart vedlægges; af den derefter

udfærdigede Aktionsordre af 5te dennes fremsendes ligeledes Gjenpart som begjært ved Ministeriets Skrivelse af 4de f. M. N° 41.

Da Gouvernementet i alt Væsentligt har kunnet tiltræde Commissionens Forslag, har man udfærdiget Aktionsordren i Overensstemmelse med Indstillingen; kun for to Tiltaltes Vedkommende (David Cameron og Rebecca Frederik) har Gouvernementet ikke ganske kunnet dele Commissionens Mening, idet Commissionen synes at have været mest tilbøielig til at forskaane dem for Tiltale, hvorimod de af Commissionen for disse Tvendes Vedkommende anførte formildende Omstændigheder, særligt med Hensyn [*opslag 686*] til David Cameron, formentlig snarere bør komme dem tilgode ved en eventuel Benaadning efter afsagt Dom.

Som udtalt i Gouvernementets Beretning af 15de Oktober 1878 N° 302, cfr. senere Beretning af 12te Februar d. A. N° 42, havde man alt fra Begyndelsen den Tanke, at saavel det store Antal af St Croix's Indvaanere, der havde paadraget sig Strafskyld ved almindelig men dog ikke fremtrædende Deltagelse i Oprøret, som ogsaa saadanne Individuer, som havde gjort sig skyldige i en under almindelige Forhold strafskyldig Selv-tægt, skulde faae deres Skyld eftergivet ved den Kongelige Naade; saavel Gouvernementet som Undersøgelsescommissionen ventede, at Undersøgelsen havde kunnet tilendebringes i langt kortere Tid end sket er, men, hvor ønskeligt det end var at hæve Usikkerheden ved saamange Personers Stilling, kunde man formentlig under ingen Omstændigheder forinden Undersøgelsens Afslutning fremkomme med Indstilling om Amnesti.

Derimod bør formentlig samtidig med at Justits sag indledes mod de fremtrædende Deltagere i Oprørere Alle, der forøvrigt paa forskjellig Viis have paadraget sig Strafskyld i Oprørstiden, see deres Skjæbne afgjort. Med Hensyn til Anfaldet paa Planter Fontaine og særligt med Hensyn til de to Soldaters Mord paa Carlton kunde der efter Beskaffenheden af de paagjældende Forbrydelser mulig være Grund til at gjøre en Undtagelse fra Amnestien, saaledes som berørt af Commissionen; men efter saa lang Tids Forløb og i Betragtning af, at der for Deeltagelse i Mordet paa Carlton ere tre Personer nu satte under Tiltale, medens tvende alt bleve domfældte af Standretten, troer Gouvernementet ikke at burde anbefale nogen Modifikation af en eventuel Amnesti.

I Henhold til Foranstaaende tillader Gouvernementet sig at indstille, at der ved Ministeriet gunstigt søges udvirket en Allerhøieste Resolution, hvorved, medens Justitiens Tiltale forbeholdes mod de i Gouvernementets Aktionsordre nævnte 40 Personer, retslig Forfølgelse eftergives alle andre Indvaanere af Øen St Croix, der have forseet sig under og i Forbindelse med Oprøret paa Øen i Tidsrummet fra den 1ste til den 31te Oktober 1878, paa hvilken sidste Dag den ordnede Tilstand paa Øen først kunde ansees for saaledes gjenoprettet, at den under 2^{den} s. M. erklærede Beleiringstilstand kunde ophæves – hvad enten saadanne Personers Lovovertrædelser ere blevne udfundne eller ikke.

Aug Garde /

Til Finantsministeriet [*opslag 687*]

N° 148. Hermed 1 Bilag

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer. St. Thomas den 15de Mai 1879.

Til behagelig Oplysning om den Fremgang, som den paa St Croix i Anledning af Oprøret i Henhold til kongelig Resolution af 25de October f. A., nedsatte Undersøgelses-Commissions Arbejder have havt, skal Gouvernementet herved tjenstligst fremsende Afskrift af en af Overdommer Rosenstand afgiven Beretning af 12te dennes

Aug Garde /

Til Finantsministeriet [*opslag 688*]

Fortroligt

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer. St. Thomas den 14de Juni 1880.

Den 25de f. M. har jeg med smertelig Overraskelse modtaget Finantsministeriets i Skrivelse af 4de f. M. i stærke Udtryk udtalte Misbilligelse af, at jeg først samtidig med Indstillingen om en almindelig Amnesti har gjort Ministeriet bekendt med visse i Dagene fra 11te–13de Oktober 1878 unde Oprøret paa St Croix af Hvide begaaede Excesser, og af at for disse Sagers Vedkommende Overøvrighedsmagten i saa lang Tid vilkaarlig er bleven stillet i Uvirksomhed uden Erhvervelse af høiere Bemyndigelser dertil.

Min Overraskelse er begrundet i, at jeg saavel i Oktoberdagene 1878 i Henhold til Koloniallovens § 12 tilkommende uidskrænkede Myndighed gav mig Berettigelse til selvstændig at afgjøre Anklagemagtens Stilling overfor de paagjældende Mænd saavel som til at udstede det Ministeriet bekendte Circulaire af 13de Oktober 1878 til Plantere og Forvaltere om derefter ikkun at maatte bruge Vaaben til Selvforsvar.

Forsaavidt Finantsministeriet ved en nærmere Overveielse maatte, hvad jeg bestemt haaber, tiltræde denne [*opslag 689*] formelle Betragtning, saa forekommer det mig utvivlsomt, at Spørgsmaalet, om hvorvidt jeg har handlet rigtigt eller ikke i ikke retslig at forfølge de paagjældende Sager, maa bedømmes efter Forhold, som da herskede paa St Croix, og jeg trøster mig da endnu til at det skal blive erkjendt, at der paa Grund af den Afmagt, hvori den offentlige Myndighed saavel ved som under Oprøret befandt sig, indtil den 13de Oktober 1878 endnu var en saadan Nødværgetilstand tilstede, at det vilde have været uretfærdigt mod de enkelte paagjældende Mænd og udforsvarligt mod den hvide Befolkning i Almindelighed at forfølge dem retslig efter de almindelige Lovgivningsregler. Herom maa jeg forbeholde mig en nærmere Udtalelse efter Modtagelsen af de i Skrivelse af D. D. N° 175 forventede Erklæringer fra Præsidentskabet paa St Croix.

Der kunde saaledes for mig ikke være nogen Grund til at gjøre Indberetning om de ovennævnte Sager førend en særlig Leilighed dertil frembød sig, og dette har jeg altid tænkt mig at maatte være samtidig med den af mig fra første Færd bebudede Indstilling om en almindelig Amnesti for Deltagerne i Oprøret, og at der da ikke kunde være nogen Tvivl om, at, saaledes som jo forøvrigt nu af Ministeriet ogsaa udtalt; Oprørernes Bekæmpelse maatte faae mindst samme Adgang til ved en Kongelig Naadesakt at fritages for Tiltale i Fremtiden som Oprørerne selv, og isaahenseende er det fremdeles min Overbeviisning, at det vil blive absolut nødvendigt, at dette skeer ved en almindelig Amnesti, der ikke begrænses til navngivne Personer. Saasnart jeg modtager Præsidentskabets og Undersøgelseskommissionens Erklæringer herom, maa jeg derfor tillade mig paany at forelægge Ministeriet Spørgsmaalet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om jeg har havt gyldig Grund eller ikke til at vente Undersøgelseskommissionens Arbejder langt hurtigere og fra Maaned til Maaned afsluttede, da skal jeg indskrænke mig til at bemærke, at mine Forventninger isaahenseende vare byggede ikke paa mit subjektive Skjøn, men derimod paa de Udtalelser, som jeg til forskjellig Tid modtog derom fra Kommissionens Formand, der selv er bleven meget skuffet.

Med Hensyn til Ministeriets Spørgsmaal om, naar Forvalter Fleming forlod de danske Øer og hvad Grunden er til, at man ikke forinden havde sikket sig hans Person, har jeg fra Forhørsdommeren modtaget følgende Meddelelse af 12te ds: :

”I Anledning af det høie Gouvernements Skrivelse af 10de ds: N° 667 undlader jeg ikke tjenstligst at indberette, at jeg optog et foreløbigt Forhør over Forvalter Fleming den 14 Oktober 1878, hvoraf det syntes at fremgaae, at Drabet paa Driveren paa Becksgrøve var skeet ved et rent Vaadeskud, saa at der ikke skjønnedes at være Grund til at anholde Fleming, der iøvrigt som Frivillig var berettiget til at bære Vaaben. Derefter indsendte leg Forhøret til Præsidentskabet, der tilbagesendte det i November med Ordre til at continuere det, hvilket jeg gjorde, men da Finantsministeriet ved en nærmere Overveielse maatte, hvad jeg bestemt haaber, tiltræde denne [*opslag 690*] kunde Fleming ikke findes. Naar han er reist, kan jeg ikke opgive, da han efter Pasjournalens Udvisende ikke har udtaget Pas herfra.”

Jeg skal hertil føie at hverken ved Christiansteds Politikammer eller St. Thomæ Politikammer findes noget Opgivende af, hvornaar Forvalter Fleming forlod Øerne; derimod har Præsidentskabs Secretairen nu henvendt sig til Broderen Alexander Fleming, der har sagt, at han har forladt St. Croix, saavidt Alexander

Fleming erindrer i de første Dage af November 1878, og Politimesteren her antager, at Fleming er gaaet herfra d: 6te November eller maaskee tidligere med Dampskib enten til Bermuda eller til New York, altsaa enten uden Pas eller hvad der maaskee er sandsynligere med Pas under falsk Navn.

Aug Garde

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer. St. Thomas den 15de Juli 1880.

N° 210

I Fortsættelse af Gouvernementets Beretning af 14de f. M. N° 175, skal man herved tjenstligst tilstille Finantsministeriet efternævnte Afskrifter af den med Præsidentskabet og Undersøgelseskommissionen førte Brevvexling angaaende Amnesti-Spørgsmaalet og Indledelsen af judicielle Undersøgelser imod de i Ministeriets Skrivelse af 4de Mai d. A., N° 84, ommeldte Plantageforvaltere:

1. Gouvernementets Skrivelse af Undersøgelseskommissionen af 31 Mai d. A., N° 63,
2. Sammes Skrivelse til Præsidentskabet af 10de f. M., N° 666,
3. Præsidentskabets Erklæring af 23de f. M. med Erklæringer fra Politimestrene i Frederiksted og Christiansted, henholdsvis af 16de og 21de s. M., samt en Erklæring fra Undersøgelseskommissionen af 23de s. M.,
4. Præsidentskabets Kontinuations Erklæring af 30te f. M., og
5. Undersøgelseskommissionens Erklæring af 5te dennes. [*opslag 691*]

Som Ministeriet vil erfare af Gouvernementets ovennævnte Skrivelse af 10de f. M. havde man anmodet Præsidentskabet om eventuelt, forsaavidt det lod sig gjøre uden Optagelse af Retsforhør, gennem Politimestrene at tilveiebringe de af Ministeriet begjærede Oplysninger om Forvalterne Patterson's og William's med Fleres Færd i Dagene 11–13 Oktober 1878, derunder navnlig om Wilson's med Fleres Forhold ved Anholdelsen af William Joseph alias James William, men, som det vil sees, have de omspurgte Oplysninger ikke kunnet tilveiebringes paa den angivne Maade.

For at erholde Oplysning om, hvorvidt Driveren paa Pl. Becksgrove Robert Joseph, som af Forvalter Fleming, ifølge Forhørerne, paastaaet, løi, da han til Fleming udtalte, at den af denne eftersøgte John Thomas Sobers paa denne Tid, da Pl. Allandale og St. Georges bleve afbrændte den 2^{den} Oktober 1878, var hjemme paa Becksgrove eller oppe paa Bakken ovenover Allandale, har Gouvernementet gennem Præsidentskabet indhentet den ovennævnte Erklæring fra Undersøgelseskommissionen af 23de dennes, hvoraf femgaaer, at bemeldte Udsagn af Robert Joseph var faktisk usandt, hvorimod Kommissionen ikke kan afgjøre, hvorvidt Robert Joseph imod bedre Vidende gjorde dette urigtige Angivende.

Som det sees har Undersøgelseskommissionen indtrængende tilraadet udstedelsen af en almindelig Amnesti, hvorhos saavel Kommissionen som Præsidentskabet og Politimestrene have bestemt fraraadet Foretagelsen af de af Ministeriet i den ovennævnte Skrivelse af 4de Mai d. A. begjærede judicielle Undersøgelser.

Gouvernementet slutter sig fuldt dertil, og hvad særligt angaaer Undersøgelseskommissionens Erklæring, da finder Gouvernementet Intet at føie til Motiveringen af dens Indstilling om Udstedelsen af en almindelig Amnesti.

Til yderligere Begrundelse af den Bedømmelse af Forvalterne Wilson med Fleres Færd i Dagene 11–13 Oktober, der i Oktober 1878 bestemte Gouvernementets Stilling til de paagjældende Sager, skal jeg først fremhæve, at i hele den første halvdel af Oktober, ja længe derefter, var Oprøret bestemt ikke nedslaaet i den Forstand, at der var Fred og ingen Fare. Jeg skal i saa Henseende minde om, at jeg i mit Telegram til Ministeriets af 11. Oktober endnu ikke dristede mig til at sige mere end "Insurrection apparently quelled", og jeg skal herom tillade mig yderligere at henvise til den i mine Beretninger af 8de og 15de Oktober givne Skildring af Tilstanden paa St. Croix i hine Tider. I den Uge, der begyndte den 6te Oktober, forefaldt vel ingen [*opslag 692*] nye Brandstiftelser og ingen Negerbänder droge omkring, men Faren for at Uroligheder atter kunde bryde løs var tilstede, fordi mange fremtrædende Deltagere i Oprøret endnu holdt sig skjulte omkring paa Øen. Indvaanerne følte sig derfor langt fra ikke rolige, end ikke i Byerne følte man sig sikker, Borgerne patrouillerede bevæbnede hver Nat, og den Frygt, der gik igjennem alle Samfundsklasser for at Oprørsbänder

alle skulde samle sig, gav sig tilkjende ved de i Oktober Maaned stadigt tilbagevendende Rygter om at Bander af Oprørere holdt sig skjulte og vilde under et natligt Overfald stikke Ild paa Byerne; snart truede denne Fare fra Østenden af Øen, snart fra de høie Bakker paa Nordvestkanten.

Under denne Tilstand følte tilfulde Ulempen af den Reduktion at Administrationens civile og militaire Kræfter, som økonomiske og ingensomhelst andre Hensyn havde paatvunget Gouvernementet. Hvad der under sædvanlige Forhold var tarveligt og indskrænket til det Allernødvendigste maatte under de Forhold, der herskede paa St. Croix i hele Oktober, vise sig i allerhøieste Grad utilstrækkeligt, saameget mere som der saavel før som under og efter Oprøret var ikke alene gul Feber blandt Soldaterne, men ogsaa den civile Administration var svækket ved Sygdom og tilfældig Fraværelse. Samtidig var Stemningen paa St. Thomas ei bedre, end at Politimester Fischer, som jeg havde taget med til St. Croix, alt den 6te Oktober maatte gaa tilbage til St. Thomas, og hans Fremstilling af Forholdene der nødsagede mig egentlig til alt den 14de Oktober at sende den halve St. Thomæ Militairstyrke tilbage.

For Militairets Vedkommende savnedes Befalingsmænd og Heste; Bevægeligheden ved beredent Mandskab kunde have erstattet Faatalligheden, og havde man havt flere Befalingsmænd, kunde Patrouillerne af de bevæbnede Frivillige være satte under Militair Kommando.

Politiet havde kun et under Hensyn til den nødvendige daglige Tjeneste fastsat Antal Betjente, der under Oprørstilstanden var langt fra tilstrækkeligt for Bytjenesten, end mindre for Polititilsynet med Landet. De mangfoldige Forretninger, der under almindelige Forhold paahvile Politiet, særligt Politimesteren, især naar denne som baade i Frederiksted og Christiansted tillige er Byfoged m.v. eller med andre Ord eneste Retsembedsmand i Jurisdiktionen, bleve under Oprørstiden, navnlig ved den daglige Indbringelse af talrige Fanger, der skulde underkastes et i al Fald foreløbigt Forhør eller Politirapport, og bevogtes, forøgede i en saadan Grad, at det især i Frederiksted, hvor ogsaa Omsorgen [*opslag 693*] for de husvilde Mennesker og Rydningen af Gader og Brandtomter i den nedbrændte By lagde Beslag paa Politiets Tid og Arbeide, som ellers vilde være sket. Heri ligger Grunden til at Sager i nogle Tilfælde, saaledes ogsaa med Hensyn til Wilson, Clark med flere, maatte oplyses igjennem Rapporter, optagne af Politiassistenten i Stedet for ved Retsforhør.

Min alt fra Begyndelsen udtalte Mening, at det var den sorte Mand, der reiste sig imod den Hvide, er tilfulde bekræftet af Undersøgelseskommissionens Udtalelser, og der kan ikke længere være nogen Tvivl om, at Oprøret, hvis det havde seiret, vilde have endt med den hvide Befolknings Udryddelse; men et Oprør med denne Karakter kunde umuligt dæmpes pludseligt, det var ikke tilintetgjort fordi Brandstiftelserne standsedes, og det var derfor umuligt at undvære bevæbnede Frivilliges Hjælp.

Det var de Frivillige, der indbragte til Politikamret den største Del, vistnok de tre fjerdedele, af de for Deltagelse i Oprøret Arresterede.

Det var de Frivillige, navnlig Forvalterne, der ved stadig at færdes omkring paa Landet, bragte Negerne til at adlyde Gouvernementets Proklamation af 5te Oktober, som befalede alle Landarbeiderne at holde sig paa Plantager, hvor de tjente, og som paabød, at de Landarbeidere, der havde taget Ophold i og forstukket sig i Sukkermarkerne eller i "the bush", skulde vende hjem til deres Boliger, da de, naar de bleve antrufne i Skjul, udsatte sig for at ansees og behandles osm Deltagere i Oprøret, medens de Landarbeidere, som i lovligt Ærende maatte have at begive sig fra deres Hjem, havde at forsyne sig med en Følgeseddel eller et Pas fra deres Foresatte, da de ellers vilde blive anholdte og fængslede, indtil de gjorde Rede for sig.

De Frivillige, Plantere og Forvaltere, vare uundværlige for Øens Pacification, dels gjorde de Polititjeneste ved Dag og Nat at patrouillere paa Plantagerne og opspore og arrestere de skjulte Deltagere i Oprøret, dels frembragte de fredelige Tilstande ved at gjenoptage Markarbeidet med Negerne, som for deres Vedkommende, i mange Tilfælde assisterede Forvalterne ved at udpege for dem de fremtrædende Ledere for Oprøret.

Øvrigheden og hele Samfundet paa St. Croix maatte saaledes være disse Mænd taknemlige for denne Virksomhed, der blev dobbelt anstrængende, fordi de Paagjældende var hjemløse og saaledes maatte undvære den for ethvert Menneske nødvendige regelmæssige Hvile og Pleie.

Men fremfor Alt maa det erindres, at de [opslag 694] Frivilliges Ophold blandt Arbejderbefolkningen kun blev mulig derved at de vare bevæbnede, og hverken i den anden eller tredie Uge af Oktober vilde Nogen have tænkt paa at transportere Arresteranter gjennem Landet uden Vaaben. Jeg skal her minde om den i min Beretning af 26de Oktober omtalte Transport i "Tourmaline" af Fanger fra Frederiksted til Christiansted, jeg anmodede Chefen om at overføre Fangerne, fordi det dengang, den 19de Oktober, ansaaes for usikkert at transportere dem tillands.

Jeg tør haabe, at Ministeriet af Alt hvad jeg i tidligere og nærværende Beretning har anført om Oprøret paa St Croix med mig vil erkjende, at der ikke var en saadan Forskjel mellem Tilstanden paa Øen i den første og anden Uge af Oktober 1878, at Gouvernementet kunde retslig forfølge de oftnævnte Forvaltere for deres Færd i Dagene 11–13 efter den almindelige civile Lovgivning. Den Betragtning af samtlige Forhold og det Hensyn til det Almindeliges Tarv som i Oktober 1878 ene bestemte mig til istedetfor at vælge udstedelsen af det Ministeriet bekjendte Circulaire af 13de Oktober, hvorved faktisk al videre Blodsudgydelse standsedes, gjør sig med samme Styrke gjældende endnu hos mig, og jeg har derfor heller ikke nu kunnet udføre Ministeriets Bestemmelse uden forinden at forelægge Sagen for Ministeriet paany. Ved en fornyet Overveieelse maa jeg endnu bede erindret, at som Forholdene vare, maatte de omhandlede Excesser – kun Fleming's undtagen – have billigt Krav paa at blive bedømt efter de for Krigstilstand gjældende Grundsætninger, hvorefter det ikke kunde ansees som strafbart, at en til Samfundets Beskyttelse af det Offentlige bevæbnet Mand brugte sit Vaaben for at forhindre en Transportant fra at undfly – Krigslovene straffe som bekjendt den Soldat, som forsømmer at bruge sit Vaaben. Der kunde derhos ikke være Tvivl om, at en retlig Forfølgelse af disse Mænd paa den Tid vilde have virket saa nedslaaende paa den fredelige Befolkning, at dette Hensyn ikke kunde vige for Hensynet til den Arbejderbefolkning, som paa en saa oprørende Maade havde sat sig selv udenfor Loven. For Patterson's Vedkommende maatte det komme i væsentlig Betragtning, at John Simmons gjenvandt sin Førlighed, og at der saaledes ikke syntes at være tilstrækkelig Anledning til for hans Vedkommende at gjøre en Undtagelse.

I Henhold til det Foranførte maa jeg tillade mig indtrængende at anbefale Udstedelsen af en almindelig Amnesti som tidligere indstillet.

Aug

Garde

/.....

Til Finantsministeriet

[opslag 695] Tom

[opslag 696] Afskrift

N° 631.

Gouvernementets for de dansk vestindiske Øer. St. Thomas den 31 Mai 1880.

I Overensstemmelse med Kommissionens Beretning af 20de Marts d. A. indstillede Gouvernementet under 7de f. M. til Finantsministeriet, at dette vilde søge udvirket en allerhøieste Resolution, hvorved med Forbehold af Justitiens Tiltale imod de i Gouvernementets Aktionsordre af 5te f. M. nævnte 40 Personer, retlig Forfølgelse eftergives alle andre Indvaanere af Øen St Croix, der have forseet sig under og i Forbindelse med Oprøret i Tidsrummet fra 1ste til 31 Oktober 1878, hvad enten saadanne Personers Lovovertrædelser ere blevne udfundne eller ikke.

Denne Indstilling omfattede altsaa ogsaa de af visse Mænd, navnlig Plantage-Forvaltere, som det vil være Kommissionen bekjendt, i Dagene fra 11–13 Oktober 1878 forøvede Excesser imod Deltagere i Oprøret.

I Anledning heraf har Finantsministeriet under 4de ds: meddelt at det ikke kan finde det rigtigt at udvirke en saadan almindelig Straffrihed som af Gouvernementet foreslaaet eller ansee det for nødvendigt eller

overhovedet forsvarligen [*opslag 697*] at gaa videre end at søge udvirket en Kongelig Resolution, som be- myndiger til at eftergive justitiel Tiltale imod bestemte Personer, hvem der i Henhold til stedfunden justitiel Undersøgelse er fundet Grund til at imputere Lovovertrædelser af saadanne mindre graverende Beskaffen- hed, at der under de forhaandenværende Omstændigheder kan være Føie til en slig særlig Naadesakt.

En saadan Fritagelse for Tiltale, ytrer Ministeriet, vilde altsaa, forsaavidt Hans Majestæt maatte bifalde Finantsministeriets eventuelle allerunderdanigste Indstilling derom, kan blive tilstaaet bestemte navngivne Personer og forsaavidt angaaer de dem imputerede Lovovertrædelser, som have været Gjenstand for sted- funden judiciel Undersøgelse. Skulde der senere vise sig Grund til at mistænke de samme Personer for andre under Oprøret begaaede Lovovertrædelser, som ikke have været indbefattede under den nu afsluttede judicielle Undersøgelse, maatte Sagen fremmes paa sædvanlig Maade, kun at der efter Udfaldet af de i den Anledning til særlig Indstilling om Eftergivelse af Tiltale i Overensstemmelse med de Principer, der nu even- tuelt maatte finde allerhøieste Billigelse, og paa samme Maade maatte der da forholdes, hvis lignende Mis- tanke maatte opstaa mod nogen Person, som af en eller anden Grund overhovedet ikke er bleven inddraget under de nu afsluttede Undersøgelser.

I Overensstemmelse hermed har Finantsministeriet, forinden det foretager videre, udbedt sig Gouverne- mentets paa Erklæring fra Kommissionen støttede efter Omstændighederne mer eller mindre generelt mo- tiverede Indstilling om Eftergivelse af Tiltale imod de paagældende navngivne Personer for Deltagelse i Op- røret.

Med Hensyn til de ovennævnte Mænd, der have gjort sig skyldige i Excesser, har Finantsministeriet i Al- mindelighed bemærket, at dets Stilling ligeoverfor dem med Hensyn til Spørgsmaalet om Fritagelse for Tiltale selvfølgelig maa være ganske den samme som ligeoverfor Deltagerne i Oprøret.

Idet Gouvernementet meddeler Kommissionen foranstaaende, skulde man tjenstligst anmode Samme om at afgive den af Ministeriet begjærede motiverede Erklæring om Eftergivelse af Tiltale imod de paagældende navngivne Personer for Deltagelse i Oprøret. Med Hensyn til at Amnestien saaledes ifølge Ministeriets Bestemmelse skal begrænses saavel overfor Deltagerne i Oprøret som overfor de andre af Øens Indvaanere, der have forseet sig i Forbindelse med Oprøret, henstiller man [*opslag 698*] derhos til Kommissionen at fremsætte de yderligere Udtalelser om Amnesti-Spørgsmaalet i det Hele, som Samme maatte finde sig foranlediget til.

Aug Garde

/Carl Hattensen

Til Den til Undersøgelse og Paakjendelse af Sager, der reise sig fra Oprøret paa St. Croix i 1878 nedsatte Kommission.

Rigtig Afskrift

H. Hauschill

Afskrift

Fortroligt

N° 666

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer. St Thomas den 10de Juni 1880.

I Forbindelse med Udfærdigelsen af den i Gouvernementets Skrivelse af 5 April d. A., N° 411, ommeldte Aktionsordre, hvorved 40 Personer beordredes tiltalte for den til Undersøgelse og Paakjendelse af Sager, der reise sig fra Oprøret i 1878 nedsatte Kommission, har Gouvernementet indstillet til Finantsministeriet, at dette vilde søge udvirket en allerhøieste Resolution, hvorved, med Forbehold af Justitiens Tiltale imod de nævnte 40 Personer, retslig Forfølgelse eftergjort alle andre Indvaanere af Øen St. Croix, der have forseet sig under og i Forbindelse med Oprøret i Tidsrummet fra 1ste til 31 Oktober 1878, hvad enten saadanne Personers Lovovertrædelser ere blevne udfundne eller ikke.

Denne Indstilling omfattede altsaa ogsaa de af visse Plantageforvaltere i Dagene fra 11–13 Oktober 1878 forøvede Excesser imod Deltagere i Oprøret, til Oplysning hvorom Gouvernementet samtidig med Indstillin- gen tilstillede Ministeriet Afskrifter af de vedlagte i sin Tid optagne [*opslag 699*] Politiforhører og Rapporter over Forvalterne Fleming, Patterson, Wilson, Clark, Hewitt og M^s Kay.

I Anledning heraf har Ministeriet udtalt, at det ikke kan finde det rigtigt at udvirke en saadan almindelig Straffrihed, som af Gouvernementet foreslaaet, eller ansee det for nødvendigt eller overhovedet forsvareligt at gaa videre end at søge udvirket en Kongelig Resolution, som bemyndiger til at eftergive justitiel Tiltale imod bestemte Personer hvem der i Henhold til stedfunden judiciel Undersøgelse er funden Grund til at imputere Lovovertrædelser af saadan mindre graverende Beskaffenhed, at der under de forhaandenværende Omstændigheder kan være Føie til en slig særlig Naadesakt.

En saadan Fritagelse for Tiltale, yttre Ministeriet, vilde altsaa, forsaavidt Hans Majestæt maatte bifalde Finantsministeriets eventuelle allerunderdanigste Indstilling derom, kun blive tilstaaet bestemte navngivne Personer og forsaavidt angaaer de dem imputerede Lovovertrædelser, som have været Gjenstand for stedfunden judiciel Undersøgelse. Skulde der senere vise sig Grund til at mistænke de samme Personer for andre under Oprøret begaaede Lovovertrædelser, som ikke have været indbefattede under den nu af Undersøgelseskommissionen afsluttede judicielle Undersøgelse, maatte Sagen fremmes paa sædvanlig Maade, kun at der efter Udfaldet af de i den Anledning foranstaltede Forhører kan blive Anledning til særlig Indstilling om Eftergivelse af Tiltale i Overensstemmelse med de Principer, der nu eventuelt maatte finde allerhøieste Billigelse, og paa samme Maade maatte der da forholdes, hvis lignende mistanke maatte opstaa mod nogen Person, som af en eller anden Grund overhovedet ikke er bleven inddraget under de nu afsluttede Undersøgelser.

Med Hensyn til de i de ovennævnte Forhører og Rapporter omhandlede Personer har Finantsministeriet i Almindelighed bemærket, at dets Stilling ligeoverfor dem med Hensyn til Spørgsmaalet om Fritagelse for Tiltale selvfølgelig maa være ganske den samme som ligeoverfor Deltagerne i Oprøret.

Som Følge heraf vilde Ministeriet ikke kunne gaa ind paa at søge Fleming fritaget for Tiltale i Anledning af Drabet paa Robert Joseph.

Med Hensyn til Patterson har Ministeriet bemærket, at han vel har været underkastet et Forhør, men desuagtet foreligger hans Sag ikke saaledes undersøgt og oplyst, at Ministeriet fortiden kan tage nogen Beslutning i den *[opslag 700]* her paagjældende Henseende, idet der f. Ex. savnes Oplysning om, hvorvidt han ved den omhandlede Leilighed mulig var beklædt med nogen Myndighed til at anholde John Simmons, eller dog efter Omstændighederne maatte kunne antage, at han var beklædt med saadan Myndighed, samt om og i hvilken Grad han da ved Udøvelsen af denne er gaaet ud over Anvendelsen af de absolut nødvendige Midler til at forhindre, at Paagjældende unddroge sig Anholdelsen.

Med Hensyn til Wilson, Clark, Hewitt og Mc Kay samt de Flere, som efter Wilsons Forklaring /:vide Politiasistent Gyllichs Rapport af 16 Oktober 1878:/ skulde have deltaget i Anholdelsen af William Joseph alias James William, har Ministeriet begjært en judiciel Undersøgelse foretaget.

Under denne Undersøgelse maatte der, i Lighed med hvad Ministeriet har begjært oplyst med Hensyn til Patterson, tilveiebringet Oplysning om, hvorvidt de Paagjældende efter Omstændighederne maaske kunde antage, at de vare beklædte med Myndighed til at anholde de i Rapporterne ommeldte Personer William Henry, Rose, Moses, William Joseph alias James William og Francis William, samt om og i hvilken Grad de ved Udøvelsen af denne er gaaede ud over Anvendelsen af de absolut nødvendige Midler til at forhindre, at de Anholdte unddrog sig Transporten til Politikamret.

Med Hensyn til alle disse Sager har Ministeriet anmodet Gouvernementet om at foranstalte det videre Fornødne, idet der da efter Undersøgelsens Afslutning eventuelt kan gøres Indstilling /:ledsaget af Erklæring fra Forhørsdommeren:/ om Fritagelse for Tiltale overensstemmende med hvad foran er anført om Finantsministeriets Betragtning af Betingelserne for en saadan Naadesakt.

Efter at Hr. Præsidenten under Tilslutning fra Overdommeren og Politimestrene i Christiansted og Frederiksted, der deltog i vort Møde den 3^{die} dennes, har erklæret, at det saavel under Hensyn til den rolige Samfundstilstand paa St Croix, saaledes som denne efterhaanden har udviklet sig siden Oprøret, som under Hensyn til de ganske extraordinaire Forhold, hvorunder de her omhandlede Begivenheder fandt Sted, er

utilraadeligt at foretage de af Ministeriet som ovenmeldt begjærede judicielle Undersøgelser, kan Gouvernementet ved at meddele Foranstaaende ikke ubetinget anmode Præsidentskabet om at iværksætte Ministeriets Bestemmelse om Foretagelsen [*opslag 701*] af en judicial Undersøgelse med Hensyn til Patterson, Wilson, Clark, Hewitt og Mc Kay, samt de Flere, som have deltaget i Anholdelsen af William Joseph, hvorimod man forinden maa udbede sig Præsidentskabets motiverede Betænkning, ledsaget af Politimestrenes Erklæringer, angaaende de overanførte Forhold, og da ogsaa særligt om det Synspunkt, hvorfra de ovennævnte Mænds Handlinger bør bedømmes, samt om den Betydning og den Karakter, der bør tillægges den Assistance, som Plantere og Forvaltere ydede under Oprørstiden paa St. Croix.

Under Omstændighederne udbeder man sig Præsidentskabets Erklæring meddelt med saa lidet Ophold som muligt, hvorhos tilføies, at de der ommeldte Oplysninger om Ministeriets Stilling til Amnesti Spørgsmaalet ere givne Præsidentskabet i streng Fortrolighed ikkun til Sammes og vedkommende Retsembedsmænds Efterretning.

Forsaavidt Præsidentskabets Betænkning maatte gaae ud paa bestemt at fraraade Foretagelsen af de af Ministeriet begjærede judicielle Undersøgelser, anmoder man Præsidentskabet om, forsaavidt det lader sig gjøre uden Optagelsen af Retsforhør gennem Politimestrene at tilveiebringe de af Ministeriet begjærede yderligere Oplysninger, derunder navnlig ogsaa om Wilson med Fleres Forhold ved Anholdelsen af William Joseph alias James William.

Med Hensyn til Forvalter Flemings Sag anmoder Præsidentskabet om paa Gouvernementets Vegne at indhente Oplysninger hos Undersøgelseskommissionen om Driveren Robert Josephs Forhold og om Rigtigheden af den Forklaring, han afgav til Fleming med Hensyn til den af denne eftersøgte John Thomas Sobers.

De vedlagte Forhører og Rapporter bedes efter Afbenyttelsen tilbagesendte.

Aug. Garde

/Carl Hattensen

Til Præsidentskabet for St. Croix.

Rigtig Afskrift. H Hauschill.

[opslag 702] Afskrift

I behagelig Skrivelse af 31 Mai d. A. N° 631 har Gouvernementet meddelt undertegnede Kommission, at det, efter at have modtaget Kommissionens Beretning af 20 Marts, til Finantsministeriet havde gjort Indstilling om, at der maatte søges udvirket en allerhøieste Resolution hvorved, med Forbehold af Justitiens Tiltale af de for Deltagelse i Oprøret m. v. allerede nu aktionerede 40 Individuer, retslig Forfølgning eftergives alle andre Indvaanere, der have forset sig under og i Forbindelse med Oprøret, men at Ministeriet har svaret, at det ikke kan finde det rigtigt at udvirke en saadan almindelig Straffrihed, saa at altsaa Fritagelse for Tiltale kun vilde kunne ventes tilstaaet bestemte dem imputerede Lovovertrædelser, der have været Gjenstand for judicial Undersøgelse. Hvorefter da Gouvernementet har anmodet Kommissionen om at afgive sin motiverede Erklæring om Eftergivelse af Tiltale imod de paagjældende navngivne Personer for Deltagelse i Oprøret.

Den Opgave, der saaledes stilles Kommissionen vil ikke blot være meget vanskelig, men da den ikke med et blot tilnærmelsesvis retfærdigt Resultat [*opslag 703*] kan løses, ogsaa falde den overordentlig tung, og man maa derfor tillade sig at forudskikke den følgende Bemærkning, i den Tanke, at de maatte kunne foranledige Sagen taget under fornyet Behandling.

Kommissionen havde tænkt sig, at der i dens Indstilling af 20 Marts d. A. – med Hensyn til hvilken man tør forudsætte, at Ministeriet har havt Leilighed til at gjøre sig bekendt med den – vilde findes Data, tilstrækkelige til ikke blot at begrunde, men vise den ligefremme Nødvendighed af, at der med Hensyn til Deltagerne i Oprøret gives en almindelig Amnesti. Det nævnes, at der var Hundreder af Negere, der deltog i Plyndringen og Brandstiftelserne i Frederiksted, men at det kun er lykkedes at udfinde enkelte Deltagere; fremdeles at en stor Masse Negere deltog i Overfaldet paa de to Soldater paa Carlton, medens kun faa ere

saavidt overbeviste, at de kunne tiltales derfor, endvidere at det var mægtige Negerbander, der Onsdag Eftermiddag og Nat drog plyndrende og brændende igjennem Landet, og endelig at det om Torsdagen i den største Del af Landet var saagodtsom den hele Negerbefolkning, der havde reist sig, saa at der ikke kunde være Tale om at drage de enkelte Deltagere til Ansvar eller engang søge at udfinde dem.

Naar Kommissionen altsaa har havt under Behandling et Antal af 403 Arrestanter, er det klart, at dette kun er en ringe Del af Deltagerne, og dog synes det at være de deraf løsladte 336 eller i al Fald saa mange af dem, som der er fremkommet Noget imod, hvem en Fritagelse for Tiltale for Øieblikket alene skulde omfatte. Men det er efter Alt, hvad der hidtil foreligger fra Kommissionen, næsten overflødig at sige, at man ikke med nogen Billighed eller Retfærdighed kan indstille netop dem til Amnesti, hvilken efter den af Ministeriet opstillede Fordring for Manges Vedkommende end ikke vilde blive fuldstændig; der er – atter som det fremgaaer af Indstillingen – antruffet og under Forhørene nævnt Mange, som have været Deltagere, men som ikke ere blevne inddragne under Undersøgelsen, fordi, som det i Beretningen hedder, de dog ikke vare af den værste Art og i Reglen ikke værreend Saadanne, som Kommissionen maatte være betænkt paa og alt havde begyndt at sætte paa fri Fod, og fordi det er uoverkommeligt. Disse mangfoldige Deltagere da, de ville foreløbig blive udelukkede fra Amnesti, men falde alle ind under den af Ministeriet opstillede Klasse af Individuer, der ere mistænkte – ja meget mere end mistænkte – saa at der altsaa nu skulde begyndes justitiel Undersøgelse imod dem, for at de kunne accepteres til Amnesti. Der er endelig de Hundreder, for ikke at sige Tusinder, hvem det hidtil er lykkedes at [opslag 704] undgaa, om ikke at faa deres Navne nævnte, dog at faa væsentlige Data imod sig, og om hvem det, ihvorvel der vistnok blandt dem findes Mange, navnlig i Ødelæggelserne i Frederiksted meget alvorlig Skyldige, dog hidtil maa formodes, at ikke de værste findes blandt dem. Imod dem skulde altsaa in infinitum justitiel Undersøgelse holdes aaben, ja de maatte næsten, for at faa Fred i deres Sind og i Resten af deres Liv, selv fremkalde den som Betingelse for at arresteres.

Istedetfor da, som Enhver her i Samfundet havde tænkt sig, at Oprørssagen, naar Dom var gaaet over de Tiltalte, vilde finde sin Afslutning, undtagen forsaa vidt som der ved Benaadning vilde finde Straf-Formildelse Sted, vilde der da i en uoverskuelig Fremtid kunne blive at fortsætte med Undersøgelser, efterhaanden som Angivelser og Bevisligheder imod nye Implicerede eller nye Angivelser imod allerede med Hensyn til det tidligere Oplyste Amnesterede komme ind. Og man tro ikke, at denne Udsigt er en blot Theori, et Tanke-Experiment. Det vil hurtig være bekjendt, hvem der ved en Naadesakt ere blevne fritagne for Tiltale, og derefter gaa over i den almindelige Bevidsthed, at alle Andre ikke have faaet deres Skyld kvitteret; men Enhver, der er fortrolig med Forholdene vil da ogsaa vide, at ethvert Slagsmaal, enhver Trætte, næsten enhver Drukkenskab vil give Anledning til, at der rippes op i Oprørs-Forbrydelser, og naar Sagen kommer for Politiretten, skee Angivelser. Den Skyldige vil jo vel, naar han ikke er blandt de Værste, kunne trøste sig med, at han, naar hans Sag er oplyst, vil blive fritagen for Tiltale, men han vil have meget at gjenemgaa først, og Ordet "Rioter" vil bibeholdes som en gængs Betegnelse, der holder ellers svindende Erindringer og Lidenskaber ilive.

En saadan Tilstand her paa Øen vil efter Kommissionens Mening igjennem den Terrorisme, hvorunder Tusinder af Negere vilde holdes kuede, være saa ulykkelig, at der for at undgaa den ret vel kunde bringes et meget liberalt Offer paa Bekostning af den strænge Ret og det berettigede Ønske om at faa enhver Deltagelse i Oprørs-Forbrydelser bragt for Lyset og forfulgt. Det gjælder formentlig om at udslette den Forbryder-Bevidsthed og det Forbryder-Stempel, der nu kuer hele Befolkningen, for at give dem Lyst og Mod til igjen at optage og fortsætte en rolig Tilværelse her, og det er vel endog at befrygte, at mangan brødebetyngtet Neger, naar han maa gaa i stadig Frygt for, hvad den næste Dag kan bringe for Lyset, vil forlade Øen, fremdeles i nogen Tid, som det hidtil er sket, enkeltvis, derefter, naar Uroen og Ængstelsen har smittet, massevis, og Arbejderforholdene ville faa et nyt Knæk.

Den tilsigtede Fremgangsmaade synes [opslag 705] desuden at maatte være ganske exeptionel og under de forhaanden værende Forhold unaturlig. Hvis Kommissionen ikke havde været saa udførlig og saa omhyg-

gelig havde søgt at vise, at Talen var om en almindelig Reisning, hvori i de syv ottende Dele af Landet saagodtsom den hele Arbejderbefolkning havde taget Del, vilde man have frygtet for at have givet Anledning til en Miskjendelse af Forholdet; men med denne i Beretningen fremstillede Reisningens Karakter for Øie synes det os, at det kun vilde være i Overensstemmelse med, hvad der til alle Tider og alle vegne under saadanne ulykkelige Forhold er skeet, naar der, med de efter Omstændighederne fornødne Undtagelser, tilsagdes den hele Paagældende Del af Befolkningen Tilgivelse, d. e. Fritagelse for Forfølgning.

Kommissionen maa altsaa fremdeles indtrængende anbefale som den eneste Udvei, ad hvilken der blandt Arbejderbefolkningen kan gjenopbygges – ikke den udvortes Rolighed, som jo alt fuldstændig er oprettet – men Ro og Fred, Tillid og Energi i Sindet, at der, efterat visse Individuer ere undtagne, forøvrigt gives en saadan almindelig Amnesti, som af den indstillet, og man maa gjøre det saameget mere indtrængende, som en saadan almindelig Amnesti i Grunden har været den, ogsaa af Gouvernementet tiltraadte og, som man troede, ogsaa for Ministeriet bekjendte, igjennem Undersøgelsen gaaende Tanke, ihvorvel jo selvfølgelig dens Resultater kunne benyttes ogsaa paa den anden Maade. Det har ikke saa meget stillet sig som Kommissionens Opgave under Undersøgelsen at inddrage alle de Tusinder af Skyldige, som den maatte kunne faa opsporet – hvilket, naar Inddragelsen skal være Betingelse for Amnesti, maaske vilde have tjent dem bedst – eller hos de alt Inddragne at efterspore hver Enkelthed i Forbrydelsen, som den har søgt at komme paa det Rene med, hvem der har været mest og saa alvorlig impliceret, at de med Rette kunde siges at repræsentere den store Masses Skyld. Den har derved kunnet lede Undersøgelsen mere i en Forsonligheds end i en Forfølgelses Aand, hvorved den har vundet megen Tillid og Tilslutning hos den sorte Befolkning, og var end selvfølgelig dens Maal at bringe Oprørets Forbrydelse og de deri Skyldige for Dagen, saa at Ret og Retfærdighed kunde ske Fyldest, saa har dens Gjerning ogsaa været et Pacificationsværk, der jo vil tabe som Frugt, naar nu, efterat Hovedsagen er endt og Kommissionen opløst, Undersøgelserne skulle kunne gjenoptages i det Uendelige.

Gouvernementet har derhos henstillet til Kommissionen at udtale sig om Amnesti-Spørgsmaalet i det Hele, altsaa endnu, efter at den Side af Spørgsmaalet, [opslag 706] hvorunder Deltagerne i Oprøret falde, i det Foregaaende er omhandlet, Spørgsmaalet om Fritagelse for Tiltale for saadanne Personer, som i Oprørsdagene have gjort sig skyldige i Excesser, og med Hensyn til hvilket Ministeriet har bemærket, at Højsamme Stilling selvfølgelig maa være ganske den samme som overfor Deltagerne i Oprøret.

Det maa da først bemærkes, at Kommissionen ikke kan tilegne sig den Opfattelse, at Stillingen nødvendigvis maa blive den samme til begge disse Forhold, der i deres hele Grund og Væsen ere forskellige. Paa den ene Side handles der om en Reisning, et Oprør, hvori, som sagt, i den største Del af Landet saagodtsom den hele sorte Befolkning har taget Del; det er ugjærligt at udfinde hver enkelt Deltager og i al Fald en absolut Umulighed at straffe hver enkelt, og her er altsaa Anvendelse for en almindelig Amnesti i egentlig Forstand, saaledes som den til alle Tider og alle Steder har været givet, naar den oprørske Befolkning er bragt til Ro igjen.

I det andet Tilfælde gjælder Talen om enkelte Individuer, som, idet de netop vilde tjene Statsmagten og den offentlige Orden, under Udførelsen af denne Tjeneste, og mulig med et Misbrug af deres Navn, have begaaet en Forbrydelse, og disse Individuer og disse Forbrydelser kunne – da der jo ikke er Tale om hele Fri-skare Hobe, som, atter tagende Magten fra Statsmagten, i et Kontra-Oprør kastede sig over og nedsablede Oprørerne – udsendes, saa at, i Modsætning til hvad der gjælder Oprøret, Enhver kan faa sin egen Skyld at bære.

Det er derfor igjennem andre Præmisser, at Kommissionen, naar den i dette Spørgsmaal, der ikke ligger saaledes indenfor dens Omraade eller den saa nært paa Sinde som det andet, skal udtale sig, kommer til det Resultat at mene, at der er Anledning til ikke at iværksætte Forfølgning.

Det er under Undersøgelsen hyppig forekommet, ligesom det hyppig nævnes i Kommissionens Beretning, at Individet, hvem der har været tillagt Deltagelse i Oprøret, og da især saadanne, som have været stærkt udviklede deri, ere opgivne at have sat Livet til eller at være skudte. De Fleste have været opgivne paa den Kommissionen fra Gouvernementet tilstillede Fortegnelse, uden at der dog i Reglen har foreligget nogen nærmere Angivelse af de Omstændigheder, hvorunder de have sat Livet til. Det har ligget udenfor Kommissionens Hverv at gaa ind paa en Undersøgelse af disse Forhold, og de Inkviciter, som, idet de have opgivet en Medskyldig, i Reglen en Leder, have tilføjet, at han, saavidt de vidste, var skudt eller "kommen til Skade", have sjældent villet eller kunnet angive nærmere Omstændigheder, i hvilken Henseende der, da en nærmere Forklaring ikke direkte tjente Kommissionens Opgave, heller ikke blev trængt ind paa dem; saa at Kommissionen ikke er i Besiddelse af særligt Materiale eller sikre Forudsætninger til [opslag 707] til at bedømme det paagældende Forholds Omfang.

Af de Døde er jo – foruden dem, som ere exekverede ifølge Standrettens Dom – sikkert nogle faldne i Frederiksteds By, Andre ved Annashope eller paa Carlton, og atter Andre ved Glynn eller River, et af de Steder, hvor Negrene blevne trufne i aktiv Oprørsgjerning og adsplittede ved Vaabenmagt, men en Del er der dog, som er skudt af de Patrouiller, som i de nærmeste Dage, navnlig den 4de 5te og 6te drog fra Plantage til Plantage for at forhindre nye Samlinger af Negere og udfinde og anholde Skyldige. Disse Patrouiller udgjordes, i al Fald i Midten af Landet, væsentlig af Plantere, Forvaltere og Underforvaltere.

Det erindres, at da Torsdag Formiddag Tropperne rykkede ud fra Christiansted, fulgtes de af en Trop af disse Landmænd, af hvilke ved Kingshill atter en Del skiltes fra den lige imod West End gaaende Militairstyrke og drog Nordpaa, saa at den naaede at adsplitte en Bande paa Glynn og derved hindrede Plyndring og Afbrænding af de paa det ovenfor liggende Bakkedrag liggende Plantager; en anden Trop drog med Præsidentens Autorisation ud Fredag Morgen, indhentede Joseph Parris' desperate Bande paa River, adsplittede den og forhindrede derved videre Ødelæggelser og Ulykker den Dag. I de paafølgende Dage blev der da fremdeles af Frivillige patrouilleret rundt om i Landet. Der kan ingen Tvivl være om, at de Mænd, der forrettede denne Tjeneste, om de end ikke – hvad ikke vides – have erhvervet sig en udtrykkelig Autorisation – have, efter hvad der alt var sket, forudsat en saadans Tilstedeværelse, og at de have ment at handle til Haandhævelse af den offentlige Orden, saavel som til Selvforsvar, ligesom der vel heller ikke findes Nogen, som vilde trøste sig til, selv nu bagefter, at sige, at man kunde have undværet disse Patrouillers Hjælp. Der var vel efter Fredag Eftermiddag ingen Bander at adsplitte, men der var meget at forebygge. For at tage et Exempel: Hvis Joseph Parris var bleven antruffen Torsdag (tilføjet i margen: D 3/10) Eftermiddag, da han nedslaaet sad paa Lower Love og jamrede over hvad der var sket da han nu vidste, at han vilde blive skudt, vilde den Bande, han i sin Desperation samlede Fredag Morgen, som han sagde for at gaa løs paa Christiansted, ikke være bleven til, og det er næppe for meget at sige, at det skyldes disse Patrouiller, der, fordi de vare bekendte med Personer og Lokalteter, havde let Adgang til at faa sig Hovedmændene udpegede og udleverede, at der ikke i de paafølgende Dage dannedes friske Bander, der, efterhaanden som Reisningen blev mere og mere desperat, vilde være blevene vildere og vildere. Militairmagten vilde ikke have kunnet udrette denne Tjeneste; den optraadte dengang kun samlet, og hvorlidet den kunde forhindre nye Ulykker, fremgik jo om Torsdagen, da strax efter at Militairmagten havde passeret Kingshill, den største Bande, der maaske under Oprøret var paa Benene, afbrændte Kingshill Station og derefter drog [opslag 708] videre ad den samme Hovedlandevei som Militairmagten havde passeret, samt ved Dannelse af Parris' Fredagsbande.

De Mænd, der udgjorde disse Patrouiller, tillægges der nu Udøvelsen af Excesser under Udførelsen af deres Tjeneste. Afseet fra, hvad Enhver vil erindre, hvorledes der indkom Beretninger om, at den og den Hovedmand var bleven skudt, uden at der saa siden hørtes nærmere derom, er som sagt, under Kommissionens Undersøgelser saa meget blevet sikkert, at der under disse Patrouilleringer er skudt Negere; og det vilde være urimeligt at antage Andet, end at under den Rædsel og Ophidselse, som raadede, ogsaa flere Gange et Liv er taget, hvor det ikke vil finde tilstrækkeligt Forsvar i Retten til at værges for Liv og Eiendom,

eller ikke har været nødvendigt, fordi Paagjældende kunde have været gjort til Fange. Der er nægtet Pardon, men man huske paa Forholdene; og det maa ikke glemmes, i hvad Tilstand disse Mænd vare; de havde seet et Udtryk for Negrenes Sindelag i Drabet paa Planter Fontaine, i Mishandlingen af den lille Flemming, i Mordet paa de to Soldater, der vare henslængte ved Landeveien, i Ødelæggelsen af al Eiendom, der kunde rækkes; anstrængte og forvaagede havde de ingen anden Tanke end at gjøre Ende paa al denne Rædsel. I en saadan Tilstand kan maaske ikke al Drift til Gjengjældelse – Hævn, om man vil – have været holdt inde. Men det kan vel derhos nok i de første Dage have været eller af de Paagjældende været antaget at have været forbundet med Fare for en saadan lille Patrouille paa et Par Mand at føre Fanger igjennem det oprørske Land, medens de dog ikke have vovet at lade de udpegede Skyldige forblive uantastede, i den Mening eller maaske den sikke Tro paa, at de, som Parris havde gjort om Fredagen i Desperation vilde sætte alt paa Spil og gjøre nye Reisninger. Og man glemme fremfor Alt ikke, hvad i et Neger-samfund en Negeropstand betyder. Oprørets Karakter, som gjør det til en Nødvendighed, selv under den allerstørste Besindighed og Sindsro, at vise Resoluthed og Strængthed i Undertrykkelsen, bestemmer selvfølgelig ogsaa til en vis Grad Forsvarets Karakter.

Der tænkes her navnlig paa saadanne Excesser, som bleve begaaede i de første Dage, og som forøvrigt vel endnu den Dag idag tildels kun ere kjendte som Sagn, ved hvilke jo disse Momenter jo alle maa komme til deres Ret ved den endelige Afgjørelse af de Paagjældendes Skjæbne.

Dette vil jo da enten kunne skee saaledes, at, efterat de ere søgte fuldstændig oplyste og Sagerne forfulgte imod de Paagjældende, der i et vidt Omfang gjøres Brug af Straffe-Eftergivelse ved Benaadning, eller at Tiltale og Forfølgning frafalder. Det stiller sig da ganske vist baade som det naturligste og mest tilfredsstillende at faa det hele Forhold grundig undersøgt, saa at en endelig Beslutning kan tages i [opslag 709] fuld Erkjendelse af, hvorledes Forholdet er, at gaa den sædvanlige Vei og lade Loven dømmes, forinden Benaadningen kommer. Men ligesom Forholdene ere saa usædvanlige, at der ingen Plads er for en Argumentation fra det Sædvanlige, saaledes turde de Hensyn, baade praktiske og politiske og humane, der tale imod at gaa den Vei, have deres store Vægt. Man kan vel, selv med et meget ufuldstændigt Kjendskab til Enkelthederne af de begaaede Excesser, antage, at der, selv hvor Loven maatte dømmes strængt, vil gjøre sig al mulig Mildhed og Overbærenhed gjældende i den endelige Bedømmelse af disse Forhold, men denne Overbærenhed vilde det uden Tvivl falde lettere at vise som en Overbærenhed imod den hele Klasse Mennesker, hvoraf en Del maatte have forbrudt sig, i Kraft af det Raisonnement, at det er ganske umuligt, at en saadan Kamp kunde være heldig udkæmpet, og en saadan Katastrofe overstaet, uden at der var flydt Blod, som kunde have været sparet, end det vilde være, naar hvert enkelt Tilfælde skulde sigtes. Det vilde vel ogsaa synes haardt for mange, der med Følelsen af at have givet et væsentligt Bidrag til Revoltens Undertrykkelse forene en, maaske hidtil hemmelig Bevidsthed om at være gaaet for vidt, om en, snart to Aar efter, da det hos Nogle er blevet Skik at betragte et Oprør, der kunde været endt i en frygtelig Massakre, som en Ietfærdig Extravagance, og ialfald under gjenvundne fredelige Forhold, deres Færd skal veies paa Lovens Vægt. Og selv afseet fra al Ulempe for Individene kunde det vel synes en Haardhed imod det lille Samfund, der, da den første Panik var ovre, bar sit Neger-Oprør godt, om de Mænd, om hvem det mener, at det for en stor Del skylder dem sin Frelse, nu skulde undergives Undersøgelse.

En saadan Undersøgelse, naar den skulde ske, maatte jo selvfølgelig foretages med al mulig Grundighed og Samvittighedsfuldhed, saa at ethvert Tilfælde, hidtil kjendt eller ukjendt, maatte fremdrages, der kan da, efter den Kommissionen givne Fortegnelse over de Negere, som have sat Livet til, spredte i alle Landets Egne, som de vare, ingen Tvivl være om, at den maa ramme et stort Antal Individuer, vel væsentligst Plantage-Forvaltere, der med Undtagelse af Militair-Patrouillerne i Frederiksteds Omegn, udgjorde de fleste Patriouller, og den vilde altsaa gribe ind i en stor Mængde Menneskers Virksomhed; men den vilde fremdeles, i Lighed med, hvad man alt, ved at fraaade en fortsat Undersøgelse imod Deltagerne i Oprøret, har anført, fornye og derefter holde ilive Oprørs-Minder og Oprørs-Følelser, som ellers ere forsvundne, og den vilde følgende

ovenpaa den Skaansel og Tilgivelse, hvormed man har ladet Tusinder af Negere slippe igjennem – forudsat dog, at ikke ogsaa Turen nu kommer til dem, saa at de behandles som tidligere, give den oprørske [*opslag 710*] Befolkning en Fornemmelse af, at der er vaagnet en sen Erkjendelse af, at der var gjort dem Uret, medens de ellers nu ere fuldt rede til at erkjende, ikke blot hvad Taabelighed, men hvad Forbrydelse de have begaaet. Følgerne af en saadan Undersøgelse vilde maaske vanskelig forvindes; Jamaica har vel næppe forvundet Følgerne af Forfølgningen imod Gouverneur Eyre og de Mænd, der undertrykte Neger-Opstanden i Morant-Bay.

Kommissionen maa altsaa, hvor lidet tiltalt den end føler sig af at skulle fraraade, at Lov og Ret gaer sin Gang, holde for, at under de forhaanden værende Omstændigheder, ogsaa i dette Forhold en almindelig Pardon maatte være ligesaa forsvarlig, som det er politisk tilraadelig.

Den til Undersøgelse og paakjendelse af Sager, der reise sig fra Oprøret i 1878 anordnede Kommission.

St. Croix den 5te Juli 1880.

Ph. Rosenstand

C. Sarauw

Rigtig Afskrift. H. Hauschill

Afskrift

Fortroligt.

Præsidentskabet for St. Croix den 30 Juni 1880.

I fortrolig Skrivelse af 24de f. M. N° 740 har det høie Gouvernement i Anledning af Præsidentskabets Skr. af 23de næstforhen begjæret en yderligere Erklæring i Overensstemmelse med Gouvernementets Skr. af 10de s. M. angaaende de Forhold, under hvilke de af forskjellige Forvaltere i Dagene fra 11–13 Oktober 1878 forøvede Excesser imod Deltagere i Oprøret ere begaaede og da ogsaa særligt, om det Synspunkt, hvorfra de omhandlede Mænds Handlinger bør bedømmes, samt om den Betydning og Karakter, der bør tillægges den af Plantere og Forvaltere under Oprørstiden ydede Assistance.

Idet Præsidentskabet beklager, at Sammes Skr. af 23de f. M. som Følge af Misforstaaelse savner den særlige Udtalelse som begjært af Gouvernementet, meddeles nu tjenstligst Følgende:

Den aldeles utilstrækkelige Modstand, som det Offentlige ved Militair- og Politistyrken kunde stille imod Oprøret gjorde det til en Nødvendighed at søge Hjælp hos den Del af den besiddende Befolkning, om hvis Vel og Ve det nærmest gjaldt, saaledes navnlig Eiere og Forvaltere af Landeiendomme, og til det Øiemed at forsyne disse med [*opslag 711*] Vaaben. Der blev derved ydet Samfundet en under Forholdene nødvendig Bistand, ikke blot med Hensyn til den øieblikkelige Dæmpelse af Oprøret, men derefter navnlig ogsaa til Opbringelse af de mange Deltagere i dette, som søgte Skjul paa forskjellige Steder, derved fremdeles truede den almindelige Sikkerhed, og som kun ved de Frivilliges Hjælp bragtes tilstede. En saadan Autorisation var nødvendig, forsaavidt de Frivillige overhovedet skulde blive i Stand til at yde den Hjælp, hvilken det Offentlige som foran anført ikke kunde undvære. Paa den anden Side kunde det under de extraordinaire Forhold ikke undgaaes, at de Frivillige kom til at misbruge den faktiske Myndighed, de havde. At Saadant er skeet maa tilvisse meget beklages, men det bør da ei oversees, at de Paagjældende alle vare Folk, der ved Vold og Brand uforskyldt og aldeles uventet havde mistet deres Eiendele, og endnu gik i Frygt for, hvad der fremdeles maatte kunne skee ved en Gjntagelse af et Oprør, der dengang maaske kun tilsyneladende var kuert, saaledes altsaa, at deres Handlinger ingenlunde kunde bedømmes efter almindelig juridiske Begreber. Tiltale for begaaede Excesser vilde paa Grund deraf have været uretfærdig mod de Paagjældende, ogsaa fordi saamange af selve Oprørerne faktisk ikke kunde udfindes og drages til Ansvar og maatte nødvendigvis hos den endnu truede hvide Befolkning, der i saa høi Grad havde faaet Støtte hos de Frivillige, have fremkaldt en Harme og Ophidselse, der kunde have høist betænkelige Følger, og som under Forholdene ikke savnede Berettigelse.

Naar det saaledes efter Præsidentskabets bedste Overbevisning dengang vilde have været uforsvarligt, saavel imod de Enkelte som imod hele Samfundet at forsantalte Tiltale for begaaede Excesser, maa man

tillige, støttet til foranstaaende Udvikling, udtale, at en Undersøgelse af de paagjældende Forhold og derpaa begrundet eventuel justitiel Tiltale ogsaa nu formenes paa enhver Maade at burde undgaaes. Efterat ikke blot de ydre Spor af Oprøret tildels ere forsvundne, men der ogsaa er tilbeiebragt et Forhold imellem Arbeidsherre og Arbeider, der lover en rolig og tilfredsstillende Udvikling, vilde en justitiel Forfølgning atter fremkalde hine Dages Ophidselse, og derved en Usikkerhed og Splid, der kan afstedkomme uberegnelige Ulemper for det Almindelige, som en senere paafølgende Amnesti ikke vilde kunne afhjælpe.

J. A. Stakemann

/van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer

Rigtig Afskrift. H. Hauschill

[opslag 712] Afskrift

Fortroligt.

Præsidentskabet for St. Croix den 23de Juni 1880.

Præsidentskabet giver sig den Ære at fremsende til det høie Gouvernement 2de hos Øens Politimestre erhvervede Erklæringer betræffende Spørgsmaalet om Udvirkelsen af en allerhøieste Resolution, hvorved, med Undtagelse af de allerede for Deltagelse i det i Oktober 1878 her paa Øen stedfundne Oprør Tiltalte, retslig Forfølgelse eftergives alle andre Indvaanere af Øen, der have forseet sig under og i Forbindelse med Oprøret. – Ligeledes fremsendes en Skrivelse af 23de ds. fra den til Undersøgelse og Paakjendelse af Sager, der reise sig fra Oprøret, nedsatte Kommission, angaaende John M. Sobers Forhold til Misgjerningerne paa Pl. Allandale, der har været Anledningen til Forvalter W. Flemings Drab af Driveren Robert Joseph paa Pl. Becks Grove.

Præsidentskabet tager ikke i Betænkning at udtale, at hvis det blev bekjendt paa Øen, at der nu, over halvandet Aar efter at de omgjældende Begivenheder have fundet Sted, var Tale om at gjøre enkelte Handlinger under Samme til Gjenstand for nye Undersøgelser, Politiforhører o.s.v., vilde Rygtet herom alene opvække almindelig Uro over hele Landet og give Anledning til Misforstaaelser af alle Slags, rimeligvis ogsaa til Angivelser blottede for al reel Grund, anden end Ondskab eller Lyst til at give sig et Skin af Vigtighed. *[opslag 713]*

Naar Præsidentskabet derfor, idet man ganske slutter sig til Politimestrenes Udtalelser om det Synspunkt, hvorfra de Excesser, som maatte være begaaede af enkelte, paa en Tid da de under det umiddelbare Indtryk af overgaaede Voldsomheder og physiske Savn, Søvnløshed o.s.v. uden at kunne vente øieblikkelig og almindelig kraftig Hjælp hos de offentlige Myndigheder, maa bedømmes, er af den Formening, at fornyede Undersøgelser rettede imod dem, der maatte have overskredet Grændserne for det lovlige, ere at fraraade, støtter man sig paa den Anskuelse, at der i Grunden ikke handles om en Naadesakt, men om hvad Klogskab og Hensyn til den for saa kort siden gjenoprettede Ro i Genytterne her paa Øen kræver.

De fremsendte Bilage har man den Ære at tilbagesende.

J. A. Stakemann

/van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer

Rigtig Afskrift. H. Hauschill

Afskrift

Ved Skrivelse af 15de ds: har Præsidentskabet paa Foranledning af Gouvernementet paa de dansk vestindiske Øer meddelt Finantsministeriets Betragtning af Betingelserne for ved en Naadesakt at eftergive Tiltale dels mod samtlige de Personer, der foruden de 40, som allerede ere aktionerede, have deltaget i Oprøret i Oktober 1878, og dels mod visse Plantageforvaltere, som i Dagene fra 11te til 13de i den nævnte Maaned have gjort sig skyldige i Excesser mod Deltagerne i Oprøret, gaaende ud paa, at Ministeriet vilde søge udvirket en Kongelig Resolution, som bemyndiger til at eftergive justitiel Tiltale imod bestemte Personer, hvem der i Henhold til stedfunden judiciel Undersøgelse er fundet Grund til at imputere Lovovertrædelser af saadan mindre graverende Beskaffenhed, at der under de forhaandenværende Omstændigheder kan være Føie til en saadan særlig Naadesakt; hvorhos Ministeriet har begjæret nærmere Undersøgelse foretaget om de

nævnte Plantageforvalteres Forhold. Præsidentskabet har endvidere paalagt mig, forsaavidt det lader sig gjøre uden Optagelse af Retsforhør underhaanden at tilveiebringe de af Ministeriet begjærede yderligere Oplysninger, samt forsaavidt den Omstændighed [*opslag 714*] at jeg ikke var nærværende her paa Øen under Oprøret gjør det muligt at erklære mig i Almindelighed angaaende disse Forhold, særlig om det Synspunkt, hvorfra de paagjældende Mænds Handlinger bør bedømmes, og om den Betydning og den Karakter, der bør tillægges den Assistance, som Plantere og Forvaltere ydede under Oprørstiden paa St. Croix.

Af de anførte Excesser fra Forvalteres Side ere, saavidt jeg kan see af de mig tilstillede Beskrivelser af Politiforhører og Rapporter, som vedlagt tilbagesendes, ikkun tvende begaaede i Crhistiansteds Politijurisdiction, navnlig af Forvalter Patterson mod John Simmons fra Pl. Barrenspot, og af Forvalterne Clarke, Wilson og M^s Kay mod Moses af Pl. Glynn, idet jeg nemlig maa antage, at den William Joseph fra Pl. Mt. Pleasant tilføiede Overlast er foregaaet i Frederiksteds Politidistrikt. Ligesom altsaa Jurisdiktionsforholdet vil hindre mig i underhaanden at tilveiebringe nærmere Oplysninger om hvad der er foregaaet i Frederiksteds Distrikt, saaledes vil det ogsaa være vanskeligt at erholde nogen paalidelig Oplysning angaaende Sagen med John Simmons og Moses uden ved retslig Forhør. Kun skal jeg for det Tilfælde, Præsidentskabet ikke allerede maatte være bekjendt dermed, tillade mig at oplyse, at John Simmons af Pl. Barrenspot indlagdes paa Hospitalet den 14de Oktober 1878 og blev udskrevet som helbredt den 7de November næstefter, hvorpaa han den 9de i s. Md. afleveredes til Undersøgelseskommissionen og af denne relaxeredes den 1ste April 1879.

Da jeg under Oprøret opholdt mig i Danmark, har jeg ikke personlig kjendt Forholdene paa St. Croix paa den Tid, og selv efter senere her paa Stedet at have hørt Beretningerne om det Forefaldne, kan jeg vistnok kun tilnærmelsesvis danne mig en Forestilling om Befolkningens Lidelser og Sindsstemning i de Dage, først Forfærdelsen saalænge det stod uafgjort, om Oprøret vilde blive undertrykt, og, da dette var skeet, Forbittrelsen over det Forefaldne blandet med Frygten for, at Urolighederne hvert Øieblik kunde begynde paany; denne Frygt fandtes, som naturligt var, mest hos Planterne og Forvalterne, hvis Nærværelse paa Plantagerne var nødvendig Dag og Nat, og kunde heller ikke ansees som ubegrundet, saalænge de, der særlig sigtedes for at være Ledere eller vare bekjendte for at have taget fremragende Del i Ødelæggelserne, endnu vare paa fri Fod. Ligesom Planternes og Forvalternes Virksomhed havde været af indgribende Betydning ved Dæmpelsen af Oprøret paa Grund af den militaire Magts og Politiets ringe Styrke, saaledes maatte af samme Grund [*opslag 715*] deres Hjælp vare uundværlig ved de mange nødvendige Anholdelser, der fandt Sted i de følgende Uger, og ligesom deres Tog gjennem Øen under selve Oprøret vare autroiserede af Myndighederne, saaledes var deres senere Virksomhed ved Anholdelserne accepteret som lovlige, hvorom ogsaa Forvalter Wilsons Forklaring til Politiasistenten i Frederiksted den 16 Oktober 1878 giver Vidnesbyrd, idet han den 12 Oktober vil have spurgt Assistenten, om han kunde skyde paa Arrestanter, naar de undløb, hvortil Assistenten skal have svaret bekræftende.

At denne idetmindste stiltiende tilladte Virksomhed af Plantere og Forvaltere i enkelte Tilfælde maatte føre til Misbrug, var vistnok uundgaaeligt, navnlig fra saadanne Folks Side som Patterson, Fleming, Wilson, Clarke, Mc Kay og Hewitt, hvis Lidenskab særlig maa have været oprørt, da de alle vare Forvaltere paa nedbrændte Plantager og derved havde mistet deres Eiendele, og det kan vel ikke feile, at i al Fald flere af de foretagne Handlinger ere af den Art, at selv alle fra de extraordinaire baade almindelige og personlige Forhold hentede Formildelsesgrunde ikke kunne disculpere Vedkommende. En Undersøgelse af disse Mænds Forhold maatte imidlertid for at føre til et Resultat blive af en meget indtrængende Beskaffenhed og nødvendiggjøre Afhøring af et stort Antal Personer af Landarbejderklassen; det vilde ikke kunne undgaaes at Rygtet om disse Undersøgelser øieblikkelig bredte sig over hele Øen og blev Gjenstand for Landbefolkningens Samtaler, de slette Elementer, som nu holdes nede af den bedre Del af denne Befolkning, hvortil heldigvis den store Mængde hører, vilde atter reise Hovedet, og det vilde vel gaa som det pleier at gaa under saadanne Forhold, navnlig med en letbevægelig Klasse Mennesker som denne, at det blev Urostifterne, som drog de andre med sig. Men om man seer nok saa roligt paa Sagen, maa det erkjendes, at der heraf vil opstaa Fare for

Samfundsordenen paa Øen; Forholdet mellem Plantere og Arbeidere, der saa hurtigt forbedrede sig igjen, at jeg efter min Tilbagekomst hertil 7 Maaneder efter Oprøret næppe kunde see nogen Forandring fra det tidligere, vilde lide derved, mulig mere end Øens kan taale, de to Byer vilde, ligesom nogle Gange ifjor paa Grund af løse Rygter, igjen blive opfyldte af Frygt, og selve Landarbejderne vilde maaske blive dem, der led mest Skade under en fornyet Gjæring paa Landet.

I Forbindelse hermed skal jeg endnu tillade mig at fremhæve en Omstændighed. Af Undersøgelseskommissionen er et betydeligt Antal Arrestanter i Løbet af forrige og indeværende [*opslag 716*] Aar blevet løsladt, fornemlig vist af den Grund, at Bevis mod dem ikke har ladet sig tilveiebringe, og af dem gaa mange om her, som almindelig, ogsaa af Folk af deres egen Klasse, ansees for ar have været stærkt implicerede i Oprøret; desuden findes der ogsaa en Del, aom aldeles ikke have været anmeldte for Undersøgelsescommissionen og som, om de end ikke have vist en særlig fremtrædende Virksomhed under Ødelæggelserne, dog have været mere end passive Deltagere. Disse Folk vilde være sig bevidst, at tilfældige Omstændigheder engang i Tiden kunne bringe deres Brøde for Lyset, og et Spørgsmaal er det, om man ikke fremmede deres og hele Samfundets Vel ved at betage dem Frygten for fremtidig Undersøgelse af deres Forhold.

Christiansteds Politikammer den 21de Juni 1880. H. A. Jürs

Til Præsidentskabet for St. Croix.

Rigtig Afskrift. H. Hauschill

[*opslag 717*] Afskrift

I Anledning af det høje Præsidentskabs Skrivelse af 15de ds. angaaende Forvalterne Wilson, Clark, Hewitt og Mc Kay's med Fleres Adfærd ved Anholdelsen den 11te eller 12te Oktober 1878 af William Joseph alias James Williams og nogle andre Deltagere i Opstanden tillader jeg mig at bemærke:

De nævnte Forvaltere havde saavidt mig bekjendt saavel som mange andre Plantere, Forvaltere og Underforvaltere samt Beboere af Byerne, faaet Vaaben udleverede af Overøvrigheden for at bidrage til at undertrykke Opstanden og indbringe Fanger, dels i Forening med Militairet og Politiet, dels alene. – Da Militairet og Politiet, der ikke var synderligt talrigt, i den Tid var stærkt beskæftiget, var denne Foranstaltning af meget stor Betydning, og de Frivillige gjorde stor Nytte, idet de var vel kjendt med Lokaliteter og Personer, og der er ingen Tvivl om, at uden dem vilde det have være umuligt at have undertrykt Opstanden saa hurtigt og derefter – hvad der var ligesaa vigtigt – at have fanget de farligste Forbrydere, der paa den Tid let kunde have levet skjult i lang Tid imellem de høje Sukkerrør og i Græsstykkerne samt paa Bakkerne i de daværende Buske [*opslag 718*] og foruroliget Beboerne ved Tyveri og Ildspaesættelse. – Det var derfor aabenbart, at disse Frivillige maatte betragtes som havende havt en slags Autorisation, og det er mig bekjendt, at denne almindeligen blev forstaaet saaledes, at de kunde bruge deres Vaaben foruden i aaben Kamp tillige mod dem, der maatte gjøre Modstand, naar de blev anholdte eller paa Tilraab ikke standsede, eller løb bort efter at være anholdte. Den 13de Oktober 1878 udkom en Proklamation fra Gouvernementet, som takkede de Frivillige for deres Assistance og indskærpede dem for Fremtiden kun at benytte deres Vaaben til Selvforsvar. Efter den Tid vedblev der i lang Tid at blive indbragt Fanger af Plantere og Forvaltere, men der blev ingen skudt.

Med Hensyn til de overnævnte Forvaltere, maa der særlig lægges Vægt paa, at de, der alle havde mistet deres Eiendele ved Opstanden, af paalidelige Folk havde faaet Angivelse om, at de Individuer, de den 11 eller 12 Oktober 1878 anholdt, var stærkt kompromitterede som Deltagere i eller Førere for Oprørsbander, og at de alle enten gjorde Modstand eller søgte at undløbe paa Veien.

Det maa endelig erindres, at Gouvernementets Proklamation, der indskærpede dem kun at bruge Vaaben til Selvforsvar i Fremtiden, dengang endnu ikke var udkommen.

Til Slutning tillader jeg mig at bemærke, at jeg maatte ansee det for en Ulykke, hvis der nu skulde paabegyndes en judicial Undersøgelse i Anledning af det Ovenstaaende. – Siden Opstanden er forstørstedelen de nedbrændte Bygninger og Plantageværker blevne gjenopførte og dermed tildels de ydre Spor af Ødelæggel-

serne fjernede, og Arbeidet, der en Tid ved Ophævelsen af Arbeidsregulationerne ifjor var standset, er overalt i ret god Gang; dermed er ogsaa Stemningen blandt Befolkningen i det Hele overalt bleven roligere og bedre; men hvor hurtigt vil det ikke kunne forandre sig, naar Handlinger, der ere begaaede for næsten 2 Aar siden under ganske extraordinaire Forhold, skulle drages frem og bedømmes nu saa længe efter, og hvormange Angivelser af Ting, der forlængst ere glemte, vil det ikke kunne give Anledning til og derved vække Bitterhed og Forbittrelse mellem Befolkningen indbyrdes til Skade for den nu tilveiebragte rolige og ret tilfredse Samfundstilstand.

Frederiksteds Politikammer den 16de Juni 1880
Til Præsidentskabet for St. Croix.

R. Petersen
Rigtig Afskrift. H Hauschill

[opslag 719] Afskrift.

I Henhold til Præsidentskabets Anmodning i behagelig Skrivelse af 15de dennes skulde jeg efter det under Undersøgelser-Forhørerne Foreliggende oplyse, at den af Forvalter Fleming eftersøgte John Thomas Sobers, navnlig ogsaa efter sin egen Vedgaaelse, maa blive anseet for overbevist om at have været med ved Ødelæggelsen af Allandale og St. Georges den 2 Oktober 1878, saa at altsaa et Angivende fra Driveren Robert Joseph, der har gaaet ud paa, at Sobers paa den Tid var hjemme paa Becksgrove eller med Driveren oppe paa Bakken ovenover Allandale og Becksgrove, har været urigtige Angivende. Der har, da Allandale brændte, været en Del af Becksgrove Folk oppe paa den paagældende Bakke, og det kan bemærkes, at Underforvalter Thomas Farrelly, der af Forhørs Udskriften sees ogsaa til Fleming at have angivet, at Sobers var med oppe paa Bakken, for Kommissionen, da han førtes som Vidne netop i dette Punkt, har forklaret, at Sobers ikke var blandt dem, som han saa paa Bakken, saa at det er rimeligt at antage, at der ikke har været lagt videre *[opslag 720]* Mærke til, at Sobers i et Par Timers Tid har været borte.

Forhørs Akten følger hoslagt tilbage.

Den til Undersøgelse og Paakjendelse af Sager, der reise sig fra Oprøret i 1878, nedsatte Kommission.

St. Croix den 23de Juni 1880.
Til Præsidentskabet for St. Croix.

For Kommissionen Ph. Rosenstand
Rigtig Afskrift. H Hauschill

[opslag 721] Tom

[opslag 722]

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer. St. Thomas d. 14de Juni 1880.

N° 125

I Anledning af Finantsministeriets Skrivelse af 4de f: M: N° 84 skal jeg herved tjenstligst foreløbigt indberette, at jeg under 31te f: M: har anmodet Undersøgelseskommissionen om at afgive den af Ministeriet begjærede Erklæring om Eftergivelse af Tiltale imod navngivne Personer for Deltagelse i Oprøret.

Overdommeren, der var her tilstede, da jeg modtog Ministeriets Skrivelse og hvem jeg gjorde bekendt med Ministeriets Stilling til Amnesti-Spørgsmaalet, udtalte sig ubetinget for Nødvendigheden af en almindelig Amnesti for Arbeidernes Vedkommende, og da jeg derhos raadførte mig med ham angaaende Ministeriets Bestemmelser om Foretagelsen af judicielle Undersøgelser med Hensyn til Forvalterne Patterson, Wilson, Clark, Hewitt og M^s Kay m: Fl:, fik jeg mine egne Tvivl om Muligheden af at gennemføre Ministeriets Bestemmelser uden at fremkalde blandt de to Samfundsklasser, Hvide og Farvede, paa St: Croix en Bevægelse, hvis Følger Alle maatte beklage, saameget bestyrkede, at jeg ansaae det nødvendigt, forinden Indledelsen af disse Undersøgelser, at forhandle Sagen med Præsidentskabet. *[opslag 723]* Jeg afholdt derfor d: 3^{die} ds: i Christiansted et confidentielt Møde med Præsidenten, hvori ogsaa Overdommeren og de to Politimestre fra St: Croix deltog. I dette Møde erklærede Præsidenten, under Tilslutning fra de nævnte tre Retsembeds mænd, at det saavel under Hensyn til den rolige Samfundstilstand paa St: Croix, saaledes som denne efterhaanden har udviklet sig siden Oprøret, som under Hensyn til de ganske extraordinaire Forhold,

hvorunder de Begivenheder, om hvis Undersøgelse der var Tale, fandt Sted, var utilraadeligt at foretage de af Ministeriet begjærede judicielle Undersøgelser.

Under disse Omstændigheder har jeg, da jeg ved Skrivelse af 10de ds: meddelt Præsidentskabet Ministeriets ovennævnte Skrivelse, anseet det min Pligt, forinden Paabegyndelsen af de oftnævnte Undersøgelser, at begjære Præsidentskabets Erklæring over Sagen, ledsaget af Politimestrenes Erklæringer, og skal jeg, saasnart Undersøgelseskommissionens og Præsidentskabets Erklæringer foreligge, afgive yderligere Beretning til Ministeriet, idet jeg med Hensyn til Forvalter Flemings Sag alt her skal oplyse, at Præsidentskabet under 11te December 1878 har paalagt Forhørsdommeren i Frederiksted at gjenoptage Sagen imod Fleming, saasnart han atter maatte komme til Øerne.

Aug Garde

/.....

Til Finantsministeriet

[opslag 724] Gjenpart.

Frederiksted den 10 Marts 1880

Høivelbaarne Herr Kammerherre, Gouverneur Garde. Commandeur af Dannebrog og Dannebrogsmænd.

Af de 4 Negere, der den 11te og 12te ere omhandlede i Forhørene over Wilson fra River, Clarke fra Castle og M^s Kay, fik 1) Francis Williams alias Napoleon af (af Jealousy) kun nogle Kolbeslag af Wilson og kom ind paa Hospitalet derfor den 16de October 1878, men blev udskreven samme Dag – 2) Moses Isaroon, født i Christiansted, c. 27 Aar gammel, tjente paa Glynn, han blev anholdt den 12te October om Eftermiddagen Kl. 5 af Wilson ifølge med de 2 Andre og da han gjorde Forsøg paa at løbe bort udfor Monbijou, skudt; da Forvalter Geo: Knight hørte dette, lod han ham hente af en Karre fra Glynn og begrave. 3) William Henry af Upperlove blev ligeledes anholdt af de samme og, da han prøvede paa at løbe bort, skudt. Han blev efter Forklaring af Driveren paa Upperlove begravet, hvor han faldt, af Plantagens Folk. 4) Rosa Adams, født paa Sprathole, tjente paa Jealousy, blev ligeledes anholdt af de samme og paa Veien til Bethlehem skudt, da hun løb fra dem; Dagen efter lod Forvalter Field af Jealousy hende begrave.

Deres Høivelbaarenheds ærbødigste R. Petersen

Rigtig Gjenpart. H Hauschill Fm

Afskrifter

Rapport af 16de October 1878.

Fremstod efter Sendelse Forvalter William Wilson af Pl. River, født i Irland, 36 Aar gammel, Engelsk. Forholdt Præsidentskabets Skrivelse af 14de dennes N° 1526 og formanet til Sandhed, forklarer han, at han blev underrettet af efterfølgende Folk, Sonny Dick, Henry Patrick og Sam William, alle af Plantagen River, at William Henry alias Rogerer af Plantagen Upper Love havde stukket Ild paa Plantagen Rivers Romkjælder den 2^{den} dennes.

Kompargenten begav sig den 11te eller 12te dennes, (*tilføjet*: Efter de 3 Andres Forkl. d 12te) han erindrer ikke bestemt hvilken af de to Dage i Følgeskab med Forvalter Wm Clark af Plantagen Castle, Forvalter Hewitt af Plantagen Bethlehem, Underforvalter M^s Kay samt en af de ovennævnte Folk Sam William til Plantagen Upper Love. – Da de ankom til Upper Love Negerby var William Henry ikke at finde der, men de traf ham udenfor Negerbyen skjulende sig i Buskene, de anraabte ham, han løb, hvorefter de 4 – Kompargenten, Forvalter Clark, Forvalter Hewitt og Underforvalter M^s Kay anskøde ham, hvorved han faldt til Jorden, de rede hen til [opslag 726] ham, og da de antog, at han var død, efterlod de ham. – Derfra begave de dem til Plantagen Jealousy for at anholde et Fruentimmer ved Navn Rose af samme Plantage, som var set at have ødelagt Komp^{ts} Bohave paa Pl. River, og at have sat Ild til Romkjælder og Allowancekjælder, hvilken sidste ere under Forvalterboligen, hvilken saaledes ogsaa blev brændt, ligeledes satte hun Ild til Skuret i Mulefolden alt paa Pl. Castle. De traf og anholdte hende, hvorefter de bragte hende med til Pl. Castle, hvor da Allowance blev uddelt. Imedens de vare der, var der flere af Pl. Castles Folk som forklarede, at Rose havde sat Ild paa de Steder som omforklaret. – Folkene af Pl. River, som angav at have set Rose at ødelægge Kompargentens Bohave paa Pl. River, ere følgende: Henry Patrick og Thomas Machew begge af Pl. River. Fol-

kene af Castle, som angive at have set Rose sætet Ild til de forskjellige Steder paa samme Plantage som ommeldt, ville kunne opgives af Forvalter Clark af Pl. Castle.

Komparenten forklarer paa Anledning at Forvalter Hewitt forlod dem, medens de vare paa Pl. Jealousy for at begive sig til Pl. Bethlehem, hvor de alle senere skulde give Møde.

Efter uddeling af Allowance paa Pl. Castle begav Kompt., Forvalter Clark og Underforvalter Mc Kay dem, med Rose, paa Veien til Pl. Bethlehem; da de vare komne Længden af et Par Sukkerstykker, løb Rose, som viste stor Frygt og flere Gange forsøgte at undvige, hvorfor de formanede hende til at følge rolig, da hun ellers vilde blive skudt, fra dem ind i en Sukkermark og skøde de alle tre paa hende, hun faldt til Jorden raabende, at hun var saaret, hun var imidlertid istand til at staa op, gaa nogle Skridt, hvorefter hun atter faldt til Jorden, tilsyneladende død, og efterlode de hende liggende der; derpaa begave de sig til Pl. Glynn for at anholde Moses af samme Plantage, som var set at have plyndret Underforvalterens Hus paa Pl. River og derefter at sætte Ild til samme; endvidere skal han have sat Ild til og opbrændt alle Karrerne, med Undtagelse af 2, alt Seletøiet, nogle nye Hjul og endeligen til Skuret over Mulefolden, hvorved et Muldyr blev brændt. Denne Oplysning er bleven ham meddelt af efterfølgende til Pl. River henhørende Folk, nemlig Samuel Ruthly?, Henry Patrick og Thomas Allen. De anholdt Moses af Pl. Glynn, som var bleven dem overleveret af Forvalter Knight. De begave [*opslag 727*] sig da paa Veien til Byen med Moses, som tilstod, forinden de forlode Glynn, at have været meddelagtig i ommeldte Beskyldninger. Da de vare komne omtrent til Fredensborg Gutt løb han fra dem ind i en Sukkermark og fyrede de alle tre paa ham. Moses faldt til Jorden, sprang op igjen, men styrtede atter ned fra Udkantens af Sukkermarken ved Veien, hvor de efterlode ham liggende uden at være forvissede om at han var død eller ei. F. R.

Det bemærkes, at Løverdag Aften, den 12te dennes, indbragte Kompt. i Forening med Forvalter Hewitt af Bethlehem, Underforvalter Mc Kay med flere Andre, en Mand ved Navn Willian Joseph af Pl. Mt. Pleasant de Pont. hertil og afleverede ham til Politiet, og da Manden befandtes i en meget tvivlsom Tilstand, blev han strax indlagt paa Hospitalet, hvor han kort efter døde.

Paa Anledning forklarer Kompt., at William Joseph alias James William af Pl. Mt. Pleasant de Pont. blev anholdt af dem paa nævnte Plantage paa Grund af at være beskyldt for at være Formanden for den Oprørsbande, som satte Ild til flere Steder i Gaarden paa Pl. River og deltog i flere Ødelæggelser paa Plantagen. Angiverne ere Henry Patrick, James Patrick og Thomas Mathew, alle af Pl. River. Paa Veien til Byen satte han sig gjentagne Gange til Modværge, hvorfor Kompt., Forvalter Hewitt, Underforvalter Mc Kay og flere Andre, hvis Navne han ikke erindrer, sloge ham med Sablen over Rumpen. Han forklarer endvidere, at han henvendte sig til Politiet Løverdagen den 12te dennes om Assistance; men at han fik til Svar, at de ingen Heste havde, og at han spurgte Undertegnede om han kunde skyde paa Arrestanter, naar de undløb, hvortil Undertegnede skal have svaret, Ja! F. R.

Det bemærkes endvidere, at Forvalter Field af Pl. Jealousy igaar afgav en mundtlig Klage over at Forvalter Wilson af Pl. River skulde have arresteret en af hans Arbeidere ved Navn Francis William uden Grund og mishandlet ham.

Politilægens Attest vedrørende ovennævnte Francis William findes vedhæftet.

Foreholdt ovennævnte Klage og Lægeattest, forklarer Forvalter Wilson, at Francis William alias Napoleon kom paa Plantagen River Torsdagen den 3^{die} dennes. Forvalterboligen og Hospitalet vare endnu ikke brændte. Fredagen efter kom han atter tilbage blæsende i Horn eller Konkylie og strax efter ankom The fleet, som afbrændte Forvalter- og Hospitalsbygningerne. Denne Under- [*opslag 728*] retning blev meddelt dem af Arbeiderne Morris, Sam William, Thomas Mathew og Fosset, hvorfor de anholdt Francis William og indsendte ham hertil. Han bemærker, at da han vilde anholde Francis William, satte denne sig til Modværge, hvorfor Kompt. gav ham nogle Stød paa Skulderen med Geværkolben. Han er af den Formening, at Francis William var paa Pl. River om Onsdagen ogsaa. F. R. A.

Fremstod efter Tilsigelse Forvalter William Clark af Pl. Castle, født i Irland. 24 Aar gammel. Engelsk. Formanet til Sandhed og foreholdt Præsidentskabets Skrivelse af 14 October 1878 N° 1526, forklarer han, at han og Forvalter Wilson af Pl. River havde indhentet Oplysning om, at William Henry af Pl. Upper Love og Moses af Pl. Glynn havde sat Ild paa Pl. Rivers Værker og andre Bygninger dersteds, og at Rose af Pl. Jealousy skulde have sat Ild paa Pl. Castle's Allowancekjælder, hvorved Forvalterboligen ogsaa nedbrændte, samt til Skuret i Mulefolden, hvorfor Kompt. i Følge med Forvalter Wilson af Pl. River, Forvalter Hewitt af Pl. Bethlehem og Underforvalter Mc Kay af Pl. Carlton begave sig Løverdagen den 12te dennes til Pl. Upper Love for at anholde William Henry. De traf ham udenfor Negerbyen i Buskene, de anraabte ham, han løb og skød de, saavidt han erindr, alle 4 paa ham, hvorefter han faldt til Jorden. De efterlod ham liggende der. Derefter begav de sig alle 4 til Pl. Jealousy og anholdt Rose. Forvalter Hewitt forlod dem nu og red over til Pl. Bethlehem, de tre rede nu, førende Rose med dem, over til Pl. Castle, hvor Kompt. uddelte Allowance, og tilstod Rose nu i alle tres og 2^{den} Klasse Driver David Franklings Paahør, at hun havde stukket Ild i Allowancekjælder og Mulefoldskuret dersteds. Derefter begave de sig alle tre, med Rose, paa Veien til Pl. Bethlehem. Paa Veien undløb hun, uagtet de havde advaret hende, at ifald hun forsøgte at undløbe, vilde hun blive skudt; da hun undløb skøde de alle tre paa hende, hvorved hun faldt til Jorden inde i en Sukkermark, hun stod imidlertid op igjen og naaede til Udkanten af Sukkermarken, hvor hun igjen faldt, tilsyneladende død, og hvor de efterlod hende liggende. Fra Bethlehem rede de alle tre til Pl. Glynn for at anholde Moses, som blev anholdt af Forvalter George Knight af samme Plantage og af ham overleveret, bunden, til dem for at indbringes til Frederiksteds Politi. – Da de vare komne ud paa Landeveien omtrent i Nærheden af Fredensborg Gut, fik Moses, som havde været uforsvarligen bunden, Leilighed til at undløbe ind i en Sukkermark, hvorfor de alle 3 anskøde [opslag 729] ham. Han faldt men stod op igjen og styrtede atter ved Siden af Landeveien. De antog ham for død og efterlod ham der. F. R. A.

Francis William af Pl. Jealousy er af mig under Dags Dato undersøgt. Han bærer lette Mærker af Slag paa venstre Skulder og Side, der er uden al Betydning. Det maa bestemt antages, at den ham overgaaede Overlast ikke kan have nogensomhelst Følge for hans fremtidige Helbredstilstand. H. Hansen

Frederiksteds Hospital den 16de October 1878.

Hr. Politimester Petersen

Den 17de October 1878.

Fremstod efter Sendelse F. D. Me Kay, født paa Tortola, 33 Aar, Engelsk. Formanet til Sandhed og foreholdt Præsidentskabets Skrivelse af 14de dennes N° 1526, forklarer han, at han Løverdagen den 12te dennes i Følge med Forvalter Wilson af River, Clark af Castle og J. Hewitt af Bethlehem begave dem til Pl. River for at uddele Allowance til Arbejderne. Forvalter Wilson opfordrede alle Arbejdere paa Plantagen til at opgive ham, hvem der var Hovedmændene for de Oprørsbander som brændte og ødelagde Bygninger o.s.v. paa Pl. River, og fremstod en af Arbejderne af Pl. River. Navnet kan han ikke erindre, som angav Wm Henry alias Rogeres af Upper Love som den, der havde stukket Ild i Pl. Rivers Romkjælder. De begave dem nu alle 4 fulgte af Manden fra River til Pl. Upper Love. Udenfor Negerbyen traf de William Henry alias Rogeres. Arbejderen af Pl. River, som var fulgt med dem, paaviste ham som den, der havde stukket Ild paa Pl. Rivers Værker. De anraabte William Henry. Denne tilstod for dem alle 4 at have stukket Ild til Pl. Rivers Værker og i det samme undløb han og skøde de alle 4 paa ham. De begave dem nu til Pl. Jealousy for at anholde Rose af samme Plantage, som de ogsaa havde indhentet Underretning om paa Pl. River, at skulle have stukket Ild paa Pl. Castles Værker. De anholdt Rose paa Pl. Jealousy og bragte hende med til Castle, hvor Jane og flere Andre Arbejdere af Pl. Castle fremstode og erklærede, at Rose havde stukket Ild paa Allowancekjælder under Forvalterboligen og Skuret over Mulefolden. Rose tilstod i disse Folks Overværelse at være stukket Ild som oven anmeldt. De begave dem nu med Rose til Pl. Bethlehem for at træffe Forvalter J. Hewitt, som havde

forladt dem, medens de var paa Pl. jealousy. Paa Veien imellem Sukker- [*opslag 730*] markerne forsøgte Rose at undløbe, hvorfor Kompt., Wilson og Clark skødde paa hende, hun faldt, sprang op og løb til Udkanten af Sukkerstykket, hvor hun styrtede om død. De begave dem derefter til Pl. Glynn for at anholde Moses af samme Plantage, som de ogsaa vare blevne underrettede om af Pl. Rivers Folk at have brændt Karrerne, Seletøiet og nogle nye Karrehjul paa samme Plantage. Da de ankom til Glynn, blev Moses udleveret, bunden, til dem af Forvalter Knight. De formanede Moses paa Veien til Byen ikke at undløbe, da han i saa Fald vilde blive skudt. Da de kom i Nærheden af Pl. Fredensborgs Gut havde han faaet Touget løst og undløb og skød Compt. Wilson og Clark paa ham. Han faldt til Jorden, han sprang op igjen, og da han kom til Udkanten af Sukkermarken, hvorind han var løben, styrtede han som død til Jorden. Kompt. bemærkede, at han har Intet videre at anføre. F. R.A.

Løverdagen den 19de October 1878.

Fremstod efter Sendelse John Hewitt af Pl. Bethlehem, som forklarer, at han er født i Irland, 31 Aar, Engelsk. Formanet til Sandhed og foreholdt Præsidentskabets Skrivelse af 14de ds. N° 1526, forklarer han, at han idag otte Dage begav sig i Følge med DH^{rr} Wilson, Clark og Me Kay til Pl. River. Der blev uddelt Allowance til Folkene. Forvalter Wilson opfordrede Folkene til at opgive ham hvem der havde brændt Værkerne o.s.v. paa Pl. River. Derpaa svarede flere af Folkene, at en arbeider af Upper Love, Navnet kan han ikke erindre, havde stukket Ild i Romkjældereren paa Pl. River. De begave dem til Pl. Upper Love, hvor de traf den omtalte Arbeider, de anraabte ham, han undløb, de skød alle 4 paa ham, og han styrtede død til Jorden. De begave dem derefter til Pl. Jealousy, hvor han efterlod de 3 Herrer, idet han begav sig til Pl. Bethlehem.

F. R. A.

Til Politimesteren i Frederiksted.

G. Gyllich, Asst

Rigtige Afskrifter H Hauschill

[opslag 731] Gjenpart.

Mads Rod Nyssum
constitueret Politimester og Skriver

i

Christiansteds Politidistrict paa Øen St Croix i America.

Gjør Vitterligt, at: Anno 1878 Torsdagen den 17de October om Formiddagen Kl. 9 slet blev Christiansteds Politiretsat og holden i forhenværende Christiansværnsfort og administreret af Undertegnede i Overværelse af Politiassistenten og Betjent P. Jensen.

Hvor da foretoges

N° 517/1878 Forhør til Oplysning om Selvtægt begaaet af Forvalter Patterson af Plantagen Strawberryhill.

Politimesteren fremlagde Skrivelse fra Præsidentskabet dateret 15de ds, ifølge hvilken Skrivelse Forhør vil være at optage til Oplysning om at Forvalter Patterson af Plantagen Strawberryhill den 13de eller 14de ds. efter at Rolighed fuldkommen var tilveiebragt paa egen Haand skal have skudt en værgeløs Arbeider fra Plantagen Barrenspot.

(Den fremlagte Skrivelse lyder saaledes)

Præsidentskabet for St Croix den 15^e October 1878.

N° 1536.

Da det er forebragt for Præsidentskabet at Forvalter Patterson af Strawberryhill den 13^e eller 14de ds. efterat Rolighed er fuldkommen tilveiebragt [*opslag 732*] paa egen Haand har skudt en værgeløs Arbeider efter Forlydende fra Plantagen Barrenspot – skulde man tjenstlig have H^r Politimesteren anmodet om at indkalde Vedkommende til Politiforhør og under dette at erhverve Oplysning om de med Sagen forbundne Omstændigheder, ligesom ogsaa hvorvidt der af den Nævnte maatte være begaaet andre Handlinger af lignende Natur hvorefter en Udskrift af Forhøret vil være at udsende.

J. A. Stakemann.

/van Brakle

Til Politimesteren i Christiansted

Fremlagt i Christiansteds Politiret den 17' October i Sagen N° 517/1878

M. R. Nyssum est.

Politimesteren fremlagde dernæst en af Politiassistenten under 14' ds afgiven Rapport vedrørende denne Sag, hvoraf fremgaaer at Arbeideren John Simonds af Plantagen Barrenspot er bleven indlagt paa Peterfarms Hospital til Kur og Pleie i Anledning af tvende ham af Forvalter Patterson bibragte Revolverskud og anden Mishandling.

(Den fremlagte Rapport lyder saaledes)

Rapport

John Simmonds af Plantagen Barrenspot blev indsendt hertil D. D. af Forvalter G. Pattersen af Plantagen Strawberryhill og at han navnlig havde slaaet Laasen fra Kogehusdøren. John Simmons indrømmede at han havde slaaet Laasen fra Kogehusdøren paa Strawberryhill, men siger at han blev tvungen til at gjøre det af Rose af Cliftonhill, der var Fører af Banden.

John Simmons forklarede derhos, at han idag havde været til Arbeide i Marken paa Plantagen Barrenspot, og da han kom ud fra Marken for at gaae hjem for at holde Middag kom Forvalter Patterson efter ham, affyrede 2 Revolverskud mod ham, hvoraf det ene traf ham i Ryggen og det andet under venstre Bryst og da Comparenten søgte at undløbe, galloperede Forvalter Patterson efter ham og tilføiede ham et Hug over Hovedet med en Sabel og bibragte ham ligeledes et Stik i venstre Laar dermed. – Han blev derefter bragt til Forvalter Kirk paa Plantagen Barrenspot, hvor han blev bunden, og da han derefter blev ført fra Barrenspot til Strawberryhill slog Forvalter Patterson hele Tiden med sin Sabel.

John Simmonds blev indlagt paa Hospitalet Petersfarm til Kur og Pleie.

Foranstaaende undlader jeg ikke herved at rapportere til Deres Velbaarenhed.

Christiansteds Politikammer, d 14' October 1878

ærbødigst Idskovdammen

Til Politimesteren i Christiansted

[opslag 733]

Fremlagt i Christiansteds Politiret den 17' October i Sagen N° 517/1878

M. R. Nyssum est.

Fremstod Forvalter Patterson af Plantagen Strawberryhill, som foreholdt den fremlagte Rapport, indrømmer sammes Rigtighed forsaavidt ham angaaer. Comparenten bemærkede derefter, at han paa Grund af det den 1' ds. udbrudte Oprør og da det var ham aldeles bekjendt, at John Simmons havde været en af Hovedmændene ved Ødelæggelsen og Plyndringen af Plantagen Strawberryhill, formente han fornævnte sin Adfærd mod fornævnte John Simmons for berettiget, han tilføier endvidere, at han først nogle Timer efter at han havde skudt paa John Simmons, modtog Guvernørens Circulære af 13' ds, hvori det indskjærpes Indbyggerne herpaa Øen, kun at bruge Vaaben til Selvforsvar. Comparenten blev derefter adspurgt, om han siden Oprørets Udbrud havde begaaet Handlinger af lignende Art, hvilket han bestemt benægtede. Oplæst og ratihaberet –

Forhøret derefter sluttet til Beskrivelse og Fremsendelse til Præsidentskabet.

Retten hævet M R Nyssum, est.

Conform med Christiansteds Districts Politirets Forhandlingsprotokol og de fremlagte Dokumenter, bekræftes under min Haand og Rettens Segl.

M. R. Nyssum, est

Rigtig Gjenpart. H Hauschill, Fm

Afskrifter.

Thomas Severin Rübner Petersen
const. Politimester i Frederiksteds Distrikt paa St. Croix i Amerika

Gjør vitterligt: at Aar 1878 Mandagen den 14de October om Eftermiddagen Kl 1 slet, blev Frederiksteds Politiret sat af Undertegnede paa sædvanligt Sted i Overværelse af fung. Politiskriver Henderson og Betjent Frederiksen som Vidner.

Hvor da foretoges

Ny Sag

N° 449/1878 Politiet til Undersøgelse i Anledning af Driver Robert Joseph af Pl. Becks Grove Død som Følge af et Skudskaar.

Politimesteren bemærkede, at i Løverdags Aftes kom Major Wm F. Moore til ham og beklagede sig over, at Driveren paa Pl. Becks Grove, der efter den daværende Forvalter J. C. de Chaberts Udsigende havde gjort sig særlig fortjent af at redde Plantagens Værker fra Afbændelse, var bleven saaret eller skudt samme Eftermiddag, af nogle Frivillige, imidlertid kunde han ikke opgive, hvem disse bestod af. Politimesteren lovede ham at undersøge Sagen, og i Løbet af Dagen igaar, Søndag, fik han fra forskjellige Sider Underretning om, at Driveren, der var død igaar Morges af et Skudskaar, var [opslag 734] bleven saaret af Forvalter Wm Fleming af Pl. St. Georges. Politimesteren sendte derpaa D. Morgen en Patrouille efter bemeldte Forvalter Fleming, der indfandt sig med Patrouillen og fremstillede sig for Retten for at forklare sig om hans Forhold i denne Sag.

Han, hvis Navn er Wm Fleming, født i Irland, 38 Aar gl., Engelsk, forklarer, at han i Løverdags med nogle Frivilige begav sig til Pl. Grove for at anholde en Person John Thomas Sobers af nævnte Plantage, da han var en af Hovedmændene for Ildspasættelsen paa St. Georges og Allandale. Comp. talte med Driveren, som han vel kjendte, og under Samtalen, der søgte at undskylde J. Th. Sobers med denne, gik tilfældigvis en Revolver, som han havde i Haanden, af og Driveren blev saaret. Comp. havde ikke hørt, at Driveren var død, før sent i Gaar Aftes, da han ellers vilde have anmeldt Sagen af sig selv her i Retten; han erklærer, at han føler sig meget ulykkelig over det Passerede, og at det aldrig kunde have faldet ham ind at skyde paa Driveren, da han kjendte ham som en hæderlig Mand. Opl. Rat.

Sagen udsat til nærmere Undersøgelse.

Tiltalte demitteret med Paalæg om at indfinde sig her i Retten, naar tilsagt. Aftraadt.

Retten hævet. R. Petersen, const.

Konform med Frederiksteds Distrikts Politirets Protokol bekræftes herved under min Haand og Rettens Segl.

R. Petersen, cst.

(L. S.) Expederet den 14 October 1878.

Fremlagt i Frederiksteds Politiret den 29de November 1878 i Reassumeret Sag N° 449/1878.

P. Peterseb, cst.

- - - - -

Rapport af Torsdag den 17de October 1878.

Fremstod efter Sendelse Skolelærer James Stewart, født paa St. Thomas, 26 Aar, Luthersk. Formanet til Sandhed forklarer han, i Anledning af at have været nærværende paa Plantagen Becks Grove den 12te dennes, da Forvalter Wm Fleming af St. Georges, skjød Driveren Robert Joseph af Pl. becks Grove, følgende:

Løverdagen den 12te dennes var Comp: i Følge med Forvalter William Fleming og A. Ruthledge samt Underforvalter Far- [opslag 735] relly redet til Plantagen Becks Grove for at anholde John Thomas af samme Plantage, som var beskyldt for Ildspasættelse paa Allandale og Mountain; da de ankom til Becks Grove, gik Compt: ind i Forvalterboligen for at faa noget at spise, og hørte han udenfor Huset William Fleming og Manden, som blev skudt, havde Mundhuggeri, da Mundhuggeriet var kommen til sin Høide hørte han Folk udenfor raabe "don't shoot him he is innocent." Compt. gik til Vinduet og raabte til Fleming "don't shoot". Fleming stod med opløftet Pistol, og idetsamme gik Pistolen af, og Manden faldt til Jorden død. Manden stod i omtrent 30 Skridts Afstand fra Fleming. Han bemærker, at Pistolen, hvormed Fleming skjød Manden, er af en særlig Construction, den er nemlig selvspændende. F. R. A.

Fremstod efter Sendelse Emanuel Simpson af Byen, født paa Pl. Prosperity, Luthersk, 42 Aar. Formanet til Sandhed forklarer han, at da han i Søndags den 13de dennes var til Begravelsen af Robert Joseph paa Plantagen Becks Grove, Afdødes Broder, hvis Navn han ikke kjender, fortalte ham, at William Fleming og flere Andre ankom til Pl. Becks Grove for at anholde John Thomas af samme Plantage, som beskyldtes for at have sat Ild paa Plantagerne St. Georges og Allandale. Afdøde og William Fleming havde i den Anledning nogle høirøstede Ord. Driveren paastod, at John Thomas havde været paa Plantagen hele Tiden under Oprøret. William Fleming paastod, at John Thomas havde sat Ild paa Allandale og St. Georges og Afdøde løi og fortjente en Kugle. Fleming løftede nu Pistolen. Underforvalter Farrelly sprang til, tog fat i Flemings Arm for at forhindre ham i at skyde, men idetsamme gik Pistolen af og ramte Afdøde. F. R. A.

Fredagen den 18de October 1878.

Fremstod efter Sendelse Forvalter William Fleming af Pl. St. Georges. – Foreholdt James Stewarts og Emanuel Simpsons Forklaringer, henholder han sig til sin tidligere til Protokollen afgivne Forklaring. Dog bemærker han, at det ikke var hans Hensigt at skyde Afdøde. It was an accident, han vidste ikke, at Pistolen var ladt. F. R. A.

Tirsdagen den 22de October 1878.

Fremstod efter Sendelse Thomas Farrelly, Underforvalter paa Pl. Brook Hill, født paa St. Croix, 27 Aar, Katolsk, Formanet til Sandhed forklarer han paa Anledning, at i Løverdags otte Dage, da han var paa Pl. Becks Grove, indfandt Forvalter [*opslag 736*] William Fleming i Følge med James Stewart og Forvalter Rutledge af Pl. Høgensborg sig dersteds for at anholde John Thomas af samme Plantage, hvem han beskyldte for at have stukket Ild paa Allandale og Mountain. Compt. underrettede ham om, at medens Allandale og Mountain brændte, var Compt. og John Thomas gaaet op paa Becks Groves Bakker for at see, hvor Ilden var. Driveren Robert Joseph blev tilkaldt som Vidne, og afgav han samme Forklaring som Compt., og svarede Fleming, at det var Løgn. Driveren bemærkede endvidere til Fleming, at han, Fleming, kom Onsdag Morgen den 2^{den} dennes til Plantagen Becks Grove for Protection. Fleming sagde atter til Driveren at han løi. Driveren svarede, at han saa Fleming Onsdag Morgen gaa ind i Christian James Hus paa Becks Grove for Protection. Fleming svarede Driveren, at han burde skamme sig ved at frembringe en saadan Løgn mod ham, og at han burde skydes. Fleming sigtede med Pistolen paa Driveren. Compt: tog fat paa Flemings Haand, hvori han holdt Pistolen. Fleming tog Pistolen i den anden Haand og fyrede. Driveren Robert Joseph faldt til Jorden død. F. R. A.

G. Gyllich, Asst.

Til Politimesteren i Frederiksted.

Fremlagt i Frederiksteds Politiret den 29 November 1878 i Reassumeret Sag N° 449/1878 R. Petersen, cst

Thomas Severin Rübner Petersen

const. Politimester i Frederiksteds Distrikt paa St. Croix i Amerika

Gjør vitterligt: At Aar 1878 Mandagen den 29de November om Eftermiddagen Kl 1 slet, blev Frederiksteds Politiret sat af Undertegnede paa sædvanligt Sted i Overværelse af fung. Politikriver Henderson og Betjent J. F. Thomas som Vidner.

Hvor da foretoges

Reassumeret Sag

N° 449/1878 Politiet til Undersøgelse i Anledning af Driver Robert Joseph af Pl. Becks Grove Død som Følge af et Skudskaar.

Den const. Politimester fremlagde Præsidentskabets Skrivelse af 16de dennes N° 1679 med 2 Bilage.

Den fremlagte Skrivelse lyder saaledes:

N° 1679.

Præsidentskabet for St. Croix, den 16de November 1878.

Ved at tilstille Hr. Politimesteren den hertil indsendte Beskrivelse af et den 14de f. M. optaget Forhør i Sag N° 449/1878 til Oplysning om, at Driveren Robert Joseph af Pl. Becksgrove er død [*opslag 737*] som Følge af et Skudsaa forarsaget af Forvalter Wm Fleming, samt en ligeledes hertil indsendt Rapport fra Politiasistenten af 17de, 18de og 22de October, skulle man tjenstlig anmode Dem om ved et Kontinuationsforhør at søge denne Sag yderligere oplyst. – Man forventer derefter en Beskrivelse heraf hertil indsendt.

J. A. Stakemann

/van Brakle

Til Politimesteren i Frederiksted.

Fremlagt i Frederiksteds Politiret den 29 November 1878 i Reassumeret Sag No 449/1878.

R. Petersen, const.

De fremlagte Bilage findes vedhæftede.

Fremstod Skolelærer James Stewart af Byen, født paa St. Thomas, 26 Aar gl., Luthersk. Formanet til Sandhed som Vidne, bekræfter han den af ham under 17de f. M. afgivne, i den fremlagte Rapport indførte Forklaring. – Adspurgt om han saa Forvalter Wm Fleming flytte Pistolen fra den ene Haand over til den anden, før han fyrede, svarer Vidnet nei, Skuddet gik af i det Øieblik, Vidnet kom til Vinduet, og Fleming holdt Revolveren i høire Haand. O. R. Aftraadt.

Sagen udsat. Retten hævet.

R. Petersen, cst.

Aar 1878 Løverdagen den 30 November om Formiddagen Kl. 9 slet, blev Frederiksteds Politiret sat af Undertegnede paa sædvanligt Sted i Overværelse af fung. Politiskriver Henderson og Betjent Larsen som Vidner.

Hvor da foretoges

Reassumeret Sag

N° 449/1878. Politiet til Undersøgelse &c

Fremstod Underforvalter Thomas Farrelly af Pl. Brook Hill, født paa St Croix, 27 Aar gl., Rom: Katolsk, der formanet til Sandhed som Vidne, bekræfter den af ham under 22de f. M. afgivne, i den fremlagte Rapport indførte Forklaring. – Adspurgt om han saa Forvalt: Fleming flytte Pistolen fra den ene Haand over til den anden, svarer han, ja, Fleming holdt først Pistolen i den høire Haand, og da Vidnet tog fat i den høire Haand, flyttede han Pistolen fra den høire over til den venstre Haand og affyrede den. O. R. Aftraadt.

Fremstod Jacob Williams, Driver paa Pl. Becksgrove, født sammesteds, 31 Aar gl., mæhrisk, der formanet til Sandhed som Vidne, forklarer, at han først kom til [*opslag 738*] efterat Ordstriden mellem Forvalter Wm Fleming og Driveren var begyndt, han kunde ikke høre Ordene, men strax efter saa han Forvalter Fleming sigte paa Driveren med Revolveren i høire Haand, Underforvalter Farrelly tog Fleming i høire Arm, men han flyttede Revolveren over i venstre Haand, sigtede igjen paa Driveren og skjød ham ned. O. R. aftraadt.

Sagen udsat.

Retten hævet.

R. Petersen, const

Aar 1878 Mandagen den 2^{den} December om Formiddagen om Formiddagen Kl. 9 slet blev Frederiksteds Politiret sat af Undertegnede paa sædvanligt Sted i Overværelse af fung. Politiskriver Henderson og Betjent Anker som Vidner.

Hvor da foretoges

Reassumeret Sag

N° 449/1878. Politiet til Undersøgelse &c

Fremstod Thomas Joseph af Pl. Becks Grove, født sammesteds, 23 Aar gl., Lutheran, der formanet til Sandhed som Vidne, forklarer, at han var tilstede den Dag, da Forvlt. Fleming, Ruthledge, Skolelærer Stewart

og Underforvalter Farrelly kom ridende ind til Pl. Becks Grove. Kort efter deres Ankomst begyndte der en Ordstrid imellem Forvalter Fleming og Vidnets Broder, Driver Robert Joseph angaaende John Thomas, som Forvalter Fleming paastod havde stukket Ild paa Plantagerne Allandale og St. Georges, medens Driveren erklærede, at han havde seet J. Thomas paa Becks Grove lige indtil Kl 5 Eftermiddag den 2^{den} October forinden hvilken Tid de to nævnte Plantager vare nedbrændte. Striden endte med, at Forvalter Fleming erklærede Driveren havde fortjent at skydes og sigte paa ham med Revolveren i højre Haand. Underforvalter Farrelly, der stod ved Siden af Forvalter Fleming, greb ham i Armen og trak Revolveren ned, men Forvalter Fleming fyrede den af over Skulderen paa Underforvalter Farrelly og Driveren faldt død til Jorden. Adspurgt, om Forvalt. Fleming ikke da Underforvalt. Farrelly trak hans Arm ned, flyttede Revolveren fra højre til venstre Haand, svarer han, nei, han fyrede Revolveren af med højre Haand, i hvilken han fra først af holdt den. Opl. Rat. aftraadt.

Fremstod Abel Francis Shepherd, af Pl. Becks Grove, født paa Barbados, c. 45 Aar gl., Engelsk, der formanet til Sandhed som Vidne, forklarer, at han netop var kommen hjem fra Fortet sammen med Driveren, til hvilket de havde medbragt 4 Fanger, da [opslag 739] Driverens Broder fortalte denne, at Underforvalter Farrelly ønskede at see ham, og da de kom ind i Gaarden, var der Forvalter Fleming, Ruthledge, Underforvalter Farrelly og Skolelærer J. Stewart. Forvalter Fleming vilde skyde John Thomas for at have stukket Ild paa Plantagerne Allandale og St. Georges, men Underforvalter Farrelly modsatte sig dette og erklærede, at hvis han havde gjort sig skyldig i noget, skulde han bringes til Fortet, men kaldte iøvrigt Driveren at Vidne paa, at John Thomas havde været paa Plantagen Becks Grove lige til Onsdag den 2^{den} forrige Maaned Kl 5 om Eftermiddagen. Driveren bekræftede dette, og herved opstod der en Ordstrid imellem Forvalter Wm Fleming og Driveren, der endte med, at Fleming, der beskyldte Driveren for at lyve, sigtede paa denne med sin Revolver, og sagde, at han fortjente at skydes. Driveren forsøgte at løbe ind i Forvalterhuset og Underforvalter Farrelly greb Forvalter Fleming i Armen og bøiede den tilbage, men Fleming strakte Armen ligeud, fyrede, og skjød Driveren gennem Nakken, saa at Kuglen gik ud gennem Øiet. Driveren faldt i samme Øieblik død til Jorden. Forvalter Fleming flyttede ikke Revolveren fra højre til venstre Haand, han havde den hele Tiden i højre Haand, medens han med den venster holdt Tømmerne. O. R. aftraadt.

Forhøret sluttet til Beskrivelse og Indsendelse til Præsidentskabet.

Retten hævet

R. Petersen, const.

Expederet den 3^{die} December 1878. P.

Konform med Frederiksteds Distrikts Politirets Protokol og den under Sagen fremlagte Skrivelse bekræftes herved under min Haand og Rettens Segl.

R. Petersen, const.

(L. S.)

Rigtige Afskrifter H Hauschill

[opslag 740] Tom

Hermed 6 Bilage

[opslag 741]

N° 118

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer. St. Thomas den 14de April 1880.

Af Gouvernementets Beretninger om Oprøret paa St. Croix og af Sammes i Henhold til Kolonialloven § 12 aflagte Beretning til St. Croix Kolonialraad af 6te November 1878 vil det være Finantsministeriet bekendt, at Militairet, saavel ved Expeditionen fra Christiansted til Frederiksted den 3^{die} October som senere ved de foretagne Patrouilleringer omkring paa Øen, blev understøttet af Fricorps af beredne Plantere og Forvaltere m. Fl. Om den ringe Militairstyrke, der stod til Gouvernementets Raadighed, om den stærkt følte Mangel af beredent Militair og om Nødvendigheden af et hurtigt og energisk Angreb paa Oprørerne, hvilke Forhold medførte som en uundgaaelig Følge Benyttelsen af beredne og bevæbnede Civile som Frivillige, har Gouvernementet tidligere udtalt sig; man skal kun her fremhæve, at den af Undersøgelsescommissionen i

Skrivelse til Gouvernementet af 20de f. M. givne Fremstilling [*opslag 742*] af Oprørets Gang tilfulde bekræfter Yttringen i Gouvernementets Skrivelse til Ministeriet af 15 Oktober 1878, N° 302, at Oprøret efter Brandstiftelserne i Frederiksted og vel navnlig i Løbet af Natten mellem den 2^{den} og 3^{die} October antog Karakteren af en almindelig Reisning over hele Øen, og at det derfor var absolut nødvendigt at angribe Oprørerne med Skydevaaben og forfølge dem saa kraftigt som muligt, naar de flygtede. Det vil fremdeles være Ministeriet fuldt bekendt, at om end der tilføiedes Oprørerne et alvorligt Knæk ved deres Møder den 3^{die} Oktober med Militairet ved Annashope og Carlton, saa forsvandt dog ikke hverken den Ødelæggelses- og Plyndringslyst, der var vakt hos Oprørerne, eller den Gjæring, der herskede over hele Øen, samtidig med Brandstiftelsernes Ophør. Det er tvertimod vitterligt, at i Løbet af Oktober Maaned holdtes Negrene kun i Ave ved Militairets og bevæbnede Plantere og Forvalteres Patrouilleringer og med Bevidstheden hos Negrene om, at alle Hvide, Plantere og Forvaltere, færdedes imellem dem med skarpladte Vaaben og nu – i Modsætning til Oprørets Begyndelse – vare beredte til at bruge disse til Forsvar af Liv og Eiendom.

Men var det saaledes, da det gjaldt om at forhindre Øens totale Ødelæggelse, en bydende Nødvendighed for Øvrigheden at tillade Civile Brugen af Vaaben i Begyndelsen for at angribe Mordbrænderne paa fersk Gjærning og senere for at opspore og opbringe de farligste Ledere, som endnu i lang Tid (see vedlagte Rapport af 25 Novbr 1878 om Paagribelsen af James Cox) holdt sig skjult med Tilhold fra en eller anden Negerby, saa maatte man paa den anden Side bøje sig for Følgerne, og Ingen kunde aldeles afværge, at jo Nogle af de Mænd, der havde seet deres Liv truet, deres Velfærd ødelagt og Udsigten til en rig Høst, som de havde ventet paa i 6 Aar, bortrevet i faa Timer, tabte Selvbeherskelsen overfor Negrene.

Jeg har villet tilbagekalde for Ministeriet disse Træk af Tilstanden paa St. Croix, da der nu maa blive Spørgsmaal om en Afslutning af Oktober Begivenhederne, dels ved en Justitssag mod Enkelte, dels ved en Naades Akt mod Mangfoldige – baade Sorte og Hvide – der have forseet sig under hine Begivenheder. Jeg anser det nemlig som min Pligt samtidig med Gouvernementets Indstilling af 7de dennes om en Amnesti i Fortrolighed at meddele Ministeriet, hvad der er mig bekendt om de under Oprøret begaaede Excesser, idet jeg beklager, at Leiligheden hertil først [*opslag 743*] frembyder sig for mig, efterat det under Forhandlingerne i Rigsdagen over Lovforslaget om den vestindiske Hærstyrke er udtalt, at der under Oprøret er begaaet Excesser af Plantere og Forvaltere, samt idet jeg under Henvielse til ovennævnte Indstilling herfra af 7de dennes bemærker, at Gouvernementet ved at affatte denne Indstilling om Amnesti saaledes, at Amnestien ogsaa omfatter de Plantere og Forvaltere, der have gjort sig skyldige i Excesser, er i fuldkommen Forstaaelse med Undersøgelsescommissionens Formand.

Grunden til at man først nu udtaler sig om disse Forhold, ligger, som antydet i oftnævnte Indstilling, deri, at Gouvernementet Maaned efter Maaned har ventet, at see Undersøgelsescommissionens Arbejder afsluttede.

De foranførte Træk af Tilstanden paa St. Croix angive de Forhold, hvorunder Præsidenten forinden min Ankomst, alt den 2^{den} Oktober om Formiddagen havde tilladt "Frivillige" at drage bevæbnede mod Oprørerne, siden at denne Tilladelse dog blev benyttet forinden Præsidenten fornyede den den 3^{die} og 4de, medens jeg var fraværende fra Christiansted med en af Militair og bevæbnede Civile combineret Styrke til Frederiksted. Jeg søgte under disse Forhold af yderste Evne og fra første Færd at benytte enhver Leilighed til at paavirke de Frivillige til at optræde humant og til at bringe dem, saasomt jeg kom tilbage til Christiansted, den 4de om Eftermiddagen, under ansvarlige Førere, en Foranstaltning, der imidlertid umuligt kunde gennemføres fuldt ud, navnlig for den Del af Øen som ligger vest for Kingshill. Endvidere etableredes den 5te en regulair Standret, som begyndte sin Virksomhed alt den 6te, og endvidere udstedtes den 5te den Proklamation, som befalede Landarbejderne at holde sig hjemme paa deres Plantager. Forsaavidt der alligevel i disse første Dage af Oprørstiden er begaaet Excesser, da maa jeg indskrænke mig til at bemærke, at de kun ere blevne omtalte rygtevis, men saa ubestemt og efter min bedste Overbevisning med saamegen Overdrivelse, at jeg ikke drister mig til at udtale Noget nærmere derom, derimod er det sikkert, at ligesom der ikke efter den 5te

October er begaaet nogen anden Udskeielse, end hvad der nedenfor vil blive nærmere omtalt om Dagene 11te–13de Oktober, saaledes fremkom hverken da eller nogensinde senere nogensomhelst Angivelse eller Klage over de Frivilliges Opræden i Oprørets nævnte første Dage. [*opslag 744*] Men ganske afseet herfra, var en retslig Undersøgelse af de Frivilliges Færd i Oprørets første Dage en ligefrem Umulighed – det gjaldt jo dengang om at gjenoprette Autoritet med de Midler, man havde, og derhos svække den hvide Befolknings Modstandsevne, som i de nærmest foregaaende Dage var bleven aldeles lammet.

Under den Reaktion, som derefter foregik, var det jo vel kun naturligt, at Hævnfølelsen maatte spille en fremragende Rolle hos de Mænd, som bidrog virksomt til at kue Oprøret og navnlig til at opspore og opbringe de Individuer, som havde vist sig særlig farlige for Samfundsordenen, medens Standrettens Virksomhed blandt Andet af særlig Hensyn til at dæmpe denne Hævnfølelse, der forøvrigt strakte sig vidt ud blandt Befolkningen, blev udstrakt indtil den 12te Oktober, lykkedes dette dog ikke bedre, end at der paany forefaldt Excesser, der bleve begaaede af nogle Forvaltere i Dagene den 11te–13de Oktober, og som findes fremstillede i de 3de vedlagte Gjenparter af de Forhører, som jeg paalagde Præsidentskabet, saasnart jeg fik Nys om det Forefaldne, at lade optage. For at forebygge Gjentagelser udstedte jeg, saasnart jeg hørte Noget om, at Forvalter Wilson m. Fl. skulde have begaaet Excesser, det vedlagte Circulaire af 13de Oktober. Efter at det var bragt til alle Paagjældendes Kundskab, forefaldt ingen flere Excesser.

Hvor dybt man end maa beklage det senest Ovenanførte, og med hvor megen Afsky man end maa be-
trakte den Raahed, som de paagjældende Mænd have lagt for Dagen, kan man ved Bedømmelsen af deres Handlinger dog ikke bortsee fra de dengang endnu tilstedeværende Tilstande paa Øen. Mangfoldige Deltagere i Oprøret holdt sig endnu skjult, Beboerne vare i stadig Frygt for at disse Negere atter skulde samle sig og begynde nye Brandstiftelser, Politiet var i Byerne saa stærkt Beskjæftiget med at vaage over Orden der og med at varetage Alt vedrørende de indbragte Arrestanter, at Militairet dengang endnu ikke kunde undvære Forvalternes Medvirkning til Øens Pacification. Som en formildende Omstændighed bør det derhos fremhæves, at Offrene for Pattersons og Wilsons med Fleres hensynsløse Fremfærd vare stærkt kompromiterede Oprørsdeltagere. For Flemings Vedkommende stiller det sig anderledes, idet han dræbte en sagesløs Mand, han fjernede sig imidlertid fra Øen, efterat han havde været i Forhør og er fremdeles fraværende. Men selv med Hensyn til ham [*opslag 745*] bør det fremhæves, dels at han bestemt benægter at have havt til Hensigt at dræbe Manden, hvorimod han paastaaer, at Skuddet gik af ved en Hændelse, og dels at han handlede under den ophidsede Tilstand, som fremkaldtes ved at hans Brodersøn, som var hans særlige Yndling, var bleven mishandlet paa en oprørende Maade ved Branden af Allandale, hvis Ophavsmand han søgte. Saavel med Hensyn til Fleming, som om Forvalterne Patterson, Wilson m. Fl. formener jeg dog, at der iblandt de Hundreder, der ved en Amnesti ville undgaa Straf for Deltagelse i Oprøret, ere Mange, hvis Forbrydelser ere nok saa alvorlige som deres; og navnlig mangfoldige, der have forbrudt sig mod sagesløse Mænd – hvormange af de relaxerede Arrestanter have f. Ex. ikke været med ved Overfaldet paa de to Soldater paa Carlton.

Idet jeg paa det Foranførte støtter min Anskuelse om, at de her omhandlede Mænd, Alle bør indbefattes under en eventuel Amnesti, skal jeg endnu oplyse om de enkelte Tilfælde, at den i Christiansteds Politirets Forhør af 17de Oktober ommeldte John Simmons, som Forvalter Patterson skød paa, senere blev udskrevet af Petersfarms Hospital og overleveret til Undersøgelsescommissionen, der relaxerede ham den 1ste April f. A.

De tre Personer William Henry, Rose Adams og Moses Isaroon, der bleve skudte af Forvalterne Wilson, Clarke, Mc Kay og Hewitt (Sidstnævnte deltog dog kun i at skyde paa William Henry) vare, som anført, strafskyldige Deltagere i Oprøret. Ligene bleve begravne, som det fremgaaer af den i Gjempart vedlagte Skrivelse fra Politimester R. Petersen af 10de f. M.

Da det i Folketinget er sagt, at et Par Negere, der vare satte til at flytte Damploven, bleve skudte som Oprørere, troer jeg endnu sluttelig at burde meddele Følgende:

Da Militairet og de Frivillige om Formiddagen den 3^{die} Oktober fra Annashope og Work & Rest bevægede sig hen af Landeveien henimod Sionfarm, saaes i nogen Afstand en Barrikade tvers over Veien og bag denne en Del Negere, som antoges for at stille sig til Morværge. Medens Soldaterne derfor bleve kommanderede ud af Vognene, jode de beredne Frivillige i Forveien henimod Barrikaden, hvor de skød efter Negrene.

Da jeg kort efter kom til Stedet saa jeg 2 saarede Negere, og blev da oplyst om, at Forvalteren paa Sionfarm havde begivet sig til Plantagen forud for Militairet, og da han der blev bekendt med, at Veien var spærret, tildels ved Hjælp af Damppløven, fik han Plantagens Negere til at gaa hen [*opslag 746*] for at rydde Veien. Under dette Arbeide bleve de feilagtig antagne for Oprørere, der vilde spærre Veien. Jeg søgte forgjæves at udfinde, hvem der havde skudt paa dem, den Mand, som man paa selve Stedet angav som Gjerningsmanden, har senere godtgjort, at han er fuldstændig uskyldig. Hvor beklagelig en saadan Feiltagelse end er, er det dog en Trøst, at begge Negere, som strax bleve forbundne af de medhavende Læger, kun havde faaet ubetydelige Kjødkaar, som kort Tid efter vare fuldstændigt helbredte. Jeg tog da selv med til Sionfarm og udtalte for de tvende paagjældende Negere i de andre Arbeideres Nærværelse min Beklagelse af det Forefaldne, forklarede dem, hvorledes Feiltagelsen var opstaaet, og gav dem hver et Pengebeløb som Erstatning. Det er mig en Glæde at vide, at begge de paagjældende Negere, som forbleve som Arbeidere paa Sionfarm, føle sig fyldestgjorte for den lidte Behandling – forøvrigt troer jeg deraf at turde slutte, at den hele Begivenhed ikke har været saamegen Omtale værd.

Aug Garde

/.....

Til Finantsministeriet

Gjenpart.

Rapport fra Lieutenant H Ostermann.

Frederiksted d. 25 November 1878. Kl: 2½ Eftmdg.

I Formiddag har jeg med en Rytterpatrouille været paa Diamond nærmest for at forsøge at indfange den berygtede James Cox, der sagdes at være skjult der. Jeg beordrede hele Gængen til at gjenomsøge Sukkerstykkerne og gik selv med Rytterne gennem et meget højt Græsstykke, og der stødte jeg pludselig paa en Hytte, flettet af Græs under Skyggen af et Træ, og det viste sig, at i samme Hytte boede James Cox og havde indrettet sig der meget bekvemt. Han blev strax arresteret tilligemed hans Fruentimmer, der havde bragt ham Fødemidler, hans Datter og en Mand, der havde været med ham ved Bettys Hope's Brand.

Ellers intet Nyt.

Til Gouverneuren.

Rigtig Gjenpart. Ditlev Ditlevsen

[*opslag 747*] Tom

[*opslag 748*]

N° 109

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer. St. Thomas den 9de April 1880.

Til nærmere Oplysning om Antallet af de Engelsk fødte Personer blandt de 39, der for Tiden sidde arresterede for Deeltagelse i Oprøret paa St. Croix, skal Gouvernementet herved i Forbindelse med Skrivelse herfra af 10de Februar d: A: N° 41 og 7de ds: N° 105 tjenstligt fremsende den i Gjenpart vedlagte fra Undersøgelsescommissionen den 3^{die} ds: modtagne Arrestant Liste, hvorefter 23 Engelsk fødte Personer nu sidde arresterede.

Aug Garde

/.....

Til Finantsministeriet

[*opslag 749*] Gjenpart

Navne Liste

Arrestanter henhørende under Undersøgelsescommissionen

Løbe N°	Navne	Hvorfra	Fødested	Anmærkning
1.	James Emanuel Benjamin	Mt. Pleasant	<u>Antigua</u>	
2.	John Hodge	Fredensborg	<u>Trinidad</u>	
3.	George Henry	Sprathall	Pl. Sprathall	
4.	Francis Harrison	Uden Tjeneste	Diamond & Ruby	
5.	Emanuel Jacob	Prosperity	Betzys Jewill	
6.	David Cameron	La Grange	<u>Jamaika</u>	
7.	Susanne Abrahamson	Prosperity	Pl. Goldenrock	
8.	Isaac Anthony	Frederiksted	Pl. Oxford	
9.	Axelina E. Salomon	L. Bethlehem	Pl. Slob	
10.	Mathilda Mac Bean	Cane	Pl. St. Georgeshill	
11.	Joseph Howell	Høgensborg	<u>Barbados</u>	
12.	Joseph Spencer	Høgensborg	<u>Barbados</u>	
13.	Hans Christian	Williams delight	Pl. La Grange	
14.	John Thomas Sobers	Becks Grove	<u>Barbados</u>	
15.	Christopher Samuel	Mt. Pl & Plessens	<u>Antigua</u>	
16.	George Michael	Envy	<u>St. Lucia</u>	
17.	Thomas Critchlow	Jealousey	<u>Barbados</u>	
18.	William James	Grove Place	<u>Antigua</u>	
19.	George Callender	Enfjeldgreen	<u>Barbados</u>	
20.	Henry England	Jealousy	Pl. River	
21.	William Arnold	U. Love	<u>Antigua</u>	
[opslag 750]	William Barnes	Rust up Twist	Pl. Cliftonhill	
22.				
23.	George Simmons	Barrenspot	Pl. La Grange	
24.	Richard Gibbs	Barrenspot	<u>Barbados</u>	
25.	Edward Lewis	Mt. Pleasant	<u>St. Kitts</u>	
26.	Henry Barker	Høgensborg	<u>Barbados</u>	
27.	Joseph Briggs	Fredensborg	<u>Barbados</u>	
28.	William Henry	L. Love	<u>Antigua</u>	
29.	Christian Martin	L. Love	Pl. Plessens	
30.	Wren Gittens	L. Love	<u>Barbados</u>	
31.	George Cambridge	U. Love	<u>Antigua</u>	
32.	James Cox	Diamond	<u>Barbados</u>	
33.	Joseph William	Windsor	Pl. St. Johns	
34.	Mary Thomas	Sprathall	<u>Antigua</u>	
35.	Johannes Samuel /:Bamberg:/	Frederiksted	Pl. Prosperity	
36.	Joseph James	Enfjeldgreen	Pl. Windsor	
37.	John Samue	Anguilla	<u>Antigua</u>	
38.	Thomas James	Anguilla	Pl. Spanishtown	
39.	James Griffith	Anguilla	<u>Barbados</u>	

Rigtig Gjenpart. H Hauschill, Fm

Til Udenrigsministeriet. Khvsn d. 9 Marts 1880.

Ligesom FM ifølge sit almindelige Kjendskab til Forholdene allerede i sin Skr. til Udenrigsministeriet af 3 December f. A. kunde paa Forhaand udtale den Overbeviisning, at de Anker over Arrestanternes Tilstand i Fængslerne paa St Croix, som paa Grundlag af Beretning fra den engelske Consul paa St Thomas bleve fremførte i en Note af 28 Novembr: f. A. fra den herværende storbritanniske Gesandt til Udenrigsministeriet, vilde vise sig at være blottet for al Grund, saaledes maa FM. nu, efterat man med den sidste vestindiske Post har modtaget de udførlige Erklæringer ikke blot fra vedkommende Øvrighed, men ogsaa fra de Betjente, der have besørget Sundhedstjenesten ved Øens to Fængsler, udtrykkeligt betegner Consulens nærgaaende

Sigtelser for uforsvarlig Behandling af Fangerne, som i enhver Henseende fuldstændig usande. For at sætte Udenrigsministeriet istand til at bedømme i hvilken Grad Consulens Beretning afviger fra Sandheden, skal man af Lægeberetningerne uddrage følgende Data.

Begge de benyttede Fængsler paa St Croix ere til enhver Tid i det paagjældende Tidsrum befunden i alle Maader at være i en i sanitair Henseende god Stand, saavel hvad selve Bygningerne som Ventilation og Reenlighed angaar; Lokalerne ere daglig blevne feiede, hver Uge skurede og i Reglen hver Maaned hvidtede, ligesom de uafbrudt ere blevne desinficerede ved Carbolsyre og Chlorzink. Arrestanterne have haft daglig [opslag 751] Bevægelse i fri Luft og ere holdte til daglig Badning; de ere, fosaavidt de ikke selv vare i Besiddelse deraf, paa det Offentliges Bekostning blevne forsynede med tilstrækkelige Klæder af sædvanlig Beskaffenhed og have hver Uge faaet rene Klæder, ligesom Extra-Undertøi er leveret til Svagelige. Den udlevere-rede Kost har været af den for Landarbeidere sædvanlige Art, sund og endogsaa meer end tilstrækkelig. I egentlige Sygdomstilfælde ere Arrestanterne blevne indlagte paa de almindelige Hospitaler, og i lettere Upasselighedstilfælde, som ikke krævede saadan Indlæggelse, er der efter Lægens Anordning leveret særlig Sygekost. Idet Landphysikus, der personlig har udført Lægetjenesten ved Fængslet i Richmond udenfor Christiansted, erklærer, at Arrestanterne der i sanitair Henseende have haft det langt bedre end mange frie Arbeidere i Europa, navnlig da i de engelske Fabrikbyer, hvilket støttes paa Rapporter over engelske Arbejderforhold f Ex af Edwin Chadwick, John Simon og Dr. Hunter, godtgjør han tillige et Morbilitets-problem blandt Arrestanter i Richmond relativt endogsaa ganske særdeles sig, nemlig 13,2 pro anno, og for Behandling i Fængselet selv 2,5 daglig, medens de tilsvarende Procenter i Perioden 1858–63 angives til henholdsvis 66,6 og 5. Ogsaa Mortalitetsprocenten har været forholdsvis gunstig, nemlig kun 4,8 p. a. For Frederiksteds Fængselets Vedkommende har man vel ikke modtaget saa udførlige Talopgivelser, at Morbilitets- og Mortalitetsprocenten kan beregnes, men den der

Til Gouv^{tet} for de d. v. Øer d. 4 Marts 1880.

Nº 41

Gouv^{tt} har i sin Beretning af 12 f. M, Nº 42, meddelt Ministeriet at Samme inden Udløbet af Februar Maaned ventede at erholde en Indstilling fra Commissionen til Undersøgelse og Paadømmelse af Sager imod Deltagere i Oprøret paa St Croix i Octbr 1878, om Sags Anlæg imod ca 40 af disse Deltagere, og derefter vilde udfærdige de fornødne Actionsordrer – Af de saaledes formeentlig alt udstædte Actionsordrer skal Man tjenstlig anmode Guv^{tt} om tjil at ville med Omgaaende tilstille Ministeriet Gjenparter. C..B 4/3 80.

[opslag 752]

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Nº 42.

St Thomas den 12te Februar 1880.

I Forbindelse med Gouvernementets Indberetning af 10de dennes Nº 41 skal jeg efter mundtlig Forhandling med Overdommer Rosenstand foreløbigt tjenstligt meddele Følgende om de yderligere Foranstaltninger, der antages at burde træffes vedrørende Deltagelse i Octoberopstanden i 1878, efterat den foreløbige Undersøgelse den 30te f. M. er afsluttet af Undersøgelsescommissionen.

Af de circa 400 Individuer, der under Undersøgelsen have været arresterede og afhørte af Commissionen som mistænkte for Deltagelse i Oprøret, har denne, saaledes som meddelt i Indberetningen, efterhaanden relaxeret alle, der ikke enten som Ledere eller paa anden Maade, have taget fremragende Del. Denne Fremgangsmaade har Commissionen fulgt i Betragtning af, at samtlige med Oprøret forbundne Omstændigheder gjorde nødvendigt at indskrænke den offentlige Tiltale og Domfældelse til at bringes til Anvendelse mod de Implicerede, der have udvist en særdeles virksom Deltagelse. De 43 Individuer, der endnu sidde arresterede, anses paa ganske faa nær, [opslag 753] der ville blive relaxerede, at henhøre til Saadanne, og Commissionen vil, saasart den vidtløftige Act har kunnet beskrives – hvilket antages at ske i Løbet af et Par Uger – gjøre Indstilling til Gouvernementet om Sags Anlæg imod dem, ialt ca 40, samt samtidigt foreslaa, at Tiltale

frafaldes mod alle andre, der have deltaget i eller iøvrigt forset sig under Oprøret, hvad enten de have været arresterede eller ikke, saa at de indstilles til ved Kongelig Naade at amnesteres.

I Overensstemmelse hermed vil Sagen af Gouvernementet blive behandlet og da tillige Indstilling i sin Tid ske til Ministeriet om at udvirke en Allerhøieste Amnesti som formeldt.

Aug Garde

/.....

Til Finantsministeriet.

Gjenpart

Præsidentskabet

N° 146.

for St Croix den 29de Januar 1880.

I Anledning af det høie Gouvernements Skrivelse af 5te ds. N° 114, hvori i Anledning af en Skrivelse fra den brittiske Gesandt i Kjøbenhavn til Udenrigsministeriet begjæres Forklaring om de i Anledning af Oprøret 1878 Amnesteredes Beklædning, Bispisning og øvrige Behandling samt om Fængslernes Tilstand, fremsendes hermed tjenstligst Erklæringer fra Arresthuscommissionen og Landphysicus i Christiansted samt Politimesteren og den offentlige Læge i Frederiksted med Bemærkning, at ingen af de her ansatte engelske Viceconsuler – ligesaa lidt som den engelske Consul paa St Thomas – have henvendt sig til Præsidentskabet med Begjæring om Adgang til Fangerne, medens man forøvrigt ikke veed Noget at føie til de nævnte Erklæringer.

J. A. Stakemann

/S. W. van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Rigtig Gjenpart. J. Duus, Fm.

[opslag 754]

Gjenpart.

Gouvernementet har under 5te dennes, i Anledning af en Henvendelse fra den Engelske Regjering, be- træffende de fra Negeropstanden under Undersøgelse hensiddende Fanger, begjæret Oplysning fra Undersøgelsescommissionen og skal jeg, paa Commissionens Vegne tillade mig at fremsætte Følgende:

Ved Midten af October Maaned hensad der under Undersøgelse-Commissionen det af den engelske Consul opgivne Antal Arrestanter, for hvis Vedkommende Undersøgelsen dengang fortsattes, og siden er bleven fortsat.

Det vil maaske være rigtigt at minde om den Forskjel, der er imellem engelsk Proces-Maade og den Fremgangsmaade, der, i Overensstemmelse med de danske Procesregler, i nærværende Sag er fulgt, idet det har været nødvendigt at lade Undersøgelsen omfatte det hele Oprør i alle dets Forgreninger og inddrage alle de deri Implicerede under den, for derefter under Et at paakjende hele Sagen imod alle de Deltagere, som Anklagemagten endelig vil rette den imod. – Undersøgelsen har derfor ogsaa, med Hensyn til saadanne Sigtede, der ikke rimeligen vilde kunne undgaa Tiltale – selv om en Amnesti straktes [opslag 755] meget vidt – været meget dybtgaaende og ikke været indskrænket til en blot Forundersøgelse (Examination), men har optaget i sig alle de Momenter, den hele Vidneførsel og øvrige Bevisførelse, der – navnlig efter engelsk Proces – høre til den egentlige Hovedundersøgelse (trial), og den havde da navnlig, for det paagjældende Antal Fangers Vedkommende, alt paa det angivne Tidspunkt godtgjort, at de vare saaledes implicerede, at de, om Lov og Ret skulde være det ene Raadende, maatte blive dømt til haarde Straffe, saa at ialfald Ingen af dem har kunnet lide nogen materiel Uret ved at afvente den endelige Behandling (final trial) af Sagen.

Jeg maa derhos nævne et Moment, der lader de for Deltagelse i Oprøret Sigtede drage en enorm Fordel af den Maade, hvorpaa Undersøgelsen – som sagt i fuld Overensstemmelse med vor Procesmaade – er ført – Det er den Omstændighed, at Tanken har været den, at det aldeles overveiende Antal af de Implicerede skulde indstilles til ved Kongelig Naade at amnesteres og saaledes vilde undgaa Domfældelse. Det er klart, at naar flere Hundrede havde forbrudt sig saa grovt, som her har været Tilfælde, var det kun ved en meget omhyggelig Undersøgelse, der tillod nøie at afveie hver Enkelt Skyld, og altsaa paa engang maatte omfatte Alle, at der kunde ske en paalidelig og retfærdig Udsondring af, hvem der, som Hovedmænd og Ledere, burde

lide Dom. Mangen en Deltager, der, om han var bleven taget for alene, vilde være bleven domfældt for Oprør og Brandstiftelse efter Lovens Strenghed, vil nu, fordi der senere hen under Undersøgelsesnes Gang er funden Nogen, som i samme Brandstiftelsesbande har været værre end han, rimeligvis nyde godt af en Amnesti. De Fanger, om hvilke Commissionen har turdet tænke sig, at de vilde komme til at nyde Godt af Benaadning, ere, efterhaanden som Undersøgelsen har ledet til det Resultat, bleve løsladte af Fængselet, og er dette sket i en saadan Udstrækning, at af over 400 Sigtede, som enten fra Begyndelsen af have været eller senere ere bleve arresterede, vil der, naar nu i disse Dage Undersøgelsen sluttet, næppe være flere end c. 45, som endnu ere arresterede, og siden Opgivendet af de 134 ere alt 84 løsladte.

Af det ovenagivne Antal, c. 45, er vel omtrent Halvdelen Folk, som i sin Tid, for Størstedelen for 8, 10, 12, 15 eller endog 20 Aar siden, ere indvandrede hertil fra engelske Øer.

Ved siden af den, mulig noget videgaende Mildhed, der, ogsaa hos Commissionen, efterhaanden har gjort sig gjældende i Opfattelsen af Oprøret og de derunder begaaede atroce Forbrydelser, har naturligvis ogsaa Hensynet til, at man vilde søge at undgaa Overfyldning af Fængsler og de deraf følgende Ulemper, været raadende hos Commissionen. [*opslag 756*]

Jeg kommer herved til et Punkt, der har maattet give mig en besynderlig Overraskelse, nemlig Klagen over Fængslerne og Fangeres Tilstand i samme. – Hvad angaaer St Croix Arresthus – hvis Rummelighed og gode Ventilation, som vel neppe overtræffes i noget Fængsel paa nogen af de mindre vestindiske Øer, jeg kun behøver at nævne- har det, da jeg idelig har holdt Forhør derude, været under min stadige lagttagelse. I de første Maaneder efter Oprøret, kunde det ikke undgaaes, at det var stærkere opfyldt end ønskeligt, men der blev ved Vadsk, Hvidtning og desinficerede Midler gjort, hvad der kunde gjøres, for at holde det rent og sundt. – En Skjørbugs-Epidemi, der udbrød, og en Tid lang tog paa Fangerne, var vel nærmest hidført ved det for Negrene uvante stillesiddende Liv. – Efterhaanden, som flere og flere Fanger løslodes, blev selvfølgelig Ulemperne mindre og i Midten af October f. A., fra hvilken Tid Consulens Opgivende skriver sig, har der været rigelig Plads; alle fornuftige Renlighedsfordringer ere opfyldte, og Tilstanden har i det Hele været god. – Ogsaa Fangerne selv ere holdte rene ved Vadskning og Badning – for saadanne mandlige Fanger, som bade derom, undetiden Badning i Søen – og tilstrækkelig Skiftning af Klæder, der er nemlig Ingen, der har gaaet halv nøgen, end ikke saadanne Individuer, som, naar de ere paa fri Fod og skjøtte sig selv, holde af at gaa halv nøgne. – De, som have havt Slægt eller Venner, ere af dem bleve holdte med rent Tøi, de andre ere bleven forsynede med Tøi fra Arresthuset, bestandig tilstrækkeligt, hvilket jeg med saa megen større Sikkerhed kan sige, som ingen Fanger har maattet fremstilles enten skiden, ildelugtende eller laset. – Forpleiningen vil have været den samme, som ellers gjælder i Fængslerne, og den har jevnlig, naar Appetiten svandt ind, under Mangel af anstrængende Arbeide, været mere end tilstrækkelig; i Sygdomstilfælde er den ændret efter Vedkommendes Tilstand. Fangerne i Frederiksfort have ikke saaledes været underkastet mit stadige Tilsyn, Fængslerne der ere ikke saa stort anlagte som i St Croix Arresthus, men der har, efterat den første Overfyldning var forbi, været tilstrækkelig, nu i mange Maaneder rigelig Plads, Sundhedstilstanden har været god, og navnlig væsentlig vel som Følge af, at Fangerne, da Commissionen ikke der saa hyppig holdt Forhør, have kunnet være mere i fri Luft, bedre, end den i Begyndelsen var i Arresthuset; Fangerne blive vaskede og badede, ere efter Negerfacon – Sko og Strømper bruge ialfald Landnegre, som bekjendt, ikke – fuldstændig beklædte paa samme Maade som i Arresthuset, enten ved Slægt eller Venners Omsorg, eller i offentlig Beklædning, og mange af dem formelig strutte af Sundhed, saa at jeg aldrig har opdaget Spor af knap Be- [*opslag 757*] spisning, ligesom da heller ikke Nogen har henvendt sig til mig med Klager, uagtet Fangerne pleie med en høi Grad af Fortrolighed og Tillid at henvende sig til mig om, hvad der ligger dem paa Sinde – saa at Commissionen heller ikke skyer Ansvar for Tilstanden af dens Fanger i Frederiksted.

I det Hele taget er Commissionen under Undersøgelsen vistnok kommen langt mere under Indtrykket af Medynd med det overveiende Antal af Negrene, end den er bleven tilbøielig til at øve Strenghed, end sige da ørkesløvs Haardhed i Behandlingen af Fangerne.

Febertilfælde have i Fængslet neppe været hyppigere, end ellers i Efteraaret ere blandt Negerbefolkningen, saa at det ikke er rimeligt, at der fra Fængslet kan være udgaaet Feberstof.

Den britiske Vice-Consul her, Kjøbmand F. Armstrong, spurgte mig engang, – jeg husker ikke, naar – i en Samtale om, hvor mange Fanger der endnu hensad under Undersøgelse, og jeg opgav ham Antallet – formentlig de 134 – idet jeg paa samme Tid, da jeg jo kunde tænke mig, at han vilde benytte Opgivendet, søgte at forklare ham Forskjellen imellem den engelske Undersøgelse /"trial"/ og den her fulgte Fremgangsmaade, efter hvilken alle de endnu hensiddende Fanger dengang var saa vidt forhørte, at deres Skyld var godtgjort. – Hverken han eller Viceconsulen i Frederiksted, Præsten du Bois, er ellers fremkommen med nogen Begjæring, og han udtalte ingen Formening eller overhovedet Noget om Fængslernes eller Fangernes Tilstand, hvilke Forhold jo baade han og du Bois som gamle Creoler og mangeaarige Borgere eller Indvaanere her paa Stedet vide god besked med. – Disse Forhold omtales ogsaa i Henvendelsen kun, som det synes, efter Rygter (are to be. osv), som maa skrive sig fra Mænd, der ikke ere blevne fortrolige med vestindiske Forhold.

St Croix den 22de Januar 1880. Ph. Rosenstand.

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Rigtig Gjenpart. J Duus, Fm.

[opslag 758]

Gjenpart.

Med Skrivelse af 14de dennes N° 59 har Præsidentskabet tilstillet Arresthuscommissionen Afskrift af en Skrivelse fra den Britiske Gesandt af 28de November f. A., hvori der paa den Engelske Regjerings Vegne ankes over at et Antal af 134 Arrestanter, blandt hvilke nogle ere engelske Undersaatter, formentlig endnu vente deres Dom for Deltagelse i Negeropstanden og skulle hensidde i Fængslerne paa St Croix under for dem sørgelige Forhold, og har Præsidentskabet derhos begjæret Commissionens Forklaring angaaende Fængslernes Tilstand, Fangernes Beklædning og Bispisning samt øvrige Behandling, og hvorvidt Nogen af de Engelske Viceconsuler paa St Croix nogensinde af Politimesteren have begjært Adgang til Fangerne.

Commissionen skal i den Anledning tillade sig at udtale, at Fængslet ved Richmond, der er det eneste Fængsel, som er underlagt Commissionen, og hvori, saa vidt vides, den større Del af de for Deltagelse i Negeropstanden Fængslede hensidde, er et ualmindeligt stort, luftigt og velindrettet Fængsel, som har Plads til fem til sex Gange saamange Fanger, som [opslag 759] der under ordinære Forhold ere indsatte i det Fængselsserne ere 9 Fod 8 Tommer i Længden, 5 Fod 9 Tommer i Bredden og 8 Fod 10½ Tommer høi (dansk Maal), give Luften Adgang fra to Sider, feies hver Morgen, vadskes en Gang om Ugen og hvidtes naar det er nødvendigt, omtrent en Gang om Maaneden. Det tilstedes Fangerne at opholde sig to Gange om Dagen, hver Gang i længere Tid, i den rummelige Fængselsgaard. De kunne daglig, om de ønske det, bade sig i selve Fængslet, ligesom det ogsaa tillades dem, ifald de foretrække det, at bade sig ved Stranden, der støder op til Fængslet Grund. De erholde den i Reglementet bestemte Kost, der er rigelig og renlig tillavet. Deres Beklædning bestaar for Mændenes Vedkommende at et Par Ravndugsbuxer, en Lærredsskjorte og en skotsk Hue, for Fruentimmerne af en Kjole og en Underkjole; de, der paa Grund af Svagelighed trænge til Undertøi, erholde det leveret, ligesom det ogsaa tillades dem at bruge Undertøi, der tilhører dem selv eller som deres Slægtninge og Bekjendte skaffe dem. Hver Søndag erholde de rent Tøi. I Sygdomstilfælde faa de efter Lægens Anordning Sygekost eller indlægges paa Hospitalet.

Hvad Forbindelse der skulde være mellem Fangerne og den gule Feber, selv om denne fandtes paa Øen – hvad ikke er saa, naar undtages nogle sporadiske Tilfælde mellem ny ankomne Soldater – er ikke let at forstaa, da det er en bekjendt Sag, at de i Troperne Indfødte, til hvilken Classe jo alle Fangerne henhøre, ikke angribes af gul Feber.

Commissionens undertegnede Formand, Politimester Jürs, skal sluttelig ikke undlade at bemærke, at hverken den engelske Consul paa St Thomas eller nogen af de engelske Viceconsuler her paa Øen have henvendt sig til ham om Adgang til Fængslet ved Richmond eller af ham have begjæret Oplysninger vedrørende

Fangerne, havde en saadan Henvendelse fundet Sted, vilde den have været besvaret med al mulig Forekommenhed.

St Croix Arresthuscommission den 24de Januar 1880.

H. A. Jürs, Formand

V. C. Hvid.

Rigtig Gjenpart. J Duus, Fm

Til Præsidentskabet for St Croix.

[*opslag 760*]

Gjenpart.

Landphysicaten for St Croix.

N° 2.

I Henhold til Præsidentskabs-Skrivelse N° 61 af 14de dennes og til den samme ledsagende Afskrift af Skrivelse fra den brittiske Gesandt til Hs. Excell. Udenrigsministeren skal jeg herved med Hensyn til de foreliggende Spørgsmål tjenstlig oplyse som følger:

Hvad det under mig sorterende Fængsel, St Croix Arresthus kaldet, angaar, da er det en ualmindelig velbygget, navnlig koldt og godt ventileret Steenbygning, der er frit beliggende i Havets Nærhed, omgivet af Græsmarker og Træer, c. ½ Fjerdingvej fra Byen Christiansted. Det var, da det i October 1878 efter Negeropstanden toges i Brug til Oprørere, i sanitair Henseende, fuldstændig i Orden. Det har siden da og til Dato haft en afvekslende Belægning af Fanger (Oprørere), hvis Antal har fluctueret som følger: Den 7de October 1878 21 Fanger, 4de November s. A. 272, 4de Januar 1879 253, 4de Marts s. A. 21, 4de Mai 140, 4de Juni 110, 4de Septbr 92, 4de November 74 og 4de Januar d. A. 27. Det høieste Antal paa engang har været 272 (Novbr 1878), 4 Maaneder efter var Antallet kun lidt over 200 og 4 Maaneder derefter igjen kun lidt over 100. [*opslag 761*]

Fængslet har 52 Celler. – Lige fra October og til Dato har den største Omhyggelighed været iagttagen for at holde de sanitaire Forhold gode. Jeg har saaledes fra første Færd gennemført en minutiøs Disinfection med Carbolsyre og Chlorzink; jeg har endvidere strax for Undersøgelsescommissionen og Politimesteren fremhævet Nødvendigheden af daglig Bevægelse for Fangerne, hvilken ogsaa har funden Sted, dels i Form af Colonnemarsch Morgen og Eftermiddag, dels – forsaavidt Saadant var gjørligt – ved Arbeide. Den personlige Renlighed med Klædedragt og Bade har været strengt iagttagen. Følgen af alt dette har ogsaa været, at tiltrods for den til Tider stedfundne store Belægning har Fængselsluften hele Tiden været god og frisk, og forskjellige Læger fra vore Krigsskibe herude, hvem jeg har givet Leilighed til at gjøre sig bekendt med Fængslets Tilstand og Luften i Cellerne have for mig udtalt, at disse Forhold Intet lod tilbage at ønske.

Vi har derfor ogsaa været fuldstændig fri for alle de Sygdomme – Svindsot, Vattersot, Typhus, Dysenteri, Skjørbug – der ere en saa almindelig Følge af et langvarigt Fængselsophold, idet der kun er fremkommen en Epidem af Scorbut (Skjørbug) i Tiden fra Februar til August 1879. Denne Epidem skyldes den relative Mangel paa Bevægelse, som de til Markarbeide vante Negere vare udsatte for i Forbindelse med den ensformige Kost – almindelig Fangekost – hvoraf salte Provisioner udgjøre en Del.

Saasnart Epidemien viste sig, blev Kosten paa mit Forslag strax forandret til ferske Provisioner, Lemoner, raa Kartofler) for alle de Fangers Vedkommende, der vare eller begyndte at blive syge, ligesom der ogsaa altid er bleven ordineret Extraforpleining til en Fange, saasnart et Ildebefindende gjorde dette ønskeligt. Fangerne i St Croix Arresthus have saaledes i sanitair Henseende været gunstigt stillede, og mange af dem ere blevene fede i Fængslet. De have i Virkeligheden haft det langt bedre end mange frie Arbeidere i Europa, navnlig da de engelske Fabriksbyer, der med Hensyn til sanitaire Forhold og Levevilkaar aldeles ikke taale nogen Sammenligning med vore Fangers, Noget, man let kan overbevise sig om ved at gjennemlæse de engelske Rapporter om Arbeiderforhold (f. E. Rapporter af Mænd som Edwin Chadwick, John Simon og Dr Hunter). Af 278 (heraf 6 Gjenindlæggelser) siden October 1878 til Dato indlagte Fanger have paa Hospitalet Peter's Farm været behandlet 31, der udskreves helbredede og 18 ere døde, ialt 49. Dette giver en Morbilitets Procent af 13.2 pro anno. Dette er et meget lille Tal. Til Sammenligning tjener, at f. E. i Preussen var i Aarene 1858–63 Morbilitetsprocenten 66.6 aarlig $\text{c}:$ 5 Gange saa stor som her, og i Hospitalet behandledes dagligt 5

% af Fangerne, men her ikkun 2.5 %, altsaa akkurat Halvdelen. De 31 [opslag 762] Fanger, som helbrededes, lede af følgende Sygdomme:

Skjørbug 4, Bindevævsbetændelse (Phlegmone) 4, Diarrhoea 3, Vand i Knæet (Hydrarthrus genu) 3, Svulst af Benene (Oedemata) 2, simpel Feber 3, Blodspytning (Hæmoptysis) 1, Øienbetændelse (Conjunctivitis) 1, Rosen (Erysipelas) 1, Cefaloit Rheumatisme 1, Besvær ved Vandladningen (Ischuria) 1, Contusion af Foden 1, Forstoppelse 1, Hovedpine 1, Halssyge (Angina simplex) 1, Følgerne af Fald 1, Nymphomania 1, samt til Observation 1. Af disse Sygdomme kan som det let vil forstaaes af Enhver, kun den allermindste Deel tilskrives Opholdet i Fængslet.

Af de 278 døde altsaa 18 Fanger, de Fleste af Scorbut og Diarrhoea, Nogle af Vattersot (Ascites), Nogle af almindelige Svækkelse (Debilitet og Marasmus), hvorved ikke maa oversees det Moment af Livslidelse (Angst – Samvittighedsnag), som aldeles utvivlsomt har været medvirkende. Disse 18 Døde repræsenterer en Dødelighedsprocent af 4.8 pro anno. Uden at ville gaa tilbage til de berygtede engelske saakaldte "sorte Assizer", der bortrev Dommeren, Fange og Jurmænd i Flæng, skal jeg dog til Sammenligning fremhæve, at i de preussiske Fængsler døde 1858–63, 3.16 %, og i de franske fra 1836–49, 7.4 % aarligt, men vel at mærke disse døde i Fængslerne alene, medens Dødsprocent af Fanger overhovedet (i Fængslet og paa Hospitalet) af de nyeste og bedste Forfattere opgives almindeligt som 15–30 %, og det laveste Tal, der nogensinde er opgivet er 3–5 %. Det vil heraf sees, hvor særdeles gunstigt vi ogsaa i denne Henseende have været stillede.

Hvad St Croix Arresthus angaar, kan det saaledes ikke siges, at Fangerne hensidde – eller have hensiddet – i for dem selv sørgelige Forhold, og naar det i den brittiske Gesandts Skrivelse hedder, at Fængslerne synes at være "in a filthy condition" og Fangerne "half naked and scarcely fed" saa savne disse anonyme beskyldninger for St Croix Arresthus' Vedkommende enhver Grund.

Ligesaa ubegrundet er Hentydningen til den gule Feber, thi uanset, at denne kun var fremkommen meget begrændset, saa havde for Christiansteds Vedkommende denne Sygdom ophørt at vise sig længe før den brittiske Consuls Depeche af 20de October f. A., og – hvad der er langt væsentligere – der kan ikke tænkes den fjerneste Sammenhæng mellem Fængslet, Fangernes Tilstand og Gul Feber, ligesom det aldeles bestemt kan siges, at Fængslet og Fangerne ikke i nogen Henseende have øvet den mindste Indflydelse paa Øens Sundhedstilstand i Almindelighed.

Christiansted den 26de Januar 1880. P. Kalmer.

Til Præsidentskabet for St Croix.

Rigtig Gjenpart. J Duus, Fm.

[opslag 763]

Gjenpart.

N° 7

I Anledning af det høie Præsidentskabs Skrivelse af 14de dennes N° 60 – undlader jeg ikke tjenstligst at berette, at Fængslerne her i Frederiksfort ere ret gode og luftige og ere jævnlig blevne kalkede, samt stadig holdt reene, at Fangerne hver 8de Dag have faaet rene Klæder leverede og bade hver Morgen, hvorhos de om Morgenen Kl. 6 hver faa Sukkervand med 2 Cents Brød, Kl. 9 Fungee (½ Kvant Meel) og ½ Sild eller Makrel, og Kl. 4 Eftermiddag det samme som Kl. 9. De Arrestanter, der have siddet arresterede 1 Maaned, faa derhos hver Søndag til Middag, istedetfor det sædvanlige Maaltid, Kjødssuppe og Fungee. Gul Feber vides ikke at have existeret her i Byen siden 1ste October 1878. Ingen Engelsk Viceconsul har begjært eller havt Adgang til Fangerne her i Frederiksfort; derimod har en i Efteraaret afdød katolsk Præst efter Begjæring enkelte havt Adgang til nogle af de katolske Fanger.

Frederiksteds Politikammer den 19 Januar 1880. R. Petersen.

Til Præsidentskabet for St Croix.

Rigtig Gjenpart. J Duus, Fm.

[opslag 764]

I Henhold til æret Præsidentskabs Skrivelse af 14de d^s N° 62, skal jeg ikke undlade herved tjenstligen at meddele, at jeg med Hensyn til det første deri opkastede Spørgsmaal, der omhandler Fængslets sanitaire

Tilstand, maa svare at jeg oftere besøger Fængslet, og navnlig altid, naar Nogen der beklager sig over Ildebefindende, og har da til enhver Tid fundet det i alle Maader at være i en til Sundhedshensyn svarende Stand. Det bliver hyppigt hvidtet og skuret, Carbonsyre er stadigen hensat i Lokalerne til disses Desinfection, og tørret Jord forefindes altid til Brug ved Latrinerne, Ventilationen er upaaklagelig. Sund og regelmæssig Føde gives og friskt Vand findes i Overflødighed. Fangerne bade sig dagligen og faae rene Klæder udleverede hver Uge. Det kan vel ikke nægtes, at Fængslet i den allerførste Tid umiddelbart efter Oprøret var overfyldt, men dette var et nødvendigt Onde, der ogsaa meget snart blev afhjulpet, da over Halvparten af Fangerne bleve overflyttede til Richmond. Fra den Tid ind til Dato har det ingensinde været overfyldt, og for nærværende Tid findes der i dette Fængsel, der med Lethed rummer 80–100 Fanger, kun 24, hvoraf 10 ere Arbeidere [opslag 765] fra de brittiske besiddelser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fangernes sanitaire Tilstand, skal jeg tillade mig at anføre, at den efter min Mening har været meget tilfredsstillende. Fangerne til enhver Tid i virkelige Sygdomstilfælde blevne behandlede i Hospitalet. Af de fra 1ste October 1878 – 1ste Januar 1880 behandlede Fanger 167 hørte de 61 til Arbeidere fra de brittiske Besiddelser, og af disse sidste hørte 55 til Mandkjønnet og 6 til Kvindekjønnet.

Efterfølgende Liste vil for de sidstnævnte 61 Individuers Vedkommende vise, for hvilke Sygdomme disse have været behandlede i Hospitalet i den omhandlede Tid.

Sygdomme	Mandfolk	Fruentimmer
Abort		1
Brokskade	4	
Barnefødsel		1
Bronchitis	2	
Diarrhoa	3	
Epilepsia	1	
Gonorrhæa	1	
Guulsot	2	
Intermitterende Feber	16	
Øiensygdomme	1	
Skud	9	
Saar Huggede	3	1
Skaaret (Forsøg paa Selvmord)	1	
Skinnebeensaar	3	
Skjørbug	5	
Simulation	3	2
Svangerskab		1
Svindsot	1	
	55	6

Dette giver utvivlsomt ingen utilfredsstillende Statistik, thi naar tages Hensyn til og undtages de forskellige Læsioner, Patienterne have paadraget sig under Oprøret, og de 5 Tilfælde af Skjørbug, adskiller den sig i det væsentlige ikke fra en Statistik under ganske almindelige Forhold. Om de nævnte Tilfælde af Skjørbug maa tillige bemærkes, at de alle ere opstaede umiddelbart efter Patienternes Ankomst her- [opslag 766] til fra Richmond.

Kun 1 Dødsfald er forekommet, en Mand, der led af forskellige Skudsaar.

Naar nu tilføies, at ingen Fange i Fortet for nærværende Tid beklager sig over noget Ildebefindende, at de ere alle i godt Huld, at ingen Klage er fremkommet over Mangel paa Føde, Beklædning o. desl. samt at kun 2 ere under Behandling i Hospitalet, den ene for et let Tilfælde af intermitterende Feber, den anden for en Øiensygdom, maa vel Forholdene i alle Maader kunne siges at være gode.

Frederiksted den 17de Januar 1880.

Ærbødigst H. Hansen. Offentlig Læge.

Til Præsidentskabet for St Croix.

Rigtig Gjenmart. J Duus, Fm

Telegrafstation Kjøbenhavn.

Telegram N° 2074.

Indleveret i St Thomas den 11/2 1880

Finances Kbhvn

Tyve sex Richmond sytten Ferderiksted

ialt fyrgetyve tre hvoraf tyve fem engelske. Commissionens Forhør sluttede tredivte Januar Beretning afgaar herfra fjortende 11/2 80 Garde modtaget 11/2 80

[opslag 767] Telegram afsendt 10 Febr. 1880.

Governor Santhomas Westindies.

Hvormange Arresteranter i Richmond og naar ventes Sagen sluttet

[opslag 768]

Til Udenrigsministeriet d. 3^{die} December 1879.

Med bhgl Skr af [hul i papiret] Ministeren [hul i papiret] Afskrift af den her Storbritanniske Ges[hul i papiret] 28 f.M., hvori paa [hul i papiret] Indberetning fra den brittiske [hul i papiret] paa St Thomas klager over Fængslerne paa St Croix [hul i papiret] Sigende skulle være [hul i papiret] de Arresterede halvt [hul i papiret] utilstrækkelig værende, [hul i papiret] dertil stilles Begjæring [hul i papiret] brittiske Undersaatter [hul i papiret] for F.....; og Ud [hul i papiret] har i denne Anledning [hul i papiret] om Samme ikke allene [hul i papiret] kunne blive her istand [hul i papiret] at de paagjældende Straffesag [hul i papiret] engelske Undersaatter der [hul i papiret] rede, ville blive fremsk[hul i papiret] get som muligt.

Foranlediget herved skal [hul i papiret] undlade at udtale, at det [hul i papiret] nogen Tvivl om, at disse Sag [hul i papiret] hvis Undersøgelse og Paakjen [hul i papiret] strax blev nedsat en særlig [hul i papiret] baade ere blevne og [hul i papiret] bleve formanede mod al [hul i papiret] lighed, Omstændighederne [hul i papiret] navnlig at der i saa Hensee [hul i papiret] er blevet gjort mindste Indskj [hul i papiret] de indfødte og fremmede [hul i papiret] her. Men til en direkte Udtalelse [hul i papiret] Sager Standpunkt i [hul i papiret] ket for Fministr ikke det [hul i papiret] Materiale, li..... som [hul i papiret] sig istand til at give Til [hul i papiret] [opslag 769] en særlig Fremskyndelse for engelske Arbejderes Vedkommende, da det er en Selvfølge, at en virkelig Udsondring af enkelte Personer paa Grund af deres Nationalitet er umulig i Sager af denne Beskaffenhed.

Fremdeles kan Ministeriet med Hensyn til det Paasagn angaaende Fængslernes og de Arresteredes utilbørlige Tilstand, hvorpaa Gesandts Begjæring støtter, vel ikke i Øieblikket give nogen positiv Erklæring, men naar henseer paa den ene Side til den Humanitet, der pligtmæssig ellers i alle slige Forhold udvises af Autoriteterne, paa den anden Side til Menig Mands gjentagne Erfaringer (i hvilken Henseende man kan henvise til sine Skrivelser til Udenrigsministeriet af 5 Mai, 22 Juli og 15 September d. A.) om den vidtgaende Hensynsløshed, med hvilken Consul Stevens i sine Indberetninger henkaster ubegrundede og nærgaaende Beskyldninger imod Autoriteterne paa de dansk-vestindiske Øer, har Ministeriet ikke mindste Tvivl om, at ogsaa hiint Paasagn vil vise sig at være af samme Beskaffenhed, naar den Gouvernementet nu affordrede Erklæring foreligger.

(Ministerens Underskrift) d. 3/12 79.

Til Gouv^{tet} for de d v Øer. d 3 December 1879.

N° 231.

Udenrigsministeriet har tilstillet FM^t den i Afskrift vedlagte Skrivelse fra den herværende Britiske Gesandt af 28de f M.; hvori der paa den Engelske Regjerings Vegne ankes over, at et Antal af 134 Arresteranter, blandt

hvilke Nogle ere engelske Undersaatter, formeentlig endnu vente deres Dom for Deltagelse i Negeropstanden i forrige Aar og skulle hensidde i Fængslerne paa St Croix under for dem selv sørgelige og for Sundhedstilstanden paa Øen i Almindelighed skadelige Forhold. Da Udenrigsministeriet, medens det ikke betvivler, at den vistnok i høi Grad overdrevne Skildring af Fangernes Tilstand vil kunne gjendrive fuldstændig, naar de i saa Henseende fornødne Oplysninger ere tilveiebragte igjennem Gouv^{tes}, har anmodet FM^t om at indhente disse Oplysninger, skulde man herved tjenstlig bede Ministeriet meddelt Gouv^{tes} bhgl Erklæring over Sagen.

CCB d. 3/12 79

[opslag 770]

Udenrigsministeriet. Kjøbenhavn d. 29de November 1879.

Som Finantsministeriet af den i Afskrift vedlagte Skrivelse fra den herværende Britiske Gesandt behagelig vil erfare, ankes der nu fra engelsk Side over, at et Antal af 134 Arrestanter, blandt hvilke Nogle ere engelske Undersaatter, formentlig endnu vente deres Dom for Deltagelse i Negeropstanden f. A. og skulle hensidde i Fængslerne paa St. Croix under for dem selv sørgelige og for Sundhedstilstanden paa Øen i Almindelighed skadelige Forhold.

Idet Udenrigsministeriet ikke i mindste Maade betvivler, at en Gouverneuren i denne Anledning afkrævet Erklæring vil fuldstændig gjendrive den vistnok i høj Grad overdrevne Skildring af Fangernes Tilstand, tillader man sig tjenstligst at henstille, om Ministeriet ikke allerede nu maatte kunne blive sat i Stand til at erklære ovennævnte Gesandt, at de paagældende Straffesager, forsaavidt engelske Undersaatter deri ere implicerede, ville blive fremskyndede saa meget [opslag 771] som muligt. –

O. D. Rosenørn-Lehn

Til Finantsministeriet.

Copy

Copenhagen November 28 1879.

Monsieur le Baron,

From a Despatch dated the 20th ultimo, addressed by the British Consul at St. Thomas to Her Majestys Government, it appears that one hundred and thirty four Prisoners, some of whom are British Labourers arrested during the Negro Riots last year are still awaiting their trial in the Prisons of St Croix.

As these Prisons are said to be in a filthy condition and those persons confined in them half naked and scarcely fed, it is most desirable, with the yellow Fever in the Island, that these unfortunate people should be removed from them as soon as possible; and therefore I have been desired by the Marquis of Salisbury to make a representation on this matter to Y. Exc. and to ask that any British Subjects who are there detained may be brought to trial without delay. [opslag 772]

Awaiting Y. Exc's reply, which I am sure will grant so reasonable a request, I await myself etc.

/:signed:/ Charles Lennox Wyke

His Excellency Baron Rosenørn-Lehn.

[opslag 773-776] St. Croix Avis den 30te October 1878. (Kun Fireburn-relevante artikler medtaget her)

NEW ADVERTISEMENTS.

JANUS AUGUST GARDE

Gouverneur for de dansk vestindiske Øer, Kammerherre, Commandeur af Danebrog og Danebrogsmand
GJØR VITTERLIGT: Da det Oprør der dend. 5te ds. endnu herskede paa Øen St. Croix og da nødvendiggjorde Nedsættelsen af en overordentlig Standret til Forfølgning og Paakjerdelse af de i og under Oprøret af Oprørerne, Urostifrerne og alle Deellagere i Oprøret og sammes Ødelæggelser begaaede Forbrydelser nu er saavidt dæmpet, at Forudsætningerne for Standrettens Oprettelse ikke længere ere tilstede, har jeg D.D. ophævet bemeldte Standret.

Da imidlertid den videre Behandling af de fra Oprøret opstaaende Sager efter deres Beskaffenhed og Omfang som henhørende under forskjellige Jurisdiktioner ikke hensigtsmæssig vil kunne skee ved de almindelige Retter, men maa foretages ved en extraordinair Ret, saa har jeg i Kraft af den mig i saa Henseende ved Hans Majestæt Kongens Allerhøieste Resolution af 25de ds. tillagte Bemyndigelse udnævnt ligesom jeg herved udnævner Efternævnte:

Overdommer ved den Kongelige vestindiske Landsoverret Juatitsraad Ph. P. Rosenstand,

Underdommer i Frederiksteds Jurisdiction Justitsraad C Sarauw, og

Politimester Justitsraad A. Forsberg, Ridder af Danebrog og Danebrogsmand, til at sammentraede i en Commission for at undersøge og paakjende de Sager, der reise sig af og angaae Forbrydelser, der, som ovenmeldt, ere begaaede i og under det nu stedfundne Oprør af Oprørerne, Urostitterne og alle Deeltagere i Oprøret og sammes Ødelæggelser; og skulle Comissionens Behandling, Kjendelser og Domme være underkastede Appel umiddelbart til Høiesteret.

Commissioned skal være bemyndiget til at sætte og holde Ret i enhver af Øen St. Croix to Jurisdiktioner og paa ethvert Sted paa denne Ø, hvor den maatte finde Anledning dertil, og skal Enhver, som den maatte fremkalde for at afgive Forklaring og som opholder sig paa denne Ø, være forpligtet til efter Indkaldelse sine exceptione fori at møde for den.

Saa skal og Enhver af Commissairene være bemyndiget til at optage Forhør i de andre Commissaires Forfald, hvortil ogsaa hører, naar disse, enkeltviis eller i Forening, ere beskjæftigede med andre Undersøgelser, dog at der, naar alene en enkelt Commissair beklæder Retten, skal være tilstede tvende lovfaste Vidner, af hvilke det ene kan være den Skriver, som Commissionen skal være bemyndiget til at antage til at føre Protokollen.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer p. t. St. Croix den 28de October 1878.

Under min Haand og Gouvernementets Segl.

AUG. GARDE. (L. S.) /H. Hänschell. Fm.

Commissorium for

De Herrer Overdommer ved den Konge lige Vestindiske Landsoverret Justitsraad Ph. P. Rosenstand,

Underdommer i Frederiksteds Jurisdiction Justitsraad C. Sarauw, og

Politimester Justitsraad A. Forsberg Ridder af Danebrog og Danebrogsmand til at undersøge og paakjende indbemeldte Sager.

Translation.

JANUS AUGUST GARDE

Governor of the Danish West India Islands, Chamberlain,

Commander of Danebrog and Danebrogsmand

MAKE KNOWN : Whereas the insurrection, which on the 5th inst. still prevailed in the Island of St. Croix and at the time necessitated the appointment of an extraordinary Court Martial for the purpose of prosecuting and passing sentence on all crimes and offences committed in and during the insurrection by the rioters, disturbers of the peace, and all other partakers in the insurrection and the mischief caused thereby, is now so far quelled, that the circumstances which caused the appointment of the extraordinary Court Martial do not longer exist, I have under this date abolished the said extraordinary Court Martial.

As however, the further treatment of the cases originating from the insurrection, on account of the nature and extent of said cases, and on account of their belonging to different Jurisdictions, can not suitably be effected at the ordinary courts, but must take place at an extraordinary court, I have in virtue of the authority, given to me by His Majesty's Resolution af 25th inst., appointed, as I do hereby appoint :

Chief Judge in the Royal West India Upper Court, Justitsraad Ph. P. Rosenstand,

Judge in the Jurisdiction of Frederiksted Justitsraad C. Sarauw, and

Policemaster Justitsraad A. Forsberg, Knight of Danebrog and Danebrogsmand, to meet in a Commission in order to investigate and sentence the crimes committed in and during the late insurrection by the rioters, disturbers of the peace, and all other partakers in the insurrection and the mischief caused thereby. The sentences of the Commission are to be appealed directly to the Highest Court.

The Commission shall be authorized to keep the Court in each of the two Jurisdictions of the Island of St. Croix, and in any place in this Island where it may find occasion to do so, and every person living in this Island, whom it might call upon to give evidence, shall be bound to appear before it when called, sine exceptione fori.

Each Commissioner shall be authorized to investigate cases in the absence of the other Commissioners, when these separately or jointly are occupied with other investigations. When, however only one of the Commissioners keeps the Court, two legal witnesses shall be present, of whom the one may be the writer, whom the Commission is authorized to engage for the Protocol.

The Government of the Danish West India Islands p. t. St. Croix 25th October 1878.

Under my hand and the Seal of Government.

AUG. GARDE. (L. S.) / H. Hänschell. Fm.

Commission for

The Chief Judge in the Royal West India Upper Court, Justitsraad Ph. P. Rosenstand.

Judge in the Jurisdiction of Frederiksted, Justitsraad C. Sarauw, and

Policemaster Justitsraad A. Forsberg Knight of Danebrog and Danebrogsmand, to investigate and sentence the above mentioned cases.

"THE AVIS"

CHRISTIANSTED, ST. CROIX

Wednesday 30th October 1878.

We have learned that our short articles on the riots have been pretty widely condemned as "making too little" of the events; and as the contributor of those articles does not affect to be indifferent to the good opinion of his fellow colonists, he may perhaps be permitted to pen a few words of explanation. When the late unfortunate outbreak took place, we felt some responsibility as to the mode in which we should discharge our duty in recording the events. The sensational manner, by adopting which we could have filled our paper, never occurred to us, being, in our opinion, beneath contempt. We might however have endeavoured to make our columns reflect in some degree the dread, the passionate anger, the anxiety, and the deep sympathy for the calamities of others which swayed the community. In short, we might have handled the events from an emotional standpoint. But it was just this that we considered it our duty not to do. In all such calamities, the emotions are certain to come into excessive action, and it is every prudent man's duty not only to abstain from adding fuel to the flames, but, if possible, to check them. One death and several cases of serious illness traceable to overtension of the nervous system may serve to warn excitement-mongers of the dangerous character of the goods which they distribute so freely.

We have avoided the business, and when these events cease to be written about, which we hope they will be some day, we shall lay down our pen with a good conscience, so far as this period of our service is concerned. Such being our views, our readers will understand that the absence of emotional sympathy from our articles is due to the presence of a sincere rational sympathy with this community in what we have regarded as one of its greatest wants during the past few weeks. This is the meaning of the absence of many painful details, of all forms of exclamation and lament, and this also explains the attempt to estimate calmly the amount of loss sustained. The justness of our estimates must of course be left to the decision of further investigations; we can only say that they were given carefully and conscientiously without any motive that

we are sensible of tor exaggeration or reduction. Leaving these remarks to the consideration of our readers we pass on to other matters.

The hills which form so picturesque a feature in the background when we view Christiansted from the sea, have formed for the last three weeks the canvas on which many imaginary pictures of terror and devastation have been painted. The last story which has reached us is so comical that we think it worth repeating. It may help to laugh some of our lady friends out of their gloomy forebodings. The real incident, at least so we believe, was this. A lad was carrying home a loaded rifle for one of the volunteers, when either from accident or from playfulness on the lad's part, it went off. The shot was heard by some unknown person of powerful imagination, who immediately interpreted it. It was a man with a pot of tar in one hand and a comb of lucifer matches in the other, who had been seen suspiciously "prowling around," and whose enterprising career had been suddenly terminated by the fatal j shot just heard. This story, dear lady readers, is highly instructive. We do not mean to press you by demanding to know how many sleepless nights you have passed on account of an imaginary man with an imaginary tar pot, but we would seriously urge you, if you would avoid having to send tor the doctor, to join us in laughing at your fears, ensure yourselves a tow nights of undisturbed rest to make up for lost time, and thus fit yourself for new duties entered on with new hopes. Since writing the above paragraphs we have had qn opportunity of hearing that the official investigation of losses sustained will prove our suppositions as to the quantity of produce destroyed and cane fields burnt to have been far too low. The sugar and rum lost is more than fifty per cent above our figures, and the acreage of cane destroyed is four times what we had stated it at. We hope shortly to be able to give the exact figures; but in the meantime mention these facts as an acknowledgment of our being mistaken as to the items in question.

A serious accident happened in town on Monday, of which a notice will be found elsewhere. We have above mentioned another instance of a rifle going off while in charge of a lad, though in that case, fortunately, without injurious consequences. These accidents will, we hope, serve as warnings to all who have volunteered to carry arms to be careful not to leave them about loaded, or trust them in that condition to thoughtless persons. We may add that the services of our volunteers, who sacrifice their rest to the public safety, are highly appreciated, and we are sure that they will be the first to regret the association of any unpleasant recollections with those services.

As the impressions of the number of this journal which contained the list of the properties destroyed during the riots have been all sold, and copies are still asked for, We reprint the list as follows:

Properties destroyed :

1. Clastic Coakley,	16. Paradise,
2. Diamond & Ruby,	17. Mannings Bay,
3. Work & Rest,	18. Betty's Hope,
4. Strawberry Hill,	19. Mt. Pleasant & Plessen,
5. Barrenspot,	20. St Georges,
6. Clifton Hill, (works saved)	21. William's Delight, (works saved)
7. Slob,	22. Enfield Green,
8. Fredensborg & King's Hill,	23. Carlton,
9. Bethlehem,	24. Whim,
10. Blessing,	25. Concordia, (west)
11. Auguilla,	26. Good Hope,
12. Castle Bourke,	27. Wheel of Fortune,
13. Lower Love,	28. Diamond, (works saved)
14. Golden Grove,	29. Mt. Victory,
15. Adventure,	30. Punch.

31. Nicolas, (works saved)
32. Annaiy,
33. Montpellier,
34. Mt. Stewart, (works saved)
35. Two Friends, (works saved.)
36. Grove Place,
37. Big Fountain,
38. River,
39. Hermitage,
40. Upper Love,
41. Mount Pleasant,

42. Jealousy,
43. Canaan,
44. Mon Bijou,
45. Lebanon Hill,
46. Glynn, (works saved)
47. Concordia,
48. Morning Star,
49. Dolby Hill, (Montpeliier)
50. La Vallée,
51. Rust-op-Twist, (works saved)

Besides these, the following buildings were destroyed: Glynn Factory Station, the weighhouse at Peter's Rest Station, the school and teacher's house at Mt. Viotory, the police station and school house at Kings Hill, and the residences at Peter's Rest, Negro Bay and Allandale.

The remaining properties in the island, which escaped destruction, not including East end estates, which were never threatened, are as follows:

1. Orange Grove & Beeston Hill,	15. Jerusalem,
2. Little Princess & Golden Rock,	16. Hope,
3. La Grande Princesse,	17. Two Brothers,
4. St. John's.	18. Williams,
5. Judith's Fancy,	19. Sprat Hall,
6. Constitution Hill,	23. Butler's Bay,
7. Anna's Hope,	21. La Grange,
8. Sion Farm,	22. Prosperity, (west)
9. Sion Hill,	23. Little La Grange & Jolly Hill,
10. Rattan,	24. Høgensborg,
11. Mary's Fancy,	25. Orange Grove, (west)
12. Bonne Esperance,	26. Oxford,
13. La Reine,	27. Becks Grove,
14. Granard & Cane Garden.	28. Spring Garden,

On Monday morning some excitement was caused in our town by the news that a girl named Clara Ebersen was accidentally shot by a boy named Joseph Williams at a house in Prince's Street. It seems that he did what he had often improperly done before, pointed a gun at her in sport. The gun was the one used by a volunteer in whose service this boy was, and who was away from home at the time. On this occasion it went off with fearful results to the poor girl. The ball shattered the fourth finger of one hand, which was held up before her face, so that part of it had to be amputated, and lacerated the first and second fingers. It then entered through the left corner of her mouth, fractured the bottom jawbone, and tore away the whole front of the top jawbone, from one eye tooth to the other. In its course out it laid open the right cheek from the corner of the mouth nearly up to the ear. The tongue is also lacerated. No less than 13 sutures have had to be put in, as we are informed by the King's Physician, Dr. Kalmer, who has kindly given us particulars of the case, and who will, we hope, excuse us, if, in our ignorance of such matters, we have not quite correctly represented what he told us. The girl was taken to the Hospital, and is under his care. We need scarcely add that her life is in imminent danger, but we are sure that, if she can be brought through, his skill will be cheerfully exerted on her behalf.

The boy was imprisoned in the Fort, but has been since released we are informed.

Proclamation.

Da der er Grund til at antage at mange Eiendomsgjenstande som i de sidst forfaldne Uroligheder ere blevne borttagne fra Boliger og andre Steder nu findes forstukne af Plantage-Arbeidere og Andre af Frygt for Straf.

JEG JANUS AUGUST GARDE

Ridder, Commandeur af Dannebrog og Dannebrogsmænd, Kammerherre, Gouverneur for de dansk-vestindiske Øer.

GJØR HERVED VITTERLIGT, at Ingen vil biive straffet for at være i Besiddelse af saadanne Gjenstande, saafremt han afleverer dem til Forvalteren af den Plantage hvorpaa han boer, forinden Udløbet af Fire-og-Tyve Timer efterat nærværende Proclamation har været oplæst.

Det er min Begjæring til Forvalteren paa enhver Plantage, at han uden Ophold læser og forklarer denne Proclamation for Arbejderne og advarer dem mod Følgerne for dens Tilsidesættelse. Han skal derefter modtage, i to paalidelige Vidners Overværelse, de Sager, som maatte blive ham afleverede, og paa det hermed følgende Schema optage en Liste over saadanne Sager og afgive de øvrige Forklaringer som i de forskjellige Rubriker ere forlangte. Schemaet og de afleverede Sager vilie derefter være at tilstille Jurisdictionens Politimester saasnart som muligt.

Saafremt der efter Udløbet af de Fire-og-Tyve Timer skulde være Grund tii at mistænke Nogen paa en Plantage for, at han har tilbageholdt stjaalen Ejendom, skal Forvalteren anmelde saadant for Politiet tii nærmere Undersøgelse.

Gouverneimentet for de Dansk Vestindiske Øer p. t. St. Croix den 21de October 1878.

AUG. GARDE.

Proclamation.

WHEREAS there is reason to believe that many articles of property taken from dwelling houses and other places during the late riots are now concealed by the estates' labourers and others from fear of punishment,

I JANUS AUGUST GARDE,

Knight, Commander of the Order of Danebrog, Chamberlain, Governor of the Danish Westindia Islands.

DO HEREBY DECLARE, that no person shall be punished for being in possession of such property, provided he will give it up to the Manager of the estate where he is living within twenty four hours after the reading of this proclamation.

And I do hereby request the Manager on each estate to read and explain this proclamation to the labourers without delay, and to warn them of the consequences of neglecting it. After which he is to receive, in the presence of two reliable witnesses, any goods that may be given up to him, and to enter, in the schedule herewith provided, a list of such goods, together with the particulars indicated in the several columns. The schedule and the goods given up are to be sent to the police master of the district as early as possible.

If, after the expiration of the twenty-four hours, there should be ground for suspecting that any person on the estate retains stolen property in his possession, the Manager is to report the case to the Police for investigation.

The Government of the Danish West India islands, p. t. St Croix 21st October 1878.

AUG. GARDE.

[opslag 777]

Til Gouvtt for de d. v. Øer d. 26 Oktober 1878.

I Anledning af et fra Gouvtt indkommet Telegram af 22de dennes, har det paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling behaget Hans Maj: Kongen ved allerhøieste Resolution af 25de dennes al-

lernaadigst at bemyndige Hr. Gouverneuren til at nedsætte en Commission med Appel til Høiesteret af Sager imod Deltagerne i et i denne Maaned stedfundne Uroligheder paa St Croix.

Denne allerhøieste Resolution, hvis Indhold samme Dag er telegrapheret til Hr Guverneuren, unnlader Man ikke hermed tjenstlig at meddele Gtet til fornøden Efterretning. CCB 26/10 78

[opslag 778]

All. Forestilling

angaende Bemyndigelse for Gouverneuren for de d. v. Øer til at nedsætte en Commission til Undersøgelse og Paadømmelse af Sager imod Deeltagerne i de paa St Croix stedfundne Uroligheder.

FMt den 23 Octbr 1878

Resolution

Indstillingen bifaldes. Fredensborg d 25de October 1878 Christian R.

In fidem expid P Rosenørn

Fra Gouverneuren for d Vestindiske Øer er til FMt indkommet et Telegram af Gaarsdato, hvori han andrager om Bemyndigelse til at nedsætte en Commission til Undersøgelse og Paadømmelse under Appel til Høiesteret af Sager imod Deltagerne i de i denne Maaned stedfundne Uroligheder paa St Croix.

Med den allerunderdanigste Bemærkning, at der hidtil endnu ikke er indløbet nærmere direkte Efterretninger fra Gouverneuren om Urolighederne, end de, der foreligge igjennem de DMT allernaadigst bekjendte Telegrammer, men at det efter min all: Formening maa ansees utvivlsomt, at der er Anledning til at oprette en extraordinair Domstol, som den af Gouverneuren foreslaaede, hvilken Formening ligeledes er tiltraadt af Justitsministeriet, med hvilket jeg har brevvexlet derom, tillader jeg mig i dybeste Underdanighed at indstille,

at Gouverneuren for de D Vestindiske Øere maa blive allernaadigst bemyndiget til at nedsætte en Commission til Undersøgelse, og Paadømmelse under Appel til Høiesteret af Sager imod Deltagerne i de i denne Maaned stedfundne Uroligheder paa St Croix.

[opslag 779]

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 23 October 1878.

I Gjensvar paa Finantsministeriets behagelige Skrivelse af Dags Dato unnlader Man ikke at meddele, at der fra Justitsministeriets Side ikke findes Noget at erindre imod, at der af velbemeldte Ministerium udvirkes allerhøieste Resolution, hvorved Governøren for de dansk-vestindiske Øer bemyndiges til at nedsætte en Kommission til at undersøge og, under Appel til Høiesteret, paadømme Sager imod Deltagerne i det paa St. Croix stedfundne Oprør.

J Nullemann

Til Finantsministeriet.

[opslag 780]

Til Justitsministeriet d. 23de Oktober 1878.

Ved et Telegram fra Gouverneuren for de d. v. Øer af Gaard Dato h[hul i papiret] har han andraget om Bemyndige[hul i papiret] til ad mandatum at nedsætte en Commission til at undersøge og under Appel til Høiesteret paadømme Sager imod Deltagerne i det paa St Croix stedfundne Oprør.

Forinden videre foretages, skulde Man herom tjenstligst bede FMt meddelt Justitsministeriets bhgl Yttringer. CCB 23/10. 78.

[opslag 781]

Telegrafstation Kjøbenhavn.

Telegram N° 93

Indleveret i St Croix den 22/10 1878

Minister finances Cphgn.

Authorization wantes to appoint ad mandatum commission to investigate and sentenced insurgents under appeal to hoiesteret
Governor Santacr[hul i papiret]

[opslag 782-785] Tom

[opslag 786]

Hermed 6 Bilage

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

N° 41.

St Thomas den 10de Februar 1880.

I Anledning af Finantsministeriets Skrivelse af 3^{die} December f. A. N° 231, i hvilken Gouvernementets Erklæring er begjært over en fra den britiske Gesandt i Kjøbenhavn indkommen, i Gjenpart vedlagt, Skrivelse af 28de November d. A. med Klage over Behandlingen af de paa St Croix hensiddende Arrestanter efter Octoberopstanden, meddeles tjenstligst Følgende:

Gouvernementet har ladet det være sig magtpaaliggende at tilveiebringe nye saa udtømmende og nøiagtige Oplysninger som muligt om det paagjældende Forhold og skal i Henhold hertil nu tilstille Ministeriet Gjenparter af Erklæringer af Formanden for Undersøgelsescommissionen, fremdeles af Indberetning fra Præsidentskabet af 29de f. M. med deri omhandlede fire Embedserklæringer fra Landphysikus paa St Croix, Arresthuscommissionen i Christiansted samt fra Politimesteren og fra den offentlige Læge i Frederiksted. Af disse Dokumenter fremgaar det formentlig tilstrækkeligt, at samtlige de af den britiske Regjering i Henhold til dens herværende Consuls Indberetning fremhævede Klagepunkter over [opslag 787] Fængslernes slette Indretning og Fangernes daarlige Behandling, savne enhver Grund. Naar undtages, at Fængslet i Frederiksted en kort Tid var overfyldt, som en naturlig Følge af de ved Opstanden fremkaldte abnorme Tilstande, hvilket dog meget snart hævedes, særlig derved, at den Engelske Corvet Tourmaline (cfr. Gouvernementets Beretning af 26de October 1878 N° 314) førte 127 Fanger fra Frederiksted til Christiansted, har Belægningen ingensinde senere været for stor. Sundhedstilstanden blandt Fangerne har, som de nu fremsendte statistiske Data udvise, ogsaa været upaaklagelig. Consulens Henvisning til den gule Febers Tilstædeværelse paa St Croix er, som det fremgaar af Bilagene, ikke korrekt. De faa sporadiske Tilfælde, vare standsede, førend han indgav sin Indberetning, og Sygdommen kunde tilmed efter sin Natur vanskeligt udbryde blandt disse, og har heller ikke angrebet nogen af dem. I Modsætning til Consulens Indberetning er det fremdeles godtgjort, at der har været sørget tilbørligt for Renlighed og Orden i Fængslerne, og at Fangernes Beklædning og Føde har været god og passende. Naar undtages en leilighedsvis og i Forbigaaende fremsat Forespørgsel af den engelske Viceconsul i Christiansted til Undersøgelsescommissionens Formand, sees det forøvrigt, at ingen af de her paa Øerne anerkjendt engelske Consularembetsmænd nogensinde have henvendt sig til de paagjældende Autoriteter for at erholde Oplysning om Forholdene i Fængslerne eller Adgang til disse. Forsaavidt er det vel korrekt, naar det i den britiske Gesandts Depeche hedder at "these Prisons are said to be &c, men Gouvernementet maa udtale sin Beklagelse over, at Consul Steven atter i nærværende Forhold har tilladt sig, uden personlig Undersøgelse og alene støttet til upaalidelige Rygter, at fremkomme med usandfærdige og nedsættende Klager over herværende Institutioner.

Saaledes som det vil sees af Undersøgelsescommissionens Erklæring, er hele Antallet af de endnu hensiddende Fanger ikkun 45, af hvilke omtrent Halvdelen ere Folk, der for 8–20 Aar siden ere indvandrede fra de engelske Øer. Ifølge nu modtagen Meddelelse har Commissionen forøvrigt nu afsluttet Undersøgelsen, som Følge hvoraf jeg efter Forhandling med denne skal søge Sagen hurtigst muligt fremmet.

Efterskrift.

Efter at Foranstaaende var nedskrevet modtog Gouvernementet den 10de dennes Ministeriets Telegram saalydende:

"Hvormange Arrestanter Richmond og naar ventes Sagen sluttet."

hvortil jeg samme Dag besvarede saaledes:

”Tyve sex Richmond Sytten Frederiksted ialt Fyrgetyve tre, hvoraf Tyve fem engelske. Commis- [opslag 788] sionens forhøer sluttede tredivte Januar. Beretning afgaaer herfra fjortende.”

Tallene ere anførte efter Opgivende af Overdommeren, der fortiden befinder sig her.

Aug Grade /.....

Til Finantsministeriet.

fungerende Læge erklærer, at Arrestanternes sanitaire Tilstand har været meget tilfredsstillende, at Fængselets Sygestatistik – naar afsees fra de Læsioner, som nogle Arrestanter havde paadraget sig under Oprøret, og fra 5 Skjørbugtilfælde – i det væsentlige ikke har udskilt sig fra en Statistik under ganske almindelige Forhold, og at der kun er indtruffet et eneste Forhold, der ikke hidrørte fra Skudsaar under Oprøret.

Guul Feber har ikke vist sig i noget af Fængslerne, og Consul Stevens's Angivelse i hans Indberetning af 20 October f.A. om at denne Sygdom da herskede paa Øen, er urigtig; de ganske enkelte sporadiske Feber-tilfælde, som havde viist sig i Frederiksted vare standsede længe før d. 20 October, hvad det maa forundre Ministeriet at han har kunnet være uvidende om, og hvad han ialtfald med største Lethed kunde have faaet konstateret fra vedk. Viceconsuler inden han indførte hiint urigtige Angivelse i sin officielle Rapport.

Naar FM. her meddeler disse Febriloplysninger, er det selvfølgelig ikke i nogen Erkjendelse af en Forpligtelse til at gjøre Rede herfor som Svar paa den storbritanniske Gesandts Note og de deri rygteviis anførte løse og i almindelige Udtryk falske Paasagn, men i Forventning af, at Udenrigsministeriet, støttende sig paa de her anførte Data, ikke vil undlade, ogsaa ved denne Leilighed, paany at henlede den storbritanniske Regjerings Opmærksomhed paa den uforandrede Upaalidelighed af Consul Stevens Indberetninger og Beklageligheden af, at slige Indberetninger, der ikke blot ere usande, men tillige i høi Grad nærgaaende imod de Kgl. Autoriteter paa de v. Øer, vedblivende skulle gjøres til Gjenstand for Forhandling imellem Regjeringerne.

Det vil iøvrigt formentlig være Udenrigsministeriet bekjendt, at Arrestanternes Antal, der, efterhaanden som Forhøerne skrede frem, formindskedes ved Løsladelse af Alle, imod hvem ikke i høi Grad graverende Oplysninger kom frem, d. 30 Januar d. A., da Commissionens Forhøer afsluttedes, kun udgjorde 43 ialt. Ved Begyndelsen af indeværende Maaned antages, efter udstedt Actionsordre fra Gouvernementet, den egenlige Procedure at være paabegyndt.

Ministeren. d 9/3 1880.

[opslag 789]

FINANTSMINISTERIET.

Efter Ophøret af den under 2^{den} October ~~d~~ f. A. erklærede og den 31te S. M. igjen ophævede Beleirings-tilstand har Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer under 6te ~~f. M.~~ November f. A. i Overeensstemmelse med § 12 af Colonialloven af 27de November 1863 gjort en Meddelelse derom til Kolonialraadet paa St Croix i dets nærmest paafølgende Møde, og i Henhold til bemeldte Lovbestemmelse undlader jeg ikke herved at tilstille Rigsdagens ærede Formand til Meddelelse for Rigsdagen vedlagte Aftryk af Gouvernementets Meddelelse med et Bilag, ledsaget af en Gjenpart af de Bemærkninger, som St. Croix Kolonialraad den 12te ~~f. M.~~ November f. A. har fremsendt om samme.

Kjøbenhavn, den ~~6te December 1878.~~ 30 Januar 1879.

Da Folkethinget er blevet oplyst idag inden dette Brevs Afsendelse maa Meddelelsen vente indtil Rigsdagen paany samles.

10/12 78 C

Til Rigsdagens Formand

[opslag 790]

/De manglende Bilage i Bilagspakke/

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 31te f. M. Nº 316 skal jeg herved tjenstligst indberette, at i Colonialraadets Møde den 6te ds., efter min Tilbagekomst hertil samme Dag, forelagdes i Henhold til Coloniallovens § 12 Gouvernementets Meddelelse til Raadet om den paa St Croix fra 2^{den} til 31te f. M. etablere-
./5 de Beleiringstilstand, af hvilken Meddelelse med Bilag jeg herved tillader mig at tilstille Ministeriet nogle Exemplare.

Raadet nedsatte efter en længere Discussion et Udvalg til at overveie Meddelelsen og fremkomme med Forslag til Raadets Bemærkninger om samme.

For at forberede Anvendelsen af det Laan, som Gouvernementet tør antage, at, St Croix Colonialkasse vil erholde fra Statskassen og for tillige at fremme Afgjørelsen af de forskjellige, Øens Fremtid vedrørende Spørgsmaal foreslog jeg Raadet at nedsætte et Udvalg til i Forening med Gouvernementet:

- 1.) at overveie og tage Beslutning om hvilket Beløb der er nødvendigt at tilveiebringe for at afhjælpe Nøden paa Øen,
- 2.) at fremkomme med Forslag til Colonialraadet om hvilke Andragender det maatte anbefales at rette til Regjeringen med Hensyn til Communens fremtidige, særlig ogsaa finantielle Stilling, og [*opslag 791*]
- 3.) at overveie og tage Beslutning om hvilke Beløb, der af Colonialkassen bør udlaanes til de Brandlidte, samt tage Beslutning om paa hvilken Maade Midlerne skulel anvendes for hurtigst muligt at bringe aktiv Hjælp.

Dette Forslag vedtoges eenstemmigt af Raadet, og ved første Møde med Udvalget, der bestaaer af Medlemmerne Rosenstand, Skeoch, Moore, Farrelly og Elliott, vil formentlig finde Sted den 11te ds, men vil jo neppe ikke kunne føre til noget Resultat forinden jeg erholder Vished om, at den fornødne Hjælp vil blive ydet af Statskassen.

./2 Til Oplysning om Omfanget af den Øen ved Oprøret tilføiede Skade, skal jeg vedlagt fremsende Afskrifter af tvende af Præsidentskabet indsendte Opgjørelser, ifølge hvilke Skaden i det Hele kan anslaaes til c 900,000. – Med Hensyn til Ansættelsen \$ 70₀₀ pr Fad af det paa Marken brændte Sukker, har Præsidentskabet bemærket, at Ansættelsen indbefatter Sukker, Rom og Mallas, \$ 90 pr. Fad, med Fradrag af Forarbejdesomkostninger, \$ 20, eller \$ 70₀₀.

Ifølge Opgjørelsen anslaaes Gjenopførelsen af Værkerne og de nødvendige Bygninger paa Plantagerne at ville udkræve \$ 264,000, Gouvernementet skal med Hensyn hertil henholde sig til sine Udtalelser om Skadens Omfang i Skrivelse af 26de f. M., idet det endnu ikke med Bestemthed kan afgjøres, hvilke Plantage-Eiere, der selv kunne tilveiebringe Midlerne til Værkernes Gjenopførelse, og hvilke der maa hjælpes af det Offentlige.

./ Til Oplysning om Tabet af Menneskeliv under Oprøret vedlægger jeg Afskrift af en Skrivelse fra Præsidentskabet, hvorefter der af Landarbeidere, der havde fast Tjeneste paa Plantagerne, ere dræbte 58 og skudte efter Standrettens Domme 12, medens 14 ere indebrændte ved Brandstiftelsen paa en Plantage, Med Hensyn til Individier, der ikke havde fast Tjeneste paa nogen Plantage, har Politimesteren i Frederiksted oplyst at kun 1 Person af Bybefolkningen er skudt under Oprøret og 2 saarede; af Bybefolkningen i Christiansted savnes, saavidt Politiet har bekjendt, Ingen.

Som Ministeriet bekjendt er endvidere Planter Fontaine og 2 Soldater dræbte under Oprøret; ifølge de hidtil fremkomne Oplysninger have saaledes ialt 88 Mennesker mistet Livet under Oprøret, hvorhos dog endnu bør anføres, at flere Dødsfald efter Oprøret blandt Folk, der maatte flygte fra deres Boliger under Oprøret, maa tilskrives den derved hos Vedkommende fremkaldte nervøse Rystelse.

Da det er mig bekjendt, at man hjemme har været utilfreds med at jeg ei hurtigt nok har givet Underretning om Tab af Menneskeliv, finder jeg her Anledning til at henlede Opmærksomheden paa at det først henimod Slutningen af October Maaned har været muligt at erholde saavidt paalidelige Oplysninger som de nu foreliggende. Tabet af Menneskeliv viser sig betydeligt mindre end tidligere antaget, navnlig under Op-

rørstidens første 1 á 2 Uger modtog jeg saamange forskjellige Opgivelser om Antallet af de Dræbte, at der ikke derpaa kunde bygges nogen bestemt Beretning til Ministeriet, og flere Personer, der i hine Dage angaves som Dræbte viiste sig senere at være ilive, idet de paa forskjellige Maader have enten opholdt sig skjulte eller bortfjernet sig. [opslag 792]

./. Den 8de ds. forlod der Amerikanske Fregat "Plymouth" Frederiksted, og vedlægger jeg Afskrifter af de mellem Chefen, Capitain Harmsny og Gouvernementet, forinden Skibets Afgang, vexlede Breve.

Jeg tillader mig derhos at indstille at der fra Regjeringens Side maatte rettes en Tak til den Nord-Amerikanske Regjering og gjennem den til Kapitain Harmony og hans Officerer for Skibets Afsendelse hertil og dets Ophold her ved Øen.

Med Hensyn til det Franske Krigsskib "La Bourdonnais" skal jeg yderligere oplyse, at jeg under mit sidste Ophold paa St Thomas erfarede fra Consul Lucchette, at han havde henvendt sig til Capitain Lefevre, der for Tiden commanderer Flaadestationen ved de Franske Øer, om Skibets Sendelse til St Croix. Jeg tilstillede derfor Captain Lefevre en Taksigelse, hvoraf jeg herved tillader mig at vedlægge en Afskrift, og skal jeg derhos henstille, om Finantsministeriet maatte finde Anledning til ogsaa at indstille Captain Lefevre til at blive be-naadet med Dannebrogssordens Commandeurkors.

Ro og Orden hersker fremdeles paa Øen, og Arbeidet fortsættes paa alle Plantagerne paa samme Maade og under samme Vilkaar for Arbejderne som forhen. Paa enkelte Plantager have Eierne begyndt at bringe Værkerne under Tag og indrette Smaa-Huse til interimistiske Boliger; af Hovedbygningerne paa de afbrændte Plantager staar nemlig kun de nøgne Mure, alt Træværk i Huset og i de fleste Tilfælde dettes hele Indhold af Meubler etc: er fuldstændigt fortæret af Ilden, der uhindret brændte, saalænge den fandt Næring.

Høstudsigterne her paa Øen ere særdeles lovende, overalt ere Sukkerrørene i udmærket Væxt, og paalidelige Folk antage at der af den nuværende Rør-Masse vil til næste Aar kunne produceres c: 20,000 Fade Sukker. Veiret er vedblivende meget fugtigt og særdeles gunstigt for Sukkerrørenes Væxt.

(Det følgende afsnit overstreget og markeret med: Extraderet N° 877)

~~Medens den paa St Thomas udbrudte Gul-Feber synes at være standset, idet der siden 23de f. M. intet Tilfælde er forekommet, har der desværre viist sig enkelte Tilfælde af Sygdommen her paa Øen, idet en Mand af Garnisonen i Christiansted og en Midshipman fra det Amerikanske Krigsskib "Plymouth", der tilligemed 3 andre af Besætningen, var efterladt syg i Frederiksted, D. D. ere døde af Gul-Feber. Jeg haaber imidlertid, at der ikke vil udvikle sig nogen egentlig Epidem, da Veiret er bleven køligere; enhver mulig Foranstaltning vil hurtigst muligt blive truffen for at forhindre Sygdommens Udbredelse.~~

./. Ved denne Leilighed skal jeg sluttelig fremsende vedlagte Udskrift af Standrettens Protocol der tillige indeholder de af Retten afsagte Domme.

Aug Garde

/ H Hauschill

Til Finantsministeriet

[opslag 793] Afskrift

N° 1619.

Præsidentskabet for St Croix. Den 4de November 1848.

Man har den Ære at indberette, at ifølge de modtagne Opgivelser fra hver enkelt Plantage over de i Op-røret skudte Arbeidere, som havde fast Tjeneste paa Plantagerne, er der skudt 58 Arbeidere
ifølge Standrettens Dom 12 Arbeidere
ialt 70 Arbeidere

Desforuden kan være skudt Individier, som ikke havde taget fast Tjeneste paa Plantagerne, men hvorom intet kan oplyses.

Paa Plantagen Grove Place brændte tildøde 14 Fruentimmer ved Antændelsen af Romfade.

J. A. Stakemann

/ van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

[opslag 794]

Copie

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer
p: t: Christiansted St Croix 7de November 1878.

Sir!

I regret to learn through Mr Alexander Moore that illness prevents You from leaving Your ship. And however Mr Moore has informed me, that You wish to leave St Croix on the last days of the present week, in order to accomplish the other aims of your expedition, I do hereby with least possible delay take the liberty to repeat, as I have already expressed to You in our last interview, that peace and tranquility have been so far restored in this Island, that I could not feel warranted officially to request Your ship to remain here for the protection of the island, whereas I beg to assure You that every day of Your stay here has been appreciated not only by the Government but by the inhabitants in general on account of the feeling of confidence thereby created.

I do accordingly quote concur with your wish to leave St Croix, but before Your departure I would express [opslag 795] to you my sincere thanks for the readiness with which Your ship has appeared here to our assistance.

I remain

Sir

Your most obedient Servant

(undert:) Aug: Garde.

Captain Harmony, U. S. Ship Plymouth, p: t: Frederiksted.

U. S. S. Plymouth 2nd Rate
"West End" Santa Cruz W. I.
Nou: 7th 1878.

To his Excellency Aug: Garde, Governor of the Danish West India Islands
Your Excellency

I have the honor to acknowledge the receipt of your very kind letter of this date.

In reply I have to inform you that in consequence of some severe cases of climatic fever having occurred in the past two days on board this ship, I am compelled, to preserve the health of my crew to leave to day.

I congratulate you on the peaceable condition of the Island and feel delighted to know that you apprehend no further trouble.

I am happy to receive the kind appreciation of my service as Expressed in your letter, and beg leave in thanking you for it, to subscribe Myself.

Yours Excellency's
Most Obedient Servant
D. B. Harmony
Captain U. S. Navy

[opslag 796]

Copie

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer
St Thomas 5te November 1878.

Monsieur le Commandant

Je profite de mon retour à St Thomas pour Vous exprimer ma reconnaissance pour la promptitude avec la quelle Vous avez enoyé un des navires sous vos orders à notre assistance lors des récents événe[hul i papiret] de At Croix nous a été d'antance plus précieuse que le "La Bourdonnais" a été le premier navire de guerre, qui soit apparu sur les côtes de Ste Croix et son arrivée se opportune et son séjour prolongé dans

notre Colonie ont beaucoup contribuí a calmer les esprits et à faciliter la tâche des autorités danoises pour le rétablissement de l'ordre et de la sécurité.

Vous avez démontré une fois de plus la générosité d'âme, qui anime la nation française et que l'on trouve à un si haut degré dans sa marine, et Vous [opslag 797] avez par lá ajouté un lieu de plus à la chaîne d'union et de sympathie, qui a toujours existé entre nos deux nations.

Veuillez agréer, Monsieur le Commandant, avec l'expression de ma reconnaissance, l'assurance de mes sentiments les plus distingués.

(undert.) Aug Garde.

Monsieur Lefèvre
Capitaine de vaisseau,
Commandant la Station navale des Antilles françaises Martinique.

Afskrift

Beregning

over den Øens St Croix tilføiede Skade ved Negeropstanden i October 1878.

I. Skaden tilføiet Øens Sukkerplantager:

Ifølge de af Qvarteerofficererne med tiltagne 2de paalidelige Mænd for hvert Qvarteer foretagne Vurderinger af den Øens Plantager tilføiede Skade ved Ildspasættelse under Oprøret i October 1878 er Skaden følgende:

1. brændte Værker og Bygninger		c \$ 370,090.00
2. " Inventarium og Avlsredskaber		" 31,000.00
3. " Meubler Viin etc:		" 27,800.00
4. " <u>Forarbejdede Produkter:</u>		
685 Fade Sukker @ \$ 60	\$ 41,100 "	
641 " Rom @ " 30	19,230 "	
500 " Mallas @ " 20	<u>10,000 "</u>	" 70,330.00
5. " Rør paa Marken		
989 Agre ansat til 1,444 Fade Sukker a \$ 70		" 101,080.00
6. Tab ved Høstens Forsinkelse anslaaet til 1000 Fade @ \$ 70		<u>" 70,000.00</u>
		<u>\$ 670,300.00</u>

Af de Samme, Mænd er Gjenopførelsen af Værker og nødvendige Bygninger anslaaet til \$ 264,000.00.

[opslag 798]

II. Skaden tilføiet Byen Frederiksted.

Under 15de d. M. har Præsidentskabet ifølge Paalæg af Hans Høivelbaarenhed Gouverneuren tilskrevet Justitsraad Underdommer Sarauw, om med tiltagne tvende paalidelige Mænd, efter hans eget Valg, at vurdere den Skade, som var tilføiet Byen Frederiksted. Ved Skrivelse af 2^{den} November har Justitsraaden indberettet, at der er brændt 66 nærmere specificerede Eiendomme /:deri ikke indbefattet Toldbodbygningen:/ og at han endnu ikke tilnærmelsesviis vil kunne meddele nogen correct Opgivelse af Skaden.

Præsidentskabet ansætter den derfor efter eget Skjøn og efter hvad den almindeligen antages til
c \$ 250,000.

III. Tab for St Croix Colonialkasse.

1. Af Bygninger tilhørende Colonialkassen er brændt:

1. Toldbodbygningen i Frederiksted c \$ 3000.00

2. Skolehuset og Lærerboligen paa Mt Victory	" 2,500.00
3. Det tidligere Retshuus paa Kingshill og Skolehuus samt Politibetjentboligen	" 4,500.00
Vurdering efter Hovedbogen og efter Conference med Bygningsinspecteuren om hvad Gjenopførelsen antages at ville koste	

\$ 10,000.00

./ 2. Tab af Indtægter og forøgede Udgivter /:vide Bilag:/

\$ 19,000.00

\$ 29,000.00

IV. Skade tilføiede Bygninger tilhørende St Croix Fællessukkerkogerier ifølge Forretningsføernes

Opgivelset:

1. Glynn Station Skaden ansat til	\$ 1,536.00
2. Peters Rest	" 345.00
	<u>" 1,881.00</u>

V. Tab for andre paa Landet; Qvægplantager Prosperity, Northstar, hvor Bygninger ere brændte, Jordermoderen paa Kingshill, Dyrlæge O'Reilly Skolelæreren paa Mt Victory, og Andre, som boede omkring paa Landet, vurderet efter et Skjøn til ialt

c. \$ 5,000.00

Recapitulation.

I. Skaden tilføiet Øens Sukkerplantager	c \$ 670,300.00
II. " " Byen Frederiksted	c " 250,000.00
III. " " St Croix Colonialkasse	c " 29,000.00
IV. " " St Croix Fællessukkerkogerier	" 1,881.00
V. " Forskjellige Andre paa Landet	<u>" 5,000.00</u>
	\$ 956,181.00

[opslag 799] Bilag

Colonialkassens Tab foruden Skaden paa Bygninger:

1. Udgivter i nledning af Oprøret deri indbefattet Tab af militære Heste og Vogn anslaaet til c \$ 4,000
/:kunne endnu ikke nøie opgives:/

2. Tab af Indtægter.

a. Skatter, for indeværende Finantsaar vil Mindreindtægten blive \$ 15,000, men vil forhaabentlig indvindes senere.

b. Told.

1. Indførseæstold vil neppe give Tab, saafremt der skal svares Told af de Bygningsmaterialier, som ville blive indførte.

2. Udførselstolden Tab af c 12,000 "

3. Skibsafgivter blive omtrent uforandrede

c. Af Bureauafdrag vil der neppe indkomme synderlig flere i dette Finantsaar. Der skyldes \$ 29,868.86 cts, som dog forhaabentlig senere ville indkomme:

d. Andre Indtægter, Tab efter Skjøn af c 3,000 "

Altsaa Tab for Colonialkassen \$ 19,000 "

Mindre Indtægter i Finantsaaret 18⁷⁸/₇₉ end paaregnet:

1. Skatter	\$ 15,000.00
2. Bureauafdrag	29,646.86
3. Udførselstold	12,000.00
4. Andre Indtægter	<u>3,000.00</u>

[opslag 800] Udskrift af Justitsprotocollen

Standretten i Christiansted sat den 6te Octbr.

Dømte og exeqverede

- 1 den 7de Octbr John Lewis af Lebanonhill, født paa Plant: Rust up Twist 22 Aar gl
- 2 " James de Silva af Jealousy (Fødested ikke angivet) 26 Aar gl
- 3 " Joseph Parris af Lower Love, født paa Barbados (paa St Croix i 19 Aar)
(August Hatchett død paa Hospitalet af Brandsaar ved Afbrændingen af Romkjælderen paa Windsor.)
(8de Octbr)
9de Octbr
- 4 Henry James af Plantagen Windsor født paa St Eustatius 25 Aar gl
- 5 Augustus George af af Plantagen Castle, født paa Pl Cotton Valley 25 Aar gl
- 6 John Adams af Pl Morningstar, født paa Pl Lower Love, 20 à 25 Aar gl
10 Octbr Retten forlagt til Frederiksted
- 7, Thomas Graydon af Pl The Williams, født paa Barbados. 34 Aar gl
- 8, Samuel Henry af Pl Concordia, født paa Antigua 25 Aar gl
11te Octbr
- 9 Robert James af Pl Orange Grove, født paa Pl Peters Rest 25 Aar gl
- 10 Daniel Phillip af Pl La Grange, født paa St Kitts. 20 Aar gl
12te Octbr
- 11 John Charles af Plant. Carlton, født paa Pl Sionfarm 35 Aar gl
- 12 Joseph Harrison af Plant. Carlton født paa Jamaica 30 Aar gl
(14 Octbr)

Efter 14de Octbr intet Møde før den 30te Octbr, da Retten blev hævet ifølge Gouverneur Skrivelse af 28de f: M:

Under Forhørene nævnte foruden de Dømte og Augustus Hatchett endvidere som Anførere eller Delta-gere, p. 2 Joe Williams, Choko, en Dreng Bengy fra Windsor (der bragte Svovlstikker) og en Søster af ham, der bragte Petroleum. p 4 Emanuel og Mason. p. 5 John Barnes, p 6 Joshua Collingmoore, Emanuel af Antigua, Vagtmand Laurentius Frank og Mingo p. 9. Lucas Isaac (Fører afGangen fra Concordia) p. 10 Sylvester fra Monbijou, William Holder, kaldet Poor Fellow (nægtede at have deltaget), 9 15 Poor Boy, en Bordeaux (? lig N° 9 Robert James) (Watts kaldet Scotty p. 16) p. 20 Edward Lewis pag 27, Ferdinand Ludvig. pag 30. Fritz. pag 31 John Samson

[opslag 801-802] Tom

[opslag 803]

REPORT

to the Governor of the Danish West India Islands, concerning the events which took place in Frederiksted the 1st October 1878 and the night following, rendered by acting Policemaster in the Jurisdiction of Frederiksted, R. Petersen.

On Tuesday, the 1st October 1878, after breakfast-time, say a little before noon, when I returned from my house in Dronningensgade to the police-office in Frederiksfort, I met only a few estate-labourers in the street. From 8 o'clock a.m. to half-past 3 o'clock p.m. that day there was a good deal of passport business in the office, all of which, however, was settled without difficulty; and when at the last-mentioned time the

business in the office appeared to be over, I asked the Police Assistant, Overkrigskommissær Gyllich, to join me in a drive through the streets of the town, in order to see how matters stood, seeing that the day had passed quietly in comparison with the 1st October of other years, and hardly anybody had been taken into custody for disorderly conduct in the streets. Accordingly we drove out, and reached as far as the Apothecary's Shop on the corner of Dronningens and Kongens Tværgade before we met any larger number of estate-labourers; the judge, Councillor Sarauw, was standing in the street, and requested me to send out some policemen, as people were being killed at the corner of Prindsensgade and Kongens Tvergade. I drove up to the place thus indicated, where however, I found only one man, Henry Trotman, of Est. Mt. Pleasant and Plessens, lying in the gutter in a state of drunkenness; he had cut his foot on a stone or a piece of glass, in such a manner that it was bleeding. This man was brought to the hospital. I then drove back to the Fort, in order to call out the whole police force, and intending to cause the two mounted orderlies to ride slowly through the streets, which, I hoped, would have some effect on the populace. On my way to the Fort, and close to the Apothecary's Shop, I met two policemen, who had arrested Joseph La Grange (who afterwards proved to be one of the chief ringleaders), and were endeavouring to bring him to Police-office. I drove immediately behind them, got out of the carriage, and spoke to the labourers, but they were noisy and threatening, and effected by main force the rescue of Joseph La Grange, who ran away. – I then drove to the Fort, called out the rest of the policemen and two mounted orderlies, and followed them with the Police-Assistant in the carriage. At the corner of the Apothecary Shop one of the rioters threw himself upon one of the orderlies, and threatened him with his stick, upon which both of the orderlies drew the sabre and cut about them, but without striking anybody. As, however, the mob was increasing, and shouted and yelled, and as I, judging from the number and manner of the mob, could foresee that by using violence I ran the risk that my force, the greater part of which was unarmed, would be struck down, and that thus the Fort might fall into the hands of the populace – I caused the orderlies to follow slowly behind my carriage back through Dronningens Gade, the policemen following a little further back, forming a line across the street. The mob followed us, and I was in hopes that the boldest among them would follow us into the yard of the Fort; in which case it was my intention to have the gate promptly closed, and thus endeavour to restore quietness when the leaders were caught. The mob threw stones at us in the street, but I restrained my men from attacking them; and we got into the Fort, while the mob stopped in Kongensgade. – I then left the three orderlies and the policemen in the Fort, and went, accompanied by the Police-Assistant, up in Kongensgade, in order to speak to the rioters and to learn what they wanted. While we were on our way thither the Public Physician, Dr. Hansen, and Comptroller Birch joined us; the British Vice-Consul, Revd. Du Bois, was already on the spot, in the midst of the mob, seeking to pacify them. We [*Opslag 804*] went singly about amongst the rioters, proceeding up-street, preventing them from fighting amongst themselves, and trying to speak with them, which was not easy, on account of their being very noisy; they were willing enough to talk, but nobody wanted to listen. Our intention was, to lead them on the Southern outskirt of the town, and there to persuade them to go home. At length we succeeded partly – that is: we got them on to the outskirts of the town, and several of them promised to go home quietly and get the others to go with them: amongst those who gave me their promise to that effect was Joseph La Grange whom I met again here. Thus going along with them, we learned also from them, that they were dissatisfied with the pay fixed by the Labour Act, and wanted 20 to 25 cents per day in money. Suddenly all our endeavours were frustrated: a woman, Felicia James, from Mount Pleasant and Plessens, came running and told the mob, that Henry Trotman of the same Estate, whom the police had caused to be lodged in the hospital, had died there in consequence of the blows inflicted upon him by the police. Now there ensued such a noise and throwing of stones that I went away in order to write to the Presidency for assistance; but on the way I met Dr. Hansen near the Apothecary's Shop, and with him I went first to the hospital, in order to see if anything was the matter with Henry Trotman. We found him lying on a mattress in one of the rooms in a state of utter drunkenness, having suffered no further

bodily injury, except that one of his feet was bleeding, and in the same state as when I found him lying in the gutter. When we were in the gallery fronting Strandgade, intending to leave by the chief staircase, the mob which I had left at the outskirts of the town came rushing, headed by Felicia James, shouting that they were going to see if Henry Trotman was dead, and tried to force the gate fronting Strandgade. The gate, however, withstood their attack, and from the window of the gallery I called out to them, that I had seen Henry Trotman just now, and that nothing was the matter with him, except that he was quite drunk. At this juncture, Dr. Hansen and I ran down in the street to the mob, and Felicia came at once running up to me; I explained again that nothing was the matter with Henry Trotman, and told them to go away quietly without disturbing the sick; Dr. Hansen also did every thing in his power to get them away. It was all to no purpose; from Kongens Tværgade they rushed up the main staircase, and both of us ran up also to keep the door; but they pushed it open at once, and we went away, Dr. Hansen homeward, and I, taking the way of Kongensgade to the Fort. When I arrived there, the Police Assistant had already distributed our Miniê-rifles, 9 in number (one of which, however, broke at once) to the policemen, who stood by the outer gate, while the three orderlies were holding on horseback in the yard. I was just going to write to the President in Christiansted for assistance, when I saw the mob coming shouting up Strandgade from the hospital, in increased number, and take up their stand in front of the Fort, between the Customhouse and the wharf. A couple of minutes after, a rain of stones was sent down upon us in the fort yard, and when this was repeated, I gave order to fire. As far as I am aware, no one was hit; but the whole mob stormed under savage cries against the fort, pulled down the outer gate, which consisted of paling only, and threw it into the sea. We hurried into the inner fort-yard, barred the gate under the Judge's office, and got the orderlies, who promptly stabled their horses, in by a back-door fronting the stable-yard. Now began a murderous fire of brickbats, stones, conch-shells and cannon-balls – which latter from old time were piled in the outer yard –, in such a manner that the entire inner fort-yard and the bastions were covered by the missiles, and we had great trouble in delivering our fire without getting crushed; in several places whence we might have fired, the prison-cells were occupied by prisoners. The mob surrounded the Fort; they were in front of the Judge's office and in the stable-yard, and threw their missiles at us with great violence, so that I fail to understand that only one man, nightguard Fossett, was hit by them (in the side). The three soldiers and the policemen present (some had been cut off from us in town), and two men from town, who had followed with the Police-Assistant into the Fort, Mr. Tolderlund and Mr. Adolphus Joseph, exhibited great courage and coolness, and fired on the mob so effectively, that after the expiration of half an hour, about 5.30 p.m., especially because they had not succeeded in forcing the inner gate of the fort (which, however, nearly gave way) –, they drew away from the Fort and went down to town. Considering what had happened, I dared not assume the responsibility of leaving the Fort and attacking the mob in the street, seeing that the number of the rioters was very considerable, and increased in the course of the evening and the night (it was reliably estimated at 6 – 800), and I had only 8 muzzle-loaders and 3 breech-loaders; but I wrote at once to the President for 20 – 25 soldiers, and despatched my coachman, John McIntosh, on one of my horses with the letter at 5.45 p.m., through the stable-gate by the Northside road, seeing that he could not pass through town on horseback; I dared not send an orderly, who in all probability would have been murdered by the rioters. I learned afterwards that a good many people were in motion on the Northside road; they pursued my coachman in such a manner that they had to seek refuge with Mr. Ramsay, manager of Estate "Punch." This letter sent, by another messenger, the letter to Mr. Foster, manager of Estate "Mon Bijou"; this messenger also was stopped on the road by great numbers of estate-labourers, but succeeded in reaching "Mon Bijou," and Mr. Foster despatched a third messenger, who reached Christiansted at one o'clock a.m. Wednesday morning, and delivered the letter to the Vice-Governor. We knew nothing about all this in the Fort; we hoped that the military might be on the spot about 10 or 11 o'clock in the evening, and that thus we would be enabled to save the greater part of the town, which as early as 7 – 8 o'clock p.m., began burning in some places, seeing that the mob broke open

some shops, threw the goods into the street, poured kerosene over them and put fire to them; from the burning goods, the fire in most cases caught the roofs of the houses, which thereupon burned down. In this manner the fire spread more and more; at length they put fire to the Customhouse. We were expecting every moment a new attack on the Fort, as we heard the rioters constantly saying that it was of no use, so long as the Fort was not burned down; but there was no unanimity on this point, and one-half of them thought it was more safe to destroy the stores and houses, seeing that not a few of them had got wounded in the first attack on the Fort. – Several times they advanced, gesticulating fearfully and striking together the cane-bills which they had robbed from the stores; but as we fired whenever any one came sufficiently near, they generally preferred keeping their distance and retired again. It should be observed, that we were obliged to save our ammunition as much as possible, to provide for the eventuality that my messenger had been intercepted by mobs in the country, or that no assistance could be sent us from Christiansted; the street-mob declaring eagerly that that town was burning also. – At 2.30 a.m. the 2nd inst. I got a black man, Charles Thomas, who had come to us in the Fort in the course of the night, to ride up to the Vice-Governor with another letter, and he, after encountering much difficulty, reached Christiansted at 5 o'clock a.m., but when he arrived, the military had left 3 hours before. – Between 3 and 4 o'clock a.m. the second attack was made on the Fort – this time from the stable-gate and from the sea-side by the bathing house; but as we gave fire whenever a head peeped out, the rioters broke into the garden behind the stable-yard, through a small wicket fronting the public road, and from the garden put fire to the roof of a small house, which is used for storage of petroleum from town, and at the time contained 840 gallons petroleum and about 2,000 squibs; at the same time they sent volleys of stones at us in order to prevent us from extinguishing the fire and shooting. We now got a small fire-engine up from the yard, by means of which we threw water on the shingled roof of the small house (commonly called "the birdcage") in which I have two private office rooms; we also, by directing the hose through the windows above and below, poured water over all the woodwork in the stable yard, – at the risk, of course, of being crushed by the stones thrown by the rioters, who understand throwing stones with correctness of aim and a great distance. In view of the danger that the fire should spread, we had also to loose the horses in the stable-yard. The rioters endeavoured, by throwing stones, to prevent us from extinguishing the fire, but some well-aimed shots kept them at distance; a few who came too near were shot down; and we succeeded in limiting the fire to the kerosene house, of which the roof and the content burned, so that only the shattered walls are left. From the kerosene-house the fire caught the wooden shed between the kerosene-house and the stable-yard; but police-writer Henderson, under corporal Petersen, and one of the drivers with some active prisoners, went down in the stable-yard and extinguished the fire. This attack lasted till 5 o'clock a.m. In an examination, which I held a few days after, it was explained, that the purpose of the last attack was to get into the stable-yard, and when this failed, to burn down the kerosene-house, so as to make a wide gap, through which the mob should then rush in under a lean-to which, fronting the stable-yard, is attached to the Police-office; from this point a door should be forced, and 2 or 3 bottles of burning kerosene thrown into the room thus opened (the former guard-room), in order to cause the burning of the men upstairs. – A little before 6 o'clock a.m., when a part of the rioters had left town, and most of the remaining had gathered to the north of the Moravian establishment, and were most probably preparing a third attack on the Fort, Lieutenant Ostermann arrived with 19 military by the North-side road, and was admitted through the stable-gate. I now had the flag hoisted, and, immediately after the arrival of the military, went out in the town with the Lieutenant and 20 soldiers. The first thing was to fire on the rioters assembled at the Moravian establishment; after dispersing this mob we marched through the streets, which the Lieutenant cleared by firing some volleys; at the same time we effected some arrestations. We succeeded in being just in time to save the larger house belonging to Comptroller Birch, situated on the corner of Kongensgade and Toldbodgade (formerly the residence of Policemaster Egge), which the mob had commenced firing; they had poured kerosene over the furniture,

but luckily only a door fronting Toldbodgade had caught fire, which i caused to be extinguished at once. After our return to the Fort, we had a brass gun – which was offered us by Major Moore, and was lying in his burned-down property in Strandgade – moved up on the bastion, mounted on an old gun-carriage, and loaded with a charge of grape shot, some of which had, luckily, been left behind when the military last year was removed from the Fort, but which up to that moment had been of little use to us, seeing that no gun had been left to the police. About 9 o'clock a.m. Lieutenant Ostermann and myself got a report of what had occurred sent off to the Vice-Governor, by the hands of Mr. Thomas Elliot from Christiansted.

TRANSLATION

GOVERNMENT

of

The Danish West India Islands,

p. t. St. Croix the 6th November, 1878.

In accordance with the Colonial Law of 27th November 1863, § 12, Government hereby submits to the Colonial Council the following statement concerning the State of Siege declared in the Island of St. Croix from the 2nd to the 31st October 1878, and the events which caused the said state of siege:

At one o'clock in the night between the 1ste and 2nd ultimo the President of St. Croix received in Christiansted a letter despatched the previous day at 5.45 o'clock p.m., by the Policemaster in Frederiksted, who communicated that a number of estate-labourers, joined by evil-disposed individuals of the town-population, were committing excesses, and had [*opslag 806*] attacked the Fort, which at present is being used as court-house and police-office, and that, as all other means had proved fruitless, the police had fired the rioters. The Policemaster therefore demanded military assistance, and considered tht a force of 20-25 men would not be too large. The president despatched at once such a number of soldiers as could be spared in Christiansted, and at 2'oclock a.m., 20 men, paretly mounted and partly conveyed by wagon, under the command of Lieutenant H. Ostermann, started for Frederiksted, where Lieutenant Ostermann arrived with the detachment on the 2nd ultimo at 6 o'clock a.m., and reinforced the Fort.

With a view of communicating information concerning the outbreak of the rebellion in Frederiksted, I append copy of a Report, rendered under the date 17th ultimo by Acting Policemaster R. Petersen, which also accounts for the circumstance that the Policemaster's first message reached Christiansted so late.

The 2nd ultimo, at 5 o'clock a.m., the President received another letter, despatched at 2.30 o'clock the same morning from Frederiksted, in which the Policemaster urgently repeated his demand for reinforcement, and communicated that the customhouse had been burnt down, that many houses in town were burning, and that the Fort was held with difficulty. The same afternoon the President received information that the military detachment had reached Frederiksted and had cleared the town; the dispatch contained also the information that Mr. Fontaine, planter, had been killed by the rebels.

Immedeately on the receipt of the first despatch the President endeavoured to telegraph to St. Thomas, but as no night service is established in the Stations of Christiansted and St. Thomas, this proved impracticable, and hence the President's telegram concerning the occurrences in Frederiksted and the departure of the military, did not reach me in St. Thomas until the 2nd ultimo at 7.30 o'clock a.m. On receiving the President's first telegram concerning the rebellion and the incendiary acts committed in Frederiksted, I applied at once to the General Superintendent of the Royal Mail Steam Packet Company in St. Thomas, Captain S. Dix, for a steamer, and Captain Dix immediately placed the steamer "Arno" – which could be ready for departure the same day at 12.30 o'clock p.m. – at the disposal of Government; in this steamer I left St. Thomas at the hour just mentioned, 12.30 o'clock p.m., with the entire available force, say first Lieutenant Baron Eggers, second Lieutenant Ditlevsen, 6 non-commissioned officers and 45 privates. On my departure

from St. Thomas it was my intention to go to Frederiksted in order to reinforce the town. When I was on the point of leaving, I received, however, a telegram stating that noisy mobs had been seen at Estate "Adventure," that the President had private intelligence to the effect that the Fort in Frederiksted had been burned down, and that the Estates in the vicinity of Frederiksted had been fired. The President stated in the Telegram: "We are taking all possible measures to defend this (the eastern) part of the country, but our success is doubtful without assistance from elsewhere."

The apprehension expressed in this telegram – that Christiansted could not be held – induced me to proceed thither in the first instance, and in this determination I was confirmed by observing during the trip extensive fires in many different places in the country to the west of Kinghill, a circumstance which left me no hopes of being able to arrive in time to save the western part of the Island.

The 2nd ultimo, at 6 o'clock p.m., I arrived at Christiansted, and learned only then that Lieutenant Ostermann, as already mentioned, had reinforced the Fort in Frederiksted.

Immediately on my arrival at Christiansted I declared the Island to be in a state of Siege.

The 2nd ultimo, at 9 o'clock p.m., I despatched first Lieutenant Eggers to march out from Christiansted along the North side of the Island, in order to unite with a detachment, which, under the command of Lieutenant Waage, an officer formerly attached to the Force, had marched out along the so-called Centre Line, advancing as far as King's Hill. Both of these detachments were, however, obliged to retreat the same night, seeing that the dark and rainy weather, in connection with the already considerable height of the canes, prevented them from observing what took place around them and from securing themselves against being cut off from Christiansted.

The 3rd ultimo, at 3 o'clock a.m., the entire available military force was thus collected in Christiansted. I left Captain Baron Rosenkrantz with 25 soldiers and a body of Volunteers, numbering about 70, to secure Christiansted, and set out that day at 9 o'clock a.m. with a force of 45 soldiers, commanded by the already mentioned officers, Eggers and Ditlevsen, joined by a Volunteer Corps, established at a moment's notice and consisting of about 50 planters and managers. My intention was to check as far as possible the advance towards the east of the rebels, and to bring additional succour to Frederiksted.

The first band of rebels, numbering at least 3-400, was encountered at Estate "Anna's Hope," about ½ Danish mile from Christiansted. The rebels had just commenced firing this Estate, but were checked by the greater part of them, by flight across the adjacent hills and by hiding in the canefields, evaded capture and pursuit.

From "Anna's Hope" I went on by the burned down Estates "Work and Rest" and "Peter's Rest;" "Kinghill" was passed about noon, it being at that time untouched; but scarcely half-an-hour after the Force had passed there, the buildings of the latter place were fired, even as many fires to the North of the Centre Line was observed while the Force was approaching Frederiksted.

On the public road outside Estate "Carlton" were lying, in a state of shocking mutilation, the corpses of two soldiers that had belonged to Lieut. Ostermann's detachment; here the force surprised a band of rebels, who had just fired the Estate; a large number of the rebels were shot; the remainder fled.

The 3rd ultimo at 2 o'clock p.m., the force arrived in Frederiksted, and was received with cheers from the distressed inhabitants. The town afforded a deplorable sight; about one-third of the houses, including the customhouse, had been burned.

In Frederiksted I left a reinforcement of 15 soldiers, and went with the remainder of the force on board the "Arno," which arrived at Frederiksted on the 3rd ultimo in the evening from Christiansted, bringing supplies of provisions and ammunition, but owing to the darkness of the night could only leave Frederiksted the 4th ultimo at 4 o'clock a.m.

The 4th ultimo the Force remained in Christiansted in order to take rest, but that day, as well as the previous day, the Volunteer Corps of planters and managers, with permission of the Vice-Governor, kept patrolling throughout the Island with a view of capturing the incendiaries.

On the 4th ultimo the French ship-of-war "La Bourdonnais," Capitaine de Frégate H. Mayet, arrived; it left on the same day for Frederiksted, but returned to Christiansted on the 5th ultimo with information that the British ship-of-war "Tourmaline," Captain Dennistoun, had arrived at Frederiksted; both ships, as well as the United States ship-of-war "Plymouth," which arrived later, being summoned by respectively the French, British and United States' Consul in St. Thomas, Messrs. S. Luchetti, G. A. Stevens and V. V. Smith. Both the French and the British commanding officers, as well as the commanding officer of the United States' ship-of-war "Plymouth," offered the Government active military assistance towards the restoration of order; but considering that since the expedition to Frederiksted on the 3rd ultimo, and owing to the vigorous action of the Volunteer Corps, the rebels had become intimidated and the force of the rebellion broken. I did not avail myself of these offers, but requested the commanding officers to remain at the Island with their ships in order to inspire confidence in the inhabitants, and, if necessary, afford assistance, particularly in case of occurring fires. Government was, furthermore, offered assistance from the Captain-General of Puerto Rico, who by telegram communicated that he, if desired, could send 300 men with 2 mountain-howitzers.

On the 6th ultimo a more extensive military movement was effected from Christiansted by the Northside road and the Centre Line; on the 7th a smaller military detachment was sent out to Estates "Rust up Twist" and "La Vallée"; and on the 8th a combined movement was made from Frederiksted and Christiansted to the north-west hills, in order to clear this part of the country. The military – especially the detachment stationed in Frederiksted – has, generally speaking, during the month been patrolling the country, by which means many prisoners have been taken and brought to the Forts of Christiansted and Frederiksted. The total number of captured rebels amounts at present to about 300, of which about 230 are lodged in Richmond Prison.

Under date of the 5th ultimo I issued a proclamation to the estate-labourers, ordering them to remain on the Estates where they were found hiding they exposed themselves to be considered and dealt with as rebels. The estate-labourers were also enjoined to provide themselves with passports from their employers, when they left their homes on lawful errand. This proclamation has been read to the labourers on all estates by the military.

On the 5th ultimo I appointed an extraordinary Court Martial, charged with pursuing and adjudging the Crimes committed in and during the rebellion, by rebels, rioters, and all other participants in the rebellion and the destruction thereby caused. This Court delivered from the 7th to the 12th ultimo six sentences in Christiansted and six sentences in Frederiksted, which sentences were put in execution by shooting. After pronouncing these verdicts, the action of the extraordinary Court was limited to certain examinations.

The 28th ultimo the Court Martial was discontinued, and simultaneously I appointed, by virtue of power conferred on me by His Majesty the King's most gracious resolution of 25th ultimo, a Commission of Investigation, charged with the investigation and adjudgment of all cases arising from the above-mentioned crimes. The sentences adjudged by this Commission are liable to immediate appeal to the Supreme Court of Denmark.

The 14th ultimo 25 men out of the Force ordered from St. Thomas returned to that Island under command of first Lieutenant Baron Eggers.

The British ship-of-war remained at Frederiksted until the 19th ultimo, and departed that day for the British West Indies after having conveyed 127 prisoners from the overfilled prison in Frederiksted to Christiansted.

On the 21st ultimo the French ship-of-war “La Bourdonnais.” which until then had been stationed in the port of Christiansted, took up her station in the roadstead of Frederiksted, and remained there until the 25th ultimo, when she was relieved by the United State’s Frigate “Plymouth” above mentioned.

Although the public peace in the Island has not been disturbed since the 5th and 6th ultimo, when a few cases of incendiarism occurred, yet the feeling among the estate-labourers as well as among the other inhabitants of the Island calmed only by degrees; and I found it necessary, especially in regard to the estate-labourers, to continue for some time after the rebellion, strictly speaking, had been quelled, the measures resorted to by virtue of the declared state of Siege, and enacted in my above-mentioned proclamation, with the view of enforcing the labourers’ remaining on the Estates where they are domiciled. Already in the second week of the month labour was resumed on some Estates, and in the course of the month labour has gradually been resumed on all the Estates, on the same terms of payment as formerly. Peace and quiet being gradually completely restored in the Island, and as the state of order thus had become re-established, I considered it necessary to raise on the 31st ultimo the State of Siege. In order to ensure quietness amongst the labourers, the Presidency was during the State of Siege authorized by Government to grant Bureau Advances, even in cases where the works of the Estates concerned are destroyed.

Whether the rebellion must be ascribed to the existence of a definite, preconcerted plan, or whether it is only the consequence of a momentary ebullition of malignant disposition, is a matter of uncertainty. The latter supposition is supported by the circumstance that no one had the least suspicion of danger before the rebellion broke out. According to what has been elicited, it was smaller bands or gangs, which, quickly increasing in number – it is supposed that there were at last 7-8 such gangs –, and headed by different leaders, went from one Estate to the other, and under the pass-word of “Our Side” induced the labourers, frequently by compulsion, to put fire. The work itself of putting fire was performed with astonishing promptness and dexterity, by means of kerosene and rum which were placed in the cellarage of the buildings. Women and children took active part in these proceedings. [opslag 807]

In regard to the character of the rebellion, I would also state, that whatever be its origin, it is clear that the rising was not simply a common strike for higher wages: it was the black man who rose against the white, with the intension not only of destroying the property of the latter, but also, if he did not take to flight on his own accord, to drive him away from his property and the Island, or, eventually, to kill him. This became clear to me when on the 2nd October I arrived at Christiansted and saw that one half of the Island was already in flames, and this conception on my part became strengthened when I later went with the military down the Center Line, and saw the Estates being fired simultaneously all about on the Northside, – which proved that it was not a single gang of incendiaries roving about, but a general rising throughout the Island. For this reason it was absolutely necessary at once to meet the rebels with powder and lead and pursue them as energetically as possible when they fled, seeing that so extensive a rising could only be quelled by instataneous action tending to inspire the rebels with a feeling of serious dread.

According to information elicited up to the present moment, about 100 lives have been lost in the rebellion, including the by no means small number of persons burned to death in the buildings destroyed by the incendiaries, or burned so severely that the wounds resulted in death. It is indeed true, that only three white men have fallen as victims to the rage of the rebels; but it must not be overlooked, that owners and managers fled from the Estates before the arrival of the incendiaries, or hid themselves, nor that the threats enounced by the rebels which beset the Fort in Frederiksted, the advance of the rebels towards Christiansted, after having in incredibly short time and, it may be said, almost without encountering resistance burned down the greater part of Frederiksted and the Estates to the West of Kinghill, as well as several expressions vented by the prisoners during their trial in the Court Martial, show positively that the rebels were under the impression that they would succeed in their final aim: to invest Christiansted and obtain the mastery of the whole Island. However, the vigorous action of the soldiers, when on the 3rd ultimo, they encountered the

rebels outside Christiansted, took away their courage, and showed them the necessity of giving up the final aim of the rebellion.

Concerning the causes of the rebellion, Government would observe that these beyond a doubt must be looked for in the estate-labourers' dissatisfaction with the Labour Regulations; and in the circumstance that the rebellion broke out on the 1ste of October, the day of removal, on which the question of yearly contract must especially occupy the minds of the labourers, would appear to bear on this opinion.

In regard to the damage caused to the Island in and by the rebellion, as well as to the loss of human lives, the Colonial Council will later be furnished with information by the Presidency.

AUG. GARDE.

/ H. Hänschell, Fm.

To The Colonial Council of St. Croix

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

(Hermed 2 Bilage)

St. Thomas den 14de November 1878.

N° 330

I Forbindelse med Skrivelse herfra af 10de ds: har Gouvernementet den Ære hoslagt at fremsende de fra Formanden for St Croix Colonialraad modtagne Udfærdigelser paa Dansk og Engelsk af Raadets i Møde den 11te ds: vedtagne Bemærkninger til Gouvernementets Beretning til Raadet om Beleiringstilstanden paa St: Croix.

Aug Garde

/ H. Hauschill, Fm

Til Finantsministeriet

[opslag 808]

Indberetning angaaende St Croix Colonialraads Bemærkninger til en Meddelelse fra Gou^{tt} for de d. v. Øer om den under 2^{den} Octbr 1878 erklærede og under 31 f: M: ophævede Beleiringstilstand paa St Croix.

FM^t Decbr 1878

Allernaadigste Konge!

Som det vil være D M^t allernaadigst bekjendt erklærede Gouverneuren for D M^{ts} vestindiske Øer i Anledning af de paa St Croix stedfundne Uroligheder under 2^{den} Octbr d A: Øen i Beleiringstilstand. Efterat Gouverneuren after Rolighedens Gjenoprettelse har ophævet denne Beleiringstilstand under 31te s: M: har han, under 6te f: M: i Overensstemmelse med § 12 i Colonialloven af 27 Novbr 1863 gjort en Meddelelse om denne Foranstaltning til Colonialraadet for St Croix i dets nærmest paafølgende Møde, og Colonialraadet har ligeledes i Medhold af bemeldte Lovbestemmelse i Henhold til en i Mødet den 11te f. M: ledsaget Gouv^{tts} Meddelelse medfølgende Bemærkninger:

”Raadet, af sine Medlemmer over en Trediedeel har seet deres Eiendomme mere eller mindre ødelagte ved Oprøret, er endnu for stærket under Trykket af de saa uventet og overvældende indtraadte Begivenheder, hvis Udvikling heller ikke endnu er tilstrækkelig opklaret til at det for Øieblikket skulde med fornøden Sikkerhed og tilstrækkelig Ro kunne overskue og dømme om Forholdene, navnlig om Aarsagerne til Oprøret.

Raadet skal derfor for Tiden indskrænke sig til at udtale som sin Mening, at Beleiringstilstandens Erklæring og de dermed i Forbindelse staaende Foretagender have været nødvendige Midler til Oprørets Underkuelse.

Hvilket jeg ikke undlader herved allerunderdanigst at indberette.

Decbr 1878

[opslag 809]

Colonialraadet for St. Croix

I Medfør af Coloniallovens § 12 har Colonialraadet at ledsage den efter Ophøret af den under 2^{den} f. M. erklærede og den 31te f. M. igjen ophævede Beleiringstilstand Raadet af Gouverneuren gjorde Meddelelse med sine Bemærkninger.

Raadet, af hvis Medlemmer over en Trediedeel har seet deres Eiendomme mere eller mindre ødelagte ved Oprøret, er endnu for stærkt under Trykket af de saa uventet og overvældende indtraadte Begivenheder, hvis Udvikling heller ikke endnu er tilstrækkelig opklaret, til at det for Øieblikket skulde med fornøden Sikkerhed og tilstrækkelig Ro kunne overskue og dømme om Forholdene, navnlig om Aarsagerne til Oprøret.

Raadet skal derfor for Tiden indskrænke sig til [opslag 810] at udtale som sin Mening, at Beleiringstilstandens Erklæring og de dermed i Forbindelse staaende Foretagender have været nødvendige Midler til Oprørets Underkuelse.

Saaledes vedtaget i Colonialraadets Møde den 11te November 1878.

Colonialraadet St Croix den 12te November 1878.

Ph. Rosenstand, Formand

L: Faber, Secretair.

Til Rigsdagens Formand d 30 Januar 1879

Efter Ophøret af den under 2^{den} October f: A: erklærede og den 31te s: M: igjen ophævede Beleiringstilstand har Guv^{tt} for de dansk vestindiske Øer under 6te Novbr f: A: i Overeensstemmelse med § 12 af Colonialloven af 27 Novbr 1863 gjort en Meddelelse derom til Colonialraadet paa St Croix i dets nærmest paafølgende Møde, og i Henhold til bemeldte Lovbestemmelse undlader jeg ikke herved at tilstille Rigsdagen vedlagte Aftryk af Gouvrrs Meddelelse med et Bilag, ledsaget af en Gjenpart af de Bemærkninger som St Croix Colonialraad den 12te Novbr f. A: har fremsat om samme.

Ministeren

[opslag 811]

Colonialraadet for St. Croix

Translation

In accordance with the 12th Paragraph in the Colonial Law the Colonial Council has to accompany with its Remarks the Statement which His Excellency the Governor has made to the Council after the state of Siege, which on the 2^d ult^o was declared has on the 31^d ult^o again been raised.

The Council of the Members of which over one Third have seen their properties more or less destroyed through the Rebellion, is still too much under the pressure of the events which so unexpectedly and overwhelmingly came over us, and the course of which is not as yet fully explained, to overlook and thoroughly examine at this moment with sufficient certainty and due calmness the situation especially with regard to the causes of the Riot.

The Council therefore must at present limit [opslag 812] itself to express its opinion, that the Proclamation of a State of Siege and the measures taken in connection therewith have been necessary in order to quell the Rebellion.

Saaledes vedtaget i Colonialraadets Møde den 11te November 1878.

Colonialraadet St Croix den 12te November 1878.

Ph. Rosenstand, Formand

L: Faber, Secretair.

[opslag 813]

Til Folkethingets Finantsudvalg d. 4 December 1878.

Med den i Formiddag fra Vestindien ankomne Post har Finantsministeriet fra Gouvernementet modtaget en af Præsidentskabet paa St Croix afgiven Beregning over den Øen ved Negeropstanden i October d. A. tilføjede Skade, af hvilken Beregning med tilhørende Bilag man ikke undlader herved at tilstille det ærede Udvalg en Afskrift.

Ministeren d: 4/12 78

[opslag 814-815] Tom

[opslag 816]

Indberetning
til
Gouverneuren for de dansk vestindiske Øer om de i Frederiksted den 1ste og Natten til den 2den October
1878 stedfundne Begivenheder
fra
Const. Politimester i Frederiksteds Jurisdiction R. Petersen

Da jeg Tirsdagen den 1ste Oktober 1878 efter Frokosttid lidt før Kl. 12 begav mig fra mit Hjem i Dronningensgade tilbage til Politikammeret i Frederiksfort, traf jeg kun faa Landarbeidere paa Gaden. Der var fra om Morgenen Kl. 8 og til 3½ Eftermiddag en heel Deel at bestille samme Dag med Pas-Sager, der dog alle bleve ordnede uden Vanskelighed, og da Forretningerne det anførte Klokkeslæt syntes at være forbi, opfordrede jeg Politiassistenten, Overkrigscommissair Gyllich, til at kjøre med mig rundt i Byens Gader for at see, hvorledes det stod til der; der havde nemlig været forholdsvis roligt om Dagen i Sammenligning med tidligere Aars 1ste Oktober, og saagodtsom ingen Anholdelser for Gadeuorden havde fundet Sted. Vi kjørte da ud, og først da vi kom til Apotheket paa Hjørnet af Dronningens og Kongen Tværgade, traf vi paa en større Samling af Landarbeidere; Justitsraad Byfoged Sarauw stod paa Gaden og opfordrede mig til at sende Politi, da Folk sloge hinanden [*Opslag 817*] ihjel paa Hjørnet af Prindsensgade og Kongens Tværgade. Jeg kjørte først derhen, men fandt kun en drukken Mand, Henry Trotmann af Pl. Mt. Pleasant og Plessens, der havde skaaret sin Fod paa en Steen eller Glas, saa det blødte, liggende i Rendestenen. Han blev bragt paa Hospitalet. Derpaa kjørte jeg videre tilbage til Fortet for at faae hele Politistyrken ud, samt lade 2 Ordonantser ride rolig op og ned ad Gaderne, hvilket jeg haabede vilde have nogen Virkning paa Pøbelen. Paa Vejen til Fortet nærved Apotheket mødte jeg 2 Betjente, der havde anholdt Joseph La Grange, som senere viste sig at være en af Hovedlederne, og søgte at bringe ham til Politikammeret. Jeg kjørte lige bagefter dem, stod ud af Vognen og talte til Landarbeiderne, men de viste sig støiende og truende og befriede med Magt Joseph La Grange, der løb sin Vei. Nu kjørte jeg til Fortet og fik Resten af Betjentene samt 2 ridende Ordonantser ud samt fulgte med tilvogns tilligemed Assistenten. Ved Hjørnet af Apotheket væltede en af Pøbelen sig ind paa den ene Ordonants og truende ham med sin Stok, hvorfor begge Ordonantser trak Sablen og huggede om sig, dog uden at slaae Nogen. Da Hoben imidlertid tiltog og raabte og hujede, og da jeg efter deres Antal og Miner kunde forudsee, at hvis jeg brugte Magt vilde jeg løbe den Risiko, at min forstørstedelen aldeles ubevæbnede Styrke vilde blive slaaget ned, og Fortet saaledes være udsat for at falde i Pøbelens Hænder, lod jeg Ordonantserne følge min Vogn langsom tilbage igjennem Dronningensgade og Politibetjentene et lille Stykke bagved følge efter, dannende en Linie tværs over Gaden. Pøbelen fulgte, og var mit Haab, at de dristigste af dem vilde følge os ind i Fortsgaarden, hvor jeg vilde lade Porten hurtigt slaae i og see at anholde dem og paa den Maade mulig faae tilveiebragt Ro, naar Hovedmændene vare fangne. De kastede Steen efter os paa Gaden, men jeg afholdt min Styrke fra at angribe dem, og vi kom ind i Fortet, medens Hoben standsede i Kongensgade. Nu efterlod jeg de 3 Ordonantser og Politibetjentene i Fortet og begav mig tilfods med Politiassistenten op i Kongensgade for at komme til at tale med Urostifterne og see at faae at vide, hvad de vilde. Til os sluttede sig offentlig Læge Dr. Hansen og Kontrolleur Birch; Engelsk Viceconsul, Pastor Du Bois befandt sig allerede iblandt Mængden, søgende at berolige dem. Vi gik alle spredte imellem Pøbelen op ad Gaden, forhindrende dem fra at slaaes indbyrdes og søgende at komme til at tale med dem, hvilket ikke var let paa Grund af deres støiende Adfærd; de vare villige nok til at tale, men Ingen vilde høre. Vor Plan var at lede dem ud til den sydlige Udkant af Byen og der see at faae dem til at gaae hjem. Dette lykkedes tilsidst ogsaa, det vil sige, [*Opslag 818*] at faae dem til Udkanten af Byen, og flere lovede at gaae rolig hjem og faae de Andre med, blandt Andre Joseph La Grange, som jeg atter traf her, mig det. Imidlertid fik vi da ud af dem, at de var misfornøiede med den i Arbejdsregulationerne fastsatte Betaling og vilde have 20 à 25 cents daglig i Penge. Pludselig bleve alle vore Bestræbelser tilintetgjorte, idet et Fruentimmer Felicia James af Plantagen Mt.

Pleasant and Plessens kom farende og fortalte Hoben, at Henry Trotmann af samme Plantage, der af Politiet var indlagt paa Hospitalet, var død af de Slag, Politiet havde givet ham. Nu blev der en saadan Støi og Steenkasten, at jeg gik bort for at skrive til Præsidentskabet om Assistance, men paa Veien traf jeg ved Apotheket Dr. Hansen og gik da først med ham til Hospitalet for at see, om der var Noget iveien med Henry Trotmann. Vi fandt ham liggende døddrukken i en af Stuerne paa en Madrats uden videre Overlast end, at hans ene Fod var blodig, saaledes som jeg tidligere seet ham ligge i Rendestenen. Da vi vare komne op i Galleriet til Standgaden for at gaae bort ad Hovedtrappen, kom Pøbelen fra Udkanten af Byen stormende med Felicia James i Spidsen, raabende, at de vilde see, om Henry Trotmann var død, og prøvede paa at sprænge Porten til Strandgaden. Porten holdt imidlertid, og jeg raabte til dem ud fra Gallerivinduet, at jeg havde seet Henry Trotmann, og at han ikke feilede Andet end, at han var aldeles drukken. Dr. Hansen og jeg løb nu ned paa Gaden til Pøbelen, og Felicia kom strax løbende hen til mig; jeg forklarede dem atter, at Intet var iveien med Henry Trotmann, og sagde at de skulde gaae rolig bort og ikke forstyrre de syge; Dr. Hansen gjorde ligeledes alt muligt for at faae dem bort. Alt var uden Resultat; de stormede op ad Hovedtrappen fra Kongens Tværgade, og vi løbe begge op med for at holde Døren, men den blev strax stødt aaben af dem, og vi gik da, Dr. Hansen hjemad og jeg ad Kongensgade til Fortet. Ved min Ankomst der have Politiassistenten alt ladet uddele vore 9 Minierifler (den ene gik dog strax efter istykker) til Betjentene, der stode ved Ydreporten, og de 3 Ordonantser holdt beredne i Gaarden. Jeg vilde netop gaae op for at skrive til Præsidenten i Christiansted om Assistance, da jeg saae Pøbelhoben komme fra Hospitalet i forøget Antal, hujende, opad Strandgaden og stille sig op overfor Fortet mellem Toldboden og Værftet. Et Par Minutter efter fik vi en Regn af Steen over os i Fortsgaarden, og da dette gjentoges, lod jeg fyre. Ingen blev truffen, saavidt jeg veed, men hele Hoben stormede nu under vilde Skrig ind mod Fortet og rev Ydreporten, der kun bestod af Trætremmer, af og kastede i Søen. Vi skyndte os ind i den indre [opslag 819] Fortsgaard, stængede Porten under Byfogedcontoiret og fik Ordonantserne, der i en Hast satte deres Heste i Stalden ind ad en Bagdør fra Staldgaarden. Nu begyndte en morderisk Regn af Murbrokker, Steen, Conchylier og Kanonkugler, hvilke sidste fra gammel Tid laa opstablede i den ydre Fortsgaard, saa at hele den indre Fortsgaard og Bastionerne var aldeles oversaaet dermed, og vi havde stor Nød med at, komme til at fyre uden at blive knuste; flere Steder, hvorfra der kunde have været fyret, vare Arresterne belagte med Fanger. Pøbelen var rundt om Fortet, foran Byfogedcontoiret og inde i Staldgaarden og kastede med en voldsom Iver deres Projectiler over os, saa at jeg ikke forstaaer, at kun een Mand, Nattevagt Fosset, blev truffet i Siden af en Steen. De 3 Soldater og de tilstedeværende Betjente (nogle vare afskaarne i Byen) samt 2 Mand fra Byen, der med Politiassistenten var fulgt med til Fortet, Skrædder Tolderlund og Slagter Adolphus Joseph, viste et særdeles Mod og stor Koldblodighed og fyrede saa vel paa Pøbelen, at den efter en halv Times Forløb cir. Kl. 5½, og navnlig, da det ikke var lykkedes dem at sprænge den indre Fortsport, (der dog nær havde givet efter) trak sig bort fra Fortet og gik ind i Byen. Jeg turde ikke paatage mig det Ansvar – efter hvad der var hændet – at rykke ud fra Fortet og angribe Pøbelen i Gaderne; thi Antallet af Pøbelen var meget betydeligt og tiltog i Aftenens og Nattens Løb (det er af paalidelige Folk senere anslaaet til 6 à 800)., og jeg havde kun 8 Forladegeværer og 3 Bagladecarabiner; derimod skrev jeg nu strax til Præsidenten om Assistance af 20 à 25 Militaire og sendte min Kudsk John McIntosh paa en af mine Heste med Brevet Kl. 5¾ Eftermiddag afsted ud af Staldporten ad Nordsideveien, da han ikke kunde passere Byen tilhest, og da jeg ikke turde opsende en Ordonants, der rimeligviis vilde være bleven myrdet af Pøbelen. Det viste sig siden, at der var en Mængde Mennesker paa Benene paa Nordsiden; de forfulgte min Kudsk, saa at han maatte tye ind til Forvalter Ramsay paa Plantagen Punch. Denne opsendte nu et andet Bud med Brevet til Forvalter Foster paa Plantagen Mon Bijou; ogsaa dette Bud blev antastet paa Veien af Skarer af Landarbeidere, men naaede dog Mon Bijou og Forvalter Foster afsendte et tredie Bud der Kl. 1 Onsdag Morgen naaede Christiansted og afleverede Brevet til Vicegouverneuren – Alt dette vidste vi Intet om her i Fortet; vi haabede at Militairet vilde kunne være her Kl. 10 à 11 om Aftenen, og at vi saaledes vilde blive sat i Stand til at redde det Meste af Byen, der alt Kl. 7 à 8

begyndte at brænde paa enkelte Steder, idet Pøbelen brød Boutikker aabne kastede Varerne ud paa Gaden, overhældte dem med Petroleum og stak Ild i dem; [opslag 820] fra Varerne forplantede Ilden sig i Reglen til Tagene paa Husene, og disse nedbrændte derefter. Ilden forplantede sig paa den Maade mere og mere; endelig blev Toldboden stukken i Brand; hvert Øieblik ventede vi et nyt Angreb paa Fortet, da det idelig hørtes fra Byen at Pøbelen sagde, at det Hele ikke nyttede Noget, før Fortet var nedbrændt; men der var ikke Enighed herom, da halvdelen fandt det sikkrere at ødelægge Boutikkerne og Husene, eftersom ikke faa vare blevne saarede ved det første Angreb paa Fortet. Flere Gange rykkede de dog frem, gesticulerede forskrækkeligt og slaaende Øxerne, de havde røvet i Boutikkerne, mod hverandre, samt pegende truende mod Fortet, men da der altid blev fyret, naar Nogen var nær nok, holdt de dem dog gjerne i Afstand og trak sig bort igjen. Forøvrigt maatte vi spare saameget som muligt paa Ammunitionen af Hensyn til den Eventualitet, at mit Bud var bleven opsnappet af Pøbelen paa Landet, eller at ingen Assistance kunde sendes os fra Christiansted, hvilken Pøbelen her paa Gaderne meget ivrigen paastod ogsaa brændte. – Kl. 2½ om Morgenen den 2^{den} ds. fik jeg en sort Mand, der var kommen ind til os i Fortet om Natten, Charles Thomas, til at ride op med et andet Brev til Vicegouverneuren, og han ankom efter endeel Vanskeligheder til Christiansted Kl. 5 om Morgenen, men da var Styrken alt afgaaet for 3 Timer siden. Mellem Kl. 3 og 4 skete det andet Angreb paa Fortet, denne Gang fra Staldporten og fra Søsiden ved Badehuset, men da der øieblikkelig blev fyret, saa snart der stak et Hoved frem brød Pøbelen ind i Haven bag Staldgaarden gennem en lille Laage ud til Landeveien og stak inde fra Haven Ild i Taget paa et lille Huus, der benyttedes til Oplagssted for Petroleum fra Byen, og hvori den Gang fandtes 840 Galloner Petroleum og cir. 2,000 Squibbs, og samtidig bombarderede den os med Steen for at forhindre os fra Slukning og Skydning. En lille Sprøite blev nu bragt op fra Gaarden, og med den blev oversprøjet Shingle-Taget paa det lille Huus (almindelig kaldet Fugleburet) til Nordøst, hvori jeg har 2 private Contoirværelser; ligeledes oversprøjetes alt træværket i Staldgaarden ved at sprøite udfra Vinduerne saavel foroven som forneden, naturligviis med Fare for at blive knust af deres Sten, som de forstaae at kaste med stor Sikkerhed og i lang Afstand; vi maatte paa Grund af Faren for Ildens Udbredelse slaae Hestene løse i Staldgaarden. Pøbelen søgte ved Steenkast at forhindre os fra Slukning, men nogle velrettede Skud holdt dem dog i Afstand; nogle, som kom for nær, bleve skudte ned, og det lykkedes os at indskrænke Ilden til Petroleumshuset, af hvilket Taget og hele Indholdet brændte; kun de revnede Mure ere tilbage. Dette Angreb varede til Kl. c: 5. – Ilden havde fra Petroleumshuset taget fat i et Trætremmeskur, der fra Petro-[opslag 821] leumshuset strakte sig til Staldgaardsporten, men Politikriver Henderson, Undercorporal Petersen og en af Driverne med nogle flinke Varetægtsarrestanter gik ud i Staldgaarden og slukkede den. I et af mig et Par Dage efter afholdt Forhør er forklaret, at Meningen med dette Angreb var først gennem Staldporten at komme ind i Staldgaarden, men, da dette ikke lykkedes, ved Nedbrændingens af Petroleumshuset at bane en større Aabning, hvorigjennem Pøbelen skulde storme ind under et Halvtag ud til Staldgaarden paa selve Politikammerbygningen; der skulde en Dør forceres aaben og 2 à 3 Flasker brændende Petroleum kastes ind i Localet forneden (den forhenværende Brandstue) for at opbrænde Besætningen ovenpaa. Lidt før Kl. 6, da endeel af Pøbelen havde forladt Byen og de Fleste af de tilbageværende vare samlede nord for Mæhrisk Etablissement og rimeligviis forberedte et 3^{die} Angreb paa Fortet, da der idelig blev blæst i Skallen, kom Lieutenant Ostermann med 19 Militaire ialt Nord fra og blev indladt gennem Staldporten. Nu lod jeg Flaget heise og fulgte strax efter Ankomsten af Militairet med Lieutenanten og 20 Mand ud i Byen; der blev først fyret paa den ved Mæhrisk Etablissement forsamlede Hob, der blev splittet ud, og dernæst marcherede vi gennem Gaderne, hvilke Lieutenanten klarede med nogle Salver; vi foretog tillige endeel Arrestationer. Det lykkedes os at komme netop itide til at redde Controlleur Birchs store Huus paa Hjørnet af Kongensgade og Toldbodgade (Politimester Eggess tidligere Bolig), som Pøbelen var i Begreb med at stikke Ild i; de havde heldt Petroleum over Meublerne, men heldigviis var der kun Ild i en Dør til Toldbodgaden, hvilket jeg strax satte Folk til at slukke. Efterat vi vare komne tilbage til Fortet, lod vi en Malmkanon, som Major Moore tilbød os, og som laa i hans nedbrændte Gaard i Strandgade,

flytte op paa Bastionen og opstille paa en gammel Lavet samt lade med en Kardætske; heldigviis havde Militaret ved dets Flytning fra Fortet forrige Aar ladet nogle forblive her tilbage, men da der ingen Kanon blev overladt Politiet, var de hidtil ikke af videre Betydning for os. Klokken omtrent 9 om Morgenen fik Lieutenant Ostermann og jeg med Rombodholder Ths. Elliott fra Christiansted afsendt Indberetning til Vicegouverneuren om det Passerede.

[opslag 822]

Afskrifter.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

p: t: Christiansted, St. Croix 20de October 1878.

Sir!

I beg you to accept my sincere thanks for your offer to assist the Government of this Island in restoring order here. The Insurrection in the Island is- as you are aware of – apparently quelled, I can yherefore fully agree to your wish to proceed now to St: Thomas in order to coal your ship, before I would wish you to take a Station at the Westend of the Island. At Frederiksted there is only a weak military detachment under the command of Lieutenant Ostermann, and the mere presence of your ship there will inspire confidence among the inhabitants.

There is not at present any regular military Establishment at Frederiksted, Mr: Rübner Petersen, is instructed to communicate with you and he will ask for your assistance in case of any emergency.

I have the honor to be Sir Your most obedient servant

(undert:) Aug Garde

Captain Harmony U. S.

[opslag 823]

U. S. S. "Plymouth"

Off Christiansted St. Croix October 20 1878.

To His Excellency August Garde, Governor of the Danish W. India Islands.

Sir!

I have the honor to acknowledge the receipt of your communication of this date and have to inform you, that in accordance with your request, I shall, after coaling at St: Thomas, go to Frederiksted, prepare to render such assistance to the authorities, as I may be requested to do, and shall remain there a reasonable time; until I am satisfied that my presence is no longer necessary.

I shall be happy to communicate with the authorities of "West End" as you desire.

I am Sir

Very respectfully Your obedient servant

D. B. Harmony

Captain U. S. Navy.

[opslag 824]

Government of the Danish West India Islands

p: t: St Croix the 18th October 1878.

Gentlemen!

I have the satisfaction of expressing to you my acknowledgement of the Zeal and perseverance shewn by you in resisting and quelling the riots and rebellious acts of which the island has lately been the scene. – In doing so I at the same time deem it my duty to draw your attention to the urgent necessity of now abstaining from any further use of arms than for the purpose of selfdefence.

Aug Garde.

Circular to

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Nº 314.

p: t: St. Croix Den 26de October 1878.

I Fortsættelse af Gouvernementets Skrivelse af 15de ds. Nº 302 skal jeg herved tjenstligt indberette, at jeg den 16de ds. vendte tilbage hertil.

Ifølge Tilbud fra Chefen for det Engelske Krigsskib "Tourmaline" Captain Dennistown, overførte han i sit Skib den 19de ds. fra det med fængslede Oprørere overfyldte Fort i Frederiksted 127 Fanger hertil, hvilke strax bleve landsatte og indsatte i Richmond Fængsel. Samme Dag forlod Tourmaline St. Croix. – Jeg ved-
./ lægger til Oplysning om Skibets Ophold her Gjenparter af de Breve, der ere vexlede mellem Chefen og Gouvernementet ved hans Ankomst og ved hans Afreise, og tillader jeg mig at andrage om, at der far den Danske Regjering maatte blive rettet en Tak til den Engelske Regjering, og igjennem den til Captain Dennistown og hans Officerer for den Assistance, som [Opslag 826] det nævnte Skib har ydet Gouvernementet ved sin hurtige Tilstedekommen her. Dets Nærværelse ved Frederiksted har væsentlig bidraget til at indgyde Befolkningen Tillid, og Chefen har ogsaa paa forskjellig Maade vidst i Gjerning at vise, at han var rede til at yde activ Hjælp saavidt nødvendigt, senest ved Overførelsen af de ovennævnte Fanger der vanskelig kunde transporteres over Land.

Den 19de ds: ankom den Nord-Amerikanske Fregat "Plymouth", Captain D. B. Harmony udfor Christiansted. Skibet manglede Kul og Chefen ønskede derfor at gaae til St Thomas forinden han igaar tog Station ved Frederiksted, hvilket blev ordnet, saaledes som Ministeriet vil erfare af vedlagte Afskrifter af to mellem Captain Harmony og Gouvernementet vexlede Breve. Da Tourmaline den 19de ds: forlod Frederiksted bad jeg den 21de ds. Chefen for det franske Krigsskib "La Bourdonnais", der laa i Christiansted Havn om at tage Station ved Frederiksted, fordi denne By trængte mere til den Beskyttelse, der ligger i Tilstedeværelsen af en Orlogsmand, end Christiansted. Captain Mayel var strax villig dertil og hans Skib tog da Station ved Frederiksted indtil det igaar afløstes af "Plymouth" og forlod St Croix for at begive sig til de Franske Øer. Jeg vedlægger ligeledes med Hensyn til Captain Mayet Afskrifter af de imellem ham og Gouvernementet vexlede Breve, og tillader jeg mig derhos at anbefale at Chefen Capitaine de Frégate H. mayet og Næstcommanderende, Lieutenant de vaisseau Adalbert Esmez indstilles til allernaadigst at blive decorerede som en Paa-skjønnelse af den Beredvillighed hvormed Skibets Assistance er bleven ydet, særlig ved Slukning af en tilfældig Ildebrand ved det herværende Fort, "Louisa Augusta" og ved Landsætning af Fanger fra "Tourmaline" ude fra den herværende Red. Begge de nævnte Officerer ere decorerede med Æreslegionens Ridderkors, jeg antager derfor at Commandeur af Dannebrog af 2^{den} Grad vilde være passende for Chefen, og Ridder af Dannebrog for Næstcommanderende.

Rolighed hersker fremdeles overalt paa Øen; paa Plantagerne Øst for Kingshill er Arbeidet overalt i Gang og Stemningen blandt Arbejderne er mindst paavirket af de seneste Begivenheder. Paa Plantagerne Vest for Kingshill er Arbeidet ligeledes i Gang paa samtlige Plantager, men da Arnstederne for Oprøret maa søges mellem Arbejderne paa denne Deel af Landet, føle Eiere og Forvaltere sig endnu ei trygge. Navnlig [Opslag 827] for disse Eiendommers vedkommende maa jeg ansee det som nødvendigt endnu at hævde de Forholdsregler, der bleve truffe ved min Proklamation til Landarbejderne af 5te ds: for at fremtvinge deres Forbliven paa de Plantager, hvor de høre hjemme, og da disse Forholdsregler maatte opgives saasnart Beleiringstilstanden blev hævet, har Hensynet hertil bidraget til at bestemme mig til endnu i nogen Tid at bibeholde denne extraordinaire Tilstand. Et bestemmende Moment med Hensyn til Bibeholdelsen af Beleiringstilstanden er ogsaa det, at Stemningen iblandt Planterne og Kjøbmændene her paa Øen, endnu er som lamslaet af det overvældende Indtryk, som det pludselige Oprør fremkaldte. Ved nu at ophæve Beleiringstil-

standen for at muliggjøre Colonialraadets Sammentræden vilde derfor Intet vindes, thi jeg kan ikke vente at finde nogen virksom Bistand med Hensyn til Foranstaltninger for at sikre Øens Fremtid hos Colonialraadet, saalænge Gouvernementet ikke kan paavise, hvorledes de Pengemidler kunne tilveiebringes, som ville være nødvendige for at frelse Øen fra dens Nød, hvori den nu er bragt. Efter Alt hvad der nu er fremkommet kan ingen fornuftig Tvivl længere næres om, at den egentlige Grund til at Oprøret greb saa hurtigt og saavidt om sig maa søges i Negernes Utilfredshed med Arbejderregulationerne, en Utilfredshed, der maaskee nærmest er fremkaldt ved den Agitation, som af adskillige Plantere er dreven iaar paa en højrøstet og udfordrende Maade i Anledning af det frie Arbeide, som har fundet Sted med Fælles-Sukkerkogeriet. Arbejder Regulationernes Ophør om 2 Aar er nu vel bestemt ved Lov og saavel Regjeringen som Gouvernementet have været enige om at ønske deres Ophævelse, men hos Planternes Flertal har denne Bestemmelse neppe vundet Bifald.

Ordnningen af Arbejderforholdene her paa Øen vil strax paatrænge sig naar Colonialraadet samles, men en rolig og upartisk Bedømmelse af disse Forhold kan jeg ikke vente at finde hos Folk, der endnu ere saa stærkt rystede af de seneste sørgelig Begivenheder, at Fremtiden kun sees i mørke Farver. En anden Sag, der strax vil komme til at beskæftige Colonialraadet ved dettes Sammentræden er det i Finantsministeriets Skrivelse af 20de f. M. N° 889, omhandlede Anordningsudkast om en Udvidelse af Colonialkassens Garanti for Fælles-Sukkerkogeriet Selskabets Forpligtelser overfor Statskassen, men ogsaa Afgjørelsen af dette Spørgsmaal er afhængigt af om den betydelige Høst, der nu staaer paa Markerne vil kunne frelses for Øen.

Af de ovennævnte Hensyn besluttede jeg da [*opslag 828*] at søge om muligt at erholde Vished om at der fra Moderlandet vilde tilflyde Øen Hjælp, forinden jeg ophævede Beleiringstilstanden og sammenkaldte Colonialraadet.

Den 20de ds: afsendte jeg derfor følgende Telegram til Finantsministeriet.

No new disturbances. May I rely upon that statestresury will forward an increased loan not exceeding three hundred thousand dollars urgently necessary for repairing works to save crop, providing laborers etc. and enable island to support Factory as proposed.

De i Gouvernementets Beretning omtalte detaillerede Oplysninger om den Skade hver enkelt Plantage har lidt foreligge endnu ikke samlede; men efter hvad jeg har kunnet erfare anslaaer jeg den Skade, der er tilføjet Øen ved Oprøret til en samlet Værdi af \$ 500–700,000, foruden det Tab, som mange af Indvaanerne lide ved at deres Erhverv er standset. Som udtalt i min Skrivelse af 8de ds. vil der udkræves gennemsnitlig \$ 4000, mulig \$ 5000 per Plantage for at sætte Værkerne om end ikke i fuldkommen Orden saa Dog i en saadan Stand, at de kunne aftage Høsten. Af de 43 Værker, der ere nedbrændte, er der kun for 12 a 15 Plantagers Vedkommende Mulighed for at Eierne selv kunne udrede Udgifterne ved Reparationen. For de øvrige Eiendommers Vedkommende maa det Offentlige hjælpe; til Værkernes Reparation maa der saaledes paaregnes circa \$ 150,000. Endvidere vil det nu være absolut nødvendigt at yde Planterne Hjælp ved Bureauaan til at indkjøbe Fødemidler til og betale deres Arbeidere; Udgiften hertil kan neppe anslaaes til mindre end c. \$ 50,000. Fremdeles maa der blive Spørgsmaal om at yde Hjælp til en delviis Gjenopbyggelse af Frederiksted By, af Toldkammeret dersteds og af det Offentliges Bygninger paa Kingshill og Mount Victory Skolehuus, der ere nedbrændte. Jeg har tænkt mig Laanet ydet Colonialkassen paa samme Vilkaar som det ved Lov af 16te Juni 1876 ydede Laan; forsaavidt indeværende Høst tilstrækker ville de eventuelle Laan til Planterne blive givne mod Bureau-Sikkerhed, og Laanene ville blive indskrænkede til det absolut Nødvendige og saavidt muligt ikke givne til de Plantager, der kunne faae deres Høst aftaget ved Fælleskogeriet, ligesom Gouvernementet selvfølgelig vil drage Omsorg for, som Hensynet til at bevare Øen som sukkerproducerende absolut kræver, og at der ikke paadrages Colonialkassen større Forpligtelser end den fornuftigviis kan antages at ville kunne opfylde. [*opslag 829*] I Telegrammet har jeg nævnt Garantien for Fælles-Sukkerkogeriet, fordi Øen kun ved at erholde et Laan som det ansøgte fra Statskassen vil blive sat i en saadan Forfatning at der for Alvor kan være Tale om at udrede nogen Garanti af det aarlige Budget.

De Oplysninger, der udkræves til Bedømmelsen af Foranstaaende ville blive meddeelte Finantsministeriet, saasart de foreligge; men det er alt nu mit trygge Haab at de ved de herfra afsendte Telegrammer givne Oplysninger ville være tilstrækkelige for Ministeriet til at tage Skridt for at sikkre Øen den nødvendige Hjælp.

Siden Gouvernementets Beretning af 15' ds: ere ingen flere Standrets Domme afsagte, der er saaledes ikke afsagt flere end de 12, der i omtalte Domme, og Rettens Virksomhed har derfor efter min Begjæring siden 12te ds. været indskrænket til Optagelsen af enkelte Forhører. Efter Afsigelsen af de nævnte Domme vare Forudsætningerne for Rettens Oprettelse paa Grund af Oprørets Underkuelse, væsentligt forandrede og jeg ansaae det for nødvendigt at dens egentlige Virksomhed da standsede, men da Rettens Oprettelse og Bestaaen staaer i en nøie Forbindelse med den videre Undersøgelse, har jeg ikke villet formelt ophæve Standretten, for inden jeg seer mig istand til at foranledige oprettet en særlig Commission, som saavel af det i den nævnte Skrivelse af 15de ds: omtalte Hensyn til det store Antal af de fangne Oprørere, som særlig af Hensyn til at disse ere fra begge Øens Jurisdiktioner, bemyndiges til at undersøge og paakjende de til Oprøret henhørende criminelle Sager. Jeg ansøgte derfor ved det den 22de ds: afsendte Telegram til Finantsministeriet: Authorisation wanted to appoint ad mandatum Commission to investigate and sentence insurgents under Appeal to Høiesteret – om den fornødne Bemyndigelse til at nedætte en Commission til Forfølgning og Paakjendelse af de i og under Oprøret af Oprørerne, Urostifterne og alle Deeltagere i Oprøret og sammes Ødelæggelser begaaede Forbrydelser. Til at være Medlemmer af Commissionen har jeg udseet Overdommer P. Rosenstand, Underdommer i Frederiksteds Jurisdiktion Justitsraad C. Sarauw og Politimester Justitsraad A. Forsberg. Ved det eventuelle Commissorium vil Commissionen erholde Myndighed til at sætte Ret i ethvert af Øens to Jurisdiktioner og paa ethvert Sted, hvor den maatte finde Anledning dertil, saaledes at Enhver der opholder sig paa Øen, skal være forpligtet til efter Indkaldelse sine exceptione fori at møde for den. De af Commissionen afsagte Domme, forudsætter jeg, skulle kunne indankes umiddelbart til Høiesteret.

Efter Oprøret har det faldet adskillige Plantere umuligt at skaffe Penge til Indkjøb af Fødemidler (Allowance) til deres Arbeidere; det blev derfor nødvendigt for Colonialkassen at yde Hjælp, og jeg har følgelig bemyndiget Præsidentskabet til foreløbigt for [opslag 830] 14 Dage at yde endeel af Øens Plantere Bureau-laan til Indkjøb af Fødemidler til Arbeidere, disse Laan blive ydede til et Omfang af ca: \$ 2000 om Ugen og ydes selvfølgelig kun til virkelig trængende Plantere.

./ Til nærmere Oplysning om Oprørets Udbrud i Frederiksted d. 1te ds: fremsender jeg Afskrift af en af cst: Politimester R. Petersen under 17de ds: indsendt Beretning.

Militairet er fremdeles fordeelt her paa Øen paa samme Maade som angivet i Gouvernementets Beretning af 15de ds:, der foretages daglig, navnlig paa den vestlige Deel af Øen, Patrouilleringer omkring til Plantagerne for at see om samtlige Arbeidere ere tilstede, ved Patrouilleringerne er alt fundet roligt.

Da det maa antages en stor Deel Gjenstande, der under Oprøret ere borttagne fra de plyndrede og nedbrændte Bygninger, holdes skjulte omkring i Neger-Byerne paa Plantagerne og at i mange Tilfælde Frygten for Straf holde Negerne tilbage fra at aflevere saadanne, har jeg, for saavidt som muligt at undgaae en al-

./ mindelig Huusundersøgelse over hele Øen under 21de ds: udstedt den i vedlagte Exemplar af St Croix Avis offentliggjorte Proklamation, der desuden er uddeelt i Særtryk til Plantage-Eiere og Forvaltere, og som tilsige Arbejderne Straffrihed, forsaavidt de inden 24 Timer efter at Proklamationen er bleven oplæst for dem, aflevere saadanne Koster.

Jeg skal tilføie, at ifølge de hidtil fremkomne Oplysninger synes Antallet af de Mennesker, der have tilsat Livet under Oprøret dog ikke at overskride 100.

Fra St Thomas har jeg modtaget den beklagelige Efterretning at der atter er udbrudt Guul Feber imellem de dertil herfra tilbagevendte Soldater, og at der derfor paa Pt^o Rico er etableret Quarantaine imod Øen, hvilket er særligt til Skade for St. Thomas netop paa denne Aarstid, da det afholder Forretningsfolk fra Pt^o Rico fra at reise til St. Thomas for at gjøre Indkjøb. Paa Grund af de paany udbrudte Guulfeber-Tilfælde i Kasernen paa St. Thomas har jeg beordret Nedsættelsen af en Commission til Undersøgelse af de sanitaire

Forhold i samme, ligesom jeg ogsaa igjennem Gouvernementssecretairen har truffet Foranstaltning til at Kasernen for en Tid rømmes og da grundig desinficeres. Om disse Forhold forudsætter jeg forøvrigt, at Gouvernements-Secretairen vil tilstille Ministeriet en udførlig Beretning, som det ikke er mig muligt at afgive herfra St Croix; jeg har dog igaar havt den Tilfredsstillelse at modtage Efterretning om at der da ingen Guulfeber-Tilfælde[*opslag 831*] var iblandt Soldaterne paa St. Thomas.

Igaar Eftermiddag modtog jeg efter at Foranstaaende var nedskrevet Ministeriets Telegram:

Royal Resolution of twenty fifth authorizes Governor to appoint Commission for investigating and sentencing under appeal to Høiesteret in actions against partakers in the riot in Santacruz.

I Henhold hertil vil et Commissorium af det ovenfor angivne Indhold blive udfærdiget om muligt endnu idag, og Standretten samtidigt ophævet; Udskrifter af de af Standretten optagne Forhører og afsagte Domme skulle blive fremsendte til Ministeriet.

Med Hensyn til at Commissionen sammensættes af 3 Medlemmer skal jeg oplyse, at jeg maatte ønske at see Underdommer Sarauw som den ældste Rets-Embedsmand paa Øen som Medlem af den; men hans Alder og Helbred vil mulig oftere forhindre ham fra at møde i Retten, og har jeg derfor troet det hensigtsmæssigt at supplere Commissionen med et 3^{die} Medlem i Justitsraad Forsberg.

Aug Garde

/ H Hauschill, Fm

Til Finantsministeriet

Afskrift

Nº 1.

H. M. Ship Tourmaline.
Frederiksted, St Croix, 5te October 1878.

Sir,

I have the honor to inform you that I arrived here yesterday afternoon and am anxious to meet some responsible Officers with whom I can negotiate some arrangements whereby I may be able to help you in this great trouble which has arisen so suddenly i your Island and learn on some reliable information how far this insurrection has spread and what power is required to quell it.

I have fifty men ready to land at a moments notice in order to preserve life and property and my guns cover this Town so much I think there is no danger of the Rebels' returning to this place.

Mr Armstrong is just starting by land for Christiansted, but I hope to be in time to stop him – and send him in the French Man of War which takes this to you.

I have the honor to be

Sir

your most obedient Servant Dennistoun
Captain & Senior Naval Officer. Barbados Division.

The Governor General St Croix.

[*opslag 832*]

No 2.

Government for the Danish West Islands
p. t. Christiansted 5 October 1878.

Sir!

I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of this day. I beg you to accept my sincere thanks for your offer to render me assistance in restoring order in this island. It has, however hitherto been possible to subdue the late riots by the means of our own forces, and I therefore hope, that you will not misunderstand the reasons why I will as long as possible abstain from requesting any active military assistance from you, whereas I would appreciate if you would be good enough to remain until further with your ship at anchor at Fredericksted to protect the town and especially to render assistance in case of new fire

breaking out. There is at present no regular military Establishment i Fredericksted, but I have given instructions to the Magistrate of the town – Mr Rübner Petersen to communicate with you in cases where he may require your assistance and to assist you in procuring from land anything required for your ship.

I beg finally to express to you the grateful feelings, entertained, not only by me but by the whole community for the support which has already been afforded by the ready arrival and presence of your ship here.

I have the honor to be Sir
your most obedient servant
(Undert:) Aug: Garde.

Captain Dennistoun.
Commander of H B Ms Ship
Tourmaline and Senior-Naval Officer.
Barbados Division.

Nº 3.

H. M. Ship Tourmaline
Frederiksted, St Croix
17th October 1878

Having been informed by you at our late interview that upon the arrival of the American Man of War you would no longer require my services here; I beg to call your attention to the fact of the American Vessel having already been thirteen days on her voyage, which leads me to the conclusion that she is either making a sailing passage or has put into some Port [*opslag 833*] to coal, and therefore a possibility exists of her non-arrival at this place for some days to come.

I am particularly anxious to start for Antigua at the very earliest date in order to carry out certain Public duties there which hardly admit of delay, and I should therefore feel obliged by your informing me whether you consider affairs in this Island so far setteled as to allow me to take my departure at once.

I have the honor to be
Sir
your most obedient servant
B. Dennistoun.
Captain & Senior Officer
Barbados Division.

His Excellency.
Governor General Garde.
Christiansted.

No 4

Government for the Danish West Islands
p. t. Christiansted St Croix
19 October 1878.

I beg to acknowledge the receipt of your letter of 17th inst., in which you inform me, that the discharge of certain Public duties at Antigua make it desirable, that you should leave for that Island at an early date. As order and tranquility have now apparently been reestablished here in St Croix and as I may rely upon that the French Man of War, which is at present in Christiansted, will remain here for some time and its presence inspire confidence to the inhabitants here, I am happy to be able to meet your wish to depart now.

In communicating this I take the opportunity at the same time to pay to you and your Officers my sincere and heartfelt thanks for the prompt manner in which you have been ready to render us any assistance within your power.

I have the honor to be Sir
your most obedient servant
(Undert: Aug: Garde.)

Captain Dennistoun.
Commander of H B Ms Ship
Tourmaline and Senior-Naval Officer.
Barbados Division.

[opslag 834] Tom

[opslag 835]

Afskrifter

I

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer
p: t: Christiansted St Croix
D: 7 October 1878.

A Monsieur le Capitaine de Frégate Mayet
Commandant de la Bourdonnais en port.

Monsieur!

En Vous remerciant de tout mon Coeur pour la prompté et généreuse assistance, que la batiment de guerre sous Votre Commandement est venue m'offrir sous les circonstances graves actuelles, je Vous prie de vouloir bien rester ici en port quelque temps afin de protéger la ville et ses habitants, si cela fût nécessaire, contre des incendies ou d'autres calamités similes, et en cas que je Vous le demanderais, tout en espérant qu'une assistance militaire actuelle, par divers raisons si peu desirable, pourra être évité, et que les forces sous mes orders suffiront pour retablir l'ordre dans l'île.

Recevez Monsieur les assurances de ma plus haute consideration, avec laquelle je suis

Votre très obeissant serviteur
(undert:) Aug: Garde.

[opslag 836]

II

Avisé Le La Bourdonnais, Christiansted 7 October 1878.

Monsieur le Gouverneur,

J'ai l'honneur de Vous accuser reception de Votre letter en date de ce jour, dans la quelle vous m'exprimez le dèsir de voir Le La Bourdonnais rester encore quelque temps ici, afin de Vous prêter assistance en cas d'incendie ou de troubles.

Je resterais à Christiansted avec mon Batiment aussi longtemps que Vous le juprez nécessaire pour la sècurité du pays, et Vous pouvez être assure que Vous trouvez à toute heure de jour ou de nuit le concours le plus empressé de ma part et de celle de mes officiers et de mon equipage, si Vous itiez dans la nécessité de faire appel a notre dèvonement pour soutenir la cause de l'ordre. J'espère comme Vous que Vous pourrez prochainement venir à bout des malfaiteurs.

Jeg Vous remercier des paroles Flottenses que Vous Voulez bien m'adresser.

Veuillez agréer, Monsieur le Gouverneur, l'hommage de mon plus profound respect.

Le Commandant du La Bourdonnais
(undert:) H. Mayet.

A Monsieur le Gouverneur des Iles Danoises, à Christiansted.

III

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer
p: t: Christiansted, St Croix
21de Octobre 1878.

A Monsieur le Commandant,

J'ai l'honneur de Vous informer que la Tourmaline s'a trouvé dans la nécessité de quitter les camp de Ste: Croix pour de rendre aux Iles Anglaises.

En consequence je Vous prie de vouloir bien Vous disposer à Vous rendre à Frederiksted pour y prendre le poste de la Tourmaline. S'il Vous était possible de partir aujourd'hui même, je Vous en serais fort reconnaissant, attendre que j'apprécierai beaucoup que Frederiksted ne passât par le nuit sans un navire de guerre.

Pour Vous servir de guide je me permets de Vous inclure copie des instructions, qui furent dernies à la Tourmaline.

La frégate des Etats Unis, le Plymouth, qui est maintenant ic ivedant le port, mais qui se rend aujourd'hui à St. Thomas pour y faire de charbon, vent probablement se rendre à Frederiksted dans quelques jours. Aussitôt que le Plymouth soit arrive à Frederiksted je Vous prie de Vous regarder comme acquitté de l'assistance qui me fut accordée de Votre navire si promptement et avec tout de bon volonté. Je Vous prie, Monsieur le Commandant, d'accepter pour Vous, Vos officiers et l'equipage de Le La Bourdonnais med remerciements les plus sincères.

Veuillez agréer, Monsieur le Commandant, l'assurance de ma consideration la plus distinguée.

(undert:) Aug Garde

A Monsieur le Capitaine H. Mayet
Commandant Le La Bourdonnais.

[opslag 837]

IV

Avisé Le La Bourdonnais, Christiansted le 21 Octobre 1878.

Monsieur le Gouverneur,

J'ai reçu hier au soir la letter par la quelle Vous m'invitez à mouiller devant Frederiksted, et à y se'journer j'usqu'à l'arrivée de la frégate Americaine "Plymouth".

J'ai l'honneur de Vous informer que je pars ce matin même pour West End, et Vous pouvez être assuré que je me tiendrai pret à donner aux habitants tous led secours, don't ils pourront avoir besoin.

Après arrivée du "Plymouth", si d'ici la' il ne se passe rien de nouveau, je profiterai de la liberté d'action, que Vous Voulez bien me rendre, pour retourner à la Martinique ou l'on sera heuresux d'apprendre que l'île de Ste: Croix a retrouvé sa tranquillité. J'y rendrai compte de l'accenil si sympathique, que mon bâtiment a reçu ici.

J'ai l'honneur de Vous adresser ci point, aussi que Vous me l'avez demandè, la liste nominative des officiers du La Bourdonnais.

Je suis avec un profound respect
Monsieur le Gouverneur
Votre très obeisant serviteur
Le Capt: de Frégate
Commandant le La Bourdonnais
(undert) H. Mayet

Monsieur le Gouverneur des Iles Danoises
à Christiansted.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St Thomas den 15de October 1878.

I Fortsættelse af Gouvernementets Skrivelse af 8de D^s skal jeg herved tjenstligst indberette, at jeg den 11te D^s afsendte følgende Telegram til Finantsministeriet:

"Insurrection apparently quelled, labor recommencing most estates, wanted two lieutenants, thirty recruits and Suhler and Remington cartridges for soldiery". Paa dette Telegarm modtog jeg den 12te D^s seent paa Dagen følgende Svar:

"Telegram received requestion will be effectuated, telegraph supposed loss of human lives and complete report of military loss".

Den 13de D^s telegraferede jeg da Følgende til Ministeriet:

"About hundred fifty insurgents killed besides planter Fontaine and two soldiers: number thirty nine Joergen Hansen and number seventy nine Anders Andersen".

Jeg skal yderligere oplyse om de nævnte to Soldater, at de begge vare af 1ste Kompagni [opslag 840] Jørgen Hansen var født i Bjergsted den 16de Novbr 1854, og udkom hertil den 6te Juli 1878, Anders Andersen var født i Landerslev den 31te Januar 1853 og udkom hertil d 31te Jan^r 1876. Disse to Mænd ved Henstene for den Militair-Transport indrettede Vogn, der første Lieut. Ostermanns Commando fra Christiansted til Frederiksted Natten mellem 1ste og 2^{den} D^s, og havde derfor ikke Skyde Vaaben; de bleve efterladte ved Plantagen Carlton for at hvile der og derpaa vende tilbage til Christiansted, men en Skare Oprørere fik imidlertid Nys om, at de to Soldater vare paa Carlton og opad Dagen d. 2^{den} ankom Oprørerne til Plantagen og dræbte de to Mænd under gruelig Mishandling. Naar jeg ved det ovennævnte Telegram har udbedet mig udsendt to Lieutanter og 30 Mænd var dette derfor ikke foranlediget ved Tab af Militaire, men jeg maatte rekvirere denne Forøgelse af Styrken deels fordi Forholdene paa St Croix ville kræve at det anordnede Minimum af Styrken noget overskrider, og fordi Dødsfald og Kassationer have medført Vacancer, der hurtigt maa udfyldes; Denne Rekvisition er derfor uafhængig af den alt tidligere skete Rekvisition paa 18 Mand, der ventes udsendte naar med Efteraarsskibene.

Siden min sidste Beretning af 8de D^s har der daglig været udsendt Patrouiller gennem Øen deels fra Christiansted og deels fra Frederiksted under Commando af en af de tre Officerer, Premierlieutenant Baron Eggers og Lieutanterne Ostermann og Ditlevsen, den til Frederiksted detacherede Styrke af 5 Underofficerer og 32 Menige er underlagt Lieut. Ostermann's Commando medens Lieutanterne Eggers og Ditlevsen have fast Station med en Deel af 2^{det} Compagni i Christiansted sammen med Resten af 1ste Compagni under Commando af Captain Baron Rosenkrantz. De nævnte Patrouiller have foruden at lade oplæse og forklare for Arbeidere den af mig til dem udstedte Proklamation af 5te D^s navnlig undersøgt hvorvidt Arbeidere paa hver enkelt Plantage have været fraværende fra Deres Hjem medens Oprøret og Brandstiftelserne varede i Dagene d: 1, 2, 3 og 4de Ds.; de have endvidere eftersporet og indbragt til Byerne som Fanger mange af de Arbeidere, der have været Ledere for aller taget fremtrædende og virksom Deel i Oprøret. De i min Beretning af 8de Ds nævnte fremmede Orlogsmænd vedblive at have Station ved Øen, det franske Krigsskib "Labourdonnais" ligger i Christiansteds Havn, det Engelske "Tourmaline" paa Frederiksteds Rhed. Disse Skibe ere hidkaldede af de respektive Consuler paa St Thomas, den Franske Vice Consul Hr S. Luchetti og den Engelske Consul G. A. Stevens; som meddelt Ministeriet have begge Cheferne tilbudt Gouvernementet aktiv militair Assistance til at undertrykke Oprøret og gjenoprette Ordenen, men da dette hidtil er lykkedes med vore egne Kræfter, [opslag 841] har jeg indskrænket mig til at anmode Cheferne om at forblive med deres Skibe ved Byerne for at beskytte disse og om fornødent, navnlig i Tilfælde af nye Ildebrande at yde deres Hjælp.

Den amerikanske Consul paa St Thomas Hr V. V. Smith har ligeledes tilkaldt en Orlogsmænd fra de forenede Stater og denne ventes at ville ankomme til Frederiksted i en af de første Dage, efter dens Ankomst vil det Engelske Krigsskib "Tourmaline" sandsynligvis forlade Øen.

Standretten har været i Virksomhed i Christiansted d. 7, 8 og 9 Ds og har der afsagt 6 Domme der ere blevne fuldbyrdede ved Skydning; den 10de Ds forlagdes Retten til Frederiksted, hvor endvidere 6 Domme ere blevne afsagte og fuldbyrdede ved Skydning i Dagene d: 10de 11te og 12te Ds. De to af disse sidste Domme ramte to Mænd, der havde taget virksom Deel i Drabet paa de overnævnte to Soldater ved Plantagen Carlton.

I mit ovenciterede Telegram af 13de Ds har jeg angivet Tallet paa de dræbte Insurgenter til circa 150. Det er umuligt for Tiden at angive Tallet nøiagtigt, men der er igjennem Øens Qvarteerofficerer udsendte Blanketter til Udfyldning af samtlige Plantage Eiendomme og Bestyrere, hvilke Blanketter naar de ere udfyldte ville indeholde Oplysning om hvormange Arbeidere, der mangle af hver Plantages Besætning, og om den Skade der der er tilføjet hver enkelt Eiendom ved Ildspaaættelserne. De saaledes samlede Oplysninger ville da ogsaa gjøre det muligt at bestemme Antallet af de dræbte Oprørere; flere af Deeltagerne i Oprøret holde sig vel endnu skjulte i Buskene eller Sukkermarkerne omkring paa Øen, men ved de daglige Patrouilleringer af Militæret i Forbindelse med frivillige beredne Plantere og Forvaltere vil det formentlig i Løbet af nogle Uger lykkes at fange dem, der nu skjule sig, saameget mere som Arbejderne paa Plantagerne nu synes godvilligt at give Militæret Oplysninger i saa Henseende. Til nærmere Oplysning om det nævnte Tal 150 bemærkes, at imellem Oprørerne indbyrdes ere vistnok ikke faa dræbte og ialfald er det vidst, at mange ere blevne saa forbrændte, at det har havt Døden tilfølge.

./ Jeg vedlægger her en noget berigtiget Liste over de afbrændte og reddede Plantager, men er ikke sikker paa om den er fuldstændig nøiagtig saavel isaa Henseende, som om Udsigterne til at istandsætte Værkerne til Aftagningen af den kommende Høst maa jeg forbeholde mig en nærmere Udtalelse, naar de ovennævnte Blanketter ere modtagne tilbage.

Med Hensyn til Oprørets Karakter skal jeg yderligere oplyse, at hvad enten dette var Resultatet af en forud lagt Plan mellem Arbejderne paa forskellige Plantager, eller der kun har været Enkelte, som har baaret Planen til [opslag 842] Oprøret i Hemmelighed og som have grebet det Røre, der ved Skiftetiden d 1ste October var imellem Arbejderne, som Anledning til Oprøret, saa er det klart, at Reisningen ikke var indskrænket til nogen almindelig Arbejder-Strike, men at det var den sorte Mand der reiste sig mod den Hvide med det Forsæt ikke alene at ødelægge dennes Eiendom, men forsaavidt han ikke godvilligt flygtede, da at fordrive ham fra sin Eiendom og Øen og eventuelt at dræbe ham. Dette blev mig strax klart da jeg ankom hertil d 2^{den} Ds. og saa, at den halve Ø alt stod i Flamme og jeg bestyrkedes yderligere i min Opfattelse, da jeg rykkede ud med Militæret af Øens Sydside og mødte Oprørerne ved Anna's Hope, thi samtidigt saa jeg at Plantagerne antændtes rundt om paa Nordsiden, hvilket godtgjorde, at det ikke var en enkelt Mordbrænder-Bande, der drog omkring, men at det var en almindelig Reisning over hele Øen. Det var derfor absolut nødvendigt strax fra Begyndelsen at angribe Oprørerne med Krudt og Bly og forfølge dem saa kraftigt som muligt, naar de flygtede, thi en saa almindelig Reisning kunde kun dæmpes ved strax at indgyde Oprørerne alvorlig Skræk.

Vel ere kun tre hvide Mænd faldne som Offre for Negernes Raseri, men det maa herved ikke oversees, at de Blanke flygtede fra Plantagerne, forinden Mordbrændernes Ankomst, eller skjulte sig, ligesom ogsaa de Undsigelser, der faldt fra de Oprørere, der beleirede Fortet i Frederiksted, og Oprørernes Bevægelser imod Christiansted, efter at de saa at sige uden Modstand og i utrolig kort Tid havde afbrændt Størstedelen af Frederiksted og Plantagerne Vest for Kingshill, saavelsom flere Udtalelser, der nu ere faldne under Standretsforhørene fra de Fangne, med Bestemthed vise, at Oprørerne vare i den Formening, at det vilde lykkes dem at bemægtige sig Christiansted og faae hele Øen i deres Magt. Soldaternes kraftige Optræden, da de

den 3^{die} ds: mødte Oprørerne kort udenfor Christiansted, knækkede imidlertid deres Mod og viiste dem, at de maatte opgive den egentlige Oprørsplan.

Under Standretsforhørerne er det hidtil ikke godtgjort, om Oprøret er udbrudt ifølge en forud lagt og mellem bestemte Personer aftalt Plan; det synes vel, at de Arbeidere, der strømmede til Frederiksted den 1ste Oktober, vare bestemte paa at foretage nogle Optøier, og at Utilfredsheden med den ved Arbejderregulationerne fastsatte lave Løn i Forbindelse med Aarskontrakterne har ligget til Grund for denne Beslutning, men at dømme efter alle de Udtalelser, der er komne mig for Øre under mit Ophold paa Øen, har Ingen, end ikke mellem de ældste Indvaanere paa Øen, tænkt sig Muligheden af, at et egentligt Oprør med det Formaal at fordrive de Blanke ved Brandstiftelse overhovedet kunde udbryde mellem Arbejderne, eller at Skiftetiden, den 1ste Oktober, paa hvilken Dag begge Byerne hvert Aar ere opfyldte af Arbeidere, vilde give Anledning til saadanne Uroligheder. Oprøret kom derfor aldeles uventet over Alle.

Ro hersker nu tilsyneladende overalt paa Øen og [opslag 843] som meddelt i Telegrammet af 11te ds. er det sædvanlige Arbeide gjenoptaget paa de fleste Plantager, og det tør saaledes antages, at Tilliden mellem Plantage Eierne og Arbejderne i Løbet af kortere Tid end Nogen turde haabe ved Oprørets Udbrud, vil blive gjenoprettet. De Tab, som de enkelte Plantere have lidt, ere imidlertid saa betydelige og de fleste Planteres pekuniære Evne er saa svag, at det vil være nødvendigt for det Offentlige at yde dem Hjælp, deels til at skaffe Levnetsmidler til Arbejderne og deels til at sætte Værkerne i Arbeids-Stand. Hovedopgaven for Administrationen maa foreløbigt være saavidt muligt at hjælpe Planterne til at aftage den store Høst, der nu staar paa Markerne. For Christiansteds Omegns Vedkommende vil Fælles-Sukkerkogeriet forhåbentligt kunne arbeide fra Begyndelsen af næste Aar, men for Vestendens Vedkommende maa Colonialkassen yde direkte Hjælp.

Til Ordningen af alle de Spørgsmaal, der nu paatrænge sig, udkræves Colonialraadets Medvirkning, og det er derfor min Bestemmelse, saavidt den rolige Tilstand, der er indtraadt, vedvarer, at hæve Beleirings-tilstanden om nogle faa Dage og lade Standretten afslutte sin Virksomhed. Det vil da blive nødvendigt at overdrage Forhørerne over det betydelige Antal Fanger, der ere indbragte til de to Forter i Byerne, – ca: 130 i Christiansted og ca: 160 i Frederiksted – til en Undersøgelsescommission, da Arbeidet vil overskride Enkeltmands Evne. Størstedelen af Fangerne vil snarest muligt blive anbragt i Richmond Fængsel, der kan rumme 200 à 250 Arresteranter, og Undersøgelsescommissionen vil derhos strax tage Beslutning om Relaxationen af saadanne Individuer, der uden Fare for den offentlige Fred kunne løslades, det er derhos foreløbigt min Tanke at søge udvirket igjennem Ministeriet en almindelig Amnesti, hvorunder de mangfoldige Arbeidere, der kun have taget en mindre virksom Deel i Oprøret eller som kun have været meddeeltige deri derved, at de ikke have forhindret Brandstiftelserne paa Plantagerne, kunde indbefattes. Om Nedsættelsen af Undersøgelsescommissionen og om Bestemmelsen af dens Hverv ligesom ogsaa om Udstedelsen af en Amnesti forbeholder jeg mig senere at tilskrive Ministeriet.

Ved min Afreise fra St: Thomas den 2^{den} ds: efterlodes kun ca: 16 Mand i Kasernen der, af disse ere imidlertid Nogle siden døde og Nogle blevne indlagte paa Hospitalet som Feberpatienter, og i Tilfælde af Uroligheder i Byen vilde der derfor kun kunne disponeres over en Vagt paa 7 à 8 Mand til Udrykning. Siden min Afreise har Alt vel været roligt paa St: Thomas, men da jeg ikke i Længden turde lade Byen være uden militair Beskyttelse, og da Ro og Orden nu synes saavidt gjenoprettet paa St: Croix, har jeg den 14de ds: ladet 25 Mand med Underofficerer af den dertil overførte Styrke gaae tilbage til St: Thomas under Commando af den fungerende Chef for 2^{den} Compagni Premierlieutenant Baron Eggers; denne Afdeling overførtes i Dampskibet "Arno", der fremdeles af General-Superintendenten for Royal Mail Selskabet, Herr Stephen Dix, er stillet til Gouvernementets Disposition. Jeg har selv begivet mig hertil i det nævnte Skib for at forvise mig om Tilstanden, men agter den 16de ds: at vende tilbage til St. Croix, efterat jeg her har forefundet Alt fuldkomment roligt.

Aug Garde

/ H Hauschill, Fm

Fil Finantsministeriet.

over Sukkerplantager paa St Croix Afbrændte og Reddede under Oprøret 1878.
(NB. Hvert Løbenummer indeholder Complex af Plantager som drives under samme Værker.)

Afbrændte

Compagniets Qvarteer

1. Work & Rest & Grange (Vaaningshuset paa
Grange reddet)

Dronningens Qvarteer

2. Montpellier
3. Concordia & Salt River
4. Morningstar
5. Glynn & Windsor (Værker reddede)
6. Strawberry Hill
7. Diamond & Ruby
8. Castle Coakley

Kongens Qvarteer

9. Lebanon Hill (Forvalterboligen reddet)
10. Anguilla Annaberg og Shannongrove
11. Bethlehem
12. Hermitage
13. Mount Pleasant med Solitude

[opslag 845]

14. Mon Bijou & Little Fountain
15. Body Slob
16. Fredensborg & Kingshill
17. Barrenspot
18. Clifton Hill (Værker reddede)
19. Blessing

Nordside Qvarteer **B**

20. Rust up Twist (Værker reddede)
21. Canaan
22. Belvedere og La Vallée (Belvederes Huus reddet)

Prindsens Qvarteer

23. The River
24. Fountain
25. Grove Place
26. Two Friends (Værker reddede)
27. Mt Pellier (Forvalterboligen reddet)
28. Jealousie
29. Upper Love
30. St Georges
31. Lower Love
32. Castle Bourke
33. Adventure
34. Golden Grove, Negrobay & Envy
35. Mt Pleasant & Plessens
36. Diamond (Værker reddede)
37. Williams Delight (ligeledes)
38. Enfieldgreen

Reddede

Compagniets Qvarteer

1. Orange Grove & Beeston Hill
2. Little Princess & Golden Rock
3. Anna's Hope
4. Granard & Diamond
5. St Johns
6. Store Prindsesse

Dronningens Qvarteer

7. Judith's Fancy
8. Rattan
9. Mary's Fancy
10. Bonne Esperance
11. Sion Hill
12. Constitution Hill
13. Sionfarm med Peters Rest (Peters Rest
Hovedbygning (gammel) nedbrændt)
14. Jerusalem og Figtreehill
15. Hope
16. Cane Garden

Nordside Qvarteer **A**

17. Sprathall
18. Butlersbay m. m.
19. Williams
20. Oxford
21. Springgarden

Kongens Qvarteer

22. La Reine

Prindsens Qvarteer

23. Høgensborg
24. Orange Grove
25. Beck'sgrove

West Ende Qvarteer

26. Prosperity
27. Two Brothers
28. La Grange
29. Little La Grange & Jolly Hill

39. Betty's Hope
40. Paradise
41. Manningsbay
 - Nordside Quarteer A
42. Annally & Rosehill (Rosehill reddet)
43. Punch
44. Mt Stewart (Værker reddede)
45. Nicolas (Igeledes)
46. Mount Victory & Pleasant Valley
47. Carlton & Cane
48. Whym, two Williams (Vaainingshuset paa Whym reddet)
49. Concordia
50. Good Hope & Camporico
51. Wheel of Fortune

Recaitulation

Af 80 Sukkerplantager er nedbrændt Værkerne af	43 Plantager
og reddet Værkerne af	37 -
	80 Plantager

[opslag 846]

Telegrafstation Kjøbenhavn

Telegram N° 23

Indleveret i Stcroix den ingen Tid

Minister finances, Kbhvn

Insurrection apparently quelled. labor recomencing most estates wanted two lieutenants thirty Recruits and Shuler and Remington Cartridges for Soldiery

Gouverneur Santacroix

modtaget 11/10 78 Aften

[opslag 847]

Jeg skal herved tjenstlig anerkjende Modtagelsen af Finantsministeriets d: 7' ds: sildigt paa Dagen her modtagne Telegram saalydende:

"No news since the third, Frigate departs next week, Frigates shore going Company hundred twenty men, telegraph if more wanted and how much."

Dette Telegram har jeg besvaret ved Dags Morgen afsendt saalydende:

"Insurrection subsiding. Frigate sufficient for pacification, half Frederiksted and about fifty Estates burned, works however repairable, twenty Estates and factory saved, state of siege established, one French and one English man of war present."

Grunden til at Finantsministeriet ikke tidligere modtog nogen Fortsættelse af den første *[opslag 848]* telegraphiske Meddelelse fra Gouvernementet af 2^{den} ds: om Oprørets Udbrud i Frederiksted, er dels, at jeg under de hurtigt paa hinanden til mig indløbende Meddelelser om Oprørsbandernes Færden og om Brandstiftelsernes Omfang ønskede at afvente et Tidspunkt, da jeg kunde meddele Ministeriet, at et bestemt Resultat var opnaaet ved vort Militaire og de af Plantage-Eiere og Forvaltere dannede Fricorpsers Angreb paa Oprørerne, dels Bevidstheden om at det ialfald paa Grund af den store Afstand vilde være umuligt at erholde hjemmefra nogen activ Hjælp, forinden Alt maatte være afsluttet her paa den ene eller anden Maade.

Idet jeg forbeholder mig senere at give Finantsministeriet saadanne detaillerede Oplysninger, som det ikke nu er muligt at samle, skal jeg i Forbindelse med Gouvernementets Indberetning af 4de ds: N° 290 (hvori

ved en Feiltagelse Planter Skeoch paa Plantagen Carlton ogsaa er nævnt som dræbt) herved tjenstligt meddele Følgende om Begivenhedernes Gang siden den 2^{den} ds.: Som Ministeriet bekjendt afgik jeg sidstnævnte Dag Kl. 12½ fra St Thomas, medtagende hele den paa St Thomas værende disponible Styrke, 2 Officerer, Premierlieutenant Baron Eggers og Secondlieutenant Ditlevsen, 6 Underofficerer og 45 Menige samt Dr: med. E Pontoppidan som Læge. Ved Afgangen fra St Thomas var det min Hensigt at begive mig til Frederiksted for snarest muligt at bringe denne By Undsætning, og da jeg paa Grund af et af de før min Afreise sidst modtagne Telegrammer, der meddelte at Fortet i Frederiksted blev holdt med Vanskelighed, maatte befrygte at Fortet vilde være indtaget og i saa Fald de deri værende Embedsmænd og andre Indbyggere i Byen muligen dræbte, forinden min Ankomst, medtog jeg tillige fra St Thomas Politimester Fischer og nogle Politibetjente for eventuelt at besørge Polititjenesten i Frederiksted. Lige forinden min Afreise fra St Thomas modtog jeg imidlertid følgende Telegram fra Præsidenten paa St Croix:

”En tidlig imorges (fra Christiansted) udsendt Betjent melder, at han ved Adventure traf paa støiende Hobe, hvis Adfærd bevægede ham og en Ledsager til at vende om. Endnu Kl. 11 ingen senere Meddelelse fra Frederiksted end efter privat Meddelelse, at Fortet er nedbrændt, Planter Fontaine dræbt. Det brænder paa Plantagerne i Omegnen Frederiksted. Vi træffe alle Forberedelser til at forsvare denne Deel af Landet, men det er tvivlsomt om det vil lykkes uden Hjælp andetstedsfra.” Den i dette Telegram udtalte Frygt for, at Christiansted ei skulde kunne holdes, bevægede [opslag 849] mig til først at gaae dertil, og jeg bestyrkedes i denne Beslutning ved paa Overreisen at see stærke Ildebrande paa mange forskellige Steder over hele Terrainet Vest for Kingshill, saaledes at jeg kun nærede ringe Haab om at kunne komme tidnok for at frelse den vestlige Deel af Øen. Kl. 6 om Eftermiddagen den 2^{den} ds: ankom jeg til Christiansted og erfarede da, at Lieutenant H. Ostermann med en kjørende Kommando paa 20 Mand havde undsat Frederiksted Fort, Lieutenant Ostermann havde nemlig forladt Christiansted om Natten mellem d: 1ste og 2^{den} ds: og var ankommen til Frederiksted Kl. 5½ om Morgenen d: 2^{den}; han var uden Modstand rykket ind i Fortet og havde derpaa rensat Byens Gader for Oprørere. Ved min Ankomst til Christiansted erklærede jeg strax Øen i Belei-

./2ringstilstand, som Ministeriet vil erfare af den i vedlagte Exemplar af St Croix Avis N° 80, indeholdte Bekjendtgjørelse af 2^{den} ds:) Kl. 9 om Aftenen afsendte jeg Premierlieutenant Eggers ad Nordsideveien fra Christiansted for at forene sig med en Kommando, der under Anførsel af den tidligere ved Hærstyrken tjenstgjørende Officeer Lieutenant Waage ad den saakaldte Centerlinie Vei var rykket frem til Kingshill. Begge disse Detachementer maatte imidlertid samme Nat trække sig tilbage, fordi den regnfulde og mørke Nat i Forbindelse med de nu allerede høie Sukkermarker forhindrede dem fra at see hvilke Bevægelser, der foregik omkring dem, og de havde bestemte Ordre til under ingen Omstændighed at maatte lade sig afskjære fra Christiansted. Kl. 4 om Morgenen den 3^{die} ds: var saaledes hele Troppstyrken samlet i Christiansted. Jeg efterlod Kaptain Baron Rosenkrantz med 25 Mand og et Corps af Frivillige paa ca. 70 Mand til Sikkring af Christiansted og afgik Kl. 9 om Morgenen d. 3^{die} med en Styrke paa 45 Mand Soldater under Premierlieutenant Baron Eggers og Secondlieutenant Ditlevsen samt et i al Hast dannet Fricorps af Plantere og Forvaltere paa ca: 50 Mand for saavidt muligt at standse Mordbrændernes Fremtrængen mod Øst og derhos bringe yderligere Hjælp til Frederiksted. Jeg lagde Veien ad Centerlinien og traf den første Skare af Oprørerne ved Plantagen Annas Hope, hvis Antændelse Militairets Ankomst netop forhindrede; der blev her nedskudt en Deel af Oprørerne og nogle fangedes, men da de adspredte sig og skjulte sig i Sukkermarkerne var det umuligt at forfølge dem videre. Om Aftenen den 2^{den} havde Oprørerne forladt Centerlinien og vare dragne over mod Nordsideveien formodentlig paa Grund af Lieutenant Waages Nærværelse paa Kingshill. Deres Fremtrængen ad Nordsideveien standsedes imidlertid ved Morningstar paa Grund af [opslag 850] det Detachment, der under Baron Eggers var ved Montpellier, og de gik derfor om Morgenen tilbage til Centerlinien, hvor de afbrændte Plantagerne Barrenspot, Diamond & Ruby, Fredensborg, Peters Rest og Work & Rest. Meldingerne om Antændelserne af de sidstnævnte Plantager bestemte mig til at følge Centerlinien, da jeg maatte antage, at Oprørerne vare iværk der. Fra Anna's Hope gik jeg over Work & Rest og Peters Rest, hvor Vaaningshusene

vare nedbrændte tidligt om Morgen den 3^{die}. Styrken passerede Kingshill, der da var urørt, men neppe en Time, efter at Styrken var passeret, antændtes dette Sted, ligesom mange Ildebrande nu saaes i Landet Nord for Centerlinien, alt som Styrken nærmede sig Frederiksted. Paa Landeveien udenfor Plantagen Carlton laae Ligene af 2 Soldater, der vare efterladte ved de Vogne, der førte Lieutenant Ostermanns Detachment til Frederiksted, i en afskyelig lemlæstet Tilstand, men Styrken overraskede her en Skare Oprørere, der netop havde antændt Plantagen, et større Antal af Oprørerne bleve nedskudte, og Resten tog iilsomt Flugten. Kl: 2 om Eftermiddagen ankom Styrken til Frederiksted og modtoges med Jubel af de betrængte Indvaanere saavel Blanke som Farvede. Byen frembød et sørgeligt Syn, omtrent en Trediedeel af Husene, deriblandt Toldbodbygningen, ere nedbrændte; men med Hensyn til Værdien repræsenterer Antallet af de brændte Huse Halvdelen af den samlede Værdi af samtlige Eiendomme i Byen. Kl: 6 om Eftermiddagen d: 3^{die} ankom Dampskibet "Arno" med Provisioner og Ammunition til Frederiksted, men disse bleve landede saa seent, at jeg maatte opgive min oprindelige Plan: at vende tilbage samme Aften til Christiansted, for yderligere at sikre denne By. I Frederiksted efterlod jeg en Forstærkning af 15 Mand under Kommando af Lieutenant Ostermann og gik med Resten af Militair-Styrken ombord i "Arno". Om Natten bemærkede jeg fra "Arno", at Plantagerne "Punch", "Annaly" og "Two Friends" vare i Brand. – Næste Dag d: 4de Kl: 4 om Morgen afgang jeg med "Arno" til Christiansted, hvor Dampskibet "Desirade" tilhørende det Franske Compagnie Générale Transatlantique, imidlertid var ankommet for at overføre Kvinder og Børn til St Thomas; de af disse, der allerede vare ombord i "Arno", bleve satte ombord i "Desirade", der da afgang til Frederiksted, for at afhente flere Flygtninge derfra, til St Thomas. Den 4de ds: forblev Styrken i Christiansted for at holde Hviil, men saavel denne Dag som den foregaaende Dag foretog Fricorps af Plantere og Forvaltere med Vicegouverneurens Tilladelse Patruilleringer igjennem Øen for at opbringe Mordbrænderne. Den 4de meldtes det, at nogle af Oprørerne vare undvegne i Fiskerbaade fra Øens Sydside; "Arno" gik ud for at opsøge dem, men maatte vende tilbage uden at have seet dem. Ifølge en d. 8de ds; fra St Thomas modtagen Meddelelse fra Gouvernements-Secretairen ere de Paagjældende, 18 i Tallet, landede paa Tortola, hvor de ere arresterede og der føres nu Underhandling [*opslag 851*] om deres Udlevering. Den 4de ankom endvidere den Franske Orlogsmand "Labourdonnais", Capitaine de Fregate H. Mayet, der samme Dag afgang til Frederiksted, men vendte tilbage til Christiansted den 5te med Brev til mig fra Captain Dennistown af den Engelske Dampcorvet "Tourmaline" der var ankret ved Frederiksted; saavel den Franske som den Engelske Chef tilbøde Gouvernementet Assistance fra deres Skibe til Ordenens Gjenoprettelse, men da der efter Expeditionen til Frederiksted den 3^{die} og Fricorpsernes kraftige Optræden i Landet allerede siden d: 5te er udspremt Skræk blandt Oprørerne, har jeg hidtil ikke benyttet mig af disse Tilbud. Tilbud om Hjælp har Gouvernementet endvidere modtaget fra General-Captainen paa Pto: Rico, der per: Telegram meddelte, at han, om jeg ønskede det, kunde sende 300 Mand med 2 Bjerghaubitzer. Den 6te ds: foretoges en større Udrykning af Militaret fra Christiansted ad Nordsideveien og tilbage ad Centerlinien; den 7de ds: afsendtes en mindre Deling Militair til Rust up Twist og La Vallée, og d. 8de foretoges en combineret Bevægelse fra Frederiksted og Christiansted til Nord Vest Høilandet for at rense dette. Ved disse Expeditioner er der indbragt forskellige Fanger, hvis Antal i det Hele kan antages at være ca: 200 i begge Byer.

./ Den 5te ds: udstedte jeg (som det vil sees af vedlagte St Croix Avis N° 80) en Proklamation til Arbejderne, der befaler dem at forblive paa de Plantager, hvor de høre hjemme og at vende tilbage dertil, hvis de havde forladt dem, og under samme Dato har jeg, som Ministeriet ligeledes vil erfare af nævnte Avis, udsat en Standret til Forfølgning og Paakjendelse af de af Oprørerne tilgaaede Forbrydelser, denne Ret begyndte sin Virksomhed den 7de ds:.

Medens jeg saaledes i Overensstemmelse med mit ovennævnte Telegram af Dags Dato til Finantsministeriet antager Mordbrænder-Oprøret standset for Øieblikket, uden at det har været nødvendigt at modtage den saavel fra General-Capt: paa Portorico som fra de tvende herværende fremmede Orlogsmænd tilbudte active militaire Hjælp, er det selvfølgelig nødvendigt vedvarende at værges og være parat til at møde en

Gjentagelse, saalænge man ei har faaet fat i de nu opløste Banders omstrefjende Hovedledere, og saalænge det daglige Arbeide paa samtlige Plantager endnu ei er i vant Gang; paa adskillige Plantager i Christiansteds Omegn er dette Tilfældet, men i det nordvestlige Høiland have Plantere og Forvaltere endnu ei vovet at vise sig paa Plantagerne.

Det er uvist om Oprøret skyldes en forud [opslag 852] lagt bestemt Plan eller om det ikkun er Følgen af en øieblikkelig opbrusende ond Stemning; for den sidste Opfattelse taler den Omstændighed, at ingen hverken Blanke eller velsindede og loyale Farvede have havt mindste Ahnelse om Faren førend dens Udbrud. Det synes vist, at det er mindre Bander, der hurtigt ere voxede i Antal – det antages at der til Slutning var 7 a 8 forskjellige Bander – som under forskjellige Førere droge om fra Plantage til Plantage og under Tilraabet "our side" bevægede Arbeiderbefolkningen, hyppigt ved Tvang til at stifte Brand. Selve Brandstiftelsen er bleven foretaget med en forbausende Hurtighed og Færdighed ved Hjælp af Petroleum og Rom, der i Fade nedlagdes i Bygningernes Kjælderrum. Fruentimmer og Børn deltog virksomt deri. Forinden Brandstiftelsen varsledes Eiere og Forvaltere om, at de maatte forlade Plantagen, hvis de ei vilde udsætte sig for at miste Livet; forsaavidt de ei gjorde dette, have de maattet redde sig ind i Sukkermarker eller Busk, og flere have saaledes været Vidner til Ødelæggelsen og de dermed forbundne vilde Optrin. (Senere tilføjelse: ingen Negerby brændt intet Arbeidsdyr lemlæstet) Som Regel er afbrændt Eiendommenes Værker, Hovedbygninger og Forvalterbolig; enkelte Steder ere Værkerne sparede, og i det Hele taget antages disse at kunne repareres for en forholdsvis mindre Udgift.

Det er umuligt endnu at angive Størrelsen af det lidte Tab. Mange Plantager havde temmelig betydelige Kvantiteter færdigt Produkt baade af Sukker, Rom og Mallas liggende paa Grund af de nuværende lave Priser. Det antages foreløbig at der ved disse Produkters Brand er tabt cirka \$ 150.000. Tabet i Bygningsværdi anslaaer jeg til ca: \$ 4000 pr. Plantage for de ødelagte Værkers Vedkommende, altsaa uden Hensyn til de tabte Vaaningshuse.

Staden Frederiksted har lidt meget betydeligt. Foruden de ikke ubetydelige Varelagre i de langs Stranden beliggende og helt nedbrændte Butikker og Pakhuse, anslaaes Tabet i Bygningsværdi til rigelig Halvdelen af Værdien af Byens samtlige Eiendomme. I Omfang er omtrent en Trediedel af Byen titalt nedbrændt. Mange Mennesker staae derved ikke alene husvilde, men have mistet Alt, baade af Eiendele og Erhverv.

For det Offentliges Vedkommende indskrænker Tabet sig til Toldbygningen i Frede-[opslag 852]riksted ./. med en Kassebeholdning af cirka \$ 1600 (vide den i Gjenpart vedlagte Skr. fra cst. Toldforvalter Richter af 7de ds:), samt de fleste Bygninger paa Stationen paa Kingshill.

Fælles-Sukkerkogeriet er bjerget; derimod er Stationen Glynn, samt Portnerboligen ved Peters Rest Station tildels brændte, navnlig har Stationen Glynn lidt.

Jeg har seet mange Sukkerstykker, som have været antændte, dog troer jeg at Branden i disse væsentlig er bleven indskrænket til Yderkanterne, hvorimod hele Sukkerstykker kun undtagelsesvis ere afbrændte.

Saasnart Ro atter er fuldstændig oprettet, vil der blive foretaget nøiagtige Undersøgelser til Vurdering af det lidte Tab.

./. Jeg vedlægger en Fortegnelse, der, saavidt man i Øieblikket er istand dertil, angiver hvilke Plantager, der ere brændte og hvilke der er reddede.

Sluttelig skal jeg bemærke, at Aarsagen til Bevægelsen og Utilfredsheden mellem de Landarbeidere, der den 1ste ds: i Løbet af Dagen samledes i Frederiksted, og som om Eftermiddagen samme Dag begyndte med at forøve Brandstiftelserne i Byen og angreb Fortet, maa søges deri, at de ved Oktober Skiftetid ikke ønskede paany at paatage sig Aarskontrakter og forlangte en høiere Løn, saaledes som dette alt findes antydnet i Frederiksteds Politimesters første Indberetning til Præsidentskabet, (cfr. det Telegram som er vedlagt Gou-vernementets foreløbige Indberetning af 4de ds: N° 290.

Den ovennævnte Planter Fontaine er den eneste Blanke Mand, der er bleven dræbt under Oprøret.

Aug Garde

[*opslag 854*]

Oversigt

over de Sukker-Plantager paa St Croix, som under Oprøret 1878 ere afbrændte eller reddede.

1. Afbrændte

1. Work & Rest	27. Blessing	51. Paradise
2. Montpellier /Dron. Qvrt/	28. Rust up Twist	52. Negrobay
3. Concordia	29. Canaan	53. Manningsbay
4. Morningstar	30. Belvedere og La Vallez	54. Envy
5. Windsor & Windsor Forest	31. The River	55. Copers Negrobay
6. Glynn	32. Big Fountaine	56. Cane
7. Strawberry hill	33. Grove Place	57. Annally
8. Diamond & Ruby	34. Two Friends	58. Oxford
9. Castle Coakley	35. Montpellier /Prinds: Qvt:/	59. Punch
10. Peters Rest	36. Orange Grove	60. M ^t Stewart
11. Libanonhill	37. Becksgrove & Clairmont	61. Nicholas
12. Fountain /Little/	38. Jealousie	62. Mount Victory
13. Anguilla	39. Upper Love [<i>opslag 855</i>]	63. Pleasant Valley
14. Betlehem	40. St George (med Sally's
fancy, Mint, Mountain og
Valdberggaard.)	64. Rosehill
15. Hermitage	41. Høgensborg & Sorgenfri	65. Springarden
16. M ^t Pleasant med Solitude	42. Lover Love	66. Carlton
17. Monbijou	43. Castle Bource	67. The Whim
18. Body Slob	44. Adventure	68. Camporico
19. Fredensborg	45. Golden Grove	69. Concordia /West End
Qvrt:/
20. Upper Bethlehem eller
Kingshill	46. Mount Pleasant &
Plessens	70. Two Williams
21. La Reine	47. Diamond	71. The Hope & Goodhope
22. Barrenspot	48. Williams Delight	72. Becksgrove
23. Clifton Hill	49. Enfieldgreen	73. Little La Grange & Jollyhill
24. Profit	50. Betty'shope	74. Wheel of Fortune
25. Annaberg & Shannongrove		
26. Spanishtown		

2. Reddede.

1. Orange Grove	9. Judithsfancy	17. Hope
2. Little Princess & Golden
Rock	10. Rattan /Ratune/ &
Belvedere	18. Cane Garden
3. Beeston Hill	11. Mary's Fancy	19. Sprathall
4. Annas Hope	12. Bonne Esperance	20. Prosperity /W. E/
5. Grange	13. Sionhill	21. Butlersbay
6. Granard & Diamond	14. Constitutionhill	22. Two Brothers
7. S ^t Johns	15. Sionfarm	23. La Grange
8. Store Princess	16. Jerusalem & Figtreehill	24. Williams

[*opslag 856*] Gjenpart

I Anledning af den Ulykke, der, som det høie Præsidentskab bekjendt, er overgaaet denne By, undlader jeg ikke ærbødigst at indberette, at Toldbodbygningen er nedbrændt og med den er Archivet saavel Told- som Postarchivet og alt Told- og Postvæsenets derværende Inventarium m. m. gaaet tabt tilligemed Told- og Postkassens Beholdninger, saavidt jeg kan anslaae henholdsvis c: \$ 1500 og \$ 150 mest i Papirpenge, om hvilket sidste mere nedenfor.

I mit Hjem i den sydlige Ende af Byen, fik jeg først henad Kl: 6 Eftermiddag den 1ste ds: at vide, at det truede med alvorlige Uroligheder, og agtede mig derfor ned paa Toldboden, men blev ved Byens Apothek angrebet af en Flok Negre med Steenkast af saa alvorlig Beskaffenhed, at jeg gennem Apotheket maatte vende tilbage til mit Hjem, og siden lige til næste Dags Morgen var det aldeles umuligt at naae Toldbodsbygningen, som jeg saa brænde omtrent Kl: 8 om Aftenen, eller Fortet. Om Morgenen den 2^{den} Dennes fik jeg af Toldassistent Wiff, som den paagjældende Eftermiddag havde været tilstede paa Toldboden følgende mundtlige Rapport:

”Klokken 5½ Eftermiddag befandt han sig endnu i Toldbodbygningen, da han hørte en af Landbefolkningen med Hentydning til ham raabe, at der var en hvid Mand derinde, som de skulde slaae ihjel, og strax kom ogsaa flere tilløbende. Han, Assistenten, undkom da til Kjøbmand Robinsons ligeoverfor liggende Huus, hvorfra han dernæst saa en anden større Flok komme løbende med Stene og store Conchylier i Hænderne, anført af et iøvrigt nu arresteret Fruentimmer, og hørte han Opfordringer til at faae fat paa ham, Assistenten, og dræbe [*opslag 857*] ham. De brøde ind i Assistentens Værelse, ledte efter ham der og kastede Alt ud af Vinduerne, hvorpaa de, forstærkede ved større Tilløb, opbrød Postcontoirets i den sydlige Deel af Bygningen værende Dør, sloge en Kasse, som han antog for Pengekassen itu, toge ud deraf, hvad der var, og satte tilsidst henad Kl: 7½ Ild paa Bygningen; han hørte derefter nogle af Massen raabe, at de skulde gaae ovenpaa og aabne den derværende Pengekasse /:Toldvæsenets:/, han hørte dem snart efter hamre som paa Jern, men noget efter maatte de forlade den af Flammerne omspændte Bygning. Allerede forinden havde de nedskaaret den ene af Toldvæsenets Baade og kastet Stene paa den, og siges den at være dreven paa Land i en af Bugterne nord for Byen. Kl: 9 omtrent lykkedes det Assistenten at redde sig ind i Fortet.”

Toldvæsenets Jernpengekasse fandt jeg om Morgenen den 2^e ds: mellem Bygningens Ruiner, og da det blev muligt at nærme sig til den og vende den – den laa med Laaget nedad – fandtes den aaben og mellem det ellers aldeles forkullede og ukjendelige Indhold, forefandtes der 3 Doubloner samt nogle af Ilden ødelagte Sølvmonter, som allerede bemærket indeholdt Kassen forinden Branden c \$ 1500, deraf 13 af St Thomæ Banks 100 Dollars Noter, Resten i Mønt og mindre Sedler, og da jeg formener med Bestemthed, at Kassen indeholdt 2 Doubloner flere end forefundet, saa antager jeg at det er lykkedes Banden at aabne den netop i det Øieblik, da Ilden tog Overhaand, og at Kassen derfor ikke er bleven fuldstændig tømt.

Af Præsidentskabets Anviisninger til Udbetaling af Gager m. m. samt af Indbetalings-Anviisningerne vare nogle Poster ikke ud- eller indbetalte forinden Branden og skal jeg tillade mig at udbede mig et Duplicat af disse Anviisninger, da jeg saa med Nøiagtighed kan sige, hvad der endnu ikke er modtaget eller indbetalt. Nogle af de Personer, som erholde Understøttelse af specielle Fonde, have efter Branden erholdt det dem Tilkommende udbetalt.

Jeg skal endnu blot i Anledning af den herskende Mangel paa Levnetsmidler og Vanskeligheden for Folk med Hensyn til at kjøbe, forsaavidt Levnetsmidler kunne skaffes tilveie – henstille til det høie Præsidentskab, at alt, hvad der hører til nævnte Kategori af Varer, indgaaer toldfrit indtil videre, og ligeledes at der sanctioneres, hvad allerede er skeet i saa Henseende med endeel indbragte Levnetsmidler (og Ammunition), der paa Grund af Omstændighederne er indgaaet uden egentlig Toldbehandling.

Frederiksteds Toldkammer den 7de October 1878.

L. Richter, const.

Rigtig Gjenpart

Til Præsidentskabet for St Croix

[*opslag 858 – 862*] St. Croix Avis den 5te October 1878. (*Kun Fireburn-relevante artikler medtaget her*)

Bekjendtgjørelse.

UNDER de paa St. Croix nu stedfindende tumultariske Optrin erklærer jeg undertegnede Gouverneur, i Henhold til Coloniallovens § 12, Øen i BELEIRINGSTILSTAND. Som Følge heraf opfordres enhver god Borger til at støtte den lovlige Magt og strax at melde sig hos Præsidenten i Byen Christiansted eller hos Politimesteren i Byen Frederiksted. Enhver der antræffes med Vaaben i Haand for at gjøre Modstand mod den lovlige Magt, udsætter sig for at blive nedskudt paa Stedet. Paa Gader og offentlige Pladser maa ingen Forsamlinger finde Sted paa mere end 3 Personer.

Gouvernementet for de Dansk Vestindiske Øer,
p. t. Christiansted. St. Croix den 2den October 1878.

AUG. GARDE.

Translation

Publication.

CONSIDERING the state of RIOT now existing in the Island of St. Croix, I the undersigned Governor do hereby, by virtue of the Colonial Law § 12, declare the said Island to be in A STATE OF SIEGE. In consequence whereof all good citizens are called upon to aid and support the lawful authority, exposes himself to report themselves to the President in the town of Christiansted, or to the Policemaster in the town of Frederiksted. Every person found armed with the intent to resist the lawful authority, exposes himself to be shot on the spot. In streets and public thoroughfares no assemblage exceeding three persons is allowed.

The Government of the Danish West India Islands,
p. t. Christiansted St. Croix October 2nd 1878.

AUG. GARDE.

Bekjendtgjørelse.

EFTERAT Oprørsbanderne for største Delen nu ere blevne adsplittede ved Vaabenmagt, befales herved som følger :

Alle Landarbeidere have at holde sig paa de Plantager, hvor de høre tjenere. De som have taget Opbold i og forstukket sig i Sukkermarkerne eller i "the bush" ville have at vende hjem til deres Boliger, da de, naar de antræffes i Skjul, udsætte sig for at ansees og behandles som Deeltagere i Oprøret. Saadanne som i lovligt Ærende maatte have at begive sig fra deres Hjem, ville have at forsyne sig med en Følgeseddel eller et Pas fra deres Foresatte, da de ellers ville blive anholdte og fængslede indtil de gjøre Rede for sig.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer p. t. St. Croix den 5te October 1878.

AUG. GARDE.

Proclamation.

THE greater part of the bands of J Insurrectionists having now been dispersed and quelled by force of arms, I do hereby order as follows:

All Country Labourers must remain on the Estates, where they are employed. Those who are staying in, or have concealed themselves in Cane- Pieces or "in the bushes", must return to their Estates, otherwise, when found concealed in any hiding place, they expose themselves to be considered and dealt with as partakers in the insurrection. Labourers who on any lawful message or duty might have to leave the estate must have a pass from the person in charge of the property, as otherwise they will be arrested and kept in prison until they give satisfactory proofs of themselves.

The Government of the Danish Westindia Islands, p. t. St. Croix 5th October 1878.

AUG. GARDE.

JANUS AUGUST GARDE

Commandeur af Dannebrog og
Dannebrogemand,
Kammerherre,
Gouverneur over de Dansk Vestindiske Øer.

GJØR VITTERLIGT : Efterat jeg den 2den dennes har maattet erklære Øen St. Croix i Beleiringstilstand, som Følge af det Dagen forinden udbrudte Oprør, hvilket fremdeles er fortsat med Ødelæggelser navnlig ved Ildspaesættelser, Mordbrand og Plyndring, og da det, baade paa Grund af Mængden af de Personer der bestandig indbringes som grebne i eller mistænkte for Deeltagelse i Oprøret, og for Exemples Skyld ikke er gjørligt at lade de begaaede Forbrydeser forfølge gennem saedvanlig Rettegang, saa har jeg, i Kraft af den mig under disse Forholdt i Henhold til Coloniallovens § 12 tilkommende uindskrænkede Myndighed, besluttet at forordne og nedsætte en overordentlig Standret lil Forfølgning og Paakjendelse af de i og under Oprøret af Oprørerne, Urostifterne og alle Deeltagere i Oprøret og sammes Ødelæggelser, begaaede Forbrydelser.

Thi forordner og nedsætter jeg bemeldte Standret, der, eftersom Forholdene udkræve det, vil være at holde enten i Christiansted eller Frederiksted eller hvor som helst ellers her paa Øen Retten maatte vælge, som følger :

Hr. Overdommer Justitsraad PH. P. ROSENSTAND som Præses ;

Hr. Justitsraad, Politimester A. FORSBERG R. D. og D. M. ;

samt Politimesteren i Christiansteds Jurisdiction eller Politimesteren i Frederiksteds Jurisdiction, eftersom Retten holdes i den ene eller den anden af disse Jurisdiktioner.

Standretten skal kun veere bunden ved suadanne processuelle Former og Regler, som i ethvert Tilfælde ere fornødne forat give Dommerne saadan Overbeviisning om de Paagjældendes Strafskyld, at de for GUD og deres Samvittighed kunne forsvare derpaa at grunde Dommen.

Standretten idømmer ingen anden Straf end Livsstraf. Naar nogen Sigtet findes ikke at burde ansees med denne Straf, forbeholdes Sagen til anden Undersøgelse, Forfølgning og Paakjendelse.

Gouvernementet for de Dansk Vestindiske Øer p. t. St. Croix den 5te October 1878.

Aug. Garde

JANUS AUGUST GARDE

Knight, Commander of the Order
of Dannebrog,
Chamberlain,

Governor of the Danish West India Islands.

MAKE KNOWN : Having on the 2nd inst. been constrained to declare the Island in a State of Siege, in consequence of the Insurrection that had broken out here on the day previous, and which still continues, concomitant with serious mischief, particularly Arson, Muider, Assault and Battery, Robbery and Pillage; and whereas, owing io the excessive number of persons that are being constantly seized and brought in as being caught in flagrante delicto, or under suspicion of having had a part in the Insurrection; and as furthermore, for example's sake, it is considered unfeasible to subiect the crimes so committed to the ordinary court-procedure; I have, by virtue of the unlimited power vested under such circumstances in me by § 12 of the Colonial Law, resolved to appoint and nominate an Extraordinary Court Martial for the purpose of prosecuting and passing sentence on all crimes and offences committed in and during the insurrection by the rioters, disturbers of the peace and all other partakers in the insurrection or the mischief caused thereby.

And I do now appoint and nominate as Members of the said Court Martial, which, according as circumstances require it, may be held either in Christiansted or Frederiksted, or anywhere else in the Island, the Court might deem fit, – the following viz :

Chief Judge Justitsraad Ph. P. ROSENSTAND as Præses ;

Justitsraad, Policemaster A. FORSBERG K. D. and D. M. ;

and the Policemaster in the Jurisdiction of Christiansted or the Policemaster in the Jurisdiction of Frederiksted, according as the Court Martial be held in one or other of the said Jurisdictions.

The Court Martial herein mentioned shall be guided only by such processual forms and rules, as are in every instance requisite to impress the Judges with such a conviction of the guilt of the accused, as they can answer for it to GOD and their conscience.

The Court Martial shall award no other punishment than the punishment of death.

If any accused be found not meriting that punishment, the case is to be reserved for investigation, prosecution, and decision by another Court.

The Government of the Danish West India Islands p. t. St. Croix 5th October 1878.

Aug. Garde

"THE AVIS"
CHRISTIANSTED, ST. CROIX
Saturday, 5th October 1878.

It is our painful duty to record a calamity never hitherto equalled in severity by any that have befallen this island. On the 1st of October the annual contracts with the labourers for the most part expire, and there is generally some excitement in the two towns caused by the presence of labourers seeking new contracts or intending to leave the island. The excitement last Tuesday was unusually high, but the day passed off peacefully in Christiansted. Not so in Frederiksted, where a contest with the police arose, and assumed such a formidable aspect that the local authorities were compelled to retire to the fort, which they had to defend through an anxious night from the attacks of an infuriated mob. In the mean time the town was fired, and a large portion of it including the Custom House, Bay Street where the principal stores were situated, and the street to the back of it were burnt to the ground. Mr. Fontaine, planter, was murdered by the mob, and nine of the rioters were shot while attacking the fort. The Policemaster having sent for aid, a detachment of soldiers, 27 in number, under Lieutenant Ostermann was sent down about two o'clock in the morning. On reaching Frederiksted they were able to clear the town, but we regret to record that two of the men, having been left at Carlton Estate to guard a cart, were set upon and brutally murdered by the rioters. During the course of Wednesday morning the terrible news reached us that the rioters, driven from Frederiksted, were marching up the country burning the estates as they came. This diabolical work continued without cease till Friday, on which day several estates on the north side were burnt. Christiansted has been well guarded by soldiers and armed citizens. The planters, who have all been compelled to fly for their lives, have been armed to patrol the country. Yet the anxiety and confusion among the peaceable population has been fearful. Business has been entirely suspended and only partially resumed in Christiansted to-day.

Governor Garde with troops from St. Thomas arrived on Wednesday evening in R. M. S. Arno and passed through the island on Thursday. During this journey the rioters were attacked at Anna's Hope, Work & Rest, and Carlton. At the last named place they made a show of resistance, and many were shot. We understand that about thirty of them in all were shot at the different places named. Besides the troops from St. Thomas we have had foreign aid in the presence of the French war steamer La Bourdonnais the English steamer Tourmaline and the French steamer Desirade, which last named vessel carried a considerable number of ladies and children to St. Thomas. The riots may now be considered to be quelled, but we are full of anxiety for the future. With about two-thirds of the works and residences destroyed it is difficult to see how an already impoverished colony can possibly survive the disaster. We do not however give up all hope. The island has survived a succession of dry seasons severe enough, it might have been thought, to have ruined any colony, and it may survive this new calamity; but at the present moment the position seems almost hopeless.

It is too early to discuss the causes or consequences. The feeling aroused is too intense to make it worth while to touch on subjects that require to be considered with calmness. What is now wanted is to get the people to work again as soon as possible. We would use what little influence we may have in trying to persuade to calm and practical views of the situation. Let all general denunciation be put aside, all wholesale condemnation, all idea of indiscriminate revenge. The terrible personal sufferings and losses of many will for the present make the future appear very dark; but it is still not impossible for the island to flourish again if the whole of the facts are faced and wise measures taken.

[*opslag 863*] Kopier af skrivelser for præsidentskabet til guvernøren m. v. 1878 – 79

[*opslag 864*]

INDBERETNING

til

Gouverneuren for de dansk-vestindiske Øer om de i Frederiksted den 1ste og Natten til den 2den Oktober 1878 stedfundne Begivenheder fra Const. Politimester i Frederiksteds Jurisdiction R. Petersen.

Da jeg Tirsdagen den 1ste Oktober 1878 efter Frokosttid lidt før Kl. 12 begav mig fra mit Hjem i Dronningensgade tilbage til Politikammeret i Frederiksfors, traf jeg kun faa Landarbeidere paa Gaden. Der var fra om Morgenen Kl. 8 og til 3½ Eftermiddag en heel Deel at bestille samme Dag med Pas-Sager, der dog alle bleve ordnede uden Vanskelighed, og da Forretningerne det anførte Klokkeslæt syntes at være forbi, opfordrede jeg Politiassistenten, Overkrigscommissair Gyllich, til at kjøre med mig rundt i Byens Gader for at see, hvorledes det stod til der; der havde nemlig været forholdsvis roligt om Dagen i Sammenligning med tidligere Aars 1ste Oktober, og saagodtsom ingen Anholdelser for Gadeuorden havde fundet Sted. Vi kjørte da ud, og først da vi kom til Apotheket paa Hjørnet af Dronningens og Kongen Tværgade, traf vi paa en større Samling af Landarbeidere; Justitsraad Byfoged Sarauw stod paa Gaden og opfordrede mig til at sende Politi, da Folk sloge hinanden ihjel paa Hjørnet af Prindsensgade og Kongens Tværgade. Jeg kjørte først derhen, men fandt kun en drukken Mand, Henry Trotmann af Pl. Mt. Pleasant og Plessens, der havde skaaret sin Fod paa en Steen eller Glas, saa det blødte, liggende i Rendestenen. Han blev bragt paa Hospitalet. Derpaa kjørte jeg videre tilbage til Fortet for at faae hele Politistyrken ud, samt lade 2 Ordonantser ride rolig op og ned ad Gaderne, hvilket jeg haabede vilde have nogen Virkning paa Pøbelen. Paa Vejen til Fortet nærved Apotheket mødte jeg 2 Betjente, der havde anholdt Joseph La Grange, som senere viste sig at være en af Hovedlederne, og søgte at bringe ham til Politikammeret. Jeg kjørte lige bagefter dem, stod ud af Vognen og talte til Landarbeiderne, men de viste sig støiende og truende og befriede med Magt Joseph La Grange, der løb sin Vei. Nu kjørte jeg til Fortet og fik Resten af Betjentene samt 2 ridende Ordonantser ud samt fulgte med tilvogns tilligemed Assistenten. Ved Hjørnet af Apotheket væltede en af Pøbelen sig ind paa den ene Ordonants og truede ham med sin Stok, hvorfor begge Ordonantser trak Sablen og huggede om sig, dog uden at slaae Nogen. Da Hoben imidlertid tiltog og raabte og hujede, og da jeg efter deres Antal og Miner kunde forudsee, at hvis jeg brugte Magt vilde jeg løbe den Risiko, at min forstørstedelen aldeles ubevæbnede Styrke vilde blive slaaget ned, og Fortet saaledes være udsat for at falde i Pøbels Hænder, lod jeg Ordonantserne følge min Vogn langsom tilbage igjennem Dronningensgade og Politibetjentene et lille Stykke bagved følge efter, dannende en Linie tværs over Gaden. Pøbelen fulgte, og var mit Haab, at de dristigste af dem vilde følge os ind i Fortsgaarden, hvor jeg vilde lade Porten hurtigt slaae i og see at anholde dem og paa den Maade mulig faae tilveiebragt Ro, naar Hovedmændene vare fangne. De kastede Steen efter os paa Gaden, men jeg afholdt min Styrke fra at angribe dem, og vi kom ind i Fortet, medens Hoben standsede i Kongensgade. Nu efterlod jeg de 3 Ordonantser og Politibetjentene i Fortet og begav mig tilfods med Politiassistenten op i Kongensgade for at komme til at tale med Urostifterne og see at faae at vide, hvad de vilde. Til os sluttede sig offentlig Læge Dr. Hansen og Kontrolleur Birch; Engelsk Viceconsul, Pastor Du Bois befandt sig allerede iblandt Mængden, søgende at berolige dem. Vi gik alle spredte imellem Pøbelen op ad Gaden, forhindrende dem fra at slaaes indbyrdes og søgende at komme til at tale med dem, hvilket ikke var let paa Grund af deres støiende Adfærd; de vare villige nok til at tale, men Ingen vilde høre. Vor Plan var at lede dem ud til den sydlige Udkant af Byen og der see at faae dem til at gaae hjem. Dette lykkedes tilsidst [*Opslag 865*] ogsaa, det vil sige, at faae dem til Udkanten af Byen, og flere lovede at gaae rolig hjem og faae de Andre med, blandt Andre Joseph La Grange, som jeg atter traf her, mig det. Imidlertid fik vi da ud af dem, at de var misfornøiede med den i Arbeidsregulationerne fastsatte Betaling og vilde have 20 à 25 cents daglig i Penge. Pludselig bleve alle vore Bestræbelser tiltetgjorte, idet et Fruentimmer Felicia James af Plantagen Mt. Pleasant and Plessens kom farende og fortalte Hoben, at Henry Trotmann af samme Plantage, der af Politiet var indlagt paa Hospitalet, var død af de Slag, Politiet havde givet ham. Nu blev der en saadan Støi og Steenkasten, at jeg gik bort for at skrive til Præsidentskabet om Assistance, men paa Veien traf jeg ved Apotheket Dr. Hansen og gik da først med ham til Hospitalet for at see, om der var Noget iveien med Henry Trotmann. Vi fandt ham liggende døddrukken i en af Stuerne paa en Madratts uden videre Overlast end, at hans ene Fod var blodig, saaledes som jeg tidligere seet ham ligge i Rendestenen. Da vi vare komne op i Galleriet til Standgaden for at gaae bort ad Hovedtrappen, kom Pøbelen fra Udkanten af Byen stormende med Felicia James i Spidsen,

raabende, at de vilde see, om Henry Trotmann var død, og prøvede paa at sprænge Porten til Strandgaden. Porten holdt imidlertid, og jeg raabte til dem ud fra Gallerivinduet, at jeg havde seet Henry Trotmann, og at han ikke feilede Andet end, at han var aldeles drukken. Dr. Hansen og jeg løb nu ned paa Gaden til Pøbelen, og Felicia kom strax løbende hen til mig; jeg forklarede dem atter, at Intet var iveien med Henry Trotmann, og sagde at de skulde gaae rolig bort og ikke forstyrre de syge; Dr. Hansen gjorde ligeledes alt muligt for at faae dem bort. Alt var uden Resultat; de stormede op ad Hovedtrappen fra Kongens Tværgade, og vi løbe begge op med for at holde Døren, men den blev strax stødt aaben af dem, og vi gik da, Dr. Hansen hjemad og jeg ad Kongensgade til Fortet. Ved min Ankomst der havde Politiassistenten alt ladet uddele vore 9 Minierifler (den ene gik dog strax efter istykker) til Betjentene, der stode ved Ydreporten, og de 3 Ordonantser holdt beredne i Gaarden. Jeg vilde netop gaae op for at skrive til Præsidenten i Christiansted om Assistance, da jeg saae Pøbelhoben komme fra Hospitalet i forøget Antal, hujende, opad Strandgaden og stille sig op overfor Fortet mellem Toldboden og Værftet. Et Par Minutter efter fik vi en Regn af Steen over os i Fortsgaarden, og da dette gjentoges, lod jeg fyre. Ingen blev truffen, saavidt jeg veed, men hele Hoben stormede nu under vilde Skrig ind mod Fortet og rev Ydreporten, der kun bestod af Trætremmer, af og kastede i Søen. Vi skyndte os ind i den indre Fortsgaard, stængede Porten under Byfogedcontoiret og fik Ordonantserne, der i en Hast satte deres Heste i Stalden ind ad en Bagdør fra Staldgaarden. Nu begyndte en morderisk Regn af Murbrokker, Steen, Conchylier og Kanonkugler, hvilke sidste fra gammel Tid laa opstablede i den ydre Fortsgaard, saa at hele den indre Fortsgaard og Bastionerne var aldeles oversaaet dermed, og vi havde stor Nød med at, komme til at fyre uden at blive knuste; flere Steder, hvorfra der kunde have været fyret, vare Arresterne belagte med Fanger. Pøbelen var rundt om Fortet, foran Byfogedcontoiret og inde i Staldgaarden og kastede med en voldsom Iver deres Projectiler over os, saa at jeg ikke forstaaer, at kun een Mand, Nattevagt Fosset, blev truffet i Siden af en Steen. De 3 Soldater og de tilstedeværende Betjente (nogle vare afskaarne i Byen) samt 2 Mand fra Byen, der med Politiassistenten var fulgt med til Fortet, Skrædder Tolderlund og Slagter Adolphus Joseph, viste et særdeles Mod og stor Koldblodighed og fyrede saa vel paa Pøbelen, at den efter en halv Times Forløb cir. Kl. 5½, og navnlig, da det ikke var lykkedes dem at sprænge den indre Fortsport, (der dog nær havde givet efter) trak sig bort fra Fortet og gik ind i Byen. Jeg turde ikke paatage mig det Ansvar – efter hvad der var hændet – at rykke ud fra Fortet og angribe Pøbelen i Gaderne; thi Antallet af Pøbelen var meget betydeligt og tiltog i Aftenens og Nattens Løb (det er af paalidelige Folk senere anslaaet til 6 à 800)., og jeg havde kun 8 Forladegeværer og 3 Bagladecarabiner; derimod skrev jeg nu strax til Præsidenten om Assistance af 20 à 25 Militaire og sendte min Kudsk John McIntosh paa en af mine Heste med Brevet Kl. 5¾ Eftermiddag afsted ud af Staldporten ad Nordsideveien, da han ikke kunde passere Byen tilhest, og da jeg ikke turde opsende en Ordonants, der rimeligviis vilde være bleven myrdet af Pøbelen. Det viste sig siden, at der var en Mængde Mennesker paa Benene paa Nordsiden; de forfulgte min Kudsk, saa at han maatte tye ind til Forvalter Ramsay paa Plantagen Punch. Denne opsendte nu et andet Bud med Brevet til Forvalter Foster paa Plantagen Mon Bijou; ogsaa dette Bud blev antastet paa Veien af Skarer af Landarbeidere, men naaede dog Mon Bijou og Forvalter Foster afsendte et tredie Bud der Kl. 1 Onsdag Morgen naaede Christiansted og afleverede Brevet til Vicegouverneuren – Alt dette vidste vi Intet om her i Fortet; vi haabede at Militairet vilde kunne være her Kl. 10 à 11 om Aftenen, og at vi saaledes vilde blive sat i Stand til at redde det Meste af Byen, der alt Kl. 7 à 8 begyndte at brænde paa enkelte Steder, idet Pøbelen brød Boutikker aabne kastede Varerne ud paa Gaden, overhældte dem med Petroleum og stak Ild i dem, fra Varerne forplantede Ilden sig i Reglen til Tagene paa Husene, og disse nedbrændte derefter. Ilden forplantede sig paa den Maade mere og mere; endelig blev Toldboden stukken i Brand; hvert Øieblik ventede vi et nyt Angreb paa Fortet, da det idelig hørtes fra Byen at Pøbelen sagde, at det Hele ikke nyttede Noget, før Fortet var nedbrændt; men der var ikke Enighed herom, da halvdelen fandt det sikkrere at ødelægge Boutikkerne og Husene, eftersom ikke faa vare blevne saarede ved det første Angreb paa Fortet. Flere Gange rykkede de dog frem, gesticulerede forskrækkeligt og slaende Øxerne, de havde røvet i Boutikkerne, mod hverandre,

samt pegende truende mod Fortet, men da der altid blev fyret, naar Nogen var nær nok, holdt de dem dog gjerne i Afstand og trak sig bort igjen. Forøvrigt maatte vi spare saameget som muligt paa Ammunitionen af Hensyn til den Eventualitet, at mit Bud var bleven opsnappet af Pøbelen paa Landet, eller at ingen Assistance kunde sendes os fra Christiansted, hvilken Pøbelen her paa Gaderne meget ivrigen paastod ogsaa brændte. – Kl. 2½ om Morgenen den 2den ds. fik jeg en sort Mand, der var kommen ind til os i Fortet om Natten, Charles Thomas, til at ride op med et andet Brev til Vicegouverneuren, og han ankom efter endeel Vanskeligheder til Christiansted Kl. 5 om Morgenen, men da var Styrken alt afgaaet for 3 Timer siden. Mellem Kl. 3 og 4 skete det andet Angreb paa Fortet, denne Gang fra Staldporten og fra Søsiden ved Badehuset, men da der øieblikkelig blev fyret, saa snart der stak et Hoved frem brød Pøbelen ind i Haven bag Staldgaarden gennem en lille Laage ud til Landeveien og stak inde fra Haven Ild i Taget paa et lille Huus, der benyttedes til Oplagssted for Petroleum fra Byen, og hvori den Gang fandtes 840 Galloner Petroleum og cir. 2,000 Sqvibbs, og samtidig bombarderede den os med Steen for at forhindre os fra Slukning og Skydning. En lille Sprøite blev nu bragt op fra Gaarden, og med den blev oversprøitet Shingle-Taget paa det lille Huus (almindelig kaldet Fugleburet) til Nordøst, hvori jeg har 2 private Contoirværelser; ligeledes oversprøitedes alt træværket i Staldgaarden ved at sprøite ud fra Vinduerne saavel foroven som forneden, naturligviis med Fare for at blive knust af deres Sten, som de forstaae at kaste med stor Sikkerhed og i lang Afstand; vi maatte paa Grund af Faren for Ildens Udbredelse slaae Hestene løse i Staldgaarden. Pøbelen søgte ved Steenkast at forhindre os fra Slukning, men nogle velrettede Skud holdt dem dog i Afstand; nogle, som kom for nær, bleve skudte ned, og det lykkedes os at indskrænke Ilden til Petroleumshuset, af hvilket Taget og hele Indholdet brændte; kun de revnede Mure ere tilbage. Dette Angreb varede til Kl. 5. Ilden havde fra Petroleumshuset taget fat i et Trætremmeskur, der fra Petroleumshuset strakte sig til Staldgaardsporten, men Politiskriver Henderson, Undercorporal Petersen og en af Driverne med nogle flinke Varetægtsarrestanter gik ud i Staldgaarden og slukkede den. I et af mig et Par Dage efter afholdt Forhør er forklaret, at Meningen med dette Angreb var først gennem Staldporten at komme ind i Staldgaarden, men, da dette ikke lykkedes, ved Nedbrændingens af Petroleumshuset at bane en større Aabning, hvorigennem Pøbelen skulde storme ind under et Halvtag ud til Staldgaarden paa selve Politikammerbygningen; der skulde en Dør forceres aaben og 2 à 3 Flasker brændende Petroleum kastes ind i Locallet forneden (den forhenværende Brandstue) for at opbrænde Besætningen ovenpaa. Lidt før Kl. 6, da endeel af Pøbelen havde forladt Byen og de Fleste af de tilbageværende vare samlede nord for Mæhrisk Etablissement og rimeligviis forberedte et 3die Angreb paa Fortet, da der idelig blev blæst i Skallen, kom Lieutenant Ostermann med 19 Militaire ialt Nord fra og blev indladt gennem Staldporten. Nu lod jeg Flaget heise og fulgte strax efter Ankomsten af Militairet med Lieutenanten og 20 Mand ud i Byen; der blev først fyret paa den ved Mæhrisk Etablissement forsamlede Hob, der blev splittet ud, og dernæst marcherede vi gennem Gaderne, hvilke Lieutenanten klarede med nogle Salver; vi foretog tillige endeel Arrestationer. Det lykkedes os at komme netop itide til at redde Controlleur Birchs store Huus paa Hjørnet af Kongensgade og Toldbodgade (Politimester Egges tidligere Bolig), som Pøbelen var i Begreb med at stikke Ild i; de [*Opslag 866*] havde heldt Petroleum over Meublerne, men heldigviis var der kun Ild i en Dør til Toldbodgaden, hvilket jeg strax satte Folk til at slukke. Efterat vi vare komme tilbage til Fortet, lod vi en Malmkanon, som Major Moore tilbød os, og som laa i hans nedbrændte Gaard i Strandgade, flytte op paa Bastionen og opstille paa en gammel Lavet samt lade med en Kardætske; heldigviis havde Militairet ved dets Flytning fra Fortet forrige Aar ladet nogle forblive her tilbage, men da der ingen Kanon blev overladt Politiet, var de hidtil ikke af videre Betydning for os. Klokkeren omtrent 9 om Morgenen fik Lieutenant Ostermann og jeg med Rombodholder Ths. Elliott fra Christiansted afsendt Indberetning til Vicegouverneuren om det Passerede.

REPORT

to the Governor of the Danish West India Islands, concerning the events which took place in Frederiksted the 1st October 1878 and the night following, rendered by acting Policemaster in the Jurisdiction of Frederiksted, R. Petersen.

On Tuesday, the 1st October 1878, after breakfast-time, say a little before noon, when I returned from my house in Dronningensgade to the police-office in Frederiksfort, I met only a few estate-labourers in the street. From 8 o'clock a.m. to half-past 3 o'clock p.m. that day there was a good deal of passport business in the office, all of which, however, was settled without difficulty; and when at the last-mentioned time the business in the office appeared to be over, I asked the Police Assistant, Overkrigskommissær Gyllich, to join me in a drive through the streets of the town, in order to see how matters stood, seeing that the day had passed quietly in comparison with the 1st October of other years, and hardly anybody had been taken into custody for disorderly conduct in the streets. Accordingly we drove out, and reached as far as the Apothecary's Shop on the corner of Dronningens and Kongens Tværgade before we met any larger number of estate-labourers; the judge, Councillor Sarauw, was standing in the street, and requested me to send out some policemen, as people were being killed at the corner of Prindsensgade and Kongens Tvergade. I drove up to the place thus indicated, where however, I found only one man, Henry Trotman, of Est. Mt. Pleasant and Plessens, lying in the gutter in a state of drunkenness; he had cut his foot on a stone or a piece of glass, in such a manner that it was bleeding. This man was brought to the hospital. I then drove back to the Fort, in order to call out the whole police force, and intending to cause the two mounted orderlies to ride slowly through the streets, which, I hoped, would have some effect on the populace. On my way to the Fort, and close to the Apothecary's Shop, I met two policemen, who had arrested Joseph La Grange (who afterwards proved to be one of the chief ringleaders), and were endeavouring to bring him to Police-office. I drove immediately behind them, got out of the carriage, and spoke to the labourers, but they were noisy and threatening, and effected by main force the rescue of Joseph La Grange, who ran away. – I then drove to the Fort, called out the rest of the policemen and two mounted orderlies, and followed them with the Police-Assistant in the carriage. At the corner of the Apothecary Shop one of the rioters threw himself upon one of the orderlies, and threatened him with his stick, upon which both of the orderlies drew the sabre and cut about them, but without striking anybody. As, however, the mob was increasing, and shouted and yelled, and as I, judging from the number and manner of the mob, could foresee that by using violence I ran the risk that my force, the greater part of which was unarmed, would be struck down, and that thus the Fort might fall into the hands of the populace – I caused the orderlies to follow slowly behind my carriage back through Dronningens Gade, the policemen following a little further back, forming a line across the street. The mob followed us, and I was in hopes that the boldest among them would follow us into the yard of the Fort; in which case it was my intention to have the gate promptly closed, and thus endeavour to restore quietness when the leaders were caught. The mob threw stones at us in the street, but I restrained my men from attacking them; and we got into the Fort, while the mob stopped in Kongensgade. – I then left the three orderlies and the policemen in the Fort, and went, accompanied by the Police-Assistant, up in Kongensgade, in order to speak to the rioters and to learn what they wanted. While we were on our way thither the Public Physician, Dr. Hansen, and Comptroller Birch joined us; the British Vice-Consul, Revd. Du Bois, was already on the spot, in the midst of the mob, seeking to pacify them. We [*Opslag 867*] went singly about amongst the rioters, proceeding up-street, preventing them from fighting amongst themselves, and trying to speak with them, which was not easy, on account of their being very noisy; they were willing enough to talk, but nobody wanted to listen. Our intention was, to lead them on the Southern outskirts of the town, and there to persuade them to go home. At length we succeeded partly – that is: we got them on to the outskirts of the town, and several of them promised to go home quietly and get the others to go with them: amongst those

who gave me their promise to that effect was Joseph La Grange whom I met again here. Thus going along with them, we learned also from them, that they were dissatisfied with the pay fixed by the Labour Act, and wanted 20 to 25 cents per day in money. Suddenly all our endeavours were frustrated: a woman, Felicia James, from Mount Pleasant and Plessens, came running and told the mob, that Henry Trotman of the same Estate, whom the police had caused to be lodged in the hospital, had died there in consequence of the blows inflicted upon him by the police. Now there ensued such a noise and throwing of stones that I went away in order to write to the Presidency for assistance; but on the way I met Dr. Hansen near the Apothecary's Shop, and with him I went first to the hospital, in order to see if anything was the matter with Henry Trotman. We found him lying on a mattress in one of the rooms in a state of utter drunkenness, having suffered no further bodily injury, except that one of his feet was bleeding, and in the same state as when I found him lying in the gutter. When we were in the gallery fronting Strandgade, intending to leave by the chief staircase, the mob which I had left at the outskirts of the town came rushing, headed by Felicia James, shouting that they were going to see if Henry Trotman was dead, and tried to force the gate fronting Strandgade. The gate, however, withstood their attack, and from the window of the gallery I called out to them, that I had seen Henry Trotman just now, and that nothing was the matter with him, except that he was quite drunk. At this juncture, Dr. Hansen and I ran down in the street to the mob, and Felicia came at once running up to me; I explained again that nothing was the matter with Henry Trotman, and told them to go away quietly without disturbing the sick; Dr. Hansen also did every thing in his power to get them away. It was all to no purpose; from Kongens Tværgade they rushed up the main staircase, and both of us ran up also to keep the door; but they pushed it open at once, and we went away, Dr. Hansen homeward, and I, taking the way of Kongensgade to the Fort. When I arrived there, the Police Assistant had already distributed our Miniê-rifles, 9 in number (one of which, however, broke at once) to the policemen, who stood by the outer gate, while the three orderlies were holding on horseback in the yard. I was just going to write to the President in Christiansted for assistance, when I saw the mob coming shouting up Strandgade from the hospital, in increased number, and take up their stand in front of the Fort, between the Customhouse and the wharf. A couple of minutes after, a rain of stones was sent down upon us in the fort yard, and when this was repeated, I gave order to fire. As far as I am aware, no one was hit; but the whole mob stormed under savage cries against the fort, pulled down the outer gate, which consisted of paling only, and threw it into the sea. We hurried into the inner fort-yard, barred the gate under the Judge's office, and got the orderlies, who promptly stabled their horses, in by a back-door fronting the stable-yard. Now began a murderous fire of brickbats, stones, conch-shells and cannon-balls – which latter from old time were piled in the outer yard –, in such a manner that the entire inner fort-yard and the bastions were covered by the missiles, and we had great trouble in delivering our fire without getting crushed; in several places whence we might have fired, the prison-cells were occupied by prisoners. The mob surrounded the Fort; they were in front of the Judge's office and in the stable-yard, and threw their missiles at us with great violence, so that I fail to understand that only one man, nightguard Fossett, was hit by them (in the side). The three soldiers and the policemen present (some had been cut off from us in town), and two men from town, who had followed with the Police-Assistant into the Fort, Mr. Tolderlund and Mr. Adolphus Joseph, exhibited great courage and coolness, and fired on the mob so effectively, that after the expiration of half an hour, about 5.30 p.m., especially because they had not succeeded in forcing the inner gate of the fort (which, however, nearly gave way) –, they drew away from the Fort and went down to town. Considering what had happened, I dared not assume the responsibility of leaving the Fort and attacking the mob in the street, seeing that the number of the rioters was very considerable, and increased in the course of the evening and the night (it was reliably estimated at 6 – 800), and I had only 8 muzzle-loaders and 3 breech-loaders; but I wrote at once to the President for 20 – 25 soldiers, and despatched my coachman, John McIntosh, on one of my horses with the letter at 5.45 p.m., through the stable-gate by the Northside road, seeing that he could not pass through town on horseback; I dared not

send an orderly, who in all probability would have been murdered by the rioters. I learned afterwards that a good many people were in motion on the Northside road; they pursued my coachman in such a manner that they had to seek refuge with Mr. Ramsay, manager of Estate "Punch." This letter sent, by another messenger, the letter to Mr. Foster, manager of Estate "Mon Bijou"; this messenger also was stopped on the road by great numbers of estate-labourers, but succeeded in reaching "Mon Bijou," and Mr. Foster despatched a third messenger, who reached Christiansted at one o'clock a.m. Wednesday morning, and delivered the letter to the Vice-Governor. We knew nothing about all this in the Fort; we hoped that the military might be on the spot about 10 or 11 o'clock in the evening, and that thus we would be enabled to save the greater part of the town, which as early as 7 – 8 o'clock p.m., began burning in some places, seeing that the mob broke open some shops, threw the goods into the street, poured kerosene over them and put fire to them; from the burning goods, the fire in most cases caught the roofs of the houses, which thereupon burned down. In this manner the fire spread more and more; at length they put fire to the Customhouse. We were expecting every moment a new attack on the Fort, as we heard the rioters constantly saying that it was of no use, so long as the Fort was not burned down; but there was no unanimity on this point, and one-half of them thought it was more safe to destroy the stores and houses, seeing that not a few of them had got wounded in the first attack on the Fort. – Several times they advanced, gesticulating fearfully and striking together the cane-bills which they had robbed from the stores; but as we fired whenever any one came sufficiently near, they generally preferred keeping their distance and retired again. It should be observed, that we were obliged to save our ammunition as much as possible, to provide for the eventuality that my messenger had been intercepted by mobs in the country, or that no assistance could be sent us from Christiansted; the street-mob declaring eagerly that that town was burning also. – At 2.30 a.m. the 2nd inst. I got a black man, Charles Thomas, who had come to us in the Fort in the course of the night, to ride up to the Vice-Governor with another letter, and he, after encountering much difficulty, reached Christiansted at 5 o'clock a.m., but when he arrived, the military had left 3 hours before. – Between 3 and 4 o'clock a.m. the second attack was made on the Fort – this time from the stable-gate and from the sea-side by the bathing house; but as we gave fire whenever a head peeped out, the rioters broke into the garden behind the stable-yard, through a small wicket fronting the public road, and from the garden put fire to the roof of a small house, which is used for storage of petroleum from town, and at the time contained 840 gallons petroleum and about 2,000 squibs; at the same time they sent volleys of stones at us in order to prevent us from extinguishing the fire and shooting. We now got a small fire-engine up from the yard, by means of which we threw water on the shingled roof of the small house (commonly called "the birdcage") in which I have two private office rooms; we also, by directing the hose through the windows above and below, poured water over all the woodwork in the stable yard, – at the risk, of course, of being crushed by the stones thrown by the rioters, who understand throwing stones with correctness of aim and a great distance. In view of the danger that the fire should spread, we had also to loose the horses in the stable-yard. The rioters endeavoured, by throwing stones, to prevent us from extinguishing the fire, but some well-aimed shots kept them at distance; a few who came too near were shot down; and we succeeded in limiting the fire to the kerosene house, of which the roof and the content burned, so that only the shattered walls are left. From the kerosene-house the fire caught the wooden shed between the kerosene-house and the stable-yard; but police-writer Henderson, under corporal Petersen, and one of the drivers with some active prisoners, went down in the stable-yard and extinguished the fire. This attack lasted till 5 o'clock a.m. In an examination- [Opflag 868] tion, which I held a few days after, it was explained, that the purpose of the last attack was to get into the stable-yard, and when this failed, to burn down the kerosene-house, so as to make a wide gap, through which the mob should then rush in under a lean-to which, fronting the stable-yard, is attached to the Police-office; from this point a door should be forced, and 2 or 3 bottles of burning kerosene thrown into the room thus opened (the former guard-room), in order to cause the burning of the men upstairs. – A little before 6 o'clock a.m., when

a part of the rioters had left town, and most of the remaining had gathered to the north of the Moravian establishment, and were most probably preparing a third attack on the Fort, Lieutenant Ostermann arrived with 19 military by the North-side road, and was admitted through the stable-gate. I now had the flag hoisted, and, immediately after the arrival of the military, went out in the town with the Lieutenant and 20 soldiers. The first thing was to fire on the rioters assembled at the Moravian establishment; after dispersing this mob we marched through the streets, which the Lieutenant cleared by firing some volleys; at the same time we effected some arrestations. We succeeded in being just in time to save the larger house belonging to Comptroller Birch, situated on the corner of Kongensgade and Toldbodgade (formerly the residence of Policemaster Egge), which the mob had commenced firing; they had poured kerosene over the furniture, but luckily only a door fronting Toldbodgade had caught fire, which i caused to be extinguished at once. After our return to the Fort, we had a brass gun – which was offered us by Major Moore, and was lying in his burned-down property in Strandgade – moved up on the bastion, mounted on an old gun-carriage, and loaded with a charge of grape shot, some of which had, luckily, been left behind when the military last year was removed from the Fort, but which up to that moment had been of little use to us, seeing that no gun had been left to the police. About 9 o'clock a.m. Lieutenant Ostermann and myself got a report of what had occurred sent off to the Vice-Governor, by the hands of Mr. Thomas Elliot from Christiansted.

***Gouvernementet for
de dansk vestindiske Øer,***

p.t. St. Croix den 6te November 1878.

I Henhold til Colonialloven af 27de November 1863 § 12 aflægger Gouvernementet herved følgende Beretning til Colonialraadet om den paa Øen St. Croix fra 2den til 31te October 1878 erklærede Beleiringstilstand og om de Begivenheder, der foraarsagede denne Tilstand.

Klokken Et om Natten mellem den 1ste og 2den f. M. modtog Præsidenten for St. Croix i Christiansted en Skrivelse fra Politimesteren i Frederiksted, der var bleven afsendt Kl. 5¼ den foregaaende Eftermiddag, indeholdende Meddelelse om, at en Skare Landarbeidere sammen med nogle slette Individuer af Bybefolkningen begik Optøier og havde angrebet Fortet, der for Tiden afbenyttet som Retshuus og Politikammer, og at, da alle andre Midler viste sig frugtesløse var der bleven fyret paa Urostifterne. Politimesteren begjærede derfor militair Assistance, 20 à 25 Mand meente han vare ikke for mange. Præsidenten afsendte strax saamange Soldater, som kunde undværes i Christiansted, og Kl. 2 samme Nat afgik 20 Mand under Commando af Lieutenant H. Ostermann, deels til Hest og deels til Vogns, til Frederiksted, hvortil Lieutenant Ostermann med sin Commando ankom omtrent Kl. 6 om Morgenen den 2den f. M. og undsatte Fortet.

Til Oplysning om Oprørets Udbrud i denne By nedlægges Afskrift af en af const. Politimester R. Petersen under 17e f. M. afgiven Beretning, der tillige indeholder Oplysning om Grunden til, at Politimesterens første Budskab naaede Christiansted saa seent.

Kl. 5 om Morgenen den 2den f. M. modtog Præsidenten en anden Skrivelse, der var bleven afsendt Kl. 2½ samme Morgen fra Frederiksted, hvori Politimesteren indtrængende gjentog sin Begjæring om Assistance, og meddeelte, at Toldbodbygningen var brændt og mange Huse i Byen stode i Flamme, og at Fortet holdtes med Vanskelighed. Om Eftermiddagen den 2den s. M. modtog Præsidenten Efterretning om Militairets Ankomst til Frederiksted, og om at det havde rensat Byen; denne Meddelelse indeholdt tillige Efterretning om, at Planter Fontaine var bleven dræbt af Oprørerne.

Strax ved Modtagelsen af den første Efterretning forsøgte Præsidenten at telegraphere til St. Thomas, men da der ingen Nat-Tjeneste er ved Stationerne i Christiansted eller paa St. Thomas, kunde dette ikke skee,

og jeg modtog derfor først Telegram i St. Thomas fra Præsidenten om Begivenhederne i Frederiksted og Militairets Marche dertil Kl. 7½ om Morgenen den 2den

Ved Modtagelsen af Præsidenten's første Telegarm om Oprøret og Brandstiftelserne i Frederiksted henvendte jeg mig strax til General Superintendenten for det Engelske Royal Mail Dampskibsselskab paa St. Thomas, Captain S. Dix, om et Dampskib, og Captain Dix stillede strax Dampskibet "Arno", der kunde være færdig til Afgang Kl. 12½ om Eftermiddagen, til Gouvernementets Disposition; med dette Skib afgik jeg det nævnte Klokkeslæt Kl. 12½ fra St. Thomas, medtagende hele den derværende disponible Styrke, 2 Officerer, Premierlieutenant Baron Eggers og Secondlieutenant Ditlevsen, 6 Underofficerer og 45 Menige. Ved Afgangen fra St. Thomas var det min Hensigt at begive mig til Frederiksted, for snarest muligt at bringe denne By Undsætning. Lige forinden Afreisen modtog jeg imidlertid Telegram om, at der ved Plantagen Adventure havde viist sig støiende Hobe, at det privat var meddeelt Præsidenten, at Fortet i Frederiksted var nedbrændt, samt at det brændte paa Plantagerne i Omegnen af Frederiksted. Præsidenten udtalte i Telegrammet "Vi træffe alle Forberedelser til at forsvare denne Deel af Landet (den østlige), men det er tvivlsomt, om det vil lykkes uden Hjælp andetstedsfra."

Den i dette Telegram udtalte Frygt for, at Christiansted ikke skulde kunne holde sig, bevægede mig til først at begive mig dertil, og jeg bestyrkedes i denne Beslutning ved paa Overreisen at see stærke Ildebrande paa mange forskellige Steder over hele Terrainet Vest for Kingshill, saaledes at jeg ei kunde nære Haab om at komme tidsnok for at frelse den vestlige Deel af Øen.

Kl. 6 om Eftermiddagen den 2den f. M. ankom jeg til Christiansted og erfarede da først, at Lieutenant Ostermann, som ovenfor nævnt, havde undsat Fortet i Frederiksted.

Ved min Ankomst til Christiansted erklærede jeg strax Øen i Beleiringstilstand.

Kl. 9 om Aftenen den 2den f. M. afsendte jeg Premierlieutenant Baron Eggers ad Øens Nordside ud fra Christiansted for at forene sig med en Commando, der under Anførsel af en tidligere ved Hærstyrken tjenstgjørende Officeer, Lieutenant Waage, ad den saa- [opslag 869] kaldte Centerlinie var rykket frem til Kingshill. Begge disse Detachementer maatte imidlertid samme Nat trække sig tilbage, fordi det mørke og regnfulde Veir i Forbindelse med de allerede høie Sukkermarker forhindrede dem fra at see, hvilke Bevægelser, der foregik omkring dem, saavel som fra at sikre sig imod, at de ikke bleve afskaarne fra Christiansted.

Kl. 3 om Morgenen den 3die var saaledes hele den til Raadighed staaende Troppstyrke samlet i Christiansted. Jeg efterlod Capt. Baron Rosenkrantz med 25 Mand og et Corps af Frivillige paa c. 70 Mand til Sikkring af Christiansted og afgik Kl. 9 om Morgenen den 3die med en Styrke paa 45 Mand Soldater, under Commando af de tidligere nævnte Officerer Eggers og Ditlevsen, samt et i al Hast dannet Fricorps af Plantere og Forvaltere paa c. 50 Mand, for saavidt muligt at standse Oprørernes Fremtrængen mod Øst og derhos bringe yderligere Hjælp til Frederiksted. Den første Skare af Oprørerne i et Antal af mindst 3 à 400 blev antruffen ved Plantagen "Annas Hope," c. ½ dansk Miil fra Christiansted, hvilken Plantages Antændelse Oprørerne netop havde paabegyndt, men som standsedes ved Militairets Ankomst; der blev her skudt nogle af Oprørerne og nogle fangedes, hvorimod Størstedelen ved Flugt over de nærliggende Bakker og ved at holde sig skjulte i Sukkermarkerne undgik Paagribelse og videre Forfølgelse.

Fra "Anna's Hope" gik jeg over de nedbrændte Plantager "Work & Rest," og "Peters Rest," derefter passeredes omtrent ved Middag Kingshill, der da var urørt, men neppe 1 Time efter at Styrken var passeret, antændtes Husene paa dette Sted, ligesom mange Ildebrande nu saaes i Landet Nord for Centerlinien, alt som Styrken nærmede sig Frederiksted.

Paa Landeveien ud for Plantagen "Carlton" laa Ligene af to Soldater, der havde hørt til Lieutenant Ostermans Detachment, i en afskyelig lemlæstet Tilstand, men Styrken overraskede her en Skare Oprørere, der netop havde antændt Plantagen; et større Antal Oprørere bleve skudte og Resten tog Flugten.

Kl. 2 om Eftermiddagen den 3die ankom Styrken til Frederiksted og modtoges med Jubel af de betrængte Indvaanere. Byen frembød et sørgeligt Syn, omtrent en Trediedeel af Husene, deriblandt Toldbodbygningen, laa nedbrændte.

I Frederiksted efterlod jeg en Forstærkning af 15 Mand og gik med Resten af Styrken ombord i "Arno", der om Aftenen den 3die havde bragt Levnetsmidler og Ammunition til Frederiksted fra Christiansted, men som paa Grund af Natten først Kl. 4 om Morgenen den 4de kunde forlade Frederiksted.

Den 4de forblev Styrken i Christiansted for at holde Hvil, men saavel denne Dag som den foregaaende Dag foretog Fricorps af Plantere og Forvaltere med Vicegouverneurens Tilladelse Patrouilleringer igjemmen Øen for at opbringe Mordbrænderne.

Den 4de ankom til Christiansted en Franske Orlogsmand "La Bourdonnais," Capitaine de Frégate H. Mayet, der samme Dag afgik til Frederiksted, men vendte tilbage til Christiansted den 5te, medbringende Efterretningen om Ankomsten til Frederiksted af den Engelske Orlogsmand "Tourmaline," Captain Dennistoun, begge disse Skibe, saavelsom den nedenfor nævnte Amerikanske Orlogsmand "Plymouth" vare blevne tilkaldte af respective den Franske, Engelske og Amerikanske Consul paa St. Thomas, de Herrer S. Lucchetti, G. A. Stevens og V. V. Smith. Baade den Franske og den Engelske Chef saavelsom Chefen for den senere ankomne Orlogsmand "Plymouth" tilbøde Gouvernementet activ militair Assistance til Ordenens Gjenoprettelse, men da der efter Expeditionen til Frederiksted den 3die og Fricorpsernes kraftige Optræden i Landet var udspredd Skræk blandt Oprørerne, og Oprørets Kraft brudt, benyttede jeg mig ikke af disse Tilbud, hvorimod jeg anmodede Cheferne om at forblive ved Øen med deres Skibe for at indgyde Beboerne Tillid og om fornødent at yde Hjælp, navnlig i Tilfælde af Ildebrande. Endvidere modtog Gouvernementet Tilbud om Hjælp fra General-Capitainen paa Porto Rico, der pr. Telegram meddeelte, at han, om ønskedes, kunde sende 300 Mand med 2 Bjerghaubitzer.

Den 6te foretoges en større Udrykning af Militairet fra Christiansted ad Nordsideveien og tillige ad Centerlinien, den 7de afsendtes fra Christiansted en mindre Deling Militaire til Plantagerne "Rust-up-Twist" og "La Vallée," den 8de foretoges en combineret Bevægelse fra Frederiksted og Christiansted til Nord-Vest Høilandet for at rense dette. Overhovedet har Militairet, navnlig fra Frederiksted, daglig i Løbet af Maaneden foretaget Patrouilleringer omkring i Landet, hvorved mange Fanger ere indbragte til Forterne i Christiansted og Frederiksted. Antallet af fangne Oprørere andrager for Tiden ialt c 300, hvoraf c 230 hensidde i Richmond Fængsel.

Under 5te f. M. udstedte jeg en Proclamation til Landarbejderne, hvorved det befaledes dem at holde sig paa de Plantager, hvor de høre hjemme, og at vende hjem til deres Boliger, hvis de havde forladt dem, da de, naar de bleve antrufne i Skjul, udsatte sig for at ansees og behandles som Oprørere. Endvidere paalagdes det Landarbejderne at være forsynede med Følgeseddel eller et Pas fra deres Foresatte, naar de i lovligt Ærende forlode deres Hjem. Denne Proclamation er af Militairet bleven oplæst for Arbejderne rundt omkring paa Plantagerne.

Den 5te f. M. nedsatte jeg en overordentlig Standret til Forfølgning og Paakjendelse af de i og under Oprøret af Oprørerne, Urostifterne, og alle Deeltagere i Oprøret og sammes Ødelæggelser begaaede Forbrydelser. Denne Ret afsagde i Dagene fra den 7de til den 12te f. M. sex Domme i Christiansted og sex Domme i Frederiksted, hvilke Domme exekveredes ved Skydning. Efter Afsigelsen af disse Domme indskrænkedes Standrettens Virksomhed til Optagelsen af enkelte Forhører. Den 28de f. M. blev Standretten ophævet og samtidig nedsattes i Henhold til den mig ved Hans Majestæt Kongens allerhøieste Resolution af 25de f. M. givne Bemyndigelse en Undersøgelsescommission til Undersøgelse og Paakjendelse af de Sager, der reise sig af de ovenfor angivne Forbrydelser; Commissionens Domme staae under umiddelbar Appel til Høiesteret.

Den 14de f. M. sendtes 25 Mand af de fra St. Thomas overførte Soldater tilbage dertil under Commando af Premierlieutenant Baron Eggers.

Den Engelske Orlogsmand forblev ved Frederiksted indtil den 19de f. M., da Skibet, efter at have ført 127 Fanger fra det overfyldte Fort i Frederiksted til Christiansted, afgik til de engelske Øer.

Den 21de tog det Franske Skib "La Bourdonnais," der indtil da havde havt Station i Christiansted Havn, Station paa Frederiksted Rhed og forblev der indtil den 25de f. M., da det afløstes af den Amerikanske Orlogsfregat "Plymouth".

Ihvorvel den offentlige Fred paa Øen ikke er bleven forstyrret siden Natten mellem 5te og 6te f. M., da enkelte Brandstiftelser fandt Sted, er dog Stemningen saavel mellem Landarbejderne som mellem Øens andre Indvaanere dog kun gradviis bleven beroliget, og navnlig maatte jeg for Lardarbejdernes Vedkommende ansee det nødvendigt endnu i nogen Tid efter det egentlige Oprørs Underkuelse, i Kraft af Beleiringstilstanden, at opretholde de Forholdsregler, der bleve truffe ved min ovennævnte Proclamation af 5te f. M. for at fremtvinge Arbejdernes Forbliven paa de Plantager, hvor de høre hjemme. Allerede i den anden Uge af Maaneden gjenoptoges Arbeidet paa enkelte Plantager, og i Løbet af Maaneden er dette skeet efterhaanden paa alle Eiendomme, under samme Betalingsvilkaar for Arbejderne som forhen. Roligheden er efterhaanden vendt fuldkommen tilbage paa Øen, og da den ordnede Tilstand saaledes var gjenoprettet, ansaae jeg det den 31te f. M. nødvendigt at ophæve Beleiringstilstanden. For at sikre Roligheden blandt Arbejderne er Præsidentskabet af Gouvernementet under Beleiringstilstanden bleven bemyndiget til at yde Bureauforstrækninger, selv i Tilfælde, hvor vedkommende Plantages Værker ere ødelagte.

Det er uvist om Oprøret skyldes en forudlagt bestemt Plan eller om det ikkun var Følgen af en øieblikkelig opbrusende ond Stemning; for den sidste Opfattelse taler den Omstændighed, at Ingen havde havt mindste Anelse om Faren førend dets Udbrud. Efter hvad der er oplyst, er det mindre Bander, der hurtigt ere voxede i Antal – det antages at der til Slutning var 7 à 8 forskellige Bander – som under forskellige Førere droge om fra Plantage til Plantage og under Feltraabet "our side" bevægede Arbejderbefolkningen, hyppigt ved Tvang, til at stifte Brand. Selve Brandstiftelserne ere blevne foretagne med en forbausende Hurtighed og Færdighed ved Hjælp af Petroleum og Rom, der nedlagdes i Plantage-Bygningernes Kjælderrum. Fruentimmer og Børn deltog virksomt deri.

Med Hensyn til Oprørets Character skal jeg yderligere oplyse, at hvorledes det end er opstaaet, saa er det klart, at Reisingen ikke var indskrænket til en almindelig Arbejder-Strike, for at opnaa en højere Dagløn, men at det var den sorte Mand, der reiste sig mod den Hvide med det Forsæt ikke alene at ødelægge dennes Eiendom, men forsaavidt han ikke godvilligt flygtede, da at fordrive ham fra hans Eiendom og Øen, eller eventuelt at dræbe ham. Dette blev mig klart, da jeg ankom til Christiansted den 2den October og saa, at den halve Ø alt stod i Flammer, og jeg bestyrkedes yderligere i min Opfattelse, da jeg drog med Militaeret ad Øens Centerlinie, thi samtidigt saa jeg, at [opslag 870] Plantagerne antændtes rundt om paa Nordsiden, hvilket godtgjorde, at det ikke var en enkelt Mordbrænder-Bande, der drog omkring, men at det var en almindelig Reising over hele Øen. Det var derfor absolut nødvendigt strax fra Begyndelsen at angribe Oprørerne med Krudt og Bly og forfølge dem saa kraftigt som muligt, naar de flygtede, thi en saa almindelig Reising kunde kun dæmpes ved strax at indgyde Oprørerne alvorlig Skræk. Ifølge det hidtil Fremkomne have ialt c. 100 Mennesker tilsat Livet under Oprøret, heri iberegnet, at ikke Faa ved Brandstiftelserne deels ere indebrændte og deels blevne saa stærkt forbrændte, at det har havt Døden tilfølg.

Vel ere kun tre hvide Mænd faldne som Offer for Oprørernes Raseri men det maa derved ikke oversees, at Eiere og Forvaltere flygtede fra Plantagerne forinden Mordbrændernes Ankomst eller skjulte sig, ligesom ogsaa de Undsigelser, der faldt fra de Oprørere, der beleirede Fortet i Frederiksted, og Oprørernes Bevægelse imod Christiansted, efterat de saa at sige uden Modstand og i utrolig kort Tid havde afbrændt Størstedelen af Frederiksted og Plantagerne Vest for Kingshill, saavelsom flere Udtalelser, der ere faldne under Standretsforhørerne fra de Fangne, med Bestemthed vise, at Oprørerne vare i den Formening, at det vilde lykkes dem at bemægtige sig Christiansted og faae hele Øen i deres Magt.

Soldaternes kraftige Optræden da de den 3die dennes mødte Oprørerne tæt udenfor Christiansted, knækkede imidlertid deres Mod og viste dem, at de maatte opgive den egentlige Oprørsplan.

Med Hensyn til Aarsagerne til Oprøret skal Gouvernementet bemærke, at disse uden al Tvivl maa søges i Landarbeidernes Utilfredshed med Arbejder-Regulationerne, og i den Omstændighed, at Oprøret udbrød ved Skiftetiden, den 1ste October, paa hvilken Dag Spørgsmaalet om Aarscontracterne særligt maa paatrænge sig Arbejderne, synes der at ligge Beviis for denne Anskuelse.

Saavel med Hensyn til den Skade, der er tilføiet Øen under og ved Oprøret, som med Hensyn til Tab af Menneskeliv vil Colonialraadet senere erholde særlige Oplysninger fra Præsidentskabet.

AUG. GARDE.

/ H. Hänschell, Fm.

TIL ST CROIX COLONIALRAAD

TRANSLATION

GOVERNMENT

of

The Danish West India Islands,

p. t. St. Croix the 6th November, 1878.

In accordance with the Colonial Law of 27th November 1863, § 12, Government hereby submits to the Colonial Council the following statement concerning the State of Siege declared in the Island of St. Croix from the 2nd to the 31st October 1878, and the events which caused the said state of siege:

At one o'clock in the night between the 1ste and 2nd ultimo the President of St. Croix received in Christiansted a letter despatched the previous day at 5.45 o'clock p.m., by the Policemaster in Frederiksted, who communicated that a number of estate-labourers, joined by evil-disposed individuals of the town-population, were committing excesses, and had [*opslag 806*] attacked the Fort, which at present is being used as court-house and police-office, and that, as all other means had proved fruitless, the police had fired the rioters. The Policemaster therefore demanded military assistance, and considered tht a force of 20-25 men would not be too large. The president despatched at once such a number of soldiers as could be spared in Christiansted, and at 2'oclock a.m., 20 men, paretly mounted and partly conveyed by wagon, under the command of Lieutenant H. Ostermann, started for Frederiksted, where Lieutenant Ostermann arrived with the detachment on the 2nd ultimo at 6 o'clock a.m., and reinforced the Fort.

With a view of communicating information concerning the outbreak of the rebellion in Frederiksted, I append copy of a Report, rendered under the date 17th ultimo by Acting Policemaster R. Petersen, which also accounts for the circumstance that the Policemaster's first message reached Christiansted so late.

The 2nd ultimo, at 5 o'clock a.m., the President received another letter, despatched at 2.30 o'clock the same morning from Frederiksted, in which the Policemaster urgently repeated his demand for reinforcement, and communicated that the customhouse had been burnt down, that many houses in town were burning, and that the Fort was held with difficulty. The same afternoon the President received information that the military detachment had reached Frederiksted and had cleared the town; the dispatch contained also the information that Mr. Fontaine, planter, had been killed by the rebels.

Immedeately on the receipt of the first despatch the President endeavoured to telegraph to St. Thomas, but as no night service is established in the Stations of Christiansted and St. Thomas, this proved impracticable, and hence the President's telegram concerning the occurrences in Frederiksted and the departure of the military, did not reach me in St. Thomas until the 2nd ultimo at 7.30 o'clock a.m. On receiving the President's first telegram concerning the rebellion and the incendiary acts committed in Frederiksted, I applied at once to the General Superintendent of the Royal Mail Steam Packet Company in St. Thomas, Captain S. Dix, for a steamer, and Captain Dix immediately placed the steamer "Arno" – which could be ready

for departure the same day at 12.30 o'clock p.m. – at the disposal of Government; in this steamer I left St. Thomas at the hour just mentioned, 12.30 o'clock p.m., with the entire available force, say first Lieutenant Baron Eggers, second Lieutenant Ditlevsen, 6 non-commissioned officers and 45 privates. On my departure from St. Thomas it was my intention to go to Frederiksted in order to reinforce the town. When I was on the point of leaving, I received, however, a telegram stating that noisy mobs had been seen at Estate "Adventure," that the President had private intelligence to the effect that the Fort in Frederiksted had been burned down, and that the Estates in the vicinity of Frederiksted had been fired. The President stated in the Telegram: "We are taking all possible measures to defend this (the eastern) part of the country, but our success is doubtful without assistance from elsewhere."

The apprehension expressed in this telegram – that Christiansted could not be held – induced me to proceed thither in the first instance, and in this determination I was confirmed by observing during the trip extensive fires in many different places in the country to the west of Kinghill, a circumstance which left me no hopes of being able to arrive in time to save the western part of the Island.

The 2nd ultimo, at 6 o'clock p.m., I arrived at Christiansted, and learned only then that Lieutenant Ostermann, as already mentioned, had reinforced the Fort in Frederiksted. [*opslag 871*]

Immediately on my arrival at Christiansted I declared the Island to be in a state of Siege.

The 2nd ultimo, at 9 o'clock p.m., I despatched first Lieutenant Eggers to march out from Christiansted along the North side of the Island, in order to unite with a detachment, which, under the command of Lieutenant Waage, an officer formerly attached to the Force, had marched out along the so-called Centre Line, advancing as far as King's Hill. Both of these detachments were, however, obliged to retreat the same night, seeing that the dark and rainy weather, in connection with the already considerable height of the canes, prevented them from observing what took place around them and from securing themselves against being cut off from Christiansted.

The 3rd ultimo, at 3 o'clock a.m., the entire available military force was thus collected in Christiansted. I left Captain Baron Rosenkrantz with 25 soldiers and a body of Volunteers, numbering about 70, to secure Christiansted, and set out that day at 9 o'clock a.m. with a force of 45 soldiers, commanded by the already mentioned officers, Eggers and Ditlevsen, joined by a Volunteer Corps, established at a moment's notice and consisting of about 50 planters and managers. My intention was to check as far as possible the advance towards the east of the rebels, and to bring additional succour to Frederiksted.

The first band of rebels, numbering at least 3-400, was encountered at Estate "Anna's Hope," about ½ Danish mile from Christiansted. The rebels had just commenced firing this Estate, but were checked by the greater part of them, by flight across the adjacent hills and by hiding in the canefields, evaded capture and pursuit.

From "Anna's Hope" I went on by the burned down Estates "Work and Rest" and "Peter's Rest;" "Kinghill" was passed about noon, it being at that time untouched; but scarcely half-an-hour after the Force had passed there, the buildings of the latter place were fired, even as many fires to the North of the Centre Line was observed while the Force was approaching Frederiksted.

On the public road outside Estate "Carlton" were lying, in a state of shocking mutilation, the corpses of two soldiers that had belonged to Lieut. Ostermann's detachment; here the force surprised a band of rebels, who had just fired the Estate; a large number of the rebels were shot; the remainder fled.

The 3rd ultimo at 2 o'clock p.m., the force arrived in Frederiksted, and was received with cheers from the distressed inhabitants. The town afforded a deplorable sight; about one-third of the houses, including the customhouse, had been burned.

In Frederiksted I left a reinforcement of 15 soldiers, and went with the remainder of the force on board the "Arno," which arrived at Frederiksted on the 3rd ultimo in the evening from Christiansted, bringing

supplies of provisions and ammunition, but owing to the darkness of the night could only leave Frederiksted the 4th ultimo at 4 o'clock a.m.

The 4th ultimo the Force remained in Christiansted in order to take rest, but that day, as well as the previous day, the Volunteer Corps of planters and managers, with permission of the Vice-Governor, kept patrolling throughout the Island with a view of capturing the incendiaries.

On the 4th ultimo the French ship-of-war "La Bourdonnais," Capitaine de Frégate H. Mayet, arrived; it left on the same day for Frederiksted, but returned to Christiansted on the 5th ultimo with information that the British ship of-war "Tourmaline," Captain Dennistoun, had arrived at Frederiksted; both ships, as well as the United States ship-of-war "Plymouth," which arrived later, being summoned by respectively the French, British and United States' Consul in St. Thomas, Messrs. S. Luchetti, G. A. Stevens and V. V. Smith. Both the French and the British commanding officers, as well as the commanding officer of the United States' ship-of-war "Plymouth," offered the Government active military assistance towards the restoration of order; but considering that since the expedition to Frederiksted on the 3rd ultimo, and owing to the vigorous action of the Volunteer Corps, the rebels had become intimidated and the force of the rebellion broken. I did not avail myself of these offers, but requested the commanding officers to remain at the Island with their ships in order to inspire confidence in the inhabitants, and, if necessary, afford assistance, particularly in case of occurring fires. Government was, furthermore, offered assistance from the Captain-General of Puerto Rico, who by telegram communicated that he, if desired, could send 300 men with 2 mountain-howitzers.

On the 6th ultimo a more extensive military movement was effected from Christiansted by the Northside road and the Centre Line; on the 7th a smaller military detachment was sent out to Estates "Rust up Twist" and "La Vallée"; and on the 8th a combined movement was made from Frederiksted and Christiansted to the north-west hills, in order to clear this part of the country. The military – especially the detachment stationed in Frederiksted – has, generally speaking, during the month been patrolling the country, by which means many prisoners have been taken and brought to the Forts of Christiansted and Frederiksted. The total number of captured rebels amounts at present to about 300, of which about 230 are lodged in Richmond Prison.

Under date of the 5th ultimo I issued a proclamation to the estate-labourers, ordering them to remain on the Estates where they were found hiding they exposed themselves to be considered and dealt with as rebels. The estate-labourers were also enjoined to provide themselves with passports from their employers, when they left their homes on lawful errand. This proclamation has been read to the labourers on all estates by the military.

On the 5th ultimo I appointed an extraordinary Court Martial, charged with pursuing and adjudging the Crimes committed in and during the rebellion, by rebels, rioters, and all other participants in the rebellion and the destruction thereby caused. This Court delivered from the 7th to the 12th ultimo six sentences in Christiansted and six sentences in Frederiksted, which sentences were put in execution by shooting. After pronouncing these verdicts, the action of the extraordinary Court was limited to certain examinations.

The 28th ultimo the Court Martial was discontinued, and simultaneously I appointed, by virtue of power conferred on me by His Majesty the King's most gracious resolution of 25th ultimo, a Commission of Investigation, charged with the investigation and judgment of all cases arising from the above-mentioned crimes. The sentences adjudged by this Commission are liable to immediate appeal to the Supreme Court of Denmark.

The 14th ultimo 25 men out of the Force ordered from St. Thomas returned to that Island under command of first Lieutenant Baron Eggers.

The British ship-of-war remained at Frederiksted until the 19th ultimo, and departed that day for the British West Indies after having conveyed 127 prisoners from the overfilled prison in Frederiksted to Christiansted.

On the 21st ultimo the French ship-of-war “La Bourdonnais.” which until then had been stationed in the port of Christiansted, took up her station in the roadstead of Frederiksted, and remained there until the 25th ultimo, when she was relieved by the United State’s Frigate “Plymouth” above mentioned.

Although the public peace in the Island has not been disturbed since the 5th and 6th ultimo, when a few cases of incendiarism occurred, yet the feeling among the estate-labourers as well as among the other inhabitants of the Island calmed only by degrees; and I found it necessary, especially in regard to the estate-labourers, to continue for some time after the rebellion, strictly speaking, had been quelled, the measures resorted to by virtue of the declared state of Siege, and enacted in my above-mentioned proclamation, with the view of enforcing the labourers’ remaining on the Estates where they are domiciled. Already in the second week of the month labour was resumed on some Estates, and in the course of the month labour has gradually been resumed on all the Estates, on the same terms of payment as formerly. Peace and quiet being gradually completely restored in the Island, and as the state of order thus had become re-established, I considered it necessary to raise on the 31st ultimo the State of Siege. In order to ensure quietness amongst the labourers, the Presidency was during the State of Siege authorized by Government to grant Bureau Advances, even in cases where the works of the Estates concerned are destroyed.

Whether the rebellion must be ascribed to the existence of a definite, preconcerted plan, or whether it is only the consequence of a momentary ebullition of malignant disposition, is a matter of uncertainty. The latter supposition is supported by the circumstance that no one had the least suspicion of danger before the rebellion broke out. According to what has been elicited, it was smaller bands or gangs, which, quickly increasing in number – it is supposed that there were at last 7-8 such gangs –, and headed by dif- [opslag 872] ferent leaders, went from one Estate to the other, and under the pass-word of “Our Side” induced the labourers, frequently by compulsion, to put fire. The work itself of putting fire was performed with astonishing promptness and dexterity, by means of kerosene and rum which were placed in the cellarage of the buildings. Women and children took active part in these proceedings.

In regard to the character of the rebellion, I would also state, that whatever be its origin, it is clear that the rising was not simply a common strike for higher wages: it was the black man who rose against the white, with the intension not only of destroying the property of the latter, but also, if he did not take to flight on his own accord, to drive him away from his property and the Island, or, eventually, to kill him. This became clear to me when on the 2nd October I arrived at Christiansted and saw that one half of the Island was already in flames, and this conception on my part became strengthened when I later went with the military down the Center Line, and saw the Estates being fired simultaneously all about on the Northside, – which proved that it was not a single gang of incendiaries roving about, but a general rising throughout the Island. For this reason it was absolutely necessary at once to meet the rebels with powder and lead and pursue them as energetically as possible when they fled, seeing that so extensive a rising could only be quelled by instataneous action tending to inspire the rebels with a feeling of serious dread.

According to information elicited up to the present moment, about 100 lives have been lost in the rebellion, including the by no means small number of persons burned to death in the buildings destroyed by the incendiaries, or burned so severely that the wounds resulted in death. It is indeed true, that only three white men have fallen as victims to the rage of the rebels; but it must not be overlooked, that owners and managers fled from the Estates before the arrival of the incendiaries, or hid themselves, nor that the threats enounced by the rebels which beset the Fort in Frederiksted, the advance of the rebels towards Christiansted, after having in incredibly short time and, it may be said, almost without encountering resistance burned down the greater part of Frederiksted and the Estates to the West of Kinghill, as well as several expressions vented by the prisoners during their trial in the Court Martial, show positively that the rebels were under the impression that they would succeed in their final aim: to invest Christiansted and obtain the mastery of the whole Island. However, the vigorous action of the soldiers, when on the 3rd ultimo, they encountered the

rebels outside Christiansted, took away their courage, and showed them the necessity of giving up the final aim of the rebellion.

Concerning the causes of the rebellion, Government would observe that these beyond a doubt must be looked for in the estate-labourers' dissatisfaction with the Labour Regulations; and in the circumstance that the rebellion broke out on the 1ste of October, the day of removal, on which the question of yearly contract must especially occupy the minds of the labourers, would appear to bear on this opinion.

In regard to the damage caused to the Island in and by the rebellion, as well as to the loss of human lives, the Colonial Council will later be furnished with information by the Presidency.

AUG. GARDE.

/ H. Hänschell, Fm.

To The Colonial Council of St. Croix

Gjenpart

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St Thomas den 15de November 1878.

N° 331.

Gouvernementet skal herved tjenstligt anerkjende Modtagelsen af Finantsministeriets Skrivelse af 12te f. M. N° 189, og af Sammes den 8de dennes til St Croix indløbne Telegram:

Draft of law announced to Rigsdag of half million crowns increased loan to factory & three hundred thousand dollars increased loan to St Croix, two years interest free, thence for p. c. interest, three p. c. redemption.

efter Modtagelsen af dette Telegram afsendte jeg samme Dag følgende Telegram til Ministeriet:

End October state of siege abolished. Increased factory guarantee adopted. Ministry's telegram received. I must urgently request a man of war permanently stationed here.

Om Beliringstilstandens Ophævelse vil Ministeriet være underrettet ved min Skrivelse af 31te f. M. N° 316, og om Vedtagelsen af Anordningen om en Udvidelse af Garantien for Fælles-Sukkerkogeriets Forpligtelser mod Statskassen tillader jeg mig at henvise til min Beretning desangaaende af 12te dennes.

Af Ministeriets Udtalelser i ovennævnte Skrivelse har jeg med Glæde seet, at den Vei, ad hvilken Ministeriet har tænkt sig pecuniær Hjælp ydet til St Croix, og de Forslag, som Ministeriet, ifølge dets Telegram af 8de dennes, desangaaende har forelagt Rigsdagen, stemmer med mine i tidligere Beretninger fremsatte Tanker.

I Anledning af det i Ministeriets Skrivelse angivne Tidspunkt for Fregatten Jyllands Hejmsreise maa jeg derimod bemærke, at jeg i mit Telegram af 8de f. M. omtalte, at en Fregat var tilstrækkelig til Øens Pacification, skete dette under den Forudsætning, at Fregatten vilde forblive her i længere Tid. Man tør nemlig ikke stole paa, at Fremtiden vil hengaae uden Forstyrrelser; Gemytterne paa Øen St Croix, baade hos Plantere og Landarbeidere, ere paa forskjellig Viis endnu saa stærkt paavirkede af de sidste sørgelige Begivenheder, at [*opslag 873*] man ikke uden at være sikker paa at kunne forhindre Udbrudet af nye Uroligheder bør møde den Overgang til det frie Arbejde, som vel efter hvad der er bestemt ved Lov af 25de Februar 1876 og Anordning af 16de Juni s A ikke skal være indført før senest i Begyndelsen af 1881, men som efter Gouvernementets bedste Overbevisning nu ei taaler at udsættes saalænge. Arbejderne ere vel nu ved Tvang bragte tilbage under Loven, og en Ophævelse af Regulationerne bør derefter ei skee førend med Udløbet af de nu indgaaede Aarscontracter; men inden disse udløbe, hvilket finder Sted den 1ste October næste Aar, bør en Forandring være vedtagen. Gouvernementet maa derfor søge at forberede Forandringen i Arbejds Ordning paa Øen ved nye Bestemmelser om Tyendeforholdet og Fattigvæsenet i Forbindelse med Anordning imod Løsgjængeri.

Men ogsaa efter det frie Arbejdes definitive Indførelse maa Øen have en forøget militair Beskyttelse, thi efter den nu indhøstede Erfaring kan man ikke længere være i Tvivl om, at man er ude af Stand til at kjende Negrenes sande Stemning mod den Hvide eller til at forudsee Udbrud af hans lidenskabelige Temperament,

og man kan derfor ikke nære mindste Tvivl om, at det ikke alene for Tiden, men vedvarende vil være uundgaaeligt nødvendigt at tilveiebringe en mere betryggende militair Beskyttelse.

De nuværende Militairudgifter, c. \$ 28,000 for hver af Øerne, tynde imidlertid saa stærkt paa deres aarlige Budgetter, at Administrationen siden denne Ordning, som indtraadte i Kraft af Colonialloven af 1863, har været hæmmet i sine Bestræbelser for at fremme de Reformer, der i mange Retninger ere nødvendige for Befolkningens aandelige og materielle Udvikling; det skal saaledes eksempelvis nævnes, at det er ikkun ved at foretage Indskrænkning af den tidligere Militairstyrke og Nedlægning af Forterne som Militairetablissementer, at man først i de allersidste Aar har seet sig istand til at tilveiebringe saa forbedrede Fængsler, at man for Alvor har kunnet rette Tanken paa Indførelsen af en ny Straffelov, ligesom det jo ogsaa vil være Finantsministeriet fuldt bekjendt, hvor umuligt det hidtil paa Grund af manglende Midler har været for begge Øer at indføre og gennemføre et forbedret og blot nogenlunde tidssvarende Skolevæsen; (paa St Croix har man i saa Henseende maattet blive staaende ved Ansættelsen af en Skoleinspecteur i Aaret 1872, uden at den derved forudsatte Reform i Skolevæsenet endnu har kunnet paafølge). Det vilde ikke være vanskeligt at paavise mange andre Mangler, som Øernes nuværende finantsielle Stilling eller Ordning ei tillader eller lover nogen Afhjælpning, men det vil være tilstrækkeligt at erindre om, at ingen af Øerne have kunnet bringe det til at komme i Besiddelse af noget Reservefond, som er nødvendigt til Gjennemførelsen af de det Offentlige paahvilende Almeeforetagender.

Det fremgaaer heraf, at der under ingen Omstændigheder kan være Spørgsmaal om, at Øerne fremtidig skulde kunne bære nogen forøget Udgift til Militairstyrken, hvorfor det vil være uundgaaeligt at henvende sig til Moderlandet om Hjælp i saa Henseende.

Naar Gouvernementet derfor maa andrage Ministeriet om at der af Statskassen ydes Colonierne Bistand i denne Retning, foreligge der tvende Maader, paa hvilken Bistanden kunde ydes.

Med Hensyn til at udvikle Militairstyrken paa Basis af den alt bestaaende Ordning maa det imidlertid erindres, at Afstanden imellem St Croix og St Thomas og navnlig den vanskelige og usikre Forbindelse mellem Øerne vilde medføre, at der paa hver enkelt Ø maatte holdes en saa betydelig Styrke, at man kunde være sikker paa til enhver Tid at have tilstrækkeligt Mandskab til en øieblikkelig kraftig Optræden imod udbrydende Uroligheder; thi at blotte den ene af Øerne for militair Beskyttelse for at dæmpe Oprør eller Uroligheder paa den anden, saaledes som det var nødvendigt for mig at gjøre ved Overførelsen af Militaaret fra St Thomas til St Croix, vil som nedenfor paavist, altid være mislig. Overtagelsen af Udgifterne ved en Forøgelse af den nuværende Militairstyrke paa Øerne vilde derfor paabyrde Statskassen en uforholdsmæssig Udgift, medens Vanskelighederne ved under dette Clima at vedligeholde god Disciplin og militair Aand i en Garnison ogsaa vækker alvorlige Betænkeligheder.

Ligeoverfor disse Betragtninger synes det hensigtsmæssigere at sikre Øerne en rolig Tilstand ved Stationeringen af et Krigsskib, og jeg har derfor, særlig i Betragtning af Ministeriets Yttringer i Skrivelse af 12te f. M., troet strax ved Telegram at burde udtale denne Anskuelse. Til Støtte herfor skal jeg [opslag 874] yderligere yttre Følgende:

Ved Oprørets Udbrud paa St Croix traadte den forøvrigt alt tidligere stærkt følte Mangel af et dansk Krigsskib stadige Nærværelse i de vestindiske Farvande særlig klart frem. Det stille Veir, der baade før og efter Oprøret herskede saa at sige uafbrudt i 4 á 6 Uger, gjorde det umuligt at benytte et Seilskib til Tropperne Transport. Gouvernementet erholdt vel et Dampskib, men det beroede ene paa den Tilfældighed, at det engelske Dampskibsselskab, Royal Mail, havde paa den Tid et Skib ledigt og saa redebont stillede det til Gouvernementets Disposition. Havde dette ei været tilfældet, saa var Hjælpen fra St Thomas ubetinget kommet saa seent, at St Croix vilde være fuldstændigt ødelagt, og det bør derhos ei oversees, at ved Arbejder-Uroligheder eller Oprør paa en af de vestindiske Øer er Faren for Bevægelsens Forplantelse til andre Øer altid stor. Stemningen mellem Neger-Befolkningen blev ikke blot paa St Thomas, hvor der kun kunde efterlades en meget ringe militair Besætning, men ogsaa, efter hvad der er mig sagt, paa den engelske Ø St Christopher

eller St Kitts, strax berørt af Efterretningen om Oprøret paa St Croix, den farvede Befolknings let bevægelige Gemyt leder paafaldende let til, at en saadan Stemning giver sig Luft i Uroligheder, naar et Oprør andetsteds vinder Fremgang. Den urolige Stemning, som blev vakt paa St Thomas ved Oprøret, dæmpedes imidlertid ved Efterretningen om dettes Underkuelse. Man kan heraf skjønne, i hvor høi Grad det er nødvendigt at muliggjøre en hurtig Indskriden imod Uroligheder blandt Negerne.

Naar det endvidere tages i Betragtning at, hvis et dansk Krigsskib havde været tilstede, vilde man have undgaaet det Ydmygende, der uimodsigeligt ligger i at maatte modtage fremmed Hjælp, og saaledes vedkjende sig en Svaghed, en Svaghed, der af Fremmede ikke blot tilskrives den lokale Militairstyrke, men som efter deres Mening maa række videre, saa forekommer det mig efter det Foranførte, at om end et Krigsskibs Stationering her ved Øerne vil foraarsage en forøget aarlig Udgift for Statskassen, maa dette Hensyn vige, saameget mere som et Krigsskibs Udkommando til Vestindien hvert Aar ikke alene vil medføre en Øvelse for Marinens Officerer og Mandskab, men tillige for Statens Vedkommende vil være i Samklang med hvad alle andre europæiske Stater, der have Colonier i Vestindien, baade England, Frankrig, Holland og Spanien, til Stadighed gjøre.

Gouvernementet tillader sig saaledes indtrængende at indstille til Finantsministeriet, at Fregatten Sjælland efter endt Togt maa blive afløst af et andet Krigsskib, og at der fremtidigt maa blive stationeret et saadant her ved Øerne, idet man skal tillade sig at bemærke, at en Dampcorvet ikke alene ansees for at være tilstrækkelig til at afgive den fornødne Beskyttelse for Øerne, men ogsaa vi være at foretrække, forsaavidt som den kan gaae ind i Christiansteds Havn, hvilket en Fregat ikke kan.

I Forbindelse med nærværende Forslag maatte Gouvernementet ogsaa fremkomme med Indstilling til Ministeriet om Tilveiebringelsen af bedre Vaaben til Brug for Militaeret og ved en eventuel Armering af Fri-Corps'er, men saavel som Hensyn hertil som med Hensyn til andre Punkter vedrørende Øernes finantsielle Stilling, hvorom Gouvernementet maa fremkomme med Forslag, nødsages jeg paa Grund af den knappe Tid og de mig for Tiden paahvilende mange uopsættelige Forretninger til at forbeholde mig en nærmere Udtalelse for Ministeriet, idet jeg nu ikkun har søgt at motivere det Telegram, som jeg i Anledning af Ministeriets Yttringer i Skrivelse af 12te d. M. har anseet det for nødvendigt uden Ophold at afsende.

Jeg skal sluttelig tilføie, at jeg den 13de dennes har begivet mig hertil for at varetage visse Forretninger, men jeg agter efter den Europæiske Posts Ankomst at vende tilbage til St Croix den 17de dennes, hvor jeg da vil fortsætte mine Bestræbelser for yderligere at forberede det Nødvendige med Hensyn til Anvendelsen af den forventede Hjælp af Statskassen.

Aug Garde

/ H Hauschill

Til Finantsministeriet.

[opslag 875] Tom

[opslag 876] Gjenpart.

Gouvernementet for de fansk vestindiske Øer.

p. t. St Croix den 26de October 1878.

I Fortsættelse af Gouvernementets Skrivelse af 15de dennes N° 302 skal jeg herved tjenstligt indberette, at jeg den 16de dennes vendte tilbage hertil.

Ifølge Tilbud fra Chefen for det engelske Krigsskib "Tourmanline", Capitain Dennistoun, overførte han i sit Skib den 14de dennes fra det med fængslede Oprørere overfyldte Fort i Frederiksted 127 Fanger hertil, hvilke strax bleve ilandsatte og indsatte i Richmond Fængsel. Samme Dag forlod "Tourmaline" St Croix.

Rolighed hersker fremdeles overalt paa Øen; paa Plantagerne Øst for Kingshill er Arbeidet overalt i Gang, og Stemningen blandt Arbejderne er mindst paavirket af de seneste Begivenheder. Paa Plantagerne Vest for Kingshill er Arbeidet ligeledes i Gang paa samtlige Plantager, men da Arnestederne for Oprøret maa søges

mellem Arbejderne paa denne Deel af Landet, føle Eiere og Forvaltere sig endnu ei trygge. Navnlig for disse Eiendommens Vedkommende maa jeg ansee det som nødvendigt endnu at hævde de Forholdsregler, der bleve truffet ved min Proklamation til Landarbejderne af 5te dennes for at fremtvinge deres Forbliven paa de Plantager, hvor de høre hjemme, og da disse Forholdsregler maatte opgives, saasnart Beleiringstilstanden er ogsaa det, at Stemningen iblandt Planterne og Kjøbmændene her paa Øen endnu er som lamslaet og det overvældende Indtryk, som det pludselige Oprør fremkaldte. Ved nu at ophæve Beleiringstilstanden for at muliggjøre Colonialraadets Sammentræden, vilde derfor Intet vindes; thi jeg kan ikke vente at finde nogen virksom Bistand med Hensyn til Foranstaltninger for at sikre Øens Fremtid hos Colonialraadet, saalænge Gouvernementet ikke kan paavise, hvorledes de Pengemidler kunne tilveiebringes, som ville være nødvendige for at frelse Øen fra den Nød, hvori den nu er bragt. Efter Alt, hvad der nu er fremkommet, kan ingen fornuftig Tvivl længere næres om, at den egentlige Grund til, at Oprøret greb saa hurtigt og saa vidt om sig, maa søges i Negernes Utilfredshed med Arbejderregulationerne, en Utilfredshed, der maaske nærmest er fremkaldt ved den Agitation, som af adskillige [opslag 877] Plantere er drevne iaar paa en højrøstet og udfordrende Maade i Anledning af det frie Arbejde som har fundet Sted ved Fælles-Sukkerkogeriet. Arbejderregulationernes Ophør om to Aar er nu vel bestemt ved Lov og saavel Regjeringen og Rigsdagen som Gouvernementet have været enige om at ønske deres Ophævelse; men hos Planternes Flertal har denne Bestemmelse næppe vundet Bifald.

Ordningen af Arbejderforholdene her paa Øen vil strax paatrænge sig, naar Colonialraadet samles, men en rolig og upartisk Bedømmelse af disse Forhold kan jeg ikke vente at finde hos Folk, der endnu ere saa stærkt rystede af de seneste sørgelige Begivenheder, at Fremtiden kun sees i mørke Farver.

En anden Sag, der strax vil komme til at beskæftige Colonialraadet ved dets Sammentræden er det i Finantsministeriets Skrivelse af 20de f. M. N° 889 omhandlede Anordningsudkast om en Udvidelse af Colonialkassens Garanti for Fælles-Sukkerkogeriselskabets Forpligtelser overfor Statskassen; men ogsaa Afgjørelsen af dette Spørgsmaal er afhængigt af, om den betydelige Høst, der nu staaer paa Marken, vil kunne frelses for Øen.

Ad de ovennævnte Hensyn besluttede jeg da at søge om muligt at erholde Vished om, at der fra Moderlandet vilde tilflyde Øen Hjælp, forinden jeg ophævede Beleiringstilstanden og sammenkaldte Colonialraadet.

Den 20de dennes afsendte jeg derfor følgende Telegram til Finantsministeriet:

”No new disturbances. May I rely upon that states treasury will forward an increased loan not exceeding three hundred thousand dollars urgently necessary for repairing works to save crop providing laborers etc. and enable island to support Factory as proposed.”

De i Gouvernementets Beretning omtalte detaillerede Oplysninger om den Skade, hver enkelt Plantage har lidt, foreligge endnu ikke samlede; men efter hvad jeg har kunnet erfare, anslaaer jeg den Skade, der er tilføjet Øen ved Oprøret til en samlet Værdi af \$ 500 – 700,000, foruden det Tab, som mange af Indvanerne lide ved, at deres Erhverv er standset.

Som udtalt i min Skrivelse af 8de dennes vil der udkræves gennemsnitlig \$ 4000, mulig \$ 5000 pr Plantage for at sætte Værkerne om end ikke i fuldkommen Stand, saa dog i en saadan Stand, at de kunne aftage Høsten. Af de 43 Værker der ere nedbrændte, er der kun for 12 a 15 Plantagers Vedkommende Mulighed for, at Eierne selv kunne udrede Udgifterne ved Reparationen. For de øvrige Eiendommens Vedkommende maa det Offentlige hjælpe; til Værkernes Reparation maa der saaledes paaregnes ca. \$ 150,000. Endvidere vil det nu være absolut nødvendigt at yde Planterne Hjælp ved Bureaulaan til at indkjøbe Fødemidler til og betale deres Arbejdere; Udgiften hertil kan neppe anslaaes til mindre end c. \$ 50,000. Fremdeles maa der blive Spørgsmaal om at yde Hjælp til en delviis Gjenopbyggelse af Frederiksted By, af Toldkammeret dersteds og af det Offentliges Bygninger paa Kingshill og Mount Victory Skolehuus, der ere nedbrændte. Jeg har tænkt mig Laanet ydet Colonialkassen paa samme Vilkaar som det ved Lov af 16de Juni 1876 ydede Laan; forsaavidt indeværende Høst tilstrækker ville de eventuelle Laan til Planterne blive givne mod Bureausikkerhed, og

Laanene ville blive indskrænkede til det absolut Nødvendige og saavidt muligt ikke givne til de Plantager, der kunne faae deres Høst aftaget ved Fælleskogeriet, ligesom Gouvernementet selvfølgelig vil drage Omsorg for, at et eventuelt Laan kun bliver benyttet i det Omfang, som Hensynet til at bevare Øen som sukkerproducerende absolut kræver, og at der ikke paadrages Colonialkassen større Forpligtelser end den fornuftigviis kan antages at ville kunne opfylde. I Telegrammet har jeg nævnt Garantiet for Fælleskogeriet, fordi Øen kun ved at erholde et Laan som det ansøgte fra Statskassen vil blive sat i en saadan Forfatning, at der for Alvor kan være Tale om at udrede nogen Garanti af det aarlige Budget. De Oplysninger, der udkræves til Bedømmelsen af Foranstaaende, ville blive meddelte Finantsministeriet, saasart de foreligge; men det er alt nu mit trygge Haab, at de ved de herfra afsendte Telegrammer givne Oplysninger ville være tilstrækkelige for Ministeriet til at tage Skridt for at sikkre Øen den nødvendige Hjælp.

Siden Gouvernementets Beretning af 15de dennes ere ingen flere Standretsdomme afsagte; der er saaledes ikke afsagt flere end de 12 deri omtalte Domme, og Rettens Virksomhed har derfor efter min Begjæring siden den 12te dennes været indskrænket til Optagelsen af enkelte Forhører. Efter Afsigelsen af de nævnte Domme vare Forudsætningen for Rettens Oprettelse, paa Grund af Oprørets Underkuelse, væsentligt forandrede, og jeg ansaa det for nødvendigt, at dens egentlige Virksomhed da standsede; men da Rettens Oprettelse og Bestaaen staaer i nøie Forbindelse med den videre Undersøgelse, har jeg ikke villet formelt opheve Standretten, forinden jeg seer mig istand til [*opslag 878*] at foranledige oprettet en særlig Commission, som saavel af det i den nævnte Skrivelse af 15de dennes omtalte Hensyn til det store Antal af de fangne Oprørere, som særlig af Hensyn til, at disse ere fra begge Øens Jurisdictioner, bemyndiges til at undersøge og paakjende de til Oprøret henhørende criminelle Sager. Jeg ansøgte derfor ved det den 22de dennes afsendte Telegram til Finantsministeriet:

”Authorization wanted to appoint ad mandatum Commission to investigate and sentence insurgents under appeal to Høiesteret”

om den fornødne Bemyndigelse til at nedsætte en Commission til Forfølgning og Paakjendelse af de i og under Oprøret af Oprørerne, Urostifterne og alle Deeltagere i Oprøret og sammes Ødelæggelser begaaede Forbrydelser. Til at være Medlemmer af Commissionen har jeg udseet Overdommer P. Rosenstand, Underdommer i Frederiksteds Jurisdiktion, Justitsraad C. Sarauw og Politimester, Justitsraad A. Forsberg. Ved det eventuelle Commissorium vil Commissionen erholde Myndighed til at sætte Ret i enhver af Øens to Jurisdictioner og paa ethvert Sted, hvor den maatte finde Anledning dertil saaledes at Enhver, der opholder sig paa Øen, skal være forpligtet til efter Indkaldelse sine exceptione fori at møde for den. De af Commissionen afsagte Domme, forudsætter jeg, skulle kunne indankes umiddelbart til Høiesteret.

Efter Oprøret har det faldet adskillige Plantere umuligt at skaffe Penge til Indkjøb af Fødemidler (allowance) til deres Arbeidere; det blev derfor nødvendigt for Colonialkassen at yde Hjælp, og jeg har følgelig bemyndiget Præsidentskabet til foreløbigt for 14 Dage at yde en Deel af Øens Plantere Bureaulaan til Indkjøb af Fødemidler til Arbeidere; disse Laan blive ydede til et Omfang af ca. \$ 2,000 om Ugen og ydes selvfølgelig kun til virkelig trængende Plantere.

./ Til nærmere Oplysning om Oprørets Udbrud i Frederiksted den 1ste ds fremsender jeg herved Afskrift at en af constitueret Politimester Rübner Petersen under 17de dennes indsendt Beretning.

Militairet er fremdeles fordelt her paa Øen paa samme Maade som angivet i Gouvernementets Beretning af 15de dennes; der foretages daglig, navnlig paa den vestlige Deel af Øen, Patrouilleringer omkring til Plantagerne for at see om samtlige Arbeidere ere tilstede; ved Patrouilleringerne er Alt fundet roligt.

Da det maa antages, at en stor Deel Gjenstande, der under Oprøret er borttagne fra de plyndrede og nedbrændte Bygninger holdes skjulte omkring i Neger Byerne paa Plantagerne, og at i mange Tilfælde Frygten for Straf holde Negerne tilbage fra at aflevere saadanne, har jeg, for saa vidt som muligt at undgaae en almindelig Huusundersøgelse over hele Øen, under 21de dennes udstedt den i vedlagte Exemplar af St Croix Avis offentliggjorte Proklamation, der desuden er uddelt i Særtryk til Plantage-Eiere og Forvaltere, og som

tilsiger Arbejderne Straffrihed, forsaavidt de inden 24 Timer efter at Proklamationen er bleven oplæst for dem, aflevere saadanne Koster.

Jeg skal tilføje, at i Følge de hidtil fremkomne Oplysninger, synes Antallet af de Mennesker, der have tilsat Livet under Oprøret dog ikke at overskride 100.

Fra St Thomas har jeg modtaget den beklagelige Efterretning at der atter er udbrudt gul Feber mellem de dertil herfra tilbagevendte Soldater, og at der derfor paa P^{to} Rico er etableret Quarantaine imod Øen, hvilket er særligt til Skade for St. Thomas netop paa denne Aarstid, da det afholder Forretningsfolk fra P^o Rico fra at reise til St. Thomas for at gjøre Indkjøb. Paa Grund af de paany udbrudte Guulfeber-Tilfælde i Kasernen paa St. Thomas har jeg beordret Nedsættelsen af en Commission til Undersøgelse af de sanitaire Forhold i samme, ligesom jeg ogsaa igjennem Gouvernementssecretairen har truffet Foranstaltning til at Kasernen for en Tid rømmes og da grundig desinficeres. Om disse Forhold forudsætter jeg forøvrigt, at Gouvernementssecretairen vil tilstille Ministeriet en udførlig Beretning, som det ikke er mig muligt at afgive herfra St Croix; jeg har dog igaar havt den Tilfredsstillelse at modtage Efterretning om at der for Øieblikket ingen Guulfeber-Tilfælde er iblandt Soldaterne paa St. Thomas.

Igaar Eftermiddag modtog jeg, efterat Foranstaaende var nedskrevet Ministeriets Telegram:

”Royal Resolution of twenty fifth authorizes Governor to appoint Commission for investigating and sentencing under appeal to Højesteret in actions against partakers in the riots in Santacruz.”

I Henhold hertil vil et Commissorium af det ovenfor angivne Indhold blive udfærdiget om muligt endnu idag, og Standretten samtidigt ophævet; Udskrifter af de af Standretten optagne Forhører og afsagte Domme skulle blive fremsendte til Ministeriet. [opslag 879]

Med Hensyn til, at Commissionen sammensættes af 3 Medlemmer skal jeg oplyse, at jeg maatte ønske at see Underdommer Sarauw som den ældste Rets-Embedsmand paa Øen som Medlem af den; men hans Alder og Helbred vil mulig oftere forhindre ham fra at møde i Retten, og har jeg derfor troet det hensigtsmæssigt at supplere Commissionen med et 3^{die} Medlem i Justitsraad Forsberg.

Aug Garde

/ H Hauschill

Til Finantsministeriet

[opslag 880] Gjenpart

N° 316.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

p. t. St Croix den 31te October 1878.

Jeg skal herved anerkjende Modtagelsen af Finantsministeriets den 30te dennes Kl. 7¼ Eftermiddag indløbne Telegram, saalydende:

”Telegram of twenty enable aaland to support factory as proposed is not comprehended. Before further steps in Rigsdag explication wanted what is proposed and how much”

hvilket jeg samme Dags Aften, Kl: 8½, besvarede ved følgende Telegram:

An increased loan of Statestresury is wanted only for repairs of works etcetera, thereby securing a future budget, able to offer an increased guarantee in support of factory, confer Ministry’s letter twentieth September. Island perfectly quiet now, anxiously awaiting support.

Under Henviisning til mine Udtalelser om Tilstanden her paa Øen i min Beretning af 26de dennes skal jeg ved denne Leilighed bemærke med Hensyn til ovennævnte Telegram, at det ved Hjælp af et yderligere Laan fra Statskassen tilsigtes ikkun at skaffe Planterne Midler til en saa hurtig Istandsættelse af deres Værker og til at føde Arbejderne paa Plantagerne, at det bliver muligt at frelse for Øen den nuværende store Høst. Skeer dette, saa kan der paaregnes et fremtidigt Budget med ordinaire Indtægter, tilstrækkelige til at hjemle Colonialkassens Overtagelse af den i Ministeriets Skrivelse af 20de f. M. omhandlede yderligere Garanti for Fælles-Sukkerkogeriets Forpligtelser mod Statskassen, altsaa uden at anvende noget af den ved Laan erhvervede Capital til directe Understøttelse af Fælleskogeriet. Plantere og Kjøbmænd her paa Øen kunne for

Tiden ingen Udvei see til at [*opslag 881*] afhjælpe Nøden, og sætte derfor med Længsel deres Lid til at Moderlandet vil yde Hjælpen; hertil sigte mine Ord i Telegrammet "anxiously awaiting support."

Som anført i Telegrammet er Øen nu fuldkommen rolig, og jeg har derfor, da den ordnede Tilstand saaledes er gjenoprettet, under D. D. anseet det for nødvendigt at ophæve den af mig i Henhold til Coloniallovens § 12 under 2^{den} dennes erklærede Beleiringstilstand. St Croix Colonialraads første Møde efter Beleiringstilstandens Ophævelse vil blive afholdt Onsdag den 6te n. M., idet jeg haaber til den Tid at have modtaget betryggende Efterretninger fra Ministeriet om en Hjælp fra Statskassen. Det i min Beretning af 26de dennes nævnte Anordningsudkast om den yderligere Garanti for Fælles-Sukkerkoger Selskabet vil da blive forelagt Raadet.

Under 28de dennes har jeg nedsat den i min forrige Beretning omhandlede Undersøgelses-Commission og vedlægger St Croix Avis af 30te dennes, hvori findes bekendtgjort det udfærdigede Commissorium samtidig med Standrettens Ophævelse.

Jeg begiver mig i Dag til St Thomas, hvor der siden den 23de dennes intet nyt Gulfeber Tilfælde er forekommet; det er min Hensigt at vende tilbage hertil Tirsdagen den 5te n. M.

Aug Garde

/ H Hänschell

Til Finantsministeriet.

[*opslag 882*] Gjenpart

N° 326.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

p. t. St Croix den 10de November 1878.

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 31te f.M. N° 316 skal jeg herved tjenstligst indberette, at i Colonialraadets Møde den 6te dennes, efter min Tilbagekomst hertil s. D., forelagdes i Henhold til Coloniallovens § 12 Gouvernementets Meddelelse til Raadet om den paa St Croix fra 2^{den} til 31te f. M. eta-
./. blerede Beleiringstilstand, af hvilken Meddelelse med Bilag jeg herved tillader mig at tilstille Ministeriet nogle Exemplarer.

Raadet nedsatte efter en længere Discussion et Udvalg til at overveie Meddelelsen og fremkomme med Forslag til Raadets Bemærkninger om samme.

For at forberede Anvendelsen af det Laan, som Gouvernementet tør antage, at, St Croix Colonialkasse vil erholde fra Statskassen og for tillige at fremme Afgjørelsen af de forskjellige, Øens Fremtid vedrørende, Spørgsmaal, foreslog jeg Raadet at nedsætte et Udvalg til i Forening med Gouvernementet:

- 1.) at overveie og tage Beslutning om hvilket Beløb der er nødvendigt at tilveiebringe for at afhjælpe Nøden paa Øen,
- 2.) at fremkomme med Forslag til Colonialraadet om hvilke Andragender det maatte anbefales at rette til Regjeringen med Hensyn til Communens fremtidige, særlig ogsaa finantielle Stilling, og
- 3.) at overveie og tage Beslutning om hvilke Beløb, der af Colonialkassen bør udlaanes til de Brandlidte, samt tage Beslutning om paa hvilken Maade Midlerne skulle anvendes for hurtigst muligt at bringe aktiv Hjælp.

Dette Forslag vedtoges eenstemmigt af Raadet, og mit første Møde med Udvalget, der bestaaer af Medlemmerne Rosenstand, Skeoch, Moore, Farrelly og Elliott, vil formentlig finde Sted den 11te dennes, men vil jo ikke kunne føre til noget Resultat forinden jeg erholder Vished om, at den fornødne Hjælp vil blive ydet af Statskassen.

./. Til Oplysning om Omfanget af den Øen ved Oprøret tilføiede Skade, skal jeg vedlagt fremsende Afskrifter af tvende af Præsidentskabet indsendte Opgjørelser, ifølge hvilke Skaden i det Hele kan anslaaes til c \$ 900,000. – Med Hensyn til Ansættelsen \$ 70 per Fad af det paa Marken brændte Sukker, [*opslag 883*] har Præsidentskabet bemærket, at Ansættelsen indbefatter Sukker, Rom og Mallas, \$ 90 per Fad, med Fradrag af Forarbejdsomkostninger, \$ 20, eller \$ 70.

Ifølge Opgjørelsen anslaaes Gjenopførelsen af Værkerne og de nødvendigste Bygninger paa Plantagerne at ville udkræve \$ 264,000, Gouvernementet skal med Hensyn hertil henholde sig til sine Udtalelser om Skadens Omfang i Skrivelse af 26de f. M., idet det endnu ikke med Bestemthed kan afgjøres, hvilke Plantage-Eiere, der selv kunne tilveiebringe Midlerne til Værkernes Gjenopførelse, og hvilke der maa hjælpes af det Offentlige.

Til Oplysning om Tabet af Menneskeliv under Oprøret vedlægger jeg en Afskrift af en Skrivelse fra Præsidentskabet, hvorefter der af Landarbeidere, der havde fast Tjeneste paa Plantagerne, ere dræbte 58 og skudte efter Standrettens Domme 12, medens 14 ere indebrændte ved Brandstiftelsen paa en Plantage, Med Hensyn til Individuer, der ikke havde fast Tjeneste paa nogen Plantage har Politimesteren i Frederiksted oplyst at kun 1 Person af Bybefolkningen er skudt under Oprøret og 2 saarede; af Bybefolkningen i Christiansted savnes saavidt Politiet her bekjendt, Ingen. Som Ministeriet bekjendt er endvidere Planter Fontaine og 2 Soldater dræbte under Oprøret; ifølge de hidtil fremkomne Oplysninger have saaledes ialt 88 Mennesker mistet Livet under Oprøret, hvorhos dog endnu bør anføres, at flere Dødsfald efter Oprøret blandt Folk, der maatte flygte fra deres Boliger under Oprøret, maa tilskrives den derved hos Vedkommende fremkaldte nervøse Rystelse.

Da det er mig bekjendt, at man hjemme har været utilfreds med at jeg ei hurtigt nok har givet Underretning om Tab af Menneskeliv, finder jeg her Anledning til at henlede Opmærksomheden paa at det først henimod Slutningen af October Maaned har været muligt at erholde saavidt paalidelige Oplysninger som de nu foreliggende. Tabet af Menneskeliv, viser sig betydeligt mindre end tidligere antaget; navnlig under Oprørets første 1 @ 2 Uger, modtog jeg saamange forskellige Angivelser om Antallet af de Dræbte, at der ikke derpaa kunde bygges nogen bestemt Beretning til Ministeriet, og flere Personer, der i hine Dage angaves som Dræbte, viiste sig senere at være ilive, idet de paa forskellige Maader have enten holdt sig skjulte eller bortfjernet sig.

Den 8de dennes forlod der Amerikanske Fregat "Plymouth" Frederiksted, og vedlægger jeg Afskrifter af de mellem Chefen, Capitain Harmony og Gouvernementet, forinden Skibets Afgang, vexlede Breve. Jeg tillader mig derhos at indstille at der fra Regjeringens Side maatte rettes en Tak til den Nord-Amerikanske Regjering og gjennem den til Kapitain Harmony og hans Officerer for Skibets Afsendelse hertil og dets Ophold her ved Øen.

Med Hensyn til det Franske Krigsskib "La Bourdonnais" skal jeg yderligere oplyse, at jeg under mit sidste Ophold paa St Thomas erfarede fra Consul Lucchetti, at han havde henvendt sig til Capitain Lefevre, der for Tiden commanderer Flaadestationen ved de Franske Øer, om Skibets Sendelse til St Croix. Jeg tilstillede derfor Capitain Lefevre en Taksigelse, hvoraf jeg herved tillader mig at vedlægge en Afskrift, og skal jeg derhos henstille, om Finantsministeriet maatte finde Anledning til ogsaa at indstille Capitain Lefevre til at blive be-naadet med Dannebrogordenens Commandeurkors.

Ro og Orden hersker fremdeles paa Øen, og Arbeidet fortsættes paa alle Plantagerne paa samme Maade og under samme Vilkaar for Arbejderne som forhen. Paa enkelte Plantager have Eierne begyndt at bringe Værkerne under Tag og indrette Smaa-Huse til interimistiske Boliger; af Hovedbygningerne paa de afbrændte Plantager staar nemlig kun de nøgne Mure, alt Træværk i Huset og i de fleste Tilfælde dettes hele Indhold af Meubler etc er fuldstændigt fortæret af Ilden, der uhindret brændte, saalænge den fandt Næring.

Høstudsigterne her paa Øen ere særdeles lovende, overalt ere Sukkerrørene i udmærket Væxt, og paalidelige Folk antage at der af den nuværende Rør-Masse vil næste Aar kunne produceres ca: 20,000 Fade Sukker. Veiret er vedblivende meget fugtigt og særdeles gunstigt for Sukkerrørenes Væxt.

Medens den paa St Thomas udbrudte Gule-Feber synes at være standset, idet der, siden 23de f. M. intet Tilfælde er forekommet, har der desværre viist sig enkelte Tilfælde af Sygdommen her paa Øen, idet en Mand af Garnisonen i Christiansted og en Midshipman fra det Amerikanske Krigsskib "Plymouth", der tilligemed 3 andre af Besætningen, var efterladt syg i Frederiksted, D. D. ere døde af Guul-Feber. [opslag 884] Jeg haaber

imidlertid, at der ikke vil udvikle sig nogen egentlig Epidemi, da Veiret er bleven køligere; enhver mulig Foranstaltning vil hurtigst muligt blive truffen for at forhindre Sygdommens Udbredelse.

Ved denne Leilighed skal jeg sluttelig fremsende vedlagte Afskrift af Standrettens Protocol der tillige indeholder de af Retten afsagte Domme.

Aug Garde

/ H Hänschell

Til Finantsministeriet

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer,

p.t. St. Croix den 6te November 1878.

I Henhold til Colonialloven af 27de November 1863 § 12 aflægger Gouvernementet herved følgende Beretning til Colonialraadet om den paa Øen St. Croix fra 2den til 31te October 1878 erklærede Beleiringstilstand og om de Begivenheder, der foraarsagede denne Tilstand.

Klokken Et om Natten mellem den 1ste og 2den f. M. modtog Præsidenten for St. Croix i Christiansted en Skrivelse fra Politimesteren i Frederiksted, der var bleven afsendt Kl. 5¼ den foregaaende Eftermiddag, indeholdende Meddelelse om, at en Skare Landarbeidere sammen med nogle slette Individuer af Bybefolkningen begik Optøier og havde angrebet Fortet, der for Tiden afbenyttet som Retshuus og Politikammer, og at, da alle andre Midler viste sig frugtesløse var der bleven fyret paa Urostifterne. Politimesteren begjærede derfor militair Assistance, 20 à 25 Mand meente han vare ikke for mange. Præsidenten afsendte strax saamange Soldater, som kunde undværes i Christiansted, og Kl. 2 samme Nat afgik 20 Mand under Commando af Lieutenant H. Ostermann, deels til Hest og deels til Vogns, til Frederiksted, hvortil Lieutenant Ostermann med sin Commando ankom omtrent Kl. 6 om Morgenen den 2den f. M. og undsatte Fortet.

Til Oplysning om Oprørets Udbrud i denne By nedlægges Afskrift af en af const. Politimester R. Petersen under 17e f. M. afgiven Beretning, der tillige indeholder Oplysning om Grunden til, at Politimesterens første Budskab naaede Christiansted saa seent.

Kl. 5 om Morgenen den 2den f. M. modtog Præsidenten en anden Skrivelse, der var bleven afsendt Kl. 2½ samme Morgen fra Frederiksted, hvori Politimesteren indtrængende gjentog sin Begjæring om Assistance, og meddeelte, at Toldbodbygningen var brændt og mange Huse i Byen stode i Flamme, og at Fortet holdtes med Vanskelighed. Om Eftermiddagen den 2den s. M. modtog Præsidenten Efterretning om Militairets Ankomst til Frederiksted, og om at det havde rensat Byen; denne Meddelelse indeholdt tillige Efterretning om, at Planter Fontaine var bleven dræbt af Oprørerne.

Strax ved Modtagelsen af den første Efterretning forsøgte Præsidenten at telegraphere til St. Thomas, men da der ingen Nat-Tjeneste er ved Stationerne i Christiansted eller paa St. Thomas, kunde dette ikke skee, og jeg modtog derfor først Telegram i St. Thomas fra Præsidenten om Begivenhederne i Frederiksted og Militairets Marche dertil Kl. 7½ om Morgenen den 2den

Ved Modtagelsen af Præsidentens første Telegarm om Oprøret og Brandstiftelserne i Frederiksted henvendte jeg mig strax til General Superintendenten for det Engelske Royal Mail Dampskibsselskab paa St. Thomas, Captain S. Dix, om et Dampskib, og Captain Dix stillede strax Dampskibet "Arno", der kunde være færdig til Afgang Kl. 12½ om Eftermiddagen, til Gouvernementets Disposition; med dette Skib afgik jeg det nævnte Klokkelæt Kl. 12½ fra St. Thomas, medtagende hele den derværende disponible Styrke, 2 Officerer, Premierlieutenant Baron Eggers og Secondlieutenant Ditlevsen, 6 Underofficerer og 45 Menige. Ved Afgang fra St. Thomas var det min Hensigt at begive mig til Frederiksted, for snarest muligt at bringe denne By Undsætning. Lige forinden Afreisen modtog jeg imidlertid Telegram om, at der ved Plantagen Adventure havde viist sig støiende Hobe, at det privat var meddeelt Præsidenten, at Fortet i Frederiksted var nedbrændt, samt at det brændte paa Plantagerne i Omegnen af Frederiksted. Præsidenten udtalte i Telegrammet "Vi

træffe alle Forberedelser til at forsvare denne Deel af Landet (den østlige), men det er tvivlsomt, om det vil lykkes uden Hjælp andetstedsfra.”

Den i dette Telegram udtalte Frygt for, at Christiansted ikke skulde kunne holde sig, bevægede mig til først at begive mig dertil, og jeg bestyrkedes i denne Beslutning ved paa Overreisen at see stærke Ildebrande paa mange forskellige Steder over hele Terrainet Vest for Kingshill, saaledes at jeg ei kunde nære Haab om at komme tidsnok for at frelse den vestlige Deel af Øen.

Kl. 6 om Eftermiddagen den 2den f. M. ankom jeg til Christiansted og erfarede da først, at Lieutenant Ostermann, som ovenfor nævnt, havde undsat Fortet i Frederiksted.

Ved min Ankomst til Christiansted erklærede jeg strax Øen i Beleiringstilstand.

Kl. 9 om Aftenen den 2den f. M. afsendte jeg Premierlieutenant Baron Eggers ad Øens Nordside ud fra Christiansted for at forene sig med en Commando, der under Anførsel af en tidligere ved Hærstyrken tjenstgjørende Officeer, Lieutenant Waage, ad den saa- [opslag 885] kaldte Centerlinie var rykket frem til Kingshill. Begge disse Detachementer maatte imidlertid samme Nat trække sig tilbage, fordi det mørke og regnfulde Veir i Forbindelse med de allerede høje Sukkermarker forhindrede dem fra at see, hvilke Bevægelser, der foregik omkring dem, saavel som fra at sikre sig imod, at de ikke bleve afskaarne fra Christiansted.

Kl. 3 om Morgenen den 3die var saaledes hele den til Raadighed staaende Troppstyrke samlet i Christiansted. Jeg efterlod Capt. Baron Rosenkrantz med 25 Mand og et Corps af Frivillige paa c. 70 Mand til Sikkring af Christiansted og afgik Kl. 9 om Morgenen den 3die med en Styrke paa 45 Mand Soldater, under Commando af de tidligere nævnte Officerer Eggers og Ditlevsen, samt et i al Hast dannet Fricorps af Plantere og Forvaltere paa c. 50 Mand, for saavidt muligt at standse Oprørernes Fremtrængen mod Øst og derhos bringe yderligere Hjælp til Frederiksted. Den første Skare af Oprørerne i et Antal af mindst 3 à 400 blev antruffen ved Plantagen "Annas Hope," c. ½ dansk Miil fra Christiansted, hvilken Plantages Antændelse Oprørerne netop havde paabegyndt, men som standsedes ved Militairets Ankomst; der blev her skudt nogle af Oprørerne og nogle fangedes, hvorimod Størstedelen ved Flugt over de nærliggende Bakker og ved at holde sig skjulte i Sukkermarkerne undgik Paagribelse og videre Forfølgelse.

Fra "Anna's Hope" gik jeg over de nedbrændte Plantager "Work & Rest," og "Peters Rest," derefter passeredes omtrent ved Middag Kingshill, der da var urørt, men neppe 1 Time efter at Styrken var passeret, antændtes Husene paa dette Sted, ligesom mange Ildebrande nu saaes i Landet Nord for Centerlinien, alt som Styrken nærmede sig Frederiksted.

Paa Landeveien ud for Plantagen "Carlton" laa Ligene af to Soldater, der havde hørt til Lieutenant Ostermans Detachment, i en afskyelig lemlæstet Tilstand, men Styrken overraskede her en Skare Oprørere, der netop havde antændt Plantagen; et større Antal Oprørere bleve skudte og Resten tog Flugten.

Kl. 2 om Eftermiddagen den 3die ankom Styrken til Frederiksted og modtoges med Jubel af de betrængte Indvaanere. Byen frembød et sørgeligt Syn, omtrent en Trediedeel af Husene, deriblandt Toldbodbygningen, laa nedbrændte.

I Frederiksted efterlod jeg en Forstærkning af 15 Mand og gik med Resten af Styrken ombord i "Arno", der om Aftenen den 3die havde bragt Levnetsmidler og Ammunition til Frederiksted fra Christiansted, men som paa Grund af Natten først Kl. 4 om Morgenen den 4de kunde forlade Frederiksted.

Den 4de forblev Styrken i Christiansted for at holde Hvil, men saavel denne Dag som den foregaaende Dag foretog Fricorps af Plantere og Forvaltere med Vicegouverneurens Tilladelse Patrouilleringer igjemmen Øen for at opbringe Mordbrænderne.

Den 4de ankom til Christiansted en Franske Orlogsmand "La Bourdonnais," Capitaine de Frégate H. Mayet, der samme Dag afgik til Frederiksted, men vendte tilbage til Christiansted den 5te, medbringende Efterretningen om Ankomsten til Frederiksted af den Engelske Orlogsmand "Tourmaline," Captain Dennistoun, begge disse Skibe, saavel som den nedenfor nævnte Amerikanske Orlogsmand "Plymouth" vare

blevne tilkaldte af respective den Franske, Engelske og Amerikanske Consul paa St. Thomas, de Herrer S. Lucchetti, G. A. Stevens og V. V. Smith. Baade den Franske og den Engelske Chef saavelsom Chefen for den senere ankomne Orlogsmand "Plymouth" tilbøde Gouvernementet activ militair Assistance til Ordenens Gjenoprettelse, men da der efter Expeditionen til Frederiksted den 3die og Fricorpsernes kraftige Optræden i Landet var udspreedt Skræk blandt Oprørerne, og Oprørets Kraft brudt, benyttede jeg mig ikke af disse Tilbud, hvorimod jeg anmodede Cheferne om at forblive ved Øen med deres Skibe for at indgyde Beboerne Tillid og om fornødent at yde Hjælp, navnlig i Tilfælde af Ildebrande. Endvidere modtog Gouvernementet Tilbud om Hjælp fra General-Capitainen paa Porto Rico, der pr. Telegram meddeelte, at han, om ønskedes, kunde sende 300 Mand med 2 Bjerghaubitzer.

Den 6te foretoges en større Udrykning af Militairet fra Christiansted ad Nordsideveien og tillige ad Centerlinien, den 7de afsendtes fra Christiansted en mindre Deling Militaire til Plantagerne "Rust-up-Twist" og "La Vallée," den 8de foretoges en combineret Bevægelse fra Frederiksted og Christiansted til Nord-Vest Høilandet for at rense dette. Overhovedet har Militairet, navnlig fra Frederiksted, daglig i Løbet af Maaneden foretaget Patrouilleringer omkring i Landet, hvorved mange Fanger ere indbragte til Forterne i Christiansted og Frederiksted. Antallet af fangne Oprørere andrager for Tiden ialt c 300, hvoraf c 230 hendsidde i Richmond Fængsel.

Under 5te f. M. udstedte jeg en Proclamation til Landarbeiderne, hvorved det befaledes dem at holde sig paa de Plantager, hvor de høre hjemme, og at vende hjem til deres Boliger, hvis de havde forladt dem, da de, naar de bleve antrufne i Skjul, udsatte sig for at ansees og behandles som Oprørere. Endvidere paalagdes det Landarbeiderne at være forsynede med Følgeseddel eller et Pas fra deres Foresatte, naar de i lovligt Ærende forlode deres Hjem. Denne Proclamation er af Militairet bleven oplæst for Arbeiderne rundt omkring paa Plantagerne.

Den 5te f. M. nedsatte jeg en overordentlig Standret til Forfølgning og Paakjendelse af de i og under Oprøret af Oprørerne, Urostifterne, og alle Deeltagere i Oprøret og sammes Ødelæggelser begaaede Forbrydelser. Denne Ret afsagde i Dagene fra den 7de til den 12te f. M. sex Domme i Christiansted og sex Domme i Frederiksted, hvilke Domme exekveredes ved Skydning. Efter Afsigelsen af disse Domme indskrænkedes Standrettens Virksomhed til Optagelsen af enkelte Forhører. Den 28de f. M. blev Standretten ophævet og samtidig nedsattes i Henhold til den mig ved Hans Majestæt Kongens allerhøieste Resolution af 25de f. M. givne Bemyndigelse en Undersøgeltescommission til Undersøgelse og Paakjendelse af de Sager, der reise sig af de ovenfor angivne Forbrydelser; Commissionens Domme staae under umiddelbar Appel til Høiesteret.

Den 14de f. M. sendtes 25 Mand af de fra St. Thomas overførte Soldater tilbage dertil under Commando af Premierlieutenant Baron Eggers.

Den Engelske Orlogsmand forblev ved Frederiksted indtil den 19de f. M., da Skibet, efter at have ført 127 Fanger fra det overfyldte Fort i Frederiksted til Christiansted, afgik til de engelske Øer.

Den 21de tog det Franske Skib "La Bourdonnais," der indtil da havde havt Station i Christiansted Havn, Station paa Frederiksted Rhed og forblev der indtil den 25de f. M., da det afløstes af den Amerikanske Orlogsfregat "Plymouth".

Ihvorvel den offentlige Fred paa Øen ikke er bleven forstyrret siden Natten mellem 5te og 6te f. M., da enkelte Brandstiftelser fandt Sted, er dog Stemningen saavel mellem Landarbeiderne som mellem Øens andre Indvaanere dog kun gradviis bleven beroliget, og navnlig maatte jeg for Lardarbeidernes Vedkommende ansee det nødvendigt endnu i nogen Tid efter det egentlige Oprørs Underkuelse, i Kraft af Beleiringstilstanden, at opretholde de Forholdsregler, der bleve truffe ved min ovennævnte Proclamation af 5te f. M. for at fremtvinge Arbeidernes Forbliven paa de Plantager, hvor de høre hjemme. Allerede i den anden Uge af Maaneden gjenoptoges Arbeidet paa enkelte Plantager, og i Løbet af Maaneden er dette skeet efterhaanden paa alle Eiendomme, under samme Betalingsvilkaar for Arbeiderne som forhen. Roligheden er

efterhaanden vendt fuldkommen tilbage paa Øen, og da den ordnede Tilstand saaledes var gjenoprettet, ansaae jeg det den 31te f. M. nødvendigt at ophæve Beleiringstilstanden. For at sikkre Roligheden blandt Arbejderne er Præsidentskabet af Gouvernementet under Beleiringstilstanden bleven bemyndiget til at yde Bureauforstrækninger, selv i Tilfælde, hvor vedkommende Plantages Værker ere ødelagte.

Det er uvist om Oprøret skyldes en forudlagt bestemt Plan eller om det ikkun var Følgen af en øieblikkelig opbrusende ond Stemning; for den sidste Opfattelse taler den Omstændighed, at Ingen havde haft mindste Anelse om Faren førend dets Udbrud. Efter hvad der er oplyst, er det mindre Bander, der hurtigt ere voxede i Antal – det antages at der til Slutning var 7 à 8 forskellige Bander – som under forskellige Førere drog om fra Plantage til Plantage og under Feltraabet "our side" bevægede Arbejderbefolkningen, hyppigt ved Tvang, til at stifte Brand. Selve Brandstiftelserne ere blevene foretagne med en forbausende Hurtighed og Færdighed ved Hjælp af Petroleum og Rom, der nedlagdes i Plantage-Bygningernes Kjælderrum. Fruentimmer og Børn deltog virksomt deri.

Med Hensyn til Oprørets Character skal jeg yderligere oplyse, at hvorledes det end er opstaaet, saa er det klart, at Reisningen ikke var indskrænket til en almindelig Arbejder-Strike, for at opnaa en høiere Dagløn, men at det var den sorte Mand, der reiste sig mod den Hvide med det Forsæt ikke alene at ødelægge dennes Eiendom, men forsaavidt han ikke godvilligt flygtede, da at fordrive ham fra hans Eiendom og Øen, eller eventuelt at dræbe ham. Dette blev mig klart, da jeg ankom til Christiansted den 2den October og saa, at den halve Ø alt stod i Flamme, og jeg bestyrkedes yderligere i min Opfattelse, da jeg drog med Militairet ad Øens Centerlinie, thi samtidigt saa jeg, at [opslag 886] Plantagerne antændtes rundt om paa Nordsiden, hvilket godtgjorde, at det ikke var en enkelt Mordbrænder-Bande, der drog omkring, men at det var en almindelig Reisning over hele Øen. Det var derfor absolut nødvendigt strax fra Begyndelsen at angribe Oprørerne med Krudt og Bly og forfølge dem saa kraftigt som muligt, naar de flygtede, thi en saa almindelig Reisning kunde kun dæmpes ved strax at indgyde Oprørerne alvorlig Skræk. Ifølge det hidtil Fremkomne have ialt c. 100 Mennesker tilsat Livet under Oprøret, heri iberegnet, at ikke Faa ved Brandstiftelserne deels ere indebrændte og deels blevene saa stærkt forbrændte, at det har havt Døden tilfølge.

Vel ere kun tre hvide Mænd faldne som Offer for Oprørernes Raseri men det maa derved ikke oversees, at Eiere og Forvaltere flygtede fra Plantagerne forinden Mordbrændernes Ankomst eller skjulte sig, ligesom ogsaa de Undsigelser, der faldt fra de Oprørere, der beleirede Fortet i Frederiksted, og Oprørernes Bevægelse imod Christiansted, efterat de saa at sige uden Modstand og i utrolig kort Tid havde afbrændt Størstedelen af Frederiksted og Plantagerne Vest for Kingshill, saavel som flere Udtalelser, der ere faldne under Standretsforhørerne fra de Fangne, med Bestemthed vise, at Oprørerne vare i den Formening, at det vilde lykkes dem at bemægtige sig Christiansted og faae hele Øen i deres Magt.

Soldaternes kraftige Optræden da de den 3die dennes mødte Oprørerne tæt udenfor Christiansted, knækkede imidlertid deres Mod og viste dem, at de maatte opgive den egentlige Oprørsplan.

Med Hensyn til Aarsagerne til Oprøret skal Gouvernementet bemærke, at disse uden al Tvivl maa søges i Landarbeidernes Utilfredshed med Arbejder-Regulationerne, og i den Omstændighed, at Oprøret udbrød ved Skiftetiden, den 1ste October, paa hvilken Dag Spørgsmaalet om Aarscontracterne særligt maa paatrænge sig Arbejderne, synes der at ligge Beviis for denne Anskuelse.

Saavel med Hensyn til den Skade, der er tilføiet Øen under og ved Oprøret, som med Hensyn til Tab af Menneskeliv vil Colonialraadet senere erholde særlige Oplysninger fra Præsidentskabet.

AUG. GARDE.

/ H. Hänschell, Fm.

TIL ST CROIX COLONIALRAAD

TTRANSLATION

GOVERNMENT of The Danish West India Islands,
p. t. St. Croix the 6th November, 1878.

In accordance with the Colonial Law of 27th November 1863, § 12, Government hereby submits to the Colonial Council the following statement concerning the State of Siege declared in the Island of St. Croix from the 2nd to the 31st October 1878, and the events which caused the said state of siege:

At one o'clock in the night between the 1ste and 2nd ultimo the President of St. Croix received in Christiansted a letter despatched the previous day at 5.45 o'clock p.m., by the Policemaster in Frederiksted, who communicated that a number of estate-labourers, joined by evil-disposed individuals of the town-population, were committing excesses, and had [*opslag 177*] attacked the Fort, which at present is being used as court-house and police-office, and that, as all other means had proved fruitless, the police had fired the rioters. The Policemaster therefore demanded military assistance, and considered tht a force of 20-25 men would not be too large. The president despatched at once such a number of soldiers as could be spared in Christiansted, and at 2'oclock a.m., 20 men, paretly mounted and partly conveyed by wagon, under the command of Lieutenant H. Ostermann, started for Frederiksted, where Lieutenant Ostermann arrived with the detachment on the 2nd ultimo at 6 o'clock a.m., and reinforced the Fort.

With a view of communicating information concerning the outbreak of the rebellion in Frederiksted, I append copy of a Report, rendered under the date 17th ultimo by Acting Policemaster R. Petersen, which also accounts for the circumstance that the Policemaster's first message reached Christiansted so late.

The 2nd ultimo, at 5 o'clock a.m., the President received another letter, despatched at 2.30 o'clock the same morning from Frederiksted, in which the Policemaster urgently repeated his demand for reinforcement, and communicated that the customhouse had been burnt down, that many houses in town were burning, and that the Fort was held with difficulty. The same afternoon the President received information that the military detachment had reached Frederiksted and had cleared the town; the dispatch contained also the information that Mr. Fontaine, planter, had been killed by the rebels.

Immedeately on the receipt of the first despatch the President endeavoured to telegraph to St. Thomas, but as no night service is established in the Stations of Christiansted and St. Thomas, this proved impracticable, and hence the President's telegram concerning the occurrences in Frederiksted and the departure of the military, did not reach me in St. Thomas until the 2nd ultimo at 7.30 o'clock a.m. On receiving the President's first telegram concerning the rebellion and the incendiary acts committed in Frederiksted, I applied at once to the General Superintendent of the Royal Mail Steam Packet Company in St. Thomas, Captain S. Dix, for a steamer, and Captain Dix immediately placed the steamer "Arno" – which could be ready for departure the same day at 12.30 o'clock p.m. – at the disposal of Government; in this steamer I left St. Thomas at the hour just mentioned, 12.30 o'clock p.m., with the entire available force, say first Lieutenant Baron Eggers, second Lieutenant Ditlevsen, 6 non-commissioned officers and 45 privates. On my departure from St. Thomas it was my intention to go to Frederiksted in order to reinforce the town. When I was on the point of leaving, I received, however, a telegram stating that noisy mobs had been seen at Estate "Adventure," that the President had private intelligence to the effect that the Fort in Frederiksted had been burned down, and that the Estates in the vicinity of Frederiksted had been fired. The President stated in the Telegram: "We are taking all possible measures to defend this (the eastern) part of the country, but our success is doubtful without assistance from elsewhere."

The apprehension expressed in this telegram – that Christiansted could not be held – induced me to proceed thither in the first instance, and in this determination I was confirmed by observing during the trip extensive fires in many different places in the country to the west of Kinghill, a circumstance which left me no hopes of being able to arrive in time to save the western part of the Island.

The 2nd ultimo, at 6 o'clock p.m., I arrived at Christiansted, and learned only then that Lieutenant Ostermann, as already mentioned, had reinforced the Fort in Frederiksted. [*opslag 887*]

Immediately on my arrival at Christiansted I declared the Island to be in a state of Siege.

The 2nd ultimo, at 9 o'clock p.m., I despatched first Lieutenant Eggers to march out from Christiansted along the North side of the Island, in order to unite with a detachment, which, under the command of Lieutenant Waage, an officer formerly attached to the Force, had marched out along the so-called Centre Line, advancing as far as King's Hill. Both of these detachments were, however, obliged to retreat the same night, seeing that the dark and rainy weather, in connection with the already considerable height of the canes, prevented them from observing what took place around them and from securing themselves against being cut off from Christiansted.

The 3rd ultimo, at 3 o'clock a.m., the entire available military force was thus collected in Christiansted. I left Captain Baron Rosenkrantz with 25 soldiers and a body of Volunteers, numbering about 70, to secure Christiansted, and set out that day at 9 o'clock a.m. with a force of 45 soldiers, commanded by the already mentioned officers, Eggers and Ditlevsen, joined by a Volunteer Corps, established at a moment's notice and consisting of about 50 planters and managers. My intention was to check as far as possible the advance towards the east of the rebels, and to bring additional succour to Frederiksted.

The first band of rebels, numbering at least 3-400, was encountered at Estate "Anna's Hope," about ½ Danish mile from Christiansted. The rebels had just commenced firing this Estate, but were checked by the greater part of them, by flight across the adjacent hills and by hiding in the canefields, evaded capture and pursuit.

From "Anna's Hope" I went on by the burned down Estates "Work and Rest" and "Peter's Rest;" "Kinghill" was passed about noon, it being at that time untouched; but scarcely half-an-hour after the Force had passed there, the buildings of the latter place were fired, even as many fires to the North of the Centre Line was observed while the Force was approaching Frederiksted.

On the public road outside Estate "Carlton" were lying, in a state of shocking mutilation, the corpses of two soldiers that had belonged to Lieut. Ostermann's detachment; here the force surprised a band of rebels, who had just fired the Estate; a large number of the rebels were shot; the remainder fled.

The 3rd ultimo at 2 o'clock p.m., the force arrived in Frederiksted, and was received with cheers from the distressed inhabitants. The town afforded a deplorable sight; about one-third of the houses, including the customhouse, had been burned.

In Frederiksted I left a reinforcement of 15 soldiers, and went with the remainder of the force on board the "Arno," which arrived at Frederiksted on the 3rd ultimo in the evening from Christiansted, bringing supplies of provisions and ammunition, but owing to the darkness of the night could only leave Frederiksted the 4th ultimo at 4 o'clock a.m.

The 4th ultimo the Force remained in Christiansted in order to take rest, but that day, as well as the previous day, the Volunteer Corps of planters and managers, with permission of the Vice-Governor, kept patrolling throughout the Island with a view of capturing the incendiaries.

On the 4th ultimo the French ship-of-war "La Bourdonnais," Capitaine de Frégate H. Mayet, arrived; it left on the same day for Frederiksted, but returned to Christiansted on the 5th ultimo with information that the British ship of-war "Tourmaline," Captain Dennistoun, had arrived at Frederiksted; both ships, as well as the United States ship-of-war "Plymouth," which arrived later, being summoned by respectively the French, British and United States' Consul in St. Thomas, Messrs. S. Luchetti, G. A. Stevens and V. V. Smith. Both the French and the British commanding officers, as well as the commanding officer of the United States' ship-of-war "Plymouth," offered the Government active military assistance towards the restoration of order; but considering that since the expedition to Frederiksted on the 3rd ultimo, and owing to the vigorous action of the Volunteer Corps, the rebels had become intimidated and the force of the rebellion broken. I did not avail myself of these offers, but requested the commanding officers to remain at the Island with their ships in order to inspire confidence in the inhabitants, and, if necessary, afford assistance, particularly in case of

occurring fires. Government was, furthermore, offered assistance from the Captain-General of Puerto Rico, who by telegram communicated that he, if desired, could send 300 men with 2 mountain-howitzers.

On the 6th ultimo a more extensive military movement was effected from Christiansted by the Northside road and the Centre Line; on the 7th a smaller military detachment was sent out to Estates "Rust up Twist" and "La Vallée"; and on the 8th a combined movement was made from Frederiksted and Christiansted to the north-west hills, in order to clear this part of the country. The military – especially the detachment stationed in Frederiksted – has, generally speaking, during the month been patrolling the country, by which means many prisoners have been taken and brought to the Forts of Christiansted and Frederiksted. The total number of captured rebels amounts at present to about 300, of which about 230 are lodged in Richmond Prison.

Under date of the 5th ultimo I issued a proclamation to the estate-labourers, ordering them to remain on the Estates where they were found hiding they exposed themselves to be considered and dealt with as rebels. The estate-labourers were also enjoined to provide themselves with passports from their employers, when they left their homes on lawful errand. This proclamation has been read to the labourers on all estates by the military.

On the 5th ultimo I appointed an extraordinary Court Martial, charged with pursuing and adjudging the Crimes committed in and during the rebellion, by rebels, rioters, and all other participants in the rebellion and the destruction thereby caused. This Court delivered from the 7th to the 12th ultimo six sentences in Christiansted and six sentences in Frederiksted, which sentences were put in execution by shooting. After pronouncing these verdicts, the action of the extraordinary Court was limited to certain examinations.

The 28th ultimo the Court Martial was discontinued, and simultaneously I appointed, by virtue of power conferred on me by His Majesty the King's most gracious resolution of 25th ultimo, a Commission of Investigation, charged with the investigation and adjudgment of all cases arising from the above-mentioned crimes. The sentences adjudged by this Commission are liable to immediate appeal to the Supreme Court of Denmark.

The 14th ultimo 25 men out of the Force ordered from St. Thomas returned to that Island under command of first Lieutenant Baron Eggers.

The British ship-of-war remained at Frederiksted until the 19th ultimo, and departed that day for the British West Indies after having conveyed 127 prisoners from the overfilled prison in Frederiksted to Christiansted.

On the 21st ultimo the French ship-of-war "La Bourdonnais." which until then had been stationed in the port of Christiansted, took up her station in the roadstead of Frederiksted, and remained there until the 25th ultimo, when she was relieved by the United State's Frigate "Plymouth" above mentioned.

Although the public peace in the Island has not been disturbed since the 5th and 6th ultimo, when a few cases of incendiarism occurred, yet the feeling among the estate-labourers as well as among the other inhabitants of the Island calmed only by degrees; and I found it necessary, especially in regard to the estate-labourers, to continue for some time after the rebellion, strictly speaking, had been quelled, the measures resorted to by virtue of the declared state of Siege, and enacted in my above-mentioned proclamation, with the view of enforcing the labourers' remaining on the Estates where they are domiciled. Already in the second week of the month labour was resumed on some Estates, and in the course of the month labour has gradually been resumed on all the Estates, on the same terms of payment as formerly. Peace and quiet being gradually completely restored in the Island, and as the state of order thus had become re-established, I considered it necessary to raise on the 31st ultimo the State of Siege. In order to ensure quietness amongst the labourers, the Presidency was during the State of Siege authorized by Government to grant Bureau Advances, even in cases where the works of the Estates concerned are destroyed.

Whether the rebellion must be ascribed to the existence of a definite, preconcerted plan, or whether it is only the consequence of a momentary ebullition of malignant disposition, is a matter of uncertainty. The latter supposition is supported by the circumstance that no one had the least suspicion of danger before the rebellion broke out. According to what has been elicited, it was smaller bands or gangs, which, quickly increasing in number – it is supposed that there were at last 7-8 such gangs –, and headed by dif- [opslag 888] ferent leaders, went from one Estate to the other, and under the pass-word of “Our Side” induced the labourers, frequently by compulsion, to put fire. The work itself of putting fire was performed with astonishing promptness and dexterity, by means of kerosene and rum which were placed in the cellarge of the buildings. Women and children took active part in these proceedings.

In regard to the character of the rebellion, I would also state, that whatever be its origin, it is clear that the rising was not simply a common strike for higher wages: it was the black man who rose against the white, with the intension not only of destroying the property of the latter, but also, if he did not take to flight on his own accord, to drive him away from his property and the Island, or, eventually, to kill him. This became clear to me when on the 2nd October I arrived at Christiansted and saw that one half of the Island was already in flames, and this conception on my part became strengthened when I later went with the military down the Center Line, and saw the Estates being fired simultaneously all about on the Northside, – which proved that it was not a single gang of incendiaries roving about, but a general rising throughout the Island. For this reason it was absolutely necessary at once to meet the rebels with powder and lead and pursue them as energetically as possible when they fled, seeing that so extensive a rising could only be quelled by instataneous action tending to inspire the rebels with a feeling of serious dread.

According to information elicited up to the present moment, about 100 lives have been lost in the rebellion, including the by no means small number of persons burned to death in the buildings destroyed by the incendiaries, or burned so severely that the wounds resulted in death. It is indeed true, that only three white men have fallen as victims to the rage of the rebels; but it must not be overlooked, that owners and managers fled from the Estates before the arrival of the incendiaries, or hid themselves, nor that the threats enounced by the rebels which beset the Fort in Frederiksted, the advance of the rebels towards Christiansted, after having in incredibly short time and, it may be said, almost without encountering resistance burned down the greater part of Frederiksted and the Estates to the West of Kinghill, as well as several expressions vented by the prisoners during their trial in the Court Martial, show positively that the rebels were under the impression that they would succeed in their final aim: to invest Christiansted and obtain the mastery of the whole Island. However, the vigorous action of the soldiers, when on the 3rd ultimo, they encountered the rebels outside Christiansted, took away their courage, and showed them the necessity of giving up the final aim of the rebellion.

Concerning the causes of the rebellion, Government would observe that these beyond a doubt must be looked for in the estate-labourers’ dissatisfaction with the Labour Regulations; and in the circumstance that the rebellion broke out on the 1ste of October, the day of removal, on which the question of yearly contract must especially occupy the minds of the labourers, would appear to bear on this opinion.

In regard to the damage caused to the Island in and by the rebellion, as well as to the loss of human lives, the Colonial Council will later be furnished with information by the Presidency.

AUG. GARDE.

/ H. Hänschell, Fm.

INDBERETNING

til

Gouverneuren for de dansk-vestindiske Øer om de i Frederiksted den 1ste og Natten til den 2den Oktober 1878 stedfundne Begivenheder fra Const. Politimester i Frederiksteds Jurisdiction R. Petersen.

Da jeg Tirsdagen den 1ste Oktober 1878 efter Frokosttid lidt før Kl. 12 begav mig fra mit Hjem i Dronningensgade tilbage til Politikammeret i Frederiksfors, traf jeg kun faa Landarbeidere paa Gaden. Der var fra om Morgenen Kl. 8 og til 3½ Eftermiddag en heel Deel at bestille samme Dag med Pas-Sager, der dog alle bleve ordnede uden Vanskelighed, og da Forretningerne det anførte Klokkeslæt syntes at være forbi, opfordrede jeg Politiassistenten, Overkrigscommissair Gyllich, til at kjøre med mig rundt i Byens Gader for at see, hvorledes det stod til der; der havde nemlig været forholdsvis roligt om Dagen i Sammenligning med tidligere Aars 1ste Oktober, og saagodtsom ingen Anholdelser for Gadeuorden havde fundet Sted. Vi kjørte da ud, og først da vi kom til Apotheket paa Hjørnet af Dronningens og Kongen Tværgade, traf vi paa en større Samling af Landarbeidere; Justitsraad Byfoged Sarauw stod paa Gaden og opfordrede mig til at sende Politi, da Folk sloge hinanden ihjel paa Hjørnet af Prindsensgade og Kongens Tværgade. Jeg kjørte først derhen, men fandt kun en drukken Mand, Henry Trotmann af Pl. Mt. Pleasant og Plessens, der havde skaaret sin Fod paa en Steen eller Glas, saa det blødte, liggende i Rendestenen. Han blev bragt paa Hospitalet. Derpaa kjørte jeg videre tilbage til Fortet for at faae hele Politistyrken ud, samt lade 2 Ordonantser ride rolig op og ned ad Gaderne, hvilket jeg haabede vilde have nogen Virkning paa Pøbelen. Paa Vejen til Fortet nærved Apotheket mødte jeg 2 Betjente, der havde anholdt Joseph La Grange, som senere viste sig at være en af Hovedlederne, og søgte at bringe ham til Politikammeret. Jeg kjørte lige bagefter dem, stod ud af Vognen og talte til Landarbeiderne, men de viste sig støiende og truende og befriede med Magt Joseph La Grange, der løb sin Vei. Nu kjørte jeg til Fortet og fik Resten af Betjentene samt 2 ridende Ordonantser ud samt fulgte med tilvogns tilligemed Assistenten. Ved Hjørnet af Apotheket væltede en af Pøbelen sig ind paa den ene Ordonants og truede ham med sin Stok, hvorfor begge Ordonantser trak Sablen og huggede om sig, dog uden at slaae Nogen. Da Hoben imidlertid tiltog og raabte og hujede, og da jeg efter deres Antal og Miner kunde forudsee, at hvis jeg brugte Magt vilde jeg løbe den Risiko, at min forstørstedelen aldeles ubevæbnede Styrke vilde blive slaaget ned, og Fortet saaledes være udsat for at falde i Pøbels Hænder, lod jeg Ordonantserne følge min Vogn langsom tilbage igjennem Dronningensgade og Politibetjentene et lille Stykke bagved følge efter, dannende en Linie tværs over Gaden. Pøbelen fulgte, og var mit Haab, at de dristigste af dem vilde følge os ind i Fortsgaarden, hvor jeg vilde lade Porten hurtigt slaae i og see at anholde dem og paa den Maade mulig faae tilveiebragt Ro, naar Hovedmændene vare fangne. De kastede Steen efter os paa Gaden, men jeg afholdt min Styrke fra at angribe dem, og vi kom ind i Fortet, medens Hoben standsede i Kongensgade. Nu efterlod jeg de 3 Ordonantser og Politibetjentene i Fortet og begav mig tilfods med Politiassistenten op i Kongensgade for at komme til at tale med Urostifterne og see at faae at vide, hvad de vilde. Til os sluttede sig offentlig Læge Dr. Hansen og Kontrolleur Birch; Engelsk Viceconsul, Pastor Du Bois befandt sig allerede iblandt Mængden, søgende at berolige dem. Vi gik alle spredte imellem Pøbelen op ad Gaden, forhindrende dem fra at slaaes indbyrdes og søgende at komme til at tale med dem, hvilket ikke var let paa Grund af deres støiende Adfærd; de vare villige nok til at tale, men Ingen vilde høre. Vor Plan var at lede dem ud til den sydlige Udkant af Byen og der see at faae dem til at gaae hjem. Dette lykkedes tilsidst [*Opslag 889*] ogsaa, det vil sige, at faae dem til Udkanten af Byen, og flere lovede at gaae rolig hjem og faae de Andre med, blandt Andre Joseph La Grange, som jeg atter traf her, mig det. Imidlertid fik vi da ud af dem, at de var misfornøiede med den i Arbeidsregulationerne fastsatte Betaling og vilde have 20 à 25 cents daglig i Penge. Pludselig bleve alle vore Bestræbelser tiltetgjorte, idet et Fruentimmer Felicia James af Plantagen Mt. Pleasant and Plessens kom farende og fortalte Hoben, at Henry Trotmann af samme Plantage, der af Politiet var indlagt paa Hospitalet, var død af de Slag, Politiet havde givet ham. Nu blev der en saadan Støi og Steenkasten, at jeg gik bort for at skrive til Præsidentskabet om Assistance, men paa Veien traf jeg ved Apotheket Dr. Hansen og gik da først med ham til Hospitalet for at see, om der var Noget iveien med Henry Trotmann. Vi fandt ham liggende døddrukken i en af Stuerne paa en Madratts uden videre Overlast end, at hans ene Fod var blodig, saaledes som jeg tidligere seet ham ligge i Rendestenen. Da vi vare komne op i Galleriet til Standgaden for at gaae bort ad Hovedtrappen, kom Pøbelen fra Udkanten af Byen stormende med Felicia James i Spidsen,

raabende, at de vilde see, om Henry Trotmann var død, og prøvede paa at sprænge Porten til Strandgaden. Porten holdt imidlertid, og jeg raabte til dem ud fra Gallerivinduet, at jeg havde seet Henry Trotmann, og at han ikke feilede Andet end, at han var aldeles drukken. Dr. Hansen og jeg løb nu ned paa Gaden til Pøbelen, og Felicia kom strax løbende hen til mig; jeg forklarede dem atter, at Intet var iveien med Henry Trotmann, og sagde at de skulde gaae rolig bort og ikke forstyrre de syge; Dr. Hansen gjorde ligeledes alt muligt for at faae dem bort. Alt var uden Resultat; de stormede op ad Hovedtrappen fra Kongens Tværgade, og vi løbe begge op med for at holde Døren, men den blev strax stødt aaben af dem, og vi gik da, Dr. Hansen hjemad og jeg ad Kongensgade til Fortet. Ved min Ankomst der havde Politiasistenten alt ladet uddele vore 9 Minierifler (den ene gik dog strax efter istykker) til Betjentene, der stode ved Ydreporten, og de 3 Ordonantser holdt beredne i Gaarden. Jeg vilde netop gaae op for at skrive til Præsidenten i Christiansted om Assistance, da jeg saae Pøbelhoben komme fra Hospitalet i forøget Antal, hujende, opad Strandgaden og stille sig op overfor Fortet mellem Toldboden og Værftet. Et Par Minutter efter fik vi en Regn af Steen over os i Fortsgaarden, og da dette gjentoges, lod jeg fyre. Ingen blev truffen, saavidt jeg veed, men hele Hoben stormede nu under vilde Skrig ind mod Fortet og rev Ydreporten, der kun bestod af Trætremmer, af og kastede i Søen. Vi skyndte os ind i den indre Fortsgaard, stængede Porten under Byfogedcontoiret og fik Ordonantserne, der i en Hast satte deres Heste i Stalden ind ad en Bagdør fra Staldgaarden. Nu begyndte en morderisk Regn af Murbrokker, Steen, Conchylier og Kanonkugler, hvilke sidste fra gammel Tid laa opstablede i den ydre Fortsgaard, saa at hele den indre Fortsgaard og Bastionerne var aldeles oversaaet dermed, og vi havde stor Nød med at, komme til at fyre uden at blive knuste; flere Steder, hvorfra der kunde have været fyret, vare Arresterne belagte med Fanger. Pøbelen var rundt om Fortet, foran Byfogedcontoiret og inde i Staldgaarden og kastede med en voldsom Iver deres Projectiler over os, saa at jeg ikke forstaaer, at kun een Mand, Nattevagt Fosset, blev truffet i Siden af en Steen. De 3 Soldater og de tilstedeværende Betjente (nogle vare afskaarne i Byen) samt 2 Mand fra Byen, der med Politiasistenten var fulgt med til Fortet, Skrædder Tolderlund og Slagter Adolphus Joseph, viste et særdeles Mod og stor Koldblodighed og fyrede saa vel paa Pøbelen, at den efter en halv Times Forløb cir. Kl. 5½, og navnlig, da det ikke var lykkedes dem at sprænge den indre Fortsport, (der dog nær havde givet efter) trak sig bort fra Fortet og gik ind i Byen. Jeg turde ikke paatage mig det Ansvar – efter hvad der var hændet – at rykke ud fra Fortet og angribe Pøbelen i Gaderne; thi Antallet af Pøbelen var meget betydeligt og tiltog i Aftenens og Nattens Løb (det er af paalidelige Folk senere anslaaet til 6 à 800)., og jeg havde kun 8 Forladegeværer og 3 Bagladecarabiner; derimod skrev jeg nu strax til Præsidenten om Assistance af 20 à 25 Militaire og sendte min Kudsk John McIntosh paa en af mine Heste med Brevet Kl. 5¾ Eftermiddag afsted ud af Staldporten ad Nordsideveien, da han ikke kunde passere Byen tilhest, og da jeg ikke turde opsende en Ordonants, der rimeligviis vilde være bleven myrdet af Pøbelen. Det viste sig siden, at der var en Mængde Mennesker paa Benene paa Nordsiden; de forfulgte min Kudsk, saa at han maatte tye ind til Forvalter Ramsay paa Plantagen Punch. Denne opsendte nu et andet Bud med Brevet til Forvalter Foster paa Plantagen Mon Bijou; ogsaa dette Bud blev antastet paa Veien af Skarer af Landarbeidere, men naaede dog Mon Bijou og Forvalter Foster afsendte et tredie Bud der Kl. 1 Onsdag Morgen naaede Christiansted og afleverede Brevet til Vicegouverneuren – Alt dette vidste vi Intet om her i Fortet; vi haabede at Militairet vilde kunne være her Kl. 10 à 11 om Aftenen, og at vi saaledes vilde blive sat i Stand til at redde det Meste af Byen, der alt Kl. 7 à 8 begyndte at brænde paa enkelte Steder, idet Pøbelen brød Boutikker aabne kastede Varerne ud paa Gaden, overhældte dem med Petroleum og stak Ild i dem, fra Varerne forplantede Ilden sig i Reglen til Tagene paa Husene, og disse nedbrændte derefter. Ilden forplantede sig paa den Maade mere og mere; endelig blev Toldboden stukken i Brand; hvert Øieblik ventede vi et nyt Angreb paa Fortet, da det idelig hørtes fra Byen at Pøbelen sagde, at det Hele ikke nyttede Noget, før Fortet var nedbrændt; men der var ikke Enighed herom, da halvdelen fandt det sikkrere at ødelægge Boutikkerne og Husene, eftersom ikke faa vare blevne saarede ved det første Angreb paa Fortet. Flere Gange rykkede de dog frem, gesticulerede forskrækkeligt og slaaende Øxerne, de havde røvet i Boutikkerne, mod hverandre,

samt pegende truende mod Fortet, men da der altid blev fyret, naar Nogen var nær nok, holdt de dem dog gjerne i Afstand og trak sig bort igjen. Forøvrigt maatte vi spare saameget som muligt paa Ammunitionen af Hensyn til den Eventualitet, at mit Bud var bleven opsnappet af Pøbelen paa Landet, eller at ingen Assistance kunde sendes os fra Christiansted, hvilken Pøbelen her paa Gaderne meget ivrigen paastod ogsaa brændte. – Kl. 2½ om Morgenen den 2den ds. fik jeg en sort Mand, der var kommen ind til os i Fortet om Natten, Charles Thomas, til at ride op med et andet Brev til Vicegouverneuren, og han ankom efter endeel Vanskeligheder til Christiansted Kl. 5 om Morgenen, men da var Styrken alt afgaaet for 3 Timer siden. Mellem Kl. 3 og 4 skete det andet Angreb paa Fortet, denne Gang fra Staldporten og fra Søsiden ved Badehuset, men da der øieblikkelig blev fyret, saa snart der stak et Hoved frem brød Pøbelen ind i Haven bag Staldgaarden gennem en lille Laage ud til Landeveien og stak inde fra Haven Ild i Taget paa et lille Huus, der benyttedes til Oplagssted for Petroleum fra Byen, og hvori den Gang fandtes 840 Galloner Petroleum og cir. 2,000 Sqvibbs, og samtidig bombarderede den os med Steen for at forhindre os fra Slukning og Skydning. En lille Sprøite blev nu bragt op fra Gaarden, og med den blev oversprøitet Shingle-Taget paa det lille Huus (almindelig kaldet Fugleburet) til Nordøst, hvori jeg har 2 private Contoirværelser; ligeledes oversprøitedes alt træværket i Staldgaarden ved at sprøite udfra Vinduerne saavel foroven som forneden, naturligviis med Fare for at blive knust af deres Sten, som de forstaae at kaste med stor Sikkerhed og i lang Afstand; vi maatte paa Grund af Faren for Ildens Udbredelse slaae Hestene løse i Staldgaarden. Pøbelen søgte ved Steenkast at forhindre os fra Slukning, men nogle velrettede Skud holdt dem dog i Afstand; nogle, som kom for nær, bleve skudte ned, og det lykkedes os at indskrænke Ilden til Petroleumshuset, af hvilket Taget og hele Indholdet brændte; kun de revnede Mure ere tilbage. Dette Angreb varede til Kl. 5. Ilden havde fra Petroleumshuset taget fat i et Trætremmeskur, der fra Petroleumshuset strakte sig til Staldgaardsporten, men Politiskriver Henderson, Undercorporal Petersen og en af Driverne med nogle flinke Varetægtsarrestanter gik ud i Staldgaarden og slukkede den. I et af mig et Par Dage efter afholdt Forhør er forklaret, at Meningen med dette Angreb var først gennem Staldporten at komme ind i Staldgaarden, men, da dette ikke lykkedes, ved Nedbrændingens af Petroleumshuset at bane en større Aabning, hvorigennem Pøbelen skulde storme ind under et Halvtag ud til Staldgaarden paa selve Politikammerbygningen; der skulde en Dør forceres aaben og 2 à 3 Flasker brændende Petroleum kastes ind i Locallet forneden (den forhenværende Brandstue) for at opbrænde Besættningen ovenpaa. Lidt før Kl. 6, da endeel af Pøbelen havde forladt Byen og de Fleste af de tilbageværende vare samlede nord for Mæhrisk Etablissement og rimeligviis forberedte et 3die Angreb paa Fortet, da der idelig blev blæst i Skallen, kom Lieutenant Ostermann med 19 Militaire ialt Nord fra og blev indladt gennem Staldporten. Nu lod jeg Flaget heise og fulgte strax efter Ankomsten af Militairet med Lieutenanten og 20 Mand ud i Byen; der blev først fyret paa den ved Mæhrisk Etablissement forsamlede Hob, der blev splittet ud, og dernæst marcherede vi gennem Gaderne, hvilke Lieutenanten klarede med nogle Salver; vi foretog tillige endeel Arrestationer. Det lykkedes os at komme netop itide til at redde Controlleur Birchs store Huus paa Hjørnet af Kongensgade og Toldbodgade (Politimester Egges tidligere Bolig), som Pøbelen var i Begreb med at stikke Ild i; de [Opslag 890] havde heldt Petroleum over Meublerne, men heldigviis var der kun Ild i en Dør til Toldbodgaden, hvilket jeg strax satte Folk til at slukke. Efterat vi vare komme tilbage til Fortet, lod vi en Malmkanon, som Major Moore tilbød os, og som laa i hans nedbrændte Gaard i Strandgade, flytte op paa Bastionen og opstille paa en gammel Lavet samt lade med en Kardætske; heldigviis havde Militairet ved dets Flytning fra Fortet forrige Aar ladet nogle forblive her tilbage, men da der ingen Kanon blev overladt Politiet, var de hidtil ikke af videre Betydning for os. Klokkeren omtrent 9 om Morgenen fik Lieutenant Ostermann og jeg med Rombodholder Ths. Elliott fra Christiansted afsendt Indberetning til Vicegouverneuren om det Passerede.

to the Governor of the Danish West India Islands, concerning the events which took place in Frederiksted the 1st October 1878 and the night following, rendered by acting Policemaster in the Jurisdiction of Frederiksted, R. Petersen.

On Tuesday, the 1st October 1878, after breakfast-time, say a little before noon, when I returned from my house in Dronningensgade to the police-office in Frederiksfort, I met only a few estate-labourers in the street. From 8 o'clock a.m. to half-past 3 o'clock p.m. that day there was a good deal of passport business in the office, all of which, however, was settled without difficulty; and when at the last-mentioned time the business in the office appeared to be over, I asked the Police Assistant, Overkrigskommissær Gyllich, to join me in a drive through the streets of the town, in order to see how matters stood, seeing that the day had passed quietly in comparison with the 1st October of other years, and hardly anybody had been taken into custody for disorderly conduct in the streets. Accordingly we drove out, and reached as far as the Apothecary's Shop on the corner of Dronningens and Kongens Tværgade before we met any larger number of estate-labourers; the judge, Councillor Sarauw, was standing in the street, and requested me to send out some policemen, as people were being killed at the corner of Prindsensgade and Kongens Tvergade. I drove up to the place thus indicated, where however, I found only one man, Henry Trotman, of Est. Mt. Pleasant and Plessens, lying in the gutter in a state of drunkenness; he had cut his foot on a stone or a piece of glass, in such a manner that it was bleeding. This man was brought to the hospital. I then drove back to the Fort, in order to call out the whole police force, and intending to cause the two mounted orderlies to ride slowly through the streets, which, I hoped, would have some effect on the populace. On my way to the Fort, and close to the Apothecary's Shop, I met two policemen, who had arrested Joseph La Grange (who afterwards proved to be one of the chief ringleaders), and were endeavouring to bring him to Police-office. I drove immediately behind them, got out of the carriage, and spoke to the labourers, but they were noisy and threatening, and effected by main force the rescue of Joseph La Grange, who ran away. – I then drove to the Fort, called out the rest of the policemen and two mounted orderlies, and followed them with the Police-Assistant in the carriage. At the corner of the Apothecary Shop one of the rioters threw himself upon one of the orderlies, and threatened him with his stick, upon which both of the orderlies drew the sabre and cut about them, but without striking anybody. As, however, the mob was increasing, and shouted and yelled, and as I, judging from the number and manner of the mob, could foresee that by using violence I ran the risk that my force, the greater part of which was unarmed, would be struck down, and that thus the Fort might fall into the hands of the populace – I caused the orderlies to follow slowly behind my carriage back through Dronningens Gade, the policemen following a little further back, forming a line across the street. The mob followed us, and I was in hopes that the boldest among them would follow us into the yard of the Fort; in which case it was my intention to have the gate promptly closed, and thus endeavour to restore quietness when the leaders were caught. The mob threw stones at us in the street, but I restrained my men from attacking them; and we got into the Fort, while the mob stopped in Kongensgade. – I then left the three orderlies and the policemen in the Fort, and went, accompanied by the Police-Assistant, up in Kongensgade, in order to speak to the rioters and to learn what they wanted. While we were on our way thither the Public Physician, Dr. Hansen, and Comptroller Birch joined us; the British Vice-Consul, Revd. Du Bois, was already on the spot, in the midst of the mob, seeking to pacify them. We [*Opslag 891*] went singly about amongst the rioters, proceeding up-street, preventing them from fighting amongst themselves, and trying to speak with them, which was not easy, on account of their being very noisy; they were willing enough to talk, but nobody wanted to listen. Our intention was, to lead them on the Southern outskirt of the town, and there to persuade them to go home. At length we succeeded partly – that is: we got them on to the outskirts of the town, and several of them promised to go home quietly and get the others to go with them: amongst those who gave me their promise to that effect was Joseph La Grange whom I met again here. Thus going along

with them, we learned also from them, that they were dissatisfied with the pay fixed by the Labour Act, and wanted 20 to 25 cents per day in money. Suddenly all our endeavours were frustrated: a woman, Felicia James, from Mount Pleasant and Plessens, came running and told the mob, that Henry Trotman of the same Estate, whom the police had caused to be lodged in the hospital, had died there in consequence of the blows inflicted upon him by the police. Now there ensued such a noise and throwing of stones that I went away in order to write to the Presidency for assistance; but on the way I met Dr. Hansen near the Apothecary's Shop, and with him I went first to the hospital, in order to see if anything was the matter with Henry Trotman. We found him lying on a mattress in one of the rooms in a state of utter drunkenness, having suffered no further bodily injury, except that one of his feet was bleeding, and in the same state as when I found him lying in the gutter. When we were in the gallery fronting Strandgade, intending to leave by the chief staircase, the mob which I had left at the outskirts of the town came rushing, headed by Felicia James, shouting that they were going to see if Henry Trotman was dead, and tried to force the gate fronting Strandgade. The gate, however, withstood their attack, and from the window of the gallery I called out to them, that I had seen Henry Trotman just now, and that nothing was the matter with him, except that he was quite drunk. At this juncture, Dr. Hansen and I ran down in the street to the mob, and Felicia came at once running up to me; I explained again that nothing was the matter with Henry Trotman, and told them to go away quietly without disturbing the sick; Dr. Hansen also did every thing in his power to get them away. It was all to no purpose; from Kongens Tværgade they rushed up the main staircase, and both of us ran up also to keep the door; but they pushed it open at once, and we went away, Dr. Hansen homeward, and I, taking the way of Kongensgade to the Fort. When I arrived there, the Police Assistant had already distributed our Minié-rifles, 9 in number (one of which, however, broke at once) to the policemen, who stood by the outer gate, while the three orderlies were holding on horseback in the yard. I was just going to write to the President in Christiansted for assistance, when I saw the mob coming shouting up Strandgade from the hospital, in increased number, and take up their stand in front of the Fort, between the Customhouse and the wharf. A couple of minutes after, a rain of stones was sent down upon us in the fort yard, and when this was repeated, I gave order to fire. As far as I am aware, no one was hit; but the whole mob stormed under savage cries against the fort, pulled down the outer gate, which consisted of paling only, and threw it into the sea. We hurried into the inner fort-yard, barred the gate under the Judge's office, and got the orderlies, who promptly stabled their horses, in by a back-door fronting the stable-yard. Now began a murderous fire of brickbats, stones, conch-shells and cannon-balls – which latter from old time were piled in the outer yard –, in such a manner that the entire inner fort-yard and the bastions were covered by the missiles, and we had great trouble in delivering our fire without getting crushed; in several places whence we might have fired, the prison-cells were occupied by prisoners. The mob surrounded the Fort; they were in front of the Judge's office and in the stable-yard, and threw their missiles at us with great violence, so that I fail to understand that only one man, nightguard Fossett, was hit by them (in the side). The three soldiers and the policemen present (some had been cut off from us in town), and two men from town, who had followed with the Police-Assistant into the Fort, Mr. Tolderlund and Mr. Adolphus Joseph, exhibited great courage and coolness, and fired on the mob so effectively, that after the expiration of half an hour, about 5.30 p.m., especially because they had not succeeded in forcing the inner gate of the fort (which, however, nearly gave way) –, they drew away from the Fort and went down to town. Considering what had happened, I dared not assume the responsibility of leaving the Fort and attacking the mob in the street, seeing that the number of the rioters was very considerable, and increased in the course of the evening and the night (it was reliably estimated at 6 – 800), and I had only 8 muzzle-loaders and 3 breech-loaders; but I wrote at once to the President for 20 – 25 soldiers, and despatched my coachman, John McIntosh, on one of my horses with the letter at 5.45 p.m., through the stable-gate by the Northside road, seeing that he could not pass through town on horseback; I dared not send an orderly, who in all probability would have been murdered by the rioters. I learned afterwards that a

good many people were in motion on the Northside road; they pursued my coachman in such a manner that they had to seek refuge with Mr. Ramsay, manager of Estate "Punch." This letter sent, by another messenger, the letter to Mr. Foster, manager of Estate "Mon Bijou"; this messenger also was stopped on the road by great numbers of estate-labourers, but succeeded in reaching "Mon Bijou," and Mr. Foster despatched a third messenger, who reached Christiansted at one o'clock a.m. Wednesday morning, and delivered the letter to the Vice-Governor. We knew nothing about all this in the Fort; we hoped that the military might be on the spot about 10 or 11 o'clock in the evening, and that thus we would be enabled to save the greater part of the town, which as early as 7 – 8 o'clock p.m., began burning in some places, seeing that the mob broke open some shops, threw the goods into the street, poured kerosene over them and put fire to them; from the burning goods, the fire in most cases caught the roofs of the houses, which thereupon burned down. In this manner the fire spread more and more; at length they put fire to the Customhouse. We were expecting every moment a new attack on the Fort, as we heard the rioters constantly saying that it was of no use, so long as the Fort was not burned down; but there was no unanimity on this point, and one-half of them thought it was more safe to destroy the stores and houses, seeing that not a few of them had got wounded in the first attack on the Fort. – Several times they advanced, gesticulating fearfully and striking together the cane-bills which they had robbed from the stores; but as we fired whenever any one came sufficiently near, they generally preferred keeping their distance and retired again. It should be observed, that we were obliged to save our ammunition as much as possible, to provide for the eventuality that my messenger had been intercepted by mobs in the country, or that no assistance could be sent us from Christiansted; the street-mob declaring eagerly that that town was burning also. – At 2.30 a.m. the 2nd inst. I got a black man, Charles Thomas, who had come to us in the Fort in the course of the night, to ride up to the Vice-Governor with another letter, and he, after encountering much difficulty, reached Christiansted at 5 o'clock a.m., but when he arrived, the military had left 3 hours before. – Between 3 and 4 o'clock a.m. the second attack was made on the Fort – this time from the stable-gate and from the sea-side by the bathing house; but as we gave fire whenever a head peeped out, the rioters broke into the garden behind the stable-yard, through a small wicket fronting the public road, and from the garden put fire to the roof of a small house, which is used for storage of petroleum from town, and at the time contained 840 gallons petroleum and about 2,000 squibs; at the same time they sent volleys of stones at us in order to prevent us from extinguishing the fire and shooting. We now got a small fire-engine up from the yard, by means of which we threw water on the shingled roof of the small house (commonly called "the birdcage") in which I have two private office rooms; we also, by directing the hose through the windows above and below, poured water over all the woodwork in the stable yard, – at the risk, of course, of being crushed by the stones thrown by the rioters, who understand throwing stones with correctness of aim and a great distance. In view of the danger that the fire should spread, we had also to loose the horses in the stable-yard. The rioters endeavoured, by throwing stones, to prevent us from extinguishing the fire, but some well-aimed shots kept them at distance; a few who came too near were shot down; and we succeeded in limiting the fire to the kerosene house, of which the roof and the content burned, so that only the shattered walls are left. From the kerosene-house the fire caught the wooden shed between the kerosene-house and the stable-yard; but police-writer Henderson, under corporal Petersen, and one of the drivers with some active prisoners, went down in the stable-yard and extinguished the fire. This attack lasted till 5 o'clock a.m. In an examination, which I held a few days after, it was explained, that the purpose of the last attack was to get into the stable-yard, and when this failed, to burn down the kerosene-house, so as to make a wide gap, through which the mob should then rush in under a lean-to which, fronting the stable-yard, is attached to the Police-office; from this point a door should be forced, and 2 or 3 bottles of burning kerosene thrown into the room thus opened (the former guard-room), in order to cause the burning of the men upstairs. – A little before 6 o'clock a.m., when a part of the rioters had left town, and most of the remaining had gathered to the north of the Moravian

establishment, and were most probably preparing a third attack on the Fort, Lieutenant Ostermann arrived with 19 military by the North-side road, and was admitted through the stable-gate. I now had the flag hoisted, and, immediately after the arrival of the military, went out in the town with the Lieutenant and 20 soldiers. The first thing was to fire on the rioters assembled at the Moravian establishment; after dispersing this mob we marched through the streets, which the Lieutenant cleared by firing some volleys; at the same time we effected some arrestations. We succeeded in being just in time to save the larger house belonging to Comptroller Birch, situated on the corner of Kongensgade and Toldbodgade (formerly the residence of Policemaster Egge), which the mob had commenced firing; they had poured kerosene over the furniture, but luckily only a door fronting Toldbodgade had caught fire, which I caused to be extinguished at once. After our return to the Fort, we had a brass gun – which was offered us by Major Moore, and was lying in his burned-down property in Strandgade – moved up on the bastion, mounted on an old gun-carriage, and loaded with a charge of grape shot, some of which had, luckily, been left behind when the military last year was removed from the Fort, but which up to that moment had been of little use to us, seeing that no gun had been left to the police. About 9 o'clock a.m. Lieutenant Ostermann and myself got a report of what had occurred sent off to the Vice-Governor, by the hands of Mr. Thomas Elliot from Christiansted.

Gjenpart

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer

N° 346.

St Thomas den 27 November 1878

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 15de dennes N° 331 skal jeg herved tjenstligst indberette at jeg, som omtalt deri den 17de dennes overreiste til St Croix, og var det mit Haab, at jeg under mit Ophold paa Øen vilde modtage Underretning fra Ministeriet om Afgjørelsen af det i Sammes Telegram af 8de dennes nævnte Lovforslag om et Laan fra Statskassen til St Croix Colonialkasse, og derved blive sat istand til at ordne Spørgsmaalet om Udlaan til Øens Plantageeiere til Istandsættelse af de ved Brandstiftelserne under Opstanden beskadigede Værker.

Veiret vedbliver fremdeles at være særdeles gunstigt for Sukkerrørens Væxt, disse ere allerede paa enkelte Steder modne til Aftagning, og paa enkelte Plantager, hvis Værker ere reddede koges der alt nu Sukker, medens Høsten i Almindelighed antages at maatte paabegyndes kort Tid efter Nytaar; Høsten anslaaes til mindst 20,000 Fade, de Laan der maatte ydes Planterne mod Sikkerhed i Høsten kunne derfor for en stor Del ventes dækkede ved Høstudbyttet, naar blot Hjælpen ydes itide.

Da Øens Fremtid saaledes er væsentlig afhængig af en snarlig Afgjørelse af Ministeriets Lovforslag, ansaae jeg det nødvendigt ved Telegram at underrette Ministeriet om Resultatet af de Opgjørelser over Skadens Omfang, der tilstilledes Ministeriet ved Gouvernementets Skrivelse af 10de dennes, for muligt derved at bidrage til at fremme Sagens Afgjørelse; den 18de dennes afsendte jeg derfor følgende Telegram til Finantsministeriet:

”In order to save coming crop, estimated at twenty thousand hogsheads, necessary repairs on burned estates amount to two hundred sixty thousand dollars, besides supplies to laborers.”

Under mit Ophold paa St Croix har jeg havt to Møder med det i Gouvernementets ovennævnte Skrivelse af 10de dennes nævnte Colonialraads-Udvalg, under Forhandlingerne i det første Møde den 18de dennes, vedtoges det at udstede en Opfordring til Eiere af Plantager, hvis Værker og Bygninger ere blevne nedbrændte under Opstanden, om at indsende til Præsidentska- [*Opslag 893*] bet Opgjørelser over det til Reparationerne absolut nødvendige Beløb, der da under Forventning af Laanet fra Statskassen, vilde blive dem ydet som Bureauaan. Opfordringen findes indrykket i St Croix avis for 20de dennes. Da forrige Uge imidlertid forløb uden nogen Meddelelse om Afgjørelsen af Ministeriets Lovforslag, nødsagdes jeg til at gribe den Udvei at benytte St Croix Colonialkasses disponible Beholdning til Udlaan mod Bureausikkerhed til de Plantere, for hvem det er aldeles umuligt at skaffe Midler fra private Kilder, for at sætte dem istand til at

foretage de allernødvendigste Reparationer ved Sukkerværkerne. Efter Forhandling med Udvalget kom jeg til det Resultat at det var nødvendigt saaledes at understøtte 14 Plantager med et samlet Beløb af \$ 44,500, ./. og i Henhold dertil forelagdes det vedlagte Bevillingsforslag for Colonialraadet i dettes Møde den 25de dennes, hvor Forslaget eenstemmigt vedtoges ved 2^{den} Behandling. Ved at bruge det nævnte Beløb vil der imidlertid kun levnes Kolonialkassen de allernødvendigste Midler til Administrationens Fortsættelse til Udgangen af Marts 1879 og Gouvernementet har saaledes kun truffet denne Foranstaltning under den Forudsætning at Kolonialkassen erholder den forventede Hjælp fra Statskassen.

Paa Grund af de angivne Forhold har jeg derhos anseet det nødvendigt foreløbigt at bemyndige Præsidentskabet til strax at benytte Bevillingen.

For at tilveiebringe den fornødne Bemyndigelse for Gouvernementet til at modtage det ansøgte Laan fra ./. Statskassen forelagdes endvidere i det ovennævnte Colonialraads Møde det i til Aftryk vedlagte Udkast til Anordning angaaende Bemyndigelse for Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i October 1878 foraarsagede Ødelæggelse. Dette Udkast vedtoges ved 3^{die} Behandling i det samme Møde med nogle uvæsentlige Forandringer, som angivne paa Aftrykkene.

Saasnart Udfærdigelserne af ovennævnte Bevilling og Anordning modtages fra Colonialraadet ville de blive fremsendte til Ministeriet.

Den 25de dennes ankom Fregatten Sjælland til St Thomas, Alt vel ombord; da Fregatten efter dens ved Vindstille foraarsagede lange Reise var blottet for Kul, maa den forsyne sig hermed paa St Thomas og kan først derefter tage Station ved Frederiksted paa St Croix; jeg har den 26de dennes begivet mig hertil, men agter om nogle faa Dage atter at reise til St Croix og vil da træffe Bestemmelse med Hensyn til Understøttelsen fra Fregatten af Militairet paa Øen; naar denne Sag er ordnet, vil den Deel af 2^{det} Compagnis Mandskab, der gjør Tjeneste paa St Croix, blive tilbageført til St Thomas, hvor Garnisonen for Tiden er for svag.

I de sidste 14 Dage har her hverken paa St Thomas eller St Croix viist sig noget Tilfælde af Guul Feber, og da de i de sidste Maaneder hyppigt forekommende Tilfælde af almindelig Feber nu ere i Aftagen, er Sundhedstilstanden paa begge Øer tilfredsstillende.

Aug Garde.

/Carl Hattensen

Til Finantsministeriet.

[Opslag 894]

UDKAST

til Anordning angaaende Bemyndigelse for Gouvernementet for de Dansk Vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St. Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved Negeropstanden i October 1878 foraarsagede Ødelæggelse.

Gouvernementet for de Dansk vestindiske Øer bemyndiges til for St. Croix Colonialkasse at optage et Laan af indtil Tre Hundrede Tusinde Vestindiske Daler til Bestridelse af ~~de~~ Forstrækninger, der gennem Præsidentskabet for St. Croix maatte blive ydede deels til Plantageeiere paa St. Croix til Istandsættelse af de under Opstanden i October 1878 ødelagte Sukker-Værker og Bygninger paa deres Plantager og til Lønning af Arbejdere samt disses Forsyning med Levnetsmidler, deels til Besiddere af faste Eiendomme i Byen Frederiksted til Gjenopførelse af deres under Opstanden ødelagte Eiendomme.

ANMÆRKNINGER

Nærværende Anordningsudkast forelægges Colonialraadet efter Samraad mellem Gouvernementet, og det af Colonialraadet i Møde den 6te November d. A. nedsatte Udvalg, der af Raadet bemyndiges til at overveie og tage Beslutning om, hvilket Beløb det er nødvendigt at tilveiebringe for at afhjælpe Nøden paa Øen St. Croix. Det bemærkes, at ifølge de nu foreliggende Oplysninger vil Istandsættelsen af de paa samtlige

Plantager ødelagte Sukker-Værker og Bygninger udkræve \$ 264,000 hvilket Beløb dog efter Fradrag af de Plantager, hvis Eiere fra andre Kilder end Colonialkassen kunne forskaffe sig Midler til Istandsættelsen af Bygninger og Værker, antages at kunne nedsættes til \$ 200,000. – De c: \$ 100,000 der da ville være til Raadighed, antages at ville være tilstrækkelige deels til at yde Plantageeierne Forstrækninger til Lønning af deres Arbeidere og disses Forsyning med Levnetsmidler og deels til at yde Byggelaan til Eiendomsbesiddere i Byen Frederiksted, saavidt gjørligt imod Sikkerhed efter de for Udlaan af offentlige Midler gjældende Regler. [opslag 895]

DRAFT

of Ordinance empowering the Government of the Danish West India Islands to contract a loan for the Colonial Treasury og St. Croix for relieving the general distress caused by the riot in October 1878.

The Government of the Danish West India Islands is empowered to contract for the Colonial Treasury of St. Croix a loan not exceeding Three Hundred Thousand Dollars for defraying advances which by the Presidency of St. Croix might be granted partly to owners of Estates in St. Croix for repairing the Estates works and other Buildings on the Estates destroyed in the riot in October 1878 and for paying wages as well as procuring provisions for the Labourers – partly to owners of landed properties destroyed during the riot.

REMARKS

The present draft of an Ordinance is submitted to the Council after conference between the Governer and the Committee which has been empowered by the Council in its Meeting the 6th inst. to consider and decide which amount it is necessary to procure in order to relieve the distress in the Island.

According to elucidations lately obtained, the repairs of the Sugar Works and Buildings on all Estates will require an amount of 264,000 Dollars which amount may however after making a deduction for those Estates, the owners of which are from other resources than from the Colonial Treasury able to procure means to repair the Buildings and Works be reduced to about \$ 200,000. The amount of about 100,000 Dollars which will then be at disposal, is supposed to be sufficient partly to grant advances to Planters for payment to the Labourers and for provisions and partly to grant Loans for rebuilding of properties in the town of Frederiksted, as far as possible on the security prescribed for Loans from Public Funds. [opslag 896]

DRAFT

of Additional Grant to the Budget for the Municipality of St. Croix for the Financial Year from 1st April 1878 to 31st March 1879.

The Presidency is authorized to use an amount not exceeding \$ 45,000 of the Colonial Treasury's means for the purpose of granting loan to some Planters in the Island, on preferable right in the crops of the Estates concerned, in virtue of Ordinance of 14th May 1823 and the Ordinance of 21st June 1849, with the understanding that the estates works necessary for taking off the crop be rebuilt.

REMARKS

The Government has reason to expect a Loan from the Statetreasury for rebuilding the Estates Works etc., destroyed in the Riot in this Island, in so far as the restoration of those works is necessary in order to put them in a state fit for use; but as the Government has at present no certainty of the loan, it has, in view of the advanced time of the year and especially with the view to save the crop now on the ground from rotting away, been considered necessary without delay to come to the assistance of those estates, the owners of which are unable to procure the means for such repairs, by using the available capital of the Colonial Treasury

in the manner above proposed. In fixing the amount, it has been held in view that the administration expenses can be met by the Treasury up to the end of March 1879. Should the abovestated expectations of the Government not be realized, still the proposed application of the Treasury's available means will not only be entailing no loss, but on the contrary it will to a very great extent contribute to secure the Community its future revenues. [opslag 897]

FORSLAG

til Tillægsbevilling til Budgettet for Communen St. Croix for Finansaaret fra 1ste April 1878 til 31te Marts 1879.

Præsidentskabet bemyndiges til at anvende et Beløb af indtil 45,000 vest. Dalere af Colonialkassen til Udlaan til endeel af Øens Plantere med Fortrinsret i vedkommende Plantagers Høst i Henhold til Placat af 14de Mai 1823 og Anordning 21de Juni 1849 under Forventning af at de til Høstens Aftagning nødvendige Værker gjenopføres.

ANMÆRKNINGER.

Da Gouvernementet nærer begrundet Haab om at erholde et Laan af Statskassen til Gjenopbyggelsen af de ved Opstanden afbrændte Plantagers Værker m. m. saavidt dette er fornødent til at sætte dem i brugbar Stand, men endnu ikke har erholdt Sikkerhed herfor, ansees det af Hensyn til den fremrykkede Tid, og navnlig forat den paa Jorden staaende Høst ikke skal gaae tabt, nødvendigt strax at komme de Plantager, som ikke selv kunne reise Midlerne dertil, til Hjælp ved at anvende Colonialkassens disponible Kassebeholdning paa den i Forslaget angivne Maade.

Ved Beløbets Ansættelse er taget fornødent Hensyn til, at Administrations Udgifter kunne udredes til Udgangen af Marts Maaned 1879. – Skulde Gouvernementets ovennævnte Forventning ikke realiseres, saa vil dog den foreslaaede Anvendelse af Kassebeholdningen sandsynligvis ikke allene ikke foranledige noget Tab for Colonialkassen, men tvertimod bidrage væsentligt til at sikre Communen dens fremtidige Indtægter. [opslag 898]

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St Thomas den 12te December 1878

N° 352.

- ./.
- ./.
- Gouvernementet skal hermed tjenstligt fremsende Afskrift af en fra den Engelske Consul paa St Thomas, Herr G. A. Stevens modtagen Skrivelse af 19de f. M. samt af de dermed i Copi til Gouvernementet indsendte, gennem de Engelske Vice-Consuler i Frederiksted og Christiansted, DHerr: J. C. Du Bois og F. Armstrong, under 14de f. M. udfærdigede Dokumenter, hvorved de paa samme anførte "British Residents" paa St Croix og Vice-Consulerne paa deres Vegne protesterer imod de af de nævnte "British Residents" under Arbejder-Opstanden paa St Croix lidte Tab, som umiddelbart foraarsagede ved de i Dokumenterne optegnede Handlinger af Øens Øvrighed.

Protesterne ere rettede imod "all and every Authority or Authorities, Government or person, whom it doth or may concern; and against any and every loss, matter and thing, had and met with as aforesaid" (ved Arbejder Opstanden), og Consul Stevens har, som det fremgaaer af hans ovennævnte Skrivelse, ifølge Begjæring af de paagjældende "British Residents", indsendt Originalerne af Protesterne til det Engelske Udenrigsministerium. Protesterne ere, som det vil sees, udfærdigede som en Notarial-Akt, og deres Hensigt maa, skjøndt det ikke udtrykkelig siges, vel være, at gjøre gjældende en Underskriverne efter deres Anskuelse tilkommende Ret til Erstatning fra Colonialkassen eller Statskassen for de Tab, som de have lidt, hvorhos deres Begjæring til Consulen om at fremsende Originalerne af Protesterne til den Engelske Regjering kun kan betyde, at Underskriverne paakalde dennes Intervention til Fordel for sig.

Med Hensyn til Sagen i Almindelighed skal Gouvernementet bemærke, at da de Foranstaltninger, der i Protesterne anføres som Aarsager til Opstanden, ikke ere vilkaarligt udførte af Administrationen, men have deres Hjemmel i Lovbestemmelser, kunne ikke betragtes som skadegjørende Handlinger, der kunde begrunde noget Retskrav for de paagjældende Personer paa Erstatning, hvorhos det under alle Omstændigheder maa betegnes som et illoyalt Skridt, at Danske Stats- [opslag 899] borgere paakalde en Fremmed Regjering's Intervention ved en Klage som den foreliggende imod Autoriteterne paa det Sted, hvor de bo og bygge og hvis Love de ifølge den af dem aflagte Borger-Eed skyldte Lydighed, saameget mere, som Protesterne ere udfærdigede efter at jeg i St Croix Colonialraads Møde den 6te f. M. havde meddelt, at Gouvernementet havde henvendt sig til Regjeringen om Hjælp til Øen, og at Ministeriet havde erklæret sig rede til at søge bevilget et Laan af Statskassen til Colonialkassen, for at denne derved kunde blive istand til at hjælpe de Brandlidte ved Laan paa billige Vilkaar.

Den til Grund for Protesterne liggende Anskuelse, at Plantage-Eierne paa St Croix med Rette kunne gjøre Fordring paa Skadeserstatning fra det Offentlige har iøvrigt ogsaa givet sig tilkjende i et direkte til Gouvernementet fra endel Plantere rettet Andragende af 14de f. M.; man fremsender herved tjenstligt Afskrifter af dette Andragende samt af den Skrivelse af 20de f. M., hvormed der indsendtes.

Saavel Protesterne som ovennævnte Andragende ere forsaauidt besvarede af Gouvernementet, som jeg i St Croix Colonialraads Møde den 25de f. M. udtalte, at der ifølge min Overbevisning ikke kunde foretages Videre fra Regjeringens Side end alt skeet ved Forelæggelsen for Rigsdagen af det i Finantsministeriets Telegram af 8de f. M. og Skrivelse af 9de f. M. N° 212 nævnte Lovforslag, og at der navnlig ikke kunde være Spørgsmaal om nogen Gave til Colonialkassen fra Statskassen; men nogen endelig Besvarelse af Andragendet vil Gouvernementet jo ikke kunne afgive, forinden man kjender Regjeringens og Rigsdagens Bestemmelser med Hensyn til Øens Fremtid.

Gouvernementet skal ikke nærmere udtale sig om Inddragelsen af Militairstyrken fra Frederiksted og Kingshill eller om Ophævelsen af Centerdistrictets Politijurisdiction, hvilke Foranstaltninger i Protesterne anføres som Aarsager til Opstanden og dennes Ødelæggelser, da de Omstændigheder, der medførte Anordningerne af 21de Februar 1877 og 24de August s. A. ville være Finantsministeriet tilstrækkelig bekendte; man finder kun Anledning til her at fremhæve, at Militair-Reduktionen først gennemførtes, da St Croix Colonialkasses Pengemangel med Nødvendighed fremtvang den; og at jeg forinden Reduktionen forvissede mig om, at det under de daværende Forhold paa Øen var umuligt at tilveiebringe forøgede Indtægter for Colonialkassen ved nye Skatter. Med Hensyn til Ophævelsen af Centerdistrictets Politijurisdiction kan det derhos bemærkes, at flere af de Plantere, der have underskrevet Protesterne og det ovennævnte Andragende, hvori bemeldte Foranstaltninger ogsaa berøres, have i sin Tid selv andraget om Jurisdictionens Ophævelse, som det fremgaaer af den vedlagte Afskrift af det paagjældende Andragende, dateret 31te Mai 1875.

Gjenpart

Christiansted, Sainte Croix, November 14th 1878.

Protest against certain losses of Property sustained by British Residents in the Island of Ste: Croix Danish West Indies by the late Insurrection of Laborers therein.

This 14th day of November 1878 came and personally appeared before me, Francis Armstrong British Vice Consul, the undersigned British Residents of this Island who represent that they have sustained extensive losses of Property by the late Insurrection and riot of the laboring class here and who have protested against their losses as being directly caused by certain acts of the local Danish Authorities, to wit, as follows:

I. The removal of the Military Forces without adequate increase of the Police Force at Fredericksted and in the Rural districts, the latter being entirely without protection.

II. The opposition to and final suppression of the Rural Constabulary Bill, introduced into the Colonial Council for their protection, in the absence of the Military, by large holders of the Property now destroyed from lack of such protection.

III. The sanction of the infringement of the existing labor regulation by the employment of laborers at the Central Factory and its various Stations at higher rates of money wages than permitted and provided by those Regulations and without the obligation of Annual Contract, whereby the greatest dissatisfaction has been created among the laborers on the Estates, previous to this and orderly and satisfied people.

IV. The failure to arrest the destruction of Property by incendiarism, which might have been done to a large extent had prompt measures been taken on the 2nd of October after the arrival of forces from St Thomas, and after repeated offers on the part of armed Volunteers to cooperate with the Military. [opslag 900]

V. The failure to accept promptly or at all, the Military assistance immediately proffered by a neighboring foreign Government.

Wherefore the said appearers have protested as by these presents, I the said British Vice Consul, at their Special instance and request, do publicly and solemnly protest against all and every Authority or Authorities, Government or person whom it doth or may concern; and against any and every loss matter, and thing, had, and met with as aforesaid.

This done and protested at the British Vice Consulate, Christiansted, Ste: Croix, Danish West Indies this 14th day of November 1878.

In testimony whereof these appearers have hereunto subscribes their named, and I the said British Vice Consul have granted unto them this public Instrument under my hand and the Seal of his Vice Consualte to serve and avail them, and all others whom it doth or may concern as need and occasion may require.

(signed) F. Farrelly

“ J. Queale

“ William Mac Evoy

(L. S.) (signed) Francis Armstrong, Vice Consul

I hereby certify the foregoing to be a true Copy of the Original Registered in this Consulate Sub entry 550 in the Notarial and General Register Volume II and communicated this day in this Copy to His Excellency Janus Auguste Garde, C. D. and D. M. Governor and Commander—in Chief of the Danish possessions in the West-Indies, for His Excellency’s information and the information of whom of right.

Her Britannic Majesty’s Consulate for Sainte Thomas and Sainte Croix, this Twentieth day of November, 1878.

(L. S.) G. A. Stevens, Consul

[opslag 901] Gjenpart

Protest

against certain Losses of Property sustained by British Residents in the Island of Ste: Croix, Danish West Indies, by the late Insurrection of Laborers therein.

This 14th day of November One thousand eight hundred and seventy eight, came and personally appeared before me, John C. Du Bois, British Vice Consul for the Port and District of Frederiksted, St. Croix, Danish West Indies, the undersigned British Residents in this Island who represent that they have sustained extensive losses of Property by the late Insurrection and Riot of the Laboring Class here, and who protest against their losses as being directly caused by certain acts of the local Danish Authorities, to wit, as follows:

I. The removal of the Military Forces without adequate increase of the Police Force at Fredericksted and in the Rural Districts – the latter being left entirely without protection.

II. The opposition to, and final suppression of a Rural Constabulary Bill, introduced into the Colonial Council for their protection, in the absence of the Military, by large holders of the property now destroyed from lack of such protection.

III. The sanction of the infringement of the existing Labor Regulations by the employment of laborers at the Central Factory and its various Stations, at higher rates of money wages than permitted and provided by those Regulations, and without the obligation of Annual Contract, whereby the greatest dissatisfaction has been created among the laborers on the Estates, previous to this an orderly and satisfied people.

IV. The failure to arrest the destruction of Property by incendiarism, which might have been done to a large extent had prompt measures been taken on the 2nd of October, after the arrival of forces from St Thomas, and after repeated offers on the part of armed Volunteers to co-operate with the Military. [opslag 902]

V. The failure to accept promptly or at all, the Military assistance immediately proffered by a neighboring Foreign Government.

Wherefore the said appearers have protested, as, by these presents, I the said British Vice Consul at their special instance and request, do publicly and solemnly protest against all and every Authority or Authorities, Government or Persons whom it doth or may concern – and against any and every loss matter, and thing, had and met with as aforesaid.

This done and protested at the British Vice Consulate, Fredericksted, St Croix, Danish West Indies on this 14th day of November in the Year of our Lord, One thousand eight hundred and seventy eight. [opslag 605]

Ja ^s Wilson,	for Estate Enfieldgreen and for self.
Ja ^s Latimer,	for Estates Whim, Two Williams, Camporite, and Good Hope.
J. J. Fleming,	for self.
Tho ^s Kirk,	for self.
W. Peebles,	for self.
H. Kierulff,	as attorney for R. W. Hinkson.
Patrick O'Reilly,	for self.
Philip Brady,	for self.

I hereby certify the foregoing to be a True Copy of the Original, Registered in this Consulate sub entry 549 in the Notarial and General Register Volume II and communicated this day in this Copy to His Excellency Janus Auguste Garde, C. D. and D. M. Governor and Commander-in-Chief of the Danish possessions in the West-Indies, for His Excellency's information and the information of whom of right.

Her Britannic Majesty's Consulate for Sainte Thomas and Sainte Croix, this Twentieth day of November, 1878.

(L. S.) G. A. Stevens, Consul

[opslag 903] Gienpart

To His Excellency Chamberlain Garde, Commander of Dannebrog & Dannebrogsmænd,
Governor-in-Chief of the Danish West India Islands.

May it please Your Excellency!

We the undersigned Planters and House-Proprietors, beg leave most respectfully to present to Your Excellency this petition, praying that Your Excellency would take the necessary steps to lay before the Royal Government a claim, which we in justice and equity think is due us, for compensation for the loss we have sustained of riotous mobs during the first days of the month of October.

We beg to draw the attention of Your Excellency to the circumstance, that the withdrawal of the Military-Force from West-End and Kingshill, a measure now so deeply regretted by all, gave an opportunity for the commission of these atrocities, which never could have occurred had the necessary means for the protection of property been given us as loyal tax-paying subjects.

We therefore feel confident that Your Excellency will acknowledge the justice of this our claim for compensation.

We beg, furthermore, to observe, that we yet feel in security for either life or property, in the Country-Districts particularly, unless some means be adapted to render the peaceably disposed partition of the inhabitants capable of defending itself; for which purpose we petition Your Excellency to establish a Militia-force in both towns and country and to re-establish the Fort in West End and the Military Station at Kingshill.

We have the honour to subscribe ourselves

St. Croix 14th Novbr. 1878.

Your Excellency's most humble and obedient Servants

W. H. Heyliger, for self and co-owners of Estate Concordia G. G.

Em. E. Svitzer for Est^s Cliftonhill and Profit. [*opslag 904*]

W. H. Heyliger, in behalf of owners of Estates Adventure & Paradise.

John Farrelly, owner of Estate Lower Love and Upper Love.

E. Masterson for La Grange Mt Stuart.

Chr. Holm owner of Estate Mt Pleasant.

Roche Bros & Co for West End property.

Frank Reynolds, owner of La Vallee, belvedere & Canebay.

Estates Glynn, Windsor, Forest & Clearmont, pr. J. C. Brandt, Administrator.

Estates Castle Coakley, Pearl &c, Bretton, W. H. Heyliger.

J. C. Brandt, pr Agency Bank of St Thomas.

A. Jensen, in behalf of Owner of Estate Slob.

Jul. Arendrup, owner of Estate Rust up Twist.

P. Mc Dermott.

Edward R. Ford on behalf of Messrs M. & S. G. Melchior in Copenhagen for Est. Grove Place.
Mortgageholders.

[*opslag 905*] Gjenpart

To His Excellency Chamberlain Garde, Commander of Dannebrog & Dannebrogsmænd,
Governor-in-Chief of the Danish West India Islands.

May it please Your Excellency!

Whereas we have barnt that other Burgers and residents of this Island, suffers like ourselves in the late riot, are pursuing a course different to ours in seeking compensation, we beg that an early and favorable consideration of our petition, dated 14de November and to which the present is appended, may not be thereby delayed or otherwise prejudiced.

St. Croix, 20de November 1878.

Most respectfully

W. H. Heyliger, for self and co-owners of Estate Concordia G. G.

W. H. Heyliger, in behalf of owners of Estates Adventure & Paradise

E. Masterson for Mt. Stuart.

Estates Glynn, Windsor, Forest & Clearmont, J. C. Brandt, Administrator.

Estates Castle Coakley Pearl &c, Bretton, W. H. Heyliger.

Agency Bank of St Thomas, ... J. C. Brandt, Manager.

Em. E. Svitzer, Cliftonhill & Profit.

A. Jensen in behalf of owners of Est. Slob.

Jul Arendrup, owner of Est. Rust up Twist

Roche Bros & Co West End.

Mortgageholders.

Frank Reynolds for La Vallee & Consern

[opslag 906] Tom

[opslag 907] Gjenpart

Her Britannic Majesty's Consulate for Sainte Thomas and Sainte Croix.

St Thomas, November 19de 1878.

Sir

By request of the signers thereof I have the honor to transmit enclosed for the information of Your Excellency and whom of right, Copies of two Protests executed before Vice Consuls Du Bois Armstrong, concerning the recent losses sustained by British Subjects in Sainte Croix, and the Originals of which Protests, I am, by the same request, sending forward under this date to Her Britannic Majesty's Secretary of State for Foreign Affairs.

In respectfully requesting Your Excellency to be kind enough to acknowledge the receipt of said documents, I have the honor to be, with truth and regard, Sir,

Your Excellency's most obedient, humble servant

G. A. Stevens, Consul

To His Excellency, J. A. Garde, C. D. and D. M.

Governor and Commander in Chief of the Danish Possessions in the West Indies &c &c &c

Sainte Thomas & Sainte Croix

[opslag 908] Tom

[opslag 909] Gjenpart

His Excellency Governor Garde, Commander of Dannebrog & D. M.

In the Remarks to the Draft of Ordinance concerning alteration of § 3 of the Ordinance relating to the Military Force in St Croix, which your Excellency submitted to the Colonial Council of this Island in a meeting on the 9th November last, it is stated that it is the intention of the Government, in the event of the adoption of the above named Ordinance, to withdraw the Military Station at Kingshill, but to continue the Police Station there, – and an increase of the number of Policemen is proposed to meet the requirements after the said withdrawal of the Military.

We the Undersigned Planters of this Island and engaged in the administration of Estates situated in the Centre District, beg leave to address your Excellency on the matter above-stated.

We beg most respectfully to represent to your Excellency that the causes which at the time led to the establishment, and the circumstances that have since recommended the continuation of a Police and Military Station at Kingshill, no longer exist.

The affairs of the Island, and more especially the abnormal position of the large rural population located on the Estates in the vicinity of that Station, just after emancipation, and in the years succeeding that event, were of a nature to render it necessary, temporarily to provide such a station, as it was to be foreseen, and in reality it was proved, that the state of things proceeding from the sudden change would lead to numerous complications, requiring immediate and prompt intervention of the civil and military authorities. The expectations entertained of the utility of such an establishment must have been realized by the experience of aftertime.

But these circumstances, we are happy to say, are now essentially changed. There is no longer any cause to provide for emergencies of that kind. All effects of the [opslag 910] emancipation have been gradually effaced, and affairs here have settled down in ordinary quiet and contentment. And we also think it has been unmistakably established by the experience of later times that the presence of a Police Court in the midst of the people has given rise to unnecessary litigation and very frequently of extremely temerarious nature, entailing loss of time to all parties, and more disturbance than any thing else in the free development of the

relation between Employer and Labourer. If the adjustment of cases craving judicial treatment were, as was the case before 1848, to be reserved for the Courts in the two towns, we believe that all interests concerned would be better served.

We believe that we are perfectly borne out by existing facts, when we express as our opinion that there is no longer any necessity to maintain the Police Station at Kingshill, – which from its first establishment was only temporary, and all the less so, if, as contemplated by the Government and we would beg to recommend the Military force now located there, and which all along has acted in combination with the Police – be removed; and we think, moreover, that the presence of the Police alone would be prejudicial instead of beneficial, to the interests it is intended to protect and preserve.

We would therefore, beg to solicit Your Excellency to take under consideration if it would not be advisable to effect the removal of the Police force now stationed at Kingshill simultaneously with, or prior to the withdrawal of the Military, and to introduce measure to that effect.

We trust that Your Excellency will subject the suggestions we have thus ventured to make to that serious consideration which we believe they will be found to merit.

We have the honor to subscribe ourselves

Your Excellency's obedient Servants

St Croix, Mai 31st 1875.

Frank Reynolds, T. Spotten, F Coulter, E. E. Svitzer, Wm Mac Evoy, E. Lauder, T Farrelly, P. Moore, Geo. Farrelly, John Farrelly, P. Mc Dermott, H. Patterson, Ja^s Moore Jr. [*opslag 911*]

Med Hensyn til den i Protesterne indeholdte Paastand om, at Gouvernementet eller Øvrigheden skal have modsat sig og undertrykt et Forslag om et Land-Constabel-Corps paa St Croix, skal Gouvernementet tillade sig at henvise til St Croix Colonialraadsforhandling for 1876-77 pag 423-26 (Mødet 3 April 1877) og pag 19-24 (Mødet 11 Juni s. A.), hvoraf det vil sees, at bemeldte Paastand er urigtig; Præsidentskabet udtalte nemlig i det sidstnævnte Møde, at Gouvernementet ikke havde nogen særlig Indvending imod Forslaget, men maatte blot modsætte sig, at de dermed forbundne Omkostninger udrededes af Colonialkassen, hvorhos Gouvernementet maatte forlange en Ændring af Forslagets Form; Forslaget blev derpaa efter nogen Forhandling eenstemmig henvist til et Udvalg, der endnu ikke har afgivet sin Betænkning.

Under Punkt III i Protesterne anføres der som Grund til Opstanden, at Administrationen "har billiget den Overtrædelse af de bestaaende Arbejder-Regulationer, der er skeet ved Antagelsen af Arbejdere ved Fælleskogeriet og dets Stationer paa en høiere Penge-Løn end tilladt og foreskrevet ved Regulationerne og uden Forpligtelse til Aars-Kontrakter, hvorved den største Misfornøielse er bleven skabt blandt Plantage-Arbejderne". Gouvernementet skal hertil bemærke, at Arbejder-Regulationerne, som Finantsministeriet bekjendt, ikke kunne finde Anvendelse paa den ved Fælleskogeriet indførte fra Plantage-Driften helt forskellige Fabrik-Drift, hvilket stedse har været forudsat under de Forhandlinger, der gik forud for Fælleskogeriets Oprettelse, ligesom ogsaa Bestemmelserne i Lov 25de Februar 1876 § 5 og Anordning 16de Juni s. A. § 2 om Ophævelse af Regulationerne, forsaavidt Lørdags-Arbejdet angaaer, og om Ophævelsen af Regulationerne inden 3 Aar efter Paabegyndelsen af Fælleskogeriets Drift – tydeligt vise, at Lovgivningsmagten har erkjendt, at Regulationerne og Fælleskogeriet ikke kunne bestaa ved Siden af hinanden.

Med Hensyn til det 4de Punkt i Protesterne skal Gouvernementet henvise til sine Beretninger til Ministeriet om Opstanden og dennes Undertrykkelse, samt til mine Udtalelser i St Croix Colonialraads Møde den 6te f. M. (vide St Croix Avis for 22' og 27de f. M. N° 94 og 95).

Punkt V i Protesterne sigter formentlig til den af Generalcapitainen paa P^{to} Rico tilbudne Hjælp. Generalcapitainens Telegram, hvormed han, som Ministeriet bekjendt, tilbød at sende militair Assistance til St Croix, lyder i dansk Oversættelse [*opslag 912*] saaledes:

”Deres Excellence maa med al LigeFremhed sige mig om De behøver Hjælp. Jeg har færdige 300 Mand, 2 Bjerghaubitzer og et Skib færdigt at bringe dem over”.

Dette Telegram ankom til Christiansted den 3^{die} Oktober Kl: 4 Eftermiddag under min Fraværelse paa Expeditionen til Frederiksted og kom mig først tilhænde den 4de Oktober Kl: 10 Formiddag efter min Tilbagekomst til Christiansted, selv om jeg da strax havde modtaget General-Capitainens Tilbud, havde de Spanske Tropper ikke kunnet naae St Croix førend den 5 eller 6te; den 4de var imidlertid, som udtalt i min Beretning til St Croix Colonialraad, Oprørets Kraft brudt, samme Dag ankom den Franske Orlogsmand ”La Bourdonnais”, og Dagen efter det Engelske Krigsskib ”Tourmaline”, men den 4de og 5te var der dog endnu en Mulighed for nye Uroligheder, saa at jeg ansaa det for urigtigt at afskjære mig fra at benytte Generalcapitainens Tilbud, og opsatte derfor at besvare hans Telegram indtil den 6te om Morgenen, da jeg tilstillede ham et Telegram, der i Dansk Oversættelse lyder saaledes:

”Forholdenes Usikkerhed her have forsinket Besvarelsen af Deres Excellences Telegram. Jeg takker for Deres Excellences noble Tilbud, troer imidlertid nu at faae Orden tilveiebragt ved egen Hjælp, hvis ikke beder jeg Deres Excellence tillade mig at henvende mig til Dem i Henhold til Deres Tilbud.”

Det fremgaaer af de faktiske Forhold, saaledes som disse efter Oprøret foreligge, at det er ubetinget heldigt, at Tilbudet om Hjælp fra P^{to} Rico ei blev modtaget, eftersom de spanske Tropper kun kunde have staaet uvirksomme.

Aug Garde

/ H. Hänschell

Til Finantsministeriet.

Gjenpart

Gouvernementet

for de dansk vestindiske Øer.

St Thomas den 16de December 1878.

N° 361.

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 27de f. M. N° 346 skal jeg herved tjenstligst indberette, at Fregatten ”Sjælland” siden sin Ankomst hertil afvexlende har havt Station ved Frederiksted og her i St Thomæ Havn.

Paa St Croix er der vedvarende Rolighed og Orden blandt Arbeiderne, men Øens Beboere nære dog Frygt for at Uroligheder paany kunde udbryde, navnlig i den forestaaende Juletid. Der er ikke fremkommet Noget, der efter Gouvernementets Anskuelse bestemt kan begrunde denne Frygt; men det har ikke været muligt at berolige Beboernes Stemning; deres Uro er bestandig voxet, efterhaanden som man er rykket Juletiden nærmere. Et Udtryk for denne Stemning findes i vedlagte Afskrift af en Beretning fra Præsidentskabet af 11te dennes. Fregatten der idag er ankommen hertil fra Frederiksted gaaer i morgen tilbage til St Croix, for at tage Station ved Frederiksted. Jeg agter selv at følge med Fregatten for at træffe de efter Forholdene nødvendige Dispositioner for at sikre Tilstanden, forinden det paa St Croix endnu værende Mandskab af 2^{det} Compagni tilbageføres hertil.

Den i Henhold til Allerhøieste Resolution af 25de October d. A. paa St Croix nedsatte Undersøgelsescommission fortsætter med Nidkjærhed sit Arbeide, men paa Grund af det store Antal Fanger, der skulle afhøres, vil der endnu hengaae nogen Tid, forinden Forhørerne kunne ventes afsluttede, og forinden der derpaa kan bygges nogen bestemt Mening om Oprørets Character og Udvikling.

Som anført i min ovennævnte Beretning blev der i forrige Maaned tilvirket Sukker paa enkelte Plantager paa St Croix; den Høst, der modnedes i Løbet af indeværende Aar, var nemlig saa betydelig, at Plantagernes Værker ikke tilstrak til dens Aftagning; der blev derfor Sukkerrør svarende til 7 a 8000 Fade staaende paa Markerne, og det er nærmest disse Rør, der nu høstes paa enkelte Steder paa Øen, medens den nye Høst, som tidligere meddelt, vil være færdig omtrent [Opslag 913] til 1ste Januar n. A.; de \$ 4,500, der som anført i

min ovennævnte Skrivelse bevilgedes til Udlaan af St Croix Colonialkasse imod Bureausikkerhed til Plantage-Værkers og Bygningers Istandsættelse var derfor kun et Forskud til de mest trængende Eiere til Paabegyndelsen af de nødvendige Reparationer.

Da den første Uge af indeværende Maaned var forløbet uden nogen Meddelse om den forventede Hjælp fra Statskassen, anaa jeg det for min Pligt at betegne St Croix Stilling for Ministeriet, og for samtidig at erholde en Afgjørelse af den pinlige Uvished, hvori man her var med Hensyn til Øens Fremtid, afsendte jeg den 8de dennes følgende Telegram til Finantsministeriet.

Want of funds prevents rebuilding works to save crop already ripening and endangers present peaceful state as yet preserved through regular employment of labourers what support can I promise.

Den 12te dennes modtog jeg Finantsministeriets Telegram:

Draft of law rejected. Folkething dissolved. Governor authorized to furnish in Minister's name of State Treasury necessary loans until hundred twenty five thousand follars six per cent according to placard fourteenth May eighteen hundred twenty three to planters for repairs of burnt works. You can draw upon Ministry payable Copenhagen or London. Letter follows. Is our mortgage in factory all registered.

Dette Telegram blev strax meddelt Præsidentskabet og jeg agter under mit Ophold paa St Croix at søge ordnet Udlaanene til Planterne i Overeensstemmelse med Bestemmelserne i Telegrammet.

Ministeriets Spørgsmaal: "Is our mortgage in factory all registered" sigter formentlig kun til den af Fælleskogeriet Selskabets Bestyrelse under 22 September 1876 udstedte og ved Ministeriets Skrivelse af 26de s. M. N° 930 udsendte Deklaration, da Panteobligationen for Selskabets Gjæld til Statskassen jo ikke er udsendt hertil. Bemeldte Deklaration er som indberettet ved Gouvernementets Skrivelse af 28de September d. A. N° 285, thinglæst ved den Kongelige vestindiske Landsoverret og noteret paa Hovedfabrikkens Folio, som meddelt i nævnte Skrivelse stillede Gouvernementet et Beløb af \$ 1000 til Forretningsførernes Raadighed til Berigtigelse af Kjøbet af Grundene til Saftstationerne, men Skjødernes Udfærdigelse stødte paa den Vanskelighed, at vedkommende Plantage-Eiere efter Fælleskogeriets Standsning forlangte indført i Skjødet en Bestemmelse om at de forbeholdt sig Forkjøbsret til Grunden, saafremt den fremtidigt ikke længere blev benyttet som Saftstation, og Sagen trak derfor i Langdrag, saaledes at Skjøderne endnu ikke vare i Orden da Ministeriets Telegram indløb, ifølge telegrafisk Meddelelse fra Præsidentskabet af 13de dennes, bestræber nu Selskabets Forretningsfører Herr Wassard sig for og haaber at have alle Skjøderne for Saftstationerne i Orden og thinglæste ved Overretten førstkommende Retsdag, Onsdag den 18de dennes, hvorefter jeg vil afsende Telegram.

Ved denne Leilighed skal Gouvernementet endvidere tjenstligst fremsende Udfærdigelserne paa Dansk og Engelsk af det i min ovennævnte Beretning af 27de f. M. ommeldte Udkast til Anordning angaaende Bemyndigelse for Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer til Optagelse af et Laan for St Croix Colonialkasse til Afhjælpning af den ved Opstanden i Oktober 1878 forarsagede Ødelæggelse, som vedtaget ved 3^{die} Behandling af St Croix Colonialraad i Møde den 25de f. M.

Efter Forkastelsen af Ministeriets Lovforslag om Laanet til Colonialkassen ere de Forudsætninger under hvilke Anordnings Udkastet blev forelagt og vedtaget ganske vist forandrede, men Gouvernementet tillader sig dog, i det Haab at der dog alligevel maa blive Anvendelse for Anordningen, at indstille, at der ved Ministeriets gunstige Foranstaltning maatte søges udvirket allerhøieste Stadfæstelse for samme.

Med Hensyn til Sundhedstilstanden paa Øerne skal man meddele, at ihvorvel Gul-Feber Tilfældene ere ophørte ere dog Feber-Tilfælde endnu temmelig hyppige, navnlig paa St Thomas, enkelte af disse Tilfælde have haft et dødeligt Udfald, men Sundhedstilstanden er, om end ikke ganske tilfredsstillende, dog ikke foruroligende. Fregatten Sjælland Besætning er fuldkommen vel.

Aug. Garde.

/ Carl Hattensen

Til Finantsministeriet.

[Opslag 914] Gjenpart.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St. Thomas den 31te December 1878

N° 381.

I Overensstemmelse med mine Yttringer i Skrivelse af 16de dennes N° 361 har jeg i Dagene fra den 17de til 21de dennes atter opholdt mig paa St Croix. Under 21de dennes har jeg udfærdiget den i Gjenpart vedlagte Skrivelse til Præsidentskabet om Anvendelsen af det i Finantsministeriets Telegram af 12te dennes nævnte Beløb af \$ 125,000, og under 24de dennes har jeg udfærdiget den i Skrivelsen ommeldte forløbige Anordning, hvoraf en Gjenpart vedlægges; endvidere har jeg instrueret Præsidentskabet om, nu da der haves Bemyndigelse til at trække paa Finantsministeriet og der saaledes til enhver Tid kan reises Penge indenfor det ovennævnte Beløb med Dags Varsel, at benytte de ikke pantebærende i Colonialkassen deponerede Contanter til Udlaan, for mest mulig at undgaae Rentetab for Laantagerne ved saalænge som muligt ei at trække paa Finantsministeriet. Der foreligger ved endnu ikke nogen Beretning fra Præsidentskabet om de Beløb, der nu vil blive begjæret som Laan fra Statskassen til Gjenopbyggelse af brændte Plantagers Værker m. v. vil kunne dækkes af den ovennævnte af Finantsministeriet til Disposition stillede Sum. Om end denne Hjælp saaledes utvivlsomt er af stor Betydning og bør modtages med dyb Erkjendtlighed som et Vidnesbyrd om Regjeringens alvorlige Villie til af yderste Evne at hjælpe Øen paa Fode, saa maa det dog ei oversees, at den ingenlunde er tilstrækkelig hertil; de Begjæringer, som fremkomme om Laan, gaae nemlig i Almindelighed ud paa at faae Hjælp ikke alene til Reparation af de ødelagte Værker og til Udredelse af Lønninger m.v. til Arbejderne, men ogsaa til Reparation af Vaaningshusene for Plantageeiere og Forvaltere; de begjærede Beløb overstige saaledes betydeligt hvad der kan udlaanes mod Sikkerhed i den nærmest forestaaende Høst og det er derfor nødvendigt at nedskjære dem til hvad der er absolut fornødent til selve Værkernes nødtørftigste Istandsættelse, hvorved altsaa i Reglen maa udelukkes hvad der udkræves til Vaaningshusenes [Opslag 915] Istandsættelse. Hjælpen bliver derved af en mere temporair Natur end den ved første Øiekast maaskee kunde synes, og den maa derfor vistnok i de fleste Tilfælde gjentages næste Aar for at raade Bod paa at mange Plantere og Forvaltere nu af Mangel paa Bopæl paa selve Plantagen maa søge Ophold langt fra denne om Natten, et Forhold der selvfølgelig er høist ugunstigt for saavel Eiendommens Drift som for Retableringen af det nødvendige Tillidsforhold til Arbejderne. Hverken til Opbyggelse af Byen Frederiksted eller til selve Kolonialkassen til hvilken der nødvendigviis i Anledning af den Øen overgaaede Ulykke maa blive stillet mange forskjellige extraordinaire Krav, kan der ydes nogensomhelst Hjælp af de ovennævnte \$125,000 og heller ikke tør man, efterat Statens Understøttelse til Fælleskogeriet er bleven nægtet nære noget begrundet Haab om at see dette komme i Virksomhed iaar; det vil da nok vise sig, hvor nyttigt Fælleskogeriet har været for Plantagerne endog i den ufuldkomne Stand, hvorunder det har arbeidet i dets første mislykkede Campagne, og hvor uundværligt det i Virkeligheden er saavel for at bjerge den store Høst, som nu staaer saa at sige færdig paa Jorden, som for en sund og kraftig Udvikling af Øens Forhold i det Hele, herunder indbefattet ikke alene den nødvendige Forbedring af Sukkerfabrikationen og Agerdyrkingen, men ogsaa en naturlig Udvikling af Arbejderforholdene og den hele dermed i uopløselig Forbindelse staaende Samfundsordning.

Udsigten for Fremtiden ere saaledes alt andet end lyse og den nærmeste Aarsag hertil maa utvivlsomt tilskrives mindre, at den nu tilkomne Hjælp er utilstrækkelig end den Omstændighed, at Hjælpen ikke er kommen hurtigt nok. Hvor langt lysere saa det dog ei ud for 3 Maaneder siden, da Øen endnu henlaa i rygende Ruiner, men samtidig herskede den faste Tro, at Hjælpen, som var nødvendig, vilde komme, og den ikke mindre faste Overbeviisning, at den rige Høst vilde være istand til fuldt at dække de Offere, som maatte bringes, og som vilde kunne ikke alene redde Øen fra Ødelæggelse, men bære den frem til ny Velstand. Udeblivelsen af Hjælpen i rette Tid har fremkaldt en almindelig Misstemning: for Administrationen har det været umuligt at handle virksomt til Afhjælpning af den almindelige Nød; Tiden, som paa Grund af Høsttidens Nærhed, burde været benyttet uden Nølen for at oprette Skaden, er gaaet hen med tomme Forhaabninger,

og de uibrændte Plantageeiere have derfor efterhaanden maattet søge Hjælp, hvor de kunde finde den og uden Hensyn til hvor kostbar denne vil blive dem, til stor Skade ikke alene for demselv, men for Øen i det Hele. Størstedelen af de Plantageeiere, som hidtil have kunnet holde sig uafhængige, er paa denne Maade blevne bundne ved ufordelagtige Kontrakter saa fast, at de nu ei kunne frigjøre sig fra dem, saalænge de fra det Offentlige ikkun kunne erholde Hjælp imod Bureausikkerhed i Høsten, hvilken Sikkerhed de alt paa anden Maade have været nødte til at give. Forholdet vil stille sig ganske anderledes, naar Statskassens Hjælp gives, som forudsat i Finantsministeriets Skrivelse af 12te October, ved Laan til Kolonialkassen, da denne derved vilde blive istand til ogsaa at tilstaae Laan mod Sikkerhed i Eiendommen, forsaavidt dens forsvarlige Istandsættelse fordrer et større Beløb end Aarets Høst kan dække.

De bedre stillede Plantager, hvis Eiere have kunnet skaffe Midler uafhængig af det ovenanførte Forhold, have derfor hidtil holdt sig tilbage fra at begjære Hjælp af det Offentlige, og da det derhos ikke er gjørligt for Gouvernementet i saa Henseende at rette nogen bestemt Forespørgsel hverken til disse eller til Eiere af nedbrændte Huse i Frederiksted, til hvis Gjenopbyggelse der jo ligeledes fordres større Beløb end hvad der efter de almindelige Regler for offentlige Midlers Udlaan kan ydes, forinden det med Bestemthed vides hvad Art af Hjælp, der kan loves, saa seer jeg mig ei istand til at opgive nøiagtigere end tidligere alt er skeet det Beløb, som udkræves for at oprette den anrettede Skade. Jeg maa derfor forbeholde mig herom nærmere at udtale mig, naar den om et Par Dage hertil ankommende Post forventelig bringer Finantsministeriets nærmere Instructioner om dette Punct.

Der behøver neppe nogen nærmere Udvikling for at forklare, at Stemningen i det Hele paa St Croix er i høi Grad trykket; der findes derfor endnu ingen Tilbøielighed til at forhandle om eller forberede de Reformer, som de seneste Be- [Opslag 916] givenheder efter Gouvernementets Anskuelse gjøre nødvendige; de Forsøg, som jeg i denne Retning forøvrigt alt tidligere ofte har prøvet, og som jeg under mit seneste Ophold paa St Croix gjentog ved Forhandling med de Udvalg, som i dette Øiemed er nedsat af Colonialraadet, og med hvilket jeg havde Møde den 18de dennes, forblev derfor frugtesløse. Derimod forefandt jeg en almindelig udbredt Frygt for fornyede Uroligheders Udbrud i Jule- og Nytaars- Helligdagene: jeg ansaae det derfor nødvendigt at træffe saadanne særlige militaire Dispositioner til Befolkningens Beroligelse, som findes udtrykte i de 2de i Gjenpart vedlagte Skrivelser af 21de dennes til Præsidentskabet og til Chefen for Fregatten Sjælland, der endnu har Station udfør Byen Frederiksted; samtidigt tilbageførtes til St Thomas den Del af 2^{det} Compagnis Mandskab, som endnu siden Oprøret var forbleven paa St Croix. Af de indtil de seneste Dage modtagne Meddelelser fra St Croix fremgaaer, at Roligheden overalt har været uforstyrret. Det er mit Haab, at den Frygt, der var tilstede, maaskee nærmest endnu som Følge af October Maanedens Panic, herved efterhaanden skal lægge sig, og det da skal blive muligt med bedre Held at gjenoptage de ovennævnte Forhandlinger.

I de seneste forløbne 14 Dage har Sundhedstilstanden her paa St Thomas forbedret sig; der er kun forekommet faa alvorlige Febertilfælde.

Aug. Garde.

/ Carl Hattensen

Til Finantsministeriet.

N° 316.

Gouvernementet for de dansk Vestindiske Øer.

p.t. St Croix den 31te October 1878.

Jeg skal herved tjenstligt anerkjende Modtagelsen af Finantsministeriets den 30te dennes Kl: 7¼ Eftermiddag indløbne Telegram, saalydende:

”Telegram of twenty enable island to support factory as proposed is not comprehended. Before further steps in Rigsdag explication wante what is proposed and how much,”

hvilket jeg samme Dags Aften, Kl: 8¼, besvarede ved følgende Telegram:

An increased loan of Statestresury is wanted only for repairs of works etcetera, thereby securing a future budget, able to offer an increased guarantee in support of factory, confer Ministrys letter twentieth September. Island perfectly quiet now, anxiously awaiting support.

Under Henvisning til mine Udtalelser om Tilstanden her paa Øen i min Beretning af 26de dennes skal jeg ved denne Leilighed bemærke med Hensyn til ovennævnte Telegram, at det ved Hjælp af et yderligere Laan fra Statskassen tilsigtes ikkun at skaffe Planterne Midler til en saa hurtig Istandsættelse af deres Værker og til at føde Arbejderne paa Plantagerne, at det bliver muligt at frelse for Øen den nuværende store Høst. Skeer dette, saa kan der paaregnes et fremtidigt Budget med ordinaire Indtægter, tilstrækkelige til at hjemle Colonialkassens Overtagelse af den i Ministeriets Skrivelse af 20de f. M. omhandlede yderligere Garanti for Fælles-Sukkerkogeriets Forpligtelser mod Statskassen, altsaa uden at anvende noget af den ved Laan erhvervede Kapital til directe Understøttelse af Fælleskogeriet. Plantere og Kjøbmænd her paa Øen kunne for Tiden ingen Udvei see til at [*Opslag 917*] afhjælpe Nøden, og sætte derfor med Længsel deres Lid til at Morderlandet vil yde Hjælpen; hertil sigte mine Ord i Telegrammet "anxiously awaiting support."

Som anført i Telegrammet er Øen nu fuldkommen rolig, og jeg har derfor, da den ordnede Tilstand saaledes er gjenoprettet, under D. D. anseet det for nødvendigt at ophæve den af mig i Henhold til Coloniallovens § 12 under 2^{den} dennes erklærede Beleiringstilstand. – St Croix Colonialraads første Møde efter Beleiringstilstandens Ophævelse vil blive afholdt Onsdag den 6te dennes, idet jeg haaber til den Tid at have modtaget betryggende Efterretninger fra Ministeriet om en Hjælp fra Statskassen. Det i min Beretning af 26de dennes nævnte Inordningsudkast om den yderligere Garanti for Fælles-Sukkerkogeriet Selskabet vil da blive forelagt Raadet.

Under 28de dennes har jeg nedsat den i min forrige Beretning omhandlede Undersøgelses-Commission og vedlægger St Croix Avis af 30te dennes, hvori findes bekendtgjort det udfærdigede Commissorium samtidig med Standrettens Ophævelse.

Jeg begiver mig i Dag til St Thomas, hvor der siden den 23de dennes intet nyt Gulfeber Tilfælde er forekommet; det er min Hensigt at vende tilbage hertil Tirsdag den 5te n. M.

Aug Garde

/ H Hänschell

Til Finantsministeriet.

[*opslag 918*] Gjenpart

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

p. t. St Croix den 10de November 1878.

N° 326.

I Forbindelse med Gouvernementets Skrivelse af 31te f.M. N° 316 skal jeg herved tjenstligst indberette, at i Colonialraadets Møde den 6te dennes, efter min Tilbagekomst hertil s. D., forelagdes i Henhold til Coloniallovens § 12 Gouvernementets Meddelelse til Raadet om den paa St Croix fra 2^{den} til 31te f. M. eta-
./ blerede Beleiringstilstand, af hvilken Meddelelse med Bilag jeg herved tillader mig at tilstille Ministeriet nogle Exemplarer.

Raadet nedsatte efter en længere Discussion et Udvalg til at overveie Meddelelsen og fremkomme med Forslag til Raadets Bemærkninger om samme.

For at forberede Anvendelsen af det Laan, som Gouvernementet tør antage, at, St Croix Colonialkasse vil erholde fra Statskassen og for tillige at fremme Afgjørelsen af de forskjellige, Øens Fremtid vedrørende, Spørgsmaal, foreslog jeg Raadet at nedsætte et Udvalg til i Forening med Gouvernementet:

- 1.) at overveie og tage Beslutning om hvilket Beløb der er nødvendigt at tilveiebringe for at afhjælpe Nøden paa Øen,
- 2.) at fremkomme med Forslag til Colonialraadet om hvilke Andragender det maatte anbefales at rette til Regjeringen med Hensyn til Communens fremtidige, særlig ogsaa finantielle Stilling, og

3.) at overveie og tage Beslutning om hvilke Beløb, der af Colonialkassen bør udlaanes til de Brandlidte, samt tage Beslutning om paa hvilken Maade Midlerne skulle anvendes for hurtigst muligt at bringe aktiv Hjælp.

Dette Forslag vedtoges eenstemmigt af Raadet, og mit første Møde med Udvalget, der bestaaer af Medlemmerne Rosenstand, Skeoch, Moore, Farrelly og Elliott, vil formentlig finde Sted den 11te dennes, men vil jo ikke kunne føre til noget Resultat forinden jeg erholder Vished om, at den fornødne Hjælp vil blive ydet af Statskassen.

./. Til Oplysning om Omfanget af den Øen ved Oprøret tilføjede Skade, skal jeg vedlagt fremsende Afskrifter af tvende af Præsidentskabet indsendte Opgjørelser, ifølge hvilke Skaden i det Hele kan anslaaes til c \$ 900,000. – Med Hensyn til Ansættelsen \$ 70 per Fad af det paa Marken brændte Sukker, [opslag 919] har Præsidentskabet bemærket, at Ansættelsen indbefatter Sukker, Rom og Mallas, \$ 90 per Fad, med Fradrag af Forarbejdesomkostninger, \$ 20, eller \$ 70.

Ifølge Opgjørelsen anslaaes Gjenopførelsen af Værkerne og de nødvendige Bygninger paa Plantagerne at ville udkræve \$ 264,000, Gouvernementet skal med Hensyn hertil henholde sig til sine Udtalelser om Skadens Omfang i Skrivelse af 26de f. M., idet det endnu ikke med Bestemthed kan afgjøres, hvilke Plantage-Eiere, der selv kunne tilveiebringe Midlerne til Værkernes Gjenopførelse, og hvilke der maa hjælpes af det Offentlige.

Til Oplysning om Tabet af Menneskeliv under Oprøret vedlægger jeg en Afskrift af en Skrivelse fra Præsidentskabet, hvorefter der af Landarbejdere, der havde fast Tjeneste paa Plantagerne, ere dræbte 58 og skudte efter Standrettens Domme 12, medens 14 ere indebrændte ved Brandstiftelsen paa en Plantage, Med Hensyn til Individier, der ikke havde fast Tjeneste paa nogen Plantage har Politimesteren i Frederiksted oplyst at kun 1 Person af Bybefolkningen er skudt under Oprøret og 2 saarede; af Bybefolkningen i Christiansted savnes saavidt Politiet her bekjendt, Ingen. Som Ministeriet bekjendt er endvidere Planter Fontaine og 2 Soldater dræbte under Oprøret; ifølge de hidtil fremkomne Oplysninger have saaledes ialt 88 Mennesker mistet Livet under Oprøret, hvorhos dog endnu bør anføres, at flere Dødsfald efter Oprøret blandt Folk, der maatte flygte fra deres Boliger under Oprøret, maa tilskrives den derved hos Vedkommende fremkaldte nervøse Rystelse.

Da det er mig bekjendt, at man hjemme har været utilfreds med at jeg ei hurtigt nok har givet Underretning om Tab af Menneskeliv, finder jeg her Anledning til at henlede Opmærksomheden paa at det først henimod Slutningen af October Maaned har været muligt at erholde saavidt paalidelige Oplysninger som de nu foreliggende. Tabet af Menneskeliv, viser sig betydeligt mindre end tidligere antaget; navnlig under Oprørets første 1 @ 2 Uger, modtog jeg saamange forskjellige Angivelser om Antallet af de Dræbte, at der ikke derpaa kunde bygges nogen bestemt Beretning til Ministeriet, og flere Personer, der i hine Dage angaves som Dræbte, viiste sig senere at være ilive, idet de paa forskjellige Maader have enten holdt sig skjulte eller bortfjernet sig.

Den 8de dennes forlod der Amerikanske Fregat "Plymouth" Frederiksted, og vedlægger jeg Afskrifter af de mellem Chefen, Capitain Harmony og Gouvernementet, forinden Skibets Afgang, vexlede Breve. Jeg tillader mig derhos at indstille at der fra Regjeringens Side maatte rettes en Tak til den Nord-Amerikanske Regjering og gennem den til Kapitain Harmony og hans Officerer for Skibets Afsendelse hertil og dets Ophold her ved Øen.

Med Hensyn til det Franske Krigsskib "La Bourdonnais" skal jeg yderligere oplyse, at jeg under mit sidste Ophold paa St Thomas erfarede fra Consul Lucchetti, at han havde henvendt sig til Capitain Lefevre, der for Tiden commanderer Flaadestationen ved de Franske Øer, om Skibets Sendelse til St Croix. Jeg tilstillede derfor Capitain Lefevre en Taksigelse, hvoraf jeg herved tillader mig at vedlægge en Afskrift, og skal jeg derhos henstille, om Finantsministeriet maatte finde Anledning til ogsaa at indstille Capitain Lefevre til at blive benaadet med Dannebrogordenens Commandeurkors.

Ro og Orden hersker fremdeles paa Øen, og Arbeidet fortsættes paa alle Plantagerne paa samme Maade og under samme Vilkaar for Arbejderne som forhen. Paa enkelte Plantager have Eierne begyndt at bringe Værkerne under Tag og indrette Smaa-Huse til interimistiske Boliger; af Hovedbygningerne paa de afbrændte Plantager staar nemlig kun de nøgne Mure, alt Træværk i Huset og i de fleste Tilfælde dettes hele Indhold af Meubler etc er fuldstændigt fortæret af Ilden, der uhindret brændte, saalænge den fandt Næring.

Høstudsigterne her paa Øen ere særdeles lovende, overalt ere Sukkerrørene i udmærket Væxt, og paalidelige Folk antage at der af den nuværende Rør-Masse vil næste Aar kunne produceres ca: 20,000 Fade Sukker. Veiret er vedblivende meget fugtigt og særdeles gunstigt for Sukkerrørenes Væxt.

Medens den paa St Thomas udbrudte Gule-Feber synes at være standset, idet der, siden 23de f. M. intet Tilfælde er forekommet, har der desværre viist sig enkelte Tilfælde af Sygdommen her paa Øen, idet en Mand af Garnisonen i Christiansted og en Midshipman fra det Amerikanske Krigsskib "Plymouth", der tilligemed 3 andre af Besætningen, var efterladt syg i Frederiksted, D. D. ere døde af Guul-Feber. [opslag 920] Jeg haaber imidlertid, at der ikke vil udvikle sig nogen egentlig Epidemi, da Veiret er bleven køligere; enhver mulig Foranstaltning vil hurtigst muligt blive truffen for at forhindre Sygdommens Udbredelse.

Ved denne Leilighed skal jeg sluttelig fremsende vedlagte Afskrift af Standrettens Protocol der tillige indeholder de af Retten afsagte Domme.

Aug Garde

/ H Hänschell

Til Finantsministeriet

Gjenpart.

No. 13.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St. Thomas den 15de Januar 1879.

I Fortsættelse af Gouvernementets Indstilling af 15de November f: A: No 331 om, at et Krigsskib maa blive stadigt stationeret her ved Øerne for Statskassens Regning som nødvendig Betyggelse for Opretholdelsen af indre Ro og Orden, skal jeg herved overensstemmende med det i Slutningen af Indstillingen indførte Forbehold fremkomme med de yderligere Forslag til en Forandring af Øernes finansielle Stilling i Moderlandet, der er bleven en Nødvendighed ved de factiske Forhold for at kunne vedligeholde et ordnet Samfund her paa Øerne.

De Forudsætninger i finansiell Henseende, der laa til Grund for den ved Colonialloven af 27de November 1863 indførte Ordning, og ifølge hvilken Colonierne uden Tilskud fra Moderlandet, ja endog med et Bidrag til de almindelig Statsfornødenheder, skulde kunne afholde samtlige sine Udgifter, ere destoværre blevne sørgeligt skuffede. Medens Forholdene endnu de første Aar efter Coloniallovens Ikrafttræden, særligt paa St Croix vare nogenlunde tilfredsstillende, er der derimod senere paa St Croix som Følge af de vedvarende daarlige Veirfolhold og deraf følgende slette Høste, ikke at tale om den sidste sørgelige Kalamitet, og fra St Thomas ved Handelens Aftagen, indtraadt en saadan Tilbagegang, at det, med Øernes nuværende Ressourcer og Umuligheden af under den almindelige Trang at gennemføre en forøget Skattebyrde, vil være ugjærligt i Længden at opretholde en velordnet og den almindelige Retssikkerhed betryggende Samfundsorden, paa hvilken Beboerne her dog have utvivlsomt Krav. Til Godtgjørelser af dette betænkelige Forhold skal her oplyses, at medens Toldintraderne for St Thomas efter Gjennemsnitsberegning for de fem Aar 18⁵⁵/₅₆ til 18⁶⁰/₆₁ ved Coloniallovens Gjennemførelse vare anslaaede til rigeligt \$ 68,000, ere de nu uden nogen rimelig Udsigt til at de atter kunne hæve sig ialfald noget betydeligt falden til under \$ 40,000 aarligt, samt at det factiske Resultat af Øernes arrlige Budgetter i de sidste fem Aar har været, at der for St Croix Vedkommende i Gjennemsnit er et aarligt Underskud af \$ 32,600 og paa St Thomas \$ 7,600. Dette Underskud er tilmed fremkommet ikke [opslag 921] blot trods Anvendelsen af al den Økonomi, der uden Skade for det Almene

kunde bruges, og med Undgaaelse af alle ikke absolut nødvendige Extraudgifter, men tillige trods Gjennemførelsen af Reductioner i Administrationen, der som fremhævet i Gouvernementets Indstilling af 21de Juni f. A. N° 179 næppe vilde gjøre Fyldest under ordinaire og mindre knappe Forhold. Det maa vel navnlig tilskrives dette betænkelige Forhold, der hidtil har udviklet sig for St Croix, naar der paa Øen findes en almindelig Stemning, der, som det vil være Ministeriet bekjendt, endog er kommet til Orde i Kolonialraadet, om at vende tilbage til de gamle Forhold før Kolonialloven og gjøre Øen til hvad de Engelske kalde a crown colony, hvorved samtlige Indtægter og Udgifter paa enkelte Ubetydeligheder nær ville udelukkende tilflyde Moderlandets Finantser eller maatte udredes af disse. Paa St Thomas har der dog ikke hidtil vist sig Tegn til nogen tilsvarende Stemning, og medens Gouvernementet i høi Grad vilde beklage, om Befolkningen ved Coloniallovens Ophævelse skulde miste den ved samme tilstaaede Deltagelse i de offentlige Anliggender, anseer Man det tillige efter hele den politiske Udvikling i Moderlandet for umuligt at indføre en Forandring der i høi Grad vilde stride mod de almindelig antagne Principer og for samtlige Autoriteters Vedkommende maatte vanskeliggjøre Øernes Bestyrelse, og som desuden vilde kunne paabyrde Moderlandets Finantser en uforholdsmæssig Udgift, fordi den Danske Statskasse efter Sagens Natur i det Hele maa – om man saa maa sige – udfolde sn større Luksus end Colonialkassen behøver. Under disse Forhold og da det maa ansees for givet, at der i ethvert Fald ikke i den nærmeste Fremtid kan ventes et saadant Omslag i Øernes Stilling, at en finansiell Forbedring vil indtræde, saa at Retsordenen paa disse følgelig ikke vil kunne hævdes uden Hjælp fra Statskassen, maa det altsaa blive Opgaven at udfinde en Ordning af Forholdene, der, uden i høiere Grad end nødvendigt, at begjære saadan Hjælp, dog kan sikre en tilfredsstillende Tilstand. Med Hensyn hertil kan det da ikke lades ude af Betragtning, at medens Colonialloven og den paa samme byggede Ordning i det Hele var, med behørigt Hensyn til Dansk Lov og Ret, en Efterligning af det Engelske Colonialsystem, blev den imidlertid gennemført paa en væsentlig forskjellig Maade, idet Colonierne bebyrdedes med Udgifter til forskjellige egentlige Statsinstitutioner, der efter det Engelske System udredes af Kronen, og som i Virkeligheden heller ikke i Længden kunne udredes af Samfund, der ere saa smaae som vore Øer, uden at der for disses Vedkommende opstaaer en fuldstændig finansiell Dekadence. Paa de Engelske Antiller udredes saaledes Gagerne til Gouverneurerne og de øverste Dommere og saavidt bekjendt ialfald tildels Militairudgifter af Statskassen; Colonierne have desuden ved den stadige Stationering af Orlogsmand, der ligeledes betales af Statskassen, fremdeles derved, at der uden særligt Udgift er sikkert dem stadige og paalidelige Dampskibsforbindelser med Moderlandet store Fordele, der ikke nu finde Anvendelse i vore coloniale Forhold.

Støttet til foranstaaende Betragtninger skal jeg nu fremkomme med Forslag om, at der, foruden som omhandlet i Indstillingen af 15de November sidstleden, endvidere paa følgende Maade maa ydes Colonialkasserne Understøttelse af Moderlandet:

1. ved Forsyning af tidssvarende Vaaben ikke blot til Hærstyrken, men tillige en Beholdning til Bevæbning af Frivillige i Tilfælde af Uroligheder, samt fremdeles ved Udsendelse af samtlige Officerer, der kræves til Tjeneste i Hærstyrken, saaledes at de ansættes ved denne for en Tid af mindst 2 Aar og derefter træde tilbage i deres Stillinger i Armeen.
2. Ved Overtagelse af Gouverneurens og Overdommerens Sager og Pensioner efter Pensionsloven her.
3. Ved Overtagelse af Pensioner til kongelige Embedsmænd og disse Enker, som ovennævnt.

Med Hensyn til hvert af disse Punkter fremhæves her Følgende:

ad 1. Udgifterne til Militairet andrager for Tiden i Gjennemsnit omtrent \$ 28,000 aarlig for hver af Øerne. Denne i Forhold til Indtægterne særdeles betydelige Udgift har tilmed under de sidste Uroligheder paa St Croix viist sig utilstrækkelige til Ordenens Opretholdelse, medens det paa St Thomas samtidigt med Militairstyrkens Reduction til dens nuværende Størrelse ved Anordning 25de Marts 1872 var nødvendigt at forøge Politistyrken. Den samlede Udgift til Militair og Politi paa sidstnævnte Ø andrager saaledes for Tiden og uden at en Nedsættelse paa nogen Maade tør tilraades over \$ 52,000. [opslag 922]

Paa St Croix er Politistyrken vel ikke hidtil bleven væsentligt forøget som Følge af nysnævnte Militaire Anordnings Gjennemførelse, men de sidste ulykkelige Begivenheder have godtgjort, at en Forøgelse af Militairstyrken, der ikke kan anslaaes til mindre end \$ 14,000 aarligt selv om der kun vendes tilbage til samme Styrke som før Anordningen af 1877, hvis ikke yderligere Beskyttelse paa anden Maade tilveiebringes for Øen, er absolut nødvendig. Disse betydelige Udgifter kunne i Længden ikke bæres uden Hjælp, hverken af den ene eller anden Ø. Efter hvad der i det Foregaaende er fremhævet om Militairforholdene i de engelske Colonier, vilde det være naturligst, om den danske Statskasse ganske overtog dem for vore Øers Vedkommende. Gouvennementet formener imidlertid ikke, at Saadant vil være nødvendigt, saafremt Statskassen blot i de enkelte nedenauførte Retninger vil træde hjælpende til. – Med den rigtige Størrelse, som de enkelte Afdelinger af den vestindiske Hærstyrke have, er det dobbelt nødvendigt, at den til enhver Tid er forsynet med tidssvarende Vaaben. Dette kan imidlertid ikke ventes at ville finde Sted, saalænge disses Anskaffelse og Ombytning med bedre, paahviler Colonialkassen, der savner de dertil fornødne finansielle Midler. Under de sidste Uroligheder paa St Croix viste det sig at den saakaldte omdannede Tapriffel med hvilken Hærstyrken for Tiden er bevæbnet, er et i dette Klima alt for tungt Vaaben, og at Styrken i høi Grad vilde vinde i Effectivitet, om den i Hæren hjemme brugelige Bagladeriffel kunde indføres her, hvorved endvidere vilde opnaaes den med Hensyn til Soldatens Uddannelse virkelige Fordeel, at han her fik det samme Gevær ihænde, med hvilken han er bleven uddannet hjemme. – Ved Overveielserne om, hvorledes en større Militair Effectivitet kunde opnaaes her paa Øerne, har Spørgsmaalet om Oprettelsen af en Militi ogsaa været taget i Betragtning. Gouvennementet maa imidlertid udtale, at en saadan næppe med Nytte vil kunne oprettes. Erfaringen fra den før 1848 gjældende Militi har tilfulde godtgjort, at en saadan Institution, om den end ved deres Oprettelse omfattes med Interesse, efterhaanden taber sin Betydning og opløses. Det antages ikke muligt at holde et Militi-corps, der vilde komme til at bestaae af Folk, der dels vare af meget forskjellig Livsstilling og forskjellige Interesser, dels have deres daglige Virksomhed, hvorfra de kun daarlig kunne undværes, at paasee, under den militaire Øvelse og Disciplin, der er nødvendig for at Corpset skulde kunne være en virkelig Nytte i militær Henseende. Erfaringen fra de engelske vestindiske Øer godtgjør Rigtigheden af denne Paastand. Derimod viste det sig, saaledes som det af Gouvennementets Indberetninger vil være Ministeriet bekjendt, ved Opstanden paa St Croix, at Militaret med Held blev understøttet dels af Plantere og Forvaltere, der frivilligt meldte sig til Tjeneste, dels af Indvaanere i Byerne, men der følte stærkt Savnet af de tilstrækkelige Vaaben til Udlevering til disse Frivillige.

I Henhold til det Foregaaende skal Gouvennementet derfor indstille, at Øerne fremtidig for Statskassens Regning holdes forsynet med de til hver Tid for Hæren reglementerede Haandvaaben i følgende Antal:

200 Rifler for Fodfolk

100 " " Rytteri

100 Omdreiningspistoler

med fornødent Tilbehør af Sabelbajonetter, Lommetasker og øvrige Requisites. De nuhavende Taprifler vilde da foreløbigt kunne tages i Reserve til Uddeling til Frivillige i paakommende Tilfælde. Reservebeholdningen af Riflerne tænkes fordelt omtrent ligeligt imellem de 3 Forter her paa Øerne.

Under St Croix Urolighederne følte blandt det i Frederiksfort af Oprørerne indesluttede Mandskab i høi Grad Savnet af 1 a 2 Kanoner, idet Skud fra saadanne sandsynligviis vilde have splittet Oprørshoben og mulig forhindret videre Ødelæggelse. Det maa derfor ogsaa ansees for ønskeligt, om der til hvert af de 3 Forter maa erholdes 2 lette, transportable Kanoner, svarende omtrent til de i Marinens Skibe værende 4 ¹/₂ dige riflede Fartøiskanoner, saaledes at de, om fornødent, ogsaa kunne bruges ude i Landet; muligt vilde de saakaldte Kuglesprøiter (Mitrailleuser) være at foretrække; Afgjørelsen af dette Spørgsmaal maa man imidlertid henstille til mere sagkyndig Bedømmelse.

Men Hensyn til Indstillingen om Udsendelse af Officerer fra Armeen til midlertidig Tjeneste i Hærstyrken skal anføres, at det med Styrkens ringe numeriske Antal er af yderste Vigtighed, at Commandoen er saa ef-

fectiv som mulig, og at Officererne stedse ere i Besiddelse af tidssvarende militair Uddannelse. De Officerer, der hidtil ere blevne ansatte som Premierlieutenanter og Capitainer ved Hærstyrken savne imidlertid let efterhaanden som de blive ældre den militære Uddannelse, som Hærens Officerer i de tilsvarende Charger have erholdt, de ere som oftest komne til Vestindien som unge Secondlieutenanter, deres militaire Dannelse har ikke kunnet [opslag 923] fortsættes her paa Øerne, og deres Dygtighed som Officerer aftager derfor let med Aarene, saameget mere som de indskrænkede Avancementsforhold i Hærstyrken medføre, at de fast ansatte Officerer i samme i Reglen først avancere til Capitainer og Compagnichefer i en saa fremrykket Alder, at de savne den Energi og Legemskraft, der udkræves til at opretholde god militair Aand i et lille isoleret Corps, der bestaaer af hvervede Folk med en kun tarveligt uddannet Underofficersstand, ikke udgjør en Afdeling af den danske Hær og saaledes ikke kan føle sig som integrerende Deel af samme. Paa disse uheldige Forhold vilde der formentlig raades Bod, om det kunde gennemføres, at Hærens Officerer, særligt Premierlieutenanter og Capitainer, kunde udcommanderes eller erholde Tilladelse til for en Tid af mindst 2 Aar at forrette Tjeneste i Hærstyrken i deres respective Charger og imidlertid bibeholde Anciennitet og Charge i Hæren. Hærstyrken vilde da stedse være under Commando af fuldt uddannede Officerer i en kraftig Alder, medens en saadan Ordning tillige vilde medføre, at Pensioner til Officerer og disses Enker, der som Ministeriet bekjendt ialfald hidtil har udgjort den væsentligste Deel af det vestindiske Pensionsbudget, vilde blive besparet.

Hvad Gouverneurens og Overdommerens Gagering og Pensionering af Statskassen angaaer, skal Gouvernementet indskrænke sig til at fremhæve, som alt ovenfor bemærket, at Saadant i og for sig turde være en ligefrem Følge af de paagjældende Embeders Beskaffenhed, som umiddelbart repræsenterende den danske Statshøihed og dennes Haandhævelse. Iøvrigt tør Gouvernementet henvise til det samtidigt med nærværende Indstilling Ministeriet tilstillede Udkast til Anordning om Organisationen af Overbestyrelsen paa de dansk vestindiske Øer og Lønningerne for de til samme henhørende Embedsmænd, samt Forslag til Lov om Forandring i Colonialloven for de dansk vestindiske Øer af 27de November 1863 § 10 m. fl., idet bemærkes, at det saafremt disse Udkast ikke maatte erholde Lovskraft, endvidere forudsættes, at Præsidentens Gage maatte blive udredet af Statskassen. Dennes Tilskud antages forøvrigt i Lighed med den saavidt her bekjendte engelske Praxis kun at angaae selve Gagerne, ikke Overøvrighedens Taffelpenge eller Omkostningerne ved Gouvernementshusenes Vedligeholdelse og Meublering, der forudsættes at skulle udredes af de paagjældende Colonialkasser.

Pensioner til Embedsmænd og disses Efterladte have som Ministeriet bekjendt hidtil udgjort en væsentlig Deel af de vestindiske Øers Udgifter. Pensionsbyrden andrager fortiden for hver af Colonialkasserne over \$ 7000 aarligt. Udgiften, der saaledes i og for sig er meget byrdefuld betragtes saa meget mere som saadan af Befolkningen her, fordi Pensionerne i Reglen nydes af Vedkommende i Moderlandet, og de derhos synes naturligt at burde afoldes af Statskassen, der antages at maatte sørge for de af Staten selv udnævnte Embedsmænd, naar disse blive utjenstedygtige, eller for deres Efterladte, naar de døde. Disse Indvendinger – hvilke der, saavel i og for sig, som særligt under den factisk trykkende finantsielle Tilstand ikke kan frakjendes en vis Vægt, og som hidtil have udøvet en ikke uvæsentlig Indflydelse med Hensyn til den almindelige Forestilling om Colonialkassernes ugunstige Behandling forsaavidt angaae Udredelsen af Administrationsudgifterne, – vilde der raades Bod paa om Pensionernes Betaling overtages af Statskassen. Med Hensyn hertil maa forøvrigt fremhæves, at en saadan Foranstaltning i Forening med Gjennemførelsen af de foranstaaende Indstillinger, formentlig ikke behøver at medføre samme Udgift som nu. Deels forudsættes det nemlig, at Kongelige Ansættelser og deraf følgende Pensionsret maatte begrænses til Gouverneur, Secretairer og Fuldmægtige, Dommere og Politimestere, de lutherske Sognepræster, Landphysici, Toldforvaltere og Postmestre, deels vilde en væsentlig Formindskelse af Pensionsbyrden blive en Følge af den ovenfor omhandlede Besættelse af Officeerspøsterne i Hærstyrken fra Armeen, og endelig vil lignende Følge indtræde, om der maatte gives vestindiske civile Embedsmænd en lettere Adgang til

Befordring i Moderlandet end den, der hidtil har fundet Sted. De fleste Embedsmænd her foretrække passende Ansættelse i Moderlandet, naar Børnene skulle opdrages, ved at imødekomme saadanne Ønsker vil Regjeringen deels i Reglen kunne sikkre Øerne en arbejdskraftig Embedsstand, deels meget væsentlig formindske Pensionsudgiften. Gouvernementet tør tillige udtale, at den Uddannelse, som de herværende mangesidede Forretninger utvivlsomt bibringe Embedsmændene, som Regel kun kan være til Gavn for deres fremtidige Virksomhed i Moderlandet.

Særligt for St Croix skal man endnu andrage om, at Statskassen som en Udgift engang for alle vilde bekoste anlagt en Telegrafledning mellem Christiansteds og Frederiksteds Politikamre, for at sikkre en hurtig Meddelelse om Tilstanden paa Øen [opslag 924] og saaledes væsentlig bidrage til at kunne opretholde Ro med en forholdsviis mindre Militairstyrke. Et saadant Anlæg savnedes som bekjendt stærkt ved Udbruddet af de seneste Uroligheder, og der er ingensomhelst Mulighed For, at det ved privat Foretagelsesaand skulde komme istand, ligesaa lidet som St Croix Colonialkasse fortiden vilde kunne udrede Udgiften derved. Det herværende Telegrafsekselskabs Bestyrer anslaaer Udgiften til c. 6000 vestindiske Dalere, idet han anbefaler anbragt saavel Telefoner som en saakaldet A. B. C. Apparat paa 3 Stationer, nemlig Christiansted, Kingshill og Frederiksted. Den almindelige Politivagt paa hver af Endestationerne vil kunne betjene de nævnte Apparater, og saaledes til enhver Tid af Døgnet forvise sig om Tilstanden.

Under Forudsætning af at Overbestyrelsen omordnes i Overensstemmelse med det idag hjemsendte Anordningsudkast, vil den aarlige finansielle Betydning af Gouvernementets ovenfor udvikede Forslag til Hjælp fra Statskassen, sammenlignet med Colonialkassernes nuværende Udgifter, blive – foruden Beskyttelse af en Orlogsmand og den derved samt ved Øernes Forsyning med Vaaben fra Moderlandet muliggjorte Besparelse i begge Øernes Militairudgifter, der for Øieblikket næppe kan angives nøiagtigt i Tal – saaledes:

	S ^t Thomas	S ^t Croix
Besparelse af Gouverneurens Gage (Taffelpenge fraregnede)	\$ 7,500	
Besparelse af Præsidentens d ^o		\$ 4000
Reiseudgifter for Gouverneuren		- 500
Besparelse af Overdommergage, - halft for hver af Øerne	- 1,750	- 1750
Besparelse af den nuværende Pensionsudgift	<u>- 7000</u>	<u>- 7000</u>
Ialt	\$ 16,250	\$ 13,250

hvorimod de samme Udgifter for Statskassens Vedkommende ville andrage \$ 12,500 (halv Gouverneurgage \$ 3,750. halv Overdommergage \$ 1750 og til Pensioner c \$ 7000) for hver af Øerne. Endvidere tilkommer særligt for St Croix engang for alle Omkostningerne ved Anlægget af en Telegrafledning imellem Christiansteds og Frederiksteds Politikammer.

Gouvernementet har ved de forestaaende Forslag bestræbt sig for at forestaae saa ringe Offre som muligt fra Statskassen for at ophjælpe Øerne fra deres nuværende fortrykte Tilstand, og da tillige at gjøre Forslaget i Overensstemmelse med, hvad der, i lignende fremmede Colonier følges med Hensyn til det finansielle Forhold til Moderlandet.

Aug. Garde

/ Carl Hattensen

Til Finantsministeriet

Gjenpart.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

St. Thomas den 15de Januar 1879.

N°. 1

Idet Gouvernementet vedlagt tilstiller Finantsministeriet:

1. Udkast til Anordning om Organisationen af Overbestyrelsen paa de dansk vestindiske Øer og om Lønningerne for de til samme henhørende Embedsmænd.

2. Forslag til Lov om Forandring i Colonialloven for de dansk vestindiske Øer af 27de November 1863 § 10 m. fl.

3. Gjenpart af den af Overdommer i den Kongelige Vestindiske Landsoverret under 24de f. M., afgivne Betænkning,

skal man tjenstligst meddele Følgende:

En Forandring af Overbestyrelsen af Øerne ved Præsidentpostens Inddragelse har alt i flere Aar været Gjenstand for Overveielse, og har fra første Færd af mig været anset for ønskeligt. I Aaret 1872 forefandt jeg imidlertid ved min Ankomst hertil som Gouverneur Anordningen om den nuværende Ordning vedtagen i begge Øers Colonialraad, og jeg maatte da indstille denne Anordning til at erholde Kongelig Stadfæstelse, navnlig fordi ingen Stemning kunde vendes her paa St Thomas for den nu foreslaaede Ordning.

Jeg har senere saalænge forskellige ydre Betingelser, saasom en sikker Forbindelse mellem Øerne ved Dampskib og Telegrafledning, for Reformens heldige Gjennemførelse endnu manglede, og saalænge der for denne ikke syntes at være enten den tilbørlige Sympathi eller egentlig Nødvendighed – troet at maatte stille Sagen i Bero, og er derfor hidtil ikke fremkommet med noget Forslag til Forandring.

Efter de sidste ulykkelige Begivenheder paa St Croix stiller Sagen sig imidlertid væsentligt forskjellig. Gjennemførelsen af de ved Oprøret nødvendiggjorte Foranstaltninger af Afviklinger af de overordentlig betydelige finantsielle Forpligtelser, der allerede nu paahvile St Croix Colonialkasse, medens en Forøgelse i den nærmeste Fremtid endvidere synes uundgaaelig, Alt dette medfører et saadant Ansvar og kræver en saa direkte Virksomhed for Gouvernementet, som efter den vundne Erfaring umuligt kan fyldegjøres, naar den skal realisere igjennem en Mellemautoritet. Det er denne Overbevisning, der nu har foranlediget mig til at forelægge Ministeriet de paagjældende Udkast til Afgjørelse, jeg maa imidlertid særlig fremhæve, at naar Saadant nu skeer i Forening med Indstillingen af D. D. N° 13 om fremtidig Understøttelse fra Moderlandet til [opslag 925] Bestridelse af Coloniernes Udgifter, da er det fordi en heldig Udvikling af Øernes Forhold og Opretholdelsen af tidssvarende Samfund herude efter min bedste Overbevisning absolut er betinget af, at der hjemmefra paa den ene eller anden Maade ydes Øerne en virksom finantsiel Hjælp. Uden en saadan vil ethvert betydeligt Fremskridt her umuliggjøres eller dog kun blive halvt gennemført, og den i Udkastene foreslaaede Administrationsforandring vilde derfor ogsaa tabe sin Betydning. For mit personlige Vedkommende tør jeg heller ikke tilbageholde den Udtalelse, at jeg uden nogen saadan Hjælp hjemmefra, under St Croix Colonialkasses nuværende Tilstand, og efter den hidtil vundne Erfaring om de med Gouverneurposten forbundne Udgifter af finantsielle Hensyn ikke turde paatage mig Ansaret for fremtidig at skulle modtage min halve Lønning fra St Croix, et Hensyn der selvfølgelig helt bortfalder, hvis Gouverneurens Lønning blev overtaget af Statskassen.

I det nærværende Sag saaledes forelægges Ministeriet tilføies endnu, at det var mit Ønske forinden Udkastenes Hjemsendelse at have confereret med det af St Croix Colonialraad i Anledning af Oprørsforanstaltninger nedsatte Udvalg, men har maattet opgive Saadant, da der fremdeles under Trykket af den øieblikkelige Trang og Uvisheden om Øens Fremtid, savnes den fornødne Ligevægt i Sindene hos samtlige Vedkommende derovre til en rolig og alsidig Forhandling af Hensyn til at Finantsministeriet mulig maatte finde det rettest at foranledige de paagjældende Spørgsmaal forhandlede under Rigsdagens nærværende Samling, har jeg imidlertid ikke turdet tilbageholde Sagen længere. Ved en eventuel Forelæggelse for Colonialraadet vil Gouvernementet tage Hensyn til de af Overdommeren i formel Henseende fremsatte Bemærkninger.

Aug. Garde.

/ Carl Hattensen

Til Finantsministeriet.

Udkast

til Anordning om Organisationen af Overbestyrelsen paa de dansk vestindiske Øer og om Lønningerne for de til samme henhørende Embedsmænd.

§ 1.

Overbestyrelsen paa de dansk vestindiske Øer udøves fremtidigt for begge Overøvrighedskredses Vedkommende af Gouverneuren, hvis Sæde som Følge heraf afvekslende bliver paa St Thomas og St Croix, alt efter som Forretningernes Krav nødvendiggjør det. Besørgelsen af de daglige Overøvrighedsforretninger i hver Kreds udføres, særlig under Gouverneurens Fraværelse, af vedkommende Gouvernementssekretair efter Gouverneurens nærmere Bestemmelse.

I ethvert af Gouvernementssekretariatene ansættes to Fuldmægtige, der foreløbigt antages af Gouverneuren og først efter en Tjenestetid af to Aar kunne erholde kongelig Udnævnelse, De kunne efter Gouverneurens nærmere Bestemmelse forflyttes fra det ene Secretariat til det andet og ere forpligtede til at overtage Constitutioner paa hvilkensomhelst af Øerne i Stillinger, som ere over deres egne, under de for Constitutionstilfælde gjældende Lønningsbestemmelser. Udgifterne til Extraskrivere, Contoirrequisiter og Budde-løn i Secretariatene fastsættes ved aarlige Bevillinger til Budgetterne.

§ 2.

Gouverneuren oppebærer en aarlig Gage af 7,500 Vestindiske Dalere, der udredes med Halvdelen af hver af Colonialkasserne, samt i Taffelpenge for St Thomas 2500 og for St Croix 2000 Vestindiske Dalere.

§ 3.

De to Sekretairer oppebære en aarlig Gage, paa St Thomas af 3,600 og paa St Croix af 3000 Vestindiske Dalere. Fuldmægtigene lønnes hver med en Gage af 1200 Vestindiske Dalere. Samtlige nævnte Embedsmænd ere efter en Tjenestetid af 5 Aar berettigede til et aarligt Tillæg af 150 Vestindiske Dalere og efter andre 5 Aar til et yderligere aarligt Tillæg af samme Størrelse, hvilke Tillæg dog ikke medtages under en eventuel Pensionsberegning. Ved Beregningen af den Tjenestetid, hvorefter Tillæget for vedkommende Embedsmand bestemmes, bliver der at gaae ud fra Tidspunkt, paa hvilket han først har erholdt kongelig Udnævnelse i det paagjældende, eller et sideordnet [*opslag 926*] Embede, eller andet ikke ringere aflagt Embede. Som sideordnede Embeder skulle i saa Henseende for Secretairernes Vedkommende de nuværende Gouvernements- og Præsidentskabssecretairposter ansees.

§ 4.

Anordning af 1ste Marts 1873 om Lønninger for de til Overbestyrelsen paa de Dansk Vestindiske Øer hørende Embedsmænd m. m. ophæves. De i sammes § 2 omhandlede Præsidentskabssecretairen tillagte Sportler for Regnskabsførelsen ved Bureauforstrækninger indgaae fremtidigt i St Croix Colonialkasse, hvorhos Salget af Stempelpapir vil være Secretairen uvedkommende.

[*opslag 927*] Tom

[*opslag 928*] Gjenpart

Præsidentsakbet for St Croix

Den 3^{die} Februar 1879.

N° 185.

I Anledning af det høie Gouvernements Skrivelse af 28de f. M. N° 161, hvori begjæres oplyst om det Beløb af \$ 111,065, som ifølge Præsidentskabets Skrivelse af 11te f. M. N° 63 udgjør Totalbeløbet af de af Statskassen \$ 125,000 tilstaaede Bureauaan er bleven reduceret eller om yderligere Udlaan udover de \$ 85,576 – 35^{cts}, hvorfor Gjenparter af Forskrivninger ere fremsendte, undlader man ikke at meddele, at det hele tilstaaede Beløb af \$ 111,065.35 formentligen vil blive udlaant, hvortil endvidere vil komme \$ 4000 som den 27de f. M. er udlaant til Opbyggelsen af Plantagen Great Fountain Værker til Plantagens Administrator Her Macmillan mod Bureausikkerhed i Plantagens Høst, for hvilket Beløb Tilbagebetaling forinden Høstens Tilendbringelse Planter Mac Dermott har stillet yderligere Sikkerhed i en Executionsforretning foretaget i hans Faveur i Plantagen Strawberry Hill for et Beløb af \$ 12,000. Efterhaanden som de senere udstedte eller udstedende Forskrivninger blive berigtigede skulle Gjenparter deraf blive fremsendte.

Slutteligen tillader man sig at anholde om at der af de ovennævnte \$ 125,000 maa blive inddraget ved Vexler et Beløb af \$ 35,000.

J. A. Stakemann

/ S. W. van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

[opslag 929]

Gienpart

Præsidentskabet for St. Croix.

Nº 142.

Den 24de Januar 1879.

I Henhold til det høie Gouvernements Skrivelse Nº 105 har Man den Ære herved at fremsende Beretninger angaaende Trangsforholdet af de i Oprøret Skadelidte her paa Øen, som Man paa Grund af den korte Tid, der var tilstaaet til de den 11te ds: indsendte Beretningers Afgivelse desværre ikke saae sig istand til dengang at udtale sig om:

1. Med Hensyn til de skadelidte Plantager og deres Eiere har Man angaaende Trangsforholdet meent at burde opstille følgende 3 Categorier:

a. Dem, som endnu ansees for velstaaende og som kun undtagelsesvis har trængt til mindre contante Forskud for en kort Tid.

b. Dem, som i det Hele Taget ikke kunne ansees for trængende, men hvis pecuniære Stilling er vanskelig [opslag 373] lig paa Grund af Tidsforholdene og derfor trænge til Hjælp.

c. Dem, som paa Grund af de mange Aars Ulykker og specielt for Plantagen Work & Rest, Diamond & Ruby, Castle Coakley, Slob og Barrenspots Vedkommende ved Tabet af den største Deel af forrige Aars Høst ved Fælleskogeriets Standsning – nu ved Oprørets Ødelæggelser ligefrem ere komne i Trang.

Af de paa den ved Præsidentskabets Skrivelse af 11te ds: Nº 63 fremsendte Liste I vilde Man da af de derpaa opførte Brandlidte Plantager henføre

under Kategorie a.

Nº 4, 5, 11, 15, 19, 25, 26, 27, 37, 39, 42, 48, 50, 52, 53.

under Kategorie b.

Nº 12, 13, 18, 28, 29, 30, 31, 38, 40, 44, 45, 46, 47.

under Kategorie c.

Nº 1, 3, 7, 9, 14, 16, 17, 20, 21, 22.

Af de Øvrige

bor i Udlandet Eierne af Nº 6, 8, 23, 24, 32, 33, 34, 36, 41, 44.

overtaget af Statskassen: Nº 2 og 10.

under Skifterettens Behandling Nº 35 og 43 & 51. [opslag 930]

2. Med Hensyn til Skaden tilføiet Byen Frederiksted tillader Man sig at henvise til den af Politimesteren i Frederiksted i Forbindelse med Reliefcommitteens Secretair ifølge Politikammerets hoslagte Skrivelse af 22de ds: foretagne Skjøn angaaende nævnte Forhold, idet Man kun skal tilføie, at der endnu ikke i Frederiksted er foretaget endog blot en Forberedelse til Gjenopbyggelse af noget Vaaningshuus.

3. Med Hensyn til Tab tilføiet Andre paa Landet som ikke henhøre til Sukkerplantager bemærkes, at samtlige de paa Liste IV opførte Personer levede i smaa Kaar og Tabet er meget føleligt for dem.

J. A. Stakemann

/van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer.

Rigtig Gienpart

J Duus, fm

Gienpart

Nº 20.

I Anledning af det høie Præsidentskabs Skrivelse af 18de dennes Nº 96 undlader jeg ikke – efter at have forhandlet derom med Relief-Committeens Secretair – tjenstligst at indberette, at, hvad de paa min ved Skrivelse af 10de dennes No 13 indsendte Liste opførte Eiendomsbesiddere angaae, ere de alle trængende med Undtagelse af følgende:

Nº 1 & 2	Strandgade	R. J. Robinson
2A, 3, 4 og 5	“	J. A. Hills Døds Bo (fallit)
6	“	Edward Roche
10, 11 og 12	“	W ^m Moore
14A & B	“	Afg. Ch. Wallace og Kones Bo (fallit)
5, 6, 7A & 7B	Kongensgade	P. C. Buch
17B	Kongensgade	og
58 & 59B	Dronningensgade	Jane Jackson
10	Dronningensgade	Robert Flynn

hvilke jeg ikke troer kunne kaldes trængende, om det end kan være umuligt for Nogle og vanskeligt nok for Andre af dem at opbygge deres nedbrændte Eiendomme.

Med Hensyn til dem, der have lidt Tab paa Løvsøre, Varer, Klæder, Penge etc. vil jeg klassificere de paa min ovennævnte Liste anførte Skadelidte saaledes:

Ikke trængende: Feilberg, R. Robinson, M & S. G. Melchior, Roche Bros & Co, William Moore, R. Flynn, P. Stevensons Bo, Willard og Charles Wallace's Fallitbo.

Meget trængende: Mr A. Dunlop's Børn, Mrs Westcott, Mrs S. Robertson, Miss E. Benners og Søster, Miss A. S. Meyer, Jane Buntin, Ann Simonds, Louise Langballe, Mr E. Wood, Mrs Margarette Grant, Mrs Daniel Heyliger og Døttre, Miss Wilhelmine Dahl, Ferdinand Gyllich, Miss Etheline Weyley, Susannah Williams, Mary Williams, Thomas og Frederik Ramsay, Ellen Isaac, Sarah Petersen, Ann Mary Williams, Jane Fogherty, Angelica Rouch, Richard Mac Intoch, Robert Flanders, [*opslag 930*] Sarah Mathias, Mrs Douté og Familie, Mrs Caroline Hennemann og Datter, Jane Magee, Susannah James, Margareth Isaac, Mery Eddy og Moder Lavinico Bager, Margareth Lee og Moder, Mrs Wilhelmine Schuster, Mrs Ann Irwin, Mary Campbell og Moder, Susanne Fesco, Maria Miller, Rachel Danielsen, Mary Hatchett, Adelaide Barnett, Victoria Wendell, Sarah Martin, Mrs Raahauge, Louise Ryan og Datter, Paulus Williams, Sophia Harrison, Sophia Simmons, J. L. Usher, S. M. Douté og Wilhelm Forsberg.

Alle de Øvrige vil jeg kalde "trængende", sog saaledes at Efternævnte maa ansees for noget "mindre trængende":

Jane Jackson, Eleonora Pollydore, Mary Barnesog Mary O'Reilly, Mrs Ramsay, Petronella Piper, Sarah Simmonds, J. Reyter, W. H. Brown, H Kjerulff, Peter Joshua og Charles Behagen.

Eliza Jacobsen er fornylig afgaaet ved Døden uden at have efterladt sig Arvinger.

Frederiksteds Politikammer den 22de Januar 1879.

R. Petersen. const.

Til Præsidentskabet for St Croix.

Liste III

Specificeret Opgivende af Tab tilføiet St Croix Colonialkasse ved Negeropstanden i 1878.

1. Brændte Bygninger

Gjenopførelsen af Toldbodbygningen i Frederiksted ifølge Bygningsinspecteurs

specificerede Overslag	\$ 4,133.25
D° af Mt Victory Skolehus	" 2,635.57
D° " Petroleumshuset ved Fortet	147.50
Reparation af Smaaskade tilføjet Fortet	100 "
Det tidligere Retshus paa Kingshill og Skolehuus samt Politibetjentboligen	<u>4,500 "</u>
	\$ 11,516.32

2. Tab af Indtægter og forøgede Udgifter

a. Tab af Indtægter bliver formeentligen som tidligere Opgivet \$ 15,000

b. Udgifterne i Anledning af Opstanden ere derimod langt større end paaregnet nemlig:

i October 1878	\$ 3,610.93		
i November "	" 2,204.24		
i December "	" 1,715.58		
Forøgede Udgifter paa Contoen "Militairudgifter"			
i de 3 Maaneder	789.40		
i Januar, Februar og Marts paaregnes ca.	<u>" 3,000 "</u>	<u>11,320.18</u>	<u>26,320.18</u>
			\$ 37,836.50

[opslag 932]

Liste IV

Specificeret Opgivende af Tab tilføjet Andre paa Landet, som Ikke henhøre til Sukkerplantager:

<u>Dyrlæge O'Reilly</u> med Familie boede i den tidligere Politibetjentbolig paa Kingshill, mistede af Indboe for	c \$ 200 "
<u>Lærer J. Brown</u> med Kone og 4 Børn, Tab	" 200 "
" <u>P. Thompson</u> Kone og Moder paa Kingshill	" 200 "
<u>Hjælpelærerinde Madelane Bourke</u>	" 50 "
<u>Slagter Andrew Harrigan</u> Kingshill	" 700 "
<u>Jordemoder Madam Høyer</u> do	" 205 "
<u>Eieren af Qvæg-Plantagen Prosperity & Northstar</u> , Sarauw, Tab	<u>300 "</u>
	\$ 1,855 "

[opslag 933]

Liste I

Specificeret Opgivende af Skaden tilføjet Øens Sukkerplantager.

Løbe N°	Plantage Eier	Skadens Beskaffenhed	Anslaaet Størrelse				
1.	<u>Work & Rest</u> V. C. Hvid	Bolig, Forvalterhuus Smedie, Hestestald Meubler	trængende	1400	-	2800	-
2.	<u>Mont Pellier</u> Stats-Kassen	Værker Forvalterbolig	Statskassen	2200	-	3000	-
3.	<u>Glynn & Windsor</u> J. Quale	Bolig Forvalterbolig	trængende	2200	-	3000	-
4.	<u>Concordia</u> W. H. Heyliger og M ^c Cornick	Værker Bolig Producter	velstaaende			7000	.
5.	<u>Morningstar</u> F. Farelly	Værker, Bolig, Bolig, Meubler Stalde, Inventarium Producter	do	8000	-	15.000	-
6.	<u>Strawberry Hill</u>	Værker, Bolig, Inventarium	Absentee	10.000	-		

	Henderson	Meubler Producter		100 900	- -	11.000	-
7.	<u>Diamond & Ruby</u> Mac Govern	Værker og Bolig Inventarium og Proviant Meubler Producter	trængende	5000 420 500 320	- - - -	6.240	-
8.	<u>Castle Coakley</u> Juliane Ratcliffes Arvinger	Værker, Forvalterbolig Sygehus, Inventarium, Proviant Producter Skader paa Høsten	absentee	6200 790 3000	- - -	9.990	-
			Overføres			58.030	-
	<i>[opslag 934]</i>		Overført			58.030	-
9.	<u>Lebanon Hill</u> H. Riis	Vaaningshuus Værker Meubler Inventarium Producter	trængende	1500 3000 1000 600 640	- - - - -	6.740	-
10.	<u>Peters Rest</u> Stats-Kassen	Vaaningshuus Mulestald Forvalterbolig	Statskassen	800 800 200	- - -	1800	-
11.	<u>Anguilla</u> F. Coulter	Et nyt Vaaningshuus Inventarium Værker Forvalterbolig Meubler Producter 41 Agres Høst	velstaaende	3000 740 5000 500 1500 500 4000	- - - - - - -	15.240	-
12.	<u>Bethlehem</u> Fru Moore	2 Sæt Værker 2 Forvalterboliger, 2 Hestestalde, Sygehuus 1 Vaaningshuus Inventarium Producter 70 Agres Land ødelagde	midlertidigt trængende	9000 3000 1000 1000 3000	- - - - -	17.000	-
13.	<u>Fredensborg</u> Fru Moore	Vaaningshuus Værker Inventarium Meubler Producter 30 Agres Rør		2000 6000 500 800 500 1800	- - - - - -	11.600	-
14.	<u>Mt. Pleasant</u> Chr: Holm	Værker, Hovedbygning Forvalterbolig, Hestestald og 10 Negerhuse Inventarium Meubler Producter 4 Agres Land ødelagt	trængende	7000 1000 1000 2.290 300	- - - - -	11.590	-
15.	<u>Mon Bijou</u> A. Latimer	Værker Produkter	velstaaende	7000 930	- -	7.930	-
			Overføres			129.900	-
			Overført			129.900	-
16.	<u>Body Slob</u> W. de Nullys Bo	Værker Hovedbygning	trængende	4.600 2000	- -		

	og M ^{rs} de Nully	Forvalterbolig Inventarium Meubler Producter	800 840 285 1327	- - - -	9.852	-
17.	<u>Barren Spot</u> Chr. & W ^m M ^c Evoy	Værker do Hovedbygning Sygehuus Inventarium Meubler Producter	13000 1500 500 1000 200 1912	- - - - - -	18.112	-
18.	<u>Clifton Hill</u> E. E. Svitzer	Hovedbygning Meublement Producter	5000 3000 1200	- - -	9.200	-
19.	<u>Blessing</u> Thv Kirk	Bygninger beskadigede Producter 8 Agre Rør	400 70 300	- - -	770	-
20.	<u>Rust up Twist</u> J. Arendrup	Bolig Forvalterbolig Smedie og Magashuus Meubler Producter	1500 800 200 530 230	- - - - -	3.260	-
21.	<u>Canaan</u> Skeltons Enke	Værker og Bygninger do Inventarium Meubler Producter	3000 350 110 90	- - - -	3.550	-
22.	<u>La Vallee</u> F. Reynolds	Værker do 6 Negerhuse Hovedbygning Hestestald og Magashuus Meublement Producter 12 Agres Land ødelagt	4000 300 2000 250 2000 950 700	- - - - - - -	10.200	-
23.	<u>River</u> General Newton	Værker, Forvalterbolig Stalde og Hospital Inventarium Meubler	18.500 1300 500	- - -		
		Overføres	20.300	-	184.874	-
	<i>[opslag 935]</i>	Overført	20.300	-	184.874	-
		Producter 20 Agres Land ødelagte	3.260 1800	- -	25.360	-
24.	<u>Fountain</u> W Cumming	Værker, Forvalterbolig Udhuse og Stald Inventarium Meubler Producter	6500 200 1500 1500	- - - -	9.700	-
25.	<u>Grove Place</u> M. & S. G. Melchior	Værker, Forvalterbolig Heste, Mulestalde og Smedie Inventarium, 1 Mule og 25 Faar dræbte Meubler Producter	6000 1450 300 1150	- - - -	8.900	-
26.	<u>Two Friends</u> D. Rafael	Vaaningshuus, Forvalterhuus Inventarium	2000 60	- -		

		Meubler		2500	-		
		Producter		120	-		
		8 Agres ødelagt		480	-	5.160	-
27.	<u>Mont Pellier</u> P. O'Reilly	Bygninger	do	2500	-		
		Inventarium		400	-		
		Meubler		250	-		
		Producter		1760	-	4.910	-
28.	<u>Jealousie</u> Fru Moore	Værker, Forvalterbolig, Magashuus og Hestestald	midlertidigt trængende	4000	-		
		Inventarium		650	-		
		Meubler		175	-		
		Producter		850	-		
		6 Agres ødelagte		540	-	6.215	-
29.	<u>Upper Love</u> J. Farelly	Værker, Hovedbygning, Forvalterbolig, Magashuus	do	9000	-		
		Inventarium		800	-		
		Meubler		1000	-		
		Producter		700	-		
		7 Agres ødelagte		800	-	12.300	-
30.	<u>Lower Love</u> J. Farelly	Værker, Hovedbygning	do	10.000	-		
		Inventarium		800	-		
		Meubler		1000	-		
		Producter		700	-		
		16 Agres ødelagte		2560	-	15060	-
			Overføres			272.479	
			Overført			272.479	
31.	<u>St. George</u> A. Fleming	Værker og Bygninger	midlertidigt trængende	7000	-		
		Inventarium		500	-		
		Producter		4320	-		
		60 Agres ødelagte		8000	-	19.820	-
32.	<u>Castle Bourke</u> General Newton	Værker	Absentee	6000	-		
		Hovedbygning		2200	-		
		Forvalterbolig		800	-		
		Producter		2000	-		
		Inventarium		1500	-	12.500	-
33.	<u>Adventure</u> M ^c Cormick og Hugh Lang	Værker	do	6000	-		
		Forvalterbolig		800	-		
		Meubler		150	-		
		Producter		1600	-		
		6 Agres ødelagte		450	-	9000	-
34.	<u>Paradise</u> M ^c Cormick og Hugh Lang	Værker	do	4000	-		
		Inventarium		1000	-		
		En Deel af Forvalterboligen Smedie og Hestestald		800	-		
		Producter		760	-		
		4 Agres ødelagte		400	-	6960	-
35.	<u>Golden Grove</u> og <u>Negrobay</u> J. A. Hills Bo	Værker	Skifteretten	6000	-		
		Hovedbygning		6000	-		
		Forvalterbolig etc		1500	-		
		Inventarium		1350	-		
		Meubler		2000	-		
		Producter		1100	-		

		15 Agres ødelagte		1600	-	19.550	-	
36.	<u>Plessens og Mt Pleasant</u> A. Tower & H. Kerr	2 Sæt Værker og Bygninger Inventarium Meubler Producter 45 Agres ødelagte	Absentee	25.000 3.400 1500 5750 3200	- - - - -		38.850	-
37.	<u>Diamond</u> Major W. F. Moore & P. M ^c Dermott	Forvalterbolig, Provianthuus Inventarium og Proviant Meubler Producter 20 Agres ødelagte	velstaaende	1500 400 150 830 2400	- - - - -		5.280	-
			Overføres				384.439	-
	<i>[opslag 936]</i>		Overført				384.439	-
38.	<u>Williams Delight</u> A. Flemming	Forvalterbolig Producter	midlertidigt trængende	1000 1000	- -		2.000	-
39.	<u>Enfeildgreen</u> James Vilson	Værker Inventarium Producter	velstaaende	4000 500 1900	- - -		6.400	-
40.	<u>Manningsbay</u> H. Patterson	Værker og Bygninger Inventarium Meubler Producter 18 Agres ødelagte	midlertidigt trængende	5000 1000 1200 2900 1440	- - - - -		11.540	-
41.	<u>Bettys Hope</u> Samuel Thompsons Arvinger	Værker Sygehuus Forvalterbolig og andre Bygninger Inventarium Meubler Producter 18 Agres ødelagte	Absentee	5000 2000 2000 1000 1200 2.900 1440	- - - - - - -		15.540	-
42.	<u>Punch</u> Alex: Latimer	Værker Forvalterbolig og andre Bygninger Inventarium Producter	velstaaende	4000 1000 300 350	- - - -		5.650	-
43.	<u>Mt. Stewart</u> C. A. Fontaines Bo	Hovedbygning og Forvalterbolig Meublement Producter	Skifteretten	4000 2000 1000	- - -		7000	-
44.	<u>Annally</u> Fru Moore	Værker Hovedbygning Inventarium Forvalterbolig Producter	midlertidigt trængende	7000 1000 1500 800 2500	- - - - -		12.800	-
45.	<u>Nickolas</u> Fru Moore	Skade paa Værker og Bygninger	do				800	-
46.	<u>Mt. Victory</u> Fru Moore	Værker Hovedbygning Forvalterbolig	do	6000 2000 800	- - -			
			Overføres	8.800	-		446.169	-
			Overført	8.800	-		446.169	-
		Stalde, Hospital Inventarium		1000 1000	- -			

		Producter	4500	-	15.300	-	
47.	<u>Carlton</u> Robert Skeock	Værker med tilhørende midlertidigt Bygninger og Maskiner trængende totalt ødelagt Inventarium Meubler, Viin Produkter 52 Agres Land ødelagte	14000 150 900 3700 7500	- - - - -	26,250	-	
48.	<u>Whim & Two</u> <u>Williams</u> Alex: og James Latimer	Værker og tilhørende velstaaende Maskiner og Bygninger totalt ødelagte Inventarium Meubler 73 Agres ødelagte	12000 900 500 2040 9460	- - - - -	25.900	-	
49.	<u>Concordia</u> Towers Arvinger	Værker med tilhørende Absentee Bygninger, Forvalterbolig, totalt ødelagte Inventarium Producter 92 Agres Land ødelagte, 150 Fade à \$ 70	12000 1500 1570 10500	- - - -	25.570	-	
50.	<u>Good Hope og</u> <u>Camporico</u> Alex: og James Latimer	Værker og tilhørende velstaaende Bygninger totalt brændte Forvalterbolig, Magashuus og Stalde Producter 10 Agres Land ødelagte – 15 Fade à \$ 60 30 " " " 60 " " \$ 75	13000 4.500 1550 900 4500	- - - - -	24.450	-	
51.	<u>La Grange</u> T. A. Fontains Bo	Bygninger og Værker Skifteretten 65 Agres Land ødelagte 90 Fade à \$ 60 40 " " " 50 " " \$ 75	5400 3750	- -	9.150	-	
52.	<u>Two Brothers</u> Hugh: Hinkson	Bygninger velstaaende 15 Agres Land ødelagte 20 Fade à \$ 75 75 " " " 75 " "	1500 5625	- -	7.125	-	
		Overføres	13500	-	513.619	-	
	<i>[opslag 937]</i>	Overført	13500	-	513.619	-	
53.	<u>Wheel of Fortune</u> John Hinkson	Værker, totalt ødelagte velstaaende Magashuus og Hestestald Forvalterhuus og Proviaanthuus Meubler Provisioner Negerhuse Producter 12 Agres Land ødelagte, 24 Fade à \$ 60 85 " " " 93 " " \$ 75	10.000 1400 1800 500 190 500 1080 1440 6975	- - - - - - - -	23.885	-	
	Tab ved Høstens Forsinkelse paa samtlige foranstaende Plantager af mindst 1000 Fade à c \$ 70				\$	603.799	-
	<u>Hele Skaden paa Landet</u>				ca \$	<u>673.799</u>	-

Præsidentskabet St. Croix den 10de Januar 1879. *[opslag 938]*

Fortegnelse

over de til Præsidentskabet den 25de Januar 1879 indsendte Gjenparter af de for Fureaulaan til Plantager udstedte Forskrivninger, der enten lyde i Faveur St. Croix Colonialkasse og transporterede til den danske Statskasse, eller lyde i Faveur Statskassen.

/: vide Præs: Skr: 21de Januar 1879 :/

Plantagernes Navne	Udsteder	Forskrivningernes		til Beløb		
		Nummere	Antal	\$	c	
Adventure	W. H. Heyliger	57	1	1000	"	
Barrenspot	C. & W. M ^c Ewoy	20, 29, 40 & 60	4	5990	85	
Bethlehem m. Fl.	Enkefru Moore	47, 68.	2	4640	"	
Bettyshope	R. Skeoch	53.	1	3000	"	
Butlersbay m. Fl.	Enkefru Moore	46, 69.	2	5040	"	
Carlton	R. Skeoch	54.	1	3000	"	
Castle Coakley	J. P. Bruley	18, 23, 33, 58.	4	4025	"	
Cliftonhill	E. Svitzer	21, 37, 66	3	1631	70	
Concordia	W. H. Heyliger	56.	1	1000	"	
Diamond & Ruby	J. P. Bruley	19, 24, 34, 59.	4	4246	35	
Little La Grange m. Fl.	Enkefru Moore	45, 67.	2	3120	"	
La Valle & Belvedere	F. Reynolds	10, 32, 63.	3	3883	30	
Lebanonhill	J. F. Colberg for Riis	12, 25, 36, 50, 70	5	4662	"	
Lower Love	J. Farrelly	11, 26, 39, 75.	4	6040	"	
Manningsbay	H. Patterson	49, 55, 78.	3	4274	85	
Mt Pellier N. S.	P. O'Reilly	65.	1	2060	"	
Mt Pleasant & Solitude	E. Mastersen for Holm	17, 30, 41, 62, 81.	5	7133	"	
Rust up Tvist	J. Arendrup	13, 27, 42, 76.	4	1226	"	
Slob	A. Jensen	14, 48, 79.	3	4699	50	
St. Geoges	A. Flemming	64, 77.	2	7000	"	
Upper Love	J. Farrelly	74.	1	5000	"	
Work & Rest	V. C. Hvid	8, 35, 71, 72.	4	2873	75	
				\$	85.546	35

Det Kongelige Bogholder Contoir, St. Croix den 25de Januar 1879.

O. Krause, cst.

[opslag 939] Tom

[opslag 940]

Specificeret Oversigt

over de til Præsidentskabet indgivne Begjæringer om Laan af det ved Finantsministeriets Skrivelse af 12te December, N° 230, til Raadighed stillede Beløb af \$ 125.000 til Udlaan til Plantere til Istandsættelse af brændte Værker, og til at holde Driften i Gang og underholde Arbejderne, eventuelt til 1ste Juni 1879.

N ^o	Plantagen Eier	Indkomne Begjæringer om Laan				Tilstaet efter					
		Til Istand- sættelse af Værker	Til Driften fra 1 October 1878 til ultimo Marts 1879	Ialt		Samraad med det nedsatte Udvalg af Colonialraadet og i Forbindelse med 2 ^{de} Plantere i Henhold til Plakat 14 Mai 1823 § 2					
1	<u>Diamond & Ruby</u> Mc Govern taget i Besiddelse af Christiansteds Skifteret paa A. B.	3120	"	<u>1.</u> Til Lønninger til Arbejderne \$ 50 om Ugen i 26 Uger	1300	"			Som begjæret	5320	"
				<u>900</u>	"	5320	"				

	Ratcliffes Vegne.			2. 1¼ Fad Meel à er \$ 22 1¼ Tdr. Sild à er \$ 6.25 i 26 Uger	2200	"					
2	<u>Castle Coakley</u> Juliane Ratcliffes Arvinger	2720	"	1. Lønninger à \$ 60 2. 1¼ Fad Meel og 1¼ Tdr. Sild om Ugen	1560 <u>900</u> 2460	" " "	5180	"	Som begjæret	5180	"
3	<u>Lebanon Hill</u> H. Riis	1. Værker 3500 2. Bolig <u>1500</u> 5000	" " "	1. Lønninger à \$ 42 2. 1 Fad Meel og 1 Td Sild om Ugen	1092 <u>730</u> 1822	" " "	6822	"	1. Til Værker \$ 3500 2. - Bolig foreløbig " 3. - Driften <u>1822</u>	5322	"
4	Mt Pleasant og Solitude Chr. Holm	Til Værker, Inventarium, Arbejdsboliger 6380	"	Lønninger \$ 50 om Ugen	1300	"	7680	"	Som begjæret	7680	"
5	Slob Verner de Nully's Bo [opslag 941]	4.300	"	1. Lønninger à \$ 50 2. 1¼ Fad Meel og 1¼ Tdr. Sild om Ugen	1300 <u>900</u> 2200	" " "	6500	"	Som begjæret	6500	"
6	<u>Barren Spot</u> Brødrene Chr. og W. M ^e Evoy	6000	"	1. Lønninger à \$ 60 2. 1½ Fad Meel , 1½ Tdr. Sild om Ugen	1560 <u>1092</u> 2652	" " "	8652	"	Som begjæret	8652	"
7	<u>La Vallee, Belvedere</u> <u>og Canebay</u> Fr. Reynolds	1. Værker 4284 2. Bolig <u>1500</u> 5784	" " "	1. Lønninger à \$ 25 2. ¾ Fad Meel , ½ Td Sild om Ugen	650 <u>520</u> 1170	" " "	6954	"	1. Til Værker foreløbig \$ 3500 2. - Bolig		

									3. – Driften <u>1170</u>	4670	”	
8	<u>Mt Pellier</u> P. O. Reilly	2060	”					2060	”	Som begjæret	2060	”
9	<u>Lower Love</u> John Farely	5000	”	1. Lønninger à \$ 60 2. 1 Fad Meel 1 Td. Sild om Ugen	1560	”						
					<u>730</u>	”				Som begjæret	7290	”
					2290	”	7290	”				
10	<u>Bettyshope</u> S. Thompsons Arvinger	3000	”					3000	”	Som begjæret	3000	”
11	<u>Manningsbay</u> H. Patterson	3000	”	1. Lønninger à \$ 35 2. ¾ Fad Meel 1 Td. Sild om Ugen	910	”						
					<u>550</u>	”				Som begjæret	4460	”
					1460	”	4460	”				
12	<u>Carlton</u> R. Skeoch	3000	”					3000	”	Som begjæret	3000	”
13	<u>St. Georges &c</u> A. Flemming	7000	”					7000	”	Som begjæret	7000	”
14	<u>Upper Love</u> John Farely	5000	”					5000	”	Som begjæret	5000	”
15	<u>Enfieldgreen</u> James Wilson	1000	”					1000	”	Som begjæret	1000	”
16	<u>Clifton Hill</u> E. E. Svitzer	Forvalte rbolig 1000	”	1. Lønninger à \$ 40 2. 1 Fad Meel , 1 Td Sild om Ugen	1040	”						
					<u>730</u>	”				Som begjæret	2770	”
					1770	”	2770	”				
17	Work & Rest V. C. Hviid	Forvalte rbolig 677	”	1. Lønninger à \$ 90 2. 2 Fade Meel , 1½ Td Sild om Ugen	2340	”						
					<u>1400</u>	”				Som begjæret	4417	”
					3740	”	4417	”				
18	Rust up Tvist J. Arendrup	Forvalte rbolig 800	”	1. Lønninger à \$ 30 2. 1 Fad Meel , 1 Td Sild om Ugen	780	”						
					<u>364</u>	”				Som begjæret	1944	”
					1144	”	1944	”				
19	Concordia W. H. Heyliger og J. M ^c Connick	2000	”					2000	”	Som begjæret	2000	”
20	Adventure J. M ^c Connick og Hugh Lang	3000	”					3000	”	Som begjæret	3000	”
21	Mtt Victory			Lønninger \$ 315 om Ugen	8190	”	8190	”		Som begjæret	8190	”

	Butlersbay og Annally								
22	Little La Grange, Becksgrove og Oxford E. W. Moore		Lønninger \$ 195 om Ugen	5070	"	5070	"	Som begjæret	5070 "
23	Fredensborg, Lower Bethlehem og Jealousie M ^{rs} E. W. Moore		Lønninger \$ 290 om Ugen	7540	"	7540	"	Som begjæret	7540 "

[opslag 942]

Recapitulation

N ^o	Plantager	Eiere	Begjæret		Tilstaaet		
			\$	c	\$	c	
1	Diamond & Ruby	M ^c Govern	5.320	"	5.320	"	
2	Castle Coakley	J. Ratcliffes Arv.	5.180	"	5.180	"	
3	Lebanon Hill	H. Riis	6.822	"	5.322	"	
4	Mt Pleasant & Solitude	Chr. Holm	7.680	"	7.680	"	
5	Slob	W. de Nullys Bo	6.500	"	6.500	"	
6	Barren Spot	C. & W. M ^c Evoy	8.652	"	8.652	"	
7	La Vallee, Belvedere og Canebay	F. Reynolds	6.954	"	4.670	"	
8	Mont Pellier	P. O'Reilly	2.060	"	2.060	"	
9	Lower Love	J. Farrelly	7.290	"	7.290	"	
10	Bettys Hope	S. Thompsons Arv.	3.000	"	3.000	"	
11	Manningsbay	H. Patterson	4.460	"	4.460	"	
12	Carlton	R. Skeoch	3.000	"	3.000	"	
13	St. Georges, Hope &c	A. Flemming	7.000	"	7.000	"	
14	Upper Love	G. Farrelly	5.000	"	5.000	"	
15	Enfieldgreen	James Wilson	1.000	"	1.000	"	
16	Clifton Hill	E. E. Svitzer	2.770	"	2.770	"	
17	Work & Rest	V. C. Hvid	4.417	"	4.417	"	
18	Rust up Twist	J. Arendrup	1.944	"	1.944	"	
19	Concordia	W. H. Heyliger	2.000	"	2.000	"	
20	Adventure	J. M ^c Connick	3.000	"	3.000	"	
21	Mt Victory, Butlersbay og Annally	Fru E. W. Moore	8.190	"	8.190	"	
22	Little La Grange, Becksgrove og Oxford	"	5.070	"	5.070	"	
23	Fredensborg, Lower Bethlehem og Jealousie	"	7.540	"	7.540	"	
			\$	114.849	"	111.065	"

Statskassen, maa dette Hensyn vige, saameget mere som et Krigsskibs Udkommando til Vestindien hvert Aar ikke alene vil medføre en Øvelse for Marinens Officerer og Mandskab, men tillige for Statens Vedkommende vil være i Samklang med hvad alle andre europæiske Stater, der have Colonier i Vestindien, baade England, Frankrig, Holland og Spanien, til Stadighed gjøre.

Gouvernementet tillader sig saaledes indtrængende at indstille til Finantsministeriet, at Fregatten Sjælland efter endt Togt maa blive afløst af et andet Krigsskib, og at der fremtidigt maa blive stationeret et saadant her ved Øerne, idet man skal tillade sig at bemærke, at en Dampcorvet ikke alene ansees for at være tilstrækkelig til at afgive den fornødne Beskyttelse for Øerne, men ogsaa vi være at foretrække, forsaavidt som den kan gaae ind i Christiansteds Havn, hvilket en Fregat ikke kan.

I Forbindelse med nærværende Forslag maatte Gouvernementet ogsaa fremkomme med Indstilling til Ministeriet om Tilveiebringelsen af bedre Vaaben til Brug for Militairet og ved en eventuel Armering af Fri-Corpsere, men saavel som Hensyn hertil som med Hensyn til andre Punkter vedrørende Øernes finantsielle

Stilling, hvorom Gouvernementet maa fremkomme med Forslag, nødsages jeg paa Grund af den knappe Tid og de mig for Tiden paahvilende mange uopsættelige Forretninger til at forbeholde mig en nærmere Udtalelse for Ministeriet, idet jeg nu ikkun har søgt at motivere det Telegram, som jeg i Anledning af Ministeriets Ytringer i Skrivelse af 12te d. M. har anseet det for nødvendigt uden Ophold at afsende.

Jeg skal sluttelig tilføie, at jeg den 13de dennes har begivet mig hertil for at varetage visse Forretninger, men jeg agter efter den Europæiske Posts Ankomst at vende tilbage til St Croix den 17de dennes, hvor jeg da vil fortsætte mine Bestræbelser for yderligere at forberede det Nødvendige med Hensyn til Anvendelsen af den forventede Hjælp af Statskassen.

Aug Garde

/ H Hauschill

Til Finantsministeriet.

[opslag 943 - 944] Tom

[opslag 945]

Oversigt

over St Thomæ Colonialkasses finansielle Forfatning den 31' December 1878, – tildeels calculatorisk.

	\$	c	\$	c	\$	c
Colonialkassens contante Brutto Kassebeholdning andrer:						
Hovedkassen i Fortet (Guld \$ 15.288 Cr. Bev. \$ 18.471 Skillemønt \$ 1166)			34.925	"		
i Kassererens Værge			2.966	44	37.891	44
<u>Deraf tilhører:</u>						
1. Uaffordrede Arvemidler			3.054	43		
2. Deponerede Midler (heri inkluderet \$ 3069.76 indbt af J. J. Lunds Bo)			4693	32		
3. - " - ordinaire Skiftemidler paa St. Thomas			6503	85		
4. Lancasterske Skolefond			313	02		
5. Orphansfond			364	50		
6. Milicefond			73	92		
7. Vice Gouverneur Bergs Legat			446	43		
8. Offentligt Øiemed paa St. Thomas /: H. H. Bergs Gave :/			1134	36		
9. Bestillingsmænds Alderdomsforsørgelse			108	51	16.762	34
Ilgjen					21.129	10
<u>Hvortil kommer:</u>						
1. <u>Tilgodehavende Skatterestancer</u> , deels til Incassation hos Kassereren og deels til Inddrivelse ved Fogden, derun- der indbefattet, saavel Matrikulskatter som Nærings- skatter og de saakaldte Løsøre Skatter : Heste, Vogn, Karre, og Baadskatter, nemlig:						
a. Matrikulskatter:						
Grund- & Bygningsskat (Gr:Sk 64 c pr Ager i Sukkerdyrkn.;, 21½ c i anden Dyrkning – Bygn.Sk. 2 c pr □ Alen)			2645	48		
Huusskat (4% af Leieafgiften)			2360	64		
Lygteskat (½ af Huusskatten)			690	49		
b. Næringskatter:						
Boutikskat (beregnet i 13 Klasser)			8294	19		
Lygteskat (¼ af Boutikskatten)			1600	78		
c. Løsøre Skatter:						
Hesteskat (\$ 2 pr: Halvaar for Byen, og \$ 0.66½ c for Landet)			733	75		
Vognskat (\$ 6 halvaarlig for 4 hjulede, \$ 4 for 2 hjulede)			126	"		
Karreskat (\$ 4 halvaarlig)			494	72		

	Baadeskat (halvaarlig af Hulks \$ 5, af Pramme \$ 5, af Vandbaade \$ 5, af Dæksbaade \$ 2, af Seilbaade \$ 1 og af Robade 50 c)			2060	78		
				19.006	83		
	Overføres			19.006	83	21.129	10
	Overført			19.006	83	21.129	10
2.	<u>St. Croix Colonialkasse</u> skylder d. 31 Decbr: 1878 c			6000	"		
	Ifølge Opgivende fra St. Croix Bogholdercontoir for-meentes Colonialkassen der at have tilgode d. 31 Decbr 1878 c \$ 330. Naar der herfra gaaer de for St. Croix Colonialkasse paa St. Thomas i Tiden fra 1 April til 31 Decbr. 1878 udlagte Beløb, efter Fradrag af de skete Indbetalinger c \$ 6.330 fremkommer den anførte Sum.						
3.	<u>Colonialkassens øvrige udestaaende Fordringer</u>						
	a. Protesterede Lund-Hansenske Vexler (heraf er indbetalt af Christiansted Skifteret \$ 3069.76 som ere opførte under "Deponerede Midler". Med Hensyn til den endelige Afgjørelse af dette Krav forventes Ministerisk Bestemmelse.	20.211	40				
	b. Reservefondet (overtaget fra det forhenv: Borgerraad – oprindeligt \$ 5000)	9.981	82				
	c. Orkanslaan pro 1867 – Balance	1.131	85				
	d. – do – " 1871 – do	6.079	97				
	e. St. Thomæ Fattigkasse	393	79				
	f. Enkefondet	69	"				
	g. Forskud og Temporaire Udlæg m. v.	1137	46	39.005	29	64.012	12
	<u>Som Colonialkassen tilhørende og tilgode</u>					\$ 85.141	22
	<u>Derimod skylder Colonialkassen:</u>						
1.	til <u>Finantshovedkassen</u> den 1 April 1878			59.927	32		
	I Tiden fra 1 April til 31 December 1878 skylder Contoen "Finantshovedkassen for almindelige Versurer" til Colonialkassen c	17.536	91				
	hvorimod Colonialkassen i samme Tidsrum skylder til "Finantshovedkassen for budgetmæssige Indtægter og Udgifter" c						
	\$ 7860.27						
	og til "Statsactiverne"	9.406	35	8.130	56		
	Finantshovedkassen tilgode den 31 December 1878					51.796	76
2.	til <u>Statskassen</u> , den tilbageblevne Beholdning andrager den 31 December 1878					10.520	11
						\$ 62.316	87

Det Kongelige Bogholdercontoir, St. Thomas den 6te Februar 1879.

W. Willerup

[opslag 946] Gjenpart

Præsidentsakbet for St Croix

Den 3^{die} Februar 1879.

Nº 185.

I Anledning af det høie Gouvernements Skrivelse af 28de f. M. Nº 161, hvori begjæres oplyst om det Beløb af \$ 111,065, som ifølge Præsidentskabets Skrivelse af 11te f. M. Nº 63 udgjør Totalbeløbet af de af Statskassen \$ 125,000 tilstaaede Bureauaan er bleven reduceret eller om yderligere Udlaan udover de \$ 85,576 – 35^{cts}, hvorfor Gjenparter af Forskrivninger ere fremsendte, undlader man ikke at meddele, at det hele tilstaaede Beløb af \$ 111,065.35 formentligen vil blive udlaant, hvortil endvidere vil komme \$ 4000 som den 27de f. M.

er udlaant til Opbyggelsen af Plantagen Great Fountain Værker til Plantagens Administrator Her Macmillan mod Bureausikkerhed i Plantagens Høst, for hvilket Beløb Tilbagebetaling forinden Høstens Tilendbringelse Planter Mac Dermott har stillet yderligere Sikkerhed i en Executionsforretning foretaget i hans Faveur i Plantagen Strawberry Hill for et Beløb af \$ 12,000. Efterhaanden som de senere udstedte eller udstedende Forskrivninger blive berigtigede skulle Gjenparter deraf blive fremsendte.

Slutteligen tillader man sig at anholde om at der af de ovennævnte \$ 125,000 maa blive inddraget ved Vexler et Beløb af \$ 35,000.

J. A. Stakemann

/ S. W. van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

[Opslag 947]

Specificeret Oversigt

over de til Præsidentskabet indgivne Begjæringer om Laan af det ved Finantsministeriets Skrivelse 12te December 1878 N° 230 til Raadighed stillede Beløb af \$; 125.000 til Udlaan til Planterne til Istandsættelse af brændte Værker, og til at holde Driften i Gang og underholde Arbejderne eventuelt til 1ste Juni 1879.

Plantagens Ejer	Indkomne Begjæringer om Laan								Tilstaaet efter Samraad med det nedsatte Colonialraads Udvalg og i Formindelse med 2 ^{de} Plantere i Henhold til Pl: 14 ^{de} Mai 1823 §: 2.			
	Til Istandsættelse af Værker etc		Til Driften fra 1 ^{ste} October 1878 til Ultimo Marts 1879		Ialt							
	\$	c	\$	c	\$	c	\$	c	\$	c		
<u>1. Plantagen Diamond and Ruby</u> Mc Govern.taget i Besiddelse af Christiansteds Skifteret paa H C Ratcliffes Fallitbos Vegne	3120	-	<u>1.</u> Til Lønninger for Arbejderne \$ 50 om Ugen i 26 Uger <u>2.</u> 1¼ Fad Meel à ca 22.00 1¼ Td: Sild à \$ 6.25 i 26 Uger	1300	-	<u>900</u>	-	5320	-	Som Begjæret	5320	-
<u>2. Plantagen Castle Coakly</u> Juliane Ratcliffes Arvinger	2720	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 60 <u>2.</u> 1¼ Fad Meel 1¼ Td: Sild om Ugen ca	1560	-	<u>900</u>	-	5180	-	Som begjæret	5180	-
<u>3. Plantagen Lebanon Hill</u> H: Riis	<u>1.</u> Værker 3500 <u>2.</u> Bolig 1500 \$ 5000	-	1. Lønninger à \$ 42 2. 1 Fad Meel 1 Td: Sild om Ugen \$	1092	-	<u>730</u>	-	6822	-	1. Til Værker 3500 2. - Bolig foreløbig 3. Driften 1822 \$	5322	-
<u>4. Plantagen Mount Pleasant og Solitude</u> Chr. Holm	Til Værker Inventarium Arbejderboliger \$ 6380	-	Lønninger \$ 50 om Ugen	1300	-		-	\$ 7680	-	Som begjæret	\$ 7680	-
<u>5. Plantagen Slob</u> Werner de Nullys Bo	4300	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 50 <u>2.</u> 1¼ Fad Meel à	1300	-		-	6500	-	Som Begjæret	6500	-

	Skade 5000		1¼ Td: Sild om Ugen ca	<u>900</u> 2200	-				
<i>[opslag 948]</i>									
<u>6. Plantagen Barren Spot</u> Brødrene C & W Mac Evoy	6000 Skade 16000	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 60 <u>2.</u> 1½ Fad Meel 1½ Td: Sild om Ugen	1560 <u>1092</u> 2652	-			Som begjæret	8652 -
<u>7. Plantagen La Vallee Belvedere & Canebay</u> F Reynolds Skade 9000	Til <u>1.</u> Værker 4284 <u>2.</u> Bolig <u>1500</u> 5784	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 25 <u>2.</u> ¾ Fad Meel ½ Td: Sild om Ugen	650 <u>520</u> 1170	-			1. Til Værker foreløbig \$ 3500 2. - Bolig foreløbig 3. Driften \$ 1179	4670 -
<u>8. Plantagen Mount Pellier</u> P. O. Reilly	2060 Skade 3000	-						Som begjæret	2060 -
<u>9. Plantagen Lower Love</u> John Farelly	5000 Skade 8000	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 60 <u>2.</u> 1 Fad Meel 1 Td: Sild om Ugen	1560 <u>730</u> 2290	-			Som begjæret	7290 -
<u>10. Plantagen Bettys Hope</u> S. Thompsons Arvinger	3000 Skade 11000							Som Begjæret	3000 -
<u>11. Plantagen Manningsbay</u> H. Patterson	3000 Skade 6000	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 35 <u>2.</u> ¾ Fad Meel ½ Td: Sild om Ugen ca	910 <u>550</u> 1460	-			Som Begjæret	4460 -
<u>12. Plantagen Carlton</u> R. Skeoch	3000 Skade 14000	-						Som begjæret	3000 -
<u>13. Plantagen St Georges etc</u> A. Flemming	7000	-						Som begjæret	7000 -
<u>14. Plantagen Upper Love</u> John Farelly	5000	-						Som begjæret	5000 -
<u>15. Plantagen Enfieldgreen</u> James Wilson	1000 4500							Som Begjæret	1000 -
<u>16. Plantagen Clifton Hill.</u> E. E. Svitzer	Forvalter bolig \$ 1000 Skade 5000	-	<u>1.</u> Lønninger à \$ 40 <u>2.</u> 1 Fad Meel 1 Td: Sild om Ugen	1040 <u>730</u> 1770	-			Som Begjæret	2770 -

<u>17. Plantagen Work & Rest</u> V. C. Hvid	Forval- terbolig 677 Skade 1400	-	<u>1.</u> Lønninger à 90 \$ <u>2.</u> 2 Fade Meel 1½ Td: Sild om Ugen	2340 <u>1400</u> 3740	- - -				Som Begjæret	4417 4417	- -
<u>18. Plantagen Rust up Tvist</u> J. Arendrup	Til Forval- terbolig 800 Skade 2300		<u>1.</u> Lønninger à \$ 30 <u>2.</u> 1 Fad Meel 1 Td: Sild om Ugen	2340 <u>364</u> 1144	- - -				Som Begjæret	1944 1944	- -
<u>19. Plantagen Concordia</u> R. Skeoch	2000 Skade 7600							2000	Som begjæret	2000	-
<u>20. Plantagen Adventure</u> J. M ^c Cormick og Hugh Lang	3000 Skade 6800							3000	Som begjæret	3000	-
<u>21. Plantagen Mt Victory, Butlersbay & Annaly</u> John Farelly	3000							8190	Som begjæret	8190	-
<u>21. Plantagen Enfieldgreen</u> E W Moore	Skade 10000		Lønninger \$ 315 om Ugen	8190	-			1000	Som Begjæret	1000	-
<u>22. Plantagen Lille La Grange, Becksgrove & Oxford</u> E W Moore			Lønninger \$ 195 om Ugen	5070	-			5070	Som Begjæret	5070	-
<u>23. Plantagen Fredensborg, Lower Bethlehem Jealousie</u> E. W. Moore	Skade 9000	-	Lønninger \$ 290 om Ugen	7540	-			7540	Som Begjæret	7540	-

[opslag 948]

Recapitulation

	Plantager	Ejere	Begjæret	Tilstaet	
1.	Diamond & Ruby.	M ^c Govern.	\$ 5320	\$ 5320	-
2.	Castle Coakley.	J: Ratcliffes Arv:	5180	5180	-
3.	Lebanon Hill.	H Riis	6822	5322	-
4.	Mount Pleasant & Solitude.	Chr: Holm	7680	7680	-
5.	Slob.	W de Nullys Bo	6500	6500	-
6.	Barren Spot.	C & W M ^c Evoy	8652	8652	-
7.	La Vallee, Belvedere & Canebay	F Reynolds	6954	4670	-
8.	Mount Pellier	P O'Reilly	2060	2060	-
9.	Lower Love.	J: Farelly	7290	7290	-
10.	Bettys Hope	S. Thompsons Arv:	3000	3000	-
11.	Manningsbay	H Patterson	4460	4460	-
12.	Carlton	R Skeoch	3000	3000	-
13.	St George, Hope etc	A. Flemming	7000	7000	-
14.	Upper Love	J. Farrelly	5000	5000	-
15.	Enfieldgreen	James Wilson	1000	1000	-
16.	Clifton Hill	E E Svitzer	2770	2770	-

17.	Work & Rest	V C Hvid	4417	4417	-
18.	Rust up Tvist	J: Arendrup	1944	1944	-
19.	Concordia	W H Heyliger	2000	2000	-
20.	Adventure	J. Mc Cornick	3000	3000	-
21.	Mt Victory, Butlersbay & Annaly	Fru E W Moore	8190	8190	-
22.	Lille La Grange, Becksgrove & Oxford	“	5070	5070	-
23.	Fredensborg, Lower Bethlehem, Jalousie	“	7540	7540	-
			\$ 114.849	111.065	-

Fortegnelse

over de til Præsidentskabet den 25de Januar 1879 indsendte Gjenparter af de for Fureulaan til Plantager udstedte Forskrivninger, der enten lyde i Faveur St. Croix Colonialkasse og transporterede til den danske Statskasse, eller lyde i Faveur Statskassen.

Plantagernes Navne	Udsteder	Forskrivningernes		til Beløb	
		Nummere	Antal	\$	c
Adventure	W. H. Heyliger	57	1	1000	“
Barrenspot	C. & W. M ^c Ewoy	20, 29, 40 & 60	4	5990	85
Bethlehem m. Fl.	Enkefru Moore	47, 68.	2	4640	“
Bettyshope	R. Skeoch	53.	1	3000	“
Butlersbay m. Fl.	Enkefru Moore	46, 69.	2	5040	“
Carlton	R. Skeoch	54.	1	3000	“
Castle Coakley	J. P. Bruley	18, 23, 33, 58.	4	4025	“
Cliftonhill	E. Svitzer	21, 37, 66	3	1631	70
Concordia	W. H. Heyliger	56.	1	1000	“
Diamond & Ruby	J. P. Bruley	19, 24, 34, 59.	4	4246	35
Little La Grange m. Fl.	Enkefru Moore	45, 67.	2	3120	“
La Valle & Belvedere	F. Reynolds	10, 32, 63.	3	3883	30
Lebanonhill	J. F. Colberg for Riis	12, 25, 36, 50, 70	5	4662	“
Lower Love	J. Farrelly	11, 26, 39, 75.	4	6040	“
Manningsbay	H. Patterson	49, 55, 78.	3	4274	85
Mt Pellier N. S.	P. O'Reilly	65.	1	2060	“
Mt Pleasant & Solitude	E. Mastersen for Holm	17, 30, 41, 62, 81.	5	7133	“
Rust up Tvist	J. Arendrup	13, 27, 42, 76.	4	1226	“
Slob	A. Jensen	14, 48, 79.	3	4699	50
St. Geoges	A. Flemming	64, 77.	2	7000	“
Upper Love	J. Farrelly	74.	1	5000	“
Work & Rest	V. C. Hvid	8, 35, 71, 72.	4	2873	75
				\$ 85.546	35

Det Kongelige Bogholder Contoir, St. Croix den 25de Januar 1879.

O. Krause, cst.

[opslag 952] Gjenpart

Præsidentskabet for St. Croix.

N° 142.

Den 24de Januar 1879.

I Henhold til det høie Gouvernements Skrivelse N° 105 har Man den Ære herved at fremsende Beretninger angaaende Transsforholdet af de i Oprøret Skadelidte her paa Øen, som Man paa Grund af den korte Tid, der var tilstaaet til de den 11te ds: indsendte Beretningers Afgivelse desværre ikke saae sig istand til dengang at udtale sig om:

1. Med Hensyn til de skadelidte Plantager og deres Eiere har Man angaaende Transsforholdet meent at burde opstille følgende 3 Categorier:
 - a. Dem, som endnu ansees for velstaaende og som kun undtagelsesvis har trængt til mindre contante Forskud for en kort Tid.
 - b. Dem, som i det Hele Taget ikke kunne ansees for trængende, men hvis pecuniære Stilling er vanske-
[opslag 373] lig paa Grund af Tidsforholdene og derfor trænge til Hjælp.
 - c. Dem, som paa Grund af de mange Aars Ulykker og specielt for Plantagen Work & Rest, Diamond & Ruby, Castle Coakley, Slob og Barrenspots Vedkommende ved Tabet af den største Deel af forrige Aars Høst ved Fælleskogeriets Standsning – nu ved Oprørets Ødelæggelser ligefrem ere komne i Trang.

Af de paa den ved Præsidentskabets Skrivelse af 11te ds: N° 63 fremsendte Liste I vilde Man da af de derpaa opførte Brandlidte Plantager henføre

under Categorie a.

N° 4, 5, 11, 15, 19, 25, 26, 27, 37, 39, 42, 48, 50, 52, 53.

under Categorie b.

N° 12, 13, 18, 28, 29, 30, 31, 38, 40, 44, 45, 46, 47.

under Categorie c.

N° 1, 3, 7, 9, 14, 16, 17, 20, 21, 22.

Af de Øvrige

bor i Udlandet Eierne af N° 6, 8, 23, 24, 32, 33, 34, 36, 41, 44.

overtaget af Statskassen: N° 2 og 10.

under Skifterettens Behandling N° 35 og 43 & 51. [opslag 953]

2. Med Hensyn til Skaden tilføiet Byen Frederiksted tillader Man sig at henvise til den af Politimesteren i Frederiksted i Forbindelse med Reliefcommitteens Secretair ifølge Politikammerets hoslagte Skrivelse af 22de ds: foretagne Skjøn angaaende nævnte Forhold, idet Man kun skal tilføie, at der endnu ikke i Frederiksted er foretaget endog blot en Forberedelse til Gjenopbyggelse af noget Vaaningshuus.
3. Med Hensyn til Tab tilføiet Andre paa Landet som ikke henhøre til Sukkerplantager bemærkes, at samtlige de paa Liste IV opførte Personer levede i smaa Kaar og Tabet er meget føleligt for dem.

J. A. Stakemann

/van Brakle

Til Gouvernementet for de dansk-vestindiske Øer.

Gjenpart

N° 20.

I Anledning af det høie Præsidentskabs Skrivelse af 18de dennes N° 96 undlader jeg ikke – efter at have forhandlet derom med Relief-Committeens Secretair – tjenstligst at indberette, at, hvad de paa min ved Skrivelse af 10de dennes No 13 indsendte Liste opførte Eiendomsbesiddere angaae, ere de alle trængende med Undtagelse af følgende:

N° 1 & 2 Strandgade

R. J. Robinson

2A, 3, 4 og 5 “

J. A. Hills Døds Bo (fallit)

6	“	Edward Roche
10, 11 og 12	“	W ^m Moore
14A & B	“	Afg. Ch. Wallace og Kones Bo (fallit)
5, 6, 7A & 7B	Kongensgade	P. C. Buch
17B	Kongensgade	og
58 & 59B	Dronningensgade	Jane Jackson
10	Dronningensgade	Robert Flynn

hvilke jeg ikke troer kunne kaldes trængende, om det end kan være umuligt for Nogle og vanskeligt nok for Andre af dem at opbygge deres nedbrændte Eiendomme.

Med Hensyn til dem, der have lidt Tab paa Løvsøre, Varer, Klæder, Penge etc. vil jeg klassificere de paa min ovennævnte Liste anførte Skadelidte saaledes:

Ikke trængende: Feilberg, R. Robinson, M & S. G. Melchior, Roche Bros & Co, William Moore, R. Flynn, P. Stevensons Bo, Willard og Charles Wallace's Fallitbo.

Meget trængende: Mr A. Dunlop's Børn, Mrs Westcott, Mrs S. Robertson, Miss E. Benners og Søster, Miss A. S. Meyer, Jane Buntin, Ann Simonds, Louise Langballe, Mr E. Wood, Mrs Margarette Grant, Mrs Daniel Heyliger og Døttre, Miss Wilhelmine Dahl, Ferdinand Gyllich, Miss Etheline Weyley, Susannah Williams, Mary Williams, Thomas og Frederik Ramsay, Ellen Isaac, Sarah Petersen, Ann Mary Williams, Jane Fogherty, Angelica Rouch, Richard Mac Intoch, Robert Flanders, [opslag 954] Sarah Mathias, Mrs Douté og Familie, Mrs Caroline Hennemann og Datter, Jane Magee, Susannah James, Margareth Isaac, Mery Eddy og Moder Lavinico Bager, Margareth Lee og Moder, Mrs Wilhelmine Schuster, Mrs Ann Irwin, Mary Campbell og Moder, Susanne Fesco, Maria Miller, Rachel Danielsen, Mary Hatchett, Adelaide Barnet, Victoria Wendell, Sarah Martin, Mrs Raahauge, Louise Ryan og Datter, Paulus Williams, Sophia Harrison, Sophia Simmons, J. L. Usher, S. M. Douté og Wilhelm Forsberg.

Alle de Øvrige vil jeg kalde "trængende", sog saaledes at Efternævnte maa ansees for noget "mindre trængende":

Jane Jackson, Eleonora Pollydore, Mary Barnesog Mary O'Reilly, Mrs Ramsay, Petronella Piper, Sarah Simmonds, J. Reyter, W. H. Brown, H Kjerulff, Peter Joshua og Charles Behagen.

Eliza Jacobsen er fornylig afgaaet ved Døden uden at have efterladt sig Arvinger.

Frederiksteds Politikammer den 22de Januar 1879.

R. Petersen. const.

Til Præsidentskabet for St Croix.

[opslag 955]

Liste I

**Specificeret Opgivende
af Skaden tilføjet Øens Sukkerplantager.**

Løbe N ^o	Plantage Eier	Skadens Beskaffenhed	Anslaaet Størrelse				
1.	<u>Work & Rest</u> V. C. Hvid	Bolig, Forvalterhuus Smedie, Hestestald Meubler	trængende	1400	-	2800	-
2.	<u>Mont Pellier</u> Stats-Kassen	Værker Forvalterbolig	Statskassen	2200	-	3000	-
3.	<u>Glynn & Windsor</u> J. Quale	Bolig Forvalterbolig	trængende	2200	-	3000	-
4.	<u>Concordia</u> W. H. Heyliger og	Værker Bolig	velstaaende				

	M ^c Cornick	Producter			7000	.
5.	<u>Morningstar</u> F. Farely	Værker, Bolig, Bolig, Meubler Stalde, Inventarium Producter	do	8000 7000	- -	15.000 -
6.	<u>Strawberry Hill</u> Henderson	Værker, Bolig, Inventarium Meubler Producter	Absentee	10.000 100 900	- - -	11.000 -
7.	<u>Diamond & Ruby</u> Mac Govern	Værker og Bolig Inventarium og Proviand Meubler Producter	trængende	5000 420 500 320	- - - -	6.240 -
8.	<u>Castle Coakley</u> Juliane Ratcliffes Arvinger	Værker, Forvalterbolig Sygehus, Inventarium, Proviand Producter Skader paa Høsten	absentee	6200 790 3000	- - -	9.990 -
			Overføres			58.030 -
	<i>[opslag 956]</i>		Overført			58.030 -
9.	<u>Lebanon Hill</u> H. Riis	Vaaningshuus Værker Meubler Inventarium Producter	trængende	1500 3000 1000 600 640	- - - - -	6.740 -
10.	<u>Peters Rest</u> Stats-Kassen	Vaaningshuus Mulestald Forvalterbolig	Statskassen	800 800 200	- - -	1800 -
11.	<u>Anguilla</u> F. Coulter	Et nyt Vaaningshuus Inventarium Værker Forvalterbolig Meubler Producter 41 Agres Høst	velstaaende	3000 740 5000 500 1500 500 4000	- - - - - - -	15.240 -
12.	<u>Bethlehem</u> Fru Moore	2 Sæt Værker 2 Forvalterboliger, 2 Hestestalde, Sygehuus 1 Vaaningshuus Inventarium Producter 70 Agres Land ødelagde	midlertidigt trængende	9000 3000 1000 1000 3000	- - - - -	17.000 -
13.	<u>Fredensborg</u> Fru Moore	Vaaningshuus Værker Inventarium Meubler Producter 30 Agres Rør		2000 6000 500 800 500 1800	- - - - -	11.600 -
14.	<u>Mt. Pleasant</u> Chr: Holm	Værker, Hovedbygning Forvalterbolig, Hestestald og 10 Negerhuse Inventarium Meubler Producter 4 Agres Land ødelagt	trængende	7000 1000 1000 2.290 300	- - - - -	11.590 -
15.	<u>Mon Bijou</u>	Værker	velstaaende	7000	-	

	A. Latimer	Produkter	930	-	7.930	-
		Overføres			129.900	
		Overført			129.900	
16.	<u>Body Slob</u> W. de Nullys Bo og M ^{rs} de Nully	Værker Hovedbygning Forvalterbolig Inventarium Meubler Producter	trængende	4.600 2000 800 840 285 1327	- - - - - -	9.852 -
17.	<u>Barren Spot</u> Chr. & W ^m M ^c Evoy	Værker Hovedbygning Sygehuus Inventarium Meubler Producter	do	13000 1500 500 1000 200 1912	- - - - - -	18.112 -
18.	<u>Clifton Hill</u> E. E. Svitzer	Hovedbygning Meublement Producter	midlertidigt trængende	5000 3000 1200	- - -	9.200 -
19.	<u>Blessing</u> Thv Kirk	Bygninger beskadigede Producter 8 Agre Rør	velstaaende	400 70 300	- - -	770 -
20.	<u>Rust up Twist</u> J. Arendrup	Bolig Forvalterbolig Smedie og Magashuus Meubler Producter	trængende	1500 800 200 530 230	- - - - -	3.260 -
21.	<u>Canaan</u> Skeltons Enke	Værker og Bygninger Inventarium Meubler Producter	do	3000 350 110 90	- - - -	3.550 -
22.	<u>La Vallee</u> F. Reynolds	Værker 6 Negerhuse Hovedbygning Hestestald og Magashuus Meublement Producter 12 Agres Land ødelagt	do	4000 300 2000 250 2000 950 700	- - - - - - -	10.200 -
23.	<u>River</u> General Newton	Værker, Forvalterbolig Stalde og Hospital Inventarium Meubler	Absentee	18.500 1300 500	- - -	
		Overføres	20.300	-	184.874	-
		Overført	20.300	-	184.874	-
		Producter 20 Agres Land ødelagte	3.260 1800	- -	25.360	-
24.	<u>Fountain</u> W Cumming	Værker, Forvalterbolig Udhuse og Stald Inventarium Meubler Producter	Absentee	6500 200 1500 1500	- - - -	9.700 -
25.	<u>Grove Place</u>	Værker, Forvalterbolig Heste, Mulestalde og Smedie	velstaaende	6000	-	

	M. & S. G. Melchior	Inventarium, 1 Mule og 25 Faar dræbte Meubler Producter		1450 300 1150	- - -	8.900	-
26.	<u>Two Friends</u> D. Rafael	Vaaningshuus, Forvalterhuus Inventarium Meubler Producter 8 Agres ødelagt	do	2000 60 2500 120 480	- - - - -	5.160	-
27.	<u>Mont Pellier</u> P. O'Reilly	Bygninger Inventarium Meubler Producter	do	2500 400 250 1760	- - - -	4.910	-
28.	<u>Jealousie</u> Fru Moore	Værker, Forvalterbolig, Magashuus og Hestestald Inventarium Meubler Producter 6 Agres ødelagte	midlertidigt trængende	4000 650 175 850 540	- - - - -	6.215	-
29.	<u>Upper Love</u> J. Farelly	Værker, Hovedbygning, Forvalterbolig, Magashuus Inventarium Meubler Producter 7 Agres ødelagte	do	9000 800 1000 700 800	- - - - -	12.300	-
30.	<u>Lower Love</u> J. Farelly	Værker, Hovedbygning Inventarium Meubler Producter 16 Agres ødelagte	do	10.000 800 1000 700 2560	- - - - -	15060	-
			Overføres			272.479	
			Overført			272.479	
31.	<u>St. George</u> A. Fleming	Værker og Bygninger Inventarium Producter 60 Agres ødelagte	midlertidigt trængende	7000 500 4320 8000	- - - -	19.820	-
32.	<u>Castle Bourke</u> General Newton	Værker Hovedbygning Forvalterbolig Producter Inventarium	Absentee	6000 2200 800 2000 1500	- - - - -	12.500	-
33.	<u>Adventure</u> M ^c Cormick og Hugh Lang	Værker Forvalterbolig Meubler Producter 6 Agres ødelagte	do	6000 800 150 1600 450	- - - - -	9000	-
34.	<u>Paradise</u> M ^c Cormick og Hugh Lang	Værker Inventarium En Deel af Forvalterboligen Smedie og Hestestald Producter 4 Agres ødelagte	do	4000 1000 800 760 400	- - - - -	6960	-
35.	<u>Golden Grove</u>	Værker	Skifteretten	6000			

	<u>og</u> <u>Negrobay</u> J. A. Hills Bo	Hovedbygning Forvalterbolig etc Inventarium Meubler Producter 15 Agres ødelagte		6000 1500 1350 2000 1100 1600	- - - - - -			19.550	-
36.	<u>Plessens og</u> <u>Mt Pleasant</u> A. Tower & H. Kerr	2 Sæt Værker og Bygninger Inventarium Meubler Producter 45 Agres ødelagte	Absentee	25.000 3.400 1500 5750 3200	- - - - -			38.850	-
37.	<u>Diamond</u> Major W. F. Moore & P. M ^c Dermott	Forvalterbolig, Provianthus Inventarium og Proviant Meubler Producter 20 Agres ødelagte	velstaaende	1500 400 150 830 2400	- - - - -			5.280	-
			Overføres					384.439	-
	<i>[opslag 958]</i>		Overført					384.439	-
38.	<u>Williams Delight</u> A. Flemming	Forvalterbolig Producter	midlertidigt trængende	1000 1000	- -			2.000	-
39.	<u>Enfeildgreen</u> James Vilson	Værker Inventarium Producter	velstaaende	4000 500 1900	- - -			6.400	-
40.	<u>Manningsbay</u> H. Patterson	Værker og Bygninger Inventarium Meubler Producter 18 Agres ødelagte	midlertidigt trængende	5000 1000 1200 2900 1440	- - - - -			11.540	-
41.	<u>Bettys Hope</u> Samuel Thompsons Arvinger	Værker Sygehuus Forvalterbolig og andre Bygninger Inventarium Meubler Producter 18 Agres ødelagte	Absentee	5000 2000 2000 1000 1200 2.900 1440	- - - - - - -			15.540	-
42.	<u>Punch</u> Alex: Latimer	Værker Forvalterbolig og andre Bygninger Inventarium Producter	velstaaende	4000 1000 300 350	- - - -			5.650	-
43.	<u>Mt. Stewart</u> C. A. Fontaines Bo	Hovedbygning og Forvalterbolig Meublement Producter	Skifteretten	4000 2000 1000	- - -			7000	-
44.	<u>Annally</u> Fru Moore	Værker Hovedbygning Inventarium Forvalterbolig Producter	midlertidigt trængende	7000 1000 1500 800 2500	- - - - -			12.800	-
45.	<u>Nickolas</u> Fru Moore	Skade paa Værker og Bygninger	do					800	-
46.	<u>Mt. Victory</u> Fru Moore	Værker Hovedbygning Forvalterbolig	do	6000 2000 800	- - -				

			Overføres	8.800	-	446.169	-
			Overført	8.800	-	446.169	-
		Stalde, Hospital Inventarium Producter		1000 1000 4500	- - -		15.300 -
47.	<u>Carlton</u> Robert Skeock	Værker med tilhørende midlertidigt Bygninger og Maskiner trængende totalt ødelagt Inventarium Meubler, Viin Produkter 52 Agres Land ødelagte		14000 150 900 3700 7500	- - - - -		26,250 -
48.	<u>Whim & Two</u> <u>Williams</u> Alex: og James Latimer	Værker og tilhørende velstaaende Maskiner og Bygninger totalt ødelagte Inventarium Meubler 73 Agres ødelagte		12000 900 500 2040 9460	- - - - -		25.900 -
49.	<u>Concordia</u> Towers Arvinger	Værker med tilhørende Absentee Bygninger, Forvalterbolig, totalt ødelagte Inventarium Producter 92 Agres Land ødelagte, 150 Fade à \$ 70		12000 1500 1570 10500	- - - -		25.570 -
50.	<u>Good Hope og</u> <u>Camporico</u> Alex: og James Latimer	Værker og tilhørende velstaaende Bygninger totalt brændte Forvalterbolig, Magashuus og Stalde Producter 10 Agres Land ødelagte – 15 Fade à \$ 60 30 " " " " 60 " " \$ 75		13000 4.500 1550 900 4500	- - - - -		24.450 -
51.	<u>La Grange</u> T. A. Fontains Bo	Bygninger og Værker Skifteretten 65 Agres Land ødelagte 90 Fade à \$ 60 40 " " " " 50 " " \$ 75		5400 3750	- -		9.150 -
52.	<u>Two Brothers</u> Hugh: Hinkson	Bygninger velstaaende 15 Agres Land ødelagte 20 Fade à \$ 75 75 " " " " 75 " "		1500 5625	- -		7.125 -
			Overføres	13500	-	513.619	-
			Overført	13500		513.619	
	[opslag 959]						
53.	<u>Wheel of Fortune</u> John Hinkson	Værker, totalt ødelagte velstaaende Magashuus og Hestestald Forvalterhuus og Proviianthuus Meubler Provisioner Negerhuse Producter 12 Agres Land ødelagte, 24 Fade à \$ 60 85 " " " " 93 " " \$ 75		10.000 1400 1800 500 190 500 1080 1440 6975	- - - - - - - - -		23.885 -
						\$	603.799 -
		Tab ved Høstens Forsinkelse paa samtlige foranstaaende Plantager af mindst 1000 Fade à c \$ 70					70.000 -
		<u>Hele Skaden paa Landet</u>				ca \$	<u>673.799</u> -

Præsidentskabet St. Croix den 10de Januar 1879.

Fortegnelse

over de Natten mellem den 1ste og 2 Octbr 1878 i Frederiksted By Skadelidte.

De faste Eiendomme vurderede af const. Politimester R. Petersen i Forbindelse med de af ham tiltagne Mænd, Colonialraadsmedlem, Rombodholder H. Brown og Kjøbmand E. Mastersen.

N ^o	<u>Strandgade</u>	Præsk. Anm	
1	R. A. Robinson	ikke trængende	5,000
2	Samme		
2A	J. A. Hills Bo (tomt Lod)	do	8,000
3, 4 & 5	Samme		
6	Edward Rosche	do	5,000
7 & 8B	J. B. Dunlops Børn	trængende	1,500
8A	A. Stevenson	do	800
9	Sarah A. Robertson	do	1,000
10, 11 & 12	W. Moore	ikke trængende	20,000
13	C. F. Donté	trængende	3,000
14A & B	Chas. H. Wallace (M. & S. G. Melchior)	ikke trængende	1,500
	<u>Kongensgade</u>		
5,6,7A & 7B	P. C. Birch	ikke trængende	4000
8	Jane Lancaster	trængende	1,000
9	J. Mc Cabe	do	2,000
12	S. Wescotts Børn	do	1,000
13	P. Staffords Børn	do	1,000
14	Sarah Robertsons Børn	do	500
15	Helen & Cath. Hennedy (Hewson & Nielsen)	do	700
16	J. Bartels	do	800
16B	W ^m Isaacs	do	1,000
17A	Christen Kjærgaard	do	800
17B	Jane Jackson	ikke trængende	800
18A	W ^m Moore	trængende	1,500
18B	A. Stevensons Bo (Florentine Curpse)	do	600
18C	Sarah Hendrichsen	do	400
		At overføre	61,900
[opslag 960]		Overført	61,900
18D	Christopher George	trængende	400
58A	Exine Benners	do	800
58B	H. W. R. Didrichsen	do	1,000
59A	M. Zahn	do	1,000
59B	Mathias Nicholas	do	1,000
60 – 61	W ^m Moore /: see N ^o 10-11 og 12 i Strandgade	ikke trængende	
62	Augusta Doutee /: Ligeledes :/	trængende	
63	Sarah Robertsons Børn /: see N ^o 9 i Strandgade	do	
64	Edward Roche /: see N ^o 6 Strandgade :/	ikke trængende	
65 – 66	W. B. Woods	trængende	2,500
67	B. B. Beechs Børn (see N ^o 71)	do	1,500
68 – 69A	J. A. Hills Bo /: see N ^o 2.A. Strandgade :/	ikke do	
69	R. J. Robinson /: see N ^o 1 og 2 i Strandgade :/	do	
70	W. Newton (en mindre Deel brændt)	Trængende	500
71	B. B. Beechs Børn (see N ^o 67)	do	1,000

		\$ 25,800	
	<u>Dronningensgade.</u>		
10	Rbt. Flynn /: en Deel ikke brændt :/	ikke trængende	2,500
11	Geo Forbes Arvinger	trængende	500
11B	Robt. Williams & Sam. Frederiks /: en Deel ikke brændt :/	do	100
12	An Irvin	do	1,000
13	Jane & Fritz Raahauge	do	1,500
14	Robert Campbell	do	800
15	W. H. Brown	do	1,000
16A	Wilhelmine Schnoters	do	1,500
16B	J. A. Hills Bo	do	500
17	E. Ford m. Fl.	do	1,500
24A	Jane Buntin & Datter	do	400
24A.a	F. C. Hill & Elgiva Smith	do	200
51 & 52	Julie Holm /: et Værelse i Gaarden ikke brændt :/	do	1,500
57	A. C. Hill	do	800
58	Jane Jackson /: see N° 59B :/	ikke do	2,500
59	Rosalene Benners m. Fl.	trængende	1,500
59A	Poul Simmons	do	500
59B	Jane Jackson /: see N° 58 :/	ikke do	
60	W. H. Brown	trængende	1,000
61	Johannes Emanuel /: Christopher & Lydia Emanuel :/	do	1,000
		At overføre	\$ 91.900
		Overført	\$ 91.900
62A	Elizabeth Jacobsen	trængende	800
62B	A. S. Meyer	do	500
63	Sarah Bob	do	1000
64 & 65A&B	F. A. Lund	do	
66b & 67	Samme	do	
		\$ 27.600	
	<u>Torvegade</u>		
1	J. A. Hills Bo		"
3	Anne Simmonds	trængende	2,000
		\$ 2000	
	Toldboden	Colonialkassen	5000
	Fortet	do	100
		\$ 5.100	
		Ialt faste Eiendomme	106.300
	<u>Varer, Meubler, Klæder, Penge etc.</u>		
	M ^{rs} A. Dunlop	meget trængende	1,000
	M ^{rs} Wescott	do	500
	M ^{rs} B. Beech		1000
	M ^{rs} S. Robertson	meget trængende	300
	Miss E. Benners og Søster	do	100
	Miss A. S. Meyer	do	100
	William Burford		150
	Jane Buntin	meget trængende	200
	Jane Jackson	mindre trængende	400
	Ann Simmons	trængende	300

	M ^{rs} Stafford	do	800
	Louisa Langballe	meget trængende	250
	M ^{rs} E. Woods	do	500
	M ^{rs} Maryh Grant	do	200
	M ^{rs} Heyliger og Døttre	do	600
	Miss Wilhelmine Dahl	do	200
	Ferdinand Gyllich	do	200
		At overføre	\$ 6.800
		Overført	\$ 6.800
	Miss Elizabeth Weyley	meget trængende	300
	M ^{rs} Douté og Familie	do	1,500
	M ^{rs} C. Hennemann & Datter	do	100
	Susanne Williams	do	300
	Mary Williams	do	100
	Thomas Frederik Ramsay	do	15
	Ellen Isaacs	do	40
	Emily Coulsen	trængende	10
	James Robs	do	15
	Charles Abbott	do	100
	Elgiva Smith	do	300
	Mary Murphy	do	700
	Julia Holm	do	300
	Helene Hewson	do	400
	M ^{rs} Forbes	do	500
	Bridget William	do	100
	Ann Montgomery og Datter	do	150
	Jane Lancaster	do	200
	Susanne Markoe	do	16
	Matilde Meyer	do	50
	Maria Wescott	do	100
	Louisa Flynn	do	100
	Mary Søbøtker	do	20
	Benj. Isaac Wilson	do	90
	Matilde Thomas	do	40
	Rosina Wallace	do	40
	Ethelinda Ross	trængende	100
	Sarah Petersen	meget trængende	150
	Cathrine Baltist	trængende	50
	Eleonore Pallydore	mindre trængende	30
	Cathrine Nicolas	trængende	40
	Eliza Hewett	trængende	60
	Mary Barnes og Mary O'Reilly	mindre trængende	100
	Rebecca Hutchison	trængende	150
	Daniel Robertson	do	30
	Marg ^t Williams	do	20
		At overføre	\$ 13.116
		Overført	\$ 13.116
	Eugenia Burke	trængende	50
	Ann Mary Wiulliams	meget trængende	50

	Peter Bastian	trængende	10
	Quaminy Harrison	do	10
	Jane Fogarty	meget trængende	50
	Susanne George	trængende	50
	Elizabeth Finnegan	do	25
	Augustina Roach	meget trængende	50
	Cathrine Jefferson	trængende	10
	Felicia Corneline	do	10
	Sarah Jefferson	do	10
	Richart M ^c Intoch	meget trængende	30
	Jane Philip	trængende	40
	Julia Søbøtker	do	32
	Robert Ford	do	15
	Elizabeth Williams	do	20
	Robert Flanders	meget trængende	40
	Mis Elizabeth Ford	trængende	80
	Elizabeth Fenner	do	50
	Charles William	do	20
	Louisa Louis	do	20
	Maria Woods	do	50
	Adelaide Williams	do	20
	Ann Easton	do	20
	Ann Eliza Flynn	do	25
	Charles Samuel	do	25
	Pernia Rodgers	do	15
	Sarah Avendorph	do	20
	Sarah Mathias	meget trængende	60
	Mary Jane Watlington	trængende	20
	Susanne James	do	20
	Adella Hendriksen	do	20
	Jane Mc Gee	meget trængende	60
	Maria De Windt	trængende	40
	Phillis Samuel og Datter	do	50
	Susanne James	meget trængende	40
		At overføre	\$ 14.273
[opslag 962]		Overført	\$ 14.273
	Margret Isaacs	meget trængende	60
	Elizabeth Christians	trængende	30
	Edwind Creagh	do	30
	John Simmons	do	20
	Eleonore Derrick	do	20
	Robert Miller	do	20
	Mary Eddy & Moder Lavinia Bagger	meget trængende	60
	Margret Lee og Moder	do	150
	Maria Lindesan	trængende	25
	Marly James	do	15
	Henry Crawford og Søster	do	80
	Ann Elize Benners	do	20
	FerdinandSmith	do	15
	Louisa Golden	do	1000
	Julia Andrew	do	15

	M ^{rs} Wilhelmine Schuster	meget trængende	500
	M ^{rs} Ann Irwin	do	150
	Mary Campbell og Moder	do	150
	Maria Raphael	trængende	15
	Fritz Hendriksen	do	60
	Jane Hutchinson	do	15
	Dorothea og 2 Børn	do	12
	Joseph Hendriksen	do	10
	Eliza Reine	do	15
	Marca Manuel	do	10
	Emilie Burke	do	10
	T. Daniel	do	20
	Susanna Fresco	meget trængende	40
	John T. Thomas	trængende	80
	Henriette Thomas	do	15
	Cathrine Willa Clara	do	50
	Mary Jane Elliott	do	200
	W ^m Burk	do	200
	T. Jackson Elias	do	925
	Florentine Curpse	do	10
	Sylvania Ellis	do	10
		At overføre	\$ 18.330
		Overført	\$ 18.330
	Joseph Sylvester	trængende	40
	Wilhelmine Williams	do	10
	Dorothea James	do	10
	Agnes Phillip	do	5
	Julia Cummings	do	25
	Elizabeth Sampson	do	15
	W ^m Prince	do	40
	Julia Prendergast	do	15
	Maria Isaacs og 4 Børn	do	60
	Georg Simons	do	10
	Miss Hartmann og Søster	do	16
	Isabella Durant	do	25
	Mrs. Felicia George	do	15
	Nicolas Brady	do	2
	Sarah Marshall	do	25
	Sarah Daniel	do	16
	Elisabeth Casey	do	3
	Jane Newton	do	10
	Rebecca Craw	do	20
	Christopher Hendriksen	do	½0
	Adelaide Bright	do	40
	R. Halliday	do	80
	Julia Derricks	do	16
	Mathilda Kenry	do	10
	Louis Lindsay	do	10
	M ^{rs} Ramsay	mindre trængende	20
	Alice Morehead	trængende	16

	Elizabeth Grange	do	16
	Henriette Eclizal Williams	do	10
	Maria Miller	meget trængende	15
	Cathrine James	trængende	50
	Eliza Jacobsen	død uden Arvinger	30
	Mrs Schmuk	do	200
	Rachel Danielsen	meget trængende	50
	Christopher George	trængende	50
	Joseph Ross	do	40
		At overføre	\$ 19.385
[opslag 963]		Overført	\$ 19.385
	Jane Petersen /: Barn :/	trængende	3
	Harriet James	do	45
	Jane Andrew	do	15
	Richard Andersen		
	Richard Gordon	do	50
	Mary Jackson	do	15
	Margret Richard	do	10
	Robert Abednego	do	12
	Mary Hatchett	meget trængende	36
	Anna Hansen	trængende	10
	Jane Smith	do	5
	Peter William	do	50
	Adelaide Barnett	meget trængende	24
	L. F. Wiff	trængende	600
	Henry Dam Pjerre	do	1550
	V. Junghans	do	16,000
	H. Larsen	do	284
	C. Larsen	do	50
	Victoria Wendel	meget trængende	150
	W ^m David	trængende	45
	Dorothea Finlay	do	44
	Sarah / Marshall / Martin	meget trængende	40
	Frantz Lund	trængende	2000
	Petronella Piper	mindre trængende	500
	Zepora Miller og Datter	trængende	50
	Julius van Brakle	do	10
	M ^{rs} Raahauge	meget trængende	200
	Louisa Ryan og Datter	do	40
	Fanny Cornelius	trængende	10
	Mary Usher	do	15
	J. E. Beck	do	81
	Pauline Williams	meget trængende	50
	Sophia Harrison	do	12
	Julia Grant	trængende	25
	Daniel Simpson	do	94
	Sophia Simmons	meget trængende	40
	R. C. Boyens	trængende	400
		At overføre	\$ 41.950

	Overført	\$	41.950
	F. C. Dogherty	trængende	25
	Martin Richard	do	7
	Mary Yttendahl	do	50
	J. L. Usher	meget trængende	170
	E. A. Ferdinand	trængende	30
	F. Borck	do	20
	Peter Johannes	do	12
	Isaac Jackson	do	23
	Johannes Wickhouse	do	55
	David Rodgers	do	50
	Feilberg	ikke trængende	125
	J. Jantzen	trængende	400
	G. Gyllich	do	2000
	R. Robinson	ikke trængende	5000
	Mr S. G. Melchior	do	2000
	Roche Bros & C ^o	do	30.000
	W ^m Moore	do	50.000
	S. M ^c Doute	mindre trængende	2000
	John Moore	trængende	5000
	Henry Pendergast	do	300
	W. B. Woods	do	8000
	Sarah Simmons	mindre trængende	100
	J Reuter	do	1000
	W. H. Brown	do	1500
	H. Kjerulff	do	10.000
	A. Mendes	trængende	1000
	R. Flynn	ikke trængende	2000
	Christiane Guillaume	trængende	100
	P. Stevensons Bo	ikke trængende	2000
	Rachel Benjamin	trængende	1500
	Peter Joshua	mindre trængende	1000
	T. Willard	ikke trængende	4000
	Charles Behagen	mindre trængende	1500
	Wilhelm Forsberg	meget trængende	100
	Charles Wallaces Fallitbo	ikke trængende	8000
	David Benjamin	trængende	2000
	At overføre	\$	183.017
<i>[opslag 964]</i>	Overført	\$	183.017
	Rachel Bedlow	trængende	100
	Richard Beech	do	265
	Johannes Manuel	do	100
	Elizabeth Mathew	do	60
	Salome Williams	do	30
	Annelie Mille	do	30
	Madlane Douté	do	40
	John. Jas. Richard	do	40

	Cathrine Poulis og 2 Børn	do	45
	Adeline Heyliger og 1 Barn	do	35
	Arthur James, Kone og 2 Børn	do	90
	James Bennerson. Kone og 2 Børn	do	45
	Rosa Williams	do	40
	George James	do	40
	Sarah Garaham og Datter Naomi	do	60
	Margret William	do	90
	Rosa Louis og Amalie Reilly	do	40
	Verona Freses og 2 Børn	do	60
	William James	do	30
	Eva Maria Howell	do	40
	Henri Louis	do	60
	Eleonora Henry	do	40
	Mary Eliza Isaacs og 1 Barn	do	50
	Nathaniel Simons	do	60
	Francis Simons og 2 Sønner	do	80
	Corneline Petrine	do	45
	Folk, der leve paa Landet uden at høre til nogen Plantage:		
	Lærer T. Brown, Kone og 4 Børn. M ^t Victroy	do	200
	Lærer P- Thompson Kone og Moder paa Kingshill	do	200
	Madlene Bourke, Hjælpelærerinde	do	50
	Slagter Andrew Harrigan, Kone og 5 Børn. Envy	do	700
	Jordemoder M. Høyer, Kingshill	do	205
	<u>Varer, Klæder, Meulber etc</u>		\$ 185.987
	<u>Faste Eiendomme</u>		\$ 106.300
		Ialt	\$ 292.287
	Fra foranstaaende		\$ 292.287
	maa imidlertid drages:		
1.	Skaden paa Colonialkassens Bygninger: Toldboden og Fortet, vide Liste III \$ 5.100		
2.	Skaden tilføiet Folk der levede paa Landet uden at høre til nogen Plantage er opført paa Liste IV " 1.355		6.455
	Derefter bliver Skaden for Byen Frederiksted		\$ 285.832

[opslag 965]

Liste III

Specificeret Opgivende

af Tab tilføiet St Croix Colonialkasse ved Negeropstanden i 1878.

1. Brændte Bygninger

Gjenopførelsen af Toldbodbygningen i Frederiksted ifølge Bygningsinspecteurs specificerede Overslag	\$ 4,133.25
D ^o af Mt Victory Skolehus	" 2,635.57
D ^o " Petroleumshuset ved Fortet	147.50
Reparation af Smaaskade tilføiet Fortet	100 "
Det tidligere Retshus paa Kingshill og Skolehuus samt Politibetjentboligen	4,500 "

2. Tab af Indtægter og forøgede Udgifter

a. Tab af Indtægter bliver formeentligen som tidligere Opgivet \$ 15,000

b. Udgifterne i Anledning af Opstanden ere derimod langt større end paaregnet nemlig:

i October 1878	\$ 3,610.93		
i November "	" 2,204.24		
i December "	" 1,715.58		
Forøgede Udgifter paa Contoen "Militairudgifter"			
i de 3 Maaneder	789.40		
i Januar, Februar og Marts paaregnes ca.	<u>" 3,000 "</u>	<u>11,320.18</u>	<u>26,320.18</u>
			\$ 37,836.50

[opslag 966]

Liste IV

Specificeret Opgivende

af Tab tilføjet Andre paa Landet, som Ikke henhøre til Sukkerplantager:

*) Dyr læge O'Reilly med Familie boede i den tidligere Politibetjentbolig paa Kingshill, mistede af Indboe for	c \$ 200 "
Lærer J. Brown med Kone og 4 Børn, Tab	" 200 "
" P. Thompson Kone og Moder paa Kingshill	" 200 "
Hjælpelærerinde Madelane Bourke	" 50 "
Slagter Andrew Harrigan Kingshill	" 700 "
Jordemoder Madam Høyer	" 205 "
**) Eieren af Qvæg-Plantagen Prosperity & Northstar, Sarauw	<u>300 "</u>
	\$ 1,855 "

[opslag 967]

Forslag

til Lov om Forandring i Colonialloven for de Dansk Vestindiske Øer af 27de November 1863 § 10 m. fl.

Det ifølge Colonialloven for de Dansk vestindiske Øers af 27de November 1863 § 10 bestaaende særlige Embede som Præsident eller Overøvrighed i den af de tvende Overøvrighedskredse paa Øerne, i hvilken Gouverneuren ikke har sit Sæde, bortfalder. Den Præsidenten ifølge Colonialloven og øvrige gjældende Bestemmelser tillagte Myndighed udøves fremtidigt af Gouverneuren, dog under saadanne nærmere Bestemmelser med Hensyn til Udøvelsen af de daglige Overøvrighedsforretninger m. m., som fastsættes ved Anordning.

Foreløbig Anmærkning.

En almindelig Bestemmelse som foranstaaende forudsættes at være tilstrækkelig til at forandre eller opheve samtlige de enkelte Bestemmelser i Colonialloven, der angaaer Præsidentens Stilling og Embede. Disse ere især § 10, sidste Membrum, § 12 ditto, § 19 ditto, § 36 1ste Mbr: og 2^{det} Mbr:, § 37, 1ste Mbr: og 2^{det} Mbr, § 40, § 41, § 45 og § 60.

[opslag 968] Tom

[opslag 969] Gjenpart.

1.

Præsidentskabet for St Croix

Den 27de November 1878.

N° 1728.

Det høie Gouvernement har i Skrivelse af 28de f. M. begjært Præsidentskabets Udtalelser angaaende Aarsagerne til det nylig stedfundne Oprør her paa Øen, samt om hvilke Foranstaltninger der bør træffes, forsaavidt muligt, at berede og sikkre et fremtidigt godt og paalideligt Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbeidere.

Da de fremsatte Spørgsmaals Besvarelse væsentligen maa beroe paa en subjektiv Opfattelse og Bedømmelse, har undertegnede Præsident troet at burde afgive sin Erklæring som en personlig Meningsudtalelse, hvorved jeg tillader mig at forudskikke den almindelige Bemærkning, at en fuldkommen begrundet Dom om Aarsagerne til Oprøret neppe lader sig danne uden nøiere Kundskab til Enkelthederne ved og umiddelbart forinden Udbruddet. Min Formening maa altsaa formeentligen støtte sig, foruden paa de indkomne officielle Indberetninger, paa almindelig bekjendte Facta og Omstændigheder, og paa Detailler, der ere blevne mig opgivne directe eller gennem Trediemand af paalidelige Øienvidner.

Da i flere af de hertil ankomne danske og andre europæiske Blade de bestaaende Arbejderregulationer ere nævnte som formodentlig Aarsag til Opstanden, og denne Forklaring ogsaa er givet i det høie Gouvernements Meddelelse til Centralraadet af 7de November d. A., jeg selv imidlertid har en derfra forskjellig Anskuelse, hvilken ogsaa deles af mange andre, der ikke hører til Planterstanden, og da Spørgsmaalet er af saa indgribende Vigtighed, at jeg ikke kan unddrage mig at udtale og efter bedste Evne at begrunde den Mening, hvortil en samvittighedsfuld og nøie Overveielse af samtlige Momenter har ledet mig, maa jeg først og fremmest fremsætte min Mening om Regulationerne i det hele.

Jeg maa da tillade mig at forudskikke den personlige Bemærkning, at endskjøndt jeg altid har været fuldkommen overbeviist om Hensigtsmæssigheden af den ved den provisoriske Anordning af 26de Januar 1849 sanctionerede Ordning af Arbejderforholdene paa Plantagerne (den havde allerede i sine Grundtræk været [opslag 970] vedtagen flere Maaneder iforveien paa et almindeligt Møde af Plantere, men en legal Sanction blev nødvendig, for at tvinge netop Planterne indbyrdes til at overholde den), har jeg allerede for flere Aar siden ikke alene indseet Ulemperne ved dem, navnlig den væsentlige Feil, som i Tidens Løb var bleven følelig, at Regulationerne fastsatte en fast reguleret Betaling, men ogsaa søgt at henvirke til en Forandring paa dette Punkt.

I Betænkningen fra en af Gouvernementet den 12te April 1865 nedsat Commission afgav jeg som Formand min fra de øvrige Medlemmer afvigende Formening, at den lovbestemte Norm for Arbejderlønnens Størrelse skulde ophæves, ligesom jeg ogsaa senere, da det havde viist sig, at hverken Gouvernementet eller Colonialraadet vilde Indrømme nogensomhelst Afvigelse fra de bestaaende Regler, i 1867 deeltog i et Minoritetsvotum i Raadet, hvorved foresloges at ophæve den faste Betaling for Arbeidet om Løverdagen.

Spørgeres der nu, om Regulationerne skulle ansees at have været Aarsagen til det nylig stedfundne Oprør, saa bør man vel først og fremmest see hen til deres Indhold, om deres Bestemmelser i sig selv have været uretfærdige, navnlig trykkende for Arbejderne, og da Dommen herom kan dannes af enhver ved at gjøre sig bekjendt med deres Indhold, bliver det naturlige Spørgsmaal dette: hvorledes har deres Virkninger viist sig i Livet.

Det kan nu ikke nægtes, at Bestemmelserne ikke have været istand til at tvinge Planterne til foruden Ydelsen af det lovbestemte Vederlag m. m. til Arbejderne, at udvise den Sympathi og de andre Hensyn til Arbejderne og deres Børn, som ventes og fordres i alle menneskelige Forhold; dette gjælder isærdeleshed Behandlingen af Syge og Affældige, og det er vel neppe heller at betvivle, at der har været Tilfælde, hvor følelsløse og inhumane Eiere og Forvaltere have i den Henseende gjort sig skyldige i hensynsløs og endog raa Adfærd mod Individuer, som de af en eller anden Grund havde noget imod, uden at Tilfældet dog var af den Beskaffenhed, at Politimestrene med den bedste Villie kunde udrette noget derimod. Der har vistnok ogsaa været Tilfælde, hvor slige Personer have benyttet sig af deres strænge Ret t: Ex: til Opfyldelse af en indgaaet Aarscontract, hvor Omstændighederne vilde have bevæget den bedre sindede Mand til at eftergive noget af sin Ret. Endvidere er der vistnok god Grund til at antage, at der af Enkelte er bleven anvendt Midler for paa

en eller anden Maade at forlede Arbeideren til at forsømme noget med Hensyn til Opsigelse i rette Tid, hvorved denne er bleven nødt til at blive paa Plantagen mod sin Villie. Man maa imidlertid ikke overse, dels, at i mange, maaske de fleste Tilfælde Arbeidernes Besværinger have været grundløse, dels at Arbeidsgivernes indbyrdes Concurrance for at skaffe sig Arbeidere afgiver et meget virksomt Correctiv mod Lyster af den Art, da det snart bliver bekjendt mellem Arbeiderne, om Forvalteren er en "god" eller "slet" Mand. Misligheder af den Art berettiger ialfald ikke til at afsige en almindelig Fordømmelsesdom over Regulationerne, naar der haves et meget stærkere Kriterium til at bedømme dem i den Virkning de have udøvet paa Arbeidernes og Samfundets hele Tilstand; og til denne Bedømmelse anseer jeg ingen mere competent end dem som have seet Forholdene i det øvrige Vestindien og have sammenlignet dem med vore Forhold. Der er neppe nogen Fremmed kommen hertil, som ikke har udtalt sig med Roes ikke alene over vore Negeres gode Huse, deres sunde og tilfredse Udseende, deres renlige og gode Beklædning, men ogsaa over deres gode, og rolige høflige Opførsel. For slige private Udtalelser er det imidlertid neppe gjørligt at skaffe Beviis, men jeg skal dog tillade mig at gjentage, hvad jeg allerede ved en tidligere Leilighed har anført, at nemlig den høit ansete Episcopalske Biskop Jackson paa Antigua for endel Aar siden efter sin Tilbagekomst fra en Visitats foreholdt i en offentlig Forsamling Negerens Tilstand paa St Croix som et mønsterværdigt Exempel, ligeledes at den katholske Biskop Poirier ved en Confirmation i den for det meste Arbeidere opfyldte Kirke, hvor jeg var tilstede; fortalte Menigheden, at der var ingen af de Øer, hvortil hans Embedspligter kaldte ham, som det var ham en saa stor Glæde at besøge som St Croix, at intetsteds havde den simple Mand det saa godt som her, og han bad derfor at paaskjønne Regjeringens Bestræbelser og Godhed, som de havde at takke derfor.

Men jeg vil anføre Udtalelser i samme Retning fra den allersidste Tid, og da af Parter, hvor der ikke kan være Tale om personlige Sympathier eller engang Berøringspunkter. [opslag 971] "St Kitts^s Voice of the people" har i en udførligere Beretning af 3^{die} October af de brutale Excesser, som Negrene paa St Croix have begaaet", følgende Passus: Enhver velordnet Regjering (og i en fortrinlig Grad den franske og danske) indseer Nødvendigheden af bekjæmpe Dovenskab og Løsgjængeri og at fremvinge (compell to) Arbeidsomhed, og aldenstund som denne Lov er fastslaaet og gennemføres paa en human og retfærdig Maade, see vi intet der kan siges til Forsvar for et saadant Oprør og saadanne Grusomheder, som nylig ere begaaede paa St Croix.

"Demarara Colonist" siger i sin Beretning af 5te October: Indvaanerne (af St Croix) staae i det Ry, at være et usædvanligt lykkeligt og veltilfreds Folk, de som nogensinde have besøgt St Croix, tænke tilbage derpaa som en af de mest fortryllende Erindringer af deres Liv, og ere stedse rede til at stadfæste det Krav paa at være Antillernes Perle, som det opstiller ligeoverfor Cuba" Arbeidsspørgsmaalet bragtes i 1848 til en lykkelig Afslutning, og saavidt os bekjendt, har det aldrig givet Anledning til noget Røre (agitation)".

Men selv om Regulationerne nok saa meget erkjendes at være i sig selv hensigtssvarende og billige, og om deres Virkninger har været saa gavnlige, saa udelukker dette dog ikke Muligheden af, at de kunde have været betragtede af Arbeiderne selv med Utilfredshed, endskjøndt det alligevel neppe er tænkeligt, at denne havde været saa almindelig og saa intensiv, at den kunde have fremkaldt en vidt udbredt Beslutning blandt dem, med Vold at omstyrte Regulationerne eller endog at gjøre Ende paa alt Herredømme af Europæere og disse Afkom.

Der kan ikke med Rette forlanges Beviis for Ikkeexistensen af en Ting; naar derfor de, som forudsættes at have Kundskab til Forholdene, nægte Tilværelsen af en nogenlunde udbredt Utilfredshed blandt Arbeiderne, saa burde denne Nægtelse modbevises ved Positive Data. Jeg tager nu ikke i Betænkning at paastaae, at for indeværende Aar ingen Tegn have viist sig til en saadan Misfornøielse som omspurgt, og jeg troer ikke, at der i Publicum har før den Tid, været talt om Symptomer paa en fjendtlig Stemning mod Regulationerne. Der har ikke været en absolut Mangel udenfor Arbeiderklassen paa Lyster til at fordømme Regulationerne og at omtale dem som etablerede et Slags Slaveri, men sligt har ikke tildraget sig nogen videre Opmærksomhed enten hos Arbeiderne eller Andre.

Der har selvfølgeligen altid fundet Misfornøielse Sted, men den har ikke været rettet mod Regulationerne eller Tilstanden i det hele; forsaavidt som den har existeret, har det været med et eller andet, der er skeet, det være, at Forvalteren har forlangt noget, som han ikke ansaaes berettiget til, at Klokken har ringet for tidligt til Arbeidet, eller Arbeidet er afbrudt for seent, at Maismelet eller Silden ikke har været saa god som ellers; at der er bleven trukken nogle Cents for meget fra Lønningen paa Grund af begaaet Arbeidsforsømmelse; at der er bleven nægtet dem det skriftlige Beviis for Opsigelse til at fraflytte Plantagen, eller hvad som helst ellers. Arbeidernes Klager til Politimestrene maatte have været af større eller mindre Vigtighed, saa ere de aldrig blevene forebragte som udspringende fra Regulationssystemet.

Der er ogsaa efter Oprøret bleven omtalt Tilfælde af raa og skaanselløs Adfærd fra enkelte Eiere og Forvaltere, som ikke kunne andet end opvække Forbittrelse, men denne retter sig mod de skyldige Individuer, og disse ere saa bekjendte at de kunne udpeges som saadanne, der stedse have Sager ved Politiretterne.

Det er bekjendt over alle de mindre Antiller og længere, at St Croix er den eneste Ø, hvor Aarscontracter og en fast Arbeidsløn er foreskrevet ved Lov, og i det væsentlige ogsaa overholdes, og dog bragtes, indtil de senere Ulykkesaar berøvede os Midlerne til Omkostningerne, hvert Aar en større eller mindre Mængde Arbeidere fra Øer hvor ingen slige Love existere, hertil, mod at erholde fri Passage og et lille contant Beløb (\$ 8) i Haandpenge. De fleste af disse Immigranter forbleve her efter Udløbet af deres Contractstid; enkelte som havde opsparet de fornødne Penge dertil, gik til deres oprindelige Hjem og bragte deres der efterladte Familier med sig tilbage, og mange Arbeidere, saavel fremmede som indfødte, ere efter flere Aars Ophold paa ander Steder, navnlig paa Vieques, hvor den jomfruelige Jordbund tillader at give en højere Arbeidsløn end der kan gives her, vendte tilbage hertil, fordi de fandt, at de alligevel i Længden stod sig bedre her.

Et endnu stærkere Vidnesbyrd mod den Mening, at der havde hersket Utilfredshed med Aarscontracter afgiver den Kjendsgjerning, at mange Arbeidscontracter ere afsluttede for flere end et Aar. Den vedlagte Fortegnelse I fra Chri- [opslag 972] stiansteds Politikammer udviser et Antal af 51 Contracter, anmeldte i de sidste 12 Maaneder for 2, 3 og nogle endog for fire Aar, af hvilke ikke saa ganske faa ere anmeldte som indgaaede i den allersidste Tid før Udbruddet, ja endog samme Dag som dette skete. Fortegnelse II viser, at der ialt siden 1870 ere anmeldte for Christiansteds og Centerdistrictets Politikammer 407 Contracter for længere Tid end et Aar, hvorved bliver at bemærke, at det virkelige Antal antages at være større end det anmeldte, at ved Christiansteds Politikammer ved Anmeldelsen blev Planterne eller Forvalterne, og ved Centerdistrictets ogsaa Arbeiderne betydet, at det var tvivlsomt, om Contracten vilde erkjendes for gyldig, hvis den bestredes af Parterne. I Frederiksted have Politimestrene ikke villet tage Notits af slige Overeenskomster, hvilket er Grunden til, at Protocollerne intet udviser derom. Af den Omstændighed, at de Contracter, hvorom haves Oplysning, ere indgaaede af et saa ringe Antal Plantager, synes man at kunne slutte, at i Almindelighed Planterne ikke have lagt synderlig Vægt paa dem, da der ikke gives nogen Grund, hvorfor ikke andre ligesaagodt kunde have faaet Arbeidere paa de samme Vilkaar, hvis dette havde været dem Magtpaaliggende.

Indtil Begyndelsen af dette Aar troer jeg, at man har fuld Føie til at sige, at der ikke har været nogen Misfornøielse med Arbeiderregulationerne, og det uagtet Spørgsmaalet om Forandringer deri havde været forhandlet baade i Colonialraadet og i Avisen idetmindste to Gange (i 1866 og i 1871-72). Først henimod Midten af dette Aar viste der sig to Omstændigheder, som vakte Opsigt og en vis Uro. Disse vare, at en betydelig Mængde Provisionsgrunde vare forblevne udyrkede, og at de fleste af de Arbeidere, der meldte sig til Plantagearbejde, nægtede at ville binde sig for et Aar. Aarsagen til begge Phænomener laa betydeligt for Dagen, det var de mange Arbeidere, der havde faaet Beskjæftigelse ved Fællessukkerkogeriet, hvor man ikke havde taget det mindste Hensyn til Plantagernes Tarv, men antaget og ladet gaa Arbeidere, eftersom de kom og forlod i et Antal af flere Hundrede, ligesom der udvistes en stor Mangel paa det behøriges Tilsyn med Arbeidstidens Overholdelse og med hvad der blev gjort i Arbeidstiden. Det Liv disse Folk, som hvad Bolig angik, let kunde hjælpe sig hos Venner og Bekjendte, uden at Eierne af vedkommende Plantager vidste noget

derom eller vovede at lægge Hindringer i Veien, førte, uafhængigt af nogen Forpligtelse til en bestemt Arbeidstid, var naturligviis altfor lokkende, til at de andre ikke skulde faae Lyst til at deltagte deri, hvilket de ikke kunde, naar de først havde fæstet sig for et Aar, til en Plantage. Ondet blev værre, da Factoriet tildeels standsede sit Arbeide, thi endeel af Planterne, som havde en stor ud over den rette Tid forsinket Høst at aftage, viste den Svaghed at tage de arbejdsløse blevne Folk som Dagleiere, og der opstod det absurde Forhold, at endel af Arbeiderne vare bundne ved Aarscontracter og den anden fri for alt Baand i saa Henseende, hvilket ikke kunde andet end vække Misfornøielse; man seer imidlertid let, at Misfornøielsen ikke var fremkaldt ved Regulationerne, men tvertimod ved Brud paa disse, kan denne Misfornøielse nu ansees at have været saa stor og saa udbredt, at den er bleven Aarsag til Oprøret? At der under det Røre, som blev fremkaldt ved nysnævnte Forhold ved Fællessukkerkogeriet og deres Følger, og som bleve forværrede ved det barnagtige lidenskabelige Ordsqualder, hvortil enkelte Plantere hengav sig i Negres Paahør, som om der nu blev en Ende paa al Orden, som om der om faa Aar ikke længere vilde være nogen Sukkerdyrkning mere paa Landet o. a. desl. kan være opstaaet hos enkelte Negere vilde Tanker af den videst gaaende Art, er ikke usandsynligt; hvad det gjælder om, er om Tanker af den Art have været tilstede i saa stort Omfang, at de have været Aarsagen til Oprøret. Havde dette været Tilfældet og altsaa Oprøret forberedt som et almindelig Foretagende er det ubegribeligt, at Sagen skulde være forbleven saa ubemærket, at det hverken i Christiansted eller i Frederiksted eller paa Plantagerne faldt nogen for Alvor ind, at der var noget at befrygte, og at Myndighedernes Opmærksomhed ikke henleddes derpaa. Men ligesaa lidt som der under de efter Oprøret stedfundne Undersøgelser er fremkommet noget om gjemte Vaaben, hemmelige Sammenkomster eller andre Forberedelser paa den ene Side, ligesaa lidt har nogen Planter, Forvalter eller nogen i Byerne tænkt paa at holde Vaaben eller andet til Forsvar, eller bringe sine Eiendele i Sikkerhed; og endskjøndt der, efter at Oprøret var i fuld Gang og i Negrenes Øine var bleven [opslag 973] seirende, det ikke har manglet paa troe Folk, som med egen personlig Fare have søgt at afværge Ulykken fra deres Herskab, er intet Tilfælde bekjendt at nogen forud har advaret mod en forestaaende Fare. Et forestaaende Oprør var saa lidt ventet, at paa de fleste Plantager i nogen Frastrand fra Frederiksted gik Arbeidet, om Morgenen den 2^{den} sin sædvanlige Gang, indtil de mordbrænderske Bander nærmede sig og meddelte Bevægelsen til dem.

Naar det siges, at Regulationerne have været Skyld i en almindelig Utilfredshed, som endog har været saa stærk, at den har dreven Arbeiderne til aabent Oprør og Mordbrand, saa maa man jo forudsætte, at der hvor Regulationerne ikke existerer, der hersker Tilfredshed hos Negrene, Ro og Sikkerhed, forsaavidt der ikke findes andre bekjendte modvirkende Omstændigheder.

Hvorledes er nu, for ikke at tale om de spanske Colonier, hvor Vilkaarligheder, støttet af en stærk Militairstyrke, er det herskende Princip, Stemningen paa de franske og engelske Øer, forsaavidt man kan dømme derom? Den Skildring Officererne paa Fregatten La Bourdonnais gave, var yderst sørgelig. Efter deres Angivende næres der ikke alene af Negrene men ogsaa af den i snevrere Forstand saakaldte farvede Befolkning et afgjort Had mod den europæiske Befolkning, som kun holdes nede ved en militair Styrke af 800 Mand paa hver Ø foruden Orlogsskibene. Hvad angaaer de engelske Negere, da hørtes der lignende Udtalelser fra Officererne i Postdampskibet Arno om Befolkningen paa deres Øer, og jeg har for mig et Brev af 13de dennes fra en meget anseet og dannet derhos særdeles human Mand med mange Aars Erfaring som Planter, som Kjøbmand, og som tillige har beklædt forskjellige offentlige Stillinger. I dette Brev siges: Selv her hvor Slaveriet afskaffedes for 40 Aar siden, og hvor der af de offentlige Midler anvendes saa meget paa Underviisningen, foruden hvad der gjøres af Missionairer, de mæhriske Brødre og Methodisterne, er jeg vis paa, at Arbeiderbefolkningen vilde ved den ubetydeligste Anledning bryde løs i Ordensforstyrrelser og Oprør, var der ikke det i Veien, at vort Politi er bevæbnet, og havde vi ikke desforuden et beredent Milicecorps; thi de Folk holde ikke af at blive nedtrampede af Heste.

Naar jeg saaledes ikke kan ansee Utilfredsheden med Regulationerne som Aarsag til Opstanden, saa bliver der intet andet tilbage end, at den opstod af et Sammenstød med Politiet, som søgte at standse et tilfældigt

Klammeri med nogle halvdrukne Personer, hvor Politiet manglede tilstrækkelige Midler til at overvinde den stedse voxende Hob, og blev nødt til at søge Tilflugt i Fortet, overladende Herredømmet i Byen til den oprørske Pøbel. At Optøjerne antog den voldsomem Character, de gjorde, siges at være foraarsaget ved et Fruentimmer, som da Hoben efter den første Tumult havde ladet sig bevæge ved Politimesterens og Pastor Dubois's Forestillinger til at trække sig tilbage til Udkanten af Byen, styrtede iblandt den med Raabet: De Hvide, eller Politiet have dræbt en af vore, hvorpaa alle løb tilbage og til Hospitalet, hvor den dræbte skulde ligge, og hvorpaa de egentlige Voldsomheder tog deres Begyndelse. At der, efterat Forstyrrelserne vare i gang, paa Politimesterens og Pastorens Spørgsmaal om Grunden til deres Opførsel blev angivet de 10 Cents, beviser kun lidet; thi den egentlige Grund, saaledes som jeg opfatter den, kunde de ikke nævne, og noget maatte der dog siges, og der havde jo, som sagt, iforveien været en Deel Røre blandt Folk om den ulige Løn, der blev betalt af Fælleskogeriet og paa Plantagerne. Der hørtes forresten, kort efterat de egentlige Voldsomheder vare begyndte, Raab af en ganske anden Art, saasom "St Domingo for ever, off with the whites and the palefaced mulattoes." Voldsomhederne i Byen begyndte med Opbrydningen, Plyndringen og Brændingen af Boutikker, hvis Eiere ikke havde det fjerneste at gjøre med Arbejderregulationerne; og at disse bleve de første Offre, viser tilfulde Mangel af Plan, Sammenhæng eller forudgaaende Aftale.

Forinden jeg forlader denne Deel af Undersøgelsen, anseer jeg det fornødent, at berøre en Omstændighed, der ogsaa har blandt Publicum været omtalt som en medvirkende Aarsag til det stedfundne Oprør, og som saadan har fundet sin Vei til en amerikansk Avis (New York Herald), nemlig, at Politiet i Frederiksted havde lagt Arbejderne Hindringer i Vein, naar de efter endt Arbejdstid vilde forlade Øen – deels ved at forlange \$ 5 for Tilladelsen dertil, deels ved at træffe Anstalt til, at intet Fartøi fandtes den 1ste October for at borttage saadanne Personer. Endskjøndt hele Fortællingen var saa taabelig, at det var mig ubegribeligt, at et saadant Rygte kunde existere, vilde jeg dog forvise mig om, hvorvidt der maatte være noget der kunde have foranlediget det, og fik da den Oplysning af Politimesteren, [*opslag 974*] at der for flere Aar siden, paa Foranledning af St. Thomæ Politi, der beklagede sig over de mange Personer, der ved October Flyttetid kom derover uden Subsistensmidler og uden Erhverv, var af den daværende Politimester forlangt Beviis for at de, der vilde tage derover havde noget at leve af indtil de kunde skaffe sig Erhverv paa St. Thomas eller gaae videre, men at dette viste sig udførligt og derfor strax efter bortfaldt. Det forklaredes som et yderligere Beviis mod den Paastand, at der lagdes Hindringer af den Art i Veien, at Føreren af Sluppen Annie da han den 30te September meldte sin Afgang til St Thomas paa Politikamret, blev af Politimesteren eller Assistenten spurgt, hvorfor han ikke blev der til næste Dag, da han kunde vente at faae endeel Arbeidere som Passagerer, hvortil han havde svaret, at han havde forvisset sig om, at ikke flere agtede at bortreise, end som kunde finde Plads i Skonnerten "Petrell", der laae færdig til dem. Det er næsten piinligt, at anføre saadanne Trivialiteter, men de bidrage til at sætte Forholdene i deres sande Lys.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, der foreligger til Besvarelse, nemlig de Foranstaltninger, der bør træffes til den fremtidige Ordning af Forholdene mellem Arbeidsgivere og Arbeidere, da falder Spørgsmaalet omtrent sammen med det, om de bestaaende Arbejderregulationer bør bibeholdes eller en ny Tilstand indføres og i sidste Fald om en anden Regulering skal træde istedetfor, eller om al Indvirkning fra Lovgivningens Side saavel med Hensyn til Tiden, hvortil Arbejderen binder sig, som med Hensyn til Vederlaget skal overlades til frie Overenskomst. Det kan forudsættes som givet, at der ikke er Tale om strax at iværksætte en fuldstændig eller delviis Ophævelse af det bestaaende, hvilket, selvfølgelig vilde opfattes som den fremtvungne Frugt af de begaaede Voldsomheder; men selv om noget, der skulde være Normen for en fjernere Fremtid, vilde jeg ansee en fuldkommen Frihed i de nævnte Retninger for fordærlig. Tilstanden som den nu er, og som, saaledes som ovenfor anført, idethele har været mere tilfredsstillende efter Slaveriets Ophør, end paa de allerfleste vestindiske Øer, og i hvilken en heel Generation er opvoxet, er nøie knyttet til lovbestemte Regler, nemlig væsentligen aarlig Tjenestetid med 9 Timers Dagsarbejde, passende Boliger, Provisionsgrunde paa Plantagen, og en vis Mængde af de simpleste Fødemidler m.m., samt et vist Beløb i

Penge som Vederlag for Arbeidet. Man vilde feile meget, hvis man troede, at Forbuddet mod at give et større Vederlag for Arbeidet (om et mindre Vederlag kan der ikke være Tale, paa Grund af Concurrencen mellem Arbeidsgiverne), var rettet mod Arbeiderne. Dets egentlige Hensigt har fra Begyndelsen og stadigen været, at beskytte de af de naturlige Forhold uheldigere stillede Plantager (ikke Planterne) fra at gaae til Grunde under en ubunden Concurrence; det er kun Tvangen mod Løsgjænger, der er rettet mod Arbeideren. Det kan gjerne være, at et saadant Baand som nævnt paa den frie Concurrence ikke stemmer med abstracte Principer, endskjøndt Anskuelse om den frie Concurrences ubetingede Fortrin i den sidste Tid ogsaa fra Theoriens Side drages i Tvivl, men uheldigviis ere de Tilstande, de vestindiske Øer have faaet i Arv fra Slaveriets Tid saaledes, at der kun kunde tages umiddelbart praktiske Hensyn for at tilbeibringe en taalelig Ordning. Det laae imidlertid nødvendigtviis i selve Naturen af et saadant Beskyttelsesprincip, at det ikke kunde bestaae i lang Tid, og Erfaringen viste snart, at det paa mangfoldige Maader blev eluderet af Planterne, hvor det laae i deres Interesse, at handle imod det; hvilket maatte virke og har virket demoraliserende paa den ene saavelsom den anden af de umiddelbart berørte Parter. Man burde derfor allerede forlænge siden have modificeret og efterhaanden ophævet de til dets Gjennemførelse trufne Bestemmelser, og da dette ikke er skeet, maa man nu benytte Tiden dertil, d.v.s. med at udtale Forbehold, at det ikke faaer Udseende af en Seir for Oprøret. Jeg mener, at der t. Ex. efter et halvt Aars Forløb burde indføres en Forandring ved Anordning, som ikke skulde bestaa i simpelthen at overlade Betalingsvilkaarene til enhvers Forgødtbefindende, men saaledes som foreslaaet af den nedsatte Commission i Betænkningen af 23de Februar 1872, nemlig at Reglen om Aarscontracter bevaredes, ligeledes Forpligtelse for Arbeidsgiveren at forsyne Arbeideren med passende Bolig, Provisionsgrund, det hidtil bestemte Kvantum af Maismeel og saltet Fisk; Bestemmelsen om en fast Priis for Fødemidlerne vilde da bortfalde af sig selv, som Følge af den normerede Pengeløns Ophævelse. Til videre at gaae i Detaillen, er her ikke Stedet. Paa den Maade vilde der bevarer det, som formentligen er Aarsagen til de gode Virkninger af de nuværende Regu- [opslag 975] lationer, nemlig at Løsgjænger kraftigen modvirkes, at Arbeiderens Existens er sikkert hele Aaret rundt, uafhængig af Veirets Beskaffenhed og Planterens deraf følgende Trang, og derhos ogsaa uafhængig af Fristelsen til at bortødsle Arbeidsfortjenesten paa Drik og anden skadelig Maade, og Arbeidsgiveren vilde kunne fortsætte sin Bedrift, uden at være udsat for urimelige Fordringer om Arbeidsløn, som altid vilde fremkomme netop i den travleste Tid; med andre Ord, man vilde paa den Maade modarbejde Tidens to store Onder, Proletariat paa den ene, og Industriens Vanskeligheder paa den anden Side. Vi have i den Omstændighed, at Aarscontracterne, om hvis Gjennemførelses Mulighed man i 1848 og 1849 nærede ikke ringe Tvivl, nu har bestaaet henved 30 Aar, og er overgaaet som det normale i den almindelige Bevidsthed og Vane, idethele til alles Tilfredshed, et overordentlig stort Gode, som man ikke skulde bortkaste, men befrie for de Feil der trænge ved det. Men som en nødvendig Betingelse for en sikkert og rolig Tilstand anseer jeg, at der stedse er en bevæbnet organiseret Magt tilstede, for i Fødselen at kvæle ethvert Forsøg paa ved Magt at omstyrte den lovlige Orden, og at denne, om end i ringe Antal findes, saavel i den ene som den anden af de to Byer. Hvor stor denne Styrke skulde være, og i hvilket Omfang det egentlige militaire Element kan suppleres ved en vel organiseret Militi, maatte overlades til en nøiere Drøftelse, som jeg anseer for at ligge uden for min Opgave. Kun skal jeg tillade mig den Bemærkning, at hvis der kunde opnaaes, at der stadigen holdtes ved Øerne, særligen til Sikkerhed for St Croix, et Orlogsskib, vilde saadant i Forbindelse med den militaire Styrke, der siden 1ste October f. A. har været holdt i Christiansted, være at ansee som i alle Henseender det hensigtsmæssigste idet jeg forudsætter, at Bekostningen derved udredes af Moderlandets Finantser.

J. A. Stakemann.

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

Gjenpart I.

Fortegnelse

over Landarbeidere i Christiansteds Politidistrict som have indgaaet Contract for mere end 12 Maaneder.

	Hvor employeret	Contractstid		Anmærk:
		Fra	Til	
Thomas Daniel	Cliftonhill	4/3. 78	4/3. 80	
Joseph Ross	d°	9/3. 78	9/3. 81	
Augustus Meelling	d°	11/3. 78	11/3. 81	
Johannes George	d°	11/3. 78	11/3. 81	
James Lake	d°	18/3. 78	18/3. 81	
Allo	d°	19/3. 78	19/3. 80	
John Hodge	d°	23/3. 78	23/3. 81	
Simon Peter	d°	23/3. 78	23/3. 81	
Joseph Donaldetty	d°	23/3. 78	23/3. 81	
John Allen	d°	23/3. 78	23/3. 81	
John Hunt	d°	1/4. 78	1/4. 81	
Assi	d°	1/4. 78	1/4. 81	
Anthony	d°	6/4. 78	6/4. 81	
Benj. Johnson	d°	8/9. 78	8/4. 81	
Eleonora Martin	d°	20/4. 78	20/4. 81	
John Fr. Marshall	d°	11/5. 78	11/5. 81	
William Jeffry	d°	26/8. 78	26/8. 81	
John Pell	d°	2/9. 78	21/9. 80	
Angeline Williams	d°	21/9. 78	21/9. 80	
Carl Samson	d°	23/9. 78	23/9. 80	
Daniel Peter	d°	1/10. 78	1/10. 81	
James Bryan	d°	1/10. 78	1/10. 81	
Benjamin Johnson	d°	1/10. 78	1/10. 81	
John Samuel	d°	1/10. 78	1/10. 81	
Nancy De Windt	d°	1/10. 78	1/10. 81	
John Hodge	d°	1/10. 78	1/10. 81	
Alfred Sturgeon	Barrenspot	12/11. 77	12/11. 80	
Mathias	d°	30/7. 78	30/7. 80	
John Adam	Morning Star	6/10. 78	6/10. 80	
David Rodgers	d°	27/10. 77	27/10. 80	
Thomas Steet	d°	20/10. 77	20/10. 80	
Prince Albert	d°	27/10. 77	27/10. 80	
Henry Ward	d°	3/11. 77	3/11. 80	
<i>[opslag 976]</i>				
Thomas Allen	Morning Star	3/11. 77	3/11. 80	
Edward Bacley	d°	3/11. 77	3/11. 80	
Abraham Moore	d°	10/11. 77	10/11. 80	
William Henry	d°	10/11. 77	10/11. 80	
Edward Daniel	d°	10/11. 77	10/11. 80	
James David	d°	10/11. 77	10/11. 80	
Frederik Dembo	d°	10/11. 77	10/11. 80	
Prince W ^m Bois	d°	17/11. 77	17/11. 80	
Francis Heyliger	d°	17/11. 77	17/11. 80	
Richard George	d°	17/11. 77	17/11. 80	
Thomas Benjamin	d°	24/11. 77	24/11. 80	
Francis Simmons	d°	24/11. 77	24/11. 80	
Henry Johnson	d°	24/11. 77	24/11. 80	
Lytshman	d°	24/11. 77	24/11. 80	
James Walker	d°	8/12. 77	8/12. 80	
Daniel Smalls	d°	8/12. 77	8/12. 80	
Baccas		29/12. 77	29/12. 80	

[opslag 977] Gjenpart

II.

Paa efternævnte Plantager have Markarbeidere – efter hvad der er anmeldt til Politiet – indgaaet Contracter for længere Tid end 12 Maaneder.

Plantagernes Navne	Contractstid			Anmærk:
	2 Aar	3 Aar	4 Aar	
Anguilla	-	3	-	-
Cliftonhill	12	49	-	
Castle Coakley	-	5	-	
Glynn	-	1	-	
Jerusalem	1	2	-	
Barrenspot	-	2	-	
La Reine	4	-	-	
Morningstar	-	84	-	
Rattan	2	56	-	
Lower Love	-	92	9	
Mt Pleasant & Plessens	-	74	-	
Upper Love	-	11	-	
Tilsammen	19	379	9	

Ialt 407 Contracter for længere Tid end 12 Maaneder og insgaaede siden 1ste October 1870.

Christiansteds Politikammer d. 6te November 1878.

M. R. Nyssum, cst.

[opslag 978] Tom[opslag 979] Gjenpart.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer. St. Thomas den 3^{die} December 1878.

N° 1802.

Ved Skrivelse af 27de f. M. N° 1728 har Præsidentskabet afgivet sin Erklæring angaaende Aarsagerne til det nylig stedfundne Oprør paa St Croix samt om hvilke Foranstaltninger, der bør træffes, for saavidt muligt at berede og sikkre et fremtidigt godt og paalideligt Forhold mellem Arbeidsgiverne og Arbejderne paa Øen.

Uden at ville fortsætte nogen videre Forhandling med Præsidentskabet angaaende Aarsagerne til Oprøret, maa man med Hensyn til Spørgsmaalet om den fremtidige Ordning af Arbejderforholdene paa Øen, hvilket Spørgsmaals Løsning levende interesserer Gouvernementet, udbede sig en nærmere Udtalelse. Gouvernementet skjønner nemlig ei rettere, end at ved den af Præsidentskabet antydede fremtidige Ordning, hvorefter Aarscontracterne skulde bevares i Forbindelse med Arbeidsgiverens Forpligtelse til at forsyne Arbejderen med passende Bolig, Provisionsgrund og det hidtil bestemte Kvantum af Fødemidler, vilde vedligeholdes det af Præsidentskabet som absurd betegnede Forhold, at den Deel af Øens Arbeidere som beskæftiges ved Fælleskogeriet vilde være frie for alt Baand i Modsætning til Plantagearbejderne, og som Følge deraf ogsaa den samme Anledning til Misfornøielse med Arbejder Regulationerne, som Præsidentskabet formener at have væsentligt fremkaldt de seneste Uroligheder.

Til Oplysning om denne Uklarhed i Præsidentskabets Erklæring udbeder Gouvernementet sig en nærmere Erklæring fra Præsidentskabet behagelig meddelt, hvorhos man anmoder Præsidentskabet om at afgive denne Erklæring saavidt mulig med omgaaende Post, da Gouvernementet ønsker af tilskrive Finantsministeriet om Sagen med den først afgaaende Paket.

Aug. Garde

/ H. Hänschell.

Til Præsidentskabet for St Croix

[opslag 980] Tom[opslag 981] Gjenpart.

I Anledning af det høie Gouvernements ærede Skrivelse af 3^{die} dennes N° 1802, hvori begjæres en nærmere Udtalelse angaaende Præsidentskabets Forklaring af 27de f. M. om Aarsagerne til det nylig stedfundne Oprør og om Foranstaltninger til at berede og sikkre et fremtidigt godt og paalideligt Forhold mellem Arbeidsgivere og Arbeidere her paa Øen, giver Præsidentskabet sig den Ære at yttre som følger.

Man maa for det første beklage, at Man i Skrivelse af 27de f. M. ikke har udtrykt sig med tilstrækkelig Tydelighed og derved foraarsaget den Misforstaaelse, som om Præsidentskabet havde villet betegne som absurd det Forhold i Almindelighed, at den Deel af Arbejderne, som beskjæftiges ved Fælleskogeriet vare frie for alt Baand, i Modsætning til Plantage–Arbeidere. Det var Hensigten at udtale, at den Misfornøielse, der havde været tilstede forinden Oprørets Udbrud, var tildeels foraarsaget ved, at en Deel af Planterne havde viist den Svaghed at antage de ved Standsningen af Fælleskogeriets Virksomhed arbejdsløse blevne Folk, ”som Dagleiere”, og at derved opstod det absurde Forhold, at ”nogle af Arbejderne (s: paa Plantagerne) levede under andre Vilkaar end de øvrige”. Deri bestod ogsaa det i umiddelbar Forbindelse dermed nævnte ”Brud paa Arbejderregulationerne;” thi Fælleskogeriet, som ikke drivende en Plantage, var ikke bunden til Regulationerne, og kunde altsaa ikke heller begaae Brud paa dem.

Imidlertid er det dog uægtelig, at Fælleskogeriets Virksomhed, naar den saaledes som i Præsidentskabets Skrivelse udhævet, skeer uden alt Hensyn til de almindelige Interesser og Forhold paa Øen, kan indgribe meget forstyrrende paa disse Interesser og Forhold, forsaavidt som de støtte sig til Aarscontracter, og det kan derfor nok fortjene en nærmere Drøftelse, om de to Ting kunne bestaae ved Siden af hinanden. At Præsidentskabet ikke i sin første Skrivelse har indladt sig i denne Drøftelse, har sin Grund i, at Man ikke ansaae Arbeidet ved Fælleskogeriet uden lovforeskreven længere Contractstid for uforeneligt med Buddet om Aarscontracter for almindelige Plantagearbeidere. Der findes jo allerede [*opslag 982*] en Mængde Arbeidere paa Landet udenfor Byerne, som ere lige saa lidet bundne aarsviis som de Arbeidere, der bleve antagne af Fælleskogeriet, uden at Nogen er falden paa at ansee dette som stridende mod de bestaaende Regler. Dette gjelder ikke alene om den store Mængde Huustyender, Staldkarle, Hestepassere, Fiskere, og Haandværkere, der i de allerfleste Tilfælde betales med en vis Løn, antages maanedsviis og ere næsten alle tagne fra hvad der oprindeligen udgjorde Landarbeider–Befolkningen; men det gjelder paa en langt mere paafaldende Maade om de saakaldte ”porters”, det vil sige virkelige Plantagearbeidere, der uden Modstand fra vedkommende Autoriteter have faaet Lov til at tage Ophold i Frederiksted, og derfra at tage Arbeide paa Plantager, til de Tider det behager dem. Dette System eller rettere denne Misbrug, som det uagtet flere Forsøg ikke er lykkedes at faae standset, er ligefrem i Strid med de bestaaende Love og allerede af den Grund at beklage; det har ogsaa afstedkommet Fortrædeligheder og Ulemper i det virkelige Liv; men det er dog ikke bleven nødvendigt, af den Grund at afskaffe Regulationerne. Man har betragtet det som et partielt Onde, der engang havde fæstet Rod, hvori man maatte finde sig, og hvori man har fundet sig i over 15 Aar, uden at det i nogen væsentlig Grad har viist sig som en Hindring for Aarscontracters Opretholdelse i det Hele. Langt mindre antages dette, at ville blive en nødvendig Følge af Fælleskogeriets Drift. I retslig Henseende vil ingen have Ret til at besvære sig; thi Aarscontracter ere kun foreskrevne for Plantager, men ikke for alt Arbeide udenfor Byerne, og i practisk Henseende er den Misfornøielse, der er bleven vakt mod Fælleskogeriet iaar, ikke vakt ved dets Bestaaende og Drift i og for sig, men ved Maaden, hvorpaa det har været drevet, den overdrevne store Mængde Arbeidere, der formenes at være bleven anvendt saavel ved Hovedbygningen som ved Stationerne og ved Transporter af Materialier, Kul, Kalk, o.s.v. i ganske smaa Karrer, hver med sin Karremand, fremdeles ved at give høiere Arbeidsløn, end hvortil den havde kunnet faaes, hvis man havde gjort sig nogen mere Uleilighed for at opnaa det. Ligesom Klagerne i disse Henseender ere fremkomne fra altfor mange Sider, til at der ikke skulde tillægges dem Vægt som i Virkeligheden grundede, saaledes kan der næppe være Tvivl om, at den Forbedring i Factoriets Driftsmaade, der nu ventes, ogsaa vil indbefatte den Side, der har givet Anledning til de omgjeldende Klager. Det kan ventes, at Fælleskogeriets herværende

Bestyrere ville sætte sig i umiddelbar Rapport til Planterne, og derved opnaae større Fordele ogsaa for Etablissementet selv. Man skal ikke undlade i denne Sammenhæng at nævne et Project, der er kommen paa Tale og synes at blive gunstigere bedømt, nemlig at komme til en Forstaaelse med Eierne af den Plantage, hvorpaa den Station staaer, eller af en Naboplantage, om at han paatager sig at besørge Arbeidet derved med sine egne Folk; der vilde formentligen findes nogle saadanne Eiere, der vilde være villige til at gjøre Forsøget. Man skulde ligeledes tro, at den samme Praxis kunde med Fordeel indføres ialtfald ved Stationerne, som allerede følges paa de større Plantager: en Art Accordarbeide saaledes nemlig, at en Mængde leveret og oparbejdet Sukkersaft /: 10 Clarifiers, svarende til i det hele 6000 gl: / ansees som en Dags Arbeide for alle dem, der ere beskjæftigede med selve Tilvirkningen: Karremænd, Kogemænd, Maskinfolk, Fyrbøder o.s.v. Det er meget sandsynligt, at naar man for Alvor vil rette sine Bestræbelser derpaa, der vil kunne indføres en ganske anderledes Orden i Arbeidet ved Fælleskogeriet end der efter den almindelige Mening har været herskende; allerede Indhegningen af Hovedbygningen med Tilbehør vil rimeligviis bidrage til en saadan Hensigts Opnaaelse.

Det er naturligviis ikke Præsidentskabets Mening at Aarscontractsystemet skulde kunne vedligeholdes eller ønskes vedligeholdt for evige Tider, men henseet til den nuværende Tids Fornødenheder, forekommer det Præsidentskabet, at det vil være skadeligt, ved en almindelig Ophævelse af det tvungne Aarscontracter at afbryde Continuiteten i den Udviklingsgang, som Omstændighederne efterhaanden ville af sig selv medføre og tildeels allerede have medført.

J. A. Stakemann.

Til Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer.

[opslag 983] Tom

[opslag 984] Omslag: Fortegnelse over sager afgivne til kommissionen om oprøret 1878.

Kolonialkontorets koncept.

[opslag 985]

Notat

til pk. FM. Vestind. ktr., Koloniernes Centralbestyrelse, Kolonialktr., Gruppesager til vestind. journal: Oprøret 1878.

angående Standretsprotokol fra oktober 1878.

Den her omtalte protokol over standrettens domme befinder sig i de vestindiske lokalarkiver, Den vestindiske regering på Sankt Croix. Diverse protokoller 1770 ff og diverse pakkesager 1855 ff. som for øjeblikket befinder sig på TB 17 tv b 6.

HC1

Rigsarkiv J. 19__ Nr ____

[opslag 986]

1. Colonial-Loven (1865?) – Forhandlingerne herom paa Rigsdagen
2. Lovforslag, vedrørende Vestindien, som have været forelagte Repræsentationen efter koloniallovens Ikrafttræden – Forhandlingerne herom.
3. Resolutioner og Bestemmelser, udgaaede fra Regjeringen Vestindien vedrørende i ovennævnte Tidsrum.
4. Bestemmelser, udgaaede fra Gouvernementet i ovennævnte Tidsrum, forsaavidt disse ere bragte til Ministeriets Kundskab.
5. Hovedbestemmelserne for Militairets og Politivæsenets Ordning Vestindien vedrørende, forsaavidt disse ikke findes involverede under N° 4.
6. Indberetningerne angaaende Oprøret og dets Consequentser – Standretsprotokollen – Beretninger derom fremkomne i Pressen – særlig deri offentliggjorte Breve fra Vestindien – om muligt disses Forfattere.

7. Den bedst mulige Beskrivelse af Sct Croix og Kaart over Øen.
8. Pjecer ell. desl. fra nogenlunde nye Dato, vedrørende Culturforholdene og de sociale Forhold paa Sct Croix
9. Muligt tilstedeværende Oplysninger (eller Pjecer) angaaende de samme Forhold paa de fremmede, vestindiske Øer, der ere under lignende Vilkaar som de danske.
10. Oversigt over Statskassens Mellmværende med Vestindien, over Prioritets- og Laaneforholdene sammeds -, specielt for Statseiendommenes Vedkommende.

[opslag 987]

1. Colonial-Loven (1865?) – Forhandlingerne herom paa Rigsdagen
2. Lovforslag, vedrørende Vestindien, som have været forelagte Repræsentationen efter Coloniallovens Ikrafttræden – Forhandlingerne herom.
3. Resolutioner og Bestemmelser, udgaaede fra Regjeringen Vestindien vedrørende i ovennævnte Tidsrum.
4. Bestemmelser, udgaaede fra Gouvernementet i ovennævnte Tidsrum, forsaavidt disse ere bragte til Ministeriets Kundskab.
5. Hovedbestemmelserne for Militairets og Politivæsenets Ordning Vestindien vedrørende, forsaavidt disse ikke findes involverede under N° 4.
6. Indberetningerne angaaende Oprøret og dets Konsekventser – Standretsprotokollen – Beretninger derom fremkomne i Pressen – særlig deri offentliggjorte Breve fra Vestindien – om muligt disses Forfattere.
7. Den bedst mulige Beskrivelse af St Croix og Kort over Øen.
8. Pjecer eller desl. fra nogenlunde nye Dato, vedrørende Culturforholdene og de sociale Forhold paa St Croix
9. Muligt tilstedeværende Oplysninger (eller Pjecer) angaaende de samme Forhold paa de fremmede, vestindiske Øer, der ere under lignende Vilkaar som de danske.
10. Oversigt over Statskassens Mellmværende med Vestindien, over Prioritets- og Laaneforholdene sammeds -, specielt for Statsejendommenes Vedkommende.

[opslag 989] Fortegnelse over Sager afgivne til Commissionen i Anledning af Oprøret paa St Croix.

- 1, Udkast til Loven af 23 Juli 1853 om Vederlag til de forrige Vesiddere af Ufrie i de dansk vest. Besiddelser med Bilag og Underbilag og et Exemplar af Loven.
- 2, Beretninger fra Gouv^{tt} af 24 August 1872 og 12 Septbr s: A: om Høsten 1872 – 1 trykt Expl.
- 3, Statistiske Oplysninger om de dansk vest. Øer i forskellige Retninger for 1870-71, 1871-72, 1872-73, 1873-74, 1874-75, 1875-76, 1876-77 og 1877-78 tildeels i Doubletter.
- 4, Budgetter for St Croix fra 1ste April 1874 til 31' Marts 1878.
og Udkast til Budget for St Croix for 1878-79, som fremlagt i Colonialraadet, men ikke endelig behandlet; i Anmærkningerne p. 5 og 6 og iingsforslag ad D. 2 og ad D 7, vil findes Oplysninger om Politivæsenets og om Udgifterne til Hærstyrken.
- 5, Lov af 25 Marts 1872 om Forandring af nogle Bestemmelser i § 53 af Kolonialloven af 27 Novbr 1863, med Lovforslag og Bemærkninger, ledsaget af de under 25 Marts 1872 stadfæstede Anordninger om Organisationen af Hærstyrken, henholdsvis paa St Thomas og St Jan og paa St Croix.
- 6, Anordning af 21 Februar 1877 angaaende Forandring af Anordning af 25 Marts 1872 om Organisationen af den militaire Styrke paa St Croix med Udkast med Anmærkninger.
- 7, Betænkning af 23 Februar 1872 fra en Commission indsat paa St Croix til at indgive Forslag til Guv^{tt} om tidssvarende Forandringer i de bestaaende Arbejdsregulationer med tilhørende Udkast til Anordning .. et Exemplar afgivet til Geheime Etatsraad Schlegel, og ligeledes af en som Manuskript trykt Samling af forskellige Meddelelser til et i 1870 nedsat Folkethingsudvalg angaaende et da forelagt Forslag til Lov om nogle St Croix vedrørende finantsielle Foranstaltninger. Udkast til Betænkninger.

- 8, Trykt Gjenpart af en af Kmherre Bille til Gouverneuren for St Croix under 2^{den} Octbr 1871 udstædt Instruction i Anledning af Nedsættelsen af en Kommission til at tage Revisionen af Arbeidsregulationerne for Øen under Overveielse.
 - 9, Gjenpart af FMts Skrivelse af 24 Mai 1871 til Kammerherre Bille i Forbindelse med det allerhøieste Reskript af 22 Mai 1871 (Reskriptet findes i Miniaterialtidende B 1871, p. 308).
 - 10, N° 42 af Departementstidenden for 23 Juni 1866 indeholdende allerhøieste Reskript af 21 April med Almindelig Instrux for Gouverneuren for de d. v. Øer.
 - 11, Anordning af 17 Marts 1865 om Brandcorpserne paa St Croix og St Thomas.
 - 12, " af s: D: om Besigtigelse af Kreaturer ved deres Indførsel til Øerne St Croix og St Thomas.
 - 13, " af s: D: indeholdende Bestemmelse om Afbrænding af Steenolie og dermed beslægtede Olier i de d. v. Besiddelser.
 - 14, " af s: D: om Udvidelse af Lov af 19 Februar 1861 om Handels.....
- [opslag 990]
- 15, Anordning af 23 Decbr 1865 indeholdende nogle Forandringer og Tillæg til det ved Kgl Reskript af 18 April 1825 confirmerede provisoriske Reglement for Fattigvæsnet paa St Croix
 - 16, Anordning af 11 Mai 1866 indeholdende nogle Forandringer i Anordning af 6 Juni 18.. om Oprettelsen af et Immigrationsraad for Øen St Croix
 - 17, Anordning af 25 Juli 1867 indeholdende nogle Tillæg til Anordningen af 26 Januar 1849 om Forholdene imellem Landeiendomsbediddere og Landarbeidere paa St Croix.
 - 18, Anordning af 25 Juli 1867 indeholdende nogle Bestemmelser om Arbeidscontracter med Landarbeidere paa St Croix
 - 19, Anordning af 24 Januar 1868 om midlertidig Oprettelse af et særligt Politimester-Embede i Frederiksted. (I 1870 stadfæstet 5te Octbr de af Gouvernementet 7 Januar 1868 foreløbig stadfæstede Anordninger 1) om Rentefoden og Fortrinsret for Renter samt Straf for Ager, 2) om Sportelreglementet m. m.) Ikke afgivne. (I 1871 Anordninger af 8 Septbr 1) om Skibs Maaling paa de d. v. Øer, 2) om dansk vest. Skibes Registrering, 3) om Indførselstold af Skibe, Baade og Fartøier paa de d. v. Øer). Ikke afgivne
 - 20, Anordning af 27 Januar 1872 om Bemyndigelse for G^{tet} til at tilstaae fremmede Skibe samme Behandling som danske.
 - 21, Anordning af 19 Juli 1872, hvorved de provisoriske Arbeidsanordninger for St Thomas og St Jan ophæves.
 - 22, do af 3 August 1872 om Ansættelse af en Inspecteur for Skolevæsenet paa St Croix
 - 23, do af 3 August 1872 for de d. v. Øer indeholdende nogle Bestemmelser om Retsforholdet i insolvente Boer, samt om Behandlingen af Boer i Almindelighed
 - 24, do af 2 Septbr 1872 om Mosaiske Troesbekjenderes Edsfæstelse inden Retten eller for Øvrigheden
 - 25, do af 13 Februar 1873 angaaende Udbredelsen af ved visse Indførsler af Arbeidere til St Croix
 - 26, do af 1 Marts 1873 om Lønninger for de til Overbestyrelsen paa de d. v. Øer hørende Embedsmænd m. m.
 - 27, do af 17 Mai 1873 om Udvidelse af Lov 21 Juni 1867 og Anordning af 9 August f: A: om Forholdsregler for at undgaae Paaseiling af Ansvar for deres Tilsidesættelse.
 - 28, do af 7 Juli for St Croix indeholdende Forandring i Anordning af 6 Septbr 1853 ang. Reglement for Landskolerne.
 - 29, do af 13 Octbr 1873 om Politisagers Behandling og dissers Appel.
 - 30, do af 20 Mai 1874 betræff. extraordinaire Foranstaltninger til Tilveiebringelsen af Midler til Driften af Plantager paa St Croix
 - 31, do af 19 August 1874 om Udvidelser af Lov af 13 Spril 1851 om Ægteskabs Indgaaelse udenfor de anerkjendte Troessamfund samt af Lov af 4 Marts 1857 om Forandring i Forordningen om Daaben ag 30 Mai 1828.

- 32, do af 19 August om Udvidelse af Lov af 23 Januar 1862 om Benyttelse af m. m.
- 33, do af 30 Novbr 1874 om Ophævelse af Anordningen af 22 Februar 1855 ang. fremmede Lykkespil?
- 34, do af 21 Decbr 1874 om forskellige Begunstigelser for en eventuel Kreditforening paa St Croix
- 35, Anordning af 21' Decbr 1874 om forskellige Begunstigelser for et eventuelt Interessentskab for Oprettelsen af Centralfactorier paa St Croix m. m.
- 36, Nogle Exemplarer af Oversættelse af Forhandlingerne i St Croix Colonialraad angaaende Udkastene til de under 34 og 35 nævnte Anordninger.
- 37, Anordning af 21 Decbr 1874 angaaende yderligere Bemyndigelse for Guvmt^t til Optagelse af Laan for St Croix Colonialkasses Regning i Overensstemmelse med Anordning af 20 Mai 1874
- 38, Anordning af 3 April 1875 om Udvidelse af Lov 14 Februar 1868 om en forandret Inddeling af Medicinalvægten
- 39, Bekjendtgjørelse 30 Juni 1874 om det Tidspunkt, fra hvilket fornævnte Anordning træder i Kraft, samt af Indsendelse af den nye Pharmalogen
- 40, Anordning 15 Mai 1875 angaaende Sj.....dsen og Leiekarrekjørsel i Byerne paa St Croix
- 41, do 15 Octbr 1875 om Bemyndigelse for Gou^t til Optagelse af Laan for St Croix Colonialkasses Regning til Tilveiebringelse af Midler til Driften af Plantager paa St Croix
- 42, do af 12 Novbr 1875 om Udsalg af Spiritouosa og om Rombodhold paa St Croix
- 43, do af 24 Juli 1876 angaaende Bemyndigelse for Gou^t til Optagelse af Laan for St Croix Colonialkasses Regn til Tilveiebringelse af Midler til Driften af Plantager paa St Croix, og Bemyndigelse til at yde Planterne Forstrækninger til Driften
- 44, do af 29 Septbr 1876 om Forandring af de for d. v. Øer gjældende Regler om Arveafgifter og om Ophævelsen af Forlovspege.
- 45, do af 2 Februar 1877 om Udvidelse af Lov 4 Februar 1871 om Indpodning af Kokopper
- 46, do af 2 Februar 1877 om Bemyndigelse for Gou^t til Optagelse af et midlertidigt Laan for St Croix Colonialkasses Regning.
- 47, do 24 August 1877 Om Ophævelse af Centerdistrictets Politijurisdiction m. m.
- 48, do 16 Februar 1878 indeholdende nærmere Bestemmelser af den af 14 Mai 1823 stiftede Fortrinsret for Forstrækninger til Driften af Plantager paa St Croix
- 49, do 15 Marts 1878 om Udvidelse af den Actieselskabet "St Croix Fælleskogerier" ved Anordning af 16 Juni 1876 tillagte Stempelfrihed m. m.
- 50, do 31 Marts 1878 om midlertidig Udførelse af Audit.... og advocato regii For..... paa St Croix.
- 51, do 6 Septbr 1878 indeholdende Bemyndigelse for Gouv^{tet} til at tilstaae Lettelser i Lov af 30 Juni 1850, forsaavidt angaaer Beregningen af Ankepenge m. m. af Dampskibe.
- 52, Colonialloven af 27 Novbr 1853 med Udkast og Bilager, m. m.
- 53, Anordning til at forhindre Løsgjænger i de d. v. Besiddelser af 18 August 1853.
- 54, Lov om Bemyndigelse for FMsteren til at understøtte Anlægget af Fælleskogerier m. m. og Oprettelsen af Kreditforening for Sukkerplantagerne paa St Croix – 25 Febr 1876 med Lovforslag og Bemærkninger
- 55, Lov om et midlertidigt Laan til St Croix Kommune 16 Juni 1876 med Lovforslag og Bemærkninger.
- 56, Anordning af 16 Juni 1876 om Oprettelsen af Fælleskogerier og om Forandring i Bestemmelserne om Forholdet Landeiendomsbesiddere og Landarbeidere paa St Croix
- 57, Lov af 24 Marts 1877 om de vestindiske Colonialkassers Bidrag 1877-79 til de almindelige Statsfornödenheder med Lovforslag og Bemærkninger
- [opslag 991]
- Lovforslag om nogle St Croix finansielle Foranstaltninger forelagt i Rigsdagen i 1870.
- do. om Udgiften til C..... Lov af 25 Marts 1871
- do om Øernes Bidrag til de alm. Statsfornödenheder 1875-77 (Lov 21 Decbr 1874)

do do 1878/79 og 1897/80
do om Bemyndigelse for FMsteren til at understøtte Anlægget af Fællessukkerkogerier og Oprettelsen af en
Kreditforening forelagt 1874/75.

Standretsprotocol Udskriften, som er indsendt af Guv^{tt}
Statskassens Mellemværende for
og forforholdet (Colonialloven 27 Novbr 1863 § 57)
og for Laanet efter Lov af 16 Juni 1876

Andræs Procc om Vestindien med Engelsk Oversættelse

Udgifter ved Hærstyrken.

Udklip af New York Herald med Brev fra St Thomas 21 Novbr 1878.

Gjenpart af Skrivelse fra Marineministeriet af 7 Januar 1879 om Omkostningen ved Orlogsskibenes
Stationering i Vestindien

Gjenparter af Beretninger fra Guv^{tt} for de d. v. Øer
(samt Telegrammer fra St Croix til St Thomas den 2^{den} og 3^{die} Octbr) (ad No 769/1878

af 8de Octbr fra St Croix trykt
" 15de " fra St Thomas 796/1878
" 26de " St Croix med et trykt Bilag N° 840/1878
" 31' " do 850/1878
" 10' Novbr do med nogle Bilag 876/1878
(Colonialraadets Bemærkninger om Beleiringstilstanden af 12 Novbr ad N° 878/1878
af Beretning 15 Novbr St Thomas N° 879/1878
" 27 Novbr do N° 908/1878
" 12 Decbr do N° 6/1879
" 16 Decbr do med et Bilag N° 15/1879

(I margen) Desuden Indberetning fra Gouv. Bille af 13 April 1872 No 280 VJ 1872 i Original), som altsaa maatte
tilbageleveres i sin Tid.

[opslag 992]

Finantsministeriet. Kiøbenhavn den 10de April 1886.

At man i Anledning af en til Finantsministeriet indkommen den 31te f. M. dateret Regning for Befordringen
af Telegrammer fra Finantsministeriet til Vestindien har foranlediget sammes Beløb anvist den Kongelige
Telegrafstation i Kjøbenhavn til Udbetaling ved Finantshovedkassen med 392 Kr: 52 Øre, undlader man ikke
herved tjenstligst at meddele til behagelig Efterretning med Tilføjende, at det nævnte Beløb er foranlediget
ført til Udgift for den paa Finantsministeriets Budget for Finantsaaret 1885-86 under §: 14. III. til Koloniernes
Centralbestyrelse opførte Konto.

P. M. V. Caros

[opslag 993]

Finantsministeriet. Kjøbenhavn den 8 Januar 1879.

At man i Anledning af tvende til Finantsministeriet indkomne den 31te f. Md. daterede Regninger for Befordringen af Telegrammer fra Finantsministeriet til Vestindien Dags Dato har foranlediget disses Beløb anvist den Kongelige Telegrafstation i Kjøbenhavn til Udbetaling ved Finantshovedkassen med 2613 Kr. 92 Ø., undlader man ikke herved tjenstligst at meddele til behagelig Efterretning med Tilføjende, at det nævnte Beløb er foranlediget ført til Udgift for den paa Finantsloven for indeværende Finantsaar under § 24. III. til Koloniernes Centralbestyrelse opførte Konto.

P. M. V. Caros

[opslag 994]

FM. bemyndiges til af Statskassen at forstrække St Croix's Kolonialkasse med et Laan af indtil 1200000 Kr der fra 31 Decbr. 1880 forrentes og afdrages med 7 pCtr. hvoraf 4 pct. af det til hver Tid skyldige er Renterne og Resten Afdrag.

[opslag 995]

Telegram fra Finantsministeriet afsendt 12/10 78 F. M.

Gouvernement Santhomas Westindia.

Telegram received Requisition will be effectuated Telegraph supposed loss of human lives and complete report of military loss. C.

[opslag 996] Tom

[opslag 997]

ad N° 896 V. J. 1878

Telegram fra Finantsminist. afsendt 17/12 78

Governor Santhomas Westindia.

Princess Thyra's nuptials twentyfirst December C.

[opslag 998] Tom

[opslag 999]

ad N° 815 V. J. 1878

Telegram afsendt d. 8 Novembr 78

Governor Stcroix Westindia.

Drafts og law announced to Rigsdag of half million crowns increased loan to factory and three hundred thousand dollars increased loan to Stcroix two years interestfree thence four pc interest three pc redemption. C.

Nogle Expl. af Lovforslaget ønskes sendte til Gouvmm med første Post.

[opslag 1000]

ad N° 805 V. J. 1878

Telegram afsendt 30 October 1878. Kl. 3 E. M.

Governor Santacruz Westindia.

Telegram of twentieth enable island to support factory as proposed is not comprehended Before further steps in Rigsdag explication wanted what is proposed and how much C.

[opslag 1001] Tom

[opslag 1002]

Finantsministeriet. Kiøbenhavn den 18de December 1878. 2182.

Ifølge derom fra Konseilpræsidiets modtagne Underretning har det behaget Hans Majestæt Kongen paa Konseilpræsidentens derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling ved Allerhøjeste Resolution af 16de d: M: allernaadigst at bifalde:

at der af Kongen udnævnes en af tre Medlemmer bestaaende Kommission med det Hverv

- 1, at undersøge og til Regjeringen afgive Beretning om Aarsagerne til det paa St: Croix stedfundne Oprørs-Udbrud og om Midlerne til at forebygge en Gjentakelse af samme,
- 2, at undersøge den ved Oprøret foraarsagede Skade og gjøre Forslag til, paa hvilken Maade der hensigtsmæssigst kan ydes Hjælp til at bøde paa samme,
- 3, at tilstaa midlertidige Laan paa Finantsministerens Vegne af Statskassens rentebærende Midler mod tilstrækkelig Sikkerhed til saadanne Skadelidte, navnlig i Frederiksted, som ikke paa andre Maader ere istand til at gjenoptage deres Hverv:

at denne Kommission forsynes med Allerhøjeste Bemyndigelse til at kræve alle fornødne Oplysninger, saavel af Myndighederne som af Kongens andre Undersaatter i Vestindien, samt [opslag 1003]

at Udgifterne til Kommissionens Reiser, Ophold i Vestindien m. m. udredes af den danske Statskasse.

Hvilket man ikke undlader herved tjenstligst at meddele til behagelig Efterretning.

P. M. V. Caros

[opslag 1004]

ad N° 777 VJ 1878.

Telegram afsendt 25/10 78.

Governor Santacruz Westindia.

Royal resolution of twenty fifth authorizes governor to appoint commission for investigation and sentencing under appeal to hoiesteret in actions against partakers in the riots in Santacruz.

C.

[opslag 1005-1006] Tom

[opslag 1007]

St Croix avis 5 Oktober 1878

[opslag 1008] Tom

[opslag 1009-1011]

ST. CROIX AVIS

Trykt i St. Croix Bogtrykkeri. Redigeret og udgivet
af A. Paludan Müller.

34te Aarg. Christiansted, Lørdagen den 5de October 1878. No. 80.

The "AVIS" is published every Wednesday and Saturday.

TERMS OF SUBSCRIPTION.

6 Dollars per annum, payable half-yearly in advance

Single numbrs to nonsubscribers 8 cents.

Parties desirous of withdrawing their subscription to the "Avis" are required to give three months' notice.

TERMS OF ADVERTISING.

Approved by Government 25th June 1855.

For an advertisement of 8 lines, or under one to three insertions : -

SMALL TIPS (Brevier) 1 to 8 lines \$ 1 00

Over 8 lines pr line 10

LARGE TYPE (Long Primer, Small Pica, Pica Columbia 1 to 8 lines	1 00
Over 8 lines pr. line	12
For a line of Largest Type	10

For 1 to three subsequent insertion, the half amount of the charges will be made.

All advertisements for insertion must be delivered at this Office on Tuesdays and Fridays, not later than one o'clock P.M. The postage on letters to this Office from West End and St. Thomas must be prepaid, or no notice will be taken of them.

Special contract will be made with parties who may be desirous to advertise by the year, half-yearly, or quarterly.

MISCELLANEOUS.

(From the Spectator.)

Turkey is rapidly becoming disintegrated. The Mussulman population of Albania, irritated by the recent defeat of Islam, has virtually revolted. It has established a "League", whose leaders have become a Provisional Government, seated at Prisrend, and threaten to resist Austria, Servia, and Montenegro. They can place about 25,000 brave and powerfully-armed men in the field, and as an earnest of their policy have murdered Mehemet Ali, the Commissioner sent by the Porte to Albania to carry out the Berlin Treaty. He was specially distrusted as Plenipotentiary at the Berlin Congress, was requested to declare war on the Christians, and on his refusal, was massacred at Ipek, with his suite and a guard, who remained faithful. It is stated that the rebels are supported by a party in Constantinople, who are also arming the Mussulmans in Thessaly, and inciting the insurgents in Bosnia and the Rhodope chain. The Sultan's authority in Europe has, in fact, disappeared, and is replaced by that of fanatical Committees, who at once commence attacks upon all Christians, driving them, as in Bosnia, to emigrate. As this state of affairs cannot last, the movement excites grave attention both in Vienna and Berlin, where it is foreseen that a more thorough settlement of the Eastern Question by the extinction of the Sultanet has become inevitable. The German Government has already proposed, or is immediately about to propose, that the Porte be compelled to carry out the Treaty of Berlin, and has received, according to rumour, a refusal from Great Britain. This last statement, though probable, still requires confirmation.

The Austrians are making little progress in Bosnia, & it is becoming clear that there is some cause of weakness in their military arrangements. They have failed to take Bibacz, and they talk of avoiding Novibazar till the spring, while, according to the latest accounts, General Philippovich will abandon Serajevo, and retire to Brod, to preserve his communications. This, if true, is retreat. The Viennese deny that there are 200 000 Austrians employed, and fix the maximum of the force engaged at 150,000 men, but a German army of that strength would crush out resistance in Bosnia in a month. There may of course be some explanation, but it is difficult not to believe that the army of occupation is overloaded with men who cannot be fed, and that the Generals are acting as if they had to face Russia in the plain, instead of occupying a mountainous territory, with at least half the population in their favour. The ill luck of the Emperor Francis Joseph pursues him constantly, and tempts even friendly observers to believe that it must have a permanent cause, inability to choose competent agents. It was not he, but his mother, who chose Radetsky, the most successful of modern Austrian warriors.

The *Times* publishes another telegram from its Calcutta correspondent, in which the writer, who is obviously inspired by Lord Lytton, declares it to be indispensable that the British "should possess a commanding influence over the triangle of territory formed on the map by Cabul, Guznee, and Jellalabad, together with power over the Hindoo Koosh". The "strongest frontier line which could be adopted would be along the Hindoo Koosh, from Pamir to Bumian, thence to the south by the Helmond, Girishk, and Candahar, to the Arabian Sea." "War would be an evil of infinitely less gravity than Russian influence in Cabul." It is proposed to guarantee the Ameer territorially and dynastically, but "to demand the dismissal of the Ruttian Mission," to insist on the admission of a British Mission, and to plant agents in Balkh and Herat. We have elsewhere indicated reasons which seem to us fatal against this visionary project, but we may mention here that it is approved in the *Times*, that the correspondent urges the Foreign Office to support Lord Lytton, and that he congratulates the Empire on a "Victory specially gifted with broad, statesmanlike views, the result partly of most vigilant and profound study, partly of the application of great natural intellectual capacity to the close

cultivation of political science, and the highest order of statecraft. Under Lord Besconsfield's rule, even telegrams are becoming Orientalised. If this is the tone at Calcutta, we are in for a great expedition, and for new Indian loans of indefinite amount.

PROCEEDINGS OF THE COLONIAL COUNCIL FOR ST. CROIX.

[Conclusion of meeting of 23rd September].

3, Introduction of, and 1st Discussion on Money Bill for 1878-79 for \$25,000 for Bureau Advances to Planters from medio September to medio December 1878.

The Draft with Remark reads as follows :

MONEY BILL

to the Budget for the Municipality of St. Croix for the financial year from 1st April 1878 to 31st March 1879.

The Presidency is authorised to use an amount not exceeding \$25,000 Dollars of the Colonial Treasury's means for advances for Planters in the Island for money wages and provisions to their Labourers in the months from medio September to medio December 1878,

REMARKS.

The damp weather which has prevailed during the months of July and August has at the same time that it has materially increased the prospects for the next crop, in a great measure retarded the crop of the present year. There has for this reason been produced very little sugar during the last two months although the Estates have been continually occupying themselves with the crop, whereby the operations in the field have been much neglected. It is therefore a general wish that a pause of 2 á 3 months with the work in the boiling houses may take place in order to regain what has been neglected in the field, but unfortunately those Estates which have contracted with the Central factories are from causes generally known in want of means to carry on their Estates during the fall. This consideration together with the fact that it is a great waste of time and money to continue the crop regardless of the weather, which cannot be expected to change materially during the first months, has caused the Presidency, which had some months ago refused to support a petition from several planters for Bureau advances on the coming crop, to change their views in this respect. The Presidency would according to the above remarks consider it now advisable to grant such advances to Estates in need thereof for a term of three months, and has therefore with the consent of the Government framed the above Money Bill for a grant to meet the advances requisite for paying money wages as well as provisions for Labourers during the three months from medio September to medio December this year.

The *President* introduced the draft, which was like the other Drafts of similar contents that had been before the Council and agreed to; there is only this difference, one too of a pleasing nature, that it is not owing to any distress among the planters or to any impossibility to raise the requisite means, but to prevent losses on their coming crops, if they were under the necessity to find means to continue crop this year, which they only could do by sacrificing firstly a portion of what could have been obtained from the canes this year, and secondly the coming crop, which could not be attended to. This year's crop would have been larger, but the abundant rains had prevented its being taken off earlier, and while in previous times rainy weather was looked on as a welcome thing, this year it has been unfavourable to at least the present cropping; it would likely have been finished in August. If, however, planters were not to get the assistance solicited for 3 months, they would, as already stated be compelled, at least in the plurality of cases, to continue making produce at a direct loss. It is therefore advisable to render the assistance in question, and to furnish them with means to act as will be most beneficial for the present and nearest futures to the Estates and all interested in them.

3rd Crownmember (*Faber*) begged His Excellency to be kind enough to give a statement as to how far the bureau advances had been collected, or whether there are great outstandings.

The *President* was not prepared to enter now into details, but could refer to previous statements according to which the total loss of the Public Treasury would not exceed \$35,000 for the whole time in which bureau advances have been given. As for the present crop, very little would probably be lost, and that would chiefly be owing to the failure of the expectations we all entertained from the working of the Central Factory. A good deal of arrears from former years has come in already, and as the present financial year does not end before the 31st March 1879, a good deal more of the outstandings will have come in, especially as the planters will by that time have had a great amount of revenue, particularly if the crop, as anticipated, be resumed in November. As far the taxes, a good deal of arrears and last years' taxes have been paid.

No one further requested the word.

The 1st discussion was closed and the Draft passed to 2nd discussion.

The Chairman appointed the next meeting for Monday the 30th September a. c., Order of Day to be: 1, 3rd Discussion on the Draft of Ordinance concerning the assessment of the Islands crops ; 2, 2nd Discussion on Money Bill for \$25,000 for bureau advances to plasters from medio September to medio December 1878; 3. 2nd Discussion on Draft of Budget for 1878-79 with Money Bills appertaining thereto;

The Meeting closed at 11 o'clock.

L. FABER

Agent for The Northern Assurance Company of London.

Job Printing

executed at this office with neatness and dispatch.

Shipping Intelligence

CHRISTIANSTED.

Sept.

Entered.

28 Dan. Soh. "Vigilant", 44 Tons, Simmons, Master, from St. Thomas – Merchandize.
Cleared.

27 Amer. Brig. "Nellie" 195 Tons, Walsh, Master for New York – Sundried & Molasses.

30 Dan. Schr. "Vigilant 44 tons, Simmons, Master, for St. Thomas - Sundries.

NEW ADVERTISEMENTS.

Bekjendtgjørelse.

UNDER de paa St. Croix nu stedfindende tumultariske Oprind erklærer jeg undertegnede Gouverneur i Henhold til Coloniallovens § 12, Øen i BELEIRINGSTILSTAND. Som Følge heraf opfordres enhver god Borger til at støtte den lovlige Magt og strax at melde sig hos Praesidenten i Byen Christiansted eller hos Politimesteren i Byen Frederiksted. Enhver der antræffes med Vaaben i Haand for at gjøre Modstand mod den lovlige Magt, udsætter sig for at blive nedskudt paa Stedet. Paa Gader og offentlige Pladser maa ingen Forsamlinger finde Sted paa mere end 3 Personer.

Gouvernementet for de Dansk Vestindiske Øer,

p. t. Christiansted. St. Croix den 2den October 1878.

AUG. GARDE.

Translation.

CONSIDERING the state of RIOT now existing in the Island of St. Croix, I the undersigned Governor do hereby, by virtue of the Colonial Law § 12, declare the said Island to be in A STATE OF SIEGE. In consequence whereof all good citizens are called upon to aid and support the lawful authority, and to report themselves to the President in the town of Christiansted, or to the Policemaster in the town of Frederiksted. Every person found armed with the intent to resist the lawful authority, exposes himself to be shot on the spot. In streets and public thoroughfares no assemblage exceeding three persons is allowed.

The Government of the West India Islands

p. t. Christiansted St. Croix October 2nd 1878.

AUG. GARDE.

Bekjendtgjørelse.

EFTERAT Oprørsbanderne for største Delen nu ere blevne adsplittede ved Vaabenmagt, befales herved som følger :

Alie Landarbeidere have at holde sig paa de Plantager, hvor de høre tjenere. De som have taget Ophold i og forstukket sig i Sukkermarkerne eller i "the bush" ville have at vende hjem til deres Boliger, da de, naar de antræffes i Skjul, udsætte sig for at ansees og behandles som Deeltagere i Oprøret. Saadanne som i lovligt Ærende maatte have at begive sig fra deres Hjem, ville have at forsyne sig med en Følgeseddél eller et Pas fra deres Foresatte, da de ellers ville blive anholdte og fængslede indtil de gjøre Rede for sig.

Gouvernementet for de dansk vestindiske Øer p. t. St. Croix den 5te October 1878.
AUG. GARDE.

Proclamation.

The greater part of the bands of Insurrectionists having now been dispersed and quelled by force of arms, I do hereby order as follows:

All Country Labourers must remain on the Estates, where they are employed. Those who are staying in, or have concealed themselves in Cane-Pieces or "in the bushes", must return to their Estates, otherwise, when found concealed in any hiding place, they expose themselves to be considered and dealt with as partakers in the insurrection. Labourers who on any lawful message or duty might have to leave the estate must have a pass from the person in charge of the property, as otherwise they will be arrested and kept in prison until they give satisfactory proofs of themselves.

The Government of the Danish Westindia Islands, p. t. St. Croix 5th October 1878.
AUG. GARDE.

JANUS AUGUST GARDE
*Commandeur af Dannebrog og
Dannebrogemand,
Kammerherre,
Gouverneur over de Dansk Vestindiske Øer.*

GJØR VITTERLIGT: Efterat jeg den 2den dennes bar niaattet erklære Øen St. Croix i Beleiringstilstand, som Følge af det Dagen forinden udbrudte Oprør, hvilket fremdeles er fortsat med Ødelæggelser navnlig ved Ildspaaesttelser, Mordbrand og Plyndiing, og da det, baade paa Grund af Mængden af de Personer der bestandig indbringes som grebne i eller mistænkte for Deeltagelse i Oprøret, og for Exemples Skyld ikke er gjørligt at lade de begaaede Forbrydeser forfølge gennem sædvanlig Rettegang, saa har jeg, i Kraft af den mig under disse Forholdt i Henhold til Coloniallovens § 12 tilkommende uindskrænkede Myndighed, besluttet at forordne og nedsætte en overordentlig .Standret lil Forfølgning og Paakjendelse af de i og under Oprøret af Oprørerne, Urostifterne og alle Deeltagere i Oprøret og sammes Ødelæggelser, begaaede Forbrydelser.

Thi forordner og nedsætter jeg bemeldte Standret, der, eftersom Forboldene udkræve det, vil være at holde enten i Christiansted eller Frederiksted eller hvor som helst ellers her paa Øen Retten maatte vælge, som følger :

Hr. Overdommer Justitsraad Ph- P. ROSENSTAND som Præses ;

Hr. Justitsraad, Politimester A. FORSBERG R. D. og D. M. ;

samt Politimesteren i Christiansteds Jurisdiction eller Politimesteren i Frederiksteds Jurisdiction, eftersom Retten holdes i den ene eller den anden af disse Jurisdiktioner.

Standretten skal kun være bunden ved saadanne processuelle Former og Regler, som i ethvert Tilfælde ere fornødne forat give Dommerne saadan Overbeviisning om de Paagjældendes Strafskyld, at de for GUD og deres Samvitfighed kuene forsvare derpaa at grunde Dommen.

Standretten idømmer ingen anden Straf end Livsstraf. Naar nogen Sigtet findes ikke at burde ansees med denne Straf, forbeholdes Sagen til anden Undersøgelse, Forfølgning og Paakjendelse.

Gouvernementet for de Dansk Vestindiske Øer p. t. St. Croix den 5te October 1878.
Aug. Garde.

JANUS AUGUST GARDE
*Knight, Commander of the Order
of Dannebrog,
Chamberlain,
Governor of the Danish West India Islands.*

MAKE KNOWN: Having on the 2nd inst. been constrained to declare the Island in a State of Siege, in consequence of the Insurrection that had broken out here on the day previous, and which still continues, comitant with serious mischief, particularly Arson, Mueder, Assault and Battery, Robbery and Pillage; and whereas, owing io the excessive number of persons that are being constantly seized and brought in as being caught in *flagrante delicto*, or under suspicion of having had a part in the Insurrection; and as furthermore,

for example's sake, it is considered unfeasible to subject the crimes so committed to the ordinary court-procedure; I have, by virtue of the unlimited power vested under such circumstances in me by § 12 of the Colonial Law, resolved to appoint and nominate an Extraordinary Court Martial for the purpose of prosecuting and passing sentence on all crimes and offences committed in and during the insurrection by the rioters, disturbers of the peace and all other partakers in the insurrection or the mischief caused thereby.

And I do now appoint and nominate as Members of the said Court Martial, which, according as circumstances require it, may be held either in Christiansted or Frederiksted, or anywhere else in the Island, the Court might deem fit, the following viz :

Chief Judge Justitsraad Ph. P. ROSENSTAND as Præses;

Justitsraad, Policemaster A. FORSBERG K. D. and D. M. ;

and the Policemaster in the Jurisdiction of Christiansted or the Policemaster in the Jurisdiction of Frederiksted, according as the Court Martial be held in one or other of the said Jurisdictions.

The Court Martial herein mentioned shall be guided only by such processual forms and rules, as are in every instance requisite to impress the Judges with such a conviction of the guilt of the accused, as they can answer for it to GOD and their conscience.

The Court Martial shall award no other punishment than the punishment of death.

If any accused be found not meriting that punishment, the case is to be reserved for investigation, prosecution, and decision by another Court.

The Government of the Danish West India Islands p. t. St. Croix 5th October 1878.

Aug. Garde.

Bekjendtgjørelse.

DET under 24de Septbr d. A. indvaslede Møde paa Christiansteds Byfogedcontoir til Valg af et Medlem til Colonialraadet for St. Croix, istedetfor 1ste Medlem for Christiansteds Byes og Forstæders Valgkreds-Prokurator Lemming, udsattes herved indtil videre,

Valgbestyrelsen for Christiansteds Byes og Forstæders Valgkreds, Christiansted den 4de October 1878.

M. R. NYSSUM.

const.

Publication.

THE meeting of electors, convened by a Publication of 24th September Inst, to be held at the Court House, Christiansted, for the purpose of electing a Member of the Colonial Council in the place of 1st Member for the town of Christiansted with suburbs, Lawyer Lemming, is hereby postponed until further.

The Elective District of the town of Christiansted with suburbs, 4th October 1878

M. R. NYSSUM.

const.

"THE AVIS"

CHRISTIANSTED, ST. CROIX

Saturday, 5th October 1878.

It is our painful duty to record a calamity never hitherto equalled in severity by any that have befallen this island. On the 1st of October the annual contracts with the labourers for the most part expire, and there is generally some excitement in the two towns caused by the presence of labourers seeking new contracts or intending to leave the island. The excitement last Tuesday was unusually high, but the day passed off peacefully in Christiansted. Not so in Frederiksted, where a contest with the police arose, and assumed such a formidable aspect that the local authorities were compelled to retire to the fort, which they had to defend through an anxious night from the attacks of an infuriated mob. In the mean time the town was fired, and a large portion of it including the Custom House, Bay Street where the principal stores were situated, and the street to the back of it were burnt to the ground. Mr. Fontaine, planter, was murdered by the mob, and nine of the rioters were shot while attacking the fort. The Policemaster having sent for aid, a detachment of soldiers, 27 in number, under Lieutenant Ostermann was sent down about two o'clock in the morning. On reaching Frederiksted they were able to clear the town, but we regret to record that two of the men, having been left at Carlton Estate to guard a cart, were set upon and brutally murdered by the rioter. During the

course of Wednesday morning the terrible news reached us that the rioters, driven from Frederiksted, were marching up the country burning the estates as they came. This diabolical work continued without cease till Friday, on which day several estates on the north side were burnt. Christiansted has been well guarded by soldiers and armed citizens. The planters, who have all been compelled to fly for their lives, have been armed to patrol the country. Yet the anxiety and confusion among the peaceable population has been fearful. Business has been entirely suspended and only partially resumed in Christiansted to-day.

Governor Garde with troops from St. Thomas arrived on Wednesday evening in R. M. S. *Arno* and passed through the island on Thursday. During this journey the rioters were attacked at Anna's Hope, Work & Rest, and Carlton. At the last named place they made a show of resistance, and many were shot. We understand that about thirty of them in all were shot at the different places named. Besides the troops from St. Thomas we have had foreign aid in the presence of the French war steamer *La Bourdonnais* the English steamer *Tourmaline* and the French steamer *Desirade*, which last named vessel carried a considerable number of ladies and children to St. Thomas. The riots may now be considered to be quelled, but we are full of anxiety for the future. With about twothirds of the work and residences destroyed it is difficult to see how an already impoverished colony can possibly survive the disaster. We do not however give up all hope. The island has survived a succession of dry seasons severe enough, it might have been thought, to have ruined any colony, and it may survive this new calamity; but at the present moment the position seems almost hopeless. It is too early to discuss the causes or consequences. The feeling aroused is too intense to make it worth while to touch on subjects that require to be considered with calmness. What is now wanted is to get the people to work again as soon as possible. We would use what little influence we may have in trying to persuade to calm and practical views of the situation. Let all general denunciation be put aside, all wholesale condemnation, all idea of indiscriminate revenge. The terrible personal sufferings and losses of many will for the present make the future appear very dark; but it is still not impossible for the island to flourish again if the whole of the facts are faced and wise measures taken.

On Monday last, 30th September, the doors of the Colonial Bank were finally closed. It has virtually ceased to be an institution among us since the end of December 1875, when it discontinued its business here, and when even the depositors were obliged to withdraw their deposits. But the doors were still kept open for the collection of debts. That has now however, come to an end, or rather the work has been transferred to the St. Thomas branch, for we suppose it would be saying far too much to say that all the debts have been collected. Indeed we believe the immense losses the Colonial Bank has sustained here at different times, amounting in some cases to "five figures", as they say in bank language, caused the directors to decide on withdrawing their Bank from the island.

This, we take the liberty to believe, was a mistake. In spite of all losses, the Colonial Bank must have made a good deal of money here. Perhaps if the directors could have foreseen what sort of a sugar year 1878 is, and what 1879 promises to be, they would have held on, and would have made enough in a few more such years to have the profit at least balancing the loss³. And, so far as the island itself is concerned, we suppose that no one doubts that it is for our advantage to have such a corporation at work among us. Even in banking, competition is a good thing, and a monopoly is an evil. However, the Colonial Bank in St. Croix is a thing of the past, and we can only hope the Bank of St. Thomas will not be too hard upon us, now that its formidable rival is entirely out of the field.

The Colonial Bank was opened on the 15th August 1837. Its first manager was the late Captain Brown, one of the best known, and best esteemed men in the island. He was succeeded by Mr. M. R. O'Maley, now manager in Trinidad, and next to him was Mr. W. F. Kirton, now manager in Antigua. Mr. F. B. Griffith, now a Government official in Barbados, and Mr. S. J. Kirton, now manager in St. Kitts, have acted as managers for about a year each. The present acting manager Mr. G. J. Goldney, who was formerly accountant, has had to steer the ship in very stormy seas, having been conducting the Bank since May 1872, all through our hard times. He is now appointed actual manager of the Berbice branch of the Bank, and will leave for that place with his family on Monday in the schooner *Clara*. We wish him a safe passage, and much success in his new sphere.

³ The above was written before our present troubles.

TELEGRAMS.
St. Thomas Station.

New York, 3rd October . - London despatches announce the failure of the city of Glasgow Bank with liabilities amounting to ten millions sterling.

Its stock is hold by shareholders on unlimited responsibility.

Other Banks will redeem its note circulation to the extent of six hundred and fifty thousand pounds.

The failure is attributed to a depreciation of Home and Foreign securities.

A financial panic is in consequence feared in England.

Many firms in the East Indian trade are known to by seriously involved.

In America the failure created no alarm.

The death of the King of Burmah is announced.

LONDON. Oct. 3rd. – The stock of sugar at the four home ports an the 28th ulto., was 157,000 tons, being the same quantity as held at the corresponding period last year.

New York, 4th Oct. – The London “Times” in its financial article commenting on the failure of the City of Glasgow Bank, severely denounces its transactions which it describes as criminal and lays particular stress on the fact that six millions sterling were lent to four firms.

The apprehensions of a financial panic are no longer entertained owing to the exceptionally strong balance held by the Bank of England at present.

In Germany the Parliamentary Committee on the Anti- Socialist Bill has decided to retain the proposed amendments. In consequence of which Prince Bismarck now threatens to resign.

In Austro-Hungary the Ministerial crisis still continues.

New York, 5th Oct. – The Emperor of Germany has addressed the Czar of Russia suggesting the advisability of abandoning the object of his mission to Afghanistan, and has also urged the Sultan to recommend the Ameer of Cabul to recognize the British Envoys.

The failure of the City of Glasgow Bank will cost its shareholders the sum of four millions.

The Albanians have massacred one hundred and fifty Turkish soldiers on their proposing to surrender Poudjoritza to Montenegro.

The Pacific mail steamer Georgia from Panama to San Francisco was wrecked on the 30th ulto. near Punta Arenas, Costa Rica. Mails saved, no live lost.

NEW YORK 5th.

Flour per barrel. St. Lawrence brand, \$5.30

Meal, best Brandy wine, per barrel, \$300.

Heavy Mess Pork, per barrel, \$8¾.

Sugar | Crystals per lb. 7^a/₆ to 8½
| Fair to good refining prt lb., 7½ to ¾
English Islands Molasses per gallon 28 to 36 cts
Premium on Gold ^a/₆ to ½ p. c.
Exchange New York and London, 4.81-
London 5th.

Sugar | Dem. Crystals per cwt. £1 6s 3d.
| Muscovado do £0 19s. 0d.
| Clayed Havana, No 12, £1 3s 6d afloat

Demerara Rum per gallon 1s 5d in bond.

Trinidad Cocoa per cwt. £4 3s 9d.

Consols, 94^a/₆ to ½

Bank of England Rate of Discout 5 p. c.

Cotton 6^a/₆ to ½

Rentes 76. 10.

THE MURDER OF MEHEMET ALI.

Mehemet Ali Pasha has not only been “mobbed” in Albania, as we heard, but murdered. The Porte has received telegrams confirming the intelligence that the Pasha and his suite, together with some soldiers,

were massacred at Jakova. The cause alleged is that he refused to put himself at the head of a movement for opposing the Austrians. It appears that the inhabitants of Jakova and Ipek rioted and assaulted the konak where Mehemet Ali and his staff had alighted. A bloody skirmish between the Pasha's body guard and the rioters followed, but Mehemtt Ali was lucky enough to escape and tuke refuge in a fortified block- house. The rebels however, pursued him, entered the house by force, und massacred tbe General and some of his officers. – *Weekly Times*.

THE APPARATUS WITH WHICH MR. SCHROEDER IS GOING FROM
NEW YORK TO LONDON IN THIRTYTWO HOURS.

Professor F. W. Schroeder, a toughlooking German of .alight build, young, and with a keen eye, came into the *World* office with a roll of paper under his arm. When he unrolled it, it showed a pencil sketch of his new idea in aeronautics. There was a cylindrical bag to be made of silk covered with rubber. This bag, in which his lifting gas is to be confined, was drawn to be 100 feet long and 25 feet in diameter, and brought to a point at either end. Over this and extending half way down on either side, is a parachute of cotton drill, to the lower edge of which are fastened the carrying, guy and stay ropes , extending down to the boat, a cigar-shaped craft 64 feet long and about 4 feet in diameter at the centre. The ends for some distance are decked over, leaving a "cock pit" 20 feet long in which tight persons might sit. At one end of the boat is the rudder, a great sheet iron fan, worked by a steering wheel in the usual way; at the other end a propelling screw, with two flukes, also of sheet-iron, 2½ X 4 feet each in area. Below the centre of the keel is another such screw. These screws are to be worked by a pair of electric engines of Philadelphia make, weighing but 160 pounds. The weight of the whole machine when ready for use is 1,600 pounds; but with the 55,000 cubic feet of gas there will be buoyant power enough to lift 3,000 pounds of dead weight. The plan is to fill the air ship with hydrogen until its buoyancy just equals tho weight of the apparatus. The lower screw will then be used when it is desired to go up or down, while the screw at the head of the boat will be used to draw or push the boat forwards and backwards.

Professor Shroeder has made 400 ascensions, his first as a boy sitting in a loop below a Mongolfier fire balloon. During the war, he was employed at Washington in the Government service, and since has made a trip from Washington to Canada pending forty-one hours in the air and speeding over 2.600 miles. In Brazil, he constructed one of his present style of machines, and made a trip from Rio Janeiro to Bahia. This machine he sold to the Brazilian Government, and it is now in use there. One peculiar phenomenon which he observed and which he will profit by with his machine is that any sheet of water when viewed from the proper distance above seems to act as a giant camera lens and refract a perfect picture of the bottom, every pebble being accurately seen. He first noted this when over the Potomac, and supposed at first glance that the river had run dry. It is his intention to engage with the Coast Survey in taking views of the bottoms of rivers, bays and points along the shore. His machine can be held stationary in the air during the taking of the photographic negatives.

"I will have my machine completed in about twelve days," said Professor Schroeder, "if I can get some money which has been promised me to carry it on. I am no enthusiast on ballooning, but an engineer, and work at the problem in a scientific way , and everything I do is the result of experiment. When this machine is complete, I shall exhibit it for a time in the Union Ground and then make a number of short trips here and there over the country. The wheels make 1,600 revolutions a minute with but little expenditure of power, as they have no friction to overcome, merely to create a momentum for the machine. I have studied the wind current enough to know that there is at all times a double current, one from east to west and another from west to east. This last current extends from 500 to 1,600 feet above the surface of the water. At the rate we shall travel Europe can be reached in thirty-two hours. There will be no danger of fire, as the hydrogen in the balloon is cut off from contact with the atmosphere by a number of sieves or screens in the mouth of the balloon. There is a valve at the top for emergencies, but this will rarely be employed, for when once filled, the machine is not to be emptied, only lowered and tied down. The gas cannot escape, for the rubber is on the inside and any pressure will force it into the fibres of the silk. In ordinary balloons, the covering of varnish or whatever it is is put on the outside and is forced off. I shall spend some time in the short trips and start for Europe in October. – *The World*.

THE COAL SACRIFICE IN MONMOUTHSHIRE.

"Disasters come not singly," writes Longfellow ; "first in shadow, then in sorrow, til the air is dark with anguish," It is dark indeed. The last of the victims of the Princess Alice had not been buried before we were startled by the news of nearly 300 men and boys swept out of life by an explosion in Abercarne, in Monmouthshire. Of about 400 men who went down the mine on Wednesday morning, only 112 have been rescued. The others have all perished by choke-damp, or are shut up beyond the hope of rescue in portions of the pit that have been made inaccessible by the fire which followed immediately upon the explosion. As in ail cases, the most heroic efforts were made to save life; none of the officials or the servants spared themselves, but there was a barrier which they could not pass except by exposing themselves to danger without the hope of corresponding advantage. The mine in which the disaster occurred, is a very fiery one; but we are told that especial precautions were observed, safety lamps being used, and the ventilation as good as it could be made. There are many rumours afloat of carelessness in the superintendance; but it would be wise to defer judgment until our information is more complete. – *Weekly Times*

THE KING AND QUEEN OF DENMARK. – On Saturday, the King and Queen of Denmark, the Princess of Wales, Princess Thyra. Prince Waldemar, Prince William of Schleswig-Holstein-Glucksburg, Lord Colville of Culrona Captain Stephenson. V. C, and other ladies and gentleman in attendance on their Majesties and the Princesses, drove from Cowes to Newport and thence took the ordinary train for Ventnor via Sandown, arriving at Ventnor station at 2 o'clock, where carriages were in waiting to take them to the Royal Hotel. After luncheon, the Royal party drove through the town of Ventnor and the picturesque village of Bonchurch to Shanklin, where they viewed the wellknown chine, and afterwards drove on to Sandown. where they re-entered the train and returned to Cowes. The King and Queen of Denmark and Princess Thyra have deferred their departure from Lisburnhouse, Cowes, until Wednesday next, when they will arrive at Marlboroughhouse on their return to Copenhagen. The Prince and Princess of Wales and children will accompany their Majesties to London.

Notice.
THE ESTATES
"CASTLE COAKLEY
AND
PEARL
Cassava Garden
AND
SPRING GUTTER"

Will shortly be put up for sale at public Auction. Until, however, a final sale by auction is effected, the undersigned is willing to arrange terms of payment with any intended purchaser or purchasers, and can promise reasonable conditions.

St. Croix 27th September 1878.

FORSBERG.

James Gordon
DENTIST

At Mrs. Dunlop's, West End, will soon be coming to Bassin.

I HENHOLD til Anordningen af 19de August 1874 bekendtgjøres herved, at jeg har modtaget Anmeldelse om, at Herr cand. polyt. C. H. D. Zarhtmann ved Fuldmagt af 25de September d. A. har under hans Fraværelse her fra Øen fra 26de September 1878 at regne overdraget til Herr Overretssagfører C. S. Wassard den ham af Beslyrelsen for Aktieselskabet "St. Croix Fælles-Sukkerkogerier" under 14de September 1876 meddelte Fuldmagt til i Forening med Herr Overretssagfører C. S. W assard at kvittere for alle Pengebetalinger til bemeldte Actieselskab, som maatte finde Sted paa de vestindiske Øer m. m.

Christiansteds Politikammer St. Croix den 25de September 1878.

M. R. NYSSUM, *const.*

PURSUANT to the Ordinance of 19th August 1874, it is hereby brought to public notice, that I have received an announcement that cand.polyt. C. H. D. Zahrtmann has by power dated 25th September a. c. transferred during his absence from this Island from the 26th September a. c. to Lawyer C. S. Wassard the Power of Attorney of 14th September 1876 which the Directors of the Joint Stock Company "The St. Croix Central Factory" had given, to issue in connection with Lawyer C. S. Wassard, receipts in behalf of the said Directors &c. &c. made in the West India Islands to the Company aforementioned.

Christiansted's Police Office, St. Croix
25th September 1878.

M. R. NYSSUM, *const.*

—————
Bekjendtgjørelse.

DET bekjendtgjøres herved, at Undertegnede i Henhold til Anordning af 19de August 1874 har modtaget Anmeldelse om, at Consul og Kjøbmand O. H. Schousboe som Fuldmægtig for D'Herrer M. & S. G. Melchior har meddeelt Fuldmagt til Hr. Edward R. Ford til ved hans Afreise fra Øen at bestyre samtlige deres Forretninger paa St. Croix m. m.

Frederiksted's, Politikammer den 24de September 1878.

R. PETERSEN, *const.*

—————
Publication.

IT is hereby made known that pursuant to Ordinance dated the 19th of August 1874, it has been announced to me, that Consul and Merchant O. H. Schousboe as Attorney to Messrs M. & S. G. Melchior in leaving the island has issued power of Attorney to Mr. Edward R. Ford to take charge of all their business in St. Croix etc.

Frederiksted's Police Office 24th September

R. PETERSEN, *Const.*